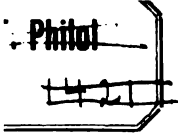

ANDOVER-HARVARD LIBRARY
AH 58ND X

Philol
1421

HIERONYMUS
ANDOVER-HARVARD
THEOLOGICAL LIBRARY

977

ערוך החדש

ARAMÄISCH-NEUHEBRÄISCHES WÖRTERBUCH

ZU

TARGUM, TALMUD UND MIDRASCH

BEARBEITET

VON

Herman
D. DR. GUSTAF H. DALMAN
PROFESSOR IN LEIPZIG.

MIT LEXIKON DER ABBREVIATUREN

VON

G. H. HÄNDLER.

FRANKFURT A. M.
J. KAUFFMANN
1901.

OT Phil 1421

13 July, 1898 – 18 Oct, 1901.

Druck von W. Drugulin in Leipzig.

ערוך החדש

ARAMÄISCH-NEUHEBRÄISCHES WÖRTERBUCH

ZU

TARGUM, TALMUD UND MIDRASCH

MIT VOKALISATION
DER TARGUMISCHEN WÖRTER NACH SÜDARABISCHEN HANDSCHRIFTEN
UND BESONDERER BEZEICHNUNG DES WORTSCHATZES
DES ONKELOSTARGUM

UNTER MITWIRKUNG VON

P. THEODOR SCHÄRF

BEARBEITET

VON

Herman

DR. GUSTAF H. DALMAN

A. O. PROFESSOR AN DER UNIVERSITÄT LEIPZIG.

TEIL I.

MIT LEXIKON DER ABBREVIATUREN

VON

G. H. HÄNDLER.

FRANKFURT A. M.
J. KAUFFMANN
1897.

Druck von W. Drugulin in Leipzig.

VORWORT.

Ein Wörterbuch, welches den Wortschatz der Targume, Talmude und Midraschim vollständig, aber in möglichster Kürze, darbietet, wird als ein dringendes Bedürfnis bezeichnet werden können. Der grosse Umfang und der hohe Preis der brauchbaren unter den bisherigen Wörterbüchern für diese Litteratur hat dem Studium derselben für viele ein unübersteigliches Hindernis in den Weg gelegt. Dies hinwegzuräumen, ist ein Hauptzweck dieser Publikation, welche dabei die Bedeutung und den Wert der umfangreicheren Arbeiten Früherer nicht schmälern will. Zugleich darf gehofft werden, dass ein minder umfangreiches Wörterbuch eher von Zeit zu Zeit neue Auflagen erlebt und dabei den auf diesem Gebiet zu erhoffenden Fortschritten als Krystallisationspunkt dient, vorausgesetzt, dass die Fachmänner es nicht verschmähen, bessernd und vervollkommnend an der weiteren Entwickelung des nun ans Licht tretenden Werkes mitzuarbeiten.

Die Fortschritte, welche auf dem Gebiete dieser Lexikographie seit Nathan bar Jechiel[1] gemacht wird, werden durch die Namen Johannes Buxtorf[2] und Jakob Levy[3] gekennzeichnet. A. Kohut hat in seinem „Aruch completum" (1878—1892) weniger geleistet, als man hätte erwarten können. Eine kritische Ausgabe des alten Aruch bleibt ein Desideratum, und die persischen Lehnwörter des Aramäischen bedürfen noch immer der Bearbeitung durch einen gründlich geschulten Fachmann. Dagegen verdient M. Jastrow[4] hohes Lob für seine sorgfältige Durch-

[1] Sepher he-ʿAruk, verfasst um 1100, erster Druck vor 1480.

[2] Lexicon chaldaicum, talmudicum et rabbinicum, Basel 1639/40.

[3] Chaldäisches Wörterbuch über die Targumim und einen grossen Teil des rabbinischen Schrifttums, Leipzig 1867 f. Neuhebräisches und Chaldäisches Wörterbuch über die Talmudim und Midraschim, nebst Beiträgen von H. L. Fleischer, Leipzig 1876—1889, ergänzt von M. Lattes in Saggio di giunte e correzioni al Lessico Talmudico (1878), Nuovo saggio (1881), Miscellanea postuma I. II (1884/85).

[4] Dictionary of the Targumim, the Talmud Babli and Jerushalmi, and the Midrashic Literature, London u. New-York 1886 ff. (bisher Lief. I—IX, von א bis Anf. נ).

arbeitung des bisher bekannten Stoffes, den er auch stellenweise erweitert. Zu bedauern ist neben der Gewaltsamkeit, mit welcher oft griechische und persische Fremdwörter von ihm aus semitischen Wurzeln hergeleitet werden, besonders dies, dass dem Herausgeber für den palästinischen Talmud und die Midraschim die unumgängliche Unterlage der ersten Drucke fehlte. Wie viel bleibt aber noch zu thun übrig! Ich nenne als das Wichtigste folgendes:

1. Eine bessere Feststellung der Aussprache durch erschöpfende Verteilung der Nomina auf die vorkommenden Nominalformen und durch Vergleichung der verwandten Sprachen. Was durch E. König in seinem „Lehrgebäude der hebräischen Sprache" Bd. II, 1 (1895) für das biblische Hebräisch, durch E. Kautzsch in seiner „Grammatik des Biblisch-Aramäischen" (1884) für diesen aramäischen Dialekt geschehen, muss für das nachbiblische Hebräisch und Aramäisch auf Grund der Übersichten der semitischen Nominalformen von de Lagarde und Barth noch geleistet werden. Vorarbeiten hierfür sind die Beispielsammlungen für die Nominalformen der Mischna von C. Siegfried in Strack-Siegfried's „Lehrbuch der neuhebräischen Sprache" (1884) S. 35—51 und von F. Hillel in „Die Nominalbildungen in der Mischnah" (1891).

2. Eine Feststellung des Wortschatzes der verschiedenen Dialekte. Für das Neuhebräische ist der gegebene Ausgangspunkt ein Glossar der Mischna, welches nicht nur für die Beurteilung anderer hebräisch geschriebener Schriftwerke, sondern auch für die Bestimmung des zur Zeit der Mischna in Palästina gesprochenen Aramäisch von grosser Bedeutung wäre. Als Vorarbeiten sind zu nennen das noch ungedruckte neuhebräische Wörterbuch „Almurschid Alkāfī" von Tanchum Jeruschalmi (c. 1250), die Indices in der lateinischen Übersetzung der Mischna von G. Surenhusius (1698 bis 1703), die Glossare in den von H. L. Strack herausgegebenen Mischnatraktaten Pirke Aboth (1888), Schabbâth (1890), Jomâ (1888), ʿAboda zara (1888) und A. Th. Hartmann, Thesauri linguae Hebraicae e Mischna augendi Particula I—III (1825 f.)[1].

Für das Aramäische wären zu bearbeiten gesonderte Glossare für folgende Dialekte, bez. Schriften: 1) für die judäischen[2] Idiome a) des Onkelostargum, b) des Prophetentargum; 2) für das galiläische Idiom des palästinischen Talmud und Midrasch; 3) für das babylonische Idiom des babylonischen Talmud; 4) für die Mischdialekte

---

[1] Vergl. auch das Glossar in M. S. Zuckermandel's Ausgabe der Tosephta (1880 bis 1882).

[2] Die Bezeichnungen „judäisch" und „galiläisch" habe ich in meiner „Grammatik des jüdisch-palästinischen Aramäisch" diesen Idiomen gegeben wegen der Her-

a) der sogen. jerusalemischen Targume zum Pentateuch, b) der Targume zu den Megilloth, c) der Targume zu den Psalmen, Sprüchen, Hiob, d) des Targum zur Chronik. Diejenigen Wörter, welche den Idiomen der Mischdialekte allein eigentümlich sind und in den anderen Dialekten nicht nachzuweisen, sollten schliesslich aus dem Sprachschatze des jüdischen Aramäisch als einer lebenden Sprache ganz ausgeschlossen werden.

Das zuerst zu bearbeitende Glossar zum Onkelostargum wird von diesem Wörterbuch dargeboten (s. unten); ich freue mich, dass begründete Aussicht vorhanden ist, dass in absehbarer Zeit auch Glossare für das Jesajatargum und für das aramäische Idiom des palästinischen Talmud entstehen werden. Möchte die Mischna recht bald einen zuverlässigen Bearbeiter finden!

3. Eine systematische Untersuchung aller Bezeichnungen für Realien. Löw's Werk über die „Aramäischen Pflanzennamen" (1881) hat auf anderen Gebieten keine ebenbürtigen Nachfolger gefunden. Die an sich dankenswerten Arbeiten von P. Rieger über „Spinnen, Färben, Weben, Walken" und von H. Vogelstein über „Getreidebau" (beide 1894) bedürfen noch der Nachprüfung und Vervollständigung. L. Lewysohn's „Zoologie des Talmuds" (1858) ist ganz ungenügend.

4. Eine Feststellung der in den hebräischen und aramäischen Wörtern zu Tage tretenden Wurzeln mit Scheidung der von verschiedenen Wurzeln stammenden, jetzt gleichlautenden Vokabeln. Dazu giebt Beiträge J. Barth in „Etymologische Studien zum semitischen, insbesondere zum hebräischen Lexicon" (1893), während E. Landau in „Die gegensinnigen Wörter im Alt- und Neuhebräischen" (1896) mehr den Gebrauch als den Ursprung der behandelten Wörter beleuchtet. Verfehlt ist der Versuch von Abraham ben Elijjahu mi-Wilna in „Sepher tirgēm Abraham" (Jerusalem 1896), die Wortstämme des Onkelostargum auf hebräische Wurzeln zurückzuführen.

5. Eine vollständige Bearbeitung der griechischen, lateinischen und persischen Fremdwörter. Für das Griechische und Lateinische lassen David Cohen de Lara in seinem Wörterbuch „De convenientia vocabulorum rabbinicorum cum graecis" (1648), S. M. Bondi, A. Brüll, J. Perles, M. Sachs noch manches zu thun übrig. Das „Glossarium graeco-hebraeum" von J. Fürst (1890) befasst sich nur mit

---

kunft der sie bezeugenden Schriftwerke, ohne behaupten zu wollen, dass dieselben jemals in der uns bekannten Gestalt, von welcher in den Targumen zahlreiche Hebraismen abzurechnen sind, neben einander existiert hätten. Beide Idiome werden zu ihrer Zeit weit über die Grenzen Judäa's, bez. Galiläa's hinaus im Gebrauch gewesen sein.

dem von den Midraschim dargebotenen Material. Das von S. KRAUSS verheissene Wörterbuch der griechischen Fremdwörter ist leider noch nicht erschienen. Für die persischen Fremdwörter liegen Vorarbeiten vor von P. DE LAGARDE in „Semitica" I (1878), von H. L. FLEISCHER in den Wörterbüchern von J. LEVY und von A. KOHUT in seinem „Aruch completum".

Wenn ich hinzufüge, dass uns kritische Ausgaben und wissenschaftliche Kommentierungen fast aller in Frage kommenden Litteraturwerke fehlen, dass auch genügende Wörterbücher der nächststehenden Dialekte des Samaritanischen, des Mandäischen und des Idioms von Maʿlūlā noch nicht geschrieben sind[1], so erhellt, dass die aramäisch-neuhebräische Lexikographie noch nicht so bald in ein auch nur vorläufig befriedigendes Stadium treten dürfte.

Die Beiträge, welche in diesem Wörterbuche zu einem Fortschritte dem Ziele entgegen geboten werden sollen, sind folgende:

1. Die Vokalisation, besonders der aramäischen Wörter, ist soviel als möglich gebessert worden, zum Teil durch Vergleichung des Syrischen, besonders aber durch Heranziehung der in den südarabischen Targumhandschriften mitgeteilten Aussprachetradition. Es sind hierbei von mir benützt worden für das Onkelostargum die im Besitze von Professor A. SOCIN in Leipzig befindliche Handschrift Cod. Soc. 84, für das Targum zu den vorderen Propheten die Handschriften des Britischen Museum Orient. 1471 u. 2210, für das Targum zu den hinteren Propheten Orient. 1474 u. 2211, ausserdem für das ganze Prophetentargum die Haphtarenhandschrift Prof. SOCIN's Cod. Soc. 59; für die Targume zu den fünf Megilloth[2] MSS Orient. 1302, 1476, 2375, 2377 (welche zum Esterbuch nur das sogen. Targum scheni enthalten). — Alle Bibelcitate, bei welchen nichts Anderes bemerkt ist, verweisen auf die genannten Targume, und zwar für den Pentateuch stets auf Cod. Soc. 84, für die vorderen Propheten auf Orient. 2210, für die hinteren Propheten auf Orient. 2211, für die Megilloth auf Orient. 2375, wenn nicht ausdrücklich eine andere Handschrift als Quelle der mitgeteilten Lesart genannt wird.

---

[1] Erfreulicher Weise ist der Wortschatz des Evangeliarium Hierosolymitanum, dessen Sprache dem galiläischen Idiom der Juden sehr nahe steht, in den „Thesaurus Syriacus" (1879 ff.) von R. PAYNE SMITH aufgenommen worden. Eine Auswahl bietet F. SCHWALLY in seinem „Idioticon des christlich-palästinischen Aramäisch" (1893). Der für diesen Dialekt von Jahr zu Jahr sich mehrende Stoff (s. zuletzt G. MARGOLIOUTH, The Liturgy of the Nile, 1896) bedarf aber erneuter lexikalischer Behandlung.

[2] Es sei hier aufmerksam gemacht auf die zahlreichen Abweichungen der von den Handschriften vertretenen Textrecensionen von der Recension des Druckes in der ersten rabbinischen Bibel v. J. 1517. Übrigens haben MSS Orient. 1476 und 2375, wie es scheint, dieselbe Textgestalt, während Orient. 1302 eine andere vertritt.

Im Interesse der Anfänger, welche besonders über die Setzung des Dagesch lene und forte nicht im Zweifel gelassen werden konnten, und um die nach meinen früheren Erfahrungen[1] höchst prekäre Benützung der Typen für die superlinearen Vokale zu vermeiden, wurde die superlineare Vokalisation der südarabischen Handschriften in die sublineare umgesetzt. Wer auf die eigentliche handschriftliche Lesart zurückschliessen will, hat nur zu beachten, dass jedes Segol auf Patach zurückzuführen ist, jedes Chateph (ausgenommen bei קֳדָם, קֳבֵיל, אֲנַחְנָן) in ein (lautbares) Schewa zu verwandeln, jedes Schewa quiescens und auch jedes Schewa mobile (bez. intermedium) nach kurzem Vokal und einfachem unverdoppeltem Konsonanten zu streichen[2]. Auch das Dagesch, das jenem Punktierungssystem ursprünglich nicht angehört und in den Handschriften nur unregelmässig, in manchen gar nicht, erscheint, wäre wegzulassen. Es ist also vorauszusetzen für הֵיכְלָא, מֶלֶךְ, מַלְכִּין, מַלְכְּתָא, מַלְכְּוֹן, אֲנָא, אִתְּתָא, קְטָלִין, יִתְקַטְּלוּן, יִתְקַטְּלוּן: superlinear vokalisiert היכלא, מלך, מלכין, מלכתא, מלכון, אנא, אתתא, קטלין, יתקטלון. Es erhellt daraus, dass die Verdoppelung der Konsonanten meist, aber nicht immer, mit Sicherheit erkannt werden kann, während über die Setzung eines Dagesch lene öfters Zweifel entstehen können[3].

Neben die handschriftlich bezeugte Schreibung eines Wortes habe ich eine andere gesetzt, in dem Falle, dass mir die handschriftliche Vokalisierung bedenklich oder doch nicht allein berechtigt schien.

2. Der Wortschatz des Onkelostargum ist durch Citate kenntlich gemacht worden. Die Wörter und bei Verben auch die Konjugationen[4], für welche keine Citate aus dem Pentateuch mitgeteilt sind, vermag ich aus diesem Targum nicht nachzuweisen. Bei dem Fehlen einer Concordanz könnte ja immer noch etwas vermisst werden. Ich habe keine Mühe gescheut, um Übersehenes aufzuspüren (s. S. 181) und darf hoffen, dass nichts Wesentliches übergangen wurde, bin aber dankbar für die Nachweisung von Lücken.

Der Wortschatz der Targume zu den Propheten und zu den Megilloth ist nicht geschieden worden und wird auch nur in soweit durch Citate kenntlich gemacht, als er von dem Wortschatze des Onkelos-

---

[1] S. meine Grammatik S. VII. 340 ff.

[2] Auch nach langem Vokal fehlt in der superlinearen Vokalisation das Schewa in der Femininendung ājtā und wenn *jā, jān, jāt, jātā* folgt, s. meine Gramm. S. 56, 132, 140 f., 144, 154, 281, 291. אוֹרָיְתָא, חֵיוְיָא entspricht also אוריתא, חויא und nicht אוריתא, חויא.

[3] S. das dabei von mir angewandte Princip in meinen „Aramäischen Dialektproben“ S. V.

[4] Hierbei war die Vokalisation der benützten Handschrift das Massgebende.

targums abweicht. Doch habe ich häufig Beispiele aus den Targumen zu den Propheten vorgezogen, wenn Wörter sowohl dort, als in den Megillothtargumen zu finden waren. Wörter, bei denen nur Stellen aus dem Pentateuch citiert sind, können somit auch in anderen Targumen sich finden, es ist aber nicht nötig, dass dies stets der Fall ist. Immerhin kann damit wenigstens der allgemeine Wortschatz der älteren Targume als bezeichnet gelten.

Unbelegt blieben die Wörter der übrigen Litteraturwerke, für welche ich mir für etwaige spätere Auflagen Ergänzungen vorbehalte. Doch schien es mir zuweilen wünschenswert, die älteste bekannte Lesart eines Wortes festzustellen. In diesem Fall wird der Beleg gegeben. Wo Midrasch Rabba, Midrasch chamesch Megilloth, Talmud Jeruschalmi und Jalkut Schimoni citiert sind, besagt dies, dass die mitgeteilte Lesart die des ersten Druckes jener Werke[1] ist. Wenn das sogenannte Targum des Jonathan zum Pentateuch (JI) bei Pentateuchcitaten notiert ist, bezieht sich die Angabe — abgesehen von den Vokalen — auf die einzige bekannte Handschrift desselben, MS. Add. 27031 des Brit. Museum[2], wofern nicht die erste Druckausgabe (Venedig 1591) ausdrücklich genannt ist.

3. Aramäische Fremdwörter im Hebräischen und hebräische Fremdwörter im Aramäischen werden als solche nicht kenntlich gemacht. Alle aus anderen Sprachen stammende Wörter wurden durch ein beigesetztes *x.* als Lehnwörter bezeichnet. Den griechischen und lateinischen Fremdwörtern habe ich die entsprechenden Äquivalente aus diesen Sprachen beigefügt. Bei den übrigen Fremdwörtern, welche meist persischen Ursprungs sein werden, ist dies nicht geschehen, weil mir hier vieles noch sehr unsicher schien.

4. Für die Anordnung habe ich ein festeres Prinzip als meine Vorgänger dadurch zu gewinnen gesucht, dass die Matres lectionis für kurze Vokale ausser Betracht gelassen, dagegen die für lange Vokale stehenden bei der alphabetischen Anordnung berücksichtigt wurden. Nur bei allen Fremdwörtern, bei welchen Längen und Kürzen meist nicht sicher zu

---

[1] Midrasch Rabba, Konstantinopel 1512; Midrasch chamesch Megilloth, Pesaro 1519; Talmud jeruschalmi, Venedig 1523/24; Jalkut Schimoni I. Saloniki 1526, II. Saloniki 1521.

[2] S. über diese (unvokalisierte) Handschrift meine „Aramäischen Dialektproben" S. 35. Von M. Ginsburger wird Monatsschrift f. G. u. W. d. J. XLI S. 345 Anm. 2 mit irrtümlicher Berufung auf G. Margoliouth behauptet, dass diese Handschrift eine Abschrift aus der Walton'schen Polyglotte sei. Das ist schon deshalb unmöglich, weil die Handschrift einen Censurvermerk vom Jahre 1598 (oder 98) trägt, während jene Polyglotte erst 1657 erschien.

bestimmen sind und die Orthographie eine besonders schwankende ist, blieben die Matres lectionis sämtlich ausser Betracht. Der Anfänger wird darum gut thun, ein etwa von ihm nicht gefundenes Wort, das er nicht als Fremdwort erkannt hat, auch noch unter Nichtberücksichtigung der Vokale zu suchen, z. B. also בולוס bei בלס, nicht bei בול. Doch steht einige Mal das Wort an beiden Stellen.

5. Nur der nachweisbare Sprachgebrauch wurde bei den Wortbedeutungen berücksichtigt. Alle bloss angenommenen Grundbedeutungen der Wörter fielen weg. Der Reihenfolge der mitgeteilten Bedeutungen liegt kein besonderes Prinzip zu Grunde. Dass auch hier mancherlei besser zu bestimmen versucht wurde als bisher, wird hoffentlich der Gebrauch zeigen. Besondere Aufmerksamkeit habe ich den Diskussionsformeln beider Talmude gewidmet. Die bisher nachgewiesenen Konjugationen der Verba wurden vollständig aufgeführt. Nur habe ich auf die besondere Nennung eines Nitpael neben dem Hitpael verzichtet.

Endlich sei bemerkt, dass es ja die Aufgabe eines Wörterbuchs nicht sein kann, alle Schreib- und Druckfehler der im Gebrauche befindlichen Drucke dieser Litteratur zu verbessern, zumal jede Ausgabe deren wieder neue enthält. Doch habe ich, um den Anfänger nicht allzu ratlos zu lassen, eine ganze Anzahl von Korrekturen solcher Fehler aufgenommen. Auf die Angabe der Stellen glaubte ich hierbei in der Mehrzahl der Fälle verzichten zu müssen, zumal öfters mehrere zu nennen gewesen wären und mir vielleicht die dabei vorausgesetzte neuere Ausgabe einer Schrift nicht zu Gebote stand. Wer für eine solche fragliche Lesart das Wörterbuch befragt, findet dort die Korrektur. Für andere hat es wenig Interesse, wo die falschen Lesarten stehen. Im übrigen sei auf die Wörterbücher von Levy und Jastrow verwiesen. Mit Fragezeichen habe ich öfters Wörter oder deren Bedeutungen versehen, wenn mir Text oder Übersetzung nicht sicher schienen. Ich behaupte damit nicht, dass ich alles nicht mit Fragezeichen Versehene für absolut gesichert halte.

Die zwar nicht umfangreiche, aber sehr zeitraubende Arbeit der Ausarbeitung dieses Wörterbuches hätte ich wohl nicht unternommen, wenn nicht von mehrfacher Seite mir dankenswerte Hilfe geleistet worden wäre. Herr P. Theodor Schärf in Gnadenberg, Schlesien, hat für den grösseren Teil der dem Onkelostargum entnommenen Wörter Cod. Soc. 84 verglichen und mich ausserdem durchweg bei der Herstellung des Druckmanuscripts hingebend unterstützt. Die Handschriften des Britischen Museum habe ich für die targumischen Wörter von א bis ס (nur die Handschrift des Jonathantargum zum Pentateuch für

א bis ת) selbst eingesehen. Herr Dr. HENRY BARNSTEIN in London fand sich bereit, diese Arbeit nach meinen Angaben vorläufig zu Ende zu führen und hat ausserdem die Güte gehabt, eine grosse Reihe von Fragen, welche mir im Verlaufe der ganzen Arbeit entstanden, nach den Handschriften zu beantworten. Als während des Druckes Cod. Soc. 84 mir nicht mehr zu Gebote stand, hatte Herr Professor TH. WALKER in Belfast, Irland, die Freundlichkeit, mir die Lesarten dieser Handschrift zu einer Reihe von Stellen zu notieren. Allen sei dafür hier öffentlich verbindlicher Dank gesagt.

Besonderen Dank schulde ich auch der Verwaltung des Britischen Museum in London, sowie Herrn Professor SOCIN in Leipzig für die gewährte Möglichkeit ausgiebiger Benützung der für diese Arbeit wichtigen Handschriften.

Dass Rev. G. H. HÄNDLER in London diesem ersten Bande, welchem der zweite (Schluss-)Band hoffentlich in nicht zu langer Frist folgen wird, auf meine Bitte hin ein von ihm mit Benützung meiner eigenen Sammlung ausgearbeitetes „Lexikon der Abbreviaturen“ beigefügt hat, wird, denke ich, von vielen willkommen geheissen werden, obwohl absolute Vollständigkeit auf diesem Gebiet bei der hier herrschenden Willkür aller Autoren und Drucker nicht erwartet werden kann.

Bei der Korrektur des Wörterbuchs haben mich wirksam unterstützt die Herren P. TH. SCHÄRF und I. I. KAHAN, von denen der letztere bei dieser Gelegenheit dankenswerte Beiträge zur sachlichen Vervollkommnung des Werkes gegeben hat. Bei dem Lexikon der Abbreviaturen lag die Hauptlast der Korrektur auf Herrn I. I. KAHAN, welchen der Autor, Rev. G. H. HÄNDLER, und ich sekundierten.

Möchte das Buch nun fleissige Benützer und sorgsame Kritiker finden!

STOCKHOLM, den 10. August 1897.

GUSTAF H. DALMAN.

BENÜTZTE HANDSCHRIFTEN UND DRUCKE.

a. Handschriften.

1. **Onkelostargum:** Cod. Soc. 84 (16. Jahrh.?).
   Br. Mus. Orient 1467.
2. **Jonathantargum zum Pentateuch:** Br. Mus. Cod. 27031 (16. Jahrh.).
3. **Prophetentargum,** a) vordere Propheten:
   Br. Mus. Orient. 2210 (1469).
   Br. Mus. Orient. 1471 (17. Jahrh.).
   b) hintere Propheten:
   Br. Mus. Orient. 2211 (1475).
   Br. Mus. Orient. 1474 (17. Jahrh.).
   c) Haphtaren:
   Cod. Soc. 59 (17. Jahrh.?).
4. **Megillothtargum:** Br. Mus. Orient. 2375, die fünf Megilloth (15. Jahrh.?).
   Br. Mus. Orient. 2377, Klagelieder, Prediger, Ester (14. Jahrh.).
   Br. Mus. Orient. 1302, Ruth, Hoheslied, Prediger (14. Jahrh.).
   Br. Mus. Orient. 1476, Hoheslied, Klagelieder, Ester (16. Jahrh.).
5. **Megillath Antiochos:** Br. Mus. Orient. 2377 (s. o.).

b. Drucke.

1. **Onkelostargum:** Pentateuch, Sabbioneta 1557 (im Original).
2. **Jonathantargum zum Pentateuch:** Pentateuch, Venedig 1591.
3. **Propheten- und Megillothtargume:** Biblia Rabbinica I, Venedig 1517, II Venedig 1525.
4. **Mischna:** Riva di Trento 1559, Cambridge 1883.
5. **Tosephta:** Sabbioneta 1554/55, Pasewalk 1881.
6. **Talmud babli:** Wien 1840—47 und Rabbinovicz, Variae Lectiones (1867—86). 20 Traktate in Ausg. Venedig I od. II. 2 Traktate Ausg. Konstantinopel. 1 Traktat Ausg. Pesaro.
7. **Talmud jeruschalmi:** Venedig 1524 (?).
8. **Midrasch:** Mechilta, Konstantinopel 1515, Wien 1865, Wien 1870.
   Siphra, Venedig 1545, Wien 1862.
   Siphre, Venedig 1545, Wien 1864.
   Midrasch rabba, Konstantinopel 1512, Venedig 1545.
   Midrasch chamesch Megilloth, Pesaro 1519.
   Midrasch Tanchuma, Venedig 1545, Mantua 1563, Wilna 1885.
   Midrasch Tehillim, Konstantinopel 1512 (Saloniki 1515), Venedig 1546, Wilna 1891.
   Midrasch Schemuel, Konstantinopel 1517, Venedig, 1546, Krakau 1893.
   Midrasch Mischle, Venedig 1546, Wilna 1893.
   Pesikta, Lyck 1868.
   Pesikta rabbati, Wien 1880.
   Tanna de-Bē Elijjahu, Venedig 1598.
   Pirke Rabbi Eliezer, Venedig 1544.
   Jalkut Schimoni, Saloniki 1526—21.
9. **Aruch:** Pesaro 1517.

ABKÜRZUNGEN.

1. Targum.

Onkelostargum — Schriftstelle ohne nähere Bezeichnung.

Jonathantargum zum Pentateuch — JI, der Bezeichnung des Buches angehängt, z. B. GenJI 1, 3.

Fragmententargum zum Pentateuch — JII.

Prophetentargum und Hagiographentargume — Schriftstelle ohne nähere Bezeichnung.

MS (ohne nähere Bezeichnung) — die für ein Targum zunächst in Frage kommende Handschrift (s. S. IV).

Gen	1. B. Mose.
Ex	2. B. Mose.
Lv, Lev	3. B. Mose.
Nu	4. B. Mose.
Dt	5. B. Mose.
Jos	Josua.
Jud, Jd	Richter.
S	Samuel.
K	Könige.
Jes	Jesaja.
Jer	Jeremia.
Ez	Ezechiel.
Ho	Hosea.
Jo	Joel.
Am	Amos.
Ob	Obadja.
Jon	Jona.
Mi	Micha.
Na	Nahum.
Hb	Habakkuk.
Ze	Zephanja.
Ha	Haggai.
Sa, Sac	Sacharja.
Ma	Malachi.
Ps	Psalmen.
Prov	Sprüche.
Hi	Hiob.
Cant	Hoheslied.
Ru	Ruth.
Thr	Klagelieder.
Koh	Prediger.
Est I	Ester (erstes Targum).
Est II	Ester (zweites Targum).
Chr	Chronik.

2. Talmud.

Talmud babli — b der Bezeichnung des Traktates vorausgeschickt, z. B. bSabb. 14^{b}.

Talmud jeruschalmi — j, z. B. jSabb 14^{b}

MaasSch	Maaser scheni.
MoK	Moed katon.
RhS	Rosch ha-Schana.
BK, BabK	Baba kamma.
BM, BabM	Baba mezia.
BB, BabB	Baba bathra.
AbZ	Aboda zara.

3. Midrasch.

BerR	Bereschith Rabba.
SchemR	Schemoth Rabba.
VajR	Vajjikra Rabba.
BemR	Bemidbar Rabba.
DebR	Debarim Rabba.
SchirR	Midr. Schir ha-Schirim.
RutR	Midr. Ruth.
EchR	Midr. Echa.
KohR	Midr. Koheleth.
EstR	Midr. Ester.
Pes	Pesikta de-Rab Kahana.
PesR	Pesikta Rabbati.
MidrTill	Midrasch Tehillim.
MidrSchem	Midrasch Schemuel.

a. aramäisch. *h.* hebräisch. *x.* Fremdwort.

ערוך החדש

ARAMÄISCH-NEUHEBRÄISCHES WÖRTERBUCH

ZU

TARGUM, TALMUD UND MIDRASCH

MIT VOKALISATION
DER TARGUMISCHEN WÖRTER NACH SÜDARABISCHEN HANDSCHRIFTEN
UND BESONDERER BEZEICHNUNG DES WORTSCHATZES
DES ONKELOSTARGUM

BEARBEITET

VON

D. DR. GUSTAF H. DALMAN

A. O. PROFESSOR AN DER UNIVERSITÄT LEIPZIG.

TEIL II.

FRANKFURT A. M.
J. KAUFFMANN
1901.

Druck von W. Drugulin in Leipzig.

VORWORT ZU TEIL II.

Seit dem Ausgehen des ersten Teils dieses Wörterbuches sind als Hilfsmittel bei der Bearbeitung zu den früher genannten hinzugekommen:

S. Krauss, Griechische und lateinische Lehnwörter im Talmud, Midrasch und Targum. Mit Bemerkungen von Immanuel Löw, Teil I. II, 1898/99.

W. Bacher, Die älteste Terminologie der Jüdischen Schriftauslegung. Ein Wörterbuch der bibelexegetischen Kunstsprache der Tannaiten, 1899.

Das Glossar in D. Hoffmann's Übersetzung von Mischna, Seder Nezikin, 1898.

G. Löwy, Die Technologie und Terminologie der Müller und Bäcker in den rabbin. Quellen, 1898.

J. Krengel, Das Hausgerät in der Mišnah I, 1899.

Nützliche neue Textausgaben sind:

M. Ginsburger, Das Fragmententargum, 1899.

F. Praetorius, Das Targum zu Josua in jemenischer Überlieferung, 1899; Das Targum zum Buch der Richter in jemenischer Überlieferung, 1900.

M. David, Das Targum Scheni, 1898.

S. Buber, Midrasch Echa Rabbati, 1899.

Die Onkeloshandschrift und die Haphtarenhandschrift Socin's, Cod. Soc. 84 und 59, waren inzwischen in den Besitz der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft übergegangen, wurden aber von dieser in sehr dankenswerter Weise mir wiederum zur Ausnützung überlassen. Ich erwarb den Midrasch zu den fünf Megilloth, Ausg. Venedig 1545, in einem Exemplar mit alten handschriftlichen Eintragungen der Collation eines Manuskripts, deren Lesarten einige Male von mir als MS D. zitiert werden. Herr Lic. Dr. Diettrich in London hatte die Güte, für eine Anzahl von Targumwörtern die jemenischen Handschriften des Britischen Museum zu vergleichen, wofür ihm hier verbindlichster Dank abgestattet wird.

Ein längerer Aufenthalt in Palästina und Syrien zum Studium orientalischen Lebens und Arbeitens hat zwar die Vollendung des Werkes verzögert, ist ihm aber doch zu gute gekommen, weil manche Realien sich nun mit grösserer Sicherheit bestimmen liessen.

Die Grundsätze der Bearbeitung sind dieselben geblieben, welche im Vorwort zu Teil I S. VI ff. auseinandergesetzt wurden. Ich verweise hier

nur aufs neue auf das dort S. VIII f. unter 4. besprochene Ordnungsprinzip. Wörter wie חוּמָשׁ und בֵּיעוּר sind unter חו und בי zu suchen, Fremdwörter wie דִּיקֵי und בּוּלוֹם unter דק und בל.

Die Vokalisierung besonders der aramäischen Wörter ist nun hoffentlich eine im allgemeinen haltbarere geworden, als es bei den Vorgängern dieser Arbeit der Fall war. In bezug auf die zahlreichen, meist griechischen Fremdwörter habe ich mich mit einem Kompromiss begnügen müssen. Ein konsequenter Anschluss an die originale griechische Aussprache wäre wohl in vielen Fällen das Richtige gewesen. Aber ich hätte ihn nur mit Hilfe gewaltsamer Eingriffe in die uns überlieferten Texte durchführen können. Darauf hatte ich zu verzichten. Ausserdem ist ja fraglich, wie weit semitisches Sprachgefühl die Form griechischer Wörter zuweilen beeinflusste. Die für diese Wörter herkömmliche Aussprache in der Weise zu berücksichtigen, wie es noch Krauss in seinem Wörterbuch gethan hat, schien mir aber unerlaubt, da sie nur als ein willkürlicher Versuch beurteilt werden kann, die geschriebenen Wortformen mundgerecht zu machen. Für η habe ich die Aussprache ē[1], für ει und οι ī, für αυ und ευ *aw* bez. *ew* vorausgesetzt.

Die wertvollen Beiträge von Immanuel Löw zu dem Werke von Krauss sind eine wichtige Veranlassung für den grossen Umfang der am Schlusse mitgeteilten „Verbesserungen und Berichtigungen". In diese sind die „Nachträge" und „Berichtigungen" zu Teil I aufgenommen worden, sodass das dem ersten Bande angehängte Schlussblatt nun kassiert werden kann. Berichtigungen in grösserem Umfang verdanke ich auch Prof. W. Bacher's Besprechung des ersten Bandes in Jüd. Monatsschrift XLII S. 236 ff. und Herrn Rabbiner Dr. J. Kahan in Znaim.

Obwohl Rev. Händler wiederum einige tausend Ergänzungen zu seinem Lexikon der Abbreviaturen gesammelt hat, habe ich geglaubt, auf ihre Mitteilung für dieses Mal verzichten zu sollen. Seine Arbeit übertrifft an Reichhaltigkeit ohnedies erheblich die Sammlungen von Pietro Perreau (Oceano, 2. Ausg. 1883, Appendice, 1889).

Um die Korrektur haben sich wiederum verdient gemacht die Herren Pastor Th. Schärf in Gnadenfrei und I. I. Kahan in Leipzig.

Dank schulde ich dem Curatorium der Zunzstiftung in Berlin für seine Unterstützung des Unternehmens, dem Herrn Verleger für sein bereitwilliges Eingehen auf meine Wünsche, der Offizin W. Drugulin in Leipzig und ihrem geschulten Personal für die musterhafte Drucklegung.

Leipzig, 24. Juni 1901.

GUSTAF H. DALMAN.

[1] S. dazu meine Bemerkung in Jüd. Monatsschrift XLI S. 327.

א

א 1. erster Buchstabe des hebr. Alphabets. *pl.* אָאִין; 2. א als Zahlzeichen = 1; 3. אָ *a.* praefig. für עַל oder עַד.

אאפיקון l. אָפִּיקוֹן *x.* (ὀφφίκιον, *officium*) Beamtenschaft.

אָאִירָא s. אֲוִירָא.

אָב (Thr 1, 2) *m.* der 5. Monat des jüd. Kalenders (etwa August).

אָב *h. m., c.* אֲבִי, אַב, *pl.* אָבוֹת 1. Vater, Ahn; 2. אַב בֵּית דִּין zweites Oberhaupt des Synedriums; 3. *pl.* אָבוֹת auch: a) vornehme Eltern; b) die Erzväter; c) die erste Benediktion des 18-Gebetes; d) Name eines Mischnatraktates; 4. Hauptklasse, Oberbegriff, z. B. אָבוֹת נְזִיקִין Hauptklassen der Schadenersatzleistungen, א' מְלָאכוֹת Hauptklassen der am Sabbat verbotenen Arbeiten, א' הַטּוּמְאוֹת je der erste Grad der Unreinheit, בִּנְיַן אָב Entwickelung eines Grundsatzes.

אֵב *h. m., pl.* אִבִּין Trieb.

אֲבָא (Ex 10, 27) *a., ipf.* 2 *m. sg.* תֵּיבֵי Dt 13, 9 wollen, willfährig sein.

אַבָּא I (Gen 44, 19; בָּא Nu 25, 14, pal. Targ. auch אִבָּא) *a. m., ind.* אָב Nu 11, 12, Ez 44, 25, *c.* אַב Gen 17, 4, *c. s.* אַבָּא Gen 19, 34, אֲבוּהִי Gen 2, 24 etc., *pl. d.* אֲבָהָתָא Nu 36, 1 (*syr.* אֲבָהַי Prov. 19, 14 Eltern) 1. Vater, Ahn; 2. Fürst, Herr; 3. *pl.* auch: Eltern, prägn. vornehme Eltern.

אַבָּא II *m.* Personenname (Verkürzung von אַבְיָה).

אִבָּא (Gen 4, 3) *a. m., pl. d.* אִבְּבַיָּא 1 K 6, 38 (nicht MS) Frucht, Ertrag.

אָבָא *a. m.* Dickicht.

אבאמים (SchemR 38) l. אֲכָאמִּים.

אבאשותא *a. f., c.* אַבְאָשׁוּת Koh 7, 3 Übelwollen.

אֲבַב *a. Pa. pt. c. s.* מְאַבְּבֵהּ Ho 9, 10 Or. 1474, l. מַאֲבָבֵהּ, s. מַאֲבָבָא.

אֲבָבִית (BerR 19) *h. f.* Fieberschauer.

אבגינום אַבְגֵּינִים (אַבְגֵּינֵים) *x. m.* (εὐγενής) edel, vornehm.

אבגניסמטי l. אַבְגְּנֵיסְטָטֵי *pl. x. m.* (εὐγενέστατοι) edelste.

אבנתיים l. אַבְגְּתִים *x.* (οἰκέτις) Sklavin.

אָבַד *h.* 1. verloren gehen, zu grunde gehen; 2. Verlust erleiden. *Ni.* verloren gehen. *Pi.* 1. verlieren; 2. zu grunde richten; 3. vergessen.

אֲבַד *a., ipf.* יֵיבַד Nu 24, 20 zu grunde gehen, verloren gehen. *Pa. ipf.* 2 *pl.* תְּאַבְּדוּן Dt 12, 2, תְּבַדוּן Nu 33, 52 vernichten. *Aph.* אוֹבִיד, הוֹבַד! Thr 2, 9, *inf.* אוֹבָדָא Dt 28, 63, *ipf.* 2 *sg.* תּוֹבִיד Dt 7, 24 dass. *Itpe.* אִתְּבִיד, אִתְאֲבִיד, verloren gehen, sich verlieren.

אֹבֵד *h. m.* was zu grunde geht.

אַבְדָא *a. m.* Untergehen.

אברומה l. אַבְרוֹמָה.

אֲבַדּוֹן *h. m.* 1. Untergang; 2. Ort der Verdammnis.

אַבְדָּלָה *h. f.* 1. Absondern; 2. Benediktion beim Ausgang des Sabbats.
אַבְדָּלְתָא *a. f.* dass.
אַבְדִּימוֹס, אַבְדִּימִי, אֲבוּדְמָא *x. m.* (Εὔδημος) Personenname.
אַבְדָּן *m.* (= אַבָּא יוּדָן) Personenname.
אָבְדָן (אֲבְדָן) *h. m.* Untergang, Vernichtung.
אָבְדָנָא (Jes 53, 9, Or. 2211, אַבְדָּנָא Or. 1474) *a. m.* 1. Untergang, Vernichtung; 2. Ort der Verdammnis.
אַבְדוּקוֹס (falsch אבדיקוס) *m.* (Εὔτοκος) Personenname.
אָבִידְרָנָא (?) *m.* Personenname.
אָבָה s. אַבָּא.
אָבָּה *m.* Personenname.
אַבָּהוּ *m.* Personenname.
אבהטם (jKil 31 c) l. אַמְבָּטִים.
אַבּוּ, אִיבּוּ *m.* Personenname (Abkürzung von אֲבוּיָה).
אָבּוּ (Lv 11, 19) *a. f.* Weihe (*milvus*).
אַבּוּב (אִבּוּב) *h. m.* Rohr, Flöte. — אַבּוּב רוֹעֶה Weberdistel (*Dipsacus fullonum*).
אַבּוּבָא (Gen 4, 21) l. אַבּוּבָא *a. m.* Flöte.
אָבוּבְרָם *m.* Personenname.
אִיבּוּד *h. m.* 1. Untergang; 2. s. אָבוּ.
אָבוּדִינָא(?) *m.* (Ἀβυδηνός?) Personenname.
אָבוּדְמָא s. אַבְדִּימוֹס.
אָבוֹי *h.* wehe!
אֲבוּיָה *m.* Personenname.
אבויין (Ar. zu jSabb 8[b]) l. אוּנְיָין *pl.* v. אוּנְיְתָא *x. f.* (ὕνις) Pflugschar.
אִבּוּל *h. m.* Trauer.
אָבוּל *h. m.* Stadtthor.
אָבוּלָא *a. m., pl. c. s.* אָבוּלָהָא Jer 50, 26 Stadtthor.
אָבוּלָאָה *a. m.* Thorwächter.
אַבּוּן *m.* Personenname.
אָבוּנָא *m.* Personenname.
אֵבוּס *h. m.* 1. Krippe; 2. Stall.
אִבּוּס *h. m.* 1. Mästen, Stopfen; 2. l. אִבּוּם.
אָבוּקָא *m.* Personenname.
אָבוּקָה *h. f.* Fackel.

אַבְזָקָה, אַבְזֶקֶת *h. f.* 1. Mottenfrass; 2. Fusskrankheit der Tiere.
אַבְזָרָא *x. m.* Zubehör.
אבחטם (jKil 31[c], Ven. אבהטם, Ar. אבהנוס) l. אַמְבָּטִים.
אַבְטָא *a. m.* Weinschlauch.
אַבְטִי *x.* (ἐμβατή), *pl.* אַבְטָאוֹת Badewanne, Badehaus.
אַבְטִינָא l. אַנְטִינָא.
אָבְטִיוֹנָא *x. m.* (ὀπτίων, *optio*) Stellvertreter des Heerführers.
אֲבַטִּיחַ *h. m.* Wassermelone (*Citrullus vulgaris*).
אֲבַטִּיחָא *a. m., pl. d.* אֲבַטִּיחַיָּא Nu 11, 5 dass.
אבטיליא, אבטילא l. אַבְטוֹנְיָא.
אַבְטָלָה *h. f.* Müssigkeit, Nutzlosigkeit.
אַבְטָלִיוֹן (Πτολίων?) Personenname.
אַבְטוֹלְמוֹס, אַבְטִילוֹס, אַבְטִילַס *m.* (Πτολεμαῖος, Εὔτολμος) Personenname.
אַבְטוֹמָטוֹס *x. m.* (αὐτόματος) selbstthätig.
אַבְטוֹנְיָא *x. f.* (αὐτονομία) Ort mit selbständiger Verwaltung.
אַבְטִינַס *m.* (Εὐθύνοος?) Personenname.
אַבַּי *m.* Personenname (Abkürzung von אֲבִיָּה).
אביא (Siphr. Nu 139) l. אַסְיָא (Ἀσία) Beiname von Ephesus.
אָבִיב *h. m.* 1. die reifende Ähre; 2. Jahreszeit der Kornfruchtreife; 3. Monatsname (Nisan).
אָבִיבָא (Ex 13, 4, 1 K 6, 38) *a. m., ind.* אָבִיב Lv 2, 14, 1. reifende Ähre; 2. Zeit der Kornreife; 3. Monatsname (Nisan).
אֲבֵידָה *h. f.* 1. der verlorne (resp. gefundene) Gegenstand; 2. Erleiden eines Verlustes, Schaden.
אבידוי (NuJI 34, 6) l. אבירוי (so MS.), s. אֲבִירָא.
בֵּי אָבִידָן *x.* (Kakophemie für בֵּי עֲמִידָן?) Kirche.
אֲבֵידְתָא (Dt 22, 3) *a. f.* verlorner (resp. gefundener) Gegenstand.

אביה (jMeg 71b) l. אֲכָיָה (Ἀχαΐα) Achaja.

אֲבִיו (viell. zu lesen אַבַּיי) *m.* Personenname.

אֶבְיוֹן *h. m.* arm.

אֲבִיּוֹנָה *h. f.* 1. Kapper (*Capparis spinosa*); 2. s. תביונה.

אֶבְיוֹנוּת *h. f.* Armut.

אֶבְיוֹנֵי. בֵּי אֶבְיוֹנֵי Ortsname.

אֲבִילָא (Lv 13, 45) *a. m.* Leidtragender, Trauernder.

אֲבֵילָה *h. f.* 1. leidtragende Frau; 2. Trauerzeremonie.

אֲבֵילוּת *h. f.* 1. Trauerzeremonie; 2. Trauern.

אֲבִילוּתָא, אֲבֵילוּתָא (sic!) (Thr 2, 5) *a. f.* dass.

אֲבִילִין Ortsname.

אֲבִינָא, אָבִין *m.* Personenname.

אַבִּיק *x. m.* (ἄμβιξ) Abflussrohr der Badewanne.

אֲבִיקָא s. אֲבוּקָא.

אַבִּיר *h. m.* mächtig.

אִיבִּירְתָא *a. f.* das Klarwerden (?).

אֲבִית (= בֵּית) s. בֵּיתָא.

אִבְּכָא *a. m.* starker Hahn.

אֲבָל *h.* 1. fürwahr, wahrlich; 2. aber.

אָבֵל I *h. m.* Leidtragender.

אָבֵל II Stadtname.

אָבַל *h.* trauern, leidtragen. *Hitp.* die Trauergebräuche beobachten.

אֲבֵיל (Thr 2, 8) *a.* trauern, leidtragen. *Pa. Itpa.* אִתְאַבַּל Gen 37, 34 dass.

אֵבֶל *h. m.* 1. Trauer; 2. אֵבֶל רַבָּתִי Name eines Talmudtraktates.

אֶבְלָא (Gen 50, 11), אֶבְלָא, אוּבְלָא *a. m.*, *ind.* אֵבֶל Gen 50, 11 Trauer, Klage.

אוּבְלָא *a. m.* korbartiges Geflecht.

אַבְלוֹנֵיי (BerR 33) l. אַבְלוֹנִים (Αὐλών) Ort in Coelesyrien.

אַבְלָם *m.* Personenname.

אבולי (bBabB 143a) s. בּוּלֵי.

אַבְלִיס *m.* Personenname.

אובלים, אובלין Ortsname.

אֶבְלִינָא *x. m.* (ἐβέλινος) Ebenholz.

אַבְלָם (Αὐλίς?) Ortsname.

אַבְלוּמוּס, אַבְלוּסְמוּס *x. m.* (ἀναβόλισμα) nur mit כְּלֵי: zum Übernachten im Freien dienende Decke.

אַבְמַי *m.* Personenname.

אַבְמָכוֹס *m.* (Εὔμαχος) Personenname.

אבמסים (jMeg 74a) l. אַבְמָכוֹס.

אֶבֶן *h. f.* 1. Stein; 2. Gewicht. א׳ טוֹבָה Edelstein. א׳ הַטּוֹעִים (wohl eigentlich א׳ הַטּוֹעֵן) Platz in Jerusalem, auf dem Gefundenes niedergelegt wurde. א׳ שׁוֹאֶבֶת Magnet. א׳ הַשָּׁעוֹת Teil der Sonnenuhr. א׳ שְׁתִיָּה der Stein, der im Tempel an Stelle der Lade war. א׳ תּוֹשָׁב von anderwärts versetzter Stein.

אַבְנָא (Gen 28, 18) *a. f.*, *ind.* אֶבֶן Ex 24, 10, *pl. d.* אַבְנַיָּא Ex 28, 11 1. Stein; 2. Gewicht. א׳ דְאַכְפָּא Laststein, den man auf die Garben legt. א׳ טָבָא Edelstein. א׳ דְכוּחְלָא schwarzer Marmor. א׳ שְׁיבָא Magnetstein. אֶבֶן שְׁתִיָּה Koh 3, 11 Stein im Tempel.

אַבְנֵט *h. m.* Gürtel.

אָבְנַיִם (*bibl.*) *h. m.* Gebärmutter.

אַבְנִימוֹס *m.* (Εὐνόμαος) Personenname.

אבניתא (NuJII Dt 14, 18) l. אִכְּמְתָא, s. אִכְּמָא.

אוּבְנְתָא, אֻבְנְתָא *a. f.* Verstand, Denkvermögen (?).

אָבַס *h.* füttern, mästen.

אוֹבִיסוֹס (Ἔφεσος) Ephesus.

אַבַּסְקַנְטָה *x.* (ἀβάσκαντα) unberufen.

אַבַעְבּוּעִיתָא *a. f.*, *pl.* אַבַעְבּוּעַן Ex 9, 9, Blasen, Pusteln.

אוּבְעָיָה, אֻבְעָיָה *h. f.* Absuchen der Felder durch Arme.

אִיבְעִית *a.* (= אִי בָּעֵית) s. בְּעָא.

אֲבָצָא (Nu 31, 22) *a. m.* Zinn.

אוּבְצָנָא *a. m.* Druck, Überanstrengung.

אָבַק *h. Pi.* bestäuben; *Hitp.* sich bestäuben.

אָבַק *a.* 1. verflechten; 2. an etwas hängen.

אָבָק *h. m., pl.* אֲבָקוֹת, אֲבָקָאוֹת 1. Staub, Pulver. א' סוֹפְרִים Streusand. 2. ein leiser Anflug, nur eine Idee.

אַבְקָא (Dt 28, 24) *a. m.* Staub.

אֲבָקָה *h. f.* Staub, Pulver.

אֶבְקוֹלַס *m.* (Εὔκολος?) Personenname.

אַבְקְתָא *a. f.* Umschlingung, Oese.

אָבַר I *h.* stark sein. *Pi.* stark, hart machen.

אָבַר II *h.* *Pi.* sich aufschwingen.

אָבַר III *h.* *Pi.* angliedern.

אָבַר *a.* *Itpe.* sich in die Höhe schwingen.

אֵבֶר *h. m., pl.* אֵבָרִים 1. Glied; 2. männliches Glied; 3. Knochen.

אֵבָר *h. m.* Blei.

איבר (jMo K 82ᵇ איבריו l. אֵיבָרָיו) s. אִיבָּר.

אֲבָרָא (Ex 15, 10) *a. m.* Blei.

אֵבְרָא, אֶבְרָא *a. m., pl.* אֶבְרִין Jud 19, 29, *d.* אֶבְרַיָּא Lv 1, 6, אֵבְרַיָּא Mi 3, 3 1. Glied; 2. männliches Glied.

אֶבְרָא *a. m., pl. c. s.* אֶבְרוֹהִי Dt 32, 11 1. Schwinge, Schwungfeder; 2. Arm.

אִיבְרָא *a.* in Wahrheit, fürwahr.

אברייאה (SchirR 2, 14) l. אגרייא (so Ed. Pes.), s. אִגְּרָא.

אֲבִירָא *x. m.* (ἀήρ) Luft.

אַבַרְבְּרָא *a. m.* Krippe, Stallung (?).

אבורנגי l. אֲבַרְוָנְגִי *x. m.* königl. Beamter.

אַבַרְזָר *x. m.* Stadtmauer.

אֲבָרוּרִי *x. f.* Gegengewicht (?).

אברית l. אַבְרוֹת *h. f.* Tanne.

אֲבְרָיְתָא *a. f.* Aussenplatz, Dorf.

אוֹבְרִיזוֹן, אוֹבְרִיזָא, אוֹבְרִיזִין (Est II 5, 1, MS אוֹפְרַיָּן) *x. m.* (ὄβρυζον) reines Gold.

אֲבַרְזִין *x. m.* Lederdecke.

אַבְרוֹמִי *x. m.* (ἄβρωτος) unessbar.

אֶבְרַאי, אֶבְרִי *a. m.* ausserhalb, auswendig, draussen. מֵאֶבְרִי von aussen.

איברייא (jMoK 83ᵈ Ven.) l. אוּבְרָיָא *a. f.* Leichenmahl.

אַבְרִיכְּסִין *x.* (ἔβρεξεν) es regnet.

אַבְרוֹמָא *x. f.* (ἀβραμίς) eine Fischart.

אֶבְרְנִי *x. m.* Sumpfvogel.

אֲבַרְנִים *x. m.* halbgar.

אבורנקא l. אַבְוּרְנְקָא.

אַבְרוֹסִי *x. m.* (ἄβρως?) unessbar.

אַבְרִיקִין (so jSabb 15ᵈ), אַבְרַסְקִין *x. m. pl.* (*bracca*) Hosen.

אברוקלון (jBabM 9ᶜ) s. אַמְבּוּרוּקְלוֹן.

אַבְרוּשָׁךְ *x. m.* Speise aus Mehl, Honig und Öl.

אַבְרָתָא *x. f.* wilder Majoran.

אַבְשׁוּנָא *a. m.* geröstete Ähre.

אוּבְשָׁין *h. m. pl.* getrocknete Trauben (Rosinen).

אָגָא *a.*, s. הֲגָא.

אָגָא *h.* das buchstäbliche Aussprechen.

אנאלינין (BerR 28) l. אֵילוֹנִין.

אַגַּב *a.* (= עַל גַּב) 1. auf, über; 2. vermöge, durch; 3. wegen. אַגַּב דְּ weil. אַגַּב אוֹרְחָא gelegentlich.

אַגְבִּין (jKil 32ᵃ) *h. m.* Bast (?).

אוּגְבִּינָא *a. m.* Kelch.

אֲגָגַיָא (Est II 8, 13) l. אֲגָגִיָא *m.* der Agagit (Beiname Hamans).

אָגוֹגָא *x. m.* (ἀγωγός) Wasserleitung.

אָגַד I *h.* 1. zusammenbinden; 2. zusammen rotten. *Ni.* zusammengebunden werden.

אָגַד II *h.* *Hiph.* hinziehen, andauern lassen.

אָגַד I *a.* zusammenbinden.

אָגַד II *a.* *Aph.* lang sein lassen.

אֶגֶד *h. m.* 1. Zusammenbinden; 2. Verband, Band; 3. Bündel.

אִגְדָא *a. m.* dass.

אַגְדָא (2S 3, 29 *ind.* אָגַר mit ר) *a. m.* 1. Stab, Tragholz; 2. Joch zum Wassertragen.

אֲגֻדָּה *h. f.* 1. Gebund, Bündel; 2. Schar, Partei; 3. Name einer Familie.

אוֹגְדוֹיקוֹנְטָא (jBabB 14ᶜ אוגרוי קונטא) *x.* (ὀγδοήκοντα) achtzig.

אַנְגְּדָנָא *x. m.* Teufelsdreck (*Ferula Asa foetida*).

אֶגְדִּיקוֹס *x. m.* (ἔκδικος) kaiserlicher Rechtspfleger.

אַנְדְּרְתָא *a. f.* 1. nichtrechtliche, religiöse Belehrung; 2. ein einzelner Lehrvortrag dieser Art; 3. eine einzelne Erzählung dieser Art; 4. die Liturgie für den Passahabend.

אֲנָנָה *h. f., pl.* אֲנָין Dornstrauch, Mannaklee.

אֲגָוַאי *a.* innerhalb, inwendig.

אינואה l. אֵינִיאָה.

אֵגוּד *h. m.* Band, Gebund.

אֲגוּדָל *h. m.* Daumen.

אֱגוֹז *h. m.* Wallnuss (*Juglans regia*).

אֱגוֹזָא *a. m.* 1. Nuss; 2. Nussbaum.

אֱגוֹזָה *h. f.* dass.

אֲגוּיִסְטוֹר *x. m.* (*quaestor*) Quästor.

אֱגוּף *h. m.* 1. Körper; 2. Thürflügel.

אֱגוּר *h. m.* Haufen, Hügel.

אֵיגוּרָא (Ju 6, 28) *a. m., pl. c. s.* אֵיגוּרֵיהוֹן Ex. 34, 13 1. Haufen, Hügel. 2. Götzenaltar.

אֲגוּרָה *h. f.* Speicher, Fach.

אַגְחוּתָא *a. f.* אַגְחוּת קְרָבָא Koh 9, 18 Kämpfen, Kriegführen.

אגטין 1. bSanh 91ᵃ l. לְגָטִין; 2. jKil 32ᵃ l. אַגְבִּין.

אַגְטַרְגְטָא *x. m.* (καταῤῥάκτης) Wasserfall.

אֵיגִיאָה *x. f.* (αἰγείη) Ziegenfell.

אגין 1. jSabb 5ᵇ l. אַגַּן; 2. שוור את אגינו BerR 56 l. את עַצְמוֹ השליך.

אֲגִים *a. m.* Schwager, d. h. der mit der Schwester von der Frau jemandes verheiratet ist, s. גִּים.

אֲגִירָא (Dt 24, 14) *a. m., c.* אֲגִיר Lv 25, 53 Lohnarbeiter.

אִגְלָא *a. m.* Aussenthor.

אֲגַלִּים *h. m., pl.* Regentropfen (?).

אַגְלַפּוּתָא *a. f.* Eingraben, Einfassen.

אֲגַם *a.* gebeugt, betrübt sein.

אֲגַם *h. m.* 1. Schilf, Binse; 2. Röhricht, Sumpf; 3. unbebautes Land.

אַגְמָא *a. m., pl. d.* אַגְמַיָּא Ex 8, 1 1. Sumpf; 2. unbebautes Land.

אֲגְמָה *h. f.* Kummer.

אַגְמוֹן I *h. m.* Schilf.

אַגְמוֹן II s. הֶגְמוֹן.

אַגְמוֹנָא *a. m., ind.* אַגְמוֹן Jes 58, 5 Schilf.

אָגוֹמֶן *x.* (ἄγωμεν) wohlan!

אָגוֹן *x. m.* (ἀγών) Wettkampf.

אַגָּן, אוגן *h. m.* Becken, Schale.

אֲגַן *a. Pa.* אגין jSabb 10ᵇ, Ausg. Ven. אזין Scheiben formen (?).

אַגָּנָא, אוּגְּנָא (Cant 7, 3) *a. m.* 1. *pl.* אַגָּנִין Jes 65, 11, *c.* אַגָּנֵי (Soc 59 אַגָּנֵי) 1 K 7, 41 Becken, Teller, Schale; 2. Teich.

אגונה l. אֲגוּנָה.

אנגטין (jPea 21ᵇ) l. אַרְגֶּנְטִין (*argenteum*) silbernes (Gerät).

אַגְנָטוֹס, אֲגְנִיטוֹס *m.* Personenname.

אַגְנִיָא *x. f.* (ἀγνεία) Lammfell.

אִיגַּנְתָּא (Est II 1, 2), אַגָּנְתָּא *a. f.* Becken.

אַגְנְתָא *a. f.* 1. Decke; 2. Beschützung.

אַגָּם *x. m.* Birne (*Pirus communis*).

אֲגוּסְטָא *x.* 1. (Αὐγούστα) Titel von weibl. Gliedern der kaiserl. Familie; 2. (Αὔγουστος) Kaisertitel.

אֲנִיסְטְאָן, אַגְסְטוֹן, אניסטון *x. m.* (ἐκζητῶν) suchend.

אֲגוּסְטוֹס *x. m.* (Αὔγουστος) Titel des röm. Kaisers.

אֲגוּסְטָלִי *x. m.* (*augustalis*) Titel der kaiserlichen Prinzen und des ägypt. Präfekten.

אֲגוּסְטְיָנֵי *x. m.* (*Augustiani*) kaiserliche Leibgarde.

אֲנִיסְטוֹרִין, אַגְסִיטָרְיוֹן *x. m.* (ἐξιτήριον) Abschiedsgruss, Empfehlung.

אֲגַף *h.* verkleben.

אֲגַף *h. c.* 1. Flügel, Thürflügel; 2. Schulter; 3. Uferrand.

אַגְפָּא (Ez 1, 14 Or 1474 אַגְפָּא) *a. m., pl. c.* אַגְפֵּי Cant 5, 11 l. אַגְפֵּי dass.

אֲגַר *h.* 1. sammeln, aufhäufen; 2. aufhalten; 3. Raum einnehmen; *Ni.* sich versammeln, zurückziehen; *Hi.* anhäufen.

אֲגַר I *a.* 1. sich sammeln; 2. Nutzen bringen. *Pa.* anhäufen, zusammentragen.

אֲגַר II (Dt 23, 5) *a.* mieten, dingen. *Aph.* אוֹגַר vermieten, mieten. *Itpa. ipf.* 2 *m. sg.* תִּתַּגַּר 1. Dt 23, 25 sich vermieten; 2. Dt 21, 14 Vermietung ausführen.

אגר (2S 3, 29) l. אֲגַד, s. אֲגַדָּא.

אֶגֶּר *h. m.* Dach.

אִגְּרָא *a. m., c. s.* אִגָּרֵיהּ Ex 30, 31 dass.

אַגְרָא *a. m.,* 1. *c.* אֲגַר Dt 23, 19 Miete, Lohn; 2. l. אַגְדָּא; 3. Personenname.

אֲגוֹרָא, אֲגוֹרְיָא *x. m.* (ἀγορά) 1. Markt, Marktplatz; 2. Gerichtshof.

אוֹגְרָא *a. m.* Steinhaufen.

אַגְרְדָמוֹס, אַגְרְדִימוֹס *x. m.* (ἀγοράδημος) Marktaufseher.

אַגְרוֹן, אֲגוּרִי *x. m.* (ἄγριος) wild.

אגרו (jMaasS 54[d]) l. אַגְרוֹן.

אֶגְרוֹף *h. m., pl.* אֶגְרוֹפִים 1. Faust; 2. Gewalt, Macht.

אַגְרַטִּין *x. m. pl.* (ἄκρατος) starke Getränke.

אַגְרִיאוֹן *x. m.* (ἄγριον), *pl.* אֲגִירְיָסִין Jer 5, 8 wild.

אגרומי (BerR 75) l. אַגְרוֹנְמֵי, s. אַגְרוֹנוֹמוֹס.

אַגְרוֹנוֹמוֹס, אַגְרוֹנִימוֹס *x. m.* (ἀγορανόμος) Marktaufseher.

אגרמא (דינר) jGit 47[b] l. גַּרְדִּינָא (דִּינָרָא).

אגרנא (DtJI 29, 17) l. אַגְדְּנָא.

אֲגִירִיסָא *x. m.* (ἄγριος) wild, rauh.

אגרסמים (BerR 14) l. אַרְגְּמָסִים.

אַגְרִפָּס, אַגְרִפָּא *x.* (Ἀγρίππας) Personenname.

אַגְרִפִּינָא *x.* (Agrippina) Militärstation bei Caesarea.

אַגְרָפוֹס (jRhS 67[b] או גריפים) (ἄγραφος) ungeschrieben.

אַגְרַת *f.* Königin der Dämonen.

אִגֶּרֶת *h. f.* Brief, Dokument.

אוֹגֶרֶת *h. f.* Messer mit Scharten.

אִגַּרְתָּא (1K 21, 8, Est II 1, 3 אִגְּרְתָא) *a. f., ind.* אִיגְּרָא Est II 6, 10, *pl.* אִגְּרָן 1K 21, 8, אִיגְּרָן Est II 6, 10, *c.* אִיגְּרַת Jes 51, 1 Brief, Edikt.

אֲדְ־ *a.* 1. = עַד דְּ während; 2. = עַל דְּ in bezug auf, weil.

אֵד *h. m.* Rauch, Wolke.

אִדָּא, אַדָּא *m.* Personenname.

אֲדָא I *a. f.* (= הָדָא) diese, jene.

אַדָּא II *h. f.* eine Vogelart.

אִדָּא *a. m.* Werg, Wollflocken.

אֶדְבְּעָא *a. f.* Finger.

אַדְדָא *a. m.* Fischgräte.

אוּדְדָא *a. m.* Werg, Wollflocken.

אֲדָהִי = אֲדָא הִיא.

אָדוֹם *h.* rot.

אַדְהָכִי, אַדְהָכִי וְהָכִי *a.* inzwischen.

אֱדוֹם *h. m.* 1. Personenname; 2. Volksname. *f.* 1. Land Edom; 2. das römische Reich.

אֲדוֹמִי *h. m.* 1. Edomiter; 2. Römer.

אֲדוֹמָאָה (Nu 20, 18) *a. m.* Edomiter.

אָדוֹן *h. m.* Herr.

אֲדוֹנָה *h. f.* Herrin.

אַדוּנָּה *h. f.* Ruhesitz.

אֲדוֹרִי *m.* Kakophemie für אֲדוֹנִי (Adonis)?

אַדְוָתָא *a. f. pl.* Wellenschaum (?).

אדיא (jMaas 49[b]) l. אוּרְזָא.

אַדְיוּתָא (Nu 19, 13) *a. f.* Sprengen.

בְּאַדַּיִן, אֲדַיִן, אַדַּיִן (Meg Ant Or 2377), (Meg Ant Or 2377) da.

אֲדַיִן (= עֲדַיִן) *h.* noch immer.

אוּדְיָנָא, אוּדְיָנֵי *x. f.* Sessel.

אֲדִיצוּתָא *a. f.* Freude.

אודיאר l. אוּדְיָר.

אַדִּיר *h. m.* stark, mächtig.

אַדִּירָא (Ex 15, 6) *a. m., ind.* אַדִּיר Ex 15, 11 stark, mächtig.

אֲדִירָא *a. m.* Rand, Kante.

אַדְיָתָא, אוּדְיָתָא (Jer 31, 39 Or 1474) *a. f. pl.* wasserreiche Gegenden (?)

אדכא l. אוּרְבָּא.

אַדְכְּרוּתָא *a. f.* Erwähnung, Erinnerung.

אַדְכָּרְתָא *a. f.* 1. Erwähnung des Gottes-

namens; 2. der Gottesname; 3. Lv 2, 2 Gedächtnisopfer.

אֲרַל (אֲרָל) *h. m.* Pfefferkraut (*Lepidium latifolium*).

אַדְלָקָה *h. f.* Anzünden.

אָדַם *h. Pi.* röten. *Pu.* rötlich sein. *Hi.* 1. roten Schein geben, rot werden; 2. erröten lassen, beschämen. *pt.* מַאְדִּים Planet Mars.

אָדָם s. הָדָם.

אָדָם *h. m., pl.* בְּנֵי אָדָם Mensch. כָּל אָדָם jedermann.

אָדָם (Gen 2, 7) Adam.

אֹדֶם *h. m.* rote Farbe.

אַדְמָא *a. m.* 1. Blut; 2. Seele, Menschenleben.

אֲדַמְדָּם *h. m.* hochrot.

אֲדַמְדְּמָנֵי *a. m. pl.* tropfende(?) Weinbeeren.

אֲדָמָה *h. f.* 1. Erdboden, Erde; 2. Siegelerde.

אַדְמוּמִית *h. f.* Röte, rote Farbe.

אַדְמוֹן *m.* Personenname.

אַדְמוֹנִי *h. m.* rötlich, blond.

אַדְמוּת *h. f.* Röte.

אֲדָמִי *m.* (bibl.) Ortsname.

אֲדַמְתָּא (Gen 2, 7) *a. f.* Erdboden, Erde.

אֶדֶן *h. m., pl.* אֲדָנִים Sockel, Untergestell.

אֲדַן, אֵדֶן *h. m.* Bast.

אוּדְנָא (Ex 29, 20) *a. f., pl. ind.* אוּדְנִין Dt 29, 3 1. Ohr; 2. Henkel.

אוּדְנָא (?) *a. m.* 1. Becher, Mass; 2. Badewanne.

אוּדְנָא *a. m., c. s.* אוּדְנֵיהּ Jer 43, 10 Or 1474 Sessel.

אִידְנָא *a.* הָאִידְנָא jetzt, heut.

אֲדַנְדִּקוֹס *x. m.* (αὐθεντικός) Selbstherrscher.

אַדְנוּת *h. f.* Herrschaft.

אַדְנֵי הַשָּׂדֶה *h. m.* Name eines wunderbaren Geschöpfes, vielleicht Orang Utang.

אָדַק *h.* 1. anhängen, anhaften; 2. festhalten.

אֲדַק *a.* anhaften. *Pa.* אַדֵּק Thr 4, 8 anheften, zusammenfügen. *Itpa.* sich anschliessen.

אֲדָק *h. m.* Spritze (?).

אדקולאון (SchirR 1, 11) l. אַנְקוֹלָאוֹן? Personenname (Onkelos?).

אָדַר (אָדַד?) *h.* abziehen.

אֲדַר *a. Pa.* helfen.

אֲדָר *m.* der 12. Monat des jüd. Kalenders (Febr. März).

אֲדָר קַדְמָאָה (Est II 9, 28) der erste Adar. אֲדָר תִּנְיָנָא (ebenda) der zweite Adar.

אֲדָר, אִדְרָא *x. m.* (δορά) Fell, Balg.

אִידוֹר *x. m.* (ὕδωρ) Wasser.

אִדְּרָא I (Nu 18, 27) *a. m.* 1. Tenne; 2. Korn auf der Tenne; 3. das Dreschen.

אִידְרָא II (Est II 7, 9) *a. m.* eine Cedernart.

אִדְרָא *x. m.* 1. (ἕδρα) Sitz; 2. (δόρυ) Lanze.

אִדְרָא (?) *a. f.* Schiffsflagge (?).

אַדְּרַבָּא *a.* 1. im Gegenteil; 2. gegenüber der Ansicht von Rabba.

אִדְרַבְלָא *x. m.* (ὑδραύλης) Musiker auf der Wasserorgel.

אִדְרַבְלִים *x. m.* (ὕδραυλις) Wasserorgel.

אודורודוסטון (jSchebi 37[b]) l. אוּדְרוֹדוֹסָטוֹן (ὑδροροσᾶτον) Rosenwasser.

אֲדְרוּמָא *a. m.* Volksstamm.

אִדְרוֹן *m.* Personenname.

אִדְרוֹנָא *x. m., ind.* אִדְרוֹן Gen 43, 30 Zimmer.

אַדְרוּתָא *a. f.* Herrlichkeit.

אַדְרִיאַס *x.* (Ἀδρίας) das adriatische Meer.

אַדְרִיכוּתָא *a. f.* Auftreten, Stampfen.

אַדְרִיָנוּס *m.* Hadrian, röm. Kaiser (Ἁδριανός).

אַדְרִיָנִי *x.* 1. aus der Stadt Hadria (Ἀδριανός); 2. Anhänger Hadrians; 3. חֶרֶס אַדְרִיָנִי von Wein durchzogene Scherben.

אַדְרִיָּאנְטָא, אדריונטוס l. אַדְרִייַנְטוֹס *x.* (ἀνδρίας) Statue.

אוּדְרָךְ *x. m.* Mörserkeule.

אדריכלין (BerR 23, Ven. ארדיכלין) l. אַדְרִכְלִין.

אֲדַרְכָּן *x. m.* Personenname.

אַדְרַכְתָּא *a. f.* Dokument der gerichtlichen Ermächtigung des Gläubigers, sich am Besitz des Schuldners schadlos zu halten.

אַדְרַמֶּלֶךְ *m.* Name eines Götzen.

אדרימון (VajR 35) l. אֶרֵימוֹן *x. m.* (ἔρημος) wüst.

אידרומירון (jSchebi 37[b]) l. אִידְרוֹמִילוֹן *x. m.* (ὑδρόμηλον) Quittenwein.

אֶדְרָעָא *a. f., c. s.* אֶדְרָעֲךְ Koh 12, 3 Arm.

אֶדְרְעָיָא *m.* aus der Stadt Edrei.

אַדְרוֹפִּיקוֹס *x. m.* (ὑδρωπικός) wassersüchtig.

אֲדוֹרְתָּא *x. f.* (δορά) Fell, Haut.

אידתיקרימי (jDem 24[d]) l. אַפּוֹתִיקָרְיָא *x. m. pl.* (ἀποθηκάριοι) Grosshändler.

אַדֶּרֶת *h. f.* Mantel.

אָהַב *h.* lieben. *Ni. Hitp.* geliebt, beliebt werden. *Pi. Hi.* beliebt machen.

אַהֲבָה I *m.* Personenname.

אַהֲבָה II *h f.* Liebe.

אֲהַבְתָּא *a. f.* dass.

אהדורי (jBer 4[b]) l. wie Ausg. Lehm. אֲרוּרָא.

אָהוּ (= הָהוּא) *a. m.* jener.

אֲהַיָּא *a.* zu welchem (der angeführten Fälle) gehört dies?

אָהִיל *h. m.* Unreinheit, infolge davon, dass man sich mit einer Leiche unter derselben Überdachung befindet.

אֲהִילָה *h. f., pl.* אֲהִילוֹת ein von solcher Unreinheit handelnder Talmudtraktat.

אֲהִילַי *m.* Personenname.

אָהֵין *a. m.* jener.

אֲהִינָא *a. m.* nicht voll gereifte Dattel.

אָהָכִי (= עַל הָכֵין) *a.* deshalb.

אָהַל *h. Pi. Hi.* 1. zeltartig ausbreiten; 2. eine Überdachung über einer Leiche bilden, s. אָהִיל.

אֹהֶל *h. m.* 1. Zelt; 2. Bedachung, *pl.* אֳהָלוֹת ein Talmudtraktat.

אָהָל *h. m.* Salzkraut (*Salsola*).

אָהֳלָא *a. m.* 1. Zelt; 2. die Verunreinigung durch Aufenthalt in einem Raume mit einer Leiche.

אַהֲלָא *a. m.* Salzkraut (*Salsola*).

אַהֲלוֹיָא *a. m.* Salzkrauthändler.

אַהֲלִי *x. f.* (αὐλή) Kastell (?).

אָהֳלִית *h. f.* Zelt.

אָהֵן *a. m.* dieser, derjenige.

אהניתא s. הֲנָיְתָא.

אֲהוּרִיר *x. m.* Stallmeister.

אֲהוּרְמִין *x.* Ahriman.

אַהֲרוֹנִית *h. f.* von Aaron abstammend.

או *h.* oder. או — או entweder — oder. *pl.* אוֹיִין, אוֹאִין die Stellen, an denen das Wort או vorkommt.

או (Ex 21, 20) *a.* oder. או — או Lv 5, 1 entweder — oder.

או *x.* (ὁ) der.

אוּ 1. *a. m.* (= הוּא) er, dieser, jemand; 2. *x.* (οὐ) nicht.

אַוָּארָא s. אַוֵּירָא.

אוב *h. m.* בַּעַל אוב Totenbeschwörer.

אוֹבָא *a. m., ind.* אוב (Jes 29, 4 Or 1474) 1. heraufbeschworener Geist; 2. אוֹבָא טְמַיָּא Totenbeschwörer.

אוּבִילוּ קוּרְצָא Ortsname.

אוג *h. m.* Beere vom Sumach (*Rhus*)?.

אוּגְדוֹר samaritanischer Ort.

אוּגְדוּתָא *a. f.* Verlängerung.

אוּגְיָא *a. f.* Graben, Furche.

אוונימוס l. אַוְנֵינוֹס.

אַבְגֵּינָסְטֵי, אַוְנֵינָסְטֵי s. אַבְגֵּינוֹס, אַוְנֵינוֹס.

אוּגִיָּה *h. f.* Furche.

אוּגְרָא *a. m.* Steinhaufen.

אוּגֶּרֶת *h. f.* Messer mit Scharten.

אוד *h. m., pl.* אוּדוֹת Schürholz.

אוּדָא *a. m., ind.* אוד Am 4, 11 Or 1474, *pl.* אוּדִין 1. Schürholz; 2. Brand.

אוֹדָאָה, אוֹדָאוּתָא (Jes 38, 9 Or 1474) *a. f.* Dank, Danklied.
אוּדְיָא *a. f.* Beutel (?).
אוֹדִיצוּתָא *a. f.* Freude.
אוֹדִיקוּתָא *a. f.* Betrachtung.
אוֹדִיתָא *a. f.* 1. Bekenntnis; 2. Dokument, in welchem bekundet wird, dass der Schuldner die Schuld zugegeben hat.
אודייתא (jSchebi 38ª) l. אוֹרְיָירָא *x. m.* (ὀλεάριος) Einreiber (im Bade).
אוֹדֶם *h. m.* Röte.
אָוָה *h. Pi.* wünschen. *Hitp.* sich sehnen.
אוֹהֲדָנָא *a. m.* Herrschaft.
אוֹהַדְּתָא *a. f.* Schlinge.
אוֹהֲרָא *a. m.* Netz, Flechtwerk.
אָוָז *h. m.* Gans.
אַוְזָא *a. m., pl.* וְזִין Est II 3, 8, אַוְזִין Gans.
אוּזְיָא *x. f.* (οὐσία) 1. Stück, bestimmte Quantität; 2. Besitz.
אוֹזֶן *h.* 1. Ohr; 2. Henkel; 3. Geschwulst.
אוֹחֲפוּתָא *a. f.* Darlehn.
אוּחַדְתָּא *a. f.* 1. Rätsel; 2. Epigramm.
אוֹחִיתָא *a. m., pl.* אוֹחְיָן Jes 13, 21 Eule(?).
אוֹטָבוּתָא *a. f., c.* אוֹטָבוּת Koh 4, 4 Gut machen.
אוטם s. אֹטֶם.
אוֹי *h.* 1. wehe; 2. das Wehe.
אָוְיָא *m.* 1. Personenname; 2. s. חִוְיָא.
אוֹיָם *x.* (vgl. ὤη) halloh!
אֲוִיר *x. m.* (ἀήρ) 1. *pl.* אֲוִירוֹת Luft, Himmel, Klima; 2. *pl.* אֲוִירִין Zwischenraum.
אַוִּירָא (Est II 3, 3) *x. m.* (ἀήρ) 1. *c.* אֲוִיר Dt 4, 17 Luft; 2. freier Raum; 3. א׳ דִלְבֵנֵי Schicht von Ziegeln; 4. s. אִירָא.
אֲוִירְיָא Ortsname.
אוֹכָחוּתָא (Koh 7, 8) *a. f.* Zurechtweisen.
אוכייפי (EstR 1, 4) Bedrückung (?).
אוֹכֶל *h. m.* Speise.
אַוְלָא (Jer 17, 12 Or 1474) *a. m.* 1. *c.* אַוַל Ho 9, 11 Or 1474 Anfang, Vorzeit. לְאַוְלְהֵין Ez 16, 55 Or 2211. 1474 zu ihrem früheren Zustand; 2. Frühjahr.
אוֹלָד (אולר?) *h. m.* Federmesser (?).
אוּלָם *h. m.* 1. Halle, Vorraum (des Tempels); 2. Ortschaft in Galiläa.
אוּלָמָא (Ez 40, 48) *a. m.* Vorhalle.
אֻלָם Stadt in Cilicien.
אולר s. אוֹלָד.
אוֹם *h. f.* 1. Mutter; 2. Schoss; 3. Eigentliches, Wesentliches.
אוּמָא *a. f.* aus Dickmilch und Brotkrumen bereitete Speise.
אוֹמָאָה *a. f.* Beschwörer.
אומדותא s. אֻמְדוּתָא.
אוּמָן *h. m., pl.* אוּמָנִיּוֹת 1. äussere Furche, letzte Reihe; 2. Fleck von reifem Getreide in noch unreifem Felde.
אוּמָנָא *a. m.* dass.
אוֹמָתָא *a. f.* Schwören, Schwur.
אוֹן *h. m.* Besitz, Macht.
אַוְנָא *a. m., pl.* אַוְנִין (!) Jes 10, 32 Or 2211 (*in margine*) 1. Station, Quartier; 2. Stadt am Tigris.
אוֹנָא. נְקִים אוֹנָא *m.* Personenname.
אוּנָא *a. f.* 1. Ohr, Ohrläppchen; 2. Henkel; 3. Lappen der Lunge.
אוֹנָאָה *h. f.* 1. Bedrückung, Unrecht; spez. Übervorteilung; 2. das Recht bei Übervorteilung Schadenersatz zu beanspruchen.
אוֹנָאִיתָא, אוֹנָאוּתָא *a. f.* Bedrückung, Übervorteilung.
אָוֶן גִּלָּיוֹן *x.* Kakophemismus für Εὐαγγέλιον, Evangelium.
אוֹנָה *x. f.* (ὠνή), *pl.* אוֹנוֹת Besitzurkunde.
אונו Ort in Palästina.
אוֹנִי (falsch אונו) *x. f.* (ὠνή), *pl.* אוֹנִיּוֹת 1. Kauf, Kaufbrief; 2. Stadt in Palästina.
אוֹנְיָא *m.* Personenname (Chonja).
אוֹנָיָה *h. f.* 1. Bedrückung; 2. Konfiskation.
אונין l. אִינִין *x. m. pl.* (ἶνες) Fasern.

אוֹנִיתָא *x. f.* (ὠνή) Kauf, Kaufschein.
אוֹנָיְתָא *a. f.* Bedrückung.
אֲוּנְכְּרָא *x. m.* Arbeiter (?).
אוֹנֶס *h. m.* Zwang, Nötigung.
אוּסְיָא *x. m.* Nase (?).
אֶפְסוֹם (Ἔφεσος) Ephesus.
אוּפְיָא *a. f.* 1. Zweig, Reisig; 2. Schaum.
אופיכיה (EchR 3, 13) Zerstörung(?).
אוֹפֶל *h. m.* Finsternis.
אוֹפֶן *h. m.* Art.
אוֹפַן *h. m.* Name einer Engelgattung.
אוֹפְנָא *a. m.* Erläuterung.
אוֹפַנָּא *a. m., pl. d.* אוֹפַנַּיָּא Ez 10, 3 1. Rad; 2. Engelgattung.
אוּפְתָּא *a. f.* Holzstück.
אוּץ *h.* 1. drücken, drängen; 2. haften.
אוֹצָר *h. m.* Getreidegrosshändler.
אוֹצָר *h. m., pl.* אוֹצָרוֹת 1. Schatz, Getreidevorrat; 2. Speicher, Schatzkammer; 3. Höhlung der Perlmutter.
אוֹצְרָא *a. m., pl. d.* אוֹצְרַיָּא Gen 41, 56 dass.
אוּקִימוּתָא *a. f.* Aufstehen.
אוֹר *h.* sich erhellen, licht werden. *Ni.* dass. *Hi.* leuchten lassen.
אוֹר *a.* hell werden.
אוֹר *h. m.* 1. Tageslicht, heller Tag; 2. Licht; 3. Glanz, Herrlichkeit, Glück; 4. Abend, Nacht; 5. Raute.
אוּר *h. m.* Feuer. *pl.* אוּרִים Teil des hohenpriest. Orakels.
אוּרָא I *a. m.* Spreu(?).
אוּרָא II *a. m., pl. d.* אוּרַיָּא Nu 27, 21 Teil des hohenpriest. Orakels.
אורא *a. m.* Haut, Fell.
אוֹרָאָה (Ma 2, 7 Or 1474) *a. f.* Belehrung.
אוֹרָה *h. f.* 1. Licht, Sonne; לָאוֹרָה bei Tagesanbruch. לְכָאוֹרָה auf den ersten Blick, nach dem ersten Eindruck; 2. Kraut.
אוֹרַח s. אֹרַח.
אוֹרַח s. אֹרַח.
אוֹרְחָא s. אָרְחָא.
אֲוִירְטָא *x. m.* (ἀβερτή) Felleisen.
אוּרִי *m.* Personenname.
אֲוָרִי *x. m.* Müssiggänger (?).
אוּרְיָא I *a. f.* Abendseite, Westen.
אוּרְיָא, אוּרְיָא II s. אַרְיָא.
אוּרִיאֵל *m.* Engelname.
אוֹרִיכוּתָא *a. f., c.* אוֹרִיכוּת Thr 5, 20 (MS. אֲרָכוּת) Verlängerung.
אוֹרֶן *m.* Personenname.
אוֹרָיְנָא *a. m.* 1. Gesetz; 2. בַּר אוֹרָיְן Gesetzeskundiger; 3. בית אוריין BerR 50 l. מְיתוּרִיוֹן *x.* (μεθορία) Grenzland.
אוריני l. אוּדָנֵי.
אוֹרָיְתָא (Lv 6, 7) *a. f.* (in Cod. Soc. ohne Schewa, s. Dalm., Gr. 56), *pl.* אוֹרָיְתָא Lv 26, 46. 1. Lehre, Unterweisung; 2. Gesetz; 3. Bibelvers; 4. Auslegung des Gesetzes; 5. Thorarolle, (Pentateuch).
אוֹרְכוּתָא *a. f., c.* אוֹרְכוּת Dt 30, 20 Verweilen, Verlängerung.
אוֹרֶן *h. m.* Lorbeerbaum.
אֲוּרְנָס *x. m.* (ῥάμνος) stacheliger Strauch(?).
אֲוּרוֹס *x. m.* (ἀβρώς) unessbar.
אֲוּרוֹסְטִי *x. m.* (ῥοσᾶτον) Rosenwein.
אֲוּרְקְסִין (ExJI 28, 42 MS) *x. m. pl.* (*bracca*) Hosen.
אֲוּרְשִׁינָא, אֲוּרְשָׁנָא *x. f.* ein mythenhafter Vogel.
אוּרְתָא *a. f.* Abend, Nacht.
אֲוַשׁ *a. Pa.* 1. lärmen, Geräusch machen; 2. in Menge sein.
אוש *a. Hitp.* bestätigt werden.
אוּשָׁא Stadt in Galiläa.
אוֹשְׁטוּתָא *a. f.* Ausstrecken, Ergreifen.
אוֹשַׁעְיָא *m.* Personenname.
אושי (jMeg 71[b]) l. קוֹשִׁי (so Ausg. Ven.).
אֶוְשָׁר *a.* möglich.
אות *h. Ni.* נֵיאוֹת geniessen, Nutzen haben.
אוֹת I *h. m.* 1. *pl.* אוֹתוֹת Zeichen, Merkmal, Stück; 2. *pl.* אוֹתִיּוֹת Buchstabe; 3. schriftl. Dokument.
אוֹת II *h.* mit Suff. 1. für das Per-

sonalpronomen im Accusativ, z. B. אותי mich; 2. als Demonstrativpropronomen אותו jener, derselbe, *f.* אותָה, *pl.* אותָן.

אוֹתָבוּתָא *a. f.* Sitzen.

אותונין (SchirR 3, 11) l. **אִיקוֹנִין**.

אוֹתְיָא (ὠτός) *x. f.* Ohreule.

אָוְתֵיאוֹס, אָוְתִיוֹס *x.* (εὐθέως) sofort.

אָוְתָּן *x. m.* (αὐθέντης) mächtig, selbständig.

אוֹתֶנְטִיָא *x. f.* (αὐθεντία) 1. Selbständigkeit, Würde; 2. wesentlich, wirklich.

אַוְתֶּנְטִין אַוְתֶּנְטִים *x. m.* (αὐθέντης) unabhängig, mächtig.

אֲזָא (Jes 44, 15 Or 1474) *a.*, *pt. pl. m.* **אָזִן** Jes 33, 4 Or 1474 anzünden, heizen. *Itpe.* geheizt werden.

אַזָא, אוזא (LvJI 11, 13 MS בר נזא) *a. m.* Seeadler (?)

אִזְא *a. m.* stachelige Gerte (?)

אזבין l. **אֱזוֹב יָוָן**.

אַזוֹגָא *x. m.* Mörser.

אִזְגַּדָּא *m., pl. d.* **אִזְגַּדַּיָּא** Gen 32, 6 Bote, Briefbote.

אִיזְגַּד *m.* Personenname.

אזגר l. **אִזְגַּד**.

איזגרין (BerR 74) l. **אִיזְגַּדִּין**, s. **אִזְגַּדָּא**.

אֲזַד *a.* gehen. **וְאָזְדוּ לְטַעֲמֵיהוֹן** und sie folgen (jeder) ihren Grundsätzen.

אִזְדַּעֲזְעוּתָא *a. f.* Zittern.

אִזְדַּקְפוּתָא *a. f.* Aufstehen.

אַזְהָרָה *h. f.* 1. Verwarung, spez. die Gebote, die mit „du sollst nicht“ beginnen; 2. Aufklärung.

אֵזוֹב *h. m., pl.* **אֵזוֹבוֹת** Ysop (*Hyssopus officinalis*, *Origanum majorana* u. s. w.).

אֵזוֹבָא (Ex 12, 22) *a. m.* Ysop.

אֵזוֹר *h. m.* Gürtel.

אֲזוֹרָא *a. m.* dass.

אֲזוֹרָה *h. f.* dass.

אוּזְיָא *x. f.* (οὐσία) 1. Stück, bestimmte Quantität; 2. Besitz.

אֲזֵינָא *a. m.* Waffe (?); *c. s.* **בֵּית אֲזֵינֵיהּ** Jer 5, 16, **בֵּית אֲזֵנִין** Sac 9, 13 Or 1474 Köcher.

אַזְכָּרָה *h. f.* 1. Erinnerung, Erwähnung; 2. Nennung des Gottesnamens; 3. der Gottesname, das Tetragramm.

אֲזַל I *a., ipf.* 3 *m. sg.* **יֵיזִיל** Ex 10, 24, *imp.* 2 *m. sg.* **אִיזִיל** Gen 22, 2, **זִיל**, *inf.* **מֵיזַל** Gen 11, 31 1. weggehen; 2. fortsetzen (zur Bezeichnung der Dauer oder Zunahme einer Handlung); 3. abscheiden, sterben.

אֲזַל II *a.* spinnen.

אִיזְלָא *a. m.* Netz, Gespinnst.

אַזְלוּיָא *a. m.* Spinner.

אָזְלַיָּא (Ex 15, 8) *a. m. pl.* Giessbäche.

אזמאזמא l. **אִיזְמָא** *a. m.* Dornstrauch (*Alhagi Maurorum?*).

אוּזְמְיָאוֹת *x. f. pl.* Fransen (?).

אִיזְמוּרד (ExJI 28, 18 MS) *x. m.* Smaragd.

אִיזְמַל, אוּזְמֵל *x. m.* (σμίλη) Messer.

אוּזְמִילָא (Jes 44, 13 Or 1474) *a. m., ind.* **אִזְמִיל** Jer 36, 23 Or 1474. 2211, *pl.* **אִזְמִילִין** Jos 5, 2, **אִזְמִילָן** Messer.

אִזְמַרַגְדִּין, אִזְמַרַגְדָּא, אִזְמַרַגַּד (Ex 28, 18) **אִזְמַרַגְדִּין** Ez 28, 13 *x. m.* (σμάραγδος, σμαράγδιον) Smaragd.

אֹזֶן *h. f.* 1. Ohr; 2. Henkel, Griff; 3. Geschwulst.

אָזַן *h. Hi.* **הֶאֱזִין** hören.

אוּזְנִיּוֹת *h. f. pl.* eine Gemüseart.

אוּזְנְקָא *x. m.* Aufwand, Kosten.

אוּזְנִיקָא (?) *a. m.* Schädigung (?).

אוזפיה (LvJI 11, 20) l. **אורעי** (MS **אורעיה**, ed. princ. **אודעיה**), s. **אוּרְעִיתָא**.

אָזַר *h. Hitp.* sich gürten.

אזיק (KohR 8, 1) l. **חָזִיק**.

אִזְקְפָא *x. f.* (σκάφη) Kahn, Barke.

אוזרד l. **אִזְרָר** welsche Mispel (*Crataegus Azarolus*).

אֶזְרָח *h. m.* Eingeborner.

אֶדְרָעָא *a. f.* Arm.

איסתוורוי .x. m., pl. c. s אֻזְתֻּוְרָא .1 אותודא ExJI 25, 12 MS Griff.

אָח (Jes 44, 16 Or 1474) *a.* 1. oh! ha! 2. ach! wehe!

אָח *h. m.*, *c.* אֲחִי, *pl.* אַחִים, *c.* אֲחֵי 1. Bruder, *pl.* Geschwister; 2. Verwandter; 3. Genosse.

אָחָא (Gen 44, 19) *a. m.*, *ind.* אָח! Ez 44, 15, *c. s.* אֲחִי Gen 20, 5, אֲחוּהִי Gen 14, 13, *pl. ind.* אַחִין Gen 13, 8, *c.* אֲחֵי Gen 34, 25, *c. s.* אֲחַי Gen 29, 4, אַחָךְ Gen 31, 37, אֲחוֹהִי Gen 16, 12 (Dalm., Gr. 157 f.) 1. Bruder; 2. Genosse.

אָחָא *m.* 1. Personenname; 2. Ortsname.

אָחָא *a.* *Pa. inf.* אַחָאָה Koh. 3, 7. 1. אַחָאָה zusammenheften, zunähen.

אַחְבָּא *a. m.* nur mit Suff., z. B. אַחְבּוּהִי Lv 10, 4, 1 S. 10, 14 Oheim, Vaters Bruder.

אֶחָד *h. m.*, *fem.* אַחַת einer. *pl.* אֲחָדִים einzige. אֶחָד — וְאֶחָד sowohl — als auch. בְּבַת אַחַת auf einmal. כְּאֶחָד, כְּאַחַת zu gleicher Zeit. עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה (עאכ"ו) um wieviel mehr.

אָחַד *h.* verbinden, schliessen. *pt. pass.* אָחוּד 1. verschlossen, verborgen; 2. vereinigt, gemeinschaftlich.

אֲחַד *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg. c. s.* אַחֲדָתִנּוּן Ex 15, 14, *imp. sg.* אֵיחוּד Ex. 4, 4 in Besitz nehmen, ergreifen, *pt. pass.* *f.* אֲחִידָא Gen 25, 26 ergreifend, haltend; 2. *f.* אֲחִידָא Lv 19, 20 zugeeignet; 2. אֲחַד Gen 19, 6, *ipf.* יֵיחוּד Dt 11, 17 verschliessen. *Pa. ipf.* 3 *pl.* יְחַדוּן Dt 21, 19 ergreifen. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְאֲחַד Ez 19, 4 Or 1474 ergriffen werden. 2. *pf.* 3 *m.pl.* אִתְאֲחִידוּ Jes 24, 10 Or 1474 verschlossen werden. *Itpa. pf.* אִתַּחַד Nu 31, 47 ergriffen werden.

אַחְדְּבוּי *m.* Personenname.

אוּחְדָנָא *a. m.* Macht, Besitz.

אוּחַדְתָּא *a. f.* 1. Schlinge; 2. Rätsel.

אֲחָדָא *a. m.* Riegel.

אַחַדְתָּא *a. f.* Verschliessung.

אֲחוּדְתָא (אֲחָדְתָא) *a. f.*, *c.* אֲחוּדַת Nu 27, 7 Besitz.

אָחָה *h.* vereinen, verbinden. *Pi.* durch enge Striche verbinden, zusammennähen. *Hitp.* 1. vereinigt werden; 2. zusammengenäht werden.

אָחוּא (Gen 41, 2) *a. m.* 1. Riedgras; 2. männlicher Eigenname (= אַהֲבָה).

אַחֲוָה *h. f.* 1. Bruderliebe, Freundschaft, בְּאַחֲוָה gemeinschaftlich; 2. Gleichberechtigung.

אחוי *h. m.* Zusammennähen (der bei der Trauer zerrissenen Kleider).

אַחֲוָיְתָא *a. f.* Belehrung, Lehre.

אַחְוָנָא *a. m.* 1. Riedgras; 2. Weidenzweige, Bast; 3. Span zum Feueranzünden.

אַחְוָנִיתָא *a. f.* Pflaume.

אָחוֹר *h. m.*, *du.* אֲחוֹרַיִם 1. Hinterseite, Rücken; 2. Aussenseite.

אִיחוּר *h. m.* Säumen, Zögern.

אִיחוּרָא *a. m.* dass.

אֲחוֹרָא *a. m.*, *pl. c.* אֲחוֹרֵי Ex 26, 12 Hinterseite, *c. s.* מֵאֲחוֹרָהָא Ez 2, 9 von ihrer Hinterseite.

אֲחוֹרֵי (Nu 3, 23), מֵאֲחוֹרֵי, לַאֲחוֹרֵי *a.* hinter.

אָחוֹרֵי *a. f.* andere.

אָחוֹת *h. f.*, *c.* אֲחוֹת, *pl.* אַחְיוֹת Schwester.

אָחַז *h.* 1. ergreifen, halten, sich bemächtigen; 2. א' אֶת הָעֵינַיִם die Augen halten, täuschen; 3. schliessen. *Ni.* ergriffen werden. *Hi.* ergreifen lassen.

אֲחֻזָּה *h. f.* Eigentum, Besitz.

אַחְזָתָא *a. f.* dass.

אַחַי *m.* Personenname.

אֲחִידָה *h. f.* Besitzergreifung, Einnahme.

אֲחִידְתָא *a. f.* Rätsel.

אֲחִיָּה *m.* Personenname.

אַחְיוּתָא *a. f.*, *c.* אַחְיוּת Hos 6, 2 Or 1474 Wiederbelebung, Auferweckung.

אֲחִיזָה *h. f.* das Anfassen. אֲחִיזַת עֵינַיִם Blendwerk.

אֲחִילוּ *x. f.* Fieberschauer.

אֲחִלָּה *h. f.* Befleckung.

אַחְמִיתָא *a. f.* Behältnis, Kasten.

אַחְמְרָא *x. m.* 1. *ind.* אַחְמַר Cant 5, 14, Or 1302 Rubin(?); 2. Zahl.

אַחְמְתָא Ekbatana, Hauptstadt von Medien.

אח״ס בט״ע Permutation der Buchstaben in der Weise, dass der 1. (א) mit dem 8. (ח) und dem 15. (ס), der 2. (ב) mit dem 9. (ט) und dem 16. (ע) vertauscht wird.

אַחְסַנְתָּא *a. f.*, *ind.* אַחְסָנָא Lv 14, 34, *c.* אַחְסָנַת Gen 17, 8 Besitz, Eigentum.

אָחַר *h.* 1. hinten sein; 2. begatten. *Pi.* zögern, hinziehen, später thun. *Pu. Ho.* später gethan werden. *Hitp.* sich versäumen.

אֲחַר *a. Pa.* אִיחַר Gen 34, 19, *ipf.* 2 *m. sg.* תְּאַחַר Dt 23, 22 1. aufhalten, zurückhalten; 2. säumen, sich verweilen. *Aph. pf.* 1 *m. sg.* אוֹחֲרִית Gen 32, 4 1. zurückhalten; 2. zögern, später thun. *Itpa. pt. pl.* מִתְאַחֲרִין Deut 25, 17 sich verzögern.

אַחַר *h.* 1. hinten, später, nachher, לְאַחַר שֶׁ nachdem, מֵאַחַר שֶׁ da, weil; 2. nach, אַחַר הַשַּׁבָּת am Sonntag, לְאַחַר nach, hinter.

אַחֵר *h. m.* ein anderer. דָּבָר אַחֵר 1. andere Erklärung; 2. euphem. Götzendienst, unreine Dinge. אַחֵר Beiname des abtrünnigen Elisa ben Abuja. *pl.* אֲחֵרִים 1. anonyme Autoritäten; 2. fremde Völker, Nicht-Israeliten.

אַחְרָא *a.* hinten. לְאַחְרָא Gen 49, 17 zurück, rückwärts.

אוּחְרָא (אוֹחֲרָא) *a. m.* ein anderer.

אַחֲרוֹן *h. m.*, *f.* אַחֲרוֹנִית ein anderer, letzter. מַיִם אַחֲרוֹנִים Händewaschen nach der Mahlzeit. אַחֲרוֹנִים die Späteren. בְּאַחֲרוֹנָה zuletzt.

אַחֲרֵי, לְאַחֲרֵי *h.* 1. hinter; 2. nach.

אוּחְרֵי (Dt 29, 26), אוּחְרֵי (Gen 21, 10) *a. f.*, *d.* אָחֲרִיתֵי Est II 8, 13 andere.

אַחְרַי *h. m.* haftbar, Bürgschaft leistend.

אַחֲרָיָא, אוּחְרָיָא *a. m.*, *f. d.* אַחֲרָיְתָא 1. letzter; 2. anderer (?).

אַחְרָיוּת *h. f.* 1. Haftbarkeit (bes. von Immobilien) für Schulden; 2. Immobilien; 3. Bürgschaft leistend.

אַחֲרָיוּתָא *a. f.* 1. Zukunft, Ende; 2. Haftbarkeit (von Immobilien für Schulden, selbst im Falle der Veräusserung).

אָחֳרִינָא (Est II 1, 7; 8, 13) *a. m.* ein anderer.

אַחֲרִית *h. f.* Zukunft.

אוּחְרָנָא (Gen 37, 9) *a. m.*, *ind.* אָחְרָן Dt 20, 5, אָחֳרָן Gen 30, 24, *pl. m.* אָחֳרָנִין Gen 29, 27; *f. sg. d.* אוּחְרָנְתָא Gen 17, 21, *ind.* אוּחְרָנִית, *pl.* אָחֳרָנָן Gen 41, 3 ein anderer.

אַחֶרֶת *h. f.* andere.

אֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא (*bibl.*) *x. m. pl. d.* Satrapen.

אַחְתָא *a. f.*, *c.* אֲחַת Lv 18, 12, Ez 44, 25, *c. s.* אֲחָת Gen 12, 13 u. אֲחָתִי Gen 20, 5, אֲחָתַנָא Gen 24, 60, *pl. c. s.* אֲחָוָתִי Jos 2, 13 Soc. 59 Schwester.

אטב״ח Formel für die Methode, die Buchstaben so zusammenzustellen, dass ihr Zahlenwert gleich 10 ist.

אטא s. אָתָא.

אִיטָא *x.* (εἶτα) dann.

אִיטָא *x.* (ἦτα) der griechische Buchstabe η.

אטא. *pl.* אטין jSabb 8ᵇ, wohl zu lesen אוּנִין oder אוּנָן, *s.* אבוין.

אַטְבָּא, אַטְבְּעָא *a. m.* Klammer, Ring.

אָטָד *h. m.* Wegdorn (*Rhamnus*).

אַטְדָא *a. m.*, *ind.* אָטָד Gen 50, 10. 11, *pl. ind.* אַטְדִין Gen 3, 18 Wegdorn (*Rhamnus*).

אִיטָה *x.* (εἶτα) dann.

אִיטָה *x.* (ἦτα) Buchstabe η.

אַטּוּ *a.* 1. wegen, um willen; 2. denn

etwa (in Fragen der Verwunderung u. Entrüstung).

אַטוּנָא (Jos 2, 15) *a. m., pl. c. s.* אַטוּנֵיהוֹן Seil, Strick.

אִטְחַן s. טְחַן.

אַטְטָא *a. m., pl.* אַטְטִין Ho 10, 8 Wegdorn, s. אַטְדָא.

אטימם l. אַנְטִינָם (?).

אַטִּינִין *h. m. pl.* ausgelesene Stecklinge.

אַטִּיפָא *a. m.* Höhlung, Loch.

אִטְלוּלָא *a. m.* Scherz.

אַטְלוּתָא *a. f.* Werfen.

אַטְלִין *x. m.*, s. אַטְלִים.

אַטְלִים s. אַתְלִים.

אִיטַלְיָא (Ez 27, 8) (Ἰταλία) Italien, besonders Unteritalien.

אַטְלִים, אַטְלִין *x. m.* (κατάλυσις), *pl.* אַטְלְסִיוֹת, אַטְלְסִין Herberge, Bazar.

אַטְלִים *x* (αὐτοτελής) unumschränkt.

אַטְלִיסִיתָא *x. f.* (κατάλυσις) Station.

אִיטַלְקִי *x. m.* (ἰταλικός) italisch.

אַטְלֵק *h. m.* Wurf.

אַטְלְקוּתָא *a. f.* Niederwerfen.

אָטַם *h.* verstopfen, anfüllen. *pt. p.* אָטוּם 1. ausgefüllt, massiv; 2. formlos.

אֹטֶם *h. m.* 1. Verstopfung; 2. Gegenstand, der die Verstopfung bewirkt; 3. Unterbau, Fundament.

אַטְמָא, אִטְמָא *a. m., pl.* אַטְמָן, אַטְמִין 1. Masse; 2. *c. s.* אִטְמֵיהּ Est II 1, 2 Schenkel, Flanke.

אַטִּימְמוֹן *x. m.* (ἀτίμητον) unschätzbar.

אִיטְמוֹן Beiname des Engels Gabriel.

אַטִּימוּס *x. m.* (ἕτοιμος) bereit.

אַטִּימַסְיָא *x. f.* (ἑτοιμασία) vorausbestelltes Quartier.

אִיטְנִי, אִיטָן *x. m.* Riedgras, Binsenart.

אטנם (EstR 1, 14) l. אַגּוּנָם, s. אַגּוּנָא.

אַטּוּנָם *x. m.* (θύννος) Thunfisch.

אַטְפָא s. אַטִּיפָא.

אַטַקְטָא *x. m.* (ἄτακτος) ungeordnet, wild.

אִטֵּר *h. m.* steif, gelähmt.

אַטְרַבּוּלִים Stadt an der phönizischen Küste (Τρίπολις).

אָטְרוּנָא (MS מַטְרוּנָא) Cant 2, 3 Orangenbaum (*Citrus medica cedra*).

אִטְרוֹן (Jes 9, 13, Or 1474) l. אִטְרוֹן *x. m.* (τύραννος) Herr.

אִטְרִיתָא *x. f.* (ἴτριον) Mehlgebäck.

אַטְרְכוֹנָא Landschaft im Ostjordanland (Τράχων).

אטורננא l. אַכְוָנְגַר.

אַטְרַפָּא *a. m.* Laub, Blatt.

אִי *a.* 1. (= הִיא) sie, diese; 2. (= אִית) es ist, es giebt; 3. (= אִין) a. wenn; b. אִי Cant 7, 13 ob, אִי — אִי ob — oder; c. Fragepartikel.

אי (Koh 11, 6) l. או (so MS), s. או.

אִי *h.* 1. (= אַיִן) nicht; 2. ach! o!

אֵי, אַי (Est II 1, 3) *a.* wo? אֵי מִכָּן 2S 1, 13 woher?

אֵי *h.* אֵי זֶה 1. welcher? 2. wo?

אִיבּוּ *m.* Eigenname.

אֵיבָה *h. f.* Feindschaft, Groll.

אִיבָעִית *a.* wenn du willst.

אִינוּרָא s. אַגּוּרָא.

אֵיד *h. m.* 1. Missgeschick, Unglück; 2. heidnisches Fest (Kakophemismus für עִיד).

אֵידָא *a. m.* (heidnisches) Fest.

אִידָא *a. f.* diese.

אִידָא (Jer 50, 1 Or 1474), אֵידָא *a. f.* welche denn?

אִידָא *a. f.* Hand, Pfote.

אִידִי (= אִי דִין) Nöld., Mand. Gr. 92 *a. m.* 1. dieser; 2. der eine, der andere.

אַיְדֵי *h. a.* (=עַל יְדֵי) 1. vermittelst, durch; 2. אַיְדֵי דְ weil.

אִידִית, אִידִי (אִדִּי?) *m.* Personenname.

אִידָךְ (= אִידִין דְ) Nöld., Mand. Gr. 92 *a. m., f.* אִידָךְ (auch Plur.), *pl.* אִינָךְ 1. jener; 2. der andere. וְאִידָךְ und der andere Lehrer? (was kann er antworten?); 3. א׳ וא׳ dieser und jener, beide.

אֵידִין (Jes 66, 1), אֵידָן, אֵידְנָא *a. m., f.* אִידָא Jes 50, 1 Or 1474, אֵידָא

welcher? welche? עַל אֵידָא weshalb? Jer 5, 7 Or 1474.
אֵיָה m. Personenname.
אֵיתָא, אֵיתָא (Ru 1, 16, nicht MS) a. f. diese, dieselbe.
אֵיהוּא, אֵיהוּ, אֵיהוּ (Cant 5, 6) (Nöld., Mand. Gr. 92) a. m., pl. אִינְהוּ er, dieser.
אֵיהִי, אֵיהִי (Thr 1, 4, nicht MS) a. f. 1. sie, diese; 2. Stadt am Euphrat; 3. Personenname.
אִיו m. Personenname.
אֵיזֶה, אֵיזֶהוּ h. m., f. אֵיזוֹ wer? welcher? בְּאֵיזֶה צַד auf welche Weise?
אֵיזִי, אֵיזוּ a. nun, doch.
אֵיךְ a. 1. wie, gleichwie; 2. wie?
אֵיכָא (Gen 37, 16, Mi 1, 5) a. wo?
אֵיכְדֵין (Dt 1, 12) a. 1. wie?; 2. um wie viel mehr?
אֵיכָה h. 1. ach, wehe; 2. Name des Buches der Klagelieder.
אֵיכָן h. wo? מֵאֵיכָן von wo? לְאֵיכָן wohin?
אֱיָל h. m. Stärke.
אַיִל h. m. Widder.
אַיָּל h. m. 1. Hirsch; 2. אַיָּל קַמְצָא Heuschreckenart.
אִילָא (אִלָּא?) m. Personenname.
אַיְלָא, (Dt 14, 5), אַיָּלָא (Thr 1, 6) a. m. Hirsch.
אַיָּלָה h. f. Hindin.
אַיְלוֹנִית h. f. unfruchtbar.
אִילֵימָא a. wenn man sagen wollte.
אֵילָךְ h. dahin. מִכָּאן וְאֵילָךְ von da an und weiter.
אֵילָךְ a. dass. מִיכָּן וְאֵילָךְ Est II 5, 1.
אֵילֵין a. m. welche?
אִילָן h. m., pl. אִילָנִין, אִילָנוֹת Baum.
אִילָנָא a. m., ind. אִילָן Gen 1, 13, pl. אִילָנִין Baum.
אַיֶּלֶת h. f. Hindin.
אַיַּלְתָּא, אַיַּלְתָּא a. f., pl. אַיַּלְתָּא Jer 14, 5 Hindin.
אִיֵּם h. Pi. Furcht einflössen.

אֵימָה h. f. Furcht, Schrecken.
אֵימְמָא a. m. Tag, Tageszeit.
אֵימַת a. wann? אֵימַת דְּ dann, wann. כָּל אֵימַת דְּ so oft als.
אֵימְתָא (Ex 15, 16) a. f. Furcht, Schrecken.
אֵימָתַי, אֵמָתַי (Ex 10, 7) a. wann?
אֵימָתַי h. wann?
אֵימְתָן h. m. furchtbar.
אֵימְתָנָא a. m., pl. ind. אֵימְתָנֵי Gen 14, 5 1. furchtbar, schrecklich; 2. furchtsam.
אַיֵּן h. Pi. aufmerken, nachforschen.
אַיִן h. wo? לְאַיִן wohin? מֵאַיִן woher?
אֵין h. nicht. אֵינוֹ מְחֻוָּר es ist nicht klar gemacht.
אִין I a. ja.
אִין II (Est II 1, 10) a. 1. wenn, ob; 2. Fragepartikel.
אִינָא a. א׳ דְּ derjenige, welcher.
אִינָב h. m. Geschwür am Auge.
אִינְהוּ s. אֵיהוּ.
איינוי (SchirR 5, 16) l. אִיְינוּ (= הָדֵין הוּא) das ist.
אינוקא (Est II 1, 2, MS. תִּינוֹקָא) a. m., pl. אִינוּקִין Or 2375 ebenda, Or 1476 אינוקין Säugling, s. אִנְקָא.
אִינִי (= אִין הִיא) a. ist das so?
אִינִי, אִינְיָא, אִינְיָנֵי (אִנִּי) m. Personenname.
אִינָךְ s. אִידָךְ.
איינים (jDem 26[b]) l. אַסְתְּנִים.
איניתא (GenJI 49, 21) l. אוֹנִיתָא.
אִיס x. m. (υἱός) Sohn.
אִיסְדִין a. m. pl., c. s. אִיסְדוֹהִי Gen 28, 11 zu Häupten.
איסודא a. m., pl. c. אִיסוֹדֵי Nu 5, 17 Grund, Boden.
אֵיפָה h. f. ein Hohlmass.
אִיפֹּה h. Beschaffenheit. Vgl. אוֹפִי.
אִיפוֹדָא (Ex 28, 4) a. m. Ephod.
איפוסיהון (MidrTill 87) l. אַפּוֹטִיקִין, s. אַפּוֹטִיקִי.
אִיצָא a. m. 1. Dornenreiss; 2. Drücken, Pressen; 3. gedrückte Preise.
אִיקָא x. m. (αἴξ?) Ziegenbock.
אִיקְרָא Est II 2, 10) a. m., c. s. אִיקָרֵיהּ

Est II 8, 15 Ehre, Ruhm. *pl.* אִיקָרִין Ehrengeschenk.

אִיָּר *m.* Name des zweiten Monats im jüdischen Kalender (April-Mai).

אֲיֵירָא (?) jMoK 80ᵇ *x. f.* Wasserleitung (?).

אִירוֹנִית *x. f.* (ἀέρινος) mit Luft gefüllt (?).

אִירִינוֹן *x. m.* (εἰρίνεον) wollen.

אֵירוּסִין *h. m. pl.* Verlobung.

אֵירוּעָא *a. m.* Festzeit.

אִישׁ *h. m., pl.* אֲנָשִׁים Mann, Mensch.

אִישָׁה, אִישׁוּת *h. f.* Gebüsch.

אִישׁוּת *h. f.* Maulwurf.

אישות s. אִשׁוּת.

אִישַׁר *a.* Glück zu!

אִית (Gen 18, 24), אִיתַי *a.* es giebt, es ist. Mit Suff. אִיתַנִי Gen 48, 15, אִיתָךְ Gen 43, 4 אִיתוֹהִי Dt 29, 14 (Dalm., Gr. 77, 302); bab. Talm. אִיתֵיהּ, אִיתִינַן, אִיתִינְכוּ, אִיתַנְהִי, אִיתַנְהוּ. וְאִם אִיתָא und wenn es so wäre. אִית לְ haben. אִית בְּ, לְ, können.

אִיתַי *m.* Personenname.

איתימא s. אֵמָא.

איתם *a. m., ind.* Waise, vgl. יַתְמָא.

איתן s. אֵתָן.

אַךְ *h.* 1. nur, *pl.* אַכִּין die Stellen, an denen das Wort אַךְ vorkommt; 2. Unglück (?).

אך חדא l. אַכְחֲדָא *a.* zusammen.

אִכָּא *a.* (= אִית כָּא) es ist hier, es giebt.

אכאבית l. אַבָּבִית.

אכבא (Prov. 30, 31) l. אַבָּבָא.

אַכְבְּרָא Ortsname.

אכדרא l. אַנְדְּרָא.

אִכּוּ *a.* (= אִין כְּהוּא) o dass doch, o wenn doch!

אַכּוּ *h. m.* Hinterteil.

אַכּוּזָא *a. m.* Krug.

אִכּוּל *h. m.* Verzehrung.

אִכּוּמָא *a. m.* schwarz.

אַכְוֶנְגֶר *x. m.* Truchsess.

אִכּוּף *h. m.* Sattel, s. אוּכָּף.

אַכְוַרְנְקָא *x. m.* Speisesaal, Speisezelt.

אכזיא (GenJI 10, 4 MS) l. אֲכָיָיא (Ἀχαΐα) Achaja.

אַכְזִיב Stadt im Norden Palästinas.

אַכְזְרָאָה *a. m., pl.* אַכְזְרָאִין Dt 32, 33 grausam, streng.

אַכְזָרִי *h. m.* dass.

אַכְזְרִיאֵל (= אַכְתְּרִיאֵל) Engelname.

אַכְזְרִיּוּת *h. f.* Grausamkeit, Strenge.

אכטא l. אַבְטָא.

אוּכְטוּ, אוֹכְטָא *x.* (ὀκτώ) acht.

אֲכָאטִים *x. m.* (ἀχάτης) Achat.

אֲכָיָא, אֲכָיָה die röm. Provinz Achaja, d. h. Peloponnes, Attika und Süd-Thessalien.

אֲכִילָה *h. f.* 1. Essen; 2. Verzehrtes.

אֲכִילְתָא (1 K 19, 8) *a. f.* Essen.

אכים (jGitt 48ᶜ) l. אִכּוּם.

אָכֵין *a.* so.

אככא (Hi 30, 24) l. אֲרְכָא, s. אֲרוּכְתָא.

אָכַל *h.* 1. essen, geniessen, verzehren; 2. aufzehren, absorbieren; 3. euphem. Beischlaf ausüben. *Ni.* verzehrt werden. *Pi.* verzehren, verbrennen. *Hi.* zu essen geben, essen lassen. *Hitp.* 1. verzehrt werden; 2. schwinden, vergehen.

אֲכַל I *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֵיכוּל Ex 22, 4, *inf.* מֵיכַל Gen 24, 33 1. essen, verzehren; 2. א׳ קוּרְצָא verläumden. *Aph. pf.* אוֹכִיל, אֲכִיל, 1 *s.* אוֹכִילִית Ex 16, 32, *ipf. c. s.* יוֹכִילִנָּנָא Nu 11, 4 zu essen geben. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְאֲכִיל Ex 21, 28 gegessen werden. *Itpa. ipf.* 3 *m. pl.* יִתְאַכְּלוּן Jes 5, 24 verzehrt werden.

אֲכַל II *a.* (= כּוּל) messen.

אֹכֶל *h. m.* Speise, Futter.

אַכְלָא (Jd 14, 14) *a. m.* Esser.

אוּכְלָא I *a. m.* 1. Speise, Futter; 2. *c. s.* אוּכְלֵיהּ Lv 1, 16 Verdauungsreste in den Eingeweiden; 3. Auszehrung, Abmagerung.

אוּכְלָא II *a. m.* 1. kleines Hohlmass; 2. l. אוּבְלָא.

אָכְלָא (Jd 14, 14) *a. m.* 1. Esser, Fresser; 2. אכלא מינא bBabB 73[b] l. מִינָא אָכְלָא, s. אָכַל.

אכלבא l. אַכְלְבָא *x. m.* Speicher.

אָכְלָה (?) *h. f.* in Anspruch genommener Raum, s. אֲכִילָה.

אוּכְלוֹזָא *x. m.* (ὄχλος) Volkshaufe, Schar.

אַכְלְיוּתָא *a. f.* Lärm, Geschrei.

אַכְלוֹנָס *x. m.* (χελωνίς) Fussbank.

אַכְלָנָא *a. m.* Fresser.

אוּכְלוֹסָא *x. m.* (ὄχλος), *pl.* אוּכְלוּסִין Koh 10, 10 Volkshaufe, Schar.

אכלושא l. אוּכְלוּסָא?

אָכַם *h. Hitp.* schwarz werden.

אוּכָּמָא *a. m., ind.* אוּכָּם Lv 13, 31 schwarz, dunkel.

אוּכָּמוּתָא *a. f., c.* אוּכָּמוּת Thr 4, 8 Schwärze.

אַכְמַר s. כְּמַר.

אוּכָּמְתָא *a. f.* 1. dunkle Farbe, Schwarzes; 2. Finsternis; 3. Unglück.

אָכֵין *a.* so, auf diese Weise.

אַכְמָא *x. m.* verrückt(?).

אַכְסַדְיָא *x. f.* (σχεδία) Floss.

אַכְסַדְרָא, אָכְסֶדְרָא (Jd 3, 23) *x. f.* (ἐξέδρα), *pl.* hebr. אַכְסַדְרָאוֹת Halle.

אַכְסַדְּרָיָא (Est II 7, 9) l. אָכְסֶדְרָיָא *x. m.* (ἐξέδριον) Lehrhalle.

אָכְסִינְגָרִין *x. m.* (ὀξύγαρον), *pl.* אָכְסִינְגָרִיּוֹת 1. sauere Brühe; 2. sauere Kräuter.

אכסימורין l. אַכְסִיטֵירִין *x. m.* (ἐξιτήριον) Abschiedssegen.

אַכְסִיוֹמָא *x. m.* (ἀξίωμα) Bitte, Gesuch.

אכסיום (BerR 46) l. אַסְכִּירוֹס *x. m.* (ἰσχυρός) stark.

אַכְסַלְגֵס, אַכְסַלְנוֹס *x. m.* (ξυλικός) hölzern.

אַכְסַלְנָיָא s. אַכְסַלְנוֹס.

אַכְסָלִית (אכסלי) *x. f.* (ξύλινα) baumwollener Stoff(?).

אִכְסֵן *x. Hitp.* gastlich aufgenommen werden.

אַכְסָנָא (Jd 16, 13) *x. m.* (ἄξων) Kettenbaum, Webebaum.

אכסנדריה (Neg 12, 1) l. אַסְכֵּדְיָה *x. f.* (σχεδία) Floss.

אַכְסְנַאי, אַכְסְנָיָא *x. m.* (ξένος) 1. Fremder, Gast; 2. Söldner.

אַכְסַנְיָא *x. f.* (ξενία) 1. Herberge, Quartier, Gastmahl; 2. Wirtin; 3. Söldnerschaar.

אַכְסַנְיוּת *x. f.* (vgl. ξένος) 1. Fremde, Exil; 2. l. אַסְפָּנְיוּת, s. אַסְפַּנְיָא.

אכספטיאס l. אַכְסִיפִּיאָס *x. m.* (ξιφίας) Schwertfisch.

אכסרה l. אַסְכֵּרָה *x.* (ἐν σχερῷ) ohne zu messen, in Pausch und Bogen.

אכסיריה (VajR 18) l. אַכְסוֹרְיָה *x. f.* (ἐξορία) Verbannung.

אֲכַף I *a. Pa.* satteln.

אֲכַף II *a.* kümmern, angehen. מָה אָכְפָה לַהּ (אִכְפַּת) was geht sie an? Dalm., Gr. 195.

אוּכָּף *h. m.* Sattel.

אוּכָּפָא *a. m.* dass.

אַכְפָא *a. m.* Gewicht, Last.

אוכצנא l. אוּבְצָנָא.

אִכָּר *h. m.* Ackerbauer, Landmann.

אִכָּרָא *a. m., ind.* אִכָּר Jer 51, 23 Or 1474 dass.

אַכְרוּב *x. m.* (κράμβη) Kohl (*Brassica oleracea*).

אִכְּרוּם, אִכְרוֹם (Jer 8, 21, Am 2, 11 Or 1474) *x. m.* (χρῶμα) Farbe, Anstrich.

אַכְרְנָא s. כַּרְנָא.

אכרוע (jMaas 48[d]) l. אַכְרוּב.

אַכְרֵיז *x.* (κηρύσσω) *Aph.* öffentlich verkündigen.

אַכְרָזָה *x. f.* (vgl. κηρύσσω) öffentliche Aufkündigung.

אַכְרְזִיאֵל *m.* Name eines Engels.

אַכְרָזְתָא *x. f.* öffentliche Aufkündigung.

אַכַרְמוֹנְיָא *f.* (Καρμανία) Karmanien.

אַכְרַעְתָּא *a. f.* Neigung (der Wage).

אַכְשְׁרוּתָא *a. f., c.* אַכְשְׁרוּת Koh 10, 10 Rechtthun, rechte Anwendung.

אַכְּתִּי *a.* auch jetzt, jetzt noch. מִדְּאַכְּתִּי da jetzt erst.
אַכְּתְּנָא *a. m.* zornig, gehässig.
אַכְּתַּר(?) *x. m.* unsauber(?).
אַכְתְּרִיאֵל *m.* Beiname Gottes.
אַל *h.* nicht.
אֶל *h.* zu, nach. מֵאֵלָיו von selbst.
אֵל (Gn 14, 18) *h. a. m.* Gott.
אַלָּא, אִילָא (Cant 8, 5) *a. m.* Schleuder.
אַלָּא (Ez 40, 48 Or 1474) *a. m.* 1. *pl. d.* אַלַּיָּא Ez 41, 1 Or 1474 Gesims, vorspringender Teil; 2. Schiffsschnabel.
אִילָא, אִילָא, אִלָּא *x. m.* (εὐλή) Made.
אֲלָא (2S 1, 17) *a.* wehklagen. *Pa. inf.* אַלָּאָה Jd 11, 40 dass.
אֶלָּא (Ex 15, 11, Est II 3, 3) *h. a.* (= אִן לָא) 1. wenn nicht; 2. ausser; 3. aber vielmehr; 4. nur, sondern. מָה · · · · אֶלָּא כֵּן wie? — man muss vielmehr sagen.
אַלְבָּא *a.* nach der Meinung, nach Ansicht.
אַלְבִּינָא *a. m.* Reisigbündel, Rutenbesen.
אוּלְבָּנִין (Cant 4, 11, MS אוּ לִבְנָן) *x. m.* (vgl. λίβανος) Weihrauch.
אל״בם Vertauschung des ersten, zweiten u.s.w. Buchstaben des Alphabets mit dem zwölften, dreizehnten u.s.w.
אַלְבְּנָא *a. m.* Fruchtrispe einer Palme(?).
אֶלְגָּבִישׁ *x. m.* Hagel, Hagelkorn.
אַלְגּוּמַיָּא (?) *x. m. pl.* rotes Sandelholz.
אלגוסין (Tos Maas 3) l. אֱלוֹ גְּרִיסִין.
אֵילוֹגִין *x. m.* (ἐλόγιον) Anklageschrift.
אֱלֹדִים *h.* vorsichtige Schreibung für אֱלֹהִים.
אֵלֶּה *h. pl.* diese.
אָלָה *h.* fluchen.
אָלָה *h. f.* Fluch.
אֵלָה, אַלָּה *h. f.* Terebinthe (*Pistacia palästina*).
אַלָּה *h. f.* 1. Lanze, Stange; 2. Messstange.
אֱלָהָא (Dt 33, 26) *a. m., ind.* אֱלָהּ Dt 33, 26 Gott.

אֱלָהוּת *h. f.* Gottheit.
אֱלָהוּתָא *a. f., c. s.* אֱלָהוּתָךְ Cant 8, 1 dass.
אֱלָהֵין (Gen 24, 38) *a.* ausser, nur.
אִלּוּ (Lv 10, 19) *h. a.* (= אִין לוּ) wenn. אִלּוּ פוּן Nu 22, 29 wenn etwa. אִלּוּ לָא פוּן Gen 31, 42 wenn nicht etwa. כְּאִילּוּ wie wenn, als ob.
אֵלּוּ *h.* 1. diese; 2. welche?
אָלְוָא, אַלְוַי, אַלְוָן (Cant 4, 14) *x. m.* (ἀλοή) Aloe (*Aloë vulgaris*).
אֱלוֹהַּ *h. m.* Gott. *pl.* 1. אֱלֹהִים Gott; 2. אֱלֹהוּת 1. Gottheiten; 2. Bibelverse, in denen אֱלֹהִים vorkommt.
אַלְוַי *h. a.* o dass doch!
אַלְוִין *h. m.* eine Kressenart.
אַלְוָיָתָא *a. f.* Leichenzug, Grabgeleit.
אֱלוּל *m.* der sechste Monat im jüd. Kalender (August — Sept.).
אֱלוּלִי *h. m.* im Monat Elul geboren.
אִלּוּלֵי (Koh 6, 6) *h. a.* 1. *h.* אִלּוּלֵי שֶׁ, *a.* אִלּוּלֵי דְּ wenn nicht; 2. wenn doch!
אִלּוּלְפוּן, אִלּוּלֵיפוּן, אִלּוּ לָא פוּן (Gen 31, 42), אִלּוּ לְפוּן (1 S 25, 34) *a.* wenn nicht etwa.
אֲלוּם *h. m.* eine Gewürzpflanze.
אַלּוֹן *h. m.* 1. Eiche; 2. Eichel.
אַלּוּף *h. m.* Fürst.
אָלוּשׁ Ortsname.
אֶלְטִין *x. m.* (ἐλάτινος) Fichte, Fichtenholz.
אַלְטִינוֹן *x. m.* (ἀληθινόν) ächt gefärbt, ächter Purpur.
אִלְיָא (2 S 1, 17) *a. m.* Trauer, Klage, Klagelied.
אלטיכסיה (BerR 8) l. אֶל טִיכְסְיָה, s. טִיכְסְיָה.
אִילְיָאוּם s. אִילְיוּם.
אַלְיָה *h. f.* 1. Fettschwanz; 2. Ohrläppchen.
אֶלְיְהוֹעֵינַי *m.* Personenname.
אַלְיוֹן *h. m.* 1. Daumen; 2. grosse Zehe.
אַלְיוֹנָא *a. m.* dass.
אִילְיוּם *x. m.* (ἥλιος) Sonne, Sonnengott.

אִילְיוֹפּוֹלִים (Ἡλιόπολις) Heliopolis in Egypten.
אִלְיוּתָא *a. f.* Klage.
אֱלֵיוּתְרוֹפּוֹלִים (Ἐλευθερόπολις) Stadt in Idumäa.
אליחרק (GenJI 10, 6 MS) viell. zu lesen אַלְמַרְק Marmarica, Landschaft in Nord-afrika (?).
אֱלִיל *h. m.* 1. Götzenbild; 2. l. אֱלָל.
אֱלִילָא *a. m.* Götze.
אַלִילָא *a. m., pl. ind.* אַלִּילֵי Gn 42, 9 Kundschafter, Spion.
אַלִּימָא *a. m.* stark, mächtig.
אִלֵּימָא (Ex 4, 11) *a. m.* stumm.
אַלִּימוּתָא *a. f.* Stärke.
אִלֵּימָנָא *a. m.* stumm.
אִלֵּין (Gen 10, 1), אִלֵּיִן *a. pl.* diese.
אַלִּיסָא *a. m.* Trümmer.
אֲלִיסְטוֹן *x. m.* (ἡλιαστόν) süsser Wein.
אֱלִיקָא *x. m.* (ἕλιξ) Winde, Haspel.
אַלִּיקֵי, אַלְעֵיקֵי *x.* (vgl. εἰκῇ) auf gut Glück, ohne weiteres.
אֶלְיָקִים *m.* Personenname.
אוֹלְיָר *x. m.* 1. (ὀλέδριος) Badediener; 2. s. אוֹלָרִין.
אַלְיְתָא *a. f., pl. d.* אַלְיָתָא Jos 9, 16 Klageweib.
אַלִּיתָא (Ex 29, 22) *a. f.* Fettschwanz.
אֱלִיתָא I *a. f.* (ὄλυνθος) Winterfeige.
אֱלִיתָא (?) II *a. f.* Mittel zum Feuer-löschen (?).
אֲלֶכְסָא *m.* (Ἀλέξανδρος) Personen-name.
אֲלַכְסוֹן *x. m.* (λοξόν) 1. schräg, quer; 2. Diagonale.
אֲלַכְסִין *x. m. pl.* eine Nussart (viell. zu lesen אִלְסְרִין Haselnüsse).
אֲלֶכְסַנְדְּרוֹס (Est II 1, 2) *m.* (Ἀλέξανδρος) Personenname.
אֲלֶכְסַנְדְּרָא, אֲלֶכְסַנְדְּרִי *x. m.* 1. alexan-drinisch; 2. Alexandriner; 3. Per-sonenname.
אֲלֶכְסַנְדְּרִיָא, אֲלֶכְסַנְדְּרִיאָה (Ez 30, 15 Or 1474) (Ἀλεξάνδρεια) Stadt in Egypten.

אֲלֶכְסַנְדְּרִית *f.* 1. alexandrinisch; 2. Alexandrinerin.
אוֹלוֹכְרוּסִין, אוֹלוֹכוֹרְסִין *x. m.* (ὁλόχρυσον) ganz golden.
אָלַל *h. Pi.* spionieren.
אֲלַל I *a. Pa. pf.* 3 *pl.* אַלִּילוּ Nu 13, 3, *ipf.* 3 *pl.* יְאַלְּלוּן Nu 13, 1 dass.
אֲלַל II *a. Pa. imp.* אַלִּילוּ Jo 1, 11 (MS אַיְלִילוּ) jammern, s. יְלַל.
אֱלָל *h. m.* Fleischfetzen.
אַלְלָא *a. m.* Presse, Kelter (?).
אללא (EstR 1, 3) l. mit Ausgabe Pes. אִלְוֵי לא für וי אללא.
אַלְלָא *a. m.* Wehklagender.
אַלְלַי *h. m.* Wehe, Klage.
אָלַם *h. Hitp.* verstummen.
אֲלַם I *a.* stark sein, stark werden. *Pa. pt. f.* מְאַלְּמָא Ru 1, 18 (MS *vacat*) 1. stark machen, Kraft einflössen; 2. überwältigen. *Itpa.* sich stark machen.
אֲלַם II *a.* stumm sein. *Itpe ipf.* יִתְאֲלַם Koh 12, 6 verstummen.
אִלֵּם *h. m., f.* אִלֶּמֶת 1. stumm; 2. tö-richt, dumm.
אִלְמָא s. אִלֵּימָא.
אַלְמָא I *a. m.* 1. Bekräftigung; 2. also, folglich.
אַלְמָא II *a.* warum?
אוּלְמָא *a. m.* Stärke, Tüchtigkeit.
אַלְמוּגָא *x. m.* 1. *pl. d.* אַלְמוּגַּיָּא 1 K 10, 11 Sandelholz; 2. Koralle.
אֲלֻמָּה *h. f.* Garbe.
אַלְמוּג *x. m.* 1. Koralle; 2. *pl.* Sandelholz.
אַלְמוֹן *h. m.* 1. Witwer; 2. eine Art Cedernholz.
אַלְמוֹנִי (*bibl.*) *h. m.* jemand (ein Unbe-kannter).
אִלְּמוּת *h. f.* Verstummen.
אַלְמוּתָא *a. f.* Gewalt.
אִלְמָלֵי, אִלְמָלָא (Cant 4, 12) *h. a.* 1. wenn nicht; 2. wenn wirklich.
אִלְמֵן *h.* zur Witwe machen. *Hitp.* Witwe werden.
אַלְמִין *x. m.* (λιμήν) Hafen.

אַלְמָנָא s. אַלְיָמָא.

אַלְמָנָה h. f. Witwe. דֶּלֶת א׳ Thür ohne Thürflügel.

אַלְמָנוּת h. f. Witwenschaft.

אולומַרְגָלִיטוֹן x. m. (ὁλομαργαρίτης) ganz mit Edelsteinen besetzt.

אֲלוּמְתָא a. f., pl. d. אֲלוּמַיָּא Ru 2, 7 (MS אוּלְמַיָּא) Garbe.

אולון x. m. (ὅλον) ganz.

אַלּוֹן x. m. (ἄλλον) ein anderer.

אילן (Tos Kil 5) s. קָלָאִילַן.

אֲלוּנְטִית x. f., pl. אֲלוּנְטִיוֹת, אֲלוּנְטָאוֹת 1. (λέντιον) Linnentuch; 2. s. אֲלוּנְתִּית.

אֲלוּנְכָא x. f. (λόγχη) Speer.

אֱלֵינִסְטִי x. (ἑλληνιστί) auf griechisch.

אַלַנְקִי x. f. Tragbahre.

אֲלוּנְתִּין, אֲלוּנְתִּית x. f. (cf. ἔλαιον οἰνάνθινον) 1. ein Parfum; 2. eine Weinmischung.

אֲלַם a. Pa. zerkauen, zerbeissen.

אֲלַם m. (Αἴολος) Personenname.

אֲלִים x. (κλάσμα) Trümmer, Splitter(?).

אֲלַם (GenJI 10, 8 MS) (Ἑλλάς) Graecia Magna, Unteritalien.

אֲלִיסִים, אֵילוּסִים, אֵילְסִים x. Örtlichkeit bei Tiberias (vgl. ἤλυσις, κλύσις?).

אולוסֵריקִין (Est II 8, 15) x. m. pl. (ὁλοσηρικόν) reinseiden.

אִלְסְרָא a. m. Haselnuss (*Corylus avellana*).

אֶלְעַאי, אִלְעַי Personenname (Abkürzung von אֶלְיוֹעֵינַי oder אֶלְעָזָר).

אַלְעִיקִי s. אֲלִיקִי.

אֲלַף a., ipf. 3 m. pl. יֵילְפוּן Dt 4, 10 1. sich gewöhnen, gewohnt sein; 2. lernen, studieren. *Pa. pf.* 1 sg. אַלֵּיפִית Dt 4, 5, pt. מַלֵּיף Dt 4, 1 1. gewöhnen, üben; 2. lehren, unterrichten. *Itpa. ipf.* 3 m. pl. יִתְאַלְּפוּן Jes 2, 4 Or 1474 1. sich üben; 2. gelehrt werden.

אֶלֶף h. m. tausend.

אָלֶף h. der erste Buchstabe des hebr. Alphabets.

אַלְפָא I 1. der erste Buchstabe des Alphabets; 2. das Beste.

אַלְפָא II (Dt 32, 30) a. m., ind. אֲלַף Gen 20, 16, pl. d. אַלְפַיָּא Nu 10, 36, ind. אַלְפִין Nu 7, 85 tausend.

אִלְפָא (Jon 1, 3 Or 1474) a. 1. f. Schiff; 2. Rumpf; 3. m. Personenname (= Chilpaj).

אַלְפָבֵטְרִין (RuR 3, 13) x. m. (ἀλφαβητάριον) alphabetisches Akrostichon.

אָלֶ״ף בֵּי״ת 1. Alphabet; 2. alphabet. Akrostichon; 3. א״ב״ אחד das erste Kapitel der Klagelieder.

אַלְפָבֵיתָא x. m. dass.

אוּלְפָנָא a. m., ind. אוּלְפָן Gen 22, 25 1. Übung, Gewohnheit; 2. Lehre, Belehrung, Studium; 3. Gesetz.

אִלְפָס x. m. (λοπάς) Pfanne.

אילופוסה (jTer 40c) l. אֱלוּפִיסָה m. (Ἔλπις?) Personenname.

אֲלוּפְסִין x. m. (λυπηθείς?) betrübt.

אוּלְצָנָא a. m. 1. Bedrängnis; 2. Hungersnot.

אִלְצְרָא a. m. Haselnuss.

אֲלִיקָא (?) x. m. (ἕλιξ) Flaschenzug (?).

אֱלְקוּם (*bibl.*) h. m. Nichtsnutz.

אֲלְקְטִי x. f. (ἀλικτή) Wendeltreppe.

אִלְקְטִי, אִלְקְטִית x. f. Getreidespeicher.

אֱלֹקִים vorsichtige Schreibweise für אֱלֹהִים.

אַלְקַפְטָא (GenJI 41, 44 MS) x. m. hoher Würdenträger.

אלקפרא s. אַקְלִפְרָא.

אֲלָרְיָא (falsch אלירא) x. f. (ἱλαρία) 1. Fröhlichkeit; 2. vom Kaiser gegebenes Freudenfest; 3. l. דִּלָרְיָא.

אוּלָרִין x. m. pl. (αὐλάριον) בְּגָדִים א׳ höfische Tracht.

אַלְתָא (Jos 24, 26) a. f., pl. c. אִלְוָת Jes 6, 4 Or 1474 1. Oberschwelle; 2. Pfahl, Rute.

אלתוסבראות (MidrTill 15) l. אֵלּוּ תוּסְבְּרָאוֹת, s. תוּסְבְּרָא.

אַלְתִּית h. f. Name eines Fisches.

אַלְתַּר *a. h.* לְאַלְתַּר (= לְעַל אֲתַר) auf der Stelle, alsbald.

אִם *h.* 1. wenn; 2. ob; 3. אִם — אִם, הֲ — אִם ob — oder.

אִם (Gen 13, 9) *a.* 1. wenn; 2. ob; 3. אִם — אִם Ex 19, 13, הֲ — אִם Nu 13, 19 ob — oder.

אֵם *h. f., pl.* אִמָּהוֹת 1. Mutter, *pl.* spez. die Patriarchenfrauen; 2. Schoss; 3. Prinzip, Wesentliches, Hauptsache.

אִמָּא (Gen 3, 20) *a. f., ind.* אֵם Ez 44, 25, *c. s.* 1 *sg.* אִמָּא Gen 20, 12, *pl. d.* אִמָּהָתָא, *c. s.* אִימְּהָתְהוֹן Jer 16, 3 Or 1474, אִמֵּיהוֹן Thr 4, 3 (nicht MS) 1. Mutter, *pl.* spez. die Patriarchenfrauen; 2. Schoss; 3. Prinzip, Hauptsache; 4. Fleisch einer Kernfrucht; 5. אֵם פָּרָשׁוּת אורח Ez 21, 26 Scheideweg; 6. Personenname.

אֵמָא *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֵימָא sagen. הֲוָה אֲמִינָא ich hätte gesagt. לֵימָא will das sagen? אִילֵּימָא wenn er sagen würde. וְכִי תֵימָא und wenn du antwortest. אֶלָּא אֵימָא sage lieber. וְאֵימָא aber ich möchte sagen. *Itpe.* וְאִיתֵּימָא und es wird (auch eine andere Version) referiert.

אֶמָּאוּם (Ἐμμαούς) Ortsname.

אַמַּאי, אָמַאי (= עַל מָא דֵין) *a.* warum dies? wie kann das sein?

אַמְבּוּהָא *x. m.* Volkshaufe.

אֶמְבּוֹל *x. m.* (ἔμβολον) Klöppel in der Glocke.

אַמְבַּטְּמָה, אַמְבַּטֵּי, אַמְבַּטִּיתָא *x. f.* (ἐμβατή) Badewanne.

אַמְבַּטָּיִם *x. m.* (ἀμβάτης) Beschäler (Esel).

אַמְבַּטִּיתָא s. **אַמְבַּטֵּי**.

אַמְבַּרָא *x. m.* Magazin.

אֶמְבִּירוֹס *x. m.* (ἔμπυρος) feurig.

אמבורוקלון (jBabM 9[c]) l. **אַמְבּוּרִיקְלוֹן** *x. m.* (ἐμβουρίκλον) Pferdedecke.

אַמְגוּזָא *a. m.* Wallnuss (*Juglans regia*).

אַמְגּוּשָׁא *x. m.* Magier.

אַמְגּוּשׁ *x. m.* einer der es mit Zauberei hält.

אַמְגּוּשְׁתָּא *x. f.* Zauberei.

אַמְגַּיְירְתֵּיהּ (jAb z 41[a]) (= עַל מְגַיְּרְתֵּיהּ) s. **גור**.

אָמַד *h.* messen, abschätzen, taxieren. *Hi.* dass.

אֲמַד *a.* dass. *pt.* אָמִיד hoch taxiert.

אוֹמֶד *h. m.* Abschätzung, Mutmassung.

אוּמְדּוּתָא *a. f.* dass.

אַמְדָּלָא *a. m.* Hütte des Feldhüters.

אוּמְדָּנָא *a. m.* Abschätzung.

אמדרומה (jHor 58[c]) l. **אוֹ מְדְרוֹמָה**, s. **דְּרוֹמָא**.

אַמָּה *h. f.* 1. Unterarm; 2. Elle; א' עַל א' eine Elle im Quadrat. א' תְּבִיקִין thebaische Elle. א' גְּדוּמָה, א' בַּת שִׁשָּׁה עֲצִיבוֹת Elle von 6 Handbreiten bei geschlossenen Fingern, kurze Elle. א' (בַּת שִׁשָּׁה) שׂוֹחֲקוֹת Elle von 6 Handbreiten bei gespreizten Fingern, lange Elle. 3. das männl. Glied; 4. Flussarm, Kanal.

אֻמָּה *h. f., pl.* אֻמּוֹת Volk.

אָמָה *h. f., pl.* אֲמָהוֹת Magd.

אִמָּה *h. f.* Spinnrocken.

אַמְהָא *a. f.,* s. **אַמְתָּא**.

אַמְהוּת *h. f.* Magddienst.

אַמְהוּתָא *a. f., ind.* אַמְהוּ (Ex 21, 7) dass.

אֲמוֹדָאָה *a. m.* Taucher.

אִמּוּם *h. m.* Modell, Leisten.

אָמוֹן Ortsname.

אֱמוּנָה *h. f.* 1. Zuverlässigkeit, Redlichkeit; 2. Glaube.

אָמוֹרָא *h. m.* 1. Lehrer, Erklärer, bes. der Sprecher, welcher die ihm vom Rabbi in der Synagoge mit leiser Stimme mitgeteilten Sätze vorträgt und erläutert; 2. die Klasse der im Talmud redenden Rechtslehrer, welche nach Abschluss der Mischna lebten.

אֲמוֹרָאָה *a. m.* 1. dass.; 2. l. **אֱמוֹרָאָה**.

אֱמוֹרָאָה *a. m., pl. d.* אֱמוֹרָאֵי Ex. 23, 23 Amoriter. פֶּרֶק א' Abschnitt, der von heidnischen Gebräuchen handelt.

אַלְמָנָא s. אַלִּימָנָא.

אַלְמָנָה *h. f.* Witwe. דָּלֶת א׳ Thür ohne Thürflügel.

אַלְמָנוּת *h. f.* Witwenschaft.

אולומַרְגָלִיטוֹן *x. m.* (ὁλομαργαρίτης) ganz mit Edelsteinen besetzt.

אֲלוּמְתָא *a. f.*, *pl. d.* אֲלוּמַיָּא Ru 2, 7 (MS אוּלְמַיָּא) Garbe.

אולוֹן *x. m.* (ὅλον) ganz.

אַלּוֹן *x. m.* (ἄλλον) ein anderer.

אילָן (Tos Kil 5) s. קָלְאִילָן.

אֲלוּנְטִית *x. f.*, *pl.* אֲלוּנְטִיּוֹת, אֲלוּנְטָאוֹת 1. (λέντιον) Linnentuch; 2. s. אֲלוּנְתִית.

אֲלוּנְכָא *x. f.* (λόγχη) Speer.

אֲלִינִסְטִי *x.* (ἑλληνιστί) auf griechisch.

אַלְנְקֵי *x. f.* Tragbahre.

אֲלוּנְתִית, אֲלוּנְתִין *x. f.* (cf. ἔλαιον οἰνάνθινον) 1. ein Parfum; 2. eine Weinmischung.

אֲלַס *a. Pa.* zerkauen, zerbeissen.

אֲלַס *m.* (Αἴολος) Personenname.

אֲלִיס *x.* (κλάσμα) Trümmer, Splitter(?).

אֲלַס (GenJI 10, 8 MS) (Ἑλλάς) Graecia Magna, Unteritalien.

אֲלִיסִים, אֲלוּסִים, אֵילְסִים *x.* Örtlichkeit bei Tiberias (vgl. ἦλυσις, κλύσις?).

אולוסֵרִיקִין (Est II 8, 15) *x. m. pl.* (ὁλοσηρικόν) reinseiden.

אִלְסְרָא *a. m.* Haselnuss (*Corylus avellana*).

אִלְעַאי, אֶלְעָי Personenname (Abkürzung von אֶלְיוֹעֵינַי oder אֶלְעָזָר).

אַלְעִיקֵי s. אֲלִיקֵי.

אֲלַף *a.*, *ipf.* 3 *m. pl.* יֵילְפוּן Dt 4, 10 1. sich gewöhnen, gewohnt sein; 2. lernen, studieren. *Pa. pf.* 1 *sg.* אַלֵּיפִית Dt 4, 5, *pt.* מַלֵּיף Dt 4, 1 1. gewöhnen, üben; 2. lehren, unterrichten. *Itpa. ipf.* 3 *m. pl.* יִתְאַלְּפוּן Jes 2, 4 Or 1474 1. sich üben; 2. gelehrt werden.

אֶלֶף *h. m.* tausend.

אָלֶף *h.* der erste Buchstabe des hebr. Alphabets.

אַלְפָא I 1. der erste Buchstabe des Alphabets; 2. das Beste.

אַלְפָא II (Dt 32, 30) *a. m.*, *ind.* אֲלַף Gen 20, 16, *pl. d.* אַלְפַיָּא Nu 10, 36, *ind.* אַלְפִין Nu 7, 85 tausend.

אִלְפָא (Jon 1, 3 Or 1474) *a.* 1. *f.* Schiff; 2. Rumpf; 3. *m.* Personenname (= Chilpaj).

אַלְפָבֵטָרִין (RuR 3, 13) *x. m.* (ἀλφαβητάριον) alphabetisches Akrostichon.

אָלֶ״ף בֵּי״ת 1. Alphabet; 2. alphabet. Akrostichon; 3. א״ב אחד das erste Kapitel der Klagelieder.

אַלְפָבֵיתָא *x. m.* dass.

אולְפָנָא *a. m.*, *ind.* אוּלְפָן Gen 22, 25 1. Übung, Gewohnheit; 2. Lehre, Belehrung, Studium; 3. Gesetz.

אִלְפָס *x. m.* (λοπάς) Pfanne.

אילופוסה (jTer 40ᶜ) l. אֵילוּפִיסָה *m.* (Ἔλπις?) Personenname.

אֲלוּפְסִין *x. m.* (λυπηθείς?) betrübt.

אוּלְצָנָא *a. m.* 1. Bedrängnis; 2. Hungersnot.

אִלְצְרָא *a. m.* Haselnuss.

אֲלִיקָא (?) *x. m.* (ἕλιξ) Flaschenzug (?).

אַלְקוּם (*bibl.*) *h. m.* Nichtsnutz.

אֲלִקְטֵי *x. f.* (ἀλικτή) Wendeltreppe.

אִלְקְטִית, אִלְקְטֵי *x. f.* Getreidespeicher.

אֱלֹקִים vorsichtige Schreibweise für אֱלֹהִים.

אַלְקַפְטָא (GenJI 41, 44 MS) *x. m.* hoher Würdenträger.

אלקפרא s. אַקְלַפְרָא.

אֲלֵרְיָא (falsch אלירא) *x. f.* (ἱλαρία) 1. Fröhlichkeit; 2. vom Kaiser gegebenes Freudenfest; 3. l. דִּלְרְיָא.

אולָרִין *x. m. pl.* (αὐλάριον) בְּגָדִים א׳ höfische Tracht.

אַלְּתָא (Jos 24, 26) *a. f.*, *pl. c.* אִלְוֹת Jes 6, 4 Or 1474 1. Oberschwelle; 2. Pfahl, Rute.

אלתוסבראות (MidrTill 15) l. אַלּוּ תוּסְבְרָאוֹת, s. תוּסְבְרָא.

אִלְתִית *h. f.* Name eines Fisches.

אַלְתַּר *a. h.* לְאַלְתַּר (= לְעַל אֲתַר) auf der Stelle, alsbald.

אִם *h.* 1. wenn; 2. ob; 3. אִם — אִם, הֲ — אִם ob — oder.

אִם (Gen 13, 9) *a.* 1. wenn; 2. ob; 3. אִם — אִם Ex 19, 13, הֲ — אִם Nu 13, 19 ob — oder.

אֵם *h. f., pl.* אִמָּהוֹת 1. Mutter, *pl.* spez. die Patriarchenfrauen; 2. Schoss; 3. Prinzip, Wesentliches, Hauptsache.

אִמָּא (Gen 3, 20) *a. f., ind.* אֵם Ez 44, 25, *c. s.* 1 *sg.* אִמָּא Gen 20, 12, *pl. d.* אִמְּהָתָא, *c. s.* אִימְּהָתְהוֹן Jer 16, 3 Or 1474, אִמְּיהוֹן Thr 4, 3 (nicht MS) 1. Mutter, *pl.* spez. die Patriarchenfrauen; 2. Schoss; 3. Prinzip, Hauptsache; 4. Fleisch einer Kernfrucht; 5. אֵם פָּרָשׁוּת אורח Ez 21, 26 Scheideweg; 6. Personenname.

אֲמָא *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֵימָא sagen. הֲוָה אֲמִינָא ich hätte gesagt. לֵימָא will das sagen? אִילֵימָא wenn er sagen würde. וְכִי תֵימָא und wenn du antwortest. אֶלָּא אֵימָא sage lieber. וְאֵימָא aber ich möchte sagen. *Itpe.* וְאִיתֵּימָא und es wird (auch eine andere Version) referiert.

אֶמָּאוּם (Ἐμμαούς) Ortsname.

אַמַּאי, **אַמַּאי** (= עַל מָא דִין) *a.* warum dies? wie kann das sein?

אַמְבּוּהָא *x. m.* Volkshaufe.

אַמְבּוּל *x. m.* (ἔμβολον) Klöppel in der Glocke.

אַמְבַּטְּיָא, **אַמְבַּטֵּי**, **אַמְבַּטְּמָה** *x. f.* (ἐμβατή) Badewanne.

אַמְבַּטְּיִם *x. m.* (ἀμβάτης) Beschäler (Esel).

אַמְבַּטְּיתָא s. **אַמְבַּטֵּי**.

אַמְבָּרָא *x. m.* Magazin.

אַמְבִּירוֹס *x. m.* (ἔμπυρος) feurig.

אמבורוקלון (jBabM 9c) l. **אַמְבּוּרִיקְלוֹן** *x. m.* (ἐμβουρίκλον) Pferdedecke.

אַמְגּוּזָא *a. m.* Wallnuss (*Juglans regia*).

אַמְגּוּשָׁא *x. m.* Magier.

אַמְגּוּשִׁי *x. m.* einer der es mit Zauberei hält.

אַמְגּוּשְׁתָּא *x. f.* Zauberei.

אַמְגַיִּירְתֵּיהּ (jAb z 41a) (= עַל מְגַיִּירְתֵּיהּ) s. **גּוּר**.

אֲמַד *h.* messen, abschätzen, taxieren. *Hi.* dass.

אֲמַד *a.* dass. *pt.* **אֲמִיד** hoch taxiert.

אוּמֶד *h. m.* Abschätzung, Mutmassung.

אוּמְדוּתָא *a. f.* dass.

אֲמַדְלָא *a. m.* Hütte des Feldhüters.

אוּמְדָּנָא *a. m.* Abschätzung.

אמדרומה (jHor 58c) l. **אוֹ מִדְּרוֹמָה**, s. **דְּרוֹמָא**.

אַמָּה *h. f.* 1. Unterarm; 2. Elle; א' עַל א' eine Elle im Quadrat. א' תְּבִיקִין thebaische Elle. א' גְּדוּמָה, א' בַּת שִׁשָּׁה עֲצִיבוֹת Elle von 6 Handbreiten bei geschlossenen Fingern, kurze Elle. א' (בַּת שִׁשָּׁה) שׁוֹחֲקוֹת Elle von 6 Handbreiten bei gespreizten Fingern, lange Elle. 3. das männl. Glied; 4. Flussarm, Kanal.

אֻמָּה *h. f., pl.* **אֻמּוֹת** Volk.

אָמָה *h. f., pl.* **אֲמָהוֹת** Magd.

אִמָּה *h. f.* Spinnrocken.

אַמְהָא *a. f.,* s. **אַמְתָּא**.

אַמְהוּת *h. f.* Magddienst.

אַמְהוּתָא *a. f., ind.* **אַמְהוּ** (Ex 21, 7) dass.

אַמּוֹדָאָה *a. m.* Taucher.

אִמּוּם *h. m.* Modell, Leisten.

אַמּוֹן Ortsname.

אֱמוּנָה *h. f.* 1. Zuverlässigkeit, Redlichkeit; 2. Glaube.

אָמוֹרָא *h. m.* 1. Lehrer, Erklärer, bes. der Sprecher, welcher die ihm vom Rabbi in der Synagoge mit leiser Stimme mitgeteilten Sätze vorträgt und erläutert; 2. die Klasse der im Talmud redenden Rechtslehrer, welche nach Abschluss der Mischna lebten.

אַמּוֹרָאָה *a. m.* 1. dass.; 2. l. **אַמּוֹדָאָה**.

אֱמוֹרָאָה *a. m., pl. d.* **אֱמוֹרָאֵי** Ex. 23, 23 Amoriter. פֶּרֶק א' Abschnitt, der von heidnischen Gebräuchen handelt.

אֱמוֹרִי h. m. 1. Emoriter; 2. heidnisch.

אַמְטוּל, אַמְטוּ (= עַל מִטּוּל) a., c. s. אַמְטוּל דְּ, אַמְטוּלְתֵיהּ wegen, um — willen. Est II 1, 1 weil.

אימטין (SchemR 47) l. אִימְּמִין.

אַמְטִיתָא a. f. Wage, Wagschale.

אַמְטִיטְלִיָא x. m. pl. (αἱματάρια) blutstillende Kräuter.

אַמְטַתָא (Dt 4, 11) a. f. Dunkel, Nebel.

אִמִּי, אִמַּי Personenname.

אַמַּי, אַמָּאי (= עַל מָא דֵין) a. warum dies?

אַמֵּימָר m. Personenname.

אַמְיַנְטוֹן x. m. (ἀμίαντος) Amiant, eine Art Asbest.

אֲמִירָה h. f. 1. Sagen, Reden; 2. das Wort אמר in der Bibel; 3. Weihung; 4. Rühmung, Schmuck.

אַמִּיתָא x. f. Fenchelmerke (Ammi copticum).

אַמְכְּתִיתָא (?) a. f. Verwandlung [illegible]

אַמְלָא a. m., pl. אַמְלִין Ex 23, 24 [illegible] 1474 Mantel.

אֻמְלָל h. m. unglücklich.

אַמְלַנְתָּא, אַמְלָנִין x. f. m. [illegible] 1. Quittung; 2. [illegible]

אַמַּלְתְּרָא x. f. [illegible] Querbalken.

אמם h. düster werden, verglimmen.

אמן I h. ordnen, in Reihen stellen. Pi. geschickt machen.

אמן II h. Ni. 1. geglaubt werden; 2. bestätigt, erfüllt werden. Pi. 1. stützen; 2. bestätigen, anerkennen. Hi. glauben, Glauben schenken, als glaubhaft anerkennen.

אמן a. Aph. pf. 3 m. sg. הֵימִין Gen 45, 26, part. p. מְהֵימַן Nu 12, 7 glauben, trauen. Ittaph. ipf. 3 m. pl. יִתְהֵימְנוּן Gen 42, 20 geglaubt werden.

אוּמָּן h. m. 1. Arbeiter, Künstler; 2. Beschneider.

אוּמְנָא a. m., ind. אוּמָּן Gen 26, 1, pl. אוּמְנַיָא Est II 1, 2, אוּמְנִין Est II, 6, 11 dass.

אָמֵן (Nu 5, 22, Jer 28, 6) h. a. 1. wahrlich, gewiss (Bekräftigung von Gebeten und Schwüren); 2. das Wort Amen.

אֲמָנָה h. f. 1. Vertrauen, Glaube; 2. Zuverlässigkeit.

אֲמָנָה 1. ein Fluss; 2. s. אֲמָנוֹן.

אִימְנוּן x. m. (ὕμνος) Lobgesang.

אומוניאה (EstR 1, 9, Ausg. Konst. (חומוניאה) l. הֶגְמוֹנְיָאה, s. הֶגְמוֹנְיָא.

אֲמָנָה, אמנוס (Ἀμανόν, Ἀμανός) Gebirgszug zwischen Cilicien und Syrien.

אוּמָּנוּת h. f. 1. Kunstfertigkeit, Handwerk; 2. Kunstgriff.

אוּמָּנוּתָא a. f., c. אוּמָּנוּת Ex 31, 5, pl. אוּמָּנְוָן Ex 31, 4 Kunstfertigkeit, Handwerk.

אמנים (SchirR 7, 9) l. wie Ausg. Pesaro אִמְּהוֹתֵיהֶם.

אַמְפּוֹלִי, אַמְפּוּלִי x. (vgl. ἐμπολή) Kasse.

אַמְפִּילְיָא x. (ἐμπίλιον) Filzschuh.

אַמְפּוּמָא x. (ἐμφωμα), pl. אַמְפּוּמִית Fenster.

אַמְפֵּרַטוֹר x. m. (Imperator) Kaisertitel.

אַמְפּוּרִי x. m. (ἔμπορος), pl. אַמְפּוּרִין GenJI 25, 3 MS Grosshändler.

אמץ h. hart sein. Pi. 1. stark, fest machen, anstrengen; 2. verschliessen. Hitp. verhärtet werden, sich verhärten.

אוּמְצָא a. m. rohes Fleisch.

אֶמְצַע h. m. 1. Mitte; 2. Gemeingut.

אֶמְצְעָא a. m. Mitte.

אֶמְצְעִיתָא a. f. Mitte.

אֶמְצָעִי h. m., f. אֶמְצָעִית in der Mitte befindlich.

אִימִיקְסֵרוֹס x. m. (ἡμίξηρος) halbdürr (?).

אמר I h. 1. sagen, denken; 2. erklären; 3. weihen. Ni. gesagt werden.

אמר II h. Hi. mästen, gross thun.

אמר a., ipf. 3 m. sg. יֵימַר Ex 22, 8, imp. 2 m. sg. אֵימַר Ex 6, 6 1. sagen, denken; 2. loben. Itpe. ipf. 3 m. sg. יִתְאֲמַר Gen 10, 9 gesagt werden. אִי אִתְּמַר הָכִי אִתְּמַר wenn

dieser Satz gelehrt wurde, muss er so gelautet haben.

אֹמֶר *h. m.* Rede.

אִמְּרָא (Ex 12, 14) *a. m., ind.* אִמַּר Ex 12, 15, *pl. d.* אִמְּרַיָּא Ex 12, 5 Lamm.

אִמְרָא I *a. m.*, 1. Saum, Franse; 2. s. תּוּמְרָא.

אִמְרָא II *a. m., c.* אֵימַר Nu 24, 4 Spruch, Rede.

אֵימֵירָא *x. f.* (ἡμέρα) Tag.

אִמְרָאָה *a. m.* Empörung.

אִמְרָה *h. f.* Rede.

אִמְרָה *h. f., pl.* אִמְרִיּוֹת 1. Saum, Franse; 2. mit Fransen versehener Mantel; 3. Abzeichen, Schmuck.

אֵימֵירוֹן *x. m.* (ἥμερος) zahm.

אימורים 1. l. אֵימֵירִים *x. pl.* (μηρία) die auf den Altar kommenden Opferteile; 2. אוֹמֵירִים *x. pl.* (ὅμηρον) Pfand, Geisel.

אמוריה (EchR 3, 13), אומיירי (EstR 1, 1) l. אוֹמֵרְיָה *x. f.* (ὁμηρεία) Geben als Geisel, zum Pfand, Verpfändung.

אֲמַרְכְּלָא (Nu 3, 32), *h.* אֲמַרְכָּל *x. m., pl. d.* אֲמַרְכְּלַיָּא Jer 1, 1 Soc 59 1. Oberster; 2. Priesteroberer.

אִמְרְנָא *a. m.* Empörung (?).

אִמַּרְתָּא (Lv 5, 6) *a. f.* 1. weibliches Lamm; 2. weibl. Personenname.

אֶמֶשׁ *h. m.* 1. Abenddämmerung; 2. gestern Abend.

אֱמֶת *h. f.* Wahrheit, Zuverlässigkeit, Treue.

אַמְּתָא (Ex 25, 10) *a. f., c.* אַמַּת Dt 3, 11, *pl. ind.* אַמִּין Ex 25, 10 1. Elle; 2. *c. s.* אַמְּתַהּ Ex 2, 5 Arm; 3. männl. Glied.

אַמְתָא (Gen 16, 1) *a. f., ind.* אַמְהָא, *in pausa* אֲמָא (!) Dt 23, 18, *c. s.* אַמְתִּי Gen 16, 2, *pl. ind.* אַמְהָן Gen 12, 16 Magd.

אוּמְּתָא *a. f., pl.* אוּמִּין, *c.* אוּמֵּי Nu 25, 15, אוּמָּן Volk, Nation.

אֵימָתַי (Ex 10, 7) *a.* wann? s. אֵימָתַי.

אֲמִתַּי *h. m.* wahr, aufrichtig.

אַמְתְּלָא *a. m.* Ausrede, Einwand.

אֲמַתְלַי *f.* Name der Mutter Abrahams.

אָן (Gen 3, 9) *a.* wo? לְאָן Gen 16, 8 wohin? מִן אָן, מְנָן Gen 29, 4 woher? אָן דְּ da, wo.

אִין (Est II 1, 10), אִן (Est II 1, 3) *a.* wenn, ob.

אָנָּא *h.* bitte.

אֲנָא (Gen 22, 11) *a.* ich.

אִנְבָּא I *a. m., c. s.* אִנְבֵּיהּ Cant 1, 16 Frucht.

אִנְבָּא II *a. f.* Ei der Laus.

אַנְבָּב *x. m.* (ἄμβιξ?) kleines Gefäss.

אִנְבּוּנָא s. אַלְבָּנָא.

אַנְבּוֹל *x. m.* (ἔμβολον) Klöppel in der Glocke.

אנבין (jSabb 4c) l. אַנְבִּין.

אַנְבַּטֵּי, אַנְבַּטָּא *x. f.* (vgl. ἄμβατος?) 1. Anhöhe, Wall; 2. Tribüne.

אַנְבּוּרְקְרָא *x. f.* (ἐμβουρίκλον) Pferdedecke.

אִנְגַּד *x.* ein wenig (?).

אַנְגְּלָא *x. m.* (ἄγγελος) Engel.

אינגלין (jMeg 73d) l. אֵינְגְלִין.

אֵינְגִּיאוֹמִין *x.* (ἐνηγγυώμην) ich musste dafür haften.

אַנְגִּיסְטוֹר *x. m.* Messer.

אַנְגְּרָא *a. m.* Wasserlauf.

אַנְגְּרָא, (אנינרא) (Ἄγκυρα) Stadt in Galatien (?).

אַנְגַּרְבְּטִים אַנְגַּרְוָטָא *x. m.* (ἀγγαρευτής) Postbeamter (mit der Beobachtung der Bevölkerung beauftragt).

אַנְגַּרְוָטִיקָה (BerR 64) *x.* (ἀγγαρευτικά) Vorspanndienst.

אַנְגַּרְיָא *x. f.* (ἀγγαρεῖα) 1. Vorspannpflicht; 2. Zwang.

אנגרמוס (jBb 15a) l. אַגְרָנְמוֹס *x. m.* (ἀγορανόμος) Marktmeister.

אֵינִיגְרוֹן (falsch אינגורן) *x. m.* (οἰνόγαρον) sauere Brühe.

אֲנִיגְרוֹן *x.* Wort einer Zauberformel gegen Durst.

אֲנְדִּכְתְּרֵי x. (οὐινδικτάριον?) Vindiktenstab (bei der Befreiung von Sklaven).
אנדנא l. אַנְדְּנָא.
אַנְדִּיסְקָא x. m. Steuerbeamter (?).
אַנְדִּיפָא x. m. (μέτωπον) 1. Stirnlocken; 2. Stirn.
אַנְדְּרָא x. m. Zimmer.
אַנְדְּרוֹגִינוֹס x. m (ἀνδρόγυνος) Zwitter.
אַנְדְּרַטָּא, אַנְדְּרִיאַנְטוֹס, אַנְדְּרִיאַנְטָא x. m. (ἀνδριάς) Bildsäule, Bild.
אַנְדְּרַי m. (Ἀνδρέας) Personenname.
אנדרלומוסיא l. אַנְדְּרוֹלֵימְסְיָא x. f. (ἀνδρολημψία) Menschenraub.
אַנְדְּרוֹנָא x. m. Zimmer.
אַנְדְּרְיָנוֹס s. אַדְרְיָנוֹס.
אַנְדְּרוֹנִיטִים, אַנְדְּרוֹנִיטִין x. f. (ἀνδρωνῖτις) Festhalle.
אַנְדְּרַפְּתָא, אַנְדְּרַפְטָא x. m. Name eines Vogels.
אָנָה h. Pi. אִנָּה bedrücken, übervorteilen. Hitp. übervorteilt werden. S. יָנָה.
אַנְהוֹרֵי (Ex 35, 14) a. f. Leuchten.
אַנְהָרוּתָא (Ex 25, 6) a. f. Beleuchtung.
אָנוּ h. wir.
אִנּוּן (Gen 6, 3) a. c. pl. sie.
אָנוֹסָא a. m., pl. אָנוֹסִין Jes 5, 7 Räuber.
אֱנוֹשׁ h. m. Mensch.
אָנוּשׁ h. m. stark, streng.
אַנְזִיקָא a. m. Unrecht, Schaden.
אָנַח h. Hitp. seufzen.
אֲנַח a., pt. pl. m. אניחן l. אָנְחִין Thr 1, 4 (MS מִתְאַנְחָן) seufzen. Itpa. 3 m. pl. אִתְאַנַּחוּ Ex 2, 23, pt. pl. m. מִתְאַנְחִין Ez 9, 4 dass.
אֲנָחָה h. f. Seufzen, Kummer.
אַנְחוּתָא a. f. 1. Lage; 2. Brett, Mulde.
אֲנַחְנָא (Gen 42, 11) a. wir.
אֲנַחְנוּ h. wir.
אַנְחָתָא a. f., c. אַנְחַת 1 K 6, 4 (Or 1474 אַבְהַת) Ruheplatz.
אֲנַחְתָא, אֵינַחְתָא (Est II 3, 3, MS תִּינַחְתָּא) a. f., pl. c. s. אַנְחָתַי Thr 1, 22 Seufzer.
אַנְטְבִילָא Name einer Familie.

אַנְטוּבִין x. m. (ἐντύβιον) Endivie (*Cichorium Endivia*).
אַנְטִיגְנוֹס m. (Ἀντίγονος) Personenname.
אַנְטִיגְרָפָא, אַנְטִיגְרָפִין x. m. 1. (ἀντίγραφον) Duplikat; 2. (ἀντιγραφή) Gegenschrift, Antwortschreiben.
אַנְטִידִיקוֹס x. m. (ἀντίδικος) 1. Anwalt; 2. Gegner.
אַנְטִיוֹכוֹס, אַנְטִיוֹכַס (Est II 1, 2) m. (Ἀντίοχος) Personenname.
אנטיטייה (jKil 32ª) l. אנטינייא (so jMoK 82ª), s. אַנְטִינָא.
אנטיוכי, אַנְטִיוֹכָאָה m., pl. d. אַנְטוּכָאָה GenJI 10, 18 MS, l. אַנְטִיוֹכָאֵי Antiochener.
אנטיכי l. אַנְטְרָכִי (?) x. f. (ἀνθράκιον) Kohlenpfanne.
אַנְטוּכִי x. m. Antiochener.
אַנְטוּכְיָא (Meg Ant Or 2377) x. (Ἀντιόχεια) Stadt in Syrien.
אנטוכין (jKil 27ª) l. אַנְטוּבִין.
אַנְטִיכְרֵיסִים x. f. (ἀντίχρησις) ein Vertrag, nach welchem der Gläubiger das verpfändete Eigentum des Schuldners benutzen darf.
אַנְטַל x. m. (ἀντλίον) ein Flüssigkeitsmass ($^1/_4$ Log).
אַנְטוּלֵי m. (Ἀντύλλος) Personenname.
אנטולינוס l. אַנְטוֹנִינוֹס.
אַנְטְלְיָא x. m. (ἀντλίον) Schöpfvorrichtung.
אַנְטְלָר (jSanh 19ᵈ) x. m. (ἐντολάριος) Bevollmächtigter.
אַנְטִינָא, אַנְטְנָא (ἀνθινά) bunte Kleider.
אַנְטוֹנִינוֹס m. (Ἀντωνῖνος) Personenname.
אַנְטוֹנַס m. (Ἀντίνοος) Personenname.
אוֹנְטוֹס x. (ὄντως) in der That.
אַנְטִיפַּטְרִין, אַנְטִיפַּטְרִים (Ἀντιπατρίς) Stadt in Palästina.
אַנְטִיפַּטְרִי h. m. aus Antipatris.
אַנְטִיפִּיטָא x. m. (ἀνθύπατος) Proconsul, Statthalter.

אַנְטִיקֵיסַר *x. m.* (Ἀντίκαισαρ) Stellvertreter des Kaisers.

אנטיקוסר l. **אַנְטִיקֵיסַר** *x. m.* (ἀντεκέσσωρ) Fourier.

אנטיקירוס (DtJI 3, 14 MS) l. nach JII **אֶפִּיקִירוֹס**.

אַנְטַרְדוֹס (Ἀντάραδος) Stadt in Syrien.

אַנְטַרְדָנָאָה *m., pl. d.* **אַנְטַרִידָנָאֵי** GenJII 10, 18 Einwohner von Antarados.

אַנְטְרִי, אַנְטְרִין *x. m.* (ἄντριον) Höhle.

אוֹנִי *x. f.* (ὠνή) Kauf, Kaufbrief.

אֲנִי *h.* ich.

אִנִּין (Gen 6, 2) *a. f. pl.* sie.

אֲנִין. אֲ' דַּעַת empfindlich.

אֲנִינָא. אֲ' דַּעְתָּא dass.

אֲנִינָה *h. f.* 1. Trauer; 2. das Trauerstadium zwischen Tod und Begräbnis.

אֲנִינוּת *h. f.* dass.

אֲנִינוּתָא (Thr 2, 5) *a. f.* dass.

אֲנִיסָא (Koh 7, 7) *a. m.* Gewaltthätiger.

אֲנִיסוּתָא *a. f., c.* **אֲנִיסוּת** Koh 5, 7 (MS. **אֲנָסוּת**) Bedrückung.

אֲנִיסְתָא *a. f., ind.* **אֲנִיסָא** Jes 1, 13 geraubtes Gut.

אָנִיץ *h. m.* Flachsbündel.

אוּנִיקָא. בֵּית א' (Βιθυνιακή) Bithynien.

אֲנִיקוּתָא *a. f.* Seufzen.

אוֹנִיתָא *x. f.* (ὠνή) Kauf, Kaufbrief.

אֱנִישָׁא *a. m.* Mensch.

אָנַךְ *h. Pi.* verzinnen.

אֲנָךְ *h. m.* 1. Blei; 2. Zinn.

אֵינָךְ *x. m.* (ὄνυξ) Onyx.

אוּנְכָא *x. m.* (κόγχη) Muschel.

אִינְלְגִין *x. m.* (ἀναλογεῖον) Lesepult.

אִינוֹמֵילִין *x. m.* (οἰνόμηλον) Honigwein.

אִינְמְרִנוֹן (SchirR 4, 14) *x. m.* (οἰνομύῤῥινον) Myrrhenwein.

אֲנַן (Cant 2, 9, Est II 1, 1), **אֲנַן** *a.* wir.

אָנַן I *h., pt.* **אוֹנֵן** der Leidtragende. *Hitpo.* sich beklagen.

אֲנַן *a. Po. pf.* **אינן** l. **אוֹנַן** Koh 7, 4 (MS **אִינּוּן**) betrübt sein, trauern.

אַנּוֹנָא *x. f.* (ἀννώνα) 1. Naturallieferung; 2. Amtseinkommen; 3. Lebensmittel.

אוננא (DebR 6) l. **אַנּוֹנָא**.

אֲנִינְיָא (Ἀνανίας) Personenname.

אֲנַנְקֵי, אֲנַנְקָא (Est II 5, 1, nicht MS) *x. m. f.* (ἀνάγκη) 1. Bedrängnis, Not; 2. notwendig; 3. notdürftig.

אננקתא l. **אַקְנִיקִיתָא**.

אָנַס *h.* 1. zwingen, gewaltsam thun; 2. notzüchtigen. *Ni.* 1. gezwungen, überwältigt werden; 2. genotzüchtigt werden.

אֲנַס *a., pf.* 3 *m. pl.* **אֲנָסוּ** Gen 21, 25, *ipf.* 2 *sg.* **תֵּינוּס** Gen 31, 31 1. wegreissen, rauben; 2. mit Beschlag belegen; 3. dringen, zwingen. *Aph. ipf.* 2 *pl.* **תוֹנִיסוּן**, l. *Pe.* **תֵּינְסוּן** (so MS) Jer 7, 6. *Itpe.* 1. *pt. m. pl.* **מִתְאַנְסִין** Jes 21, 2 beraubt werden; 2. eingezogen werden; 3. gehindert werden.

אַנָּס *h. m.* 1. gewaltthätig; 2. der Besitzer von Eigentum, welches dem ursprünglichen Eigentümer gewaltsam entrissen wurde.

אֹנֶס *h. m.* 1. Zwang; 2. Todesfall.

אונים (ExJI 2, 16) l. **אוּגְנֵס** *x. m.* (εὐγενής) Vornehmer.

אוּנְסָא (Jer 5, 8) *a. m., ind.* **אוֹנֵס** Jes 58, 9. 13 Zwang, Gewaltthat.

אַנְסוּתָא *a. f., c.* **אַנְסוּת** Cant 6, 6 Bedrückung.

אנסיומא l. **אַכְסִיוֹמָא**.

אֲנִיסִין *x. m.* (νησίον) Insel.

אוֹנִיתָא *x. f.* (ὠνή) Kauf, Kaufbrief.

אַנְסְכָא *a. m.* aus gegossenem Metall gefertigt.

אָנַף (*bibl.*) *h. Pi.* zanken, streiten.

אַנְפָּא *a. m., pl.* **אַנְפִּין** Koh 8, 1, *c. s.* **אַנְפּוֹאִי** Cant 5, 5 1. Angesicht; 2. mit **בְּ** vor, bei, an. **בְּאַנְפֵּי נַפְשֵׁיהּ** für sich selbst.

אֲנָפוּתָא *a. f.* die rituelle Schwingung, Webung (des Opfers).

אוּנְפִּיל *x. m.* (ἀμφορεύς?) Gefäss.
אַנְפִּילְיָא *x. m. pl.* (ἐμπίλια) Filzsocken.
אַנְפִּילוֹגִים (KohR 10, 16) *x. m.* (ἐπίλογος) Beweisführung.
אַנְפִּילוֹן *x. m., pl.* אַנְפְּלִין (Cant 4, 12, MS אַלְפִּילִין !) (ἐμπυλεών) innerer Saal.
אניפונים (Est II 1, 2) l. אֲפִיפָנֵים, MS אֲפִיפְיָינוֹם *m.* (Ἐπιφανής) Personenname.
אַנְפְּקָא *x. m.* (ἄμβιξ?) kleines Gefäss.
אַנְפְּקִינוֹן (אנפקיטון l. אנפקינון) *x. m.* (ὀμφάκινον) Öl aus unreifen Oliven.
אַנְפוֹרָא *x. f.* (ἀναφορά) Bericht.
אַנְפָּרוּת *x. f.* (ἀναφορά) Schadenersatz.
אַנְפּוֹרְיָא *x. f.* (ἐμπορία) 1. Handelsreise, Handel; 2. Waren.
אֲנַץ *a., pt. pl. m.* אָנְצִין Koh 12, 11 l. אָנִיצִין spitz machen(?). *Pa. inf.* אַנָּצָא 1 S 13, 21 dass.
אנק *h., pt. pl. f.* מאונקות jBikk 63[d] l. מְאוּבָּקוֹת, s. אָבַק.
אֲנַק *a., pt. pl.* מאנקין Ez 9, 4 l. מְדַנְּקִין (so MS), s. דְּנַק.
אוּנְקָא, אוּנְקְיָא *x. m.* 1. (οὐγκία) *pl.* אוּנְקִיּוֹת Unze (27 gr.); 2. Körnchen, Bischen; 3. Fleisch vom Hals.
אֲנִיקָא, אֲנִיקֵי *x. f.* (ἀνάγκη) Not.
אֲנָקָא *a. f.*, s. אֲנָקְתָא.
אִנְקָא (Est II 1, 2, MS תִּינוּקָא) wohl der fabelhafte Vogel der Araber עַנְקָא, aber vom Targumisten missverstanden, s. תִּינוּקָא, אִינוּקָא.
אֲנָקָה *h. f.* Eidechsenart.
אנקטם (?) *x. m.* Tragholz(?).
אונקיינוס (GenJI 1, 7) l. אוֹקְיָינוֹס (MS) *x. m.* (ὠκεανός) Weltmeer.
אוּנְקְיָא s. 1. אוּנְקָא; 2. אוּנְקְלָא.
אוּנְקְלָא, אוּנְקְלֵי *x. m. f.* (ἀγκάλη), *pl.* אוּנְקְלָן, אוּנְקְלִין, אוּנְקְלָן 1. Haken, Hakenstange; 2. die Last an der Hakenstange; 3. ein Teil der Eingeweide.
אוּנְקְלָה, אוּנְקְלֵי *x. f.* (ἀνάκωλος) kurzes Ärmelgewand.
אַנְקְלֵיטוֹן I *x. m.* (ἔκκλητον) Appellation.
אַנְקְלֵיטוֹן II *x. m.* (ἔγκλητον) Beschuldigung, Anklage.
אַנְקְלוּמָא *x.* (ἐκκαλοῦμαι) ich appelliere.
אַנְקְלֵסְיָא *x. f.* (ἔγκλησις) Schuldschein.
אוּנְקְלוֹס *m.* (Ἀκύλας) Personenname.
אנקלווסים (jBm 11[d]) l. אַנְקְלֵיסִים *x. f.* (ἔγκλησις) Klagerecht(?).
אוּנְקוֹס *x. m.* (ὄγκος) 1. Masse; 2. mühevolle Arbeit.
אנקוס (BerR 46) l. אָקְנוֹס.
אנקקתא l. אֲקְנֵיקִיתָא.
אֲנְקוֹרָא *x. m.* eine Vogelart.
אֲנָקְתָא *x. f.* weibliches Kamel.
אֲנָקְתָא *a. f.* Seufzen.
אֲנִירְדְּפוֹן *x.* Zauberformel.
אֱנָשָׁא (Gen 6, 1), אֱינָשָׁא *a. m., ind.* אֱנָשׁ Lv 13, 2, *pl.* אֲנָשִׁין Gen 6, 4, *c.* אֱנָשֵׁי Gen 17, 27 1. Mensch; 2. jemand. *coll.* אֱנָשׁ בֵּיתֵיהּ 1. Lv 16, 11 seine Geschlechtsgenossen; 2. seine Frau.
אַנְתְּ (Est II 1, 3), אַנְתָּא (Koh 7, 22) *a. c.* du.
אַנְתָּא *x. m.* (ὄντα) Substanz.
אַנְתּוּ *a.* ihr.
אִנְתּוּתָא *a. f.* Ehe.
אַנְתְּמְרוֹס (Est II 1, 3) Männername, ein Ahne Hamans.
אַנְתּוּנִּים *x. m.* (θύννος) Thunfisch.
אנתוסאי (GenJI 10, 17) l. אָרְתּוּסָאֵי *m. pl. d.* (Ὀρθωσάς) Bewohner von Orthosias in Phönizien.
אַנְתֵּיקֵי *x. f.* (ἐνθήκη) Inhalt, Ladung.
אַנְתְּרוֹפִּי *x. m.* (ἄνθρωπος) Mensch.
אִנְתְּתָא *a. f.* Weib.
אֵיִם *x. m.* (υἱός) Sohn.
אוֹס, אֹס *x.* (ὡς) wie.
אֲסָא *a. Pa. pf.* 3 *m. sg.* אַסִּי Gen 20, 17, *imp.* 2 *m. sg.* אַסִּי Nu 12, 13, *pt. c. pron.* מְסֵינָא Dt 32, 39 l. מַסֵּינָא heilen. *Itpa. pf.* 3 *m. sg.* אִתַּסִּי Lv 14, 3, *ipf.* 3 *m. sg.* יִתַּסֵּי Lv 13, 18 geheilt werden.
אָסָא (= אָסָאָה) (Jer 14, 19) l. אָסוּ (so MS), s. אָסוּתָא.

אָסָא (Est II 7, 9) *a. m.* Myrthe (*Myrthus communis*).
אָסָא *x. m.* alt(?).
אַסָּא *m.* Personenname.
אָסְיָא, אָסָא *a. m., c. s.* אָסְךָ Ex 15, 26 Arzt.
אוסאי (Ps 120, 5) l. מוּסָאֵי?, s. מוּסָאָה.
אַסֵּב *a. Pa.* Erbrechen veranlassen(?).
אסגגטירין l. אַבְגֶּנֶסְטָטוֹן *x. m.* (εὐγενέστατος) edelster.
אַסְדָּא *a. f.* (σχεδία) Floss(?).
אסהדותא, אַסְהָדְתָא *a. f.* Zeugnis, Bericht eines Augenzeugen.
אָסוֹן (*bibl.*) *h. m.* unglücklicher Zufall.
אֲסוּפוֹת *h. f. pl.* Versammlung.
אֲסוּפִי *h. m.* Findling.
אָסוּר *h. m.* Gefangener.
אִסּוּר *h. m.* 1. Band, Kette; 2. Verbot, Verbotenes; 3. Festzugabe; 4. Personenname.
אָסוּר *h. m.* Gefangenschaft.
אֲסוּרָא (bibl. אֱסוּרָא) *a. m., ind.* אָסוּר Ez 3, 25, *pl. c. s.* אִיסוּרֵי 1. Band; 2. Fessel.
אִסּוּרָא *a. m.* 1. Verbot, Verbotenes. עֲבַד אִסּוּרָא Verbotenes (Unzucht) treiben; 2. *pl.* אִסּוּרִין (Jer 30, 11, Or 1474 יִסּוּרִין) Züchtigung.
אַסּוּרִין (?) *h.m.pl.* Geräte der Weinpresse.
אֲסוּרִיתָא *a. f.* Bündel.
אַסְוִירוּס *m.* (Σεβῆρος) Personenname.
אָסוּתָא *a. f., ind.* אָסוּ Gen 3, 6 Heilung, Gesundheit, Heil.
אַסְחָרוּתָא *a. f., c.* אַסְחָרוּת (1 K 10, 5) zu Tische Sitzen, Tafelrunde.
אסיטא l. אָסוֹטָא *x. m.* (ἄσωτος) ausschweifend.
אִסְטְבָא *x. m.* (στοά) 1. Säulengang; 2. Vorratsraum; 3. Lager, Sitz.
אִסְטַבְלָא *x. m.* (στάβλος) 1. Stall; 2. Gehege.
אִסְטַבְלָטָא *x. f.* (*stabulatio*) Stallung.
אִסְטַגְיָא *x. f.* (στέγη), *pl.* אִיסְטַגְיוֹת jAb z. 42ᵃ Decke, Dach.

אִסְטַגְלִילִית *x. f.* Schwarm.
אִסְטַגְנִינָא *x. m.* (vgl. στοιχεῖον) Astrolog.
אִסְטַגְנִינוּת *x. f.* Astrologie.
אִסְטַדְיָא, אִסְטָדִין *x. m.* (στάδιον) Rennbahn.
אִסְתְּהַר *f.* weiblicher Personenname.
אִסְטָיו, אִסְטָוָא *x. m.* Säulenhalle.
איסטווא (jMaasSch 55ᵇ) l. אִסְטְוְלָא.
אִסְטַוְלָא *x. m.* (στάβλα) Stall.
אִסְטְוָנָא (2 K 11, 14) *x. m.* Pfeiler.
אִסְטְוָנִית *x. f.* Säulenhalle.
אִסְטְוָרָא *x. m.* Knöchel.
אסטטי l. אִסְטָסִי *x. m.* (vgl. στάσις) unruhig, aufrührerisch.
אִסְטַטְיָא *x. f.* (στατίων) Ruhestation.
אִסְטָאטִיבָא *x.* (*stativa, sc. castra*) feste Militärstation.
אִסְטַטְיוֹן *x. m.* (στατίων) 1. Militärposten; 2. Bestand.
אִסְטַטְיוֹנָר *x. m.* (*stationarius*) Wachtsoldat.
אִסְטָיוּתָא *a. f., c.* אִסְטָיוּת Jes 27, 9 Beseitigung.
אסטטני l. אִסְטַסְיָנֵי (vgl. στάσις) aufrührerisch(?).
אִסְטַכְטוֹן *x. m.* (στακτόν) von selbst ausfliessendes Öl.
אסטכיון (BerR 19) l. אִסְטִכְרִין? *x. m.* (στιχάριον) Leibrock(?).
אסטולי l. אִסְטֵילִי *x. f.* 1. (στήλη) Denksäule; 2. Dokument.
אִסְטְלָא, אִסְטְלִית *x. f.* (στολή), *pl. aram.* אִסְטְלָוָן 2 K 5, 5 Soc 59, *pl. hebr.* אִסְטְלָאוֹת Gewand. S. אִצְטְלָא.
אִסְטְלָא *x. m.* (στῦλος) Schreibgriffel.
אִסְטְמָא *x. m.* 1. (στέμμα) Stirnband; 2. (vgl. στομόω) Schärfen des Eisens; 3. Zauberformel, vgl. סְמָא.
אִסְטוֹמְכָא *x. m.* (στόμαχος) Magen, Leib, s. אִסְתּוֹמְכָא.
אסטו מוכריאה (jSabb 8ᵇ) l. אִסְטוֹמְכְרִיאָה *x. m. pl.* (στομαχάρια) Leibbinde(?).
אִסְטְנְדְּרָא *x. m.* Statthalter.

אַכְּתִּי *a.* auch jetzt, jetzt noch. מִדְּאַכְּתִּי da jetzt erst.

אַכְּתָנָא *a. m.* zornig, gehässig.

אַכְתַּר(?) *x. m.* unsauber(?).

אַכְתְּרִיאֵל *m.* Beiname Gottes.

אַל *h.* nicht.

אֶל *h.* zu, nach. מֵאֵלָיו von selbst.

אֵל (Gn 14, 18) *h. a. m.* Gott.

אֶלָּא, אִילָא (Cant 8, 5) *a. m.* Schleuder.

אַלָּא (Ez 40, 48 Or 1474) *a. m.* 1. *pl. d.* אַלַּיָּא Ez 41, 1 Or 1474 Gesims, vorspringender Teil; 2. Schiffsschnabel.

אֶלָּא, אִילָא, אִלָּא *x. m.* (εὐλή) Made.

אֲלָא (2S 1, 17) *a.* wehklagen. *Pa. inf.* אַלָּאָה Jd 11, 40 dass.

אֶלָּא (Ex 15, 11, Est II 3, 3) *h. a.* (= אִן לָא) 1. wenn nicht; 2. ausser; 3. aber vielmehr; 4. nur, sondern. מָה .... אֶלָּא כֵן wie? — man muss vielmehr sagen.

אַלְבָּא *a.* nach der Meinung, nach Ansicht.

אַלְבִּינָא *a. m.* Reisigbündel, Rutenbesen.

אולְבָנִין (Cant 4, 11, MS אוֹ לְבָנָן) *x. m.* (vgl. λίβανος) Weihrauch.

אל"בם Vertauschung des ersten, zweiten u.s.w. Buchstaben des Alphabets mit dem zwölften, dreizehnten u.s.w.

אַלְבְּנָא *a. m.* Fruchtrispe einer Palme(?).

אֶלְגָּבִישׁ *x. m.* Hagel, Hagelkorn.

אַלְגּוּמִּיָא (?) *x. m. pl.* rotes Sandelholz.

אלגוסין (Tos Maas 3) l. אֶלּוּ גְּרִיסִין.

אֵילוֹגִין *x. m.* (ἐλόγιον) Anklageschrift.

אֱלֹדִים *h.* vorsichtige Schreibung für אֱלֹהִים.

אֵלֶּה *h. pl.* diese.

אָלָה *h.* fluchen.

אָלָה *h. f.* Fluch.

אֵלָה, אַלָּה *h. f.* Terebinthe (*Pistacia palästina*).

אַלָּה *h. f.* 1. Lanze, Stange; 2. Messstange.

אֱלָהָא (Dt 33, 26) *a. m.*, *ind.* אֱלָהּ Dt 33, 26 Gott.

אֱלָהוּת *h. f.* Gottheit.

אֱלָהוּתָא *a. f.*, *c. s.* אֱלָהוּתָךְ Cant 8, 1 dass.

אֱלָהֵין (Gen 24, 38) *a.* ausser, nur.

אִלּוּ (Lv 10, 19) *h. a.* (= אִין לוּ) wenn. אִלּוּ פוֹן Nu 22, 29 wenn etwa. אִלּוּ לָא פוֹן Gen 31, 42 wenn nicht etwa. כְּאִילוּ wie wenn, als ob.

אֵלּוּ *h.* 1. diese; 2. welche?

אַלְוָא, אַלְוַי, אַלְוָן (Cant 4, 14) *x. m.* (ἀλοή) Aloe (*Aloë vulgaris*).

אֱלוֹהַּ *h. m.* Gott. *pl.* 1. אֱלֹהִים Gott; 2. אֱלֹהוֹת 1. Gottheiten; 2. Bibelverse, in denen אֱלֹהִים vorkommt.

אַלְוַי *h. a.* o dass doch!

אַלְוִין *h. m.* eine Kressenart.

אַלְוָיְתָא *a. f.* Leichenzug, Grabgeleit.

אֱלוּל *m.* der sechste Monat im jüd. Kalender (August — Sept.).

אֱלוּלִי *h. m.* im Monat Elul geboren.

אִלּוּלֵי (Koh 6, 6) *h. a.* 1. *h.* אִלּוּלֵי שֶׁ, *a.* אִלּוּלֵי דְ wenn nicht; 2. wenn doch!

אִלּוּ לָא פוֹן, אִלּוּלְפוֹן, אִלּוּלֵיפוֹן (Gen 31, 42), אִלּוּ לְפוֹן (1 S 25, 34) *a.* wenn nicht etwa.

אַלּוּם *h. m.* eine Gewürzpflanze.

אַלּוֹן *h. m.* 1. Eiche; 2. Eichel.

אַלּוּף *h. m.* Fürst.

אָלוּשׁ Ortsname.

אַלְטִין *x. m.* (ἐλάτινος) Fichte, Fichtenholz.

אַלְטִינוֹן *x. m.* (ἀληθινόν) ächt gefärbt, ächter Purpur.

אִלְיָא (2 S 1, 17) *a. m.* Trauer, Klage, Klagelied.

אלטיכסייה (BerR 8) l. אֶל טִיכְסְיָיה, s. טִיכְסָיָה.

איליאום s. אֵילְיוֹם.

אַלְיָה *h. f.* 1. Fettschwanz; 2. Ohrläppchen.

אֶלְיְהוֹעֵינַי *m.* Personenname.

אַלְיוֹן *h. m.* 1. Daumen; 2. grosse Zehe.

אַלְיוֹנָא *a. m.* dass.

אֵילְיוֹם *x. m.* (ἥλιος) Sonne, Sonnengott.

אֵילְיוֹפוּלִים (Ἡλιόπολις) Heliopolis in Egypten.

אֲלִיוּתָא *a. f.* Klage.

אֶלְיוּתְּרוֹפוּלִים (Ἐλευθερόπολις) Stadt in Idumäa.

אליחרק (GenJI 10, 6 MS) viell. zu lesen אַלְמַרְק Marmarica, Landschaft in Nordafrika (?).

אֱלִיל *h. m.* 1. Götzenbild; 2. l. אֱלָל.

אֱלִילָא *a. m.* Götze.

אַלִילָא *a. m., pl. ind.* אַלִילֵי Gn 42, 9 Kundschafter, Spion.

אַלִּימָא *a. m.* stark, mächtig.

אִלֵּימָא (Ex 4, 11) *a. m.* stumm.

אַלִּימוּתָא *a. f.* Stärke.

אִלֵּימְנָא *a. m.* stumm.

אִלֵּין (Gen 10, 1), אִלֵּין *a. pl.* diese.

אֲלִיסָא *a. m.* Trümmer.

אַלְיַסְטוֹן *x. m.* (ἡλιαστόν) süsser Wein.

אֲלִיקָא *x. m.* (ἕλιξ) Winde, Haspel.

אֲלִיקִי, אַלְעֵיקִי *x.* (vgl. εἰκῆ) auf gut Glück, ohne weiteres.

אֶלְיָקִים *m.* Personenname.

אוֹלְיָר *x. m.* 1. (ὀλεάριος) Badediener; 2. s. אוֹלְרִין.

אֲלִיְתָא *a. f., pl. d.* אֲלָיָתָא Jos 9, 16 Klageweib.

אַלְיְתָא (Ex 29, 22) *a. f.* Fettschwanz.

אֲלִיתָא I *a. f.* (ὄλυνθος) Winterfeige.

אֲלִיתָא (?) II *a. f.* Mittel zum Feuerlöschen (?).

אֲלֶכְסָא *m.* (Ἀλέξανδρος) Personenname.

אֲלַכְסוֹן *x. m.* (λοξόν) 1. schräg, quer; 2. Diagonale.

אֲלַכְּסִין *x. m. pl.* eine Nussart (viell. zu lesen אִלְּסְרִין Haselnüsse).

אֲלֶכְסַנְדְּרוֹס (Est II 1, 2) *m.* (Ἀλέξανδρος) Personenname.

אֲלֶכְסַנְדְּרָא, אֲלֶכְסַנְדְּרִי *x. m.* 1. alexandrinisch; 2. Alexandriner; 3. Personenname.

אֲלֶכְסַנְדְּרִיאָה, אֲלֶכְסַנְדְּרְיָא (Ez 30, 15 Or 1474) (Ἀλεξάνδρεια) Stadt in Egypten.

אֲלֶכְסַנְדְּרִית *f.* 1. alexandrinisch; 2. Alexandrinerin.

אולוכורסין, אוֹלוֹכְרוּסִין *x. m.* (ὁλόχρυσον) ganz golden.

אָלַל *h. Pi.* spionieren.

אֲלַל I *a. Pa. pf.* 3 *pl.* אַלִּילוּ Nu 13, 3, *ipf.* 3 *pl.* יְאַלְּלוּן Nu 13, 1 dass.

אֲלַל II *a. Pa. imp.* אַלִּילוּ Jo 1, 11 (MS אֵילִילוּ) jammern, s. יְלַל.

אֲלָל *h. m.* Fleischfetzen.

אַלָּלָא *a. m.* Presse, Kelter (?).

אללא (EstR 1, 3) l. mit Ausgabe Pes. אללא ווי für אִלְוֵוי לָא.

אַלְלָא *a. m.* Wehklagender.

אַלְלַי *h. m.* Wehe, Klage.

אָלַם *h. Hitp.* verstummen.

אֲלַם I *a.* stark sein, stark werden. *Pa. pt. f.* מְאַלְּמָא Ru 1, 18 (MS *vacat*) 1. stark machen, Kraft einflössen; 2. überwältigen. *Itpa.* sich stark machen.

אֲלַם II *a.* stumm sein. *Itpe ipf.* יִתְאֲלַם Koh 12, 6 verstummen.

אִלֵּם *h. m., f.* אִלֶּמֶת 1. stumm; 2. töricht, dumm.

אִלְּמָא s. אִלֵּימָא.

אַלְמָא I *a. m.* 1. Bekräftigung; 2. also, folglich.

אַלְמָא II *a.* warum?

אוּלְמָא *a. m.* Stärke, Tüchtigkeit.

אַלְמוּגָא *x. m.* 1. *pl. d.* אַלְמוּגַיָּא 1 K 10, 11 Sandelholz; 2. Koralle.

אֲלֻמָּה *h. f.* Garbe.

אַלְמוּג *x. m.* 1. Koralle; 2. *pl.* Sandelholz.

אַלְמוֹן *h. m.* 1. Witwer; 2. eine Art Cedernholz.

אַלְמוֹנִי (*bibl.*) *h. m.* jemand (ein Unbekannter).

אִלְּמוּת *h. f.* Verstummen.

אַלְמוּתָא *a. f.* Gewalt.

אִלְמָלֵא, אִלְמָלֵי, אִלְמָלֵא (Cant 4, 12) *h. a.* 1. wenn nicht; 2. wenn wirklich.

אִלְמֵן *h.* zur Witwe machen. *Hitp.* Witwe werden.

אַלְמִין *x. m.* (λιμήν) Hafen.

אַלְמָנָא s. **אַלְימָנָא**.

אַלְמָנָה *h. f.* Witwe. **דֶּלֶת א׳** Thür ohne Thürflügel.

אַלְמָנוּת *h. f.* Witwenschaft.

אולומַרְגְלִיטוֹן *x. m.* (ὁλομαργαρίτης) ganz mit Edelsteinen besetzt.

אֲלוּמְתָא *a. f.*, *pl. d.* **אֲלוּמַיָּא** Ru 2, 7 (MS **אוּלְמַיָּא**) Garbe.

אוֹלוֹן *x. m.* (ὅλον) ganz.

אַלּוֹן *x. m.* (ἄλλον) ein anderer.

אילן (Tos Kil 5) s. **קְלָאִילָן**.

אֲלוּנְטִית *x. f.*, *pl.* **אֲלוּנְטִיּוֹת**, **אֲלוּנְטָאוֹת** 1. (λέντιον) Linnentuch; 2. s. **אֲלוּנְתִּית**.

אֲלוּנְכָּא *x. f.* (λόγχη) Speer.

אֲלֵינִסְטִי *x.* (ἑλληνιστί) auf griechisch.

אַלַנְקִי *x. f.* Tragbahre.

אֲלוּנְתִּית, **אֲלוּנְתִּין** *x. f.* (cf. ἔλαιον οἰνάνθινον) 1. ein Parfum; 2. eine Weinmischung.

אֲלַם *a. Pa.* zerkauen, zerbeissen.

אֲלַם *m.* (Αἴολος) Personenname.

אֲלִים *x.* (κλάσμα) Trümmer, Splitter(?).

אֲלַם (GenJI 10, 8 MS) (Ἑλλάς) Graecia Magna, Unteritalien.

אֲלִיסִים, **אֵילוּסִים**, **אֵילְסִים** *x.* Örtlichkeit bei Tiberias (vgl. ἤλυσις, κλύσις?).

אולוסֵרִיקִין (Est II 8, 15) *x. m. pl.* (ὁλοσηρικόν) reinseiden.

אִלְסְרָא *a. m.* Haselnuss (*Corylus avellana*).

אֶלְעַאי, **אֶלְעַי** Personenname (Abkürzung von **אֶלְיוֹעֵינַי** oder **אֶלְעָזָר**).

אַלְעִיקִי s. **אֲלִיקִי**.

אֲלַף *a.*, *ipf.* 3 *m. pl.* **יֵילְפוּן** Dt 4, 10 1. sich gewöhnen, gewohnt sein; 2. lernen, studieren. *Pa. pf.* 1 *sg.* **אַלֵּיפִית** Dt 4, 5, *pt.* **מַלֵּיף** Dt 4, 1 1. gewöhnen, üben; 2. lehren, unterrichten. *Itpa. ipf.* 3 *m. pl.* **יִתְאַלְּפוּן** Jes 2, 4 Or 1474 1. sich üben; 2. gelehrt werden.

אֶלֶף *h. m.* tausend.

אָלֶף *h.* der erste Buchstabe des hebr. Alphabets.

אַלְפָא I 1. der erste Buchstabe des Alphabets; 2. das Beste.

אַלְפָא II (Dt 32, 30) *a. m.*, *ind.* **אֲלַף** Gen 20, 16, *pl. d.* **אַלְפַיָּא** Nu 10, 36, *ind.* **אַלְפִין** Nu 7, 85 tausend.

אִלְפָא (Jon 1, 3 Or 1474) *a.* 1. *f.* Schiff; 2. Rumpf; 3. *m.* Personenname (= Chilpaj).

אַלְפָבֵטָרִין (RuR 3, 13) *x. m.* (ἀλφαβητάριον) alphabetisches Akrostichon.

אָלֶ"ף בֵּי"ת 1. Alphabet; 2. alphabet. Akrostichon; 3. **א"ב" אחד** das erste Kapitel der Klagelieder.

אַלְפָבֵיתָא *x. m.* dass.

אוּלְפָנָא *a. m.*, *ind.* **אוּלְפָן** Gen 22, 25 1. Übung, Gewohnheit; 2. Lehre, Belehrung, Studium; 3. Gesetz.

אִלְפָס *x. m.* (λοπάς) Pfanne.

אילופוסה (jTer 40[c]) l. **אֵילוּפִיסָה** *m.* (Ἔλπις?) Personenname.

אֲלוּפְסִין *x. m.* (λυπηθείς?) betrübt.

אוּלְצָנָא *a. m.* 1. Bedrängnis; 2. Hungersnot.

אִלְצָרָא *a. m.* Haselnuss.

אֲלִיקָא (?) *x. m.* (ἕλιξ) Flaschenzug (?).

אַלְקוּם (*bibl.*) *h. m.* Nichtsnutz.

אֲלִקְטִי *x. f.* (ἀλικτή) Wendeltreppe.

אִלְקְמִית, **אִלְקְטִי** *x. f.* Getreidespeicher.

אֱלֹקִים vorsichtige Schreibweise für **אֱלֹהִים**.

אַלְקַפְטָא (GenJI 41, 44 MS) *x. m.* hoher Würdenträger.

אלקפרא s. **אַקְלִפְרָא**.

אֲלָרְיָא (falsch **אלירא**) *x. f.* (ἱλαρία) 1. Fröhlichkeit; 2. vom Kaiser gegebenes Freudenfest; 3. l. **דִּלָרְיָא**.

אולרין *x. m. pl.* (αὐλάριον) **בְּגָדִים א׳** höfische Tracht.

אַלְתָא (Jos 24, 26) *a. f.*, *pl. c.* **אִלְוַת** Jes 6, 4 Or 1474 1. Oberschwelle; 2. Pfahl, Rute.

אלתוסבראות (MidrTill 15) l. **אַלּוּ תוּסַבְרָאוֹת**, s. **תּוּסַבְרָא**.

אִלְתִּית *h. f.* Name eines Fisches.

אַלְתַּר *a. h.* לְאַלְתַּר (= לְעַל אֲתַר) auf der Stelle, alsbald.

אִם *h.* 1. wenn; 2. ob; 3. אִם — אִם, אִם — הֲ ob — oder.

אִם (Gen 13, 9) *a.* 1. wenn; 2. ob; 3. אִם — אִם Ex 19, 13, אִם — הֲ Nu 13, 19 ob — oder.

אֵם *h. f., pl.* אִמָּהוֹת 1. Mutter, *pl.* spez. die Patriarchenfrauen; 2. Schoss; 3. Prinzip, Wesentliches, Hauptsache.

אִמָּא (Gen 3, 20) *a. f., ind.* אֵם Ez 44, 25, *c. s.* 1 *sg.* אִמָּא Gen 20, 12, *pl. d.* אִמְּהָתָא, *c. s.* אִימְּהָתְהוֹן Jer 16, 3 Or 1474, אִמֵּיהוֹן Thr 4, 3 (nicht MS) 1. Mutter, *pl.* spez. die Patriarchenfrauen; 2. Schoss; 3. Prinzip, Hauptsache; 4. Fleisch einer Kernfrucht; 5. אֵם פָּרָשׁוּת אוֹרַח Ez 21, 26 Scheideweg; 6. Personenname.

אֲמָא *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֵימָא sagen. הֲוָה אָמֵינָא ich hätte gesagt. לֵימָא will das sagen? אִילֵימָא wenn er sagen würde. וְכִי תֵימָא und wenn du antwortest. אֶלָּא אֵימָא sage lieber. וְאֵימָא aber ich möchte sagen. *Itpe.* וְאִיתֵּימָא und es wird (auch eine andere Version) referiert.

אֶמָּאוּם (Ἐμμαούς) Ortsname.

אַמַּאי, אֲמָאי (= עַל מָא דֵין) *a.* warum dies? wie kann das sein?

אַמְבּוּהָא *x. m.* Volkshaufe.

אַמְבּוֹל *x. m.* (ἔμβολον) Klöppel in der Glocke.

אַמְבַּטְּיָה, אַמְבַּטֵי, אַמְבַּטִּיתָא *x. f.* (ἐμβατή) Badewanne.

אַמְבַּטְּיָם *x. m.* (ἀμβάτης) Beschäler (Esel).

אַמְבַּטִּיתָא s. אַמְבַּטֵי.

אַמְבָּרָא *x. m.* Magazin.

אַמְבִּירוֹס *x. m.* (ἔμπυρος) feurig.

אמבורוקלון (jBabM 9c) l. אַמְבּוּרִיקְלוֹן *x. m.* (ἐμβουρίκλον) Pferdedecke.

אַמְגּוּזָא *a. m.* Wallnuss (*Juglans regia*).

אַמְגּוּשָׁא *x. m.* Magier.

אַמְגּוּשִׁי *x. m.* einer der es mit Zauberei hält.

אַמְגּוּשְׁתָּא *x. f.* Zauberei.

אַמְגֵּיָּרְתֵיהּ (jAb z 41a) (= עַל מְגַיָּרְתֵיהּ) s. גּוּר.

אָמַד *h.* messen, abschätzen, taxieren. *Hi.* dass.

אֲמַד *a.* dass. *pt.* אָמִיד hoch taxiert.

אוּמְדָּ *h. m.* Abschätzung, Mutmassung.

אוּמְדָּנָא *a. f.* dass.

אֲמַדְלָא *a. m.* Hütte des Feldhüters.

אוּמְדְּנָא *a. m.* Abschätzung.

אמדרומה (jHor 58c) l. אוֹ מְדָרוֹמָה, s. דָּרוֹמָא.

אַמָּה *h. f.* 1. Unterarm; 2. Elle; א׳ עַל א׳ eine Elle im Quadrat. א׳ תְּבִיקִין thebaische Elle. א׳ גְדוּמָה, א׳ בַּת שִׁשָּׁה עֲצִיבוֹת Elle von 6 Handbreiten bei geschlossenen Fingern, kurze Elle. א׳ (בַּת שִׁשָּׁה) שׂוֹחֲקוֹת Elle von 6 Handbreiten bei gespreizten Fingern, lange Elle. 3. das männl. Glied; 4. Flussarm, Kanal.

אֻמָּה *h. f., pl.* אֻמּוֹת Volk.

אָמָה *h. f., pl.* אֲמָהוֹת Magd.

אִמָּה *h. f.* Spinnrocken.

אַמְתָּא *a. f.,* s. אַמְתָּא.

אַמְהוּת *h. f.* Magddienst.

אַמְהוּתָא *a. f., ind.* אַמְהוּ (Ex 21, 7) dass.

אֲמוֹדְאָה *a. m.* Taucher.

אָמוּם *h. m.* Modell, Leisten.

אַמּוֹן Ortsname.

אֱמוּנָה *h. f.* 1. Zuverlässigkeit, Redlichkeit; 2. Glaube.

אָמוֹרָא *h. m.* 1. Lehrer, Erklärer, bes. der Sprecher, welcher die ihm vom Rabbi in der Synagoge mit leiser Stimme mitgeteilten Sätze vorträgt und erläutert; 2. die Klasse der im Talmud redenden Rechtslehrer, welche nach Abschluss der Mischna lebten.

אֲמוֹרָאָה *a. m.* 1. dass.; 2. l. אֲמוֹדְאָה.

אֱמוֹרָאָה *a. m., pl. d.* אֱמוֹרָאֵי Ex. 23, 23 Amoriter. פֶּרֶק א׳ Abschnitt, der von heidnischen Gebräuchen handelt.

אֱמוֹרִי *h. m.* 1. Emoriter; 2. heidnisch.
אַמְטוּל, אַמְטוּ (= עַל מַטּוּל) *a.*, *c. s.* אַמְטוּלְתָךְ wegen, um — willen. אַמְטוּל דְּ Est II 1, 1 weil.
אימטין (SchemR 47) l. אִיטָמִין.
אַמְטִיתָא *a. f.* Wage, Wagschale.
אֲמִיטַלְיָא *x. m. pl.* (αἱματάρια) blutstillende Kräuter.
אֲמִטְּתָא (Dt 4, 11) *a. f.* Dunkel, Nebel.
אִמִּי, אַמִּי Personenname.
אַמַּאי, אַמַּי (= עַל מָא דֵין) *a.* warum dies?
אַמֵימַר *m.* Personenname.
אַמְיַנְטוֹן *x. m.* (ἀμίαντος) Amiant, eine Art Asbest.
אֲמִירָה *h. f.* 1. Sagen, Reden; 2. das Wort אמר in der Bibel; 3. Weihung; 4. Rühmung, Schmuck.
אַמִּיתָא *x. f.* Fenchelmerke (*Ammi copticum*).
אַמְכּוּתִיתָא (?) *a. f.* Verwundung (?).
אַמְלָא *a. m.*, *pl.* אַמְלִין Ez 23, 24 Or 1474 Mantel.
אֻמְלָל *h. m.* unglücklich.
אוֹמוֹלוֹגְיָא, אוֹמוֹלוֹגִין *x. f. m.* (ὁμολογία) 1. Quittung; 2. Capitulationsbedingung.
אַמְלַתְרָא *x. f.* (μέλαθρον) Querbalken.
אָמַם *h.* düster werden, verglimmen.
אָמַן I *h.* ordnen, in Reihen stellen(?). *Pi.* geschickt machen.
אָמַן II *h. Ni.* 1. geglaubt werden; 2. bestätigt, erfüllt werden. *Pi.* 1. stützen; 2. bestätigen, anerkennen. *Hi.* glauben, Glauben schenken, als glaubhaft anerkennen.
אֲמַן *a. Aph. pf.* 3 *m. sg.* הֵימִין Gen 45, 26, *part. p.* מְהֵימַן Nu 12, 7 glauben. trauen. *Ittaph. ipf.* 3 *m. pl.* יִתְהֵמְנוּן Gen 42, 20 geglaubt werden.
אוּמָּן *h. m.* 1. Arbeiter, Künstler; 2. Beschneider.
אוּמָּנָא *a. m.*, *ind.* אוּמָּן Gen 26, 1, *pl.* אוּמָּנַיָּא Est II 1, 2, אֻמָּנִין Est II, 6, 11 dass.
אָמֵן (Nu 5, 22, Jer 28, 6) *h. a.* 1. wahrlich, gewiss (Bekräftigung von Gebeten und Schwüren); 2. das Wort Amen.
אֲמָנָה *h. f.* 1. Vertrauen, Glaube; 2. Zuverlässigkeit.
אֲמָנָה 1. ein Fluss; 2. s. אֲמָנוֹן.
אִימְנוֹן *x. m.* (ὕμνος) Lobgesang.
אומוניאה (EstR 1, 9, Ausg. Konst. חומוניאה) l. הֶגְמוֹנְיָאָה, s. הֶגְמוֹנְיָא.
אֲמָנוֹן, אוֹמָנוֹס (Ἀμανόν, Ἀμανός) Gebirgszug zwischen Cilicien und Syrien.
אוּמָּנוּת *h. f.* 1. Kunstfertigkeit, Handwerk; 2. Kunstgriff.
אוּמָּנוּתָא *a. f.*, *c.* אוּמָּנוּת Ex 31, 5, *pl.* אוּמָּנְוָן Ex 31, 4 Kunstfertigkeit, Handwerk.
אימוס (SchirR 7, 9) l. wie Ausg. Pesaro אִימִיקְסָרוֹס.
אַמְפּוּלֵי, אַמְפְּלֵי *x.* (vgl. ἐμπολή) Kasse.
אַמְפִּילְיָא *x.* (ἐμπίλιον) Filzschuh.
אַמְפּוּמָא *x.* (ἔμφωμα), *pl.* אַמְפּוּמִיוֹת Fenster.
אִמְפְּרַטוֹר *x. m.* (Ἰμπεράτωρ) Kaisertitel.
אַמְפּוֹרָא *x. m.* (ἔμπορος), *pl.* אַמְפּוֹרִין GenJI 25, 3 MS Grosshändler.
אָמַץ *h.* hart sein. *Pi.* 1. stark, fest machen, anstrengen; 2. verschliessen. *Hitp.* verhärtet werden, sich verhärten.
אוּמְצָא *a. m.* rohes Fleisch.
אֶמְצַע *h. m.* 1. Mitte; 2. Gemeingut.
אֶמְצָעָא *a. m.* Mitte.
אֶמְצָעִיתָא *a. f.* Mitte.
אֶמְצָעִי *h. m.*, *f.* אֶמְצָעִית in der Mitte befindlich.
אִימִיקְסָרוֹס *x. m.* (ἡμίξηρος) halbdürr (?).
אָמַר I *h.* 1. sagen, denken; 2. erklären; 3. weihen. *Ni.* gesagt werden.
אָמַר II *h. Hi.* mästen, gross thun.
אֲמַר *a.*, *ipf.* 3 *m. sg.* יֵימַר Ex 22, 8, *imp.* 2 *m. sg.* אֵימַר Ex 6, 6 1. sagen, denken; 2. loben. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְאֲמַר Gen 10, 9 gesagt werden. אִי אִתְּמַר הָכִי אִתְּמַר wenn

dieser Satz gelehrt wurde, muss er so gelautet haben.

אֹמֶר *h. m.* Rede.

אִמְּרָא (Ex 12, 14) *a. m., ind.* אִמַּר Ex 12, 15, *pl. d.* אִמְּרַיָּא Ex 12, 5 Lamm.

אִמְרָא I *a. m.*, 1. Saum, Franse; 2. s. תוּמְרָא.

אִמְרָא II *a. m., c.* אֵימַר Nu 24, 4 Spruch, Rede.

אֵימֵירָא *x. f.* (ἡμέρα) Tag.

אִמְרָאָה *a. m.* Empörung.

אִמְרָה *h. f.* Rede.

אִמְרָה *h. f., pl.* אִמְרִיּוֹת 1. Saum, Franse; 2. mit Fransen versehener Mantel; 3. Abzeichen, Schmuck.

אֵימֵירוֹן *x. m.* (ἥμερος) zahm.

אימורים 1. l. אֵימֵירִים *x. pl.* (μηρία) die auf den Altar kommenden Opferteile; 2. אוֹמֵירִים *x. pl.* (ὅμηρον) Pfand, Geisel.

אמוריה (EchR 3, 13), אומיירי (EstR 1, 1) l. אוֹמֵרְיָה *x. f.* (ὁμηρεία) Geben als Geisel, zum Pfand, Verpfändung.

אַמַּרְכְּלָא (Nu 3, 32), *h.* אַמַּרְכָּל *x. m., pl. d.* אַמַּרְכְּלַיָּא Jer 1, 1 Soc 59 1. Oberster; 2. Priesteroberer.

אִמְרְנָא *a. m.* Empörung (?).

אִמַּרְתָּא (Lv 5, 6) *a. f.* 1. weibliches Lamm; 2. weibl. Personenname.

אֶמֶשׁ *h. m.* 1. Abenddämmerung; 2. gestern Abend.

אֱמֶת *h. f.* Wahrheit, Zuverlässigkeit, Treue.

אַמְּתָא (Ex 25, 10) *a. f., c.* אַמַּת Dt 3, 11, *pl. ind.* אַמִּין Ex 25, 10 1. Elle; 2. *c. s.* אַמְּתַהּ Ex 2, 5 Arm; 3. männl. Glied.

אַמְהְתָא (Gen 16, 1) *a. f., ind.* אַמְהָא, *in pausa* אֲמָא (!) Dt 23, 18, *c. s.* אַמְתִי Gen 16, 2, *pl. ind.* אַמְהָן Gen 12, 16 Magd.

אוּמְּתָא *a. f., pl.* אוּמִּין, *c.* אוּמֵּי Nu 25, 15, אוּמַּן Volk, Nation.

אֵימָתַי (Ex 10, 7) *a.* wann? s. אֵימָתַי.

אֲמִתִּי *h. m.* wahr, aufrichtig.

אַמְתְּלָא *a. m.* Ausrede, Einwand.

אַמְתְּלַי *f.* Name der Mutter Abrahams.

אָן (Gen 3, 9) *a.* wo? לְאָן Gen 16, 8 wohin? מִן אָן, מְנָן Gen 29, 4 woher? אָן דְּ da, wo.

אִין (Est II 1, 10), אָן (Est II 1, 3) *a.* wenn, ob.

אָנָּא *h.* bitte.

אֲנָא (Gen 22, 11) *a.* ich.

אִנְבָּא I *a. m., c. s.* אִנְבֵּיהּ Cant 1, 16 Frucht.

אִנְבָּא II *a. f.* Ei der Laus.

אַנְבַּג *x. m.* (ἄμβιξ?) kleines Gefäss.

אִנְבּוּנָא s. אִלְבְּנָא.

אֶנְבּוֹל *x. m.* (ἔμβολον) Klöppel in der Glocke.

אנבין (jSabb 4[c]) l. אַנְבְּין.

אַנְבְּמֵי, אַנְבְּמָא *x. f.* (vgl. ἄμβατος?) 1. Anhöhe, Wall; 2. Tribüne.

אַנְבּוּרְקְרָא *x. f.* (ἐμβουρίκλον) Pferdedecke.

אִנְבַּד *x.* ein wenig (?).

אַנְגְּלָא *x. m.* (ἄγγελος) Engel.

אינגלין (jMeg 73[d]) l. אֵינְגְּלִין.

אֵינְגִּיאוֹמִין *x.* (ἐνηγγυώμην) ich musste dafür haften.

אַנְגִּיסְטוֹר *x. m.* Messer.

אַנְגְּרָא *a. m.* Wasserlauf.

אַנְגְּרָא, (אנינרא) (Ἄγκυρα) Stadt in Galatien (?).

אַנְגַּרְבְּטִים אַנְגַּרְוָטָא *x. m.* (ἀγγαρευτής) Postbeamter (mit der Beobachtung der Bevölkerung beauftragt).

אַנְגַּרְוָטִינָה (BerR 64) *x.* (ἀγγαρευτικά) Vorspanndienst.

אַנְגַּרְיָא *x. f.* (ἀγγαρεία) 1. Vorspannpflicht; 2. Zwang.

אנגרמוס (jBb 15[a]) l. אַגַּרְנְמוֹס *x. m.* (ἀγορανόμος) Marktmeister.

אֵינִינְרוֹן (falsch אינגורן) *x. m.* (οἰνόγαρον) sauere Brühe.

אֲנִינְרוֹן *x.* Wort einer Zauberformel gegen Durst.

אַנְדִּכְתָּרִי x. (οὐινδικτάριον?) Vindiktenstab (bei der Befreiung von Sklaven).
אנדנא l. אַנְדְּנָא.
אַנְדִּיסְקָא x. m. Steuerbeamter (?).
אַנְדִּיפָא x. m. (μέτωπον) 1. Stirnlocken; 2. Stirn.
אִנְדְּרָא x. m. Zimmer.
אַנְדְּרוֹגִינוֹס x. m (ἀνδρόγυνος) Zwitter.
אַנְדְּרַפָּא, אַנְדְּרִיאַנְטָא, אַנְדְּרִיאַנְטוֹס x. m. (ἀνδριάς) Bildsäule, Bild.
אַנְדְּרַי m. (Ἀνδρέας) Personenname.
אנדרלומוסיא l. אַנְדְּרוֹלִימְסְיָא x. f. (ἀνδροληψία) Menschenraub.
אִנְדְּרוֹנָא x. m. Zimmer.
אַנְדְּרְיָנוֹס s. אַדְרְיָנוֹס.
אַנְדְּרוֹנִיטִים, אַנְדְּרוֹנִיטִין x. f. (ἀνδρωνῖτις) Festhalle.
אַנְדְּרַפְּתָא, אַנְדְּרַפְטָא x. m. Name eines Vogels.
אָנָה h. Pi. אִנָּה bedrücken, übervorteilen. Hitp. übervorteilt werden. S. יָנָה.
אַנְהוֹרִי (Ex 35, 14) a. f. Leuchten.
אַנְהָרוּתָא (Ex 25, 6) a. f. Beleuchtung.
אָנוּ h. wir.
אִנּוּן (Gen 6, 3) a. c. pl. sie.
אָנוּסָא a. m., pl. אָנוּסִין Jes 5, 7 Räuber.
אֱנוֹשׁ h. m. Mensch.
אָנוּשׁ h. m. stark, streng.
אַנְזִיקָא a. m. Unrecht, Schaden.
אָנַח h. Hitp. seufzen.
אֲנַח a., pt. pl. m. אניחן l. אָנְחִין Thr 1, 4 (MS מִתְאָנְחָן) seufzen. Itpa. 3 m. pl. אִתְאַנְחוּ Ex 2, 23, pt. pl. m. מִתְאָנְחִין Ez 9, 4 dass.
אֲנָחָה h. f. Seufzen, Kummer.
אַנָּחוּתָא a. f. 1. Lage; 2. Brett, Mulde.
אֲנַחְנָא (Gen 42, 11) a. wir.
אֲנַחְנוּ h. wir.
אַנָּחְתָּא a. f., c. אַנַּחַת 1 K 6, 4 (Or 1474 אָבָהַת) Ruheplatz.
אַנְחָתָא, אֵינַחְתָּא (Est II 3, 3, MS תִּינַחְתָּא) a. f., pl. c. s. אַנְחָתַי Thr 1, 22 Seufzer.
אַנְטְבִילָא Name einer Familie.

אַנְטוּבִין x. m. (ἐντύβιον) Endivie (*Cichorium Endivia*).
אַנְטִיגְנוֹס m. (Ἀντίγονος) Personenname.
אַנְטִיגְרָפָא, אַנְטִיגְרָפִין x. m. 1. (ἀντιγραφόν) Duplikat; 2. (ἀντιγραφή) Gegenschrift, Antwortschreiben.
אַנְטִידִיקוֹס x. m. (ἀντίδικος) 1. Anwalt; 2. Gegner.
אַנְטְיוֹכַס, אַנְטִיוֹכוֹס (Est II 1, 2) m. (Ἀντίοχος) Personenname.
אנטיטייה (jKil 32ᵃ) l. אנטינייא (so jMoK 82ᵃ), s. אַנְטִינָא.
אַנְטְיוֹכָאָה, אַנְטוּכָאָה m., pl. d. אנטיוכי GenJI 10, 18 MS, l. אַנְטְיוֹכָאֵי Antiochener.
אנטיכי l. אַנְטְרָכִי (?) x. f. (ἀνθράκιον) Kohlenpfanne.
אַנְטוּכִי x. m. Antiochener.
אַנְטוּכְיָא (Meg Ant Or 2377) x. (Ἀντιόχεια) Stadt in Syrien.
אנטוכין (jKil 27ᵃ) l. אַנְטוּבִין.
אַנְטִיכְרֵיסִים x. f. (ἀντίχρησις) ein Vertrag, nach welchem der Gläubiger das verpfändete Eigentum des Schuldners benutzen darf.
אַנְטַל x. m. (ἀντλίον) ein Flüssigkeitsmass (1/4 Log).
אַנְטוּלִי m. (Ἀντύλλος) Personenname.
אנטולינוס l. אַנְטוֹנִינוֹס.
אַנְטְלְיָא x. m. (ἀντλίον) Schöpfvorrichtung.
אַנְטְלַר (jSanh 19ᵈ) x. m. (ἐντολάριος) Bevollmächtigter.
אַנְטִינָא, אַנְטְנָא (ἀνθινά) bunte Kleider.
אַנְטוֹנִינוֹס m. (Ἀντωνῖνος) Personenname.
אַנְטוֹנַס m. (Ἀντίνοος) Personenname.
אוֹנְטוֹס x. (ὄντως) in der That.
אַנְטִיפַּטְרִים, אַנְטִיפַּטְרִין (Ἀντιπατρίς) Stadt in Palästina.
אַנְטִיפַּטְרִי h. m. aus Antipatris.
אַנְטִיפִּיטָא x. m. (ἀνθύπατος) Proconsul, Statthalter.

אַנְטִיקֵיסַר *x. m.* (Ἀντίκαισαρ) Stellvertreter des Kaisers.

אנטיקיסור l. אַנְטִיקֵיסָר *x. m.* (ἀντεκέσσωρ) Fourier.

אנטיקירוס (DtJI 3, 14 MS) l. nach JII אַפִּיקֵירוֹס.

אַנְטַרְדוֹס (Ἀντάραδος) Stadt in Syrien.

אַנְטַרְדְנָאָה *m., pl. d.* אַנְטַרִידְנָאֵי GenJII 10, 18 Einwohner von Antarados.

אַנְטְרֵי, אַנְטְרִין *x. m.* (ἄντριον) Höhle.

אוֹנִי *x. f.* (ὠνή) Kauf, Kaufbrief.

אֲנִי *h.* ich.

אִנִּין (Gen 6, 2) *a. f. pl.* sie.

אֲנִין. אֲ' דַּעַת empfindlich.

אֲנִינָא. אֲ' דַעְתָּא dass.

אֲנִינָה *h. f.* 1. Trauer; 2. das Trauerstadium zwischen Tod und Begräbnis.

אֲנִינוּת *h. f.* dass.

אֲנִינוּתָא (Thr 2, 5) *a. f.* dass.

אֲנִיסָא (Koh 7, 7) *a. m.* Gewaltthätiger.

אֲנִיסוּתָא *a. f., c.* אֲנִיסוּת Koh 5, 7 (MS. אֲנָסוּת) Bedrückung.

אֲנִיסְתָא *a. f., ind.* אֲנִיסָא Jes 1, 13 geraubtes Gut.

אָנִיץ *h. m.* Flachsbündel.

אוּנְיָקָא. בֵּית א' (Βιθυνιακή) Bithynien.

אֲנִיקוּתָא *a. f.* Seufzen.

אוֹנִיתָא *x. f.* (ὠνή) Kauf, Kaufbrief.

אִינִישָׁא *a. m.* Mensch.

אָנַךְ *h. Pi.* verzinnen.

אֲנָךְ *h. m.* 1. Blei; 2. Zinn.

אֵינָךְ *x. m.* (ὄνυξ) Onyx.

אוּנְכָּא *x. m.* (κόγχη) Muschel.

אִינְלִגִין *x. m.* (ἀναλογεῖον) Lesepult.

אִינוֹמִילִין *x. m.* (οἰνόμηλον) Honigwein.

אִינְמִרְנוֹן (SchirR 4, 14) *x. m.* (οἰνομύῤῥινον) Myrrhenwein.

אֲנַן (Cant 2, 9, Est II 1, 1), אֲנַן *a.* wir.

אָנַן I *h., pt.* אוֹנֵן der Leidtragende. *Hitpo.* sich beklagen.

אֲנַן *a. Po. pf.* אינן l. אוֹנֵן Koh 7, 4 (MS אִיגּוּן) betrübt sein, trauern.

אַנּוֹנָא *x. f.* (ἀννῶνα) 1. Naturallieferung; 2. Amtseinkommen; 3. Lebensmittel.

אוננא (DebR 6) l. אַנּוֹנָא.

אֲנִינְיָא (Ἀνανίας) Personenname.

אַנַנְקֵי, אַנַנְקָא (Est II 5, 1, nicht MS) *x. m. f.* (ἀνάγκη) 1. Bedrängnis, Not; 2. notwendig; 3. notdürftig.

אננקתא l. אַקְנִיקִיתָא.

אָנַס *h.* 1. zwingen, gewaltsam thun; 2. notzüchtigen. *Ni.* 1. gezwungen, überwältigt werden; 2. genotzüchtigt werden.

אֲנַס *a., pf.* 3 *m. pl.* אֲנַסוּ Gen 21, 25, *ipf.* 2 *sg.* תֵּינוּס Gen 31, 31 1. wegreissen, rauben; 2. mit Beschlag belegen; 3. dringen, zwingen. *Aph. ipf.* 2 *pl.* תוניסון, l. *Pe.* תֵּינְסוּן (so MS) Jer 7, 6. *Itpe.* 1. *pt. m. pl.* מִתְאַנְסִין Jes 21, 2 beraubt werden; 2. eingezogen werden; 3. gehindert werden.

אַנָּס *h. m.* 1. gewaltthätig; 2. der Besitzer von Eigentum, welches dem ursprünglichen Eigentümer gewaltsam entrissen wurde.

אֹנֶס *h. m.* 1. Zwang; 2. Todesfall.

אונים (ExJI 2, 16) l. אַוְגְנֵס *x. m.* (εὐγενής) Vornehmer.

אוֹנְסָא (Jer 5, 8) *a. m., ind.* אוֹנֵס Jes 58, 9. 13 Zwang, Gewaltthat.

אֲנָסוּתָא *a. f., c.* אֲנָסוּת Cant 6, 6 Bedrückung.

אנסיומא l. אַכְסִיוֹמָא.

אֲנִיסִין *x. m.* (νησίον) Insel.

אוֹנִיתָא *x. f.* (ὠνή) Kauf, Kaufbrief.

אַנְסְכָא *a. m.* aus gegossenem Metall gefertigt.

אָנַף (*bibl.*) *h. Pi.* zanken, streiten.

אַנְפָּא *a. m., pl.* אַנְפִּין Koh 8, 1, *c. s.* אַנְפָּאי Cant 5, 5 1. Angesicht; 2. mit בְּ vor, bei, an. בְּאַנְפֵּי נַפְשֵׁיהּ für sich selbst.

אֲנָפוּתָא *a. f.* die rituelle Schwingung, Webung (des Opfers).

אוּנְפִּיל *x. m.* (ἀμφορεύς?) Gefäss.
אַנְפִּילְיָא *x. m. pl.* (ἐμπίλια) Filzsocken.
אַנְפִּילוֹגִים (KohR 10, 16) *x. m.* (ἐπίλογος) Beweisführung.
אַנְפִּילוֹן *x. m., pl.* אַנְפְּלִין (Cant 4, 12, MS אַלְפִּילִין!) (ἐμπυλεών) innerer Saal.
אניפונים (Est II 1, 2) l. אֶפִּיפָנִים, MS אֶפִּיפָיְנוֹם *m.* (Ἐπιφανής) Personenname.
אַנְפַּקָא *x. m.* (ἄμβιξ?) kleines Gefäss.
אַנְפַּקִינוֹן (אנפקימון l. אנפקינון) *x. m.* (ὀμφάκινον) Öl aus unreifen Oliven.
אַנְפּוֹרָא *x. f.* (ἀναφορά) Bericht.
אַנְפָּרוּת *x. f.* (ἀναφορά) Schadenersatz.
אַנְפּוֹרְיָא *x. f.* (ἐμπορία) 1. Handelsreise, Handel; 2. Waren.
אֲנַץ *a., pt. pl. m.* אָנְצִין Koh 12, 11 l. אָנִיצִין spitz machen(?). *Pa. inf.* אַנָּצָא 1 S 13, 21 dass.
אנק *h., pt. pl. f.* מאונקות jBikk 63[d] l. מְאוּבָּקוֹת, s. אָבַק.
אֲנַק *a., pt. pl.* מאנקין Ez 9, 4 l. מְדַנְּקִין (so MS), s. דְּנַק.
אוּנְקָא, אוּנְקְיָא *x. m.* 1. (οὐγκία) *pl.* אוּנְקִיּוֹת Unze (27 gr.); 2. Körnchen, Bischen; 3. Fleisch vom Hals.
אֲנִיקָא, אֲנִיקֵי *x. f.* (ἀνάγκη) Not.
אַנְקָא *a. f.*, s. אַנְקְתָא.
אִנְקָא (Est II 1, 2, MS תִּינוּקָא) wohl der fabelhafte Vogel der Araber עַנְקָא, aber vom Targumisten missverstanden, s. אִינוּקָא, תִּינוּקָא.
אֲנָקָה *h. f.* Eidechsenart.
אנקטם (?) *x. m.* Tragholz(?).
אונקיינוס (GenJI 1, 7) l. אוֹקְיָינוֹס (MS) *x. m.* (ὠκεανός) Weltmeer.
אוּנְקְיָא s. 1. אוּנְקָא; 2. אוּנְקְלָא.
אוּנְקְלָא, אוּנְקְלֵי *x. m. f.* (ἀγκάλη), *pl.* אוּנְקְלָן, אוּנְקְלִין 1. Haken, Hakenstange; 2. die Last an der Hakenstange; 3. ein Teil der Eingeweide.
אוּנְקְלָה, אוּנְקְלֵי *x. f.* (ἀνάκωλος) kurzes Ärmelgewand.
אַנְקְלֵיטוֹן I *x. m.* (ἔκκλητον) Appellation.
אַנְקְלֵיטוֹן II *x. m.* (ἔγκλητον) Beschuldigung, Anklage.
אַנְקְלוּמָא *x.* (ἐκκαλοῦμαι) ich appelliere.
אַנְקְלְסְיָא *x. f.* (ἔγκλησις) Schuldschein.
אוּנְקְלוֹס *m.* (Ἀκύλας) Personenname.
אנקלווסים (jBm 11[d]) l. אַנְקְלִיסִים *x. f.* (ἔγκλησις) Klagerecht(?).
אוּנְקוֹס *x. m.* (ὄγκος) 1. Masse; 2. mühevolle Arbeit.
אנקוס (BerR 46) l. אִקְנוֹס.
אנקקתא l. אַקְנִיקִיתָא.
אַנְקוּרָא *x. m.* eine Vogelart.
אַנְקְתָא *x. f.* weibliches Kamel.
אַנְקְתָא *a. f.* Seufzen.
אַנִירְדְּפוֹן *x.* Zauberformel.
אֱנָשָׁא (Gen 6, 1), אֵינָשָׁא *a. m., ind.* אֱנָשׁ Lv 13, 2, *pl.* אֱנָשִׁין Gen 6, 4, *c.* אֱנָשֵׁי Gen 17, 27 1. Mensch; 2. jemand. *coll.* אֱנָשׁ בֵּיתֵיהּ 1. Lv 16, 11 seine Geschlechtsgenossen; 2. seine Frau.
אַנְתְּ (Est II 1, 3), אַנְתְּ‍ָא (Koh 7, 22) *a. c.* du.
אַנְתָּא *x. m.* (ὄντα) Substanz.
אַנְתּוּ *a.* ihr.
אִנְתּוּתָא *a. f.* Ehe.
אַנְתַּמְרוּם (Est II 1, 3) Männername, ein Ahne Hamans.
אַנְתּוּנִים *x. m.* (θύννος) Thunfisch.
אנתוסאי (GenJI 10, 17) l. אַרְתּוּסָאֵי *m. pl. d.* (Ὀρθωσάς) Bewohner von Orthosias in Phönizien.
אַנְתֵּיקֵי *x. f.* (ἐνθήκη) Inhalt, Ladung.
אַנְתְּרוֹפִּי *x. m.* (ἄνθρωπος) Mensch.
אִנְתְּתָא *a. f.* Weib.
אִיּם *x. m.* (υἱός) Sohn.
אוֹם, אָם *x.* (ὡς) wie.
אֲסָא *a. Pa. pf.* 3 *m. sg.* אַסֵּי Gen 20, 17, *imp.* 2 *m. sg.* אַסֵּי Nu 12, 13, *pt. c. pron.* מְסֵינָא Dt 32, 39 l. מַסֵּינָא heilen. *Itpa. pf.* 3 *m. sg.* אִתַּסֵּי Lv 14, 3, *ipf.* 3 *m. sg.* יִתַּסֵּי Lv 13, 18 geheilt werden.
אַסָּא (= אֲסָאָה) (Jer 14, 19) l. אָסוּ (so MS), s. אָסוּתָא.

אָסָא (Est II 7, 9) *a. m.* Myrthe (*Myrthus communis*).
אָסָא *x. m.* alt (?).
אִסָּא *m.* Personenname.
אָסְיָא, אָסָא *a. m., c. s.* אָסָךְ Ex 15, 26 Arzt.
אוסאי (Ps 120, 5) l. מוּסָאֵי?, s. מוּסָאָה.
אַסַּב *a. Pa.* Erbrechen veranlassen (?).
אסגנמירין l. אֲבְגֶּנְסְטָטוֹן *x. m.* (εὐγενέστατος) edelster.
אַסְדָּא *a. f.* (σχεδία) Floss (?).
אַסְהֲדוּתָא, אַסְהָדָתָא *a. f.* Zeugnis, Bericht eines Augenzeugen.
אָסוֹן (*bibl.*) *h. m.* unglücklicher Zufall.
אֲסוּפוֹת *h. f. pl.* Versammlung.
אֲסוּפִי *h. m.* Findling.
אָסוּר *h. m.* Gefangener.
אִסּוּר *h. m.* 1. Band, Kette; 2. Verbot, Verbotenes; 3. Festzugabe; 4. Personenname.
אָסוּר *h. m.* Gefangenschaft.
אֲסוּרָא (bibl. אֱסוּרָא) *a. m., ind.* אָסוּר Ez 3, 25, *pl. c. s.* אֵיסוּרֵי 1. Band; 2. Fessel.
אִסּוּרָא *a. m.* 1. Verbot, Verbotenes. עֲבַד אִסּוּרָא Verbotenes (Unzucht) treiben; 2. *pl.* אִסּוּרִין (Jer 30, 11, Or 1474 יִסּוּרִין) Züchtigung.
אָסוּרִין (?) *h. m. pl.* Geräte der Weinpresse.
אֲסוּרִיתָא *a. f.* Bündel.
אָסִירוּס *m.* (Σεβῆρος) Personenname.
אָסוּתָא *a. f., ind.* אָסוּ Gen 3, 6 Heilung, Gesundheit, Heil.
אַסְחֲרוּתָא *a. f., c.* אַסְחָרוּת (1 K 10, 5) zu Tische Sitzen, Tafelrunde.
אסיטא l. אָסוֹטָא *x. m.* (ἄσωτος) ausschweifend.
אִסְטְוָא *x. m.* (στοά) 1. Säulengang; 2. Vorratsraum; 3. Lager, Sitz.
אִסְטַבְלָא *x. m.* (στάβλος) 1. Stall; 2. Gehege.
אִסְטַבְלָטָא *x. f.* (*stabulatio*) Stallung.
אִסְטְגָא *x. f.* (στέγη), *pl.* אִיסְטְגִיוֹת jAb z. 42ᵃ Decke, Dach.

אִסְטַגְלִילִית *x. f.* Schwarm.
אִסְטַגְנִינָא *x. m.* (vgl. στοιχεῖον) Astrolog.
אִסְטַגְנִינוּת *x. f.* Astrologie.
אִסְטַדְיָא, אִסְטָדִין *x. m.* (στάδιον) Rennbahn.
אִסְטְהָר *f.* weiblicher Personenname.
אִסְטְוָא, אִסְטָיו *x. m.* Säulenhalle.
איסטווא (jMaasSch 55ᵇ) l. אִסְטְלָא.
אִסְטַוְלָא *x. m.* (στάβλα) Stall.
אִסְטְוָנָא (2 K 11, 14) *x. m.* Pfeiler.
אִסְטְוָנִית *x. f.* Säulenhalle.
אִסְטְוָרָא *x. m.* Knöchel.
אסטטי l. אִסְטָסִי *x. m.* (vgl. στάσις) unruhig, aufrührerisch.
אִסְטַטְיָא *x. f.* (στατίων) Ruhestation.
אִסְטְאטִיבָא *x.* (*stativa, sc. castra*) feste Militärstation.
אִסְטַטְיוֹן *x. m.* (στατίων) 1. Militärposten; 2. Bestand.
אִסְטַטְיוֹנָר *x. m.* (*stationarius*) Wachtsoldat.
אַסְטָיוּתָא *a. f., c.* אַסְטָיוּת Jes 27, 9 Beseitigung.
אסטטני l. אִסְטַסְיָנִי (vgl. στάσις) aufrührerisch (?).
אִסְטַכְטוֹן *x. m.* (στακτόν) von selbst ausfliessendes Öl.
אסטכיון (BerR 19) l. אִסְטִכְרִין? *x. m.* (στιχάριον) Leibrock (?).
אסטולי l. אִסְטֵילִי *x. f.* 1. (στήλη) Denksäule; 2. Dokument.
אִסְטְלָא, אִסְטְלִית *x. f.* (στολή), *pl. aram.* אִסְטְלָן 2 K 5, 5 Soc 59, *pl. hebr.* אִסְטְלָאוֹת Gewand. S. אִצְטְלָא.
אִסְטְלָא *x. m.* (στύλος) Schreibgriffel.
אִסְטְמָא *x. m.* 1. (στέμμα) Stirnband; 2. (vgl. στομόω) Schärfen des Eisens; 3. Zauberformel, vgl. סְמָא.
אִסְטוֹמְכָא *x. m.* (στόμαχος) Magen, Leib, s. אִסְתּוֹמְכָא.
אסטו מוכריאה (jSabb 8ᵇ) l. אִסְטוֹמְכָרְיָאָה *x. m. pl.* (στομαχάρια) Leibbinde (?).
אִסְטַנְדְּרָא *x. m.* Statthalter.

אסטן (Sem 13) l. אֲרוֹן.

אַסְטְנֵים *x. m.* (ἀσθενής) schwach, kränklich.

אִיסָטִיס *x. f.* (ἰσάτις) Färberwaid (*Isatis tinctoria*).

איסטסטולאטין l. אִיסְטְרַטֵּילָטִין.

אִסְטַסְיָנִית *x. f.* (vgl. στάσις) aufrührerisch, zänkisch.

אסטית (SchemR 15) l. **אסטיוו**, s. אִסְטְוָא.

אסטופים' l. אֲטִימִיטוֹן.

אִסְטַפְלִינָא, אִסְטַפְנִינָא, אִסְטַפְנִינִיתָא (mit Suff. אִיסְטַפְנִינִיתֵיהּ jChall 60ᵃ) *x. m. f.* (σταφυλῖνος) Möhre (*Daucus Carota*) (?).

אִסְטַקְטוֹן *x.* (στακτόν) von selbst auslaufendes Öl.

אִסְטְרוֹבִילוֹס (Ἀριστόβουλος) Personenname.

אִסְטְרוֹבִיל, אִסְטְרוֹבְלִית *x. f.* (στρόβιλος) 1. Mühlstein; 2. Pinienapfel, Piniensame.

אסטרונילא s. אַסְטְרוֹלוֹגוֹס.

אסטריגוס l. אַסְטְרִיסְקוֹס *x. m.* (ἀστερίσκος) Merkzeichen.

אִסְטְרִידָא *x. m.* Segel, Takelage(?).

אִסְטְרָטָא, אִסְטְרָטְיָא *x. c.* (στράτα), *pl.* אִסְטְרָטִין, אִסְטְרָטָן gepflasterte Strasse.

אִסְטְרַטְיָא *x. f.* (στρατιά) 1. Kriegsheer; 2. Befehlshaber (στρατηλάτης); 3. Lager, Lagerplatz.

אִסְטְרָטֵּיגָא, אִסְטְרָטֵּינָא (1 S 14, 15), **אִסְטְרָטֵּינוֹס** *x. m.* (στρατηγός) 1. Praetor, Propraetor (Statthalter einer kaiserl. Provinz); 2. Feldherr.

אִסְטְרַטְיוֹט, אִסְטְרַטְיוֹטִים *x. m.* (στρατιώτης) Soldat.

אִסְטְרָטֵּילִיטָא, אִסְטְרָטֵּילִים *x. m.* (στρατηλάτης) Feldherr, Oberbefehlshaber (*magister militum, comes rei militaris*).

אסטריא, אסטרטיא l. אִסְטַדְיָא.

אסטרכין (jBabK 7ᶜ, Ausg. Ven. איסטדכין) l. אִסְטְרְפִּין *x. m.* (στρόφιον) Tragband, Gürtel.

אַסְטְרוֹלוֹגְיָא *x. f.* (ἀστρολογία) Sterndeuterei. *pl.* אַסְטְרוֹלוֹגִין astronomische Tabellen.

אַסְטְרוֹלוֹגוֹס *x. m.* (ἀστρόλογος) Sterndeuter.

אסטרון l. אִסְטְרָטְיוֹטִין.

אִסְטְרוֹנְגִּילוֹן *x.* (στρογγύλον) rund.

אִסְטְרוֹפוֹמְטָא *x. m.* (στροφωμάτιον) Thürangel.

אִסְטְרַקְלִילָא *x. m.* Beinschiene(?), s. פְּרַקְלִילָא.

אַסִּי, אִסִּי *m.* Personenname.

אָסְיָא (Ex 21,19) *a. m.*, *pl. d.* **אָסְוָתָא** Gen 50, 2 Arzt.

אָסְיָא *Asia proconsularis* (Mysien).

אַסְיָא Örtlichkeit in Palästina (Ἔσσα?).

אוּסְיָא, אוּסִיתָא *x. f.* (οὐσία) 1. Wesen; 2. Grundstück.

אָסְיוּתָא *a. f.* Heilung.

אסיטא (Prov 23, 20.21) l. **אָסוֹטָא** *x. m.* (ἄσωτος) unmässig.

אָסְיָנָא *a. m.* Arzt.

אסיסנא l. **אָסְיָנָא**, s. **אַסְנָתָא**.

אָסִיף *h. m.* Ernte.

אֲסֵיפָה *h. f.* 1. Versammlung; 2. Ernte; 3. Hereinholung (von Tieren zum Verzehren ohne rituelle Schlachtung); 4. Tod.

אָסִיר *h. m.* Gefangener.

אָסִירָא *a. m.*, *pl.* אֲסִירֵי Gen 40, 5 Gefangener.

אֲסִירָה *h. f.* Gefangenschaft.

אַסִּיתָא s. **אַסִּתָא**.

אִסְכֶּדְיָא *x. f.* (σχεδία) Floss.

אָסְכָּלָא, אִסְכָּלְתָא *x. f.* (ἐσχάρα), *pl.* אָסְכָּלוֹת, אִסְכְּלָאוֹת Bratrost, Feuerstelle.

אִסְכּוֹלֵי *x. f.* (σχολή) Schule.

אִסְכּוֹלִי *x. m.* Gelehrter.

אִסְכּוֹלַסְטִיקָא *x. m.* (σχολαστικός) 1. Lehrer; 2. Advokat.

אִסְכֵּמָא *x. f.* (σχῆμα) Miene, Haltung.

אַסְכָּמוּתָא *a. f.* Übereinstimmung.

אִסְכּוּפְתָא *a. f.*, *pl.* אִסְכּוּפִּין, אִסְכּוּפָן Schwelle.

אַסְכְּרָא *x. m.* (σκίρρος?) Geschwulst (im Halse).

אסכריא (jBer 8ᶜ) l. אַסְקְדָיָא.

אָסֵל, אִיסֵל *x. m.* (ἄσιλλα) Tragstange.

אֲסָלָא *x. m.* (ἄσιλλα), *pl.* אַסְלִין, אַסְלָן dass.

אַסְלָא *x. f.* (σέλλα) 1. Sessel; 2. Nachtstuhl.

אסלמין (jBer 9ᵃ) l. אַסְרְמִין, s. אִסְמְרְמָא. (Ausg. Lehm. אַמְלְסִין, s. אַמְלִים).

איסממא (jBer 6ᶜ) l. אַסְרְמָא (mit Ausg. Lehm.), s. אִסְמְרְמָא.

אַסְמַכְתָּא *a. f.* 1. Stütze; 2. Anlehnung; 3. Zusage unter einer Bedingung, deren Nichteintreten angenommen wird (Hoffnungsvertrag).

אָסֵימוֹן *x. m.* (ἄσημον) ungeprägtes Metall.

אוּסְמְנָא *m.* ein ägyptischer Volksstamm (?).

אִסְמַרְגְּדִין *x. m.* (σμαράγδιον) Smaragd.

אַסְנָא *a. m., pl. d.* אַסְנַיָּא Jo 1, 17 (MS חוּסְנַיָּא) Vorrat.

אַסְנָא (Ex 3, 2) *a. m.* 1. Brombeerstrauch (*Rubus fruticosus*); 2. Brombeere.

אסנורין l. אַכְסִינְרִין.

איסניא (BerR 37) l. מוּסְיָא.

אַסַּנְתָּא *a. f.* 1. Mörser; 2. Brombeerstrauch.

אסיסנא l. אֲסִינָא, s. אַסַּנְתָּא.

אָסַף *h.* einsammeln, ernten. *Ni.* 1. gesammelt, aufgelesen, geerntet werden; 2. sich versammeln; 3. abscheiden.

אָסַף *a.* ernten.

אַסְקְּפָא *a. m.* Schwelle.

אַסְפּוּגָא, אִסְפּוּגִיתָא *x. m.* (*f.*) (σπόγγος), *ind.* אַסְפּוּג Ex 29, 23 lockeres Gebäck.

אִסְפִּדִּיכָא *x. m.* Bleiweiss.

אַסְפּוּר *x. m.* Sapphir.

אַסְפּוּרְק Ortsname.

אספומטיא (BerR 30, Ausg. Konst. אספמיא) l. אַפָּמְיָא (Ἀπάμεια) Apamea.

אַסְפַּטְיָא, אַסְפַּטְלִיָּה *x. f.* (ὁσπίτιον, ὁσπιτάλιον) Aufenthalt als Gast.

אִסְפָּתִין s. אִסְפַּמְין.

אַסְפַּלְיָאה *x. f.* (ἀσφάλεια) feierliche Versicherung.

אִסְפְּלִידָא *x. m.* 1. (σπηλάδιον) Höhle; 2. (σπαλίδιον) Nische, Winkel.

אִיסוֹפוֹלִיטְיָא *x. f.* (ἰσοπολιτεία) Bürgerrecht.

איספלימון (VajR 17, Jalk Ps 808) l. אִיסְפַּרְטוֹן *x. m.* (σπάρτον) Seil.

אִסְפְּלָנִית, אִסְפְּלָנִיתָא *x. f.* (σπλήνιον) Pflaster.

אִסְפַּמְיָא (Ob v. 20) 1. (Ἱσπανία) Spanien; 2. l. אַפָּמְיָא (Ἀπάμεια) Apamea.

אִסְפַּנְגָא s. אִסְפּוּגָא.

אִסְפַּנְדָּמוֹן, אִסְפַּנְדַּמְנוֹס *x. m.* (σφένδαμνος) Ahorn.

אִסְפְּנִי *x. m.* (vgl. Ἱσπανία) Spanier.

אִסְפַּנְיָא *x. f.* (Ἱσπανία) Spanien.

אִסְפָּנִיקִי (2S 18, 11; 21, 16) *x. f.* (Ἱσπανική?) Schwertgurt.

אַסְפַּסְיָנוּס, אַסְפַּסְיָאנוּס (Thr 1, 19, nicht MS.) (Οὐεσπασιανός) Kaiser Vespasian.

אַסְפַּסְיָאנִי *x. m.* Anhänger Vespasians.

(קומים) איספיסריאן VajR 5 Ausg. Ven. (Ausg. Konst. nur קומיסטין) l. קוֹמִים אוּפְסִיאָרִיאוּ *x. m.* (κώμης ὀψαρίου) Oberproviantmeister.

אַסְפַּסְתָּא *x. f.* Luzerne (*Medicago sativa*).

אִסְפְּקָא *a. m.* (σκύφος) Becher.

אִסְפִּיקוּלָא *x.* (σπέκουλα) Dienst der Scharfrichter.

אִסְפַּקְלַטוֹרָא *x. m.* (σπεκουλάτωρ) *pl. c.* אִסְפַּקְלַטוֹרֵי Est II 5, 2 Leibwächter, Scharfrichter.

אִסְפַּקְלַרְיָא *x. f.* (σπεκλάριον) 1. Glas; 2. Spiegel.

איספקסיטין (EstR 1, 12) l. אַפְּסַרְטוּטִים *x. m.* (ὀψαρτυτής) Koch.

אִסְפָּר *x.* (σπεῖρα) Kohorte (?).

אַסְפְּרָא *x. m.* (ἀσπρός) Asper ($^1/_6$ Denar?).

אַסְפַּרְגוֹס *x. m.* (ἀσπάραγος) 1. Kohlkeim; 2. eine Weinsorte.

אִסְפַּרְגְּלָא *x. m.* Quitte (*Cydonia vulgaris*).
אִסְפַּרְוָא *x. m.* (σπεῖρα) Kohorte(?).
אַסְפְּרוֹן *x. m.* (ἄσπρος) weiss (eine Fischart).
אִסְפַּרְיטוֹן *x. m.* (σπάρτον) Seil.
אספירכא s. אִסְפַּדִּירְכָא.
אִסְפַּרְמְקָא *x. m.*, *pl.* אִיסְפַּרְמְקֵי DtJI 28, 23 wohlriechendes Kraut.
אִסְפֵּירָם, אִסְפֵּירָא *x. m.* (σπεῖρος) Überwurf, Gewand.
אִסְפַּרִיסָא *x. m.* (*sparus*) grober Jagdspiess.
אַסְפּוּרָק Ortsname.
אִסְפַּתִּין, אִסְפָּתֵי *x. f.* (σπάθιον, σπάθη) 1. Schwert; 2. Spatel (zum Festschlagen des Einschlags beim Weben).
אִסְפַּתְּרֵי (SchirR 2, 15) *x. m.* (σπαθάριος) Schwertträger.
אִיסַק *m.* (Ἰσαάκ) Personenname.
איסקבטיריי (jKil 32[c]) l. איסקרטירי, s. אִסְקְרִיטִּירָא.
אִסְקוּפָּה *h. f.* 1. Schwelle; 2. Raae.
אִסְקוּפְּתָא *a. f.* 1. Schwelle; 2. gewisse Teile eines geschlachteten Tieres.
אַסְקוּתָא *a. f.* Heizung.
אִסְקוּטְלָא *x. m.* 1. (σκοτάλη) Stock, Stockschlag; 2. (σκουτέλλα) Teller, kleine Schüssel.
אִיסְקְיוֹסוֹזוּת(?) (EstR 1, 14) *x.* Schicksal(?).
אִסְקְלָא s. אִסְכָּלָא.
אִסְכּוּלַסְטִיקָא s. אִסְקוּלַסְטִיקָא.
אִסְקוּנְדְּרָא *x. m.* 1. Kourier; 2. Spielmarke(?).
אוסקניתא, l. אִיסְקַפִּיתָא *x. f.* (σκάφη) Kahn.
אִסְקַפֵּי, אִסְקַפָּא *x. f.* (σκάφη) dass.
אִסְקַפַּסְטֵי, אִסְקַפֵּי *x. f.* (σκέπη, σκεπαστή) Sänfte, Schirmdach.
אִסְקַרָא *x. m.* die geschwänzte Heuschrecke.
אִסְקוּרְטְיָא *x. f.* (*scorteum*) Lederdecke.
אִסְקְרִיטְּוָן (Ex 16, 31, Sach 4, 12), *x. f. pl.* 1. Heerdgebackenes (ἐσχαρίτης); 2. Pfanne (ἐσχαρίς).
אִסְקְרִיטִּירָא (jKeth 35[b] falsch איסקריטורי) *x. m.* (σεκρητάριος) Schreiber.
אִסְקַרְיָא *x. f.* (ἱστοκεραία) Segelstange.
איסקרנדה (jAbZ 39[d]) l. אִיסְקַנְדְּרָה.
אָסַר *h.* 1. binden, fesseln; 2. anschirren; 3. durch einen Eid binden; 4. verbieten, untersagen. *Ni.* 1. gebunden werden; 2. untersagt werden.
אֲסַר *a.*, *pf.* 3 *m. pl.* אֲסָרוּ Nu 15, 34 1. binden, fesseln; 2. verbinden; 3. durch Zauber binden, beschwören; 4. ein Entsagungsgelübde thun; 5. verbieten; 6. Durchfall hemmen. *Pa. pt. pl.* מְאַסְּרִין Gen 37, 7 binden, knüpfen. *Itpe.* (*Itpa.*) 1. *ipf.* 3 *m. sg.* יִתְאֲסַר Gen 42, 19 gebunden werden; 2. verboten werden.
אִסָּר *x. m.* (ἀσσάριον) 1. Ass (= 1/4 Sesterz); 2. Münze.
אִסָּר, אֱסָר *h. m.*, *pl.* אִסָּרוֹת, אִסָּרִין 1. Band, Kette; 2. Entsagungsgelübde.
אִסָּרָא, bibl. אֱסָרָא *a. m.*, *ind.* אִסָּר Nu 30, 3, *pl. ind.* אֱסָרֵי Nu 30, 5, *pl. c. s.* אֱסָרָהָא Nu 30, 6 1. Entsagungsgelübde; 2. Band, Kette.
אַסַּרָא *a. m.* Fürst (Schutzgeist).
אַסַּרְדִּיוֹט *x. m.* (στρατιώτης) Soldat, Offizier.
אֲסָרָה *h. f.* Anspannen.
אַסְרוּתָא *a. f.* Band, Fessel.
אסרטא l. אִסְטְרָטָא.
אסרטיא l. אִסְטְרַטְיָא.
אסרטיוטא l. אִסְטְרַטְיוֹטָא.
איסרטוס (jBm 8[c]) l. אִסְטְרַטְיוֹטִים.
אֱסָרְתָא *a. f.*, *c.* אֱסָרַת Ex 12, 22, *pl. c. s.* אֱסָרָתְכוֹן Gen 37, 7 Gebund, Bündel, Garbe.
אַסִּתָּא *a. f.* 1. Mörser; 2. Hüftknochen.
אִסְתְּהַר *x. m.* Stern Venus.
אִסְתְּוָרָא *x. m.*, *pl. c.* אִסְתּוּרֵי Or 2377,

אִסְתְּוָדֵי Or 2375 Koh 12, 5 l. אִסְתְּוָרֵי Knöchel.
אִיסְתַּלְגְּנִית (?) *x. f.* Schar (?).
אסתרמינא s. אִסְמַרְמִינָא.
אִסְתּוּמְכָא *x. m.* (στόμαχος) 1. Magen; 2. Öffnung, Mündung.
אִסְתְּנָא, אִסְתָּן *x. m.* Nordwind.
אִיסְתּוּנְיָה Ortschaft in Babylonien.
איסתונגסין l. אִיסְתּוֹנְסִין jMaasSch 56[b] *x. m. pl.* (σιτώνης) Getreidegrosshändler.
אִסְתַּנְדְּרָא *x. m.* Statthalter.
אַסְתְּנִים *x. m.* (ἀσθενής) schwach.
אַסְתְּנִיסְיָה *x.* (von ἀσθενής) Schwäche.
איסתפניני s. אִיסְטְפָנִינָא.
איסתקמון s. אִיסְטְכְמוֹן.
אִסְתֵּירָא *x. m.* (στατήρ) Stater (= 2 Sekel = 4 Silberdenare).
אִסְתְּרָא (Est II 2, 7) *x.* (ἀστήρ) Stern Venus.
איסתרמינא s. אִיסְטְרְמִינָא.
איסתרולוניאה s. אַסְטְרוֹלוֹגְיָא.
אִסְתְּרוֹקְנִית *x. f.* (ἰστρικόν) eine Salzart (istrisches?).
אָעָא *a. m., ind.* אָע Nu 31, 20, *pl.* אָעַיָּא Lv 1, 7 Holz, Balken.
אָעִיתָא *a. f., pl. d.* אָעִיָּתָא Jud 5, 28 Gitterfenster.
אָעֲרָעָא *a. m.* widerwärtiges Begegnis.
אַף *h.* auch. אַף — אַף sowohl — als auch. אַף לֹא — אַף לֹא weder — noch. אַף עַל פִּי שֶׁ, אַף עַל גַּב שֶׁ obgleich. אַף עַל פִּי כֵן nichts desto weniger, dennoch.
אַף (Nu 16, 13) *a.* auch. אַף — אַף Ex 5, 14 sowohl — als auch. אַף לָא — אַף לָא Gen 21, 26 weder — noch. אַף עַל גַּב דְּ obgleich.
אוּף (Est II 8, 13) *a.* auch.
אַף *h.* 1. Nase; 2. Gesicht; 3. Zorn; 4. Name eines Engels; 5. s. יַחַף.
אַפָּא *a. m., c. s.* אַפַּהּ Gen 24, 46 1. Nase; 2. *pl. ind.* אַפִּין Dt 34, 10, *c.* אַפֵּי Gen 1, 2 Gesicht. אַפִּין בְּאַפִּין Gen 32, 30, Cant 1, 2 von Angesicht zu Angesicht; 3. Anwesenheit; עַל אַפֵּי Gen 23, 19, לְאַפֵּי Nu 16, 2, בְּאַפֵּי in Gegenwart von, vor; עַל אַפֵּי Dt 32, 49 gegenüber; 4. Vorderansicht, Oberfläche; 5. Art, Methode; 6. Charakter, Natur.
אֲפָא (Gen 19, 9) *a., imp.* 2 *m. pl.* אִיפוֹ Ex 16, 23, *ipf.* 2 *m. sg.* תֵּיפֵי Lv 24, 5 backen. *Itpe. ipf.* 3 *f. sg.* תִּתְאֲפֵי Lv 6, 10 gebacken werden.
אָפָא (= אַפְעָא) *a. m.* Hyäne (?).
אפאה s. אֲפִיתָא.
אָפוֹבַלְסָמוֹן *x. m.* (ὀποβάλσαμον) Balsamharz.
אֶפְּדֶּכְסִים *x. m.* (ἐπιδέξιος) geschickt.
אַפַּדְנָא *x. m., c. s.* אַפַּדְנֵיהּ Jer 43, 10 (MS אודניה) Prachtwohnung.
אָפִידְרָא *a. m.* Estrich (?).
אִיפּוֹדְרוֹמִין *x.* (ἱππόδρομος) Rennbahn.
אָפָה *h.* backen. *Ni.* gebacken werden.
אִיפּוֹ *x.* (ὑπό) von.
אִיפוֹדָא (Ex 28, 4) *a. m.* hohepriesterliches Schulterkleid.
אַפּוּחָא *a. m.* Aufblasung.
אָפוּל, אִיפוּל *h. m.* Bohne (*Faba vulgaris*).
אַפּוּמָא *x. m.* (ἔμφωμα) Lichtöffnung.
אָפוּן, אָפוֹן *h. m.* Kichererbse (*Cicer arietinum*).
אַפּוֹקֵי (Lv 26, 5) *a.* (eigentl. *inf. Aph.* v. נְפַק) Ausgang.
אַפּוֹקֵי שַׁבְּתָא Sabbatausgang (Sonnabend abend).
אַפּוּתָא *a. f.* 1. Nase; 2. Stirn.
אפזו l. טַפְזוֹ.
אַפּוּנְיָנָא *x. m.* (ὀψιανός) Lavaglas.
אַפְּחָתָא *a. f.*, אַפָּחַת רוּחָא Verhauchung des Geistes, Kummer.
אַפְּחָזָא, אַפְחָזָא *a. m.* 1. Leichtsinn; 2. Aufbauschung (viell. zu lesen אַפּוּחָא.
אָפְטָא *x.* (ἑπτά) sieben.
אֶפִּיטַגְמָא *x.* (ἐπίταγμα) Auftrag.

אַפְטֵט *x. m.* (ὑπόθετον) Untersatz, Dreifuss.

אִיפַּטְיָא (falsch אפטי) *x. f.* (ὑπατεία) 1. Konsulat, Konsulats-Aera; 2. Präfektur, Provinz.

אפוטיין (Jalk Ps 842) l. אָפְסַיִין (?).

אפוטמא l. אַפּוּטָא.

אפטניות (Pirk El 23) l. אַפְּטַקְיוֹת, s. אַפּוּטֵיקֵי.

אפטוניות (KohR 1, 8) l. אַפְּטוֹרִיּוֹת *x. f. pl.* (φθορά) Schändungen (?).

איפוטונקריק לינטין (PesR 26) l. מִיפַּלְטִין טְרִיקְלִינְיוֹן (?), s. פַּלְטִין, טְרִיקְלִין.

אַפּוּטֵיקֵי, אַפּוּטֵיקָא *x. f.* (ἀποθήκη) Niederlage, Speicher.

אִיפּוּטִיקוֹס *x. m.* (ὑπατικός) Consularis (Statthalter mit dieser Rangstufe).

אַפְטָרָה *h. f.* 1. Abschiedsrede; 2. die gottesdienstliche Propheten-Lektion.

אַפִּיטְרוֹפָּא, אַפִּיטְרוֹפּוֹס (falsch אפטרופולא) *x. m.* (ἐπίτροπος) 1. Aufseher, Verwalter, Procurator (Landpfleger); 2. Vormund; 3. Steuererheber; 4. Polizeiaufseher (Curator).

אַפִּיטְרוֹפְּיָא *x. f.* Vormund.

אַפִּיטְרוֹפְּסוּת *x. f.* (vgl. ἐπίτροπος) Amt des Verwalters.

אַפְטַרְתָּא *a. f.* 1. Abschiedsrede; 2. die gottesdienstliche Propheten-Lektion.

אפטוריקא (BerR 94) l. אַפַּטְרִיקָא (πατρίκιος) Patrizier oder אַפַּטְרִיַּרְכָא (πατριάρχης) Patriarch.

אוֹפִי, אוֹפִיתָא *x. f.* (εὐφυΐα) Naturanlage.

אֲפִיָּה *h. f.* 1. Backen; 2. Ortsname; 3. Kraut (?).

אַפַּטוּרִיקָא *m.* (Πατρίκιος?) Personenname.

אוֹפְיוֹן *x. m.* (ὄπιον) Opium.

אַפְיוּטָא l. פְּיוּטָא.

אִפִּיַטְרוֹס *x. m.* (ἱππιατρός) Pferdearzt.

אָפִיל *h. m.* Spätling, *f.* אֲפִילָה Spätherbst, dritte Periode des Frühregens, *pl.* אֲפִילוֹת spätträchtige Schafe.

אֲפִילָא *a. m.* Spätling, *pl.* אֲפִילֵי Koh 11, 2 (nicht MS) Spätsaat.

אֲפֵילָה *h. f.* Finsternis.

אַפְיָן *x. m.* (ἀφύη) kleine Fischart.

אָפִיק *h. m.* 1. Bach, Kanal; 2. Gewaltiger.

אָפַךְ s. הָפַךְ.

אַפִּיתָא *a. f.*, *pl.* אַפָּאָן 1 S 8, 13 Bäckerin.

אֲפַךְ (1S 4, 16) *a.* 1. umkehren, umwenden. אֵיפוֹךְ ich vertausche (die Namen der Tradenten). לָא תֵיפוֹךְ du brauchst nicht zu tauschen; 2. fliehen, kehrt machen; 3. zerstören; 4. verwandeln; 5. א' שְׁבוּעָא den Eid jemandem zuschieben; 6. hausieren, handeln; 7. vergelten, zurückerstatten; 8. kümmern, angehen, l. אֲכַף (Dalm., Gr. 195). *Pa.* אַפֵּיךְ 1. wegwenden; 2. in die Flucht schlagen; 3. zerstören. *Itpe.* אִתְפַּךְ vertauschen.

אִפְּכָא *a. m.* Gegenteil.

אַפּוֹכֵי *x. f.* (ἀποχή) 1. Erlassurkunde, Quittung; 2. Belohnung.

אופיכיה (EchR 3, 13) *a. f.* Umkehrung, Zerstörung (?).

אָפַל *h. Hi.* 1. dunkel machen, dunkel werden; 2. spät tragen, spät reifen.

אֲפַל *a. Aph.* dass.

אָפֵל *h. m.* 1. dunkel; 2. schwerfällig, langsam; 3. קֶרֶן א' Name eines Berges.

אֹפֶל *h. m.* Finsternis.

אִפְלוּ (Cant 8, 9, Koh 5, 8) *a. h.* obwohl, selbst wenn.

אַפְלוּטַס (Est II 3, 1, MS אַפּוֹלְנוֹס Ἀπόλλων), אַפּוֹלִימוֹס (Sophr XIII, 6) *m.* (Πλοῦτος?) Personenname.

אפלטור l. אִמְפַּרְטוֹר.

אַפּוּלְיָא (Ez 27, 6, MS אַפּוּלִיָּא) (Ἀπουλία) Apulien.

אַפִּילוֹן *x. m.* (ἀπειλῶν) drohend.

אַפִּילוֹן, אַפִּילְיוֹן *x. m.* (πυλών) Thorweg.

אפילון l. אַפִּילֵי *x. f.* (ἀπειλή) Unglück.

אַפַּלְיוֹן *x. m.* (πάλλιον) Mantel.

אַפִּילְיוֹן *x. m.* (πιλίον) Filzhut.

אפולמוסוס l. אֶפִּימְלִיטִים.

אֲפַלְסְמוֹן (VajR 16) x. m. (βάλσαμον) Balsam.

אפליקטא, אפליקתא l. אַפְקִילְתָא, s. אַפְקִילָא.

אַפְלְתָא a. f., pl. d. אַפְלָתָא Ex 9, 32 1. spätreifend; 2. spätträchtig.

אַפּוּמָא x. f. (ἔμφωμα), pl. אַפּוּמָּא Fenster.

אופימטאמא (SchemR 28) l. אֶיפִּיטַגְמָאמָא x. pl. (ἐπιτάγματα) Aufträge.

אַפָּמְיָא, אֲפָמְיַם Stadt in Syrien (Ἀπάμεια).

אֶפִּימְלְטִים x. m. (ἐπιμελέτης) Verwalter.

אפומליייא (jNed 40ᵇ) l. אֲמִימַלְיָא.

אִיפּוֹמְנֵימָא x. m. (ὑπόμνημα) Anklageschrift.

אֹפֶן h. m. Art.

אוֹפַן h. m. eine Gattung von Engeln.

אוֹפַנָּא a. m., pl. d. אוֹפַנַּיָּא Ez 10, 13 1. Rad; 2. Engelgattung.

אֲפוּנְדָא x. f. (φοῦνδα) Geldgurt.

אַפַּנְטֵי x. (ἀπαντίον) entgegen, Zusammentreffen. לְאַ׳ entgegen.

אַפַּנְטֵיסוֹן x. (ἀπάντησον) begegne!

אפנטור (Cant 5, 14, nicht MS) l. אֲפַנְטֵיר x. m. (πάνθηρ) Pantherstein (*Jaspis?*).

אפנטורין (ExJI 28, 20) l. wie MS אֲפַנְטֵירִין x. m. (πανθήριον) dass.

אפנקריסין l. אֶפַּנְדְּקָרִיסִין x. m. pl. (κάρυον ποντικόν) Haselnuss.

אַפַּנְתָא a. f. Oberleder am Schuh.

אֶפֶס h. m. 1. Ende; 2. Knöchel.

אֲפֵס x. (ἄφες) lass.

אֹפֶס x. (ὤψ) Auge.

אַפָּס m. Personenname.

אָפִּיס. סַר א׳ Serapis, ägypt. Gottheit.

אַסְפַּמְיָא Ortsname.

אפספיתה (jSabb 10ᵃ) l. אִסְפָּמִיתָה, s. אִסְפָּתִי.

אוּפְסָא x. (κάψα) Behältnis.

אֶפִּיסְטוֹלִי x. f. (ἐπιστολή) 1. Brief, Botschaft; 2. Vorschrift; 3. Vermächtnis, Testament.

אֵיפַּסְטְלָאן x. m. (πάστιλος) Kügelchen, Brödchen.

אֶפִּסְטִילְיָא x. f. (ἐπιστύλιον) Architrav.

אֲפּוֹסְטוּמוֹס m. (Πόστουμος) Personenname.

אֶפְסְטַקִין x. m. pl. (πιστάκια) Pistazie (*Pistacia vera*).

אפסיות (jDem 22ᶜ) l. אֲפּוֹרִיּוֹת (?) (ὀπώρα) x. f. pl. Sommerfrüchte.

אוֹפְסִין, אוֹפְסִים x. m. pl. Steine (?)

אָפְסָן x. m. (ὀψιανός) Lavaglas.

אַפְסִירָא s. אַפְסָרָא.

אַפְסְנָיָא, אָפְסוֹנִין (falsch ארפסנון) x. m. (ὀψώνιον) Ration, Zehrung.

אַפְסַנְתִּין x. m. (ἀψίνθιον) Wermut (*Artemisia absinthium*).

אַפְסְקִין x. m. (ὀψίκιον, *obsequium*) Quartiermacher des Kaisers.

אַפְסְקִימָא x. m. Kokosbast.

אַפְסָר, אַפְסָרָא (NuJI 19, 2 MS) x. m. Gebiss, Zaum.

אפסתקיתי (BerR 70) l. אַפְסְתִיקִיתָה von אַפְסְתִיקִיתָא x. f. (ὀψοθήκη) Speisebehälter.

אַפְעָא a. m. Hyäne.

אֶפְעֶה h. m. Otter.

א׳ יִשְׂרָאֵל אֵיפּוֹפִי (jNed 42ᶜ) beim Gotte Israels! (absichtl. Umwandlung von אֱלֹהֵי י׳).

איפופודין (אֶפִּיפּוֹדִין) x. m. 1. (ὑποπόδιον) Fussschemel; 2. אפופודין KohR 3, 19 l. אֶפִּיפּוֹרִין II.

אַפְּפוֹן x. m. (ἐφυφή) Einschlagfaden.

אֲפִּיפִּיוֹרָא x. m. (πύρφορος?) ein niederer Beamter.

אפופלסמון s. אֲפּוּבַלְסָמוֹן.

אֲפִּיפְּיָרוֹת (?) x. f. pl. (πάπυρος) 1. Rohrgeflecht; 2. Papyrosmatten.

אֶיפּוֹפְּסִים, אֶיפּוֹפְּסִין x. f. (ἀπόφασις) Verurteilung.

אפיפורין I (Kel 24, 7) l. אֲפּוּפוֹדִין.

אֶפִּיפּוֹרִין II (BerR 17) x. m. (ἐπιπώρωμα) dicke Haut.

אָפַץ *h.* 1. zusammenpressen; 2. verschliessen.

אָפֵץ *a.* 1. zusammenpressen; 2. mit dem Saft von Galläpfeln versehen.

אַפְצָא *a. m.* Gallapfel.

אפיקדונא (jSchebu 37[d]) l. mit Ausg. Ven. פִּיקְדּוֹנָא.

אַפְקוּתָא *a. f.*, *c. s.* אַפְקוּתֵיהּ, MS פְּקוּתֵיהּ 1 S 4, 18 1. der untere Teil des Halses; 2. א׳ דְדִיקְלָא Seitenschoss des Palmbaumes.

אַפָּקוּתָא *a. f.*, *c.* אַפָּקוּת Dt 8, 3 1. Hervorbringen; 2. Hervorgebrachtes.

אפיקטויזין, אפיקטפיזין l. אַפּוֹקַטָּבִיזִין *x. m. pl.* (ἀποκοτταβισμός) künstlich herbeigeführtes Erbrechen.

אֲפִיקְלָא *x. m.* (ὀφφικιάλιος) Beamter, Scherge.

אֲפִיקוֹלוֹס *m.* Personenname (?).

אַפְקִילָא *x. m.* (ποικίλον) gesticktes (künstlich gewebtes) Gewand.

אפקימא s. אַפְקְקִימָא.

אפיקומן, אפיקימון l. אֲפִיקוֹמִין *x. m.* (ἐπικώμιον) (weltlicher) Lobgesang.

איפקינון l. אַנְפְּקִינוֹן.

אַפְקַעְתָּא *a. f.* Ungültigmachen von Verpflichtungen. א׳ דְמַלְכָּא königl. Erlass.

אֲפִיקוֹרִין(?) *x.* בָּא׳ nach Freidenkerart(?).

אֲפִיקוֹרוֹס, אֲפִיקוֹרָא *x. m.* (Ἐπικούρειος) Freidenker.

אֲפִיקֵירוֹס (DtJI 3, 14, MS אֲפִיקוֹרוֹס) (Ἐπίκαιρος) Stadt im Ostjordanland.

אֲפִיקְרוּתָא, אַפְקְרָסוּתָא *x. f.* Freidenkertum.

אַפְקְרָסִי *x. m.* freidenkerisch.

אַפְקַרְסוּת, אַפְקַרְסִין *x.* Unterkleid.

אַפְשְׁקְיָאן, אַפְקְשִׁיוֹן *m.* (Πραξίων?) Personenname.

אפר (jBick 64[d]) l. עֲבַר (?).

אֵפֶר *h. m.* Asche.

אָפָר *h. m.* Weidegrund.

אַפְרָא *a. m.* dass.

אִפְרָא *f.* א׳ הוּרְמִיז Personenname.

אִפְּרָא (Est II 4, 1, nicht MS) *a. m.* Asche.

אַפְּרַגְיָא *x.* (ἀπραγία) Geschäftslosigkeit.

אַפְרַגֵּל *x. m.* (φραγέλλιον) Peitsche.

אפרנים l. אַפְּרָטוֹס *x. m.* (ἄπρατος) unverkäuflich, wertlos.

אַפְרוֹדִיטִי *f.* (Ἀφροδίτη) eine Göttin.

אֲפַרְדוֹכְסוֹס *x.* (παραδόξως) unglaublich, auffallend.

אֶפְרוֹחַ *h. m.* junge Brut.

אֶפְרוֹחָא *a. m.*, *pl.* אֶפְרוֹחִין Dt 22, 6 junge Brut.

אַפְרִיזָא *x. m.* Tragebalken.

אפרותא s. אַרְזַפְתָּא.

אַפְרוֹטוֹס *x. m.* (πρῶτος) erster.

אַפִּירָטָא *x. m.* (πειρατής) Seeräuber.

אפרטומות (jKeth 26[d]) l. אַפְּרָטוּסוֹת *x. f. pl.* (*apparatus*) Kriegsmaschinen.

אַפְּרְיוֹן (falsch אפריין) *x. m.* (φορεῖον) Sänfte.

איפוריא (BerR 72) l. אוֹפוֹרְיָא *x. f. pl.* (ὀπώρα) Sommerfrüchte.

אִיפַּרְכָא, אִיפַּרְכוֹס *x. m.* (ὕπαρχος, ἔπαρχος), *pl.* אִיפַּרְכִין Est II 1, 3 Präfekt.

אַפַּרְכְיָא, אַפַּרְכֵי (Meg. Ant.) *x. f.* (ἐπαρχία), *pl.* אַפַּרְכִין, אַפַּרְכָוָון Provinz, Präfektur.

אַפְרוּמְבְיָא *x. m.* (φορβειά) Halfter.

אַפַּרְכֵּל *h. m.* Weinranke.

אַפַּרְכּוֹרִים (jGitt 46[a]) Ortsname.

אַפַּרְכֵּס, אַפַּרְכֶּסֶת *x. f.* (πρόχοος) Mühltrichter.

אֲפַרְסְמָא, אֲפַרְסְמוֹן *x. m.* (βάλσαμον) Balsam, Balsambaum.

אִיפְּרְסַן (jKidd 64[a]) *a.* (vgl. פּוֹרְסָנָא) *Itpe.* taxiert werden.

אֲפַרְסְקִין *x. m. pl.* (περσικά) Pfirsich (*Amygdalus persica*).

איפרפום l. אִיפּוֹפָּסִים.

אַפְרִיקָאָה *m.* Bewohner von Nordafrika.

אַפְרְקִיד *x.* auf dem Rücken.

אַפְרִיקִי (Est II 6, 10), אַפִּירְקָא (1K 10, 22; 22, 49 Or 2377) *f.* (Ἀφρική) Afrika.

אַפְרוֹרְיָא *x. m.* (φρούριον), *pl.* אַפְרוֹרְנָן l. אַפְרוּרְנָן Ez 4, 2; 21, 27 Festung.

אַפְרֶשׁ *a.* לְאַפְרֶשׁ (Jes 57, 16 Soc 59) aufs unbestimmte, für immer.

אַפְרָשָׁה *h. f.* 1. Abtrennung, Absonderung; 2. heilige Abgabe.

אַפְרָשׁוּתָא (Ex 25, 2) *a. f., pl. c.* אַפְרָשׁוּת Nu 18, 19 heilige Abgabe.

אֶפְרָתִי *h. m.* 1. Ephratiter; 2. *pl.* Edelleute (?).

אֶפְרָתָאָה *a. m., ind.* אֶפְרָתִי Jud 12, 5 MS, l. אֶפְרָתִי Ephratiter.

אֶפְשׁ *h. m.* Verlangen. Nur in der Verbindung: אִי אֶפְשִׁי ich will nicht.

אֶפְשָׁר (Gen 4, 14), אִפְשַׁר (Gen 13, 16, Ez 1, 27) *a.* möglich.

אַפְתָּא *a. m.* 1. Erker, Vorbau; 2. Knollen (?); 3. אַפְתֵּי רַמְשָׁא Anbruch der Nacht.

אופתא *a. f.* Stielansatz (von Zweigen) am Palmbaum.

אַפְתָּאָה (Jes 30, 33) *a. f.* Weite.

אַפְתִּיסִים *x. f.* (ἐπίθεσις) Hinterhalt, Überfall.

אפתנתין l. אַפְטַקְנְטִין *x.* (ἑβδομήκοντα) siebzig.

אַפְתְּקָא *a. m.* Schöpflöffel.

אַפּוֹתִיק, אַפּוּתִיקִי *x. f.* (ἀποθήκη) 1. Niederlage, Behälter; 2. Schatz.

אַפּוֹתִיקִי *x. f.* (ὑποθήκη) 1. Unterpfand, Garantie; 2. Schuldschein.

אָצָר *h. m.* Ausgepresstes, Öl.

אצבמין l. אַצְבְּמִין.

אַצְבְּמִין, אַצְבִּין *x. m.* (ἀσβέστη) Asbest.

אֶצְבַּע *h. f., pl.* אֶצְבָּעוֹת, אֶצְבָּעִים 1. Finger, bes. Zeigefinger; 2. Zehe; 3. hervorragendes Glied, Lappen der Lunge; 4. Teil, Stück; 5. Zeugungsglied.

אֶצְבְּעָא (Ex 31, 18), אֶצְבַּעְתָּא *a. f., pl. c.* אֶצְבְּעָת 2 S 21, 20 Finger.

אֶצְבָּעָן *h. m.* Däumling.

אצבעתא s. אֶצְבַּעְתָּא.

אֶצְבָּתִי (?) *h. f.* Zange (?).

אַצְוָחוּתָא, אַצְוָחְתָּא *a. f., c.* אַצְוָחַת Ez 7, 14 Lärm, Geschrei.

אַצְוָתָא *a. f.* Schmarotzerpflanze.

אָצוּתָא *a. f., c. s.* אָצוּתָךְ Dt 28, 17, *pl. c. s.* אָצְוָתְכוֹן Nu 15, 20 1. Backtrog; 2. Teigmasse in einem Trog.

אִצְטְבָא *x. m.* 1. (στοά) Säulenhalle; 2. (στιβάς) Strohlager.

אִצְטַבְלָא *x. m.* (στάβλος) 1. Stall; 2. Gehege.

אצטגנינין s. אִסְטַגְנִינִין.

אִצְטָדִין, אִצְטָדְיָא *x. m.* (στάδιον) Arena, Rennbahn.

אִצְטָדְיָא *a. m.* Zerstörung.

אִצְטְוָא s. אִצְטְבָא.

אִצְטְלָא, אוּצְטְלָא (Cant 5, 10), אִצְטְלִיתָא *x. f.* (στολή), *pl.* אִצְטְלָוָן Gen 45, 22, אִצְטְלִין Jud 14, 19, אִצְטְלָוָן Mantel.

אִצְטְלִית, אִצְטְלִים *x. f.* Futter (eines Schuhes).

אִצְטְרוֹבָל *x. m.* (στροβιλός) 1. ein sich drehender Körper; 2. Zirbelnuss.

אצטרבאמוטא l. אִסְטְרוֹפוֹמְטָא.

אִצְטָרְכָיָא *a. m.* Bedürfnis.

אִצְטְרוֹלוֹגוֹס *x. m.* (ἀστρόλογος) Astrolog.

אִצְיָא, אוּצְיָא *a. f.* Beet, Reihe.

אַצִּיל *h. f.* Gelenk.

אֲצִיצָא *a. m.* Gefäss.

אָצַל *m.* Personenname.

אֵצֶל *h.* neben.

אַצְלָחוּתָא *a. f., c. s.* אַצְלָחוּתֵיהּ Koh 10, 6 Erfolg, Glück.

אֶצְעָדָה *h. f.* 1. Schnalle; 2. Strumpfband.

אָצַף *a. m.* ängstlich sein.

אַצְפְּתָא *a. f.* Matte.

אָצְצָא, אָצְצְתָא *a. m. f.* 1. Pressung; 2. niedriger Preis.

אֶצְקְדָא *h. m.* eine Heuschreckenart.

אָצַר *h.* sammeln, anhäufen.

אָצַר *a., ipf.* 3 *m. pl.* יֵיצְרוּן Gen 41, 35 sammeln. *Itpe. ipf.* יִתְאָצַר Jes 23, 18 gesammelt werden.

אַצָּר *h. m.* Grosshändler.

אַצְּרָא *a. m.* Zusammenziehung.
אֵיצָּרָא *a. m.* Saft.
אצרות רוח (jSabb 12ᵇ) l. אַצְרוּתִּיּוֹן *x.* (στρούθιον) Seifenkraut (*Saponaria officinalis*) ?.
אַקוּבִּיטוֹן *x. m.* (ἀκούβιτον) Polster.
אקובגא l. אַקוּנְבַּיָא.
אַקְהָיוּתָא *a. f.*, *c.* אַקְהָיוּת Am 4, 6 Stumpfheit.
אַקְוָתָא, אַקְהָתָא *a. f.* Verwerfung, Protest.
אָקוֹן *h. m.* Rohrgeflecht.
אַקוּפָא *a. m.* Knoten in einem Gewebe (?).
אַקוּשָׁא *a. m.* hart.
איקוסטא (VajR 6, Ausg. Const. אי קושטא) l. אֵיקֵישְׂטָא *x. m.* (ἀκέστωρ) Geburtshelfer, Arzt.
אוקטו *x.* (ὀκτώ) acht.
אַקְטִיסְפּוֹן Ktesiphon am Tigris.
אַקְטוּרָא, אוּקְטוּרָא *x. m.* (ἄκτωρ) ein Beamter, der die Aufsicht über die Sklaven und das Staatseigentum hat.
אַקְטַרְתָּא *a. f.* etwas Qualm Verursachendes.
אֵיקֵי *x.* (εἰκῇ) עַל אֵיקֵי aufs Geratewohl.
אֶקֵי *x.* (εἶκε) Platz!
אוקיי (SchirR 7, 8) l. אוּקְיָנוֹס.
אוּקְיָא s. אוּנְקְיָא.
אֻקְיָנוֹס (Koh 1, 7), אוּקְיָנוֹס *x. m.* (ὠκεανός) Weltmeer.
אַקְלִיבוּסְתָּא *x. f.* Hüftbein (?).
אַקְלִידָא *x. f.* (κλείς) Schlüssel, Schlüsselbart.
אַקִילוֹס *m.* (Ἀκύλας) Personenname.
איקלין (jAb. z. 41ᵈ) l. איקרין (so Ausg. Ven.), s. אֵיקָרָא.
אַקְלִפְרָא *x. m.* (*aquilifer*) Adlerträger.
אֵיקוּמֵינֵי, אוּקוּמֵינֵי *x. f.* (οἰκουμένη) die bewohnte Erde.
אַקְמֵי *x. f.* (ἀκμή) Blüte.
אקמתא (Prov 30, 28) l. אַמְקְתָּא *a. f.* Eidechse.

אֲקַן *a.* Halme treiben.
אֵיקוֹנִין *x. m.* (εἰκόνιον), *pl. h.* אֵיקוֹנִיּוֹת, *a.* אֵיקוֹנַיָא, אֵיקוֹנְתָא l. Bild, Abbild; 2. Gestalt, Aussehen.
אַקוּנְבַּיָא *x. m.* Wölbung, Kuppel.
אֵיקוֹנְיָא *x. f.* (εἰκών) Bilderprozession.
אַקְנָיוּתָא *a. f.*, *c. s.* אַקְנָיוּתִי 1 S 1, 16 Herausforderung, Reizung.
אַקְנָיְתָא *a. f.* 1. Kauf (von den Babyloniern festlich begangen); 2. Zahlungsverpflichtung.
אֵיקוֹנוֹמוֹס *x. m.* (οἰκονόμος) Verwalter.
אַקוּנָס *x. m.* (κύων?) eine Fischart.
אַקְנוֹס *x. m.* (ἱκανός) geschickt, fähig, genügend.
אַקְנְקִיתָא *x. f.* (κνηκίας) der Falbe (Beiname des Wolfs).
אַקְנָתָא *a. f.* Treiben von Halmen.
אַקְסִיוֹס *x. m.* (ἄξιος) würdig.
אקסינרון s. אַכְסִנְרוֹן.
אַקְסִילְלוֹאָן (Cant 4, 14, MS אַסְקֵי לְאַלְוָאָן) *x. f. pl.* (ξυλαλόη) Aloeholz.
אַקְפָּדָה *h. f.* Aufregung, Überstürzung.
אוּקְצָא *a. m.* Spitze, Winkel.
אַקְפּוּתָא *a. f.*, *c.* אַקְפּוּת Jes 3, 24 Haarkräuseln.
אַקְקְיָא (falsch אקיקא) *x. f.* (ἀκακία) Saft der Schoten der Akazie (*Acacia vera*).
אַקְרָא *x. f.* (ἄκρα) Befestigung, Burg.
אַקְרָאִי *a. m.* zufällig.
אַקְרוֹנְיָא Ortsname.
אַקְרַפְּטָא *x. m.* (κράβατος) Polstersitz.
אַקְרוּקְתָא *a. f.* Frosch.
אָרָא *a. m.* 1. Name eines Fisches; 2. (ἀρά) Verderben; 3. Vogelsteller (?).
אֵירָא *x. m.* (εἶρια) Wolle.
אָרָא *a.* in Verbindung bringen. *Aph.* אַיְרִי dass.
אֶרְאֶלִּים *h. m. pl.* Name von Engeln.
אַרְאָנָא *a. m.* Pflanze (*Malve?*).
אֲרַב *a.* auflauern. *Pa.* dass.
אַרְבָּא *a. f.* 1. Boot; 2. Napf; 3. s. אַרְבְּתָא.
אוּרְבָּא *a. m.* Reihe, Zwischenraum.
אַרְבָּאָה *a. m.* Araber.

אַרְבֶּה *h. m.* Heuschrecke.
אֲרֻבָּה *h. f.* 1. Lucke; 2. Teil der Flügelthür.
אַרְבּוּנָא(?) *a.m.* schwaches Sehvermögen.
אַרְבֵּילָא *a. m.* Sieb.
אוּרְבִּינָא (Est II 2, 7, MS אַרְנְבָא) *a. m.* Papyrusstaude.
אַרְבֵּיסַר *a. m., f.* אַרְבֵּיסְרֵי vierzehn.
אַרְבֵּיסְרָאָה *a. m., f.* אַרְבֵּיסְרֵיתָא vierzehnter.
אַרְבֵּל I Stadt in Galiläa (Arbela).
אַרְבֵּל II *a.* sieben, schütteln.
אַרְבֵּלִי *m.* Einwohner von Arbel.
אָרְבָן *h. m.* grobes Gewebe.
אוּרְבָּנָא *a. m.* Papyrusstaude (*Cyperus papyrus*).
אַרְבָּעָה *h. m., f.* אַרְבַּע vier.
אַרְבְּעָה (Gen 14, 9) *a. m., c.* אַרְבְּעַת Nu 29, 20, *f.* אַרְבַּע Gen 11, 16 vier. אַרְבְּעֵי, אַרְבַּעְתֵּי, *c. s.* אַרְבַּעְתֵּיהוֹן Ez 1, 10 Soc 59 die vier. *pl.* אַרְבְּעִין Gen 47, 28 vierzig.
אַרְבָּעָה (Jes. 7, 25, MS אַרְבַּעָה) *a. f.* das sich Niederlegen.
אַרְבַּעְסְרֵי *a.* vierzehn.
אַרְבַּעְתָּא *a. f.* der vierte Tag der Woche, Mittwoch.
אָרְבְּתָא *a. f.* Euphratpappel, Weide.
אָרְגָא *a. m.* Begehrenswertes.
אָרַג *h.* 1. flechten, weben; 2. ausarbeiten, formulieren. *Ni.* gewebt werden. *Pi.* 1. der Reihe nach machen; 2. (Gemüse) auslesen.
אֲרַג *a.* weben.
אַרְגוּבְלָא *x. m., pl. d.* אַרְגוּבְלַיָּא 2K 12, 13 Steinhauer.
אַרְגְּוָנָא (Ex 25, 4) *a. m.* Purpur.
אַרְגַּז *h. m.* Kasten.
אַרְגָּזָא (Ez 20, 28) *a. f.* Zornigmachen, Herausforderung.
אַרְגָּזוּתָא *a. f., c. s.* אַרְגָּזוּתֵיהּ 1K 15, 30, *pl. d.* אַרְגָּזְוָתָא 1K 21, 22 dass.
אַרְגִּיזָא Ortschaft in Babylonien.
אַרְגָּטִים *x. m.* (ἐργάτης) Arbeiter.
אַרְגַּלְיָא *x. m.* (ἐργαλεῖον) Werkzeug.
אַרְגָּמָן *h. m.* Purpur.
ארגנטין, ארגנטים 1. אַגְרְנְטִין, אַגְרְנְטִים (?) *x. m.* (γερόντιον) altes Männchen (Zwerg).
אַרְגְּנְטָרִין (falsch ארגנטורין) *x. m. pl.* (ἀργενταρία) Silberzeug.
אַרְגֶסְטִים *x. m.* (ἀργεστής) Nord-West-Wind.
ארגסטירין 1. אַגְרַטוּסִין, s. אַגְרְטִין.
אַרְגּוּרִין *x. m.* (ἀργύριον) eine Silbermünze.
ארד (jSot 18[a]) l. אָרָר.
אַרְדָּא *a. m.* 1. Trüffel (*tuber*); 2. (*hordeum*) Gerste; 3. Anfang von persischen Eigennamen.
אורדא 1. אוּדְדָא.
אַרְדַּב, אַרְדְּבָא *x. m.* ein Trockenmass (= 72 Sextare).
אַרְדִּיכְלָא *x. m., pl. d.* אַרְדּוּכְלַיָּא 2 K 12, 13, Soc 59 אַרְדִּיכְלַיָּא Baumeister.
אַרְדִּילָא *a. m.* Trüffel (*tuber*).
אֲרוֹדִין *x.* (Ἡρώδειον) Kastell des Herodes.
אַרְדִּלְג *x. m.* Mehlspeise.
אוּרְדְּבָא *a. m.* grosse Nadel, Keule(?).
אוּרְדְּעָנָא (אוּרְדְּעָא) *a. m., pl. d.* אוּרְדְּעָנַיָּא Ex 8, 3 1. Frosch; 2. eine Zungenkrankheit.
אַרְדִּפְנֵי (GenJI 30, 37 MS, ExJI 15, 25 MS) *x. f.* (ῥοδοδάφνη) Oleander (*Nerium Oleander*).
ארדקסס (jErub 20[c]) l. אַרְדַּקְסָס (Artaxata?) Stadtname.
אַרְדְּשִׁיר Stadt bei Ktesiphon.
אָרָה *h.* pflücken.
אֲרוּגָה *h. f.* Gewebe.
אַרְוָד Stadt an der phönizischen Küste (Ἄραδος).
אַרְוָדָא *a. m.* Maultier.
אַרְוָדָאָה *m., pl. d.* אַרְוָדָאֵי Gen 10, 18 Bewohner von Arvad.
אַרְוִיסָא *x. m.* Seil.
אָרוֹךְ *h. m.* 1. lang, schlank; 2. lang, dauernd; 3. wohl bestellt, hergerichtet.

אֲרוּכָה h. f. 1. s. אֲרוּךְ; 2. Längsseite der Bettstelle; 3. Mulde; 4. Genesung. הֶעֱלָה א' vernarben.

אֲרוּכְתָא a. f. Genesung.

אֲרוּם (Koh 11, 4) a. 1. weil; 2. dass. S. אֲרֵי.

אֲרוּמָא Ortsname.

אֲרוּמָאָה a. m. Römer.

אֲרוֹן h. m., pl. אֲרוֹנוֹת 1. Kasten; 2. Bundeslade; 3. Sarg.

אֲרוֹנָא I (Ex 25, 10) a. m. 1. Kasten, Lade; 2. Sarg.

אֲרוֹנָא II m. eine Pflanze (*Malve?*).

אִירוּס x. m. 1. l. אִירִיס (ἶρις) Schwertlilie; 2. ein Musikinstrument (?); 3. s. אָרָס, אִרְסָא.

אָרוּס h. m. Verlobter.

אֲרוּסָה h. f. Verlobte.

אֵרוּסִין h. m. pl. Verlobung.

אֲרוּעָא a. m. Festzeit.

אֲרוּרְתָא (2 K 9, 34) a. f. 1. Verfluchte; 2. Götzenbild.

אֶרֶז h. m. 1. Ceder (*Pinus cedrus, Juniperus Oxycedrus* u.s.w.); 2. grosser Gelehrter.

אורז x. m. (ὄρυζα) Reis (*Oryza sativa*).

אַרְזָא I (Lv 14, 4) a. m., pl. אַרְזִין Nu 24, 6 1. Ceder (*Pinus cedrus, Juniperus Oxycedrus* u.s.w.); 2. Personenname.

אַרְזָא II a. m. (= קַרְסָא) vertrocknet, hart.

אורזא, אוריזא x. m. (ὄρυζα) Reis.

אַרְזְבוּנִית x. f. (ἐρυσίβη) eine Heuschreckenart.

אַרְזוּבָא a. m., pl. אַרְזוּבִין 1 K 6, 7 Hammer.

ארזין (Tos. Sanh IX, 8) l. אֲרָזִין.

אַרְזִילָא (Cant 8, 14), אוּרְזִילָא (Cant 2, 9) a. m., pl. אַרְזִילִין Cant 7, 4 das Junge einer Gazelle.

אַרְזְלָא (Jes 24, 20, MS עַרְזְלָא, falsch אוּרְזִילָא) a. m. 1. Hängematte; 2. s. אוּרְזִילָא.

אוּרְזְנָא a. m. Fruchtart.

אַרְזְנָאָה m. aus Arzana.

אַרְזַפְתָּא (Jud 4, 21) a. f. 1. Hammer; 2. Mohnart (?).

אָרַח h. Pi. beherbergen. *Hitp.* beherbergt werden.

אֲרַח a., pt. sg. m. אָרַח Jud 19, 17 wandern. *Itpa.* beherbergt werden.

אֹרֵחַ h. m. Reisender, Gast. הַכְנָסַת אוֹרְחִים Gastfreundschaft.

אָרְחָא I a. m. Gast, Reisender.

ארחא II (jBer 2[d]) l. שַׁחְרָא (so Ausg. Lehm.).

ארחא III s. אֲרִיחָא.

אוֹרְחָא (Gen 38, 16) a. f., c. אוֹרַח Gen 24, 48, pl. ind. אוֹרְחָן Dt 28, 7, Jud 5, 6 1. Weg, Lauf; 2. Gewohnheit; 3. Geschick. אוֹרַח אַרְעָא Sitte. אַגַּב אוֹרְחָא beiläufig.

אַרְטָא x. Anfang persischer Namen.

ארטבון l. אַטְּרְבוּן x. m. (*tribunus*) Tribun.

אַרְטַבְלָא(?) x. m. (ταβελλάριος) Kourier.

אַרְטַבַן m. Name eines parth. Königs.

אַרְטַבַנְיָא, אַרְטִיבְנָא Stadt bei Pumbeditha.

ארטסים l. אִסְטְרָסִים x. f. (στερέωσις) Verdichtung.

אַרְטְקָפָא x. m. (ἀρτοκόπος) Bäcker. בֵּית א' Bäckerei.

אֲרֵי (Gen. 1, 4) a. 1. dass; 2. weil; 3. wenn.

אֲרִי; אַרְיֵה h. m., pl. אֲרָיוֹת 1. Löwe; 2. Zeichen im Tierkreis.

אַרְיָא (Nu 24, 9) a. m., pl. ind. אַרְיָן Dt 33, 22 Löwe.

אֻרְיָא, אוּרְיָא I (Jes 1, 3), אוּרְיָא (Est II 6, 11) a. f., pl. אוּרְיָן 1 K 4, 6 Krippe.

אוּרְיָא II x. m. (ὅρριον), pl. אוּרְיוֹת Magazin.

אִרְיָא a. f. Zusammenhang. מָאי אִרְיָא warum hängt es zusammen? מִדֵּי אִרְיָא hängt es etwa zusammen?

אֲרִיאֵל *h. m.* Bezeichnung des Tempels.
אֲרִיג *h. m.* Gewebe.
אֲרִיגָה *h. f.* Weben.
אַרְיוֹךְ *m.* Ehrentitel Rab Samuel's.
אַרְיוּתָא *a. f.* Löwin.
אַרְיוֹס *m.* (Ἄρειος) Personenname.
אָרִיחַ *h. m.* 1. Latte; 2. אָרִיחַ עַל גַּב לְבֵנָה Schreibweise von Stellen der h. Schrift mit schachbrettartigem Wechsel von beschriebenen und unbeschriebenen Stellen. אָרִיחַ עַל גַּב אָרִיחַ Schreibweise, wobei die beschriebenen Stellen über einander stehen (Kolumnen bilden); 3. Stadt bei Tiberias.
אֲרִיחָא (Nu 4, 10) *a. m., pl. d.* אֲרִיחַיָא Ex 25, 27 Latte, Stange.
אֲרִיכָא *a. m., c.* אֲרִיךְ Ez 17, 3 1. lang; 2. recht, schicklich; 3. Beiname eines Lehrers.
אֲרִיכָה *h. f.* Verlängerung. א' אַף Nachsicht.
אֲרִיכוּת *h. f.* 1. Länge; 2. Hinhalten, Nachsicht üben.
אֲרִיכוּתָא *a. f., c.* אֲרִיכוּת Jes 38, 11 dass.
אָרִים (אָרוּם). בֵּית א' Ortsname.
אָרִים *h. m.* Pächter, der einen bestimmten Teil seines Ertrages als Pacht (in Naturalien) entrichtet.
אָרִיסָא (Cant 8, 11) *a. m.* dass.
אֲרִיסוּת *h. f.* Pacht.
אֲרִיסוּתָא *a. f.* 1. dass; 2. s. אֲרִישְׁתָא.
אוֹרִיר *x. m.* (ὀλεάριος) Kleiderbewahrer, eigentl. Einreiber (im Bade).
אָרִירָן s. אָרְרָן.
אֲרִירָה *h. f.* Verwünschung.
אֲרִישְׁתָא *x. f.* 1. Verpflichtung; 2. Einladung, welche zur Gegeneinladung verpflichtet.
אֲרִיתָא s. אָרְתָא.
אָרַךְ *h.* lang sein. *Hi.* 1. verlängern, hinziehen; 2. הֶאֱרִיךְ פָּנִים, אַף, רוּחַ Nachsicht üben; 3. lang dauern; 4. schwer machen.

אֲרַךְ I *a., pf.* 3 *m. pl.* אֲרִיכוּ 1K 8, 8 (MS אֲרִיכִין), *ipf.* 3 *pl.* יֵירְכוּן Ex 20, 12, Dt 5, 16 lang sein. *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תּוֹרִיךְ Dt 4, 40, 2 *m. pl.* תֵּירְכוּן Dt 32, 47 1. lang machen; 2. lange thun; 3. hinhalten, zögern; 4. warten, harren.
אֲרַךְ (= עֲרַךְ) II *a.* rüsten.
אֶרֶךְ *h. m.* אֶרֶךְ אַפַּיִם langmütig.
אַרְכָּא, **אַרְכָא** *x. m.* (ἀρχή?), *pl. c. s.* אַרְכוֹהִי Est II 8, 15 Ende, Spitze.
אַרְכָא (Gen 6, 3) *a. f.* Zeitdauer, Frist.
אוּרְכָּא (Gen 6, 15) *a. m.* Länge.
אֲרִיכָא *a. f.* (ἀρχή) Einleitung (?).
אַרְכַּבְתָּא *a. f.* oberste Schicht (von dreien).
אַרְכָה *h. f.* Zeitlänge, Frist.
אַרְכּוּבָה *h. f.* 1. Knie; 2. Gelenk; 3. Weinranke.
אַרְכּוּבְתָא *a. f., pl. c. s.* אַרְכֻּבָתָךְ Koh 12, 3 dass.
אַרְכּוּף *a. m.* Folter.
אַרְכּוּת babylonische Stadt (Arku).
אַרְכוּתָא *a. f., c.* אַרְכוּת Thr 5, 20 Länge.
אַרְכֵּי I *x. f.* (ἀρχή) Regierung, Magistrat.
אַרְכֵּי II (Jud 1, 11) *x. m.* (ἀρχεῖον) Archiv.
אַרְכִּיטֶקְטוֹן, **אַרְכִּיטֶקְטוֹס** *x. m.* (ἀρχιτέκτων) Baumeister.
אַרְכִּיאַטְרוֹס l. **ארכיאטוס** *x. m.* (ἀρχίατρος) öffentlicher Arzt.
אַרְכִּידִיקָא *x. m.* (ἀρχίδικος) Oberrichter.
אַרְכִּיוֹן *x. m.* (ἀρχεῖον) Rathaus, Archiv.
אַרְכִּילִיסְטִים (falsche Endung וס) *x. m.* (ἀρχιλῃστής) Räuberhauptmann.
אַרְכִּילִיפְטָר l. **ארכיליפור** *x. m.* (ἀρχιλήπτηρ) Oberhaupt der Häscher.
אַרְכִּיסְטִים, **אַרְכִּיסְטְרִים** *x. m.* (ὀρχηστής, ὀρχηστήρ) Tänzer.
אַרְכִּיסְטְרַאטֵגוֹס *x. m.* (ἀρχιστρατηγός) Praetor (Richter) mi consularischer Gewalt.
אַרְכוֹן, **אַרְכוֹנָא** *x. m.* (ἄρχων), *pl. c.*

אַרְכּוֹנֵי Est II 8, 13 Or 2377, אַרְכּוֹנוּת 1. Statthalter; 2. Stadtvorstand.

אַרְכָּן *h. m.* einer der etwas lang macht

אַרְכָּנוּתָא *x. f.* (vgl. ἄρχων) Archontenamt.

אורכנים l. אַרְכִּינַס *m.* (Ἄρχινος) Personenname.

אַרְכּוֹנְטוֹס *x. m.* (ἄρχων) Magistratsperson, Archont.

אַרְכְּסָא *a. m.* fest, dicht.

אַרְכַּת Stadt am untern Euphrat (Ὀρχόη).

אוּרְכְּתָא *a. f.* Vollmachtsurkunde.

אַרְלָא *a. m.* unbeschnitten.

אורולוגִין *x. m.* (ὡρολόγιον) Uhr.

אֲרָם (Gen 28, 2) 1. Personenname; 2. Syrien; 3. Rom (?).

אֲרָמָא (Ex 29, 26) *a. f.* Schwingung (des Opfers).

ארמא *x., pt. pass.* מְאָרְמָאִין *in contumaciam* (ἔρημον δίκην) verurteilt werden.

אִרְמָא mesopotamische Ortschaft.

אֲרַמָּאָה (Dt 26, 5) *a. m.* syrisch, Syrer.

אַרְמָאָה *a. m., ind.* אַרְמַי Lv 25, 47, *pl. d.* אַרְמָאֵי Thr 5, 11 (nicht MS) Heide.

אֲרוֹמָאָה *a. m.* römisch.

אַרְמוֹן *h. m.* 1. Palast; 2. Name einer Stadt; 3. Platane (*Platanus orientalis*).

אֲרָמוּתָא (Ex 29, 27) *a. f.* 1. Aufstehen; 2. Darbringen, „Weben“.

אֱירִימְיָא *x. f.* (ἐρημία) Einöde.

אֲרַמִּי *h. m.* Aramäer, Syrer.

אַרְמִי *h. m.* Heide.

אַרְמִיוּתָא *a. f.* Heidentum.

אֲרָמִית *h.* 1. aramäisch, syrisch; 2. Heidin.

אֲרַמִּית *h. f.* Aramäerin.

אֲרָמִית (2 K 18, 26, MS אֲרָמַת) *a.* aramäisch.

אַרְמֵל *h. Hitp.* zur Witwe werden.

אַרְמִילָאוֹס, אַרְמַלְגּוֹס (DtJI 34, 3 MS) *x.* Personenname (Ἑρμύλος, Ἑρμόλαος, Ῥωμύλος).

אַרְמְלוּתָא *a. f., ind.* אַרְמְלוּ Jes 47, 58 Witwenschaft.

אַרְמִילוֹס, אִרְמִילוֹס (Jes 11, 4 *in marg.*) *m.* Personenname (Ἑρμύλος, Ῥωμύλος).

אַרְמַלְתָּא *a. f., ind.* אַרְמְלָא Dt 24, 16 Witwe.

אֲרֵימוֹן *x. m.* (ἔρημος) öde.

אַרְמִינָאָה (Thr 4, 21, MS אַרְמוֹנְיָא) l. אַרְמִינְיָא.

אַרְמִינְיָא, אַרְמַנְיָאָה *f.* 1. (Ῥωμανία) Romania (Rumelien); 2. (Ἀρμενία) Armenien (?).

אַרְמַנְיוֹס *m.* (Ῥωμανός) Personenname.

אוּרְנָא (Jes 44, 14) *a. m., ind.* אוֹרֶן Jes 40, 20 Lorbeerbaum.

ארנא (Sabb 32ᵃ) l. אֲרוֹנָא.

אַרְנֶבֶת *h. f.* Hase.

אַרְנַבְתָּא *a. f., ind.* אַרְנְבָא Lv 11, 6 Hase.

אַרְנוֹנָא, אַרְנוֹן *x. f.* 1. (ἀννῶνα) Naturalleistungen an die Hofhaltung oder Armee eines Fürsten; 2. l. אָרוֹן.

אֲרְנָטוֹס *x. m.* (ὀρνᾶτος) Schmuck.

אַרְנָקִי, אַרְנְקָא *a. f.* (ἀρνακίς) Beutel. א׳ דְמוֹחָא Hirnschale.

אֵרַס *h. Pi.* 1. sich eine Frau verloben; 2. zur Frau geben. *Ni. Hitpa.* verlobt werden (von der Frau).

אֲרַס *a., ipf.* 2 *m. sg.* תֵּירוֹס Dt 28, 30 sich eine Frau verloben. *Pa. pt. pass. f.* מְאָרְסָא Ex 22, 15 verloben. *Itpe.* verlobt werden.

אֶרֶס *h. m.* Gift.

אירוס, אִירִים l. אירוס *x. m.* 1. (ἶρις) Schwertlilie; 2. Musikinstrument.

אִרְסָא *a. m.* Gift.

אַרְסְטָא *x. m.* 1. (ἄριστον) Frühstück; 2. (ἀρίστης) Gast.

אֲרִסְטוֹבְלוֹס *m.* (Ἀριστόβουλος) Personenname.

אורוסטין l. אוּרוֹסְטוֹן *x. m.* (ῥοσᾶτον) Rosenwein.

אַרְסְטוֹן *x. m.* 1. (ἄριστον) Frühstück;

2. (Ἀρίστων) Personenname; 3. (ἄριστος) Vornehmer.

אַרְסְקִינָס m. (Ἐρασίξενος) Personenname.

ארסקינין l. אֲסִרְקִינִין x. m. pl. (σηρικά) halbseidene Stoffe.

אָרַע h. zustossen, sich ereignen. *Ni.* sich ereignen, in Berührung kommen. *Pi.* treffen. *Hitp.* hinzukommen.

אָרַע (Dt 32, 10) *a.* begegnen, treffen. *Pa.* 1. treffen, zustossen; 2. sich begeben, ereignen. *Aph. ipf.* יְאוֹרַע Koh 3, 14, *Itpa.* dass.

אַרְעָא, אוּרְעָא I *a. m.* 1. Zufall, Begegnis, לְאוּרְעֵיהּ ihm entgegen; 2. Krankheit.

אַרְעָא (Gen 1, 1) II *a. f., ind.* אֲרַע Gen 2, 11, *pl. d.* אַרְעָתָא Gen 26, 3 Erde, Erdboden, Land. בַּת אַרְעָא Fussleiden.

אַרְעָאָה *a. m., pl. ind.* אַרְעָאִין Gen 6, 16, *f. d.* אַרְעָיתָא Dt 32, 22, 1K 5, 6, אַרְעִיתָא Ez 26, 20 unten befindlich.

אַרְעוֹנָא *a. m., ind.* אַרְעוֹן, אַרְעוֹן Koh 3, 19 Geschick.

אַרְעוּתָא (Koh 9, 11) *a. f.* Schicksal.

אַרְעַי *a.* בְּאַרְעַי zufällig.

אַרְעִית *h. f.* das Unterste.

אַרְעִיתָא *a. f., c.* אַרְעִית Jer 48, 28 Tiefe.

אוּרְעִיתָא *a. f., pl.* אורעיה LvJI 11, 20 MS l. אוּרְעָן Wespen.

אַרְפְּכוֹם *x. m.* (ἅρπαξ, ἁρπάγιον) Wasseruhr.

אֶרֶץ *h. f.* Erde, Land, Boden. הָאָרֶץ Palästina. עַם הָאָרֶץ ungelehrter Mensch, der es mit der Befolgung des Gesetzes nicht genau nimmt.

אַרְצוּת *h. f.* Überredung, Übergabe.

ארקולאון s. ארקולאון.

אַרְקְלִין (Est II 1, 3) *x. m.* rasches Kamel (?).

ארק s. אֲרַק.

אַרְקָא 1. Stadt am Libanon (Ἄρκη); 2. Örtlichkeit im Totenreich; 3. Erde.

ארקבסא (jBer 5ᵃ) l. אַרְקַבְסָא (so MS Serillo), s. אַלְקַפְטָא.

אַרְקוּלְיָנֵי, אַרְקוּרְיָנֵי *x. m.* (*Herculiani*) Teil der kaiserlichen Leibwache.

אַרְקִין *x. m.* (κρόκος) Crokusblume.

אַרְקְלִיס *m.* (Ἡράκλειος) Personenname.

אַרְקַפְתָּא s. אַלְקַפְתָּא.

אַרְקְתָא *a. f.* 1. geschmiedetes Eisen; 2. Leberkrankheit (?); 3. s. עַרְקְתָא.

אָרַר *h., pt. pass.* אָרוּר verfluchen. *Pi.* dass. *Ni. Hitpa.* verflucht werden.

אֲרַר *a.* verfluchen, s. אֲרוּרְתָא 2K 9, 34, *d.* אֲרוּרַיָּא die Verse der Bibel, die das Wort אָרוּר enthalten.

אַרְרָן *h. m.* Dolch.

אָרַשׁ *h.* rüsten (?).

אַרְתָא *a. f., pl. d.* אַרְתַּיָּא Ex 8, 1 Kanal.

אַרְתִּכָּא *a. m.* Wagen.

אָרְתוֹסְיָא (Ὀρθωσιάς) phöniz. Hafenort.

אַרְתּוֹקוֹפִּין *x. m.* (ἀρτοκοπεῖον) Bäckerei.

אֵשׁ *h. m.* 1. Feuer; 2. Fieber.

אָשָׁא *a. m.* alt (?).

אַשְׁבּוֹרָן *x. m.* Vertiefung für Wasser.

אַשְׁגָּרָא *a. f.* Geläufigkeit.

אֲשַׁד *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֵישׁוֹד Gen 9, 6 ausschütten, giessen. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְאֲשַׁד Gen 9, 6 vergossen werden.

אַשְׁדְּתָא *a. f., pl. d.* אַשְׁדָּתָא 1K 10, 19 Axe.

אִשָּׁה *h. f., c.* אֵשֶׁת, *pl.* נָשִׁים Weib.

אִשֶּׁה *h. m.* Feueropfer.

אַשּׁוּחָא *a. m.* eine Cederart.

אַשְׁוָיָה *h. f.* Spule, worauf die Wolle gewickelt wird.

אַשׁוּנָא, אֵישׁוּנָא *a. m.* 1. Stärke; 2. Zeit; 3. Heissbad im Badehaus (?).

אַשּׁוּר *h.* schnell!

אַשּׁוּר Assyrien.

אִשּׁוּר *h. m.* 1. Preis; 2. Beglaubigung.

אַשּׁוּרִי *h. m.* assyrisch.

אִשּׁוּת *h. f.* Ehe.

אַשְׁוָת (Jes 25, 11, MS אַשְׁיוּת) l. אַשְׁיַת, s. אַשְׁיָתָא.

אַשּׁוּתָא (Lv 11, 30) *a. f.* Maulwurf.

אשון (GenJI 35, 16, Ausg. Ven. u. MS אשוון) l. אַשּׁוּן.

אַשִׁי, אַשְׁיָא, אַשְׁיָן *m.* Personenname.
אַשִׁיבְתָּא *a. f.* Entstellung von שְׁבוּעֲתָא Eid.
אֲשִׁימָא heidnische Gottheit (von Hamath).
אַשִׁינָא *a. m.* fest, hart.
אֲשִׁירְתָא s. אֲשֵׁרְתָא.
אֲשִׁישָׁא *a. m.* Glasgefäss.
אֲשִׁישָׁה *h. f.* Kuchen.
אֲשִׁישִׁיתָא *a. f.* dass.
אָשִׁיתָא, אֲשִׁיתָא, אָשְׁיָתָא *a. f., pl. d.* אָשְׁיָתָא Cant 2, 9, *c. s.* אָשְׁיָתְהָא Jer 50, 15 starke Mauer.
אֲשָׁכִים *h. m. pl.* Hoden. *denom.* מְאוּשְׁכָּן mit grossen Hoden versehen.
אַשְׁכַּבְתָּא *a. f.* 1. Sterben, Tod; 2. Schlachtung.
אוּשְׁכֵּי, אַשְׁכֵּי Zauberwort.
אֶשְׁכּוֹל *h. m.* 1. Traube. א׳ שֶׁל בֵּצִים Eierstock; 2. Bezeichnung eines grossen Gelehrten.
אוּשְׁכָּף, אַשְׁכָּף *a. m.* eine Heuschreckenart.
אוּשְׁכָּפָא *a. m.* Schuhmacher.
אַשְׁכָּרָא *a. m., pl.* אַשְׁכָּרִין Est II 1, 3 1. Ring, Armband; 2. abgegrenztes Gebiet, Feld.
אַשְׁכְּרוֹעַ *h. m.* Buchsbaum (*Buxus sempervirens*).
אַשְׁכְּרָעָא *a. m., pl.* אַשְׁכְּרָעִין Ez 27, 6 dass.
אַשְׁכְּרוּתִי *a. f.* Maulwurf (?).
אֵשֶׁל *h. m.* 1. Tamariske (*Tamarix syriaca*); 2. Park.
אֲשֵׁל, אֲשִׁיל ein Fluss in Assyrien.
אַשְׁלָא (1 S 22, 6) *a. m.* Tamariske.
אַשְׁלָא *a. m.* Strick, Seil.
אוּשְׁלָא *a. m.* Gerstentrank.
אַשְׁלָג *h. m.* Pflanze, die zur Seifenfabrikation verwandt wurde (*Leontice Leontopetalum*).
אַשְׁלְגָא *a. m.* dass.
אַשְׁלְמוּתָא (Ex 25, 7) *a. f.* 1. Einfassung; 2. Einweihung, Fertigstellung.
אָשָׁם *h. m.* Schuldopfer. א׳ תָּלוּי Schuldopfer, das dargebracht wird, wenn es zweifelhaft ist, ob man sich bei einer That versündigt hat. א׳ וַדַּאי Schuldopfer zur Sühne von Vergehungen, deren Schuld klar zu Tage liegt. א׳ חֲסִידִים Schuldopfer, das Fromme darbringen wegen etwa unerkannt gebliebener Verschuldung.
אַשְׁמָא (Lv 5, 15) *a. m.* 1. Schuldopfer; 2. Schuld.
אַשְׁמְדַאי (Koh 1, 11) *m.* Name eines Fürsten der Dämonen.
אַשְׁמָה *h. f.* Schuld.
אַשְׁמוּרָה, אַשְׁמוֹרֶת *h. f.* Nachtwache.
אַשְׁמַי *h. m.* schuldbelastet.
אַשְׁמְיָא Ortsname.
אַשְׁמְתָא *a. f.* Schuld.
אָשַׁן s. אַשִׁינָא.
אַשְׁנָה Ortsname.
אַשָּׁף *h. m.* Beschwörer.
אַשְׁפָא *a. m.* abgeschabtes Fell, Leder.
אַשְׁפָּה *h. f., pl.* אַשְׁפּוֹת, אַשְׁפַּתּוֹת Mist, Misthaufen.
אוּשְׁפִּיזָא *x. m.* 1. Herberge, Gasthaus; 2. Wirt.
אוּשְׁפִּיזְכָן, אוּשְׁפִּיזְכָנָא *x. m.* Gastwirt.
אוּשְׁפִּיזְכְתָּא *x. f.* Wirtin.
אַשְׁפַּלְתָּא *a. f.* Korb.
אֶשְׁפָּר *h. m.* bestimmte Quantität, Portion (?).
אַשְׁפְּרָא *a. m.* Kleiderreiniger.
אוּשְׁפַּרְתִּי *f.* Personenname.
אַשְׁקוּקָה (Entstellung von שְׁבוּעָה) Eid.
אַשְׁקַלְתָּא *a. f.* Verkauf (Ermächtigung wegzunehmen).
אַשְׁקְקָא *a. m., ind.* אָשְׁקָק Est II 6, 9 (nicht MS) Strasse, Platz.
אָשַׁר *h.* stark sein. *Pi.* 1. glücklich preisen; 2. beglaubigen. *Pu.* gepriesen werden. *Hitpa.* aufgestellt werden.
אֲשַׁר *a., ipf.* יֵישַׁר Est II 7, 10 (nicht MS) stark sein. *Pa.* 1. stark machen; 2. beglaubigen; 3. glauben. *Aph.* אַיְשַׁר, *Itpe.* אִתְּשַׁר stark sein.
אֶשֶׁר *h. m., pl. c.* אַשְׁרֵי Heil! (o über das Glück von).

אַשְׁרָאָה *a. m.* 1. Kredit; 2. Guthaben.
אֲשֵׁרָה *h. f.* Aschera, götzendienerischer Pfahl oder Baum.
אֲשֵׁרָה *h. f.* gerichtliches Zeugnis.
אַשְׁרָיוּתָא *a. f., c.* אַשְׁרָיוּת Jes 66, 1 Wohnen.
אַשְׁרְתָא *a. f.* Glück zu!
אֲשֵׁירְתָא *a. f., c.* אֲשֵׁירַת Dt 16, 21, *pl. d.* אֲשֵׁירַיָּא und אֲשֵׁירָתָא Aschera, götzendienerischer Pfahl oder Baum.
אַשְׁרָתָא *a. f.* 1. Attest; 2. Schulden.
אשש *h.* *Pu.* *Hitpo.* fest begründet werden.
אֶשֶׁשׁ *h. m.* Glas.
אֲשָׁשִׁיתָא *a. f.* Glasgefäss.
אִשְׁתָּא, אֶשְׁתָּא *a. m.* sechs. *pl.* אַשְׁתִּין אִשְׁתִּין sechzig.
אִשָּׁתָא (Lv 1, 8) *a. f., ind.* אִישָּׁא Dt 4, 24 1. Feuer; 2. Fieber.
אוּשָּׁה *h. f., pl.* אוּשִּׁין Fundament.
אוּשְׁתָא *a. f., ind.* אוּשָּׁא Cant 8, 9, *pl. d.* אֻשַּׁיָּא 1 K 7, 7 dass. S. auch אֲשִׁיתָא.
אִשְׁתָּא *a.* trinken.
אֶשְׁתָּאָה *a. m.* sechster.
אַשְׁתָּקְרָא *a. f.* dies Jahr.
אִשְׁתַּדְּרִיוּתָא *a. f., c.* אִשְׁתַּדְּרִיוּת Jes 7, 2 geschüttelt werden.
אֶשְׁתַּדּוּר (bibl.) *a. m.* Widersetzlichkeit.
אֶשְׁתְּמֹת Ortsname.
אֶשְׁתּוֹר *m.* Personenname.
אִשְׁתְּיָמָא *x. m.* Verwalter.
אִשְׁתִּיתָא *m.* Personenname.
אִשְׁתַּלְהוּתָא *a. f.* schwach werden.
אִשְׁתּוֹמָא (?) *a. m.* Wunder! Unsinn!
אִשְׁתְּמוֹדַע (Gen 42, 7) *a.* 1. erkennen, anerkennen; 2. erkannt, bekannt werden; 3. sich zu erkennen geben.
אִישְׁתְּמוֹדַע (Ru 3, 2) *a. m.* Bekannter.
אִשְׁתְּמוֹדְעוּתָא *a. f., c.* אִשְׁתְּמוֹדְעוּת Jes 3, 9 1. Erkennungszeichen; 2. Bevorzugung.
אִשְׁתְּמָמוּתָא *a. f., ind.* אִשְׁתְּמָמוּ Jer 8, 21 Verwüstung, Entsetzen.

אֲשְׁתְּסַר, אֲשְׁתַּיסַר *a.* sechzehn.
אִשְׁתָּעוּתָא *a. f.* Erzählung.
אִשְׁתַּעֲמָמוּתָא *a. f.* Entsetzen.
אֶשְׁתָּקַד *a.* 1. letztes Jahr; 2. früher.
אֲשְׁתַּתְסַר s. אֲשְׁתַּיסַר.
א״ת ב״ש Formel für die Permutation der Buchstaben in der Weise, dass der erste mit dem letzten, der zweite mit dem vorletzten u.s.w. vertauscht wird.
אַתְּ (Gen 12, 11) *a. c.* du.
אֵת *h.* Akkusativzeichen, *pl.* אֶתִין die Stellen, an denen אֵת vorkommt, s. אות.
אָתָא (Gen 4, 15) *a. m., pl.* אָתִין Gen 1, 14, Cant 1, 4 und אָתְוָן Nu 2, 2 1. Zeichen, Vorzeichen; 2. Buchstabe; 3. ein Sternbild, s. יוּתָא.
אֲתָא *a., pf.* 3 *m. pl.* אֲתוֹ Gen 12, 5, *ipf.* 3 *m. sg.* יֵיתֵי Gen 32, 11, *imp. m. sg.* אִיתָא Gen 31, 44, תָּא kommen, gehen. אָתְיָא כְּ es stimmt überein mit. אָתְיָא — מִן es ist abgeleitet von. *Aph. pf.* 3 *m. sg.* אַיְתֵי Gen 2, 19, 3 *m. pl.* אַתִיאוּ Gen 37, 28, *imp. m. sg.* אֵיתָא Gen 27, 7 kommen lassen, bringen. וְתַנָּא מַיְתֵי לַהּ מֵהָכָא aber der Tradent leitet es von dieser Stelle ab. לְאֵיתוּיֵי מַאי was will dies hinzufügen? *Ittaph. pf.* 3 *f. sg.* אִתַּיתִיאַת Gen 33, 11 gebracht werden. Dalm., Gr. 296 ff.
אִתְּדְשָׁא (Jes 22, 5) *a. f.* Zerstampftwerden.
אַתָּה *h. m.* du.
אִתּוּתָא *a. f., ind.* אִתּוּ (Gen 12, 19) Ehe.
אִתְוַדְאָה (Ho 14, 3) *a. f.* Bekenntnis.
אַתּוּן (Gen 42, 14) *a. pl. m.* ihr.
אַתּוּנָא (Gen 19, 28) *a. m.* 1. Heerd, Ofen; 2. dicker Rauch.
אַתּוּנָא *a. m.* Stärke.
אַתּוּר (Gen 25, 18) *a. m.* Assyrien.
אַתּוּרָא (?) (Ps 40, 3) *a. m.* Schritt.
אַתּוּרָאָה (Gen 10, 11) *a. m.* assyrisch.
אַתְחַלְתָּא *a. f.* Anfang.

אוֹתְנִיתָא *x. f.* (ὀθόνη) feines Leinengewand.

אֶתְנַן *h. m.* Hurenlohn.

אתפלנות (BemR, 13) l. אִתְפַּלְגוּן, s. פְּלַג.

אֲתַנַסְיָא *x. f.* (ἀθανασία) Unsterblichkeit.

אִתְקְפָדֶת (!) (Ez 7, 25) *a. f.* Vernichtung.

אַתְקְפְתָּא *a. f.* Entgegnung.

אַתְרָא (Gen 1, 9) *a. m., pl. d.* אַתְרַיָּא Dt 12, 2 Platz, Ort. בָּתַר, בְּאָתַר Gen 10, 32 1. an stelle; 2. in folge dessen; 3. nach, hinter. עַל אֲתַר (in hebr. Zusammenhang) auf der Stelle, sogleich.

אִתְרַבְרְבוּתָא *a. f., c.* אִתְרַבְרְבוּת Sach 12, 7 Grossthun.

אִתְרְגוּשְׁתָּא *a. f., c.* אִתְרְגוּשַׁת Ez 30, 15 Lärm, Getöse.

אֶתְרוֹג *h. m.* Citronenart (*Citrus medica cedra*).

אֶתְרוֹנְגָא, אֶתְרוֹגָא (Est II 7, 10) *a. m., pl.* אֶתְרוֹגִין Lv 23, 40 dass.

אַתְרוּתָא *a. f. pl.* אַתְרָוָתָא Ortssitte.

אִתְרְחָצָא (Jes 30, 3) *a. f.* Vertrauen.

אִתְרַשְׁלוּתָא *a. f., c.* אִתְרַשְׁלוּת Jer 47, 3 Erschlaffung.

אִתְּתָא (Lv 18, 18) *a. f., ind.* אִתָּא Lv 18, 22, *c.* אִתַּת Gen 16, 1, *pl. d.* נְשַׁיָּא Gen 18, 11, *ind.* נְשִׁין Gen 31, 50 Weib.

אֲתֵיטְרוֹן (Ez 27, 6) *x. m.* (θέατρον) Theater.

אַתִּיכָא *a. m.* hart.

אַתִּין (Gen 31, 6) *a. pl. f.* ihr.

אַתְּכוּתָא *a. f., c. s.* אַתְּכוּתֵיהּ Guss, Erguss.

אֶתְכָּלָא (Nu 13, 24) *a. m.* Traube.

אִתְכְּנָעוּתָא *a. f., c. s.* אִתְכְּנָעוּתַנָא Jer 3, 25 Demütigung.

אִתְכַּפְיָאִיתָא *a. f.* Beugen.

אַתְלֵיטִים *x. m.* (ἀθλητής) Athlet.

אתלים s. אַטְלִיז.

אַתֶּם *h. pl. m.* ihr.

אֶתְמְהָא *a. m.* Erstaunen! wunderbar.

אֶתְמוֹל *h.* gestern.

אִתְמַכְּכוּתָא *a. f.* Erniedrigung.

אֶתְמָלִי (Ex 4, 10), אֶתְמָל *a.* gestern.

אִתְמְלוֹכֵי *a. f., c. s.* אִתְמְלוֹכֵיהוֹן Jer 18, 23 Sinnen, Gesinnung.

אִתְמְנָיוּתָא (Na 1, 12) *a. f.* Zahl.

אִיתִימוֹס s. אִיטִימוֹס.

אֵתָן, אֵיתָן *h. m.* 1. Wesen, Natur; 2. stark, dauerhaft; 3. Personenname.

אֲתָנָא (Nu 22, 21) *a. f., pl. ind.* אֲתָנָן Jud 5, 10 Eselin.

אַתְּנוּ *a.* (= אַתְּ אִינְהוּ) du bist es.

אַתֵינָא, אַתֵינַס (Ἀθῆναι) Athen.

אוֹתוֹנִין *x. m.* (ὀθόνιον) feine weisse Leinwand.

אַתְנֵיס *x.* (ἀσθενής) schwach, krank werden.

ב

ב der zweite Buchstabe des hebr. Alphabets. ב׳ = Zahlzeichen für 2.

בְּ *h. a.* 1. *c. s.* (*ar.*) בֵּיהּ, בָּךְ, בִּי Gen 37, 10 u.s.w. in, an, für, durch. בְּכֵן *a*) wann; *b*) in betreff; *c*) Gen 19,16 weil; 2. in der Weise, in der Eigenschaft. בְּעֵד als Zeuge. 3. (für בַּר) Sohn des . . .

בָּא (Nu 25, 14) *a. m.* (= אַבָּא) 1. Vater; 2. Personenname.

בָּא (Jes. 5, 8) *a. f.* (= בֵּית) Haus.

בְּאַדַּיִן (Meg. Ant.) *a.* da.

בְּאוּשָׁה *h. f., pl.* בְּאוּשִׁין eine geringwertige Sorte Weintrauben.

בָּאוּת s. בְּוָתָא.

בְּאִימָא, בְּאִינָא Ortsname.
בְּאִישָׁא a. m. 1. schlecht; 2. krank.
בְּאִישׁוּתָא a. f. Schlechtigkeit.
בָּאֵר h. Pi. erklären, erläutern. Pu. pt. מְבוֹאָר klar, einleuchtend.
בְּאַר a. Pa. dass.
בְּאֵר h. f. 1. Brunnen; 2. Ursprung.
בְּאֵרָא a. f., ind. בְּאֵר Cant 4, 15 Brunnen, s. בֵּירָא.
בְּאֵרִי. בֵּי ב׳ Ortschaft in Galiläa und in Babylonien.
בָּאַשׁ h. Hi. 1. zu stinken anfangen, faulen; 2. stinken machen; 3. verläumden; 4. eine gewisse Reife erlangen (von Weintrauben).
בְּאֵשׁ, בְּאִישׁ (Gen 21, 11) a., ipf. 3 m. sg. יִבְאַשׁ Gen 21, 12 1. schlecht, missfällig sein; 2. böse, ärgerlich sein; 3. krank sein. Aph. pf. 3 m. pl. אַבְאִישׁוּ Nu 20, 15 1. Böses thun; 2. jem. wehe thun; 3. in übeln Geruch bringen, verläumden. Itpe. pf. אִתְבְּאֵשׁ Mi 4, 6, אִבְּאֵשׁ 1. sich schlecht befinden, krank sein; 2. schlecht behandelt werden. Ittaph. pf. אִתַּבְאַשׁ Ex 5, 23 wehe gethan werden.
בַּבָּא (Est II 5, 14), richtiger בָּבָא a. m. 1. Thor, Thür; 2. בָּבָא קַמָּא, מְצִיעָא, בָּתְרָא, Namen der drei ersten Traktate der Ordnung נְזִיקִין; und (in Tos.) der Teile des Traktats כֵּלִים; 3. Personenname.
בָּבָה h. f. בָּבַת עַיִן Pupille.
בְּבוּאָה x. f. Abbild, Widerschein.
בבויא (jTaan 64[b], Ausg. Ven. בבולייא) s. בֻּולָא.
בְּבוּתָא l. דְּבָבוּתָא.
בִּיבֵי x. (vive) lebe!
בוביאר l. כּוּבְיָאר.
בָּבִיתָא a. f. 1. Kanal; 2. s. בָּבְתָא.
בביתין (jDem 23[b]) l. בִּכְתָּן für Flachs.
בָּבֶל 1. Stadt Babel; 2. Landschaft Babylonien; 3. das babyl. Reich.

בָּבְלָאָה a. m., f. בָּבְלֵיתָא Est II 1, 10 (MS falsch בָּבְלַייתָא) babylonisch.
בָּבְלוֹן (Βαβυλών) Babylon (für Rom).
בָּבְלִי h. m. babylonisch, Babylonier.
בַּבְלִיקוֹן x. m. (βαβυλωνικόν) babylonisch.
בִּיבָר x. m. (βιβάριον) Tierbehälter, Käfig, Zwinger.
בִּיבָרַיָא x. m. pl. Tiere, die man im Zwinger hält.
בָּבְתָא a. f. 1. בָּבַת עֵינֵיהוֹן Dt 32, 10 Pupille; 2. s. בָּוְתָא.
בַּג בַּג m. Personenname.
בָּאגָא, בָּגָא x. m. Gemeindeland.
בָּגַד h. 1. treulos handeln; 2. ziehen, zerren.
בֶּגֶד h. m. Gewand.
בגדל (BerR 98) l. מִגְדָּל.
בַּגְדָס m. (Βακχίδης) Personenname.
בַּגְדָּא, בַּגְדַּת Ortsname (nicht das jetzige Bagdad).
בַּגְדָּתָאָה a. m. aus Bagdat.
בְּגִידָה h. f. Treubruch.
בְּגִירָא a. m. 1. rauh, behaart; 2. mannbar.
בָּגַן h. Hi. schreien.
בָּאגְנָא a. m. 1. Lache, Tümpel; 2. zerbrochenes Gefäss.
בוגני ניגמי (Est II 4, 1, Or 2375 פּוּגְנָן נִיגְמֵי, Or 2377 פּוּגַע נִגְמַר) x. durch Kuriere gesandte Briefe (?).
בָּגַר h. mannbar werden.
בְּגַר I a. mannbar werden.
בְּגַר II a. schwach, mager werden. Aph. schwächen.
בֹּגֶר h. m. Alter der Mannbarkeit (der Jungfrau) d. h. vom 12½. Jahre ab.
בָּגָר h. m. 1. behaart, rauh; 2. mannbar.
בַּגְרוּת h. f. Mannbarkeit, das Alter nach dem 12½. Jahr.
בגרון (VajR 28) l. פַּלְטִין.
בגרונדי s. גּוּנְדְּרָא.
בַּגְרָס (Meg. Ant.) l. בַּגְדָס.
בַּד a. 1. zur Zeit wann, wenn; 2. in betreff; 3. Gen 19, 16 weil.

בַּד I *h. m.* 1. Stengel, Stange; 2. Oelkelter. בֵּית הַבַּד dass.

בַּד II *h. m.* Leinwand.

בַּד III *h.* בַּד בְּבַד abgesondert, für sich. לְבַד allein. לְבַדּוֹ er allein. בִּלְבַד nur. בִּלְבַד שֶׁ nur dass.

בַּד s. אֲבַד.

בְּדָא I *a. Pa.* erdichten, ersinnen. *Itpa.* sich als falsch erweisen, der Lüge überführt werden.

בְּדָא II *a. Pa. pt. f.* מְבַדְּה SchirR 8, 1 (Ed. princ. מברה) verabscheuen, verachten.

בַּדָּא I *a. m.* 1. Stengel; 2. *pl. d.* בַּדַּיָּא Jo 2, 24 l. wie Ar. בַּדַּיָּא Ölkelter.

בַּדָּא II *a. m.* feines Linnen.

בַּדָּאָה *a. m.* Erdichter, Lügner.

בְּדָאוּתָא *a. f.* Erfindung, Lüge.

בָּדַד *h.* 1. zerstreuen; 2. einsam sein. *Hitpo.* 1. heimatlos, fern von der Heimat sein; 2. sich trennen.

בְּדַד *a. Pa.* pressen, keltern.

בָּדָד *h. m.* Einsamkeit, Vereinsamung.

בַּדָּד *h. m.* Kelterer.

בְּדָדִיּוֹת s. בְּדִידָה.

בְּדָדִין *h. m. pl.* Stock (als Folterwerkzeug).

בָּדָה *h.* 1. sondern; 2. erfinden, erdichten, erlügen. *Pi.* 1. erdichten; 2. Lügen strafen. *Hitp.* sich als Lügner erweisen, als Lügner erscheinen.

בְּדוּחָא s. בּוּדְחָא.

בָּדוּחָא *a. m.* Lustigmacher.

בְּדוּקַיָּא *a. m. pl.* מַיָּא ב׳ Prüfungswasser (bei der des Ehebruchs Verdächtigen).

בְּדוּרָא *a. m., ind.* בִּידּוּר Jes 8, 22 1. Zerstreuung; 2. Zerstreuter.

בְּדוּתָא, בְּדוּתָא *a. f.* Erdichtung.

בְּדַח *a., pf.* 3 *m. pl.* בְּדַחוּ Thr 1, 21 (MS חֲדוּ) sich freuen. (Thr 1, 21; 4, 21, Koh 2, 10; 5, 18, Est II 8, 15 in Or 2375 nicht ברח). *Pa.* erheitern.

בְּדוּחָא, בּוּדְחָא *a. m.* Fröhlichkeit.

בודיא l. בּוּרְיָא.

בַּדַּי *h. m.* Erdichter, Lügner.

בִּדְיָא *a. m.* Erdichtung, Lüge.

בָּדִיד *h. m.* 1. Grabscheit; 2. Graben, Furche.

בְּדִידָה, בּוּדִידָה *h. f.* (kleine) Olivenpresse.

בְּדָיוּתָא *a. f.* Erdichtung.

בְּדִיחוּתָא *a. f.* Belustigung, Heiterkeit.

בְּדִיחֲתָא *a. f.* dass.

בְּדִיל (Ex 13, 8) *a.* um — willen, wegen. בְּדִיל דְּ Gen 6, 3 weil.

בְּדִילָה *h. f.* Trennung.

בְּדִין (Jes 44, 25) *a. m. pl.* 1. beschworener Geist; 2. Totenbeschwörer.

בדייני l. בַּדְוָורֵי (= בֵּית דְּוָרֵי), s. דְּוַר.

בְּדִיקָה *h. f.* Untersuchung.

בְּדִיקוּתָא *a. f.* dass.

בְּדִיקָנָאָה (?) *a. m.* Untersucher, Spion.

בְּדִיתָא *a. f.* ein Euphratkanal.

בָּדַל *h.* 1. trennen, absondern; 2. ablassen. *Ni.* getrennt werden. *Hi.* 1. abtrennen; 2. die Habdala am Sabbatsausgang vollziehen. *Ho.* unterschieden sein.

בְּדַל *a.* 1. ablassen; 2. Habdala vollziehen.

בְּדֹלַח *x. m.* Bdellium, ein wohlriechendes Harz.

בְּדוּלְחָא (Gen 2, 12) *x. m.* dass.

בְּדוּלְקֵי (Midr Schem 22) *x. m. pl.* (βδέλυγμα) Scheusal, Götzenbild.

בָּאדָן, בְּדָאן, בְּדָן Ortsname.

בדסין l. בַּרְסִין.

בָּדַק *h.* 1. untersuchen, prüfen; 2. Pflanzen behäufeln. *Ni.* geprüft werden.

בְּדַק *a.* 1. durchbrechen; 2. *ipf.* 2 *m. sg.* תִּבְדּוֹק Dt 13, 15 prüfen, untersuchen; 3. ein Abführmittel einnehmen. *Pa. inf.* בַּדָּקָא Gen 44, 15 untersuchen. *Itpe.* untersucht werden.

בֶּדֶק *h. m.* 1. Riss, schadhafte Stelle; 2. Reparatur.

בִּדְקָא (Gen 42, 9) *a. m.* 1. Riss,

Schadhaftes; 2. Wasserdurchbruch; 3. Sünde.

בָּדַר *h. Pi.* zerstreuen.

בְּדַר *a.* streuen. *Pa. pf.* בַּדַּר Gen 11, 8 1. zerstreuen; 2. schütteln (in einem Siebe); 3. l. בַּדֵּד. *Itpa. pf.* 3 *f. pl.* אִתְבַּדַּרָא Jes 33, 3, *ipf.* 3 *m. pl.* יִתְבַּדְּרוּן Nu 10, 35 zerstreut werden.

בודסן l. בַּרְדְּסָן.

בְּדִּתָא *a. f.* Erdichtung.

בָּהָא *h.* ängstlich sein (?).

בְּהוּלְתָא (Lv 26, 16) *a. f.* Bestürzung, Verwirrung.

בָּהוֹר *h. m.* weissfleckig.

בֵּיהוּתָא *a. f.* Schande.

בְּהִילוּתָא *a. f.* Eile. בִּבְהִילוּ Ex 12, 11 eilig.

בְּהִיקָא *a. m., ind.* בְּהִיק Cant 7, 3 glänzend, vornehm.

בָּהִיר *h. m.* weiss, glänzend.

בְּהִירָא *a. m.* dass.

בָּהַל I *h.* nur *pt.* בָּהוּל überstürzt. *Pi.* beunruhigen. *Hitp.* beunruhigt werden.

בָּהַל II *h. Hi.* Dampf aufsteigen lassen.

בְּהַל *a. Pa.* beunruhigen, in Schrecken setzen. *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תַּבְהֵיל Koh 5, 1 unbedacht sein. *Itpe. pf.* אִתְבְּהֵיל 1 S 28, 21, 3 *m. pl.* אִתְבְּהִילוּ Ex 15, 15 1. beunruhigt werden; 2. sich beeilen.

בֶּהָלָה *h. f.* böser Zufall, plötzlicher Tod.

בָּהָם *h. m.* Viehtreiber.

בְּהֵמָה *h. f.* vierfüssiges Haustier, Vieh. בְּ׳ גַּסָּה Grossvieh. בְּ׳ דַקָּה Kleinvieh.

בְּהֵמוֹת *h. f.* Nilpferd.

בָּהַק *h.* weiss sein, glänzen. *Hi.* 1. leuchten; 2. erleuchten, hell machen. *Ho.* glänzend, ausgezeichnet sein.

בְּהַק *a. Aph. pt. sg. f.* מַבְהֲקָא Est II 8, 15, *pl. m.* מַבְהֲקִין 2 S 22, 13 glänzen, leuchten.

בהקא (Lv 13, 39) *a. m.* weisser Fleck.

בַּהֲקִיתָא *a. f.* weisser Hautfleck.

בַּהֲקָן, בּוֹהֲקָן *h. m.* mit weissen Flecken versehen.

בָּהַר *h. Pi. Hi.* 1. glänzen; 2. sich hervorthun; 3. verfinstern.

בְּהַר *a.,* s. שְׁבְהַר.

בַּהֶרֶת *h. f.* weisser Hautfleck.

בַּהַרְתָּא (Lv 23, 23) *a. f., pl. ind.* בַּהֲרָן Lv 23, 38 weisser Hautfleck.

בְּהַת *a., pf.* 2 *m. sg.* בְּהֵיתְתָּא Gen 49, 8 1. sich schämen; 2. bestürzt, erschreckt sein. *Pa. Aph. pf.* 2 *sg.* אַבְהֵיתְתָּא 2 S 19, 6 1. schämen machen; 2. schrecken, in Angst versetzen. *Itpe. ipf.* 3 *m. pl.* יִבְהֲתוּן Mi 7, 16 beschämt werden, sich schämen.

בַּהֲתְּתָא *a. f., ind.* בַּהֲתָא Ez 8, 17, *c.* בַּהֲתַת Jer 3, 25 Scham, Schande. בֵּית בַּהֲתְתֵיהּ Dt 25, 11 Schamglied.

בּוֹא *h.* 1. kommen, hingehen, hineingehen. הַבָּא מִן הַדִּין das aus der Folgerung Resultierende; 2. geschlechtl. beiwohnen. *Hi.* 1. bringen, darbringen; 2. hinzufügen; 3. hervorbringen, verursachen.

בוב s. בּוּק.

בּוּבְיָא *a. m.* 1. Pfanne; 2. Abbild.

בּוּבִיתָא *a. f.* Kanal, Rinne.

בודיא l. בּוּרְיָא.

בוהק *h. m.* weisser Fleck.

בוהקן s. בַּהֲקָן.

בוז *h.* verachten.

בוז *a.,* s. בְּזָז.

בוזאה *a. m.* aus Buzi.

בוזזא *a. m.* Plünderer.

בוזתא *a. f.* Verachtung, Schmach.

בוזא *m.* Personenname.

בוצמא *a. m.* 1. schimmernd; 2. Funke.

בוצינא s. בְּצִינָא.

בוק *a.* 1. hin u. her rennen (?); 2. weinen (s. בְּכָא).

בול *h.* vermengen.

בול *x. m.* (βῶλος) Klumpen, Kloss.

בול (*bibl.*) *h. m.* 1. Gewächs; 2. Name des 8. Monats (etwa November); 3. Ortsname.

בֻּולָא *a. m.* Kastagnette.
בּוּלֶשֶׁת *h. f.* Streifschaar.
בּוּן 1. Personenname; 2. s. בִּין.
בּוֹסֶם *h. m.* Gewürz.
בּוּעַ *a.*, *ipf.* 1 *sg.* אֲבוּעַ Hb 3, 18, *imp.* *f. sg.* בּוּעִי Sac 9, 9 jauchzen.
בּוּעֲרָא (Jes 30, 17) *a. m.* Fackel.
בּוּעֲתָא *a. f.* 1. Jubel, Jauchzen; 2. *pl.* בּוּעִין Geschwür; 3. l. בּוּעֲרָא Jes 30, 17.
בּוּץ *h.* aufgehen, leuchten.
בּוּץ *h. m.* 1. Byssus; 2. Byssusgewand.
בּוּצָא *a. m.* 1. *ind.* בּוּץ Ex 25, 4 dass. 2. l. בִּצָּא; 3. בּוּצִין Jes 43, 2, l. wie MS בּוֹצִין, s. בּוּצִינָא.
בּוּצִינָא *a. m.* 1. *pl. d.* בּוּצִינַיָּא Ex 30, 7 Lampe, Licht; 2. *pl. d.* בּוּצִינַיָּא Nu 11, 5 Kürbis, Gurke (?); 3. Achse oder Loch des Mühlsteines.
בּוּצְנָא *a. m.* Byssusgewand.
בּוּצַרְתָּא *a. f.*, *pl. d.* בִּצְרָתָא 2 S 23, 4, Ho 2, 5 (hier Soc. 59), vgl. בַּצּוֹרְתָּא.
בּוֹקֶר *h. m.* Morgen.
בּוּר *h.* brach, unbebaut sein. *Pi.* 1. wüste lassen, leer machen; 2. eine Falle machen. *Hi.* brach liegen lassen.
בּוּר *a.*, *ipf.* 3 *f. sg.* תְּבוּר Gen 47, 19 brach liegen, öde sein. *Aph.* אוֹבַר brach liegen lassen. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְּבָרוּ Jer 10, 14 (MS אִטְפַּשׁוּ) verdummt sein. *Itpa.* verheert werden.
בּוּר I *h. m.* ungebildet.
בּוֹר II *h. m. f.*, *pl.* בּוֹרוֹת 1. Grube, Cisterne; 2. Becken in der Kelter; 3. Gefahr.
בּוּרָא *a. m.* 1. *ind.* בּוּר Jes 7, 23 Unkraut, Gestrüpp; 2. roh, unverdaulich; 3. ungebildet.
בּוֹרָא *a. m.* 1. Grube; 2. weibl. Scham(?).
בּוּרְדָם (בּוּרְדָּס?) *x. m.* eine Krankheit.
בּוּרוּת *h. f.* Unwissenheit.
בּוּרִי *h. m.* 1. Gesundheit; 2. Gewissheit.
בּוּרִיּוֹת (בּוּרְאוֹת) *h. f. pl.* Wildlinge (von Fruchtbäumen).

בּוּרִית I 1. בֵּירִית.
בּוֹרִית II *h. f.* (vegetabilisches) Laugensalz.
בּוּרִיתָא (Ma 3, 2) *a. f.* dass.
בּוּרָךְ *h. m.* Pflugbaum.
בּוֹשׁ *h.* sich schämen. *Pi.* beschämen, Schande zufügen. *Hi.* zu schanden machen. *Hitp.* beschämt werden, sich schämen.
בּוּשָׁה *h. f.* Schande, Scham.
בּוֹשֶׁת *h. f.* dass. בּוֹשֶׁת פָּנִים Schamhaftigkeit.
בְּוָתָא (Lv 11, 18), בֻּוְתָא (ebenda Or 1467) *a. f.* 1. Eule; 2. Maulwurf.
בּוּתָא *a. f.* Geschwür, s. בּוּעֲתָא.
בְּזָא I *a.* 1. verachten (*pf.* 3 *pl.* בזו Ez 16, 57 l. בְּזוֹ, s. בְּזַז); 2. schänden. *Pa. pt. pl. m.* מְבַזַּן Cant 8, 1 verachten. *Itpe.* verachtet werden.
בְּזָא II *a.* spalten, zerbrechen. *Pa.* verteilen. *Itpe.* geteilt werden.
בְּזָא, בּוּזָא (Thr 4, 3) *a. m.* Mutterbrust.
בִּזְבּוּזָא *a. m.* Beute, Raub.
בִּזְבֵּז *h.* 1. teilen; 2. freigebig austeilen; 3. verschwenden; 4. plündern.
בַּזְבֵּז *a.*, *pt.* מְבַזְבֵּז Koh 3, 22 l. מְבַזְבֵּז dass.
בַּזְבִּינָא, בַּזְבְּנָא *x. m.* Zolleinnehmer.
בִּזְנָא *a. m.* Bündel, Gebund.
בָּזָה *h.* verachten, schmähen. *Pi.* dass. *Hitp.* verachtet werden, verächtlich erscheinen.
בִּזָּה *h. f.* Beute.
בָּזוֹז *h. m.* Räuber.
בָּזוֹזָא *a. m.*, *pl.* בָּזוֹזִין Jes 16, 4 dass.
בִּזּוּזָא, בְּאזָא *a. m.*, *ind.* בִּזּוֹז Jes 24, 16 Raub.
בָּזוֹזִיתָא *a. f.* Räuberin.
בִּזּוּזִיתָא *a. f.* Beraubung.
בִּזּוּי *h. m.* Verachtung.
בְּזוּעָא *a. m.*, *ind.* בְּזוּעַ Jo 2, 13 das Zerreissen.
בָּזַז *h.* rauben, plündern. *Pilp.* s. בִּזְבֵּז.
בְּזַז *a.*, *pf.* 3 *m. pl.* בַּזּוּ Nu 31, 35,

ipf. 2 *m. sg.* תִּבּוֹז Dt 20, 14 rauben, plündern. *Aph. pt.* מַבִּיז Jes 24, 1 plündern lassen. *Itpe. pf.* אִתְבְּזִיז Ho 8, 8 geplündert werden. *Palp.* s. בְּזִבַּז.

בְּזָיָא *a. m.* verächtlicher Mensch.

בזייה (jBabB 14ᶜ) l. בְּזָלָא.

בִּזָּיוֹן *h. m.* Verachtung.

בְּזִיוֹנָא I *a. m.* dass.

בזיונא II s. בדייני.

בְּזִיוֹנָא III *a. m.* 1. Haken; 2. Schlitz.

בזיוי (ExJI 25, 29, MS בויכוי) l. בָּזִיכֵי, s. בְּזִכָּא.

בְּזִיעֲתָא *a. f.* Spalt, Riss.

בְּזִיק *h. m.* Scherbe.

בָּאזְיָן *x. m.* Falkenier.

בָּזָךְ, בָּזִיךְ *h. m.* Schale.

בְּזִכָּא (Nu 7, 14) *a. m., pl. d.* בָּזִכַּיָּא Nu 4, 7 dass.

בְּזָלָא *a. m.* vom Gemeindeland getrennt liegendes Grundstück.

בְּזַע *a., pt. pass. f.* בְּזִיעָא Koh 3, 7 spalten, durchbrechen, zerreissen. *Pa. pf.* בַּזַּע Nu 25, 8 zerreissen, aufschlitzen. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִתְבְּזַעַת Nu 16, 31 zerrissen werden.

בִּזְעָא *a. m.* Spalt, Riss.

בִּזְעֲתָא *a. f.* Zerrissenes.

בָּזָק (?) *h. m.* Blitz.

בָּזַק *h.* streuen. *Ni.* sich zerstreuen.

בְּזַק *a.* streuen. *Itpe.* ausgestreut werden.

בִּזְקָא *a. m.* Brocken, Scherbe.

בָּזַר *h.* zerstreuen, streuen. *Pi.* dass.

בְּזַר *a. Pa.* dass.

בִּזְרָא *a. m.* Samen.

בִּזְרָנָא *a. m.* Samenart.

בִּזְתָא (Ex 15, 9) *a. f.* Beute.

בִּזְתָא I *a. f., pl.* בִּזִּין Riss, Spalte.

בִּזְתָא II *a. f.* Verachtung.

בְּחַיִּין (EchR 1, 16) = בְּ—חַיִּין lebendig.

בָּחוּר *h. m.* 1. Auserwählter; 2. Unverheirateter.

בַּחוּרָא *a. m.* dass.

בחורתא (NuJI 21, 27) l. בחודתא (so MS), s. חוּדְתָא.

בְּחִינָה (*nachtalmud.*) *h. f.* 1. Prüfung, Betrachtung; 2. Hinsicht.

בְּחִירָה *h. f.* Wahl, Erwählung. בֵּית הַבְּחִירָה der Tempel in Jerusalem.

בְּחִירְתָא *a. f.* 1. Wahl, Erwählung; 2. Beiname des Talmudtraktates Edujoth.

בָּחַל *h. Pi.* reifen (den ersten Grad der Reife erhalten). *Hi.* reif machen, treiben.

בָּחַן *h.* prüfen, untersuchen. *Pi. Hi.* dass.

בְּחַן *a., pf.* 2 *m. sg. c. s.* בְּחַנְתְּהִי Dt 33, 8, 1 *sg.* בְּחָנִית Koh 1, 17 dass. *Pa.* dass. *Itpe. ipf.* 2 *m. pl.* תִּתְבַּחֲנוּן (MS תִּתְבַּחֲרוּן) Gen 42, 15 geprüft werden.

בָּחַר *h.* auswählen, erwählen. *Pi.* dass. *Ho. pt.* מוּבְחָר auserlesen.

בְּחַר *a.* 1. *ipf.* 1 *sg. c. s.* אֶבְחֲרִנּוּן Sac 13, 9, *pt. pass. pl. f.* בְּחִירָן Ex 14, 7 prüfen; 2. auswählen. *Aph.* auslesen. *Itpe.* 1. *ipf.* 2 *pl. m.* תִּתְבַּחֲרוּן Gen 42, 15 geprüft werden; 2. *pf.* 3 *pl.* אִתְבַּחֲרוּ Nu 31, 5 erwählt werden.

בַּחֲרוּת *h. f.* Jugend, junge Leute.

בַּחֲרָן *h. m.* wählerisch.

בָּחַשׁ *h.* 1. umrühren; 2. untersuchen, suchen.

בְּחַשׁ *a.* dass.

בַּחֲשָׁא *a. m.* Rührlöffel.

בִּחְשָׁא *a. m.* Achselhöhle.

בטא l. בֵּיטָא.

בֵּיטָא *x. m.* (βῆτα) zweiter Buchstabe des griech. Alphabets.

בַּטְבּוּט *h. m.* Hanf.

בִּטְבֵּט *h.* anschwellen.

בטרא l. בִּטְרָא.

בָּטָה *h.* Eide (Gelübde) gleichgiltigen Inhalts thun. *Pi.* dass.

בִּטּוּי *h. m.* Eid (Gelübde) gleichgiltigen Inhalts.

בִּטּוּל *h. m.* 1. Annullierung, Abschaffung; 2. Störung; 3. Zeitverlust.

בְּטוּלָא *a. m.* 1. Ungiltigmachung; 2. Vernichtung.

בְּטָוְיָא (VajR 25, so auch Ed. princ.) s. טָוְיָא.

בְּטוּנָא *a. m.* Seil.

בָּטַח *h.* vertrauen. *pt.* בָּטוּחַ sicher, zuverlässig. *Hi.* versichern, verheissen (von Gott gesagt). *Ho.* versichert sein, gewiss sein.

בְּטַח *a.* vertrauen. *Aph. pf.* 2 *m. sg. c. s.* אַבְטַחְתַּנִי Ru 2, 13 (vac. Or 1302 und 2375) Vertrauen einflössen, versichern. *Itpe. pt.* מִתְבְּטַח Jer 12, 5 sich auf etwas verlassen, sich sicher fühlen.

בֶּטַח *h. m.* Wasserreservoir (?).

בִּטָּחוֹן *h. m* Vertrauen.

בַּטֵּי *x. f.* (ἐμβάτη) Wanne, Bassin.

בִּיטִי *x. m.* (βυθός) Abgrund, Tiefe(?).

בָּטִי, בָּאטִי *m.* 1. Personenname; 2. (βάτος) Roche (verbotener Fisch).

בַּטִּיחַ *m.* Personenname.

בְּטִימָא, בּוּטִימָא *a. f.* Höhle (?).

בְּטִיטַי *m.* Personenname.

בְּטִילָא, בַּטִּילָא *a. m., ind.* בְּטִיל Ex 32, 25, *pl.* בַּטִּילִין Ex 5, 9 1. müssig; 2. wertlos.

בַּטִּילָה *h. f.* Müssiggang.

בְּטִינְתָא (Jud 15, 15) *a. f.* trächtig.

בְּטִיתָא, בּוּטִיתָא *h. f.* Kapperfrucht.

בָּטַל *h.* 1. feiern, müssig sein; 2. aufhören; abgeschafft, annulliert sein; 3. aufgehen (in der Menge). *Ni.* 1. abgeschafft werden; 2. befreit sein, ausgenommen werden. *Pi.* 1. aufheben, abschaffen, vernichten; 2. etwas, das verboten ist, durch besondere Veranstaltungen gebrauchsfähig machen; 3. ehelos bleiben; 4. stören, unterbrechen. *Hi.* aufhören lassen. *Hitp.* gestört, aufgehoben werden.

בְּטַל, בְּטֵל (Thr 5, 15) *a., pf.* 3 *f. sg.* בְּטֵילַת Est II 1, 1, *ipf.* 3 *m. pl.* יִבְטְלוּן Gen 8, 22 1. feiern, müssig sein; 2. aufhören. *Pa. ipf.* 1 *sg.* אֲבַטֵּיל Lv 26, 6 1. aufhören machen, abschaffen, vernichten; 2. ungiltig machen, annullieren; 3. stören. *Aph. pf.* 3 *pl.* אַבְטִילוּ Jes 24, 5 1. vernichten; 2. stören. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְבְּטֵלוּ Thr 5, 14 · 1. aufhören; 2. vernichtet werden. *Itpa. ipf.* 3 *m. pl.* יִתְבַּטְּלוּן Koh 12, 3 zum Feiern gebracht werden.

בָּטֵל *h. m.* 1. nichtig, leer, wertlos; 2. ungiltig; 3. müssig, unthätig.

בַּטָּלָה *h. f.* 1. Müssiggang; 2. Nichtigkeit, Unbrauchbarkeit; 3. Zeitverlust.

בִּטָּלוֹן *h. m.* 1. Musse, Müssiggang; 2. Zeitverlust.

בַּטְלָן *h. m.* 1. müssig; 2. einer, der kein Geschäft treibt.

בּוּטְלָנָא *a. m., ind.* בּוּטְלָן Ex 21, 18 Müssiggang.

בַּטְלָנָא *a. m., pl.* בַּטְלָנִין Ex 5, 8 Müssiggänger.

בַּטְלָנוּת *h. f.* Müssiggang, Unthätigkeit.

בּוּטְמָא *a. m., pl.* בּוּטְמִין Gen 43, 11 Terebinthe (*Pistacia palästina*).

בְּטַן *a.* schwanger sein, trächtig sein. *Aph.* 1. schwanger machen; 2. gebären lassen.

בֶּטֶן *h. f.* Leib.

בַּטְנָא (Jud 13, 5), בִּטְנָא (ebenda Soc 59) *a. f.* Leib.

בּוּטְנָא *a. m.* 1. Pistazie (*Pistacia vera*); 2. Geschwulst.

בָּטְנָן, בּוּטְנָא Stadt und Landschaft in Palästina.

בָּטְנָה, בּוּטְנָה *h. f.* Pistazie.

בַּטְנוֹן *a. m.* ein Musikinstrument (?).

בַּטְנֵי *a. m.* Name eines Vogels.

בָּטְנִית *f.* Batanäerin (?).

בֵּי בָּטְנִיתָא. בָּטְנִיתָא Ortsname.

בִּטְנְתָא *a. f.* Schwangerschaft.

בִּטְרָא *a. m.* Spannweite (?).

בּוּטְרָא Eigenname einer Stadt, Bosra.

בוטרינונין (PesR 10) l. בְּטְרִינוֹנִין *x.* (τριγώνιον) im Dreieck.

בָּטַשׁ *h.* 1. treten, stampfen; 2. walken.

בְּטַשׁ *a.* 1. stampfen, treten; 2. walken. *Pa. pt. m. pl.* מְבַטְּשִׁין Est II 3, 8 1. stampfen; 2. walken; 3. gewaltthätig behandeln. *Itpa.* eingestampft werden.

בִּטְשָׁא *a. m.* Tritt.

בֵּי I *a.* 1. (= בְּ) in, mit, zu. בֵּיהִיא שַׁעְתָּא Cant 1, 4 zu jener Stunde; 2. (= בֵּינַת) unter, zwischen. בֵּי תְרֵי zwei zusammen. בֵּי שִׁמְשֵׁי Freitagabend.

בֵּי II *a. f.* (= בֵּית) Haus, Schule des . . ., Ort für . . . בַּר בֵּי רַב (eigentl. Sohn des Lehrhauses) Schüler. בֵּי גְנַזֵּי מַלְכָּא Est II 6, 11 das Schatzhaus des Königs.

בֵּי III *x.* (*ave*) lebe wohl (?).

בֵּי *a. m.* (= בַּר) nur in der Verbindung בֵּי רַבִּי, בִּירַבִּי Sohn des Rabbi N. N.

בִּיָא, בִּיָה *x. f.* 1. (*via*) Strasse; 2. (βία) Gewalt, Gewaltthat; 3. (οὐαί) wehe! 4. (βίος) Lebensunterhalt.

בִּיאָה *h. f.* 1. Hereinkommen, Eintritt; 2. Beischlaf.

בִּיב *h. m.* Rinne, Kanal.

בִּיבָא *a. m.* dass.

בייבא s. בִּיבָא.

בֵּיבַי, בִּיבַן *m.* Personenname

בֵּיבְנֵי *x. m.* (= בֵּי בְנֵי) (βαλανεῖον) Badehaus.

בֵּיהוּתָא *a. f.* Schande.

בִּיוּנָא *a. f.* 1. Verständnis; 2. Klugheit.

בִּיוּנְנוּתָא *a. f.* dass.

בִּיזְתָא Ortsname.

ביטא (jSchebu 34[d]) l. בֵּיעָה.

בֵּיכָא (?) *a. m.* Netz, Haarschmuck (?).

בִּילָה *h. f.* Vermischung.

בִּימַי (בִּמַּי) *m.* Personenname.

בִּין *h. Hi.* 1. הוֹבִין verständlich machen; 2. הֵבִין *a.* verstehen, *b.* herleiten, Analogieschlüsse machen. *Po.* בּוֹנֵן vernünftig machen. *Hitpo.* 1. einsichtig werden; 2. nachsinnen.

בִּין *a. Pa.* 1. zu verstehen geben; 2. verständig machen. *Itpa.* 1. wahrnehmen; 2. erkennen, kennen, verstehen. *Itpo.* 1. zum Verständnis gebracht werden; 2. verstehen.

בֵּין *h.* 1. zwischen, unter; 2. Zwischenraum, s. בֵּינַיִם. בֵּין — וּבֵין 1. zwischen — und; 2. sowohl — als auch.

בֵּין (Gen 3, 15), בֵּינֵי (Jes 52, 14), בֵּינַת *a., c. s.* (1 pers.) בֵּינָא Gen 13, 8, בֵּינוֹהִי Gen 30, 36 zwischen, unter. אִכָּא בֵּינַיְהוּ es ist Verschiedenheit zwischen ihnen betreffs. בֵּין — וּבֵין 1. Ex 40, 7 zwischen — und; 2. sowohl — als auch; 3. sei es dass — sei es dass.

בָּאיִין, בָּיִין *x. m.* (βάϊον) Palmzweig.

בִּינָא *a. m.* Tamariske (?).

בִּינָה *h. f.* Verstand, Einsicht.

בֵּינוֹנִי *h. m.* 1. in der Mitte befindlich, mittelst; 2. mittelmässig; 3. mittlere Periode der Zeit des Frühregens.

בִּינוּתָא *a. f., c.* בִּינוּת Est II 1, 2 Einsicht.

בֵּינַיִם, בֵּינְתַיִם *h. m.* 1. Zwischenraum; 2. dazwischen.

בִּינְתָא I *a. f.* Einsicht.

בִּינְתָא II *a. f., pl.* בִּינִין 1. Korn; 2. *c.* בִּינַת Jud 20, 16 Haar; 3. Wurm. (בֵּינָא, Am 9, 9 = בֵּינָהּ zwischen ihr).

בִּיסָא *a. m.* stachlichtes Kraut.

בִּיעָא *a. m.* 1. *ind.* בִּיעַ Jes 16, 10 Freude, Jubel; 2. l. בָּיְעָא *pt. f.* von בּוּעַ.

בִּיעוּטָא *a. m., ind.* בִּיעוּט Jes 10, 33 (MS בְּעָיט) Stampfen, Keltern.

בִּיעוּרָא *a. m., c.* בִּיעוּר Jer 17, 6 Wegschaffen, Abpflücken.

בִּיעוּתָא *a. m., pl.* בִּיעוּתִין Jes. 21, 4 Schrecken.

בִּיעֲתָא *a. f.* Freude, Jubel.

בֵּיעֲתָא *a. f., pl.* בֵּיעִין Dt 22, 6 Ei.

בֵּיצָה *h. f., pl.* בֵּיצִים 1. Ei; 2. Ball,

Klumpen; 3. Stamm, Wurzel; 4. Hode; 5. Name eines Talmudtraktates.

בִּיר s. בְּרָא.

בַּיָּר *h. m.* Brunnenmeister.

בַּיְרָא *a. m., ind.* בַּיָּר Dt 21, 4, Jer 12, 13 Brachland.

בֵּירָא *a. c., pl.* בֵּירָן Gen 14, 10, בֵּירָוָן, *c.* בֵּירֵי Gen 26, 15 Brunnen.

בֵּירַבִּי *h. m.* Gelehrtentitel.

בִּירָה *h. f.* 1. Burg, Festung; 2. Residenzstadt; 3. Residenz Gottes, Tempel zu Jerusalem.

בֵּירוּזָא *a. m.* Loch.

בֵּירוּץ *h. m.* Aufhäufen.

בֵּירוּר *h. m.* 1. Wahl; 2. der klare Sinn.

בֵּירֵי *h. f.* 1. Wasserstation; 2. Ortsname; 3. *m.* Personenname.

בֵּירִיאֲתָא *a. f.* Klarheit.

בֵּירִית *h. f.* 1. Ring, Band; 2. Knieband.

בִּירָנִית *h. f.* 1. Burg, Palast; 2. Hofdame.

בִּירָנְתָא *a. f., pl. c.* בִּירָנְיָת Jes 2, 16 Burg, Palast.

בִּירְתָא (Est II 9, 7) *a. f.* 1. Burg, Palast; 2. Ortsname.

בִּירְתִית *h. f.* aus Birtha (?).

ביש s. בְּאַשׁ.

בִּישָׁא (Dt 13, 12) *a. m., f. d.* בִּשְׁתָּא Gen 37, 20 1. schlecht, böse; 2. krank; 3. das Schlechte, Übel, Krankheit.

בִּישׁוּתָא *a. f., ind.* בִּישׁוּ Gen 31, 52 Schlechtigkeit, Bosheit.

בַּיְשָׁן *h. m.* schamhaft, keusch.

בֵּישָׁן, בֵּישָׁן Beth-Schean (Skythopolis).

בֵּישָׁנָאָה *a. m.* Einwohner von Beth-Schean.

בֵּישָׁנִי *h. m.* dass.

בֵּית *h. m.* Beth, der zweite Buchstabe des hebr. Alphabets.

בִּית *a., pf.* 3 *m. sg.* בָּת Gen 32, 21, *ipf.* 3 *m. sg.* יְבִית Dt 16, 4, *imp.* 2 *m. pl.* בִּיתוּ Gen 19, 2 1. einkehren, übernachten. *Pa.* dass. *Aph.* übernachten lassen.

בַּיִת *h. m.* 1. Haus, Gebäude; 2. der Tempel zu Jerusalem; 3. Familie, Stammhaus; 4. Schule, Genossenschaft; 5. Platz, Ort; 6. Gehäuse; 7. der menschl. Körper; 8. Glied, die weibl. Scham; 9. Weib. — בַּעַל הַבַּיִת 1. Bürger; 2. Privatmann. בֵּית אָב, *pl.* בָּתֵּי אָבוֹת 1. Familie; 2. Priestergeschlecht; 3. Prinzip, Grundsatz, aus dem ein Gesetz entwickelt wird; 4. אֲרִיסֵי בָתֵּי אָבוֹת Erbpächter. בֵּית דִּין Gerichtshof. בֵּית עוֹלָם Friedhof.

בֵּיתָא (Ex 12, 3), בַּיְתָא *a. m., c.* בֵּית Gen 12, 1, בֵּי, *pl.* בָּתִּין Ex 1, 21 1. Haus, Wohnung. אֱנָשׁ בֵּיתָא, בְּנֵי בֵיתָא *a.* Hausleute; *b.* Weib. דְּבֵיתָא Weib; 2. Familie, Stamm, Genossenschaft; 3. Ort, Stätte. בֵּית עָלַם Friedhof. יוֹם בֵּית וַלְדָא Gen 40, 20 Geburtstag; 4. Beischlaf; 5. Buchstabe Beth.

בַּיְתוֹס *m.* (Βόηθος) Personenname.

בַּיְתוֹסִי *m.* Anhänger des Boethos.

בֵּיתוֹת *h. f. pl.* Haustiere.

בֵּיתוּתָא *a. f.* Wohnung.

בֵּיתָנָא (Est II 7, 8) *a. m.* Palast.

בְּכָא (Gen 43, 29) *a., inf.* מִבְכֵּי Gen 43, 29, *pt. f.* בָּכְיָא Jer 31, 15 weinen, schluchzen, jammern. *Pa. pt. pl. f.* מְבַכְּיָן Ez 8, 14 dass.

בָּכָה *h.* weinen, jammern.

בְּכוֹר *h. m.* Erstgeborner.

בְּכוֹרָא *a. m., pl. c.* בְּכוֹרֵי Ex 24, 5 Erstgeborner.

בִּכּוּרָה *h. f., pl.* בִּכּוּרוֹת, בִּכָּרִיּוֹת 1. Frühfrucht; 2. Frühfeige. — *pl.* בִּכּוּרִים 1. Erstlingsfrüchte, Darbringung der Erstlingsfrüchte; 2. Name eines Talmudtraktates.

בְּכוֹרָה *h. f.* 1. Erstgeburt, Erstgeburtsrecht; 2. Pflicht der Abgabe der

Erstgeburtstiere an die Priester; 3. *pl.* בְּכוֹרוֹת Name eines Talmudtraktates.

בִּכּוּרְתָא *a.f.*, *ind.* בִּכּוּרָא Jes. 28, 4 (MS בִּכְּרָא) Frühfeige. *pl.* בִּכּוּרִין Lv 2, 14 Erstlingsfrüchte.

בכושא (jMeg 73[d], ed. princ. מבושא) l. מְבוּשָׁא.

בְּכוּתָא *a. f.* Weinen.

בְּכִי *h. m.* Weinen.

בְּכִי. בַּעַל בּ׳, עֵין בּ׳ Baalbek, Stadt in Syrien.

בְּכָיִים *h. m. pl.* Balsampflanze.

ביכאי, בוכיא l. כּוּבְיָא, כּוּבַאי.

בכיא s. בְּכִיתָא.

בוכיא, בוכיר 1. l. כּוּכְיָא, כּוּכְיָר; 2. l. בּוּבְיָא.

בְּכִיָּה *h. f.* Weinen.

בְּכִיָּה (Est II 3, 1), בְּכִיאָה (2S 13, 36) *a. f. ind.* dass., s. בְּכִיתָא.

בְּכִיוּתָא *a. f.* Weinen.

בַּכְיָנָא *a. m.* Weinender.

בָּכִּיר *h. m.* 1. frühreifend (Frühfrucht). 2. frühzeitig.

בַּכִּירָא *a.*, *pl. c.* בַּכִּירֵי Gen 4, 4 dass.

בְּכִירָה *h. f.* erste Periode des Frühregens.

בְּכֵירוּתָא (Gen 25, 34) *a. f.* Erstgeburt, Erstgeburtsrecht.

בְּכִיתָא (Dt 34, 8) *a. f.* Weinen, Klagen.

בוּכְנָא *a. m.* 1. Mörserkeule; 2. Oberschenkel.

בּוּכְנָה *h. f.* Stiel.

בָּכַר *h. Pi.* 1. frühe Früchte zeitigen; 2. Erstlinge hervorbringen, Erstgeborene werfen; 3. als Erstgebornen anerkennen. *Hi. Hitp.* dass. wie 1. 2.

בְּכַר *a.* 1. *Pa. pt. pl. f.* מְבַכְּרָתָא Gen 30, 41 Erstgeborene werfen; 2. früh hervorbringen; 3. *inf.* בַּכָּרָא Dt 21, 16 als Erstgebornen anerkennen. *Itpa. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְבַּכַּר Lv 27, 26 als Erstgeborner ausgesondert werden.

בּוּכְרָא (Ex 12, 29) *a. m.* 1. Erstgeborner; 2. unterste Schicht.

בּוּכְּרְיָא *x. f.* (βάκκαρις) Pflanze mit wohlriechendem Öl.

בכריתא (Prov. 27, 7) l. כַּכְּרִיתָא.

בַּל *h.* nicht.

בַּכַּרְתָּא *a. f.*, *ind.* בַּכָּרָא Jes 28, 4 (Ho 9, 10 בַּכָּרָא) Frühfeige.

בֵּל (Jes 46, 1) Name einer babyl. Gottheit.

בּוֹל *x. m.* (βῶλος) Klumpen, Kloss.

בְּלָא, בְּלִי *a.*, *pf.* 3 *f. sg.* בְּלִיאַת Dt 8, 4, *pt. p. m.* בְּלִי Jes 44, 19 l. בְּלֵי morsch werden, welken, abgenutzt werden. *Pa. ipf.* 3 *m. pl.* יְבַלּוֹן Jes 65, 22 l. יְבַלּוֹן abnutzen, aufreiben. *Itpe.* abgenutzt werden.

בְּלָא, בָּאלָא *x. m.* Berg, Wildnis.

בְּלָאָה, בְּלָא *h. f. m.*, *pl.* בְּלָאוֹת, בְּלָאִים 1. Lumpen, Fetzen; 2. Überbleibsel.

בְּלָאָה *a. m.* 1. *pl.* בְּלָאֵי Jer 38, 11 Lumpen, Fetzen; 2. l. כְּלָאָה; 3. Leute von Bela in Babylonien.

בלארין s. בַּלְנָרִין.

בּוּלְבְּטִים (בּוּלְבּוּטִים) *x. m.* (βουλευτής) Ratsherr, Senator.

בִּלְבֵּל *h.* 1. vermischen, verwirren; 2. in Unordnung bringen.

בַּלְבֵּל (Gen 11, 9) *a.* vermischen, verwirren. *Pass.* vermischt werden.

בּוּלְבּוּס *x. m.* (βολβός) Zwiebelgewächs (*Solanum nigrum?*).

בלבקי l. בַּלָנְקִי *x. m.* (βαλανικός) Saft des Myrobalanenbaumes.

בָּלַג s. פָּלַג.

בַּלְגָא s. פַּלְגָא.

בִּלְגָּה *m.* Name einer Priesterabteilung.

בילדין l. בִּילְדְּרִין.

בלאדין l. בְּלָארִין *x. m.* (πανdριον) Brotkorb.

בּוּלְדָּרָא, בְּלְדָּרָא *x. m.* (βερηδάριος) Depeschenträger, Kourier.

בלדרסין l. בַּלַנְדְּרְסִין.

בָּלָה *h.* morsch, abgenutzt, welk werden. *Pi.* abnutzen, aufreiben. *Ni. Hitp.* hinfällig werden.

בְּלוֹ *a. f.* (*bibl.*) Abgabe.

בָּלוּט *h. m.* 1. Eichel; 2. Eichbaum; 3. zum Thürverschluss gehöriger Zapfen.

בְּלוּטָא (Jes 6, 13) *a. m.* 1. Eichel; 2. Eichbaum.

בְּלָוְטִי (?) *m.* Personenname.

בּוּלָוְטִים *x. m.* (βουλευτής) Senator.

בלוים l. בְּלָיִים, s. בְּלָאָה.

בלוניא s. בְּלִיוֹנָא.

בְּלוֹעַ *h. f.* Schlund.

בְּלוֹרִית *h. f.* 1. Locke, Haarflechte; 2. Kette, Strick.

בְּלוֹרִיתָא *a. f.* Locke, Haarflechte.

בְּלוּשָׁא *a. m.* Untersuchung.

בָּלוֹשָׁא *a. m.*, *pl.* בָּלוֹשִׁין Jer 49, 10 1. Untersucher; 2. Spion; 3. Polizeidiener.

בלזמיות (JalkJer 320; VajR 12 בלימיאות) l. כְּלִינִיּוֹת, *pl.* v. כְּלִינִי *x. f.* (κλίνη) Gelage.

בָּלַח *h. Hi.* hin und herflackern.

בָּלַט *h.* hervorragen, erhaben sein, herausstehen.

בְּלַט *a.* dass.

בְּלַטּוֹרָא *x. m.* (βλαδαρός) einfältig (?).

בְּלַמִּיתָא, בּוּלְמִיתָא *a. f.* Wurmfrass. Fäulnis, Moder.

בְּלִי *h.* nichts, nicht. בִּבְלִי ohne.

בַּאלֵי (Οὐάλης) Valens.

בּוּלֵי *x. f.* (βουλή) 1. Ratsversammlung; 2. Stadtrat.

בוליוטים l. בּוּלָוְוטִים *x. m.* (βουλευτής) Ratsherr.

בְּלִיטָה *h. f.* Vorsprung.

בְּלִילָה *h. f.* Mischung.

בִּילוֹן s. 1. וִילוֹן; 2. בְּלִיוֹנָא.

בְּלִיוֹנָא *x. m.* 1. Edelstein; 2. Amulett.

בְּלִימָה *h.* nichts.

בלינירין (jSanh 29ᵃ, Ausg. Ven. כלינירין) l. כְּלִינִידִין.

בְּלִיעָא *a. m.* 1. Verschlingen, Gefrässigkeit; 2. Gurgel, Schlund; 3. Meerenge.

בְּלִיַּעַל *h. m.* Bosheit.

בְּלִיעָתָא *a. f.* Verschlingen.

בְּלִיתָא *a. f.* Fetzen.

בָּלַל *h.* vermischen, durcheinanderrühren, verwirren. *Ni. Ho.* vermischt werden. *Pilp.* s. בִּלְבֵּל.

בָּלַם I *h.* 1. das Maul zubinden; 2. stumm sein; 3. verstopft, geschwollen sein. *Hi.* sich beschränken.

בְּלַם *a.* 1. zubinden; 2. *pt. pass.* כְּלִים, Jes 32, 4 l. בְּלִים stumm sein; 3. l. בְּלַם.

בְּלָמָא *a. m.* Verschluss, Umzäunung.

בְּלִימָא *x. m.* (βλῆμα) Sphäre.

בילמי (PesR 21) l. בְּצַלְמִי s. צַלְמָא.

בּוּלְמוֹס *x. m.* (βούλιμος) Heisshunger.

בִּילוֹן, בֵּילָן 1. (βῆλον) Vorhang; 2. s. כִּילָן, כִּילוֹן.

בַּלָּן *x. m.* (βαλανεύς) Badediener.

בַּלָּנָא (Est II 6, 11), בַּלָּנָאָה *x. m.* dass.

בַּלָּנָא *x. m.* (βάλανος) Eichel, Nuss.

בְּלַנְדְּרְסִין (Βρενδίσιον) Brindisium.

בלנטיא l. בַּלָּנְרְיָא.

בַּלָּנִי (בַּלִּינִי) *x. m.* 1. (βαλανεύς) Badediener; 2. (βαλανεῖον) Bad, Badehaus.

בַּלָּנִיּוֹת *x. f. pl.* (βαλανεῖα) Badeutensilien.

בלינוס s. כְּלִינוֹס.

בלונקי (jDem 22ᶜ) *x. m.* Händler (?).

בַּלָּנְקִי, בַּלָּנְקְיָא *x. m.* (βαλανικός) Saft des Myrobalanenbaumes.

בַּלָּנְרְיָא, בַּלָּנְרִין *x. m.* (βαλναρία) 1. Bademantel; 2. Badezimmer.

בָּלַס *h.* 1. mischen, zusammenmengen; 2. häufen.

בְּלַס *a.* dass. wie 1.

בְּלוֹסָא, בּוֹלָס *x. m.* (βέλος) Pfeil.

בּוֹלוֹס *x. m.* (βῶλος) Klumpen, Kugel.

בַּלִּסְטְרָא *x. f.* (βαλλίστρα) Wurfmaschine.

בַּלִּסְטָר, בַּלִּסְטְרִי *x. m.* (βαλλιστάριος) Bedienungsmannschaft der Wurfmaschine, Schütze.

בַּלְסָמוֹן (Cant 7, 14, MS בְּסָמִין), בַּלְסָם *x. m.* (βάλσαμον) Balsam.

בלסמיה l. בְּלַסְפֵּימְיָא.

בְּלַסְפֵּימְיָא *x. f.* (βλασφημία) Lästerung

בלספימסן, l. בַּלַסְפִּימִסָן *x.* (ἐβλασφήμησεν) er lästerte.

בלוספין s. כְּלוּפְסִין.

בָּלַע *h.* verschlingen, verzehren. *Ni.* 1. verschlungen, verzehrt werden, absorbiert werden; 2. verschwinden. *Hi.* 1. verschlingen; 2. verschwinden lassen; 3. unausgesprochen lassen; 4. etwas unmerklich unter etwas anderem durchgehen lassen. *Ho.* 1. verschlungen werden; 2. in die Mitte zu liegen kommen; 3. aufgenommen, gern gesehen werden.

בְּלַע (Ex 7, 12) *a.*, *ipf.* 2 *m. sg.* תִּבְלַע Nu 16, 30 1. verschlingen; 2. (Schläge) empfangen. *Aph.* 1. verschlingen; 2. verschwinden lassen. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְבְּלַע Jos 6, 5 1. verschluckt werden, verschwinden; 2. aufgenommen werden.

בֶּלַע *h. m.* 1. Absorption, Verlust; 2. Atom, Stäubchen; 3. Eigenname.

בַּלְעָא *a. m.* Vielfrass.

בִּלְעָא *a. m.* 1. Verschluckung; 2. Verschlucktes.

בַּלְעַם *a. pass.* sich verschlucken.

בִּלְעָקָן (Est II 3, 1, Or 2375 מַעֲקְלָן) ein Vorfahre Haman's (Flaccus?).

בלופסין l. כְּלוּפְסִין.

בולפס s. בּוּלְבּוּס.

בַּלְצָא *m.* Personenname.

בַּלְצְמָרָא s. בַּלְסְמָרָא.

בְּלֵק *x.* בְּלֵק — חָלֵק irgend wer (Hinz u. Kunz).

בלקטיר *x. m.* 1. l. כְּלַקְטוּר; 2. l. כְּלַקְטִיר.

בלקיא l. בַּלְנְקֵי.

בלקס (jTaan 66ᵃ) l. כולקים (so Ausg. Ven.), s. כַּלְקִים.

בְּלוּרִין (Est II 1, 2) *x. m.* Beryll.

בּוּלְרָא *x. m.* (φολλερόν) Grundsteuer.

בְּלוּרְיָא *f.* (*Veluria*) Frauenname.

בּוּלְרִין *x. m.* 1. (φολλάριον) Münze; 2. (βωλάριον) Klumpen.

בלרין s. בַּלְנְרִין.

בָּלַשׁ *h.* durchsuchen, untersuchen.

בְּלַשׁ (Gen 31, 35) *a.* untersuchen, durchforschen. *Pa. Aph. pt. m. pl.* מְבַלְּשִׁין Jes 22, 5 dass. *Itpe. pf.* אִתְבְּלִישׁ Ob 6 untersucht werden.

בַּלָּשָׁא *a. m.* 1. Untersucher; 2. Kundschafter; 3. Polizeidiener.

בַּלְשָׁפַּט Stadt in Persien.

בַּלְתִּי, בִּלְתִּין. בֵּית ב׳ Ortsname.

בַּלֶּשֶׁת, בּוֹלֶשֶׁת *h. f.* Streifschar.

במנגימין (jRhS 57ᵇ) l. מַנְמְמִין.

בְּמִדְבַּר *h.* das 4. Buch Mose.

בָּמָה *h. f.* Opferstätte (ausserhalb des legitimen Heiligtums).

בֵּימָה *x. m.* (βῆμα) Bühne, Richterstuhl.

בְּמוֹהִי (מוהי für מומי) *a.* ich schwöre.

בִּימִין *x. m.* (*vimen*) Weidenrute (?).

באמי. קקים ב׳ (SchirR III 4, Ausg. Pes. קקים כאמי) l. קקוסכימי *x. f.* (κακοσχημή) hässlich.

בָּמְסָא, בֵּימוּס, בומוס *x. m.* (βωμός) 1. Altar; 2. Untersatz, Gestell, Piedestal.

בָּמְתָא (1K 3, 4) *a. f.* Höhe, illegitime Opferstätte.

בֵּן *h. m.*, *c.* בֶּן, *pl. ind.* בָּנִים, *c.* בְּנֵי 1. Sohn, Kind, Nachkomme; 2. Teilhaber (mit folgendem Substantiv zur Umschreibung eines Adjektivs).

בְּנָא (Dt 20, 5) *a.*, *ipf.* 3 *m. sg.* יִבְנֵי Dt 25, 9, *imp. m. sg.* בְּנֵי Nu 23, 1 1. bauen, aufbauen; 2. das Geschlecht (durch Leviratsehe) fortpflanzen. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִתְבְּנִיאַת Nu 13, 22 1. aufgebaut werden; 2. Nachkommen erhalten.

בַּנָּאָה I *x. m.* (βαλανεύς) Badediener.

בַּנָּאָה II *a. m.* 1. Baumeister, Maurer, Erbauer; 2. Personenname.

בְּנִינְנֵי *x. m. pl.* (*benignae?*) mildernde Umstände (?).

בָּנָה *h.* 1. bauen, erbauen. בָּנָה אָב ein Princip eruieren; 2. das Geschlecht durch Nachkommen erhalten, Kinder

zeugen. *Ni.* 1. aufgebaut werden; 2. Nachkommen erhalten. *Pi.* erbauen (?). *Hitp.* adoptiert werden.

בְּנָה *m.* Personenname (Benaja).

בְּנוֹיָא *a. m.* Erbauer.

בְּנַאי, בֵּי בָנֵי, בֵּי *x. m.* (βαλανεῖον), *pl.* **בְּנָאָן** Koh 2, 8 Or 2377 (Or 2375 **בַּבְנוֹן** l. **בֵּי בָנָן**) Bad.

בַּנַּי *h. m.* 1. Baumeister, Maurer, Erbauer; 2. Personenname (Benaja).

בַּנָּיָא s. **בַּנָּאָה** II.

בָּנַי, בַּנַּי *m.* Personenname (Benaja).

בּוּנְיָא *a. m.* ein unreiner Vogel.

בִּנְיָן *h. m., pl.* **בִּנְיָנוֹת** 1. Gebäude, Bauwerk; 2. Norm, Prinzip. **בִּנְיַן אָב** Herleitung eines Prinzips aus einem für einen speciellen Fall gegebenen Gesetze; 3. Gerippe, Knochengerüst.

בִּנְיָנָא (Koh 3, 3) *a. m.* Gebäude.

בְּנָיוֹם *m.* (Βαναίας) Personenname.

בְּנִיסָא *a. m.* unwillig, verdriesslich.

בְּנִיתָא (?) *a. f.* Geflecht, Netzwerk.

בַּנִּיתָא *a. f.* eine Karpfenart.

בִּנְכָּא *x. m.* Furche.

בְּנַס *a.* unwillig sein.

בְּנָסָא *a. m.* Verdruss.

בְּנֵיפִיקִין *x. m.* (βενεφίκιον) Vorrecht(?).

בְּנֵיפִיקָרִין *x. m. pl.* (βενεφικιάλιος) Freisoldaten, Gefreite.

בַּנְּרִיתָא *x. f.* (βαλανάριον) Bademantel, Badewäsche.

בנתיקה (jSanh 25[d]) l. **מַרְתּוּקָה**.

בְּסָא *a. Pa.* verachten.

בֵּיסָא *x. f.* (βῆσα) Gefäss.

בַּסְבַּג *x. m.* Gemeines Engelsüss (*Polypodium vulgare*).

בְּסוֹרְתָא *a. f., ind.* **בְּסוֹרָא** 2 S 18, 22 frohe Botschaft.

בַּסָּאמָא *x. pl.* (φοσσᾶτα) Gräben, Gruben.

בַּסְטְיָא *x. m. pl.* (βέστια) Kleidung.

בּוּסְתָּנָא *x. m.* Garten.

בַּסְטַרְנָא *x. m.* (βαστέρνα) Sänfte.

בַּסְיָא (**בְּסָיָא**) *a. m.* Fahrlässigkeit, Mutwille.

בְּסִילְיוֹם, בַּסִילְיאוֹם *x. m.* (βασιλεύς) König.

בַּסִילְיוֹן *x. m.* (βασίλειον) 1. Königspalast, Königsthron; 2. zum Hof gehörig.

בַּסִילְקֵי *x. f.* (βασιλική) Gerichtshalle, Markthalle.

בְּסִימָא *a. m., ind.* **בְּסִים** Jes 28, 7, 2 S 23, 1 1. schmackhaft; 2. Essig.

בְּסִימוּתָא *a. f.* Schmackhaftigkeit, Süssigkeit.

בְּסִימִין *a. m. pl.* Einbalsamierung.

בסין (jMaasSch 55[c]) l. **בְּסִים**.

בְּסִירָא I *a. m., pl.* **בְּסִירִין** Ma 2, 9 verachtet.

בסירא II l. **בַּכִּירָא**.

בְּסִירוּתָא *a. f.* Verachtung.

בָּסַם *h.* 1. süss, angenehm sein; 2. duften. *Pi.* 1. würzen; 2. parfümieren; 3. einbalsamieren. *Hitp.* 1. sich parfümieren; 2. sich berauschen; 3. sich verbessern.

בְּסַם *a., pf.* 3 *m. pl.* **בְּסִימוּ** Ex 15, 25, *ipf.* 3 *m. sg.* **יִבְסַם** Dt 32, 2 1. süss, angenehm sein; 2. duften. *Pa.* 1. süss, schmackhaft machen; 2. parfümieren; 3. *ipf.* **יְבַסֵּם** Ex 30, 33, *pt. pass.* **מְבַסַּם** Ex 32, 25 Gewürz zubereiten; 4. einbalsamieren; 5. glücklich machen. *Itpa.* 1. schmackhaft gemacht werden; 2. einbalsamiert werden; 3. sich vergnügt machen (berauschen).

בַּסָּם *h. m.* Gewürzbereiter.

בֹּסֶם *h. m.* Gewürz.

בּוּסְמָא *a. m., ind.* **בּוּסַם** Ex 30, 25, **בְּסַם** Ex 30, 23, *pl.* **בּוּסְמִין** Ex 30, 34 Gewürz.

בּוּסְמָנָא *a. m., pl.* **בּוּסְמָנִין** Ru 3, 3 Gewürz.

בּוּסְמָנוּתָא *a. f., ind.* **בּוּסְמָנוּ** Ex 30, 25 Gewürzbereitung.

ביסניה l. **בִּסְנָא**.

בָּסַס I *x.* (vgl. βάσις) *Pi.* fundamentieren, festen Grund legen. *Hitp.* festgegründet werden.

בָּסַס II *h.* treten.

בְּסַס *x.*, *pt. pass. f. pl.* בְּסִיסָן Cant 5, 15 begründen. *Pa.* dass. *Itpe. pf.* אִתְבְּסִים Cant 7, 14 begründet werden.

בָּסִיס *x. m.* (βάσις) Unterlage, Gestell, Postament.

בְּסִיסָא (1K 7, 30) *x. m.* (βάσις), *c. s.* בְּסִיסֵיהּ Ex 30, 18 dass.

בָּסַר *h.* verachten.

בְּסַר I *a.*, dass. *Pa.* בַּסַּר Nu 15, 31, Ez 17, 18, *pt. f.* מְבַסְּרָא 2K 19, 21 dass.

בְּסַר II *a.* verkündigen, frohe Botschaft melden. *Pa. inf.* בַּסָּרָא 2 S 18, 20 dass. *Itpa. ipf.* יִתְבַּסַּר 2S 18, 31 benachrichtigt werden, frohe Botschaft erhalten.

בֹּסֶר *h. m.* Heerling, saure Frucht.

בּוּסְרָא (Jes 18, 5) *a. m.* dass.

בִּסְרָא (Gen 2, 23) *a. m.*, *ind.* בְּסַר Gen 41, 2 1. Fleisch; 2. Mensch (als vergängliches Geschöpf); 3. Schamteil.

בסריא (Pes 155[b]) l. קִיסְרְיָא.

בּוּסְרָנָא *a. m.*, *ind.* בּוּסְרָן Jes 53, 3 Verachtung.

בַּסְרָנוּתָא *a. f.* dass.

בַּסְתְּיָאר *x. m.* (βεστιάριος) Garderobenmeister.

בּוּסְתְּנָא *x. m.*, *pl. c. s.* בּוּסְתְּנַנָא Est II 3, 8 Obstgarten.

בַּסְתְּקָא *x. m.* irdener Krug.

בִּיסְתַּרְקֵי (DtJI 34, 6) *x. m.* Teppich.

בְּעָא I (Dt 13, 11) *a.* 1. suchen, aufsuchen. בָּעֵי er forscht, erörtert (so zuweilen im jer. Talm.); 2. fragen, bitten. בָּעֵי פְּלוֹנִי es stellt jemand folgendes Problem auf; 3. wünschen, wollen. בָּעָן מֵימַר sie wollen sagen (jer. Talm.). אִי בָּעֵית אֵימָא wenn du willst, sage (Vorschlag der Lösung eines Problems); 4. nötig haben. *Aph. pf.* 3 *m. pl. c. s.* אַבְעֵיוּהִי Jes 1, 8 l. אַבְעֵיוּהִי 1. durchsuchen; 2. Futter suchen, grasen. *Itpe. pf.* אִתְבְּעֵי, אִבְּעֵי, 3 *f. sg.* אִיבַּעְיָא Cant 1, 8, *pt.* מִתְבְּעֵי Gen 42, 22 1. gesucht, gefragt werden; לָא מִבַּעְיָא es ist nicht fraglich. לָא מִבַּעְיָא קָאָמַר etwas zweifelloses lehrt er. אִבַּעְיָא לְהוּ folgendes Problem wurde von ihnen (den Lehrern) aufgeworfen. 2. verlangt werden. אִבְּעֵי לֵיהּ er hätte sollen; 3. ängstlich fliehen (?) l. בְּעַת.

בְּעָא II *a.* brüllen, s. פְּעָא.

בַּעְבּוּעַ *h. m.* Sprudeln, Blasen.

בִּעְבַּע *h.* 1. sprudeln; 2. anschwellen; 3. Wellen machen.

בַּעְבַּע *a.* anklopfen.

בעד *arab. imp. Aph.* אַבְעַד לִי mach mir Platz!

בָּעָה *h.* abweiden. *Hi.* abweiden lassen.

בְּעוּט *h. m.* Stoss, Tritt.

בְּעוּטָא *a. m.*, *ind.* בְּעוּט Jes 10, 33 (MS בְּעִיט) Treten, Keltern.

בִּעוּר *h. m.* Wegschaffen.

בְּעוּרָא *a. m.*, *c.* בֵּיעוּר Jes 17, 6 Wegschaffen, Abpflücken.

בָּעוּרָא *a. m.*, *ind.* בָּעוּר Gen 15, 17 Fackel.

בָּעוּתָא *a. f.*, *c. s.* בָּעוּתָךְ Ex 32, 10 Bitte. בְּבָעוּ Gen 19, 18 bitte!

בְּעוּתָא *a. m.*, *pl.* בֵּיעוּתִין Jes 21, 4 Schrecken, Furcht.

בָּעַט *h.* 1. treten, stampfen, ausschlagen; 2. keltern; 3. walken; 4. verächtlich behandeln; 5. abweichen. *Pi.* 1. treten; 2. mit Füssen treten, verächtl. behandeln.

בְּעַט (Dt 32, 15) *a.* 1. treten, stampfen; 2. keltern; 3. walken; 4. verachten. *Pa. pt.* מְבַעַט l. מְבַעַט Thr 1, 15 1. keltern; 2. verachten. *Itpe. pt.* מִתְבְּעֲטִים Jes 62, 3 gekeltert werden.

בַּעְטָן *h. m.* stössig.

בָּעְיָא *a. m.* Frage, Bitte.

בַּעְיָא I *a. m.* Anschwellung.

בַּעְיָא II (= מַעְיָן) Personenname.

בְּעִיטָא *a. m., ind.* בְּעֵיט Jes 10, 33; 63, 3; Jo 4, 13 (Druck überall בְּיעוּט) Keltern.

בְּעִיטָה *h. f.* Ausschlagen, Stossen, Treten.

בְּעִילָה *h. f.* Beischlaf.

בְּעִירָא (Lv 5, 1) *a. m., ind.* בְּעִיר Dt 32, 1 Vieh. בְּעִירָא דַקִּיקָא Kleinvieh; *pl.* auch = Behemoth, Nilpferd.

בָּעַל *h.* beiwohnen, *pt. pass.* בְּעוּלָה die Geehelichte. *Ni.* Beischlaf erfahren.

בְּעַל *a., ipf.* 2 *m. sg. c. s.* תִּבְעֲלִנַּהּ Dt 21, 13 beiwohnen. *Pa. pt. pass. f.* מְבַעֲלָא Ru 1, 12 (vac. MS) l. מְבַּעֲלָא. *Itpe.* 1. verheiratet sein; 2. geschändet werden.

בַּעַל *h. m.* 1. Herr; 2. Gatte; 3. Eigentümer, Inhaber mit etwas Behafteter (mit folgendem Substantiv oft zur Umschreibung eines Adjektivs). בַּעַל מִקְרָא Bibelkundiger. בַּעַל תַּלְמוּד ein derRechtserörterungKundiger. בַּעַל קֶרִי ein von Pollution Betroffener. בַּעַל לָשׁוֹן Verläumder; 4. Gott Baal. בֵּית הַבַּעַל Feld, das von der Natur genügend befruchtet wird, so dass es keiner künstlichen Bewässerung bedarf.

בַּעֲלָא (Nu 25, 4) *a. m., c.* בְּעֵיל Ex 21, 3, *c. s.* בַּעֲלַהּ Nu 30, 8, *pl. c.* בַּעֲלֵי Gen 49, 13 1. Herr; 2. Gatte; 3. Gott Baal.

בַּעֲלָה *h. f.* Herrin.

בַּעֲלְתָּא (בְּעֶלְתָּא) *a. f.* Herrin.

בְּעַע *a. Aph. pt.* מַבַּע Dt 32, 35 eilen, beschleunigen. *Ittaph.* (?) s. *Itpe.* v. בְּעַת sich beeilen.

בְּעַץ *a., pt. pass.* בְּעַץ Jer 32, 11 l. בְּעִיץ 1. durch Zinn verschliessen (?); 2. treten (s. בְּעַט).

בַּעַץ *h. m.* Zinn.

בַּעֲצָא *a. m., ind.* בְּעֵיץ Ez 22, 18 Zinn.

בָּעַר *h.* brennen. *Pi.* 1. wegschaffen; 2. verzehren, aufessen. *Hi.* anzünden. *Ho.* angezündet werden.

בְּעַר I *a.* 1. *pt.* בָּעַר Ex 3, 2 brennen; 2. anzünden. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *pl.* תְּבַעֲרוּן Ex 35, 2 anzünden; 2. *pf.* בַּעַר Dt 4, 11 brennen; 3. entfernen. *Aph. ipf.* 3 *m. sg.* יַבְעַר Lv 6, 5, Jes 62, 1 dass.

בער II *pt. pl.* בוערין Est II 1, 2 l. בָּעֲיִין (Or 2375 נָעֲיִין), s. בְּעָא II.

בְּעֵרָה *h. f.* Brand.

בְּעַשׁ (= בְּאַשׁ) *a.* böse sein, missfällig sein. *Pa.* Böses thun.

בָּעַת *h. Ni.* sich ängstigen. *Hi.* schrecken, in Angst bringen.

בְּעַת *a.* ängstlich sein. *Pa. pf.* 2 *sg.* בְּעִיתַת l. בַּעִיתַת 2S 22, 5 ängstigen, drohen, schrecken. *Itpe.* אִתְבְּעִית 1 S 21, 2, *inf.* אִתְבְּעָתוּתַהּ 2S 4, 4 אִתְבְּעוּתֵיהוֹן 2K 7, 15, *ipf.* 2 *pl.* תִּתְבַּעֲתוּן Dt 20, 3 1. sich ängstigen; 2. ängstlich fliehen.

בְּעָתָא, בַּעֲתָא *a. f.* 1. Schrecken; 2. l. כְּאתָא.

בַּעֲתוּתָא *a. f.* Schrecken, Furcht.

בְּצָא *a.* durchsuchen. *Itpe.* durchsucht werden.

בִּצָּא (בּוּצָּא) *a. m., pl.* בִּצִּין Jes 14, 23 1. Morast; 2. l. נִצָּא.

בִּצְבּוּץ *h. m.* Hanf.

בִּצְבֵּץ *h.* aufsprossen, hervorbrechen.

בַּצְבֵּץ *a.* dass.

בִּצָּה *h. f., pl.* בִּצִּין Morast.

בִּצּוּעַ *h. m.* Vergleich, Vermittelung.

בִּצּוּעָא *a. m., pl.* בִּצּוּעִין Lv 2, 6 Stück, Brocken.

בִּצּוּר *h. m.* Bezeichnung für Gebet.

בַּצּוֹרֶת *h. f.* Regenmangel, Teuerung.

בִּצּוֹרְתָא I (Ez 41, 12) *a. f.* abgesonderter Raum im Tempel.

בִּצּוֹרְתָא II (Jer 17, 8) *a. f.* Regenmangel, Teuerung.

בָּצִיר *h. m.* Weinlese.

בְּצִירָא (בַּצִּירָא) *a. m.* wenig, gering, knapp.

בְּצִירָה *h. f.* Weinlese.

ביצירתא l. בִּצּוֹרְתָא.

בְּצִּיתָא *a. f.* Sumpfboot, flach gehendes Fahrzeug.

בְּצַל *a.* spalten, abzweigen. *Itpe.* Zwiebeln treiben.

בָּצָל *h. m.* Zwiebel. בְּצַל הַכּוֹפְרִי Dorfzwiebel(?), בְּצַל הַקִּיצוֹנִי Sommerzwiebel. עֲלֵי בְצָלִים (Zwiebelblatt) Personenname.

בְּצָלָא, בּוּצְלָא *a. m., pl. ind.* בּוּצְלֵי Lv 11, 5 Zwiebel (*Allium cepa*).

בּוּצְלָנָא *a. m.* ein Zwiebelgewächs.

בְּצַלְצוֹל *h. m.* Zwergzwiebel.

בָּצַע *h.* 1. brechen, das Brod brechen; 2. einen Vergleich zu stande bringen.

בְּצַע *a.* 1. brechen, zerbrechen; 2. frei machen; 3. einen Vergleich zu stande bringen. *Pa. imp. m. sg.* בַּצַּע Lv 2, 6 zerbrechen.

בִּצְעָה *h. f., pl.* בִּצְעִין Teich, Sumpf.

בָּצַץ *h.* tröpfeln lassen.

בצוצטראות (jBabB 14ᵇ) l. כְּצוֹצְטְרָאוֹת (so Ausg. Ven.), s. כְּצוֹצְטְרָא.

בצוצרא 1. l. כְּצוֹצְטְרָא (ἐξώστρα) Gesims, Balken; 2. l. כַּצְטְרָא (κάστρα) Lager.

בָּצֵק *h. m.* Teig.

בָּצַר *h.* 1. Trauben lesen; 2. vermindern. *Ni.* 1. abgeschnitten werden; 2. verringert werden. *Pi.* 1. umwallen; 2. befestigen. *Hitp.* abgesondert werden.

בְּצַר *a.* 1. abschneiden; 2. verringern. *Pa. inf.* בַּצָּרָא Koh 3, 15 verringern.

בֶּצֶר *h. m.* 1. Festung; 2. Unterhalt.

בָּצְרָה Ortsname.

בָּצְרָיָא, בָּצְרָאָה *m.* aus Bozra.

בָּקַת Ortsname.

בַּקָּא *a. m.* Mücke.

בּוּקָּא *a. m.* 1. Krug (vgl. βικίον, βυκίον); 2. Schenkel, Keule.

בְּקָא *a.* durchsuchen, prüfen.

בִּקּוּעַ *h. m.* Spalten. בֵּית בִּקּוּעַ das mit breiter Schneidefläche versehene Blatt einer Doppelhacke.

בִּקּוּר *h. m.* 1. Untersuchung, Prüfung; 2. Besuch. בִּקּוּר חוֹלִים Krankenbesuch.

בִּקֹּרֶת *h. f.* 1. Abschätzung; 2. Züchtigung; 3. öffentlicher Aufruf.

בִּיקּוּרְתָּא (Lv 19, 20) *a. f.* Züchtigung.

בָּקִי *h. m.* erfahren, kundig.

בְּקִיאָה *a. m.* erfahren, kundig.

בּוּקְיָא. בֵּית ב׳ Ortsname.

בִּיקְיָא *x. f.* (βικίον) Wickenart.

בּוּקִּיון *x. m.* (βουκκίων) Possenreisser.

בְּקִילֵי *a. m. pl.* eine Hülsenfrucht.

בּוּקִינוֹס *x. f.* (βούκινον) Horn.

בְּקִיעַ *h. m.* Wasserbecken (?).

בְּקִיעָא *a. m.* 1. Spalt; 2. s. פְּקִיעָא.

בְּקִיעָה *h. f.* 1. Spalten; 2. Scheit; 3. Darunterdurchgehen.

בְּקִיעִין Ortsname.

בְּקִיקָא *a. m.* morsch.

בְּקַלְאן *x.* (βοκάλιος, *vocalis*) Sänger (?).

בַּקְלְסָא *x. m.* (βάκυλος) Stock.

בָּקַע *h.* 1. spalten, durchbrechen. טֻמְאָה בוֹקַעַת die Unreinheit (der Leiche) durchbricht das Grab und verunreinigt die über diesem sich befindenden Gegenstände; 2. hindurchgehen, hinübergehen. *Ni.* gespalten werden, bersten. *Pi.* 1. spalten; 2. hineinstecken. *Hi.* 1. abschneiden; 2. querdurchziehen, *Ho.* gespalten werden.

בְּקַע (1S 2, 14 Ausg., MS קְבַע) *a.* spalten. *Itpa. pf.* 3 *m. pl.* אִתְבַּקְּעוּ Thr 1, 16 gespalten werden.

בֶּקַע *h. m.* ein Gewicht und eine Münze im Wert eines halben Sekels.

בִּקְעָה *h. f.* Ebene. בִּקְעָה מָצָא וְגָדַר בָּהּ גָּדֵר bildliche Redensart: er fand gleichsam ein offenes Feld und umzäunte es.

בִּקְעֲתָא (Gen 11, 2) *a. f.* 1. Ebene; 2. Scheit, Span.

בִּקֵּר *h. Pi.* 1. untersuchen; 2. besuchen. *Hi.* freigeben, sich des Eigentumsrechtes begeben. *Ho.* freigegeben werden. *Hitp.* 1. geprüft, untersucht werden; 2. besucht werden.

בְּקַר *a. Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יְבַקַּר Lv 13, 36

1. untersuchen; 2. besuchen; 3. nachlesen; 4. frei gehen lassen; 5. freigeben. *Itpa.* durchsuchen.

בֹּקֶר *h. m.* Morgen, Tageslicht.

בָּקָר *h. m.* Rind.

בַּקָּר *h. m.* Viehtreiber, Hirt.

בַּקָּרָא *a. m.* dass.

בָּקָרָא *a. m., pl.* בָּקָרִין Jud 9, 4 ungebildeter Mensch.

בַּקָּרוּת *h. f.* Viehstall.

בַּקָּרוּתָא *a. f.* 1. Viehstall; 2. *c. s.* בַּקָּרוּתְהוֹן Jer 23, 32 Mangel an Bildung.

בַּקָּרָנוּתָא *a. f., c. s.* בַּקָּרָנוּתָךְ 1S 17, 28 Unbesonnenheit.

בְּקַרְתָּא *a. f., pl.* בַּקְרִין, *c.* בַּקְרֵי Dt 7, 13, בַּקְרָן Jes 7, 25 Herde.

בָּקַשׁ *h. Pi.* 1. suchen; 2. bitten. *Hitp.* gesucht werden.

בַּקָּשָׁה *h. f.* Bitte, Verlangen.

בִּקְתָּא *a. f.* 1. Ebene; 2. enge Wohnung. בַּר בִּקְתָּא Nachbar, von derselben Klasse.

בָּקְתָא *a. f.* Mücke.

בַּר I *h. m.* rein, lauter.

בַּר II *h. m.* 1. Aussenseite; 2. draussen; 3. unbebautes Land. שׁוֹר הַבַּר wilder Ochs, Büffel.

בַּר III *h. m.* Korn.

בַּר *a.* בָּר מִן Gen 14, 24, Lv 23, 38, לְבַר מִן ausser, ohne.

בָּרָא (בַּרָא) *a. m.* 1. freies (unbebautes) Land. חֵיוַת בָּרָא Gen 3, 19 wilde Tiere. תַּרְנְגוֹל בָּרָא Est II 1, 3 Wiedehopf. נָפְקַת בָּרָא Gen 34, 31 Hure; 2. בְּבָרָא Dt 23, 13; 24, 11, לְבַרָא Nu 35, 4, לְבָרָא Dt 23, 12; 24, 11, לְבַר, מִבַּרָא Ex 25, 11, מִלְּבַר draussen. מִבַּרָא לְ Nu 5, 3 hinaus aus. לְמִבַּרָא לְ Dt 23, 12 ausserhalb.

בְּרָא *a. m., ind.* בַּר Gen 17, 16, בַּר, *c. s.* בְּרִי Gen 21, 10, *pl.* בְּנִין Gen 48, 6, בְּרִין Sohn, Nachkomme; *pl.* auch Kinder. בַּר אוּלְפָן, בַּר אוֹרַיְן Gelehrter. בַּר אֱנָשָׁא, בַּר נָשָׁא 1. jemand; 2. *pl.* בְּנֵי אֱנָשָׁא Nu 23, 19 Mensch. בַּר בַּר Jes 14, 22 Enkel. בַּר זַרְעָא, *c. s.* בַּר זַרְעֵיהּ Gen 1, 11 Same. בַּר חוֹרִין Dt 15, 13 Freier. בַּר עַמְמִין Dt 29, 21 Heide. בַּר נַצָּא, בַּר נִצָּא, *pl.* בְּנֵי נִיצִּין Est II 1, 2 Habicht. בַּרְשַׁן 1 S 19, 24 Wahnsinniger (?).

בַּרְהִימַג, בַּרְהִינַג l. בר הימג od. בר הינג *x. m.* Beiname einer Ysopart.

בָּרָא I *h.* schaffen. *Ni.* geschaffen werden. *Hi.* durchbohren.

בָּרָא II *h. Hi.* 1. stark, gesund werden; 2. eine Stärkung geben.

בְּרָא I (Gen 1, 1) *a.* 1. *ipf.* יִבְרֵי Nu 16, 30 schaffen; 2. *pt.* בָּרֵי Jes 40, 20 schneiden, durchbohren. *Aph.* durchbohren. *Itpe. pf.* 2 *sg.* אִתְבְּרֵיתָא Gen 3, 19, 3 *f. pl.* אִתְבְּרַיִין l. אִתְבְּרִיָּין Est II 3, 15 1. geschaffen werden.

בְּרָא II *a.* kräftig sein. *Aph.* stark werden, sich nähren; 2. *inf.* אוֹבְרָא! 2S 3, 35 (MS אוֹכָלָא) jem. nähren. *Itpe* stark werden, beherzt werden.

בְּרָא III *a.* vertreiben. *Itpe.* wild werden.

בָּרָאָה (Ez 44, 1) *a. m.* 1. *f. d.* בָּרָיְתָא Ez. 42, 1 ausserhalb befindlich, s. אֲבָרֵי, בָּרֵי; 2. Strasse, freier Platz; 3. *f. d.* בָּרָיְתָא eine nicht in die Mischna aufgenommene Lehrmeinung der Tannaim.

בְּרֵאשִׁית *h. f.* 1. Schöpfung; 2. Urzeit. מִבְּרֵישִׁית Jes 41, 4 von jeher; 3. סֵפֶר בְּרֵאשִׁית das 1. Buch Mose.

בְּרַבָּא (Lv 21, 4), בְּרַבֵּי, בְּרַבִּי *a. m.* Titel von Gelehrten.

בַּרְבֵּי *a. m.* (= בַּר בֵּית) Familienglied.

בַּלְבֵּל s. בַּרְבֵּל.

בַּרְבָּרָאָה *x. m.* (βάρβαρος) Barbar, Uncivilisierter.

בַּרְבָּר, בַּרְבָּרוֹן *x. m.* (βάρβαρος) dass.

בַּרְבָּרִי *x. m.* dass.

בַּרְבְּרִיאָה, בַּרְבָּרְיָא *x. f.* (βαρβαρία)

1. Ausland; 2. Germanien, Britannien; 3. Tunis, Mauretanien.

בַּרְבָּרִית Ortsname.

בָּאָרָג *x. m.* vortrefflich (?).

בּוּרְגְּמָא *x. m.* (πύργωμα) Kastell.

בּוּרְגָּס, בּוּרְגָּן, בּוּרְגִּין *x. m.* (πύργος, πύργιον) Turm, Station.

בּוּרְגְּנִי *x. m.* Stationsinhaber.

בורגנדה (jAbZ 43[d]) l. בּוּרְגָּנְיָה *x. m.* dass.

בּוּרְגָּר, בּוּרְגָּנְרָה *x. m.* (βουργάριος) Landmann.

בּוּרְגְּרוּתָא *x. f.* Ackerbau.

בּוּרְגְּתָה Ortsname.

בָּרָד *h. m.* Hagel.

בַּרְדָא (Ex 9, 18) *a. m.* 1. Hagel; 2. eine Salbe.

בָּרְדָא ein unreiner Vogel.

בַּרְדְּלָא *m.* Personenname.

בּוּרְדְּלָא, בָּרְדוּלָא *x. m.* (βουρδούλη) Geisselhieb, Prügel.

בָּרְדְּלָיָה Ort in der Nähe von Lydda.

בַּרְדְּלָה, בַּרְדְּלִים *x. m.* (πάρδαλις) 1. Panther; 2. Iltis (?).

בָּרְדִינוֹן, בָּרְדִינוּס *x. m.* (ῥόδινος) Rubin.

ברדניקום (bBer 58[b]) l. הַרְדְּנִיקוֹם.

בַּרְדָּס s. בּוּרְדָּס.

בַּרְדְּסִין, בּוּרְדְּסִין *x. m.* (*bardaicus*) Mäntel mit bardaischer Kapuze.

בַּרְדַּק *a.* durchdringen.

בּוּרְדִּיקָא *x. m.* 1. (*bardaicus*) bardaische (illyrische) Kapuze? 2. (*Parthicus*) parthisches rotgefärbtes Leder?

בֵּי ב׳ .בָּרוּךְ Hals des Schlachttieres (genannt nach der Benediktion, die der Schlachtung voranging).

בְּרוֹנָא *a. m.* 1. Söhnchen, Liebling; 2. Personenname.

בְּרוֹנִי *m.* Personenname.

בִּירוּצִין *x. m.* (ὄβρυζον) reines Gold (?).

בְּרוּצְיָא (?) Frauenname (s. בְּרוּרְיָא).

בְּרוּקָא *a. m.* 1. Smaragd; 2. Morgenstern; 3. Personenname.

בָּרוּר *h. m.* 1. auserlesen; 2. hell, klar.

בֵּי חַיִל .בְּרוֹר Ortsname.

בְּרוֹשׁ *h. f.* Cypresse.

ברושיתא l. כְּרוֹשִׁיתָא.

בְּרוֹת *h. f.* Cypresse.

ברותא l. בְּדוּתָא.

בְּרוֹתָא (Est II 2, 7) *a. f.* Cypresse.

בְּרַז *a., ipf.* 1 *sg. c. s.* אֶבְרְזִנֵּהּ 1 S 18, 11 duchbohren. *Aph.* dass.

בִּרְזָא I *a. m., c.* בְּרַז 1 S 14, 26 Loch.

בִּרְזָא II *x. m.* (βυρσίνη) Lederriemen.

בַּרְזֵג *x.* (vgl. זוג) paaren.

ברזווא (NuJI 25, 8) l. בֵּירוּזָא (so MS).

ברזילא l. כַּרְזִילָא.

בַּרְזִילָה Ortsname.

בַּרְזִינָא *a. m.* ein kleines Mass.

בַּרְזִיתָא *a. f.* Spiess.

בַּרְזֵל *a.* schütteln (?).

בַּרְזֶל *h. m.* 1. Eisen; 2. eisernes Werkzeug. צֹאן בַּרְזֶל sichergestelltes Sondereigentum der Ehegattin.

בַּרְזְלָא (Gen 4, 22) *a. m., ind.* בַּרְזֶל Est II, 1, 3 1. Eisen; 2. eisernes Werkzeug.

בירזלין (ExJII 28, 19) l. בֵּירוּלִין.

בּוּרְזִינְקָא *x. m.* intermittierende Quelle.

בַּרְזְנִיתָא *a. f.* Anbohren.

בָּרַח *h.* fliehen. *Hi.* 1. verjagen, in die Flucht schlagen; 2. verriegeln; 3. entziehen, unterschlagen. *Ho.* vertrieben werden.

בְּרַח *a.* fliehen. *Aph.* vorenthalten. *Itpe.* abgehalten werden.

בַּרְחָא *a. m.* Ziegenbock.

ברטיא (PesR 33) l. בַּרְבָּרְיָא.

בּוּרְטְיָא *x. m.* (βηρούττα) Spiess.

בְּרִטַּנְיָא (Βρεττανία) Britannien.

בְּרִי, בָּרִי *h. m.* 1. Gesundheit, Kraft; 2. Gewissheit, Überzeugung.

בָּרֵי *a.* auswendig, draussen. מִבָּרֵי von aussen.

בָּרִיא *h. m.* 1. fett, stark, gesund; 2. fest, gewiss, wahr.

בָּרְיָא *a. m., c. s.* בָּרְיָךְ Koh 12, 1 Schöpfer.

בְּרִיאָה *a. m., ind.* בָּרִיא! Koh 10, 6

1. fett, stark, gesund; 2. sicher, gewiss.

בְּרָיָא, בּוּרְיָא *a. m., c. s.* בְּרְיֵיהּ Ex 21, 19 Gesundheit, Stärke.

בּוּרְיָא *a. m.* Schilfmatte.

בְּרִיאָה, בְּרִיָה *h. f., pl.* בְּרִיוֹת 1. Schöpfung; 2. Geschöpf, Lebewesen; 3. Mensch.

בְּרִיאוּתָא *a. f.* Stärke, Gesundheit.

בְּרִיאָתָא *a. f., ind.* בְּרִיאָה Nu 16, 30 dass.

בַּרְיוֹן *h. m.* zügelloser Mensch.

בַּרְיוֹנָא *a. m.* dass.

בירוית l. בְּרְיוּיוֹת (PesR 43) *x. f. pl.* (βρέουιον) Erlass.

בַּרְיוּתָא *a. f.* 1. Zügellosigkeit; 2. Gesundheit.

בְּרִיחַ *h. m.* Riegel, Bolzen.

בְּרִיחָה *h. f.* Flucht.

בְּרִיכָה *h. f.* 1. Niederknien; 2. Segnen; 3. Trieb, Schössling; 4. Brut (der Tauben).

בְּרֵיכָה *h. f.* Teich.

בְּרֵיכְתָא (2 K 18, 17) *a. f.* dass.

בְּרִין. רָם בּ׳ Ortsname.

בריקא s. בּוּרְדִּיקָא.

בְּרִירָא *a. m., ind.* בְּרִיר Thr 3, 41 auserlesen.

בָּרִירָא *a. m., ind.* בָּרִיר Hb 1, 13 rein, klar.

בְּרֵירָה *h. f.* 1. Auslesen, Sortieren; 2. ideelle Sonderung, Feststellung (durch nachträgliche Bestimmung für einen besonderen Zweck).

בָּרִירוּת *h. f.* Reinheit.

בָּרִירוּתָא (2 S 22, 27) *a. f., ind.* בָּרִירוּ Ex 24, 10 Reinheit, Unschuld.

בְּרִית *h. f.,* 1. *pl.* בְּרִיתוֹת Abkommen, Bund. בְּרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם = Beschneidung, Beschneidungsglied; 2. s. בֵּירִית.

בְּרִיְתָא *a. f., c.* בְּרִיַּת Am 7, 1, *pl. d.* בְּרִיָּתָא Ez 1, 14 1. Geschöpf, Lebewesen; 2. Schöpfung; 3. Naturzustand; 4. Trauermahlzeit, vgl. הַבְרָיְתָא.

בָּרַךְ *h.* segnen. *Pi.* 1. segnen, preisen, eine Benediktion sprechen; 2. lästern; 3. urbar machen (?). *Pu.* gepriesen werden. *Hi.* einsenken, Ableger machen. *Hitpa.* gesegnet werden, sich segnen.

בָּרַךְ *h. Pu.* bewässert werden.

בְּרַךְ *a., pt. pass. m.* בְּרִיךְ Gen 9, 26 segnen. *Pa.* 1. *pf.* בָּרֵיךְ Gen 24, 1 segnen, eine Benediktion sprechen; 2. lästern. *Itpa. ipf.* 3 *m. pl.* יִתְבָּרְכוּן Gen 12, 3 gesegnet werden.

בֶּרֶךְ *h. f.* 1. Knie; 2. ein knieartig gebogenes Holz; 3. ברכים, s. בִּרְכַּיִר.

בִּרְכָּא *a. f., ind.* בְּרַךְ Jes 45, 23, *pl. c. s.* בִּרְכוֹהִי 1 K 18, 42 Knie.

בּוּרְכָּא, בִּרְכָּא Zweig.

בְּרָכָה *h. f.* 1. Segen, Segensspruch, Benediktion; 2. Glückwunsch; 3. Lästerung. *pl.* בְּרָכוֹת Name eines talmud. Traktates.

בורכייר, ברכוייד l. בּוּכְּרְיָא.

בִּרְכִּיר, בּוּרְכִּיר *x. m.* (βραχιάριον) Ring.

בִּרְכְּסוֹן (ברקשון) *x.* (ἔβρεξεν) es regnet.

ברכר s. כַּרְכָּר.

בִּרְכְתָא (Dt 33, 1) *a. f., c.* בִּרְכַּת Gen 27, 36 Segen.

בְּרַכְתָּא Ortsname.

בּוּרְכְתָא *a. f.* Thorheit.

בּוּרְלָא (Ex 28, 9), בּוּרְלְתָא, בֵּירְלָא *x. m. f., pl.* בּוּרְלְיָות חֲלָא ExJI 28, 20, בֵּירְלָוֹת חֲלָא NuJI 2, 25 (βήρυλλος) Beryll.

בֵּירוּלִין *x. m.* (βηρύλλιον) Beryll.

בְּרַם (Gen 7, 23) *a.* 1. aber, allein; 2. Dt 28, 13. 29 nur; 3. Gen 20, 12 auch; 4. gewiss, fürwahr, ja.

בּוּרְמָא *x. m.* (πάρμη) Schild.

ברנטין s. לַבְרָטִין.

בּוּרְנֵי (Jes 33, 21) *x. f.* (λιβυρνίς) Schnellsegler.

בּוּרְנֵיץ Name eines Flusses.

בַּרְנְקַיָא (Jes 3, 23, MS לִבוּרְנְסַיָא) *x. m. pl. d.* Mantel.

בַּרְנַשׁ Ortsname.

בְּרַם? (Hi 6, 5) *a. Aph.* brummen lärmen (?).

בירום s. בִּרְסִין.

בורסנגיות (CantR 2, 2, Ausg. Pes. (כורסנגיות) l. כְּרִיסַרְגִּירוֹת *x. pl.* (χρυσάργυρον) Gewerbesteuer.

בּוּרְסִי *x. m.* (βυρσεύς) Gerber.

בּוּרְסִין *x. m.* (βυρσεῖον) Gerberei.

בּוּרְסִין. בִּרְסִין *x. m. pl.* (βίρρος) Oberkleid.

בּוּרְסִיף Borsippa (in Babylonien).

בּוּרְסְקִי *x. f.* (βυρσική) Gerberei.

בַּרְסָם *x. m.* Brust-, Rippenfellentzündung.

ברסנה l. כַּרְסָנָה.

בְּרוֹסְתִּי *x.* (βρῶθι) iss!

בָּרַץ *h. Pi.* 1. hindurchdringen lassen; 2. überlaufen lassen.

בְּרַץ *a. Pa.* dass.

בַּרְצוּץ (ExJI 39, 28 MS) *a. m.* Spitze des Turbans.

בַּרְצִיתָא. בֵּי ב׳ Ortsname.

בָּרַק *h.* glänzen, leuchten. *Hi.* 1. sichtbar sein; 2. erblinden.

בְּרַק *a.* leuchten, glänzen. *Aph. pt. pl.* מַבְרְקִין Est II 3, 8 blitzen, leuchten lassen.

בָּרָק *h. m.* Blitz.

בַּרְקָא *a. m.* 1. (Dt 32, 41) Blitz; 2. weisser Fleck; 3. Star im Auge; 4. Haar, Faden; 5. Balkon, Gesims.

בַּרְקִי *h. m.* 1. Morgenstern; 2. Personenname; 3. כְּפַר בַּרְקִי Ort in Palästina.

בְּרַקִּין *x. m. pl.* (βράκια) Beinkleider.

בַּרְקִית *h. f.* Blindheit, Star.

ברוקלי l. בְּדוּלְקִי.

בָּרְקַן (Ex 39, 10) *a. m.* Smaragd.

בַּרְקָן *h. m.* Dornpflanze (*Phaceopappus scoparius*).

בַּרְקָנַיָּא (Jud 8, 7) *a. m. pl. d.* dass.

בַּר קוּרְיָאנֵי (EstR 1, 3) l. הַרְקוּרְיָאנֵי *x. m. pl.* (*Herculiani*) Herkulianen (die Ehrenlegion des Kaisers Maximian).

בָּרֶקֶת *h. f.* Morgenstern.

בַּרְקַתָּא *a. f.* 1. Smaragd; 2. Ortsname.

בְּרוּקְתִּיתָא, בְּרַקְתִּיתָא *a. f.* Star im Auge.

בָּרַר *h.* 1. klar machen; 2. aussondern, auslesen. *Pi.* 1. klar legen, beweisen, erläutern; 2. auswählen. *Ho.* 1. abgesondert werden; 2. entschieden werden. *Hitp.* 1. sich klar machen wollen; 2. klar werden.

בְּרַר *a.* 1. reinigen; 2. auswählen. *Pa. ipf.* 1 *sg.* אֲבָרֵיר Jes 1, 25 absondern, auswählen. *Itpe.* rein sein.

בְּרָרָא *a. m.* 1. Reinheit; 2. Klarheit, Wahrheit.

בִּירִישָׁא Ortsname (Baris?).

בְּרוּרְיָא *f.* (*Veluria*) Frauenname.

בַּרְשָׁן (1S 19, 24) *a. m.* Wahnsinniger(?).

בְּרַתָּא (Gen 30, 21) *a. f., ind.* בְּרַת, l. בְּרַת Ez 44, 25, *c.* בְּרַת, בַּת Gen 17, 17, *c. s.* בְּרַתֵּיהּ Gen 34, 5, *pl. d.* בְּנָתָא Gen 31, 43, *ind.* auch בְּרַתִּין 1. Tochter; 2. Schössling, Frucht. בְּרַת יַמָּא, *pl.* בְּנָת יַמָּא Est II 1, 2 ein Vogel (viell. zu lesen בְּנָת יוֹנָא). בַּת נַעֲמִיתָא Lv 11, 16, בְּרַת נַעֲמִיתָא, *pl.* בְּנָת נַעֲמִין Jes 13, 21 Strauss; בְּרַת שְׁבַע, שׁוּבְעִין eine Feigenart. בְּרַת קָלָא Thr 3, 38, בְּרַת קָלָא (!) Est II 1, 3 1. Schall, Ausspruch, Ruf; 2. Himmelsstimme. בַּת אַרְעָא Schwiele an der Fusssohle. בַּת הָכִי von solcher Beschaffenheit. בַּת יוֹמָא von demselben Tage. בַּת מִנָא חַמְרָא ein reiner Vogel. בַּת מִינָא von derselben Klasse. בַּת עֵינָא Loch im Mühlstein. בַּת קִבְרָיָא eine Art Vogel. בַּת תִּיהָא Loch im Spund des Fasses (?).

בְּרָתָא *a. f., pl.* בְּרָאתֵי Cant 1, 17 l. בִּירָנִין, בְּרָתֵי 2S 6, 5 Cypresse.

בורתידה (CantR 4, 8) l. בּוּרְתֵּירָה *x. f.* (φέρετρον) Tragbahre.

בַּרְתּוּתָא Ortsname.

ברתצין s. בַּרְקְפִין.

בְּשׁוּם *h. m.* Leckerbissen.

בְּשׂוֹרָה *h. f.* gute Botschaft.

בְּשׂוֹרְתָא *a. f.* dass., s. בְּסוֹרְתָא.

בֶּשֶׂם s. בֶּסֶם.

בָּשַׂר *h. Pi.* gute Nachricht bringen; *Hitp.* gute Nachricht erhalten.

בְּשַׂר *a. Pa. Itpa.* dass., s. בְּסַר.
בָּשָׂר *h. m.* Fleisch. בְּשַׂר וָדָם sterblicher Mensch.
בִּשְׂרָא s. בִּסְרָא.
בִּשְׂרָנָא *a. m.* fleischig (nicht mager).
בְּשׂוֹרְתָא *a. f.* gute Botschaft.
בִּשּׁוּל. *h. m.* 1. Kochen; 2. Reifen; 3. Speise.
בִּשּׁוּלָא *a. m.* dass.
בְּשַׁט *a.* auseinanderstreuen.
בְּשָׁטוּתָא (Jer 13, 27, MS וּשְׁטוּתִיךְ) s. שְׁטוּתָא.
בְּשֵׁילָה (Nu 6, 19) *a. m., ind.* בְּשִׁיל Ez 11, 3 gar, gekocht.
בּוּשְׁכֵּי Zauberformel.
בשכר l. כַּשְׁכַּר Cascara am Tigris.
בָּשַׁל *h.* 1. reifen; 2. gar werden. *Pi.* kochen. *Pu.* gekocht werden. *Hitp.* gekocht werden, gar werden.
בְּשַׁל *a.* 1. *pf.* 3 *m. pl.* בְּשִׁילוּ Gen 40, 10 reifen; 2. *inf.* מִבְשַׁל 1S 2, 13 (MS מִבַשַּׁל) kochen, gar werden. *Pa.* 1. *inf.* בַּשָּׁלָא Ex 16, 33 kochen; 2. reif machen. *Itpe. Itpa.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* תִּתְבַּשַּׁל Lv 6, 21 gekocht werden; 2. reifen.
בָּשֵׁל *h. m.* gar, reif.
בְּשִׁלָא *a. m.* gar, gekocht.
בַּשָּׁלָא *a. m., pl. d.* בַּשָּׁלַיָּא Ez 46, 24 (MS בַּשָּׁלָא *inf. Pa.* v. בַּשֵּׁל) Koch.
בּוּשְׁלָא *a. m.* 1. reif; 2. gar (von Fellen).
בִּשְׁלוֹנָא *a. m.* Speise.
בַּשְׁקַר *a.* erkennen.
בשש *Itpe.* אתבשו Thr 1, 14, l. אִשְׁתַּבַּשׁוּ (so MS), s. שְׁבַשׁ.
בַּשְׁשָׁא *a. m.* Gemüseart *Peganum Harmala.*
בַּת I *h. f., pl.* בָּנוֹת 1. Tochter; 2. Mädchen; 3. mit folgendem Substantiv zum Ausdruck des Teilhabens an etwas oder Gehörens zu etwas, z. B. בַּת אוּר Heizungsmaterial. בַּת שֶׁבַע, בַּת שׁוּחַ, בַּת שִׁקְמָה verschiedene Feigenarten. בַּת מֶלֶךְ, בַּת חוֹרִין Name von Dämonen. בַּת קוֹל *a*) Schall, *b*) Himmelsstimme; 4. Mal. בְּבַת אַחַת auf einmal. בְּבַת רֹאשׁ kopfüber.
בַּת II Mass für Flüssigkeiten.
בַּת *a. f.,* s. בְּרַתָּא.
בַּתָּא (Ez 45, 10, 11 Soc 59), בַּתָּא (Jes 5, 10 MS בֵּיתָא) *a. f., pl.* בַּתִּין 1 K 7, 26 Bath (Flüssigkeitsmass).
בָּתָה *h. f.* Garaus, Vernichtung.
בְּתוּלָה *h. f.* 1. Jungfrau; 2. jungfräulicher Boden; 3. Sternbild der Jungfrau; 4. *pl.* die Pfosten, die den Pressbalken halten.
בְּתוּלִים *h. m. pl.* Jungfrauschaft.
בְּתוּלִין (Dt 22, 14) *a. m. pl.* dass.
בְּתוּלְתָא (Gen 24, 16) *a. f., pl. d.* בְּתוּלָתָא Thr 1, 15 Jungfrau.
בַּתְוְתָא *a. f.* Scholle (?).
בֵּית אוּנְיָקָא (Βιθυνικά) Bithynien.
בִּתְיָה *f.* Personenname.
בּוּתְנָיִם, בּוּתְנִיאָם (GenJI 10, 17 בוטניים) *m.* Personenname.
בּוּתְנְיָא, בּוּתְנָיִן, בּוּתְנַן (Βαταναία) Basan.
בֶּתֶר *h. m.* Stück. בְּרִית בֵּין הַבְּתָרִים Bund Gottes mit Abraham (cf. Gen 15, 17. 18).
בותרא (Hiob 15, 33) l. בּוּסְרָא.
בָּתַר (Gen 10, 32) *a.* hinter, nach. בָּתַר דְּ Gen 5, 4 nachdem.
בִּתְרָא *a. m.* Stück.
בֵּיתַר (ביתתר) (Κάστρα Βέτερα) Militärkolonie bei Sepphoris.
בַּתְרָאָה (Ex 4, 8) *a. m.* letzter, hinterer. בִּבְתְרֵיתָא Nu 2, 31, בָּתְרַי zuletzt.
בְּתַשׁ *a. Pa.* in jemand dringen, inständig bitten.

ג

ג der dritte Buchstabe des hebr. Alphabets. ג׳ als Zahlzeichen = 3.

גֵּא *h. f., pl.* גֵּאָיוֹת Thal.

גְּאָה *a., pt. m. pl.* גָּאָן 1 S 2, 5 hoch, gross sein. *Itpe.* אִתְגְּאִי Ex 15, 1 1. erhaben sein; 2. sich überheben. *Itpa. pt. pl. m.* מִתְגָּאָן Jes 16, 6 dass.

גָּאָה *h.* hoch, erhaben sein. *Pi.* erheben. *Hitp.* 1. erhaben sein; 2. sich überheben, gross thun.

גֵּאֶה *h. m.* 1. hoch, erhaben; 2. stolz.

גַּאֲוָה *h. f.* 1. Erhabenheit, Ruhm; 2. Hochmut.

גָּאוֹן *h. m.* 1. Majestät, Pracht; 2. Titel der babyl. Schulhäupter in nachtalm. Zeit.

גָּאַל *h.* 1. einlösen, rächen; 2. zurückkaufen; 3. erlösen. *Ni.* erlöst werden.

גְּאַל *a.* 1. einlösen (das Blut), rächen, nur *pt.* גָּאֵיל Dt 19, 6; 2. erlösen.

גְּאֻלָּה *h. f.* 1. Erlösung; 2. Name der 7. Benediktion des Achtzehngebets und der Eulogie nach der Schema-Recitation.

גְּאֻלְּתָא *a. f.* dass.

גְּאַם *a.* hinunterschlucken. *Pa.* schlucken lassen.

גַּב *h. m.* 1. Erhöhung; 2. Rücken; 3. Ufer, Bord; 4. Wall; 5. גַּב הַזָּקָן Kinn; 6. עַל גַּב, עַל גַּבֵּי 1. auf, an, bei; 2. auf grund von, vermöge.

גַּב *a.* auf, an, bei. אַגַּב, עַל גַּבֵּי, עַל גַּב 1. bei, auf; 2. vermöge. אַף עַל גַּב דְּ obgleich. לְגַב zu. מִן גַּבֵּי von. מִן גַּב דְּ weil.

גֹּב *h. m.* Grube.

גַּבָּא, גַּב *h. m., pl.* גַּבִּין, גְּבָאִין Cisterne.

גַּבָּא (גַּבָּא, גִּבָּא) *a. m.* 1. Rücken. מְסַר נַפְשֵׁיהּ כְּעַל גַּב Jud 9, 17 sein Leben auf's Spiel setzen; 2. Ufer, Rand.

גּוּבָּא (Gen 37, 22) *a. m., pl.* גּוּבִּין Dt 6, 11 1. Grube, Cisterne; 2. Scheit, Stück.

גְּבָא *a., ipf.* 3 *pl.* יִגְבּוּן Dt 22, 19, *pt. m. pl.* גָּבַן Jes 46, 6, *pt. pass.* גְּבֵי Ho 8, 6 (MS גְּבַר) erheben, eintreiben. *Aph.* 1. *pt. m. pl.* מַגְבַּן Ho 8, 13 einziehen, einkassieren lassen; 2. Vorteil ziehen. *Itpe. inf.* אִתְגְּבָאָה Ex 21, 22 einkassiert, erhoben werden.

גַּבָּאוּת *h. f.* Einnehmeramt.

גִּבֵּב *h. Pi.* auflesen, zusammenschleppen.

גַּבֵּב *a. Pa.* 1. auflesen; 2. Geld erheben. *Po. ipf.* 3 *pl.* יְגָבְבוּן Ex 5, 7, *pt.* מְגָבֵב Nu 15, 32 auflesen.

גִּבְבָא *a. m.* Gipfel.

גַּבְבָא *a. m.* 1. Spreu, Stoppel; 2. Wollflocken.

גְּבָבָה *h. f.* Spreu, Stoppel.

גּוּבְבְתָא (גִּיבַבְתָּא) Ortsname.

גָּבָה *h.* einziehen, einkassieren. *Ni.* 1. einkassiert werden; 2. besteuert werden. *Hi.* besteuern.

גָּבַהּ *h.* 1. hoch sein; 2. sich überheben. *Hi.* 1. hoch machen; 2. aufheben. *Ho.* erhoben werden. *Hitp.* sich überheben, hochmütig sein.

גְּבַהּ *a.* gross sein. *Aph.* 1. gross machen; 2. erheben. *Itpe. pf.* אִתְגְּבַהּ Koh 1, 12 (MS אִתְגַּז) sich erheben.

גּוֹבְהָא *a. m.* Höhe.

גַּבְהוּת *h. f.* Stolz.

גַּבְהוּתָא *a. f.* dass.

גָּבוֹהַּ *h. m.* 1. hoch, erhaben; 2. Riese; 3. zum Opferdienst gehörig.

גִּבּוּי *h. m.* Einsammlung.

גַּבּוֹיָא *a. m.* Einsammler, Steuerbeamter.

גְּבוּל *h. m.* 1. Grenze; 2. Gebiet; 3. Land (im Gegensatz zur hl. Stadt); 4. Ortsname.

גְּבוֹל *h. m.* Kneten.
גְּבוּלָאָה *a. m.* aus Gebul.
גִּבּוֹר *h. m.* Held.
גְּבוּרָה *h. f.* 1. Stärke, Macht; 2. mächtige That; 3. hohes Alter; 4. Bezeichnung für Gott; 5. *pl.* die zweite Benediktion des Achtzehngebets.
גְּבוּרְתָא *a. f., ind.* גְּבוּרָא Jes 11, 2, *c. s.* גְּבוּרְתִי Ex 3, 20, גְּבוּרְתֵיהּ Dt 33, 2 1. Stärke, Macht; 2. mächtige That; 3. Bezeichnung für Gott.
גְּבוּשׁ *h. m.* Steinhaufen.
גִּבֵּחַ *h. m.* von hoher Statur.
גָּבַח *h. Pi.* eine Glatze scheren.
גַּבַּחַת *h. f.* 1. kahle Platte am Vorderkopf; 2. glatte Aussenseite der Kleider, neue Kleider.
גַּבַּי *h. m.* Sammler, Steuereinnehmer.
גַּבָּיָא *a. m.* dass.
גַּבְיָא I *a. m.* 1. gross, hoch; 2. wertvoll.
גַּבְיָא II *a. m.* Alaun, s. מַגְבְּיָא.
גְּבִיָּה *h. f.* Einnehmeramt.
גְּבִיהָא *a. m.* 1. hoch, erhaben; 2. Personenname.
גְּבִיּוּת *h. f.* Steueramt.
גַּבְיוּתָא *a. f.* dass.
גְּבִיחָא *a. m.* von hoher Statur.
גְּבִילָא *a. m.* Teig, Brei.
גְּבִילָה *m.* Personenname.
גְּבִין *h. m.* Augenbraue.
גְּבִינָא *a. m., pl. c.* גְּבִינֵי Lv 14, 9 1. Augenbraue, Wimper; 2. *ind.* גְּבִין Lv 21, 20 buckelig.
גּוּבְיָנָא *a. m.* Einkassierung, Erhebung.
גַּבְיָנָא *a. m.* Eintreiber.
גְּבִינָה *h. f.* Käse.
גְּבִינָאָה *a. m.* buckelig.
גְּבִינִי *m.* (*Gabinius?*) Personenname.
גְּבִינְתָא *a. f.* Höcker, Buckel.
גָּבִיעַ *h. m.* Schale, Becher.
גְּבִיעָא *a. m.* buckelig.
גְּבִיעָה I *m.* Personenname.
גְּבִיעָה II *h. f.* Buckel.
גְּבִירָה *h. f.* Herrin, Dame.

גִּבְיַת *m.* Personenname.
גּוּבִּיתָא *a. f.* Graben.
גָּבַל *h.* kneten, anrühren. *Pi.* dass. *Hitp.* geknetet werden.
גְּבַל *a.* kneten, anrühren. *Pa.* dass. *Itpa.* eingeknetet werden.
גַּבָּל *h. m.* Kneter, Einrührer.
גַּבָּלָא *a. m.* dass.
גְּבְלָא 1. Gobolitis (Jos.), das alte Edom; 2. Name einer Stadt.
גּוּבְלָא *a. m.* Teig.
גַּבְלָאָה *a. m.* Bewohner der Gobolitis.
גַּבְלוּל *h. m.* Teig, Teigkloss.
גַּבְלִית *h. f.* Vorsprung (am Hause).
גַּבְלָן, גּוּבְלָנָא Name einer Landschaft.
גִּבֵּן *h. m.* buckelig oder mit schadhaften Augenbrauen.
גָּבַן *h. Pi.* Käse bereiten.
גִּבְנָא *a. m.* Buckel, Rücken.
גּוּבְנָא *a. m., pl.* גּוּבְנִין 1S 17, 18 Käse.
גַּבְנוּן *h. m.* buckelig.
נבנוני l. גִּבְעוֹנִי.
גּוּבְנִי *h. m.* Einwohner von Gubna.
גַּבְסִים *x. m.* (γύψος) Gips.
גְּבַע *a.* gewölbt sein. *Pa.* anschwellen.
גֶּבַע Ortsname.
גִּבְעָה *h. f.* 1. Hügel; 2. Ortsname.
גִּבְעוֹל *h. m.* Knospe.
גִּבְעוּלָא *a. m., pl.* גִּבְעוּלִין Ex 9, 31 dass.
גִּבְעוֹנִי *h. m.* Gibeonit (der nicht in die Gemeinde Israels aufgenommen werden durfte).
גִּבְעֲתָא (Ze 1, 10) *a. f.* Hügel.
גָּבַר *h.* stark sein, die Übermacht haben. *Pi.* stärken. *Hi.* 1. stärken; 2. stark werden. *Hitp.* 1. sich als stark erweisen; 2. siegen.
גְּבַר *a.* stark sein. *Pa. pt.* מְגַבַּר Jes 8, 8 1. stärken; 2. überwältigen. *Aph. ipf.* 1 *sg. c. s.* אַגְבְּרִנֵּיהּ Jes 41, 25 (MS אַגְבַּרְנֵּיהּ) stark machen. *Itpa. pt. m. pl.* מִתְגַּבְּרִין Ex 17, 11, *inf.* אִתְגַּבָּרָא 2S 22, 3 Soc59 1. übermächtig werden, siegen; 2. sich stark beweisen.

גֶּבֶר *h. m.* 1. Mann; 2. Hahn; 3. männl. Schamglied.

גּוּבְרָא (Dt 1, 17), גַּבְרָא *a. m., ind.* גְּבַר Gen 41, 44, *pl. d.* גּוּבְרַיָּא Nu 22, 9 Mann. גַּבְרָא אַגַּבְרָא קָא רָמֵית willst du eine Autorität gegen die andere in's Feld führen? (Abweisung der Entgegensetzung der Meinung eines Amoräers gegen die des andern). בְּלָא גַּבְרָא ohne Nennung einer Autorität.

גִּבָּרָא *a. m., pl. d.* גִּבָּרַיָּא Dt 3, 13 1. Held, heldenhaft; 2. das männliche Glied.

גְּבוּרְתָא (Jer 10, 6) *a. f., pl. c. s.* גְּבוּרָתָךְ Dt 3, 24 1. Heldenkraft; 2. Heldenthat.

גַּבְרִיאֵל Name eines Engels.

גַּבְרִית *h. f.* hahnartig.

גְּבֶרֶת *h. f.* Herrin.

גִּבָּרְתָנָא *a. m., f. d.* גִּבָּרְתָנִיתָא heldenhaft, stark.

גָּבַשׁ *h.* aufhäufen. *Pi.* mit Steinen anfüllen.

גְּבַשׁ *a.* aufhäufen.

גַּבְשׁוּשִׁית *h. f.* Haufe, Hügel.

גַּבְשׁוּשִׁיתָא (Cant 6, 5, MS גַּלְשׁוּשִׁיתָא) *a. f., ind.* גַּבְשׁוּשִׁית Koh 12, 5 dass.

גּוּבְשְׁתָא *a. m., pl. d.* גּוּבְשָׁתָא Ze 1, 10 (MS גִּבְעָתָא) Hügel.

גַּבָּת Stadt in Galiläa.

גִּבְתָּא (Est II 1, 3) *a. f.* 1. Rohr; 2. Gyps; 3. Name mehrerer Ortschaften.

גַּג *h. m., pl.* גַּגּוֹת 1. Dach; 2. Spitze, Gipfel.

גַּגִּית *h. f.* Bottich (von Thon).

גַּגִּיתָא *a. f.* dass.

גְּנִמֵי, גּוּנְמֵי *a. m. pl.* Bohne (?).

גינגמון (jMeg 73ᵃ) l. דִּיגְלֹטוֹן *x. m.* (δίγλωττον) doppelsprachig.

גַּד I *h. m.* herb.

גַּד II *h. m.* 1. Koriander (*Coriandrum sativum*); 2. Körnchen.

גַּד III *h. m.* 1. Geschick, Glück; 2. (heidn.) Schutzgott, Gottheit. גַּד יָוָן Ortsname.

גִּדָּא I (Am 5, 7), גִּדְדָא *a. m., pl.* גִּדִּין Thr 3, 19, Jer 9, 14 (hier MS גִּירִין) Wermut.

גִּדָּא II (Ex 16, 31) *a. m.* 1. Koriander; 2. Körnchen.

גַּדָּא (Est II 8, 15 Or 2377, Or 2375 גִּדָּא) *a. m., ind.* גַּד Gen 30, 11 1. Geschick, Glück; 2. (heidn.) Schutzgott, Gottheit.

גִּדָּא (Koh 10, 8, MS גְּזִירָא) *a. m.* Wand, Wall, Uferwand.

גְּדָא *a.* schneiden, teilen. *Pa.* abschneiden.

גְּדְבְרָא (גִּדְבְרָא) s. גִּזְבָּרָא.

גּוּדְגְּדִין (?) *h. m. pl.* Glück.

גדגדנית l. גַּרְגְּרָנִית.

גדגלידא s. גַּרְגְּלִידָא.

גדגנית l. גַּרְגְּרָנִית.

גָּדַד *h.* 1. abschneiden, einschneiden; 2. den Preis bestimmen. *pt. pass.* גָּדוּד 1. abgeschnitten; 2. mittellos. *Pi.* abschneiden, zerstören. *Ni.* abgeschnitten werden. *Po. Hitpo.* sich Einschnitte machen.

גְּדַד *a.* 1. *ipf.* 2 *m. pl.* תִּגּוּדוּן DtJI 14, 1 (MS *in textu, sed in margine* תתגרסון) abschneiden, sich Einschnitte machen, verwunden; 2. entscheiden. *Pa.* abschneiden.

גָּדֵד *h. m.* herb.

גדודקי s. גּוּרְזְקֵי.

גְּדוּד *h m.* 1. Trupp, Bande; 2. Personenname; 3. l. גְּדוּר.

גְּדוּד *h. m.* 1. Absturz; 2. l. גְּדוּר.

גְּדוּדָא *a. m.* 1. *pl.* גְּדוּדִין Jes 38, 12 steiler Absturz, hohes Ufer; 2. Bande, Trupp.

גְּדוּדָא *a. m.* entästeter Baum.

גְּדוּדִית *h. f.* 1. Bande, Schar; 2. Trümmer.

גָּדוֹל *h. m.* 1. gross; 2. vornehm; 3. alt.

גִּדּוּל *h. m.* 1. Erziehen, Aufziehen; 2. Wachstum; 3. Erhöhung; 4. Personenname (Gedalja).

גְּדוּנִין (Jes 21, 14) *a. m. pl.* Schlauch(?).
גְּדוּעַ *h. m.* 1. Fällen, Kappen; 2. der neue Trieb aus einem alten Stumpf.
גְּדוּף *h. m.* Lästerung, Schmähung.
גְּדוּפָא *a. m., pl.* גְּדוּפִין 1S 2, 3 Soc 59 (Or 2210 גַּדְפִין) dass.
גְּדוּפִיתָא *a. f.* Lästerung.
גְּדוֹר, גְּדוֹרָה, גְּדוּר Ortsname.
גְּדוּר *h. m.* Enthaltung.
גְּדוּשׁ *m.* Personenname.
גְּדִי *h. m.* 1. Böckchen; 2. Tierkreisbild Steinbock.
גַּדְיָא (Gen 38, 17) *a. m., pl.* גַּדְיִין 1 S 10, 3 Or 1471 (Or 2210 גַּדְיִן), גְּדִין Dt 14, 4, *c.* (?) גַּדְיֵי Gen 27, 9, גְּדֵי Gen 27, 16 1. Böckchen; 2. Personenname; 3. Glücksgott.
גְּדִידָה *h. f.* 1. Einschneiden; 2. Abschneiden.
גְּדִידִים *m.* Personenname.
גְּדִיָּה *h. f.* Zicklein.
גְּדִיל I *h. m.* gedrehter Faden.
גְּדִיל II *h. m.* gehäuft.
גְּדִילָא *a. m.* dass.
גְּדִילָה *h. f.* Wuchs, Statur.
גְּדִילוּתָא *a. f., ind.* גְּדִילוּ Ex 28, 14 Flechtwerk.
גדיאן 1. גַּדְיָן.
גְּדִילְתָא *a f., pl.* גְּדִילָן Ex 28, 24 Flechte, geflochtene Schnur.
גְּדִירָא (Nu 21, 24) *a. m., pl.* גְּדִירִין Est II 3, 8 1. Scheidewand, Umwallung; 2. Gegenleiste (*Anthelix*) der Ohrmuschel.
גְּדִירָה *h. f.* 1. Enthaltung; 2. s. גְּדִידָה.
גָּדִישׁ *h. m.* Getreidehaufen, Schober.
גְּדִישָׁא *a. m., pl.* גְּדִישִׁין Ex 22, 5 dass.
גְּדִישׁוּתָא *a. f.* aufgehäuftes Mass.
גַּדְיְתָא *a. f.* Ziege.
גָּדַל I *h.* gross sein. *Pi.* 1. aufziehen, erziehen; 2. erheben, loben. *Hi.* heranwachsen. *Hitp.* 1. grösser, älter werden; 2. gepriesen, berühmt werden; 3. sich rühmen, prahlen.

גָּדַל II *h.* flechten.
גְּדַל I *a.* gross sein. *Pa.* erziehen. *Itpa.* gepriesen werden.
גְּדַל II *a., pt. pass. pl. f. d.* גְּדִילָתָא Ex 28, 14 flechten. *Pa. pt. pass. f.* מְגַדְּלָא Koh 4, 12 (MS מְגַדְּלָא) dass.
גָּדֵל *h. m.* erwachsen.
גַּדֵּל *h. m.* 1. Mündel, Zögling; 2. Personenname (Gedalja).
גַּדְלָיָא, גַּדְלָאָה *a. m.* Weber, Flechter.
גְּדוּלָּה *h. f.* Grösse, Würde.
גִּדָּלוֹן *h. m.* Erhöhung.
גּוּדְלָנָא *a. m.* Aufhäufung, was über das gestrichene Mass hinausgeht.
גָּדַם *h.* abstumpfen, abhacken. *Hitp.* abgehackt werden.
גְּדַם *a.* abstumpfen, abhacken.
גִּדֵּם *h. m.* mit verstümmelter Hand (Vorderfuss).
גּוּדְמָא, גַּדְמָא *a. m.* Palmzweig.
גְּדַנְפָא (Ex 25, 25) *x. m.* Rand, Leiste.
גָּדַע *h.* abhacken, verstümmeln. *Ni.* abgeschnitten, verkleinert werden.
גְּדַע *a.* abhacken.
גָּדַף *h. Pi.* lästern, schmähen.
גְּדַף *a. Pa. pf.* גַּדֵּיף 1K 21, 13 dass.
גַּדְפָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* גַּדְפֵיהוֹן Ex 25, 20 Flügel; 2. Geflügel, Vogel; 3. Rand; 4. Ortsname.
גּוּדְפָן, גַּדְפָן *h. m.* Lästerer.
גָּדַר *h.* 1. abschneiden; 2. absondern, umzäunen; 3. 'ג פֶּרֶץ Schäden heilen. *Ni.* sich bewahren, sich enthalten. *Pi.* zerschneiden. *Hitp.* sich hervorthun, sich überheben.
גְּדַר *a.* 1. umzäunen; 2. abtrennen.
גָּדֵר *h. m.* 1. Scheidewand, Umwallung; 2. Bezeichnung von rabbin. Verboten, die einer Übertretung des mosaischen Gesetzes vorbeugen sollen; 3. Ortsname.
גְּדֵרָה *h. f.* Scheidewand, Umwallung.
גּוּדְרִיתָא *a. f.* Umzäunung.
גדרסן (Jud 16, 14, MS גַּרְדְּיָאין), s. גַּרְדְּסָנָא.

גַּנְדְּרוּפוּס s. גדרפוס.
גָּרִשׁ Ortsname.
גָּדַשׁ *h.* 1. aufhäufen; 2. übervoll machen, ein gehäuftes Mass geben. *Ni.* gehäuft werden.
גְּדַשׁ *a.* 1. aufhäufen; 2. übervoll machen; 3. l. גְּדַשׁ.
גּוּדְשָׁא *a. m.* Aufhäufung (was mehr ist als das gestrichene Mass).
גָּהָה *h.* neigen, überhängen.
גִּהוּץ *h. m.* Säubern.
גְּהַם *a.* schaben, radieren.
גְּהִיָא *a. m.* rot.
גָּהַץ I *h. Pi. Hi.* säubern. *Hitp.* gesäubert werden.
גָּהַץ II *h.* Abscheu haben.
גָּהַק *h. Pi.* rülpsen.
גּוּהַרְקָא *x. m.* 1. Tragsessel; 2. unreife Frucht.
גֵּו, גַּו, גו *h. m.* Mitte. לְגו hinein. בְּגו darin.
גַּוָּא *a. Pa.* hineinbringen.
גַּוָּא (Lv 1, 13) *a. m., c.* גו Dt, 3, 16, 1K 8, 64, גוא 1. Inneres, Mitte; 2. Eingeweide; 3. בְּגו Gen 18, 24, Est II 1, 3, *c. s.* בְּגַוַּהּ Gen 29, 2, לְגו Ex 14, 23, לְגוֹא in, unter; 4. מִגו Dt 5, 4, מִן גוא von; 5. מִן גו דְ, מִגו in folge dessen, dass; weil.
גַּוָּאָה I (Lv 10, 18, Jer 52, 25), גַּוָּאָה 1K 6, 27, גַּוַּיָא *a. m., f. d.* גַּוַּיְתָא Ez 40, 27 innerer.
גַּוָּאָה II (1K 22, 9, 2K 23, 11) *a. m., pl.* גַּוָּאִין 2K 9, 32 Eunuch.
גּוֹאֵל *h. m.* 1. גּ׳ הַדָּם Bluträcher; 2. der zum Einlösen berechtigte nächste Verwandte; 3. Erlöser.
גּוּאֲלָא *a. m.* dass.
גּוּאַלְקָא, גְּוָאלְקָא, *x. m., pl.* גּוּאַלְקִין, גּוּאַלְקָאן Thr 5, 5 (fehlt im MS) Habersack, Mantelsack.
גּוּב *h. m.* Grube.
גּוּב *a. Pa. Aph.* אֲגִיב antworten.
גּוֹבָא (Ex 10, 4) *a. m.* Heuschrecke.
גּוּבְאָה *a. m.* Einwohner von Gubja.
גּוֹבַה *h. m.* 1. Anhöhe; 2. Stolz.
גּוֹבַי *h. m.* Heuschrecke.
גּוּבְיָא Ortsname.
גּוֹבֶל *h. m.* Feldrand.
גּוּגַלְתָּא (Est II 3, 9, nicht MS) *a. f.* Schädel.
גּוּד *h.* 1. binden; 2. Parteien bilden. *Hitpo.* Parteien bilden.
גּוּד (נוד?) *h. m.* Schlauch.
גּוּדָא (נודא?) *a. m.* dass.
גּוּדָל *h. m.* 1. Daumen; 2. grosse Zehe.
גּוֹדֶל *h. m.* 1. Grösse; 2. Haufen.
גּוֹדֶלֶת *h. f.* Haarflechterin.
גּוּדְרוֹת *h. f. pl.* Hürdenvieh.
גּוּדָשׁ *h. m.* Aufhäufung (was über das gestrichene Mass geht).
גּוּהָא *a. m.* Getöse.
גּוּז *h.* hindurchgehen. *Hi.* hindurchführen, durchtreiben.
גּוּז *a., ipf.* 3 *f. sg. c. s.* תְּגוּזִנֵּיהּ Jes 33, 21 1. abschneiden; 2. hindurchgehen. *Aph.* hindurchführen.
גּוּזָא, גְּוָזָא(?) *a. m.* Kästchen.
גּוּזָא Name eines Flusses.
גַּוְזָא *a. m.* 1. Stumpf, abgeschnittener Zweig; 2. Lostäfelchen; 3. 1K 22, 9, 2K 23, 11 (MS גַּוָּאָה) Eunuch.
גּוּזְזָא *a. m., pl.* גּוּזְזִין Ez 27, 24 (MS גּוּזְנִין) Abschnitt.
גּוֹזָל *h. m.* junger Vogel, bes. junge Taube.
גּוּזְלָא *a. m., pl.* גּוּזְלִין Cant 4, 1 dass.
גּוּזַנְיָא Ortsname.
גּוּחַ *a.* 1. hervorbrechen; 2. brüllen. *Aph.* hervorbrechen lassen. אֲגִיחַ קְרָבָא Ex 17, 8 Krieg führen. *Ittaph. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְגַּח Ex 17, 16 gekriegt werden.
גּוֹי *h. m.* 1. Volk, heidnisches Volk; 2. Nichtjude. *f.* גּוֹיָה Nichtjüdin.
גַּוַּי, לְגַוַּי *a.* inwendig (Adv.).
גְּוִיָּה *h. f.* Körper, Leib.
גָּוִיל *h. m.* 1. unbehauener Stein; 2. Pergament.

גְּוִילָא *a. m.* Pergament.

גְּוִיעָה *h. f.* Verscheiden.

גְּוִיתָא *a. f., c. s.* גְּוִיְתֵיהּ(!) Jes 6, 2, גְּוִיְתָנָא(!) Gen 47, 18, *pl. c. s.* גְּוִיְתְהוֹן Ez 1, 11 Soc 59 Körper, Leib.

גּוֹל *h.* rollen.

גּוֹל *a.* dass.

גֻּוֹל (Jes 38, 12) l. גְּוֹל, s. גּוֹלָא.

גּוֹלָה *h. f., pl.* גּוֹלִיּוֹת 1. Exil; 2. Exulantenschaft.

גּוֹלִילָא (1K 14, 10) 1. Koth; 2. Götze.

גּוֹלֵל *h. m.* Rollstein (zum Verschluss des Felsengrabes).

גּוֹלְלָא *a. m.* dass.

גּוֹלֶם *h. m.* 1. Masse, Klumpen; 2. Körper; 3. unfertiges Gefäss.

גּוֹלְמִי *h. m.* formlos.

גּוֹלְמִישׁ *h. m.* immergrüner Baum.

גּוֹלָן, גַּוְלָנָא transjordanische Landschaft (Gaulanitis), s. גַּבְלָן.

גּוֹלָנִית *h. f.* Münze von Golan.

גּוּלְקָא *x. m.* Habersack, Mantelsack.

גּוֹמָא (Ex 2, 3), גּוֹמִי *a. m.* Papyrusstaude.

גּוֹמֶד *h. m.* 1. kurze Elle; 2. Schleier.

גּוֹן (vgl. גָּנַן) *h.* bedecken. *Hi.* schützen.

גּוֹן *a. Aph.* schützen, s. גְּנַן. *Itpe. ipf.* יִתְגַּן Ze 2, 3 beschützt werden.

גְּוָן *h. m., c.* גּוֹן 1. Farbe; 2. Art. כְּגוֹן wie. כְּגוֹן שֶׁ wie wenn.

גְּוָנָא *a. m., c.* גְּוָן Koh 3, 10 (Or 2375 גְּיַן, Or 1302 גְּוַון), גּוֹן, *pl.* גַּוְנִין Koh 5, 7 (MS גְּיוֹתְנִין), 1. Farbe; 2. Art. כְּגוֹן wie. כְּגוֹן דְּ wie wenn. כִּי הָאי גּוֹנָא (MS כִּי הָאי גּוֹנָא) Ru 4, 6 auf diese Weise.

גַּוְנָא *a. m.* innerer.

גּוֹנְכָא (Jud 4, 18) *x. m.* (γαυνάκη) Filzdecke.

גּוּס I *h.* dreist sein. *Hi.* erdreisten, stolz thun.

גּוּס II *h. Hi.* umrühren.

גּוּס I *a.* dreist sein. *Aph.* sich überheben. *Itpe. pf.* אִתְגַּס Koh 1, 12 (MS אִתְגַּנִי) dass.

גּוּס II *a.* 1. treffen; 2. vertraut sein; 3. speisen.

גּוּסְפָּה, גּוּסִי *h. f.* Erbrechen.

גּוֹסֵס *h. m.* im Sterben liegend.

גְּוַע *h.* 1. (*bibl.*) sterben; 2. l. גְּדַע.

גּוּף *h.* 1. verschliessen; 2. Ehebruch begehen. *Pi.* umarmen. *Hi.* zuschliessen, verstopfen.

גּוּף *a.* 1. verschliessen; 2. *ipf.* 2 *m. sg.* תְּגוּף Ex 20, 14 Ehebruch begehen. *Pa. pt. pl. f.* מְגַיְּפָן Ho 4, 13 (MS גְּיְפָן) Ehebruch begehen. *Aph. pf.* אֲגִיף 2S 13, 18 (MS אֲגַף), *ipf.* 3 *m. sg.* יְגִיף Ma 1, 10, 2 *f. sg.* תְּגִיפִין 2K 4, 4 zuschliessen, verstopfen.

גּוּף *h. m.* 1. Körper; 2. Person. חוֹבַת הַגּוּף persönliche Pflicht. 3. Wesen, Hauptsache; 4. männliches Glied; 5. Farbe, Aussehen; 6. Aufenthaltsort der präexistenten Seelen.

גּוּפָא I (1S 31, 12) *a. m.* 1. Körper; 2. Person; 3. Wesen. In der talmud. Diskussion גּוּפָא Citationsformel, wenn ein vorher gelegentlich angeführter Ausspruch zum Hauptgegenstand der Erörterung werden soll. הָא גּוּפָא קַשְׁיָא ist dies nicht ein Selbstwiderspruch? 4. Kapital; 5. Aufenthaltsort der präexistenten Seelen.

גּוּפָא II *a. m.* Netz.

גּוֹפָן *h. m.* Schriftzug.

גּוּץ *a.* abnagen.

גּוּצָא *a. m.* klein, zwergartig.

גּוּר *h.* in einem fremden Lande weilen, Gast sein. *Pi.* zum Proselyten machen. *Hitp.* Proselyt werden.

גּוּר I *a.* in fremdem Lande weilen. *Pa.* zum Proselyten machen. *Itpa. ipf.* 3 *pl.* יִתְגַּיְּרוּן Lv 16, 29 Proselyt werden.

גּוּר II *a.* ehebrechen. *Pa.* zum Ehebruch verführen.

גּוּר *h. m.* junges Tier.

גּוּרָא *a. m.* dass.

גּוּרְיָא *a. m.* 1. junger Löwe; 2. Personenname.

נוֹרְיוֹן, נוֹרְיָן *m.* Personenname.
נוּרִיתָא, נוֹרִיתָא I *a. f.* 1. junge Löwin; 2. Hündin.
נוּרִיתָא II *a. f.* Fisch ohne Schuppen (?).
גּוֹרָל *h. m.* Los.
גּוֹרֶן *h. m.* 1. Tenne; 2. Ernte, Ertrag; 3. Dreschzeit.
גּוּשׁ (?) *a. Aph.* hart machen.
גּוּשׁ *h. m.* kompakte Masse, Scholle, Erdboden. גּ׳ חָלָב Ortsname.
גּוּשָׁא *a. m.* Scholle, Erdboden.
גֵּז *h. m.* abgeschorene Wolle.
גָּז *h. m.* 1. ein Raubvogel; 2. Wespe.
גִּזָּא I *a. m.* dass.
גִּזָּא II *x. m.* 1. Schatz, Schatzkammer; 2. Personenname.
גִּזְּזָא *a. m.* geschorene Wolle.
גְּזָא *a.* 1. durchschneiden, abschneiden, scheren; 2. laufen; 3. austeilen, vergelten. *Aph. pt.* מַגְזֵי Jes 44, 13 abschneiden.
גִּזְבָּר *x. m.* Schatzmeister, Verwalter.
גִּזְבְּרָא (גִּזְבְרָא) *x. m., pl.* גִּזְבְּרִין Koh 2, 7 dass.
גִּזְבָּרִית *x. f.* Verwalterin.
גִּזָּה *h. f.* 1. Scheren; 2. abgeschorene Wolle.
גְּזוּזָא *a. m., ind.* גְּזוּז Jes 3, 24 Abscheren.
גְּזוּמָא *a. m.* Kappen, Beschneiden.
גָּזוֹמָא *a. m.* Drohender.
גָּזוֹרָא *a. m.* Beschneider.
גְּזוּרָה *h. f.* Beschneidung.
גְּזוּרְתָא *a. f.* 1. Beschneidung; 2. Beschneidungsglied.
גָּזַז *h.* scheren, abschneiden.
גְּזַז *a.* 1. *ipf.* 2 *m. sg.* תְּגוּז Dt 15, 19 scheren, abschneiden, beschneiden; 2. hindurchgehen (s. גוז); 3. kastrieren. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִתְגְּזִיזַת Am 7, 1 (MS שְׁצִיאַת) abgeschnitten werden.
גַּזָּז *h. m.* Wollscherer.
גִּזּוֹזְטְרָא *x. f.* (ἐξώστρα) Gesims, Anbau.
גָּזִיב Ortsname.
גְּזִירָא *a. m.* 1. Scheit, Stock; 2. Scholle.

גְּזִיזָה *h. f.* 1. Scheren; 2. Stück.
גְּזֵילָא (Lv 5, 21) *a. m.* geraubtes Gut.
גְּזֵילוּתָא *a. f., ind.* גְּזֵילוּת Cant 6, 5 (MS גְּזֵילָה) Rauben.
גְּזֵילְתָא (Koh 5, 7) *a. f.* Raub.
גְּזֵירָה *h. f.* 1. abschüssiger Ort, Abgrund; 2. Beschluss, Edikt; 3. rabbin. Verordnung, die der Übertretung des mosaischen Gesetzes vorbeugen soll; 4. גּ׳ שָׁוָה *a*) Schluss aus der zweifellosen Bedeutung eines Ausdrucks an einer Stelle des Gesetzes auf die Bedeutung desselben an einer anderen Stelle. *b*) Schluss aus feststehenden Bestimmungen eines Gesetzes auf die näheren Bestimmungen eines anderen verwandten Charakters.
גְּזִירִיפְטָא, גְּזִרְפְּטָא *x. m.* (persischer) Beamtentitel.
גְּזֵירְתָא *a. f.*, 1. *ind.* גְּזֵירָא Gen 47, 26, Koh 10, 8 Beschluss, Dekret; 2. rabbin. Verordnung; 3. die durch Verordnung bestimmte Abgabe; 4. l. גְּזוּרְתָא.
גְּזִית *h. f.* Zweig.
גָּזִית *h. f.* behauener Stein, Quader.
גְּזִיתָא *a. f., ind.* גְּזִית 1K 7, 9 dass.
גְּזִיתָא *a. f. pl. d.* Abschneidewege.
גָּזַל *h.* rauben (von jeder unrechtmässigen Aneignung fremden Besitzes). *Ni.* geraubt, beraubt werden.
גְּזַל (Lv 5, 23) *a.* dass.
גֵּזֶל *h. m.* Geraubtes.
גְּזֵלָה *h. f.* Raub.
גַּזְלָן, גַּזְלָן *h. m.* Räuber.
גַּזְלָנָא *a. m.* dass.
גַּזְלָנוּתָא *a. f.* Räuberei.
גָּזַם *h.* abschneiden. *Pi.* 1. kappen, beschneiden; 2. drohen.
גְּזַם *a.* drohen.
גּוּזְמָא *a. m.* Aufschneiderei, Hyperbel.
גַּזְמָא Ortsname.
גזע l. גֶּרַע.
גֶּזַע *h. m.* 1. Baumstumpf; 2. frischer Trieb aus dem Stumpf; 3. Abkömmling.

גזף l. גְּזָף.

גָּזַר h. 1. schneiden, beschneiden; 2. anordnen; 3. behaupten; 4. ableiten. *Ni.* angeordnet werden. *Hitp.* 1. zerteilt werden; 2. scharf abfallen, steil sein.

גְּזַר a., *ipf.* 2 m. sg. תִּגְזוֹר Ex 12, 44 1. schneiden, beschneiden; 2. ג' קְיָם Gen 15, 18 Bund schliessen; 3. *pt. pass.* גְּזִיר Jes 58, 14 Soc 59 beschliessen, anordnen; 4. *pt.* גָּזַר Jer 8, 6 sich stürzen in. *Itpe. pf.* אִתְגְּזַר Est II 1, 3, 1 *sg.* אִתְגְּזָרִית Thr 3, 54 1. abgeschnitten werden; 2. beschnitten werden; 3. beschlossen werden.

גְּזַר h. m. גְּזַר דִּין Urteil, Dekret.

גֶּזֶר h. m., *pl.* גְּזָרִין Holzscheit.

גִּזְרָא a. m. 1. *pl.* גִּזְרִין 1K 3, 25 (fehlt im MS) Scheit, Stück; 2. Schutzbinde; 3. *pl. c.* גִּזְרֵי 1K 20, 27 Herde, Abteilung.

גַּזְרָאָה a. m. Vertilger.

גִּזְרָה h. f. 1. Balkon, Erker; 2. behauener Stein.

גּוּזַרְתָּא a. f. Beschneidung.

גִּזְתָּא a. f., c. גֵּזַת Dt 18, 4 abgeschorene Wolle.

גְּחוּךְ h. m. 1. Scherz, Lachen; 2. anstössiges Betragen.

גְּחוּכָא a. m. dass.

גָּחוֹן h. m. Bauch.

גָּחוֹר h. m. rot.

גְּחִירָא a. m. dass.

גְּחַךְ a. 1. lachen, scherzen; 2. unanständig sein. *Pa.* dass. *Itpe.* sich zum Gelächter machen.

גּוּחְכָּא a. m. Lachen.

גַּחְכָן h. m. Spassmacher.

גַּחֶלֶת h. f., *pl.* גֶּחָלִים glühende Kohle.

גְּחַם a. verbrennen (?).

גָּחַן h. sich beugen, neigen.

גְּחִין (1K 18, 42) a. dass. *Pa.* dass.

גַּחַר h. m. Öffnung (?).

גָּחָר h. m. rot.

גֵּט h. m. 1. Urkunde; 2. Scheidebrief; 3. גִּטִּין Name eines Talmudtraktates.

גִּטָּא a. m., *ind.* גֵּט Dt 24, 1 1. Urkunde; 2. Scheidebrief.

גְּטָשָׁא a. m. Mist (?).

גַּיְא, גֵּי h. f. Thal.

גיא. גיית (BerR 33) l. גְּוָיית (so Ausg. Konst.), s. גְּוָא.

גיאה. רְקָם ג' (Dt 1, 19) Ortsname (Kadesch Barnea).

גֵּיאוּתָא (Ex 15, 1) a. f. 1. Erhabenheit; 2. Hochmut.

גֵּיבָא a. m. Höhe.

גֵּיגְלָא a. m. Pupille.

גֵּיד h. *Pi.* die Sehnen durchschneiden. *Hitp.* an den Sehnen durchschnitten werden.

גֵּיד a. *Pa.* dass.

גִּיד I h. m. Koriander.

גִּיד II h. m. 1. Sehne, Ader; 2. männl. Glied.

גִּידָא (Gen 32, 32) a. m. dass.

גִּידוֹ Ortsname.

גֵּיידוּר (jBabM 11ᵃ), גֵּידְרִינָא x. m. (γαϊδούριον) kleine Eselart.

גִּיהָא I a. m. Licht, Flamme.

גִּיהָא II (גִּיהְיָאָה) a. m. Wasserbassin.

גִּיהְיָא s. גְּהָיָא.

גֵּיהִנֹּם h. 1. Thal Hinnom; 2. Ort der Verdammten.

גֵּיהִנָּם (Jes 53, 9) a. dass.

גִּיהַר (Cant 5, 14, nicht MS) a. m. ein Edelstein.

גֵּיו. מִגֵּיו Gen 6, 14, מִלְּגֵיו 1K 6, 4 inwendig. לְגֵיו 2K 7, 11 nach innen. מִגֵּיו לְ Lv 16, 13, לְמִגֵּיו לְ Lv 16, 15, לְגֵיו מִן, מִלְּגֵיו לְ innerhalb von.

גיומאה l. גְּיוֹמָאָה a. m. Einwohner des Nomos Naut in Ägypten.

גֵּיוֹפָא a. m. Ehebrecher.

גִּיוֹרָא (Ex 23, 9) a. m. Proselyt.

גַּיּוֹרָא a. m. Ehebrecher, Buhle.

גֵּיוּרָא a. m. Ehebruch.

גִּיּוֹרֶת h. f. Proselytin.

גִּיּוֹרְתָּא a. f. dass.

גֵּיוּתָא a. f. Eigenschaft als Nichtjude.

גֵּיוּתָא (Ez 28, 13), **גֵּיוְתָא** *a. f., ind.* **גֵּיוָה** Jes 3, 24 1. Erhabenheit; 2. Stolz, vgl. **גֵּיאוּתָא**.

גֵּיוְתָן *h. m.* hochmütig.

גֵּיוְתְנָא *a. m., pl. d.* **גֵּיוְתְנַיָּא** Ex 15, 1 dass.

גֵּיוְתְנוּתָא *a. f.* Erhabenheit.

גיח s. **גּוּחַ**.

גִּיחוֹן einer der Ströme Edens.

גִּיל I *h.* einen Kreis bilden, rollen(?).

גִּיל II *h. m.* 1. Kreis, Genossenschaft, von gleichem Alter. **בֶּן גִּיל** gleichzeitig geborener; 2. Klöppel in der Glocke, Schelle.

גִּילָא *a. m.* 1. etwas Rundes; 2. s. **גִּלָּא**.

גִּילָאָה *a. m.* von gleichem Alter.

גִּילָה *h. f.* Versammlung, Kreis.

גִּימֶל dritter Buchstabe des hebr. Alphabets.

גִּין, **גִּין** *a.* **בְּגִין** Jes 28, 15 unter dem Schutz von. **בְּגִין** Koh 6, 8 wegen. **בְּגִין דְּ** 1. weil; 2. damit. **בְּגִין לָא** Thr 3, 44 damit nicht. **בְּגִין כֵּן** Koh 10, 10 deshalb.

גִּין *h.* **בְּגִין** wegen.

גִּינֵי s. **גְּנֵי**.

גינאות l. **גוּנִיאוֹת** (?), s. **גּוּנְיָא**.

גִּיס *h. m.* 1. Schwager (Gatte der Schwester der Frau); 2. wohlbekannt.

גִּיסָא *a. m.* dass.

גַּיִס *h. m.* Räuberschar.

גַּיִס, **גָּיוֹס** *m.* (Γάϊος) Personenname.

גַּיֵּס *h. Pi.* zusammenscharen.

גַּיֵּס *a. Pa.* dass.

גַּיְסָא *a. m.* Räuberschar.

גַּיָּסָא *a. m.* 1. Räuber; 2. frech.

גְּסִיסָה *h. f.* Todeskampf.

גִּיף, **גִּיף** *h. m.* Ehebruch.

גִּיף *h. m.* Ufer, Küste.

גִּיפָא *a. m.* dass.

גַּיָּפָא (Lv 20, 10) *a. m.* Ehebrecher.

גַּיֶּפְתָּא (Lv 20, 10) *a. f.* Ehebrecherin.

גֵּיפְתְנוּתָא *a. f.* Erhabenheit.

גִּיץ *h. m.* Funke.

גִּיצָא *a. m.* dass.

גִּיר *h. m.* 1. Gischt, Schaum; 2. Kalk; 3. Eisenstein, Tintenstein; 4. Pulver.

גַּיֵּר *a. Pa.* mit Kalk bewerfen.

גִּירָא *a. m.* 1. *ind.* **גִּיר** Ex 16, 14, Jes 27, 9 Kalk; 2. Gischt, Schaum; 3. eine Krankheit; 4. *ind.* **גִּיר** Jes 49, 2, *pl. c. s.* **גִּירַי** Dt 32, 43 Geschoss, Pfeil; 5. Schössling; 6. Folge; 7. Personenname.

גַּיָּרָא *a. m.* Ehebrecher.

גִּירָאָה *a. m.* Schütze.

גִּירְגְּפָסִין *x. m.* Gypspulver.

גִּירָה s. **גֵּרָה**.

גֵּירוּי *h. m.* Reizung.

גֵּירוּמִין *h. m. pl.* Übergewicht (beim Wiegen).

גֵּירוּעַ *h. m.* 1. Abzug; 2. unreife Beere.

גֵּירוּשִׁין *h. m. pl.* Scheidung.

גֵּירוּת *h. f.* 1. Wohnen als Fremdling; 2. Übertritt zum Judentum.

גֵּירוּתָא *a. f.* 1. dass.; 2. l. **גּוּרִיתָא**.

גֵּירָעוֹן *h. m.* Abzug.

גירקרדין l. **גִּירְקְרָדִין**(?) *x. m.* Ricinuspulver.

גִּירְרָא *a. m.* Pfeil.

גַּיּוֹרְתָא, **גַּיַּרְתָּא** *a. f.* Ehebrecherin.

גִּישׁ s. **גִּים**.

גִּישָׁה *h. f.* Nahen (zum Altar).

גֵּיתָא *a. m., pl. ind.* **גֵּיתֵי** Gen 46, 34 Herde.

גַּל *h. m.* 1. Steinhaufen; 2. Welle; 3. Thür; 4. Schildkröte.

גַּלָּא *a. m.* 1. Steinhaufe; 2. *pl.* **גַּלִּין** Jes 37, 26, **גַּלְלִין**, *c.* **גְּלֵי** (l. **גַּלֵּי**) Sac 10, 11, *c. s.* **גַּלּוֹהִי** Jer 5, 22 Welle; 3. Thür; 4. *pl. c.* **גַּלֵּי** Ez 4, 12 (MS **גְּלָלֵי**), **גְּלָלֵי** Thr 2, 13 Or 1377 Exkrement; 5. *pl. d.* **גַּלַּיָּא** 2K 23, 6 (MS **גְּלָלַיָּא**) kakophemistische Bezeichnung der Götzen (für **גִּדָּא**).

גִּלָּא *a. m.* 1. *pl. ind.* **גִּלֵּי** Ex 5, 12 dürres Gras; 2. Schilf(?).

גְּלָא *a.* 1. **גְּלָא** Nu 22, 31 öffnen, entdecken, *pt. pass.* **גְּלֵי** Ex 3, 7 offenbar, bekannt; 2. *pt.* **גָּלֵי** Gen 4, 16 in die

Verbannung gehen. *Pa.* גַּלִּי Lv 20, 11 aufdecken, enthüllen. *Aph. pf. c. s.* אַגְלְיָךְ Dt 30, 1 in die Verbannung schicken. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְגְּלִי Ex 3, 2 offenbart werden, erscheinen; 2. *pf.* 1 *sg.* אִתְגְּלִיתִי Ex 3, 8 sich zu erkennen geben, sich offenbaren; 3. verbannt werden. *Itpa. pf.* אִתְגַּלִּי Gen 9, 21, *imp. sg. f.* אִתְגַּלָּא Jes 51, 9 1. sich aufdecken; 2. sich zeigen.

גְּלַב *a.* rasieren.

גַּלְבָא *x. m.* (vgl. γλύφω), *pl.* גַּלְבִין (MS גַּלְבִין) 1 S 17, 5 Schuppe.

גְּלָבָא *x. m.* (vgl. γλύφω), *ind.* גְּלַב Ez 27, 24 Bildhauerei.

גַּלָּבָא *a. m.* 1. Messer; 2. Rasiermesser; 3. *pl. d.* גַּלָּבַיָּא Ez 5, 1 Barbier.

גּוּלְבָּא *a. m.* eine Art Erbsen.

גְּלִיבְטוֹן *x. m.* (γλυπτόν) graviert.

גּוּלְבִּינָא, גְּלַבּוּנָא *a. m.* eine Art Erbsen.

גלבטינון l. גְּלַקְטִינוֹן *x. m.* (γαλακτινόν) milchweiss.

גְּלַבְקְיָא *x. f.* (γλαύκιον) Schöllkraut (*Chelidonium Glaucium L.*).

גְּלַג *a. Pa.* plaudern.

גַּלְגָא *a. m.* Geschwätz.

גְּלוּנְדְקָא (Thr 2, 1) *x. f.* (λεκτίκια) 1. Sänfte; 2. Fussschemel.

גִּלְגּוּל *h. m.* 1. Rollen, Wälzen; 2. einen Eid Zuschieben; 3. unebenes Terrain.

גְּלְגּוּלָא *a. m.* Pupille.

גַּלְגִּילָא *a. m.* Rauke (*Eruca sativa*).

גּוּלְגִּיקִין (jBez63ᵃ) *x. m. pl.* (καλίκιος) Schuh.

גִּלְגֵּל *h.* 1. rollen, wälzen; 2. aufbürden; auferlegen, zuschieben; 3. hervorbringen; 4. sich zwingen zu, sich mühen mit. *Pass.* 1. sich rollen; 2. zugeschoben werden; 3. übertragen werden; 4. erregt werden; 5. sich auf jem. werfen, angreifen.

גַּלְגֵּל *a., ipf.* יְגַלְגֵּל Thr 3, 3 rollen, wälzen. *Pass.* 1. erregt werden; 2. sich ansammeln; 3. sich ereignen; 4. sich anlegen.

גַּלְגַּל *h. m.* 1. Rad, Räderwerk; 2. Himmelssphäre, Tierkreis; 3. Augapfel; 4. *pl.* Wechsel des Glücks; 5. Körnchen.

גַּלְגְּלָא *a. m.* 1. גַּלְגְּלָא (l. גַּלְגַּלָּא) Ez 10, 13, *pl. d.* גַּלְגַּלַיָּא (l. גַּלְגַּלַיָּא) Ez 10, 12, *c.* גַּלְגַּלֵּי Ex 14, 25 Rad; 2. Tierkreis; 3. *pl. c.* גַּלְגַּלֵּי Jes 11, 8 Augapfel; 4. גַּלְגְּלָא (l. גַּלְגַּלָּא) Jes 17, 13 Stoppel; 5. Gürtel (?).

גולגלא s. גּוּלְגּוּלְתָּא.

גלגלין s. גַּנְגְּלִין.

גֻּלְגֹּלֶת *h. f., pl.* גֻּלְגּוּלִיּוֹת 1. Schädel; 2. Kopfsteuer.

גּוּלְגּוּלְתָּא (Ex 16, 16) *a. f., pl.* גֻּלְגְּלִין 1. Schädel; 2. Kugel, runder Stein; 3. Kopfsteuer.

גָּלִינָם *x. m.* (καλίγα) Soldatenstiefel.

גָּלַד *h.* 1. hart werden, eine Rinde, einen Schorf bekommen; 2. abhäuten. *Hi.* eine Kruste bilden. *Ho.* von einer Kruste überzogen werden.

גְּלַד *a., pt. pass.* גְּלִיד bereift, mit Eis überzogen. *Itpe.* abgehäutet werden.

גֶּלֶד *h. m.* 1. Haut, Fell, Schale; 2. Schorf, Grind, Kruste.

גִּלְדָּא *a. m.* 1. *pl.* גִּלְדִין Ez 27, 24 Überzug, Platte; 2. Haut; 3. Schorf.

גַּלְדָּאָה *a. m.* Fellarbeiter.

גַּלְדְּנָא *a. m.* Name eines Fisches.

גָּלָה *h.* 1. unbedeckt, offen sein; 2. auswandern. *Ni.* offenbart werden, erscheinen. *Pi.* 1. aufdecken; 2. ג' פָּנִים a) frech behandeln; b) Schande anthun. *Hi.* verbannen. *Hitp.* enthüllt werden, sich offenbaren.

גִּלָּה *h. f., pl.* גִּלִּין Rohr, dürres Gras.

גֻּלָּה *h. f.* Becken.

גַּלְהֵי *a. m. pl.* Klarheit, Helle (des Himmels).

גַּלְוָאָה *a. m.* Exulant.

גְּלוּדָה *h. f.* enthäutetes Tier.

גִּלּוּחַ *h. m.* Scheren.

גִּלּוּחָא *a. m., ind.* גִּלּוּחַ Jes 15, 2 1. Scheren; 2. rasierter Bart.

גְּלוּי *h. m.* öffentliches Auftreten. בְּגָלוּי öffentlich.
גִּלּוּי *h. m.* 1. Unbedeckt sein, Entblössung. ג' עֲרָיוֹת Incest, ג' פָּנִים Frechheit; 2. das Verbot, Flüssigkeiten in unbedecktem Gefäss stehen zu lassen.
גִּלּוּיָא *a. m.* 1. Unbedeckt sein; 2. das Verbot, Flüssigkeiten offen stehen zu lassen; 3. reine Oberfläche.
גָּלוּיָא, גָּלְוָיָא *a.m.* Exilierter, Auswanderer.
גִּלּוּל *h. m.* Götzenbild.
גְּלוּלָא *a. m.* dass.
גְּלוּלָאָה *a. m.* Exilierter.
גְּלוּמָא *a. m.* Klotz.
גלוסא (jMaaser 49^b) l. גְּרוּסָא.
גְּלוּעַ *h. m.* Blossstellung.
גְּלוּפָא *x. m.* (γλυφή), *ind.* גְּלוּף Hg 2, 23 (MS גְּלַף) Gravierung.
גְּלוּפָה *x. f.* Schnitzbild.
גְּלוּשָׁא s. גְּלִישָׁא.
גְּלוּשׁוּתָא s. גְּלִישׁוּתָא.
גָּלוּת *h. f.* 1. Verbannung; 2. Schar von Verbannten, Exilierten.
גָּלוּתָא *a. f., pl. c.s.* גָּלְוָתָךְ Dt 30, 4 dass. רֵישׁ גָּלוּתָא Oberhaupt der (babylon.) Exulanten.
גִּלַּח *h. Pi.* das Haar schneiden.
גְּלַח *a. Pa. pf.* גַּלַּח Lv 13, 33 das Haar schneiden. *Itpa.* אִתְגְּלַח Jud 16, 22 (l. אִתְגַּלַּח) geschoren werden.
גַּלְחֵי Ortsname.
גָּלֵי. בְּגָלֵי Jes 41, 2 öffentlich.
גְּלִמּוּרֵי *x. f.* (*caelatura*) Einmeisseln.
גַּלֵּי *x. m.* (*Galium*) Labkraut.
גַּלְיָא *x. f.* (Γαλλία) 1. Gallien; 2. Galatien.
גַּלְיָא *a. m. pl.* בֵּית ג' 1. verächtliche Bezeichnung eines Götzentempels, viell. Verdrehung von גַּדְיָא mit Anspielung an γελοῖα oder גַּלְיָא Excremente; 2. in folge von Missverstand im babyl. Talmud als ehrende Bezeichnung (etwa Haus der Öffentlichkeit) betrachtet; 3. palästinische Örtlichkeit.

גַּלָּיָא *a. m.* Einwohner von Gallaja.
גָּלִיד *h. m.* Reif, Eis.
גְּלִידָא (Gen 31, 40) *a. m.* dass.
גִּלָּיוֹן *h. m.* 1. Pergamentrolle; 2. Gürtel.
גָּלִיל *h. m.* 1. Landschaft, Distrikt; 2. Galiläa.
גְּלִילָא (2K 15, 29), גְּלִילָא *a. m.* Galiläa.
גְּלִילָא (Ez 47, 8) *a. m.* Distrikt.
גְּלִילָאָה *a. m.* Galiläer.
גְּלִילִי *h. m.* Galiläer.
גְּלִילְתָא, גְּלִילָנִיתָא *a. f.* zum Zusammenrollen.
גְּלִימְתָא, גְּלִימָא *a. m. f.* 1. *ind.* גְּלִים Gen 25, 25 Mantel, Hülle; 2. Anhöhe; 3. Thal, Tiefe; 4. eine Hülsenfrucht.
גליאסין (EchR 2, 7) l. גְּלִיגְסִין, s. גְּלִיגַס.
גְּלִיפָא *x.m.* (γλυφή) Eingrabung, Formung.
גְּלִיפָה *x. f.* 1. Gravierung; 2. Formung (der Worte).
גְּלִיצוּר *m.* Name eines Engels.
גוּלְיָר (Est II 6, 11), גַּלְיָר *x. m.* (γαλιάριος) Trossknecht.
גְּלִישָׁא *a. m., ind.* גְּלִישׁ Lv 13, 41 kahl am Vorderkopf.
גְּלִישׁוּתָא *a. f., c. s.* גְּלִישׁוּתֵיהּ Lv 13, 42 Kahlheit am Vorderkopf.
גלכא s. גַּלְבָא.
גָּלַל *h.* 1. wälzen, rollen; 2. von sich abwälzen. *Ni.* 1. zusammengerollt, angeheftet werden; 2. (mit עַל) die Oberhand haben. *Pi.* rollen. *Ho.* zusammengerollt werden.
גְּלַל *a., pt. pass. pl. f.* גלילן Cant 5, 14 l. גְּלִיפָן (so MS). *Pa.* rollen, wälzen. *Itpo. pf.* 3 *pl.* אִתְגּוֹלָלוּ Gen 43, 29, Jer 31, 19, *pt. f.* מִתְגּוֹלְלָא Ho 11, 8 Soc 59, l. מִתְגּוֹלְלָא sich winden, sich regen.
גָּלָל *h. m.* 1. Anhang; 2. Kügelchen; 3. Mist; 4. Welle.
גְּלַל *a.* בְּגְלַל, *c. s.* בִּגְלַלְהוֹן Dt 28, 32, מִן בְּגְלַל 1. wegen; 2. um zu. מִן בְּגְלַל דִּי Koh 5, 17 1. damit; 2. weil. מִן בְּגְלַל לְ um zu. בְּגְלַל כֵּן deshalb.

גְּלָלָא *a. m.* 1. Stein, Klumpen; 2. Excremente.
גַּלָּלָא *a. m.* Woge.
גְּלָלָנִיתָא *a. f.* 1. klumpenförmig; 2. s. גְּלִילָנִיתָא.
גָּלַם *h.* 1. *pt. pass.* גָּלוּם formlos, ohne Specialisierung; 2. übervorteilen.
גּוּלְמָא *a. m.* 1. Kolben; 2. unfertiges Gefäss; 3. Hügel.
גַּלְמוּדָה *h. f.* menstruierend.
גַּלְמוּדְתָא *a. f.* dass.
גולמו הרג l. גּוּלְמוּהְרַג *x. m.* Siegelerde (schwefelsaure Talkerde).
גּוּלְמִישָׁא *a. m., pl.* גּוּלְמִישִׁין Cant 5, 15 immergrüner Baum (Wachholder?).
גּוּלְמְתָא, גַּלְמְתָא *a. f.* 1. Hügel; 2. Thal.
גלנו (jEr 21[d]) l. גַּלְנִי od. גַּלְנוּס *x. m.* (γαληνός) still.
גְּלוּסְטְרָא *x. m.* (κλεῖστρον) Verschluss, Riegel.
גְּלוּסְטְרָאָה *x. m.* (vgl. κλεῖστρον) Schlosser.
גְּלוּסְקָא, גְּלוּסְקִין *x. m.* (κόλλιξ), *pl.* גְּלוּסְקָאוֹת, גְּלוּסְקִין 1. feines Brod; 2. eine Sorte (gepresster) Oliven.
גְּלוּסְקְמָא *x. m.* (γλωσσόκομον), *pl.* גְּלוּסְקְמָאוֹת, גְּלוּסְקְמִין 1. Kasten, Futteral; 2. Sarg.
גָּלַע *h. Ni.* aufgebrochen, aufgerissen werden. *Pi.* aufdecken, blossstellen. *Hitp.* klargestellt werden.
גִּלְעָד (Nu 32, 40) Gilead.
גִּלְעָדָא (2K 15, 29, MS גִּלְעָד) dass.
גַּלְעִינָה *h. f., pl.* גַּלְעִינִין 1. Kern; 2. Dattelkern.
גָּלַף *x.* (γλύφω) eingraben, gravieren. *Pi.* dass.
גְּלַף *x.* (γλύφω), *ipf.* 2 *m. sg.* תִּגְלוֹף Ex 28, 11, *pt. pass. pl. f.* גְּלִיפָן Cant 5, 14 dass.
גְּלָפָא *x. m., c.* גְּלַף Ex 28, 11 Gravierung.
גּוּלְפָא *x. m.* 1. (κάλπη) Krug; 2. גולפין l. גּוּלְמִין.

גְּלוֹפַּטְרָא *f.* (Κλεοπάτρα) Kleopatra.
גְּלָפִיתָא *x. f.* Gravierung.
גְּלוּפְסָא *x. m.* Olivenart.
גְּלוּפְקְרָא, גְּלוּפְקְרִין *x. m.* (καλυπτήριον), *c. s.* גלופקריה DtJI 24, 13 (MS קלופקריה) Decke.
גּוּלִיקַס *m.* (Καλιγούλας) Caligula.
גַּלַאקְסִינוֹן, גַּלַקְטִינוֹן *x. m.* (γαλαξινός) milchfarben (?).
גַּלְקְטִיקָא *x. f.* (λεκτίκια) Sänfte.
גָּלַשׁ *h.* 1. aufwallen, kochen; 2. ans Licht kommen. *Hi.* veröffentlichen. *Ho.* kochend gemacht werden.
גְּלַשׁ *a.* aufkochen.
גֶּלֶשׁ *h. m.* Wallung. מֵי גְלָשִׁים siedendes Wasser.
גַּלְשָׁא *a. m.* 1. dass.; 2. freifliegendes Haar.
גַּלְשׁוּשִׁיתָא (Cant 6, 5) *a. f.* Steinhaufen.
גַּלְשַׁלְשׁוּתָא (גִּלְשׁוּלְשְׁתָא) *a. f.* Kahlheit.
גְּלַשְׁלְשָׁנָא *a. m.* kahlköpfig.
גְּלִיתָא *a. f.* Mantel.
גַּם *h.* 1. auch; 2. die Partikel גַּם.
גַּמָּא, גַּם *x. m.* (γάμμα) 1. der dritte Buchstabe des griech. Alphabets; 2. die Form des Gamma (rechter Winkel).
גּוּמָּה (גּוּמָּא) *h. f.* Vertiefung, Grübchen.
גָּמָא *h.* schlürfen.
גְּמָאִין *h. m. pl.* Leckerbissen.
גִּמְגֵּם *h.* stottern.
גַּמְגֵּם *a.* dass.
גָּמַד *h.* zusammenziehen, verkürzen.
גְּמַד *a., pt. pass.* גְּמִיד Jud 3, 15 dass.
גַּמְדָא *m.* 1. Personenname; 2. Flussname.
גְּמוּל *h. m.* Vergeltung, Wohlthat.
גִּמּוּל *h. m.* Vorrichtung, um ein Kalb am Saugen zu hindern.
גְּמוּלְתָא *a. f.* Wohlthat.
גֵּימוֹן s. S. 77[b].
גֵּימוֹנִית s. ebenda.
גָּמַז *h. Pi.* caprificieren (durch Aufhängen von früchtetragenden Zwei-

gen des wilden Ölbaums auf den zahmen).

גַּמְזָא *m.* Personenname.

גִּמְזוֹ Ortsname.

גַּמּוּז *h. m.* eine durch Caprification in der Reife beförderte Feige oder Johannisbrotfrucht.

גַּמְזוּזִינְיָא *a. f.* Gericht von solchen Feigen.

גַּמְזִית *h. f., pl.* גַּמְזִיּוֹת 1. zur Caprification benutzter Zweig (oder Frucht); 2. durch Caprification gereifte Frucht.

גִּימַטְרִיָּא, גַּמַטְרִיָּא *x. f.* 1. (γεωμετρία) Mathematik; 2. (γραμματεία) die Methode, den Zahlenwert der Wörter zu berechnen; 3. Ziffer.

גִּימַטְרִיקָן *x. m.* (γραμματικόν) die Ziffernbedeutung der Buchstaben betreffend.

גַּמַטְרוֹן *x. m.* (γεωμέτρος) Mathematiker.

גֹּמֶא *h. m.* Riedgras (*Papyrus?*).

גַּמְיָא *a. m.* dass.

גְּמִיָּה, גְּמִיאָה *h. f.* Einschlürfen.

גְּמִילוּת *h. f.* Vergeltung, Wohlthat. ג' חֲסָדִים Liebeserweis (Krankenbesuch, Tröstung Leidtragender u. s. w.).

גְּמִילוּתָא *a. f., c.* גְּמִילוּת Mi 6, 8 dass.

גְּמִיעָה *h. f.* Einschlürfen.

גְּמִירָא *a. m., ind.* גְּמִיר Lv 6, 15 vollständig.

גְּמִירְתָא *a. f., ind.* גְּמִירָא Gen 18, 21 1. Vernichtung; 2. Beschluss, endgiltige Entscheidung.

גָּמַל *h.* 1. vergelten; 2. Gutes thun; 3. entwöhnen; 4. reifen, sich voll entwickeln. *Ni.* entwöhnt werden. *Pi.* entwöhnen (?).

גְּמַל *a., pf.* 1 *pl.* גְּמַלְנָא Gen 50, 15, *imp.* גְּמוֹל Est II 5, 1 erweisen, anthun. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִתְגְּמֶלַת Est II 5, 2 (nicht im MS) erwiesen erhalten.

גָּמָל *h. m.* Kamel.

גַּמָּל *h. m.* Kameltreiber. חַמָּר וְגַמָּל einer, der nicht weiss, wohin er sich wenden soll.

גַּמְלָא I (Lv 11, 4) *a. m.* 1. Kamel. ג' פָּרְחָא Dromedar; 2. eine Art Joch; 3. schmaler Steg; 4. Personenname (Gamliel); 5. Ortsname; 6. l. גַּמָּא.

גֻּמְלָא II (Jes 66, 6, Jud 9, 16), גְּמָלָא, גּוּמְלָא *a. m.* Erweisung, Vergeltung.

גַּמְלוֹן *h. m.* gross, lang.

גַּמְלִיאֵל *m.* Personenname.

גַּמְלְנָא *a. m., f. d.* גַּמְלָנִיתָא gross, lang.

גַּמֶּלֶת *h. f.* Karawane von Kamelen.

גַּמַּלְתָּא *a. f.* dass.

גָּמַם *h. Pi.* 1. abschneiden; 2. beschneiden. *Ni.* abgeschnitten werden.

גְּמַם *a. Pe. Itpe.* dass.

גֻּמָּמִית, גֻּמָּמִית *h. f.* Höhlung.

גִּימוֹן *x. m.* (κημός) Maulkorb.

גִּימוֹנִית *x. f.* Band.

גּוּמְסִית (falsch נמומסית) *x. f.* (vgl. γάμος) Ehekontrakt.

גָּמַע *h.* schlürfen. *Pi.* schlürfen lassen.

גְּמַע *a.* schlürfen. *Pa.* dass.

גְּמַץ *a.* eine Grube machen.

גּוּמְצָא *a. m.* Grube.

גַּמְסְקוֹס, גַּמְסְקָן, גְּמִיקוֹן *x. m.* (vgl. γάμος) 1. Ehekontrakt; 2. Morgengabe.

גָּמַר *h.* 1. vollenden, beendigen; 2. (die Begierde) befriedigen; 3. vernichten; 4. beschliessen; 5. einen Analogieschluss machen; 6. vollentwickelt sein. *Ni.* vollendet werden. *Pi.* 1. zerstören; 2. zur Reife bringen; 3. parfümieren. *Ho. Hitp.* parfümiert werden. *pt.* מוּגְמָר 1. Räucherwerk; 2. Kohlenpfanne.

גְּמַר *a.* 1. *ipf.* 2 *f. sg.* תִּגְמְרִין Ez 23, 34 vollenden, beendigen; 2. vernichten; 3. aufhören; 4. einen Schluss machen. גְּמַר — מִן er lehrt — von, es ist hergeleitet — von (bei Schluss aus blosser Analogie des Ausdrucks); 5. das traditionelle Recht lernen, lehren. גְּמִירֵי es ist Inhalt der Lehrtradition. *Pa.* 1. beendigen; 2. *ipf.* 1 *sg.* אֲגַמַּר Nu 21, 3 vernichten. *Aph.*

lehren. *Itpa.* 1. beendigt werden; 2. zerstört werden; 3. *pt. f.* מִתְגַּמְּרָא Cant 3, 6 parfümiert werden.

גְּמָר *h. m.* Vollendung.

גְּמָרָא *a. m.* 1. *ind.* גְּמָר Ez 27, 24 Vollendung; 2. Karfunkel; 3. überlieferte Lehre, Tradition; 4. גְּמָרָא Cant 1, 1 (MS תַּלְמוּדָא) das Schriftwerk, welches die Diskussionen der Amoräer über die Mischna enthält (in späteren Drucken für תַּלְמוּד eingesetzt).

גְּמָרֵי (גְּמָרֵי?) *a.* לִגְמָרֵי gänzlich.

גַּמְרָנָא *a. m.* Lehrer der Tradition.

גּוּמַרְתָּא *a. f.* 1. *pl.* גּוּמְרִין Lv 16, 12, 2S 22, 9 Kohle; 2. Hautkrankheit (Pocken).

גְּמַשׁ *a.* niederbeugen.

גּוּמְתָּא *a. f.* Grube.

גַּן *h. m., pl.* גַּנּוֹת 1. Garten. גַּן עֵדֶן Paradies; 2. Weib.

גְּנָא I *a.* 1. *pt. pl. m.* גָּנְיִן Est II 1, 3 (MS גָּנְיִין) liegen (zu Bett, am Tisch). *Aph. pf.* אַגְנִי Est II 1, 3 niedersetzen, sitzen lassen.

גְּנָא II *Pa.* beschämen. *Itpa.* 1. beschämt werden, sich schämen; 2. hässlich verfahren.

גְּנָאָה *a. m.* hässlich.

גַּנָּאָה, גִּנָּאָה *a. m.* Gärtner, Gemüsehändler.

גָּנַב *h.* 1. stehlen; 2. täuschen, hintergehen. *Ni.* gestohlen werden. *Pi.* sich fortstehlen. *Hitp.* verstohlen thun, heimlich machen.

גְּנַב *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּגְנוּב Ex 21, 37, תִּגְנוּב Ex 20, 13 stehlen. *Pa.* 1. *pt. pl.* מְגַנְּבִין Jer 23, 30 stehlen; 2. sich herumstehlen, Umwege machen. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְגְּנֵיב Ex 22, 11 1. gestohlen werden; 2. sich fortschleichen.

גַּנָּב *h. m.* Dieb.

גַּנָּבָא (Ex 22, 1) *a. m.* dass.

גּוּנְבָא *a. m.* 1. Schwanz; 2. l. גּוּנְבָא.

גַּנָּבִית *h. f.* diebisch.

גִּנְבְּרָא, גַּנְבְּרָא *a. m.* Riese.

גִּנְבְּרוּתָא *a. f.* Kraft.

גִּנְבְּרָא *x. m.* (*juniperus*) Wachholder.

גְּנוּבְתָּא *a. f.* Schwanz.

גַּנַּבְתָּא *a. f.* Diebin.

גַּנְיֵי *x. m.* (κυνηγός) Jäger.

גַּנְגִּידִין *x. m.* (γιγγίδιον) breitblätterige Kresse (*Lepidium latifolium*).

גַּנְגְּלִין, גַּנְגִּילוֹן *x. m.* (*cingulum*) Gürtel.

גּוּנְדָּא I *x. m.* 1. (κάνδυς) Oberkleid; 2. (γοῦνδα) Bande, Trupp.

גּוּנְדָּא II *a. m.* Mauer.

גּוּנְדְּלִית *x.* Schreibweise eines, der mit beiden Händen schreiben kann (eines Linkshändigen?), d. h. von links nach rechts.

גְּנְדַר (Gen 29, 10) *a.* rollen, wälzen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *pl. m.* יִגַּנְדְּרוּן Gen 29, 8 gewälzt werden, sich wälzen; 2. sich überheben.

גּוּנְדְּרָא *x. m.* steinigter Boden, Fels, Klippe.

גַּנְדְּרִיתָא *x. f.* Geländer.

גַּנְדְּרוֹפּוֹס *x. m.* (κυνάνθρωπος) Geistesstörung, Wahnsinn.

גָּנָה *h. Pi.* beschämen, tadeln. *Pu. pt.* מְגוּנֶּה hässlich. *Hitp.* sich Schande machen, verächtlich erscheinen.

גַּנָּה *h. f.* Garten.

גְּנוּבְתָּא (Ex 22, 3) *a. f.* 1. Diebstahl; 2. Trug; 3. gestohlener Gegenstand.

גְּנוֹנֶנֶת, גְּנוֹנְנִית *x. f.* Beutel (?).

גְּנוּי *h. m.* Schande.

גְּנוּן, גִּנּוּן *h. m.* Brautgemach.

גְּנוּנָא *a. m., ind.* גְּנוּן Jes 4, 5 Bedachung.

גְּנוּנָא *a. m., c. s.* גְּנוּנֵיהּ Jes 61, 10, *pl. c. s.* גְּנוּנְהָא Jo 2, 16 1. Bedachung; 2. Brautgemach.

גִּנּוּנִים *h. m. pl.* Fleischklumpen (?).

גִּנּוֹנִית *h. f.* Gartenbeet (?).

גִּנּוֹנִיתָא (Cant 5, 13) *a. f.* 1. Gärtchen; 2. Personenname.

גְּנוּסְיָא, גְּנוּסְיָא s. גְּנִיסְיָא.

גְּנוּסַר s. גִּנֵּיסַר.

גְּנוּת *h.* *f.* Schande.
גְּנוּתָא (Koh 5, 5) *a.* *f.* dass.
גָּנַז *h.* 1. verbergen, vergraben; 2. aufbewahren; 3. dem öffentlichen Gebrauch entziehen. *Ni.* 1. verborgen werden; 2. aus dem öffentlichen Gebrauch entzogen werden.
גְּנַז *a.*, *pf.* 3 *m.* *pl.* גְּנַזוּ 2K 20, 17, *pt.* *pass.* *pl.* גְּנִיזִין Dt 32, 34 verbergen, aufbewahren. *Itpe.* *ipf.* 3 *m.* *sg.* יִתְגְּנִיז Jes 23, 18 verborgen, entzogen werden.
גִּנְזָא *x.* *m.*, *c.* גִּנְזַ (l. גְּנַז) 1 S 25, 29, *pl.* *c.* *s.* גִּנְזוֹהִי Ho 13, 15 1. Schatz; 2. Schatzhaus.
גִּנְזִין *x.* *m.* *pl.* Schatz.
גִּנְזְכָה *x.* *f.* 1. Schatz; 2. Schatzhaus.
גִּנְזְכָיָא (?) *a.* *m.* aus Ginzak.
גִּנְזַק Ortsname.
גָּנַח *h.* 1. stöhnen, ächzen; 2. husten.
גְּנַח I *a.* dröhnen. *Pa.* 1. dröhnen; 2. stöhnen.
גְּנַח II *a.* 1. schneiden; 2. vorüber eilen. *Pa.* castrieren.
גְּנַי *h.* *m.* Schande.
גְּנָיָא (גְּנָיָא) *a.* *m.*, *ind.* גְּנַאי Est II 1, 3. 12 dass. לִגְנַי (לִגְנַי) schimpflich.
גינאות l. גּוֹנִיּוֹת (?), s. גּוֹנִיָא.
גִּנַּי Flussname.
גּוּנֵי *x.* *f.* (γυνή) Weib.
גּוּנְיָא *x.* *m.* (aus γυνή) Mann.
גּוֹנְיָא *x.* *f.* (γωνία) Winkel.
גניאך. גְּנֵיאַךְ מְטַעֲתָא (Jes 1, 29) l. גִּנְּיָא דִמְטַעֲתָא.
גְּנִיבָא *a.* *m.* Dieb.
גְּנֵיבָה *h.* *f.* 1. Diebstahl; 2. gestohlener Gegenstand.
גְּנֵיבוּת *h.* *f.* 1. Diebstahl; 2. Betrug.
גְּנֵיבוּתָא *a.* *f.* dass.
גְּנִיזָה *x.* *f.* 1. Schatz; 2. Aufbewahrung. בֵּית גְּנִיזָה Schatzhaus.
גְּנִיחוּתָא *a.* *f.* Stöhnen.
נינין l. נִינִין, s. נִין.
גְּנִינִים, גְּנִינִין (jPea 20ᵃ) *h.* *m.* *pl.* besondere Mehlart.
גְּנֵיסַר (Nu 34, 11) Genezareth.
גְּנִיסְתָא *x.* *f.* (vgl. γένος) Geschlecht.
גּוּנְמָא *a.* *m.* eine Hülsenfrucht.
גְּנַן *a.*, *ipf.* 3 *pl.* יִגְנוּן Sac 8, 4 beschützen. *Aph.* *pf.* אַגֵּין Gen 7, 17, *ipf.* 1 *sg.* אַגֵּין 2K 20, 6, *pt.* *f.* מַגְּנָא Jes 4, 5 dass.
גַּנָּן *h.* *m.* Gärtner.
גַּנָּנָא *a.* *m.* dass.
גְּנוּנָא *a.* *m.* 1. Bedachung; 2. Brautgemach.
גֵּינַס, גְּנִיס, גְּנוּס *x.* *m.* (vgl. γένος) vornehm.
גְּנִיסְיָא, גְּנוּסְיָא *x.* *m.* (γενέσια) 1. Geburtstag; 2. Tag des Regierungsantritts; 3. (γένος) Adel.
גְּנוּסְטְרָא, גְּנוּסְטְרֵי *x.* *m.* (κνῆστρον) Schabmesser.
גנסרא l. גִּנְבְּרָא.
גִּנְפָא (?) *a.* *m.*, *pl.* *c.* *s.* גִּנְפוֹהִי Mi 1, 16 (MS כַּנְפוֹהִי) Flügel.
גִּנְתָא (Gen 2, 8) *a.* *f.*, *pl.* גִּנִּין Est II 1, 1, *c.* *s.* גִּנֵּיכוֹן Am 4, 9 Garten.
גּוּנְתָּאָה *a.* *m.* Gete.
גַּס *h.* *m.* 1. dick, gross, übermässig. בְּהֵמָה גַסָּה Hornvieh. גַּס רוּחַ hochmütig; 2. s. גֵּס (?).
גַּסָּא *a.* *m.* gross, umfangreich. בְּגַסָּא unmässig.
גִּסָּא *a.* *m.* 1. Seite, Nachbarschaft; 2. Art, Weise; 3. *pl.* Schätze (?).
גָּסָה *h.* speien.
גַּסּוּת *h.* *f.* Überhebung.
גַּסּוּתָא *a.* *f.*, *ind.* גַּסּוּת Koh 7, 8 dass.
גַּסְטְרָא I *x.* *f.* 1. (γάστρα) Scherbe, Schale; 2. verstümmelter Körper.
גַּסְטְרָא II *x.* *f.* (κάστρα) 1. Lager; 2. Ortsname.
גַּסְטְרוֹן *x.* *m.* (κασσίτερος) Zinn.
גַּסְיוֹטָאָה *a.* *m.* Einwohner von Casiotis in Ägypten.
גְּסַס *a.* sich zu Tische legen, s. auch גְּנַס essen.
גֶּסֶס *h.* *m.* Seite, Arm.
גִּסְסָא *a.* *m.* 1. *pl.* גִּסְסִין Jes 60, 4 Seite; 2. *pl.* *d.* גִּסְסַיָּא Lv 3, 4 Lende; 3. *pl.* גִּסְסִין 2S 18, 14 Wurfspiess, Pfahl.

גּוּסְפְּנָא x. m., pl. גְּסְפְּנִין Jes 10, 32 (*in margine*) Wagen.

גְּעָא a., pt. pl. f. גָּעֲיָן 1 S 6, 12 brüllen.

גַּעְגּוּעַ h. m. 1. Sehnsucht; 2. Eigensinn.

גִּעְגֵּעַ h. Pass. 1. sich rollen; 2. sich beflecken.

גַּעְגַּע a. Pass. 1. sich rollen; 2. sich beflecken; 3. sich eifrig beschäftigen.

גַּעְגְּעָא a. m. ג' דְמַיָּא Wasserfall.

גָּעָה h. brüllen.

גִּעוּל h. m. 1. Reinigen eines beschmutzten Geschirrs; 2. גְּעוּלֵי בֵיצִים abgetriebene Eier.

גְּעוֹרִיתָא a. f. Anschreien.

גְּעִיָּה h. f. Stöhnen.

גְּעִילָה h. f. Verwerfen.

גַּעְיְתָא a. f. Brüllen.

גָּעַל h. Hi. durch Ausbrühen reinigen. Ni. durch Ausbrühen gereinigt werden. *Hitp.* beschmutzt werden.

גְּעַל a. Pa. pt. pass. מְגָעַל Jes 6, 5 beschmutzen. *Itpa.* אִתְגָּעֲלוּ Jes 1, 6 Cod. Soc 59 sich besudeln.

גְּעַר a., ipf. 3 m. sg. יִגְעַר Sac 3, 2 anschreien, anfahren.

גְּעָרָה h. f. Schelten, Drohen.

גָּעַשׁ h. 1. rauschen, dröhnen; 2. husten, niesen. *Hi.* dröhnen machen. *Hitp.* sich beeifern.

גַּעְתּוֹן Ortsname.

גַּף h. m. 1. Flügel; 2. Arm, Schulter; 3. Henkel; 4. בְּגַפּוֹ allein.

גַּפָּא (Dt 4, 17) a. m. 1. c. s. גַּפֵּיהּ Est II 1, 2 Flügel; 2. Geflügel; 3. Stadtthor; 4. Kakophemie für גַּרָא.

גַּפָּא s. גּוּפָא II.

גַּפָּה h. f. Steinhaufen.

גִּפּוּף h. m. 1. Umarmen; 2. Umschliessung.

גִּפּוּפָא a. m. dass.

גִּפְטִי h. m. (Αἰγύπτιος) ägyptisch.

גפל. מגפל (jSabb 14ᵃ) l. מְנַפֵּף.

גִּיפִּיוֹן (SchemR 31) l. פֵּגִיוֹן (?) x. m. (πηγίον) Bach.

גֶּפֶן h. m. 1. Weinstock; 2. צֶמֶר גֶּפֶן Baumwollenstaude, Baumwolle.

גּוּפְנָא (Gen 40, 10) a. m. f., ind. גּוּפַן Gen 49, 22 1. Rebe, Weinstock; 2. Traube; 3. עֲמַר גֻּפְנָא Baumwollenstaude.

בֵּית גּוּפְנִין, גּוּפְנִית, גּוּפְנָא Ortsname.

גּוּפְנָן, גּוּפְנִין h. m. eine dem Dill ähnliche, aber heterogene Pflanze.

גִּפֵּס x. (γυψόω) mit Gyps bestreichen.

גְּפָסִים, גְּפָסִם x. m. (γυψός) Gyps.

גִּפֵּף h. Pi. 1. einschliessen; 2. umarmen. *Pu.* eingeschlossen werden.

גַּפֵּף a. Pā. גַּפֵּיף Gen 29, 13, c. s. גַּפְפֵיהּ Gen 33, 4, 3 pl. m. גַּפִּיפוּ Thr 4, 5 1. umarmen; 2. die Hände in den Schoss legen.

גִּפֵּר h. Pi. schwefeln (verpichen?). *Hitp.* geschwefelt werden.

גַּפַּר a. Pa. schwefeln.

גָּפְרִית h. f. Schwefel.

גּוּפְרִיתָא (Gen 19, 14) a. f. dass.

גֶּפֶת h. f. ausgepresste Oliven.

גִּפְתָּא a. f. dass.

גִּפְתִּי s. גִּפְטִי.

גּוּפְתְּתָה, גּוּפְתְיָה s. גּוּבַבְתָּא.

גֵּץ h. m. 1. Funke; 2. גֵּץ יְוָנִי Kalk, Gyps; 3. weisser Lehm (?).

גִּצָּא a. m. dass.

גִּצְרָא s. גַּסְמְרָא.

גֵּר h. m. 1. stammfremder Landesbewohner; 2. Proselyt. גֵּר צֶדֶק Nichtjude, der mit der Beschneidung das ganze Gesetz angenommen hat. גֵּר תּוֹשָׁב Nichtjude, welcher bes. dem Götzendienst entsagt hat.

גִּרָא a. m. dass.

גִּיר x. (γάρ) dann, nämlich.

גְּרָא a. Pa. 1. pf. גָּרֵי Nu 21, 6 1. reizen, locken; 2. treiben; 3. schleudern. *Itpa.* pf. אִתְגָּרֵי 1 S 13, 4, ipf. 2 pl. תִּתְגָּרוּן Dt 2, 5 1. sich erregen gegen jem.,

angreifen; 2. geschleudert werden; 3. in Leidenschaft entbrennen.

גְּרָאִינָה s. גְּרָעִינָה.

גְּרַב *a.* wegnehmen. *Itpe.* beraubt werden.

גָּרָב *h. m.* 1. grosser Thonkrug; 2. Fussbekleidung.

גָּרָב *h. m.* Art von Aussatz.

גַּרְבָא *a. m., ind.* גָּרָב Jer 13, 12, 1 S 1, 24 Soc 59 Thonkrug.

גַּרְבָא *a. m.* Räuber.

גַּרְבָא (Dt 28, 27) *a. m.* Art von Aussatz.

גַּרְבִּיתָא *a. f.* Nordwind.

גַּרְבֵּל *a.* kneten, rollen.

גַּרְבְּנָא *a. m., ind.* גַּרְבָּן Lv 21, 20 mit einer Art von Aussatz behaftet.

גַּרְבְּתָא *a. f.* abnorme Länge des Schamgliedes.

גַּרְבְּתָן *h. m.* einer, der ein langes Schamglied hat.

גְּרַג *a. Pa.* erregen. *Itpa.* erregt werden.

גֶּרֶג *h. m.* Weidengeflecht.

גוּרְגָּא *a. m.* dass.

גוּרְגְּזָא s. גוּרְגָּא.

גַּרְגִּיתָא, גַּרְגּוּתָא *a. f.* Brunnen.

גַּרְגִּילָא s. גַּרְגִּירָא.

גַּרְגִּינָא *a. m.* Flechtwerk.

גַּרְגִּיר *h. m.* Rauke (*Eruca sativa*).

גַּרְגִּירָא *a. m.* dass.

גִּרְגָּשָׁאָה *a. m., pl. d.* גִּרְגָּשָׁאֵי Gen 15, 21 Girgesäer.

גַּרְגְּלִידָא *x. m.* (γογγυλίς) Rübe (*Brassica Rapa*).

גוּרְגָּנָא *x. m.* (ὄργανον) Orgel.

גוּרְגּוֹס *m.* (Γεώργιος) Personenname.

גַּרְגֵּר *h.* 1. hinuntergiessen, ausschlürfen; 2. abbeeren, einzelne Beeren ablesen; 3. Oliven trocknen, zusammenschrumpfen lassen.

גַּרְגֵּר *a.* Körner erhalten, körnig werden.

גַּרְגַּר *h. m.* 1. Beere, Körnchen; 2. zusammengeschrumpfte Olive; 3. trunksüchtig, gefrässig.

גַּרְגְּרָא *a. m., pl.* גַּרְגְּרִין Jes 17, 6 1. Beere, Körnchen; 2. zusammengeschrumpfte Olive.

גַּרְגְּרִינָא *a. m., ind.* גַּרְגְּרִין Est II 1, 3 Brunnen (?).

גַּרְגְּרָן *h. m.* gierig, Schlemmer.

גַּרְגְּרָנָא *a. m., f. d.* גַּרְגְּרָנִיתָא Thr 1, 11 dass.

גַּרְגְּרָנוּת *h. f.* Fressgier.

גַּרְגְּרָנִית *h. f.* Honigklee (*Melilotus*).

גַּרְגֶּרֶת *h. f.* Schlund.

גַּרְגְּשְׁתָּא, גַּרְגִּישְׁתָּא (1 K 7, 46) *a. f.* 1. Erdkloss, Scholle; 2. ein als Medizin gebrauchtes rötliches Pulver.

גַּרְגְּתָנִי, גַּרְגּוּתָנִי *x. f.* (γύργαθος) 1. Flechtwerk, Korb; 2. Grind.

גָּרַד *h.* 1. schaben, kratzen, kämmen; 2. (das Gewebe vom Webstuhl) abschneiden. *Pi.* abkratzen.

גְּרַד *a.* 1. dass.; 2. erregen, rege machen.

גֶּרֶד *h. m.* 1. Abschaben, Ausradieren; 2. Franse, Zotte.

גִּרְדָּא, גַּרְדָּא *a. m.* 1. Abschaben; 2. Franse; 3. Stumpf.

גַּרְדְּאָה, גַּרְדָּאָה *x. m.* (γέρδιος) Weber.

גַּרְדּוֹם *h. m.* Stumpf. אִישׁ ג׳ aller Mittel bar.

גַּרְדּוּמָא *a. m.* dass.

גירדונא l. גִּירְדָּנָא.

גַּרְדִּי, גַּרְדִּי *x. m.* (γέρδιος) Weber.

גַּרְדִּיָּאָה *x. m.* (γέρδιος), *pl.* גַּרְדִּיָּאִין 2S 21, 19 Or 1471, Jud 16, 14 dass.

גּוּרְדְּיָנֵי, גּוּרְדְּיָנוֹן, גּוּרְדְּיָן *x. m.* (*Gordianus*) eine Goldmünze.

גַּרְדִּיתָא *x. f.* Gewebe, Faden.

גּוּרְדְּלִי *h. m.* aus Gurdela (?).

גְּרַדַּם *a.* abreissen. *Pass.* abgerissen werden.

גרדום l. גַּרְדּוֹן, גַּרְדּוֹם *x. m.* (γρdδος) Richtplatz.

גַּרְדְּנָא I *x. m.* Weber.

גַּרְדְּנָא II *a. m.* kahlköpfig.

גַּרְדְּסָנָא *x. m., ind.* גַּרְדְּסָן Jud 16, 14 (MS גַּרְדִּיָּאִין) Weber.

גּוּסְפָּנָא *x. m., pl.* גְּסְפָּנִין Jes 10, 32 (*in margine*) Wagen.

גְּעָא *a., pt. pl. f.* גָּעֲיָן 1 S 6, 12 brüllen.

גַּעְגּוּעַ *h. m.* 1. Sehnsucht; 2. Eigensinn.

גִּעְגַּע *h. Pass.* 1. sich rollen; 2. sich beflecken.

גַּעְגַּע *a. Pass.* 1. sich rollen; 2. sich beflecken; 3. sich eifrig beschäftigen.

גַּעְגְּעָא *a. m.* ג׳ דְּמַיָּא Wasserfall.

גָּעָה *h.* brüllen.

גִּעוּל *h. m.* 1. Reinigen eines beschmutzten Geschirrs; 2. גִּעוּלֵי בֵיצִים abgetriebene Eier.

גְּעוּרִיתָא *a. f.* Anschreien.

גְּעִיָּה *h. f.* Stöhnen.

גְּעִילָה *h. f.* Verwerfen.

גְּעִיתָא *a. f.* Brüllen.

גָּעַל *h. Hi.* durch Ausbrühen reinigen. *Ni.* durch Ausbrühen gereinigt werden. *Hitp.* beschmutzt werden.

גְּעַל *a. Pa. pt. pass.* מְגָעַל Jes 6, 5 beschmutzen. *Itpa.* אִתְגָּעֲלוּ Jes 1, 6 Cod. Soc 59 sich besudeln.

גְּעַר *a., ipf.* 3 *m. sg.* יִגְעַר Sac 3, 2 anschreien, anfahren.

גְּעָרָה *h. f.* Schelten, Drohen.

גָּעַשׁ *h.* 1. rauschen, dröhnen; 2. husten, niesen. *Hi.* dröhnen machen. *Hitp.* sich beeifern.

גַּעְתּוֹן Ortsname.

גַּף *h. m.* 1. Flügel; 2. Arm, Schulter; 3. Henkel; 4. בְּגַפּוֹ allein.

גַּפָּא (Dt 4, 17) *a. m.* 1. *c. s.* גַּפֵּיה Est II 1, 2 Flügel; 2. Geflügel; 3. Stadtthor; 4. Kakophemie für גַּרָא.

גַּפָּא s. גּוּפָא II.

גַּפָּה *h. f.* Steinhaufen.

גִּפּוּף *h. m.* 1. Umarmen; 2. Umschliessung.

גִּפּוּפָא *a. m.* dass.

גִּפְטִי *h. m.* (Αἰγύπτιος) ägyptisch.

גפל. מגפל (jSabb 14a) l. מְגַפֵּף.

גיפיון (SchemR 31) l. פִּגְיוֹן (?) *x. m.* (πηγίον) Bach.

גֶּפֶן *h. m.* 1. Weinstock; 2. צֶמֶר גֶּפֶן Baumwollenstaude, Baumwolle.

גּוּפְנָא (Gen 40, 10) *a. m. f., ind.* גְּפַן Gen 49, 22 1. Rebe, Weinstock; 2. Traube; 3. עֲמַר גּוּפְנָא Baumwolle staude.

גּוּפְנָא, גּוּפְנִית, בֵּית גּוּפְנִין Ortsname.

גּוּפְנָן, גּוּפְנִין *h. m.* eine dem Dill ä liche, aber heterogene Pflanze.

גָּפַס *x.* (γυψόω) mit Gyps bestreic

גִּפְסָם, גִּפְסִים *x. m.* (γυψός) Gyps.

גָּפַף *h. Pi.* 1. einschliessen; 2. armen. *Pu.* eingeschlossen wer

גַּפֵּף *a. Pā.* גַּפֵּיף Gen 29, 13, *c. s.* Gen 33, 4, 3 *pl. m.* גַּפִּיפוּ Tl 1. umarmen; 2. die Hände Schoss legen.

גָּפַר *h. Pi.* schwefeln (verp *Hitp.* geschwefelt werden.

גַּפַּר *a. Pa.* schwefeln.

גָּפְרִית *h. f.* Schwefel.

גּוּפְרִיתָא (Gen 19, 14) *a. f.* d

גֶּפֶת *h. f.* ausgepresste Oliven

גִּפְתָּא *a. f.* dass.

גִּפְתִּי s. גִּפְטִי.

גּוּפְתְּתָה, גּוּפְתִּיָה s. גּוּבַבְתָּא.

גֵּץ *h. m.* 1. Funke; 2. יְנֵי Gyps; 3. weisser Lehm (

גִּצָּא *a. m.* dass.

גַּצְרָא s. גִּסְטְרָא.

גֵּר *h. m.* 1. stammfremd wohner; 2. Proselyt. ק jude, der mit der Bes ganze Gesetz angenom תּוֹשָׁב Nichtjude, wel Götzendienst entsagt h

גַּרָא *a. m.* dass.

גִּיר *x.* (γήρ) d

גְּרָא *a. Pa.* 1. locken; 2. *pf.* אִתְגְּרֵי Dt 2, 5

;

n.

der

Wasser-

net. *Ho.*

ע natürlich

s. גשמיה Est

Umschreibung

n.

נרדקי l. גְּרָדְקֵי (Γεραριτική) Bezirk von Gerar.

גָּרָה *h. Pi.* reizen, erregen. *Hitp.* 1. sich erregen, eifersüchtig werden; 2. sich in Kampf verwickeln; 3. Leidenschaft haben für.

גֵּרָה, גֵּירָה *h. f.* 1. Münze, Gewicht (= Ma'a, etwa 0,6 — 0,7 Gramm); 2. Samen von Johannisbrot; 3. Schlund; 4. das Wiedergekäute. מַעֲלֵה גֵרָה Wiederkäuer.

גְּרוֹגְרוֹת *m.* Personenname.

גְּרוֹגֶרֶת *h. f.* getrocknete Feige.

גְּרוֹדָא Ortsname.

גֵּרוּי *h. m.* Aufreizung.

גְּרוֹמִי, גְּרוֹמָנֵי (bBabB 89[b]) *x. m. pl.* (cf. γρυμεοπώλης) Trödler, Altwarenhändler.

גְּרוֹמִין s. גִּירוֹמִין.

נרומתא l. גְּרוֹמִיתָא *a. f.* kleiner Kuchen.

גָּרוֹן *h. m.* 1. Schlund; 2. Personenname.

גְּרוֹנָא *a. m., c. s.* גְּרוֹנָךְ Jes 58, 1 dass.

גְּרוֹנְדָּא *x. m.* steinigter Grund.

גָּרוֹס *h. m., pl.* גָּרוֹסִין, גָּרוֹסוֹת Gräupner.

גָּרוֹסָא *a. m.* dass.

גְּרוֹסָא s. גְּרִיסָא.

גָּרוֹף *h. m.* Schössling, Reis.

גְּרוֹפִית *h. f.* dass.

גְּרוֹפִיתָא *a. f.* dass.

גָּרוֹשׁ *h. m.* Verstosser (des Weibes).

גֵּרוּשִׁין *h. m. pl.* Verstossung.

גֵּרוּת *h. f.* 1. Fremdlingsrecht; 2. Übertritt zum Judentum.

גְּרָאזָא *a. m.* Amphibienart.

גְּרִזִין. טוּרָא דִגְ' Dt 27, 11 Berg Garizzim.

גְּרִיזְמְתָא, גְּרוּזְמִי, גְּרִזְמִיתָא *x. f.* (γάρισμα?) Fischbrühe mit Lupinen.

גורזקי (?) *x. m.* Käfig.

גְּרוּטֵי, גְּרוּטָא *x. f.* (γρύτη) Gerümpel.

גֵּרִי *h. m.* einer Proselytenfamilie angehörig.

גְּרִיבָא *a. m.* Trockenmass (*Sea*).

גְּרִיבָה Strasse oder Platz in Tiberias.

גָּרִיד *h. m.* 1. Dürre, Trockenheit; 2. dürrer Boden.

גְּרִידָא *a. m.* 1. dass.; 2. allein, bloss, ohne Zusatz.

גְּרִידָה *h. f.* Abschaben.

גְּרִידוּתָא *a. f.* Reibung (beim Coitus).

גְּרִיוָא *a. m.* 1. ein Trockenmass (*Sea*); 2. ein Ackerstück, das man mit einem Geriw besäen kann.

גרימני l. גְּרְמָנֵי.

גָּרִיס *h. m.* 1. Graupe; 2. Graupengericht.

גְּרִיסָא *a. m., pl. d.* גְּרִיסַיָּא Est II 3, 8 (MS גְּרִיסוּיָא) dass.

גריסין s. קְקוֹ גְרִיסִין.

גְּרִיסְנָא *a. m.* Graupengericht.

גְּרִיעוּתָא *a. f.* Nachteiliges.

גְּרִיפָה *h. f.* Wegscharren (von Asche).

גְּרִיצָה *h. f.* Brotkuchen.

גְּרִיצְתָא (Ex 29, 23) *a. f., pl.* גְּרִיצָן Lv 7, 12. 13 Brotkuchen.

גְּרִירָה *h. f.* 1. Fortbewegen eines leblosen Gegenstandes; 2. ins Schlepptau Genommenwerden; 3. l. גְּרִידָה.

גָּרִישׁ *h. m., pl.* גְּרִישִׁין Graupe.

גָּרַל *h. Hi.* Los werfen.

גָּרַם *h.* veranlassen. *pt.* גָּרוּם vollkommen, reichlich. *Ni.* Gelegenheit gegeben werden. *Hi.* (beim Schlachten) mit dem Messer ausgleiten. *Ho. pt. f.* מוּגְרֶמֶת Tier, bei dessen Schlachtung das Messer ausglitt.

גְּרַם *a., pf.* 3 *pl. m.* גְּרַמוּ Jes 3, 9 1. verursachen; 2. stark sein. *Pa.* 1. stärken; 2. Knochen zermalmen. *Aph.* befestigen.

גְּרָם *h. m.* Veranlassung.

גֶּרֶם *h. m.* 1. Knochen; 2. Stärke; 3. Umschreibung des *pron. refl.*, z. B. גַּרְמִי mich.

גַּרְמָא (Gen 2, 23) *a. m.* 1. Knochen; 2. Wesen. כָּל גַּרְמֵהּ eben dies; 3. Umschreibuug des *pron. refl.*, z. B. גַּרְמֵיהּ sich selbst.

גְּרָמָא *a. m.* Veranlassung.

גְּרַמְּטִין *x. m.* (γραμματεῖον) Abschrift, Dokument.

גְּרַמִּידָא (Jud 3, 16) *a. m.* 1. Arm; 2. Elle.

גְּרַמִיתָא *a. f.* Knöchelchen.

גְּרַמְּמִיָא (Ez 27, 14) 1. = גֶּרְמָנְיָא; 2. = גֶּרְמָנִיקְיָא.

גֶּרְמָנְיָא (Γερμανία) Deutschland.

גֶּרְמָנִי *h. m.* 1. Germane; 2. Eigenname (*Germanus*).

גֶּרְמָנִיקְיָא *f.* Germanicia, Stadt und Bezirk in Commagene.

גְּרַמְּסִין *x. m.* (γραμμάριον) Scrupel (1,137 Gramm).

גּוּרְנָא *x. m.* (γοῦρνα) Eimer.

גָּרַס *h. Pi.* zerreiben, Graupen machen.

גְּרַס *a.* 1. *pt. pl.* גָּרְסִין Est II 3, 8 lernen, sich Kenntnisse aneignen; 2. einen bestimmten Ausdruck (Lesart) gelernt haben (lehren); 3. s. גָּרַס. *Pa. Aph.* zermalmen, Graupen machen.

גִּרְסָא (Cant 1, 2) *a. m.* 1. Lernen, Gelerntes; 2. Lesart (das Gelernte).

גַּרְסָא *a. m.*, *c. s.* גַּרְסָהּ Lev 2, 16 Graupe.

גַּרְסִי *h. m.* Gräupner.

גִּרְסָנָא, גּוּרְסִינָא *a. m.* Erwerb.

גָּרַע *h.* abziehen, verringern. *Pi. Hi.* 1. abziehen; 2. ablaufen lassen. *Ni.* Abschlagszahlung leisten.

גְּרַע *a.* 1. abziehen; 2. scheren. *Pa. pf.* גָּרַע 2 S 10, 4 dass. *Itpe.* abgezogen erhalten.

גָּרְעָא *a. m.* Haarscherer.

גַּרְעִינָה *h. f.*, *pl.* גַּרְעִינִין Dattelkern.

גַּרְעִינוּתָא *a. f.* dass.

גָּרַף *h.* 1. wegschaufeln, wegscharren; 2. verjagen. *Pi.* dass.

גְּרַף *a.*, *pt. pl.* גָּרְפִין Est II 3, 8 dass. *Itpe. pt.* מִתְגְּרִיף Est II 3, 8 weggeschaufelt werden. *Itpalp.* dass.

גְּרָף *h. m.* גּ׳ שֶׁל רְעִי Nachtgeschirr.

גַּרְפָא *a. m.* Wegscharren (von Kohlen).

גְּרוֹפִינָא s. אַגְרְפִינָא.

גְּרָצָא *a. m.* Aufeinanderhäufen (?).

גּוּרְקָא *x. m.* unreife Frucht.

גָּרַר *h.* 1. kratzen, schaben; 2. fortschleppen, rücken; 3. mitschleppen, angesteckt sein; 4. zersägen. *Ni.* 1. geschleppt werden; 2. gesägt werden. *Pi.* schleppen. *Hitpa. Hitpo.* 1. sich winden; 2. demütig um Verzeihung bitten.

גְּרַר *a.* 1. schleppen, ziehen; 2. Appetit reizen; 3. l. גְּרַד. *Pa.* 1. *pf.* גָּרַר Jud 8, 16 zerren, fortschleppen; 2. Appetit reizen; 3. *pt.* מְגָרֵר DtJI 33, 20 absägen. *Itpa. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְגָּרַר Jer 22, 19 geschleppt werden.

גְּרָרָא I *a.* אַגַּב גּ׳ beiläufig.

גְּרָרָא II *a. m.* Speise, welche das wiederkäuende Tier heraufbringt.

גִּרְרָא *a. m.*, *pl. d.* גִּרְרַיָּא 2 K 13, 15 Pfeil.

גְּרָרָה (?) *h. f.* בֵּית גּ׳ Gefängnis (?).

גְּרָרְקִי (Γεραριτική) Bezirk von Gerar.

גַּרְשָׁא *a. m.* Graupe.

גֵּרַשׁ *h.*, *pt. pass. f.* גְּרוּשָׁה Geschiedene. *Pi.* 1. verstossen; 2. scheiden, einen Scheidebrief geben. *Hitp.* geschieden werden.

גְּרַשׁ I *a. Pa.* 1. scheiden, verstossen; 2. aufheben. *Itpa.* geschieden werden.

גְּרַשׁ II *a.* ziehen.

גְּרְתִיקוֹן *x. m.* (γρητικόν) Kreide.

גְּשׁוּרָא *a. m.* Balken.

גְּשׁוּרָאָה (Dt 3, 14) *a. m.* Gesuräer.

גְּשׁוּשׁ *h. m.* Stange zum Messen der Wassertiefe.

גַּשּׁוֹשָׁא *a. m.* 1. einer der die Wassertiefe misst; 2. Schatzgräber.

גְּשִׁישׁ *h. m.* Brettergestell.

גָּשַׁם *h.*, *pt. pass.* גָּשׁוּם beregnet. *Ho.* mit Regen versehen sein.

גֶּשֶׁם *h. m.* Regen. שְׂדֵה גּ׳ natürlich bewässertes Feld.

גִּשְׁמָא, גּוּשְׁמָא *a. m.* 1. *c. s.* גִּשְׁמֵיהּ Est II 6, 11 Körper; 2. Umschreibung von „selbst“.

גִּשְׁמָא *a. m.* Thürpfosten.

גּוּשְׁפַּנְקָא (Koh 1, 7) *x. m.* Ring.

גּוּשְׁפְּקָא *x. m.* (γαυσάπη) haariger Stoff.

גְּשְׁקְרָא, גּוּשְׁקְרָא *x. m.* 1. kleienhaltiges Weizenmehl, Schrotmehl; 2. Baumwollenpflanze und Stoff daraus (?).

גָּשַׁר *h.* verbinden, eine Brücke schlagen.

גְּשַׁר *a.* dass.

גֶּשֶׁר *h. m.* Brücke.

גַּשָּׁר *h. m.* Fährmann.

גִּשְׁרָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* גִּשְׁרַךְ Ez 27, 5 Brücke; 2. Balken.

גָּשַׁשׁ *h.* berühren. *Pi.* betasten. *Pilp.* schlagen, treiben. *Hitpa.* 1. mit einander ringen; 2. seine Kräfte erproben, sich üben.

גְּשַׁשׁ *a.* berühren, betasten. *Pa.* dass.

גִּשְׁתָּא *a. f.* 1. Tasten, Fühlen; 2. Heber.

גִּשְׁתְּמָא *x. m.* Thürschwelle.

גַּת *h. f.* 1. Kufe, Kelter; 2. Zeit des Weinkelterns; 3. kufenartige Vertiefung.

גּוּתָּאָה *a. m.* (Γότθος) Gete.

גּוּתִי *h. m.* (Γότθος) Gete.

גּוּתְיָא (Γοτθία) Gothia (Getia), Siebenbürgen.

גִּתִּית *h. f., pl.* גִּתִּיוֹת Winzerin (?).

גִּתְרָאָה *a. m.* Githräer.

ד

ד der 4. Buchstabe des hebr. Alphabets. ד׳ als Zahlzeichen = 4.

דְּ־ I *a.* 1. Gen 44, 9 welcher; 2. Gen 30, 18, בְּדְ־ Ex 16, 8, מִדְּ־ Ex 14, 11 weil; 3. Ex 11, 7 dass; 4. כְּד Lev 13, 5 wie; 5. Gen 30, 16 Einführung eines Genetivs.

דְּ־ II (= דִּין) *a.* אֵי דְּלוֹן wo finden sie?

דָּא I (Ex 7, 23) *a. f.* diese. בְּדָא Lv 26, 27, אַף בְּרַם דָּא Lv 26, 44 trotzdem. לְדָא Gen 2, 23 deshalb. אֵידָא Jer 5, 7, הֵי דָא, הֵידָא Est II 5, 14, הֵיְדָא 1. welche denn? 2. wo? מָא דָא Gen 3, 13 was da?

דָּא II a. Ruf der Kameltreiber.

דָּאַב *h. Hi.* 1. zerfliessen; 2. zerfliessen lassen.

דְּאַב *a.* 1. fliessen; 2. sich ängstigen.

דְּאָבָא *a. m., ind.* דְּאִיב Lv 15, 2 samenflüssig, s. דְּאַב.

דְּאָבָא *a. m.* Betrübnis, Angst.

דַּאֲבוֹנָא *a. m.* dass.

דַּאֲבֵן *a.* betrüben.

דָּאַג *h.* besorgt sein.

דְּאַג *a.* dass.

דָּאָה *h.* fliegen, schweben.

דָּאָה *h. f.* Name eines unreinen Vogels, Geier.

דְּאוֹ s. דְּאַב.

דְּאִצִּיפָא, דְּיִצִּיפָא *a. m.* eine Taubenart.

דִּיאַטַּגְמָא *x. m.* (διάταγμα) Verordnung.

דִּיאַטְרֵיטָא (falsch דיאטרוטא) *x. m.* (διάτρητον) durchbrochenes Glas.

דְּאִימְפְּטִין *x.* (διάμεπτον) abwechselnd.

דִּיאוֹנִיסִין (?) *x. m. pl.* (Διονύσια) Bacchanalien.

דִּיאִיקִיטָא *x. m.* (διοικητής) Schatzmeister.

דְּאַת (für דתא) *a. Aph.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* תַּדְאֵית Gen 1, 11 sprossen lassen, hervorbringen; 2. s. דְּאַג.

דִּיאַתֵּימִין (falsch דיאתימון) *x.* (διεθέμην) ich vermachte.

דִּיאַתֵּיקִי *x. f.* (διαθήκη) Testament.

דֵּב s. דֵּיב.

דֹּב, דּוֹב *h. m.* Bär.

דּוּבָּא, דּוּבָא (Jes 11, 7) *a. m., ind.* דּוֹב 2S 17, 8, *pl.* דֻּבִּין 2K 2, 24 dass.

דְּבָא *a. Pa.* auflauern.

דִּבָּא s. טִבָּא.

דָּבַב I *h.* 1. tropfen; 2. auspichen (?).

דָּבַב II *h., pt. pass.* דָּבוּב feindlich.

דְּבַב *a.* tropfen.

דְּבָבָא *a. m.* בְּעֵל ד׳ *pl. c. s.* בַּעֲלֵי דְבָבָךְ Nu 10, 35 Feind.

דִּיבְבָא (Koh 10, 1) l. דְּבָבָא *a. m., pl. d.* דְבָבַיָּא Jes 7, 18 l. דְּבָבַיָּא Fliege.

דְּבָבוּתָא *a. f., ind.* דְּבָבוּ Gen 3, 15, Thr 1, 2 Feindschaft.

דִּבְדְּבָנִית *h. f.* von der Traube fallende rosinenartige Beere (?).

דָּבָה *h.* überfliessen.

דִּבָּה *h. f.* 1. Verleumdung; 2. übel berüchtigte Frau.

דְּבוֹנָא s. דְּאָבוֹנָא.

דִּבּוּק *h. m.* 1. Zusammenhalten; 2. Bindemittel, Klebstoff.

דִּבּוּקָא *a. m., ind.* דִּבּוּק 1K 7, 30 Zusammenfügung.

דִּבּוּר *h. m.* 1. Ausspruch, Rede; 2. הַדִּבּוּר die Gottesrede (Gott).

דִּבּוּרָא (Ez 1, 25) *a. m.* 1. Ausspruch, Rede; 2. die Gottesrede (Gott); 3. *pl.* die zehn Gebote.

דְּבוֹרָה *h. f.* Biene.

דְּבוֹרִיתָא *a. f.* dass.

דְּבַח *a., pt.* דָּבַח Ex 20, 24 schlachten, opfern. *Pa. pf.* דַּבַּח Gen 46, 1, *ipf.* 1 *pl.* נְדַבַּח Ex 5, 8 dass.

דִּבְחָא *a. m., c.* דִּיבַח Ex 12, 27, *pl.* דִּבְחִין Gen 46, 1 1. Schlachtopfer; 2. Passahfest.

דְּבִיאֵל *m.* Schutzengel der Perser.

דִּבְיוֹנִים *h. m. pl.* Exkremente.

דְּבֵילָה *h. f.* gepresste Feigen, Feigenkuchen.

דְּבֵילְתָא (Jer 40, 10), דִּבְלְתָא *a. f., c. s.* דְּבֵילְתִי Jud 9, 11, *pl.* דִּבְלִין, דִּבְלָן gepresste Feigen, Feigenkuchen.

דְּבִיקָה *h. f.* 1. Zusammenhaften; 2. Anhänglichkeit.

דְּבִיר *h. m.* 1. das Allerheiligste; 2. Bezeichnung der Thora; 3. Ortsname.

דִּבִּירָא (Cant 1, 11) *a. m.* Wort.

דבלא (Jer 34, 4) l. נְבָלָא (so MS).

דּוּבְלָא *a. m.* 1. Feigenart (?); 2. l. דּוּלְבָּא.

דַּבְלוּל *h. m.* hervorragendes Ende.

דִּבְלֵל *h., pt. pass.* מְדֻבְלָל dürftig.

דָּבַק *h.* 1. ankleben, anhangen; 2. zusammenkleben, verbinden. *Ni.* sich anschliessen. *Pi.* 1. zusammenkleben; 2. zum Anschluss auffordern. *Hi.* ankleben. *Hitp.* sich verbinden.

דְּבַק *a., ipf.* 3 *m. sg.* יִדְבַּק Gen 2, 24, Dt 13, 18 anhangen, ankleben. *Pa.* ankleben. *Aph.* 1. *pf.* אַדְבֵּיק Gen 31, 23 erlangen, erreichen; 2. Ränke schmieden. *Itpe. pt.* 2 *pl.* אִדְּבֵיקְתּוּן Dt 4, 4 sich anschliessen. *Itpa.* dass.

דֶּבֶק *h. m.* 1. Bindemittel, Leim; 2. Zusammenhang, Halt; 3. Folge.

דִּבְקָא (1K 7, 20) *a. m.* Zusammenfügung.

דָּבַר *h. Ni.* sich unterhalten. *Pi.* 1. reden; 2. euphem. geschlechtlichen Verkehr pflegen. *Hi.* überreden.

דְּבַר *a., pf.* 3 *f. sg* דְּבָרַת Gen 16, 3, *ipf.* 3 *m. sg. c. s.* יִדְבְּרִינוּנוּן Am 9, 2 1. leiten, führen, fortführen; 2. nehmen, holen. *Pa. pf.* דַּבַּר Gen 31, 18, *ipf.* 3 *m. pl. c. s.* יְדַבְּרִינוּנוּן Jes 14, 2, *Aph.* 1. leiten, fortführen; 2. herbeiholen; 3. treiben, antreiben. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִדְּבָרַת Gen 12, 15, *pt.* מִדְּבַר 2K 2, 10 1. geführt werden; 2. sich schlepppen. *Itpa. pt. pl.* מִדַּבְּרִין Dt 33, 3 dass.

דָּבָר *h. m.* 1. Wort, Rede; 2. Auslegung; 3. Ding. דָּבָר אַחֵר euphem. für Götzendienst, Aussatz etc.

דֶּבֶר *h. m.* Seuche.

דִּבֵּר *h. m.* הַד׳ die Gottesrede (Gott).

דַּבָּר *h. m.* Führer.

דְּבָרָא, דִּבְרָא (2K 9, 20) *a. m., pl. c. s.* דִּבְרֵיהוֹן Jud 5, 20 Leitung.

דִּבְרָא *a. m.* 1. Feld; 2. Ortsname.

דִּבְרָה *h. f.* Wort, Ausspruch.

דִּבְרוֹנָא *a. m.* Lauf, Strömung.

דִּבְרוּתָא *a. f.* dass.

דַּבָּרִיתָא *a. f.* Führerin.

דַּבַּרִיתָא *a. f., pl. d.* דַּבַּרְיָתָא Dt 1, 44 (falsch דִּבְרְיָתָא Jud 14, 8) Biene.

דַּבְּרָן *h. m.* 1. Sprecher; 2. geschwätzig.
דַּבְּרָנָא *a. m.* dass.
דְּבַרְתָּא I (Nu 31, 11) *a. f.* 1. Beute; 2. *c.* דִּבְרַת Ex 33, 23 Zug, Einherziehen.
דְּבַרְתָּא II *a. f.* Pest.
דְּבַשׁ *h. m.* Honig. ד׳ תְּמָרִים Dattelhonig.
דָּבַשׁ *h. Hi.* in Gährung übergehen.
דִּבְשָׁא (Jud 14, 8) *a. m.*, *ind.* דְּבַשׁ Gen 43, 10 Honig.
דּוּבְשָׁן *h. m.* 1. Honigstock; 2. Honigkuchen.
דּוּבְשָׁנִיתָא *a. f.* honigartig.
דּוּבְשְׁקָא s. דִּפְשְׁקָא.
דַּבֶּשֶׁתָּא Ortsname.
דָּג *h. m.* Fisch.
דִּגָּא *a. m.* Tropfen.
דָּגָה *h. f.* Fische.
דָּגוֹנִיתָא (Am 4, 2) *a. f.* Fischerbarke.
דִּגּוּל *h. m.* List.
דִּגּוּן *h. m.* Aufhäufen.
דוגור s. רוּגְזָר.
דְּגוֹרָא *a. m.*, *pl.* דְּגוֹרִין Ex 8, 10 Haufe.
דִּיגַמְסִים (Est II 2, 8, MS דִּיגְמִי עָם) l. דִּפַּגְסִים.
דְּגִירָה *h. f.* Brüten.
דָּגַל I *h. Ni.* in Abteilungen geteilt sein. *Hi.* eine Flagge hissen.
דָּגַל II *h. Pi.* betrügen. *Hi.* betrügen.
דְּגַל *a. Pa.* lügen, betrügen.
דֶּגֶל *h. m.* Fähnlein, Trupp.
דִּגְלָא *a.* Panierstange.
דַּגָּלָא *a. m.* Lügner.
דגלום l. דִּלְגֵּים *x. m.* (διαλγής) heftige Schmerzen habend.
דַּגָּלוּתָא *a. f.* Falschheit.
דִּגְלַת (Gen 2, 14) Tigris.
דּוּגְמָא, דֵּיגְמָא *x. m.* (δεῖγμα) 1. Gleichnis, Beispiel, Exempel, Probe; 2. öffentl. Auftreten; 3. Merkmal, Abzeichen, Marke.
דּוּגְמַנְטֵירִין, דוגמנטורין l. דּוּגְמַטְרִין, דִּגְמַטְרִין *x. m.* (δειγμαντήριον) Bild.
דּוּגְמָנָא *x. m.* (δόγμα) Beschluss.

דָּגָן *h. m.* Getreide.
דְּגַן *a. Itpa.* aufgespeichert werden.
דְּגָנָא, דִּגְנָא *a. m.* Getreide.
דִּיגוֹן *x. m.* 1. (δίγονος) doppelt, zweimal; 2. (δίγωνον) mit zwei Winkeln.
דִּיגְנוֹסִים *x. f.* (διάγνωσις) Entscheidung, Beurteilung, Bestimmung.
דְּגַר *a.*, *pt. pass.* דְּגִיר Ex 16, 14 (MS כְּגִיר) 1. aufhäufen; 2. brüten (?); 3. springen (?). *Itpe. pf.* 3 *m. pl.* אִדְּגַרוּ Thr 1, 20 sich krümmen.
דָּגַשׁ *h. Hi.* deutlich aussprechen.
דַּד *h. m.* 1. Brust; 2. Zitze; 3. Hahn (an Geschirren).
דַּדָּא *a. m.*, *pl.* דַּדִּין Jes 32, 12 (MS תְּדִין!), *d.* דַּדַּיָּא Cant 8, 1 dass.
דַּדָּא *x. m.* (δᾳδίον) Fackel.
דַּדָּא *a. Pa.* führen. *Itpa.* sich bewegen.
דִּדְבָא *a. m.*, *pl.* דִּדְבִין, דִּדְבָן Fliege.
דָּדָה *h. Pi.* führen. *Hitp.* sich bewegen.
דדיונא l. רְדִיוֹנָא *a. m.* Flut.
דִּידְכֵי *x. f.*, *pl.* דִּידְכָאוֹת (διαδοχή) sich ablösende Wache.
דִּידִימוֹם *x. m.* (δίδυμος) doppelt.
דְּדָנִים *h. m. pl.* Nomadenstamm.
דַּדְנִין (jRhS 58[a]) *x. m. pl.* (δᾳδίον) Kienspan (Fackel).
דָּה s. דָּא.
דְּהָא *Aph.* matt werden.
דָּהַב *h. Hi.* rot werden lassen (?).
דַּהֲבָא (Gen 2, 12) *a. m.*, *ind.* דְּהַב Ex 25, 24 Gold.
דַּהֲבוֹנָא (Est II 3, 11, nicht MS) *a. m.* Goldwert.
דַּהֲבַי *m.* Personenname.
דַּהֲבִי *h. m.* Goldarbeiter.
דַּהֲבָנָא *a. m.* dass.
דַּהֲבַת Ortsname.
דָּהָה *h.* matt, dünn sein.
דהון (jAbZ 41[b]) l. הרהון *x. m.* (οὐρηρόν) Nachtgeschirr.
דְּהִינָא *a. m.*, *ind.* דְּהִין Jes 55, 2 (Soc 59 בְּדִידְהִין — בְּדִדְהִין) fett.
דְּהִינוֹנִיתָא *a. f.* dass.

דחך s. דְּחַךְ.
דְּהַן a. fett sein. *Pa. pf.* 2 *sg.* דְּהֵינְתָּא Jes 43, 24 fett machen. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִדְּהֲנַת Jes 34, 6, *ipf.* 3 *m. sg.* יִדְּהַן Jes 34, 7 fett werden.
דְּהָנָא, דּוּהֲנָא *a. m.* Fettigkeit.
דּוּהֲנָאָה *a. m., f. d.* דּוּהֲנָיְתָא Ez 32, 6 fett.
דְּהָנוּנִיתָא *a. f.* fett.
דְּהָנִיתָא *a. f.* Dünger.
דְּהַנֵן (?) *a.* als fett ansehen.
דהק s. דְּחַק.
דּוּהֲקָא *a. m.* Stange.
דו I (= דְּדוּא) *a.* 1. dieser. דו — דו die (Ansicht) des einen — die (Ansicht) des andren; 2. welcher.
דו II *x.* (δύο) zwei.
דְּוָא I *a., imp. pl.* דְּוּו Jer 48, 17 traurig sein. *Itpe.* Schmerz empfinden, sich betrüben.
דְּוָא II *a.* ausschauen.
דוב *a.* 1. fliessen; 2. *ipf.* 3 *f. sg.* תְּדוּב Lv 15, 25 Blut-, Samenfluss haben.
דוב *h. m.* Bär.
דּוּבָא I (Jes 11, 7) *a. m.* dass., s. דְּבָא.
דּוּבָא II *a. m., c. s.* דּוּבֵיהּ Lv 15, 3 Blut-, Samenfluss.
דּוּבְנָא (Lv 15, 4) *a. m.* mit Fluss behaftet.
דוג *a.* 1. wallen; 2. in Angst, Unruhe sein.
דּוּגִיתָא s. דְּגוּגִיתָא.
דוד *h. m.* 1. Freund, Vertrauter; 2. Onkel, des Vaters Bruder. *pl.* דּוֹדִים Freundschaft, Liebe.
דּוּדָא *a. m.* Vatersbruder.
דּוּדָא (Mi 3, 3) *a. m., pl.* דּוּדִין, *c.* דּוּדֵי Ex 16, 3, דּוּדָן Kessel.
דְּוָדָא *a. m.* Aufregung.
דוהד *m.* Personenname.
דָּוָה *h.* traurig sein. *Ni.* betrübt werden. *Hi.* betrübt machen.
דָּוָה *h. f.* menstruierende.
דוהי (jAbz 40[d], jSabb 14[d] דורי) l. דְּוָוה, s. דְּוְתָא.

דויה (LvJI 15, 3, MS דוייה) l. דּוּבֵיהּ, s. דּוּבָא.
דְּוַי *h. m.* Elend, Kummer.
דְּוֹנָא (Gen 42, 38, Jes 35, 10) *a. m.* Kummer.
דוּחַ *h. Ni.* abgespült, weggewaschen werden. *Hi.* abspülen, waschen. *Ho.* abgespült werden.
דוּחַ *a. Aph.* abspülen.
דּוֹחַן *h. m.* Hirse.
דּוֹחַק *h. m.* 1. Gedränge; 2. Bedrängnis.
דְּוָיָא *a. m., c. s.* דְּוָיֵי Gen 35, 18 Kummer, Betrübnis.
דְּוָיָא *a. m., ind.* דְּוֵי 1K 20, 43, *pl.* דְּוָן Jes 53, 3 1. traurig; 2. elend.
דְּוִילָא *a. m.* 1. Knaul. דְּוִיל יְדֵיהּ sein eigenes Werk; 2. Eimer.
דוּךְ *h.* stossen, zerstossen. *Ni. Pu.* zerstossen werden.
דוּךְ *a., pt.* דָּאֵיךְ Nu 11, 8 stossen, zerstossen. *Pa.* dass.
דוּךְ *x. m.*, s. דּוּכְסָא.
דּוּכִיתָא *a. f.* Mörser.
דּוּכָן s. דֻּכָּן.
דּוּכְתָּא s. דֻּכְתָּא.
דְּוַל *a. Aph.* spulen, (Garn) winden (?). *Itpe.* geschöpft werden.
דְּוָלָא *a. m., ind.* דּוֹל Jes 40, 15 (Soc 59 דּוּל), *pl.* דְּוָלִין Est II 1, 3 (MS דְּוָלִין) 1. Schöpfeimer; 2. künstliche Bewässerung.
דְּוָלְלָא, דּוּלְלָא *a. m.* Knaul (Garn?).
דוּם *a., pt.* דָּיֵים verdächtig sein.
דּוּמָא (?) *m.* Personenname.
דּוּמָה *h. f.* 1. üble Nachrede; 2. verrufenes Weib; 3. Todesengel.
דּוּמִיתָא *a. f.* üble Nachrede.
דון (bBabB 90[b]) l. רזו.
דּוֹנַג I *h. m.* Wachs.
דּוֹנַג II *f.* Personenname.
דּוֹסָא *m.* (Δοσίθεος) Personenname.
דּוֹפִי *h. m.* Makel, Schimpf.
דּוֹפִי *a. m.*, s. דְּפְיָא.

דופן I *h. m.* Makel.

דופן II *h. m., pl.* דְּפָנוֹת 1. Seite, Rippe; 2. Wand; 3. Unterleib; 4. l. רִפְיוֹן.

דופק *h. m.* Stein, welcher den runden Verschlussstein des Felsengrabes am Wegrollen hindert.

דופקא *a. m.* dass.

דוץ I *a., pt.* דָּאֵיץ Hb 1, 15, *imp. pl.* דוצו Jes 66, 10 frohlocken.

דוץ II *a.* hineinstecken.

דוק *a.* 1. zu Pulver zerreiben; 2. genau, sorgfältig thun; 3. genau nehmen; 4. beweisen. לָא כְּמָר דָּיֵיק es beweist nicht für jenen. *Pa.* דַּיֵּק 1. feinmachen, zerkleinern; 2. genau, sorgfältig verfahren; 3. genau nehmen. *Aph. pf.* אֲדִיק, אודיק, 3 *f. sg.* אֲדִיקַת Est II 6, 11 Or 2377, *ipf.* 3 *pl.* יְדִיקוּן Jes 14, 16 1. sorgfältig verfahren; 2. schauen. S. דַּיְקָא, דִּיקָא.

דוק *h. m.* Flor im Auge, Star.

דַּוְקָא *a. m.* 1. Genauigkeit; 2. *adv.* 1. genau; 2. gerade, nur. —אֲבָל—וְדַוְקָא לָא nur (für diesen Fall gilt dies), aber (für jenen) nicht. כְּלָלָא קַמָּא (בַּתְרָא) דַּוְקָא die erste (letzte) Regel (von zweien, aus welchen für einen besonderen Fall Schlüsse zu ziehen) ist genau zu nehmen.

דוקא s. דְּקָא.

דוּקְיָא *a. m.* Schluss aus Pressung des Wortlautes einer Mischna.

דוקים Ortsname.

דַּוְקָנָא *a. m.* sorgfältig.

דור *h.* wohnen. *Pi.* 1. wohnen lassen; 2. düngen. *Hi.* wohnen lassen. *Hitp.* gedüngt werden.

דור *a., pf.* 1 *sg.* דָּרִית Gen 32, 4, *ipf.* 3 *m. sg.* יְדוּר Lv 25, 35 wohnen, bewohnen. *Pa.* 1. aufstellen; 2. düngen; 3. דארו Ps 129, 3 l. רְדָה, s. רְדָא.

דַּוֵּר *a. Pa.* 1. herumziehen, hausieren; 2. einholen. *Itpa.* eingeholt werden.

דור *h. m.* 1. geflochtener Rand; 2. ausgestopfter Sack, Balg.

דור *h. m., pl.* דורות Geschlecht, Generation, Zeitalter. לְדוֹרוֹת für immer.

דְּוָר *h. m.* eine Eidechsenart.

דַּוָּרָא *x. m.* 1. Läufer, Depeschenträger; 2. Richter. בֵּי דַוָּרָא (höherer) Gerichtshof.

דוּרָא *a. m.* 1. Reihe; 2. Niederlassung, Ortschaft; 3. Perle. (jSanh 28[a] דרור נאות l. דּוּר בְּנָאוֹת); 4. Eingeweidewurm (?); 5. Last, Bürde (?); 6. בֵּית דוּרָא (?) Ortsname.

דוּרָאָה *a. m.* Statthalter.

דוש *h.* 1. treten, dreschen; 2. verachten; 3. wohl bekannt sein, gewöhnt sein; 4. Beischlaf vollziehen. *Pi.* treten. *Pol.* s. דִּישֵׁשׁ.

דוש *a., pf.* 3 *pl. c. s.* דָּשׁוּהִי 2K 7, 17 1. treten, zertreten; 2. dreschen; 3. verachten; 4. bekannt sein, gewöhnt sein. *Itpe. ipf.* 3 *f. sg.* תִּתְּדַשׁ Jes 24, 3, 3 *pl.* יִתְּדָשׁוּן Jer 48, 26 Or 1474 (Or 2375 יִתְדָּשׁוּן), *inf.* אִתְּדָשָׁא Jes 22, 5, zertreten werden. *Aph.* verachten. *Pol.* s. דִּישֵׁשׁ.

דַּוְשָׁא *a. m.* 1. Treten, Dreschen; 2. Gewohnheit.

דושי *m.* Personenname.

דושן *h. m.* fettes Land.

דות *h. f., pl.* דוּתִיּוֹת Keller, gemauerte Cisterne.

דַּוְתָא (Koh 10, 18, Or 2375 דּוּתָא, Or 1302 דוּדָא) *a. f.* menstruierendes Weib.

דְּחָא *a., pf.* 3 *m. sg. c. s.* דְּחָהִי Nu 35, 20 1. stossen; 2. aufheben, hintansetzen. *Aph.* wegstossen. *Itpe.* weggestossen werden.

דחד. *Pa. ipf.* 2 *m. pl.* תדחדון *inf.* מדחדא DtJI 15, 14 l. תְּיַחֲדוּן, מְיַחֲדָא, s. יַחֵד.

דָּחָה *h.* 1. wegstossen, verstossen. *pt.*

pass. דָּחוּי eilig; 2. verlegen; 3. verdrängen. *Ni.* 1. aufgehoben, abgestellt werden; 2. abgewiesen werden; 3. nachgeben, sich stossen lassen. *Hi.* 1. wegstossen, eilig wegbringen; 2. zurückweisen.

דְּחוּתָא *a. m.* Hochmut, Stolz.

דִּחוּי *h. m.* Zurückweisung.

דְּחוּכָא, דְּחוּכָא *a. m.* Scherz, Heiterkeit.

דְּחוּלָא, דְּחוּלָא *a. m.*, *ind.* דְּחוּל Dt 28, 66, דְּחוּל Dt 20, 8 furchtsam.

דַּחֲנוֹת *h. f. pl.* Tischplatten.

דְּחוּק *h. m.* Haufen, Gedränge.

דִּיחוּשׁ (Ez 27, 17) l. רִיחוּשׁ, s. רְחוּשָׁא.

דחוא. *f.* דחייתא EchR Peth l. חֲדַיְיתָא (so Ausg. Pes.), *pl. m.* דחוין VajR 33 l. חֲדַיִן, s. חֲדִי.

דְּחִיָּה *h. f.* 1. Stossen; 2. Beseitigung, Widerlegung (von Argumenten).

דְּחִילָא (Dt 7, 21) *a. m.* 1. furchtbar; 2. ehrwürdig.

דְּחִילוּתָא *a. f.*, *ind.* דְּחִילוּ Gen 28, 17 1. Ehrfurcht; 2. *pl. f.* דְּחִילָן Jes 66, 20 Cod Soc 59 (Or 2211 רְחִילָן) furchtbares Tier.

דְּחִילְתָא *a. f.*, *ind.* דְּחִילָא Jon 1, 10 (MS דְּחָלָא) Furcht, Ehrerbietung.

דְּחִיפָה *h. f.* Niederstossen.

דְּחִיקָא *a. m.*, *ind.* דְּחִיק 1K 8, 64 eng.

דְּחַךְ *a.* 1. lachen; 2. spotten, verlachen. *Pa.* dass.

דּוּחְכָא *a. m.* Spott.

דְּחַל *a.*, *pf.* 3 *f. sg.* דְּחִילַת Gen 18, 15, *ipf.* 3 *m. sg.* יִדְחַל Jer 10, 7 fürchten. *Pa.* Furcht einflössen.

דַּחְלוּלָא *a. m.* Vogelscheuche.

דחלונייא (jMaasSch 56[b]) l. דְּחָלוֹנַיָּא, s. חָלוֹנָאָה.

דַּחַלְתָּא, דַּחַלְתָּא *a. f.*, *ind.* דַּחֲלָא Dt 32, 18, *pl.* דַּחֲלָן Ex 20, 19 1. Furcht, Angst; 2. Ehrfurcht; 3. Gottheit.

דֹּחַן *h. m.* Hirse.

דּוּחְנָא (דּוּחִינָא) *a. m.* dass.

דָּחַס *h.* drücken, drängen. *Pi.* dass.

דְּחַס (Thr 2,2, MS דְּרַס) *a.* dass. *Pa.* dass.

דְּחִסָה *h. f.* Druck, Quetschung.

דָּחַף *h.* stossen, treiben. *Ni.* sich beeilen.

דְּחַף *a.*, *pt. pass. pl.* דְּחִיפִין Est II 8, 13 treiben. *Itpe.* sich beeilen.

דָּחַק *h.* drängen.

דַּחַק *h. m.* Bedrängnis.

דְּחַק *a.*, *pf.* 3 *f. sg.* דְּחַקַת Nu 22, 25 1. drängen, zwängen; 2. inständig bitten; 3. beeilen. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִדְּחִיקַת Nu 22, 25 gedrückt werden.

דֹּחַק *h. m.* 1. Gedränge; 2. Bedrängnis.

דַּחֲקָא *a. m.*, *pl. c. s.* דַּחֲקֵיהוֹן Jud 2, 18 Bedränger.

דּוּחְקָא (Ex 3, 9), דּוּחְקָא *a. m.*, *ind.* דְּחוּק Ex 6, 7 1. Gedränge; 2. Drängen, Drücken; 3. Bedrängnis, Not.

דְּחִקוּתָא *a. f.* Bedrängnis.

דְּחַשׁ s. דְּחַס.

דִּיטַגְמָא *x. f.* (διάταγμα) Edikt.

דִּיטַגְסִים *x. m.* (διάταξις) Dekret.

דִּי I (Est II 1, 1) *a.* 1. welcher; 2. dass, weil; 3. Einführung eines Genetivs. מִכְּדִי da ja.

דִּי II (= דְּאִי) *a.* denn wenn. לֵית—דִּי לָא nur. דִּי לָא כֵּין sonst. בְּדִיעֲבַד אִין לְכַתְּחִלָּה לָא wenn er es gethan hat, ja (ist die Handlung giltig), im voraus aber (vor der That), nein (ist sie nicht erlaubt). דִּיעֲבַד נַמִּי לָא auch wenn er es gethan hat, ist es ungiltig.

דִּי III (= דְּהִיא) *a.* dass sie.

דִּי (= דִּין) *a.* הֵי דִּי, הֵידִי, אֵידִי wo? (vgl. hebr. אֵי זֶה).

דַּי *h.*, *c.* דֵּי genug; דַּיִּי ich habe genug; דַּיּוֹ לָבֹא מִן הַדִּין לִהְיוֹת כַּנִּדּוֹן das durch ein Schlussverfahren Ermittelte darf nicht über das dem Schluss zu Grunde liegende hinaus gesteigert werden; כְּדֵי würdig; כְּדֵי soviel als, gemäss; כְּדֵי לְ um zu; כְּדֵי שֶׁ damit, sodass; עַד כְּדֵי שֶׁ bis.

דִּיאוּ *x. m.* (*dies*) Tag.

דייאון (= דִּי יְהוֹן) dass sie seien.

דִּיאַטַּגְמָא s. דְּיוֹטַגְמָא.

דִּיאַטְרִיטָא s. דְּיוֹטְרִיטוֹן.

דִּיבָא *a. m.* Weissfluss.

דִּיבָא (Jes 11, 6) *a. m.* Wolf.

דִּיבוּנָא *a. m.* Schmerz.

דִּיד *a., c. s.* = Possessivpron. דִּידִי, דִּידִי Est II 1, 4 mein, דִּידָךְ dein.

דִּידְכֵי *x. f.* (διαδοχή), *pl.* דִּידְכָאוֹת sich ablösende Wache.

דַּיָּה *h. f.* Geier.

דיה (?) *a. Aph.* schwach machen.

דִּיהָא *a. m.* matt.

דִּיהָה *h. m.* dass.

דִּיהִי (GenJI 25, 33) *a.* (= דִּי הִיא) von dieser.

דיו, דיאו l. דֵּירוֹ *x.* (δεῦρο) hierher (?).

דְּיוֹ *h. f., pl.* דְּיוֹת Tinte.

דְּיוֹ *x. m.* (δύο) zwei.

דְּיוֹ *h. m.* Schwäche, Kummer.

דְּיוֹנָא *a. m.* dass.

דְּיוֹבֵּים *x. m.* (διαβήτης) Heber.

דְּיוּדְרִין *h. m. pl.* Speise.

דְּיוֹזְגִי *x. f.* (διζυγία) Wechsel.

דְּיוֹטַגְמָא *x. f.* (διάταγμα) Anordnung.

דְּיוֹטֵי *x. f.* (δίαιτα), *pl.* דְּיוֹטָאוֹת 1. Wohngemach; 2. Stockwerk.

דְּיוֹטְרִיטוֹן *x. m.* (διάτρητον) Becher mit Glasnetzarbeit.

דְּיוֹטְרִין *x. m.* (διαιτητήριον) Wohngemach.

דְּיוֹמַד *x. m.* (δίδυμος) Eckstück.

דיומן l. דְּסָמִין (?) *x. m. pl.* (δέσμοι?) Fesseln.

דְּיוֹמְסִית *x. f.* (δημόσιον) öffentliches Bad.

דְּיוּנָא *a. m.* Streit.

דְּיוֹסְטַר *x. m.* (διωστήρ) Querholz (am Webstuhl).

דְּיוֹסְטְרָא *x. m.* zweiseitig, zweischneidig.

דְּיוֹסְפְּרָא *x. m.* (Διόσπολις) Lydda (?).

דְּיוֹסְקוֹס *x. m.* (δίσκος) erhabenes Bild.

דְּיוֹפְטִין (דְּיוֹפֵי) *x. m.* (διαβήτης) Zirkel.

דְּיוֹפְלִי *x. m.* (δίβουλοι) *duumviri.*

דְּיוֹפְלוֹסְטוֹן *x. m.* (διπλόστωον) doppelter Säulengang.

דְּיוֹפְרָא *x. m.* s. דִּיפְרָיוֹת.

דְּיוֹפְרְצוּפִין, דְּיוֹפְרוֹסוֹפִין *x. m.* (διπρόσωπος) mit zwei Gesichtern.

דְּיוּקָא *a. m.* 1. Genauigkeit; 2. Herleitung, Beweis (durch Pressung des Wortlauts eines Gesetzes); 3. Erwiesenes.

דְּיוֹקְנִי, דְּיוֹקְנָא *x. m.* (εἴκων, δείκανον) Bild, Ebenbild.

דַּיָּיר *h. m.* 1. Beisasse, Mieter; 2. Einwohner.

דַּיָּירָא *a. m.* 1. Beisasse; 2. Proselyt; 3. Gastwirt.

דִּיּוּר *h. m.* Wohnung, Herberge.

דִּיּוּרָא *a. m.* dass.

דיותא l. דַּיְתָא.

דְּיוֹתָא (Jer 38, 18) *a. f.* Tinte.

דיותמין s. דְּיָאתֵימִין.

דְּיוֹתְקָא *x. f.* Familie.

דַּיְטֵי, דַּיְטָא *x. f.* (δίαιτα) 1. Zimmer; 2. Stockwerk; 3. Name eines römischen Gefängnisses in Cäsarea.

דְּיָאטִיגְמָא, דַּיְטַגְמָא (Est II 8, 13) דַּיְטַגְמָא (Est II 9, 14) *x. f.* (διάταγμα) Befehl, Edikt.

דַּיְטְרִיטוֹן s. דְּיוֹטְרִיטוֹן.

דִּיכִי, דִּיךְ (Gen 37, 19, Jud 6, 20) *a. m.* (vgl. bibl. aram. דִּכֵּן) jener.

דִּיכָא *a. m.* Stachel (?).

דִּיכָה *h. f.* Zerstossen.

דיכון (NuJII 32, 16) l. דִּירְנוֹן, s. דִּירָא.

דִּיל (= דִּי לְ) *a., c. s.* Umschreibung des Possessivpron. דִּילִי Nu 3, 13, דִּילָךְ mein, dein. בְּדִיל Ex 13, 8 wegen. בְּדִיל דְּ Gen 6, 3; 12, 13 weil, damit. בְּדִיל דְּלָא Gen 4, 15 dass nicht.

דִּילָא *a.* 1. (= דְּאִין לָא) denn, wenn nicht; 2. (= דָּא אִין לָא) dies, wenn nicht; 3. (= דְּלָא) Jes 6, 2 Soc 59 damit nicht.

דַּיָּאלָא, דַּיָּלָא *a. m.* Aufwärter, Diener.

דיילא (jPes 32c) l. דַּיָּלָא.

דִּימָה *h. f.* üble Nachrede.

דֵּין (Gen 5, 1) *a. m.* dieser. דֵּין — דֵּין

dieser — jener. כְּדֵין hier. כְּדֵין Dt 29, 21, Jud 18, 3 so. בְּגִין כְּדֵין, בִּכְדֵין deshalb. מָדֵין Lv 10, 17 was denn? אֵידֵין Jes 66, 1, הֵידֵין, הָדֵין welcher?

דִּין *h.* 1. Gericht halten, richten, untersuchen; 2. beurteilen; 3. Schlussfolgerung ziehen (*a minori ad majus*). *Ni.* נִדּוֹן 1. gerichtet, bestraft werden; 2. gefolgert werden. *Pi.* rechten, streiten, disputieren.

דִּין *a.*, *pf.* 3 *m. sg. c. s.* דָּנַנִּי Gen 30, 6, *ipf.* 3 *m. sg.* יְדִין Dt 32, 36, 1 *sg.* אֲדוּן Gen 18, 21, *inf.* מְדָן Ex 18, 13 1. richten, bestrafen; 2. Recht verschaffen; 3. sein Recht verfechten, Prozess führen; 4. Zeugen verhören; 5. folgern. דּוּן מִנֵּהּ וּמִנֵּהּ folgere daraus in allen Stücken; דּוּן מִנֵּהּ וְאוֹקֵי בְּאַתְרָא folgere daraus u. lass es (im übrigen) an seinem Platze. *Pa.* דַּיֵּן streiten. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְּדַן Ex 30, 32, *inf.* אִתְּדָנָא Jes 33, 14 gerichtet, bestraft werden. *Itpa.* אִדַּיַּן 1. dass.; 2. prozessieren.

דִּין *h. m.* 1. Gericht, Prozess, Rechtssache; 2. Recht, Gesetz; 3. Urteil; 4. Schlussfolgerung. אֵין עוֹנְשִׁין מִן הַדִּין Kriminalstrafen werden nicht auf Grund eines Schlussverfahrens angenommen. וְחָזַר הַדִּין die Verhandlung kann wieder beginnen. הַבָּא מִן הַדִּין das Resultat einer Folgerung. הוּא הַדִּין dasselbe gilt. בֵּית דִּין Gerichtshof, Gelehrtenkolleg. מִדַּת הַדִּין göttl. Eigenschaft der (strengen) Gerechtigkeit. בַּעַל דִּין Kläger.

דַּיָּן *h. m.* Richter.

דִּינָא (Dt 17, 8) *a. m.* 1. Gericht, Prozess; 2. Recht, Gesetz; 3. Rechtssache; 4. Strafe.

דַּיָּנָא (Dt 17, 9) *a. m.* Richter.

דִּינָג *f.* Personenname.

דַּיְסָא (דַּיְסָא?) *a. m.* Grütze.

דִּיוֹס (Est II 3, 1) *m.* (Διός) Zeus.

דִּיוֹסִים (Est II 3, 1) viell. nur Variante von דִּיוֹס, sonst Διόνυσος Bacchus.

דִּיעֲבַר (= דְּאִי עֲבַר) s. דִּי II.

דֵּיעָה s. דֵּעָה.

דֵּיעֲתָא (Gen 3, 19, MS זֵיעֲתָא) Schweiss.

דִּיצָא *a. m., ind.* דִּיץ Jer 32, 13 Freude, Entzücken.

דִּיצָא (Dt 14, 5) *a. m.* Gazellenart.

דִּיצָה *h. f.* 1. Freude, Entzücken; 2. Schild.

דִּיצוּתָא *a. f.* Freude, Entzücken.

דִּיצְתָא *a. f.* Stechen im Auge.

דִּיצְתָא *a. f.* Gazelle.

דַּיְקָא *pt. f.* v. *a.* דוק. מַתְנִיתִין נַמִּי דַּיְקָא die Mischna drückt sich ebenso genau aus.

דִּיקָא *pt. pass. f.* v. *a.* דוק. דִּיקָא נַמִּי die Pressung des Ausdrucks führt auch darauf.

דִּיקִינְתִּין *x. m.* (ὑακίνθιον) Hyazinth, ein Edelstein.

דִּיקִינְתִּינוֹן *x. m.* (ὑακίνθινον) hyazinthfarben.

דַּיֵּר *h. Pi.* Hürden aufstellen. *Hitp.* mit Hürden versehen sein.

דִּיר *h. m., pl.* דִּירוֹת 1. Stalle, Hürde; 2. Wohnung; 3. = זֵר Kranz.

דִּיר *h. m.* Wohnung.

דַּיָּר *h. m.* 1. Beisasse, Mieter; 2. Proselyt.

דִּירָא (Ex 15, 13) *a. m., ind.* דִּיר Jes 31, 4, *pl.* דִּירִין, דִּירָן, *c.* דִּירָנוֹת Jer 9, 9 1. Wohnung; 2. Stall.

דִּירָא *a. m., ind.* דִּיר Ex 25, 11 (MS זִיר) Kranzleiste.

דַּיְרָא *a. m.* Wohnung, Herberge.

דַּיָּרָא *a. m., ind.* דַּיָּר Dt 23, 8 1. Beisasse, Mieter; 2. Proselyt; 3. Hausierer.

דַּיָּרָא *a. m., c.* דַּיָּרֵי Gen 41, 47, *pl. c. s.* דַּיָּרֵיהוֹן Jes 32, 19 Bewohner.

דִּירָה *h. f.* 1. Wohnung; 2. Kornwurm.

דַּיַּרְתָּא *a. f.* Proselytin.

דַּיִשׁ, דִּישׁ *h. m.* 1. Dreschen; 2. Zertretung.

דִּישָׁא *a. m., c. s.* דִּישֵׁיהּ Dt 25, 4 dass.

דִּישָׁא (Lv 26, 5) *a. m., ind.* דִּישׁ Jes 28, 18 1. Dreschen; 2. Zermalmung.

דִּישָׁאָה *a. m.* Drescher.

דִּישָׁה *h. f.* 1. Dreschen; 2. Coitus.

דִּית I *a. Pa. Itpa.* 1. schwitzen, tropfen; 2. ermatten, vor Angst schlaff werden.

דִּית II *a. Pa.* mit Tinte beflecken.

דִּיתָא (Lv 11, 14), דִּיתָא *a. f.* Geier, Weihe.

דיתיכוס l. דִּיתוֹכוֹס *x. m.* (διάδοχος?) Nachfolger, s. auch דִּידְכֵי.

דִּיתִיקָא, דִּיתִיקֵי *x. f.* (διαθήκη) Testament.

דִּיתָן (= דִּישָׁן) Volksname.

דוּך *x.*, s. דוּכָס.

דַּךְ *h. m.* zerknirscht, elend.

דָּכָא *h. Pi.* zermalmen, vernichten.

דְּכָא *a.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* תִּדְכֵּי Lv 12, 8 rein sein; 2. fähig sein, Zutritt haben. *Pa. ipf.* 3 *m. sg. c. s.* יְדַכֵּינֵיהּ Lv 13, 28 1. reinigen; 2. für rein erklären. *Aph.* erziehen. *Itpa.* 1. *imp. pl.* אִדַּכּוּ Gen 35, 2 sich reinigen, gereinigt werden; 2. abgethan werden.

דיכאות l. דוּכְטָאוֹת *x. f. pl.* (*ductus*) Wasserleitung.

דָּכְדוּךְ *h. m.* Zerknirschung.

דִּכּוּן *x. m.* Erhöhung (auf dem Herde).

דיכון (jSchebi 35[d]) l. רִיכּוּן (so Ven.).

דכונא l. רְכוּנָא.

דְּכוּרָא (Gen 17, 14), דְּכוּרָאָה *a. m.* männliches Wesen.

דְּכוּרוּתָא *a. f.* Totenbeschwörung, Zauberei.

דְּכוּתָא *a. f., c. s.* דְּכוּתָהּ Lv 12, 5 Reinheit.

דַּכְיָא (Ex 25, 39), דַּכְיָא (Lv 10, 10) *a. m., ind.* דְּכֵי Ex 25, 11, *f. d.* דְּכִיתָא Ex 31, 8 rein, schuldlos.

דַּכִּיכָא *a. m., pl.* דַּכִּיכִין Lv 16, 12 fein zermahlen.

דְּכִירָא *a. m.* eingedenk. דְּכִרְנָא Gen 9, 15 ich bin eingedenk. *f.* דְּכִירָא Thr 1, 7, mit Verbalendung דְּכִירַת Thr 1, 9.

דְּכִירְתָא *a. f.* Totenbeschwörung.

דָּכַךְ *h.* zermalmen. *Pilp.* dass.

דְּכַךְ *a.* zermalmen. *Pa. Palp.* dass. *Itpa. Itpalp.* zermalmt werden.

דִּיכְמָא, דוּכְמָא *x. f.* (δεῖγμα?) 1. Erscheinung, Ebenbild; 2. gleichwie.

דכן *h.* l. רָכַן.

דכן *a.* l. רְכַן.

דוּכָן *x. m.*, s. דוּכָס.

דּוּכָן *x. m.* 1. Tribüne, Plattform; 2. gottesdienstliche Verrichtung auf der Tribüne.

דּוּכְנָא *x. m., c.* דוּכַן Ez 42, 12 dass.

דָּכַם *h.* 1. zerstossen; 2. schwächen.

דוּכְסָא, דוּכַס, דוּכוּס *x. m.* (δούξ, δοῦκας), *pl.* דוּכְסִין Cant 6, 8 (MS רוּכְבִין!) Haupt der Militärmacht der Provinz.

דוכוס *x. m.* (δόκος) Balken.

דָּכְסָא *x. m.* (δοχός) Behälter.

דְּכְסוּמֵינֵי *x. f.* (δεξαμενή) Wasserbehälter, Teich.

דוכסוסטוס (דוכסוסטון) l. דִּיכְסִיסְטוֹס *x. m.* (δίξεστος) auf beiden Seiten geglättetes Pergament.

דוּכְסוּסְיָא *x. m.* (vgl. ταξεώτης) Amtsdiener.

דוּכְסוּתָא *x. f.* Würde eines Dux.

דָּכְסַס s. דָּכְסָא.

דכ״ץ s. אדם.

דְּכַר *a., inf.* מִדְכַּר Gen 50, 25 1. eingedenk sein; 2. erwähnen. מַאן דְּכַר שְׁמֵיהּ wer erwähnte dies? was hat es in diesem Zusammenhang zu thun? *Aph. pf.* אַדְכַּר Jes 49, 1, *ipf.* 2 *m. sg.* תַּדְכַּר Gen 40, 14, *pt.* מַדְכַּר Gen 41, 9 in Erinnerung bringen. *Itpe. pf.* אִדְּכַר Gen 40, 23 1. sich erinnern, 2. erwähnt werden.

דִּכְרָא *a. m.* 1. *ind.* דְּכַר Gen 1, 27, *pl.* דִּכְרִין Ex 13, 12 männliches Wesen, Männchen; 2. דִּכְרָא Nu 28, 13 Widder; 3. Spross. כְּפַר דִּכְרַיָּא Ortsname.

דּוּכְרָנָא (Ex 12, 14) *a. m.* Erinnerung, Andenken.
דִּכְרָנִי *h. m.* bockartig, unzüchtig.
דִּכְּתָא *a. f., ind.* דוּכְּא 1K 14, 28 Ort.
דל s. דִּלְכֵן.
דַּל *h. m.* arm, dürftig.
דְּלָא *a.* 1. welcher nicht, dass nicht; 2. = דִּילָא (דְּאִי לָא).
דְּלָא *a., pf.* 3 *f. pl.* דְּלָאָה Ex 2, 16 1. schöpfen; 2. aufheben. *Pa.* 1. befreien, erleichtern; 2. aufheben, wegnehmen; 3. erheben. *Aph.* aufheben. *Itpe.* 1. abhängen; 2. sich heben; 3. hoch sein.
דַּלָּאָה *a. m.* 1. Wasserschöpfer; 2. Sternbild des Wassermannes.
דּוּלְבָּא *a. m.* Platane (*Platanus orientalis*).
דלבקי s. דּוּלְפְּקִי.
דלבקקום l. לוּבְדְּקוּם.
דָּלַג *h.* springen, hüpfen. *Pi.* überspringen.
דְּלַג *a.* dass. *Pa.* springen lassen, überspringen.
דִּלְדּוּל *h. m.* 1. Herabhängen; 2. Fetzen; 3. Warze (?).
דִּלְדֵּל *h.* 1. schwächen, verringern; 2. locker machen, herabhängen lassen. *Pass.* 1. schwach, dürftig werden; 2. gelockert, losgerissen werden.
דַּלְדֵּל *a.* arm werden, zu Grunde gehen. *Pass.* losgerissen werden.
דָּלָה *h.* 1. schöpfen; 2. herausziehen. *Hi.* 1. schöpfen, bewässern; 2. in die Höhe, auf ein Spalier ziehen.
דלווא s. דְּוָלָא.
דְּלוּבָא *a. m., ind.* דְּלוּב Gen 30, 37 Platane (*Platanus orientalis*).
דִּלּוּג *h. m.* Hüpfen.
דְּלוּחָא *a. m.* Furcht.
דְּלוּחְיָא *a. m.* dass.
דִּלּוּעִין *h. f. pl.* Kürbisse, s. דְּלַעַת.
דַּלּוּת *h. f.* Armut, Dürftigkeit.
דְּלוּתָא *a. f.* Bewässerung.

דְּלַח *a.* 1. verwirren, beunruhigen; 2. unruhig sein. *Aph.* verwirren, beunruhigen.
דֵּילָטוֹר *x. m.* (δηλάτωρ) Angeber, Spion.
דֵּילָטוֹרְיָא, דֵּילָטוּרָא *x. f.* (δηλατωρία) Angeberei.
דְּלִי *h. m.* 1. Schöpfeimer; 2. בֵּית דְּלִי Ortsname.
דְּלִי *h. m.* Wassermann, Sternbild im Tierkreis.
דְּלִיָּה *h. f.* Schöpfen.
דָּלִיל *h. m.* Gewinde, Gefitze.
דְּלִילָא *a. m.* dünn, spärlich.
דְּלֵיקָה *h. f.* Brand.
דְּלִיקְתָא (Ex 22, 5) *a. f.* 1. dass.; 2. hitziges Fieber; 3. Dt 9, 22 Ortsname.
דָּלִית *h. f., pl.* דָּלִיּוֹת Weinranke (auf Bäume emporlaufende, nicht beschnittene).
דִּלְכֵן, דִּלְכֵן, דִּל כֵּן, דל *a.* (= דְּאִין לָא כֵּן) denn, wenn es nicht so wäre.
דָּלַל *h.* spärlich, arm, dünn sein. *Hi.* spärlich machen, ausjäten. *Pu. pt.* dürftig.
דְּלַל *a.* spärlich, arm sein. *imp.* דַּל ziehe ab. *Itpe.* sich arm zeigen.
דלם l. דְּלָם.
דִּלְמָא *a.* 1. Gen 50, 15 vielleicht. וְדִלְמָא aber vielleicht (gilt eher folgendes). מִי אָמְרִינַן — אוֹ דִּלְמָא sollen wir sagen — oder vielleicht? (Aufstellung der beiden Möglichkeiten eines Problems); 2. Dt 7, 22 damit nicht.
דְּלָמָא *x. f.* (δρᾶμα) Handlung, Ereignis.
דילמא (?) (jKil 32[d]) ein Gewand.
דַּלְמַטִּיקָא *x. m.* (δαλματική) langes Gewand.
דילניה (jBabMez 8[c]) l. כְּלִידוֹנָה?
דְּלָם, דְּלוֹם *x. m.* (δόλος) 1. List, Betrug; 2. Verfälschung.
דְּלוּסְקוֹם *x. m.* (γλωσσόκομον) 1. Kiste, Futteral; 2. Sarg.
דְּלַעַת *h. f., pl.* דִּלּוּעִין, דְּלוּעוֹת Kürbis (*Cucurbita Pepo*).

דָּלַף *h.* tropfen.
דְּלַף *a.* dass.
דֶּלֶף *h. m.* Traufe.
דִּלְפָּא *a. m.* dass.
דִּלְפָּה *h. f.* dass.
דוּלְפָּנָא *a. m.* triefäugig.
דוּלְפִּין, דֶּלְפִּין *x. m.* (δελφίς) Delphin.
דֶּלְפְּקִי, דוּלְפְּקִי, (דלופקי) *x. f.* (δελφική), *pl.* דֶּלְפְּקִיּוֹת dreibeiniger Tisch.
דולפקם l. לוּבְדְּקַם.
דָּלַק *h.* 1. brennen, in Flammen aufgehen; 2. verfolgen (?). *Ni.* verbrannt werden. *Hi.* anzünden.
דְּלַק *a., pt. f. sg.* דָּלְקָא 2S 22, 9, *pl.* דָּלְקָן Est II 8, 15 brennen. *Aph.* 1. *pf.* אַדְלֵיק Ex 22, 5 anzünden; 2. verfolgen (?). *Itpe. pf.* 3 *f. pl.* אִתְדְּלָקָא Jer 51, 30 verbrannt werden.
דֶּלֶק *h. m.* Brennmaterial.
דלקטיר l. דֶּלְקְטוֹר *x. m.* (δηλητάτωρ) Delegierter.
דַּלֶּקֶת *h. f.* Fieber.
דִּלַרְיָא *x. f.* (διάῤῥοια) Diarrhöe.
דָּלֶת *h. f., pl.* דָּלְתִין der vierte Buchstabe des hebr. Alphabets.
דֶּלֶת *h. f., pl.* דְּלָתוֹת Thürflügel, Thür.
דַּלְתָּא *a. f.* dass.
דלתותא (Prov 19, 14) l. יַרְתוּתָא.
דָּם *h. m.* 1. Blut, *pl.* דָּמִים vergossenes, gesprengtes Blut; 2. Leben.
דְּמָא (Gen 9, 4) *a. m., ind.* דַּם Dt 19, 13 1. Blut; 2. Leben; 3. Blutsverwandter; 4. Kongestion.
דְּמָא *a.* 1. *pt. pl. m.* דָּמַן Jes 1, 10 ähnlich sein, gleichen. הָא לָא דָּמְיָא אֶלָּא לְהָא dies ist eher ähnlich jenem Falle (Einführung eines Dilemma's). הֵיכִי דָּמֵי wem gleicht dieser Fall? (wie ist es vorzustellen?); מִי דָּמֵי הָתָם — הָכָא sind denn die beiden Fälle gleich? dort — hier —; 2. sich vorstellen, denken; 3. schweigen (vgl. דָּמַם). *Pa.* 1. *ipf.* 2 *m. pl.* תְּדַמּוּן Jes 40, 25 vergleichen, gleichstellen; 2. *pt.* מְדַמֵּי Jes 45, 9 denken, glauben. *Itpe.* 1. verglichen werden, gleichen; 2. in der Gestalt von . . . erscheinen.
דַּמָּא *m.* Personenname (אַבְדִּימוֹס Εὔδημος).
דְּמָאִין (Jud 17, 5) *a. m. pl.* Abbilder (Teraphim).
דִּמְדּוּמִין, דִּמְדּוּמֵי חַמָּה *h. m. pl.* 1. Abenddämmerung; 2. Morgendämmerung.
דִּמְדָּם *h., pt. pass.* betäubt, bewusstlos.
דִּמְדָּם *a., pt. pass.* dass.
דִּמְדְּמָנִית *h. f.* von der Traube fallende, rosinenartige Weinbeere.
דָּמָה *m.* Personenname (אַבְדִּימוֹס Εὔδημος).
דָּמָה *h.* 1. ähnlich sein, gleichen; 2. vergleichen. *Ni.* 1. verglichen werden; 2. gleich scheinen. *Pi.* 1. vergleichen; 2. einen Analogieschluss machen; 3. eine Meinung haben. *Pu.* כִּמְדֻמֶּה אֲנִי es scheint mir.
דְּמַהְרְיָא Ortsname.
דְּמוּיָא *a. m.* Bild.
דְּמוּכָא *a. m., ind.* דְּמוּךְ Cant 5, 2 Schlaf.
דָּמוּכָא *a. m., ind.* דָּמוּךְ 1 K 18, 27 Soc 59 schlafend.
דמולא l. מוּדְלָא.
דִּמּוּעַ *h. m.* Mischung, Teruma-Mischung.
דִּמּוּעַ *h. m.* eine Krautart.
דְּמוּת *h. f., pl.* דְּמוּיוֹת Bild, Abbild Ebenbild.
דְּמוּתָא *a. f., c.* דְּמוּת Dt 5, 16 dass.
דְּמִטְיָנוֹס *m.* (Δομετιανός) Domitian.
דְּמַאי *h. m.* 1. Zweifelhaftes, d. h. Früchte, von denen zweifelhaft ist, ob sie verzehntet; 2. Name eines Talmudtraktates.
דוּמְיָא *a. m.* Ähnlichkeit, Analogie. דוּמְיָא דְ in Analogie mit einem anderen Fall.
דְּמִיכָא (Cant 5, 2) *a. m.* Schläfer.
דְּמִיכָא *a. m., ind.* דְּמִיךְ Est II 1, 9 schlafend.
דְּמִיכְתָא *a. f., c.* דְּמִיכַת Koh 5, 11 Schlaf.
דָּמִים, דָּמִין *h. m.* Kaufpreis, Wert.
דְּמִין (Jes 55, 1) *a. m. pl., c. s.* דְּמֵיהוֹן Nu 20, 19 dass.

דְּמִינָא *a. m.* Ähnlichkeit.
דְּמַךְ, דְּמוּךְ (Gen 2, 21) *a.* 1. schlafen; 2. entschlafen (sterben). *Itpe.* entschlafen.
דְּמָכָא (Koh 5, 11), דְּמָכָא, דּוּמְכָא *a. m.* 1. Schlaf; 2. Lager.
דְּמָכוּתָא *a. f.* das Entschlafen.
דמולא l. מוּדְלָא?
דָּמַם *h.* 1. schweigen, stumm sein; 2. ablassen von. *Hi.* zum Schweigen, Stillstand bringen. *Palp.* s. דָּמְדֵּם.
דְּמַם *a. Palp.* s. דַּמְדֵּם.
דומינו l. דּוֹמִינֵי, דּוֹמִין *x. m.* (*domine*) Herr.
דֵּימוֹנִיק (?) *x.* etwas zum Gottesdienst der Perser Gehörendes.
דֵּימוֹס *x. m.* (δῆμος) 1. Volk, Volksversammlung, Volksfest; 2. Partei im Cirkus; 3. (δημόσιος) öffentlich.
דִּימוּס *x. m.* (*dimissus*) entlassen, freigesprochen.
דימוס l. דִּידִימוֹס.
דּוֹמוֹס (falsch דימוס) *x. m.* (δόμος) Schicht von Steinen.
דְּמָסָא (Koh 2, 8 Or 2377) *x. m.* (δημόσιον), *pl. d.* דְּמָסַיָּא Koh 2, 8 l. דִּמְסַיָּא öffentliches Bad.
דֵּימוֹסְיָא *x. m.* (δημόσια), *pl.* דֵּימוֹסָאוֹת 1. öffentlich, dem Staat angehörend; 2. Staatsschatz (δημόσιον); 3. Grundsteuer; 4. öffentl. Bad, Platz.
דֵּימוֹסִין *x. m.* (δημόσιον) 1. öffentl. Bad; 2. Gefängnis.
דִּימְסִית *x. f.* 1. Bad; 2. bestimmter Badeort.
דֵּימוֹסְנָאָה *x. m.* (δημοσιώνης) Pächter der Steuern.
דַּמֶּסְקוֹס (Δαμασκός) Damaskus.
דָּמַע *h.* Thränen vergiessen. *Pi.* nicht-Terumapflichtiges mit Teruma im Verhältnis von über 100 : 1 vermischen und so zu דֶּמַע machen. *Ni.* durch Mischung Teruma werden.
דְּמַע *a., ipf.* 3 *f. sg.* תִּדְמַע Jer 13, 17 thränen, weinen.

דֶּמַע *h.* 1. Thränen; 2. Priesterabgabe (2 Mos 22, 28).
דִּמְעָא *a. m.* 1. Thränen; 2. *c. s.* דִּמְעָךְ Ex 22, 28 der beste Saft der Früchte; 3. Priesterabgabe.
דִּמְעָה *h. f.* Thräne.
דִּמְעֲתָא (Ms 2, 13) *a. f., pl.* דִּמְעִין Jer 13, 17, דִּמְעָן, *d.* דִּמְעָתָא Est II 1, 3 1. Thräne; 2. *c.* דִּמְעַת Dt 22, 9 Priesterabgabe.
דּוּמְקִיָא Ortsname.
דְּמַר *a. Itpa.* erstaunt sein, sich wundern.
דַּמַּשְׂקָאָה (Gen 15, 2) *a. m.* Damaszener.
דְּמַת *a. f.* Aderlass.
דְּנָא *a. m.* dieser, diese. מִן קַדְמַת דְּנָא Koh 1, 9 vor diesem, vorher. כִּדְנָא so.
דַּנָּא *a. m.* grosser Krug.
דֶּנֶב Ortsname.
דֻּנְבָא (דּוּנְבָא) *a. m., c. s.* דֻּנְבֵיהּ Ex 4, 4 Schwanz.
דינגאה s. וִינְגָּאָה.
דונגר l. רוֹזְגַר.
דַּנְדְּנָה *h. f.* Ceterach (*Ceterach offic.*)?
דנה = דְּאָנָא.
דנון = דְּאִנּוּן.
דְּנַח (Gen 32, 32) *a.* aufgehen (von der Sonne).
דּוֹנַטִיבָא *x. m. pl.* (*donativa*) Geldgeschenk von Feldherren oder Kaisern an die Soldaten.
דִּינַטוֹס *x. m.* (δυνατός) fähig.
דְּנְכוֹ *m.* Personenname.
דִּינַמִיס *x. f.* (δύναμις) Macht, Fähigkeit.
דְּנַן (Ex 15, 16) *a. com.* dieser, diese. כִּדְנַן Gen 32, 4 so. דְּנַן תַּרְתֵּין זִמְנִין Gen 43, 10 nun zweimal. לְמָא דְנַן Nu 11, 20 warum denn?
דָּנִיסְטִים *x. m.* (δανειστής) Wucherer, Gläubiger.
דְּנַק *a. Itpe. ipf.* 2 *m. pl.* תִּדַּנְקוּן Ez 6, 7 1. seufzen; 2. Reue haben, verzweifeln.
דַּנְקָא *x. m.* (δανάκη) 1. Silbermünze, der sechsteTeil einesDenars; 2. ein Sechstel.

דִּנְקִי *m.* Personenname.

דִּינָר *x. m.* (δηνάριον) Denar (in Gold und in Silber). 1 Golddenar = 25 Silberdenar. 1 Sela (Stater) = 2 Sekel = 4 Silberdenar. 1 Silberdenar = 2 Provincialsela (Stater) = 6 Silberma'a = 12 Pondion = 24 Issar = 48 Masmas = 96 Kunternuk = 192 Peruta (= 70 Pfennig nach dem Münzwert).

דִּינָרָא *x. m., pl.* דִּינָרִין 2 K 5, 5 dass.

דִּסָּא, דּוֹסָא *m.* (Δοσίθεος) Personenname.

דִּיסְגְּנִים (jMaasSch 52^d) *x. m.* (vgl. δίσιγνος) mit doppeltem Gepräge(?).

דִּסְפַּק (?) *x. m.* Sänfte, s. רִסְפַּק.

דִּסְקָא *x. m.* (δίσκος) 1. Tafel, Brett; 2. offizielles Schreiben; 3. s. מִסְקָא.

דִּיסַקְיָא *x. f.* 1. (δισάκκιον) Doppelsack; 2. דסקיא פלניא l. דִּיסְקִיפְּלִינָא.

דוסקניתא s. אוּסְקָנִיתָא.

דִּסְקוֹס *x. m.* (δίσκος), *pl.* דִּסְקוֹסִים 1. Teller, Scheibe, Tischplatte; 2. Personenname.

דִּסְקִיפְּלִינָא *x. f.* (*disciplina*) Unterweisung.

דִּסְקָרִין *x. m.* (δισκάριον) Teller.

דִּסְקָרְתָּא, דִּסְקַרְתָּא *x. f.* 1. Ortschaft, Stadt; 2. Ortsname.

דִּסְתּוֹדָר *x. m.* Handtuch, Kopfbund.

דּוֹסְתַּאי, דּוֹסְתַּי *m.* (Δοσίθεος) Personenname.

דִּסְתְּנָא *x. m.* Portion.

דִּסְתְּקָא (Jud 3, 22) *x. m.* Handhabe, Griff.

דסתקא (Est II 6, 10) l. רִסְתְּקָא (so MS).

דִּסְתּוֹרִין *x. m.* Pacht.

דְּעָבַד *a.* s. דִּיעֲבַד.

דְּעַדַע (= זְעַע) *a., ipf.* 3 *pl. c. s.* יְדַעְדּוּנּוּן (= יְדַעְדְּעוּנּוּן) Na 3, 12 schütteln.

דְּעַדַק *a.* zermalmen, zerkleinern.

דַּעְדְּקָא *a. m., ind.* דַּעְדַּק Ex 16, 14, דַּעְדַּק Lv 13, 30, *pl. d.* דַּעְדְּקַיָּא Nu 23, 10 pulverisiert, dünn, klein.

דֵּעָה *h. f.* 1. Kenntnis, Erkenntnis; 2. Ansicht, Geschmack; 3. Anstand.

דְּעוּתָא *a. f.* Meinung.

דָּעַךְ *h. Pi.* erdrücken(?). *Ni.* umkommen.

דְּעַךְ *a., pf.* 3 *m. pl.* דְּעִיכוּ Jes 43, 17 erlöschen. *Aph.* auslöschen.

דְּעַץ *a.* einstecken, einsetzen. *Pa. pf.* דַּעֵיץ Gen 30, 38 dass.

דַּעַץ *h. m.* Bezeichnung der althebräischen Schrift, s. רַעַץ.

דַּעַת *h. f.* 1. Erkenntnis, Kenntnis, Verstand; 2. Gesinnung; 3. Ansicht. ד׳ קְצָרָה Unzufriedenheit. ד׳ רְחָבָה Zufriedenheit.

דַּעְתָּא (1 K 7, 14) *a. f., pl.* דַּעֲוָן 1. Erkenntnis, Wissen, Verstand; 2. Gesinnung; 3. Ansicht. סָלְקָא דַעְתָּךְ ist wirklich deine Meinung zu sagen? (קַשְׁיָא) — דְּאִי סָלְקָא דַעְתָּךְ denn wenn du das Gegenteil annehmen wolltest, dann (entsteht folgende Schwierigkeit). לָא סָלְקָא דַעְתָּךְ das kann dir nicht in den Sinn kommen, (denn). סָלְקָא דַעְתָּךְ אָמֵינָא du könntest auf den Einfall kommen, ich sagte.

דַּף *h. m.* 1. Brett, Tafel; 2. Kolumne, Spalte.

דַּפָּא (Ex 26, 16) *a. m.* dass.

דפטי s. גְּזִירִיפְטָא.

דִּיפְּטְיָא *x. m.* (διαβήτης) Zirkel.

דָּפְיָא *a. m., ind.* דּוֹפִי Makel, Tadel.

דִּפְלָא *x. m.* (διπλᾶ) das Doppelte.

דִּפְלֵי *x. f.* 1. (διπλῆ) דִּפְלֵי אִסְטְבָא doppelter Säulengang; 2. דפלי פוטירין l. דִּיפְלוֹפוֹטֵירִין *x. m.* (διπλοποτήριον) Doppelbecher; 3. (δίβουλοι) Duumviri.

דִּפְלוֹמָטַר *x. m.* (διπλωματάριον) Behältnis für wertvolle Gegenstände.

דִּיפְּלוֹן *x. m.* (δίπυλον?) Haus mit zwei Thüren (?).

דִּפְלַסְטוֹן *x. m.* (διπλόστωον) doppelter Säulengang.

דָּפַן *h.* befestigen. *Pi.* zwingen.

דְּפַן *a. Pa.* zwingen.

דְּפָנָא a. m., pl. דְּפָנִן Wand.
דַּפְנָא x. f. (δάφνη) Lorbeer.
דַּפְנָא a. m. Scherge.
דּוּפְנֵי, דַּפְנֵי Daphne, Vorstadt von Antiochien in Syrien.
דּוּפְנִיתָא a. f. Rippe, Wand.
דְּפוּס, דְּפוּסָא x. m., pl. דְּפוּסִין, דְּפוּסִיּוֹת 1. (τύπος) Form, Modell; 2. GenJII 49, 11 l. רְפוּס.
דְּפַק a. Pa. anklopfen.
דִּפְקָא a. m. Puls, Pulsader.
דְּפָרִיּוֹת x. f. pl. (δίφορος) zweimal Frucht tragend.
דּוּפוּרִין l. דִּיפוּרִין x. f. (διφερνή) doppelte Mitgift.
דִּיפְּרוֹסְפָא x. m. (διπρόσωπος) mit doppeltem Gesicht.
דִּיפְּרִגּוֹף x. m. dass.
דִּיפְשְׁקָא (?) x. m. Graben (?).
דַּפְתִּי Ortsname.
דִּפְתְּרָא x. m. (διφθέρα), pl. דִּפְתְּרָאוֹת, דִּפְתְּרִין 1. zum Schreiben präparierte Haut; 2. Schriftstück.
דצוצא (bBech 8[b]) l. רְצוֹצָא a. m. ausgekrochenes Küchlein.
דציך (Prov 6, 22) l. רַנְיָךְ, s. רַנְיָא.
דצך. דְּצַ״ךְ עֲדַ״שׁ בְּאַחַ״ב Abbreviatur zur Bezeichnung der ägyptischen Plagen.
דִּיצְיָן (Jes 66, 10 Ar., MS דִּיצִין) a. m. pl. Freude.
דַּק h. m. dünn, fein, zart, klein. בְּהֵמָה דַקָּה Kleinvieh.
דַּקָּא a. m. dünn, fein, klein. pl. d. דַּקַּיָּא Eingeweide.
דּוּקָא, דַּקָּא I (Jes 40, 15) Spreu.
דּוּקָא II (Lv 21, 20) a. m. mit Flor im Auge (?).
דֵּיקָא (falsch דוקא) x. m. (δέκα) zehn.
דֻּקָא x. m. (δόκος) Balken.
דִּקְדּוּק h. m. 1. Zerkleinerung; 2. Genauigkeit, sorgfältiges Studium; 3. Einzelheit.
דִּקְדּוּקָא a. m., pl. דִּקְדּוּקִין Cant 5, 13 dass.

דִּקְדֵּק s. דְּקַק.
דַּקְדֵּק s. דְּקַק.
דִּקְדְּקָא a. m. Pulver.
דקדקירא (jMoK 81[b]) l. דִּקְדִּקְתָּא.
דִּקְדִּקְתָּא a. f. Werg.
דַּקָּה h. f. kleiner Raum.
דִּקּוּלָא I a. m. 1. Korb (aus Dattelfasern); 2. geflochtener Schuh; 3. Rauchsäule (in Palmform).
דִּקּוּלָא II a. m. 1. Abspülung; 2. Kessel.
דִּקּוּקָא a. m., c. s. דִּקּוּקֵיהּ Jes 30, 14 Zerstossenes, Trümmer.
דָּקוֹר h. m. Bohrer, Pfriemen, Meissel.
דִּקּוּרָא (= דִּקּוּלָא) a. m. Korb (aus Dattelfasern).
דִּיקִי x. f. (δίκη) Recht, Rechtssache.
דִּיקָיוֹן x. m. (δίκαιον) Recht. תָּבַע דִּיקָיוֹן שֶׁל Genugthuung fordern für jemand.
דִּקִילְתָא a. f., pl. דִּקִילָן (?) 2 S 17, 19 Dattel (?).
דַּקִּיקָא a. m., ind. דַּקִּיק Ex 32, 20 1. zerstossen, zermahlen; 2. zart; 3. klein.
דְּקִירָא Ortsname.
דְּקִירָה h. f. 1. das Graben; 2. die Erdmasse, die man mit einem Spatenstich aushebt.
דַּקִּיתָא a. f. 1. Schwanzwirbel; 2. kleiner Zweig.
דֶּקֶל h. m. 1. Dattelpalme (*Phoenix dactylifera*) Dattel; 2. l. דֶּקֶר.
דִּקְלָא a. m., pl. דִּקְלִין Ex 15, 27 1. Dattelpalme; 2. Dattelfaser.
דַּקְלָאָה a. m. Korbmacher.
דִּיקוֹלוֹגוֹס x. m. (δικολόγος) Advokat.
דִּקְלֵיט, דִּקְלֵיטְיָנָא, דִּיקְלֵיטְיָנוּס m. (Διοκλητιανός) Diokletian.
דִּקְלִידָא (jBer 6[d] Ausg. Lehm., Ven. דייקלר) (δικελλίς?) zweizinkige Hacke (?).
דקלון (jSabb 5[a]) l. דִּדְקְלִין s. דִּקְלָא.
דַּקְלַי h. m. Palmgärtner.
דִּיקוּמָנֵי (דִּיקִימַיְנֵי) x. m. pl. (*decumani*) Dekumanen, Soldaten der zehnten Legion.
דִּקְנָא (Lv 13, 30) a. m., ind. דְּקַן Lv 13, 29 Bart.

דּוּקָנִיתָא *x. f.* (δίκρανον) Gabel.
דִּקְנָנָא *a. m.* Bart tragend.
דּוּקֵינָר *x. m.* (δουκηνάριος) Hauptmann.
דְּקוּנְתָּיָא *a. m.* aus Dekunta.
דָּקַק *h.* dünn, klein sein. *Pi.* zerstossen, zerreiben. *Ho. pt.* dünn. *Pilp.* דִּקְדֵּק 1. zerreiben; 2. glätten; 3. genau machen. *Hitpalp.* zermalmt werden.
דְּקַק *a., ipf.* 3 *m. pl.* יִדְקְקוּן Mi 1, 7 zermalmen. *Pa. Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תַּדִּיק Ex 30, 36 dass. *Palp.* דַּקְדֵּק 1. zermalmen; 2. genau machen, das Gewebe (durch Festschlagen des Einschlags) dichten. *Itpa. pt.* מִדַּקַּק Jes 30, 14 zermalmt werden. *Itpalp. ipf.* 3 *pl.* יִדַּקְדְּקוּן Na 3, 10 dass.
דקקה (jRhS 58[b]) l. דִּקִּיקָא (?).
דָּקַר *h.* 1. durchbohren, graben, stechen; 2. ausbreiten, verzweigen. *Pi.* dass.
דְּקַר *a.* durchbohren, erstechen.
דֶּקֶר *h. m.* 1. Spitzhacke; 2. Pfahl.
דְּקָרָא, דִּקְרָא *a. m.* dass.
דִּיקְרָטִים *x. m.* (δικεράτινος) zweigehörnt.
דקוריא (jMaasSch 55[b]) l. דקייא, s. דּוּקָא.
דִּיקוּרְיוֹן *x. m.* (δεκουρίων) 1. Anführer einer Dekurie Reiter; 2. Ratsherr in den Municipien und italischen Städten.
דּוּקְרָן, דִּקְרָן *h. m.* Pfahl, zugespitzter Stab.
דְּקַרְנָא, דִּקְרְנָא *a. m.* dass.
דיקרסום l. דִּיקְרָטִים.
דִּקְתָּא *a. f.* Werg.
דּוֹר *x. m.* (δορά) Haut, Fell.
דָּרָא *a. m.* 1. *ind.* דָּר Dt 32, 7 Generation, Zeitalter; 2. Reihe; 3. l. דְּדָא.
דְּרָא (Ex 32, 20) *a.* 1. worfeln; 2. tragen. *Itpe.* sich beeilen.
דַּרְבּוֹנָא *x. m.* Thürhüter.
דָּרְבָן *h. m.* Stachel am Ochsenstecken.
דּוּרְבְּנָא *x. m.* 1. Anführer; 2. Thürhüter.
דָּרַג *h. Hi.* Stufen machen, Bäume in ungleicher Höhe kappen.

דַּרְגָּא, דִּרְגָּא (Est II 1, 2) *a. m., pl.* דַּרְגִּין Gen 20, 22, Ez 40, 26 Stufe, Stiege.
דרגיבת, דרגי? Zauberformel.
דַּרְגּוֹן, דַּרְגִּין, דּוּרְגִּין *x. m.* 1. Leibwache, 2. Leibwachtdienst.
דַּרְגָּשׁ *x. m.* Lagerstatt (Fussbank?).
דַּרְגְּשָׁא *x. m., pl.* דַּרְגְּשִׁין Ez 23, 41 Lagerstatt.
דרד l. רְדַד (?).
דִּרְדָא (?) *a. m.* Gaumen.
דּוּרְדְּא *x. m.* Hefe.
דַּרְדֵּג *a.* tropfen lassen.
דִּרְדּוּר *h. m.* 1. Fass; 2. Schleier.
דּוּרְדְּיָא *m.* Personenname.
דַּרְדְּנְיָא Landschaft in Moesien (Serbien).
דַּרְדְּסָא, דּוּרְדְּסָא *x. m.* Socke, Strumpf.
דַּרְדְּקָא *a. m., pl. c. s.* דַּרְדְּקֵיהוֹן Est II 3, 15 1. klein, jung; 2. Knabe.
דִּרְדֵּר *h. Pass.* sich wälzen.
דַּרְדַּר *h. m.* Sterndistel (*Centaurea calcitrapa*).
דַּרְדְּרָא *a. m.* dass.
דָּרוֹ *m.* Personenname.
דָּרוֹךְ *h. m., pl.* דָּרוֹכוֹת Kelterer.
דָּרוֹם *h. m.* 1. Süden; 2. Südjudäa.
דָּרוֹמָא (Dt 34, 3) *a. m.* dass.
דָּרוֹמָאָה *a. m.* aus Südjudäa.
דָּרוֹמִי *h. m.* 1. südlich; 2. Südjudäer.
דָּרוֹמָיָא *a. m.* dass.
דָּרוֹמְתָא Ortsname.
דָּרוֹס s. דּוּרְסָא.
דָּרוֹסָא (דָּרוֹסַי) *m.* Personenname.
דְּרוֹעָא *a. m.* Arm.
דָּרוֹקֶרֶת Ortsname.
דְּרוֹר *h. m.* 1. Freiheit; צִפּוֹר דְּרוֹר freifliegender Vogel; 2. s. דּוּרָא.
דָּרוֹשָׁא *a. m.* Vortragender.
דּוּרְמָא *x. m. pl.* (δώρατα) Geschenke.
דָּרֵי (= אִדְּרֵי) *a. m. pl.* Tenne.
דּוּרְיָה *x. f.* (δωρεά), *pl.* דּוּרְאוֹת Geschenk.
דּוּרְיָה *x. f.* (δέῤῥιον) cilicischer Mantel.
דריך l. דָּרוֹךְ.
דְּרִיכָה *h. f.* Keltern.

דְּרִיסָה *h. f.* Treten.
דְּרִישָׁה *h. f.* 1. Forschen, Fragen; 2. Kreuzverhör; 3. Auslegung.
דָּרַךְ *h.* 1. treten, gehen; 2. keltern. *Ni.* 1. getreten werden; 2. gekeltert werden. *Hi.* 1. leiten; 2. gehen lassen.
דְּרַךְ (Dt 1, 36) *a., ipf.* 3 *f. sg.* תִּדְרוֹךְ Dt 11, 34 1. treten, hintreten; 2. überwinden. *Pa. pt. pl.* מְדָרְכִין Jes 28, 27 dreschen. *Aph. inf.* אַדְרָכָא Jes 28, 28, *c. s.* אַדְרָכוּתַהּ Jer 51, 33 1. dreschen; 2. führen; 3. einholen.
דֶּרֶךְ *h. com.* 1. Weg, Reise; 2. Art und Weise, Methode. ד׳ אֶרֶץ 1. gute Sitte; 2. weltliche Beschäftigung; 3. Beischlaf; 4. Name eines Traktates.
דַּרְכָּא *a. m.* 1. Weg, Reise; 2. Art und Weise.
דְּרָכָא, דּוּרְכָא *a. m.* 1. Dreschen; 2. Dreschzeit.
דּוּרְכָּאוֹת 1. (von *ar.* דּוּרְכָּא) *h. f. pl.* Trester; 2. l. דִּירְכָאוֹת, s. דִּירְכִּי.
דַּרְכּוֹן, דְּרִיכוֹן *x. m.* (δαρεικός), *pl.* דַּרְכּוֹנוֹת persische Münze.
דַּרְכְּמוֹנָא *x. m.* (δραχμή) Drachme.
דְּרוֹלְמוּסְיָא *x. f.* (ἀνδρολοιμός) Menschenpest.
דָּרַם *h. Hi.* sich südwärts wenden. *Ho. pt.* מֻדְרָם nach Süden gelegen, der Sonne ausgesetzt.
דְּרַם *a. Aph.* sich südwärts wenden.
דרומילוס l. דְּרוֹמִילוֹס, s. רוֹמִילוֹס.
דּוּרְמְכָא *x. m.* (δορύμαχος) Lanzenkämpfer.
דרמינון (jSchebi 37b) l. דַּלְמִילוֹן.
דְּרוֹמוֹס *x. m.* (δρόμος) 1. Wettlauf; 2. Rennbahn.
דּוּרְמִיס *x. m.* Name eines Jahrmarktes.
דורמסאות l. דּוּרְמְכָאוֹת, s. דּוּרְמְכָא.
דּוּרְמַסְקִי *h. m.* Damascener.
דַּרְמַסְקוֹס Damaskus.
דַּרְמַסְקִינָא, דּוּרְמַסְקְנָא *x. m.* (δαμασκηνά), *pl.* דַּרְמַסְקְנִין, דַּרְמַסְקְנִיּוֹת damascenische Pflaume.
דַּרְמֶשֶׂק Damaskus.
דָּרָן *h. m.* Wurm, Made, Parasit.
דַּרְנָא *a. m.* dass.
דּוֹרוֹן, דּוֹרוֹנָא *x. m.* (δῶρον), *pl.* דּוֹרוֹנוֹת, דּוֹרוֹנִין 1. Geschenk; 2. Speisopfer.
דְּרִינוֹן *x. m.* (δρύϊνον) aus Eichenholz.
דָּרַס *h.* 1. treten, stampfen; 2. niederdrücken (des Messers beim Schlachten); 3. mit den Klauen ergreifen; 4. Futter ins Maul stopfen. *Ni.* zertreten werden.
דְּרַס (Thr 2, 5) *a.* dass.
דּוּרְסָא *x. m.* Hordeum (*siliqua*), ein Drittel einer Maʿa.
דְּרָסָה *h. f.* Aufdrücken des Messers.
דּוּרְסָה (?) *h. f.* Gepresstes (?).
דַּרְסָן *x. m.* Ort, wo Felle getreten (gestampft) werden, vor dem Lohen derselben.
דְּרַע *a., pf.* 1 *sg.* דְּרָעִית Koh 2, 5 (MS זְרָעִית) säen.
דַּרְעָא *a. m., ind.* דְּרַע Cant 1, 14 (MS זְרַע) 1. Saat, Ertrag; 2. Nachkommenschaft.
דְּרָעָא (Nu 6, 19) *a. f., c.* דְּרָע Ex 6, 6 1. Arm; 2. Bug.
דַּרְפִּתְקָא *x. m.* Behältnis.
דַּרְצִינָא *x. m.* Lorbeer.
דְּרַק *a.* sprengen, streuen.
דְּרוּקָא *x. m.* (δροῦγγος) Trupp.
דּוּרְקְמִי *x. f.* (τρωκτά) 1. trockene Frucht; 2. Frau ohne Menstruation.
דורקן l. דּוּקְרָן.
דְּרַקּוֹן, דְּרַקּוֹנָא *x. m.* (δράκων) Drache.
דְּרָרָא *a. m.* 1. Anlass, Berührung mit; 2. l. דְּרָדָא.
דְּרָרְיָא *x. f.* (διάῤῥοια) Durchfall.
דָּרַשׁ *h.* 1. forschen, fragen; 2. auslegen; 3, Auslegung vortragen. *Ni. Hitpa.* 1. gedeutet werden; 2. vorgetragen werden.
דְּרַשׁ *a., inf.* מִדְרַשׁ Jud 5, 9 1. auslegen; 2. vortragen. *Itpe.* ausgelegt werden.

דְּרָשָׁא *a. m.* Auslegung, Vortrag.
דַּרְשִׁישׁ Ortsname.
דַּרְשָׁן *h. m.* Ausleger, Vortragender.
דַּרְשָׁנִי *h. m.* eifrig im Forschen.
דורשיני *x. m.* Zahnfleisch (?).
דָּרְתָא (Ex 27, 9) *a. f., pl. d.* דָּרְתָא Ex 8, 9, דָּרַיָּא 1. Hofraum, Vorhof; 2. Hofgebäude; 3. s. רדתא.
דַּרְתְּנָא *a. m.* streitsüchtig.
דְּשָׁא *h. m.* Kraut.
דַּשָּׁא (Dt 15, 17) *a. m.* Thür, Thor.
דִּשּׁוּן *h. m.* Wegräumen der Altarasche.
דַּשׁוֹשָׁא *a. m.* 1. Gräupner; 2. Drescher.
דָּשֵׁן *h.* fett sein. *Pi.* 1. fette Weide geben; 2. von Asche reinigen. *Hitp.* 1. saftig, stark werden; 2. als Asche weggeräumt werden.
דֶּשֶׁן *h. m.* 1. Fett; 2. Fettasche.
דִּשְׁנָא (Lv 6, 4) *a. m.* Fettasche.
דִּשְׁנָא *a. m.* Ehrengeschenk.
דִּשְׁרָא *a. m.* Hafer- oder Grasart.
דשרין (Est I 1, 6) l. כְּשָׁרִין.
דָּשַׁשׁ *h.* zerstampfen.
דְּשַׁשׁ *a. Pa. Po. ipf.* 1 *sg. c. s.* אֲדַשְׁשֵׁנּוּן Jes 63, 6, *Aph.* dass. *Palp. pt. pass.* מְדַשְׁדַּשׁ Jes 14, 19 taumeln.
דִּשְׁשׁוּתָא *a. f.* Mörser.
דִּשְׁתָּאָה *a. m.* Gräupner.
דִּשְׁתַּיְהִי *f.* Name eines weibl. Dämons.
דשתן (jSchek 49ᵇ) l. דִּשְׁתַּן, s. שַׁתָּא.
דִּשְׁתַּנָּא *x. f.* menstruierendes Weib.
דַּתְּ *a.* (= דְּאַתְּ) da du, der du.
דָּת *h. f.* 1. Gesetz, Gebrauch; 2. Religion.
דָּתָא *a. f.* dass.
דִּתְאָה (Gen 1, 11) *a. m.* Kraut.
דְּתָבְרָא *a. m.* Gesetzeskundiger, Richter.
דיתיכום s. S. 92ᵃ.
דיותקא s. דְּיוּתְקָא.
דֵּיתְרוֹסִין *x. m.* (δευτέρωσις) Mischna.

ה

ה fünfter Buchstabe des hebr. Alphabets. ה׳ als Zahlzeichen = 5.
הֲ־, הַ־ *h.* Interrogativ-Präfix: 1. denn? etwa? 2. ob. הֲ — אִם ob — oder.
הֲ־, הַ־ *a.* Interrogativ-Präfix: 1. denn? etwa? הֲלָא Gen 4, 7 nicht wahr? 2. ob. הֲ — אִם Nu 13, 19 ob — oder.
הַ־, הָ־, הֶ־ *h.* bestimmter Artikel.
הָ־ (Dt 1, 10) *a.* (= הָא) siehe! וְהָ־ und doch. הָלֵיכִי Ex 2, 9 da hast du. וְהָתְנַן und doch lehren wir (in der Mischna). וְהָכְתִיב und es steht doch geschrieben.
הָא I (= הָדָא) *a. f.* diese, dieses. הָא כִּדְאִיתָא וְהָא כִּדְאִיתָא dieses, wie es ist, und jenes, wie es ist (die beiden in Rede stehenden Fälle haben nichts mit einander zu thun). הָא מַנִּי wer (wessen Meinung) ist dies?
הָא II (Gen 3, 22, Jer 4, 13) 1. siehe! וְהָא und doch; 2. ach!
הֵא 1. Name des fünften hebr. Buchstabens; 2. Name eines Wurmes; 3. הָא הָא Personenname.
הָאִדְּנָא *a.* jetzt.
הַאֲזָנָה *h. f.* Hören.
הָאֵי, הָאי s. הָי.
הֵאיךְ (Est II 1, 3) *a.* wie.
הָאֵיךְ *a. m.* jener.
הָאֵל s. הָל.
הָאִלֵּין (Dt 4, 6) *a. com. pl.* diese.
הַאֲמָנָה *h. f.* 1. Bekräftigung, Beglaubigung; 2. Treue, Zuverlässigkeit.
הָאן s. הָן.
הָאֲנָא (Ex 4, 23, Jer 23, 32) *a.* siehe ich!
הָאִנּוּן (Ex 2, 23) *a. com. pl.* jene.
הָאסְטוּ (jSchebi 35ᵃ) *a.* (= הָא סְטוּ) o, über den Abfall! (?).

הַאָרָה *h. f.* Anzünden, Leuchten lassen.
הַב *a.* s. יְהַב.
הֲבָאָה *h. f.* Bringen, Herbeiführen.
הַבַאי s. הֲבַי.
הַבְאָשָׁה *h. f.* 1. Beschämung; 2. Entstellung (durch Krankheit).
הַבְדָּלָה *h. f.* 1. Abschneiden, Absondern; 2. Absonderung; 3. Segensspruch am Ausgang des Sabbats und der Festtage.
הִבְהֵב *h.* 1. sengen, rösten; 2. sich befangen stellen. *Hitp.* versengt werden.
הַבְהֵב *a.* 1. versengen, rösten; 2. leidenschaftlich sein.
הַבְהֲבָא *a. m.* Glut.
הָבוּ *m.* Personenname.
הַבָּטָה *h. f.* Hinblicken, Beobachten.
הַבְטָחָה *h. f.* 1. Versicherung, Zusage; 2. Vertrauen.
הֲבַי *h. m.* Unnützes, Nichtiges.
הביל l. הָבִיל.
הֲבִירָא (l. חֲבִירָא?) *a. m.* 1. finster; 2. Dunst, Finsternis.
הָבְכֵין *a.* ja, dann.
הָבַל *h. Pi.* dörren. *Hi.* zu dampfen anfangen.
הֲבַל *a. Pa.* 1. Eitles thun, töricht handeln; 2. ausgelassen sein. *Itpa.* betört werden.
הֶבֶל *h. m.* 1. Hauch, Dampf; 2. Eitelkeit.
הַבְלָא *a. m.*, הֲבַל הֲבָלִין Koh 1, 2 dass.
הַבְלוּתָא *a. f.*, *ind.* הֲבָלוּ Koh 1, 2 Eitelkeit.
הַבְלִילָא, הוּבְלִילָא *a. m.* der erste Magen der Wiederkäuer.
הַבְלָעָה *h. f.* Verschlingung, das Inbegriffensein nicht genannter Dinge in einem Vertrag (Kauf, Dienstmiete).
הֲבַסְתִּיד *x. m.* (ἀβεστιάριος) der Aufseher über die kaiserliche Kleiderkammer.
הֶבְעֵר *h. m.* Beschädigung durch unvorsätzl. Brandstiftung.

הַבְעָרָה *h. f.* 1. Anzünden; 2. Verbot des Feueranzündens am Sabbat; 3. Wegschaffen, Vernichten.
הֶבְקֵר s. הֶפְקֵר.
הַבְרָא *a. m.* Finsternis.
הַבְרָאָה *h. f.* 1. Genesung, Kräftigung; 2. סְעוּדַת ה׳ Mahl, das man den Leidtragenden nach der Beerdigung giebt.
הֲבָרָה *h. f.* 1. Schall, Lärm; 2. Gerücht.
הַבְרָיְתָא, הוּבְרָיְתָא *a. f.* Mahlzeit nach der Beerdigung.
הֲגָא *a.*, *pt.* הָגֵי Jos 1, 8 sinnen, murmeln, sprechen. *Aph.* wie von אֲגָא, *pt.* מַיגֵי Jes 27, 8 dass.
הֶגָא *h. m.* Gedanke, Geflüster.
הַגְבָּהָה *h. f.* 1. Aufheben (eines Fundes); 2. Überhebung.
הַגְבָּלָה *h. f.* Grenzenziehen.
הַגָּדָה *h. f.* 1. Aussage, Verkündigung; 2. Erzählung; 3. nicht gesetzlicher Stoff der Tradition; 4. Liturgie der Passahnacht.
הֲגָדִים, הוּגְדַּם *m.* Personenname.
הֶגְדֵּר *h. m.* (für הֶקְדֵּשׁ) Weihung für das Heiligtum.
הָגָה *h.* 1. sinnen; 2. aussprechen, lesen. *Ni.* gelesen, ausgesprochen werden. *Pi.* öffnen, blosslegen (?). *Hi.* Zauberformeln murmeln.
הָגָה *h. f.* ein Dornstrauch, Mannaklee (*Hedysarum Alhagi?*).
הֶגֶה *h. m.* 1. Gedanke; 2. Nachdenken, Studium.
הגוין s. חֲגְוִין.
הֶגְזֵר *h. m.* (für הֶקְדֵּשׁ) Weihung an das Heiligtum.
הֲגִיָה *h. f.* 1. Lesen; 2. Sinnen.
הִגָּיוֹן *h. m.* dass.
הֶגְיוֹנָא *a. m.*, *c. s.* הֶגְיוֹנְהוֹן Thr 3, 62 (Ausg. Ven. לְהֶגְיוֹנְהוֹן, MS מְלוּלֵיהוֹן) dass.
הַגְלָשָׁה *h. f.* Veröffentlichung.
הֶגְמוֹן *x. m.* (ἡγεμών), *pl.* הֶגְמוֹנִין, הֶגְמוֹנִיּוֹת 1. Statthalter (*praeses provinciae*); 2. Herrscher; 3. Stadthaupt.

הֶגְמוֹנָא *x. m., pl.* הֶגְמוֹנִין Est II 8, 7 dass.

הֶגְמוֹנְיָא *x. f.* (ἡγεμονία) 1. Statthalterwürde; 2. Herrschaft; 3. Verwaltungsbezirk.

הָגַן *h., pt. pass. m.* הָגוּן, *f.* הוֹגֶנֶת passend, tauglich, würdig. *Hi. pt. pl. f.* מהגינות jKeth 25ᵇ l. מְהַגְּנוֹת. *Pu. pt.* מְהֻגָּן dass.

הֲגַן *a. Pa. pt. pass.* מְהַגַּן, מְהֻגַּן tauglich, würdig.

הוֹגֶן *x. m.* 1. (ἀγκών) Krümmung, Rand; 2. (ὄγκινος) Widerhaken, Anker, Ballaststein.

הוּגָן *x. m.* (εὐγενής) Dromedar.

הוּגְנָא *x. m., pl. c.* הוּגְנֵי Jes 60, 6 dass.

הוּגְנָס *x. m.* (εὐγενής) edel.

הוּגְנֵיסִים *x. f.* (εὐγένεσις) edle Abkunft.

הַגָּעָה *h. f.* Schlagen.

הַגְעָלָה *h. f.* Ausspülen mit heissem Wasser.

הֲגָפָה *h. f.* Verschliessen.

הַגְרָה, **הַגְרָא** Landstrich in Arabien.

הַגְרָאָה *a. m.* Einwohner von Hagra, viell. Muhammedaner.

הֶגְרֵל *h. m.* Losen.

הַגְרָלָה *h. f.* dass.

הֶגְרֵם (jNed 36ᶜ) *h. m.* (Verdrehung von הֶקְדֵּשׁ) Weihung ans Heiligtum.

הַגְרָמָה *h. f.* Abseitslenken des Schlachtmessers.

הַגְרוֹנְיָא Ortsname.

הונרם s. הוּגְנָס.

הַגָּשָׁה *h. f.* 1. Nahen; 2. Darbringen.

הִגְתָּא (Est II 2, 7), **הֶגְתָּא** *a. f., pl.* הֶגִין Dornstrauch, ähnlich dem Mannaklee (*Hedysarum Alhagi*).

הָדָא (Gen 15, 18) *a. f.* 1. diese. הָדָא הִיא הָדָא הִיא das ist ein und dasselbe; 2. halloh!

הֲדָדֵי *a.* לַהֲדָדֵי Est II 1, 1. 7 einander.

הֹדּוּ, **הוֹדּוּ** Indien.

הִידְוָאָה (Jer 13, 23), **הִדְוָאָה** *a. m.* Inder.

הַדּוּדוּ, **הֲדוּדֵי** (?). בֵּית ה' steiler Berg bei Jerusalem.

הִדּוּס *h. m.* durch das Treten des Geflügels zugefügter Schaden.

הִדּוּק *h. m.* Einfügung, Verschluss.

הִדּוּר *h. m.* 1. Verherrlichung; 2. Ehrerbietung.

הֲדוּרָא I *a. m.* ausgezeichnet.

הֲדוּרָא II *a. m.* 1. Gewinde, Gekröse; 2. steiler Abhang; 3. s. הַדּוּדוּ.

הֲדוּרָה *h. f.* Rückkehr.

הַדָּחָה *h. f.* 1. Abspülung; 2. Verführung.

הֲדֵי *a.* 1. בַּהֲדֵי mit, zu. בַּהֲדֵי דְ während; 2. לַהֲדֵי in der Richtung auf.

הָדְיָא *a.* לְהָדְיָא, בְּהָדְיָא 1. eigens, ausdrücklich; 2. besonders; 3. sofort.

הַדְיָב (Jer 51, 27, Ez 27, 23, MS חַדְיָב) Adiabene.

הַדְיָבָאָה, **הַדְיָבָא** *a. m.* aus Adiabene.

הַדְיָה, **הַדְיָא**, **הוּדְיָה** *h. a. f.* 1. בַּר (בַּר) ה' ein Raubvogel (Weihe); 2. *m.* Personenname.

הֶדְיוֹט *x. m.* (ἰδιώτης), *f.* הֶדְיוֹטִית, *pl. m.* הֶדְיוֹטוֹת 1. Gemeiner, Unedler, Privatmann; 2. Unwissender.

הֶדְיוֹטָא *x. m., ind.* הֶדְיוֹט Gen 28, 17, *pl.* הֶדְיוֹטִין dass.

הדיוכא l. דִּידוּכָא s. דִּידְכֵי.

הִדְיוֹכִין (= הִנְדְּיוֹכִין) *x. m. pl.* (ἡνιοχία) Wagenrennen.

הָדֵין (Gen 15, 2) *a. m.* dieser.

הדיית, **הדייף** l. הַדְיָב.

הָדָךְ *a. com.* jener da.

הַדְלִיקְתָּא *a. f., ind.* הַדְלִיקָא Est II 1, 8; 3, 8, MS הַלִּיקָא 1. Anzünden; 2. Feuer, Feuersbrunst.

הַדְלָקָה *h. f.* Anzünden.

הֲדַם *a. Pa. pf.* הַדֵּים 1K 18, 33 1. zerteilen, zerstücken; 2. die zerteilten Stücke hinlegen.

הֲדֹם *h. m.* Fussschemel.

הדם l. הֲדַם.

הַדְמָא *a. m., pl.* הַדְמִין Est II 8, 15 Stück, Glied.

הדימה (SchirR 1, 11) Eigenname (?).

הַדְנָא s. הָאַדְנָא.

הָדַס *h. Pi.* treten.

הדס 1. *pt.* מהדס jPea 15^d l. מְקַלֵּס s. קָלַס; 2. l. הֲדַס.

הֲדַס *h. m.* Myrthe.

הֲדוֹס (Est II 3, 1) *m.* Eigenname (viell. nur Variante zu הֵרֹדֵס).

הֲדַסָּא *a. m., pl.* הֲדַסִּין Lv 23, 40 1. Myrthe; 2. Myrthenzweig.

הֲדַסָּה *h. f.* 1. Myrthenzweig; 2. Beiname der Esther.

הדוסטא (jSabb 8^a) l. הֲרוֹסְטָא.

הדסטב Merkwort für הבאה, וידוי, אסור, טומאה, ביעור vom zweiten Zehnten.

הָדַף *h.* treiben, stossen. *pt. pass.* הָדוּף eilig, rasch.

הֲדַף *a.* dass.

הָדַק s. חָדַק.

הֲדַק *a.* hineinstossen, eindrängen, befestigen. *Aph.* dass. *Itpe.* hineingezwängt, befestigt werden.

הָדַר I *h., pt. pass.* הָדוּר (?) rund (?).

הָדַר II *h.* auszeichnen. *pt. pass.* הָדוּר herrlich. *Pi.* dass. *Hitp.* ausgezeichnet werden.

הֲדַר I *a., pf.* 1 *pl.* הֲדַרְנָא Thr 3, 42 1. zurückkehren; 2. wiederholt thun; 3. Busse thun. *Pa.* 1. herumgehen; 2. nachspüren. *Aph. pt. pl.* מַהְדְּרִין Est II 3, 8 1. zurückbringen, wiedergeben; 2. wiederholen; 3. entgegnen, antworten; 4. herumtragen. *Itpe. Itpa.* 1. zurückgehen; 2. herumgehen.

הֲדַר II *a. Pa. Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תְּהַדַּר Lv 19, 15 auszeichnen.

הָדָר *h. m.* Schmuck, Pracht.

הֲדַר *a.* nachher, dann.

הִידוֹר *x. m.* (ὕδωρ) Wasser.

הַדְרָא I s. הֲדוּרָא.

הַדְרָא II (Est II 8, 13) *a. m.* Ehre, Schmuck.

הוּדְרָא *a.* dünne Stange, Leiste.

הַרְדָּאָה s. הַדְרָאָה.

הַדְרַבְלָא, הִדְרוֹלִים *x. f.* (ὕδραυλις) Wasserorgel.

הֲדָרָה *h. f.* Schönheit, Schmuck.

הַדְרוֹנָא s. חַדְרוֹנָא.

הַדְרְיָנָא *x. m.* hadrianisch.

הַדְרְיָנִי *x. m.* hadrianisch.

הַדְרְיָנוֹס *m.* (Ἀδριανός) Personenname.

הדרינתא l. הַדְרָנִיתָא.

הִדְרוֹלִים *x. f.* (ὕδραυλις) Wasserorgel.

הֶדְרָנָא *a. m.* Kreis, Rundung. הֲדַר ה׳ rings herum.

הַדְרָנָא *a. m.* Wortbrüchiger.

הַדְרָנִיאֵל *m.* Name eines Engels.

הַדְרָנִיתָא *a. f.* Wortbrüchige.

הִדְרָנִיקוֹס *x. m.* (ὑδραντικός) wassersüchtig.

הדרם l. הַרְדֵּם.

הַדְרוֹקָן, הִדְרוֹקָן *x. m.* (ὑδερικός) wassersüchtig.

הָהּ *h.* ach! o weh!

הָהָא *a. m.* Name einer Made.

הַהוּא (Gen 15, 18), הָהוּא *a. m., pl.* הָאִנּוּן Ex 2, 23 jener.

הַהִיא (Dt 7, 5), הָהִיא *a. f.* jene.

הָהֵין, הָהֵן *a. com.* dieser.

הָהֵנוּ = הָהֵן הוּא.

הָהֵנִי = הָהֵן הִיא.

הוֹ *h.* wehe!

הוּ (הָוו) *a.* jener.

הוּא, הוּ *h. m., f.* הִיא, הִי, *pl.* הֵם, הֵן 1. er; 2. dieser. וְהוּא שֶׁ nur wenn.

הוּא (Gen 13, 1), הוּ *a. m., f.* הִיא Gen 12, 19, הִי, *pl. m.* אִנּוּן Gen 6, 3, *f.* אִנִּין Gen 6, 2 er.

הֲוָא (Gen 1, 3) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יְהֵוֵי Gen 18, 18, יְהֵי Ex 22, 24, לֶיהֱוֵי, יְהָא Cant 7, 14 l. יְהָא, *imp. sg. m.* הֲוֵי Ex 23, 7, *f.* הֲוַאי Nu 5, 19, *inf.* מֶהֱוֵי Gen 10, 8, מֶהֱוָה Nu 30, 7 1. sein, existieren, werden. הֲוָה אָמֵינָא ich hätte sagen können; 2. verweilen,

diskutieren. הֲוֵי בָהּ er machte dagegen Einwände.

הֲוָאי s. הֲבִי.

הוֹאִיל *h. a.* ן הוֹאִיל da ja.

הוֹבָדָא *a. m.* Vernichtung.

הוֹבְדָנָא *a. m.* Untergang.

הוּבָאֵי (Jes 7, 23) *a. m. pl.* ein Dornstrauch.

הוֹבְרִים *h. m. pl.* Horoskop.

הוֹגֶן *h. m.* das sich Ziemende, Schicklichkeit. כְּהוֹגֶן recht.

הוּגְן *x. m.* (εὐγενής) Dromedar.

הוּגְנָא *x. m., pl. c.* הוּגְנֵי Jes 60, 6 *ind.* dass.

הוד *h. m.* Pracht, Herrlichkeit.

הוֹדָא *a. m.* dass.

הוֹדָאָה *h. f.* 1. Bekenntnis; 2. Eingeständnis (Anerkennung einer Forderung); 3. Danksagung; 4. die erste der drei letzten Benediktionen des 18-Gebetes; 5. l. הֲדָאָה, s. הֲדָיָה.

הוֹדָאָה (Jos 7, 19, MS אוֹדָאָה) *a. f. ind.* dass.

הודו s. הֹדוּ.

הודו *h.* Abteilung des Hallel.

הוֹדָיָה s. הוֹדָאָה.

הַוָּה *h. f.* Unglück.

הֲוָה s. הָיָה.

הָוָה *h.* ach!

הוֹי *h.* wehe!

הֲוֵי *a.* (*pt.* v. הֲוָה) folglich.

הֲוָיָה *h. f.* 1. Sein, Wesen, Bestand; 2. Verehelichung; 3. Einwand.

הוֹכֵחַ *h. m.* Muster, Beweis.

הול *h.* lustig sein. *Pol.* verlachen.

הֲוָלֵד (Jes 60, 6, MS חֲוָלֵד) midianitischer Stamm.

הוֹלָכָה *h. f.* 1. Tragen, Bringen; 2. Vorwärtsbewegen des Schlachtmessers.

הוֹלֵלָה *h. f.* Torheit, Tollheit.

הון *h. m.* 1. Vermögen; 2. Fähigkeit, Kraft. לְהוֹנִי nach meiner Fähigkeit, gemächlich.

הון *a. m.* dieser.

הוֹנָא, הֲוָנָא *a. m.* 1. Vermögen; 2. Fähigkeit, Kraft.

הֲוָנָא *a. m.* Becken.

הוּנָא *m.* Personenname (Chonja).

הוֹנָאָה, הוֹנָיָה *h. f.* 1. Bedrückung, Unrecht; 2. Übervorteilung.

הוֹפָעָה *h. f.* Erscheinung, Offenbarung.

הוֹפָעוּתָא *a. f., c.* הוֹפָעוּת Jud 5, 4 dass.

הוּץ *h. m.* Blättchen am Palmzweig.

הוּצָא *a. m.* 1. dass.; 2. Spitze; 3. Strauchart, zu Hecken verwandt; 4. Ortsname.

הוֹצָאָה *h. f.* 1. Hinaustragen. ה׳ הַמֵּת Leichenbegängnis. ה׳ הַנֶּפֶשׁ Ableben; 2. Hervorbringen, Treiben; 3. Ausgabe; 4. Hinausgehen.

הוּצָל Ortsname.

הוּצָן *h. m.* roher Flachsstengel.

הוק s. חוק.

הוֹקָעָה *h. f.* Aufhängen.

הוֹרָדָה *h. f.* Herunterbringen.

הוֹרֶה *h. m., pl.* הוֹרִים Erzeuger, Eltern.

הוֹרָה *h. f.* 1. Erzeugerin; 2. Schwangerschaft.

הוֹרָיָה *h. f.* 1. Belehrung; 2. Entscheidung; 3. Lehramt; 4. *pl.* הוֹרָיוֹת Name eines Mischnatraktates.

הוֹרָיְתָא *a. f.* dass.

הוֹרָיוּתָא *a. f.* Unterweisung.

הוֹשָׁטָה *h. f.* Hinreichen, Hinlangen.

הוּשָׁן *h. m.* roher Flachsstengel, s. הוּצָן.

הוֹשָׁעָה *h. f.* Befreiung.

הוֹשַׁעְיָה *m.* Personenname.

הוֹשַׁעְנָא (Est II 3, 8) *a. m.* 1. Bachweide des Laubhüttenfestes; 2. Feststrauss des Laubhüttenfestes; 3. der 7. Tag des Laubhüttenfestes.

הַוְתָא *a. f.* Verderben.

הֲוָתִיאוֹס *x.* (εὐθέως) sogleich.

הַזָּאָה *h. f.* Sprengung.

הֲזָדָה *h. f.* 1. mutwilliges Handeln; 2. Gebrauch des Stammes זוד im bibl. Text.

הַזָּיָה *h. f.* Sprengung.

הַזְכָּרָה *h. f.* 1. Gedenken, Erwähnen; 2. Mahnung an einen Schuldner;

3. Erwähnung des Regens in der 2. Benediktion des 18-Gebets; 4. Aussprechen des Gottesnamens; 5. das Tetragramm.

הַזָּמָה *h. f.* Überführung falscher Zeugen.

הַזְמָנָה *h. f.* 1. Bestimmung eines Dinges zu einem bestimmten Gebrauche; 2. Vorladung.

הַזְמָנוּתָא *a. f.* Vorladung.

הִזְמְתָא *a. f., pl.* הִזְמֵי 1. ein dorniges Kraut (Mannaklee, *Hedysarum Alhagi*); 2. Bündel.

הֶזֵּק *h. m.* Beschädigung, Schaden.

הַזְקָא *a. m.* dass.

הֶזֶר *x.* tausend.

הֶזְרָא s. חֲזָרָא.

הַחְיָה *h. f.* Erhaltung (am Leben).

הֶחְלֵט *h. m.* 1. definitiver Entscheid; 2. Entscheidung über den Ausbruch des Aussatzes, Zustand nach der Entscheidung.

הַחְלָמָה *h. f.* Mischung, Durchrühren.

הֲטָבָה *h. f.* 1. Gutesthun; 2. das Gelübde, etwas Gutes zu thun; 3. Zurechtmachen, Putzen.

הַטְבָּלָה *h. f.* Eintauchen.

הִטּוּי *h. m.* Gleiten.

הֶטַח *h. m.* Tünche.

הֶפֵּחַ *h. m.* Pflaster.

הֲטָחָה *h. f.* 1. Stossen: 2. Stoss, Quetschung.

הַטָּיָה *h. f.* 1. Beugung, Biegung; 2. Beugen des Rechts; 3. Hinneigen (der Majorität Folgen).

הוּטְלִים, הַטְלִים *x. m.* (ἀτελής) frei, unverheiratet.

הוּטְלִים, הַטְלִים *x. m.* 1. (κατάλυσις) Karawanserei, Bazar; 2. (ἄθλιος) unglücklich.

הַטְמָנָה *h. f.* Warmhalten der Speise für den Sabbat.

הִטְנָא (?) *x. m.* Riedgras, Binse.

הַטָּפָה *h. f.* Ausdruck für prophetische Rede.

הֶטְרֵחַ *h. m.* Vorbereitung.

הַטְּרִית *x. f.* (ἴτριον) Nudeln.

הֵי Buchstabe He.

הֵי *a.* 1. *f.* (= הִיא) sie; 2. wehe!

הֵי *a.* siehe! הֵילָךְ da hast du. הֵי כְּ Koh 10, 1, הֵי כְּמָא Cant 8, 1 wie.

הֵי, הֵי *a.* 1. welcher? 2. wo? הֵי דֵין, הֵי דֵּין 1. welcher? 2. wo? *f.* הֵי דָא, הֵי דָּא welche? אַהַיָּא (= עַל הֵי הָא) auf welchen Fall (bezieht sich) dies?

הָאִי, הַאי (Ru 4, 6, Est II 1, 1) *a. m.* (= הָדֵין) dieser, jener. הַיְנוּ (= הָדֵין הוּא) das ist. הָאִי מַאי was ist dies? (wie kannst du dies sagen?).

הִיא (Gen 12, 19) *h. a. f.* sie. הִיא הִיא das ist dasselbe.

הֵיָא *a.* schnell! allons!

הֵיאַךְ *h.* wie?

הִינָה *h. f., pl.* הִינִין Dornstrauch, verwandt dem Mannaklee (*Hedysarum Alhagi*).

הִינְתָא *a. f.* dass.

הֵידָא, הֵידָא (Est II, 5, 14) *a. f.* 1. welche denn? 2. הֵידָא לֵיהּ *a*) wo ihm? wo findet er es? *b*) was hat er zu schaffen?

הִידוּאָה (Jer 13, 23) *m.* Inder.

הֵידֵין, הֵידֵין (Est II 6, 10), **הֵידֵי, הֵידֵי** (Est II 8, 7, MS הידא, korrigiert in הֵדָא) *a. m.* 1. welcher denn? 2. welches? 3. wo? הֵידֵי לֵיהּ *a*) wo ihm? wo findet er es? *b*) was hat es zu schaffen?

הֵידֵין *a.* dann.

הָיָה *h.* sein, werden, geschehen. *pt.* הֹוֶה 1. gewöhnlich; 2. existierend. הֱוֵי (הֱוֵי) אוֹמֵר du musst zugeben. *Pi.* 1. werden lassen; 2. verfügen über.

הֵיהֵי *m.* Personenname.

הֵיךְ (Est II 1, 8), **הֵי כְּ** (Koh 10, 1) *a.* 1. wie (Praep.); 2. הֵיךְ דְּ Est II 1, 1, הֵיךְ מָה דְ wie (Conj.); 3. wie?

הֵיכָא (Jer 3, 2, MS אֵיכָה; Jes 49, 21, MS אֵיכָא), הֵיךְ *a.* 1. wo? תַּנָּא הֵיכָא קָאֵי דְּקָתָנֵי worauf fusst der Tradent, dass er lehrt? 2. כָּל הֵיכָא דְּ überall wo; 3. wohin.

הֵיכְדָא *a.* הֵיכְדָא דְ wie.
הֵיכְדֵין *a.* 1. ebenso; 2. wie? o wie!
הֵיכִי (Est II 1, 8) *a.* wie? wie nun?
הֵיכֵין *a.* wie?
הֵיכָל *h. m.* 1. Palast; 2. Tempel; 3. das Heilige im Tempel im Gegensatz zum Allerheiligsten.
הֵיכְלָא (1 K 6, 3) *a. m., c. s.* הֵיכְלֵיהּ Gen 49, 11 dass.
הֵיכְמָא, הֵי כְמָא (Cant 8, 1) *a.* הֵיכְמָא דְ, הֵי כְּמָא דְ Cant 7, 6, Koh 11, 5 wie.
הֵיכָן *a.* wo? לְהֵיכָן wohin? מֵהֵיכָן woher?
הֵיכְנָא, הֵיכְנָה *a.* 1. so; 2. o wie!
הֵילֵין, הֵילֵין *a. pl. com.* 1. diese; 2. (falsch היילון) welche denn?
הֵילָךְ *h.* 1. weiterhin; 2. hierhin, dorthin.
הֵימָא l. חֵימָא.
הֵימַג s. בַּר הֵימַג.
הֵימִין (Gen 45, 26) *a. Ha.* von אמן 1. vertrauen, glauben; 2. auf Treu und Glauben leihen. *pt.* מְהֵימַן, מְהֵימָן Gen 21, 7, *d.* מְהֵימְנָא Dt 7, 9 glaubwürdig. *Ittaph. ipf.* 3 *m. pl.* יִתְהֵימְנוּן, יִתְהֵמְנוּן Gen 42, 20.
הֵימִינָא s. הֵמִינָא.
הֵימֶנ־ *h.* (= מִן), z. B. הֵימֶנִּי von mir.
הימן (jBabK 4b) l. מְהֵימַן.
הֵימְנוּתָא *a. f., ind.* הֵימָנוּ Dt 32, 20 Treue. הֵימְנוּתָא auf Treue, wahrlich!
הֵימָנִית *h. f.* stetig, beständig.
הֵין *h.* ja.
הֵין, הֵין *a.* (= אִין) wenn.
הִין *h. m.* ein Flüssigkeitsmass (Hin), ein Sechstel des Bath.
הִינָא (Ex 30, 24) *a. m.* dass.
הינא? (bPes 37a) *h. f.* Bezeichnung eines Kuchens.
הַיְנוּ (הָיְנוּ?) *a.* (= הָדֵין הוּא) das ist. הַיְנוּ תַּנָּא קַמָּא ist er nicht derselben Meinung wie der erstgenannte Tannäer? הַיְנוּ — הַיְנוּ das ist ein und dasselbe.
הֵיפִינוֹס *x. m.* aus Haifa.
הָךְ *a. com.* jener.

הָךְ (= הָלֵךְ) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יְהָךְ Dt 20, 6 gehen.
הָכָא (Gen 22, 5) *a.* 1. hier; הָכָא וְהָכָא hier und dort. לְהָכָא hierher. מִן הָכָא, מֵהָכָא von hier; 2. in Babylonien (wenn der Gegensatz הָתָם in Palästina); 3. hierher; 4. jetzt.
הַכָּאָה *h. f.* Schlagen.
הַכְאָבָא (הכחכא) *a. m.* Schramme.
הָכְדֵין (Est II 3, 8) *a.* 1. so. בְּהָכְדֵין deshalb; 2. jener.
הָכָה s. הָכָא.
הֶכְחֵשׁ *h. m.* Widerspruch.
הַכְחָשָׁה *h. f.* 1. Widerspruch, Gegenzeugnis; 2. Abmagerung.
הָכִי (Est II 1, 1. 3, 2) *a.* so, auf diese Weise. אֲפִלּוּ הָכִי trotzdem. מִשּׁוּם הָכִי deswegen. בָּתַר הָכִי nachher. הָכִי הַשְׁתָּא ist es nun so? (ist diese Analogie denn korrekt?) הָכִי נַמִּי so verhält es sich wirklich. כָּל הָכִי so viel. אַדְהָכִי וְהָכִי während dessen.
הַכָּיָה *h. f.* Schlagen.
הָכִיל *a.* also, demnach.
הָכֵין (Jes 51, 6, Cant 1, 1) *a.* so. הָכֵינִי (= הָכֵין הִיא) so ist es.
הָכֵן *h. m.* 1. Vorbereitung, Fertigstellung; 2. Bereitstellung von Speisen für Sabbat oder Freitag.
הכינה l. חֲנִיכָה.
הַכְמָנָה *h. f.* Verstecken (von Zeugen).
הָכֵן *h. m.* 1. Vorbereitung; 2. Bezeichnung des Weges in die Freistadt.
הָכְנָה *h. f.* dass.
הַכְנָסָה *h. f.* 1. Hineinbringen. ה' אוֹרְחִים Gastfreundschaft; 2. Eintritt, Einkehr, Rückkehr.
הֶכֵּר *h. m.* 1. Erkennen; 2. Erkennungszeichen; 3. הַכָּר פָּנִים Parteilichkeit.
הֶכֵּרָא *a. m.* dass.
הַכָּרָה *h. f.* Erkennung.
הַכְרָזָה *x. f.* öffentliche Bekanntmachung.

הֶכְרֵעַ *h. m.* 1. Übergewicht; 2. Verbindung eines Wortes mit dem vorhergehenden oder folgenden Satzteile.

הַכְרָעָה *h. f.* 1. Übergewicht; 2. die richtige Wortverbindung; 3. die Entscheidung für eine Ansicht bei Meinungsverschiedenheit.

הֶכְשֵׁר *h. m.* 1. Zurichtung, Veranstaltung; 2. Fertig-, Tauglichmachen.

הֶכְשֵׁרָא *a. m.* dass.

הַכְשָׁרָה *h. f.* Tauglichkeit.

הַכְשָׁרוּת *h. f.* dass.

הָל *h.* 1. weiterhin; 2. לְהָל *a.* dort; *b.* ferner.

הָל, הָלָא, הַלְּאָה *a.* לְהַלְּאָה Gen 19, 9, Lv 22, 27, Nu 15, 23; 17, 2; 32, 19, לְהָלָא 1. weiterhin. מֵהַלְּאָה לְ (!) Gen 35, 21 jenseits von; 2. ferner.

הִלָּא *m.* 1. Personenname; 2. halloh!

הֲלָא *a., ipf.* 3 *m. sg.* יְהַלֵי Jes 42, 4 ermüden. *Pa. Aph. pt. pl.* מַהֲלָן Jes 7, 13 müde machen.

הַלְכִּשְׁשָׁא, הַלְכְּשׁוּשָׁא l. הלבשישא, הלבשושא, s. dasselbe.

הָלֶה *h. m.* dieser.

הַלְוָאָה *h. f.* Ausleihen.

הַלְוַי, הַלְוָאי, הַלְוַי *a.* o dass doch!

הַלְוָיָה *h. f.* Geleiten.

הִלּוּךְ *h. m.* 1. Gang, Gehen; 2. Tragen, Führen; 3. Abschreiten eines Feldes; 4. Darbringen.

הִלּוּכָא *a. m.* dass.

הִלּוּל *h. m.* 1. Lobgesang, Rezitation des Hallel; 2. Gebrauch des Wortes הלל im Bibeltext.

הִלּוּלָא (Koh 3, 4) *a. m.* Hochzeitsfeier.

הִלּוּף *x.* halloh.

הַלָּז *h. m., f.* הַלֵּיזוּ jener.

הִילוֹס *x. m.* (χηλός) Truhe, Kiste.

הֲלָזָה *h. f.* Geschwätz, böse Nachrede.

הַלְטָאָה *h. f.* eine Eidechsenart.

הַלְטָתָא (Lv 11, 30) *a. f.* dass.

הוּלְיָה *x.* halloh!

הַלְיוֹנִי *x.* dass.

הֲלִיכָה *h. f.* Gehen, Gang.

הֲלִיכְתָא *a. f.* dass.

הַלִּילָא *a. m.* das Hallel (Ps 113—118).

הָלֵין *a. pl. com.* jene.

הִילִיַּסְטוֹן *x. m.* (ἡλιαστόν) in der Sonne zubereiteter Wein.

הָלַךְ *h.* gehen, weggehen. *Pi.* 1. gehen, auftreten; 2. Durchfall verursachen. *Hi.* führen, bringen. *Hitp.* sich fortbegeben.

הַלֵּךְ *a. Pa. pf.* הַלֵּיךְ Gen 5, 22 1. gehen; 2. einen Wandel führen, sich betragen; 3. sich verbreiten, um sich greifen. *Itpa.* wandeln.

הֵלֶךְ *h. m.* Wanderer, Reisender.

הֲלָכָא *a. m.* eine Art Steuer.

הָלְכָא (Gen 15, 16; 45, 5, Jud 18, 3, Jes 57, 3) *a.* hierher. הָלְכָא — וְהָלְכָא hin und her.

הֲלָכָה *h. f.* 1. Brauch, zur Ausübung bestimmter Rechtssatz, giltiges Recht; 2. Rechtsentscheidung.

הִלְכָּךְ *h.* deshalb.

הַלְכִּשִׁישָׁא *x. m.* (ἕλκωσις) Geschwür, Verwundung.

הִלְכְתָא (2K 11, 14) *a. f., c.* הִלְכַת Ex 21, 9, *pl.* הִלְכָן, הִלְכְוָן, הִלְכְתִין Koh 12, 11 1. Schritt, Gang; 2. Gewohnheit; 3. Brauch, Rechtssatz. לְמַאי הִלְכְתָא für welchen Rechtssatz kommt dies in Betracht? 4. Rechtsentscheidung. וְהִלְכְתָא כְּוָתֵיהּ דְּ und die Rechtsentscheidung ist gemäss der Meinung von.

הִלֵּל *m.* Personenname.

הָלַל *h. Pi.* loben. *Hitp.* sich rühmen.

הַלֵּל *h. m.* das Hallel (Ps 113—118). ה' הַמִּצְרִי Ps 113. 114.

הַלָּלוּ *h. pl. com.* diese.

הָלַם *h.* 1. vereinigen; 2. anpassen, anschliessen. *Hi.* ankleben.

חֶלְמוֹן *h. m.* Eidotter.

הֶלְמוֹנָא *a. m.* dass.

הילמי (PesR 23) l. מִילְּקֵי, s. לְקָא.

הַלְמֵי, הָלְמֵי *x. f.* (ἅλμη) Salzlake.

הָלָן *a. h.* לְהָלָן 1. weiterhin; 2. hierher; 3. ferner.
הֲלָנָה I *h. f.* über Nacht liegen lassen.
הֲלָנָה II *h. f.* Murren.
הִלֶנִי *f.* (Ἑλένη) Helena.
הִלֶנִי *x.* 1. *m.* (Ἕλενος) Helenos; 2. halloh!
הַלְעָטָה *h. f.* Stopfen, Mästen der Tiere.
הֶלְפִּים *x. f.* (ἐλπίς) Hoffnung.
הלפשוש l. הֲלִכְּשִׁישׁ.
הֶלְקֵט *h. m.* 1. Samenkapsel; 2. Getreidehaufen.
הִלְקֵט (Denominativ von הֶלְקֵט) *h.* 1. die Fleischfasern der Vorhaut bei der Beschneidung Ablösen; 2. Speise in den Schnabel Stopfen.
הֶלְקְטֵי *x. f.* (ἑλικτή) Wendeltreppe.
הַלְקָשָׁה *h. f.* Verspätung.
הֲמָא I *a.* 1. *pt. pl.* הָמָן Jer 5, 22 lärmen, tosen.
הֲמָא II *a. Aph.* den Blick abwenden. *Ittaph.* übersehen werden.
הִימַג s. בַּר הִינַג.
הַמְגְנְיָא. בֵּית ה׳ Ortsname.
הַמְדָאָה, הַמְדָיָה *a. m.* Meder.
הַמְדוּרִי (הַמְדוּרִי?) *m.* Personenname.
הַמְדָן Ekbatana, Hauptstadt von Medien.
הָמָה *h.* 1. aufgeregt sein, lärmen; 2. gierig sein, verlangen. *Pi.* 1. ängstlich sein; 2. gelüsten.
הומהום (DtJII 27, 15) l. פּוּמְהוֹם, s. פּוּמָא.
הִמּוֹן, הִמּוּ *a. pl. com.* sie.
הָמוֹן *h. m.* lärmende Menge.
הֲמוֹנָא *a. m., ind.* הֲמוֹן Jes 13, 4, הָמוֹן 1S 14, 16 dass.
הֲמוֹנוּתָא *a. f.* Trupp.
הֲמִיטַלְיָא, הַמְטַלְיָא *x. f. pl.* (αἱματάρια) blutstillende Kräuter.
הֶמְיָה *h. f.* Getöse, Lärm.
הָמִים *h. m.* verwirrt.
הֶמְיָן *x. m.* Gürtel.
הֶמְיָנָא (Ex 39, 29) *x. m.* dass.
המיינטון (jSabb 10c) l. הַמְאַמְיַנְטָן *x. m.* der, welcher Asbest reinigt (durch Feuer).

הֵימִיוֹנוּס *x. m.* (ἡμίονος) Maulesel.
הֵימִיפּוֹס *x. m.* (ἡμίιππος) Maultier.
הֲמִיתָה *h. f.* Tötung.
הַמְלְטָא, הַמְלְטָא *a. m.* zur Aufnahme des Balkenkopfes bestimmte Fuge im Mauerwerk.
הִימַלְתָּא *a. f.* eingemachter Ingwer (*conditum zingiberis*).
הָמַם *h.* 1. verwirren; 2. zusammenfegen.
הֲמַם *a. Pā. pt. pl.* מְהַמְמִין Jes 14, 23 1. verwirren; 2. kehren, wegfegen. *Itpā. ipf.* 2 *m. pl.* תִּתְהַמְמוּן Dt 14, 1 sich Einschnitte machen.
הֲמָמָה *h. f.* Verwirrung.
הֲמָמְתָא *a. f., c.* הֲמָמַת Am 8, 6 (MS הֲמָכִין) Kehricht.
הֵימִינָא *x. m.* (ἡμίνα), *pl.* הֵימִינִין Est II 1, 8 (MS תֵּימְנִין) ein Flüssigkeitsmass, ein halber Sextarius.
הִימוּנָא *x. m.* (ὑμεναῖον) Schmuck einer jungfräulichen Braut (Gewand?).
הִימוּנְיָא, הוּמַנְיָא Ortsname.
הוּמוֹנְיָא, הֲמוֹנְיָה *x. f.* (ὁμόνοια) Übereinstimmung, Vereinigung.
הַמְנִכָּא *x. m.* (vgl. μανιάκης) Hals- oder Armband.
הִימְנוֹן *x. m.* (ὕμνος) Lobgesang.
הַמְנוּנָא *m.* Personenname.
הַמְנִיק *x. m.* eine Art Gabel oder Löffel.
הימום (BerR 45) l. חִימּוּם.
הֵימִסוּ *x.* (ἥμισυ) halb.
הימיסיון (SchemR 38) l. הַמְתִּסְטוֹן *x. m.* (ἀμέθυστος) Amethyst (?).
הֲמַסְמָסָה (מַסְמָסָה) *h. f.* 1. Zerfliessen; 2. Fäulnis.
הַמְסֵס *x. m.* (ὄμασος) erster Magen der Wiederkäuer.
הַמְסִיסָא *x. m.* dass.
הַמְעָסָה *h. f.* Teigmachen.
הִמְצָא *a. m.* Fett auf dem Magen.
הֲמִירָם *m.* (Ὅμηρος) Personenname (Homer).

הַמְרָאָה *h. f.* 1. Mästen; 2. Empörung.
הֲמָרָה *h. f.* Wechsel.
הַמְרָכָה *h. f.* Erweichung.
הַמְשָׁכָה *h. f.* Herbeileiten.
הַמְתָא (Gen 14, 5) Ortsname.
הֵן I *h. pl. com.* sie.
הֵן II *h.* 1. siehe! 2. הֵן — הֵן sei es dass — sei es dass; 3. ja.
הֵן *a.* wenn.
הָן I *a. m.* dieser.
הָן II *a.* wo? wo. הָן דְּ da, wo. כָּל הָן דְּ überall, wo. לְהָן wohin? מִן הָן, מְנָן woher?
הֵינָא, הֵין *x. m.* (ἕν) eins.
הֲנָא *a., pf.* 3 *sg. f. c. s.* הַנְתַּנִי Jer 31, 25 angenehm sein, nützen. *Aph. pf.* אַהֲנֵי Hb 2, 18 (MS אַהֲנֵי) 1. Nutzen bringen; 2. *pf.* 2 *sg.* אַהֲנֵיתָא Gen 49, 4 Nutzen haben; 3. Wirkung haben. *Itpe. ipf.* 1 *pl.* נִתְהֲנֵי Gen 37, 26 geniessen, sich Nutzen verschaffen.
הֲנָאָה *h. f.* 1. Leugnung; 2. s. הֲנָיָה.
הִינָג, הֲנָג s. בַּר הִינָג.
הוּנְגְרָאָה *a. m.* Einwohner von Hagara in Arabien.
הִנְגְּדָא *x. m.* Linsenwicke (*Vicia ervilia*).
הִנְדְּוָאָה, הִנְדְּיָאָה *a. m.* indisch, Inder.
הִנְדְּבָא *x. m.* (ἴντυβος) Cichorie (*Cichorium endivia*).
הִנְדִּי, הִנְדְּוִי *h. m.* indisch.
הַנְדֵּז *x.* eichen. *Pass.* sich entsprechen.
הַנְדְּזָא *x. m.* Verhältnis.
הִנְדְּיָא (Est II 8, 13, nicht MS) *x. f.* (Ἰνδία) 1. Indien; 2. indischer Flachs.
הנדיוסא l. הִנְדְּיוֹכָא *x. m.* (ἡνίοχος) Wagenlenker.
הַנְדֵּס s. הַנְדֵּז.
הִנְדִּיקִי (GenJI 10, 10), הִנְדְּקָא (Koh 2, 5), הִנְדְּקִי (Est II 1, 14) *x. f.* (Ἰνδική) Indien, indisch.
הִנְדְּקָאָה *a. m.* Inder.
הוּנְדְקָס (?) *m.* (Ἰνδικός?) Personenname.
הִנְדְּקוּקָא *x. m.* Honigklee (*Melilotus*).

הִנֵּה *h.* siehe.
הָנָה *h.* gefallen, nützlich sein. *Ni.* geniessen, sich ergötzen. *Pi. Hi.* nützen, Vorteil gewähren.
הַנְהָגָה *h. f.* Antreiben eines Tieres.
הַנְהוּ *a. m.* jener.
הֶינוּחַ *h. m.* Hinlegen, Ruhen.
הינומא l. הִימוּנָא.
הִנּוּן (Est II 2, 6) *a. m. pl.* sie.
הֲנָחָה *h. f.* Ruhen.
הַנָּחָה *h. f.* Niederlegen.
הנטין (PesR 26) l. וְקִיטוֹן.
בֵּית ה׳ .הִנִּי Ortsname.
הָנֵי, הַנֵּי (Est II 8, 13) *a. pl. com.* diese. כָּל הָנֵי לְמָא לִי warum sind alle diese Fälle notwendig?
הֲנָיָה *h. f.* 1. Nutzen, Vorteil, Nutzniessung; 2. Annehmlichkeit.
הִנֵּין *a. f. pl.* sie.
הֲנָיְתָא, הֲנֵיתָא *a. f., ind.* הֲנָאָה Jer 16, 19 Nutzen, Nutzniessung, Genuss.
הָנָךְ *a. pl. com.* jene.
הַנְכָּיָה *h. f.* Abzug, Verminderung.
הנכתא (Levy). כהנכתא NuJI 31, 23 (MS כהנבתא) l. כְּרַנְבְּתָא, s. כְּרַנִיבָא.
הִנָּם (= הימן) *x.* (vgl. ὑμεναῖος) Hochzeit.
הונוס (jSabb 8[c]) *x. m.* (ὄνος) Esel.
הָנֵף *h. m.* Ritus des Webens (bei der Weihe von heiligen Gaben). יום ה׳ der zweite Tag des Passahfestes.
הֲנָפָה *h. f.* dass.
הֶנְפֵּק *h. m.* Bestätigung, Bescheinigung, Beglaubigung.
הִנֵּץ *x. m.* (ἐννεάς) eine Münze, $^1/_9$ eines Sesterz, $^1/_{36}$ eines Denar.
הָנֵץ *h. m.* Hervorleuchten lassen.
הֲנָצָה *h. f.* Hervorspriessen lassen, Treiben.
הִנְצָבוּ Ortsname.
הִנֹּק *m.* Personenname.
הַנְתּוּכִין (1K 6, 9) *x. m. pl.* Gebälk (?).
הָסֵב *h. m.* 1. sich um den Tisch Lagern; 2. Gastmahl.
הֲסִבָּה *h. f.* dass.

הַסָּבָה *h. f.* Übergehen des Landbesitzes von einem Stamm an den andern.

הֶסְגֵּר *h. m.* Einschliessung eines Aussätzigen.

הַסְגָּרָה *h. f.* dass.

הָסָה *h.* schweigen.

הסוקים (jSanh 26ª) l. חֲסְחוּסִים.

הֶסֵּחַ *h. m.* Abwendung. בְּה' הַדַּעַת ohne dass man daran denkt.

הֶסֵּט *h. m.* 1. Schütteln; 2. eine der Veranlassungen von levit. Unreinheit; 3. *pl.* הֶסֵּטוֹת Gesetze, die הֶסֵּט betreffen.

הֶסֵּטָא *a. m.* dass.

הַסְטָא *x. f.* (ἄστα) Speer.

הַאִסְטְרִיּוֹת *x. f. pl.* (*histrica*) Pantomimen (?) oder l. הֲרַסְטְרִיּוֹת (ῥόστρα) Rednertribüne, Forum.

הסם (הֲמַם?) *Pa.* sich bedenken.

הֶסֵּעַ *h. m.* Abwendung. בְּה' הַדַּעַת ohne daran zu denken.

הֶסְפֵּד *h. m.* Trauergesang, Trauerrede.

הֶסְפֵּידָא *a. m.* dass.

הֶסְפֵּידוּתָא *a. f., ind.* הֶסְפֵּידוּ Thr 1, 18 dass.

הֶסֵּק *h. m.* Heizen.

הַסָּקָה *h. f.* dass.

הֲסָרָה *h. f.* Abnehmen.

הַסָּתָה *h. f.* Verführen.

הֶסֵּת *h. m.* Antreiben (zum Geständnis).

הֶסְתֵּר *h. m.* ה' פָּנִים Verbergen des Antlitzes, Ungnade.

הַעֲבָרָה *h. f.* 1. Tragen; 2. Übertritt in einen neuen Zeitabschnitt; 3. Wegnehmen; 4. Gebrauch des Stammes עבר.

הַעֲדָאָה *h. f.* 1. Zeugnis Ablegen; 2. Verwarnung des Besitzers vor seinem stössigen Ochsen; 3. das auf diese Warnung bezügliche Gesetz.

הַעֲדָפָה *h. f.* Zuwachs, Überschuss.

הַעֲלָאָה, הַעֲלִיָּה *h. f.* 1. über die Schulter Werfen; 2. Darbringung; 3. Heraufbringung (der Lose aus der Urne).

הֶעְלֵם *h. m., pl.* הַעֲלֵימוֹת Vergessen.

הַעֲלָמָה *h. f.* dass.

הַעֲמָדָה *h. f.* Hinstellen, Erscheinen.

הַעֲנֵק *h. m.* Beladen des frei zu lassenden Sklaven.

הַעֲרָאָה *h. f.* geschlechtliche Berührung (vor dem eigentlichen Coitus).

הֶעֱרֵב *h. m.* Untergang (der Sonne).

הַעֲרָבָה *h. f.* 1. Heimkehr (von der Arbeit) am Abend; 2. späte Arbeit.

הַעֲרָיָה s. הַעֲרָאָה.

הַעֲרָכָה *h. f.* Abschätzen.

הַעֲרָמָה *h. f.* List, Umgehung.

הִפַּטְקוֹם, הִפַּטְקִי *x. m.* (ὑπατικός) Consularis (Statthalter).

הַפְטָרָה *h. f.* 1. Schlussrede; 2. synagogale Lektion aus den Propheten.

הֶפֵּךְ, הֶפֵּיךְ *a.* rücklings.

הֲפִיכָא *a. m.* verkehrt.

הֲפִיכָה *h. f.* Verkehrtheit.

הֲפִיכוּתָא *a. f.* dass.

הֲפִיכְתָא *a. f.* dass.

הֲפֵיכְתָא (Dt 29, 20, Jes 13, 19) *a. f.* Umkehrung, Zerstörung.

הָפַךְ *h.* 1. umwenden, umkehren; 2. verwandeln; 3. sich wandeln; 4. zerstören. *Ni.* 1. zerstört werden; 2. sich verändern. *Pi.* 1. umkehren; 2. verdrehen. *Hitp.* 1. sich verwandeln; 2. sich umwenden.

הֲפַךְ (Dt 29, 22) *a.* 1. wenden, umkehren; 2. zerstören; 3. sich beschäftigen mit. *Pa. Aph.* 1. umwenden; 2. zurückbringen, beschwichtigen; 3. sich beschäftigen mit. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְהֲפֵיךְ Lv 13, 3, *inf.* מִתְהֲפָכָא Est II 8, 13 sich verwandeln; 2. sich zuwenden, sich hin- und herwenden; 3. verrenkt werden; 4. sich beschäftigen. *Itpa. pf.* 3 *sg. f.* אִתְהַפְּכַת Ho 7, 8 umgewandt werden.

הֵפֶךְ *h. m.* 1. Umwenden, Umkehren; 2. Gegenteil.

הוּפְכָא, הוּפָכָא *a. m.* Verkehrtheit.

הֲפֵכָה *h. f.* 1. Umwendung, Verwandelung; 2. Zerstörung.

הַפְכָא *a. m.* verkehrt.

הֲפַכְפַּךְ, הֲפַכְפָּכָן *h. m.* unbeständig.

הַפְלָאָה *h. f.* 1. Besonderlichkeit; 2. bestimmte Äusserung; 3. Gebrauch des Wortes פלא.

הֶפְלֵג *h. m.* 1. Unterbrechung, Zwischenraum; 2. Abschweifumg.

הַפְלָגָה *h. f.* Teilung.

הֶפְסֵד *h. m.* Schaden, Verlust.

הֶפְסֵדָא *a. m.* dass.

הֶפְסֵק *h. m.* Unterbrechung.

הַפְסָקָה *h. f.* 1. Unterbrechung, Zwischenraum; 2. Zwischensabbath.

הופקנא l. סוּפְקָנָא.

הַפְקָעָה *h. f.* Ausstreichen, Erlass der Schuld.

הֶפְקֵר *h. m.* 1. herrenloses Gut; 2. für herrenloses Gut Erklären, Konfiskation.

הֶפְקֵרָא *a. m.* 1. herrenloses Gut; 2. Zügellosigkeit.

הֵפֵר *h. m.* Auflösung (von Gelübden, Eiden).

הֲפָרָה *h. f.* dass.

הִפַּרְכָא *x.* 1. *m.* (ὕπαρχος) Statthalter; 2. *f.* (ἐπαρχία) Bezirk.

הִפַּרְכוֹס *x. m.* 1. (ὕπαρχος) Legatus (Statthalter); 2. l. הִפִּיקוֹס (ἱππικός) Cirkus.

הִפַּרְכִיָא *x. f.* (ἐπαρχία) Präfektur.

הַפְרִיקִי (Est II 8,9) *x. f.* (Ἀφρική) Afrika.

הֶפְרֵשׁ *h. m.* Unterschied.

הַפְרָשָׁה *h. f.* 1. Absonderung, Fernhaltung; 2. Reisen über (ein Meer).

הֶפְשֵׁט *h. m.* Abziehen, Enthäuten.

הַפְשָׁטָה *h. f.* dass.

הֶפְשֵׁר *h. m.* Wärmen.

הִפּוֹתִיקִי *x. f.* (ὑποθήκη) Verpfändung.

הַפְתָּקֵם s. הַפְּמְקוֹם.

הַצָּבָה *h. f.* 1. sich Hinstellen; 2. Gebrauch des Wortes יצב.

הַצָּלָה *h. f.* Rettung.

הַצְלֶלְפּוֹנִי *f.* 1. Personenname, s. צְלֶלְפּוֹנִית; 2. Ortsname.

הֶצְנֵעַ *h. m.* Zurückhaltung, Keuschheit.

הַצָּעָה *h. f.* 1. Polster Legen, Bett Zurechtmachen; 2. Ordnung (der Worte).

הַצָּתָה *h. f.* Anzünden.

הַקּוּבִיטוֹן *x. m.* (ἀκκούβιτον) Ruhepolster.

הַקְבָּלָה *h. f.* Aufnahme, Empfang.

הֶקְדֵּשׁ *h. m.*, *pl.* הֶקְדֵּשׁוֹת 1. Geweihtes; 2. Weihung; 3. *pl.* die Gesetze, welche die Weihung betreffen.

הֶקְדֵּשָׁא *a. m.*, *c.* הֶקְדֵּישׁ 2K 23, 7 Geweihtes.

הַקָּזָה *h. f.* Aderlass.

הֶקְטֵר *h. m.* Verbrennen (des Opfers auf dem Altar).

הַקְטָרָה *h. f.* dass.

הֶקֵּם *h. m.* Bestätigung, Bekräftigung, Gültigkeitserklärung.

הֲקָמָה *h. f.* 1. Bestätigung; 2. Errichtung.

הַקְנָאָה *h. f.* Verkaufsbescheinigung, s. אַקְנָיְתָא.

הֶקֵּף *h. m.* 1. Umfang; 2. ausstehende Schulden.

הֶקֵּפָא *a. m.* Umzäunung.

הַקָּפָה *h. f.* 1. Umgeben, Herumgehen; 2. das Haar rund herum Abscheren; 3. Haarwuchs um ein Glied; 4. Warenschulden.

הַקְפָּדָה *h. f.* Aufbrausen.

הֲקִיצָה *h. f.* Aufwachen, Erweckung.

הַקָּצָה *h. f.* Spalten, Aufthun.

הֶקֵּר *h. m.* 1. Hervorquellen. בְּאֵר ה׳ 1. frische Quelle (Gegensatz: Cisterne); 2. Name einer besonderen Quelle.

הַקְרָבָה *h. f.* 1. Darbringen; 2. Gebrauch des Wortes הקריב; 3. zum Angriff Heranrücken.

הַקְרָיָה *h. f.* Vorbereitung, Zurüstung, Bestimmung.

הֶקֵּשׁ *h. m.* 1. Vergleichung; 2. eine

הַסָּבָה *h. f.* Übergehen des Landb[illegible] von einem Stamm an den and[illegible]

הֶסְגֵּר *h. m.* Einschliessung ein[illegible] sätzigen.

הַסְגָּרָה *h. f.* dass.

הָסָה *h.* schweigen.

הסוקים (jSanh 26ª) 1. [illegible]

הֶסֵּחַ *h. m.* Abwendung. [illegible] dass man daran denk[illegible]

הֶסֵּט *h. m.* 1. Schütt[illegible] Veranlassungen [illegible] heit; 3. *pl.* [illegible] betreffen.

הַסְּטָא *a. m.* das[illegible]

הַסְטָא *x. f.* [illegible]

הַאִסְטְרִיּוֹת *x.* [illegible] mimen (?) [illegible] Rednertri[illegible]

הָסֵם (הֵמֵס[illegible]

הֶסֵּעַ *h. m.* [illegible] daran [illegible]

הֶסְפֵּד *h.* [illegible]

הַסְפִּידָא [illegible]

[illegible]ידוּתָא [illegible] dass.

הֶסֵּק [illegible]

[illegible] 1. schlimme (nach- [illegible]

[illegible] *a. m., c.* הֶרְהוּר [illegible]

[illegible]) Pfand.

[illegible] verpfändet werden.

[illegible] nachdenken; 2. unreinen [illegible] nachhängen; 3. Schlimmes, [illegible] (von jemand) denken; [illegible] krank machen (תַּרְתִּר). [illegible] מְהַרְהֵר Dt 29, 17 dass.

[illegible] *h. m.* Gewinn.

[illegible] 1. Erleichterung; 2. Wohl- [illegible] Bequemlichkeit.

[illegible] *x. m. pl.* (ῥόστρα) Schuh- [illegible]

[illegible] *h. m. pl.* Leidenschaft.

[illegible] *x. m. f.* ein bitteres Kraut.

[illegible] gefangen setzen.

[illegible] *x. m. pl.* בֵּי ה׳ Wachthaus.

[illegible] *h. f.* Waschen, Baden.

[illegible] *h. m.* 1. Entfernung. ה׳ עֵדוּת [illegible] ungesetzl. Zwischenraum in einem schriftlichen Kontrakt zwischen den Unterschriften; *b.* Zeugenaussage eines Nichtverwandten; 2. Vorsichtsmass- regel.

[illegible] *h. f.* dass. wie 2.

[illegible] *h. f.* Fruchtbarkeit.

[illegible] I *h.* siehe.

[illegible] II *h. m.* Fall (?).

[illegible] *h. f.* Tötung durchs Schwert.

[illegible] *h. m.* Empfängnis.

[illegible] *h. f.* Freudengeschrei.

[illegible] *h. f.* ה׳ עַיִן 1. Augenzwinkern; 2. Augenblick.

[illegible] *h. f. pl.* Graupen, Grütze.

[illegible] s. [illegible]

[illegible] (GenR 10, 11, MS חריות) 1. [illegible]

[illegible] s. [illegible]

[illegible] *h. m.* auf der Schulter Tragen.

[illegible] *h. f.* 1. dass.; 2. Pfropfen.

f. Zanicken.

הַרְכִּינַס *m.* (Ἀρχῖνος) Archinus.

. *f.* 1. Wegschaffen, Entfernen; 2. Beiseitelegen der Priesterabgabe; 3. Erhebung.

הרמיזר s. רְמַץ.

הוּרְמִיז *m.* 1. Ormuzd, Ahuramazda, Prinzip des Guten im Parsismus; 2. Ortsname; 3. *m. f.* Personenname.

הַרְמַךְ Ortsname.

הַרְמָנָא, הוּרְמָנָא *x. m.* 1. Befehl; 2. s. קַהֲרְמָנָא.

הוּרְמִינִי (Jer 51, 27, MS חוּרְמִינִי) *f.* (Ἀρμενία) Armenien. s. אַרְמִינְיָא.

הַרְמָנְיָא *x. m.* Autorisation.

הַרְנָא (הַרְאָנָא) *a. m.* Malve (?).

הַרִינֵי *x. f.* (εἰρήνη) Frieden.

הַרְנוּנָא *a. m.* 1. Name eines Vogels (?); 2. eine Distelart.

הרנירק. ה׳ מיאונוס (jGitt 45[d]) l. ווינְדִיק מְאַרְיוֹס, s. וִינְדִקְמָרְיוֹם.

הָרַס *h.* 1. zerbrechen, zerstören; 2. durchbrechen; 3. *x. Pi.* (ἐρίζω) streiten.

הֶרֶס *h. m.* Zerstörung.

הָרָס Charax, Stadt in Medien.

הרוסן (jTer 48[a]), הרסן *x. m.* (ῥεῦσις?) Fluss (?).

הַרְסָנָא *a. m.* Gericht von zerschnittenen Fischen.

הַרְעָה I *h. f.* schlechtes Handeln.

הַרְעָה II *h. f.* Lärmblasen.

הֶרֶף *h. m.* ה׳ עַיִן Augenblick.

הַרְפָּה *f.* Personenname.

הַרְפַּנְיָא Ortsname.

הַרְפַּתְקָא *x. m.* Begegnis.

הַרְצָאָה, הַרְצָיָה *h. f.* 1. Wohlgefälligkeit (eines Opfers); 2. Versöhnung; 3. Vortrag.

הַרְקָבָה *h. f.* Verfaulen.

הֶרְקֵד *h. m.* Sieben des Mehls.

הַרְקָדָה *h. f.* dass.

הֶרַקְלְיוֹפּוֹלִיס (Ἡρακλιόπολις) Ortsname.

הוּרְקָנוֹס *m.* (Ὑρκανός) Personenname.

הַרְשָׁאָה *h. f.* Vollmacht.

הֶרֶת *h. f.* Gebärmutter (?).

הֶרְתָּא *a. f.* Streit.

הֶשֵּׂא *h. m., pl.* הֶשֵּׂיאוֹת Abschweifung, Umgehung einer Frage.

הֶשֵּׂג *h. m.* 1. Erreichen; 2. ה׳ יָד Vermögen, Mittel.

הַשָּׂגָה *h. f.* dass.

הַשְׂכֵּל *h. m.* 1. Weisheit, Verstand; 2. Bezeichnung der mit מַשְׂכִּיל überschriebenen Psalmen.

הַשְׂכָּלָה *h. f.* weise Überlegung.

הֲשָׂמָה *h. f.* ה׳ עַיִן Achtgeben.

הֶשֵּׁב *h. m.* Zurückgabe.

הֲשָׁבָה *h. f.* dass.

הֶשְׁבּוֹן *h. m.* Ersatzleistung.

הַשְׁבָּתָה *h. f.* Entfernung, Wegräumung.

הַשְׁגָּרָה *h. f.* ה׳ לָשׁוֹן unbeabsichtigte Anwendung eines geläufigen Ausdrucks.

הַשְׁחָרָה *h. f.* früh Aufstehen, zeitige Arbeit.

הַשְׁתָּת *m.* Name eines Gerichtsengels.

הַשְׁחָתָה *h. f.* 1. Zerstörung; 2. Abrasieren.

הֲשָׁטָה *h. f.* Hinüberreichen.

הַשְׁכָּמָה *h. f.* 1. frühe Morgenstunde; 2. früh Aufstehen, zeitig an die Arbeit Gehen.

הַשְׁלָחָה *h. f.* 1. ה׳ יָד Ausstrecken (der Hand); 2. Bestrafung.

הַשְׁלָכָה *h. f.* Wegwerfen.

הַשְׁלָמָה *h. f.* Vollendung.

הַשְׁמֵד *m.* Name eines Gerichtsengels.

הַשְׁמָדָה *h. f.* 1. Vertilgung; 2. Gebrauch des Wortes שמד.

הֶשְׁמֵט *h. m.* Erlass.

הַשְׁמָטָה *h. f.* dass.

הַשְׁמָרָה *h. f.* Gebrauch des Wortes הִשָּׁמֵר.

הֲשָׁפָה *h. f.* Abreiben, Glätten.

הַשְׁפָּלָה *h. f.* Erniedrigung.

הַשְׁפֵּעַ *h. m.* Überfluss.

הַשְׁקָאָה, הַשְׁקָיָה *h. f.* 1. Tränken; 2. Darreichen des bitteren Wassers an die des Ehebruchs verdächtige Frau.

der hermeneutischen Methoden: Analogieschluss.
הַקְּשָׁא *a. m.* dass.
הַקָּשָׁה *h. f.* 1. Zusammenschlagen; 2. Vergleichen.
הַר *h. m., pl.* הָרִים, הֲרָרִים 1. Berg, Gebirge; 2. hervorragende Person.
הֲרָא *a. Aph.* reizen.
הַרְבֵּה (*Inf. Hi.* v. רָבָה) den Zahlenwert 212 haben.
הַרְבָּעָה *h. f.* Paarung von Tieren.
הָרַג *h.* töten. *Ni.* getötet werden.
הָרָג *h. m.* Mörder, Wegelagerer.
הֶרֶג *h. m.* Hinrichtung durchs Schwert.
הַרְגִּיז *x. m.* (ὄρχις?) Hode.
הֶרְגֵּל *h. m.* 1. Geläufigkeit, Gewohnheit; 2. Veranlassung, Gelegenheit; 3. = הגרל Losen.
הַרוּגְיָנָא, הַרְגִּינִין *x. m.* bitteres Kraut (eine Art Mannstreu, *Eryngium?*).
הַרְגָּשָׁה *h. f.* 1. Gefühlserregung, Wahrnehmung; 2. Sinn.
הַרְגָּתָא *a. f., c.* הַרְגַּת Thr 1, 20 Zittern.
הוּרְדָּא *a. m.* dünner Pfahl.
הָרְדָּאָה *x. f.* (vgl. *hordeum*) mit Gerste gemischt.
הרדובלא, הרדולים 1. הַרְדְּבְלָא, הַרְדוּלִים.
הַרְדּוּם *x. m.* Begattung der Vögel.
הַרְדּוּף *x. m.* (ῥοδοδάφνη) Oleander (*Nerium Oleander*).
הָרְדָּם *x. m.* (*hordium*) Münze, $^1/_3$ Maa, $^1/_{18}$ Denar.
הוּרְדוּס (Est II 3, 1), הורודוס *m.* (Ἡρώδης) Herodes.
הרדם s. הָרְדָּם.
הַרְדְּסִיּוֹת *x. f. pl.* eine Art Tauben (vgl. הַרְדּוּם).
הָרְדָּפָה *x. f.* Gefängnis (?).
הַרְדְּפָנֵי, הַרְדּוּפְנֵי *x. m.* (ῥοδοδάφνη) Oleander.
הָרָה *h.* schwanger sein. *Ho.* geschwängert werden.
הַרְהוֹן *x. m.* (οὐρηρόν) Nachttopf.
הִרְהוּר *h. m.* 1. Nachdenken; 2. unreine Phantasien; 3. schlimme (nachteilige) Gedanken.
הַרְהוּרָא (*bibl.* הַרְהֹר) *a. m., c.* הַרְהוּר Nu 15, 39 dass.
הִרְהוֹן *x. m.* (ἀρραβών) Pfand.
הִרְהֵן *x. Pu.* verpfändet werden.
הִרְהֵר *h.* 1. nachdenken; 2. unreinen Gedanken nachhängen; 3. Schlimmes, Schlechtes (von jemand) denken; 4. an Fieber krank machen (חַרְחַר).
הַרְהֵר *a., pt.* מְהַרְהִיר Dt 29, 17 dass.
הַרְוָחָא *a. m.* Gewinn.
הַרְוָחָה *h. f.* 1. Erleichterung; 2. Wohlstand, Bequemlichkeit.
הָרוּסְטָא *x. m. pl.* (ῥόστρα) Schuhschnabel.
הַרוּרִים *h. m. pl.* Leidenschaft.
הַרְזִיפוּתָא, הַרְזְפָא *x. m. f.* ein bitteres Kraut.
הָרְזַק *x.* gefangen setzen.
הַרְזִיקֵי *x. m. pl.* בֵּי ה' Wachthaus.
הַרְחָצָה *h. f.* Waschen, Baden.
הַרְחֵק *h. m.* 1. Entfernung. ה עֵדוּת *a.* ungesetzl. Zwischenraum in einem schriftlichen Kontrakt zwischen den Unterschriften; *b.* Zeugenaussage eines Nichtverwandten; 2. Vorsichtsmassregel.
הַרְחָקָה *h. f.* dass. wie 2.
הַרְטָבָה *h. f.* Fruchtbarkeit.
הֲרֵי I *h.* siehe.
הֲרֵי II *h. m.* Fall (?).
הֲרִיגָה *h. f.* Tötung durchs Schwert.
הֵרָיוֹן *h. m.* Empfängnis.
הֲרִיעָה *h. f.* Freudengeschrei.
הֲרִיפָה *h. f.* ה' עַיִן 1. Augenzwinkern; 2. Augenblick.
הֲרִיפוֹת *h. f. pl.* Graupen, Grütze.
הֲרִיקָא s. חֲרִיקָא.
הרית (GenJI 10, 11, MS חדיות) 1. חַדְיָב.
הָרַךְ s. חֲרַךְ.
הֶרְכֵּב *h. m.* auf der Schulter Tragen.
הַרְכָּבָה *h. f.* 1. dass.; 2. Pfropfen.

הַרְכָּנָה *h. f.* Zunicken.
הַרְכִּינָם, הוּרְכִּינוּס *m.* (Ἀρχῖνος) Archinus.
הֲרָמָה *h. f.* 1. Wegschaffen, Entfernen; 2. Beiseitelegen der Priesterabgabe; 3. Erhebung.
הרמוצה s. רָמַץ.
הוּרְמִיז *m.* 1. Ormuzd, Ahuramazda, Prinzip des Guten im Parsismus; 2. Ortsname; 3. *m. f.* Personenname.
הַרְמַק Ortsname.
הוּרְמָנָא, הַרְמָנָא *x. m.* 1. Befehl; 2. s. קַהַרְמָנָא.
הוּרְמִינֵי (Jer 51, 27, MS חוּרְמִינֵי) *f.* (Ἀρμενία) Armenien. s. אַרְמִינְיָא.
הַרְמָנְיָא *x. m.* Autorisation.
הַרְנָא (הַרְאָנָא) *a. m.* Malve (?).
הֲרִינֵי *x. f.* (εἰρήνη) Frieden.
הַרְנוּגָא *a. m.* 1. Name eines Vogels (?); 2. eine Distelart.
הרנירק. ה' מיאונוס (jGitt 45^d) l. וְוִינְדִיק מָאִרִיוּס, s. וִינְדִקְמָרִיוּס.
הָרַס *h.* 1. zerbrechen, zerstören; 2. durchbrechen; 3. *x. Pi.* (ἐρίζω) streiten.
הֶרֶס *h. m.* Zerstörung.
הֲרַס Charax, Stadt in Medien.
הרוסן (jTer 48^a), הרסן *x. m.* (ῥεῦσις?) Fluss (?).
הַרְסָנָא *a. m.* Gericht von zerschnittenen Fischen.
הֲרָעָה I *h. f.* schlechtes Handeln.
הֲרָעָה II *h. f.* Lärmblasen.
הֶרֶף *h. m.* ה' עַיִן Augenblick.
הַרְפָּה *f.* Personenname.
הַרְפַּנְיָא Ortsname.
הַרְפַּתְקָא *x. m.* Begegnis.
הַרְצָאָה, הַרְצָיָה *h. f.* 1. Wohlgefälligkeit (eines Opfers); 2. Versöhnung; 3. Vortrag.
הַרְקָבָה *h. f.* Verfaulen.
הֶרְקֵד *h. m.* Sieben des Mehls.
הַרְקָדָה *h. f.* dass.
הֲרַקְלִיוּפּוֹלִיס (Ἡρακλιόπολις) Ortsname.
הוּרְקָנוּס *m.* (Ὑρκανός) Personenname.
הַרְשָׁאָה *h. f.* Vollmacht.

הֵרֶת *h. f.* Gebärmutter (?).
הֶרְתָּא *a. f.* Streit.
הֶשֵּׂא *h. m., pl.* הֶשֵּׂיאוֹת Abschweifung, Umgehung einer Frage.
הֶשֵּׂג *h. m.* 1. Erreichen; 2. ה' יַד Vermögen, Mittel.
הַשָּׂגָה *h. f.* dass.
הַשְׂכֵּל *h. m.* 1. Weisheit, Verstand; 2. Bezeichnung der mit מַשְׂכִּיל überschriebenen Psalmen.
הַשְׂכָּלָה *h. f.* weise Überlegung.
הֲשָׂמָה *h. f.* ה' עַיִן Achtgeben.
הֶשֵּׁב *h. m.* Zurückgabe.
הֲשָׁבָה *h. f.* dass.
הֶשְׁבּוֹן *h. m.* Ersatzleistung.
הַשְׁבָּתָה *h. f.* Entfernung, Wegräumung.
הַשְׁגָּרָה *h. f.* ה' לָשׁוֹן unbeabsichtigte Anwendung eines geläufigen Ausdrucks.
הַשְׁחָרָה *h. f.* früh Aufstehen, zeitige Arbeit.
הֶשְׁחֵת *m.* Name eines Gerichtsengels.
הַשְׁחָתָה *h. f.* 1. Zerstörung; 2. Abrasieren.
הֲשָׁטָה *h. f.* Hinüberreichen.
הַשְׁכָּמָה *h. f.* 1. frühe Morgenstunde; 2. früh Aufstehen, zeitig an die Arbeit Gehen.
הַשְׁלָחָה *h. f.* 1. ה' יַד Ausstrecken (der Hand); 2. Bestrafung.
הַשְׁלָכָה *h. f.* Wegwerfen.
הַשְׁלָמָה *h. f.* Vollendung.
הֶשְׁמֵד *m.* Name eines Gerichtsengels.
הַשְׁמָדָה *h. f.* 1. Vertilgung; 2. Gebrauch des Wortes שמד.
הֶשְׁמֵט *h. m.* Erlass.
הַשְׁמָטָה *h. f.* dass.
הַשְׁמָרָה *h. f.* Gebrauch des Wortes הִשָּׁמֵר.
הֲשָׁפָה *h. f.* Abreiben, Glätten.
הַשְׁפָּלָה *h. f.* Erniedrigung.
הַשְׁפֵּעַ *h. m.* Überfluss.
הַשְׁקָאָה, הַשְׁקָיָה *h. f.* 1. Tränken; 2. Darreichen des bitteren Wassers an die des Ehebruchs verdächtige Frau.

הַשָּׁקָה *h. f.* Berührenlassen (zweier Flüssigkeiten).

הַשְׁקָפָה *h. f.* 1. Blicken, Schauen; 2. Gebrauch des Wortes הִשְׁקִיף.

הַשְׁרָשָׁה *h. f.* Wurzelschlagen.

הַשְׁתָּא (Est II 6, 13) *a.* jetzt. הַשְׁתָּא — הַשְׁתָּא bald — bald. הַשְׁתָּא (יֵשׁ לוֹמַר) מִבַּעְיָא — wenn schon (gesagt werden muss) —, bedarf es noch der Erwähnung von —?

הִשְׁתַּחֲוָאָה, הִשְׁתַּחֲוָיָה *h. f.* Niederwerfung, Prosternation.

הִשְׁתַּלְּחוּת *h. f.* ה׳ יָד Heimsuchung.

השתק. ומהשתקו (KohR 1, 5) l. מִנַּשְׁתִּיקוֹ, s. נַשְׁתִּיק.

התובתא l. הָתֵיבְתָא *a. f.* Einwand.

הַתָּזָה *h. f.* Abschlagen, Enthauptung.

הַתְחָלָה *h. f.* Anfang.

הָתַךְ *h. Pu. pt.* מְהוּתָּךְ geschmolzen.

הִתְלוֹ, הִתְלוּת Ortsname.

הַתְלָעָה *h. f.* Wurmfrass.

הָתָם *a.* 1. dort, in jenem Falle. הָתָם קָאֵי darauf fusst er (mit seiner Aussage); 2. in Palästina (vom Standpunkte Babyloniens gesprochen).

הַתְקָנָה *h. f.* Anordnung.

הֶתֵּר *h. m.* 1. Erlaubnis; 2. Freilassung, Lösung von Gelübden.

הָתָרָא *a. m.* dass.

הַתְרָאָה, הַתְרָיָה *h. f.* Verwarnung.

הַתָּרָה *h. f.* 1. Auflösung; 2. Erlaubnis.

הַתְרָעָה *h. f.* Lärm blasen.

ו

ו der sechste Buchstabe des hebr. Alphabets. ו׳ als Zahlzeichen = 6.

וְ, וּ, וֹ *h. a.* 1. und; 2. aber; 3. oder; 4. denn? (zur Einleitung von Fragen).

וָא (= אַבָּא) *m.* Personenname.

וָאו s. וָו.

וַאי *a.* ach, o weh!

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת Bezeichnung des zweiten Buches Mose (Exodus).

וָאלַי s. וָלַי.

וְדָא s. יְדָא.

וַדָּאָה *a. m.* gewiss, speziell.

וֶדָה s. יֶדָה.

וִדּוּי *h. m.* Bekenntnis, Sündenbekenntnis.

וִדּוּיָא *a. m.* dass.

וַדַּי, וַדַּאי *h. m., f.* וַדָּאָה, וַדָּיָה, וַדָּיִית 1. gewiss, sicher; 2. speziell; 3. Gewissheit, Thatsache. בְּוַדַּי sicherlich, in der That.

וַדַּי *a.* dass.

וַדַע, וְדַע s. יָדַע, יְדַע.

וָה s. וָא.

וָהּ *a.* ei! ha!

וְהָא *a.* 1. ah! 2. und doch.

וּו (= וְהוּא) *a.* und er.

וָו *h. m.* 1. Haken; 2. Buchstabe Waw.

וָוָא *a. m., pl.* וָוִין Ex 38, 28 dass.

וָוָא, וַוָּא *a. f., pl.* וָוִין Est II 3, 8 Gans, s. אֲוָזָא.

וַטּוּב, וָטִיב (?) *h. m.* männliches Glied (?).

וָי (Nu 24, 23) *a.* ach! o weh!

וַיָּא *a. m.* Wehklage.

וַיְדָא (= וְאַיְדָא) s. אַיְדָא.

וָיו s. וָו.

וַיְדַבֵּר Bezeichnung des vierten Buches Mose (Numeri).

ווריגון (jDem 22[b]) l. וַוְרְדִּינוֹן.

וַיְנָא (?) *a. m.* Weh verursachender Mensch (?).

וַיִּקְרָא Bezeichnung des dritten Buches Mose (Leviticus).

וְכַח, וָכַח s. יָכַח, יְכַח.

וָלָד *h. m., pl.* וְלָדוֹת, וְלָדִים Kind, Junges. וְלַד הַטֻּמְאָה zweiter Grad der Unreinheit.

וַלְדָא (Gen 40, 20) *a. m., ind.* וְלַד Gen

11, 30 1. Kind; 2. Geburt. יום בֵּית וַלְדָא Gen 40, 20 Geburtstag.

וַלְדָנִית a. f. geburtsfähig (?).

וְלוּל s. יְלַל.

וְלֵי, וְאלֵי a. es schickt sich.

וְלָוְטוּס x. m. (βουλευτής) Senator.

וִילוֹן x. m. (βῆλον), pl. h. וִילָאוֹת, a. וִילָן Vorhang.

וָלֵס m. (Οὐάλης, Valens) Personenname.

וִינְדִקְטָרְיוֹס x. m. (σὐινδικτάριος) Freiheitsstab (bei Befreiung von Sklaven).

וִינּוּן a. (= וְאִינּוּן) und sie.

וָנֵי, וְאנֵי Fluss in Babylonien.

וַנַן a. (= וַאֲנַן) und wir.

וְסַס a. Itpe. befleckt werden.

וֶסֶת x. f. (ἔθος) 1. Gewohnheit, Regel; 2. Menstruation.

וֶסְתָּא x. f. dass.

וַסְתָּנְיָא Ortsname.

וְסַתָּנִית x. f. Weib mit regelmässiger Menstruation.

וָעַד s. יָעַד.

וַעַד h. m. Versammlung. בֵּית הַוַּעַד 1. Lehrhaus; 2. Tempel.

וַעֲדָא a. m. dass. בֵּית וַעֲדָא Lehrhaus.

וְעָדָה h. f. Bestimmung, Festsetzung.

וְעוּד h. m., pl. וְעוּדוֹת, וְעוּדִיוֹת, וְעוּדִין Zugabe, Hinzufügung.

וִיעוּדָא a. m. Zusammenkunft.

ועפרן (Cant 5, 14) l. וַעֲפְרָן.

וקתא l. זקתא.

וֶרֶד x. m. (ῥόδον) 1. Rose; 2. rosafarben; 3. Thal (?).

וַרְדָא (Cant 2, 1) x. m. (ῥόδον) 1. Rose; 2. rosafarben; 3. Lappen der Lunge.

וַרְדִימוֹס m. (Εὐρύδημος) Personenname.

וַרְדָן m. Personenname.

וַרְדְנָא x. m. בֵּי ו׳ Rosengarten.

וַרְדִינָא x. m. (ῥόδινος) 1. Rosenstrauch; 2. Ortsname.

וַרְדִינָאָה a. m. aus Wardina.

וַרְדִינוֹן x. m. (ῥόδινον) Rosenöl.

וְרִיד h. m. Halsader.

וְרִיר h. m. weisser Fleck im Auge.

וַרְשְׁכָא x. f. Frauengurt.

וֶשֶׁט h. m. 1. Schlund; 2. enge Öffnung.

וֶשְׁטָא a. m. Schlund.

וַתְּ a. (= וְאַתְּ) und du.

וַתָּא a. f. Vogel (ähnlich dem Rebhuhn).

ותייא = וְאַתְיָא.

ותּוּר h. m. Verzichtleistung.

וְתִינָא s. וַתְנָא.

וָתִיק h. m. tüchtig, hervorragend, fromm.

וְתִיקָא a. m. Mehlspeise.

וַתְנָא a. m. Ader.

וְתִנְיָה, וְתוּנְיָה, וִיתִינְיָא f. (Βιθυνία) Bithynien in Kleinasien.

וְתִינִיקִי h. m. (Βιθυνιακός) bithynisch.

וְתַס x. (εὐθέως) sogleich.

וְתַק a. Pa. pt. מְוַתֵּק 1 K 19, 11 Ar MS (Targ. MS מְפָרְקִין) zerschmettern.

וֶתֶק h. m. Abzehrung, Schwindsucht.

וָתַר h. reichlich sein. Pi. 1. mehr thun, ein Übriges thun; 2. nachsichtig sein, auf sein Recht verzichten; 3. Platz machen (auf dem Beete). Hitp. 1. gelöst werden, Durchfall bekommen; 2. geächtet werden.

וְתַר a. Pa. Nutzen bringen. Itpa. Durchfall bekommen.

וִתּרוֹן h. m. Rest.

וַתְּרָן h. m. 1. freigebig; 2. nachsichtig.

וַתְּרָנָא a. m. dass.

וְתַשׁ s. וְתַס.

ז

ז der siebente Buchstabe des hebr. Alphabets. 'ז als Zahlzeichen = 7.
זְאֵב *h. m.* Wolf.
זְאֵבָה *h. f.* Wölfin.
זְאזָא *a. m.* Laub.
זְאָטוּם s. זְעָטוּם.
זאר s. זור.
זאת *h. f.* diese.
זָב *h. m.* 1. am Weiss- oder Blutfluss leidend; 2. schwach; 3. *pl.* זָבִים Name eines Mischnatraktates.
זב. חובית (jTaan 64[b]) l. זְוַבְּנִית (so Ven.).
זְבַד *a.* schenken.
זַבְדָּא, זַבְדַּי *m.* Personenname (Abkürzung von זְבַדְיָה).
זַבְדִּין. בֵּית ז' Ortsname.
זְבוּב *h. m.* Fliege. בַּעַל זְבוּב (so auch im Targum) Fliegenbaal.
זְבוּבִית *h. f.* Fliege.
זְבוּגָא (?) *a. m.* Eidechse.
זְבוּד Ortsname.
זְבוּדָא *a. m.* Geschenk.
זבוזין (jTer 45[b]) l. זְבוּבִין (?).
זְבוּחַ *h. m.* Schlachten.
זְבוּל *h. m.* 1. Wohnung; 2. Tempel; 3. Name des vierten Himmels.
זִבּוּל *h. m.* (Verdrehung von זִבּוּחַ) heidnische Festfeier.
זְבוּלָא *a. m.* Schaufel.
זְבוּנָא *a. m., ind.* זְבוּן Lv 25, 42 1. Kauf; 2. Börse.
זְבוֹנָא (Est II 3, 11, nicht MS) *a. m.* Käufer.
זְבוּרָא *a. m.* Wespe (?).
זְבוּרִית *h. f.* Untersatz (?).
זִבּוּרִית *h. f.* steinigtes Land.
זְבוּרִיתָא *a. f.* Biene.
זָבוּת *h. f.* Weissfluss.
זבונא (bMoK 28[b]) l. זְבוּנָא (?).
זָבַח *h.* 1. schlachten; 2. opfern. *Pi.* dass. *Ni.* 1. geschlachtet werden; 2. geopfert werden.
זֶבַח *h. m.* 1. Schlachtung; 2. Opfer, bes. Mahlopfer (an Festen); 3. *pl.* זְבָחִים Name eines Mischnatraktates.
זִבְחָא *a. m.* dass.
זְבִיד, זְבִידָא *m.* Personenname.
זְבִיחָה *h. f.* Schlachtung.
זִבִּילָא *a. m.* 1. Korb; 2. Kapsel.
זְבִילָא *a. m.* Grabscheit.
זְבִינָא *a. m., c.* זְבִין Gen 17, 12 1. Ware; 2. Kauf; 3. Kaufpreis, Geld; 4. Börse.
זְבִינְתָא (זְבִינִיתָא) *a. f.* 1. Ware; 2. Kauf.
זִבֵּל *h. Pi.* 1. düngen; 2. (Verdrehung von זבח) den Götzen opfern. *Ni.* *Hitp.* gedüngt werden.
זַבֵּל *a. Pa.* düngen. *Itpa.* gedüngt werden.
זֶבֶל *h. m.* Dünger. בֵּית הַזֶּבֶל ein Acker, der gedüngt werden muss. מֵי זְבָלִים Jauche.
זִבְלָא *a. m., ind.* זִיבַל 2K 9, 37, Est II 1, 3 dass.
זַבָּל *h. m.* einer der düngt.
זַבְלְגָן *x. m.* triefäugig.
זַבְלִינָא *a. m.* ein immergrüner Baum, s. מַבְלִינָא.
זִבְלַת *h. f.* Düngerhaufen.
זְבַן *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּזְבּוֹן Lv 25, 14 kaufen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יְזַבֵּין Ex 21, 7 verkaufen. *Itpa. ipf.* 3 *f. sg.* תִּזְדַּבַּן Lv 25, 23 verkauft werden.
זַג *h. m.* 1. Traubenkern; 2. Schelle, Klingel.
זַגָּא (Ex 28, 34, MS זוגא, Est II 6, 10, MS זִיגָא), זַגָּא *a. m.* 1. Schelle; 2. Kern.
זְגָא I *a.* sich niederlassen, sitzen. *Aph.* stützen.
זְגָא II s. סְגָא.

זַגָּג *h. m* Glaser.
זַגָּא *a. m.* dass.
זָגָד, זגוד *m.* Personenname.
זָגַד *h.* festhalten (?).
זַגְדָּן, זַגְדּוּם, זוגדם *x. m.* mit ungleichen Augen.
זְגוּגִיתָא *a. f.* Glas, Glasware.
זָגַג *h.* klar machen.
זַגְזַגְאֵל Name eines Engels.
זַגִּיתָא *a. f.* Glasgefäss.
זגגונאל l. זַגְזַגְאֵל.
זַגְתָּא *a.f.* 1. Hühnchen; 2. ז׳ עַל אֶפְרוֹחַהָא die Plejaden.
זָדוֹן *h. m., pl.* זְדוֹנוֹת Frevel, vorsätzlich begangene Sünde.
זְדוֹנָא, זְדוֹנָא *a. m., ind.* זְדוֹן Dt 29, 17, *c. s.* זְדוֹנְהוֹן Jes 1, 6 Soc 59 1. Übermut, Frechheit, Gewaltthat; 2. Überkochen, Leidenschaft.
זדונתא, זרנותא s. זִירְנוּתָא.
זדניו. *pt. pl.* מְזַדְּנִין, s. זְנַע.
זֶה *h. m.* dieser. זֶהוּ (= זֶה הוּא) das ist. אֵי זֶהוּ welcher ist?
זָהַב *h. Hi.* schimmern. *Ho. pt.* goldglänzend.
זָהָב *h. m.* 1. Gold; 2. Golddenar (= 25 Silberdenare = Mk. 15,60).
זְהָבִי *h. m.* Goldschmied.
זָהָה *h. Hi.* für stolz erklären.
זַהֵה, זְהַח *a. Pa.* stolz machen.
זֶהוּ s. זֶה.
זְהוּב *h. m.* Goldmünze.
זְהוּהָ *h. m.* stolz.
זְהוּהָא *a. m.* 1. stolz; 2. Stolz.
זְהוּם, זִהוּם *h. m.* 1. Besudelung; 2. Beschmieren der Pflanzen mit Dünger oder Bestreichen mit Öl.
זְהוּמְתָא *a.f.* Schmutz, Rost, s. זְיהוּמְתָא.
זְהוֹרָא *a. m.* Glanz, Pracht.
זְהוּרָא *a. m.* Bewahrtes, Schatz.
זְהוֹרִית *h. f.* 1. Karmesinfarbe; 2. karmesinfarbener Stoff.
זְהוֹרִיתָא (Gen 38, 28) *a. f., ind.* זְהוֹרִי Gen 49, 11 dass.

זְהִיָא *a. m.* Glanz.
זְהִימָא *a. m.* schmutzig.
זְהִיָנָא *a. m.* übermütig.
זָהִיר *h. m.* vorsichtig, sorgfältig.
זְהִירָא *a. m., ind.* זָהִיר Koh 11, 9 dass.
זְהִירוּת *a. f.* Vorsicht, Achtsamkeit.
זָהַל s. זָחַל.
זָהַם *h.* hässlich riechen, schmutzig sein. *Pi.* 1. übelriechend machen, beschmutzen; 2. für illegitim erklären. *Pu.* mit Schmutz behaftet sein. *Hi.* untauglich sein. *Ho.* untauglich gemacht werden.
זְהַם *a.* schmutzig sein. *Pa.* verunreinigen. *Itpe.* 1. besudelt werden, sich besudeln; 2. eklig, überdrüssig werden.
זוּהֲמָא *a. m.* 1. Schmutz; 2. Dunst.
זוהמא ליסטרון l. זוּמְלְסְטְרוֹן.
זוּהֲמָה, זוּהֲמָה *h. f.* Schmutz.
זְהָמוּמָא *a. m.* Besudelung (der Pflanzen).
זוּהֲמַי Beiname eines Lehrers (der über Händereinigung vorgetragen hat).
זָהַר *h. Ni.* vorsichtig sein. *Pi.* glänzen machen. *Hi.* warnen. *Ho.* verwarnt werden, ein Verbot erhalten.
זְהַר *a.* 1. *pt. pass. pl.* זְהִירִין Cant 5, 10 glänzen; 2. warnen. *Aph.* 1. *pf.* אַזְהַר Jes 9, 1, *pt. m.* מַזְהַר Sac 9, 15, *f.* מַזְהֲרָא Cant 5, 2 leuchten; 2. glänzen lassen: 3. *ipf.* 2 *m. sg.* תַּזְהַר Ex 18, 20 einschärfen; 4. warnen. *Itpe. pf.* אִזְדְּהַר Ez 33, 4 sich warnen lassen.
זַהֲרָא (Ez 8, 2, MS זְיהוֹרָא), זוּהֲרָא *a. m.* 1. Licht, Glanz; 2. *pl.* זַהֲרִין Cant 7, 2, Thr 4, 7 (*in margine*) Edelstein.
זִהֲרָא I *a. m.* 1. Mond, Mondlicht; 2. Grundstück.
זַהֲרָא II *a. m.* 1. Gift; 2. Ärger.
זְהָרוּרָא *a. m.* Schimmer, Lichtstrahlung.
זַהֲרוֹנָא *a. m.* Grundsteuerbeamter (?).
זו *h. f.* diese, dieses. זו הִיא — זו הִיא das ist dasselbe wie jenes.
זוּג *x. m.* 1. Paar; 2. Schere; 3. Beiname einer Person.

הָלָן *a. h.* לְהָלָן 1. weiterhin; 2. hierher; 3. ferner.

הֲלָנָה I *h. f.* über Nacht liegen lassen.

הֲלָנָה II *h. f.* Murren.

הִלְנִי *f.* (Ἑλένη) Helena.

הִלְנִי *x.* 1. *m.* (Ἕλενος) Helenos; 2. halloh!

הַלְעָטָה *h. f.* Stopfen, Mästen der Tiere.

הֶלְפִּיס *x. f.* (ἐλπίς) Hoffnung.

הלפשוש l. הַלְכְּשִׁישׁ.

הֶלְקֵט *h. m.* 1. Samenkapsel; 2. Getreidehaufen.

הִלְקִט (Denominativ von הֶלְקֵט) *h.* 1. die Fleischfasern der Vorhaut bei der Beschneidung Ablösen; 2. Speise in den Schnabel Stopfen.

הֵלְקְטִי *x. f.* (ἑλικτή) Wendeltreppe.

הַלְקָשָׁה *h. f.* Verspätung.

הֲמָא I *a.* 1. *pt. pl.* הָמָן Jer 5, 22 lärmen, tosen.

הֲמָא II *a. Aph.* den Blick abwenden. *Ittaph.* übersehen werden.

הִימַג s. בַּר הִינָג.

הַמְגְּנְיָא. בֵּית ה׳ Ortsname.

הַמְדָאָה, הַמְדְיָה *a. m.* Meder.

הַמְדוּדִי (הַמְדוּרִי?) *m.* Personenname.

הַמְדָן Ekbatana, Hauptstadt von Medien.

הָמָה *h.* 1. aufgeregt sein, lärmen; 2. gierig sein, verlangen. *Pi.* 1. ängstlich sein; 2. gelüsten.

הומהום (DtJII 27, 15) l. פּוּמְהוּם, s. פּוּמָא.

הִמּוֹן, הִמּוֹ *a. pl. com.* sie.

הָמוֹן *h. m.* lärmende Menge.

הֲמוֹנָא *a. m., ind.* הֲמוֹן Jes 13, 4, הֲמוֹן 1S 14, 16 dass.

הֲמוֹנוּתָא *a. f.* Trupp.

הַמְטַלְיָא, הַמִיטַלְיָא *x. f. pl.* (αἱματάρια) blutstillende Kräuter.

הֶמְיָה *h. f.* Getöse, Lärm.

הָמִים *h. m.* verwirrt.

הֶמְיָן *x. m.* Gürtel.

הֶמְיָנָא (Ex 39, 29) *x. m.* dass.

המיינטון (jSabb 10ᶜ) l. הַמְאַמְיַנְטֵן *x. m.* der, welcher Asbest reinigt (durch Feuer).

הֵימִיוֹנוֹס *x. m.* (ἡμίονος) Maulesel.

הֵימִיפּוֹס *x. m.* (ἡμίιππος) Maultier.

הֲמִיתָה *h. f.* Tötung.

הַמְלְמָא, הַמַלְמָא *a. m.* zur Aufnahme des Balkenkopfes bestimmte Fuge im Mauerwerk.

הִימַלְתָּא *a. f.* eingemachter Ingwer (*conditum zingiberis*).

הָמַם *h.* 1. verwirren; 2. zusammenfegen.

הֲמַם *a. Pā. pt. pl.* מְהַמְמִין Jes 14, 23 1. verwirren; 2. kehren, wegfegen. *Itpā. ipf.* 2 *m. pl.* תִּתְהַמְמוּן Dt 14, 1 sich Einschnitte machen.

הֲמָמָה *h. f.* Verwirrung.

הַמְמָתָא *a. f., c.* הַמְמַת Am 8, 6 (MS הַמְבִין) Kehricht.

הֵימִינָא *x. m.* (ἡμίνα), *pl.* הֵימִינִין Est II 1, 8 (MS תִּימְנִין) ein Flüssigkeitsmass, ein halber Sextarius.

הִימוֹנָא *x. m.* (ὑμεναῖον) Schmuck einer jungfräulichen Braut (Gewand?).

הִימוֹנְיָא, הוּמָנְיָא Ortsname.

הומוֹנְיָא, הַמוֹנְיָה *x. f.* (ὁμόνοια) Übereinstimmung, Vereinigung.

הַמְנִכָּא *x. m.* (vgl. μανιάκης) Hals- oder Armband.

הִימְנוֹן *x. m.* (ὕμνος) Lobgesang.

הַמְנוּנָא *m.* Personenname.

הַמְנִיק *x. m.* eine Art Gabel oder Löffel.

הימום (BerR 45) l. חִימּוּם.

הֵימִסוּ *x.* (ἥμισυ) halb.

הימיסיון (SchemR 38) l. הַמְתִּסְטוֹן *x. m.* (ἀμέθυστος) Amethyst (?).

הַמְסָמָה (מַסְמָסָה) *h. f.* 1. Zerfliessen; 2. Fäulnis.

הַמְסָס *x. m.* (ὄμασος) erster Magen der Wiederkäuer.

הַמְסִיסָא *x. m.* dass.

הַמְעָסָה *h. f.* Teigmachen.

הַמְצָא *a. m.* Fett auf dem Magen.

הֲמֵירָס *m.* (Ὅμηρος) Personenname (Homer).

הַמְרָאָה *h. f.* 1. Mästen; 2. Empörung.
הֲמָרָה *h. f.* Wechsel.
הַמְרָכָה *h. f.* Erweichung.
הַמְשָׁכָה· *h. f.* Herbeileiten.
הָמְתָא (Gen 14, 5) Ortsname.
הֵן I *h. pl. com.* sie.
הֵן II *h.* 1. siehe! 2. הֵן — הֵן sei es dass — sei es dass; 3. ja.
הֵן *a.* wenn.
הָן I *a. m.* dieser.
הָן II *a.* wo? wo. הָן דְּ da, wo. כָּל הָן דְּ überall, wo. לְהָן wohin? מְנָן, מִן הָן woher?
הֵינָא, הֵין *x. m.* (ἕν) eins.
הֲנָא *a., pf.* 3 *sg. f. c. s.* הֲנָתַנִי Jer 31, 25 angenehm sein, nützen. *Aph. pf.* אַהֲנֵי Hb 2, 18 (MS אַהֲנֵי) 1. Nutzen bringen; 2. *pf.* 2 *sg.* אַהֲנֵיתָא Gen 49, 4 Nutzen haben; 3. Wirkung haben. *Itpe. ipf.* 1 *pl.* נִתְהֲנֵי Gen 37, 26 geniessen, sich Nutzen verschaffen.
הֲנָאָה *h. f.* 1. Leugnung; 2. s. הֲנָיָה.
הֵינַג, הֵנַג s. בַּר הֵינַג.
הוּנְגְּרָאָה *a. m.* Einwohner von Hagara in Arabien.
הִנְדְּרָא *x. m.* Linsenwicke (*Vicia ervilia*).
הִנְדְּוָאָה, הִנְדְּיָאָה *a. m.* indisch, Inder.
הִנְדְּבָא *x. m.* (ἴντυβος) Cichorie (*Cichorium endivia*).
הִנְדִּי, הִנְדְּוִי *h. m.* indisch.
הִנְדֵּז *x.* eichen. *Pass.* sich entsprechen.
הִנְדְּזָא *x. m.* Verhältnis.
הִנְדְּיָא (Est II 8, 13, nicht MS) *x. f.* (Ἰνδία) 1. Indien; 2. indischer Flachs.
הנדיוסא l. הִנְדְּיוֹכָא *x. m.* (ἡνίοχος) Wagenlenker.
הִנְדָּם s. הִנְדֵּז.
הִנְדִּיקִי (GenJI 10, 10), הִנְדְּקָא (Koh 2, 5), הִנְדְּקֵי (Est II 1, 14) *x. f.* (Ἰνδική) Indien, indisch.
הִנְדְּקָאָה *a. m.* Inder.
הוּנְדְּקָס (?) *m.* (Ἰνδικός?) Personenname.
הִנְדְּקוּקָא *x. m.* Honigklee (*Melilotus*).

הִנֵּה *h.* siehe.
הָנָה *h.* gefallen, nützlich sein. *Ni.* geniessen, sich ergötzen. *Pi. Hi.* nützen, Vorteil gewähren.
הַנְהָגָה *h. f.* Antreiben eines Tieres.
הַנְהוּ *a. m.* jener.
הֶינוּחַ *h. m.* Hinlegen, Ruhen.
הינומא l. הִימוּנָא.
הִנּוּן (Est II 2, 6) *a. m. pl.* sie.
הֲנָחָה *h. f.* Ruhen.
הַנָּחָה *h. f.* Niederlegen.
הנטין (PesR 26) l. וְקִיטוֹן.
בֵּית ה׳ הִנִּי Ortsname.
הָנֵי, הַנֵּי (Est II 8, 13) *a. pl. com.* diese. כָּל הָנֵי לְמָא לִי warum sind alle diese Fälle notwendig?
הֲנָיָה *h. f.* 1. Nutzen, Vorteil, Nutzniessung; 2. Annehmlichkeit.
הִנִּין *a. f. pl.* sie.
הֲנֵיתָא, הֲנָיְתָא *a. f., ind.* הֲנָאָה Jer 16, 19 Nutzen, Nutzniessung, Genuss.
הָנָךְ *a. pl. com.* jene.
הַנְכָּיָה *h. f.* Abzug, Verminderung.
הנכתא (Levy). כהנכתא NuJI 31, 23 (MS כהנבתא) l. כְּרְנָבְתָא, s. כְּרָנִיבָא.
הִנֹּם (= הימן) *x.* (vgl. ὑμεναῖος) Hochzeit.
הונוס (jSabb 8^c) *x. m.* (ὄνος) Esel.
הֲנָף *h. m.* Ritus des Webens (bei der Weihe von heiligen Gaben). יום ה׳ der zweite Tag des Passahfestes.
הֲנָפָה *h. f.* dass.
הֶנְפֵּק *h. m.* Bestätigung, Bescheinigung, Beglaubigung.
הִנֵּץ *x. m.* (ἐννεάς) eine Münze, $^1/_9$ eines Sesterz, $^1/_{36}$ eines Denar.
הָנֵץ *h. m.* Hervorleuchten lassen.
הֲנָצָה *h. f.* Hervorspriessen lassen, Treiben.
הִנְצָבוּ Ortsname.
הָנֹק *m.* Personenname.
הַנְתּוּכִין (1K 6, 9) *x. m. pl.* Gebälk (?).
הֵסֵב *h. m.* 1. sich um den Tisch Lagern; 2. Gastmahl.
הֲסִבָּה *h. f.* dass.

הֲסָבָה h. f. Übergehen des Landbesitzes von einem Stamm an den andern.

הֶסְגֵּר h. m. Einschliessung eines Aussätzigen.

הַסְגָּרָה h. f. dass.

הָסָה h. schweigen.

הסוקים (jSanh 26ª) l. חַסְחוּסִים.

הֶסַּח h. m. Abwendung. בְּה' הַדַּעַת ohne dass man daran denkt.

הֶסֵּט h. m. 1. Schütteln; 2. eine der Veranlassungen von levit. Unreinheit; 3. pl. הֶסֵּטוֹת Gesetze, die הֶסֵּט betreffen.

הֶסֵּטָא a. m. dass.

הַסְטָא x. f. (ἄστα) Speer.

הַאִסְטְרִיוֹת x. f. pl. (histrica) Pantomimen (?) oder l. הָרַסְטְרִיוֹת (ῥόστρα) Rednertribüne, Forum.

הֲסַם (הֲמַם?) Pa. sich bedenken.

הֶסֵּעַ h. m. Abwendung. בְּה' הַדַּעַת ohne daran zu denken.

הֶסְפֵּד h. m. Trauergesang, Trauerrede.

הֶסְפֵּידָא a. m. dass.

הֶסְפֵּידוּתָא a. f., ind. הֶסְפֵּידוּ Thr 1, 18 dass.

הֶסֵּק h. m. Heizen.

הַסָּקָה h. f. dass.

הֲסָרָה h. f. Abnehmen.

הַסָּתָה h. f. Verführen.

הֶסֵּת h. m. Antreiben (zum Geständnis).

הֶסְתֵּר h. m. ה' פָּנִים Verbergen des Antlitzes, Ungnade.

הַעֲבָרָה h. f. 1. Tragen; 2. Übertritt in einen neuen Zeitabschnitt; 3. Wegnehmen; 4. Gebrauch des Stammes עבר.

הַעֲדָאָה h. f. 1. Zeugnis Ablegen; 2. Verwarnung des Besitzers vor seinem stössigen Ochsen; 3. das auf diese Warnung bezügliche Gesetz.

הַעֲדָפָה h. f. Zuwachs, Überschuss.

הַעֲלָאָה, הַעֲלָיָה h. f. 1. über die Schulter Werfen; 2. Darbringung; 3. Heraufbringung (der Lose aus der Urne).

הֶעְלֵם h. m., pl. הַעֲלֵימוֹת Vergessen.

הַעֲלָמָה h. f. dass.

הַעֲמָדָה h. f. Hinstellen, Erscheinen.

הַעֲנֵק h. m. Beladen des frei zu lassenden Sklaven.

הַעֲרָאָה h. f. geschlechtliche Berührung (vor dem eigentlichen Coitus).

הֶעֱרֵב h. m. Untergang (der Sonne).

הַעֲרָבָה h. f. 1. Heimkehr (von der Arbeit) am Abend; 2. späte Arbeit.

הַעֲרָיָה s. הַעֲרָאָה.

הַעֲרָכָה h. f. Abschätzen.

הַעֲרָמָה h. f. List, Umgehung.

הִפַּטִּיקוֹס, הִפַּטְקִי x. m. (ὑπατικός) Consularis (Statthalter).

הַפְטָרָה h. f. 1. Schlussrede; 2. synagogale Lektion aus den Propheten.

הֲפֵיךְ, הֲפַךְ a. rücklings.

הֲפִיכָא a. m. verkehrt.

הֲפִיכָה h. f. Verkehrtheit.

הֲפִיכוּתָא a. f. dass.

הֲפִיכְתָא a. f. dass.

הֲפִיכְתָא (Dt 29, 20, Jes 13, 19) a. f. Umkehrung, Zerstörung.

הָפַךְ h. 1. umwenden, umkehren; 2. verwandeln; 3. sich wandeln; 4. zerstören. Ni. 1. zerstört werden; 2. sich verändern. Pi. 1. umkehren; 2. verdrehen. Hitp. 1. sich verwandeln; 2. sich umwenden.

הֲפַךְ (Dt 29, 22) a. 1. wenden, umkehren; 2. zerstören; 3. sich beschäftigen mit. Pa. Aph. 1. umwenden; 2. zurückbringen, beschwichtigen; 3. sich beschäftigen mit. Itpe. 1. pf. אִתְהֲפֵיךְ Lv 13, 3, inf. מִתְהֲפָכָא Est II 8, 13 sich verwandeln; 2. sich zuwenden, sich hin- und herwenden; 3. verrenkt werden; 4. sich beschäftigen. Itpa. pf. 3 sg. f. אִתְהַפְּכַת Ho 7, 8 umgewandt werden.

הֶפֶךְ h. m. 1. Umwenden, Umkehren; 2. Gegenteil.

הוּפְכָא, הוּפְכָא a. m. Verkehrtheit.

הֲפֵכָה *h. f.* 1. Umwendung, Verwandelung; 2. Zerstörung.

הֲפֵכְנָא *a. m.* verkehrt.

הֲפַכְפַּךְ, הֲפַכְפְּכָן *h. m.* unbeständig.

הַפְלָאָה *h. f.* 1. Besonderlichkeit; 2. bestimmte Äusserung; 3. Gebrauch des Wortes פלא.

הֶפְלֵג *h. m.* 1. Unterbrechung, Zwischenraum; 2. Abschweifumg.

הַפְלָגָה *h. f.* Teilung.

הֶפְסֵד *h. m.* Schaden, Verlust.

הֶפְסֵדָא *a. m.* dass.

הֶפְסֵק *h. m.* Unterbrechung.

הַפְסָקָה *h. f.* 1. Unterbrechung, Zwischenraum; 2. Zwischensabbath.

הופקנא l. סוּפְקְנָא.

הַפְקָעָה *h. f.* Ausstreichen, Erlass der Schuld.

הֶפְקֵר *h. m.* 1. herrenloses Gut; 2. für herrenloses Gut Erklären, Konfiskation.

הֶפְקֵרָא *a. m.* 1. herrenloses Gut; 2. Zügellosigkeit.

הֵפֵר *h. m.* Auflösung (von Gelübden, Eiden).

הֲפָרָה *h. f.* dass.

הִפַּרְכָא *x.* 1. *m.* (ὕπαρχος) Statthalter; 2. *f.* (ἐπαρχία) Bezirk.

הִפַּרְכוֹס *x. m.* 1. (ὕπαρχος) Legatus (Statthalter); 2. l. הִפִּיקוֹס (ἱππικός) Cirkus.

הִפַּרְכְיָא *x. f.* (ἐπαρχία) Präfektur.

הַפְרִיקִי (Est II 8, 9) *x. f.* (Ἀφρική) Afrika.

הֶפְרֵשׁ *h. m.* Unterschied.

הַפְרָשָׁה *h. f.* 1. Absonderung, Fernhaltung; 2. Reisen über (ein Meer).

הֶפְשֵׁט *h. m.* Abziehen, Enthäuten.

הַפְשָׁטָה *h. f.* dass.

הֶפְשֵׁר *h. m.* Wärmen.

הִפּוֹתִיקִי *x. f.* (ὑποθήκη) Verpfändung.

הִפְתְּקֵם s. הִפְּמְקוֹס.

הַצָּבָה *h. f.* 1. sich Hinstellen; 2. Gebrauch des Wortes יצב.

הַצָּלָה *h. f.* Rettung.

הַצְּלֶלְפּוֹנִי *f.* 1. Personenname, s. צְלֶלְפּוֹנִית; 2. Ortsname.

הֶצְנֵעַ *h. m.* Zurückhaltung, Keuschheit.

הַצָּעָה *h. f.* 1. Polster Legen, Bett Zurechtmachen; 2. Ordnung (der Worte).

הַצָּתָה *h. f.* Anzünden.

הֲקוּבִיטוֹן *x. m.* (ἀκκούβιτον) Ruhepolster.

הַקְבָּלָה *h. f.* Aufnahme, Empfang.

הֶקְדֵּשׁ *h. m.*, *pl.* הֶקְדֵּשׁוֹת 1. Geweihtes; 2. Weihung; 3. *pl.* die Gesetze, welche die Weihung betreffen.

הֶקְדֵּשָׁא *a. m.*, *c.* הֶקְדֵּשׁ 2K 23, 7 Geweihtes.

הַקָּזָה *h. f.* Aderlass.

הֶקְטֵר *h. m.* Verbrennen (des Opfers auf dem Altar).

הַקְטָרָה *h. f.* dass.

הֶקֵּם *h. m.* Bestätigung, Bekräftigung, Gültigkeitserklärung.

הֲקָמָה *h. f.* 1. Bestätigung; 2. Errichtung.

הַקְנָאָה *h. f.* Verkaufsbescheinigung, s. אַקְנָיְתָא.

הֶקֵּף *h. m.* 1. Umfang; 2. ausstehende Schulden.

הֶקֵּפָא *a. m.* Umzäunung.

הַקָּפָה *h. f.* 1. Umgeben, Herumgehen; 2. das Haar rund herum Abscheren; 3. Haarwuchs um ein Glied; 4. Warenschulden.

הַקְפָּדָה *h. f.* Aufbrausen.

הֲקָצָה *h. f.* Aufwachen, Erweckung.

הַקָּצָה *h. f.* Spalten, Aufthun.

הֶקֵּר *h. m.* 1. Hervorquellen. בְּאֵר ה׳ 1. frische Quelle (Gegensatz: Cisterne); 2. Name einer besonderen Quelle.

הַקְרָבָה *h. f.* 1. Darbringen; 2. Gebrauch des Wortes הקריב; 3. zum Angriff Heranrücken.

הַקְרָיָה *h. f.* Vorbereitung, Zurüstung, Bestimmung.

הֶקֵּשׁ *h. m.* 1. Vergleichung; 2. eine

der hermeneutischen Methoden: Analogieschluss.

הֶקֵּשָׁא *a. m.* dass.

הֶקֵּשָׁה *h. f.* 1. Zusammenschlagen; 2. Vergleichen.

הַר *h. m., pl.* הָרִים, הֲרָרִים 1. Berg, Gebirge; 2. hervorragende Person.

הָרָא *a. Aph.* reizen.

הַרְבֵּה (*Inf. Hi.* v. רָבָה) den Zahlenwert 212 haben.

הַרְבָּעָה *h. f.* Paarung von Tieren.

הָרַג *h.* töten. *Ni.* getötet werden.

הָרָג *h. m.* Mörder, Wegelagerer.

הֶרֶג *h. m.* Hinrichtung durchs Schwert.

הַרְגִּיז *x. m.* (ὄρχις?) Hode.

הֶרְגֵּל *h. m.* 1. Geläufigkeit, Gewohnheit; 2. Veranlassung, Gelegenheit; 3. = הגרל Losen.

הַרְגִּינִין, הַרוּגְיָנָא *x. m.* bitteres Kraut (eine Art Mannstreu, *Eryngium?*).

הַרְגָּשָׁה *h. f.* 1. Gefühlserregung, Wahrnehmung; 2. Sinn.

הַרְגַּתָא *a. f., c.* הַרְגַּת Thr 1, 20 Zittern.

הוּרְדָּא *a. m.* dünner Pfahl.

הָרְדָּאָה *x. f.* (vgl. *hordeum*) mit Gerste gemischt.

הרדובלא, הרדולים l. הֲדַרְבְּלָא, הֲדַרְוְלִים.

הַרְדּוּם *x. m.* Begattung der Vögel.

הַרְדּוּף *x. m.* (ῥοδοδάφνη) Oleander (*Nerium Oleander*).

הָרְדָּם *x. m.* (*hordium*) Münze, $^1/_3$ Maa, $^1/_{18}$ Denar.

הוּרְדוּס (Est II 3, 1), הוֹרוֹדוֹס *m.* (Ἡρώδης) Herodes.

הרדם s. הָרְדָּם.

הַרְדְּסִיּוֹת *x. f. pl.* eine Art Tauben (vgl. הַרְדּוּם).

הַרְדְּפָּה *x. f.* Gefängnis (?).

הַרְדְּפְנֵי, הַרְדּוּפְנֵי *x. m.* (ῥοδοδάφνη) Oleander.

הָרָה *h.* schwanger sein. *Ho.* geschwängert werden.

הַרְהוֹן *x. m.* (οὐρηρόν) Nachttopf.

הִרְהוּר *h. m.* 1. Nachdenken; 2. unreine Phantasien; 3. schlimme (nachteilige) Gedanken.

הִרְהוּרָא (*bibl.* הַרְהֹר) *a. m., c.* הַרְהוּר Nu 15, 39 dass.

הִרְהוֹן *x. m.* (ἀρραβών) Pfand.

הִרְהֵן *x. Pu.* verpfändet werden.

הִרְהֵר *h.* 1. nachdenken; 2. unreinen Gedanken nachhängen; 3. Schlimmes, Schlechtes (von jemand) denken; 4. an Fieber krank machen (חַרְחַר).

הַרְהַר *a., pt.* מְהַרְהִיר Dt 29, 17 dass.

הַרְוָחָא *a. m.* Gewinn.

הַרְוָחָה *h. f.* 1. Erleichterung; 2. Wohlstand, Bequemlichkeit.

הַרוּסְטָא *x. m. pl.* (ῥόστρα) Schuhschnabel.

הֲרוּרִים *h. m. pl.* Leidenschaft.

הַרְזִיפָא, הַרְזִיפוּתָא *x. m. f.* ein bitteres Kraut.

הַרְזֵק *x.* gefangen setzen.

הַרְזִיקֵי *x. m. pl.* בֵּי ה׳ Wachthaus.

הַרְחָצָה *h. f.* Waschen, Baden.

הַרְחֵק *h. m.* 1. Entfernung. ה׳ עֵדוּת *a.* ungesetzl. Zwischenraum in einem schriftlichen Kontrakt zwischen den Unterschriften; *b.* Zeugenaussage eines Nichtverwandten; 2. Vorsichtsmassregel.

הַרְחָקָה *h. f.* dass. wie 2.

הַרְטָבָה *h. f.* Fruchtbarkeit.

הֲרֵי I *h.* siehe.

הֲרֵי II *h. m.* Fall (?).

הֲרִיגָה *h. f.* Tötung durchs Schwert.

הֵרָיוֹן *h. m.* Empfängnis.

הֲרִיעָה *h. f.* Freudengeschrei.

הֲרִיפָה *h. f.* ה׳ עַיִן 1. Augenzwinkern; 2. Augenblick.

הֲרִיפוֹת *h. f. pl.* Graupen, Grütze.

הֲרִיקָא s. חֲרִיקָא.

הרית (GenJI 10, 11, MS חדיות) l. חֲדָיֵב.

הֲרָךְ s. חֲרָךְ.

הַרְכֵּב *h. m.* auf der Schulter Tragen.

הַרְכָּבָה *h. f.* 1. dass.; 2. Pfropfen.

הַרְכָּנָה *h. f.* Zunicken.

הַרְכִּינָס, הוּרְכִּינוּס *m.* (Ἀρχῖνος) Archinus.

הֲרָמָה *h. f.* 1. Wegschaffen, Entfernen; 2. Beiseitelegen der Priesterabgabe; 3. Erhebung.

הרמוצה s. רָמֵץ.

הוּרְמִיז *m.* 1. Ormuzd, Ahuramazda, Prinzip des Guten im Parsismus; 2. Ortsname; 3. *m. f.* Personenname.

הַרְמֵךְ Ortsname.

הַרְמָנָא, הוּרְמָנָא *x. m.* 1. Befehl; 2. s. קַהֲרְמָנָא.

הוּרְמִינִי (Jer 51, 27, MS חוּרְמִינִי) *f.* (Ἀρμενία) Armenien. s. אַרְמִינְיָא.

הַרְמָנְיָא *x. m.* Autorisation.

הַרְנָא (הַרְאָנָא) *a. m.* Malve (?).

הַרֵינִי *x. f.* (εἰρήνη) Frieden.

הַרְנוּגָא *a. m.* 1. Name eines Vogels (?); 2. eine Distelart.

הרבירק. ה' מיאונום (jGitt 45[d]) l. וִוינְדִּיק מָארִיוֹם, s. וִינְדִּקְמָרְיוֹם.

הָרַס *h.* 1. zerbrechen, zerstören; 2. durchbrechen; 3. *x. Pi.* (ἐρίζω) streiten.

הֶרֶס *h. m.* Zerstörung.

הָרַס Charax, Stadt in Medien.

הרוסן (jTer 48[a]), הרסן *x. m.* (ῥεῦσις?) Fluss (?).

הַרְסָנָא *a. m.* Gericht von zerschnittenen Fischen.

הֲרָעָה I *h. f.* schlechtes Handeln.

הֲרָעָה II *h. f.* Lärmblasen.

הֶרֶף *h. m.* ה' עַיִן Augenblick.

הֲרָפָה *f.* Personenname.

הַרְפַּנְיָא Ortsname.

הַרְפַּתְקָא *x. m.* Begegnis.

הַרְצָאָה, הַרְצָיָה *h. f.* 1. Wohlgefälligkeit (eines Opfers); 2. Versöhnung; 3. Vortrag.

הַרְקָבָה *h. f.* Verfaulen.

הֶרְקֵד *h. m.* Sieben des Mehls.

הַרְקָדָה *h. f.* dass.

הֲרַקְלִיוֹפּוֹלִים (Ἡρακλιόπολις) Ortsname.

הוּרְקָנוֹס *m.* (Ὑρκανός) Personenname.

הַרְשָׁאָה *h. f.* Vollmacht.

הֶרֶת *h. f.* Gebärmutter (?).

הַרְתָּא *a. f.* Streit.

הֶשֵּׂא *h. m.*, *pl.* הֶשֵּׂיאוֹת Abschweifung, Umgehung einer Frage.

הֶשֵּׂג *h. m.* 1. Erreichen; 2. ה' יַד Vermögen, Mittel.

הַשָּׂגָה *h. f.* dass.

הַשְׂכֵּל *h. m.* 1. Weisheit, Verstand; 2. Bezeichnung der mit מַשְׂכִּיל überschriebenen Psalmen.

הַשְׂכָּלָה *h. f.* weise Überlegung.

הַשָּׂמָה *h. f.* ה' עַיִן Achtgeben.

הֶשֵּׁב *h. m.* Zurückgabe.

הֲשָׁבָה *h. f.* dass.

הֶשְׁבּוֹן *h. m.* Ersatzleistung.

הַשְׁבָּתָה *h. f.* Entfernung, Wegräumung.

הַשְׁגָּרָה *h. f.* ה' לָשׁוֹן unbeabsichtigte Anwendung eines geläufigen Ausdrucks.

הַשְׁחָרָה *h. f.* früh Aufstehen, zeitige Arbeit.

הַשְׁחַת *m.* Name eines Gerichtsengels.

הַשְׁחָתָה *h. f.* 1. Zerstörung; 2. Abrasieren.

הֲשָׁטָה *h. f.* Hinüberreichen.

הַשְׁכָּמָה *h. f.* 1. frühe Morgenstunde; 2. früh Aufstehen, zeitig an die Arbeit Gehen.

הַשְׁלָחָה *h. f.* 1. ה' יַד Ausstrecken (der Hand); 2. Bestrafung.

הַשְׁלָכָה *h. f.* Wegwerfen.

הַשְׁלָמָה *h. f.* Vollendung.

הַשְׁמֵד *m.* Name eines Gerichtsengels.

הַשְׁמָדָה *h. f.* 1. Vertilgung; 2. Gebrauch des Wortes שמד.

הֶשְׁמֵט *h. m.* Erlass.

הַשְׁמָטָה *h. f.* dass.

הַשְׁמָרָה *h. f.* Gebrauch des Wortes הִשָּׁמֵר.

הֲשָׁפָה *h. f.* Abreiben, Glätten.

הַשְׁפָּלָה *h. f.* Erniedrigung.

הֶשְׁפֵּעַ *h. m.* Überfluss.

הַשְׁקָאָה, הַשְׁקָיָה *h. f.* 1. Tränken; 2. Darreichen des bitteren Wassers an die des Ehebruchs verdächtige Frau.

הַשָּׁקָה *h. f.* Berührenlassen (zweier Flüssigkeiten).

הַשְׁקָפָה *h. f.* 1. Blicken, Schauen; 2. Gebrauch des Wortes הִשְׁקִיף.

הַשְׁרָשָׁה *h. f.* Wurzelschlagen.

הַשְׁתָּא (Est II 6, 13) *a.* jetzt. הַשְׁתָּא — הַשְׁתָּא bald — bald. (יֵשׁ לוֹמַר) הַשְׁתָּא מִבַּעְיָא — wenn schon (gesagt werden muss) —, bedarf es noch der Erwähnung von —?

הִשְׁתַּחֲוָאָה, הִשְׁתַּחֲוָיָה *h. f.* Niederwerfung, Prosternation.

הִשְׁתַּלְּחוּת *h. f.* ה' יָד Heimsuchung.

השתק. ומהשתקו (KohR 1, 5) l. מִנַּשְׁתִּיקוֹ, s. נַשְׁתִּיק.

התובתא l. הֲתֵיבְתָּא *a. f.* Einwand.

הַתָּזָה *h. f.* Abschlagen, Enthauptung.

הַתְחָלָה *h. f.* Anfang.

הָתַךְ *h. Pu. pt.* מְהוּתָּךְ geschmolzen.

הַתְּלוּת, הַתְּלוֹ Ortsname.

הַתְלָעָה *h. f.* Wurmfrass.

הָתָם *a.* 1. dort, in jenem Falle. הָתָם קָאֵי darauf fusst er (mit seiner Aussage); 2. in Palästina (vom Standpunkte Babyloniens gesprochen).

הַתְקָנָה *h. f.* Anordnung.

הֶתֵּר *h. m.* 1. Erlaubnis; 2. Freilassung, Lösung von Gelübden.

הָתָרָא *a. m.* dass.

הַתְרָאָה, הַתְרָיָה *h. f.* Verwarnung.

הַתָּרָה *h. f.* 1. Auflösung; 2. Erlaubnis.

הַתְרָעָה *h. f.* Lärm blasen.

ו

ו der sechste Buchstabe des hebr. Alphabets. ו' als Zahlzeichen = 6.

וְ, וּ, וֹ *h. a.* 1. und; 2. aber; 3. oder; 4. denn? (zur Einleitung von Fragen).

וָא (= אַבָּא) *m.* Personenname.

וְאוֹ s. וָו.

וָאי *a.* ach, o weh!

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת Bezeichnung des zweiten Buches Mose (Exodus).

וְאִלֵּי s. וְלֵי.

וְדָא s. יְדָא.

וַדָּאָה *a. m.* gewiss, speziell.

וְדָה s. יְדָה.

וִדּוּי *h. m.* Bekenntnis, Sündenbekenntnis.

וִדּוּיָא *a. m.* dass.

וַדַּי, וַדַּאי *h. m., f.* וַדָּאָה, וַדָּיָה, וַדַּיִית 1. gewiss, sicher; 2. speziell; 3. Gewissheit, Thatsache. בְּוַדַּי sicherlich, in der That.

וַדַּי *a.* dass.

וְדַע, וָדַע s. יְדַע, יָדַע.

וְהָ s. וָא.

וָהּ *a.* ei! ha!

וְהָא *a.* 1. ah! 2. und doch.

וּו (= וְהוּא) *a.* und er.

וָו *h. m.* 1. Haken; 2. Buchstabe Waw.

וָוָא *a. m., pl.* וָוִין Ex 38, 28 dass.

וְוָא, וַוְּזָא *a. f., pl.* וַוְזִין Est II 3, 8 Gans, s. אֲוָזָא.

וָטוּב, וָטִיב (?) *h. m.* männliches Glied (?).

וַי (Nu 24, 23) *a.* ach! o weh!

וַיָּא *a. m.* Wehklage.

וַיְדָא (= וְאַיְדָא) s. אַיְדָא.

וָיו s. וָו.

וַיְדַבֵּר Bezeichnung des vierten Buches Mose (Numeri).

ווירינן (jDem 22[b]) l. וַוְרְדִּינַן.

וַיְנָא (?) *a. m.* Weh verursachender Mensch (?).

וַיִּקְרָא Bezeichnung des dritten Buches Mose (Leviticus).

וְכַח, וְכַח s. יְכַח, יְכַח.

וָלָד *h. m., pl.* וְלָדוֹת, וְלָדִים Kind, Junges. וְלַד הַטֻּמְאָה zweiter Grad der Unreinheit.

וַלְדָּא (Gen 40, 20) *a. m., ind.* וְלַד Gen

11, 30 1. Kind; 2. Geburt. יוֹם בֵּית וַלְדָא Gen 40, 20 Geburtstag.
וַלְדָנִית *a. f.* geburtsfähig (?).
וַלְוֹל s. יְלַל.
וְלֵי, וְאלֵי *a.* es schickt sich.
וְלֵוטוּם *x. m.* (βουλευτής) Senator.
וִילוֹן *x. m.* (βῆλον), *pl. h.* וִילָאוֹת, *a.* וִילָן Vorhang.
וָלֵם *m.* (Οὐάλης, Valens) Personenname.
וִינְדִקְטָרִיוֹס *x. m.* (οὐινδικτάριος) Freiheitsstab (bei Befreiung von Sklaven).
וִינּוּן *a.* (= וְאִינּוּן) und sie.
וָנֵי, וְאנֵי Fluss in Babylonien.
וֲנַן *a.* (= וַאֲנַן) und wir.
וְסַם *a. Itpe.* befleckt werden.
וֶסֶת *x. f.* (ἔθος) 1. Gewohnheit, Regel; 2. Menstruation.
וְסִתָּא *x. f.* dass.
וְסִתְנִיָּא Ortsname.
וְסִתָּנִית *x. f.* Weib mit regelmässiger Menstruation.
וְעַד s. יַעַד.
וַעַד *h. m.* Versammlung. בֵּית הַוַּעַד 1. Lehrhaus; 2. Tempel.
וַעֲדָא *a. m.* dass. בֵּית וַעֲדָא Lehrhaus.
וְעִדָּה *h. f.* Bestimmung, Festsetzung.
וִעוּד *h. m.*, *pl.* וִעוּדוֹת, וִעוּדִיּוֹת, וִעוּדִיִן Zugabe, Hinzufügung.
וִיעוּדָא *a. m.* Zusammenkunft.
ועפרן (Cant 5, 14) l. וַעֲפָרָן.
וקתא l. זִקְתָּא.
וֶרֶד *x. m.* (ῥόδον) 1. Rose; 2. rosafarben; 3. Thal (?).
וַרְדָּא (Cant 2, 1) *x. m.* (ῥόδον) 1. Rose; 2. rosafarben; 3. Lappen der Lunge.
וַרְדִימוֹס *m.* (Εὐρύδημος) Personenname.
וַרְדָּן *m.* Personenname.
וַרְדִּינָא *x. m.* 'בֵּי ו Rosengarten.
וַרְדִּינָא *x. m.* (ῥόδινος) 1. Rosenstrauch; 2. Ortsname.
וַרְדִּינָאָה *a. m.* aus Wardina.
וַרְדִּינוֹן *x. m.* (ῥόδινον) Rosenöl.
וְרִיד *h. m.* Halsader.
וְרִיר *h. m.* weisser Fleck im Auge.
וַרְשְׁכָא *x. f.* Frauengurt.
וֶשֶׁט *h. m.* 1. Schlund; 2. enge Öffnung.
וֶשְׁטָא *a. m.* Schlund.
וְתְּ *a.* (= וְאַתְּ) und du.
וַתָּא *a. f.* Vogel (ähnlich dem Rebhuhn).
ותיא = וְאַתְיָא.
וִתּוּר *h. m.* Verzichtleistung.
וְתִינָא s. וַתְנָא.
וָתִיק *h. m.* tüchtig, hervorragend, fromm.
וְתִיקָא *a. m.* Mehlspeise.
וַתְנָא *a. m.* Ader.
וִיתִינְיָא, וְתוּנְיָה, וְתִנְיָה *f.* (Βιθυνία) Bithynien in Kleinasien.
וְתִינְיְקִי *h. m.* (Βιθυνιακός) bithynisch.
וְתַם *x.* (εὐθέως) sogleich.
וְתַק *a. Pa. pt.* מְוַתַּק 1 K 19, 11 Ar MS (Targ. MS מְפָרְקִין) zerschmettern.
וֶתֶק *h. m.* Abzehrung, Schwindsucht.
וָתַר *h.* reichlich sein. *Pi.* 1. mehr thun, ein Übriges thun; 2. nachsichtig sein, auf sein Recht verzichten; 3. Platz machen (auf dem Beete). *Hitp.* 1. gelöst werden, Durchfall bekommen; 2. geächtet werden.
וְתַר *a. Pa.* Nutzen bringen. *Itpa.* Durchfall bekommen.
וִתּוּרוֹן *h. m.* Rest.
וַתְּרָן *h. m.* 1. freigebig; 2. nachsichtig.
וַתְרָנָא *a. m.* dass.
וְתַשׁ s. וְתַם.

ז

ז der siebente Buchstabe des hebr. Alphabets. 'ז als Zahlzeichen = 7.

זְאֵב *h. m.* Wolf.

זְאֵבָה *h. f.* Wölfin.

זְאוָא *a. m.* Laub.

זְאָטוּט s. זְעָטוּט.

זאר s. זוּר.

זאת *h. f.* diese.

זָב *h. m.* 1. am Weiss- oder Blutfluss leidend; 2. schwach; 3. *pl.* זָבִים Name eines Mischnatraktates.

זוּ. זוּבִית (jTaan 64[b]) l. וְזַבְּנִית (so Ven.).

זְבַד *a.* schenken.

זַבְדָּא, זַבְדַּי *m.* Personenname (Abkürzung von זְבַדְיָה).

זַבְדִּין. 'בֵּית ז Ortsname.

זְבוּב *h. m.* Fliege. בַּעַל זְבוּב (so auch im Targum) Fliegenbaal.

זְבוּבִית *h. f.* Fliege.

זְבוּגָא (?) *a. m.* Eidechse.

זְבוּד Ortsname.

זְבוּדָא *a. m.* Geschenk.

זבוזין (jTer 45[b]) l. זְבוּבִין (?).

זְבוּחַ *h. m.* Schlachten.

זְבוּל *h. m.* 1. Wohnung; 2. Tempel; 3. Name des vierten Himmels.

זִבּוּל *h. m.* (Verdrehung von זִבּוּחַ) heidnische Festfeier.

זִבּוּלָא *a. m.* Schaufel.

זְבוּנָא *a. m., ind.* זְבוּן Lv 25, 42 1. Kauf; 2. Börse.

זָבוּנָא (Est II 3, 11, nicht MS) *a. m.* Käufer.

זִבּוּרָא *a. m.* Wespe (?).

זְבוּרִית *h. f.* Untersatz (?).

זִבּוּרִית *h. f.* steinigtes Land.

זִבּוּרִיתָא *a. f.* Biene.

זָבוּת *h. f.* Weissfluss.

זבונא (bMoK 28[b]) l. זְבוּנָא (?).

זָבַח *h.* 1. schlachten; 2. opfern. *Pi.* dass. *Ni.* 1. geschlachtet werden; 2. geopfert werden.

זֶבַח *h. m.* 1. Schlachtung; 2. Opfer, bes. Mahlopfer (an Festen); 3. *pl.* זְבָחִים Name eines Mischnatraktates.

זִבְחָא *a. m.* dass.

זְבִיד, זְבִידָא *m.* Personenname.

זְבִיחָה *h. f.* Schlachtung.

זְבִילָא *a. m.* 1. Korb; 2. Kapsel.

זְבִילָא *a. m.* Grabscheit.

זְבִינָא *a. m., c.* זְבִין Gen 17, 12 1. Ware; 2. Kauf; 3. Kaufpreis, Geld; 4. Börse.

זְבִינְתָא (זְבִינִיתָא) *a. f.* 1. Ware; 2. Kauf.

זָבַל *h. Pi.* 1. düngen; 2. (Verdrehung von זבח) den Götzen opfern. *Ni.* *Hitp.* gedüngt werden.

זְבַל *a. Pa.* düngen. *Itpa.* gedüngt werden.

זֶבֶל *h. m.* Dünger. בֵּית הַזֶּבֶל ein Acker, der gedüngt werden muss. מֵי זְבָלִים Jauche.

זִבְלָא *a. m., ind.* זִיבַל 2K 9, 37, Est II 1, 3 dass.

זַבָּל *h. m.* einer der düngt.

זַבְלָן *x. m.* triefäugig.

זַבְלִינָא *a. m.* ein immergrüner Baum, s. מַבְלִינָא.

זַבֶּלֶת *h. f.* Düngerhaufen.

זְבַן *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּזְבּוֹן Lv 25, 14 kaufen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יְזַבֵּין Ex 21, 7 verkaufen. *Itpa. ipf.* 3 *f. sg.* תִּזְדַּבַּן Lv 25, 23 verkauft werden.

זַג *h. m.* 1. Traubenkern; 2. Schelle, Klingel.

זַגָּא (Ex 28, 34, MS זוֹגָא, Est II 6, 10, MS זִיגָא), זְגָא *a. m.* 1. Schelle; 2. Kern.

זְגָא I *a.* sich niederlassen, sitzen. *Aph.* stützen.

זְגָא II s. סְגָא.

זַגָּג *h. m* Glaser.
זַגָּגָא *a. m.* dass.
זָגָד, זגוד *m.* Personenname.
זָגַר *h.* festhalten (?).
זַגְדָּן, זַגְדּוֹם, זוּגְדָם *x. m.* mit ungleichen Augen.
זְגוּגִיתָא *a. f.* Glas, Glasware.
זָגַג *h.* klar machen.
זַגְזָגְאֵל Name eines Engels.
זְגִיתָא *a. f.* Glasgefäss.
זגנוגאל l. זַגְזָגְאֵל.
זַגְתָּא *a. f.* 1. Hühnchen; 2. ז׳ עַל אֶפְרוּחָהָא die Plejaden.
זָדוֹן *h. m., pl.* זְדוֹנוֹת Frevel, vorsätzlich begangene Sünde.
זְדוֹנָא, זְדוֹנָא *a. m., ind.* זְדוֹן Dt 29, 17, *c. s.* זְדוֹנְהוֹן Jes 1, 6 Soc 59 1. Übermut, Frechheit, Gewaltthat; 2. Überkochen, Leidenschaft.
זדונתא, זדנותא s. זִידָנוּתָא.
זדנין. *pt. pl.* מְזַדְּנִין, s. זְנַע.
זֶה *h. m.* dieser. זֶהוּ (= זֶה הוּא) das ist. אֵי זֶהוּ welcher ist?
זָהַב *h. Hi.* schimmern. *Ho. pt.* goldglänzend.
זָהָב *h. m.* 1. Gold; 2. Golddenar (= 25 Silberdenare = Mk. 15,60).
זְהָבִי *h. m.* Goldschmied.
זָהָה *h. Hi.* für stolz erklären.
זְהֵה, זְהַח *a. Pa.* stolz machen.
זֶהוּ s. זֶה.
זְהוּב *h. m.* Goldmünze.
זָהוּהַ *h. m.* stolz.
זְהוֹתָא *a. m.* 1. stolz; 2. Stolz.
זְהוּם, זוּהֲם *h. m.* 1. Besudelung; 2. Beschmieren der Pflanzen mit Dünger oder Bestreichen mit Öl.
זְהוּמְתָא *a. f.* Schmutz, Rost, s. זִיהוּמְתָא.
זְהוֹרָא *a. m.* Glanz, Pracht.
זְהוּרָא *a. m.* Bewahrtes, Schatz.
זְהוֹרִית *h. f.* 1. Karmesinfarbe; 2. karmesinfarbener Stoff.
זְהוֹרִיתָא (Gen 38, 28) *a. f., ind.* זְהוֹרִי Gen 49, 11 dass.

זְהִיא *a. m.* Glanz.
זְהִימָא *a. m.* schmutzig.
זְהִינָא *a. m.* übermütig.
זָהִיר *h. m.* vorsichtig, sorgfältig.
זְהִירָא *a. m., ind.* זְהִיר Koh 11, 9 dass.
זְהִירוּת *a. f.* Vorsicht, Achtsamkeit.
זָהַל s. זָחַל.
זָהַם *h.* hässlich riechen, schmutzig sein. *Pi.* 1. übelriechend machen, beschmutzen; 2. für illegitim erklären. *Pu.* mit Schmutz behaftet sein. *Hi.* untauglich sein. *Ho.* untauglich gemacht werden.
זְהַם *a.* schmutzig sein. *Pa.* verunreinigen. *Itpe.* 1. besudelt werden, sich besudeln; 2. eklig, überdrüssig werden.
זוּהֲמָא *a. m.* 1. Schmutz; 2. Dunst.
זוהמא ליסטרון l. זוּמַלְסְטְרוֹן.
זוּהֲמָה, זוּהֲמָה *h. f.* Schmutz.
זְהַמוּמָא *a. m.* Besudelung (der Pflanzen).
זוּהֲמִי Beiname eines Lehrers (der über Händereinigung vorgetragen hat).
זָהַר *h. Ni.* vorsichtig sein. *Pi.* glänzen machen. *Hi.* warnen. *Ho.* verwarnt werden, ein Verbot erhalten.
זְהַר *a.* 1. *pt. pass. pl.* זְהִירִין Cant 5, 10 glänzen; 2. warnen. *Aph.* 1. *pf.* אַזְהַר Jes 9, 1, *pt. m.* מַזְהַר Sac 9, 15, *f.* מַזְהֲרָא Cant 5, 2 leuchten; 2. glänzen lassen: 3. *ipf.* 2 *m. sg.* תַּזְהַר Ex 18, 20 einschärfen; 4. warnen. *Itpe. pf.* אִזְדְּהַר Ez 33, 4 sich warnen lassen.
זַהֲרָא (Ez 8, 2, MS זִיהוֹרָא), זוּהֲרָא *a. m.* 1. Licht, Glanz; 2. *pl.* זַהֲרִין Cant 7, 2, Thr 4, 7 (*in margine*) Edelstein.
זִהֲרָא I *a. m.* 1. Mond, Mondlicht; 2. Grundstück.
זִהֲרָא II *a. m.* 1. Gift; 2. Ärger.
זְהָרוּרָא *a. m.* Schimmer, Lichtstrahlung.
זְהָרוֹרָא *a. m.* Grundsteuerbeamter (?).
זוֹ *h. f.* diese, dieses. זוֹ הִיא — זוֹ הִיא das ist dasselbe wie jenes.
זוּגָא *x. m.* 1. Paar; 2. Schere; 3. Beiname einer Person.

זוב *h.* fliessen, tropfen.

זוב *h. m.* 1. Weissfluss; 2. Blutfluss.

זוּבָא *a. m.* dass.

זוּבָן *h. m.* die Haut, welche das Glied des männlichen Tieres umschliesst.

זְוַג *x. Pi.* זֵוֵג, זִוֵּג, זַוֵּג 1. verbinden, paaren; 2. zur Ehe verbinden; 3. angreifen; 4. ähnliche Fälle heranziehen. *Pu.* gepaart werden. *Hitp.* 1. sich verbinden, sich zusammengesellen; 2. verheiratet werden; 3. angreifen.

זְוַג *x. Pa.* זַוֵּיג verbinden, paaren. *Itpa.* sich verbinden.

זוג *x.* (*h.*) durchsichtig, glasartig sein.

זוג *x.* (*a.*) dass.

זוג I *x. m.* (ζεῦγος), *pl.* זוּגִים, זוגות 1. Paar. בֶּן זוג Genosse, Gegenstück; 2. Gattin; 3. Schere; 4. *pl.* זוגות die Paare der Schriftgelehrten.

זוג II *h. m.* 1. Schelle; 2. Trester.

זִוּוּג *x. m.* Paarung, Heirat.

זוּגָא I (Est II 7, 10) *x. m.* (ζεῦγος), *ind.* זוג 2K 9, 25, Jes 22, 6 1. Paar, Gespann. בַּר זוג Gattin; 2. Wechselkleid; 3. Genosse; 4. Gattin; 5. Beiname einer Person; 6. Schere.

זוּגָא II (Ex 39, 26) *a. m.* 1. *pl.* זוּגִין Ex 28, 33 Schelle, Klingel; 2. Trester.

זוּגִיתָא (Est II 1, 3) *a. f.* Glas.

זוד *h. Hi.* mutwillig handeln.

זוד *a. Aph. ipf.* יָזִיד Ex 21, 14 (MS יַרְשַׁע) dass.

זְוַד *a. Pa.* verproviantieren. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אִזְדַּוַּדוּ Jos 9, 4 1. sich verproviantieren; 2. ein Bündel schnüren, Gebund binden.

זְוָדָא *a. m., pl.* זְוָדִין Gen 42, 25 1. Reisekost; 2. Reisesack; 3. *pl.* זְוָדִן Sterbekleid.

זוּהַּ *a.* stolz sein.

זִוּוּג *x. m.* 1. Verbinden, Paarung, Verheiratung; 2. Genosse, Ehegenosse.

זִוּוּעַ *h. m.* Zittern.

זוז *h.* von der Stelle rücken, weichen. *Hi.* fortbewegen.

זוז *a.* weichen. *Aph.* schütteln.

זוז *h. m.* 1. Zuz, Silberdenar (0,70 Mk.); 2. Zuz, Gewicht (= $^1/_{100}$ Litra = 3,6 gr.).

זוּזָא (1S 9, 8) *a. m.* 1. dass.; 2. l. זוּגָא oder זְוָא.

זוזין (ExJII 28, 19 für מַרְקִין) *x. m.* Name eines Edelsteins.

זוח I *h.* erhaben, stolz sein.

זוח II *h.* unbeständig sein. *Hi.* weichen machen, zu anderer Meinung bewegen.

זוח I *a.* hochgemut sein.

זוח II *a.* weichen, unbeständig sein. *Aph. pt.* מְזִיחַ Jer 50, 23 (MS מְזִיעַ) bewegen.

זוחֲלָא *a. m., pl. c.* זוחֲלֵי Mi 7, 17 (MS זָחֲלֵי) Gewürm.

זוט *x. m.* 1. Beutel am Fischnetz (?); 2. Auswurf des Meers.

זוּטָא *a. m.* zart, klein, jung, kurz.

זוּטֵי *a. m.* 1. der Jüngere; 2. Personenname.

זוּטַר *a. Pass.* klein erscheinen.

זוּטְרָא *a. m., ind.* זוּטַר Cant 4, 9 1. jung, klein; 2. Personenname.

זָוִית *h. f.* Winkel. קֶרֶן ז׳ Ecke.

זָוִיתָא *a. f., ind.* זָוִי Ez 42, 3 (MS זָוֵי), 1K 7, 4 (MS חָזֵי), זָוְיָא, *pl. d.* זָוְיָתָא Ex 25, 26 dass.

זול *h.* 1. wertlos, billig sein. *pt.* זָל verächtlich; 2. verschwenderisch sein. *Hi.* 1. billig werden, im Preise fallen; 2. verachten. *Ho.* billig werden.

זול I *a.* 1. billig sein; 2. geringschätzen. *pt.* זָיל verächtlich. *Aph.* billig verkaufen. *Itpe.* geringgeschätzt werden.

זול II *a.* spinnen (?).

זול *h. m.* billig.

זוּלָא *a. m.* dass.

זוּלְלָא *a. m.* Knaul.

וֹלָּלָה *h. f.* Knaul.
וֹמָא *m.* Personenname.
זון *h.* 1. nähren, füttern. עֵינָיו ז' seine Augen weiden. *Ni.* gefüttert, genährt werden. *Hi.* ernähren.
זון *a., pf.* זָן Gen 47, 12 1. ernähren; 2. unterhalten. *Pa.* ernähren. *Itpe. pf.* אִתְּזַן, אִתְּזִין, *ipf.* 3 *m. sg.* יִתְּזַן Gen 41, 40, 3 *m. pl.* יִתְּזְנוּן Ho 9, 2 genährt werden.
זוֹנָה *h. f.* 1. Hure; 2. Hure im Sinn des Gesetzes für Priesterehen.
זוֹנִין *m.* Personenname.
זוע I *h.* zittern. *Hi.* 1. erregen; 2. aufgeregt werden. *Pilp.* זַעְזַע erregen, erschüttern. *Hitpalp.* אִזְדַּעְזַע 1. erregt werden, zittern; 2. sich empören.
זוע II *h. Hi.* schwitzen.
זוע I *a.* 1. *ipf.* 3 *m. pl.* יְזוּעוּן Ex 13, 17 bewegt sein, zittern; 2. *pf.* זָע Gen 32, 25 weichen. *Pa.* schrecken. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אֲזִיעַ Jud 8, 12 aufschrecken, zittern machen. *Palp. ipf.* 3 *f. sg. c. s.* תְּזַעְזְעִנֵּיהּ Gen 49, 9 erschüttern, aufschrecken. *Itpalp. pf.* אִזְדַּעְזַע Jes 12, 1, *ipf.* 3 *m. sg.* יִזְדַּעְזַע Est II 1, 2 erschüttert, erschreckt werden.
זוע II *a. Pa.* (*Aph.?*) schwitzen.
זְוָעָה ,זוֹעָה *h. f.* Unwetter, Erdbeben.
זועפא l. זוֹעֲתָא.
זוֹעַר Ortsname (Zoar).
זוֹעֲתָא *a. f.* 1. Unwetter, Erdbeben; 2. *c. s.* זוֹעֲתָךְ Dt 2, 25 (MS זִיעֲתָךְ) Furcht.
זוף *h.* s. זִיף.
זוף *a.* 1. *ipf.* 3 *m. sg.* יְזוּף Jes 17, 13 schelten; 2. s. זִיף.
זְוַק *a. Pa.* aufblasen.
זְוַקְנָא *a. m.* aufgeblasen, geschwollen.
זור *h.* abweichen.
זור I *a., imp. pl.* זוּרוּ Nu 16, 26 1. abweichen; 2. *pf.* 3 *pl.* זָרוּ Gen 19, 3 einkehren.
זור II (= צור) *a.* einwickeln, festhalten. *Pa.* זַוַּר rollen.
זוּר *h. m.* Blütenkrone (?).
זַוָּר *h. m.* mit rollenden Augen.
זורייה s. זוּרְזְיָא.
זָוְתָא s. דָּוְתָא.
זָאזָא ,זְזָא *a. m.* Laub.
זְחוּחָא (Thr 3, 33, nicht MS) *a. m.* 1. Stolz; 2. stolz.
זָחַח *h. Hi.* für stolz erklären.
זָחַל *h.* 1. fliessen; 2. ergiessen. *Hi.* fliessen lassen.
זְחַל I *a.* 1. *pt. pl.* זָחֲלִין Dt 32, 24 kriechen; 2. *pt. pl.* זָחֲלִין Est II 1, 2 (nicht MS) fliessen lassen. *Aph.* ausfliessen lassen.
זְחַל II *a.* glänzen.
זָחַל *h. m.* eine Heuschreckenart.
זַחֲלָא *a. m., ind.* זְחִיל 1. eine Heuschreckenart; 2. *pl.* זַחֲלֵי עַפְרָא Mi 7, 17 Geschmeiss, Gewürm.
זַחֲלָא (Am 4, 9, Jer 51, 27) *a. m.* dass.
זחלל (DtJII 32, 34) l. זַחֲלֵי s. זַחֲלָא.
זַחְתָּן *h. m.* stolz.
זֵט *x.* (ζῆθι) zur Gesundheit!
זֵיטָא *x.* (ζῆτα) der griechische Buchstabe Zeta.
זִטּוּט s. זַעֲטוּט.
זמחא l. זְנוּחָא.
זֵיטֵיטוֹס (זיטוטוס BerR 32, זיגטטיוטוס BerR 38) *x. m.* (ζητητός) vogelfrei.
זֵיטֵימָא (VajR 20 זמנין, BemR 4 זיטמא) *x. m.* (ζήτημα) Makel, Vergehen.
זוטוס *m.* (Ἰζάτης) Personenname.
זִמְרִי *m.* Personenname.
זִיבָא *a. m.* Wolf.
זִיבָה *h. f.* Weissfluss.
זִיבוּת *h. f.* dass.
זִיבוּתָא *a. f.* dass.
זֵידָא *a. m.* frech, Bösewicht.
זֵידוֹן *h. m.* Frechheit, Bosheit.
זֵידוֹנָא *a. m.* frech.
זֵידוּתָא *a. f., ind.* זֵידוּ Ez 24, 7 Bosheit.
זיידל (jAbZ 41[a]) l. גִּידַל.

וִידָנָא (וִידָאנָא Est II 1, 1) *a. m.* frech.

וִידָנוּתָא (Dt 29, 18, Hb 1, 3) *a. f.* Frechheit.

וִיהָא (?) *a. m.* Glanz.

וִיהוּמְתָא *a. f., c. s.* וִיהוּמְתֵיהּ Ez 24, 6 Schmutz.

וִיהוֹרָא (Ez 1, 13) *a. m., c.* וִיהוֹר Dt 33, 2 1. Glanz; 2. Vorsicht.

זיו *h. m.* 1. Glanz; 2. frisches Aussehen; 3. Name des zweiten Frühlingsmonats.

זִיוָא *a. m., ind.* זיו Sac 6, 13, *c. s.* זִיוָךְ Nu 27, 20 dass.

זִיוַאי *m.* Personenname.

זִיוּן *h. m.* 1. Rüsten, in den Krieg Ziehen; 2. Krönchen auf die Buchstaben Setzen.

זִיוּנָא *a. m.* 1. *c. s.* זִיוּנָהּ Ex 21, 10 Nahrung; 2. Rüsten; 3. Krönchen auf die Buchstaben Setzen; 4. Verwaltung.

זִיוּעָא *a. m., ind.* זִיוּעַ Nah 2, 11 Zittern.

זִיוּף *h. m.* Fälschung.

זִיוּפָא *a. m.* dass.

זִיוְתָא *a. f., c. s.* זִיוְתְהוֹן Est II 1, 7 Glanz.

זִיוְתָנָא *a. m., ind.* זִיוְתָן Sac 10, 3 glänzend, vornehm.

זיז *h. m.* 1. Milbe, Kriechtier; 2. Name eines Vogels.

זִיזָא *a. m.* 1. 1K 6, 5 Ausbau, Balkon; 2. Wurm; 3. Personenname.

זִיזִין Ortsname.

זִימָא *a. m.* Nasenloch, Schnauze.

זימי l. זוּמֵי.

זין *h. m.* Zin (Gewicht = Zuz = $^1/_{100}$ Litra).

זַיֵּן *h. Pi.* bewaffnen. *Pu.* bewaffnet sein. *Hitp.* sich rüsten.

זַיֵּן *a. Pa. pt. pass. pl.* מְזַיְּנִין Gen 49, 19 bewaffnen. *Itpa. pt. pl.* מִזְדַּיְּנִין Jo 2, 9 (MS מִדַּיְּנִין l. מְזַיְּנִין) gerüstet sein.

זַיִן Buchstabe Zajin.

זֵינָא, זַיְנָא *a. m., ind.* זֵין Gen 41, 44, Jes 22, 6 Waffe.

זֵיְנָא *a. m.* Schaden, Verlust.

זִיעַ *h. m.* Zittern.

זִיְעָא *a. m.* 1. Am 1, 1 Erdbeben, Unwetter; 2. זִיְעָא Jes 21, 3, *ind.* זִיַע Dt 28, 25, Jes 66, 37, Jer 22, 23, Est II 4, 2 Zittern, Schrecken; 3. s. זִיעֲתָא.

זֵיעָה I *h. f.* Schweiss.

זֵיעָה II *h. f.* Aufregung.

זֵיעֲתָא I (Gen 3, 19) *a. f.* Schweiss.

זֵיעֲתָא II (Jer 22, 23, Est II 4, 2, MS an beiden Stellen זִיַע) *a. f., c. s.* זֵיעֲתָךְ Dt 2, 25 Aufregung, Schrecken.

זיף s. יְזַף leihen.

זִיף *h. m.* 1. Honigwabe; 2. Ortsname.

זיף s. זִפָּא.

זַיֵּף *h. Pi.* 1. fälschen, betrügen; 2. als falsch erweisen. *Pu. Hitp.* gefälscht sein.

זַיֵּף *a. Pa. inf.* מְזַיְּפָא Jer 8, 8 fälschen.

זיפא s. זִפְתָּא.

זִיפָא (Ex 32, 4) *a. m.* Futteral, Kasten (cf. syr. זיבא).

זַיְפָא *a. m.* 1. Fälschung; 2. gefälschtes Dokument.

זַיְפִי *m.* Personenname.

זַיְפָנָא *a. m.* Fälscher.

זַיְפָנוּתָא *a. f.* Fälschung.

זיק (זִיק) *h. m.* 1. Komet; 2. Windstoss.

זִיקָא *a. m.* dass.

זִיקָה *h. f.* Verpflichtung.

זִיקְתָא *a. f., pl.* זִיקִין Blitz.

זֵיר *h. m., pl.* זֵירִין 1. Rand, Kranzleiste; 2. Blüte (?), Samenkapsel (?); 3. eine Hand voll, s. זֶרֶת; 4. Zugabe.

זֵירָא *a. m., ind.* זֵיר Ex 25, 11 Rand, Kranzleiste.

זֵירָא *a. m.* (= זְעֵירָא) Beiname verschiedener Männer.

זִירָא *a. m.* Kelterkufe.
זִירָה *h. f.* Cirkus.
זִירוּד *h. m.* 1. Zweige Abschneiden; 2. Personenname.
זֵירוּז *h. m.* 1. Anspornen; 2. Personenname.
זֵירוּעָא *a. m., ind.* זֵירוּעַ Lv 11, 37 Säen, Saat.
זַיִת *h. m., pl.* זֵתִים 1. Ausfluss; 2. Olive; 3. Ölbaum (*Olea europea*).
זֵיתָא (Gen 8, 11), **זֵיתָא** *a. m.* 1. Olive; 2. Ölbaum; 3. Name eines Reinigungsmittels (Laugensalz).
זייתיה (jPes 29[d]) l. זֵיתוּם.
זַךְ *h. m.* klar, rein, durchscheinend.
זְכָא *a., ipf.* 1 *pl.* נִזְכֵּי Gen 44, 16 unschuldig, gerecht sein; 2. *pt. m. d.* זַכָּא (= זַכָּאָה) Gen 24, 8 unbestraft bleiben; 3. würdig sein; 4. überwinden; 5. Barmherzigkeit üben. *Pa.* 1. reinigen; 2. *pt. sg. m.* מְזַכֵּי Ex 34, 7 straflos erklären; 3. *pf.* 3 *pl.* זַכִּיאוּ Jer 3, 11 für gerecht halten; 4. für würdig erklären, Recht auf einen Besitz geben. *Itpa.* 1. gerechtfertigt werden, straflos ausgehen; 2. sich rechtfertigen.
זְכָא *a. m, pl.* זְכִין Kehricht, Wegzuräumendes.
זַכָּא (= זַכָּאָה) s. זְכָא.
זַכָּאָה (Gen 18, 25) *a. m.* 1. *ind.* זַכֵּי Dt 19, 13, זַכָּאֵי unschuldig, rechtschaffen; 2. berechtigt zu —, würdig für —.
זַכָּאוּתָא *a. m., c.* זַכָּאוּת Gen 20, 5 1. Gerechtigkeit; 2. Rechtfertigung.
זָכָה *h.* 1. gerecht sein, Verdienst haben; 2. Recht bekommen (obsiegen); 3. verdienen, würdig erfunden werden; 4. erlangen, Besitz ergreifen; 5. Verdienst schaffen. *Pi.* 1. freisprechen, rechtfertigen; 2. erlangen, erwerben; 3. Verdienst schaffen; 4. bekehren, tugendhaft machen. *Hitp.* 1. freigesprochen, gerechtfertigt werden; 2. sich rechtfertigen.
זְכוֹכִית *h. f.* Glas, Krystall. *pl.* זְכוֹכִיּוֹת Glaswaren.
זְכוֹכִיתָא *a. f.* dass.
זָכוּר *h. m.* männlich.
זְכוּרוּ *h. f.* Totenbeschwörung, Zauberei.
זְכוּרוּתָא *a. f., ind.* זְכוּרוּ Lv 20, 27, Jes 8, 19 1. dass.; 2. Totenbeschwörer.
זְכוּרִים *h. m.* Totenbeschwörung.
זְכוּרִין *a. m.* dass.
זְכוּת *h. f., pl.* זְכֻיּוֹת 1. Gerechtigkeit, gute That; 2. Verdienst; 3. Vorteil, Gewinn; 4. freisprechendes Urteil.
זָכוּתָא (Dt 6, 25) *a. f.* 1. Gerechtigkeit, gute That; 2. Recht; 3. Heilsthat.
זַכַּי I *h. m.* 1. schuldlos, rechtschaffen; 2. berechtigt zu —, würdig für —.
זַכַּי II *m.* Personenname (Zacharja).
זְכִיָּה *h. f.* Besitzergreifung, Eigentumsrecht.
זַכִּיכָא *a. m.* rein.
זְכִירָה *h. f.* 1. Erinnerung, Gedenken; 2. Rezitation.
זְכִיתָא *a. f.* Rutenbesen.
זָכַךְ *h.* klar sein. *Pi. Pilp.* klären, läutern.
זָכַר *h.* gedenken, beachten. *pt.* זָכוּר eingedenk. *Ni.* sich erinnern. *Hi.* 1. in Erinnerung bringen; 2. anführen, zitieren.
זָכָר *h. m.* 1. Männliches, Mann, Knabe; 2. Widder; 3. männl. Glied; 4. Spitze.
זֵכֶר *h. m.* Gedenken, Erinnerung.
זִכָּרוֹן *h. m., pl.* זִכְרוֹנוֹת 1. Gedächtnis; 2. Bibelstellen, in denen vom Gedenken Gottes die Rede ist; 3. Teil des Musaphgebetes für Neujahr.
זַכְרוּת *h. f.* 1. männliches Geschlecht; 2. männliches Glied; 3. Spitze; 4. Hahnentritt (im Ei).
זַכְרוּתָא *a. f.* 1. dass.; 2. Quelle; 3. זכרותא jSabb 14[d] (vgl. Ab. z. 40[d]) l. זָכוּתָא.
זַכְרָן *h. m.* mit gutem Gedächtnis begabt.
זָל *h. m.* Schlemmer.
זְלָא *a.* fliessen.

זְלָא, זוּלָא *a. m.* Billigkeit, niedriger Preis.
זָלַג *h.* tropfen, triefen.
זְלַג *a., pt. pl. f.* זָלְגָן Thr 1, 16 dass.
זַלְדְּקָן *a. m. ind.* dünnbärtig.
זְלוֹחָאָה *a. m.* Sprenger.
זְלוֹעָא *a. m., ind.* זְלוֹעַ Jer 19, 1 Krug.
זְלוֹף *h. m.* Sprengen.
זְלוּקְפָּא *x. m.* Kropf.
זְלוּתָא (Thr 1, 8) *a. f.* 1. Geringschätzung; 2. niedriger Preis.
זְלְזוּלָא *a. m.* Geringschätzung.
זַלְזְלָא *a. m.* Schlemmer, Verschwender,
זַלְזְלָנָא *a. m.* gefrässig, unmässig.
זָלַח *h.* 1. fliessen, überschwemmt sein; 2. sprengen.
זְלַח *a., inf.* מִזְלַח Jes 30, 14 1. sprengen, ausgiessen; 2. sich ergiessen. *Itpe.* sich ergiessen. *Aph.* 1. ausgiessen lassen; 2. Durchfall bewirken.
זֶלַח *h. m.* Sprengung.
זִלְחָא *a. m.* 1. dass.; 2. Strömung.
זולטא s. זִלְתָא.
זִלַּי *m.* Personenname.
זְלִילָא *a. m.* 1. gering, verächtlich; 2. billig.
זְלִיפָה *h. f.* Sprengen, Ausgiessen.
זְלִיקָא *a. m.* Glanz.
זָלַל *h. Hi. Ho.* billig werden. *Pilp.* זִלְזֵל 1. verachten, geringschätzen; 2. verschwenden, nicht verstehen mit Geld umzugehen.
זְלַל *a.* 1. verächtlich sein; 2. *pt.* זָלֵיל Dt 21, 20 verächtlich behandeln, verschwenden. *Palp.* זַלְזֵל 1. geringschätzen; 2. den niedrigsten Preis berechnen. *Itpalp. pt. f.* מִזְדַּלְזְלָא Koh 9, 16 (MS מִזְדַּלְזְיָא) geringgeschätzt werden.
זַלָּל *h. m.* unmässig.
זָלַף *h.* 1. ausleeren; 2. träufeln, sprengen. *Pi.* tropfen lassen. *Hi.* tropfenweise fallen.
זְלַף *a.* tropfen. *Pa.* זַלֵּיף Hb 2, 15 (MS זְלִיף) tropfen lassen, ablaufen lassen.

זֶלֶף *h. m.* Sprengung.
זִלְתָא *a. f.* Korb.
זום *x. m.* (ζωμός) Brühe.
זְמָא *x.* (ζημιόω) *Pa.* זַמֵּי eine Geldstrafe auferlegen. *Itpa.* אִזְדַּמֵּי bestraft werden.
זוּמָא, זִימָא *x. m.* (ζέμα, ζωμός) Beize zum Färben der Wolle.
זָמָה s. זְהַם.
זִמָּה *h. f.* 1. Unzucht; 2. Plan, Ratschlag, Tücke.
זְמוּם *h. m.* Gebiss.
זְמוּן *h. m.* 1. Bestimmung; 2. Vorladung; 3. Einladung zum gemeinsamen Tischgebet; 4. Zusammenkunft.
זְמוּנָא *m.* Personenname.
זְמוֹרָא *a. m.* blau.
זְמוֹרָה *h. f.* 1. Weinrebe; 2. Rute. בַּעַל הַזְּמוֹרָה Centurio; 3. männliches Glied.
זְמוֹרְתָא *a. f.* Gesang.
זִמּוּם *h. m.* Planen.
זְמוּזְמָא *a. m.* Kastagnette.
זִימְיָא *x. f.* (ζημία), *pl.* זִימְיָן, זִימְיוֹת Geldstrafe.
זִימְיוֹן *x. m.* (cf. ζημία), *pl.* זִימְיוֹנוֹת Geldstrafe.
זְמִיוֹנָא *a. m.* böser Anschlag.
זֹמְמִים *h. m.* falsches Zeugnis.
זְמִינָא *a. m.* 1. *ind.* זְמִין Ex 34, 2, Lv 16, 21 bereit; 2. *pl. d.* זְמִינַיָּא 1 S 9, 13 Gast; 3. Personenname.
זְמִירָא *a. m.* Gesang.
זְמִירָה *h. f.* Beschneiden des Weins.
זָמִית, זוּמִית *x. f.* (ζωμός) Brühe.
זַמְלִינָא *a. m.* ein immergrüner Baum, s. זַבְלִינָא.
זומלסטרון, זומַלְסְטְרָא *x. m.* (ζωμάρυστρος) Schöpflöffel.
זָמַם I *h.* Übles sinnen. עֵד זוֹמֵם ein (hinterlistiger, vgl. Dt 19, 9) falscher Zeuge. *Pi.* Zeugen als falsche erweisen. *Pu. pt.* מְזוּמָּם von falschen Zeugen verklagt. *Hi.* als falschen Zeugen erweisen. *Ho.* als falscher

Zeuge überführt werden. *Hitp.* 1. dass.; 2. erdichtet werden.

זָמַם II *h.* Maulkorb, Nasenring anlegen.

זְמַם I *a.* *Itpe.* *imp.* *pl.* אִתְזְמִימוּ (MS אִשְׁתְּמִימוּ) Jes 29, 9 sinnen. *Aph.* als falschen Zeugen erweisen. *Ittaph.* als falscher Zeuge erwiesen werden.

זְמַם II *a.* Maulkorb, Nasenring anlegen. *Pa.* dass.

זְמָם I *h.* *m.* falsches Zeugnis.

זְמָם II *h.* *m.* Maulkorb, Nasenring.

זְמָמָא II (Cant 1, 10) *a.* *m.* Maulkorb, Nasenring.

זָמַן *h.* *Pi.* 1. einladen; 2. gemeinsam das Tischgebet sprechen. *Hi.* 1. bestimmen; 2. anzeigen. *Hitp.* 1. begegnen, zusammentreffen; 2. ein Zusammentreffen verabreden.

זְמַן *a.*, *pt.* *pass.* זְמִין bereit, s. זְמִינָא. *Pa.* *pf.* זַמִּין Ex 19, 14, *ipf.* 2 *sg.* תְּזַמֵּן 1S 16, 3 1. bestellen; 2. vorbereiten; 3. einladen; 4. l. זְמַם. *Itpa.* *pf.* 3 *pl.* אִזְדַּמַּנוּ Jos 11, 5, *ipf.* 3 *pl.* *m.* יִזְדַּמְּנוּן Nu 10, 3 1. sich anschicken; 2. sich einfinden; 3. sich gesellen.

זְמָן *h.* *m.* 1. bestimmte Zeit, Termin. בִּזְמַן שֶׁ wenn; 2. Festzeit; 3. Segensspruch beim Eintritt eines Festes.

זִמְנָא (Gen 2, 23) *a.* *m.* (*f.*), *c.* זְמַן Dt 16, 6 l. זְמַן 1. Zeit; 2. Festzeit; 3. Mal. זִמְנִין zuweilen. עֲסַר זִמְנִין Nu 14, 22 zehnmal. זִמְנָא — זִמְנָא bald — bald. מַשְׁכַּן זִמְנָא Lv 1, 1 Stiftshütte.

זָמַר I *h.* abschneiden, stutzen. *Ni.* 1. abgeschnitten werden; 2. hingerafft werden. *Pi.* 1. loben, besingen; 2. rezitierend lesen.

זָמַר II *h.* *Hi.* blau machen.

זְמַר *a.* *Pa.* *inf.* זַמָּרָא Koh 2, 8 singen.

זֶמֶר *h.* *m.* Musik, Saitenspiel, Gesang.

זַמָּר *h.* *m.* Musiker.

זַמָּרָא *a.* *m.*, *pl.* *d.* זַמָּרַיָּא Koh 2, 8 (MS זְמָרַיָּא) dass.

זְמָרָא *a.* *m.*, *c.* זְמַר Gen 4, 21 Soc 84, Or 2228 זְמַר), *pl.* זְמָרִין Est II 8, 15 1. Musik; 2. Personenname.

זִמְרָא *a.* *m.*, *ind.* זְמַר Koh 2, 8 dass.

זְמַרְגַּד *x.* *m.* 1. *pl.* זְמַרְגְּדִין Est II 1, 2 (σμάραγδος) Smaragd; 2. mons Smaragdus, Gebirgszug zwischen Nil und rotem Meer, südöstlich von Theben.

זִמְרָה *h.* *f.* Gesang.

זַמָּרִיתָא *a.* *f.*, *pl.* *d.* זַמָּרְיָתָא Koh 2, 8 (MS זְמוֹרְתָא) Spielerin.

זִמְתְּנָא Name eines Volkes.

זוּן, זוּנֵי, זוּנִין *x.* *f.* (ζώνη), *pl.* זוּנָאוֹת, זוּנִיוֹת Gürtel.

זְנָא *a.* *Pa.* *pf.* 3 *f.* *sg.* זַנִּיאַת Gen 38, 24 huren.

זְנָא *x.* *m.* 1. *c.* *s.* זְנֵיהּ Gen 1, 11 Geschlecht, Art; 2. Gewürzart.

זַנָּאָה *a.* *m.*, *pl.* זַנָּאִין Jer 9, 1 Buhle, ausschweifend.

זָנָב *h.* *m.* 1. Schwanz; 2. das Letzte, Ende; 3. männliches Glied.

זָנַב *h.* *Pi.* 1. ausschneiden; 2. an jemand vorüberkommen (?).

זְנַבְיָא *f.* (Ζηνοβία) Personenname.

זַנְגָּאָה *a.* *m.* Bewohner von Ζίγγις (Landschaft an der Ostküste von Afrika).

זַנְגְּבִילָא *x.* *m.* 1. (ζιγγίβερις) Ingwer; 2. Cant 3, 9 (MS מַבְלִינָא) l. זַנְבְּלִינָא, s. זְבְלִינָא.

זַנְדְּקָא, זנדוקנא, זנדוקא l. זַנְדְּקָא *x.* *m.* Kerkermeister.

זָנָה *h.* huren. *Pi.* 1. Buhlerei treiben; 2. zur Buhlerei locken; 3. entarten.

זְנוּחָא Ortsname.

זְנוּנִים *h.* *m.* *pl.* Unzucht, Buhlerei.

זִנּוּק *h.* *m.* 1. Ausspritzen; 2. Strahl.

זְנוּת *h.* *f.* Unzucht, Buhlerei.

זְנוּתָא (Ho 4, 11) *a.* *f.*, *c.* *s.* זְנוּתַהּ Gen 38, 24 dass.

זָנַע *h.* *Pass.* אִזְדַּנְּעַ, *pt.* *pl.* מִזְדַּנְזִין (= מִזְדַּנְּעִין) sich schütteln.

זָנַח *h.* 1. verabscheuen; 2. Ekel erregen. *Pi.* reinigen (?). *Hi.* 1. verwerfen; 2. reinigen (?).

זוּנִין, זוּנֵיָא (vielleicht זְוָנִין, זְוָנַיָא?) *x. m. pl.* (ζιζάνια) Lolch (*Lolium spec.*).

זינומא l. זִימִּמְא.

זינומתא (NuJI 5, 21) l. קִינּוּמְתָא (so MS).

זֵינוֹן *m.* (Ζήνων) Personenname.

ליזניה (GenJI 14, 2 MS) l. *inf.* לְזַנָּיָה.

זְנִיוּתָא *a. f.* Hurerei.

זוּנִיתָא *x. f.* (ζώνη) Gürtel, Schurz.

זָנִיתָא (Dt 23, 19, Jo 4, 3), זַנָּיְתָא *a. f.* Hure.

זָנַק *h. Pi.* 1. ausspritzen; 2. verschmachten lassen. *Hi.* tropfen, giessen.

זַנְקָא s. בּוּרְזַנְקָא.

זוּנָרָא *x. m., pl.* זוּנָרִין Est II 8, 15 (ζωνάριον) Gürtel.

זוּסְטָא *x. m.* (ζωστήρ) Gürtel, Schürze.

זוּסִימִי *m.* (Ζώσιμος) Personenname.

זוּסְמָא *x. m.* (ζῶσμα) Schurzfell.

זוסתא s. זוּסְמָא.

זעא s. זְעַר.

זְעוּרִין *a. m. pl., c. s.* זְעוּרוֹהִי Gen 8, 21, זְעוּרָנָא Gen 46, 34 Jugendzeit.

זְעוּזְעָא *a. m.* Schrecken.

זְעַזַע s. זוּעַ.

זַעֲוָעוּת *h. f.* Bewegung, Erregung.

זעטוט. *pl. c.* זעטוטי für Ex 24, 5. 11 überlieferte Variante, bez. Übersetzung von נערי und אצילי (viell. aus ζητητής entstanden).

זַעֲטוּטָא *x. m., pl.* זַעֲטוּטִין Cant 6, 5 Jüngling (ein aus jener Variante erschlossenes Wort).

זעיא s. זְיָעָא.

זְעֵירָא (Gen 44, 23) *a. m.* 1. klein, wenig; זְעֵיר — זְעֵיר Ex 23, 30 allmählich; כִּזְעֵיר פּוֹן Gen 26, 10 beinahe; פּוּם זְעֵיר דֵּין Ru 2, 7 nur ein wenig; 2. Beiname verschiedener Männer.

זְעֵירוּתָא *a. f., c.* זְעֵירוּת Lv 25, 16 Kleinheit.

זָעַם *h., pt. pass.* זָעוּם zornig.

זַעַם *h. m.* Zorn.

זָעַף *h.* 1. heftig sein; 2. zürnen.

זְעַף *a.* 1. heftig sein; 2. zürnen.

זַעַף *h. m.* 1. Heftigkeit; 2. Zorn.

זַעְפָּא *a. m.* 1. Sturm; 2. Zorn.

זַעְפְּרָנָא *x. m.* 1. Safran (*Crocus sativus*); 2. Cant 5, 14 (Or 1302 im Text nur בַּרְקָן, darüber geschrieben זעפרן) Name eines Edelsteins.

זָעַק *h.* schreien.

זְעַק *a., pf.* 3 *pl.* זְעִיקוּ Ex 14, 10 dass.

זְעָקָה *h. f.* Geschrei.

זְעַר, זְעֵיר (Ex 12, 4) *a., pf.* 3 *f.* זְעֵירַת 2 S 7, 19 (MS זְעָרַת) 1. klein, wenig sein; 2. gering sein; 3. Schmerz empfinden (= צְעַר); 4. *pf.* זְעַר 2 S 18, 16 zurückhalten. *Aph.* 1. *pf.* אַזְעַר Nu 11, 32, *ipf.* 2 *pl.* תַּזְעֲרוּן Jer 29, 6 klein machen; 2. klein werden, klein sein. *Itpe.* kleiner gemacht werden.

זִפָּה *h. f., pl.* זִפִּין 1. Borste; 2. Augenbraue.

זִפּוּתָא *a. m.* Verpichen.

זִפִירִין (Ζεφύριον) Ortsname.

זִקְלָן (Est II 1, 8, MS אַלְפִין) *a.* einige.

זָפַף *h. Pu. pt.* מְזֻפָּף verpicht.

זֶפֶק *x. m.* (οἰσοφάγος) Schlund.

זִפְקָא *x. m., c. s.* זִפְקֵיהּ Lv 1, 16 dass.

זִפְקְתָא *x. f.* dass.

זִפְרָן, זוּפְרָן, זִפְרִין, זוּפְרִין (Ζεφύριον) Ortsname.

זַפֵּת *h.* verpichen.

זְפַת *a.* dass.

זֶפֶת *h. f.* Pech.

זַפָּת *h. m.* Pechbereiter.

זִפְּתָא *a. f., pl.* זִפִּין Augenbraue.

זִפְתָּא (Ex 2, 3) *a. f., ind.* זִיפָא und זִפָּא Jes 34, 9 Pech.

זִק s. זִיק.

זִקָּא *a. m.* 1. *pl.* זִקִּין Jos 9, 4 Schlauch; 2. *pl.* זִקִּין 2 S 3, 34 Kette, Fessel.

זָקוּף *h. m.* aufrecht. בְּקוֹמָה זְקוּפָה aufrecht (auch Targ. Ho 11, 7 בְּקוֹמָא זְקוּפָא).

זְקוֹף *h. m.* Henker.

זְקוּפָא *a. m.* Schwelle.

זְקִיק *h. m.* Funken.
זְקוּקָא *a. m.* 1. *pl.* זְקוּקִין Hb 3, 4 dass.; 2. kleiner Schlauch.
זְקוֹקָא *a. m.* Filtrierapparat.
זְקִיף *h. m.* Posten.
זְקִיפָא (Est II 2, 7, MS זְקָפָא) *a. m.* 1. Pfahl; 2. Pfählung; 3. aufrecht.
זְקִיפָה *h. f.* Aufrichten, Aufstellen.
זְקִיפְתָא *a. f., pl. c. s.* זְקִיפָתְהוֹן Thr 3, 63 1. Aufstehen; 2. Erhebung; 3. Aufstellen.
זְקִירָה *h. f.* Sprung.
זְקִירְתָא *a. f.* dass.
זְקִיתָא *a. f.* Chamäleon (?).
זָקֵן *h.* alt sein. *Hi.* 1. alt werden; 2. alt machen, als alt ansehen. *Ni.* *Hitp.* 1. alt werden; 2. gehörig beraten sein (?).
זְקֵן *a.* alt sein. *Aph.* 1. alt werden; 2. alt machen.
זָקֵן *h. m.* 1. alter Mann; 2. Grossvater, Ahn; 3. Gelehrter; 4. Ältester.
זָקָן *h. m.* Bart.
זִקְנָה *h. f.* Greisenalter.
זְקֵנָה *h. f.* 1. alte Frau; 2. Grossmutter, Ahnfrau; 3. alte Pflanzung.
זְקֵנוּת *h. f.* Greisenalter.
זִקְנוּתָא *a. f.* dass.
זִקְנְתָא *a. f.* dass.
זָקַף *h.* 1. aufstellen; 2. sich erheben; 1. als Anleihe aufstellen (betrachten). *Ni.* 1. sich aufrichten, aufgestellt werden: 2. als Darlehn betrachtet werden. *Hi.* aufrichten.
זְקַף *a.* 1. *imp. sg. m.* זְקוֹף Dt 3, 27 aufstellen, aufheben; 2. aufrechtstehen; 3. *pl.* זְקוֹפוּ Est II 7, 10 (nicht MS) aufhängen, pfählen. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* אִזְדְּקִיפַת Gen 37, 7 sich aufrichten; 2. gehengt werden, gepfählt werden. *Aph.* aufrichten.
זְקָפָא (Est II 2, 7) *a. m.* 1. Pfahl; 2. Pfählung; 3. Mittelfinger (?).
זוּקְפָא *a. m., ind.* זְקוֹף Erhebung, Stolz.
זְקִפוּתָא *a. f.* Aufrichten, Erheben.
זָקַק I *h. Pi.* schmelzen, läutern.
זָקַק II *h.* 1. binden, fesseln; 2. verpflichten. *Ni.* 1. sich verpflichten, sich verbinden; 2. teilnehmen; 3. angreifen (mit jem. anbinden); 4. beiwohnen (geschlechtlich). *Pi.* verbinden, fesseln. *Hi.* nötigen. *Ho.* verpflichtet werden, gebunden sein. *Hitp.* 1. sich verpflichtet halten; 2. sich kümmern, Sorge tragen um . .; 3. sich anschliessen; 4. sich heften an (um zu schädigen).
זְקַק I *a., pt. pass. m. pl.* זְקִיקִין Cant 1, 11 läutern, reinigen. *Pa. pt. pass.* מְזַקַּק Cant 1, 11 dass. *Itpa.* gereinigt wenden.
זְקַק II *a., pt. pass. pl.* זְקִיקִין Jes 60, 11 1. fesseln; 2. verpflichten. *Itpe.* 1. beiwohnen (geschlechtlich); 2. teilnehmen.
זַקָּק *h. m.* Schlauchhändler.
זָקַר *h.* werfen. *Ni.* 1. sich stürzen; 2. entschieden werden.
זְקַר *a. Itpe.* sich schnellen, stürzen.
זִקְתָא *a. f., ind.* זְקַת Koh 12, 11, *pl.* זִקְתִין Koh 12, 11 Ochsenstachel.
זָר *h. m.* 1. Fremdling; 2. Laie, Nichtpriester; 3. Feind; 4. Ausgestossener.
זָרָא I *a. m.* dass.
זָרָא II *a. m.* Übelkeit (?).
זְרָא (Ex 32, 20, MS דְּרָא) *a.* worfeln.
זָרָב *h. m.* Futter (eines Schuhs).
זְרַב *a.* füttern. *Itpe.* überlaufen (?).
זַרְבוּבִית *h. f.* 1. Untersatz (?); 2. PesR 35 l. זְבוּבִית (?).
זַרְגּוֹן *h. m.* eine Rübenart (?).
זַרְגּוּנָא *a. m.* Name eines zweigreichen Baumes oder Strauches.
זֶרֶד I *h. m.* Stärke, Kraft (?).
זֶרֶד II *h. m.* 1. abgehauener Ast; 2. Sperberbaum (?); 3. Name eines Baches.

זָרַד I (= זָרַז) *h.* Macht üben (?).
זָרַד II *h. Pi.* Zweige abschneiden.
זַרְדָא *x. m.* Harnisch, Rüstung.
זַרְדְּתָא *a. f.* Sperberbaum (*Sorbus*) (?).
זָרָה I *h.* 1. worfeln, zerstreuen; 2. Samen auswerfen. *Pi.* 1. worfeln, von der Spreu reinigen; 2. vom Geringeren sondern.
זָרָה II *h.* übel thun.
זְרוֹעַ *h. f.* 1. Arm, Schulter, Vorderbein; 2. Stärke.
זְרוּעָא (Gen 8, 22), זְרוֹעָא (Ex 34, 21) *a. m.* Saat.
זְרוּקִינְיָא Ortsname.
זָרוּת *h. f.* 1. Laienstand; 2. das Gesetz, welches Nichtaaroniden von priesterlichen Funktionen ausschliesst.
זָרַז *h. Pi.* anspornen. *Hitp.* 1. bewaffnet sein; 2. eifrig sein.
זְרַז *a. Pa. pf.* זָרֵיז Gen 14, 14 1. gürten, waffnen, satteln; 2. anspornen; 3. schnell sein, sich beeilen. *Itpa. ipf. pl.* 1. נִזְדָּרַז Nu 32, 17 1. sich rüsten; 2. sich anspornen; 3. sich beeilen.
זְרָז *h. m.* 1. Gürtel, Gurt, Sattel; 2. Stärke (?) s. זָרַד.
זְרָזָא *a. m., pl.* זְרָזִין Gen 3, 7 Gurt.
זִרְזָא *a. m.* 1. Bündel, Gebund; 2. Gesträuch.
זוּרְזְיָא *a. m.* dass.
זַרְזִיפָא *a. m.* Tropfen.
זַרְזִיר *h. m.* 1. Star; 2. Schwarm von Staren; 3. Kämpfer, Gladiator.
זַרְזַף *h.* überfliessen.
זַרְזֹר *h. m.* Gladiator.
זָרַח *h.* aufgehen (von der Sonne). *Hi.* 1. aufgehen lassen; 2. glänzend werden; 3. ostwärts gehen.
זְרִיבָה *h. f.* Überfliessen, Überkochen.
זָרִיד *h. m.* Graupenart.
זְרִיָּה *h. f.* Abweichen, Gottlosigkeit.
זְרִיּוֹן, זוּרְיוֹן *h. m.* Ausringen. מֵי ז׳ beim Ausringen des Flachses abfliessendes Wasser.
זָרִיז *h. m.* 1. rüstig, schnell; 2. sorgsam.
זְרִיזָא *a. m.* 1. dass.; 2. *ind.* זְרִיז Jes 5, 27 (MS זְרָז) Gurt.
זְרִיזוּת *h. f.* Rüstigkeit, Eifer.
זְרִיזוּתָא *a. f.* dass.
זְרִיחָה *h. f.* Aufgang (der Sonne).
זְרִיעָה *h. f.* Saat, Säen.
זְרִיקָה *h. f.* 1. Werfen; 2. Schwenkung des Blutes an den Altar.
זְרִיקְתָא (Jes 33, 4) *a. f.* Holzabfall (?).
זְרִירָא *a. m.* Niesen.
זרכי 1. מֶלַח דְּז׳. זַרְכַּי Ortsname.
זַרְכֵּל *a. Pass.* stolzieren.
זַרְמִיתָא *a. f., ind.* זַרְמִית Jes 4, 6 Unwetter.
זַרְנָא *a. m.* Übelkeit (?).
זַרְנוּקָא *a. m.* Schlauch.
זַרְנִיךְ *x. m.* Arsenik.
זָרַע *h.* säen. *Ni.* besät werden. *Hi.* Samen auswerfen (beim Coitus).
זְרַע (Jud 6, 3) *a., ipf.* 2 *pl.* תִּזְרְעוּן Lv 26, 16 säen. *Aph.* Samen auswerfen. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִזְדְּרַע Lv 11, 37 gesät werden.
זֶרַע *h. m.* 1. Samen, Saat; 2. Zeit der Aussaat; 3. Nachkomme, Geschlecht; 4. *pl.* זְרָעִים die erste der sechs Ordnungen der Mischna.
זַרְעָא *a. m., ind.* זְרַע Lv 27, 16 1. Samen, Saat; בַּר זַרְעָא Lv 11, 38 ein einzelnes Samenkorn; 2. Nachkomme, Geschlecht.
זַרְעוֹנִין *h. a. m. pl.* Reihen von Pflanzen in einem Beet, Gemüse.
זַרְעִיתָא *a. f., pl.* זַרְעָן Gen 4, 10 Familie.
זְרַף *a. Pa.* Geschwulst, Entzündung verursachen (?).
זִרְפָּא *a. m.* Geschwulst, Entzündung (?).
זָרַק *h.* 1. werfen; 2. Blut an den Altar schwenken (schütten). *Ni.* 1. geworfen werden; 2. geschwenkt werden.
זְרַק (Ex 24, 6) *a.* schwenken (schütten), streuen, werfen. *Pa. pt. pass. pl. c.* מְזָרְקֵי Jes 51, 20 (MS מְזָרְקֵי) hinwerfen.

Itpe. pf. 3 *pl.* אִזְדְּרִיקוּ Nu 19, 13 ausgeschwenkt werden.

זריקתא s. זְרִקְתָא.

זרוקפא. *c. s.* זרוקפיה LvJI 1, 16 MS l. nach LvJI 11, 13 זְפָקְתֵיהּ, s. זְפָקְתָא.

זָרַר *h.* 1. stampfen; 2. zerstreuen. *Ni.* zerstreut werden. *Ho.* verfaulen, schlecht werden.

זֶרֶת *h. f.* Spanne.

זַרְתָּא (Ex 39, 9), זְרָתָא *a. f.* Spanne.

זיתום (falsch זיתום, זייתיה) *x. m.* (ζῦθος) ägyptisches Gerstenbier.

ח

ח der achte Buchstabe des hebr. Alphabets. ח' als Zahlzeichen = 8.

חאיתא l. חֶאוּתָא *a. f.* Butter.

חב, *pl.* חבין (Tos Kil III 15) l. חָנִין, s. חָנָא.

חָבָא *h.* verbergen. *Pi. pt.* מחבי EchR. Peth. l. מְחַבֵּר, s. חָבַר. *Hi.* verbergen. *Ni. Hitp.* sich verbergen.

חֲבָא *a.* verbergen. *Pa.* dass. *Itpe. Itpa. pt. f.* מִתְחַבְּאָה Thr 1, 3 (nicht im MS) 1. sich verbergen; 2. bedeckt, versteckt werden.

חוּבָּא *a. m.* 1. Busen; 2. Name eines Vogels; 3. s. חִיבָה.

חָבַב *h. Pi.* 1. lieben, liebkosen; 2. lieb machen.

חֲבַב *a. Pa. pf.* 3 *m. sg. c. s.* חַבִּיבְנוּן Dt 33, 3 1. lieben, liebkosen; 2. lieb machen. *Itpa. pf.* 3 *f. sg.* אִתְחַבְּבַת 1 S 18, 1 eng verbunden sein, hängen an jem.

חִבָּה *h f.* Liebe.

חוּבָּה *f.* Personenname.

חֲבָה *h. f.* Vorrat.

חֲבוּבָא *a. m., c.* חֲבוּב Mi 6, 7 Liebling.

חִבּוּט *h. m.* Klopfen.

חבול l. חָבִיל.

חִבּוּלָא (Koh 7, 28, MS חָבִילָא!) *a. m.* 1. *ind.* חִבּוּל Lv 19, 28 Wunde; 2. Unrecht, sittlicher Makel; 3. Zins.

חֲבוּלָה *h. f.* Pfand.

חִבּוּלְיָא (Ex 22, 24) *a. m.* Zins.

חִבּוּצָא *a. m.* zusammengepresste Datteln.

חִבּוּר *h. m.* Verbindung, Zusammenfügung.

חִבּוּרָא *a. m.* dass.

חַבּוּרָא *a. m.* Zauberer.

חֲבוּרָה *h. f.* 1. Gesellschaft; 2. Wunde.

חֲבוּרְתָא *a. f., ind.* חֲבוּרָה Ex 12, 46 Gesellschaft.

חַבּוּרְתָא *a. f.* Wunde.

חֲבוּשׁ *h. m.* Apfelart.

חֲבוּשָׁא *a. m.* dass.

חֲבוּשְׁיָא, חֲבוּשָׁא *a. m.* Gefangenschaft.

חָבַט *h.* 1. schlagen, zerschlagen; 2. niederdrücken; 3. stossen. *Ni.* gestossen werden. *Pi.* niederdrücken. *Hitp.* sich niederwerfen.

חֲבַט *a., ipf.* 2 *m. sg.* תַּחְבּוֹט Dt 24, 20, *pt. pl. m.* חָבְטִין Jes 28, 27 schlagen, klopfen. *Pa.* schütteln. *Itpe.* gestossen werden.

חֶבֶט *h. m.* 1. Riemen, Schnur; 2. Stoss, Verletzung durch Stoss.

חַבְטָא *a. m.* 1. Stoss, Schlag; 2. Olivenschlagen; 3. zum Schlagen reife Olive.

חובטא s. חֲבִיטָא.

חֲבָטָה *h. f.* Schlagen.

חֻבִּי *m.* Personenname.

חבי. *pl.* חביים EchR Einl. l. חֲבָרִים, s. חָבֵר.

חָבִיב *h. m.* lieb, teuer.

חַבִּיבָא (Gen 44, 30) *a. m.* 1. *ind.* חַבִּיב Jer 31, 19 dass.; 2. Vaterbruder; 3. Personenname.

חביבאי l. חַכְחָבָא.
חֲבִיבוּתָא a. f. Liebe, Zärtlichkeit.
חֲבִּיבִי m. Personenname.
חֲבִּיבְתָא a. f. 1. Geliebte; 2. Frau des Vaterbruders; 3. Schwiegermutter.
חֲבִיוֹנָא a. m., pl. c. חֲבִיוֹנֵי Koh 10, 20 (MS), Cant 2, 14 (MS חֲבְרִינֵי) Schlupfwinkel.
חֲבִיוֹנָה h. f. grosses Thongefäss.
חֲבִיטָא I a. m. Knüttel.
חֲבִיטָא II a. m. Magen.
חֲבִיל (Est II 5, 1, MS חֲבַל) a. wehe!
חֲבִילָא a. m. 1. Verlust, Schaden; 2. Bündel.
חֲבִילָה h. f. 1. Verbindung; 2. Bündel; 3. Band; 4. Pfändung.
חֲבִיץ h. m. süsse Mehlspeise.
חֲבִיצָא a. m. 1. dass.; 2. zusammengepresste Datteln.
חֲבִירָא I a. m. düster.
חֲבִירָא II a. m. Genosse, s. חַבְרָא.
חֲבִירוּת s. חַבְרוּת.
חֲבִישָׁה h. f. Einsperrung.
חֲבִישְׁתָא a. f. dass.
חָבִית h. f., pl. חָבִיוֹת grosses Thongefäss.
חָבִיתָא a. f. dass.
חָבַל h. 1. Pfand nehmen; 2. verderben, verletzen. *Ni.* 1. verpfändet werden; 2. verletzt werden. *Pi.* 1. verletzen; 2. kreisen, Wehen haben. *Hitp.* verderbt werden.
חֲבַל a. verderbt handeln. *Pa.* 1. *pf.* 3 *m. pl.* חַבִּילוּ Gen 6, 12 verderben; 2. *ipf.* 2 *pl.* תְּחַבְּלוּן Dt 4, 16 dass.; 3. zu Grunde gehen; 4. Wehen haben. *Itpe. Itpa. pf.* 3 *f. sg.* אִתְחַבַּלַת Gen 6, 11 verderbt, vernichtet werden.
חֲבָל a. h. wehe!
חֶבֶל h. m. 1. Strick, Messschnur; 2. Besitztum.
חֵבֶל h. m. 1. Geburtswehe; 2. Schaden.
חֲבַל s. חֲבִיל.
חַבָלָא a. m. Schaden, Verderben, Garaus.
חִבְלָא a. m., pl. חִבְלִין Jer 22, 23 Geburtswehe.
חַבְלָא (2 S 8, 2, MS עֲדְבָא) 1. pl. c. s. חַבְלְהָא Jes 33, 23 Seil, Strick; 2. חֲבֵיל יַמָּא Ortsname.
חֲבָלָה h. f. 1. Verletzung; 2. Schadenersatz.
חַבָּלָה h. f. Zerstörung.
חַבָּלְתָא a. f., ind. חַבָּלָא Ez 28, 8 Verderben, Verwesung.
חַבְלָן, חוּבְלָן h. m. Verwüster, Verschwender.
חֲבְנְנָא a. m. träge.
חֲבְנְנוּת a. träge (*Adv.*).
חֲבְנְנוּתָא a. f. Trägheit.
חָבַס h. zerstossen. *Ni.* zerstossen werden.
חֲבַס a. dass.
חֲבָסָא a. m. Quetschung.
חָבַץ h. *Pi.* Brei einrühren.
חוּבָּץ h. m. 1. Brei; 2. Käse.
חֲבַצֶּלֶת h. f. Herbstzeitlose (*Colchicum spec.*).
חָבַק h. umarmen, umschlingen. *Pi. Hitp.* dass.
חֲבַק a. *Pa. pt. f.* מְחַבְּקָא 2 K 4, 16 1. anklammern, umarmen, zusammenhalten; 2. die Hände falten.
חֶבֶק h. m. 1. Umschlingung (am Schuh); 2. Halsband; 3. Sattelgurt.
חָבַר h. 1. verbinden, zugesellen, Anteil haben; 2. beschwören, besprechen. *Pi.* 1. verbinden, zusammenschliessen; 2. beschwören, bezaubern. *Ni.* verbunden werden. *Hitp.* 1. sich verbinden; 2. bezaubert werden.
חֲבַר a. *Pa.* 1. *pt. pass.* מְחוּבַּר Dt 22, 11 verbinden; 2. bannen, beschwören. *Itpa. pf.* אִתְחַבַּר Nu 25, 3 sich verbinden.
חָבֵר h. m. 1. Genosse, Gefährte; 2. der andere; 3. Titel der Gelehrten; 4. Mitglied der Genossenschaft zu genauer Befolgung der Zehnt- und Reinigungspflichten.
חֶבֶר h. m. 1. Verbindung, Gesellschaft.

חֲבַר עִיר städtisches Kollegium. חֲבַר גוּאָלְקֵי Verbindung von Säcken; 2. Zauberei.

חַבָּר *h. m.* 1. Zauberer; 2. Geber (Perser).

חַבָּרָא *a. m.* dass.

חַבְרָא, חֲבֵרָא *a. m., c. s.* חַבְרֵיהּ Ex 21, 35 1. Freund, Genosse; 2. der andere. גְּבַר לְחַבְרֵיהּ Gen 11, 3 einer zum andern; 3. Gelehrter; 4. Mitglied der Gesellschaft zur Befolgung der Zehnt- und Reinigungspflichten.

חִבְרָא *a. m.* Dunkelheit.

חֲבַרְבַּר *a.* dunkel machen.

חֲבַרְבָּר *h. m.* eine Eidechsenart.

חֲבַרְבָּרָא *a. m.* dass.

חֲבַרְבָּרַיָּא (GenJI 19, 11, MS חוורווריא) *a. m. pl. d.* weisser Star.

חֲבֵרָה *h. f.* 1. Genossin; 2. andere.

חַבְרוּרָא (?) *a. m.* Gesellschaft (?).

חֲבֵרוּת, חַבְרוּת *h. f.* 1. Gesellschaft; 2. Gesellschaft der Chaberim; 3. Regel der Chaberim; 4. Thoraschüler.

חַבְרוּתָא *a. f.* 1. Gemeinschaft, Freundschaft; 2. Genossenschaft (der Gelehrten).

חַבְרְתָּא *a. f., c. s.* חַבְרְתַּהּ Ex 11, 2, *pl. c. s.* חַבְרָתִי Jud 11, 37 Soc 59 (*in Pausa*) Genossin.

חָבַשׁ *h.* 1. satteln, rüsten; 2. fesseln, gefangen nehmen; 3. nahe an einander setzen. *Ni.* 1. gefesselt, gefangen werden; 2. nahe an einander gesetzt werden. *Hi.* nahe an einander setzen. *Hitp.* gefangen werden.

חֲבַשׁ *a.* fesseln, fangen. *Itpe.* gefesselt werden.

חוּבָשׁ *h. m.* Mispel.

חֲבִשָׁה *h. f.* Satteln.

חַבְתָּא Ortsname.

חִבְּתָא (Cant 2, 5) *a. f.* Liebe, Zärtlichkeit.

חֲבִתִּין *h. m. pl.* Kuchen des hohepriesterlichen Speisopfers.

חַג *h. m.* 1. Fest, Feier; 2. Laubhüttenfest; 3. Festopfer.

חַגָּא (Dt 16, 16) *a. m.* 1. Fest, Feier; 2. Laubhüttenfest; 3. *pl.* חִגְּגִין Ex 15, 20 Reigen; 4. Personenname.

חָגָא *a. m.* Dornstrauch.

חָגָב *h. m.* 1. Heuschreckenart; 2. Scham.

חַגְבָא (Lv 11, 22) *a. m.* Heuschreckenart.

חָגַג *h.* 1. Fest feiern; 2. Festopfer darbringen.

חֲגַג *a., ipf.* 2 *m. sg.* תֵּיחוֹג Dt 16, 15, 3 *m. pl.* יֵיחָגּוּן Ex 5, 1, *pt. pl.* חָגְגִין 1S 30, 16 1. Fest feiern; 2. einen Kreis ziehen.

חֲגוּגִים l. חוגים, חוגגים *x. m. pl.*, s. אֲגוּגָא.

חַגְוִין *a. m. pl., c.* חַגְוֵי Cant 2, 14 Kluft.

חֲגוֹר *h. m.* Gurt.

חֲגוֹרָה *h. f.* 1. Gurt; 2. Ausrüstung; 3. Einhegung mit Stricken.

חָגָז *h. m.* Heuschreckenart.

חֲגִיגָה *h. f.* 1. Festfreude; 2. Festopfer; 3. Gesetz betreffend das Festopfer; 4. Name eines Mischnatraktates.

חֲגִירָא (Sac 12, 11) *a. m., ind.* חֲגִיר Lv 21, 18 lahm.

בֵּית ח'. חֲגִירָה Ortsname.

חֲגִירוּת *h. f.* Lahmheit.

חֲגַל *a.* 1. einen Kreis ziehen; 2. herumgehen. *Pa.* herumziehen.

חַגְסָא *a. m.* Klippdachs.

חָגַר I *h.* umbinden, gürten. *Pi.* dass.

חָגַר II *h.* stolpern, hängen bleiben. *Hi.* dass. *Hitp.* lahm werden.

חֲגַר *a.* umbinden, gürten.

חֲגַר (2S 4, 4, MS אִתְחֲגַר) *a.* hinken. *Pa. pt.* מְחַגַּר 2S 19, 27 dass. *Aph. pt.* מַחְגִּיר Est II 1, 2 (MS מַחְגּוּר!) dass. *Itpe. pf.* אִתְחֲגַר 2S 4, 4 gelähmt werden, hinken.

חִגֵּר *h. m.* lahm.

חָגָר Ortsname.

חַגְרָא (Gen 16, 14) 1. Ortsname; 2. Personenname.

חַגְּרָא *a. m.* 1. lahm, hinkend; 2. stotternd.

חַגַּרְתָּא *a. f.* Lahmheit.

חַגְּתָא *a. f.* Fest.

חַד *h. m.* 1. scharf, spitz; 2. schnell.

חַד (Gen 1, 5) *a. m., f.* חֲדָא Ex 30, 10 eins, ein, einzeln, einzig. כָּל חַד וְחַד ein jeder. חַד — חַד Ex 17, 12 der eine — der andre. חֲדָא Ex 30, 10 einmal. חַד מִן עַסְרָא Gen 14, 20 ein Zehntel. עַל חַד תְּרֵין Ex 22, 3 doppelt. חַד בְּשׁוּבָא erster Tag der Woche. לַחֲדָא Gen 12, 14 sehr. כַּחֲדָא Gen 13, 6 zusammen, zugleich.

חֲדָא, חֲדִי (Ex 18, 9, Dt 28, 63) *a., pf.* 3 *pl.* חֲדוֹ Threni 1, 21, *ipf.* 2 *m. sg.* תֶּחְדֵּי Dt 16, 11 sich freuen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יְחַדֵּי Dt 24, 5, 1 *sg. c. s.* אֲחַדֵּינוּן Jer 56, 7 1. erfreuen; 2. Fest feiern. *Aph.* erfreuen.

חַדְיָא *a. m., pl.* חַדֵּי Mutterbrust.

חוּדָא *a. m.* Punkt, Spitze.

חֲדָא Zauberwort.

חַדָּאָה (Jes 22, 2) *a. m.* fröhlich.

חָדַד *h. Pi.* 1. schärfen, anspitzen; 2. scharfsinnig machen. *Hitp.* geschärft werden.

חַדֵּד *a. Pa.* schärfen. *pt. pass.* geschärft, schlagfertig (in der Diskussion). *Itpa.* scharfsinnig behandelt sein.

חַדָּה *h. f.* scharfe Seite, Schneide.

חֲדָה s. חֲדָא.

חֲדוָא *a.* 1. ei! 2. s. חֶדְוָתָא.

חִדּוּד *h. m.* 1. Schnitt; 2. Zacken, Zinken; 3. geschlechtl. Leidenschaft(?).

חדודא. חדודי עיינין DtJI 18, 10, LvJI 19, 26 Aruk (MS אחורי סנהדרין) l. חַרוּרֵי עַיְינִין, s. חַרוּרָא.

חֶדְוָה *h. f.* Freude, Vergnügen.

חִדּוּיִין s. חִדּוּת.

חִדּוּק *h. m.* Füllsel, Ausfüllung.

חִדּוּשׁ *h. m.* 1. Wiederherstellung, Erneuerung; 2. erstes Sichtbarwerden der Mondscheibe nach dem Neumond; 3. neue Auslegung, neues Gesetz; 4. Neuerung.

חִדּוּת *h. f.* unterirdische Aushöhlung.

חִדּוּתָא *a. m.* Neues.

חֶדְוָתָא, חֵדוּתָא *a. f., ind.* חֶדְוָה Gen 31, 27, חֵידוּ Jes 32, 14, *c. s.* חֶדְוָתִי Jes 60, 21, *pl.* חֶדְוָן 1. Freude, Vergnügen; 2. Hochzeitsgesellschaft; 3. s. חוּדִיתָא.

חַדְיָא *a. m., ind.* חדיי Est II 1, 3 (MS חֲדִי) l. חֲדִי Freude, Vergnügen.

חַדְיָא, חֲדְיָא *a. m., ind.* חֲדֵי Dt 16, 15, Est II 8, 15, *f.* חַדְיָא Est II 8, 15 1. fröhlich; 2. hell.

חַדְיָא (Ex 29, 26) *a. m., pl. d.* חַדְוָתָא Lv 9, 21 Brust.

חֲדְיַב (Jer 51, 27) Adiabene (Landschaft).

חָדִיד Ortsname.

חֲדִידָא *a. m.* scharfsinnig.

חֲדֵיסַר *a. m.* elf.

חדית l. חֲדְיַב.

חָדַל *h.* weichen, ablassen.

חֲדָלָה *h. f.* 1. Ablassen; 2. Gebrauch des Stammes חדל.

חדם. *ipf.* יחדם (DtJI 25, 9, MS יחרם) l. יְדַחֵם, s. דְּחַם.

חַדְסַר *a. m.* elf.

חַדְסְרָאָה *a. m.* elfter.

חַדְסְרֵי *a. f.* elf.

חָדַק *h.* eindringen. *Pi.* hineinzwängen. *Hitp.* sich eindrängen.

חַדֵּק *a. Pa.* hineinzwängen.

חֵדֶק *h. m.* 1. stachlichtes Kraut, Nachtschatten (*Solanum cordatum*); 2. Füllsel, Ausfüllung.

חַדְקָא (Mi 7, 4) *a. m.* 1. stachlichtes Kraut; 2. s. חַרְקָא.

חַדְקָא *m.* Personenname.

חַדְקָאָה *a. m.* Abkömmling eines Dornkrauts.

חִדְקִי Ortsname.

חִדֶּקֶל Tigris.

חֲדַר s. הֲדַר.

חֲדַר s. הֲדַר.

חֶדֶר *h. m.* 1. Zimmer, Kammer; 2. Teil der weibl. Scham.

חדרונא s. חַרְדּוּנָא.

חָדַשׁ *h.* neu sein. *Pi.* 1. erneuern;

2. wieder thun; 3. etwas Neues machen. *Hitp.* 1. erneuert werden; 2. neu entstehen; 3. abwechseln, sich ablösen.

חָדָשׁ *h. m.* neu, frisch.

חֲדָשָׁה *h. f.* 1. neu; 2. das Neumachen; 3. Ortsname.

חַדֵּת *a. Pa. pt.* מְחַדֵּת Cant 5, 10 (MS מְחַדֵּת) 1. erneuern, wiederherstellen; 2. Neues machen. *Itpa. inf.* אִתְחַדָּתָא Dt 32, 12 erneuert werden.

חֲדַתָּא (Ex 1, 8) *a. m., ind.* חֲדַת Nu 6, 3, *f. d.* חֲדַתָּא Dt 22, 8, חֲדַתַּי neu.

חֲדַתוּתָא *a. f., c. s.* חֲדַתוּתֵיהּ Lv 13, 55 Neuheit.

חַדְתָנָא *a. m.* Neuling.

חַו s. חִוְיָא.

חַוָּא *a. Pa. pf.* חַוִּי Gen 3, 11, *imp.* חַו Gen 29, 15, חַוִּי erzählen, verkündigen. *Itpa. pf.* אִתְחַוָּא Gen 27, 42 erzählt werden. *Aph.* zeigen.

חִוָּאָה *a. m., pl. d.* חִוָּאֵי Gen 10, 17 eine Völkerschaft.

חוב *h.* 1. schuldig, verpflichtet, verantwortlich sein; 2. Schaden haben. *Pi.* für schuldig erklären. *Hitp.* 1. verurteilt werden; 2. sich schuldig machen; 3. verantwortl. sein; 4. Schaden leiden, Unglück haben.

חוב *a., pf.* חָב Lv 4, 23, *ipf.* 3 *m. sg.* יְחוּב Lv 4, 22, *pt.* חָאֵיב 1S 19, 5, *inf. c. s.* מֵיחֲבֵיהּ Nu 15, 27 l. מֵיחְבֵיהּ schuldig sein, sich verschulden. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *pl. m.* יְחַיְּבוּן Dt 25, 1 für schuldig erklären, verurteilen; 2. schuldig machen, zur Sünde verleiten. *Itpa.* 1. *pf.* אִתְחַיַּב Ex 4, 26 schuldig befunden werden, verurteilt werden; 2. *pf.* 3 *pl.* אִתְחַיְּבוּ Nu 17, 3 sich verschulden.

חוב I *h. m.* Schuld. בַּעַל חוב Gläubiger.

חוב II *h. m.* 1. Busen; 2. Laub, Gezweig; 3. Rand, Saum.

חוֹבָא *a. m., c. s.* חוֹבִי Ex 10, 17, *pl. c.* חוֹבֵי Ex 20, 5 1. Schuld; 2. Sünde; 3. Sündenstrafe.

חוֹבָה *h. f.* 1. Pflicht, Verpflichtung; 2. pflichtmässiges Opfer; 3. Urteil, Verurteilung; 4. s. חִיבָה.

חוֹבֵר *h. m.* Zauberer.

חוֹבְתָא (Ez 18, 7) *a. f., c.* חוֹבַת Lv 4, 3, *c. s.* חוֹבְתֵיהּ Lv 5, 6 1. Pflicht; 2. Schuld; 3. Nachteiliges.

חוג *a.* einen Kreis ziehen.

חוגְתָא *a. f.* Kreis.

חוד *h. m.* Punkt, Spitze.

חוד *a.* 1. zusammenfügen, schliessen; 2. *imp.* חוד Ez 17, 2 Rätsel aufgeben. *Aph.* verknüpfen.

חוּדִיתָא (Jud 14, 14, Ez 17, 2), חוּדְתָא *a. f., pl.* חִדָּוָן Nu 12, 8, חודאין 1 K 10, 1 l. חוּדָאָן (MS מַתְלִין) Rätsel.

חוֹדֶשׁ *h. m.* 1. Neumond; 2. Monat. ראשׁ הַח׳ der erste Monatstag.

חָוָה *h. Pi.* anzeigen.

חוזאה *a. m.* 1. Seher; 2. Einwohner von Bē Chozaj.

חוזה *h. m.* Seher.

חוזי *h. m.* Aussehen, Gestalt.

חוזי. בֵּי ח׳ Ortsname.

חוח *h. m.* Distel.

חוחא *a. m., pl.* חוחין Jes 34, 13 dass.

חוט *a.* nähen. *Pa.* 1. *inf.* חַיָּטָא Thr 5, 5 (nicht MS) zusammennähen; 2. flechten.

חוט s. חַטִּין.

חוט *h. m.* 1. Faden; 2. Strahl; 3. Linie.

חוּטָא (Gen 14, 23) *a. m.* 1. Faden. *pl.* חוּטִין Schaufäden; 2. Strahl; 3. Landstrich.

חוֹטֶם *h. m.* 1. Nase; 2. Nasenloch; 3. Wölbung; 4. Teil des Schuhs.

חוּטְמָא *a. m.* dass.

חוֹטֶרֶת *h. f.* Buckel.

חַוִּי *m.* Personenname.

חִוְיָא (Gen 3, 1), חִוְיָה *a. m., ind.* חִוֵי Ex 7, 5, *pl.* חִוְוָן Nu 21, 6, חִוִין Dt 32, 32 Schlange.

חַוְיָתָא (= אַחְוָיְתָא) *a. f.* Unterweisung.

חוך *h.* kratzen, reiben.

חוך *a.* 1. kratzen, reiben; 2. lachen, scherzen. *Pa. pf.* 1 *sg.* חַיְכִית Gen 18, 15, *pt.* מְחַיֵּיךְ Gen 21, 9 1. lachen, verlachen; 2. räuspern. *Aph.* dass.

חוכא *a. m., ind.* חוך Gen 38, 23 1. Gelächter, Fröhlichkeit; 2. Gegenstand des Gelächters.

חוכר *h. m.* Pächter, der ein stets gleiches Quantum von Naturalien jährlich als Pacht entrichtet.

חול I *h.* 1. tanzen; 2. treffen auf, fallen; 3. obliegen, gelten.

חול II *h. Hitpol.* beruhigt sein.

חול I *a., pf.* 3 *sg.* חָל Jer 7, 20, *ipf.* 3 *m. sg.* יְחוּל Dt 32, 26 1. tanzen; 2. sich wenden; 3. treffen, fallen auf. *Itpa.* tanzen.

חול II *a.* süss, ruhig sein (?). *Pa.* versüssen (?).

חול III (חָלַל) *Aph.* 1. verzeihen; 2. verzichten auf. *Itpe.* entweiht werden.

חול I *h. m.* Sand, sandiger Boden.

חול II *h. m.* Name eines fabelhaften Vogels (Phönix).

חול III *h. m.* 1. profan, gemein; 2. *pl.* חֻלִּין Name eines Mischnatraktates.

חולא *a. m.* 1. Sand; 2. Kastell.

חֲוִילָא *x. f.* (*villa*) Landgut (?).

חֲוָלָד (Jes 60, 6) midianitischer Stamm.

חולה *h. m.* krank.

חולה I *h. f.* Übel.

חולה II *h. f.* Tanz, Reigen.

חולה III, חולית *h. f.* Sandebene (?).

חולִילָא (Jes 10, 15) *a. m., pl.* חולִילִין 1K 6, 7 Bohrer, Meissel.

חולִיץ *h. m.* Zange.

חולְנִי *h. m.* leidend.

חולסית *x. f.* (ὑαλῖτις?) Glassand.

חולְתָא *a. f.* 1. Sandebene; 2. Örtlichkeit, nach welcher ein See benannt ist (See Hule?); 3. s. חוּלְתָא.

חום *a.* warm sein. *Aph.* 1. erwärmen; 2. zu Herzen reden.

חום *h. m.* Hitze.

חוּמָא (Gen 8, 22) *a. m.* Hitze.

חוֹמָה *h. f.* 1. Mauer; 2. Personenname.

חוּמְסָא *a. m.* gewaltthätig.

חוֹמֶץ *h. m.* Essig.

חוֹמֶר *h. m.* 1. Erschwerung; 2. קַל וָחוֹמֶר Schluss *a minori ad majus;* 3. Perle, Amulett.

חוּמַרְתָּא *a. f., pl.* חוּמְרִין 1. Ring; 2. Kugel; 3. Knoten; 4. Amulett.

חוֹמֶשׁ *h. m.* 1. Fünftel; 2. Buch des Pentateuchs; 3. Zahl von Fünfen.

חוּמְתָא *a. f.* Mauer.

חונין, חוֹנְיָה, חוֹנִי, חוֹנָא *m.* Eigenname (נְחוּמְיָה = נְחוּנְיָה).

חוס *h.* 1. schonen, Erbarmen haben; 2. Sorge tragen, beschützen.

חוס *a., pf.* חָס Ex 12, 27, *ipf.* 3 *m. sg.* יֵיחוּס Ex 12, 23 schonen. *Pa.* gnädig sein, Erbarmen üben. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אֲחִיס Ma 3, 17 (MS אֲחוּס).

חוֹסֶן *h. m.* 1. ungehechelter Flachs; 2. Stärke.

חוֹסֶר *h. m.* Mangel.

חוף *h.* abreiben, scheuern.

חוף *a.* dass.

חוף *h. m.* Strand, Ufer.

חוּפָא *a. m., pl. c. s.* חוּפֵּיהוֹן 1K 7, 33 (MS חֲפֵּיהוֹן) Zapfen.

חוּפָּאָה s. חוּפָּאָה.

חוּפְיָא *a. m.* 1. Reiben; 2. Besen.

חוֹפֶן *h. m.* 1. hohle Hand; 2. eine Hand voll.

חוץ *h.* 1. dicht sein; 2. dicht machen; 3. Scheidung herstellen.

חוץ *a.* dass.

חוץ *h. m.* 1. draussen befindlich. בַּחוּץ, מִבַּחוּץ draussen, auswendig; לַחוּץ hinaus; 2. ausser, ausgenommen.

חוּצָה *h. f.* 1. draussen befindlich; 2. fremd. חוּצָה לָאָרֶץ das Ausland (ausserhalb Palästinas).

חוּצִי Ortsname.

חוּצֶלֶת *h. f.* Matte, Decke.

חוצנא s. הוּצְנָא.

חוק *h.* runden, wölben, höhlen.
חוק *a.* dass.
חוק *h. m.* 1. Gesetz, Regel, Gewohnheit; 2. abgestecktes Gebiet.
חֻוקָא *a. m.* Sprosse einer Leiter.
חור *h.* durchbohren, durchlöchern, graben.
חָוַר *h.* weiss, klar sein, hell scheinen. *Pi.* klar machen, nachweisen. *Pu.* אֵינוֹ מְחֻוָּר es ist nicht erwiesen. *Hitp.* klar gemacht werden.
חֲוַר *a., ipf.* 3 *f. pl.* יֶחֶוְרָן Gen 49, 12 weiss, hell sein. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *m. pl.* יְחַוְּרוּן Nu 8, 7 weiss machen, reinigen, bleichen; 2. klar machen, beweisen. אֶלָּא מְחַוַּרְתָּא כְּ aber das Richtige ist wie. *Aph.* 1. weiss machen; 2. beschämen. *Itpe.* 1. weiss werden; 2. *imp. f. sg.* אִתְחַוְּרִי Jer 4, 14 (MS נְקָא) sich reinigen.
חור *a.* sehen.
חור, **חור** *h. m.* Loch, Höhle.
חוֹרָא (2K 12, 10) *a. m., pl. d.* חוֹרַיָּא 1S 14, 11 dass.
חִוָּרָא (Gen 30, 37) *a. m., f. ind.* חִוָּרָא Ex 4, 6, חִוָּרָא 1. weiss; 2. aussätzig; 3. l. חִוָּרָא.
חוֹרָאָה *a. m., pl. d.* חוֹרָאֵי Dt 2, 12 Horit (Höhlenbewohner).
חורג *h. m.* Stiefsohn.
חורגה *h. f.* Stieftochter.
חורגתא *a. f.* dass.
חַוְרוֹלִין (?) *h. m. pl.* Lattich (s. חֲרוּל).
חַוָּרָוָרִין *a. m. pl.* Blindheit.
חורי *a.* hinter. מִן חוֹרֵי dass.
חורין *h. m. pl.* בֶּן חוֹרִין frei, nicht versklavt, ohne Hypothek.
חורין *a. m. pl.* בַּר חוֹרִין Ex 21, 2 dass.
חורינא *a. m.* anderer.
חִוָּרִינָא *a. m.* weiss.
חוריתא *a. f., ind.* חוֹרִי andere.
חַוָּרִיתָא (Lv 11, 19) *a. f.* Reiher.
חוֹרְנָא *a. m.* ein anderer.
חוֹרְנִיתָא *a. f.* andere.
חוורנם (jAbZ 42[a]) l. הוּרְמַן, s. הַרְמָנָא.
חוֹרַנְתָּא *a. f.* andere.

חוֹרֶף *h. m.* Winter.
חוֹרֵר *h. m.* Loch, Höhle.
חוֹרֶשׁ *h. m.* Dickicht, Wald.
חוֹרְתָא *a. f.* Loch, Höhle.
חוש *h.* 1. leiden, Schmerz empfinden; 2. ängstlich, aufgeregt sein; 3. bedenken.
חוש *a., pf.* חָשׁ 1S 24, 6 1. ängstlich, bekümmert sein; 2. bedenken. *Aph. pt.* מְחִישׁ Dt 32, 11 dass.
חוש *h. m.* Dickicht.
חוֹשֶׁךְ *h. m.* Dunkelheit, Finsternis.
חוֹשֶׁן *h. m.* Brustschild des Hohenpriesters.
חות *h.* zurückschrecken, verabscheuen. *Pi.* Ekel erregen.
חוֹתָל *h. m., pl.* חוֹתָלוֹת Korb.
חוֹתָלָה (?) *h. f.* dass.
חוֹתָם *h. m.* 1. Siegel; 2. Abschluss; 3. Stempel (der Teil des Stieles, der an der Frucht sitzt); 4. Haut um den Kern einer Frucht; 5. Unschuld.
חוֹתְמָא *a. m., ind.* חוֹתָם Est II 5, 1 Siegel.
חוֹתֶמֶת *h. f.* dass.
חֲזָא (Gen 29, 10) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֶחֱזֵי Lv 13, 3 sehen, erkennen. נֶחֱזֵי אֲנַן lasst uns betrachten! *pt. act. m.* חָזֵי Gen 49, 3, *f.* חָזְיָא Dt 21, 17 gebührend, würdig; *pt. pass.* חֲזֵי Lv 5, 10 dass. *Pa. Aph. ipf.* 1 *sg.* אַחְזֵי Gen 41, 28 zeigen, offenbaren. *Itpe. inf.* אִתְחֲזָאָה Jud 13, 21 1. sich zeigen; 2. gezeigt werden; 3. tauglich werden. *Ittaph. ipf.* 3 *m. sg.* יִתַּחְזֵי Ex 13, 7, *f.* תִּתַּחְזֵי Gen 9, 14 1. gezeigt werden; 2. gesehen werden; 3. sich zeigen; 4. *ipf.* 2 *pl.* תִּתַּחְזוּן Gen 42, 1 einander ansehen.
חָזָה *h.* sehen, erkennen. *Pi.* hineinschieben (brennende Späne zwischen Scheite) (? viell. חָזָה).
חֵיזוּ (Gen 29, 17) *a. m., ind.* חֵיזוּ Gen 24, 16, *pl.* חֶזְוִין Nu 12, 6, חֶזְוָן

1. Aussehen, Erscheinung, Gesicht;
2. חֲזֵי מַמְרֵא Ebene Mamre.

חזוא 1. חַזָּנָא oder חֶזְוָא.

חֲזוֹיָא (1S 9, 9) *a. m.* Seher.

חָזוֹן *h. m.* Gesicht.

חֶזְוָנָא (Ex 3, 3) *a. m.* 1. Erscheinung, Wunder; 2. Seher.

חִזּוּק *h. m.* 1. Befestigung; 2. Festhalten.

חֲזוֹר (Cant 6, 5, MS חֲזוּר) *a.* rings. חֲזוֹר חֲזוֹר rings um.

חֲזוּרָא, חִזּוּרָא *a. m., ind.* חֲזוּר Ex 25, 33 1. Apfelbaum; 2. Apfel.

חָזוּת *h. f.* Aussehen.

חָזוּתָא (= חֶזְוָא) *a. f.* 1. Aussehen, Farbe; 2. Vision; 3. Wartturm.

חֲזָוִית *h. f.* Flechte.

חֲזָוִיתָא *h. f.* dass.

חֲזָזָנָא *a. m., ind.* חֲזָזָן Lv 22, 22 an Flechten leidend.

חזיו 1. חִיזוּ, s. חֶזְוָא.

חִזָּיוֹן *h. m.* 1. Vision; 2. Flechte (?).

חֶזְיוֹנָא *a. m., pl. c.* חֶזְיוֹנֵי Koh 11, 9 (MS חִיזוּ) Blick.

חֲזִיז *h. m.* 1. Wolke; 2. zartes Gras.

חֲזִיזָא (Cant 2, 9) *a. m.* 1. Wolke; 2. zartes Gras; 3. zottig.

חַזִּינָא *a. m.* Beil (?).

חֲזִיר *h. m.* Schwein.

חֲזִירָא (Lv 11, 7) *a. m.* dass.

חַזִּירָא *a. m.* Schweinehirt.

חֲזִירָה I *h. f.* Sau.

חֲזִירָה II *h. f.* 1. Rückkehr; 2. Rückgabe; 3. Herumgehen.

חֲזִירְתָּא *a. f.* Sau.

חֲזִית *h. f.* Front, Vorderseite.

חֲזִית s. חֲזָוִית.

חֲזִיתָא s. חֲזָוִיתָא.

חֲזִיתָא *a. f.* 1. Spiegel; 2. *pl. c. s.* חֲזְיָתָהּ Sac 3, 9 Soc 59 Vorderseite, Fläche.

חָזַם *h.* abkneipen. *Hi.* dass.

חֲזַם *a.* dass.

חַזָּן *h. m.* 1. Aufseher; 2. Synagogendiener.

חַזָּנָא *a. m.* Synagogendiener.

חַזָּנִית *h. f.,* s. חֲזָוִית.

חָזַק *h.* fest, stark sein. *Pi.* stärken, befestigen. *Hi.* 1. befestigen, stärken; 2. ergreifen, festhalten; 3. annehmen, überzeugt sein, halten für; 4. הֶחֱזִיק טוֹבָה לְ verdanken, als Verdienst anrechnen. *Ho.* 1. im Besitz gehalten werden; 2. gehalten werden für; 3. überzeugt sein. *Hitp.* 1. stark, fest werden; 2. sich ermutigen.

חֲזַק *a.* 1. umgürten, verbinden; 2. in Besitz nehmen. *Pa.* fest machen, befestigen. *Aph.* 1. erwerben, in Besitz nehmen, ergreifen; 2. mutig sein; 3. halten für; 4. אַחְזֵיק טֵיבוּ לְ verdanken, als Verdienst anrechnen. *Itpe. Itpa.* 1. hangen an, festhalten; 2. gelten für.

חֲזָק *h. m.* Band, Umgürtung.

חִזְקָא *a. m.* 1. dass.; 2. Ring.

חֲזָקָא *a. m.* Annahme, Mutmassung.

חֲזָקָה *h. f.* 1. Festhalten, Ergreifen; 2. Besitzergreifung; 3. Annahme, Präsumtion. בְּחֶזְקַת שֶׁ unter der Voraussetzung, dass; 4. angenommener Thatbestand.

חֲזָקְתָא *a. f.* 1. Besitzergreifung; 2. Annahme.

חָזַר *h.* 1. herumgehen; 2. umkehren. חֲזוֹר בָּךְ ändere deine Ansicht! וְחָזַר הַדִּין die Verhandlung kann wieder beginnen; 3. bereuen. *Pi.* herumgehen. *Hi.* 1. dass. הֶחֱזִיר עַל הַפְּתָחִים betteln; 2. zurückgeben, erwiedern; 3. rückgängig machen; 4. wiederherstellen; 5. wiederholen, von neuem thun.

חֲזַר *a.* 1. herumgehen, umkreisen; 2. umkehren; 3. wiederholen; 4. bereuen. *Pa.* 1. herumwickeln; 2. zuzückgeben; 3. *pt. pl.* מְחַזְּרִין Am 9, 9 (MS מְחַוְּרִין) sieben (?). *Aph. pf.* אַחְזַר 2K 2, 8, *ipf.* 3 *m. sg.* יַחְזַר Ho 10, 2

1. herumgehen, umringen; 2. rollen; 3. *pt. pl. c.* מְחַזְרֵי Gen 49, 8 wenden, umkehren, *pt. pass. pl.* מְחַזְּרִין Gen 9, 23 rücklings; 4. zurückgeben, erwiedern; 5. zurückführen. *Itpe. pt. pl. f.* מִתְחַזְרָן Ez 1, 12 sich umwenden.

חִזְרָא *a. m.* 1. Gerte, Rute; 2. Kleie.

חורד s. חֲזָרָר.

חֲזָרָה *h. f.* 1. Herumgehen; 2. Rückkehr; 3. Rückgabe; 4. Umwenden.

חָזְרָן *h. m.* eifrig, geschäftig.

חוּזְרָנָא *a. m., pl.* חוּזְרָנִין Umgebung.

חוּזְרָנוּתָא, חֲזָרְנוּתָא *a. f.* dass.

חֲזָרָר, חוּזְרָר, חִיזְרָר *h. m.* Mispel (*Mespilus Azarolus*).

חֲזֶרֶת *h. f., pl.* חֲזָרִים Lattich (*Lactuca* bes. *sativa*).

חָח *h. m.* Befestigung, Schnalle.

חחי (bGitt 70ª) l. חָרֵי s. חֲרָא.

חט (Jes 14, 19) l. יָחַט (so MS) s. יְחָטָא.

חֵט, חֵטְא *h. m.* Sünde.

חָטָא I *h.* fehlen, sündigen. *Pi.* 1. entsündigen; 2. säubern. *Hi.* sündigen machen.

חָטָא II *h. Pi.* Wohlleben geniessen. *Hitp.* 1. sich gütlich thun; 2. sich freundlich zeigen; 3. sich vertraulich benehmen.

חֲטָא I *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֶחְטֵי Ez 18, 20, *pt. pl. m.* חָטַן Ex 5, 16 fehlen, sündigen. *Pa.* sündigen machen. *Aph. ipf.* 3 *m. sg.* יַחְטֵי Est II 4, 11 (nicht MS) sündigen machen. *Itpe.* versucht werden.

חֲטָא II *a.* zart sein. *Pa.* besänftigen, überreden. *pt. pass.* verzärtelt.

חֲטָא (Sac 3, 2) s. יְחָטָא.

חַטָּא *a. m.* Linie.

חִטְאָה (1S 10, 27) *a. m., ind.* חֵטְא Dt 19, 15, *c. s.* חֶטְאָךְ Gen 4, 7, *pl.* חֲטָיִן Lv 19, 29 Sünde.

חַטָּאָה *a. m.* Sünder.

חַטָּאָה *a. m., pl. c. s.* חַטָּאָנָא Ex 34, 9, חַטָּאֵיהוֹן Lv 16, 16 Sünde.

חַטָּאת *h. f.* 1. Sünde; 2. Verderben; 3. Sündopfer.

חַטָּאתָא s. חַטָּתָא.

חָטַב *h.* 1. abschneiden, abhauen; 2. wegreissen. *Pi.* auskratzen.

חֲטַב *a.* 1. schlagen; 2. *pf.* 2 *sg. m.* חֲטַבְתְּ Dt 26, 17 erwählen; 3. sticken, zeichnen.

חוּטְבָּא *a. m.* 1. Stickerei; 2. l. רוּטְבָּא.

חֲטָבָה *h. f.* Fällen, Abschneiden.

חִטָּה *h. f., pl.* חִטִּים Weizen (*triticum*).

חטהא l. חִטְאָה.

חֲטוֹטָא *a. m.* der Ausgrabende.

חֲטוֹטֶרֶת *h. f.* Buckel, Höcker.

חִטּוּי I *h. m.* Reinigung.

חִטּוּי II *h. m.* Üppigkeit, Wohlleben.

חִטּוּיָא *a. m.* dass.

חֲטוּלִים Ortsname.

חֲטוֹפָא *a. m., ind.* חֲטוֹף Jud 9, 24 Raub.

חַטּוֹפָא *a. m., pl.* חַטּוֹפִין Gen 6, 11. 13, Ob 5, 2S 22, 50 Soc 59 Räuber.

חֲטוֹרִיתָא *a. f., ind.* חֲטוֹרִית Jes 30, 6 Höcker (des Kamels).

חטותא l. חֲטִיתָא.

חָטַט *h.* 1. graben; 2. ausgraben; 3. durchgraben. *Pi.* 1. dass.; 2. scharren. *Ni. Hitp.* ausgegraben werden. *Hitpol.* geschliffen, poliert werden. *Pilpel.* חִטְחֵט graben.

חֲטַט *a.* graben, bohren. *Pa.* 1. dass; 2. *pf.* 3 *pl.* חַטִּיטוּ Gen 3, 7, *pt. pl. f.* מְחַטְּטָן Ez 13, 8 nähen.

חֲטָט *h. m.* bösartiger Ausschlag.

חֲטָטָא *a. m.* dass.

חֲטִי *h. m.* Sünde, Schuld.

חַטָּיָא, חַטָּיְא *a. m.* Sünder.

חֲטִיבָה *h. f.* 1. Gegenstand der Erwählung; 2. Abschneiden, Fällen.

חֲטִיבְתָא *a. f.* Erwählung.

חֲטִיָּה *h. f.* Sünde.

חֲטִיטָה *h. f.* Aushöhlen, Auskratzen.

חֲטִיטוּב, חֲטִיטוּם (?) *x. m.* Schild (?).

חִטִּין. חִטִּין *h. f. pl.* Zahnreihe.

חֲמִיף *h. m.* Abgeschabtes, Abfall.
חֲמִיפָה *h. f.* Abschaben.
חֲמִיפִיתָא *a. f.* ein Raubvogel.
חֲמִיתָא *a. f.* 1. Sünde; 2. Üppigkeit.
חָטָם *h. m.* Nasenring.
חָטַף *h.* 1. fortreissen, rauben; 2. eilig thun. *Hitp.* 1. fortgerissen, geraubt werden; 2. beeilt werden.
חֲטַף *a., ipf.* 2 *m. pl.* תַּחְטְפוּן Jud 21, 21, *pt. pl.* חָטְפִין Est II 1, 2, *inf.* מַחְטַף Est II 1, 1, 1. fortreissen, rauben; 2. zerreissen; 3. Gewalt anthun, eine Schriftstelle pressen. *Itpe.* weggerissen werden. *Pa. pt. pl.* מְחַטְּפִין Est II 1, 2 (MS חָטְפִין) fortreissen.
חֲטָפָא (Jon 3, 8), חִטְפָא (Ez 45, 9) *a. m.* Raub, Gewaltthat.
חֲטִפָה *h. f.* Abschaben.
חֲטִפִיתָא *a. f.* ein Raubvogel.
חֲטַר *a.* 1. umzäunen; 2. schlagen. *Pa.* mit einem vertikalen Strich versehen.
חוּטְרָא (Nu 17, 21) *a. m.* 1. Stab, Rute. חוּטְרָא דְרָעְיָא Vogelknöterich (*Polygonum aviculare*); 2. חֻטְרָא Mi 2, 12, *pl.* חוּטְרִין Nu 32, 16 (MS חֻטְרִין) Hürde, Gehege; 3. Stadt bei Nehardea.
חוּטְרָנָא *a. m.* streifig (?).
חֻטֶּרֶת *h. f.* Höcker.
חַטָּתָא (Ex 29, 36) *a. f., pl. c. s.* חַטְוָתְהוֹן (!) Nu 18, 8 Sündopfer.
חִטְּתָא *a. f., pl.* חִטִּין Ex 29, 2 1. Weizen; 2. Weizenernte; 3. Warze, Mandel (im Hals).
חַי *h. m.* 1. lebend, lebendiges Wesen; 2. kräftig, gesund; 3. in natürlichem Zustand, roh. *pl.* חַיִּים Leben.
חַיָּא (Lv 13, 14) *a. m., ind.* חַי Ex 12, 9 dass. *pl. d.* חַיַּיָּא Gen 2, 9 Leben. לְחַיֵּי Ru 3, 13 Glück zu!
חֲיָא (Gen 5, 3) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֵיחֵי Gen 3, 22, *inf.* מֵיחָא Ez 18, 9 Soc 59, *pt.* חָיֵי Dt 8, 3 1. leben; 2. genesen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg. c. s.* יְחַיֵּינְנָא 2K 7, 4 1. beleben, ins Leben rufen; 2. am Leben erhalten. *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תַּחֵי Ex 22, 17, *inf.* אַחָאָה 2S 8, 2, אַחְיָאָה Jes 38, 16 (MS אֲחָאָה) wieder beleben, leben lassen.
חִיָּא *m.* Personenname.
חַיָּב *h. m., f.* חַיֶּבֶת 1. Schuldner; 2. schuldig, verpflichtet; 3. bösartig.
חַיָּבָא (Gen 18, 23) *a. m., f. d.* חַיָּבְתָּא 1. schuldig; 2. Sünder.
חִיבָה (?) *h. f.* Vorrat.
חִידָא (Est I 8, 15, Est II MS 8, 15 בִּידָא) *a. m.* Kopfschmuck (?).
חִידְתָא *a. f.* Rätsel.
חָיָה *h.* 1. leben; 2. gesunden, heil werden. *Ni.* zum Leben erweckt werden. *Pi. Hi.* 1. leben lassen; 2. beleben, erwecken; 3. erhalten, ernähren.
חַיָּה *h. f.* 1. lebendig; 2. Tier, Wild; 3. Wöchnerin; 4. Hebamme; 5. *pl.* חַיּוֹת Engelklasse.
חִיּוּב *h. m.* 1. Verpflichtung; 2. Verschuldung; 3. Strafbarkeit.
חִיּוּבָא *a. m.* 1. Verpflichtung; 2. Strafbarkeit.
חִיּוּבְתָא *a. f.* Schuld.
חִיּוּלָא *a. m.* Kraft.
חִיּוּת *h. f.* Lebensunterhalt, Lebenselement.
חֵיוְתָא (Jes 38, 13) *a. f., ind.* חֵיוָא Ex 23, 29, *pl.* חֵיוָן, חֵיוָן 1. Tier; 2. חֵיוָתָא NuJI 35, 11 (MS) Lebensunterhalt.
חַיּוּתָא *a. f.* 1. Leben, Lebensunterhalt; 2. lebendes Wesen; 3. Mutterschoss.
חַיָּט *h. m.* Näharbeit.
חַיָּט *h. m.* Schneider.
חַיָּטָא *a. m.* dass.
חִימָן, חִימִין *h. m.* Riedgras, Binse.
חַיְיתָא *a. f.* Sack.
חֵיךְ *h. m.* Gaumen.
חַיָּךְ *h. m.* Stotterer.
חֲיֵל *a. Pa.* 1. stärken; 2. *inf.* חַיָּלָא Nu 4, 23 Kriegsdienst leisten. *Itpa.*

1. gestärkt werden; 2. *pf.* 3 *m. pl.* אִתְחַיַּלוּ Nu 31, 7 sich scharen.

חַיִל *h. m., pl.* חֲיָלוֹת, חֲיָלִין 1. Heer; 2. Stärke, Gesundheit.

חֵיל *h. m.* 1. Raum zwischen der inneren und äusseren Umwallung einer Stadt; 2. Raum im Tempel, rings um die inneren Höfe, zunächst dem Heidenvorhof.

חֵילָא *a. m.* dass.

חֵילָא (Gen 31, 29), חֵילָא *a. m., ind.* חֵיל Ex 32, 11, *pl. d.* חֵילַיָּא Ex 12, 41, חֵילְוָתָא 1K 15, 20, *c. s.* חֵילְוָתֵיהּ Est II 1, 4 1. Stärke; 2. Heer; 3. Ertrag; 4. Beweis. חֵילֵיהּ דְּ der Beweis jemandes (jer. Talm.); 5. stark; 6. s. חֵלַיָּא und חֵלָא.

חִילָה *h. f.* Stärke (?).

חֵילוּתָא, חֵילוּתָא *a. m., c. s.* חֵילוּתֵיהּ Cant 8, 4 (MS חֵילְוָתֵיהּ) 1. Stärke; 2. Kriegsmacht, Heer.

חֵילֵף s. חֲלַף I.

חִילַת (Ez 27, 18) Ortsname.

חִילַת *h. f.* Schilfart.

חַיִּים *h. m. pl.* 1. Leben; 2. Unterhalt. חַיֵּי נֶפֶשׁ Lebensbedürfnisse.

חֵימָא *a. m.* rettigähnliche Pflanze, viell. Kohlrübe.

חֵימָה *h. f.* Zorn.

חֵימָרָא (Gen 11, 3) *a. m.* Asphalt.

חַיִּים *h. m.* legitime Verwandtschaft.

חַיִּס *h. m.* Schonung.

חַיָּסָא *a. m., ind.* חַיִּס Ex 12, 27, Jes 30, 14 Schonung, Erbarmen.

חֵיפָא *a. m.* 1. Angriff, Anprall; 2. Hafenstadt am Karmel.

חֵיפָה s. חֵיפַת.

חֵיפָה *h. f.* 1. eingesalzene Haut; 2. s. חִפָּה.

חֵיפָנִי *h. m.* aus Chaipha.

חַיִץ *h. m.* (dünne) Scheidewand.

חִיצָא, חִיצָה *h. f.* 1. etwas Seltsames, Unnatürliches; 2. Scheidewand.

חיצה s. חִישָׁה.

חִיצוֹן *h. m.* aussenbefindlich.

חִיצוֹנָא *a. m.* Aussenposten.

חִיצוֹנִי *h. m.* Sektierer.

חֵיק *h. m.* Busen, Schoss.

חֵיקָא *a. m., c. s.* חֵיקֵיהּ 2S 12, 3 (MS חֲנֵיהּ) dass.

חִירָה *h. f.* ausgehöhlter Fels.

חִירוּם *h. m.* Absperrung.

חִירוּף *h. m.* Schmähung.

חִירוּפָא *a. m.* dass.

חֵירוּת *h. f.* Freiheit.

חֵירוּתָא (Lv 19, 20) *a. f.* 1. dass.; 2. *ind.* חֵירוּ Gen 40, 16 Vornehmheit.

חֵירַיָּא Ortsname.

חירר (DtJI 15, 17) l. mit MS חֵירוּ, s. חֵירוּתָא.

חִירָתָא. פּוּם ח׳ (Ex 14, 9) Ortsname.

חִישָׁה *h. f.* Dickicht.

חִישׁוּתָא *a. f.* Sinnen.

חִישְׁתָא *a. f., c.* חִישַׁת Mi 3, 12 dass.

חֵית der achte Buchstabe des hebr. Alphabets.

חַיְתָא, חֵיוְתָא *a. f.* 1. חַיְתָא Gen 1, 20, *c.* חֵיוַת Gen 3, 19 lebendiges Wesen; 2. חַיְתָא 2S 23, 11 Dorf; 3. s. חַיָּיתָא.

חַיְתָא (Ex 1, 19) *a. f.* 1. Hebamme; 2. Wöchnerin.

חֵךְ *h. m.* Gaumen, Kehle.

חִכָּא *a. m., c. s.* חִכָּךְ Ho 8, 1 dass.

חֲכָא *a. Pa.* warten, harren.

חכבית l. אַבְּבִית.

חִכָּה *h. Pi.* 1. angeln; 2. warten, harren.

חַכָּה *h. f., pl.* חַכִּין Angel.

חִכּוּךְ *h. m.* Krätze.

חָכוּר *h. m.* Pacht.

חָכוּר *h. m., pl.* חָכוּרוֹת Pächter, der ein immer gleiches Quantum von Naturalien als Pacht entrichtet.

חָכוּרָא *a. m.* dass.

חַכְחָכָא *a. m.* Schramme.

חַכִּימָא *a. m., pl.* חַכִּימִין Dt 1, 13 1. weise, gelehrt; 2. Titel von Gelehrten.

חַכִּימָאָה *a. m.* einer, der gelehrt sein will.

חַכִּימוּתָא *a. f.*, *c.* חַכִּימוּת Ex 35, 25 (MS חַכִּימַת) Gelehrsamkeit, Weisheit.
חַכִּימְתָא *a. f.*, *c.* חַכִּימַת Ex 35, 25 weise.
חֲכִינָה *x. f.* (ἔχιδνα) Otter.
חֲכִינַי *m.* Personenname.
חכינאנות l. חֲבִינְּאנוּת.
חֲכִינְּנָא *x. m.* 1. schlangenähnlich, hinterlistig; 2. s. חֲבִנְּנָא.
חֲכִינְתָא *x. f.* Otter.
חָכִיר *h. m.* 1. Pächter; 2. Pacht.
חָכִירָא *a. m.* 1. dass.; 2. s. חֲבִירָא.
חֲכִירוּת *h. f.* Pacht, Pachtsumme.
חָכַךְ *h.* 1. rauh sein, reiben, kratzen; 2. zaudern. *Pi.* räuspern. *Hitp.* sich reiben.
חֲכַךְ *a. Itpe.* sich reiben.
חָכָךְ *h. m.* 1. Ausschlag, Krätze; 2. Heiserkeit (?); 3. Heimsuchung.
חככית l. אֲבָבִית.
חָכַם *h.* 1. weise sein; 2. kennen. *Hi.* 1. weise werden, Gelehrter werden; 2. weise machen; 3. klügeln. *Hitp.* weise werden.
חֲכַם (1 K 5, 11), חֲכִים (?) *a.* 1. *pf.* 3 *pl. m.* חֲכִימוּ Ex 15, 8, *pt. f.* חָכְמָא Est II 2, 18 weise, gelehrt sein; 2. *ipf.* 1 *sg.* אֶחְכּוֹם Koh 7, 23 kennen, wissen; 3. beiwohnen; 3. klar, erwiesen sein. *Pa.* 1. weise machen, belehren; 2. *pf.* 3 *m. sg. c. s.* חַכְּמַנִי Gen 27, 36 (MS אַכְמַנִי), 3 *pl.* חַכִּימוּ Ex 15, 8 (MS חֲכִימוּ) überlisten, listig handeln; 3. weise sein; 4. *pf.* 2 *sg.* חַכִּימַת Jes 29, 16 l. חַכִּימְתְּ kennen, verstehen. *Aph. pf.* 3 *m. sg. c. s.* אַחְכֵּימִנּוּן Gen 48, 14, אַחְכְּמַנִי Ez 3, 2 erkennen lassen. *Itpa.* 1. weise werden; 2. sich beraten; 3. erkannt werden; 4. *ipf.* 1 *pl.* נִתְחַכַּם Ex 1, 10 überlisten.
חָכָם *h. m.* 1. Kenner; 2. Gelehrter, Weiser; 3. Titel von Gesetzesgelehrten.
חֲכָמָה *h. f.* 1. *fem.* von חָכָם; 2. Hebamme.
חָכְמָה *h. f.* Weisheit.
חַכְמַי *m.* Personenname.
חַכְמָנִית *h. f.* verständig.
חָכְמְתָא, חוּכְמְתָא *a. f. ind.* חָכְמָה Ex 35, 26, *c. s.* חוּכְמַתְכוֹן Dt 4, 6 Weisheit, Gelehrsamkeit.
חָכַר *h.* 1. pachten; 2. verpachten. *Hi.* verpachten. S. חוֹכֵר, חָכוּר.
חֲכַר *a.* dass.
חַכְרָנוּתָא *a. f.* Pachtverhältnis, Pachten.
חכשרה l. הַכְשָׁרָה.
חַכְּתָא (Jes 19, 8) *a. f.* Angel.
חל 1. החל מן (jNed 39[c]) l. הָדָא הַלְמַי; 2. כחל לה (jAbZ 40[d]) l. כְּחַלָּלָה, s. חֲלָלָא.
חָלָא (Ex 2, 12) *a. m.* 1. Sand; 2. Vogel Phönix.
חַלָּא I (חֲלָא) *a. m.* Körnchen, Kügelchen.
חַלָּא II *a. m.*, *c.* חַל Num 6, 3 Essig.
חַלָּא III *a. m.* Saft.
חַלָא (?) *a. m.* süss.
חוּלָּא (Lev 10, 10) *a. m.* gemein, profan.
חֲלָא I *a.* 1. sanft, süss sein; 2. s. חול III. *Pa.* süss machen. *Itpe.* süss werden.
חֲלָא II *a.* krank sein.
חֶלְאָה *f.* Personenname.
חָלָב *h. m.* Milch. בָּשָׂר וְחָלָב Verbot, betreffend das Zusammenkochen von Fleisch und Milch. נֵץ חָלָב eine Pflanze (Ornithogalum). ח׳ בֵּיצִים Eiweiss. גּוּשׁ חָלָב Ortsname.
חָלַב *h.* 1. Milch geben; 2. melken. *Ni.* gemolken werden.
חֲלַב *a.* dass.
חֵלֶב *h. m.* Fett.
חַלְבָא *a. m.*, *ind.* חֲלַב Ex 3, 8 1. Milch; 2. Eiweiss, Saft.
חֶלְבּוֹ *m.* Personenname.
חֶלְבּוֹן *h. m.* Eiweiss.
חֶלְבּוֹנָא *a. m.* dass.
חֶלְבּוֹנְתָא (Ex 30, 34) *a. f.* Galbanum von *Ferula galbaniflora*.
חֲלָבִי *h. m.* milchig.

חֲלָבִי *h. m.* fettig.
חֲלַבִּין *h. m.* Wurzel von Ornithogalum(?).
חֲלַבְּאנָא *a. m.* Epheu (*Hedera helix*).
חֶלְבְּנָה *h. f.* Galbanum.
חֲלַבְּנִיתָא *a. f.* Epheu.
חֲלַגְלוֹגָה, חֲלוּגְלוּגָה *h. f.* Portulak (*Portulaca odoracea*).
חָלַד *h.* graben, höhlen. *Hiph.* 1. hineinstecken; 2. aushöhlen.
חֲלַד *a.* erdfarbig werden (?).
חֶלֶד *h. a.* 1. Erde, Humus; 2. irdisches Leben.
חוּלְדָא (Lev 11, 29) *a. m.* 1. Maulwurf; 2. Wiesel.
חוּלְדָּה *h. f.* 1. Personenname; 2. Hinterpforte (?); 3. Maulwurf; 4. Wiesel.
חֲלָדָה *h. f.* Stecken (das Schlachtmesser zwischen die Venen).
חֶלְדּוּן (BerR 37) Heldua in Phönicien, südlich von Berytus (jetzt Chulde).
חֲלָדוּתָא *a. f.* Rost, Schimmel.
חָלָה I *h.* krank sein, leiden. *Hiph.* krank machen. *Hoph.* krank gemacht werden.
חָלָה II sanft, süss sein. *Pi.* 1. süss machen; 2. besänftigen. *Hi.* 1. besänftigen; 2. durchdringen.
חַלָּה *h. f.* 1. Teighebe; 2. Kuchen; 3. Name eines Mischnatraktates.
חֲלוּדָה *h. f.* 1. Rost, Schimmel; 2. Geschwür (Krebs); 3. l. חֲלִידָה *x.* (χαλίδιον) Täfelchen.
חֲלוּזָא, חֲלוּזָא *a. m., c. s.* חֲלוּזֵהּ Est II 1, 3, *pl. c. s.* חֲלוּזוֹהִי Est II 6, 11 Busen des gegürteten Gewandes.
חלוּם s. הָחְלָם.
חֲלוּטִין *a. m. pl.* Entscheidung. בַּחֲלוּטִין, לַחֲלוּטִין Lev 25, 23 endgiltig, gänzlich.
חֲלוּטָנִית *a.* endgiltig.
חִלּוּי *h. m.* 1. Süssmachen; 2. Besänftigung.
חִלּוּל *h. m.* 1. Entweihung; 2. Auslösung von Geheiligtem; 3. Verlust der Priesterwürde.

חָלוּל *h. m.* hohl, Höhlung.
חִלּוּלָא *a. m.* Entweihung.
חֲלוֹם *h. m., pl.* חֲלוֹמוֹת Traum.
חַלּוֹן *h. m., pl.* חַלּוֹנוֹת Fensterluke.
חָלוֹן Ortsname.
חִלּוֹנָאָה *a. m., ind.* חִלּוֹנֵי Nu 18, 4 1. Nichtpriester; 2. fremd.
חִלּוֹנִי *h. m.* dass.
חִלּוֹנִיתָא, חִלּוֹנִיתָא *a. f.* dass.
חִלּוּף *h. m.* 1. Wechsel, Tausch; 2. Gegenteil.
חֲלוּף, חֲלוּפֵי *a., c. s.* חֲלוּפָךְ Jes 43, 3, חֲלוּפַהָא Jud 15, 2, חֲלוּפוֹהִי 1 K 21, 2 anstatt.
חִלּוּפָא *a. m.* 1. *c. s.* חִלּוּפֵיהּ Lev 27, 10 Tausch, Eingetauschtes; 2. Ablösung; 3. Gegenteil. לָא מִסְתַּבְּרָא דְּלָא חִלּוּפִין nur das Gegenteil ist einleuchtend; 4. Krisis, Entscheidung; 5. *pl. c.* חִלּוּפֵי, *c. s.* חִלּוּפָךְ Est II 6, 1 anstatt.
חִלּוּץ *h. m.* Stärkung.
חֲלוּצָא Ortsname.
חֲלוּצָה *h. f.* die von der Schwagerehe frei gewordene Witwe.
חִלּוּק *h. m.* 1. Verteilung; 2. Teilung, Abteilung; 3. Meinungsverschiedenheit.
חָלוּק I *h. m.* 1. glatt; 2. leer.
חָלוּק II *h. m., pl.* חֲלוּקִין, חֲלוּקוֹת 1. Untergewand; 2. Binde; 3. Reihe, Schicht.
חֲלוּקָא *a. m.* dass.
חֲלוּקָה *h. f.* 1. Untergewand; 2. חֲלוּקַת נֶפֶשׁ Bohnenart.
חֲלָז *a. Pa. pf.* 3 *f. sg.* חַלְיזַת (MS חַלְּיזַת) Est II 1, 3, *pt. pl.* מְחַלְּזִין Est II 6, 11 gürten, heraufziehen.
חוּלְזָא *a. m.* Lende.
חִלָּזוֹן *h. m.* 1. Schnecke, Muschel; 2. Purpurschnecke; 3. Heuschreckenart; 4. schneckenartige Verzierung; 5. Augenkrankheit.
חֲלָזוֹנָא *a. m.* 1. Purpurmuschel; 2. eine Augenkrankheit; 3 Heuschreckenart.
חַלְחוּל *h. m.* Durchdringung (v. Gift).
חַלְחוּלִית *h. f.* Ränke (?).

חַלְחוֹלֶת *h. f.* Gekröse.

חִלְחֵל *h.* 1. höhlen, durchlöchern; 2. schütteln. *Pass.* 1. durchdringen; 2. durchdrungen werden; 3. geschüttelt werden.

חַלְחֵל *a.* aushöhlen. *Pass.* 1. ausgehöhlt werden; 2. durchdrungen werden; 3. zittern.

חַלְחָלָה *h. f.* Zittern.

חֲלַחְלוּחִין *h. m. pl.* Lathyrus (?).

תוּלְתוּלְתָּא (Koh 1, 17), **תוּלְחַלְתָּא** *a. f.* böser Anschlag.

חָלַט *h.* 1. mischen, Teig anrühren; 2. einrühren, eintauchen; 3. eine Ende machen; 4. ein definitives Urteil abgeben, endgiltig ein Urteil abgeben. *Ni.* eingerührt werden. *Hi.* endgiltig erklären.

חֲלַט *a.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* **תַּחְלוֹט** 2 S 13, 6 Teig anrühren; 2. gerinnen lassen; 3. einlegen; 4. anheimfallen; 5. endgiltig erklären. *Pa.* für immer abtreten. *Aph.* endgiltig erklären. *Itpe.* 1. sich verbinden; 2. verfallen.

חֲלָטָא *a. m.* endgültige Entscheidung, definitiver Kaufabschluss.

חֲלָטָנִית *h. f.* gänzliches Aufhören. 'לַח für immer.

חֳלִי *h. m.* Krankheit.

חֲלֵיָא, חֲלִיָא *a. m., ind.* **חֲלֵי** Ez 3, 3 süss.

חֶלְיָא *a. m.* Krankheit.

חֲלְיָא (Jud 14, 14), **חֲלְיָא** *a. m., ind.* **חֲלֵי** Jud 14, 18 1. Süsses, Süssigkeit (Most); 2. Saft.

חֶלְיָה *h. f.* Schmuck.

חוּלְיָה *h. f.* 1. Glied, Teil, Ausschnitt; 2. Knorpel der Wirbelsäule; 3. Schutt.

חִלְיְזָא *a. m., ind.* **חִלִּיז** Lev 21, 20 augenkrank.

חֲלִיטָה *h. f.* 1. Halsband; 2. Mehlspeise; 3. endgiltiges Urteil.

חֲלִיטְרָא *a. m.* Konditor, Mehlspeisenhändler.

חֲלִיטְתָא *a. f.* 1. *pl. d.* **חֲלִיטָתָא** Jes 3, 20 Halsband; 2. *pl. d.* **חֲלִיטָתָא** 2 S 13, 6 Mehlspeise.

חָלִיל *h. m.* 1. Pfeife, Flöte; 2. Flötenbläser.

חֲלִילָא *a. m.* 1. Pfeife, Flöte; 2. *c.* **חֲלִיל** Ex 27, 8 hohl; 3. rund, ringsherumgehend.

חֲלִילָה *h. f.* 1. Höhlung; 2. rund um.

חָלִילָה *h.* fern sei es!

חֲלָם (Jer 29, 24) Ortsname.

חֲלִימָא *a. m.* wiederherstellungsfähig.

חֲלִימָה *h. f.* Pflanzenname (vgl. **חַלְמִית**).

חָלִיף *h. m.* Binse.

חָלִיף *h. m., pl.* **חֲלִיפוֹת** Messer.

חֲלִיפָא *m.* Personenname.

חֲלִיפָה *h. f., pl.* **חֲלִיפִין** 1. Ersatz; 2. junger Trieb.

חָלִיץ *h. m.* Schleife, Schlinge.

חֲלִיצָה *h. f.* 1. Ausziehen, Ablösen; 2. Prozedur des Schuhausziehens bei Verweigerung der Schwagerehe.

חֲלִיצְתָא *a. f.* dass. wie 2.

חָלִיק *h. m.* glatt.

חליקוסתא l. **סְלִיקוּסְתָּא**.

חֲלִיקוּפְרִי *h. m.* aus dem cyprischen Σόλοι(?).

חֲלִישָׁא *a. m., ind.* **חֲלִישׁ** Jo 5, 2 (MS **חֲלָשׁ**), *f.* **חֲלִישָׁא** Thr 1, 13 (nicht MS) schwach.

חֲלִישׁוּת *h. f.* Schwäche.

חֲלִישׁוּתָא (Ho 7, 9, MS **חֲלָשׁוּתָא**) *a. f.* dass.

חֲלִיתָא, חֲלִיְתָא *a. f.* süss.

חֲלִיתָא s. **חֲלִתָא**.

חלך l. **חֲלַד**.

חָלַל *h.* 1. aushöhlen; 2. verwandeln. *Ni.* 1. **נֶחֱלַל** ausgehöhlt, herausgetrennt sein; 2. **נְחוֹל** entheiligt, gemein werden. *Pi.* 1. profanieren, entweihen; 2. ungiltig machen; 3. auslösen (von heiligen Dingen). *Pu.* 1. gemein (entheiligt) werden; 2. lose sein. *Hi.* **הֵחֵיל** 1. anfangen; 2. profanieren, entheiligen; 3. wechseln. *Hitp.* 1. entweiht werden; 2. an Durchfall leiden.

חָלַל *a.* 1. *pt.* חָלִיל Jes 10, 15, *pt. pass. c.* חָלִיל Ex 27, 8 aushöhlen, bohren; 2. *pf.* 3 *f. sg.* חָלַּת Ez 22, 26, 3 *m. pl.* חָלוֹ Gen 4, 26 profan sein; 3. *pt. pass. f.* חֲלִילָא Lev 21, 14 profanieren; 4. waschen. *Pa.* 1. *pf.* 1 *sg.* חַלֵּלִית Jes 10, 15 bohren; 2. *pt. pl.* מְחַלְלִין Ma 1, 12 (MS מְחַלִּין) entweihen; 3. auslösen (von heiligen Dingen); 4. *ipf.* 3 *m. sg.* יְחַלֵּיל Lev 1, 9 waschen, scheuern. *Aph. pf.* אַחִיל Lev 19, 8, *ipf.* 2 *m. sg.* תַּחִיל Lev 18, 21, *pt. pass. f.* מְחָלָא Lev 21, 7 entweihen, dem allgemeinen Gebrauch übergeben. *Ittaph. ipf.* 2 *m. sg.* תִּתַּחַל Lev 21, 9 entweiht werden.

חָלָל *h. m.* 1. Erschlagener; 2. Entweihter (vom Priesterdienst Ausgeschlossener); 3. Höhlung (z. B. in der reifen Dattel zwischen Schale und Kern); 4. Kunstgriff, Tücke.

חַלְלָא *a. m., pl.* חַלְלִין Ez 28, 13 1. Höhlung, Öffnung; 2. Geheimnis; 3. verborgener Schatz.

חֲלָלָה *h. f.* 1. für den Priester verbotene Frau; 2. Tochter aus der Ehe mit einer solchen.

חָלַם *h.* 1. träumen; 2. gesund sein. *pt. pass.* חָלוּם gesund.

חֲלַם (Gen 37, 5) *a.* träumen. *Pa.* fest verbinden. *Aph. pt. pl. m.* מַחְלְמִין Jer 29, 8 träumen lassen.

חֶלְמָא (Gen 37, 6), חֶלְמָא *a. m.* Traum.

חַלְמָא *a. m.* 1. *ind.* חַלְּמִים Dt 13, 4 Träumer; 2. Traumkundiger.

חֲלָמָה (חֲלָמָה) *h. f.* 1. Naht; 2. Bindestoff (Lehm?).

חַלְמָה *h. f.* Ochsenzunge (*Anchusa tinctoria L.*).

חֶלְמוֹן *h. m.* Eidotter.

חֶלְמוֹנָא *a. m.* dass.

חַלְמִית, חֲלָמוֹת *h. f.* Ochsenzunge (*Anchusa tinctoria L.*).

חַלְמִישׁ Ortsname.

חלנונא (DtJ I 28, 42 MS) l. חַלְזוֹנָא.

חָלַף *h.* 1. vorübergehen; 2. ändern, wechseln. *Ni.* 1. verwechselt werden; 2. einem Nachfolger Platz machen. *Pi.* vertauschen. *Hi.* 1. tauschen, wechseln; 2. junge Triebe bekommen, wieder ausschlagen; 3. zweideutig reden. *Ho.* מוּחְלֶפֶת הַשִּׁטָּה die Ordnung (der dissentierenden Lehren) ist verwechselt. *Hitp.* vertauscht werden.

חֲלַף, חֲלֵיף (Cant 2, 11) *a.* vorübergehen, verschwinden. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *m. sg.* יְחַלֵּיף Lev 27, 10 vertauschen. מְחַלְּפָה שִׁטָּתֵיהּ דְּ die Meinung von N. N. widerspricht sich selbst; 2. auf und abgehen. *Itpa. pf.* 3 *f. sg.* אִתְחַלְּפַת Jes 1, 7 verwechselt werden, verwandelt werden. *Schaph.* s. שַׁלְחֵיף.

חֵלֶף I *h. m.* 1. Rute, Zweig (der Weide); 2. Schilf, Riedgras; 3. Ortsname.

חֵלֶף II *h. m.* Gegenteil.

חֲלַף (Gen 4, 25), חֲלָף, חֲלָפֵי *a.* anstatt. חֲלָף דְּ Gen 20, 16 dafür dass, weil.

חִלְפָא *a. m., pl. c. s.* חִלְפָנָא Est II 3, 8 Weide. חִלְפָא דְיַמָּא Blüten von *Juncus odoratus* (*Schönanthum*).

חִלְפַי *m.* Personenname.

חוּלְפָנָא *a. m., c.* חוּלְפַן Dt 23, 19 l. חוּלְפַן Tauschwert, Erlös.

חֲלַפְסְדְרָא *x. f.* (κλεψύδρα) Wasseruhr.

חֲלַפְתָּא *a. f.* 1. Weide; 2. männl. Personenname.

חָלַץ *h.* 1. gürten; 2. ausziehen, entblössen; 3. das Schuhausziehen bei Verweigerung der Schwagerehe vollziehen, die Schwagerehe verweigern (חָלַץ לְ vom Mann gebraucht, חָלַץ מִן von der Frau gebraucht). *pt. pass.* חֲלוּצָה die durch Chaliza von der Schwagerehe frei gewordene Witwe. *Ni.* abgezogen werden, sich lösen. *Pi.* 1. lösen, befreien; 2. gürten, stärken; 3. bewaffnen. *Hiph.* 1. lösen, aufbinden;

2. die Chaliza vollziehen; 3. befreien; 4. gürten.

חֲלַץ a., pt. חָלִיץ 2 S 6, 20 1. ausziehen; 2. die Chaliza vollziehen; 3. sich zurückziehen. *Pa.* 1. *inf.* חַלָּצָא Gen 34, 27 ausziehen; 2. die Chaliza vollziehen.

חֲלָצַיִם *h. f. du.* Lende.

חָלַק *h.* 1. teilen, zuteilen; 2. geteilter Meinung sein. *pt. pass.* חָלוּק a. verschieden; b. verschiedener Meinung. *Ni.* 1. geteilt, verteilt werden; 2. verschiedener Meinung sein. *Pi.* teilen. *Hi.* 1. glatt machen, ebnen; 2. glatt sein; 3. ausgleiten. *Ho.* 1. geglättet werden; 2. ausgleiten. *Hitp.* 1. geteilt, verteilt werden; 2. sich trennen.

חָלָק *h. m.* glatt, leer. יָצָא חָלָק leer weggehen.

חֵלֶק *h. m.* 1. Teil, Anteil; 2. Glätte.

חִילֵק *x. m.* 1. (ἅλιξ, ἄλληξ) Fischsauce; 2. s. בְּלֵק.

חוּלְקָא *a. m., ind.* חוּלָק Dt 14, 27 Teil.

חַקְלָא *a. m., pl. d.* חַקְלַיָּא Mi 3, 3 1. Feld; 2. Portion; 3. ein bestimmtes Mass.

חַלְקָא *a. f., pl. c. s.* חַלְקָתְהוֹן Mi 2, 4 (MS חַקְלָתְהוֹן) Feld.

חִילְקָא, חִילְקָה *x. f.* (*alica*) Speltgraupe.

חֲלֻקָּה *h. f.* Teil, Verteilung.

חֲלַקְלַק *h.* schmeicheln.

חָלַשׁ *h.* werfen (?).

חֲלַשׁ *a., ipf.* 3 *m. sg.* יַחֲלַשׁ Jes 2, 11 1. schwach sein, erschlaffen; 2. schwinden; 3. fein, dünn sein; 4. ausziehen. *Pa.* 1. schwächen; 2. polieren. *Aph.* 1. schwächen; 2. mit scharfem Messer schneiden; 3. ausziehen. *Itpe.* schwach werden.

חֵלֶשׁ *h. m.* 1 Los; 2. Schilf, Rohr.

חַלָּשׁ *h. m.* schwach, krank.

חַלָּשָׁא *a. m., ind.* חַלָּשׁ Dt 28, 44 dass.

חוּלְשָׁא (Jes 40, 23) *a. m.* Schwäche.

חַלְשׁוּתָא (Ho 7, 9), חֲלָשׁוּתָא *a. f., c. s.* חֲלָשׁוּתִי 1K 12, 10 Schwäche.

חִלְּת *h. f.* 1. Name eines Rohres; 2. Ortsname.

חִילְתָא (Dt 34, 6), חֵילְתָא *a. f.* 1. *ind.* חֵילָא Jes 28, 1, *pl. d.* חֵילַיָּא Nu 21, 20, Jes 40, 4 Thal; 2. Scheidung; 3. s. חוּלְתָא.

חִילְתָא I *f.* Personenname.

חִילְתָא II *a. f., c.* חוּלַת Est II 8, 15 (MS בְּדוּ לְתַחְלַת) (Est I Druck חולת חולית [Dittographie]) Scheide.

חַלְּתָא *a. f.* 1. Nu 15, 20 Teighebe; 2. loses Flechtwerk; 3. Bienenkorb.

חִלְתִּית *h. f.* Teufelsdreck (*Ferula Asa foetida*).

חִלְתִּיתָא (falsch חִלְתּוּתָא) *a. f.* dass.

חַם I *h. m.* warm, heiss. *pl.* חַמִּים 1. heisses Wasser; 2. warme Quellen.

חָם II *h. m.* Schwiegervater.

חֲמָא *a. m., c. s.* חֲמוּיִיךְ Gen 38, 13 dass.

חֲמָא rettigähnliche Pflanze, viell. Kohlrübe (*Brassica Napus napobrassica*).

חֲמָא (Est II 2, 5) *a.* 1. sehen; 2. *pt.* חָמֵי Ru 3, 12 sich ziemen, würdig sein. *Pa. Aph.* 1. zeigen; 2. l. אַחְמֵי v. חֶמָא das Auge abwenden. *Itpe.* gesehen werden, erscheinen.

חַמָּא *m.* Personenname (חַמּוּאֵל).

חֶמְאָה *h. f.* Dickmilch, Butter.

חֶמְאָתָא *a. f.* dass.

חָמַד I *h.* wünschen, verlangen. *Ni.* begehrt werden. *Pi.* begehren. *Hitp.* Gefallen haben.

חָמַד II (viell. חָמַר) *h.* sengen. *Ni.* versengt werden.

חֲמַד *a., pt. pl.* חָמְדִין Mi 2, 2 verlangen, begehren. *Pa. inf.* חַמָּדָא Gen 31, 30, *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תַּחְמֵיד Ex 20, 14, *Itpa. pt. m. pl.* מִתְחַמְּדִין Est II 1, 2 dass.

חֶמְדָּא *a. m.* Lust.

חֶמְדָּה *h. f.* 1. Lust; 2. Kostbarkeit.

חֶמְדְּתָא (Na 2, 10) *a. f.* Begehren, Lust.

חֵמָה *h.f.* 1. Zorn; 2. Name eines Engels.
חַמָּה *h.f.* 1. Hitze; 2. Sonne; 3. Fieber.
חוֹמָה *x.* (ὁμοῦ) zusammen.
חִמּוּד *h. m.* Lust, Begehren.
חֲמוּדָא *a. m.* gierig.
חֲמוּדְתָא *a. f.*, *ind.* חֲמוּדָא Jud 5, 30 Lust, Begehren.
חִמּוּם *h. m.* 1. Erwärmung, Geschlechtslust; 2. Aufregung; 3. s. חָמַם.
חִמּוּם *h. m.* hitzig, zornig.
חִמּוּס *h. m.* Gewaltthat.
חִמּוּעָא *a. m.* Säuern.
חִמּוּץ *h. m.* dass.
חִמּוּצָא *a. m.* Scham.
חֲמוּצְתָא *a. f.* scharlachrotes Gewand.
חִמּוּק *h. m.* rundes Holz.
חֲמוֹר *h. m.* 1. Esel; 2. Holzgestell, Bock.
חָמוּר *h. m.* schwer, gewichtig, streng.
חֲמוֹרָה *h. f.* Eselin.
חֲמוֹרֶת *h. f.* Eselherde (Karavane).
חֲמוֹרְתָא *a. f.* dass.
חָמוֹת *h. f.* Schwiegermutter.
חֲמוֹתָא *a. f.*, *c. s.* חֲמוֹתַהּ Ru 2, 18 (MS Lücke) dass.
חֲמַם I *a.* niedersinken. *pt. pass.* חֲמִים Jes 46, 1 niedergesunken. *Pa.* niederwerfen. *Aph.* dass.
חֲמַם II *a. Itpe.* Ausschlag bekommen.
חוּמְטָא (Lev 11, 30) *a. m.* Eidechsenart.
חֲמִטָּה *h. f.* Kuchen.
חוּמְטָן, חוּמְטִין *h. m.* ein Mittel zur Konservierung von Getreide.
חוּמַטְרְיָא, חֲמִיטַרְיָא *x. m. pl.* (αἱματώρια) blutstillende Kräuter.
חוּמְטְתָא *a. f.* Dunkelheit.
חֲמִידְתָא (Est II 1, 1) *a. f.* Lust.
חֲמִיטָה *h. f.* Kuchen.
חֲמִילָה *h. f.* Überwurf.
חַמִּימָא *a. m.*, *ind.* חַמִּים 1S 21, 7 heiss. *pl.* חַמִּימִין 1. heisses Wasser; 2. warme Quellen.
חַמִּימוּת *h. f.* Hitze.
חַמִּימוּתָא *a. f.* Hitze.
חֲמִימְתָא *a. f.* Ringeltaube.
חַמִּינָא *a. m.* warm.
חֲמֵיסַר *a. m.* fünfzehn.
חֲמֵיסְרָאָה *a. m.* fünfzehnter.
חֲמִיעָא (Ex 12, 15) *a. m.* Gesäuertes.
חֲמִירָא I *a. m.* gewichtig, schwer.
חֲמִירָא II (Ex 12, 15) Sauerteig.
חֲמִישָׁאָה (Nu 7, 36) *a. m.*, *f. d.* חֲמִישֵׁיתָא Lev 19, 25 der Fünfte.
חֲמִישִׁי *h. m.* dass.
חֲמִישִׁיָּה (חֲמִשָּׁיָה) *h. f.* Mispel.
חֲמִישִׁית *h. f.* Fünftel.
חַמִּיתָא *a.f.* Fenchelmerke (*Ammi majus*).
חָמַל *h.* Mitleid haben.
חֶמְלָה *h. f.* Überwurf.
חָמַם *h.* warm sein. *Ni.* gewärmt werden. *Pi. Hi.* wärmen. *Ho.* gewärmt werden. *Hitp.* 1. sich wärmen, warm werden; 2. brünstig werden.
חֲמַם *a.*, *ipf.* 3 *m. sg.* יֵיחַם Dt 19, 6, *pt. f.* חָמְאָ Ex 16, 21 l. חַמָּא warm sein. *Pa. pt. pass. pl. m.* מְחַמְּמִין Ho 7, 7 erwärmen. *Aph.* אַחִים 1. erwärmen; 2. erhitzen, erregen. *Itpe. Itpa. pf.* אִתְחַמַּם Est II 5, 10 (nicht MS) 1. sich wärmen, warm werden; 2. zornig werden; 3. *pf.* 3 *f. sg.* אִתְחַמְּמַת Cant 8, 5 brünstig werden.
חֲמָם *x. m.* 1. Amomum, ein Gewürz; 2. s. הֲמָם.
חַמָּן *h. m.* Sonnensäule.
חָמָס *h. m.* Gewaltthat.
חָמַס I *h.* Gewalt üben, Unrecht thun. *Ni.* vergewaltigt, bedrückt werden.
חָמַס II *h. Pi.* zerkratzen.
חֲמַס *a.* Gewalt üben. *Itpe.* אתחמסי GenJI 7, 21, MS richtig אתמסי, s. מְסָא.
חוּמָס *x. m.* (ἥμισυ) 1. halb, Hälfte; 2. halbleinen.
חמיסין l. סְמִיסִין *x. m. pl.* (*semissis*) einen halben As wert.
חַמְסָן *h. m.* gewaltthätig.
חֲמֵסַר *a. m.*, *f.* חֲמֵסְרֵי fünfzehn.

חֲמֵסְרָאָה a. m. der Fünfzehnte.

חֲמַע (Ex 12, 34) a. sauer werden. Pa. säuern. Aph. pt. pass. f. מַחְמְעָא Ex 12, 19 1. säuern; 2. gähren machen.

חוּמְעָא, חַמְעָא a. m. Essig.

חָמַץ h. Gewalt üben.

חָמֵץ h. sauer werden. Pi. 1. säuern. 2. gähren lassen; 3. hinziehen. Hi. 1. säuern; 2. hinziehen; 3. schlecht, sauer werden. Hitp. sauer werden.

חֲמַץ a. Pa. beschämen. Aph. 1. dass.; 2. schlecht werden.

חָמֵץ h. m. Gesäuertes.

חֲמַץ Ortsname (Emesa).

חוּמְצָא a. m. 1. Essig; 2. Fettschicht auf dem Magen.

חִמְצָא, חוּמְצָא a. m. Kicher (Cicer arietinum).

חוּמְצָאָה a. m. Bewohner von Emesa.

חַמְצָן h. m. habgierig.

חוּמְצָן h. m. gesäuerte Speise.

חָמַר I h. 1. aufhäufen, aufladen; 2. schwer wiegen. Hi. schwer machen. Ho. erschwert werden.

חָמַר II h. rösten, versengen. Ni. verbrannt werden.

חָמַר III h. Pi. Esel treiben.

חֲמַר I a. aufhäufen, aufladen. Pa. 1. pt. pass. f. מְחַמְּרָא Jes 17, 1 in Schutthaufen verwandeln; 2. aufhäufen. Aph. Erschwerungen auferlegen. Itpa. pf. אִתְחַמַּר Jes 17, 9 in Schutthaufen verwandelt werden.

חֲמַר II a. glühen. Aph. dass.

חַמָּר h. m. Eseltreiber.

חַמְרָא (Gen 9, 21) a. m., ind. חֲמַר Nu 6, 3 Wein.

חֲמָרָא (Ex 21, 35) a. m. 1. Esel; 2. Gestell, Bock; 3. ח״ דִּימָּא ein Fisch.

חַמָּרָא I a. m. gebräunt (?).

חַמָּרָא II a. m. Eseltreiber.

חֲמָרָא (Gen 11, 3) a. m. Asphalt.

חוּמְרָא a. m. 1. schwer, wichtig; 2. Beschwerung, Fussgestell; 3. Summe, Resultat; 4. Perle; 5. Amulett; 6. חומרא Est II 3, 3 l. חֵימְרָא (so MS).

חֲמָרְתָא a. f. 1. Eselin; 2. Eselheerde; 3. Karawane.

חוּמַרְתָּא s. חֲמַרְתָּא.

חָמֵשׁ h. m., f. חֲמִשָּׁה fünf. pl. חֲמִשִּׁים fünfzig.

חָמַשׁ h. Pi. durch fünf teilen.

חֲמֵישׁ (Ex 26, 9) a. m., f. חַמְשָׁה Gen 18, 28, d. חַמְשְׁתַּי, חַמְשְׁתֵּי fünf. חֲמֵישׁ עֲשַׂר Lev 27, 7, חֲמֵישׁ עַשְׂרֵי Gen 5, 10, חֲמֵישְׁתַּ עַשְׂרָא Ex 16, 1 fünfzehn; pl. חַמְשִׁין Ex 26, 5 fünfzig.

חוּמְשָׁא a. m., c. s. חוּמְשֵׁיהּ Nu 5, 7 Fünftel.

חַמְשִׁיָּה h. f. Mispel.

חַמְשִׁיתָא a. f. Zahl von fünfen.

חֲמִשְׁתָּא a. f. der fünfte Tag der Woche, Donnerstag.

חֲמַת a. Pa. Aph. zornig machen.

חֲמָת Ortsname.

חֲמַת Name eines Dämons.

חֲמַת a. מַחֲמַת wegen. מַחֲמַת דְּ Est II 7, 10 weil.

חֵמֶת h. f., pl. חֲמָתוֹת Schlauch.

חֲמָתָא a. f., c. s. חֲמָתֵיהּ Dt 27, 23 Schwiegermutter.

חִמְתָּא (Gen 27, 44) a. f., ind. חֵמָא Dt 29, 27, c. חֲמַת Dt 32, 24, c. s. חִמְתִּי Nu 25, 11, חֵימַתְהוֹן Zorn.

חַמְתָא Name mehrerer palästinischer Ortschaften.

חוּמְתָא (Cant 1, 7, MS חִמְתָא) a. f. Hitze.

חֲמָתָאָה a. m., pl. d. חֲמָתָאֵי Gen 10, 18 Bewohner von Hamat.

חוּמְתִּי a. f. Name einer Pflanze (Ammi copticum?)

חַמְתָן Ortsname.

חֲמָתָנָא a. m. zornig.

חֵן h. m. 1. Gunst; 2. Anmut.

חִנָּא (Est II 5, 1) a. m., ind. חֵן Sac 6, 14 dass.

חֲנָא a. lagern, wohnen.

חַנָּא I (חִנָּא) *a. m., c. s.* חַנֵּיהּ Jes 40, 11 Busen, Schoss.

חַנָּא II *m.* Personenname (חֲנַנְיָה).

חַגַּג *a. Pa. inf.* חַגָּגָא Thr 1, 4 (nicht MS) tanzen.

חִנְגָּא *a. m., pl.* חִנְגִּין Ex 15, 29 1. Tanz, Reigen; 2. Tanzplatz; 3. Musikinstrument; 4. Jahrmarkt (Opferfest).

חַנְגָּא *a. m., c. s.* חַנְגַּנָא Thr 5, 15 dass.

חִנְגִּיתָא *a. f.* Musikinstrument.

חִנְגְּנָא *a. m.* dass.

חִנְדְּקוּקָא *a. m.* Honigklee (*Melilotus*).

חָנָה *h.* lagern. *Hi.* ruhen lassen.

חַנָּה *m.* Personenname (חֲנַנְיָה).

חַנְוָאָה *a. m.* Krämer.

חִנּוּגָא *a. m., c. s.* חִנּוּגַנָא Thr 5, 15 (MS חַנְגַּנָא) Tanz.

חָנוּיָא (חַנַּיָא?) *m.* Personenname.

חִנּוּךְ *h. m.* 1. Weihung; 2. Gewöhnung.

חַנּוּן *h. m.* gnädig.

חִנּוּן *h. m.* Bittgebet.

חֲנוּן *h. m. f.* 1. Name einer Pflanze; 2. Salbe aus dieser Pflanze.

חֶנְוָנִי *h. m.* Krämer.

חִנּוּגִיתָא *a. f.* Stadium der beginnenden Reife einer Frucht (?).

חֲנוּפִין *a. m. pl.* Gottlosigkeit.

חֲנוּקָא *a. m.* Erwürger, Mörder.

חָנוּת *h. f., pl.* חֲנוּיוֹת 1. Laden, Werkstatt; 2. Wirtschaft.

חֲנוּתָא *a. f., pl. d.* חֲנְוָתָא Jer 37, 16 (MS *in margine*) dass.

חָנַט *h.* 1. Knospen ansetzen; 2. einbalsamieren.

חֲנַט *a., inf.* מִחְנַט Gen 50, 2 einbalsamieren.

חֲנָט *h. m.* Knospenbildung.

חַנָּטָא *a. m.* Einbalsamierer.

חֲנָטָה *h. f.* Knospenansatz.

חִנְטְתָא *a. f., pl.* חִנְטִין Weizen.

חֲנִיטַיָא (Gen 50, 3) *a. m. pl.* Einbalsamierung.

חֲנִיָּה *h. f.* 1. Niederlassen, Ruhen; 2. Wohnrecht.

חֲנִיכָא *a. m.* Erzieher.

חֲנִיכָה *h. f.* Beiname: חֲנִיכַת אָבוֹת Benennung durch Angabe der Vorfahren.

חֲנִיכַיִם *h. m. du.* Mundhöhle.

חֲנִילַי *m.* Personenname (Ἀνιλαῖος).

חַנִּין *m.* Personenname.

חַנִּינָה, חֲנִינָא *m.* Personenname.

חֲנִינָה *h. f.* 1. Gnade, Erbarmen; 2. Zärtlichkeit.

חֲנִיפָא *a. m.* Gottloser.

חֲנִיקָא *a. m.* Halsfessel.

חֲנִיקָה *h. f.* Erdrosselung.

חֲנִית *h. f.* Speer.

חֲנִיתָא *a. f.* Niederlegen, Ruhen.

חֲנִיתָא Ortsname.

חָנַךְ *h. Pi.* 1. gewöhnen, erziehen, dressieren; 2. in ein Amt einführen; 3. weihen. *Pu.* eingeweiht werden.

חֲנַךְ *a., ipf.* 3 *m. sg. c. s.* יַחְנְכִנֵּיהּ Dt 20, 4 einweihen. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* חַנִּיכוּ 1K 8, 63 einweihen; 2. gewöhnen, erziehen.

חֲנֻכָּה *h. f.* 1. Einweihung; 2. Altarweihfest.

חַנְכִין *a. m. pl.* Mundhöhle.

חֲנֻכְּתָא *a. f., c.* חֲנוּכַּת Nu 7, 10, Cant 3, 11 1. Einweihung; 2. Altarweihfest.

חִנָּם *h.* umsonst, unentgeltlich.

חֲנַמְאֵל *m.* Personenname.

חֲנָמַל (bibl.) *h. m.* Käfer.

חָנַן *h.* 1. Gunst erweisen, gnädig sein; 2. liebkosen; 3. schenken. *Ni.* gnädig angesehen werden. *Hitp.* sich um Gunst bewerben, anflehen. *Hitpo.* sich beruhigen.

חֲנַן *a., pf.* חַן Gen 33, 5, *ipf.* 1 *sg.* אֶחוֹן Ex 33, 19, *imp. pl. c. s.* חוּנוּנַן Jud 21, 22 begnaden. *Itpa. pf.* 3 *f. sg.* אִתְחַנְּנַת Est II 8, 3, *pt. m.* מִתְחַנַּן Gen 42, 21, Est II 5, 1 um Erbarmen flehen.

חָנָן 1. *m.* Personenname; 2. l. אָנַן.

חַנָּנָא (Ex 22, 26), חַנָּנָא *m.* 1. barmherzig; 2. anmutig.

חַנָּגָא *m.* Personenname.

חֲנִסְנְסָא *a. m.* 1. *pl. d.* חֲנִסְנְסַיָּא Jes 3, 19 Schleier (?); 2. *pl. c. s.* חֲנִסְנְסֵיכוֹן Lev 26, 30 Sonnensäulen.

חָנֵף *h.* schmeicheln, heucheln. *Hi.* dass.

חֲנַף *a.* schmeicheln, heucheln. *Aph.* dass.

חָנֵף *h. m.* 1. Schmeichler, Heuchler; 2. gottlos.

חֲנִפָא, חַנְפָא *a. m., f.* חַנְפָא Jes 10, 6 l. חֲנִפָא, *pl.* חַנְפִין Jes 9, 16 dass.

חֲנוּפָּה *h. f.* Ruchlosigkeit.

חֲנוּפְתָא (Jer 23, 15) *a. f.* dass.

חָנַק *h.* würgen, erwürgen. *Ni.* erwürgt werden. *Pi.* 1. erwürgen; 2. einquetschen.

חֲנַק *a., pt. pl.* חָנְקִין Est II 1, 3 erwürgen. *Itpe. pf.* אִתְחֲנִיק 2S 17, 23 1. sich erwürgen; 2. erwürgt werden.

חֶנֶק *h. m.* Erdrosselung.

חֲנָקָא, חֲנִיקָא *a. m., pl.* חֲנָקִין Jer 27, 2 Halsfessel.

חַס *h.* חַס וְשָׁלוֹם Gott behüte!

חַס (Gen 44, 7) *a.* mit folgendem לְ, Gott behüte! fern sei es von.

חַסָּא I *a. m.* 1. Lattich, Salat (*Lactuca*); 2. s. חסיא.

חַסָּא II *m.* Personenname.

חָסַד I *h.* fromm, liebreich sein.

חָסַד II *h. Pi.* beschimpfen.

חֲסַד *a.* beschämt werden, sich schämen. *Pa. pf.* חַסֵּיד 1S 17, 36 schmähen. *Itpa.* 1. beschimpft werden; 2. zu Schanden werden.

חֶסֶד *h. m.* Gnade, Gunst.

חִסְדָּא I (Gen 39, 21) *a. m.* 1. Gnade, Huld; 2. Personenname (חֲסַדְיָה).

חִסְדָּא II (Gen 34, 14) *a. m.* Schmach.

חִסְדְּאָה *a. m.* liebreich.

חסדותא, *c. s.* חסדותיה (Cant 7, 6) l. חֲסִידוּתֵיהּ (so MS).

חִסְדַּי *m.* Personenname (חֲסַדְיָה).

חִסּוּד *h. m.* Schmähung.

חִסּוּדָא *a. m., pl.* חִסּוּדִין Jes 37, 3 Schmach, Schmähung. *pl.* חִסּוּדִין Schamteile.

חֲסוּדָא (Est II 2, 8, MS חֲסִידָא) *a. f.* anmutig.

חֲסוּדָה I *h. f.* dass.

חֲסוּדָה II *h. f.* zum Aderlass geöffnete Vene.

חסות (?) (SchemR 2) l. חָסוּת.

חֲסוֹכָא *a. m.* 1. *ind.* חֲסוֹךְ Jer 30, 11 Verschonung; 2. חֲסוֹךְ Ez 16, 47 weniger.

חִסּוּלָא *a. m.* That.

חָסוּם *h. m.* Maulkorb.

חִסּוּם I *h. m.* Verschluss.

חִסּוּם II *h. m.* 1. Schneide; 2. Verhärtung, harte Schicht.

חֲסוּמִית s. מַחְסוּמִית.

חִסּוּר *h. m.* Mangel.

חָסוּת *h. f.* 1. Felsenvorsprung, geschützter Ort; 2. Verschonung.

חסחון l. חִסָּכוֹן.

חִסְחוּס *h. m.* Knorpel.

חַסְחוּסָא *a. m., ind.* חַסְחוּס Am 3, 12 (MS חַסְחַיִם) dass.

חַסְחָסוּת *h. f.* Knorpelmasse.

חסחף (DtJII 32, 11) l. חַפְחַף, s. חֲפַף.

חסיא, *pl. f.* חסיין GenJI 41, 3. 19, l. חֲסִיכָן, s. חֲסִיכָא.

חָסִיד *h. m.* fromm.

חֲסִידָא *a. m., ind.* חֲסִיד Dt 33, 8, *pl.* חֲסִידִין Est II 3, 8 1. dass.; 2. *f.* חֲסִידָא Est II 2, 8 anmutig.

חֲסִידָה *h. f.* 1. *f.* von חָסִיד fromm; 2. Storch.

חֲסִידוּת *h. f.* Frömmigkeit.

חֲסִידוּתָא *a. f., c. s.* חֲסִידוּתֵיהּ Cant 3, 6 dass.

חֲסִיכָא *a. m., pl. f.* חֲסִיכָן Gen 41, 19 mager, gering.

חָסִיל *h. m.* eine Heuschreckenart.

חֲסִילָא (Jes 11, 8) *a. m.* entwöhntes Kind.

חֲסִימָה I *h. f.* 1. Verbinden des Maules.

חֲסִימָה II *h. f.* Härtung.

חסין s. קָאלִיחסין.
חֲסִינָא a. m., pl. חֲסִינִין Dt 28, 23 stark.
חֲסִינָה h. f. Behältnis.
חֲסִיסָא a. m. unreifes Gerstenkorn.
חֲסִיסָה h. f. Knorpel.
חֲסִירָא (חֲסִירָא) a. m. 1. ind. חֲסִיר Est II 3, 8, pl. f. חֲסִירָן Gen 41, 3 mangelhaft, unvollständig; 2. ind. חֲסִיר 1K 11, 22 entbehrend.
חֲסִירוּתָא a. f., c. חֲסִירוּת Dt 28, 48, Am 4, 6 Mangelhaftigkeit.
חָסִית h. f. 1. Zwiebelpflanze; 2. s. חָסוּת.
חָסַךְ h. zurückhalten. pt. pass. חָסוּךְ entbehrend. Pi. schonen.
חֲסַךְ a. 1. abziehen; 2. pf. 1 pl. חֲסֵיכְנָא Jes 26, 12 (MS חֲסוּךְ) abmagern, trocken, dürr werden.
חוּסְכָּא (חוּסָכָא) a. m. Verminderung, Abnutzung.
חִסָּכוֹן h. m. Schonung, Sparen.
חַסְכָנָא a. m. ein weniges.
חָסַל h. ein Ende machen.
חֲסַל a. 1. aufhören, fertig, vorüber sein; 2. pf. 3 f. sg. c. s. חֲסַלְתֵּיהּ 1S 1, 24 entwöhnen; 3. reifen, zur Reife bringen; 4. ipf. 3 m. sg. c. s. יַחְסְלִנֵּיהּ Dt 28, 38 vertilgen. Aph. 1. endigen; 2. pt. m. מַחֲסִיל 1K 7, 26 enthalten. Itpe. pf. אִתְחֲסִיל Gen 21, 8 entwöhnt werden.
חָסַם I h. 1. die Schnauze zubinden, den Maulkorb anlegen; 2. zwingen; 3. Verschluss, Abschluss machen. Ni. mit einem Maulkorb versehen werden. Hitp. mit einem Verschluss, Abschluss versehen werden.
חָסַם II h. härten. Pi. dass. Hitp. hart werden.
חֲסַם I a. einen Maulkorb anlegen, zum Schweigen bringen. Pa. pt. pass. Bedenken tragend. Itpe. zugeschnürt, zum Schweigen gebracht werden.
חֲסַם II a. härten. Itpe. gehärtet werden.

חֲסַם III a. Itpe. neidisch werden.
חוּסְמָנָא m. Volksname.
חֲסַן I a., ipf. 3 m. pl. יַחְסְנוּן Am 2, 6 1. stark sein; 2. Besitz ergreifen, sich bemächtigen. Pa. imp. pl. חַסִּינוּ Jes 35, 3 stärken. Aph. 1. stärken; 2. pf. אַחְסִין Gen 49, 24 Besitz ergreifen, sich bemächtigen; 3. in Besitz haben, festhalten; 4. zum Besitz geben, vermachen. Itpa. 1. pf. אִתְחַסַּן Gen 43, 31 sich Gewalt anthun; 2. ipf. 2 pl. תִּתְחַסְּנוּן Nu 34, 13 (MS תַּחְסְנוּן) sich bemächtigen.
חֲסַן II (= חֲסַל) a. Aph. entwöhnen. Itpe. 1. entwöhnt werden; 2. vergolten werden.
חוּסְנָא a. m., c. s. חוּסְנֵיהּ Cant 5, 16 Stärke, Recht; 2. pl. d. חוּסְנַיָּא Jo 1, 17 Speicher; 3. Festung.
חֲסַף a. Pa. zerstossen (?). Itpe. pf. אתחסף Est II 6, 12 l. אִסְתְּחַף (so MS), s. סְחַף.
חַסְפָּא a. m., 1. ind. חֲסַף Lev 11, 33, 2S 5, 20 Thon; 2. Scherbe; 3. Schande.
חַסְפִּיָה Ortsname.
חַסְפָּנִיתָא a. f. 1. Schuppe; 2. Grind, Schorf.
חָסַר, חָסֵר h. fehlen, mangeln. Pi. Hi. 1. fehlen machen, abziehen; 2. zu wenig thun. Pu. pt. מְחֻסָּר ermangelnd.
חֲסַר a., ipf. 2 m. sg. תַּחְסַר Dt 8, 9 1. Mangel haben; 2. fehlen. Pa. pt. f. מְחַסְּרָא Lev 13, 51 entbehren lassen, fehlen lassen, zehren. חַסּוֹרֵי מְחַסְּרָא וְהָכִי קָתָנֵי sie (die Mischna) ist unvollständig, und so tradiert er (der Lehrer) eigentlich.
חָסֵר h. m. 1. mangelhaft, unvollständig; 2. Mangel verursachend; 3. weniger, minus; 4. defektiv geschriebenes Wort.
חֲסַר (Jes 10, 32 Soc 59) a. weniger.
חֶסֶר h. m. Verminderung.
חֶסְרוֹן h. m. 1. Mangel; 2. Verlust, Ausfall.

חֲסָרוֹנָא *a. m.* Mangel, Verlust.

חוּסְרָנָא *a. m., c. s.* חוּסְרָנֵיהּ Dt 15, 8 Not, Mangel.

חָף *h. m., pl.* חַפִּין 1. Zapfen (der Thürangel); 2. Zahn am Schlüssel; 3. Salleiste, Webflocken (?).

חַפָּא, חָפָא *a. m., pl. c. s.* חֲפִיהוֹן 1K 7, 33 Zapfen.

חֲפָא *a., ipf.* 3 *m. sg.* יַחְפֵּי Ex 10, 5 bedecken, überziehen. *Pa. pt. pass. pl.* מְחוּפַּן Ex 26, 32 überziehen, bedecken. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְחֲפִיאוּ Gen 7, 19, 1 K 18, 45 bedeckt werden.

חֲפָאָה (Ex 26, 14) *a. m.* 1. Decke, Bedeckung, Bedachung; 2. Überzug, Haut.

חֲפָאִים *h. m. pl.* dass.

חָפָה *h.* 1. bedecken, darüberbreiten; 2. beugen, krümmen (?). *Pi.* 1. bedecken, überziehen; 2. beschützen; 3. erdichten. *Pu.* bedeckt sein.

חֻפָּה *h. f.* Brautgemach, Himmelbett.

חִפּוּי *h. m.* 1. Decke, Überzug; 2. Polster, gepolsterter Sitz.

חִפּוּיָא *a. m., c.* חִפּוּי Ex 38, 19 Überzug.

חִפּוּפָא *a. m.* Prellstein.

חִפּוּפִיתָא *a. f.* Grind, Ausschlag.

חַפּוֹרָא *a. m.* Gräber, Erdarbeiter.

חֲפוּרָה *h. f.* 1. Graben, Vertiefung, Höhle; 2. Erdfrucht.

חֲפוּרִית *h. f.* Erdfrucht.

חֲפוּרְתָּא *a. f.* 1. dass.; 2. Graben, Aushöhlung.

חִפּוּשׂ *h. m.* 1. Suchen; 2. Gebrauch des Wortes חָפַשׂ.

חִפּוּשָׁא *a. m.* Name eines Fisches.

חֲפוּשִׁיָה (BerR 53) *h. f.* Befreiung, Freiheit.

חִפּוּשִׁית *h. f.* Käfer.

חִפּוּשִׁיתָא *a. f.* dass.

חָפַז *h.* eilen. *Ni.* erregt sein.

חִפָּזוֹן *h. m.* Eile.

חַפְיָא *a. m.* 1. barfuss; 2. חפיי l. חִפּוּי.

חֲפִינָה *h. f.* das Nehmen einer Handvoll.

חֲפִיסָה *h. f.* Sack.

חֲפִיסְתָא *a. f.* dass.

חֲפִיפָה *h. f.* 1. Bedeckung; 2. Abreibung.

חֲפִיפוּתָא *a. f.* 1. ח' לֵב Niedergeschlagenheit; 2. Abreibung.

חֲפִיצָה *h. f.* 1. Vergnügen finden; 2. Gebrauch des Wortes חפץ.

חֲפִירָה *h. f.* Graben.

חֲפִישָׂה *h. f.* Suchen, Aufstöbern.

חֲפִיתָא *a. f.* Name eines Fisches.

חָפַן *h.* eine Handvoll nehmen. *Ni.* mit der Hand gegriffen werden.

חֲפַן *a.* dass.

חפן l. סַפָּן.

חוּפְנָא *a. m., c. s.* חוּפְנֵיהּ Koh 4, 6, *pl.* חוּפְנִין Koh 4, 6 (MS חָפְנָן!) *c. s.* חוּפְנֵיכוֹן Ex 9, 8 1. eine Handvoll; 2. hohle Hand.

חֲפַס *a.* 1. graben; 2. suchen; 3. l. תְּפַס.

חָפַף *h.* 1. abreiben, waschen; 2. sich anstrengen (?).

חֲפַף *a., imp. pl.* חוּפּוּ Jer 25, 34 (Jer 6, 21 וַחֲפוּ = וחופו v. חֲפָא) bedecken. *Po. Itpo.* אִתְחֲפַף, *pt.* מִתְחֲפַף Dt 32, 11, מִתְחוֹפַף sich zur Bedeckung breiten. *Palp.* חַפְחַף dass.

חֲפֶפִית *h. f.* Ausschlag.

חָפֵץ *h.* verlangen, begehren.

חֵפֶץ *h. m.* 1. Gegenstand, Wertsache; 2. Wunschobjekt; 3. Preis, Wert.

חֶפְצָא *a. m.* 1. Gegenstand; 2. spez. der Gegenstand, den man beim Schwur in die Hand nimmt.

חִמְצָא *a. m.* eine Hülsenfrucht.

חָפַר *h.* graben.

חֲפַר I *a., pf. pl. m.* חֲפַרוּ Gen 26, 15, *ipf.* 2 *sg.* תַּחְפַּר Dt 23, 14 1. graben, vergraben; 2. erspähen.

חֲפַר II *a.* sich schämen.

חַפָּר *h. m.* Grabmachen.

חַפְּרִיתָא *a. f.* eine Wurzel, Erdfrucht.
חָפַשׂ *h.* nachspüren, aufsuchen.
חַפֵּשׂ *a. Pa.* dass.
חָפַשׁ *h. Pi.* befreien. *Pu.* befreit werden.
חָפְשִׁי *h. m.* frei.
חָפְשִׁיּוּת *h. f.* Freiheit.
חַפְשׁוֹשִׁיתָא, חַפְשִׁישׁוּתָא *a. f.* Rost (?).
חֵפֶת *h. f.* 1. Busen (Tasche?) des Gewandes; 2. Ärmel (?).
חָפַת *h., pt. pass.* חָפוּת mit Busen (Tasche?) versehen (vom Gewand). *Pi.* falten, bauschig machen.
חֲפַת *a.* 1. *pt. pass.* חֲפִית mit Busen (Tasche?) versehen; 2. überlisten. *Itpe.* überlistet werden.
חִפְתָּא *a. f.* Busen (Tasche?) des Gewandes.
חֵץ *h. m.* 1. Pfeil; 2. Pfeilschaft.
חֲצָא *a.* ausstechen, auspicken, stochern.
חָצַב *h.* behauen, ausmeisseln. *Ni.* 1. behauen werden; 2. bestimmt, beschlossen werden.
חֲצַב *a.* 1. *pt. pass. m. d.* חֲצִיבָא Jes 51, 1 behauen; 2. tief wurzeln. *Itpe. pf.* 2 *pl.* אִתְחֲצֵיבְתּוּן Jes 51, 1 ausgehauen sein.
חֹצֵב *h. m.* Steinhauer.
חָצָב *h. m.* 1. Krug, Becken; 2. kleine Garbe; 3. Dattelart (s. חָצָד); 4. Ableger.
חַצְבָא *a. m.* 1. *pl.* חַצְבֵי Est II 3, 8 Krug, Becken; 2. Dattelart; 3. Kraut mit tiefgehenden Wurzeln, s. חֲצוּבָא.
חָצָד *h. m.* eine Dattelart.
חֲצַד *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּחְצוֹד Dt 24, 19 schneiden, mähen.
חָצְדָא *a. m.* Schnitter.
חֲצָדָא (Gen 8, 22) *a. m.* Ernte.
חַצְדָא *a. m.* eine Dattelart (s. חַצְבָא).
חֲצַדְּד Ortsname.
חָצָה *h.* 1. teilen, halbieren; 2. in den Zähnen stochern. *Hi.* eine Teilung vollziehen, halbieren.

חָצוֹבָא *a. m.* Steinhauer.
חֲצוּבָא *a. m.* 1. Dreifuss (?); 2. Himmelsschwaden (*Cynodon Dactylon*) mit schwer auszurottenden Wurzeln.
חֲצוּבָה *h. f.* dass.
חָצוֹדָא (Jer 9, 21, Am 9, 13) *a. m.* Schnitter.
חִצּוּי *h. m.* Teilen, Abteilen.
חָצוּף *h. m.* 1. frech; 2. standhaft.
חֲצוֹצֵר *a.* Trompete blasen.
חֲצוֹצְרָה *h. f.* Trompete.
חֲצוֹצַרְתָּא *a. f., pl.* חֲצוֹצְרָן Nu 10, 2 dass.
חֲצוֹת *h. f.* 1. Hälfte; 2. Mitternacht.
חֲצִי *h. m.* 1. Hälfte; 2. halb.
חֲצִיבָא (Jes 51, 1) *a. m.* behauener Stein.
חֲצִיבָה *h. f.* Behauen.
חֲצִינָא (Jer 10, 3) *a. m.* Axt.
חֲצִיפָא *a. m., pl. c.* חֲצִיפֵי Ez 2, 4 1. frech; 2. standhaft.
חָצִיץ *h. m.* nicht unmittelbar in Berührung Kommen.
חֲצִיצָא *a. m.* Steinchen, Kies.
חֲצִיצָה *h. f.* Scheidung. *pl.* חֲצִיצִין Gesetze, die חֲצִיצָה betreffend.
חָצִיר *h. m.* 1. Lauch; 2. Gras.
חֲצִירָא *a. m.* dass.
חצלין (jMaasr 52[a]) l. בצלין (so Ven.), s. בְּצַל.
חֲצָנָא *h. m.* 1. *pl.* חוּצְנֵי פִשְׁתָּן Flachsbündel; 2. *d.* חוּצְנַיָּא Jer 51, 12 Hinterhalt (Vorposten?).
חָצַף *h. Hi.* frech handeln.
חֲצַף *a. Pa. pt. pl.* מְחַצְּפִין Ez 13, 6, *Aph.* dass.
חוּצְפָּא *a. m., ind.* חוּצְף Jer 3, 3 Frechheit.
חוּצְפִּית *m.* Personenname.
חָצַץ *h.* 1. schneiden, trennen; 2. einen Keil eintreiben; 3. einen Zwischenraum lassen; 4. in den Zähnen stochern. *Pi.* dass. wie 4.
חֲצַץ *a. Pa. pt. pl. c.* מְחַצְּצֵי Jud 5, 8 Soc 59, Jes 10, 32 Soc 59 schleudern, abschiessen.

חָצָץ *h. m.* Zwischenraum.

חָצָצָא *a. m.* Sand, Kies.

חָצֹצֵר s. חֲצוֹצֵר.

חֲצַצְתָּא *a. f.* Entscheidung, Urteilsspruch (?).

חצר l. חָצֵר.

חָצֵר I *h. m.* 1. Hof; 2. Privatbesitz.

חָצֵר II *h. m.* Leberlappen (*Lobus hepatis*).

חַצְרָא I (Ex 29, 13) *a. m.* dass.

חַצְרָא (?) II *a. m.* Gras.

חוּקָּה *h. f.* Verordnung, gottesdienstl. Handlung.

חָקָה *h. Pi.* nachahmen.

חָקוּלָא *m.* Personenname.

חִקּוּק Ortsname.

חִקּוּקָאָה *a. m.* Einwohner von Chikkok.

חֵקֶר *h. m.* Ausforschung.

חֲקִיקָה *h. f.* Ausgrabung.

חֲקִירָה *h. f.* 1. Untersuchung, Prüfung; 2. Kreuzverhör.

חַקְלָא (Gen 2, 5) *a. f., ind.* חֲקַל, חֲקֵיל Gen 25, 27, *pl. d.* חַקְלָתָא Ex 8, 9, חַקְלַיָּא Gen 14, 8, חַקְלִין Jer 32, 43, (חַקְלָן) 1. Feld; 2. Landgut.

חַקְלָאָה *a. m.* 1. Bauer; 2. ungebildeter Mensch.

חָקַק *h.* 1. aushöhlen; 2. eingravieren, schreiben; 3. Gesetze geben. *Ni.* ausgehöhlt werden.

חֲקַק *a., pt. pass.* חֲקִיק Cant 2, 17 eingraben. *Itpe.* eingegraben werden.

חָקַר *h.* forschen, spähen, prüfen. *Ni.* ausgeforscht werden.

חֲקַר *a., inf.* מִחְקַר 2S 10, 3 dass.

חֵקֶר *h. m.* Erforschung. אֵין חֵקֶר unzählbar, unergründlich.

חַקָּרָא *a. m.* Untersucher.

חַקְרָא (2S 5, 7), חַקְרָה *a. m.* (ἄκρα) Festung, Burg.

חַקְרָנָא *a. m.* Untersucher, Kritiker.

חר I s. חֹרִי.

חר II s. אָחַר.

חָרָא *a. m.* יוֹמָא ח"ח am folgenden Tag.

חָרָא *a. m., pl.* חָרִין Mist.

חָרָא *a.* glühen. *Pa.* schüren.

חָרָא *a. m.* frei.

חָרֵב *h.* 1. öde sein; 2. zerstören. *Ni.* zerstört werden. *Hi.* zerstören. *Ho.* zerstört werden.

חֲרֵב, חֲרוּב Jes 17, 9 (MS חֲרוּב) *a., pf.* 3 *sg. f.* חֲרוּבַת Jes 9, 18, Ez 26, 2, *ipf.* 3 *sg. f.* תֶּחֱרוּב Jes 34, 10 1. wüste sein; 3. verwüsten, zerstören. *Aph.* 1. *pf.* אַחְרֵיב Est II 1, 1 verwüsten, zerstören; 2. *ipf.* 1 *sg.* אַחְרֵיב Jes 42, 15 Soc 59 austrocknen. *Itpe.* zerstört werden.

חָרֵב *h. m.* 1. wüste; 2. trocken.

חֶרֶב *h. f., pl.* חֲרָבוֹת 1. Schwert; 2. Pflugschar.

חַרְבָּא (Gen 3, 24) *a. m., ind.* (*in pausa*) חֲרַב Gen 34, 26 Schwert.

חַרְבָּא (Dt 28, 22) *a. m.* 1. Trockenheit; 2. Entzündung (?).

חָרְבָא *a. m., f.* חָרְבָא Ez 26, 19 (MS חֲרְבָא), *pl.* חָרְבִין Est II 3, 8 verwüstet.

חָרְבָּא *a. m., ind.* חוּרָב Ez 29, 10 Verheerung, Wüste.

חַרְבָּה *h. f.* Messer.

חָרְבָּה *h. f.* Trümmer, Ruine.

חָרְבוּתָא *a. f., c. s.* חָרְבוּתִיךְ (so Or 2211, Cod Soc 59 חָרְבָתִיךְ) Jes 49, 19 Zerstörung.

חַרְבוֹנָא *a. m.* Ausschlag.

חָרְבָּן *h. m.* Zerstörung.

חָרְבָּנָא, חוּרְבָּנָא (Jes 34, 11) *a. m.* Zerstörung.

חרבריה l. חֲבַרְבָּרָיָה.

חָרְבְּתָא *a. f., ind.* חָרְבָּא Lev 26, 31, *pl. d.* חָרְבָתָא Ma 1, 4 Trümmer.

חַרְגָּא *a. m.* Sonnenstäubchen.

חַרְגּוֹל *h. m.* Heuschrecke.

חַרְגְּלָא (Lev 11, 22) *a. m.* Heuschrecke.

חַרְגְּנִין *h. m. pl.* bitteres Kraut.

חַרְגְּתָא *a. f., c.* חַרְגַּת Dt 32, 25 Schrecken.

חָרַד *h.* zittern. *Hi.* 1. erzittern; 2. zittern machen, schrecken.

חֲרָדָה *h. f.* Angst.

חַרְדּוֹן *h. m.* grosse Eidechse, Krokodil.
חַרְדּוֹנָא *a. m.* dass.
חַרְדָּל *h. m.* 1. Senf (*Sinapis*); 2. s. חַרְדְּלִית.
חַרְדְּלָא *a. m.* dass.
חַרְדְּלִי *h. m.* senffarben, senffarbener Wein.
חַרְדְּלִית *x. f.* (χαράδρα?) Giessbach.
חָרָה *h.* glühen. *Pi.* in Glut bringen.
חָרָה s. חַרְחַר.
חָרוּב *h. m.* 1. Johannisbrot; 2. eine Bohnenart; 3. Ortsname.
חָרוּבָא *a. m.* 1. Johannisbrot; 2. Ortsname.
חָרוּבָא *a. m., ind.* חָרוּב Dt 13, 18, Jes 17, 9, Ha 1, 4 verwüstet, öde.
חָרוּבָא *a. m.* Zerstörer.
חָרוּבִית *h. f.* Johannisbrotbaum.
חָרוּבִיתָא *a. f.* dass.
חָרוּזָא *a. m.* 1. Perlen aufreihend; 2. Bibelstellen vergleichend.
חָרוּכָא *a. m.* angeröstetes Fleisch.
חָרוּל *h. m.* eine Lathyrusart.
חָרוּם *h. m.* plattnäsig.
חָרוֹן *h. m.* Zorn.
חָרָן (Ez 27, 23) Harran.
חֲרוֹסֶת *h. m.* süsser Brei.
חָרוּף *h. m., pl.* חָרוּפוֹת Grabeisen.
חֲרוּפָה *h. f.* zur Ehe bestimmt.
חָרוּץ *h. m.* mit Vertiefungen im Fleische versehen.
חרורא. *pl.* חרורי עינין DtJI 18, 10 (MS חדודי עינין) l. אָחוּדֵי עֵינִין *a. m. pl.* Gaukler.
חָרוּרִי *h. m.* zu den Freien gehörig.
חָרוּרִין *a. m. pl.* Freiheit.
חָרוּשְׁתָּא *a. f.* Zauberei.
חָרוּת *h. f.* 1. *pl.* חָרִיוֹת Palmzweig; 2. vertrocknet, eingeschrumpft; 3. Schwärze.
חָרוּתָא *a. f.* 1. Palmzweig; 2. l. חֲדוּתָא; 3. *c. s.* חרותי Jes 60, 21, l. חֶדְוָתִי (so MS), s. חֶדְוְתָא.
חָרוּתָא *a. f.* Schwärze.
חָרַז *h.* 1. stechen, hineinbohren; 2. aufreihen, ordnen; 3. zwei Stellen vergleichen. *Hi.* dass. wie 3.
חֲרַז *a.* 1. stechen, durchbohren; 2. aufreihen, auf eine Schnur ziehen; 3. zwei Verse vergleichen. *Aph.* stechen machen.
חַרְזָא *a. m.* Dornstrauch.
חָרְזָא *a. m.* stachlig.
חָרַח l. חַרְחַר.
חַרְחָבִינָה *h. f., pl.* חַרְחָבִינִין Mannstreu (*Eryngium*).
חַרְחוֹר *h. m.* 1. scharfes Eisen; 2. das eine (wohl zum Zerkleinern der Schollen bestimmte) Ende des Ochsensteckens.
חַרְחוּר *h. m.* 1. Angebranntes; 2. Zank, Streit.
חַרְחוּרָא (Dt 28, 22) *a. m.* Fieber.
חַרְחָל *h. m.* Lathyrusart (?).
חַרְחַר *h.* 1. anzünden; 2. hitzig streiten; 3. Fieber haben.
חַרְחַר *a.* entzünden.
חָרַם *h.* ausmeisseln. *Hi.* einschneiden, aufzeichnen. *Hitp.* bereuen.
חֲרַם *a., inf.* מֶחְרַם Cant 5, 4 bereuen.
חֲרָטָה *h. f.* Bereuen.
חַרְטוֹם I *x. m.* Zauberer.
חַרְטוֹם II *h. m.* Maul, Schnabel.
חַרְטוּמָא *a. m.* 1. dass.; 2. Sandalenschnabel (-spitze).
חֹרִי *h. m.* Gebäck.
חַרְיָא *a. m.* Mist.
חֲרִיוֹנִים *h. m. pl.* dass.
חָרִיז *h. m.* Dorn (?).
חֲרִימָא *a. m., ind.* חָרִים Lev 21, 18 spaltnäsig.
חֳרִינָא *a. m.* anderer.
חֲרִינָא *a. m.* Streit.
חֲרִינוּתָא *a. f.* Streitsüchtigkeit.
חָרִיעַ *h. m.* 1. Saflor, Saflorsamen (*Carthamus tinctorius*); 2. gefärbte Baumwolle.
חֲרִיפָא *a. m.* 1. *pl.* חֲרִיפִין Jos 5, 2 scharf; 2. klug; 3. gangbar; 4. Personenname.

חֲרִיפוּתָא *a. f.* 1. Jugendzeit; 2. Strömung im Fluss.

חֲרִיץ *h. m.* 1. Einschnitt; 2. Furche, Graben.

חֲרִיצָא *a. m.* dass.

חֲרִיצָה *h. f.* 1. Zuspitzung; 2. BerR. 70 l. חֲרָצִיה (so Ausg. Konst.), s. חֲרָצָא.

חריצותא 1. l. חֲרִיגוּתָא; 2. חריצות 1K 3, 6, l. תְּרִיצוּת (so MS), s. תְּרִיצוּתָא.

חריק. בְּחָרִיק *x.* an stelle von.

חֲרִיר *h. m.* Nadelöhr.

חָרִישׁ *h. m.* 1. Pflügen; 2. Pflugzeit.

חֲרִישָׁה *h. f.* 1. Pflügen; 2. Schweigen; 3. Taubheit; 4. Taubmachen; 5. Dickicht.

חֲרִישׁוּתָא *a. f.* 1. Taubheit; 2. Dickicht.

חריית l. חֲרֵיב.

חָרַךְ *h.* rösten. *Pi.* versengen, verbrennen. *Hitp.* versengt werden.

חֲרַךְ *a.* 1. *pt. pass.* חֲרִיךְ Jer 6, 29 (MS חֲרַר) sengen, rösten; 2. *pf.* 3 *sg. f.* חָרוֹכַת Jes 9, 18 (MS חֲרוֹבַת) angesengt sein. *Pa.* versengen. *Itpe.* versengt werden.

חֵרֶךְ *h. m.* absichtliche Abwandelung von חֵרֶם Bann.

חָרָךְ *h. m.* 1. *pl.* חֲרַכִּין Gitterfenster; 2. gedörrte Körner.

חֲרַכָּא (Gen 26, 8) *a. m.* 1. Fenster; 2. Öffnung.

חוּרְלָא *a. m.* Lathyrusart.

חָרַם I *h. Hi.* 1. dem Heiligtum weihen; 2. exkommunizieren.

חָרַם II *h.* Netze machen (fischen?).

חֲרַם *a. Aph. ipf.* 3 *m. sg.* יַחֲרִים Lev 27, 28, *pl.* יַחְרְמוּן 1S 15, 21 1. zu heil. Gebrauch bestimmen, weihen; 2. exkommunizieren. *Ittaph. ipf.* 3 *m. sg.* יִתַּחֲרַם Lev 27, 29 geheiligt werden.

חֵרֶם I *h. m.* 1. Tempeleigentum; 2. Gegenstand, der Gott geweiht wird; 3. Bann, Exkommunikation.

חֵרֶם II *h. m.* 1. Netz; 2. Fischplatz, Fischerei.

חָרָם *h. m.* 1. Fischer; 2. Gewaltthätiger.

חֶרְמָא (Lev 27, 21) *a. m.* Bann (Gebanntes).

חֲרְמָא *a. m., c. s.* חַרְמֵיהּ Hb 1, 15 Netz.

חָרְמָא (Nu 14, 45) Ortsname.

חוּרְמִינִי (Jer 51, 27) Armenien, s. אַרְמִינְיָא.

חוּרְמָנָא *a. m., ind.* חוּרְמָן Gen 49, 17 1. grausam, schlimm, giftig; 2. Schlange.

חֲרָנָא *a. m., f.* חֲרָנִיתָא ein anderer.

חַרְנוּגָא *a. m.* auf Dornsträuchern wachsender Schmarotzer (*Cuscuta*?).

חֶרֶס *h. m.* 1. Thon; 2. Scherbe; 3. Sonne; 4. Ausschlag.

חַרְסָא *a. m., ind.* חֲרַס Dt 28, 27 Ausschlag, Krätze.

חַרְסוֹם, חַרְסוֹן *m.* Personenname.

חַרְסוּנָא *a. m.* Ausschlag.

חַרְסִית *h. f.* 1. Thon; 2. שַׁעַר ח׳ Name eines Thores von Jerusalem.

חַרְסְפִיתָא *a. f., pl.* חַרְסְפִיתִין Schuppe.

חֵרֶף *h. m.* Verstümmelung von חֵרֶם.

חָרַף I *h., pt. pass.* חָרוּף streng, *f.* חֲרוּפָה zu Ehe bestimmt. *Pi.* schmähen, lästern. *Hitp.* 1. geschmäht werden; 2. ernst werden (?).

חָרַף II *Hitp.* erstarrt (winterlich) sein.

חֲרַף *a. Pa.* 1. *inf.* חָרְפָא 1S 13, 20 schärfen, spitzen; 2. lästern. *Aph.* früh sein.

חוּרְפָא *a. m.* 1. Schärfe, Schneide; 2. Scharfsinn.

חָרְפָא (חַרְפָא) *a. m., pl.* חָרְפֵי Koh 11, 2 (nicht MS) frühzeitig.

חֶרְפָּה *h. f.* Schmähung, Schmach.

חַרְפוּפִיתָא *a. f.* Grind, Schorf.

חוּרְפִיתָא, חַרְפִיתָא *a. f.* 1. (einjähriges) Lamm; 2. Personenname.

חֶרְפְּתָא *a. f.* Schmähung, Schande.

חֲרַפְּתָא *a. f.* Fledermaus (?).

חוּרְפְּתָא *a. f., pl.* חוּרְפָן Gen 33, 19 Lamm.

חָרַץ *h.* 1. eingraben, einschneiden; 2. bestimmen. *Ni.* eingeschnitten werden.

חֲרַץ *a.* dass.

חָרִץ *h. m.* Einschnitt.

חַרְצָא (Dt 33, 11) *a. m.* 1. Lende; 2. *pl. c.* חַרְצֵי Jos 11, 8 Graben.

חַרְצָן *h. m.* Kern der Weinbeere, Stein einer Frucht.

חַרְצָנָה *h. f.* dass.

חַרְצָנִיתָא (falsch חַרְצִינְתָא) *a. f.* Kern, Stein einer Frucht.

חָרַק *h. m.* Verstümmelung von חָרַם.

חָרַק *h.* mit Einschnitten versehen. *Pi.* knirschen.

חֲרַק *a.* 1. mit Einschnitten versehen; 2. *pt. pl.* חָרְקִין Est II 3, 8 knirschen. *Itpe.* dass.

חַרְקָא, חִרְקָא *a. m.* 1. Kerbe, Zacke; 2. Verzierung.

חָרַר I *h.* eine Höhlung machen.

חָרַר II *h. Pi.* befreien.

חָרַר III *h. Pilp.* חִרְחֵר erhitzen.

חֲרַר I *a.* durchlöchern. *Pa. pf.* חָרִיר LevJI 15, 3 ausströmen lassen.

חֲרַר II *a. Pa.* freilassen. *Schaph.* dass. *Itpa. pf.* 3 *f. sg.* אִתְחָרָרַת Lv 19, 20 frei gelassen werden.

חֲרַר III *a., pf.* חַר Ez 15, 4 brennen, sengen. *Pa. pf.* חָרַר Jer 6, 29, *ipf.* 2 *m. sg. c. s.* תְּהַרְרִנַּהּ Ez 4, 12 l. תְּחָרְרִנַּהּ 1. rösten; 2. Glut machen. *Itpe. pf.* אִתְּחַר Est II 5, 1 (MS אֲחַתַת!) versengt werden. *Itpalp.* dass.

חֲרַר IV *a. Pa.* einen Kuchen machen.

חָרַר *h. m.* 1. Nadelöhr; 2. Haufen.

חָרָרָא (1K 7, 23, Ez 4, 12, MS הָרָרָא) *a. m., pl.* חָרָרָן 1. Kuchen; 2. Klumpen.

חָרָרָה *h. f.* 1. Kuchen; 2. Haufen; 3. Klumpen; 4. Eisenerz.

חָרַשׁ *h. m.* 1. s. חָרַם; 2. Personenname.

חָרַשׁ I *h.* 1. pflügen; 2. beiwohnen. *Ni.* gepflügt werden.

חָרַשׁ II *h. Pi.* taub, stumm machen. *Hi.* 1. dass.; 2. taub, stumm sein. *Hitp.* taub, stumm werden.

חֲרַשׁ I *a.* pflügen.

חֲרַשׁ II *a.* taub, stumm sein. *Itpe. ipf.* 3 *pl. f.* יִתְחַרְשָׁן Mi 7, 16 Or 1474 taub, stumm werden.

חֲרַשׁ III *a.* ein Dickicht bilden.

חֲרַשׁ IV *a.* zaubern. *Pa. pt. pl. f.* מְחָרְשָׁן Ez 13, 20 bezaubern, bannen.

חָרָשׁ *h. m.* 1. Werkmeister; 2. Personenname.

חֹרֶשׁ *h. m., pl.* חוּרְשִׁין Wald.

חֶרֶשׁ *h. m.* Stillschweigen, Stummheit.

חֵרֵשׁ *h. m.* taub, stumm.

חַרְשָׁא (Ex 4, 11) *a. m.* dass.

חָרָשָׁא *a. m., ind.* חָרַשׁ (!) Dt 18, 10, *pl. c.* חָרָשֵׁי Ex 7, 11 Zauberer.

חוּרְשָׁא (Dt 19, 5), **חַרְשָׁא** (Mi 3, 12) *a. m.* 1. Wald; 2. Luftröhre (?).

חָרָשׁוּתָא *a. f.* Zauberei.

חַרְשִׁין (Na 3, 4), **חָרָשִׁין** (Mi 5, 11) *a. m. pl., c. s.* חָרָשַׁהָא Na 3, 4 Zauberei.

חָרָשִׁתָא *a. f.* Zauberin.

חָרָשָׁנָא *a. m.* Zauberer.

חָרָשְׁתָא *a. f., ind.* חָרָשָׁא Ex 22, 17 Zauberin.

חָרַת *h.* eingraben.

חֲרַת *a., pt. pass. pl.* חֲרִיתִין Lv 19, 28 dass.

חָרַת *h. f.* Schwärze.

חַרְתָּא I *a. f.* dass.

חַרְתָּא II *a. f.* Streit.

חָרְתָא *a. f.* freie Frau.

חַרְתָּנָא *a. m.* streitsüchtiger Mensch.

חֲשִׂיפָה *h. f.* Entblössen.

חֲשַׂךְ *a.* zurückhalten. *Aph.* abziehen.

חֲשָׁא *a.* stille sein, schweigen.

חשא. *c. s.* חשיה (EchR I 16) l. נַחְשֵׁיהּ, s. נַחְשָׁא.

חָשַׁב *h.* denken, planen, beabsichtigen, bewohnen. *Pi.* 1. nachdenken, betrachten; 2. achten; 3. berechnen, zählen. *Hitp.* 1. betrachtet werden, geschätzt werden; 2. gezählt, mitgerechnet werden; 3. rechnen; 4. für

etwas gehalten werden; 5. geachtet sein, sich als vornehm geberden.

חֲשַׁב *a., pf.* 2 *m. pl.* חֲשַׁבְתּוּן Gen 50, 20 1. sinnen, denken; 2. *pt. pass. pl.* חֲשִׁיבִין Jes 53, 3 halten, achten, schätzen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יְחַשֵּׁיב Lv 25, 52, *pt.* מְחַשֵּׁיב Jer 26, 3 1. ersinnen, planen; 2. berechnen. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְחֲשֵׁיב Lv 17, 4 1. ersonnen, geplant werden; 2. berechnet werden; 3. für etwas gehalten werden.

חֻשְׁבָּא *a. m., pl. d.* חֻשְׁבַיָּא Jes 33, 8 (MS חֻשִׁיבוּ) Rechner.

חֶשְׁבּוֹן *h. m.* 1. Rechnung, Rechenschaft; 2. Genauigkeit.

חוּשְׁבָּנָא *a. m., c.* חוּשְׁבַּן Ex 30, 12 1. Berechnung, Messung; 2. Zahl.

חֻשְׁבָּנֵי (Dt 2, 20) *a. m. pl.* Name einer Völkerschaft.

חָשַׁד *h.* verdächtigen. *Pi.* dass. *Ni.* im Verdacht sein.

חֲשַׁד *a.* verdächtigen. *Pa. Aph.* dass. *Itpe.* im Verdacht sein.

חָשֵׁד (?) *h. m.* verdächtig.

חֲשַׁד *h. m.* Verdacht.

חֲשָׁדָא *a. m.* dass.

חָשָׁה *h.* schweigen.

חֲשׁוּ *m.* Personenname.

חִשּׁוּב *h. m.* Berechnung.

חָשׁוּךְ *h. m.* 1. dunkel, schwarz; 2. verfinstert; 3. elend.

חֲשׁוֹכָא (Gen 1, 5) *a. m.* 1. Dunkelheit; 2. *ind.* חֲשׁוֹךְ Am 5, 20 finster; 3. verkohlter Docht, Lichtstumpf; 4. *ind.* חֲשׁוֹךְ 2S 13, 4 (MS חֲשׁוּךְ) mager, elend.

חֲשׁוּפָה *h. f.* s. חֲשִׂיפָה.

חֲשַׁי, חֲשַׁאי *h. m.* 1. Stille, Schweigen; 2. Geheimnis.

חֲשַׁי *a.* 1. בְּחָשַׁי 1K 19, 12 leise; 2. בּוּחָשַׁי Jes 26, 16 im Geheimen.

חֲשַׁי *a. m.* Thymian (*Thymus*).

חֲשִׁיבָא *a. m.* angesehene Person, s. חֲשַׁב.

חֲשִׁיבוּתָא *a. f.* Wert.

חֲשִׁיכָא *a. m., pl. d.* חֲשִׁיכַיָּא Am 8, 6 1. dunkel, finster; 2. elend, unglücklich, dürftig.

חֲשֵׁיכָה *h. f.* Dunkelwerden.

חֲשִׂיפָה *h. f.* Binsenart.

חֲשִׁיקָא *a. m., pl. f.* חֲשִׁיקָן Jud 5, 11 ausgerüstet.

חֲשִׁיקָה *h. f.* 1. Hängen an; 2. Gebrauch des Wortes חשק.

חָשַׁךְ *h.* finster sein. *Hi.* 1. dunkel werden; 2. finster machen; 3. den Anbruch der Nacht erwarten; 4. vom Anbruch der Nacht überrascht werden.

חֲשׁוֹךְ *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* חֲשׁוֹכַת Ex 10, 15 finster sein; 2. elend sein. *Pa.* 1. *pt. pl. f.* מְחַשְּׁכָן Lv 26, 16 verdunkeln; 2. im Dunkeln thun. *Aph.* 1. dass.; 2. *pt.* מַחְשֵׁךְ 1S 17, 16 bei Nacht thun, spät sein. *Itpe.* finster werden.

חֶשְׁכָּא *a. m.* Dunkelheit.

חֲשְׁכוּתָא *a. f., c.* חֲשְׁכוּת Dt 28, 65 Dunkelheit.

חֲשַׁכְתָּא *a. f.* Dunkelheit.

חָשַׁל *h. Pi.* zertrümmern.

חֲשַׁל *a.* 1. schmieden, hämmern; 2. planen. *Pa.* planen.

חוּשְׁלָא (Ez 27, 17, MS יְחוּשׁ) *a. m.* Grütze.

חַשָּׁלָא *a. m.* Schmied.

חֲשַׁלְתָּא *a. f.* Grützbrei.

חַשְׁמוֹנַי *m.* 1. 1S 2, 4, Meg Ant (MS חַשְׁמַנַּי) Chaschmonaj, Ahnherr der Hasmonäer (Makkabäer); 2. Hasmonäer.

חַשְׁמְלָא (Ez 8, 2) *a. m.* Engelname.

חוּשְׁנָא (Ex 28, 4) *a. m., c.* חוּשַׁן Ex 28, 15 Brustschild des Hohenpriesters.

חָשַׁק *h.* 1. drücken, zusammenpressen; 2. hangen an.

חֲשַׁק *a., ipf.* 1 *sg.* אַחְשׁוֹק 2S 9, 27 satteln. rüsten.

חָשַׁר *h.* sieben, streuen.

חֲשַׁר *a.* dass.

חָשַׁשׁ *h.* 1. leiden, Schmerz empfinden; 2. nachsinnen; 3. besorgt sein.

חֲשַׁשׁ (s. חוּשׁ) *a.* 1. *pf.* חַשׁ Jer 6, 29 leiden; 2. sich kümmern um; 3. *pf.*

חָשַׁשׁ Cant 2, 9 nachsinnen; 4. zischeln. *Itpe.* krank werden. *Palp.* 1. leiden; 2. sich sorgen.
חֲשָׁשָׁא (Koh 2, 25) *a.* *m.* Besorgnis.
חִשְׁתָּא Kanal in Babylonien.
חֲתָא *a.*, *inf.* מִחְתֵּי Jes 30, 14 wegscharren. *Pa.* *Aph.* schüren.
חִתָּאָה *a.* *m.*, *pl.* *d.* חִתָּאֵי Gen 15, 20 Hittiter.
חָתָה I *h.* wegscharren. *Hi.* dass.
חָתָה II *h.* sich ekeln. *Pi.* abscheulich machen.
חִתּוּי *h.* *m.* Scharren.
חִתּוּךְ *h.* *m.* 1. Einschnitt; 2. Urteil.
חִתּוּכָא *a.* *m.* dass.
חָתוּל *h.* *m.* Katze.
חָתוּלָא *a.* *m.*, *pl.* חָתוּלִין Jes 13, 22 dass.
חִתּוּם *h.* *m.* 1. Schluss, Unterschrift; 2. Schlussformel im Gebet.
חָתוּמָא *a.* *m.* Unterzeichner.
חִתּוּן *h.* *m.* 1. Verschwägerung; 2. Heirat.
חִתּוּנָא *a.* *m.* dass.
חיתמא (jSanh 22c) l. חִמְּתָא.
חֲתִיָּה *h.* *f.* Wegscharren.
חֲתִיכָה *h.* *f.* 1. Schneiden; 2. Stück, Scheibe.
חֲתִימָה *h.* *f.* 1. Siegelung, Unterschrift; 2. Verschluss, Verstopfung; 3. Schlussformel eines Gebetes.
חֲתִימוּתָא, חֲתִימְתָא *a.* *f.*, *c.* חֲתִימַת Cant 3, 8 Besiegelung.
חֲתִירָה *h.* *f.* Durchbohrung, Loch.
חֲתִירְתָא *a.* *f.* dass.
חִתִּית *h.* *f.* Schrecken.
חָתַךְ *h.* 1. schneiden, abschneiden; 2. unterbrechen, inne halten; 3. verordnen. *Ni.* 1. abgeschnitten werden; 2. bestimmt werden. *Pi.* 1. zerschneiden; 2. ausgraben; 3. bestimmen. *Pu.* geschnitten werden.

חֲתַךְ *a.* *Pa.* dass. *Itpa.* abgeschnitten, bestimmt werden.
חֲתָךְ *h.* *m.* Schnitt.
חָתַם *h.* 1. siegeln, unterzeichnen; 2. schliessen, verstopfen; 3. die Schlussbenediktion sprechen. *Pi.* 1. mit einem Siegel versehen; 2. mit Zeugenunterschrift versehen lassen. *Ni.* *Hitp.* versiegelt, unterzeichnet werden.
חֲתַם *a.*, *ipf.* 3 *pl.* יַחְתְּמוּן Jer 32, 44, *pt.* *pass.* חֲתִים Lv 15, 3 dass. *Pa.* verschliessen. *Itpa.* *pf.* 3 *f.* *sg.* אִתְחַתְּמַת Cant 3, 8, *pt.* *pl.* *m.* מִתְחַתְּמִין Est II 8, 15 verschlossen, versiegelt werden, sich einschliessen.
חָתַן *h.* *Hitp.* sich verschwägern.
חֲתַן *a.* *Pa.* verschwägern. *Itpa.* *imp.* 2 *pl.* *m.* אִתְחַתְּנוּ Gen 34, 9 sich verschwägern.
חָתָן *h.* *m.* 1. Schwiegersohn; 2. Bräutigam; 3. das Kind, an dem die Beschneidung vollzogen werden soll.
חַתְנָא (Ex 4, 25) *a.* *m.* 1. Schwiegersohn; 2. Bräutigam.
חֲתֻנָּה *h.* *f.* Vermählung.
חַתְנוּת *h.* *f.* 1. Verschwägerung; 2. Vermählung.
חַתְנוּתָא *a.* *f.* dass.
חֲתַף *a.* wegreissen.
חָתַר *h.* durchgraben, eine Öffnung machen.
חֲתַר *a.*, *imp.* חֲתַר Ez 12, 5 dass. *Itpe.* 1. durchbohrt werden; 2. *pf.* 1 *sg.* אִתְחֲתַרִית Ez 12, 7 sich eine Öffnung machen.
חֲתַר Ortsname.
חֲתַרְתָּא *a.* *f.* Loch.
חָתַת *h.* zerbrechen.

ט

ט der neunte Buchstaben des hebr. Alphabets. ט' als Zahlzeichen = 9.

טאב s. טוּב.

טְאָטֵא *h.* kehren.

טַאְטֵא *a.* dass.

טָאטָא *a. m.* Besen.

טָאטִיתָא *a. f.* dass.

טְאַטְרוֹן, טֵיאַטְרוֹן *x. m.* (θέατρον), *pl.* טְאַטְרִיּוֹת Theater.

טאל. *pt. pl.* מטאלין (jSabb 9ᵃ) l. מְנָא אִלֵּין.

טְאָנִים (Num 13, 22) Stadt in Unteregypten.

טַב *a.* 1. sehr, viel; 2. עֵין ט' Ortsname.

טֵב *h. m., c. s.* טֵבוֹ Art, Wesen.

טָבָא (Gen 50, 20) *a. m.* 1. gut; 2. wert; 3. Vornehmer; 4. Personenname.

טִבָּא *a. m.* 1. *c. s.* טִבְּהוֹן 1S 16, 23, Gen 37, 2 (hier MS דִּבְּהוֹן) Art, Wesen; 2. Ruf.

טבבו (jMaasSch 52ᵈ) l. טָבוּת.

טבאז (Cant 5, 14, nicht MS) l. טָבְאַז *x. m.* (τόπαζος) ein Edelstein, Topas.

טָבָאוּת, טָבָאִית *a.* gut.

טָבְהָקֵי *x. m.* in der Pfanne gebratenes Fleisch.

טבוואות (SchirR Anf) l. טָבָאוּת.

טִבּוּחַ *h. m.* 1. Schlachtung; 2. Name eines schlimmen Windes.

טִבּוּחָא *a. m.* dass.

טִבּוּל *h. m.* 1. Eintauchen, Baden; 2. die Handlung, durch deren Vollzug der betreffende Gegenstand der Pflicht der Priesterabgabe unterliegt.

טִבּוּלָא *a. m.* Eintauchen, Baden.

טבוסה (jSabb 7ᵈ, Ven. סכוסה) l. סְבָכָה.

טִבּוּעִין *h. m. pl.* Verfall (ohne Rückerstattungspflicht).

טִבּוּר, טַבּוּר *h. m.* 1. Nabel; 2. Centrum.

טִבּוּרָא *a. m.* Nabel.

טיבורייה (jKil 31ᶜ) l. טיבוריה, s. טִבּוּרָא.

טָבוּת *a.* gut.

טָבוּתָא *a. f., pl.* טָבְוָן Ex 34, 6 Güte, Gunst.

טַבְזָא (Lv 11, 5) *a. m.* Klippdachs.

טָבַח *h.* schlachten, kochen.

טְבַח *a.* schlachten, kochen. *Pa.* dass.

טֶבַח *h. m.* 1. Opferfleisch; 2. Schlachtfest.

טַבָּח *h. m.* Schlächter, Koch.

טַבָּחָא (1S 9, 23. 24, MS טַבָּחָא!) *a. m.* dass.

טִבְחָא *a. m.* Schlachtung.

טַבְחָא *a. m.* Schlachtfest.

טַבָּחְתָא *a. f., pl.* טַבָּחָן 1S 8, 13 Köchin.

טָבִי *m.* 1. Personenname; 2. כְּפַר ט' Ortsname.

טַבַּי *m.* Personenname (Tobia).

טַבְיָא (Dt 14, 5) *a. m., pl.* טַבְיִין Est II 1, 2, *d.* טַבַּיָּא 2S 2, 18 Gazelle.

טַבְיוֹמִי *m.* Personenname.

טְבִיחָה *h. f.* 1. Schlachtung; 2. Verdauung (?).

טְבִילָה *h. f.* 1. Eintauchung, Baden; 2. Reinigungsbad.

טְבִילְתָא, טְבִילוּתָא *a. f.* dass.

טְבִיעָה *h. f.* 1. Untersinken, Ertrinken; 2. s. טְבִיעוּת.

טְבִיעוּת *h. f.* ט' עַיִן allgemeiner Eindruck, den etwas macht.

טְבִיעוּתָא *a. f.* ט' עֵינָא dass.

טבית l. טָבוּת.

טְבִיתָא, טַבְיְתָא *a. f.* 1. Gazelle; 2. Personenname.

טָבַל *h.* 1. eintauchen; 2. ein Reinigungsbad nehmen. טְבוּל יוֹם derjenige, der zwar gebadet hat, aber erst mit Sonnenuntergang rein wird; 3. zur Abgabe des Zehnten verpflichten. *Ni.* 1.

eingetaucht werden; 2. der Zehnten-Abgabe unterliegen. *Pi. Hi.* 1. eintauchen; 2. einen Imbiss nehmen. *Pu.* s. תָּבַל. *Ho.* eingetaucht, gereinigt werden.

טְבַל *a.*, *ipf.* 3 *m. sg.* יִטְבּוֹל Lv 4, 6 1. eintauchen; 2. zur Abgabe des Zehnten verpflichten. *Pa.* einen Imbiss nehmen. *Aph.* eintauchen, baden lassen.

טֶבֶל *h. m.* Früchte, die der Zehntenabgabe schon unterliegen, von denen dieselbe aber noch nicht entrichtet ist.

טִבְלָא *a. m.* dass.

טַבְלָא (Cant 1, 1), טַבְלָה *x.* 1. *m.* (ταβούλιον) Handpauke; 2. *f.* (τάβλα) *pl.* טַבְלָאוֹת, טַבְלִיּוֹת Tafel, Brett; 3. Personenname.

טַבְלַי *m.* Personenname.

טַבְלָרָא *x. m.* (ταβελλάριος) Kourier, Läufer.

טָבַע *h.* 1. versinken; 2. versinken lassen; 3. prägen, formen; 4. mit Namen nennen. *Hi.* versinken lassen.

טְבַע *a.*, *pf.* 3 *f. sg.* טְבַעַת 1S 17, 49 1. versinken; 2. versinken lassen; 3. prägen, Gestalt geben. *Pa. pf.* 2 *sg. c. s.* טַבַּעְתְּנוּן Hb 3, 14 Soc 59, *Aph.* versinken lassen. *Itpe. pf.* 3 *m. pl.* אִטְּבַעוּ Ex 15, 9 eingetaucht werden.

טֶבַע *h. m.* 1. Münze; 2. eine bestimmte Münze (ein halber Sela = 2 Denare); 3. Element; 4. (später) Natur.

טִבְעָא, טַבְעָא *a. m.* 1. *c. s.* טִבְעָךְ Est II 6, 10 Münze; 2. eine bestimmte Münze (ein halber Sela = 2 Denare); 3. Versinken.

טִבְעוֹן Ortsname.

טִבְעוֹנִי *h. m.* Einwohner dieses Ortes.

טוּבְעָנָא *a. m.* 1. Flut, Überschwemmung; 2. sumpfiges Land.

טִבְעָנִי *h. m.* s. טִבְעוֹנִי.

טַבַּעַת *h. f.*, *pl.* טַבָּעוֹת 1. Ring; 2. Instrument zum Glätten; 3. ringförmiger Knorpel; 4. After.

טְבֶרְיָא, טִבֵּרְיָה, טִבֵּירְיָא, טְבַרְיָא (Τιβεριάς) Ortsname.

טִיבֵּרְיָאָה *a. m.* aus Tiberias.

טְבָרִיטָא *x. m.* (θεωρητής) Zuschauer.

טִיבֵּרְיאוֹס, טִיבֶּרְיוֹס *m.* (Τιβέριος) Personenname.

טִבְרָנִי *h. m.* aus Tiberias.

טִיבְּרִינוֹס *m.* (*Tiberinus*) Personenname.

טְבָרֵר. *pt.* מטבריר (jJom 42^c Ar.) *x.* (vgl. ταυρεία) peitschen.

טבריטי (Pes 191^b) l. טבריזי, s. טְבָרִיטָא.

טֵבֵת (Est II 1, 8) der 10. Monat im jüd. Kalender (Dezember-Januar).

טֻגָא *x. f.* (τόγα) Toga, Mantel.

טַגְמָטִין *x. m. pl.* (τάγματα) Heerscharen.

טָגַן *x. Pi.* 1. braten, rösten; 2. foltern, martern. *Pu.* gebraten werden.

טְגַן *x. Pa.* dass.

טִיגֵן, טִיגְנָא, טִיגְנִי, טִיגְנוֹן *x. m.* (τήγανον) 1. Pfanne, Tiegel; 2. Pfannkuchen; 3. Folterinstrument.

טִיגְנָא *x. m.* Raute (*Ruta Chalepensis*).

טִגְרִס, טִגְרוֹס *x. m.* (Τίγρις) Tigris.

טָדִי. שַׁעַר ט׳ Thor im Tempel.

טָהוֹר *h. m.* rein.

טָהֵר *h.* rein sein. *Ni.* rein, gereinigt werden. *Pi.* 1. reinigen; 2. reinhalten; 3. für rein erklären; 4. rein werden. *Pu.* gereinigt werden. *Hitp.* sich reinigen.

טְהַר *a.* 1. rein sein; 2. weggeschafft sein; 3. Mittagszeit sein. *Pa.* für rein erklären.

טָהֳרָא *a. m.* Reinheit, Leerheit.

טִיהֲרָא s. טָהֳרָא.

טָהֳרָה *h. f.* 1. klarer Himmel; 2. Reinheit, Reinigung; 3. für rein Erklärtes. *pl.* טָהֳרוֹת Name der sechsten Ordnung der Mischna u. eines Traktates dieser Ordnung.

טְוָא *a.*, *pt. pass.* טְוֵי Ex 12, 8 rösten, braten. *Aph.* dass. *Itpe.* geröstet, gebraten werden.

טוב *h.* gut sein. *Pi.* verbessern. *Hi.* 1. gut, schön machen; 2. passend machen, zubereiten, putzen; 3. einen bösen Traum zum Guten wenden. *Hitp.* verbessert werden.

טוב *a.* 1. *pf.* טָב Dt 15, 16, *pt.* טָאֵיב 1S 16, 23 gut, gütig sein; 2. sich wohl fühlen. *Pa.* טַיֵּב, *Aph.* אֲטֵיב, *inf.* אֲטָבָא Sach 12, 4 (MS אֵיטָבָא v. יְטַב) Gutes thun.

טוב *h. m.* 1. gut. יום טוב Festtag. כִּי טוב vgl. Gen 1, 4 heller Tag. עַיִן טוֹבָה Wohlwollen; 2. Edler, Vornehmer.

טוב *h. m.* Gutes, Güte.

טוּבָא *a. m.* 1. *c.* טוּב Gen 45, 18 Gut, Reichtum; 2. Güte; 3. *pl. c.* טוּבֵי 2K 5, 5, *c. s.* טוּבָךְ Dt 33, 29 Heil! 4. viel; 5. sehr.

טוֹבָה *h. f.* 1. Güte, Gunst. טוֹבַת עַיִן Freigebigkeit; 2. Dank, Vergütung. בְּטוֹבָה gegen Entgelt; 3. שֶׁלֹּא בְטוֹבָתוֹ *a.* umsonst; *b.* wider Willen.

טוֹבִי, טוֹבִיָּה *m.* Personenname.

טוּבִינָא *a. m.* vergnügt, glücklich.

טוּבְלִין *h. m. pl.* eine Baumart.

טוֹבְלָן *h. m.* Bader.

טוּבְנְיָא Ortsname.

טוּבְתָא *a. f., pl. d.* טוּבָתָא Jud 5, 26 (MS טָבָתָא) Glück.

טָוָה *h.* spinnen. *Ni.* gesponnen werden.

טוֹהַר *h. m.* 1. Reinheit; 2. Leerheit, leerer Raum.

טָווּי *h. m.* gesponnen.

טַוָּזָא s. טַפְזָא.

טוּזִיג (falsch טווזיג) *x. m.* fröhliche Gesellschaft, Zechgesellschaft.

טוח I *h.* drücken, quetschen. *Hi.* 1. stossen; 2. Coitus ausüben.

טוח II *h.* bestreichen, überziehen. *Ni.* überstrichen, angeklebt werden. *Hi.* 1. überziehen, bestreichen; 2. Schimpfreden ausstossen.

טוח *a.* bestreichen. *Aph.* Schimpfreden ausstossen.

טְוַח *h. m.* Schuss, Schussweite.

טוֹחֲנָה s. טַחֲנָה.

טוּט *h.* tut! (Hornstoss).

טוּטְלִיתָא *a. f., pl. d.* טוּטְלָוָתָא Traube der Nachlese im Weinberg.

טוֹטֶפֶת *h. f.* 1. Kopfschmuck (der Frauen); 2. Stirnkapseln, Phylakterien.

טוֹטֶפְתָּא (2S 1, 10) *a. f., pl.* טוֹטְפָן (!) Est II 8, 15 Or 2377 dass.

טְוִי *h. m.* Gespinnst.

טַוְיָא *a. m.* 1. geröstetes Fleisch; 2. VajR 25 (Ar טטויא) ein Tier (?).

טְוִיָּה *h. f.* Spinnen.

טול *h. Pi.* טַיֵּל 1. herumgehen, sich ergehen; 2. gehen lassen.

טול *a., ipf.* 2 *m. pl.* תְּטוּלוּן Jer 50, 11 schreiten (?). *Pa.* טַיֵּל 1. umhergehen, wandern; 2. wegtreiben; 3. führen; 4. scherzen. *Aph.* wandern lassen. *Palp.* s. טַלְטֵל.

טוּלָא s. טַלָּא.

טום *h.* verstopfen, anfüllen.

טום *a.* dass. *Itpe.* angefüllt werden. S. טְמַם.

טוּנָא *a. m.* 1. Bürde, Last; 2. Beweis; 3. l. טוּלָא.

טוס *h.* fliegen. *Pi.* dass. *Hi.* fliegen lassen, fliehen lassen.

טוס *a., pf.* 1 *sg.* טָסִית Est II 1, 3 l. טָסִית, *pt.* טָיְסִין Est II 1, 2 fliegen. *Pa.* fliegen lassen.

טויסין (SchemR 15) l. טִיוֹסִין *x. m. pl.* (θεός) Götter.

טָוֹס *x. m.* (ταώς) Pfau.

טָאוּסָא (Est II 1, 2), **טָוְסָא** *x. m., pl.* טָוְסִין Est II 1, 2 dass.

טועי (Prov 1, 32) l. טוּעְיֵי *a. f.* Irrtum.

טוֹעַן *h. m.* Belastung, Verpflichtung.

טוף *a., ipf.* 3 *m. pl.* יְטוּפוּן Gen 49, 12 1. überströmen, überschwemmen; 2. emporkommen. *Pa.* 1. fliessen lassen, schwimmen machen; 2. das Überfliessende in eine Rinne leiten. *Aph.*

pf. אַטִּיף Dt 11, 4 überströmen, fliessen lassen. *Itpa.* nach allen Seiten umherschweifen.

טוֹפָא *a. m.* 1. Kanal; 2. l. סוֹפָא.

טוֹפַח *h. m.* gemeine Platterbse (*Lathyrus sativus*).

טופיתא (Hi 28, 7) l. טַרְפִּיתָא.

טוֹפָנָא (Gen 7, 6) Überschwemmung, Sintflut.

טוֹפַת. בֵּית ט׳ (= בֵּית גְּטוֹפָא) Ortsname.

טוק s. פרוש.

טור s. טִיר.

טוּרָא (Ex 3, 12) I, טוּרָא *a. m.* 1. Berg; 2. freies Feld; 3. l. טִירָא.

טוּרָא II (= טוּהֲרָא) *a. m.* Reinheit, Klarheit, blauer Himmel.

טוּרָא III *a. m.* ein Kraut.

טוורד, *pt.* מטוורד (jJom 42[c]) l. מְטַוְרַר s. טְבַרַר.

טוֹרַח *h. m., pl.* טְרָחוֹת Mühe, Plage.

טורין (bSabb 98[b]) l. טִירִין.

טוּרוֹס (Ταῦρος) ein Gebirge.

טוש s. טוס.

טוּשׁ *h.* 1. überstreichen; 2. beschmutzen. *Pilp.* טִשְׁטֵשׁ 1. überstreichen; 2. beschmutzen; 3. verschlämmen. *Hitpalp.* beschmutzt werden.

טוּשׁ I *a.* überstreichen, bedecken. *Itpe.* überstrichen werden. *Itpalp.* beschmutzt werden.

טוּשׁ II (= טְשָׁא) *a. Aph.* verbergen. *Itpe.* verborgen werden.

טְוָת *a.* nüchtern, mit leerem Magen.

טְחָא *a.* streichen.

טְחָאָה *a. m.* Ölkuchen.

טַחַב *h. m.* 1. Feuchtigkeit; 2. Feuchtes.

טַחֲבוּתָא *a. f.* Tau, Nebel.

טְחוֹל *h. m.* Milz.

טְחוֹלָא *a. m.* dass.

טְחוֹן *h. m.* Mahlen.

טָחוֹנָא *a. m.* Müller.

טְחוֹר *h. m.* an Hämorrhoiden leidend.

טְחוֹרִין (Dt 28, 27) *a. m. pl.* Hämorrhoiden.

טְחָיָא *a. m.* Fettanstrich.

טַחְיָא (טְחָיָא) *a. m.* Ölkuchen.

טְחִינָה *h. f.* 1. Mahlen; 2. Beischlaf.

טְחִינִין *h. m. pl.* Mehl.

טְחָלָא *a. m.* Milz.

טָחַן *h.* 1. mahlen; 2. beiwohnen. *Ni.* gemahlen werden. *Pi. Hi.* mahlen lassen.

טְחַן *a., pt.* טָחֲנִין (Nu 11, 8) mahlen.

טַחַן *h. m.* das Mahlen.

טַחֲנָה *h. f.* Mühle, Mühlstein.

טחף, *pt. pass.* טחוף l. שָׁחוּף.

טְחַר *a.* den Mastdarm drücken.

טַט *x.* zwei.

טַטְלְפּוּשׁ Ortsname.

טִיטוּס (Thr 1, 19, nicht in MS), טִיטָס *m.* (Τίτος) Personenname.

טיטורא (Prov 9, 17) l. טִיטוּרָא.

טיטיון l. טִיטְיוֹן.

טַטְרַג *x.* schlagen, belästigen.

טַטְרָגוֹנוֹן, טַטְרָגוֹן *x. m.* (τετράγωνον) 1. viereckig; 2. vierfach.

טִיאַטְרָא, טַטְרְיָא *x. m.* (θέατρον) Theater.

טִיטַרְטוֹן *x. m.* (τέταρτον) Viertel (eines Log).

טַטְרָמוּלִי, טַטְרָמוּלִין *x. m.* (τετραμούλιον) Viergespann.

טִיטְרוֹס *x. m.* (ἠθητήρ) Durchschlag.

טיטרפא, טטרפרא l. טַטְרַפְּלָא.

טַטְרַפִּילָא, *pl.* טַטְרַפְּלִיוֹת *x. f.* (τετράπυλον) viertorige Halle.

טַיָּיא s. טַיָּעָא.

טִיאַטְרוֹן (falsch טיארון) *x. m.* (θέατρον) Theater.

טִיב *h. m.* Art und Weise.

טִיבָא *a. m., f. ind.* טִיבָא Am 9, 4 (MS טָבָא) gut.

טִיבוּתָא *a. f., ind.* טִיבוּ Gen 24, 49 1. Güte; 2. Gutes, Wohlthat.

טִיהֲרָא (Dt 28, 29) *a. m.* 1. Mittag; 2. klarer Himmel; 3. Mittagswind; 4. l. סִיתְוָא.

טיהרי l. טִיהֲרִירֵי (so Cant 4, 6) *a. m. pl.* Mittagsdämonen.

טִיּוּב *h. m.* Melioration (eines Feldes).
טִיּוּמָא *a. m.* Befleckung, Beflecktes.
טִיּוּלָא *a. m.* Gehen.
טיאונום s. הרנירק.
טַיְזָנָא s. טַיְסָנָא.
טִיחַ *h. m.* Anstrich.
טִיחָה *h. f.* Anstreichen.
טִיט *h. m.* Lehm, Schmutz.
טַיֵּט *a. Pa.* mit Lehm überstreichen.
טיטויא l. טִיטְוָרָא.
טַיָּל *h. m.* 1. Spaziergänger; 2. Müssiggänger.
טַיָּלָא *a. m.* dass.
טִילָא *a. m.* eine Weinsorte.
טִינָא (Ex 1, 14) *a. m.* 1. Lehm, Schmutz; 2. ein Wurm (?).
טִינָה *h. f.* 1. Lehm; 2. unreine Gedanken.
טיינון l. יַנְטִינוֹן *x. m.* (ἰάνθινον) veilchenfarben.
טינתא (Jd 15, 15) s. בְּטִינְתָא.
טַיְסָא *a. m.* Vogel.
טַיְסָא *a. m.* Fliegen, Flüchten.
טִיסָה *h. f.* Flucht.
טַיְסָנָא *a. m.* stolz, (flatterhaft?).
טַיָּעָא *a. m.* Araber.
טַיָּעוּתָא *a. f.* Arabersitte.
טַיָּעֲתָא *a. f.* Araberfrau.
טִיף. הטיף (Tos Kel BK 5, 4) l. חָטִיף.
טִיפָא (טַיְפָא) *a. m.* 1. Kanal; 2. Tropfen (?); 3. Personenname.
טַיְפוּנָא *a. m.* Überschuss.
טַיֵּר *a. Pa.* aus dem Vogelflug weissagen. *Aph.* אֲטֵיר solche Weissagung anstellen.
טַיִּר s. תַּיִּר.
טִיֵּר *h. m.* Beobachtung von Vögeln betreffs Weissagung.
טַיְרָא *a. m.* dass.
טִירָה *h. f.* 1. Gehöft; 2. Umfriedigung; 3. s. טַיְרִין.
טֵירוּדָא *a. m.* Vertreibung, Verbannung.
טֵירוּדִין *h. m. pl.* dass.

טֵירוּף *h. m.* 1. Entreissung; 2. Verwirrung.
טַיְרִיז *x. m.* Zwickel (im Gewande).
טִישָׁא *a. m.* Geheimniss.
טֵית Tet, Name des neunten hebr. Buchstaben.
טַכּוּסָא *x. m.* (von τάξις) Ausrüstung.
טַכְטְכָא *x. m.* Thronsessel.
טַכְנִי *x. f.* (τέχνη) Kunst, Kunstgriff.
טָכַס *x.* (von τάξις) angeordnet sein. *Pi.* 1. anordnen; 2. ausstatten, ausrüsten.
טַכֵּס *x.* (von τάξις) *Pa.* 1. anordnen; 2. *pt. pass.* מְטַכַּס Est II 6, 10 ausstatten, ausrüsten.
טִיכוּס *x. m.* (τεῖχος) Mauer, Wall, Damm.
טִיכְסָא *x. m.* dass.
טַכַס, טִכְסָא (Est II 1, 8 Or 2377), טַכְסָא (ebenda Or 2375), טוּכְסָא *x. m.* (τάξις) Ordnung.
טַכְסִיסִין *x. m.* (ταξείδιον) Anordnung.
טַכְסִיוּטִינוּס *x. m.* (ταξεώτινος) Beamter.
טַכְסִיס *x. m. f.* (τάξις) 1. Ordnung, Aufstellung, Schlachtreihe; 2. Besatzung.
טכסת (Est I 2, 12) l. קַסֶּכֶת.
טַל *h. m.* Tau.
טַלָּא (Dt 32, 2) *a. m.* dass.
טוּלָא (Jd 9, 36) *a. m.* Schatten. טוּלֵי מוֹתָא Jes 9, 1 Todesschatten.
טְלָא (= דְּלָא) *a.* aufheben.
טְלָא I, טְלָה *h. m.*, *pl.* טְלָאִין Fleck, Flicken.
טְלָא II *x. m.*, *pl.* טְלָאִין (τύλη) Polster.
טְלָאָה 1. *x. m.* dass.; 2. *a. m.* Einwohner von Tela.
טָלָה *h.* flicken. *Pi.* dass. *Pu.* geflickt sein.
טָלֶה *h. m.* Lamm.
טְלֵה *a. m.* s. טַלְיָא.
טלוי l. טְלָיֵי, s. טְלָא.
טלוי I (DtJI 7, 14) l. טליי (so MS) = טליין, s. טַלְיָא.
טלוי II (NuJI 6, 24) l. טלני (so MS), s. טְלָנֵי.
טָלוּל *h. m.* feucht.

מְלוּלָא *a. m.* Scherz.
מְלוּמָא *a. m.* Bedrücker.
מְלוּמָא, מְלוּמְיָא *a. m.* 1. Bedrückung; 2. Bedrückter.
מְלַח *a. Aph. pt.* מַמְלַח GenJI 32, 31 (auch MS) hinken. S. מְלַע.
מִלְמוּל *h.* 1. Bewegen; 2. Auswanderung, Exil; 3. Herabhängendes.
מִלְמוּלָא *a. m.* 1. *c.* מִלְמוּל Jes 22, 17 Auswanderung, Heimatlosigkeit; 2. *pl.* מִלְמוּלִין Thr 3, 45 (nicht MS) Heimatloser, Exilierter; *pl. d.* מִלְמוּלַיָּא Jes 3, 21 Nasenring.
מִלְמֵל *h.* 1. bewegen, forttragen; 2. verbannen; 3. מ' דַּעַת verwirren. *Pulp.* fortgetragen werden. *Hitpalp.* 1. bewegt, ruhelos werden; 2. verwirrt werden.
מַלְמֵל *a.* 1. *pt. pass.* מְמוּלְמַל Gen 4, 12 bewegen, schütteln, forttragen. מְמַלְמְלִין bewegliches Gut; 2. verbannen. *Itpalp. pf.* 3 *m. pl.* אִיטַּלְטַלוּ Thr 4, 14, *ipf.* 2 *pl.* תִּטַּלְטְלוּן Dt 28, 63 1. bewegt werden, beweglich sein; 2. verbannt werden, auswandern.
מְלִי *x. m.* (τύλη) Polster (?).
מַלְיָא *a. m.* 1. *ind.* מְלֵי (מְלֵה) zart, jung; 2. *pl.* מַלְיָן Est II 1, 3 l. מַלְיָן, *d.* מַלְיָא Jo 2, 16 Or 1474 (Or 2211 מַלְיָא!) Knabe; 3. Lamm; 4. Personenname.
מַלְיָא *a. m.* Fleck.
מַלְיוּתָא *a. f.* 1. *c. s.* מַלְיוּתָהּ Est II 2, 7 Jugend; 2. GenJII 49, 1 l. שַׁלְיוּתָא (so Ausg. Ven. 1548).
מִלְימוֹן Ortsname.
מַלִּית *h. f.* 1. Hülle, Mantel; 2. Ehrenmantel, Amtskleid.
מַלִּיתָא *a. f.* dass.
מַלִּיתָא (Est II 2, 8; מַלְיָיתָא! Est II 2, 7), מַלְיְתָא *a. f., ind.* מַלְיָא, *pl.* מַלְיָן, מַלְיָתָן Est II 1, 3 Mädchen.
מליותא (jNed 38[a]) l. מַיְלָא, s. מַיְלָא.
מֶלֶל *h. m.*, nur *pl.* מְלָלִים Tau.
מָלַל *h., pl. pass.* מָלוּל 1. mit Tau versehen; 2. hangend (vom Tropfen).

מְלַל I *a. Pa. pf.* מַלִּיל 1K 6, 9, *pt. pl. m.* מְמַלְּלִין Est II 1, 2 1. bedecken; 2. verdunkeln. *Aph.* 1. *pf.* אַמִּיל Ex 40, 21 bedecken; 2. schützen.
מְלַל II *a. Pa. Aph. Itpe.* spielen, scherzen.
מְלָלָא *a. m., c.* מְלַל (l. מְלַל) Gen 19, 8, Jes 30, 2 1. Schatten; 2. Bedeckung, Decke.
מְלַם *a.* 1. schlagen; 2. bedrücken, übervorteilen. *Pa.* dass.
מוּלְמָא, מַלְמָא *a. m., pl.* מַלְמִין 1S 17, 17 Laib (Brot).
מַלְמָא *a. m.* Bäcker.
מוּלְמִיסִין *x.* (ἐτόλμησεν) er wagte, erkühnte sich.
מְלָנֵי (Koh 2, 5 Or 2375, מַלָּנֵי Or 2377) l. מַלָּנֵי *a. m. pl.* Nachtdämonen.
מלניתא (GenJI 49, 1) l. nach JII שַׁלְיוּתָא.
מלנם l. נִילוֹם (?).
מְלַע I *a. Aph. pt.* מַמְלַע Gen 32, 31 hinken. *Itpe.* lahm werden.
מְלַע (Ru 4, 8) II *a.* ausziehen. *Itpe.* ausgezogen werden.
מְלַף *a. Aph. pt. f. pl.* מַמְלְפָן Lv 11, 3 Spaltklauen haben.
מֶלֶף *h. m., pl.* מְלָפִים (מְלָפוֹת) Klaue, Huf.
מִלְפָא *a. m.* 1. *pl.* מִלְפִין Lv 11, 3 Spalthuf, Spaltklaue; 2. s. מְלוֹפְתָא.
מְלוֹפְתָא *a. m.* 1. *pl.* מְלוֹפְתִין Gen 25, 34 Linse (*Lens esculenta*); 2. Gefäss.
מלפירא (jSchek 51[a]) l. mit Ausg. Ven. פַּלְמִירָא.
מְלַק *a.* werfen, wegwerfen. *Pa. pf.* מַלֵּיק Thr 2, 1 (MS רְמָא) dass. *Itpe. Itpa.* geworfen werden.
מִלִּיקָא *x. m.* (θύλακος) Beutel, Ranzen.
מַלָּרִיתָא (1K 2, 5) *x. f.* (*talaris*) die Knöchel umfassende Sandale.
מוּלְשָׁא *a. m.* welsche Mispel (*Crataegus Azarolus*).
מְמָא *h.* unrein sein. *Pi.* 1. verun-

reinigen; 2. für unrein erklären. *Ni. Hitp.* 1. unrein werden; 2. sich verunreinigen; 3. für unrein erklärt werden.

טְמָא *a.* unrein sein. *Pa. inf. c. s.* טַמָּיוּתָהּ (MS טַמְּיוּתָהּ) Mi 2, 10 1. unrein machen, beflecken; 2. für unrein erklären.

טָמֵא *h. m.* unrein.

טְמָא (= עַטְמָא) *a. m.* Knochen, Gebein.

טַמָּא (= טַעֲמָא?) *a. m.* בֵּי טַמָּיָא Haus der Trauernden.

טַמְאָה *a. m., c.* טְמֵי Nu 5, 2 unrein.

טוּמְאָה *h. f.* 1. Unreinheit; 2. Verunreinigung; 3. unreine Frau.

טוּמְאֲתָא (Jes 30, 22) *a. f.* unreine Frau.

טַמְדּוּרְיָא (?) Ortsname.

טְמוּעָא *a. m.* Untergang.

טימוק (jDem 22[b]) l. mit Ausg. Ven. סִימּוּק.

טְמוּרָא *a. m.* 1. Verbergen; 2. Versteck; 3. Geheimnis, Heimlichkeit.

טְמוּרְתָא (Koh 10, 20, MS טְמִירוּתָא) *a. f.* Verborgenheit.

טִמְטוּם *h. m.* Zusammenkneten.

טוּמְטוּם *h. m.* mit zugewachsenen Geschlechtsorganen.

טִמְטֵם s. טָמַם.

טַמְטֵם s. טְמַם.

טִימֵי **טִימִי** *x. f.* (τιμή), *d.* טִימִיתָא, *pl.* טִימִין 1. Wert, Preis; 2. Geld; 3. jAbZ 42[d] l. טִיכֵי *x. f.* (τύχη) Gottheit.

טימי (KohR 9, 7) l. mit Ausg. Pes. שִׁימַי *m.* Personenname (שִׁמְעוֹן).

טומיא (DtJII 27, 15) l. טוּמְרָא.

טַמְיוֹן, **טִמְיוֹן** *x. m.* (ταμεῖον) Schatz, Fiskus.

טְמִינָה *h. f.* Aufbewahrungsstelle (von warmen Speisen).

טוּמְיָקוֹן, **טַמְיָקוֹן** *x. m.* (ταμιακόν) dem Fiskus gehörig, Krongut.

טְמִירָא *a. m., ind.* טְמִיר 1S 10, 23 verborgen.

טְמִירוּתָא (Koh 10, 20) *a. f.* Verborgenheit.

טָמַם *h.* verstopfen. *Pilp.* טִמְטֵם 1. dass.; 2. zusammenkneten. *Hitpalp.* zusammengeknetet werden.

טְמַם *a., pf.* 3 *pl. c. s.* טַמּוּנִין Gen 26, 15, *ipf.* 2 *m. pl.* תִּטּוּמּוּן 2K 3, 19 verstopfen. *Itpa.* bedeckt, begraben werden. *Palp. pf.* טַמְטֵם Jd 3, 22 verschliessen, verstopfen. *Itpalp. ipf.* 3 *m. pl.* יִטַּמְטְמוּן Jes 32, 3 verschlossen werden.

טָמַן *h.* 1. verbergen, aufbewahren; 2. Speisen warm stellen. *Ni.* verborgen, aufbewahrt werden. *Hi.* 1. verbergen; 2. auf der Lauer liegen.

טְמַן *a.* dass.

טוֹמוֹס *x. m.* (τόμος), *pl.* טוֹמְסִין, טוֹמְסוֹת 1. Rolle, Band; 2. Liste, Dokument.

טִימָס, **טִימוֹס**, **טִמְסָא** *x. m.* (τίμησις) Abschätzung, Steuer.

טָמַע *h. Ni.* versinken, verschwinden.

טְמַע *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* טְמַעוּ Thr 2, 9 (MS טְבַעוּ) untersinken; 2. untergehen (von der Sonne); 3. einfältig sein. *Pa.* versenken, begraben.

טוּמְעָא *a. m.* 1. Versteck; 2. verborgener Schatz.

טוּמְפָּזִין *x. m.* (τοπάζιον) Topas.

טַמְיָקָא *x. m.* (ταμιακόν) Fiskus, Staatseigentum, s. טַמְיָקוֹן.

טְמַר *a., pf.* 3 *m. sg. c. s.* טַמְרֵיהּ Ex 2, 12, *imp.* טְמוֹר Est II 5, 14 verbergen, aufbewahren. *Pa. pf.* טַמַּר Gen 35, 4, *Aph. pf.* 3 *f. sg. c. s.* אַטְמַרְתֵּיהּ Ex 2, 2 verbergen. *Itpe. pf.* אִיטְּמַר Gen 3, 8 sich verbergen, versteckt werden. *Itpa. pt. f.* מִטַּמְּרָא Cant 2, 14 dass.

טוּמְרָא *a. m.* Versteck.

טומריא (Abad.) l. טִימְסָא.

טְמַשׁ *a.* eintauchen. *Pa. imp. f. sg.* טַמִּישִׁי Ru 2, 14 Or 1302 dass. *Itpe. Itpa.* eingetaucht werden.

טִמְשָׁא *a. m.* 1. Eintauchung; 2. EchR 1, 17 l. mit Ausg. Pes. חַמְשָׁא.

טַנְבּוּרָא *x. m.* Laute, Guitarre.

מְנְדּוּ *x.* selbander, zu zweien.
מַנְדְּרָם, מַנְדִּיקָא *x. m.* (τένδα) Zelt.
מְנוּף *h. m.* Schmutz.
מְנוּפָא *a. m.* dass.
מְנוּפֶת *h. f.* 1. dass.; 2. Abfall.
מְנִי *h. m.* Behältnis, Büchse.
מְנִים Ortsname.
מָנַן *h.* feucht sein. *Pi.* anfeuchten.
מְנַן I *a. Pa.* anfeuchten.
מְנַן II *a.* eifern.
מַנְנָא (Est II 7, 4, nicht MS) *a. m.* 1. Eifer; 2. Eifersucht.
מַנְנוּתָא *a. f.* dass.
מוּנָם *a. m.* 1. Schilf (*Arundo donax*); 2. Tunis (?).
מוּנָּם *x. m.* (θύννος) Thunfisch.
מונום l. מוּרְנוּם.
מָנַף *h. Pi.* beschmutzen.
מְנַף *a. Pa. ipf.* 1 *sg. c. s.* אִיטַנְּפִינּוּן Cant 5, 3 l. אִיטַנְּפִינּוּן dass. *Itpa. pf.* 3 *m. pl.* אִטַּנַּפוּ Thr 4, 14 Or 2377 beschmutzt werden.
מִנְרָא (Ex 17, 6) *a. m.* 1. Fels, Stein; 2. Verhärtung.
מַם *h. m.* Platte.
מַפָּא *a. m., pl.* מַפִּין Nu 17, 3 Metallplatte.
מסבלא l. סַמְבְּלָא.
מִיסַבְרָא *x. m.* (θησαυρός), *pl. c.* מִיסַבְרֵי Koh 2, 8 Or 2377, מַסְבְּרֵי Or 2375 Schatz, Schatzkammer.
מִיסָנֵי *x. m.* (πτισάνη) Gerstengrütze.
מַסְקָא I *x. m.* Beutel, Tasche.
מַסְקָא II *x. m.* (τάξις) 1. Grundsteuer; 2. l. דִּסְקָא.
מְעָא *a., ipf.* 3 *m. pl.* יִמְעוֹן Ex 34, 16 1. irre gehen; 2. irren, missverstehen; 3. vergessen; 4. Götzendienst treiben; *Aph. ipf.* 3 *m. sg.* יַמְעֵי Dt 27, 18 1. verführen; 2. täuschen; 3. zum Götzen machen; 4. vergessen machen. *Itpe.* 1. getäuscht werden; 2. vergessen, nicht gewusst werden.
מָעָה *h.* 1. irren; 2. vermissen (?); 3. versehentlich eine Auslassung (einen Fehler) machen (beim Lesen oder Schreiben). *Hi.* täuschen, zum Irrtum verleiten. *Ho.* getäuscht werden.
מְעוּנָא *a. m., pl. c.* מְעוּנֵי Jos 2, 6 Last.
מְעוּת *h. f.* 1. Irrtum; 2. Götzenbild.
מְעוּתָא *a. f., ind.* מְעוּ Jes 19, 14, *pl. d.* מְעֲוָתָא Dt 28, 36 1. Irrtum; 2. Götzenbild.
מְעִימָה *h. f.* Prüfen.
מְעִינָה *h. f.* Aufladen.
מְעִיתָא (Na 3, 4) *a. f.* Buhlerin.
מָעַם *h.* kosten, schmecken, geniessen, verspüren. *Hi.* 1. zu kosten geben; 2. annehmbar, einleuchtend machen.
מְעִים (1S 14, 24) *a.* dass. *Aph. imp. c. s.* אַמְעִימְנִי Gen 25, 30 zu kosten geben. *Itpe.* gekostet werden.
מַעַם *h. m.* 1. Geschmack; 2. Sinn, Grund.
מַעְמָא *a. m., ind.* מְעֵים Nu 11, 8, *c. s.* מַעְמֵיהּ Nu 11, 8 1. Geschmack; 2. Wille, Befehl; 3. Meinung. וּלְמַעְמָךְ nach deiner Meinung; 4. Grund, Sinn. שָׁאַל מ׳ מִן nach d. Grund der Trauer fragen = Beileid bezeugen.
מַעְמָא *a. m.* Ratgeber.
מָעַן I *h.* 1. beladen; 2. tragen; 3. anklagen, beschuldigen; 4. verpflichten. *Ni.* 1. beladen, aufgeladen werden; 2. angeklagt werden. *Hi.* 1. aufladen; 2. zutragen.
מָעַן II *h. Ni.* schwer krank sein.
מְעַן I *a., imp. m. pl.* מְעוּנוּ Gen 45, 17, *inf. c. s.* מִמְעַנְהוֹן Thr 5, 5 1. beladen; 2. tragen; 3. anklagen, beschuldigen, einwenden. *Aph.* beladen, davontragen. *Itpe. pf.* 1 *pl.* אִיטַּעַנְנָא Thr 5, 5 l. אִיטְּעַנְנָא aufgeladen, getragen werden.
מְעַן II *a. Pa. pt. pass. pl.* מְמַעֲנִין 1 S 14, 13 durchbohrt. *Itpe. pf.* אִמְּעַן 2S 12, 15 schwer krank sein.

מוּעֲנָא (מַעֲנָא) *a. m.*, *c.* מְעוֹן 1S 16, 20, *c. s.* מוּעֲנֵיהּ Ex 23, 5 Last.

מְעָנָה *h. f.* 1. Forderung, Klage; 2. üble Nachrede.

מְעַנְתָּא *a. f.* dass.

מְעַק *a.* enge sein. *Itpe.* beengt, bedrängt werden.

טַף *h. m.* Kinder.

מְפָא I (1S 3, 3) *a.*, *ipf.* 3 *f. sg.* תִּמְפֵּי Lv 6, 5 schwach werden, erlöschen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יְמַפֵּי Jes 42, 3 auslöschen. *Aph.* dass. *Itpe. pf.* 3 *f. pl.* אִטְּפְּיָן 2K 4, 2 Soc 59 *in marg.*, *Itpa.* ausgelöscht werden, verlöschen.

מְפָא II *a. Aph.* 1. fliessen, schwimmen; 2. überschwemmen, fliessen lassen.

מְפָא III *a.* hinzufügen. *Itpe.* mehr haben.

מְפָא IV *a.* verschliessen. *Pa.* dass.

מְפָא *a. m.*, *ind.* מִיף Tropfen.

מפה. *Ni.* נמפה (Soph V 7) l. שמפה, s. שְׁמַף.

מִפָּה *h. f.*, *pl.* מִפִּין Tropfen.

מִפּוּחַ *h. m.* Klopfen, Klatschen.

מְפוּחָא *a. m.* Handbreite.

מְפוּחָא *a. m.* Klopfer.

מַפּוּי (?) *h. m.* ein kleines Insekt.

מִפּוּל *h. m.* 1. Zärtlichkeit; 2. Salbe, Pomade.

מְפַז *h.* springen, hüpfen.

מְפַז *a.* dass. *Pa. inf.* מַפָּזָא Koh 3, 4 dass.

מפות (Hi 5, 16) l. מִפְּיַת, s. מְפָא IV.

מַפְזָא *a. m.* Klippdachs. S. טַבְזָא.

מְפַח *h.* 1. schlagen; 2. sich ausbreiten; 3. gähren, feucht sein. *Pi.* 1. schlagen; 2. in die Hände klatschen; 3. mit den Händen aufsammeln; 4. mit der Hand messen. *Hi.* Gährung verursachen, feucht machen.

מְפַח *a. pf.* 1 *sg.* מִפְחִית 2K 19, 24 1. mit der Hand schlagen, mit dem Fusse aufstampfen; 2. in die Hände klatschen. *Pa. pt.* מְמַפַּח Jes 41, 7 breitschlagen.

מֶפַח *h. m.* 1. Handbreite; 2. Breite (?).

מֹפַח *h. m.* gemeine Platterbse (*Lathyrus sativus*).

מַפִּימָא (מַפִּימָן) *x. m.* (τάπης), *pl.* מַפִּימִיּוֹת Teppich, Decke.

מִפְמֵף *h.* 1. tropfen; 2. glitzern.

מְפֵי *a.* 1. sehr; 2. viel; 3. mehr.

מִפִּי *h. m.* Kanne mit engem Hals.

מְפִיחַ *h. m.* 1. Krug; 2. Krug (worin Vögel nisten); 3. feuchter Boden; 4. s. מופח.

מְפִיחָה *h. f.* durch Schlagen glätten.

מְפִילָה *h. f.* Unterhaltspflicht.

מְפֵילָה *h. f.* Anhang.

מוּפְיָנָא *a. m.* Überschuss.

מְפִיפִית *h. f.* Wulst.

מְפִיתָא *a. f.* Überschuss, reichliches Mass.

מְפַל *h.* 1. bestreichen; 2. hinzufügen. *Ni.* 1. angefügt werden; 2. sich anschliessen. *Pu. pt.* mit Anhang (grosser Familie) versehen. *Hitp.* 1. sich befassen mit; 2. sich aufhalten.

מְפַל *a.* bestreichen, bekleben, belegen. *Itpe.* 1. sich überziehen, bedecken; 2. sich befassen mit.

מְפַל *h. m.* 1. Hinzufügung, Anhang, Ansatz; 2. *pl.* מְפָלִין Kinder.

מַפְלָא (Gen 47, 2) *a. m.* 1. Kleingesind, Kinder; 2. Personenname.

מִפְלָא, מַפְלָא *a. m.*, *c.* מְפִיל Jer 43, 9 1. Tünche; 2. Schminke.

מִפְלָה *h. f.* 1. Schminke; 2. Hinzufügung, Anhang.

מפלוחא s. מְלוּפְחָא.

מְפַם *h. Pi.* hüpfen, klettern (?).

מְפַם *a. Itpe. ipf.* 3 *m. pl.* יִמְפְּמוּן Gen 34, 22, 1 *pl.* נִמְפַם Gen 34, 23 willfährig sein.

מופוס, מְפוֹס *x. m.* (τύπος) 1. Form; 2. Bild; 3. Formular.

מוּפְסָא *x. m.* (τύπος) dass.

מְפְסָא *x. m.* 1. (κάψα) Kasten, Truhe; 2. (τάπης) Decke.

טופסוס l. טֻפְסְסִים.
טְפְסְתָּא x. f. (τάπης), pl. טַפְסָן Jer 38, 11 Decke.
טִפְסָר x. m. Hofbeamter.
טַפְסְרָא x. m., pl. c. s. טַפְסְרַךְ Na 3, 17 l. טַפְסְרַךְ dass.
טָפַף h., pt. pass. טָפוּף gehäuft, reichlich.
טְפַף s. טְפָא II.
טֶפֶף (?) h. m. Hinzufügung (?).
טַפְקָא a. m. 'מַעֲשֵׂה ט Kuchen, der auf heissen Ziegeln gebacken wird.
טוּפְרָא a. m. 1. pl. c. s. טוּפְרָהָא Dt 21, 12 Nagel, Klaue, Huf; 2. Ex 30, 34 ein Gewürz (*unguis odoratus*).
טִפְרִי Ortsname.
טופרנא l. טוּפְרָא.
טָפַשׁ h. Pu. als töricht verschrieen werden. *Hitp.* 1. töricht werden; 2. sich töricht benehmen.
טְפַשׁ a. töricht sein. *Pa. imp. sg.* טַפֵּישׁ Jes 6, 10 dumm machen, abstumpfen. *Itpe.* 1. dumm werden; 2. *pf.* 1 *pl.* אִטְּפַשְׁנָא Nu 12, 11, 1K 8, 47 sich töricht benehmen.
טִפֵּשׁ h. m. dumm, töricht.
טַפְשָׁא (Lv 26, 41, Est II 5, 1) a. m. dass.
טַפְשׁוּת, טִפְּשׁוּת h. f. Torheit, Dummheit.
טַפְשׁוּתָא (Dt 28, 28) a. f. dass.
טִפֶּשֶׁת h. f. dumm.
טַפְתָּא (?) a. f. zweite Schicht.
טִפְתָּא a. f., ind. טִפָּא Jes 40, 12, pl. טִפִּין Tropfen.
טצדקא l. טַצְדְּקָא x. m. Hilfsmittel, List.
טִצְדָר x. m. vier.
טִקְלִין s. פרוש.
טִקּוּס x. m. (vgl. τάξις) 1. Anordnung, Verhältnis; 2. Damm.
טִקּוּסָא x. m. (vgl. τάξις), c. טִקּוּס 2K 16, 18 Anordnung.
טָקַס x. (vgl. τάξις) Pu. pt. מְטֻקָּס ausgerüstet.
טְקַס x. (vgl. τάξις) Pa. 1. pt. pass. מְטַקַּס 1K 6, 7 ordnen; 2. pf. טַקֵּים Ex 14, 6 rüsten, das Heer aufstellen; 3. besetzen, einfassen; 4. pf. טַקֵּים 2K 23, 25 Steuer einziehen, auflegen (vgl. τάξις Auflage, Steuer). *Itpa.* pt. pl. מִטַּקְּסִין Jes 13, 17 (MS מִטַּפְּסִין) geschätzt werden.
טִקְסָא x. m. (τάξις), c. טֵיקַס Nu 2, 3, pl. c. s. טִקְסֵיהוֹן Nu 2, 17 Reihe, Schlachtordnung.
טַקְסִיוֹטָא x. m. (ταξιώτης), pl. טַקְסִיוֹטֵי jEr 21[b] (Ausg. Ven. טקסיווטי) Garnisonssoldat.
טַקְסִים x. f. (τάξις) Schlachtordnung.
טִקְסִים x. f. (τεῖχος) Mauer.
טְרָא a. 1. schütteln; 2. werfen; 3. tropfen; 4. pt. m. pl. טָרַן Cant 3, 8 geben.
שְׁקַל וּטְרָא handeln, verhandeln.
טירבום (PesR 10) l. טִירוֹנְיָא.
טוּרְבָּל, טַרְבָּל x. m. (τρίβολοι) Dreschschlitten.
טְרִיבוֹן x. m. (τρίβων) abgetragener Mantel.
טְרִיבוּנוּס x. m. (τριβοῦνος) Militärtribun.
טַרְגָּא x. m. (τάργα) Harnisch.
טְרַגְיָנוּס, טְרוּגְיָינוּס (jSuk 55[b]) m. (Τραϊανός) Trajan.
טַרְגּוֹל (?) x. m. (τρίγωνον) Dreieck.
טְרַגִּימָא (טרוגימא) x. m. (τράγημα) Naschwerk.
טְרִיגוֹן x. m. (τρίγωνος) 1. dreieckig; 2. dreifach (viell. zu l. טְרִימוֹן); 3. l. טְרִיבוֹן.
טְרִיגוֹנָא x. m. dass.
טַרְגוֹנָא s. טַרְכוֹנָא.
טַרְגּוֹנָא (Est II 1, 3), טַרְגְּוֹנָא (Est II 8, 15) x. m. Palast.
טְרָגִים, טְרָגוֹס x. m. (τράγος) eine Graupenart.
טָרַד h. 1. treiben, vertreiben; 2. umrühren; 3. verwirren; 4. pt. טָרוּד beschäftigt; 5. fliessen. *Ni.* 1. verstossen werden; 2. verwirrt werden. *Hi.* unruhig machen.

טְרַד *a., pf.* 3 *pl. c. s.* טְרַדוּנֻן Nu 14, 45 1. vertreiben; 2. *pt. pass.* טְרִיד beschäftigt; 3. verschliessen. *Itpe.* 1. vertrieben werden; 2. verwirrt werden; 3. verschlossen werden.

טִרְדָא *a. m.* Beschäftigung.

טָרוֹדָא *a. m.* Belästigender.

טַרְוַיָא. נְחַל ט׳ Ortsname.

טְרוּזָא *a. m.* eine Gurkenart.

טָרוֹפָא, טָרוֹפָאָה *a. m.* ein Terepha-Kundiger.

טרופי (Ps 1, 3) l. טְרָפַי, s. טְרָפָא.

טרוקנין l. טְרַקְסִין, s. טְרַקְסָא.

טְרִיז *x. m.* Zwickel.

טוּרְזָא, טַרְזָא *x. m.* Prachtgewand (?).

טוּרְזִינָא *x. m.* Waffenaufseher (?).

טָרַח *h.* sich mühen, sich plagen. *Hi.* belästigen.

טְרַח *a., ipf.* 3 *m. s.* יִטְרַח Koh 10, 15 sich mühen, sich plagen. *Aph.* 1. belasten; 2. belästigen. *Itpe.* ermüdet werden.

טָרַחַ *h. m.* arbeitsam.

טוּרְחָא, טִרְחָא, טָרְחָא *a. m., c. s.* טוּרְחֵיכוֹן Dt 1, 12 Mühe, Belästigung.

טַרְחוּת *h. f.* 1. dass.; 2. Last.

טַרְחוּתָא *a. f., c.* טַרְחוּת Koh 10, 15 dass.

טַרְחָן *h. m.* belästigend.

טוּרְחָנָא *a. m.* dass.

טָרוֹם *x. m.* (θυρεοειδής, θυροειδής) 1. länglich-viereckig; 2. schmal, geschlitzt (?).

טְרָטָא, טְרָטוֹן *x. m.* eine Kopfbedeckung.

טרטט. *ipf.* יטרטט (TosKel BM 6, 1) l. יְרַטֵּב, s. רָטַב (?).

טרטיאות 1. l. טְמְרְיָאוֹת s. מְאַטְרוֹן; 2. l. סְטְרַטְיוֹאוֹת s. סְטְרַטְיָא.

טרטיוטין (SchemR 36) l. טְרָמְנְטִין, s. טְרָמְנְטָא.

טַרְטִימַר *x. m.* 1. (τριτημόριον) eine kleine Münze; 2. (ταρτήμορον) Gewicht (1/2 Litra).

טרטון l. מֵיטַרְטוֹן.

טַרְטֵין *x.* 1. rittlings sitzen; 2. הטרטין (Siphre Nu 86) l. הַדְיוֹטִין.

טוּרְטִינֵי, טוּרְטָנֵי *x. f.* (τρυτάνη) Schnellwage.

טרטף. *ipf.* יטרטף (Tos. Kel. BM 6, 1) l. יְשַׁתַּף, s. שָׁתַף (?).

טְרַטְקְלָא *x. m.* (*craticula*) Bratrost.

טרטר. *pt.* מטרטר (MidrTill 93) l. מְיַטְטוֹר.

טָרֵי *m.* Personenname.

טִירְיָא, טְרָיָא *a. m.* Erschütterung, Stossen.

טִרְיָא, טְרָיָא *a. m.* 1. מֵי ט׳ Tinte; 2. Ortsname.

טְרִיבָא *a. m.* Brand (Krankheit).

טוּרְיָה *x. f.* (τουρή, *turris*) Turm.

טֵרִיוֹן. יוֹם ט׳ (MegTaan 12) Tag der wilden Tiere (θηρίων, vgl. 3 Makk 6) (?).

טיריון. בט׳ (Siphre Nu 31, 10) l. פַּלְטֵרִין.

טריון (?) (BerR 79; Jalk Gen 133 ed. pr. (מטריון) *x.* (*tus*) Weihrauch (?).

טרים. ט׳ בר יטסם (jSabb 6ᵃ) l. חַפֵּי מְבָרְיָא.

טְרָיָנָא *x. m.* (Τραϊανός) trajanisch.

טְרִינָא *x. m.* Korb.

טְרָיָנוֹס *m.* (Τραϊανός) Kaiser Trajan.

טוּרְיַסְקִי, טְרִיַסְקִי *x.* ein persisches Fest.

טְרֵיפָה *h. f.* 1. zerrissenes Tier; 2. Tier mit letalem Leibesfehler; 3. Fälle von Terepha; 4. Gesetze über Terepha.

טְרִיפָה *h. f.* 1. Wegreissen; 2. Laubdach.

טְרִיפוֹן *x. m.* (Τρύφων) Personenname.

טְרֵיפְתָא *a. f.* 1. zerrissenes Tier; 2. Terepha.

טְרִיפְתָא *a. f.* 1. Unruhe; 2. Zerreissen.

טְרִיקָא (Thr 3, 7, nicht MS) *a. m.* Gefängnis.

טְרִיקַיָא *a. m. pl.* eine Wespenart.

טְרִיאָקוֹנְטָא *x.* (τριάκοντα) dreissig.

טְרִית *x. f.* (τρίτομος, θρίττα) Fischart (eingesalzen verwandt).

טְרִיתָא *x. f.* 1. dass.; 2. (*torta*) ein Gebäck.

טַרְיָתָא *a. f.* bewegliches Gut.

טרך. טרכיו סיד l. טְרַבְסִיד.

טָרָכָא *x. m.* (vgl. ταραχή) Aufwiegler.

טְרָכָא *x. m.* (τρόχος) Rad.

טְרָכוֹנָא (Dt 3, 13, MS תְּרָכוֹנָא) (Τράχων) Trachonitis.
טַרְכוֹנָא x. m. Palast (Est II MS stets טַרְנוֹנָא).
טרכונתא s. טַרְכָּנוּתָא.
טְרָכְיָנֵי h. m. Anhänger Trajans.
טְרָכִינוֹס m. (Τραϊανός) Eigenname, Kaiser Trajan.
טַרְכָּן x. m. (vgl. ταραχή) Aufwiegler.
טַרְכָּנוּתָא (falsch טרכונתא) x. f. (ταραχή) Verwirrung.
טריכונוס l. טְרִיבוּנוֹס.
טַרְכְּסִיד x. m. Mörtel.
טְרוֹכְסִימוֹן s. טְרוֹקְסִימוֹן.
טרכוש l. טְרוֹכוֹס x. m. (τρόχος) Rad.
טַרְלוֹסָא Ortsname.
טוּרְמָא x. f. (τοῦρμα), pl. טוּרְמִיּוֹת Schwadron, Schar.
טְרִמָּא x. m. (τρίμμα) Gebäck aus Zerriebenem.
טְרוֹמִיטָא x. m. (vgl. τεραμότης) weich gekocht.
טרימוטה l. טְרוֹמִיטָה x. m. (τρομητός) Zitterton.
טוּרְמֶנְטָא x. m. (τόρμεντον) Wurfmaschine.
טַרְמְסִין, טַרְמְסָא, טְרִימְסָא x. m. (τριμήσιον, τριμίσσιον) 1. Drittel; 2. eine Münze (ein Drittel des Goldnummus, drei Viertel eines As); 3. Drittelwisser.
טירומסיאה (BerR 88) l. טִירוֹנְיָא.
טרמוסיא (MidrTill. 13) l. טָלְמֵיסָיָא x. m. (τόλμησις) Kühnheit.
טִירוֹן x. m. (τίρουν) Rekrut, Neuling.
טוּרְנָא x. m. (τύραννος), pl. d. טוּרְנַיָּא 1S 6, 18 Fürst, Tyrann.
טִירוֹנָא x. m. (τύραννος) 1. Fürst; 2. grausam.
טרנאה s. טַרְתָּאָה.
טִירוֹנְיָא I x. f. (τυραννία), c. s. טִירוֹנְיֵיהוֹן NuJI 31, 10 MS Tyrannenherrschaft, Usurpation, Vergewaltigung.
טִירוֹנְיָא II x. f. (τιρωνία) 1. Rekrutenaushebung; 2. Rekrutensteuer.

טירונין (EchR Peth.) l. כְּרְקוֹמִין.
טוֹרְנוֹס x. m. (τόρνος) Drehscheibe, Drechslerbank.
טוֹרְנוֹס m. (τύραννος) Verdrehung von Τερέντιος (Ροῦφος).
טְרַס (?) a. durchsuchen.
טְרִיס x. m. (θύρεος) Thürbalken (zum Verriegeln).
טַרְסָאָה a. m. 1. aus Tarsus oder Tarent; 2. Kunstweber; 3. Metallarbeiter.
טַרְסִי h. m. dass.
טרסיאות l. סְטְרַטְיָאוֹת, s. סְטְרַטְיָא.
טריסין (TosEr 11, 17) l. סְרִיגִין, s. סָרִיג.
טְרִסִּין s. טְרִסִּית.
טַרְסִים ,טַרְסַס 1. Tartessus (Ταρτησσός) in Spanien; 2. Tarsus (Ταρσός) in Cilicien; 3. Tarent (Τάρας) in Unteritalien.
טְרִסִּים ,טְרִסִּית x. (tressis) Münze (3 As).
טְרִיסְקָל x. m. (τρισκελής) dreibeiniger Sessel, Tisch.
טרסקל, טרסקלין l. קַרְטָל, קַרְטָלִין (?) x. m. (κάρταλος) Korb.
טרסקמון l. טְרַקְסִימוֹן.
טָרַף I h. 1. zerreissen; 2. wegreissen; 3. wegschleudern; 4. zusammenrühren, mischen; 5. hecheln, kämmen, schaben; 6. *terepha* machen, einen organischen Fehler beibringen. *Ni.* verletzt, *terepha* werden. *Pi.* schütteln. *Pu.* 1. zerrissen werden; 2. weggeworfen werden; *Hi.* 1. *terepha* werden; 2. für *terepha* erklären; 3. frisches Laub treiben lassen. *Hitp.* herumgeworfen werden.
טָרַף II h. *Ni. Pu.* verwirrt, erregt sein.
טְרַף I a. 1. wegreissen; 2. klopfen; 3. *pt. pass.* טְרִיף Jd 3, 25 herabwerfen; 4. zusammenrühren; 5. für *terepha* erklären; 6. protestieren. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *m. sg.* תְּטָרֵף 2K 8, 12 schlagen, klopfen; 2. mischen; 3. vertreiben; 4. das Auge wenden. *Itpa. ipf.* 3 *m. pl.* יִטָּרְפוּן Jes 13, 16, *pt. pass.* מְטָרַף 2S 20, 12, *pl.* מְטָרְפִין Jes 51, 20 Soc

59 1. herumgeschleudert werden, taumeln; 2. glatt, eben sein; 3. *terepha* sein.

טְרַף II *a. Pa.* beunruhigen. *Itpe. Itpa. pt. f.* מִטַּרְפָא Gen 41, 8 1. beunruhigt werden; 2. sich bemühen.

טֶרֶף *h. m.* 1. Raub; 2. Nahrung.

טָרָף *h. m.* Blatt.

טַרְפָּא *a. m., c.* טְרַף Gen 8, 11, *pl. c.* טַרְפֵי Gen 3, 7 1. Blatt; 2. Laub; 3. abgebrochenes Stück; 4. בית טרפא l. בֵּית טוֹפָא (= בֵּית נְטוֹפָה) Ortsname.

טִרְפָּא *a. m.* gerichtliches Dokument, das dem Gläubiger gestattet, schon an dritte Personen verkaufte Grundstücke des Schuldners diesen fortzunehmen.

טְרֵיפָה s. טְרֵפָה.

טַרְפוֹן *m.* (Τρύφων) Personenname.

טְרַפִּיזָא, טְרַפִּיזִין *x. f.* (τράπεζα, τραπέζιον) Tisch.

טְרַפִּיזִיטָא (BemR 4 טרפסיטים) *x. m.* (τραπεζίτης) Wechsler.

טַרְפַּחַת *h. f.* Muttermund.

טַרְפִּיתָא (Lv 11, 14) *a. f.* ein Raubvogel.

טְרִיפּוֹלְאָה *a. m.* Bewohner von Tripolis in Phönicien.

טרפוניטא (jBabM 9c) l. טְרַפִּיזִיטָא.

טַרְפֵּס *h.* hüpfen, trippeln.

טַרְפֵּס *a.* dass.

טְרַפְּסִיטִים *x. m.* (τραπεζίτης) Wechsler.

טְרָפָּעִיקָא, טְרָפָּעִיק *x. m.* (τροπαϊκός) eine Münze (1/2 Denar).

טרפרא (LevJI 11, 19; DtJI 14, 18 ערפרא, JII תרפתא) l. עֲרַפְדָּא (so MS an beiden Stellen).

טַרְפְּשָׁא *x. m.* Fleischlappen.

טַרְפְּתָא *a. f., c.* טַרְפַּת Jd 5, 11 (nicht MS, Soc 59 in marg.) Klopfen.

טְרַק *h.* mischen, umrühren.

טְרַק *a.* 1. schlagen, beissen, stechen; 2. mischen; 3. verschliessen. *Pa.* beissen.

טַרְקָא I *a. m.* Verschluss.

טַרְקָא (Koh 10, 11) II *a. m.* Schädigung.

טַרְקָא *m.* (Τοῦρκος) Türke.

טְרוֹקְמֵי *x. f.* (τρωκτή) 1. roh gegessene Trauben, welche nicht Wein geben; 2. nicht menstruierendes Weib.

טְרַקְטָא, טְרִיקְטָא *x. f.* (*tracta*) Lage eines aus mehreren Lagen Teig bestehenden Kuchens.

בט' טאריקי. (SchemR 11) l. קַטָּאדִיקֵי.

טַרְקְיָא (Ex 39, 12), טַרְקִין *x. m.* (ἀνθράκιον) ein Edelstein, Anthrax.

טַרְקְלִילָא *x. m.* 1. *pl.* טַרְקְלִילִין 1S 17, 6 Beinschiene; 2. l. טְרַקְלִינָא.

טְרַקְלִין, טְרַקְלִינָא (Est II 7, 8) *x. m.* (τρικλίνιον) 1. Speisesaal; 2. Speisepolster; 3. l. טְרַקְלָרִין.

טְרַקְלָרִין *x. m.* (τρικελλάριον) Lager von Öl und Wein.

טְרִקְסָא, טְרִקְסִין *x. m.* (θριγκός) 1. Zwischenwand; 2. Zwischenraum (zwischen Heiligem und Allerheiligstem im Tempel).

טְרוֹקְסִימוֹן *x. m.* (τρώξιμος) 1. roh essbar; 2. Endivie (*Cichorium Endivia*).

טרקרין l. טְרַקְלָרִין.

טרקש s. טרכוש.

טרוקיתקא (Ps 35, 3) l. טְרוֹק יָתִי.

טְרַשׁ *a.* 1. zerhämmern; 2. verschliessen; 3. stumm, taub sein. *Pa.* hart, spröde machen.

טֶרֶשׁ *h. m.* Felsen, Steinblock.

טַרְשָׁא *a. m.* Verkauf gegen spätere Zahlung bei höherer Preislage.

טַרְתָּאָה *a. m.* aus Tarent (?).

טורתוק l. טַבְתַּק, s. טַבְטַבָּא.

טְשָׁא *a.* 1. sich verbergen; 2. verbergen. *Itpe.* sich verbergen. *Aph.* verbergen.

טִשְׁטוּשָׁא *a. m.* Schlamm.

טַשְׁטְקָא *x. m.* Gefäss (?).

טִשְׁטֵשׁ, טְשַׁטֵּשׁ s. טוש.

טְשֵׁיוּתָא *a. f.* Aufbewahrtes.

י

י der zehnte Buchstabe im hebr. Alphabet. 'י als Zahlzeichen = 10.
יָא a. (= אָיָא) לְיָא wohin.
יָא a. (= יְהֵא) es sei.
יָאָה s. יָאֵיָא.
יָאו (יָאִי?) Ortsname.
יְאוֹר h. m. 1. Strom; 2. Nil.
יָאוֹרָא a. m. Kanal.
יָאוּת h. recht.
יָאוּת (Dt 27, 8) a. dass.
יָאוּתָא a. f. 1. Rechtlichkeit; 2. s. יָאִיוּתָא.
יָאֵיָא a. m., ind. יָאֵי Gen 39, 6, 2S 23, 8, f. יָאֲיָא Gen 29, 17, pl. m. יָאֵין Cant 3, 7 (MS יָאַיִין), f. יָאֲיָאן Gen 29, 17, יָאָן Ru 4, 20, d. יָאָיְתָא Jer 6, 2(4) 1. schön; 2. f. יָאֲיָא Est II 3, 11 (nicht MS) passend, ziemend.
יָאִיוּתָא a. f. Schönheit.
יָאִירָאָה (2S 20, 26, nicht MS) a. m. Jairäer.
יָאִיתָא (?) a. f. Schönheit.
יָאַל h. s. הוֹאִיל.
יאנא 1. jKil 28c ויאנא (Ausg. Ven. וי אנא) l. ו׳ י׳ אָנָא; 2. jKidd 66a יאנא l. וַאֲנָא (so Ausg. Ven.).
יָאַשׁ h. Hitp. verzweifeln.
יְאַשׁ a. Pa. inf. יָאָשָׁא Koh 2, 20 1. zur Verzweiflung bringen; 2. verzweifeln. Itpa. אִתְיָאַשׁ, אִיָּאַשׁ verzweifeln.
יַב a. s. יְהַב.
יַבָא (= יְהִי בַּה) s. יֵיבָא.
יָבַב h. Pi. jammern, klagen.
יְבַב a. Pa. ipf. 2 pl. תְּיַבְּבוּן Nu 10, 7 1. lärmen; 2. jubeln; 3. lärmen machen. Itpa. dass.
יבבא (LevJI 15, 19) l. יָתְבָא (so MS).
יַבָּבָה h. f. Alarmblasen.
יַבָּבוּתָא a. f., c. יַבָּבוּת Jer 49, 2 1. Lärm; 2. Jubel.

יבבי. דְיַבְּבֵי (LevJI 15, 19) l. דִיבְּבֵי, s. דִּבְבָא.
יַבָּבְתָא (Nu 10, 6) a. f. Lärm.
יְבַד a. untergehen. Pa. zu Grunde richten.
יוּבְדָּנָא a. m. Untergang.
יְבוּל h. m. Ertrag.
יְבוּלָא a. m., c. יְבוּל Dt 33, 14 dass.
יִבּוּם h. m. Vollzug der Schwagerehe.
יְבוּסָאָה a. m., pl. d. יְבוּסָאֵי Gen 15, 21 Jebusiter.
יַבְחוּשׁ h. m. ein Insekt.
יְבִימָא a. m. Schwager.
יַבִּישָׁא a. m., ind. יַבִּישׁ Dt 28, 27 trocken.
יָבַל I h. Pi. Auswüchse abschneiden.
יָבַל II h. Hiph. tragen, bringen.
יְבַל a. Pa. Aph. imp. pl. אוֹבִילוּ Gen 42, 19 tragen, bringen. Ittaph. ipf. 3 sg. יִתּוֹבַל Jes 39, 6 gebracht werden.
יַבְלָא a. m. 1. pl. יַבְלִין Thr 3, 48, c. יַבְלֵי Jes 44, 19 (MS בְּלֵי) Bach; 2. gem. Himmelsschwaden (*Cynodon Dactylon*); 3. Gras.
יוּבְלָא a. m. Widder.
יבלונה (jSchebi 36d) l. גּוּבְלָנָה.
יַבְלִית h. f. ein Brei von Cynodonblättern, als Kitt benutzt.
יַבְלָנָא a. m., ind. יַבְלָן Lv 22, 22 mit Geschwüren behaftet.
יַבֶּלֶת h. f. 1. Geschwür; 2. Auswuchs an Bäumen.
יָבָם h. m. 1. Schwager, Bruder des Mannes; 2. bes. der zur Ehelichung der Witwe verpflichtete Bruder eines kinderlos Verstorbenen.
יִבֵּם h. Pi. die Schwagerehe vollziehen. Hitp. vom Schwager geheiratet werden.
יְבַם a. Pa. imp. יַבֵּם Gen 38, 8, Itpa. dass.
יְבָמָא, יַבְמָא a. m., c. s. יְבָמַהּ Dt 25, 5 Schwager.

יְבָמָה *h. f.* 1. Schwägerin; 2. die Witwe, die zur Schwagerehe verpflichtet ist; 3. *pl.* יְבָמוֹת Name eines Mischnatraktates.

יְבָמוּת *h. f.* Vollzug der Schwagerehe.

יְבִמְתָּא *a. f., c. s.* יְבִמְתֵּיהּ Dt 25, 7 Schwägerin.

יַבְנֶה Ortsname.

יבע. *Pa. imp. f. sg.* יַבַּעִי Sac 9, 9, l. יַבַּבִי, s. יַבֵּב.

יוּבְקָא (Gen 32, 22) Fluss Jabbok.

יַבְרוּחַ *h. m.* Alraun (*Mandragora officinarum*).

יַבְרוּחָא *a. m., pl.* יַבְרוּחִין Gen 30, 14 dass.

יָבֵשׁ *a.* trocken sein. *Pi.* trocknen.

יְבֵשׁ *a., pf.* 3 *f. sg.* יְבִישַׁת Gen 8, 14 trocken sein, trocken werden. *Pa. pf.* יַבִּישׁ Jos 2, 10 l. mit Soc 59 יַבֵּישׁ, *ipf.* 1 *sg.* אֲיַבֵּישׁ Jes 42, 15 Soc 59 trocken machen. *Itpa.* ausgetrocknet werden.

יָבֵשׁ *h. m.* trocken, gedörrt.

יוּבְשָׁא (Jud 6, 37) *a. m., ind.* יוּבָשׁ Trockenheit.

יַבָּשָׁה *h. f.* trockenes Land.

יוּבְשָׁנִי *h. m.* regenloses Land.

יַבֶּשֶׁת *h. f.* trockene Früchte, Gemüse.

יַבֶּשְׁתָּא (Ex 15, 19) *a. f.* trockenes Land.

יגדי (jDem 22[d]) l. יַגְרֵי.

יְגוּדְיָא Ortsname.

יָגוֹן *h. m.* Kummer.

יְגוֹרָא *a. m.* Steinhaufe.

יְגִיעַ *h. m.* Mühe, Arbeit.

יְגִיעָה *h. f.* dass.

יַגְנוֹן *m.* Personenname.

יָגַע *h.* Mühe haben, arbeiten. *Pi.* bemühen, belästigen. *Hi.* dass. *Hitp.* sich abmühen, müde sein.

יָגֵעַ *h. m.* angestrengt, belästigt.

יְגַע *h. m.* Mühe.

יַגְרָא *a. m., ind.* יְגַר Gen 31, 47, *pl.* יַגְרִין Ho 12, 12 Steinhaufen.

יַגְרֵי Ortsname.

יָד *h. f.* 1. *du.* יָדַיִם Hand, Vorderfuss; 2. *pl.* יָדוֹת Henkel, Stiel; 3. Macht; 4. Teil; 5. *du.* יָדַיִם Name eines Talmudtraktates; 6. מִיָּד sofort. עַל יְדֵי *a.* durch, *b.* anstatt, für. עַל יַד עַל יַד gradweise.

יְדָא (Ex 21, 24) *a. f., ind.* יַד Dt 9, 26, *pl.* יְדִין Gen 34, 21 1. Hand; 2. Vorderfuss; 3. מִיַּד, מִן יַד Thr 1, 2 (MS מִן יַד) sofort; 4. עַל יַד, עַל יְדֵי, אִידָא, אִידֵי wegen, für, durch. עַל יְדֵי דְ weil. לִידֵי zu. בְּיַד Ex 4, 13, בִּידֵי, בִּידָא דְ Nu 36, 13 durch. מִיַּד Gen 9, 5 von.

יְדָא *a. Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יְוַדֵּי Lv 5, 5 bekennen. *Aph.* 1. *pf.* 2 *sg.* אוֹדִיתָא Gen 49, 8 bekennen, gestehen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יוֹדוּן Gen 48, 8, 2S 22, 32 Soc 59, *pt. c. pron.* 1 *sg.* מוֹדֵינָא 2S 16, 4 loben, preisen; 3. danken. *Itpa.* bekennen.

יְדַד Ortsname.

יָדָה *h. Hi.* הוֹדָה 1. bekennen; 2. anerkennen, loben; 3. danken. *Hitp.* bekennen.

יְדוָד vorsichtige Schreibung für das Tetragramm.

יַדּוּעַ I *m.* Personenname (יְדַעְיָה).

יַדּוּעַ II, יְדוּעַ *h. m.* Name eines fabelhaften Tiers.

יָדִיד *h. m.* Liebling, Geliebter.

יְדִידוּת *h. f.* Auserlesenes.

יְדִיעָה *h. f.* Erkennen, Innewerden.

יְדִיעֲתָא *a. f.* dass.

ידמטיא s. ירמטיא.

יָדַע *h.* 1. wissen, erkennen. בְּיָדוּעַ gewiss, unzweifelhaft; 2. geschlechl. Umgang pflegen. *Hi.* bekannt machen. *Ni.* bekannt gemacht werden. *Ho.* dass. *Hitp.* 1. dass.; 2. sich bekannt machen.

יְדַע (Gen 4, 1) *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּנְדַּע Gen 13, 13, *imp. sg.* דַּע Gen 20, 7, *Inf.* מִנְדַּע Koh 1, 17 1. wissen, kennen, erfahren; 2. beschlafen. *Pa.* kund thun. *pt. pass.* מְיַדַּע Bekannter. *Aph.*

pf. הוֹדַע Gen 41, 39, אוֹדַע, 1 *sg.* הוֹדְעִית Ex 6, 3, *ipf.* 2 *m. sg.* תְּהוֹדַע Ex 10, 20 dass. *Itpe. pf.* אִתְיְדַע Ex 21, 35, אִתְוְדַע (?) bekannt gemacht werden. S. אִשְׁתְּמוֹדַע.

יִדְּעוֹנִי *h. m.* Zauberer, Wahrsager.

ארכי יודקי. יודקי (BerR 50 Ar.; Ausg. Konst. ארכי הדיינים) l. אַרְכִּידִיקֵי, s. אַרְכִּידִיקָא.

יוּדְקֶרֶת Ortsname.

יָהּ *h.* ach! au!

יְהַב (Gen 25, 6) *a.*, *ipf.* יִיהַב (targ. nur יִתֵּן, s. נְתַן), *imp. sg.* הַב Gen 30, 26, יְהַב 1. geben; 2. setzen, stellen. *Itpe. pf.* אִתְיְהִיב Ex 4, 25 gegeben werden.

יְהָבָא *a. m.* Last.

יְהַבְתָּא, יְהָבִיתָא *a. f.*, *c.* יְהָבִית Koh 5, 10 l. יְהָבִית Gabe, Geschenk.

יְהוּד *a.* Judäa.

יְהוּדָאָה *a. m.*, *pl.* יְהוּדָאִין Ex 2, 13, *f. d.* יְהוּדָיָתָא Ex 1, 15 judäisch, Judäer; 2. Jude.

יְהוּדָאִיקֵי *x. m.* (ἰουδαϊκός) jüdischer Richter.

יְהוּדָה 1. *m.* Juda; 2. *f.* Judäa.

יְהוּדִי *h. m.*, *f.* יְהוּדִית jüdisch, Jude.

יְהוּדִינַי *f.* Personenname.

יהודתם (EstR 3, 7) l. יְחוּדָם (so Ausg. Pes.), s. יָחוּד.

יהם s. יָחַם.

יָהִיר *h. m.* übermütig, stolz.

יְהִירָא *a. m.*, *ind.* יְהִיר Hab 2, 5 dass.

יְהִירוּתָא *a. f.* Übermut, Stolz.

יָהַר *h. Hitp.* sich brüsten.

יְהַר *a. Itpe.* dass.

יוֹהֲרָא *a. m.* 1. *pl.* יוֹהֲרִין Thr 4, 7, Cant 7, 2 (MS hier im Text u. Thr 4, 7 in marg. וְהֲרִין) glänzender Stein; 2. Überhebung.

יואני (jKidd 65c) l. wie jJeb 3b וואני, s. וָאנִי.

יוֹבֵל *h. m.* 1. Widderhorn; 2. Jobeljahr.

יוּבַל Flussname.

יוֹבְלָא, יוֹבֵילָא (Lv 25, 30) *a. m.* Jobeljahr.

יוֹד Jod, der zehnte Buchstabe des hebr. Alphabets.

יוּד, יוּדָא, יוּדָה *m.* Personenname (Juda).

יוּדָאָה *a. m.* 1. judäisch, jüdisch; 2. Jude.

יודייה (jSuk 54c) l. וְוַדָּיָיה, s. וַדַּי.

יוּדָן, יוּדְנָא, יוּדָנָה *m.* Personenname.

יודן (Est II 7, 5) l. mit MS הוּא דֵין.

יוּדְנִי *m.* Personenname.

יוֹדְפָאָה *a. m.* aus Jodaphat.

יוֹדְפַת Ortsname.

יוֹזְפָא s. יְזָפָא.

יוֹחַי, יוֹחָאי *m.* Personenname (יוֹחָנָן).

יוֹחָנָא *m. f.* 1. Personenname; 2. eine Heuschreckenart.

יוֹחָנִי *m. f.* Personenname.

יוֹחָנָן *m.* Personenname.

יוֹחָס *h. m.* Genealogie.

יוֹלֶדֶת *h. f.* Gebärerin.

יולין. חורת י׳ l. חרולין, s. חֲרוּל.

יוֹלְמָנָא *m.* Personenname.

יוֹם *h. m.*, *pl.* יָמִים, יָמוֹת 1. Tag; 2. Tageslicht; 3. Tageszeit; 4. Lebenszeit. — בֶּן יוֹמוֹ von demselben Tage. יוֹם טוֹב Feiertag.

יוֹמָא (Ex 8, 18) *a. m.*, *pl.* יוֹמִין Gen 8, 10, (*syr.*) יוֹמָן 1. Tag; 2. Tageslicht; 3. Lebenszeit; 4. Name eines Mischnatraktates. — בַּת יוֹמָהּ, בַּר יוֹמֵיהּ von demselben Tage; יוֹמָא טָבָא Feiertag; יוֹמָא דֵין Gen 41, 9 heut.

יוֹמְחָרָא, יוֹמְחְרָן *a.* morgen, am folgenden Tage.

יוֹמָנָא *a.* heut.

יָוֵן *h. m.* Schlamm.

יוֹן *h. m.* Taube.

יָוָן (Gen 10, 4) *m.* 1. Personenname; 2. Volksname; 3. Jonien, Griechenland.

יוֹנָא (Gen 8, 11) *a. m.*, *pl.* יוֹנִין Cant 5, 12 Taube.

יַוְנָאָה *a. m.*, *pl. d.* יַוְנָאֵי Jo 4, 6, 1S 2, 4 1. griechisch; 2. Grieche.

יוֹנָה *h.* 1. *f.* Taube; 2. *m.* Personenname; 3. s. יינם.

יְוָנִי *h. m., f.* יְוָנִית griechisch.

יַוְנִית (Est II 2, 7, MS וְיִנָיָא!) *a.* griechisch.

יוֹנֶקֶת *h. f.* Sprössling, Trieb.

יוֹנְתָא (Cant 1, 15) *a. f.* Taube.

יוֹסָא, יוֹסָה *m.* Personenname (יוֹסֵף).

יוֹסֵי, יוֹסֵינָה *m.* Personenname (יוֹסֵף).

יוסום (Est II 3, 1) l. דְּיוֹסִים (so MS).

יוֹעֶזֶר *h. m.* 1. Personenname; 2. eine Pflanze, viell. Frauenhaar (*Adiantum capillum Veneris*).

יוֹפִי *h. m.* Schönheit.

יוֹפִיאֵל *m.* Engelname.

יוֹצְאָנִית *h. f.* Herumläuferin.

יוֹצֵר *h. m.* 1. Töpfer; 2. Schöpfer.

יוֹקֶר *h. m.* 1. Teuerung; 2. Aristokratie.

יוֹרְדָא (Ez 27, 24) *a. m.* ein Edelstein.

יוֹרֶה *h. m.* 1. Frühregen; 2. Zeit des Frühregens.

יוֹרָה *h. f.* 1. Kessel; 2. Vertiefung (in der Erde) zum Backen.

יוֹרִיָּה *h. f.* Wurf.

יורם 1. (Prov 18, 11) l. יָרוּם, s. רום; 2. יורם קנצן (Prov 23, 29) l. יְהוֹן מְקַנְּאָן werden geschwärzt (?).

יוֹשֶׁן *h. m.* früherer Zustand, Alter.

יוֹשֶׁר *h. m.* Redlichkeit.

יוֹתָא *a. m.* ein Sternbild.

יוֹתְפָּאָה *a. m.* aus Jotaphat.

יוֹתֵר *h.* mehr. בְּיוֹתֵר besonders.

יוֹתַר *a.* יוֹתַר מִן Ru 1, 13 (fehlt MS) mehr als.

יוֹתֶרֶת *h. f.* Überschüssiges.

יָזַן *h. Pu. pt.* מְיוּזֶּנֶת (?) wohl versehen.

יזן *a.* אייזן, איזן (bSanh 106[a])?

יְזַף *a., ipf.* 2 *sg.* תֵּיזִיף Dt 15, 6, *pt.* יָזֵיף 2K 4, 1 Soc 59 borgen, geliehen nehmen. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תּוֹזִיף Dt 15, 6 ausleihen; 2. geliehen nehmen.

יָזְפָא (Jes 24, 2) *a. m.* Schuldner.

יְזָפְתָא *a. f.* Darlehen.

יַזַק (jKidd 65[c]) Flussname (jJeb 3[b] זורוק).

יְחָא *a. Aph. pf.* אוֹחִי Ex 10, 16, *ipf.* 2 *pl.* תֵּיחוֹן Gen 45, 13 eilen, sich beeilen.

יִחֵד *h. Pi.* 1. einigen, ausschliesslich richten; 2. allein sein lassen; 3. besonders bestimmen; 4. die Einheit Gottes bekennen, das Schema beten. *Pu. pt.* מְיוּחָד 1. ausgesondert, bestimmt; 2. ausgezeichnet. *Hitp.* 1. bestimmt werden; 2. sich eigens (an jemand) wenden; 3. allein bleiben (mit jemand).

יַחֵד *a. Pa.* 1. vereinigen; 2. bestimmen; 3. allein sein lassen; 4. Gott als einzigen bekennen. *pt. pass.* מְיַחַד Gen 26, 10 ausgezeichnet. *Itpa.* 1. vereinigt werden; 2. allein sein.

יְחוּד *h. m.* 1. Einheit; 2. Zusammensein, Alleinsein. בְּיִחוּד unter vier Augen; 3. Bestimmtheit.

יְחוּדָא s. יִיחוּדָא.

יְחוּל *h. m.* Hoffnung.

יְחוּם *h. m.* Abstammung, Stammbaum.

יְחוּסָא *a. m.* 1. dass.; 2. Familie.

יְחוּף *h. m.* Barfüssigkeit.

יְחוֹפָא *a. m.* barfuss.

יְחוּר *h. m.* Feigenschoss.

יָחַט *h. Hi.* Fehlgeburt haben.

יַחְטָא *a. m., ind.* יַחַט Jes 14, 19 Fehlgeburt.

יַחְטָא (Sac 3, 2, MS חַטָּא) *a. m.* Teufel.

יָחִיד *h. m., f.* יְחִידָה 1. einzeln; 2. einzig; 3. Hervorragender.

יְחִידָא (Sac 12, 10) *a. m., c. s.* יְחִידָךְ Gen 22, 2 l. יְחִידָךְ, *f. ind.* יְחִידָא Jud 11, 34 dass.

יְחִידָאָה *a. m., ind.* יְחִידַי Gen 3, 22 1. allein; 2. einzeln.

יְחִידִי *h. m., f.* יְחִידִית 1. einzeln; 2. einzig; 3. Bekenner des einzigen Gottes.

יָחַל *h.* (vgl. חול) *Pi.* treffen lassen. *Ho.* niedergelegt werden.

יָחַם *h. Pi.* 1. brünstig machen; 2. erhitzen (?). *Hitp.* brünstig werden.

יְחַם *a. Pa. inf. c. s.* יַחֲמוּתְהוֹן Gen 30, 41 brünstig machen. *Itpa. pt. pl. f.* מִתְיַחֲמָן Gen 30, 38 brünstig werden.

יַחְמָא (Hb 2, 15, MS חֲמָא) l. חֲמָא v. חִמְתָּא *a. f.* Gift.

יַחְמוּר *h. m.* eine Antilopenart.

יַחְמוּרָא (Dt 14, 5) *a. m.* dass.

יחן s. חָנָה.

יַחֲנוּן *h. m., pl.* יַחֲנוּנוֹת eine Pflanze.

יַחֲנוּנָא *a. m.* dass.

יַחֵס *h. Pi.* 1. die Abstammung nachweisen, Stammbaum aufstellen; 2. zu den Vornehmen zählen, Vorrechte geben. *Hitp.* 1. sich herleiten von, sich seiner Abstammung rühmen; 2. in das Geschlechtsregister eingetragen werden.

יְחַס *a. Pa.* 1. zurückführen auf, herleiten von; 2. zu vornehmem Stande erheben. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אִתְיַחֲסוּ Nu 1, 18 l. אִתְיַחֲסוּ 1. seinen Stammbaum nachweisen, sich zählen unter; 2. in das Geschlechtsregister eingetragen werden.

יַחַס *h. m.* legitime Abstammung.

יִחוּס *h. m.* Genealogie.

יַחֲסוּתָא *a. f.* legitime Abstammung.

יָחֵף *h. Hitp.* barfüssig sein.

יְחַף *a., pf.* 3 *pl.* יְחִיפוּ Dt 8, 4 barfuss, sohlenlos sein. *Pa.* dass.

יָחֵף *h. m.* barfuss.

יַחֵף *h. m.* 1. Barfüssigkeit; 2. Fussschmerzen, Entzündung der Hufe (?).

יַחֲפָא *a. m., ind.* יְחִיף 2S 15, 30 barfuss.

יטא (= אטא) l. אֲתָא.

יְטַב *a., ipf.* יֵיטַב (ייטּב) Gen 12, 13 gut, wohl sein. *Aph. pf.* אוֹטֵיב Gen 12, 16, 3 *f. pl.* אֵיטִיבָא Dt 29, 25 Ausg. Sab., MS אוֹטִיבָא, *inf.* אֵיטָבָא Sac 12, 4 1. Gutes thun; 2. gut sein; 3. gut ausführen. *Ittaph. pt.* מִתּוֹטַב Jon 2, 9 Soc 59 wohlgethan werden.

יְטֵבַת s. יוֹדְפַת.

יְטוּרָא *a. m.* 1. *ind.* יְטוּר Jud 20, 38 Rauchsäule; 2. Landschaft am Hermon.

יטסס (jSabb 6ᵃ) s. טְרִיס.

ימ"ת Permutation (את"בש) von מנא.

יְיָ, יְיָ Abkürzung des Tetragramms.

יי *a.* 1. o! 2. s. כַּיי, לְיי.

יא *a.* 1. NuJI 21, 29 wehe! 2. (= יָהּא) s. הֲוָא.

יֵיאוּשׁ *h. m.* 1. Verzweiflung; 2. Verzichtleistung.

יֵיאוּשָׁא *a. m.* dass.

יֵיבָא, יֵיבָה *a.* (= יְהֵי בַּהּ) es verhält sich damit.

יידא s. לְיידָא.

יֵיחוּדָא *a. m., c.* יֵיחוּד Thr 3, 28 Einheit.

יילעו (jKil 32ᵇ) l. יֵיעוּל (so Ven.), s. עֲלַל.

יֵימָם (Nu 9, 21) *a.* bei Tage.

יֵימַר *m.* Personenname.

יַיִן *h. m., pl.* יֵינוֹת Wein.

יָכוֹל *h.* können, vermögen.

יָכוֹל *h.* möglicherweise, vielleicht; בְּיָכוֹל möglicherweise; כִּבְיָכוֹל gleichsam.

יָכַח *h. Hi.* הוֹכִיחַ 1. zurechtweisen; 2. beweisen; 3. zeigen. *Ni. Hitp.* rechten.

יְכַח *a. Aph.* אוֹכַח Gen 21, 25 zurechtweisen, urteilen. *Itpa. inf.* אִתְוַכָּחָא Koh 9, 3 (MS אִתּוֹכָחָא) *pt. pl.* מִתְוַכְּחִין 2S 19, 10, Koh 3, 18 (MS an beiden Stellen מִתּוֹכְחִין) 1. rechten; 2. gerechtfertigt werden. *Ittaph.* 2 *f.* s. אִתּוֹכַחְתְּ Gen 20, 16 gerechtfertigt werden.

יְכֵיל (Ho 12, 5 Soc 59) *a., pf.* 3 *pl.* יְכִילוּ Gen 13, 6, *ipf.* 3 *m. sg.* יֵכוּל Ex 10, 5, *pt.* יָכֵיל Nu 22, 37 1. können, vermögen; לֵית יָכֵיל דְּ es ist unmöglich, dass; 2. überwältigen.

יְכַל s. אֲכַל.

יוּכְלָא (Nu 14, 16) *a. m.* Vermögen, Macht.

יכוליני (EstR 1, 3) l. יוֹבְיָנֵי *x. m. pl.* (*Joviani*) Ehrenlegion des Diokletian.

יְכָלְתָּא *a. f.* Vermögen, Macht.

בַּר י׳ .יוּכְנֵי *a. m.* Name eines fabelhaften Vogels.

יכרותא (jSabb 14ᵈ) l. יַכְרוּתָא (so Ausg. Ven.).

יַלָּא (Lev 11, 30) *a. m.* ein blutsaugendes Tier.

יָלַד *h.* gebären, erzeugen. יוֹלְדָיו seine Eltern. *Ni.* 1. geboren werden; 2. entstehen, zu stande kommen. *pt.* נוֹלָד Entstehendes, was erst später eintritt; 3. neu werden (vom Monde). *Pi.* 1. Geburtshülfe leisten, entbinden; 2. erziehen. *Hi.* zeugen.

יְלַד *a., pf.* 3 *f. sg.* יְלֵידַת Gen 16, 1, *ipf.* 3 *f. sg.* תְּלִיד Gen 17, 19 1. gebären; 2. hervorbringen. *Pa.* 1. Geburtshülfe leisten; 2. zur Welt bringen (werfen). *Aph. pf.* אוֹלִיד Gen 5, 3 zeugen. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִתְיְלִידַת Gen 24, 15 geboren werden, entstehen. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אִתְיַלַּדוּ Lv 25, 45 Kinder bekommen.

יֶלֶד *h. m.* Kind, Knabe.

יַלְדָּה *h. f.* 1. junges Mädchen; 2. Schössling.

יַלְדוּת *h. f.* Jugend, Jugendalter.

יַלְדוּתָא *a. f.* dass.

יַלְדוּתָא *a. f., c. s.* יַלְדוּתָךְ Gen 31, 13 Abstammung, Geburt.

יִלּוֹד *h. m.* Geborner.

יְלוֹלָא *a. m.* Klagender (Schakal).

יְלִידָא *a. m.* יְלִיד בֵּיתָא Gen 17, 12 im Hause geborner Sklave.

יְלִידְתָּא (Lv 12, 7, Jes 13, 8) *a. f.* Gebärerin.

יַלִּילָא *a. m.* Kundschafter.

ילין 1. s. אִלֵּין; 2. s. אַלֵּין.

ילך s. הָלַךְ.

יָלַל I *h. Pi.* auskundschaften.

יָלַל II *h. Pi.* jammern.

יְלַל I *a. Pa.* auskundschaften.

יְלַל II *Pa. pf.* 3 *f. sg.* יַלֵּלַת Est II 5, 1, *pt. pl.* מְיַלְּלִין Est II 1, 2 jammern, klagen. *Aph. imp.* אֵילִילוּ Jes 23, 14, *ipf.* 3 *pl.* יְיַלְלוּן Jer 47, 2 dass. *Palp. pt. pl.* מְוַלְוְלִין Est II 1, 2 (Druck מילילין) dass. (vom Schrei des Pfauen).

יְלָלָה *h. f.* Jammer, Klage.

יְלָלְתָא *a. f., ind.* יְלָלָא Est II 5, 1 L יְלָלָא, *c.* יְלָלַת Jer 25, 36 dass.

יְלַף *a., pt.* יָלֵיף Est II 1, 1 1. gewohnt sein, pflegen; 2. lernen. S. אֲלַף.

יַלְפָא *a. m.* Schiff, Floss.

יוּלְפָנָא *a. m.* Lehre.

יַלְתָּא *f.* Personenname.

יָם *h. m.* 1. Meer, See; 2. Behälter (von Mehl, Wasser, Most).

יַמָּא (Gen 9, 2) *a. m., pl. d.* יַמַּיָּא Gen 49, 13 Meer.

יְמָא *a., ipf.* 2 *sg.* תֵּימֵי (viell. *Aph.*?) Dt 5, 11 schwören. *Aph.* 1. *pf.* אוֹמֵי Ex 13, 19 beschwören; 2. *ipf.* 3 *m. sg.* יוֹמֵי Ex 20, 7 schwören.

יַמְבְּרִים, יוּמְבְּרוֹס *m.* (Ἰαμβρῆς) Personenname (*Mamre*).

יַמָּה *h. f.* Blutfluss.

יֵמִים (*bibl.*) *h. m. pl.* Maultiere.

יָמִיר *m.* Personenname.

יָמִין *h. f.* rechte Hand, rechte Seite.

יַמִּינָא (Nu 20, 17) *a. f.* 1. rechte Hand; 2. bei der Rechten! 3. Personenname.

יֵימָם (Nu 9, 21) *a.* des Tages, bei Tage.

יְמָמָא (Gen 1, 5) *a. m., pl.* יְמָמִין Ex 29, 18 Tageszeit.

יָמַן *h. Pu. pt.* מְיוּמָּן 1. rechtsliegend; 2. geschickt. *Hi.* 1. das Rechte thun; 2. rechts stehen.

יְמַן s. אֲמַן.

יְמַס s. מְסָא.

יַמְרֵים *m.* (Ἰαμβρῆς) Personenname.

יְנָא *a. Aph. ipf.* 2 *pl.* תּוֹנוּן Nu 32, 7, תֵּינוּן Ex 20, 20 drücken, übervorteilen.

יָנָה *h. Hi.* הוֹנָה dass.

יינוּבְרִים *m.* (Ἰανουάριος) 1. Personenname; 2. Monatsname.

יִנּוֹן *m.* Name des Messias (Ps 72, 17).

יְנוּן *a. pl.* sie, diese.

יְנוּקָא (Cant 8, 1), יַנּוּקָא (Thr 2, 11 Or 1377) *a. m.* 1. Kind; 2. Jüngling; 3. Personenname.

יְנוּקְתָא *a. f.* Mädchen.

יַנַּי *m.* Personenname (Abkürzung von יוֹנָתָן).

יָנִיבָא, יָאנִיבָא *a. m.* eine Mottenart.

יַנִּים (יוּנּוּם) *m.* (Ἰαννῆς) Personenname.

יָנִיקָא *a. m.* Jüngling (Gelehrtenschüler), s. יָנְקָא.

יֵינוֹמְלִין *x. m.* (οἰνόμελι) Weinhonig.

יָנֵם s. אֲנֵם.

ייִנם. דיינם (bSabb 129ª) l. רָדִינֵם *x. m.* (ῥόδινος) von Rosenholz (?).

יָנַק *h.* saugen. *Hi.* säugen, ernähren.

יְנַק *a., pt. pl.* יָנְקִין Cant 8, 1 saugen. *Pa. Aph. ipf.* 3 *f. sg.* תּוֹנִיק Gen 21, 7, *pt. pl. f.* מֵינְקָן 1S 6, 7, *d.* מֵינְקָתָא Gen 33, 13 säugen.

יָנְקָא (Dt 28, 50) *a. m., ind.* יָנִיק Jud 8, 20, יָנֵיק 1S 15, 3, *pl. d.* יָנְקַיָּא Gen 33, 14, 1K 12, 10 1. Säugling; 2. Jüngling; 3. Schössling.

יָנְקוּתָא *a. f., c. s.* יָנְקוּתִיךְ Jer 13, 27 Jugend.

יָנְקָנָא *a. m., pl. d.* יָנְקָנַיָּא Jes 3, 4 (MS יָנְקַיָּא) jugendlich, kindisch.

יָנְקְתָא (יַנְּקְתָא) *a. f., ind.* יָנְקָא Jer 2, 23 (MS יָנְקָא) Kamelstute, s. אֲנָקָא.

יֵיס (ייסו, l. יְסֵי) *ipf. Pa. v.* אֲסָא es heile! wohl bekomms!

יַסָּא, יַסָּה *m.* Personenname (יוֹסֵף).

יָסַד *h.* 1. gründen; 2. anordnen. *Pi.* 1. gründen; 2. begründen, erweisen. *Hitp.* gegründet werden.

יְסַד *a.* gründen, anordnen. *Pa.* dass. *Itpa. Ittaph.* gegründet, angeordnet werden.

יְסוֹד *h. m.* Grundlage, Fundament.

יִסּוּד *h. m.* Anordnung.

יְסוֹדָא (Lv 9, 9) *a. m.* 1. Grundlage, Fundament; 2. s. אִסְדָּא.

יְסוּפָא *a. m.* Aufhören, Schwinden.

יִסּוּר *h. m.* Züchtigung, Leiden.

יִסּוּרָא *a. m.* 1. *pl.* יִסּוּרִין Jes 53, 8 dass.; 2. יִסּוּרִין Jes 42, 22 Bande, Kerker.

יוּסְטָא *m.* (Ἰοῦστος) Personenname.

יוּסְטִינֵי, יוּסְטִינָא *m.* (Ἰουστῖνος) Personenname.

יסי. חלי י׳ (jPes 29ᶜ) Endivie (*Cichoria Endivia*).

יַסֵּי, יַסֵּן, יַאסֵּן *m.* Personenname (יוֹסֵף).

יָסַם *h. Hitp.* erblinden.

יַסְמִין *x. m.* Jasmin (*Jasminum*).

יָסַף *h. Hi.* הוֹסִיף vermehren, hinzufügen. *Nitpo.* נִתּוֹסַף hinzugefügt, vermehrt werden.

יְסַף *a. Aph. pf.* אוֹסֵיף Gen 8, 10, *ipf.* 3 *pl.* יַיסְפוּן Jer 31, 11 Soc 59 1. vermehren, hinzufügen; 2. wiederum thun. *Ittaph. ipf.* 3 *f. sg.* תִּתּוֹסַף Nu 36, 3 vermehrt, hingefügt werden.

יָסַר *h. Pi.* züchtigen. *Hitp.* gezüchtigt werden.

יְסַר I *a. Pa. ipf.* 1 *sg.* אֲיַסַּר Est II 1, 3 (MS אֲיסַר) binden. S. אֲסַר.

יְסַר II *a. Itpa.* gezüchtigt werden.

יוסתיניא l. וַסְתְּנַיָּא.

יְעָא (Nu 17, 23) *a.* hervorkommen. *Aph.* אוֹעֵי hervorkommen lassen.

יָעָא *a. m.* Schaufel.

יָעַד *h. Pi.* 1. bestimmen; 2. zum Weibe bestimmen. *Pu.* bestimmt werden.

יְעַד *a. Pa.* 1. zum Weibe bestimmen; 2. verwarnen. *Itpa.* verwarnt werden.

יַעֲדוּת Ortsname.

יִעוּד *h. m.* zum Weibe Bestimmen.

יְעַט *a. Pa.* raten. *Itpa.* sich beraten.

יְעִידָה I *h. f.* 1. zur Frau Bestimmen; 2. Zusammentreffen, Begegnung.

יְעִידָה II *h. f.* Bezeugung.

יָעַל *h. Hiph.* הוֹעִיל nützen.

יָעֵל *h. m.* Steinbock.

יַעֲלָא (Dt 14, 5) *a. m.* 1. dass.; 2. יעלא (jNed 37ᵈ, Ausg. Ven. עילא, jMaaser 52ª פילא) l. פּוּלָא.

יַעֲלָה *h. f.* weiblicher Steinbock.

יַעַן *h.* (*bibl.*) weil.

יַעֲנָא *a. m.* habgierig.

יַעֲנָה. בַּת י׳ *h. f.* Vogel Strauss.

יָעַף *h. Pi.* ermüden.

יָעַץ *h.* raten, Rat erteilen. *Pi.* Rat pflegen. *Hitp.* sich beraten.

יְעַץ *a.* raten. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְיְעִיטוּ Jud 19, 30 sich beraten.

יְעַק *a. Itpa.* bedrängt werden.

יַעַר *h. m.* Wald, Dickicht.

יַעֲרָא (Ex 2, 3) *a. m.* dass.

יַעֲרְתָא, יַעַרְתָּא *a. f., c.* יַעֲרַת Cant 4, 11 Honigseim.

יָפָה *h. Pi.* 1. schön machen, schmücken; 2. verbessern. יִפָּה כּוֹחַ Vorrecht verleihen. *Pu.* 1. geschmückt werden; 2. (mit כּוֹחַ) Vorrecht erhalten. *Hitp.* 1. verschönt werden; 2. verherrlicht werden.

יָפֶה *h. m.* 1. schön; 2. gut, recht; 3. freundlich; 4. wert; 5. hässlich. כּוֹחַ יָפֶה Vorrecht. עַיִן יָפָה Wohlwollen. דַּעַת יָפָה schlechter Geschmack (dessen, der sich nicht ekelt). יָדַיִם יָפוֹת gierig zufahrende Hände.

יִפּוּי *h. m.* Auszeichnung, Vorzug.

יָפֵחַ *h. m.* schnaubend.

יְפִיוּת *h. f.* Schönheit.

יְפֵיפֶה (*bibl.*) *h.* sehr schön sein.

יְפֵיפוּת *h. f.* Schönheit.

יְפֵיפִיָּה *h.* 1. *f.* schön; 2. *m.* Engelname.

יָפַע *h. Hi.* הוֹפִיעַ 1. erscheinen; 2. erscheinen lassen.

יְפַע *a.* erscheinen. *Aph.* 1. dass.; 2. erscheinen lassen; 3. überschreiten.

יָצָא *h.* 1. heraus-, hervorgehen. כְּיוֹצֵא בּ gleichwie. יוֹצֵאת הַחוּץ feile Dirne. 2. aufgehen (von Gestirnen); 3. weggehen; 4. ausgeschlossen sein; 5. überschreiten, abweichen; 6. der Pflicht genügen. יָצָא יְדֵי פ׳ gerechtfertigt sein vor; 7. aufgeführt werden; 8. sein Bedürfnis verrichten; 9. abziehen. *Hi.* 1. hervorbringen, herausgehen lassen, heraustragen; 2. wegnehmen; 3. entlassen; 4. von einer Pflicht entbinden; 5. ausschliessen; 6. überleben.

יְצָא s. שֵׁיצֵי.

יְצַב *a. Pa.* befestigen, begründen.

יִצְהָר (*bibl.*) *h. m.* 1. Öl; 2. Personenname.

יְצוּל *h. m.* Deichsel am Pflug.

יְצוּעַ *h. m.* Polster, Lager.

יְצוּק *h. m.* Feststehender, Mächtiger.

יְצִיאָה *h. m.* 1. Herausgehen; 2. Aufgang (der Sonne); 3. Ausgabe; 4. Heraustragen; 5. Einkünfte; 6. Stuhlgang.

יַצִּיב *h. m.* feststehend, giltig, wahr.

יַצִּיבָא *a. m.* 1. *pl. d.* יַצִּיבַיָּא Ex 12, 19 Einheimischer; 2. *ind.* יַצִּיב Sac 14, 9 feststehend.

יְצִיבָה *h. f.* Stehen.

יָצִיעַ *h. m.* Anbau eines Hauses.

יְצִיקָה *h. f.* Giessen.

יָצִיר *h. m.* 1. Gebilde; 2. ein Gerät in der Kelter.

יְצִירָה *h. f.* 1. Erschaffung; 2. Töpferei.

יָצַע *h. Hi.* הִצִּיעַ 1. ausbreiten, ein Lager zurecht machen; 2. vortragen. *Ho.* ausgebreitet sein.

יְצַע *a. Pa. Aph.* dass.

יָצַף *h. Pi.* entmutigen.

יְצַף *a., pf.* 2 *sg.* יְצִיפְתְּ Jes 57, 11, *ipf.* 3 *sg.* יִצִיף 1S 9, 5, *pt. pl.* יָצְפִין Jer 42, 16 betrübt, bekümmert sein. *Pa. inf.* יַצָּפָא Jer 31, 11 (MS צַפָּא), *Itpa.* dass.

יָצָף *m.* Personenname.

יְצָפָא (1S 25, 31) *a. m.* Kummer. *ind.* יְצַף Wehe!

יָצַק *h.* giessen. *Hi.* הִצִּיק dass. *Ho.* הוּצַק gegossen werden. *pt.* מוּצָק fest.

יָצַר *h.* bilden, schaffen. *Ni.* geschaffen sein.

יְצַר (Am 4, 13) l. צָר (so MS), s. צור.

יֵצֶר *h. m.* Trieb, bes. böser (sinnlicher) Trieb. י׳ הַטּוֹב, י׳ הָרָע guter, böser Trieb.

יִצְרָא (Gen 8, 21) *a. m.* י׳ טָבָא, י׳ בִּישָׁא dass.

יָצָר s. יָצִיר.

יָצַת *h. Hi.* הִצִּית anzünden. *Ho.* הֻצַּת angezündet werden.

יְקָא *m.* Personenname.
יָקַב *h. Pi.* aushöhlen.
יֶקֶב *h.* 1. Kelterkufe; 2. Aushöhlung.
יָקַד *h.* brennen. *Ho.* verbrannt, angezündet werden. *Hittaph.* sengen.
יְקַד *a.*, *pt.* יָקְדָא Lv 6, 6 brennen, anzünden. *Aph. pf.* 1 *m. sg.* אוֹקֵידִית Dt 9, 21 anzünden. *Itpa.* in Flammen stehen. *Ittaph. ipf.* 2 *m. s.* תִּתּוֹקַד Lv 6, 23 verbrannt werden.
יְקוֹד *h. m.* Brand, Verbrennung.
יְקוּם *h. m.* Wesen, Bestand, Lebendiges.
יְקוּמָא (Gen 7, 23) *a. m.* dass.
יְקִידָה *h. f.* Brennen, Brand.
יְקִידוּתָא *a. f.*, *c.* יְקִידוּת Jes 33, 14 Verbrennen.
יְקִידְתָא (Lv 10, 6) *a. f.*, *pl. d.* יְקִידְיָא Nu 17, 2 Brennen, Brand.
יוֹקְיָנוּס (?) (ὠκεανός) Ortsname.
יַקִּיר *h. m.* 1. schwer; 2. vornehm.
יַקִּירָא *a. m.* 1. *c.* יַקִּיר Ex 4, 10 schwer; 2. teuer; 3. *pl.* יַקִּירִין Nu 22, 15 geehrt, vornehm.
יַקִּירוּתָא *a. f.* Würde.
יְקוּמֵנִי *x. f.* (οἰκουμένη) bewohnte Erde.
יְקוֹנָא *x. m.* (εἰκών) Bild.
יקינמון s. דִּיקָנְמִין.
יָקַר *h.* schwer sein. *Pi.* ehren. *Pu.* geehrt werden. *Hi.* 1. ehren; 2. steigen im Preis, teuer werden. *Ho.* dass. wie 2.
יְקַר *a.* 1. *pf.* 3 *f. pl.* יְקָרָא Gen 48, 10 schwer sein; 2. *pf.* 3 *f. sg.* יְקָרַת 1S 26, 21 teuer sein; 3. in Ehren stehen. *Pa.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֲיַקַּר 1S 2, 30, *inf.* יַקָּרָא Nu 24, 11 ehren; 2. *pf.* 1 *sg.* יַקָּרִית Ex 10, 1 schwer, hart machen, verstocken; 3. *pf.* 2 *sg.* יַקַּרְתָּא Jes 43, 23 schenken. *Aph.* אוֹקַר 1. ehren; 2. beschenken. *Itpa.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶתְיַקַּר Ex 14, 17 sich verherrlichen; 2. *pf.* 3 *sg.* אִתְיַקַּר Ex 7, 14 (MS אִתַּקַּף) schwer werden, sich verstocken; 3. teurer werden; 4. *pf.* 2 *sg.* אִתְיַקַּרְתָּא Jes 43, 4 geehrt werden.

יָקָר *h. m.* 1. schwer; 2. teuer; 3. vornehm.
יוֹקְרָא *a. m.* 1. Schwere; 2. hoher Preis; 3. Beschwerde.
יְקָרָא (Ex 16, 7) *a. m.* 1. Ehre, Herrlichkeit; 2. Preis; 3. Ehrengeschenk.
יְקָרוּת *h. f.* Würde.
יָקַשׁ *h. Ni.* gefangen werden.
יקשן l. קִישָׁן.
יָרֵא *h.* fürchten. *pt. pass.* יָרוּאי gefürchtet. *Ni.* gefürchtet werden. *pt.* נוֹרָא furchtbar. *Hitp.* 1. sich fürchten; 2. gefürchtet werden.
יְרָא *a. Aph. inf.* אוֹרָאָה Mi 6, 4 lehren.
יִרְאָה *h. f.* 1. Furcht, Ehrfurcht; 2. *pl.* יְרָאוֹת Gottheit, Götze.
יַרְבּוּז *h. m.* Beermelde, Erdbeerspinat (*Blitum virgatum*).
יַרְבּוּזָא *a. m.* dass.
יָרַד *h.* 1. herabsteigen, herabfallen. עוֹלֶה וְיוֹרֵד (v. Opfer) nach den Vermögensverhältnissen im Wert steigend und fallend; 2. sich entfernen. *pt. pass.* יָרוּד niedriggestellt (im Ansehen, Wert). *Hi.* 1. herabbringen; 2. entfernen; 3. einsetzen. לֹא מַעֲלֶה וְלֹא מוֹרִיד er lässt unberücksichtigt.
יוֹרְדָה *h. f.* Fluss.
יַרְדְּנָא (Dt 26, 17), יוֹרְדְּנָא *a. m.* Jordan.
ירדינון (SchemR 23) l. קְדִרִינוֹן.
יָרָה *h.* 1. hervorschiessen; 2. werfen. *Hi.* 1. werfen, schiessen; 2. lehren, unterweisen.
יַרְוָאר *h. m.* ein Bitterkraut (*Ferula spec.*).
ירוד l. יָרוֹר.
ירודא l. יָרוֹרָא.
יָרוֹק *h. m.* gelb, grün.
יָרוֹקָא *a. m.* 1. *ind.* יָרוֹק Lv 13, 49 gelb, grün; 2. *d.* יָרוֹקָא Nu 22, 4 Kraut, Laub.
יְרוֹקָה *h. f.* 1. Grünes. יְרוֹקָה שֶׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם Wasserlinse. יְרוֹקַת חֲמוֹר Eselsgurke (*Ecbalium Elaterium*); 2. Gelbsucht.

יְרוֹקָנָא *a. m., pl.* יְרוֹקָנִין 2K 4, 39 (MS יַרְקוֹנִין) Kraut, Gemüse.

יְרוֹקְתָא *a. f.* gelblicher Edelstein.

יָרוֹר *h. m.* 1. Schakal; 2. Augenkrankheit.

יָרוֹרָא (Jer 2, 24) *a. m., pl.* יָרוֹרִין Jes 13, 22, Mi 1, 8 Schakal.

יְרוּשָׁלַיִם *h.* Jerusalem.

יְרוּשְׁלֵם (Gen 14, 18, MS ohne Schewa), יְרֻשְׁלֵם (Jes 51, 17; 52, 1. 2. 9 Soc 59) *a.* Jerusalem.

יְרוּשַׁלְמָאָה *a. m.* 1. jerusalemisch; 2. Jerusalemer.

יְרוּשַׁלְמִי *h. m.* dass.

יָרוּתָא (2S 14, 7) *a. m.* Erbe.

יְרוּתְּתָא s. יְרֻתְּתָא.

יָרֵחַ *h. f.* Mond.

יֶרַח *h. m.* 1. Monat; 2. בֵּית י׳ Ortsname.

יַרְחָא *a. m., ind.* יְרַח Dt 33, 14 1. *d.* יַרְחָא 1S 20, 5 Neumond; 2. Monat. רֵישׁ יַרְחָא Nu 28, 14 Neumond. יַרְחָא דְעִבּוּרָא Koh 2, 7 Or 2377 Schaltmonat.

יַרְחִינָאָה *a. m.* Berechner des Mondlaufs.

יְרִי Zauberwort.

יָרִיד *h. m.* Jahrmarkt.

יְרִידָא *a. m.* dass.

יְרִידָה *h. f.* Herabfallen, Herabsteigen.

יְרִיָּה *h. f.* Wurf.

ירינון (jDem 22[b], Ven. ווֹרינון) 1. וְרְדִּינוֹן.

יְרִיעָה *h. f.* 1. Vorhang; 2. Bogen, Blatt.

יְרִיעֲתָא (Ex 26, 2) *a. f.* Vorhang.

יָרֵךְ *h. f., du.* יְרֵכַיִם*, pl.* יְרֵכוֹת 1. Hüfte, Schenkel; 2. Seite; 3. gerader Strich.

יַרְכָא (Ex 1, 5) *a. f., ind.* יִירַךְ Nu 5, 22, *pl.* יַרְכָן Ex 28, 42, יַרְכִין, *c. s.* יַרְכֵיהוֹן Cant 7, 2 1. Hüfte; 2. Seite.

יַרְכּוּנָא *a. f.* dass.

יורכין (DtJI 34, 6, MS וורכן oder וורמן) 1. יַרְקָן, s. יַרְקְתָא.

יַרְמוּק Flussname.

ירמטיא (Erach 5, 1, andere Lesarten רימטיא, דמטיא, דמטייה) *f.* Personenname.

ירנקא 1. יַרְקוּנָא.

יַרְסָא *a. m.* Gift.

ירע s. רְעַע.

יְרַע *a. Pa.* verzagt machen. *Itpe.* verzagen.

יַרְעָנָה (יַרְעִינָה) *h. f., pl.* יַרְעָנִין eine zum Waschen dienende Pflanze.

יָרַק *h. Hi.* הוֹרִיק 1. blass werden; 2. blass machen; 3. glänzen machen; 4. הוֹרִיק פָּנִים trotzig sein.

יְרַק I *a. Aph.* blass werden.

יְרַק II *a.* ausspucken.

יָרָק *h. m., pl.* יְרָקוֹת Kraut. יַרְקוֹת חֲמוֹר s. יְרוֹקַת חֲמוֹר.

יַרְקָא (Dt 11, 10) *a. m.* dass. יַרְקָא דְקוּלְיָא Salzkraut (*Salsola*).

יַרְקָא *a. m., pl. f.* יַרְקָן Lv 14, 37 gelb, grün.

יֵרָקוֹן *h. m.* 1. Gelbsucht; 2. Getreidekrankheit.

יַרְקוּנָא (Dt 28, 22, MS יַרְקָנָא) *a. m.* 1. dass.; 2. *pl.* יַרְקוֹנִין 2K 4, 39 Kraut; 3. Würzwein.

יוּרְקְמִי (יורקמו) *m.* Name eines Engels.

יַרְקָנָא (Dt 28, 22), יוּרְקָנָא *a. m.* 1. Gelbsucht; 2. Getreidekrankheit.

יַרְקָנָא *a. m.; ind.* יַרְקָן Ex 28, 17 ein gelber Edelstein.

יַרְקְרִיקָא (Lv 11, 18) *a. m.* Name eines Vogels.

יְרַקְרַק *h. m.* blassfarbig, grün.

יַרְקְתָא *a. f.* ein Edelstein.

יָרַשׁ *h.* erben, in Besitz nehmen. *Hi.* 1. vererben, zum Besitz geben; 2. vertreiben.

יְרֻשָּׁה *h. f.* 1. Erbteil; 2. Besitznahme.

יְרִית (Nu 24, 24) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֵירַת Gen 21, 10 erben, in Besitz nehmen. *Aph.* vererben, zum Besitz geben.

יַרְתוּתָא *a. f.* Erbbesitz.

יְרוּתְּתָא *a. f., ind.* יְרוּתַּת Nu 24, 18, *c. s.* יְרוּתְּתֵיהּ Dt 2, 12 dass.

יִשְׂרָאֵל *m.* 1. Israel; 2. Israelit.

יִשְׂרְאֵלִי *h. m., f.* יִשְׂרְאֵלִית Israelit.

יָשַׁב *h.* 1. sich setzen, sitzen bleiben; 2. ruhig sein. *Pi.* 1. setzen, legen; 2. ordnen; 3. beruhigen; 4. bevölkern. *Hi.* 1. setzen, sitzen lassen; 2. einsetzen. *Ni.* bewohnt werden. *Pu.* 1. sitzen; 2. beruhigt sein. *Hitp.* 1. besetzt, bevölkert werden; 2. beruhigt werden.

יְשַׁב *a. Itpa.* beruhigt werden.

יֶשֶׁבְאָב *m.* Personenname.

יֵשׁוּ *m.* Personenname (יֵשׁוּעַ).

יִשּׁוּב *h. m.* 1. Besetzen, Bewohnen; 2. bewohnte Gegend; 3. ruhige Überlegung, Gesittung.

יְשׁוּרִין (?) *h. m. pl.* Ballaststeine (?).

יֵשׁוּעַ *m.* 1. Personenname; 2. absichtlicher Ersatz für פִּדְיוֹן.

יְשׁוּעָה *h. f.* Erlösung, Hilfe.

יָשַׁט *h. Hi.* 1. ausstrecken; 2. reichen.

יְשַׁט *a. Aph. pf.* אוֹשֵׁט Ex 22, 7 1. ausstrecken; 2. reichen. *Ittaph. pt. f.* מִתּוֹשְׁטָא Ez 2, 9 ausgestreckt werden.

יְשִׁיבָה *h. f.* 1. Sitzen, Sitz; 2. Wohnen; 3. Sitzung, Akademie.

ישורין s. יְשׁוּרִין.

יִשְׁמָא *m.* Personenname.

יָשִׁישׁ *h. m.* alt, ehrwürdig.

יִשְׁמָעֵאל *m.* 1. Ismael; 2. Arabervolk; 3. Islam.

יִשְׁמְעֵאלִי *h. m.* Araber.

יָשֵׁן *h.* schlafen.

יָשֵׁן *h. m.* schlafend.

יָשַׁן *h. Pi.* alt werden lassen, aufheben. *Pu.* aufgehoben werden. *Ni.* alt sein. *Hitp.* 1. alt werden; 2. dass. wie *Pu.*

יָשָׁן *h. m.* alt.

יָשַׁע *h. Hi.* הוֹשִׁיעַ helfen. *Ni.* נוֹשַׁע Hülfe erhalten.

יְשַׁף *a. Aph.* anblasen, anfachen.

יָשְׁפֵה *h. f.* Jaspis.

יָשַׁר *h. Pi.* 1. fest, gerade machen; 2. s. אָשַׁר.

יְשַׁר *a.* s. אֲשַׁר.

יָשָׁר *h. m.* 1. recht, gerade; 2. redlich, fromm. *f.* יְשָׁרָה freiwilliges Opfer.

יַשְׁרָא *a. m.* dass.

יַשְׁרוּת *h. f.* 1. Redlichkeit, rechtes Verhalten; 2. Freiwilligkeit.

יַשְׁרוּתָא *a. f.* sittliches Urteil.

יָת (Gen 1, 1) *a.* Zeichen des Akkusativs. *c. s.* יָתִי, יָתָךְ, יָתִיךְ Nu 5, 21 u. s. w. mich, dich. יָתֵיהּ, *f.* יָתַהּ Dt 18, 8, *pl.* יָתְהוֹן jener.

יְתֵיב (Gen 19, 30) *a., ipf. 3 m. sg.* יִתֵּיב Lv 13, 46, *imp. sg.* תִּיב Gen 35, 1 1. sitzen, weilen, bleiben; 2. bewohnt sein. *Pa.* 1. *ipf. 1 sg.* אֲיַתֵּיב Jes 43, 20 besetzen, bewohnt werden lassen; 2. beruhigen. *Aph. pf.* אוֹתֵיב, אַיְתֵיב, 1 *sg.* אוֹתֵבִית Lv 23, 43 setzen, wohnen lassen. *Itpa.* 1. *pf. 3 f. sg.* אִתְיַתֵּבַת Jer 6, 8, *ipf. 2 sg.* תִּתְיַתֵּב Jes 62, 4 bewohnt werden; 2. beruhigt werden. *Ittaph.* 1. *pf.* אִתּוֹתַב Gen 20, 1 sich als Fremdling niederlassen; 2. *pf. 3 f. pl.* אִתּוֹתָבָא Ez 26, 19 (MS אִתְיַתְּבָא) bewohnt werden; 3. beruhigt werden.

יָתְבָא *a. m., pl. c.* יָתְבֵי Ex 23, 31 Bewohner.

יָתֵד *h. f., pl.* יְתֵדוֹת 1. Pflock; 2. Mächtiger; 3. Wegmarke (die Weggrenze bezeichnend).

יָתוֹבָא *a. m.* Beisasse.

יְתוּבָא *a. m.* Wohnstätte.

יַתּוּךְ *h. m.* Ausgiesser (ein zum Herde gehörendes Gerät).

יָתוֹם *h. m.* Waise, vaterloses Kind.

יָתוֹמָא *a. m.* dass.

יְתוֹמָה *h. f.* dass.

יִתּוּר *h. m.* Hinzufügung.

יְתוּרָא *a. m.* 1. dass; 2. Hinzugefügtes.

יַתּוּשׁ *h. m.* 1. Mücke; 2. ein anderes kleines Insekt.

יַתּוּשָׁא *a. m.* dass.

יְתִיב *a. m., f. d.* יְתִיבְתָּא Ex 16, 35, Jes 54, 1 bewohnt.

יַתִּיךְ s. יַתּוּךְ.

יְתִיר s. יְתַר.

יַתִּירָא *a. m.* 1. *ind.* יַתִּיר Ex 26, 12 überschüssig; 2. mehr. יַתִּיר מִן Ru 3, 12, Koh 12, 12 mehr als; 3. übermässig; 4. sehr.

יתך s. נְתַךְ.

יָתַם *h. Pi.* zur Waise machen. *Hitp.* verwaist werden.

יַתְמָא *a. m., ind.* יִיתַם Dt 27, 20, *pl.* יַתְמִין Ex 22, 23 1. Waise; 2. Ortsname.

יַתְמְתָא, יַתְמְתָּא *a. f.* Waise.

יתיניא (GenJI 10, 2) l. וִיתִינְיָא (so MS).

יָתַר *h. Pi.* hinzufügen. *Hi.* 1. übrig lassen; 2. hinzufügen. *Ni.* übrig bleiben. *Pu.* überschüssig sein. *Hittaph.* übrig gelassen werden. S. וְתַר.

יְתַר *a., pf.* 3 *f. sg.* יִתְרַת Ex 36, 7 übrig bleiben. *Pa.* hinzufügen. *Aph. pf.* אוֹתַר Gen 21, 25, אַיְתַר übrig lassen, Überfluss haben lassen. *Itpa.* אִיַּתַּר 1. übrig bleiben; 2. hinzugefügt werden. *Ischtaph.* אִשְׁתּוֹתַר übriggelassen werden. S. וְתַר.

יֶתֶר *h. m.* 1. Überschuss habend; 2. überzählig; 3. *plene* geschrieben.

יְתַר (?) *a.* יְתַר מִן Ru 3, 12 (MS יַתִּיר) mehr als.

יֶתֶר *h. a.* mehr.

יַתְרָא *a. m.* 1. *pl.* יַתְרִין Jud 16, 7 Seil; 2. Bogensehne; 3. die flache Seite des Gedärmes.

יִתְרוֹן *h. m.* 1. Vorzug, Unterschied; 2. Hinzufügung; 3. Überfluss.

יוֹתְרָנָא *a. m.* Nutzen, Gewinn.

כ

כ 1. der elfte Buchstabe des Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 20.

כְּ *h.* wie, gemäss. כְּמוֹת (auch mit Suff.) wie. כְּ — כָּךְ wie — so. כְּעֵין, כְּגוֹן nach Art von. כְּנֶגֶד entsprechend. כְּדֵי, כְּדֵי s. דֵּי. כְּלַפֵּי gegen hin, gegenüber. כַּמָּה 1. wie viel, wie lange, wie sehr?; 2. wie viel; 3. viel. כְּשֶׁ 1. während, so lange als; 2. als; 3. wann, wenn. מִכְּשֶׁ von dann ab, wann. לִכְשֶׁ dann, wann. כְּשֵׁם שֶׁ — כָּךְ, כֵּן wie — so. כְּדֶרֶךְ שֶׁ wie. כְּמוֹת שֶׁ, כְּמוֹ שֶׁ, כְּמָה שֶׁ auf die Weise, wie. כְּלַפֵּי שֶׁ dem gegenüber, dass. כְּאִלּוּ als ob.

כְּ (Dt 23, 25) *a.* wie. כְּעֵין Dt 33, 28, כְּגוֹן nach Art von. הֵי כְּ s. הֵיךְ. כְּ — כֵּן so — wie. כְּפוּם Lv 25, 52 gemäss. כָּל קֳבֵיל Rut 4, 4, כל קבל (richtiger כָּלְקֳבֵיל) gegenüber, entsprechend. כְּלַפֵּי Koh 7, 9 gegen hin, gegen. כַּמָּה 1. Gen. 47, 8 (richtiger כְּמָה) wie viel? wie lange?; 2. Cant 4, 1 wie sehr; 3. viel. כַּד, כַּד Ex 12, 9, כַּד Gen 39, 18 1. als, wenn; 2. wie das, was. כְּמָה דְ Ex 1, 12, כְּמָא דְ — כֵּן wie — so. כְּגוֹן דְּ wie. כָּלְקֳבֵל דְּ Koh 5, 15 (MS כָּל קֳבֵל דְּ) dementsprechend dass.

כָּא (Dt 5, 3) *a.* hier. עַד כָּא Gen 22, 5 bis hier. מִכָּא Gen 37, 17 von hier. לְכָא וּלְכָא Ex 2, 12 hierhin und dorthin. מִכָּא — מִכָּא Ex 17, 12 von dieser, von jener Seite. אִכָּא es giebt, ist. לֵיכָּא Est II 1, 9 es giebt, ist nicht.

כָּאַב *h.* Schmerz empfinden, schmerzen. *Hi.* Schmerz verursachen.

כְּאַב *a.*, *pt.* כָּאֵיב 1S 22, 8, כָּיֵיב, *pl. d.* כָּאֲבַיָּא Ez 34, 4 Soc 59, l. כָּאֲבַיָּא dass. *Pa.* כַּיֵּיב Schmerzen bereiten.

כְּאֵב *h. m.* Schmerz.

כְּאֵבָא *a. m.*, *c.* כְּאֵב Jes 65, 14 1. dass. 2. Wunde. S. כֵּיבָא.

כָּאן *h.* hier. מִכָּאן von hier, von jetzt ab. מִכָּאן וּמִכָּאן von beiden Seiten. עַד כָּאן bis hier. לְאַחַר מִכָּאן nachher. S. auch כָּן.

כָּאן *a.* dass. מִכָּאן, מִכָּן Est II 1, 1; 5, 1 von hier. כָּאן — כָּאן hier — dort. S. auch כָּן.

כָּאר *x. m.* Esel.

כָּאַר *h.*, *pt. pass.* כָּאוּר hässlich.

כָּאתָא *a. f.* Schelten.

כְּבָא *a. Pa.* כַּבִּי auslöschen.

כַּבָּא *a. m.* Excrement, Mistfladen.

כַּבָּא *a. m.* Geröstetes.

כּוּבָא *a. m.* 1. *pl.* כּוּבִּין Gen 3, 18 Dornstrauch; 2. s. כּוּבָא; 3. s. קֻבְתָא. Vgl. כּוּבָא.

כַּבְאֵי s. כַּבְיָא.

כַּבֵּב *a. Pa.* rösten.

כַּבְבָא *a. m.* s. כַּבָּא.

כָּבַד *h. Pi.* 1. ehren; 2. ein Ehrengeschenk geben; 3. reinigen, fegen. *Pu.* geehrt werden. *Hi.* 1. beschwerlich sein; 2. schlimm werden; 3. schwer machen, verhärten; 4. ausfegen. *Hitp.* 1. geehrt werden; 2. sich erheben; 3. gefegt werden.

כְּבַד I *a. Pa.* fegen. *Itpa.* gefegt werden.

כְּבַד II *a. Aph.* erzürnen.

כֹּבֶד s. כּוֹבֶד.

כָּבֵד I *h. m.* 1. schwer; 2. Schwere.

כָּבֵד II *h. m. f.* Leber.

כַּבְדָא (Ex 29, 13) *a. f.* dass.

כָּבָה *h.* verlöschen. *Pi.* auslöschen.

כָּבוֹד *h. m.* 1. Ehre, Herrlichkeit; 2. Bezeichnung für Gott.

כִּבּוּד *h. m.* 1. Ehrung; 2. Ausfegen.

כִּבּוּי *h. m.* Löschen.

כבויי (bEr 29^b^) l. כְּבָיֵי, s. כְּבְיָא.
כָּבוּל Ortsname.
כָּבוּל h. m. Kopfbinde der Frauen.
כִּבּוּס h. m. Waschen (von Kleidern).
כְּבוּסָה h. f., s. כְּבִיסָה.
כִּבּוּשׁ h. m. 1. Unterwerfung; 2. Demütigung; 3. Aufstieg.
כִּבּוּשָׁא a. m. 1. Pressung; 2. pl. c. s. כִּבּוּשֵׁיהוֹן Ex 27, 10 Überzug, Belag.
כְּבֵי s. כְּבְיָא.
כְּבְיָא a. m. Mistfladen.
כְּבְיָא a. m. 1. Spinne; 2. Spinngewebe.
כְּבִינָה h. f. Überwurf.
כְּבִינְתָא a. f., pl. d. כְּבִינָתָא Jes 3, 23 dass.
כְּבִיסָה h. f. 1. Waschen; 2. Waschwasser; 3. Waschmittel.
כְּבִישָׁה h. f. Betreten.
כְּבִישְׁתָא a. f., ind. כְּבִישָׁא 1 S 6, 12 (MS כִּבְשָׁא), pl. כְּבִישִׁין Jes 40, 3 (MS כִּבְשִׁין) gebahnter Weg.
כְּבִיתָא a. f. Rundung.
כִּבְכָּב h. m. Schale.
כָּבַל h. fesseln, binden. Pu. gebunden sein.
כְּבַל a., pt. pass. pl. f. כְּבִילָן Koh 12, 4 dass. Pa. pt. pass. מְכַבַּל gebunden, unfruchtbar.
כֶּבֶל h. m. Fessel, Knöchelring.
כִּבְלָא a. m., pl. כִּבְלִין Thr 3, 7 dass.
כָּבַן h. umhüllen. Pi. dass.
כְּבַן a., pt. pass. כְּבִינָא Ez 27, 18, l. כְּבִינָא dass. Pa. dass.
כִּבְנָה s. כְּבִינָה.
כָּבַס h., pt. כּוֹבֵס Wäscher (von Kleidern). Pi. waschen. Pu. Hitp. gewaschen werden.
כֶּבֶס h. m. Waschung.
כִּבְסָא, כּוּבְסָא a. m. 1. Datteltraube. 2. Hoden.
כֹּבַע s. כּוֹבַע.
כָּבַר h. sieben (mit dem Getreidesieb). Ni. gesiebt werden.
כַּבַּר a. Pa. schwefeln.

כְּבָר h. längst.
כְּבָר (Jer 38, 9, Koh 1, 10, Est II 5, 14) a. dass.
כְּבָרָה h. f. Getreidesieb, Schwinge.
כִּבְרִיתָא, כְּבָרִיתָא a. f. 1. Schwefel; 2. Ortsname; 3. l. כְּבָרִיתָא.
כֶּבֶשׂ h. m. Schaf.
כִּבְשָׂה h. f. dass.
כָּבַשׁ h. 1. niederdrücken, pressen; 2. unterdrücken; 3. zurückhalten; 4. unterwerfen; 5. einlegen. pt. pl. כְּבוּשִׁין Eingemachtes; 6. ebnen, pflastern; 7. vergewaltigen. Ni. 1. niedergedrückt werden; 2. unterwürfig sein; 3. vergewaltigen. Pi. 1. niederdrücken, eben machen; 2. klar machen; 3. unterwerfen, erobern. Hi. einnehmen. Hitp. unterworfen werden.
כְּבַשׁ (Nu 32, 42), כְּבֵישׁ a. 1. pf. 2 m. sg. כְּבֵישְׁתְּ Ex 9, 17, ipf. יִכְבּוֹשׁ Mi 7, 19 niederdrücken, niedertreten, unterwerfen; 2. imp. pl. כְּבִישׁוּ Jes 40, 3 Soc 59, pt. pass. f. כְּבִישָׁא Nu 20, 19 ebnen, pflastern; 3. vergewaltigen; 4. ipf. 2 m. sg. תִּכְבּוֹשׁ Dt 22, 1, inf. מִכְבַּשׁ Lv 20, 4 zudrücken, niederdrücken, wegwenden (das Auge, den Blick), unberücksichtigt lassen; 5. verbergen; 6. zurückhalten. Pa. 1 ipf. יְכַבֵּישׁ Gen 49, 15 unterwerfen; 2. pt. pass. m. pl. מְכַבְּשִׁין Ex 27, 17 belegen, pflastern. Itpe. 1. ipf. 2 f. sg. תִּתְכְּבִישׁ Nu 32, 22 unterworfen werden; 2. pf. 3 m. pl. אִתְכְּבִישׁוּ Gen 4, 5 sich senken (vom Blick).
כֶּבֶשׁ h. m. 1. Pressung; 2. Tritt, Aufstieg; 3. Eingelegtes.
כִּבְשָׁא a. m. 1. Pressung, Pressgewicht; 2. c. כֵּיבַשׁ Jes 66, 1 Soc 59 Fussschemel; 3. Schwängerung. בֵּי כִבְשָׁא unbewässertes Feld; 4. d. כֵּיבְשָׁא 2 S 20, 12, pl. ind. כִּבְשִׁין Jes 40, 3, d. כִּבְשַׁיָּא Ri 20, 45 gebahnter Weg, Strasse; 5. d. כִּבְשָׁא Ez 45, 4 geebneter

Platz; 6. *ind.* כֶּבֶשׁ 1K 7, 30 (MS מִכְבָּשׁ) Überzug, Belag; 7. Eingelegtes; 8. Geheimnis.

כִּבְשׁוֹן *h. m.* Geheimnis.

כִּבְשָׁן *h. m., pl.* כִּבְשָׁנוֹת Ofen für Töpfer, Glasmacher, Kalkbrenner.

כְּבַשְׁנָא *a. m.* eine Taubenart.

כְּבִישְׁתָא s. כְּבִשְׁתָא.

כְּבֶשֶׁת *h. f.* Eingelegtes.

כְּנוֹן s. גְּנָן, גּוּנָא.

כנני (bBer 58ª) l. כְּנָנֵי, s. כְּאנְנָא.

כַּד, כַּד, כִּד *a.* 1. כַּד Ex 17, 11 als, wenn; 2. כִּיד Jes 9, 1, Jerem 13, 17, Am 9, 2 wie wenn; 3. כַּד Ex 12, 9 wie, als; 4. כַּד wie das, was.

כַּד *h. m.* 1. grosser Krug; 2. bauchig.

כַּדָּא *a. m., pl. d.* כַּדַּיָּא Ri 7, 18 Krug.

כְּדָא *a.* so.

כְּדַב *a., pt. pl.* כָּדְבִין Hos 4, 2 l. mit MS כַּדְבִין, s. כַּדְבָא. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *pl.* תְּכַדְּבוּן Lv 19, 11 lügen; 2. *pf.* 3 *f. sg.* כַּדִּיבַת Gen 18, 15 leugnen; 3. zum Lügner machen. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יִתְכַּדְּבוּן Dt 33, 29 heucheln; 2. *ipf.* 3 *sg.* יִתְכַּדַּב 2 K 4, 16 Soc 59 sich als lügenhaft erweisen.

כַּדְבָא, כִּדְבָא, כְּדָבָא *a. m., pl.* כַּדְבִין Ri 16, 10, Hos 7, 13 Lüge.

כַּדָּבָא *a. m., pl. d.* כַּדָּבַיָּא Jes 30, 9 lügnerisch.

כַּדְבוּבָא *a. m.* Lüge.

כַּדְבוּתָא *a. f.* dass.

כדד s. כְּדֹד.

כַּדָּד *h. m.* Krugmacher.

כדה (jJom 44ᵈ) l. כרה, s. כְּרָא.

כַּדּוּ (Ri 5, 9) *a.* (= כְּדְהוּא) 1. jetzt. עַד כַּדּוּ Thr 3, 50 (MS עַד ךְ) bis jetzt, מִן כַּדּוּ von jetzt ab, כַּדּוּ דְ Ri 5, 8 Soc 59 dann, wann, עַד כַּדּוּ דְ bis dann, wann; 2. als er.

כְּדוֹם *h. m.* Gerät mit Haken (zum Herausziehen des in den Brunnen gefallenen Eimers).

כַּדּוּן (Est II 8, 7 Or 2377; Or 2375 כְּדוּן) *a.* (= כְּדְהוּאן) jetzt. עַד כַּדּוּן bis jetzt. מִן כַּדּוּן von jetzt.

כַּדּוּר *h. m.* Ball, Kugel.

כַּדּוּרָא *a. m.* dass.

כַּדּוּרִית, כַּדּוּרֶת *h. f.* dass.

כְּדִי I *a.* (= כְּדְהִיא) 1. nur so, zwecklos. בִּכְדִי um nichts; 2. als, wenn sie.

כְּדִי II *a.* (= כְּ — דִי =) als, wenn. מִכְּדִי da ja.

כְּדֵי, כְּדַאי *h.* 1. genügend; 2. würdig. כְּדֵי so viel nötig ist für. כְּדֵי לְ so viel nötig ist, um zu. כְּדֵי שֶׁ sodass, damit. עַד כְּדֵי שֶׁ so lange als, bis.

כְּדֵי, כְּדַאי *a.* würdig.

כַּדִּיבָא *a. m., pl. d.* כַּדִּיבַיָּא Jes 30, 9 (MS כַּדָּבַיָּא) Lügner.

כְּדִידִית (?) *h. f.* kleiner Krug.

כַּדִּית *h. f.* dass.

כְּדֵין (Ex 12, 11) *a.* 1. so; 2. nun. בִּכְדֵין 1K 22, 20 auf diese Weise. מִכְּדֵין 2S 23, 4 von da ab.

כדכייאות (Siphre Dt 204 Ven. 1545; Jalk. Sch. I 923 Salon. 1526 נדניות) l. כַּרְכְּדָאוֹת, s. כַּרְכֹּד.

כַּדְכֹּד *h. m.* ein Edelstein.

כדכור, כדכוי (beides Num JI 34, 8 Ven. 1591) l. כַּרְכּוֹי, s. כַּרְכָא.

כדכדיינון, כדכודין, כדכרנא, l. כַּרְכְּדָנָא, כַּרְכְּדוֹנִין, s. dass.

כדמת s. כרמת.

כָּדַן *h.* anspannen. *Pu. pt.* unterjocht, dienstbar.

כְּדָנָא *a.* so.

כַּדָּנָא Est II 1, 2 (nicht MS) *a.m.* kleiner Krug.

כְּדָנַן (Gen 32, 4) *a.* so.

כידוס l. בִּירוּס.

כדופסלה (jSabb 8ᵇ) l. כְּרוּפְסָלָה, s. dass.

כָּדַר *h.* *Hitp.* geschleudert werden (v. Ball).

כָּה *a.* hier, s. כָּא.

כְּהָא *a., pf.* 3 *f. sg.* כְּהָת Dt 34, 7, 3 *f. pl.*

כְּהָיָא Gen 27, 1 l. כְּהִיָא 1. trübe werden; 2. traurig sein. *Pa.* 1. trübe machen, blenden; 2. *pf.* כַּהָא 1S 3, 13 n. d. Hebr., l. כְּהָא (so MS). *Aph. pf.* 2 *f. pl.* אַכְהֵיתִין Ez 13, 22 trübe machen, traurig machen. *Itpa. pf.* אִתְכָּהִי Ez 13, 22 traurig gemacht werden.

כָּהָה *h.* 1. trübe werden; 2. mattfarbig sein. *Hi.* 1. trübe machen; 2. mattfarbig werden.

כְּהוֹן s. כֵּיהוֹן.

כְּהוּת *h. f.* Trübung (der Augen).

כְּהוּתָא *a. f.* Schelten.

כְּהִיוּתָא *a. f.* Trübung (der Augen).

כְּהַל *a., pt.* כָּהִיל Cant 7, 9 vermögen.

כָּהַן *h. Hitp.* 1. Priesterdienst üben. 2. das Priestertum erhalten.

כֹּהֵן *h. m.* Priester. כֹּהֵן גָּדוֹל Hoherpriester. כֹּהֵן הֶדְיוֹט gewöhnlicher Priester. תּוֹרַת כֹּהֲנִים 1. Leviticus; 2. halachischer Midrasch dazu (Siphra).

כָּהֲנָא (Lv 1, 7) *a. m., ind.* כָּהֵין Lv 20, 9 1. Priester; 2. Personenname.

כהנבתא (Nu JI 31, 23 Ausg. Ven.) l. כַּרְכְּבְתָא, s. כַּרְכְּבָא.

כְּהֻנָּה *h. f.* 1. Priestertum; 2. Priesterschaft.

כֹּהֶנֶת *h. f.* 1. Priestertochter; 2. Priesterfrau.

כָּהַנְתָּא *a. f.* Priestertochter.

כְּהֻנְּתָא (Ex 29, 9) *a. f.* Priestertum. Priesterdienst.

כְּוָא *a.* brennen, glühen. *Itpa.* versengt werden.

כַּוָּא s. כַּוְּתָא.

כְּוָאָה (Ex 21, 25) *a. m.* Brandmal.

כּוֹב *h. m.* 1 *pl.* כֻּבִּין Dornstrauch; 2. Ortsbezeichnung.

כּוּבָא *a. m.* Kufe, Kanne. Vgl. כִּבָּא.

כּוֹבֶד *h. m.* 1. Schwere. כּוֹבֶד רֹאשׁ Ernst; 2. Webebaum.

כובלת s. כּוֹבֶלֶת.

כּוֹבֵס *h. m.* Wäscher.

כּוֹבַע *h. m.* 1. *pl.* כּוֹבָעִים hohe Kopfbedeckung; 2. Schildknorpel (am Halse); 3. *pl.* כּוֹבָעוֹת auf der Erde aufgeschichtete Getreidehaufen.

כּוֹבְעָא *a. m.* 1. *pl.* כּוֹבְעִין Lv 8, 13 (Ex 28, 40 קוֹבְעִין) hohe Kopfbedeckung; 2. Schildknorpel.

כּוּדְא *a. m.* Blutverlust bei der Geburt.

כּוּדְנָא, כּוּדַנְיָא (Sach 14, 15) *x. m., pl.* כּוּדְנָן Jes 66, 20, כּוּדַנְיָן männl. Maultier, Maulesel.

כּוּדַנְתָּא (2S 18, 9) *x. f.* weibl. Maultier, Maulesel.

כָּוָה *h.* brennen. *Ni.* 1. gebrannt werden; 2. sich verbrennen, verbrühen. *Pi. Hi.* brennen, ausbrennen.

כּוֹהֵן s. כֹּהֵן.

כִּוּוּן *h. m.* Richten, Lenken.

כּוּז *x. m.* kleiner Krug.

כּוּזָא (Est II 2, 21) *x. m.* dass.

כּוּזְבָא, כּוּזֵיבָא, בַּר כ׳ *m.* Personenname. בֵּית כ׳ Ortsname.

כּוּזְבִית *h. f.* von Kozeba herrührend.

כּוּזִית Beiname eines Mannes.

כּוּזְנְתָּא, כּוּזְתָא *x. f.* kleiner Krug.

כּוֹחַ s. כֹּחַ.

כּוֹחָא I *a. m., c.* כּוֹחַ Cant 1, 9 Kraft.

כּוֹחָא II (Lv 11, 30) *a. m.* eine Eidechsenart.

כּוֹחִילְנָא *a. m.* eine Vogelart.

כּוֹחַל *h. m.* Augenschminke.

כּוֹחְלָא s. כָּחְלָא.

כּוֹי *h. m.* unbekannte Tierart.

כַּוִּי *h. f.* Fenster.

כּוּךְ *h. m.* 1. Höhlung; 2. Schiebegrab (horizontal in den Felsen getriebene Grabhöhle).

כּוּכָא I *a. m., pl. d.* כּוּכַיָּא Cant 8, 5 (nicht MS) 1. Höhlung; 2. Grabhöhle; 3. Hütte.

כּוּכָא II *a. m.* Kuchen.

כּוֹכָב *h. m.* 1. Stern; 2. Strahl.

כּוֹכְבָא *a. m.* 1. *pl. d.* כּוֹכְבַיָּא Gen 1, 16 Stern; 2. Planet Merkur. כּוֹכַב נָגְהָא Jes 14, 12 (MS כּוֹכַב) Planet Venus.

כּוֹכֶבֶת *h. f.* Planet Venus.

כּוֹכַבְתָּא *a. f., c.* כּוֹכְבַת Jer 7, 8 (MS כּוֹכְבַת) dass.

כוכיא l. כּוּבְיָא.

כוכיתא l. כַּבִּיתָא.

כּוֹכֶלֶת *h. f.* Riechpille.

כּוּל *h.* messen. *Pilp.* כִּלְכֵּל 1. unterhalten, versorgen; 2. (vom Haar) nicht abschneiden; 3. Haarwuchs bekommen. *Hitpalp.* versorgt werden.

כּוּל I *a., pf.* 3 *pl.* כָּלוּ Ex 16, 18 messen. *Aph. ipf.* 3 *pl.* יְכִילוּן Jes 27, 8 dass. *Itpe. pf.* אִתְּכֵל Jes 40, 12, אִתְּכִיל, *pt.* מִתְּכַל Hos 2, 1 Soc 59 gemessen werden.

כּוּל II *a.* eine Regel aufstellen.

כּוּל III *a.* sich sehnen, hoffen. Vgl. כְּלָא.

כּוֹלָא s. כֹּלָא.

כּוֹלִיתָא *a. f.,* 1. *ind.* כּוּלְיָא, *pl.* כּוֹלְיָן Lv 3, 4 Nieren; 2. Hode.

כּוּמָז *h. m.* Schmucksache des Weibes.

כּוֹמָר I *h. m.* künstlich überreif gemachte Masse von Früchten.

כּוֹמֶר II *h. m., pl.* כּוֹמָרִים (כְּמָרִים, bibl. כְּמָרִים) Götzenpriester.

כּוּן *h. Pi.* כִּוֵּן 1. grade machen; 2. genau machen; 3. bestimmen, angeben; 3. richten, beabsichtigen, כִּוֵּן לִבּוֹ die Aufmerksamkeit richten. *Pu. pt.* מְכֻוָּן 1. grade; 2. genau; 3. übereinstimmend, entsprechend. *Hi.* הֵכִין zurechtstellen, bestimmen. *Ho. pt.* מוּכָן zurechtgestellt, bestimmt. *Hitp.* 1. grade gemacht werden; 2. sich bereiten; 3 beabsichtigen. *Pil.* כּוֹנֵן feststellen, begründen. *Pul. pt.* מְכוֹנָן zurechtgestellt.

כּוּן *a. Pa.* כַּוֵּן 1. grade machen; 2. *ipf.* 2 *m. pl.* תְּכַוְּנוּן(!) Num 34, 3 zielen auf, hinlenken zu; 3. richten. כַּוֵּן דַּעְתֵּיהּ die Aufmerksamkeit richten; 4. beachten. *pt. pass.* מְכַוַּן, *pl.* מְכַוְּנִין Est II 1, 2 grade, genau entsprechend. *Aph.* 1. *pf.* 3 *pl. f.* אַכְוִינָא 1 S 6, 12 (MS אַכְּוִינָא) grade zielen; 2. *pt. pass. pl.* מְכְוָנָן Ex 26, 5, Ez 1, 9 Soc 59 genau entsprechend. *Itpe.* zurechtgestellt sein. *Itpa.* 1. sich stellen; 2. beabsichtigen, sich anschicken.

כּוּנָּא s. כַּנָּא.

כֻּנְגָר *x. m.* Tafelmeister, Truchsess.

כּוּנְדְּקָא(?) *x. m.* dass.

כַּוָּנָה *h. f.* Absicht, Richtung der Aufmerksamkeit.

כַּוְּנוּתָא *a. f.* dass.

כּוֹנָן, כּוֹנָנִית(?) *h. m. f.* Stütze(?). S. כָּנוֹן.

כּוֹנֶס *h. m.* das breite Ende der Getreideschaufel.

כַּוַּנְתָּא *a. f.* Absicht.

כּוּנָתָא *a. m., pl. d.* כּוּנָתַיָּא Ex 9, 32, s. כֻּנָּתָא.

כּוֹס *h. m. f., pl.* כּוֹסוֹת 1. Becher; 2. Vertiefung. בֵּית הַכּוֹסוֹת zweiter Magen der Wiederkäuer(?).

כּוֹס *imp.* v. נָכַס, s. dass.

כּוֹסְלְתָּא *a. f.* Schröpfkopf.

כווסקין (Midr. Teh. 1, 6) l. מוּסִיקִין.

כּוֹסְתָּא *a. f.* Becher.

כּוּף *a.* 1. beugen, unterdrücken; 2. sich beugen.

כּוּף *a. m.* s. כֵּפָּא.

כּוּפָח *h. m.* ein Kochapparat.

כּוּפְיָא *a. m.* Name eines Fisches.

כופיח (jKeth 31[d]) l. כִּיפִּיחַ, s. כִּפַּח.

כּוּפִיתָא *a. f.* Mistfladen.

כופיתא (bBabM 73[b]) l. מְפִיְתָא, s. מְפִיתָא.

כּוֹפֶר I *h. m.* Sühngeld.

כּוֹפֶר II *h. m.* Cyperblume (*Lawsonia alba*).

כּוֹפֶת *h. m., pl.* כֻּפָּתִין Block, Kloben.

כּוּפְתָּא s. כּוּפִיתָא.

כְּוַץ *a.* zusammenschrumpfen. *Pa.* zusammenschrumpfen machen.

כּוּר *h. Pi.* כִּיֵּר überziehen, verschalen.

כּוּר *h. m.* Schmelzofen.

כּוֹר *h. m.* Getreidemass (364, 4 l).

כְּוַר *a. Pa.* fischen.
כּוּרָא *a. m.* 1. 1K 8, 51 Schmelzofen; 2. weibliche Scham(?).
כּוּרָא *a. m., c.* כּוֹר Lv 27, 16 Getreidemass.
כַּוְרָא *a. m.* Fisch.
כורדקי (bPes 40[b]) l. כְּוַנְדְּקֵי, s. כְּוַנְדְּקָא.
כּוֹרָה *h. f.* Stamm. S. קוֹרָה.
כּוֹרַח s. כֹּרַח.
כּוֹרִיתָא *a. f.* ein Kor voll. S. כּוֹרָא.
כורך l. כּוֹרֶךְ.
כּוֹרֵם *h. m.* Wein- (Obst-)Gärtner.
כְּוַרְנַק *x. m.* Speisezelt, Speisesaal.
כּוֹרֶת *h. f.* Stamm.
כַּוֶּרֶת *h. f.* Bienenkorb.
כַּוַּרְתָּא *a. f.* dass.
כּוֹרְתָא *a. f.* Stamm. S. קוֹרְתָא.
כּוּשׁ *h. m.* Spindel (mit Haken).
כּוּשׁ (Gen 10, 6) Äthiopien.
כושא l. כִּישָׁא, s. dass.
כּוּשָׁאָה *a. m., pl. d.* כּוּשָׁאֵי Zeph 2, 12. 1. Aethiopier; 2. Neger.
כּוּשִׁי *h. m.* 1. Aethiopier; 2. Neger; 3. dunkelfarbig.
כּוּשִׁית *h. f.* dass.
כּוּשָׁיְתָא *a. f.* dass.
כּוֹשֶׁר *h. m.* 1. rechter Zustand, Tauglichkeit; 2. angemessene Gesinnung.
כּוֹשְׁתְּ s. כִּשְׁתְּ.
כְּוָת *a.* (nur mit Suff., ohne Suff. in jer. Targg.), *c. suff.* כְּוָתֵיהּ Ex 10, 14 wie, gemäss.
כּוּת Ortsname.
כַּוְּתָא *a. f.*, 1. *c.* כַּוַּת Gen 8, 6, *pl. ind.* כַּוִּין 1 K 6, 4, *c.* כַּוֵּי Gen 7, 11, *d.* כַּוְּתָא Ct 2, 9 (MS כַּוְּאָתָא!) Öffnung, Fenster; 2. l. כְּוָתָא.
כּוּתָאָה *a. m.* Samaritaner.
כּוֹתֵב *h. m.* das zum Schreiben dienende Ende des Griffels.
כּוֹתְבָן *h. m.* Schreiber.
כּוֹתֶבֶת *h. f., pl.* כּוֹתָבוֹת Dattel.
כּוֹתָח *h. m.* Sauermilchgewürz.
כּוּתִי *h. m., f.* כּוּתִית Samaritaner. Zuweilen ist כּוּתִי nur Censurlesart für גּוֹי.

כְּוָתִירִין (? Dt JI 4, 43) Ortsname.
כּוֹתֶל *h. m.* Wand.
כּוֹתֶרֶת *h. f.* Kapitäl.
כּוֹתַרְתָּא (Ez 41, 18) *a. f., pl.* כּוֹתְרָן Ez 41, 18 dass.
כּוֹתֵשׁ *h. m.* 1. Zerdrücken; 2. Gerät zum Zerdrücken.
כָּזַב *h.* 1. lügen, belügen; 2. (bildl.) versiegen. *Pi.* dass. *Pu. pt.* מְכֻזָּב (bildl.) versiegen gemacht (aus dem Leben genommen).
כְּזַב *a. Pa.* dass.
כָּזָב *h. m.* Lüge.
כִּזְבָּא (?) *a. m.* ein Längenmass.
כַּזְּבָנָא *a. m.* Lügner.
כָּזַן *h.* sich scheuen, genieren.
כְּזַן *a.* dass.
כְּזִיב (Gen 38, 5) Ortsname.
כְּזַר (?) *a. Itpe.* grausam sein.
כֹּחַ *h. m.* 1. Kraft, Stärke. כֹּחוֹ unmittelbare Wirkung. כֹּחַ כֹּחוֹ mittelbare Wirkung; 2. Recht.
כָּחַד *h. Ni.* vertilgt werden. *Pi.* ableugnen. *Hi.* vertilgen.
כְּחַד *a. Itpa.* vertilgt werden.
כַּחְדָּא (Gen 13, 6) *a.* zusammen.
כָּחוֹל *h. m.* Augenschminke.
כָּחַח (כָּחָה?) *h.* sich räuspern.
כְּחִישָׁא *a. m.* abgemagert.
כְּחִישׁוּתָא *a. f.* Abmagerung.
כָּחַל *h.* die Augenlider schminken. *pt. pass.* כָּחוּל (vom Auge) glänzend (wie in Folge von Umränderung durch Schminke).
כְּחַל *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* כְּחָלַת 2K 9, 30 dass.; 2. blenden. *Itpe.* geschminkt werden.
כָּחָל *h. m.* Euter.
כַּחְלָא *a. m.* dass.
כְּחָלָא (Est II 1, 3) *a. m.* 1. Augenschminke; 2. eine schwarze Steinart.
כַּחְלִי *h. m.* 1. von der Farbe der Augenschminke (schwarz); 2. כַּחְלִי Cant

5, 14 Or. 1302 Stein von dieser Farbe.
כְּחָלִין *h. m.* schwarze Steinart.
כָּחַשׁ *h.* 1. abmagern. *pt. pass.* כָּחוּשׁ mager; 2. täuschen. *Pi.* heucheln. *Hi.* 1. abmagern; 2. mager, dürftig machen; 3. als Lügner (Lüge) erweisen; 4. widersprechen. *Ho.* als Lügner (Lüge) erwiesen werden. *Hitp.* sich widersprechen.
כְּחַשׁ *a.* abmagern. *Aph.* 1. mager, dürftig machen; 2. als Lügner erweisen, widersprechen. *Itpe.* mager, dürftig werden. *Itpa.* als Lügner erwiesen werden.
כַּחְשָׁא *a. m.* Abmagerung, Verschlechterung.
כטספטיים (bAbZ 39ᵃ MS München כספטיים) l. קְסָפִיאָם, s. dass.
כִּי *h.* 1. dann, wann; 2. so; 3. denn; 4. וְכִי denn etwa?
כִּי *a.* 1. Rut 4, 6 wie, gemäss; 2. als, wenn; 3. so; 4. so dass; 5. denn? (Jes 14, 19 MS כְּיַחַם statt כִּי חָם, Jes 23, 3 MS דִּבְחַצַּד statt דְּכִי חֲצַד).
כִּי *x.* (χῖ) der griechische Buchstabe Chi.
כִּי *a.* (= כְּהָי, כְּהָהִיא) wie jenes.
כִּיאוּרָא *a. m.* Hässlichkeit.
כִּיבָא *a. m., pl. c. suff.* כֵּיבֵיהוֹן Gen 34, 25 Schmerz, Leiden. S. כְּאֵבָא.
כִּיד s. כִּיר.
כִּידוֹן *h. m.* 1. Wurfspiess; 2. (bibl.) Personenname.
כִּידוֹר *m.* Personenname.
כֵּיהָה *h. m.* trübe, dunkel.
כִּיהוּן *h. m.* Priesterornat.
כִּיּוּן (Am 5, 26) Name eines heidnischen Gottes.
כֵּיוָן *h.* sofort. כֵּיוָן שֶׁ 1. sobald als; 2. nachdem. מִכֵּיוָן שֶׁ da ja.
כֵּיוָן (Est II 3, 10) *a.* כֵּיוָן דְּ 1. als; 2. da ja. מִכֵּיוָן דְּ nachdem.
כֵּיוְנָא *a. m.* 1. *pl. f.* כֵּיוְנָן Ez 1, 7 grade; 2. *ind.* כֵּיוָן zuverlässig; 3. *pl. ind.* כֵּיוְנֵי Gn 42, 11 redlich.
כִּיוְנָא *a. m.* Vernunft.
כִּיוְנוּתָא *a. f.* Vernunft.
כֵּיוְנִיתָא (Mi 3, 9, MS כְּוָנִיתָא) *a. f.* Gradheit.
כִּיּוּר *h. m.* Überzug, Verschalung.
כִּיּוּרָא, כִּיּוֹרָא *a. m., pl. c.* כִּיּוֹרֵי 2S 7, 2 dass.
כִּיּוֹר *h. m.* Wasserbehälter des Heiligtums.
כִּיּוֹרָא (Ex 30, 18) *a. m.* dass.
כִּיחַ s. כֹּחַ.
כִּיחַ *h. m.* ausgeworfener Schleim.
כַּיָּל *h. m.* Feldmesser.
כֵּילָא *a. m.* Mass.
כֵּילָה s. כִּלָּה.
כֵּילוּף *x. m.* Beil.
כֵּילוּתָא *a. f.* Mass.
כִּימָה *h. f.* Siebengestirn.
כִּימְתָא *a. f., ind.* כִּימָא Am 5, 8 dass.
כֵּין *h.* s. כֵּן.
כֵּין *a.* s. כֵּן.
כֵּינִי *a.* (= כֵּין הִיא) 1. so ist es; 2. ist es so?
כִּיס *h. m., pl.* כִּיסִין Beutel.
כִּיסָא I *a. m.* 1. *c. suff.* כִּיסָךְ Dt 25, 13 dass.; 2. s. כִּישָׁא.
כִּיסָא (?) II *a. m.* Dornkraut.
כֵּיסָא *a. m.* Holz. S. קֵיסָא.
כִּיסְתָא *a. f.* Beutel.
כִּיעוּר *h. m.* Hässlichkeit.
כִּיף s. כֵּף.
כִּיפָא *a. m.* Demütigung.
כֵּיפָא *a. m.* 1. Nu 20, 8 Felsen; 2. Stein (Edelstein) 3. *c.* כֵּיף Ex 14, 30 Ufer.
כֵּיפָה *h. f.* Stein.
כֵּיפְתָא *a. f.* Ufer.
כֵּיצַד *a.* auf welche Weise?
כִּיר s. כּוּר.
כִּירָה *x. f.* Kauf.
כִּירָה *h. f., du.* (hebr.) כִּירַיִם Lv 11, 35 ein Kochapparat.
כִּירָה I *h. f.* Graben.
כֵּירָה II *h. f.* Gastmahl.
כִּירוֹן s. כַּרְיָא.

כירים s. עָכִיר.
כִּישׁ a. Klingen der Münze im Thonkrug.
כִּישָׁא a. m. 1. Gebund; 2. Bausch (?).
כָּךְ h. so. כָּךְ וְכָךְ 1. so und so; 2. so und so viel. בְּכָךְ dabei. לְכָךְ 1. dazu; 2. deshalb. לְפִיכָךְ daher. אַחַר כָּךְ nachher. שֶׁלְּכָךְ weshalb. הִלְכָּךְ deshalb.
כַּכָּא (Jud 15, 19, MS כְּכָּא) a. m., pl. c. כַּכֵּי(!) Koh 12, 3 Zahn, Kinnbacken. כַּכָּא דְאַקְלִידָא Schlüsselbart.
כַּכְּבָא x. m. (κακκάβη) Topf.
ככדיתא l. כַּכְּרִיתָא.
כַּכֵּי (?) x. m. 1. (κίκκος) Kern; 2. l. כַּכֵּי.
כְּכְלָא x. m. (κυκλάς) Purpurstreifen am Kleide.
כִּכְלָא x. f. (κίχλη) Krammetsvogel.
כָּכְלִין x. m. (κοχλίον) Schnecke, Spirale.
כּוּכְלִיר x. m. (κοχλιάριον) Löffel.
כַּכְלָן (Gen 25, 25 Sab., MS כִּגְלִים, JI כְּבִילָן, JII כִּכְלָן), s. כְּלָן.
כִּכָּר h. m. 1. Laib Brot; 2. Talent; 3. Jordanebene.
כַּכְּרָא (Ex 25, 39) a. m., pl. כַּכְּרִין Ex 38, 25 Talent.
כַּכְּרִיתָא a. f. Honigseim.
כל. וְכַל = וְאָכַל, s. אֲכַל.
כֹּל h. m. 1. alles; 2. jeder; 3. ganz. כָּל שֶׁהוּא irgend etwas. כָּל שֶׁכֵּן um so viel mehr. כָּל עִקָּר überhaupt. לֹא הַכֹּל מִמֶּנּוּ er ist nicht berechtigt.
כּוֹלָּא, כֹּלָּא (Gen 16, 12) a. m., c. כָּל Gn 7, 21, כָּל Gn 1, 12, c. suff. כָּלֵּיהּ Gn 25, 25 dass. כָּלֵּי הַאי alles dies. כָּלֵּי עָלְמָא Est II 1, 1, כָּל עַמָּא jedermann. כֹּל מִדַּעַם Dt 23, 11, כָּל מִדֵּי Est II 2, 9 irgend etwas, alles. כָּל אֵימַת דְּ so oft als. כָּל הֵיכָא דְּ überall, wo. כָּל הֵן דְּ überall, wohin. כָּל דְּכֵן um so viel mehr. כָּל קֳבֵיל Ru 4, 4 vor, in Gegenwart. כָּל קֳבֵל דְּ Koh 5, 15 (MS קֳבֵל) dementsprechend wie, s. כְּ.
כְּלָא I a. 1. pf. 3 pl. כְּלוֹ 1S 6, 10 zurückhalten; 2. verscheuchen. Aph. verscheuchen. Itpe. 1. pf. אִתְכְּלִי Gen 8, 2 zurückgehalten werden; 2. sich hindern lassen.
כְּלָא II a. Aph. 1. pf. אַכְלִי 2S 22, 14 lärmen, schreien, donnern; 2. pt. מַכְלֵי Jerem 1, 15 anschreien, herbeirufen.
כְּלָא III a. 1. zu Ende gehen; 2. zu Grunde gehen. Pa. zu Grunde richten.
כְּלָא IV a. vertrauen.
כְּלָאָה I a. f. ind. Vernichtung.
כְּלָאָה II a. m. Gewahrsam.
כָּלְאָב m. (bibl.) Personenname.
כִּלְאַיִם h. m. du. 1. Mischung zweier Gattungen; 2. Name eines Talmudtraktats.
כָּלַב h. Pi. Hi. heften, nicht kunstgemäss nähen.
כֶּלֶב h. m. Hund.
כַּלְבָּא (Ex 12, 7) a. m., ind. כְּלַב Jes 66, 3 Soc 59 dass.
כלבא l. כַּלְבָּא, s. dass.
כַּלְבָּא a. m., c. suff. כַּלְבֵּיהּ 1S 13, 20 Axt.
כַּלְבָּה h. f. Hündin.
כלבודא (jEr 20[d], Ausg. Ven. כלכודא) l. כַּלְכִּידָא.
כלבית l. בָּלְבִּית x. f. (βολβῖτις) kleiner Tintenfisch.
כַּלְבּוּס I x. m. (κάλπος) Krug, Urne.
כַּלְבּוּס (?) II x. m. zangenförmiger Nagel, Haken (?).
כלבוס 1. Tanch. Balak 13, l. כְּלִינוּס; 2. bBabK 100[b], l. כַּלְכּוּס.
כלופסין s. כלובסין.
כְּלָבַת h. f. Haken (?).
כַּלְבְּתָא a. f. Hündin. שְׁנֵי כ׳ besondere Art von Stichen.
כַּלְדָּאָה x. m. (Χαλδαῖος) Magier.
כלידא s. כַּלִּידָא.
כַּלְדִּי h. m. Magier.
כִּילְדִין (jPes 29[d]) x. m. pl. (χυλῶδες) ausgekochter Saft.
כלידין (BerR 89) l. כְּלִידוֹן x. m. (χλιδών) Schmuck.
כְּלָה s. אֶכְלָא.
כְּלִידְרִין x. m. (χλιδάριον) Halsband.

כָּלָה I *h.* (= כָּלָא) zurückhalten, verscheuchen. כַּלֵּה עוֹרֵב Rabenscheuche. *pt. pass.* כָּלוּי zurückgehalten, sich enthaltend.

כָּלָה II *h.* aufhören, zu Ende sein. *Pi.* 1. vollenden; 2. vertilgen. *Pu. pt.* vertilgt. *Hitp.* vertilgt werden.

כַּלָּה *h. f., pl.* כַּלּוֹת 1. Schwiegertochter; 2. Braut; 3. s. כַּלְּתָא.

כִּלָּה (כִּלָּה?) *h. f.* 1. mit Vorhängen umschlossenes Bett; 2. Vorhang.

כְּלוֹ *h.* (= כְּאִלּוֹ) als ob.

כלו (DtJI 29, 37) l. כְּלֵי, s. כְּלִיתָא.

כְּלוּב *h. m.* Käfig.

כְּלוֹב *h. m.* Axt.

כלום (jSabb 11[b]) l. כַּלּוּם, s. כַּלּוּמָא.

כִּלּוּי *h. m.* 1. Vollendung; 2. Vertilgung.

כִּלּוּל *h. m.* 1. Vollendung; 2. Ganzheit.

כְּלוּם *h.* 1. irgend etwas; 2. etwa?

כְּלוּם (Koh 1, 9, MS כָּל) *a.* dass.

כְּלוֹמַר *h.* das will sagen.

כְּלִי *h. m., pl.* כֵּלִים 1. Gefäss; 2. Behälter; 3. Gerät; 4. Gewand. *pl.* כֵּלִים Name eines Talmudtraktats.

כִּילִי *x. m. pl.* (χίλιοι) tausend.

כילי. כיליי סיליי (BerR 51) ein Tier mit feinen Fühlhörnern.

כִּלְיָא, כִּילְיָא *x. f.* (κοιλία) Ausbauchung.

כִּילְיָאדוֹן *x.* (χιλιάδων) von Tausenden.

כְּלִיבָה *h. f.* Korb, Korbgeflecht.

כַּלִּידָא (Gn 44, 2) *x. m.* (χάλιξ) 1. Becher; 2. Blumenkelch (Blüte).

כְּלָיָה *h. f.* Vertilgung.

כִּלְיָה *h. f., pl.* כְּלָיוֹת Niere.

כיליון (jBer 6[d]) l. כִּילוֹן, s. dass.

כיליונין (EchR I 4 Ar.) l. mit Ausg. Pes. בּוּלְיוֹטִין, s. בּוּלְיָטִים.

כיליות (BerR 28) l. כִּילִיוֹת, s. כִּילוֹן.

כְּלִיוּתָא *a. f.* Vertrauen.

כליכה l. כְּלִיבָה, s. dass.

כָּלִיל *h. m.* (bibl.) Ganzopfer.

כְּלִילָא *a. m.* 1. Ex 29, 6, *pl.* כְּלִילִין, *d.* כְּלִילַיָּא Ri 8, 16, כְּלִילָן Kranz, Krone; 2. Kronenabgabe. כְּלִיל מַלְכָּא Honigklee.

כְּלִילָאָה *a. m.* Eintreiber der Kronensteuer.

כוליר 1. l. כּוּכְלִיר, s. dass.; 2. l. כַּכְלִין, s. dass.

כִּלְיַרְכִין *x. m. pl.* (χιλίαρχος) Chiliarch.

כל ירקין (JalkSch I 944) l. כִּלְיַרְכִין.

כְּלִיתָא *x. f.* (χολή) Zorn.

כַּלֵּךְ *h.* (= כַּלֵּה לָךְ) wende dich doch endlich.

כָּלָךְ *h. m.* eine Art Baumwolle oder Bast.

כִּלְכָּא, כַּלְכָּא *a. m.* dass.

כַּלְכָּא *x. m.* Speicher.

כולכא l. כֻּלְכָּא, s. dass.

כִּלְכּוּל *h. m.* 1. Versorgung; 2. Haarwuchs.

כַּלְכִּיד *x. m.* (χαλκίς) eine Art Häring.

כַּלְכִּידָא *x. m.* dass.

כלכית l. בַּלְבִּית *x. f.* (βολβῖτις) kleine Art Tintenfisch.

כִּלְכֵּל s. כּוּל.

כַּלְכַּלָּה *x. f.* (κάρταλλος) Binsenkorb.

כַּלְכּוּם *x. m.* (von χαλκητάριον?) eine Art Vitriol(?)

כָּלַל *h.* 1. vereinigen, zusammenfassen, einschliessen; 2. eine Regel aufstellen. *Ni.* in einer Regel enthalten sein. *Pi.* bekränzen, krönen. *Pu. pt.* מְכֻלָּל mit eingeschlossen. *Ho. pt.* מֻכְלָל vollendet, vervollständigt.

כלל l. בָּלַל, s. dass.

כְּלַל *a.* vereinigen. *Pa.* 1. *imp. pl.* כַּלִּילוּ Cant 3, 11 krönen; 2. Hochzeit machen. *Aph.* krönen. *Itpa.* 1. gekrönt werden; 2. Hochzeit haben. *Schaph. ipf.* 2 *m. sg. c. suff.* תְּשַׁכְלְלִנַּהּ Gen 6, 16 vollenden. *Ischtaph. pf.* 3 *m. pl.* אִשְׁתַּכְלְלוּ Gen 2, 1 vollendet werden.

כְּלָל *h. m., pl.* כְּלָלִים, כְּלָלוֹת 1. Allgemeines. בִּכְלָל im allgemeinen; כְּלָל וּפְרָט Allgemeines und Besonderes (eine

der Regeln zur Eruierung des Rechts aus dem geschriebenen Gesetz); 2. Princip, Regel; 3. Gesamtheit; 4. Summe.

כְּלָלָא *a. m.*, *pl.* כְּלָלִין 1. Allgemeines; 2. Princip, Regel. מִכְּלָל daraus (aus dem ganzen Inhalt) folgt.

כָּלַם *h. Ni.* beschämt sein. *Hi.* beschämen, tadeln. *Ho. pt.* beschämt.

כְּלַם *a. Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תַּכְלִים 1S 1, 16 beschämen. *pt. pass.* מַכְלַם beschämt. *Itpa. ipf.* 3 *f. sg.* תִּתְכְּלַם Nu 12, 14 beschämt werden, sich schämen.

כלמא l. בְּלָמָא.

כְּלִמָּה *h. f.* Schande.

כלמו (DtJI 29, 4) l. בְּלִיאוּ, s. בְּלָא.

כלמי l. בְּלָמֵי, s. בְּלָמָא.

כְּלָמוּס *x. m.* (χλαμύς) Officiersmantel.

כַּלְמְתָא (Ex 8, 12 MS קַלְמְתָא) *a. f.*, *pl.* כַּלְמִין Laus.

כְּלָן *x. m.* (χλαῖνα) Mantel.

כָּלָן *x. m.* (καλόν) schön.

כילן l. בֵּילָן, s. בֵּילוֹן.

כִּילוֹן *x. m.* (*cilo*) Schmalkopf.

כְּלִינְדִין, כְּלִינְדָא *x. m.* (χλανίδιον) leichtes Obergewand.

כַּלְנִיתָא *a. f.* Mohnart (*Papaver spinosum*).

כְּלִינוּס *x. m.* (χαλινός) Zügel, Zaum.

כְּלוֹנָס, כְּלוֹנְסָא (1 K 6, 4 Soc 59; Or 2210 כְּלַנְסָא) *x. m.* (χελωνίς) 1. Schildkrampe (am Flaschenzug); 2. Schutzdach; 3. Fussgestell.

כְּלִיס *x. m.* (ἄκυλος) essbare Eichel.

כילוס (jSabb 10^b) (?).

כולסא (bSabb 154^b) l. בּוּלְסָא, s. בּוּלוּס.

כליסים, s. אַכְסְלִית.

כליסרקין (Siphre Dt. 317; Ven. 1545 כלים רקים; JalkSch I 944 כל ירקין) l. כִּילִירְכִין, s. dass.

כלעם l. בַּלְעָם, s. dass.

כְּלַפֵּי *h.* 1. gegen hin, gegenüber; 2. in der Richtung auf. כְּלַפֵּי שֶׁ dem gegenüber, dass.

כְּלַפֵּי (Koh 7, 9) *a.* dass. כְּלַפֵּי לְיָא nach welcher Richtung?

כילופוס (PesR 23) l. פִּילַנְתְּרוֹפּוֹס *x. m.* (φιλάνθρωπος) menschenfreundlich.

כלופסין (bNed 50^b) l. בְּלוֹפְסִין *x. pl.* (cf. φιβάλεως) eine Feigenart.

כַּלְקִיד s. כַּלְכִּיד.

כַּלְקְדִיקָה (SchirR 4, 8) *x. f.* (λεκτίκιον) Sänfte.

כְּלַקְטוֹר *x. m.* (λικτώρ) Liktor (Strafvollzieher).

כְּלַקְטֵירִין (falsch VajR 23 כל קטורין) *x. m.* (χαρακτήριον) Bild.

כַּלְקֵי *x. m. pl.* (χαλκός) Kessel.

כַּלְקִים (כולקים) Ortsname (Χαλκίς).

כֻּלִיקוֹס *x. m.* (χολικός für μελαγχολικός) trübsinnig.

כלריה (TosBk 7) l. הַכֹּל דַּיָּהּ.

כַּלְּתָא *a. f.* 1. *c. suff.* כַּלְּתֵיהּ Gn 11, 31 Schwiegertochter; 2. *pl.* כַּלָּן Jer 7, 34, כַּלִּין Braut; 3. *ind.* כַּלָּה, *pl.* כַּלֵּי Bezeichnung der öffentlichen Rechtsbelehrungen vor dem Passah- und Hüttenfeste in Babylonien.

כִּלְּתָא (כִּלְּתָא) *a. f.* 1. mit Vorhängen umschlossenes Bett; 2. Vorhang.

כֵּם. דיכם mit *Suff.* s. דִּיכְמָא.

כְּמָא *a.* דְ כְּמָא Gn 13, 16 wie. כְּמָא o wie, s. כַּמָּה.

כְּמָה *h.* שֶׁ כְּמָה wie.

כַּמָּה *h.* 1. wie viel? wie lang? 2. wie viel!; 3. viel. עַד כַּמָּה bis wann? עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה um wie viel mehr.

כַּמָּה (Gn 47, 8), richtiger כְּמָה *a.* dass. עַל חַד כַּמָּה וְכַמָּה um wie viel mehr.

כְּמֵהָ *h. m.* eine Pilzart.

כְּמְהָא *a. m.* dass.

כְּמוֹ, כְּמוֹת (auch mit Suff.) *h.* wie. כְּמוֹת שֶׁ wie das, was.

כַּמּוֹן *h. m.* Kümmel (*Cuminum cyminum*).

כַּמּוֹנָא (Jes 28, 25) *a. m.* dass.

כְּמוֹנָא s. כְּמָנָא.

כָּאמַי *x.* (χαμαί) zur Erde.

כָּמָךְ *x. m.* säuerliche Zukost.

כְּמָכָא *x. m.* säuerliche Zukost.
כָּמָם *h. m.* Knebel.
כְּמַן *h.* viel.
כָּמַן *h. Pi.* in Versteck legen. *Hi.* verborgen aufstellen, auflauern lassen.
כְּמַן (Ex 21, 13) *a.*, *ipf.* יִכְמוֹן Gn 49, 17 auflauern. *Pa. pt.* מְכַמַּן (!) Thr 3, 10 dass. *Aph.* auflauern lassen. *Itpe. inf. c. suff.* אִתְכְּמוֹנֵיהוֹן Hos 7, 6 sich auf die Lauer legen.
כַּמָּן *h. m.* hinterlistig.
כְּמָנָא (Jos 8, 2, Ri 9, 35) *a. m.*, *c. s.* כְּמָנֵיה Jos 8, 13 Praet. 1. Auflauerung; 2. Hinterhalt.
כְּמָנָה *h. f.* dass.
כַּמְּנוֹן *h. m.* dass.
כומני *x. f.* (χαμεύνη?) Frauensattel (?).
כְּמַנְתָּא *a. f.*, *ind.* כְּמָנָא Nu 35, 20, *pl. c.* כְּמָנַת 1K 2, 5 1. Auflauerung; 2. Hinterhalt.
כָּמַס *h.* verbergen.
כמס l. כָּמַם.
כְּמָסָא *a. m.* Verborgenheit.
כְּמָסְאוֹת *h. f. pl.* in Gruben verborgene Getreidehaufen (?).
כְּמִסַּת (Lv 25, 26) *a.* genug für. כְּמִסַּת דְּ Nu 35, 18 genug, dass.
כִּמְצָא (Jes 24, 17) *a. m.* Grube.
כָּמַר I *h.* warm machen, dünsten. *Pi.* dass. *Ni.* zusammenschrumpfen (nach innen einstürzen) (?).
כָּמַר II *h. Hi.* Netze auswerfen.
כָּמַר III *h. Ni.* (v. רַחֲמִים) rege werden.
כְּמַר I *a.* 1. warm machen, dünsten; 2. zusammenschrumpfen.
כְּמַר II *a.* (v. רַחֲמִין) rege machen.
כּוּמְרָא *a. m.*, *pl. d.* כּוּמְרַיָּא Gen 47, 21 Götzenpriester.
כְּמָרִיתָא *a. f.* gedünstete (warm gemachte) Masse.
כְּמָרְנָא *a. m.* dass.
כמרוסא (BemR 12) l. כַּמְרוֹטְסָא *x. m.* (καμαρωτός) mit gewölbter Decke versehener Wagen.

כְּמֶרֶת (?) *h. f.* gedünstete Masse (von Trauben) (?).
כָּמַשׁ *h.* welk werden. *pt. pass.* כָּמוּשׁ welk. *Ni.* dass.
כְּמַשׁ *a.* dass.
כמת. דיכמת s. דִּכְמָא.
כְּמֻתָּא *a. f.* spitze Mütze.
כָּן *h.* hier, da. מִכָּן von hier, von jetzt ab. עַד כָּן bis hier. S. כָּאן.
כָּן *a.* dass. מִכָּן Est II 1, 1; 5, 1. S. כָּאן.
כֵּן *h.* so. וְכֵן ebenso. כָּל שֶׁכֵּן um wie viel mehr. אֶלָּא אִם כֵּן es sei denn, dass. יָתֵר מִכֵּן mehr als dies. לְכֵן dazu. עַל כֵּן, לָכֵן, בְּכֵן deshalb. אַף עַל פִּי כֵן trotzdem.
כֵּן, כֵּין (Gn 1, 9) *a.* so. עַל כֵּין, עַל כֵּן Ex 20, 11, בְּכֵין, בְּכֵן Gn 30, 15, לְכֵן, לְכֵין (hebr.) Gn 4, 15, Est II 2, 10, 2S 22, 47, מִטּוּל כֵּן, בְּגִין כֵּן, לְפוּם כֵּן, עַל יְדֵי כֵן deshalb. אֲפִילּוּ כֵן trotzdem. בְּכֵין Gn 13, 7 damals, Cant 1, 14 sodann, Thren 1, 2 so. מִבְּכֵין 1. 2S 6, 22 Soc 59 mehr als dies; 2. 2S 28, 14 von da ab. דִּלָא כֵן, דִּילָא כֵן, דִּי לָא כֵן, דִּלְכֵן wo nicht, sonst. עַל מְנַת כֵּן unter dieser Bedingung. כָּל דִּכֵן um wie viel mehr. בָּתַר כֵּין Gn 18, 5, מִן בָּתַר כֵּן später, nachher.
כֵּן *h. m.*, 1. *pl.* כַּנִּין Gestell; 2. Standort, Stellung; 3. Wagebalken (?).
כְּנָא *a. Pa.* 1. benennen, einen Beinamen geben; 2. umschreiben. *Itpa. pf.* 3 *m. pl.* אִתְכְּנִיּוּ (!) Jes 1, 4, l. אִתְכַּנִּיוּ benannt werden, sich benennen.
כַּנָּא I *a. m.* Stellung, Platz.
כַּנָּא II, כַּנָּא *a. m.* eine hohle Hand voll.
כִּנְגַּר *x. m.* Saft der Artischoke (*Cynara scolymus*).
כַּנְדְּרָא I *x. m.* (κάνδυς) Kleid mit weiten Ärmeln.
כַּנְדְּרָא II *x. m.* 1. Krug, Kanne; 2. eine gewisse Unregelmässigkeit der Lunge.
כנדוקא *m.* Beiname eines Mannes.
כִּנָּה *h. f.*, *pl.* כִּנִּים 1. Laus; 2. Made.

כַּנָּה *h. f.* Gestell.

כָּנָה *h. Pi.* 1. benennen, einen Beinamen geben; 2. umschreiben, auf verhüllende Weise ausdrücken. *Pu. pt.* מְכֻנֶּה benannt.

כנהידון (bKer 3b Ar.) l. כִּנְּתִיהוֹן (?), s. כִּנְּתָא.

כִּנּוּי *h. m.* 1. Beiname; 2. umschreibende Benennung.

כִּנּוּיָא *a. m.* dass.

כָּנוּנָא *a. m.* tragbarer Herd.

כנוני (jAbZ 39c) Name eines babylonischen Festes. (bAbZ 11b חנוני) (?).

כִּנּוּס *h. m.* 1. Hineinthun; 2. Sammeln.

כִּנּוּפְיָא *a. m.* Gemeindeversammlung.

כִּנּוֹר *h. m.* Saiteninstrument.

כִּנּוֹרָא (Gn 4, 21, MS כִּנָּרָא) *a. m.* dass.

כָּנוֹשְׁאָה *a. m.* der Ausfegende.

כנוותה (jAbZ 39c) Name eines babylonischen Festes. (bAbZ 11b אקניתיה, אקנית').

כְּנֵיָא. כ' פרווא (bChull 62b Ar.) Vogelname. S. בוניא.

כִּנִּים vgl. קִנִּים, s. קֵן.

כִּנִּימָה *h. f., pl.* כִּנִּימִיּוֹת Ungeziefer.

כְּנִיסָה *h. f.* 1. Hineingehen; 2. Versammlung. יוֹם הַכְּנִיסָה Tag des Hereinkommens zur Stadt (Markttag), d. h. Montag oder Donnerstag.

כְּנִישָׁא *a. m.* Versammlung. כְּנִישׁ Dt 16, 8, viell. *imp.* v. כְּנַשׁ.

כְּנִישׁוּתָא *a. f.* Sammlung.

כְּנִשְׁתָּא, כְּנִישְׁתָּא, כְּנִישְׁתָּא *a. f.* 1. *pl. c.* כְּנִישַׁת Gn 1, 10, כְּנִישַׁת Lv 11, 36 Sammlung; 2. gottesdienstliche Versammlung. בֵּי כ', בֵּית, *pl. d.* בָּתֵּי כְּנִישָׁתָא Ri 5, 9 Versammlungshaus, Synagoge; 3. (ohne בֵּית) *pl. d.* כְּנִישָׁתָא Mi 7, 11 Versammlungshaus, Synagoge; 4. Gemeinde. S. auch כְּנִשְׁתָּא.

כָּנַן *h. Pi.* winden. *Pu. pt.* gewunden.

כָּנַס *h.* 1. hineinbringen, sammeln; 2. heimführen (das Weib). כְּנוּסָה geehelicht; 3. eingehen, kleiner werden; 4. zurücktreten. כָּנוּס eingebogen. *Ni.* 1. eingehen, hineingehen; 2. heimgeführt werden; 3. eingebogen sein. *Pi.* sammeln, versammeln. *Hi.* hineinbringen, einführen. *Hitpa.* 1. sich versammeln; 2. kleiner werden.

כְּנַס *a.* 1. versammeln; 2. heimführen; 3. eintreten. *Pa.* sammeln. *Itpa.* sich versammeln.

כְּנֵסִיָּה *h. f.* 1. Vereinigung; 2. Vereinigunsstätte.

כְּנֶסֶת *h. f., pl.* כְּנֵסִיּוֹת 1. Sammlung, Versammlung. בֵּית הַכְּנֶסֶת Versammlungshaus (Synagoge); 2. Versammlungshaus (Synagoge); 3. Gemeinde. כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה die grosse Versammlung (die Volksvertretung zur Zeit Esra's und Nehemia's).

כְּנִסְתָּא *a. f.* Versammlungshaus (Synagoge).

כְּנַע *a., pf. c. suff.* כַּנְעֵינַנִי Thr 3, 16 beugen. *pt. pass.* כְּנִיעַ gebeugt. *Itpe. pf.* 2 *sg.* אִתְכְּנַעְתָּא 2K 22, 19 sich demütigen.

כנעה (jNed 37d) l. נִנְעָא, s. dass.

כְּנַעַן Eigenname einer Person, eines Volkes und Landes.

כְּנַעֲנָאָה (Gn 12, 6) *a. m.* Kanaaniter, Phönicier.

כְּנַעֲנִי *h. m.* dass.

כָּנַף *h. Ni.* sich verbergen.

כְּנַף *a.* 1. versammeln, sammeln; 2. sich versammeln. *Pa.* 1. sammeln; 2. falten. *Itpe.* 1. *pt. pl.* מִתְכַּנְּפִין Cant 8, 7 (MS מִתְכַּנְּשִׁין) sich versammeln; 2. zusammengedrückt werden.

כָּנָף *h. f. m., du.* כְּנָפַיִם 1. Flügel, Schwinge; 2. Achsel, Schulter; 3. Arm, Hand; 4. die beiden Teile der Doppelflöte; 5. Zipfel, Ende; 6. Spitze, Ecke. קִבֵּל לִכְנָפַיִם aufnehmen (als Chaber) für Händewaschung. הִכְנִיס תַּחַת כַּנְפֵי הַשְּׁכִינָה unter die Fittige

Gottes bringen (ins Judentum einführen). גִּלָּה רָאָה כְּנַף אָבִיו, das vom Vater berührte Weib berühren.

כַּנְפָּא *a. f.* 1. *d.* כַּנְפָּא 1 K 6, 24 *pl. c. suff.* כַּנְפוֹהִי Lv 1, 17, כַּנְפַהָא Mal 3, 20 Flügel; 2. *pl. c.* כַּנְפֵי Dt 22, 12 Zipfel; 3. Arm; 4. Schoss. בַּת כַּנְפָּא Dt 14, 13 eine Vogelart.

כִּנָּרָא (Gn 4, 21) *a. m.* Saiteninstrument.

כִּינָרָא *x. m.* (κινάρα) Artischocke.

כָּנַשׁ *h. Hitpa.* sich versammeln.

כְּנַשׁ *a.* 1. *ipf.* 2 *m. sg.* תִּכְנוֹשׁ Dt 28, 39 sammeln, versammeln; 2. wegfegen. *Pa. ipf.* 1 *sg.* אֲכַנֵּישׁ Ez 11, 17 dass. *Aph. pf.* אַכְנֵישׁ Ex 35, 1 dass. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְכְּנֵישׁ Gn 25, 8 sich versammeln; 2. sterben. *Itpa. imp. pl. m.* אִתְכַּנַּשׁוּ Gn 49, 1 sich versammeln.

כְּנָשָׁא (Ex 34, 22) *a. m.* Einsammeln, Ernte.

כְּנִשְׁתָּא *a. f.* 1. *ind.* כְּנִשָׁא Jes 1, 4, *pl.* כְּנִשָׁן Gen 17, 16, *c.* כְּנִשַׁת Gen 35, 11; 48, 4 Haufe, Menge; 2. Versammlung. בֵּית כְּנִשְׁתָּא Synagoge; 3. Synagoge. 4. *d.* כְּנִשְׁתָּא Ex 16, 2 Gemeinde; 5. Volksvertretung. כְּנִשְׁתָּא רַבְּתָא Cant 6, 5 die Volksvertretung zur Zeit Esra's. S. כְּנִישְׁתָּא.

כּוּנְשְׁרָא *x. m.* Nabel.

כַּנְּתָא *a. f.* 1. 1 K 17, 31 Gestell; 2. Mastdarm.

כַּנְּתָא *a. f.* Laus, Ungeziefer.

כֻּנְּתָא *a. m., pl. d.* כּוּנָתַיָא (!) Ex 9, 32 Spelt (*Triticum Spelta*).

כַּנְּתָא *x. f.* (κάνης) Rohrgeflecht.

כְּסָא I *a., pt. pass.* כְּסֵי 1S 3, 1; 21, 3, *d.* כְּסְיָא verborgen. *Pa.* 1. *pf.* 3 *f. sg.*, כַּסִּיאַת Gn 38, 15 verhüllen, bedecken, zudecken; 2. *ipf.* 1 *pl.* נְכַסֵּי Gn 47, 18 verbergen. *Itpa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּתְכַּסֵּי Dt 22, 12 sich bedecken; 2. *ipf.* 3 *m. sg.* יִתְכַּסָּא Gn 18, 14 verborgen sein, sich verbergen.

כְּסָא II *a.* zurechtweisen.

כָּסָא (Gn 40, 11) *a. m., pl.* כָּסִין Becher. בֵּי כָסָא der zweite Magen der Wiederkäuer (?).

כֶּסֶא, **כֶּסֶה** *h. m.* abnehmender Mond.

כִּסֵּא *h. m., pl.* כִּסְאוֹת, כִּסְּיוֹת Stuhl. בֵּית הַכִּסֵּא Abtritt.

כֻּסְבָּר *x. m.* Koriander (*Coriandrum sativum*).

כֻּסְבַּרְתָּא *x. f.* dass.

כְּסִיגָרוֹן *x. m.* (ὀξύγαρον) saure Fischbrühe.

כַּסְדָּאָה *a. m.*, l. *pl. d.* כַּסְדָּאֵי Gn 11, 28 Babylonier. S. כַּשְׂדָּאָה.

כָּסָה *h., pt. pass.* כָּסוּי verhüllt. כְּסוּי עֵינַיִם blind. *Ni.* verborgen, verschwunden sein. *Pi.* 1. bedecken; 2. verhüllen; 3. verheimlichen. *Pu. pt.* מְכֻסֶּה verhüllt, verborgen. *Hitpa.* 1. verborgen sein; 2. sich verhüllen, kleiden.

כִּסּוּחַ *h. m.* Beschneiden, Verschneiden.

כִּסּוּי *h. m.* 1. Bedecken; 2. Bedeckung, Deckel.

כִּסּוּיָא *a. m.* 1. Bedeckung; 2. *d.* כִּסּוּיָא Est II 6, 10 (MS כְּסוּיָא) Gewand; 3. Verborgenes.

כִּסּוּפָא *a. m.* 1. Schande; 2. *pl. c. suff.* כִּסּוּפֵיהוֹן (!) Thr 3, 61 Beschämung, Beschimpfung; 3. Scham.

כְּסוּת *h. f.* Bekleidung.

כְּסוּתָא (Ex 22, 25) *a. f.* 1. dass; 2. *c.* כְּסוּת Gn 20, 16 Verhüllung.

כָּסַח *h.* 1. beschneiden, verschneiden; 2. abschneiden. *Pi.* dass.

כְּסַח *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּכְסַח Lv 23, 3 dass. *Pa.* dass.

כוסטריינוס (SchirR 6, 11) l. כּוּסְטוּדְיָנוּס *x. m.* (κουστωδιανός) Wachtposten.

כְּסִי s. כְּסָא I.

כוסיא (ExJI 22, 8) l. בּוּסְיָא, s. בַּסְיָא.

כסידא (Ex JI 9, 31) l. בַּבִּירָא, s. dass.

כְּסִיָּה *h. f.* Verhüllung.

כְּסִיל *h. m.* 1. thöricht; 2. Sternbild Orion.

כְּסִילָא *a. m.* 1. thöricht; 2. *d.* כְּסִילָא Am 5, 8 (MS כְּסָלָא) Orion.

כְּסִיפָא Ortsname.
כְּסִיפוּתָא *a. f.* Scham, Sichschämen.
כְּסִיתָא I *a. f.* Bedeckung.
כְּסִיתָא II *a. f.* Koralle.
כסכס, כסך (?) *x. m.* (κρίκος) Ring (?).
כִּסְכּוּס *h. m.* Abreiben, Ausreiben.
כִּסְכֵּס s. כָּסַס.
כַּסְכֵּס s. כְּסַס.
כַּסְכְּסָיָה (?) *m.* Personenname (Zerreiber ?).
כָּסַל *h.*, *pt. pass.* כָּסוּל mit unregelmässiger Lende.
כֶּסֶל *h. m.*, *pl.* כְּסָלִים Lende.
כִּסְלָא I *a. m.* dass.
כִּסְלָא (Am 5, 8) II *a. m.* das Sternbild Orion. S. כְּסִילָא.
כִּסְלָא III *a. m.*, gehäufelte Erde (zwischen den Ackerfurchen).
כִּסְלֵו (Sach 7, 1) Name des neunten Monats.
כַּסְלוּחָאָה *a. m.*, *pl. d.* כַּסְלוּחָאֵי Gn 10, 14 ein Volksstamm.
כֻּסֶּמֶת *h. f.*, *pl.* כֻּסְּמִין Spelt (*Triticum spelta*).
כְּסַן *a. Pa. Aph.* zurechtweisen, züchtigen.
כֶּסֶן *h. m.*, nur *pl.* כִּסְנִין geröstete Körner.
כִּסְנָא *a. m.* 1. *pl.* כִּסְנִין 1 K 14, 3 (MS כִּיסָנִין) dass.; 2. Jos 9, 5 (Ausg. Praet. כִּסְנִין) vertrocknete Krumen.
כַּסְנָא *a. m.* Lehm, Kot.
כיסנא (bSabb 138ᵇ) s. כסך.
כיסנית (jPes 37ᵇ Ausg. Krot.; Ausg. Ven. כיסני׳) l. כִּסְנִין, s. כֶּסֶן.
כָּסַס *h.* 1. kauen (ohne herunter zu schlucken); 2. (bibl.) zählen, rechnen. *Pilp.* 1. kauen; 2. reiben.
כְּסַס I *a.* dass. *Aph.* kauen lassen. *Palp.* reiben.
כְּסַס II *a. Aph.* tadeln.
כְּסִיסְטָא *x. f.* (ξέστης), *pl.* כְּסִיסְטָאוֹת (BerR 3 Ausg. Ven. 1545) Mass (Sextarius), etwa ½ Liter.
כְּסוּסְטְרָא *x. f.* (ἐξώστρα) Gesims, Ausbau, Balkon.

כָּסַף *h. Hi.* 1. blass werden, hell werden; 2. geringer werden; 3. beschämen.
כְּסַף *a.* sich schämen. *Pa. Aph.* Schande bereiten. *Itpe.* 1. sich schämen; 2. beschämt werden.
כסף. כסופים (Siphre Dt § 13) l. nach Siphre Num § 92 פְּסִיפִים *x. m.* (ψηφίστης) Rechner (?).
כֶּסֶף *h. m.* 1. Silber; 2. Silbermünze (Sekel); 3. Geld.
כַּסָּף *h. m.* Silberarbeiter.
כַּסְפָּא I (Gn 47, 8) *a. m.*, *ind.* כְּסַף Dt 23, 20; 1. Silber; 2. Sekel; 3. Geld.
כַּסְפָּא *a. m.*, nabat. für חַסְפָּא, s. dass.
כִּסְפָּא *a. m.* Trester.
כְּסַפְיָאס *x. m.* (ξιφίας) Schwertfisch.
כִּסְפָּן *h. m.* Trester.
כַּסְפְּתָא *a. f.* Geldkasten.
כספתיאס (bChull 66ᵇ) l. כְּסַפְיָאס, s. dass.
כסרא (Hiob 18, 13) l. בִּסְרָא, s. dass.
כְּסוּרְיָא *x. f.* (ἐξορία) Verbannung.
כֶּסֶת *h. f.*, *pl.* כְּסָתוֹת 1. Kissen, Polster; 2. Fleischmasse.
כִּסְּתָא (Gn 42, 27) *a. f.*, *pl.* כִּסִּין Häcksel. כִּסָּא דְהַרְסָנָא Zerhacktes von einer Fischart.
כְּעִירוּת *h. f.* Hässlichkeit.
כַּעֲכָא *a. m.* Kuchenart.
כִּעְכֵּעַ *h.* ein Geräusch machen.
כַּעֲכַע *a.* dass.
כְּעַן *a.* 1. Nu 22, 4 jetzt. מִכְּעַן Jes 9, 6 von jetzt ab. עַד כְּעַן Gn 43, 28 bis jetzt; 2. Gn 38, 16 nun denn; 3. Gn 13, 9 doch.
כָּעַס *h.* zürnen, verdrossen sein. *Hi.* erzürnen.
כְּעַס *a.* zürnen. *Aph.* erzürnen.
כעוס (bSabb 62ᵇ) l. עֲכִים, s. dass.
כַּעַס *h. m.* Zorn, Ärger.
כַּעְסָא *a. m.* dass.
כָּעַר *h.*, *pt. pass.* כָּעוּר 1. hässlich; 2. unpassend. *Pu. pt.* מְכוֹעָר dass. *Hitpa.* hässlich erscheinen.

כָּעַר *a. Pa. pt.* מְכָעַר, *f.* מְכָעֲרָא Nah 3, 6 (MS *Aph.* מַכְעֲרָא) hässlich.

כַּף *h. f.* 1. *du.* כַּפַּיִם Hand; 2. Handschuh; 3. Sohle; 4. Klaue, Tatze; 5. Stück; 6. Palmzweig; 7. Schamhügel; 8. *pl.* כַּפּוֹת, כַּפִּין Löffel, Kelle, Schale; 9. Wagschale; 10. Buchstabe כ; 11. l. כֵּף.

כֵּף *h. m.* 1. Fels; 2. Ufer.

כֵּפָא s. כֵּיפָא.

כַּפָּא *a. m., pl.* כַּפִּין 1. Hand; 2. Gebund; 3. Schale. כַּפָּא דְמוֹחָא Hirnschale; 4. Schulter (?); 5. der griechische Buchstabe κάππα.

כְּפָא *a. m.* Schale, Deckel.

כְּפָא *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* כְּפַת Ez 17, 7 krümmen, beugen, umstürzen, verrücken; 2. zwingen. *Aph.* dass. *Itpe.* umstürzen, einfallen.

כָּפָה *h.* dass. כְּפוּי טוֹבָה undankbar. *Ni.* 1. umgestürzt werden; 2. *pt.* נִכְפֶּה besessen (epileptisch).

כִּפָּה *h. f.,* 1. *pl.* כִּפִּין Palmzweig; 2. Bogen; 3. Gewölbe; 4. gewölbter Raum (Gefängniszelle); 5. Kopfbedeckung; 6. Wellenberg. כִּפַּת הַיַּרְדֵּן eine Ingredienz des Räucherwerks.

כְּפוֹר I *h. m.* Reif.

כְּפוֹר II *h. m,* Becher, Schale.

כפויי (bEr 29ᵇ) l. כְּפָיֵי, s. כְּפָיָא.

כִּפֻּר *h. m.,* meist *pl.* כִּפּוּרִים Sühne, Versöhnung. מְחֻסַּר כִּפּוּרִים ein Aussätziger, dessen Reinigung zwar begonnen hat, aber noch nicht (durch Darbringung der vorgeschriebenen Opfer) vollendet ist.

כִּפּוּרָא *a. m., pl. d.* כִּפּוּרַיָּא Ex 29, 36 dass. יוֹמָא דְכִפּוּרַיָּא Lv 23, 27 Versöhnungstag.

כְּפוֹרָא I *a. m.* Reif.

כְּפוֹרָא II *a. m.* Becher, Schale.

כְּפוֹרָא III *a. m., pl.* כְּפוֹרִין Cant 4, 13 Cyperblume (*Lawsonia inermis*).

כִּפּוּרֵי *a.* (*Inf. Pa.* v. כְּפַר) בֵּית כִּפּוּרֵי Lv 16, 2, 1K 6, 5 Sühnestätte, das Allerheiligste im Heiligtum.

כַּפֹּרֶת *h. f.* Deckel der Bundeslade. בֵּית הַכַּפֹּרֶת das Allerheiligste.

כַּפּוּרְתָא (Ex 25, 17, MS כַּפּוֹרְתָּא) *a. f.* dass.

כְּפוּת *h. m.* Fessel.

כְּפוּתָא (?) *a. f.* Mistfladen. S. כּוּפִיתָא.

כְּפַח *h. m.* Riese.

כְּפָיָא *a. m.* Mistfladen.

כְּפִיָּה *h. f.* Umstürzen.

כָּפִיל *h. m.* das Doppelte.

כְּפִילָא *a. m.* dass.

כְּפִילָה *h. f.* Verdoppelung (des Erbes).

כְּפֵילְתָא (Gn 23, 19) *a. f.* Doppeltes (Bezeichnung des Grundstückes, welches Abraham als Erbbegräbnis erwarb).

כְּפִינָא s. כַּפְנָא.

כְּפִים *h. m.* 1. eine Art Baustein; 2. l. כַּפַּיִם, s. כַּף.

כְּפִיפָה I *h. f.* Bücken.

כְּפִיפָה II *h. f.* 1. Geflecht, Korb; 2. Gefängnis.

כְּפִיפְתָא *a. f.* dass.

כְּפִירָה *h. f.* Ableugnung.

כְּפִישָׁה *h. f.* Gefäss mit eingebogenem Rand.

כְּפִיתָה *h. f.* Binden.

כַּפְכַּף *h. m.* Schale.

כָּפַל I *h.* verdoppeln. *pt. pass.* כָּפוּל doppelt. *Ni.* verdoppelt werden. *Hi.* doppelt machen. *Ho.* mit Verdoppelungen versehen.

כָּפַל II *h.* kümmern. *Ho.* sich kümmern, sich mühen.

כְּפַל I *a., pt. pass.* כְּפִיל Cant 8, 7 (MS כְּפוּל) doppelt. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *m. pl.* אִתְכְּפִילוּ Jes 38, 12 verdoppelt werden; 2. sich zusammenthun.

כְּפַל II *a. Itpe.* sich kümmern.

כֶּפֶל *h. m., c.* כֶּפֶל, *du.* כִּפְלַיִם das Doppelte.

כִּפְלָא *a. m.* dass.

כַּפְלָא *a. m.* Lende.

כִּפְלָה (Jes 40, 4) *a. m.* Unebenes.

כְּפָלָא *x. m.* (κέφαλος), *pl.* **כְּפָלְיוֹת, כְּפָלָאוֹת** ein Seefisch (?).

כפלון (BerR 59; Ausg. Konst. **סילון**) l. **פִּילוֹן**, s. dass.

כפליין (jNidd 50ᵃ) l. **כְּפַלְיוֹן**, s. **פִּלְיוֹן**.

כיפליסין (jPea 20ᵃ) l. **קוֹלְפְּסִין**.

כָּפַן *h.*, *pt. pass.* **כָּפוּן** hungrig.

כְּפַן, **כְּפֵן** I *a.*, *pf.* 3 *f. sg.* **כְּפֵינַת** Gn 41, 55, *impf.* **יִכְפַּן** hungern. *Aph. pf.* 3 *m. sg. c. suff.* **אַכְפְּנָךְ** Dt 8, 3 hungern lassen.

כְּפַן (?) II *a.* krümmen.

כַּפְנָא (Gn 12, 10) *a. m.* Hunger, Hungersnot.

כַּפְנָא (Jes 58, 7 Soc 59, Am 8, 11) *a. m.*, *ind.* **כְּפִין** Am 8, 11 hungrig.

כְּפָנִית *h. f.* unreife Datteltraube.

כְּפָנִיתָא, **כַּפְנִיתָא** *a. f.* dass.

כְּפַס *a.*, *pt. pass. f. pl.* **כְּפִיסָן** Est II 1, 16 angeheftet. Wohl zu lesen **כְּפִיתָן**, s. **כְּפַת**.

כפע *Hi. pt.* **מַכְפִּיעַ** BerR 28 Ar., l. **מַפְקִיעַ**, s. **פָּקַע**.

כָּפַף *h.* 1. beugen, krümmen. *pt. pass.* **כָּפוּף** gekrümmt, krumm; 2. umstürzen; 3. zwingen. *Ni.* 1. gebeugt, gebogen werden; 2. umgebogen werden.

כְּפַף *a.* 1. *pf.* **כַּף** Est II 1, 6 (MS Or. 2377 **כְּף**), *pt. act.* **כָּפֵיף** Jes 58, 5, *pt. pass. f.* **כְּפִיפָא** Est II 5, 1 beugen, biegen; 2. umstürzen. *Pa. inf.* **כַּפָּפָא** Ez 17, 6 (MS **כְּפָפָא**) dass.

כַּפַּפְתָּא s. **כְּפִיפְתָא**.

כָּפַר *h.* verleugnen, ableugnen. *pt.* **כּוֹפֵר** Gottesleugner. *Hi.* zum Leugner machen. *Pi.* sühnen. *Hitpa.* gesühnt werden.

כְּפַר *a.* 1. abwischen; 2. *pt. m. pl.* **כָּפְרִין** Jer 2, 27 leugnen, ableugnen. *Pa.* 1. abwischen; 2. *ipf.* 3 *m. sg.* **יְכַפַּר** Lv 5, 18 sühnen. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* **תִּתְכַּפַּר** Est II 3, 8 weggetilgt werden; 2. *pf.* 3 *m. pl.* **אִתְכַּפַּרוּ** Ex 29, 33 gesühnt werden.

כְּפָר *h. m.*, *pl.* **כְּפָרִין** Dorf.

כַּפְרָא, **כְּפַרָא** *a. m.* 1. dass. 2. Ortsname.

כְּפְרָא I *a. m.* Sühngeld.

כֻּפְרָא (Gn 6, 14) II *a. m.* Asphalt.

כֻּפְרָא III *a. m.* Blütenrispe der Palme.

כַּפְרָאָה *a. m.* vom Dorfe, ländlich.

כַּפָּרָה *h. f.* Sühne.

כְּפְרוֹסָאָה *a. m.* (v. Κύπρος) Einwohner von Cypern.

כִּפְרָה Ortsname.

כַּפְרִי *h. m.* 1. vom Dorfe, Dörfler; 2. Cyprenser (?).

כַּפְרִי Ortsname.

כַּפְּרָן *h. m.* Ableugner.

כְּפַרְנָא, **כַּפְרָנָא** *a. m.*, *pl. c. suff.* **כַּפְרָנֵיהוֹן** Nu 32, 41 Dorf.

כַּפְרָנוּת *h. f.* Ableugnung.

כֻּפְרְתָא s. **כְּפוֹרְתָא**.

כָּפַשׁ *h.*, *pt. pass.* **כָּפוּשׁ** eingebogen. *Ho. pt.* **מֻכְפָּשׁ** niedergedrückt.

כְּפַשְׁנָא s. **כְּבְשָׁנָא**.

כָּפַת *h.* binden, fesseln. *Ni.* gebunden werden. *Pi.* zusammenbinden. *Pu. pt.* **מְכֻפָּת** gebunden.

כְּפַת I *a.*, *pf. c. suff.* **כַּפְּתֵיהּ** Cant 1, 13 dass. *Pa.* 1. *inf.* **כַּפָּתָא** Cant 7, 5 dass.; 2 *pf.* **כַּפֵּית** Nu 17, 23 reifen.

כְּפַת (?) II *a. Itpe.* kümmern. S. **אֲכַף** II.

כֶּפֶת *h. m.* Band, Fessel, Kette.

כִּפְתָּא *a. m.* dass.

כִּפָּתָא *a. m.* Fesselung.

כַּפְתָּא *a. f.* Korb, Schwinge.

כִּפְתָּא *a. f.* 1. Gewölbe; 2. Jer 20, 2 (MS **כִּפְתָּא**) 3 (MS **כִּיפְתָּא**) Gefängniszelle.

כְּפַתָּא *a. f.* Mistfladen.

כַּפֶּתֶה *h. f.* Band, Verschnürung.

כַּפְתּוֹר *h. m.* Knauf.

כַּצְטְרָא *x. f.* (*castra*) l. **כצוטרא**, **כצוצטרא** Kriegslager.

כַּר *h. m.*, *pl.* **כָּרִים** Polster, Matratze.

כָּרָא *a. m.*, *pl.* **כָּרִין** Thr 2, 21 dass.

כְּרָא I *a.*, *ipf.* **יִכְרֵי** Ex 21, 33 graben. *Itpe.* gegraben werden.

כְּרַב *a.* 1. pflügen; 2. l. כְּרַךְ.

כְּרְבָא *a. m.* Pflügen. בֵּי כְרְבָא gepflügtes Feld.

כְּרְבָא, כְּרָבָא *x. m.* (κράμβη) Kohl.

כרביתא (bBabK 85ª Ar.) l. כְּרְכִּיתָא, s. dass.

כִּרְבֵּל (?) *h.* sieben.

כֻּרְבְּלָא, כּוּרְבְלָא *x. m.* (χοραύλης) Flötenbläser.

כַּרְבֹּלֶת *h. f.* Kamm des Hahns.

כַּרְבַּלְתָּא *a. f.* 1. dass.; 2. eine Art Mantel (?)

כִּרְבֵּק (?) *a.* schreien.

כְּרַגָא (Koh 2, 18) *a. m.* Kopfsteuer.

כְּרַדּוּ Ortsname.

כַּרְדּוּטָא *x. m.* (χειριδωτός), *ind.* כַּרְדּוּט 1S 2, 18, *pl.* כַּרְדּוּטִין Jer 7, 18 Ärmelkleid.

כרדכאות (Siphre Num § 158) l. כַּרְנְבָאוֹת, s. כְּרְנְבָא.

כָּרָה I *h.* graben.

כָּרָה II *h.* häufen.

כָּרָה III *h.* *Hi.* bewirten.

כְּרֵה *a.* krank sein. *Itpe.* Schmerz empfinden.

כְּרְהָא *a. m.* Krankheit.

כְּרְהָנָא *a. m.* dass.

כְּרוּב *x. m.* (κράμβη) Kohl.

כְּרוּב *h. m.* Kerub.

כְּרוּבָא *a. m.*, *pl.* כְּרוּבִין Ex 25, 18 dass.

כְּרוּבָא *a. m.*, *c.* כְּרוּב Gen 35, 16 Morgen (soviel ein Joch Ochsen an einem Tage pflügen kann).

כְּרוּבְתָא *x. f.* (κρωβύλος?), *pl. c.* כְּרוּבַת Sach 14, 20 (MS כְּרוּרַת) Federbusch.

כָּרוֹז *x. m.* (κήρυξ?) Ausrufer, Herold.

כְּרוֹזָא *x. m.*, *ind.* כְּרוֹז Ex 36, 6 dass.

כְּרַוְיָא *a. m.* eine Kümmelart (*Carum Carvi*).

כְּרוּיָה (jPes 30ª) im Text zu streichen.

כְּרוּכָא *a. m.* 1. Darm; 2. Herumwandern; 3. s. כְּרְזָבָא.

כְּרוּפִיתָא (?) *a. f.* Händlerin.

כְּרוּשִׁיתָא *a. f.* eine Art Gebäck.

כְּרוּת *h. m.* Scheidung.

כָּרַז *x.* (κηρύσσω?) öffentlich ausrufen. *Hi.* dass.

כְּרַז *x.* (κηρύσσω?) dass. *Aph. pf.* 3 *sg.* אַכְרֵיז Jon 3, 7, *pt. pl.* מַכְרִיזִין Est II 6, 9 dass.

כְּרוֹז *x. m.* (κρωσσός) Krug.

כְּרְזָא *a. m.* eine Art Heuschrecke (?).

כַּרְזְבָא (LevJI 11, 22; MS כרוכא), כַּרְזוּבָא *x. m.* eine Heuschreckenart. Vgl. אַרְזְבוּנִית.

כַּרְזִילָא *x. m.*, *pl. c. suff.* כַּרְזִילָהָא Cant 1, 8 (MS כַּרְזִילָהָא) Viehhüter, Hirt.

כְּרָזִים Ortsname.

כַּרְזִימִין, כַּרְזְמִין *x. m. pl.* (γάρισμα) Fischbrühe mit Lupinen.

כרזניתא (bBabM 40ᵇ) l. כַּרְזְנִיתָא, s. dass.

כֵּרַח *h.* *Hi.* nötigen, zwingen.

כֹּרַח *h. m.*, mit *Suff.* z. B. עַל כָּרְחִי, בְּעַל כָּרְחִי trotz.

כָּרְחָא *a. m.*, mit *Suff.* בְּעַל כָּרְחָךְ 2S 2, 16 dass.

כַּרְטִיסָא *x. m.* (χάρτης) Dokument (Blatt).

כִּירֵי *x.* (χαῖρε) Heil dir!

כִּירִי *x. m.* 1. (χείριος) Sklave; 2. (κύριε) Herr (?).

כְּרִי *h. m.*, *pl.* כְּרָיִם Körnerhaufe.

כַּרְיָא I *a. m.*, *pl.* כּוּרְיָן, כִּירְיָן, כְּרְיָן dass.

כַּרְיָא II *a. m.* Brunnen.

כַּרְיָא III *a. m.* leidend, gering.

כַּרְיָא IV s. קַרְיָא.

כְּרִיָּה *h. f.* Graben (einer Grube).

כְּרִיהָא *a. m.* krank.

כְּרִיהוּתָא (bSabb 10ª Ar) l. טְרִיחוּתָא, s. טַרְחוּתָא.

כְּרִיוּתָא *a. f.* Leiden.

כְּרִיתָא l. כְּרִיהָא, s. dass.

כָּרִיךְ *h. m.* Wirbel (im Wasser) (?).

כְּרִיכָא *a. m.* 1. Rolle, Bündel; 2. im Kreise herumgehend.

כְּרִיכָה *h. f.* 1. Umwinden, Umwickeln; 2. Gebund, Bündel.

כְּרִיכְתָא *a. f.* Gebund.

כְּרִיסָא *a. f.*, *pl.* כְּרִיסָן, כַּרְסָן, כַּרְסָן, *c.*

suff. כְּרֵיסֵיהוֹן Thr 1, 16 Or 1377 Bauch, Magen. S. כַּרְסָא.

כריסית (Kel XX 1) l. כְּרִיתִית, s. dass.

כְּרִיעָה *h. f.* Knien.

כְּרִישָׁא s. כַּרְשָׁא.

כְּרֵישָׁא, כְּרֵישָׁה, כְּרֵישִׁין *h. m. f., pl.* Lauch (*Allium porrum*).

כָּרִית *h. f.* 1. dass. (?); 2. s. כָּרַת.

כְּרִית (1S 30, 14) Ortsname.

כְּרִיתָה *h. f.* 1. Abschneiden; 2. Ausrottung; 3. Scheidung (einer Ehe); 4. Schliessung (eines Bundes); 5. Entscheidung (?).

כְּרִיתוּת *h. f.* Ehescheidung.

כְּרֵיתִינוֹן s. כָּרְתִינוֹן.

כְּרִיתִית *h. f.* Ledertasche, Lederflasche.

כָּרַךְ *h.* 1. wickeln, zusammenwickeln, umwickeln; 2. umschlingen; 3. zusammenbinden, anhängen, vereinigen. *Ni.* 1. eingewickelt werden; 2. sich wickeln. *Pi. Hi.* 1. umwickeln; 2. vereinigen. *Pu. pt.* מְכוֹרָךְ vereinigt.

כְּרַךְ *a.* 1. umwickeln, umbinden; 2. zusammenwickeln. כְּרַךְ רִיפְתָּא (eigentl. Brot wickeln) eine Mahlzeit halten; 3. *pt. pass. pl. m. d.* כְּרִיכַיָּא Dt 28, 52, *f. ind.* כְּרִיכָן Nu 13, 28 umringen, ummauern. *Pa.* 1. *pf.* כָּרֵיךְ 1 K 19, 13 verhüllen; 2. zusammenbinden; sich drehen. *Itpe.* 1. verhüllt sein, eingehüllt sein; 2. sich umgeben.

כֶּרֶךְ *h. m., pl.* כְּרָכִים 1. Buchrolle; 2. Bündel; 3. Umwickelung. בְּכֶרֶךְ אֶחָד auf einmal (ohne Unterbrechung).

כְּרַךְ *h. m., pl.* כְּרַכִין Stadt.

כְּרָכָא *a. m., ind.* כְּרַךְ Nu 24, 21, 2S 20, 19, l. כְּרַךְ, *pl.* כְּרַכִין Nu 13, 19 dass.

כִּרְכֵּב *h. Pi.* mit Einfassung versehen.

כַּרְכְּד *x. m.* (κερκίς) Webstab (zum Festschlagen des Gewebes).

כרכדיינון l. כַּרְכְּדוֹנִין.

כַּרְכְּדוֹן, כַּרְכְּדוֹנָא, כַּרְכְּדוֹנִין *x.* (καρχηδών, καρχηδόνιος) Karfunkelstein.

כַּרְכּוֹב *h. m.* Einfassung (um den Altar).

כַּרְכּוּז (?) Ortsname.

כַּרְכּוֹם *h. m.* Safran (Crocus sativus).

כִּרְכּוּר *h. m.* Tanz, Sprung.

כורכי לבנון. כורכי (jKil 27ᵃ) l. כַּרְסוּלְכָנוֹן, s. dass.

כַּרְכְּיָא (Jer 8, 7) *a. m.* Kranich.

כַּרְכִּיתָא (?) *a. f.* kreisrund.

כִּרְכֵּם *x.* (vgl. χάλκωμα) ehern machen.

כִּרְכֵּם I *h.* 1. gelb färben. *Pass.* gelb werden (im Gesicht) von Sonnenbrand oder Ärger.

כַּרְכּוֹם *x. m.* (χαράκωμα) Pallisadenwerk, Belagerungswall.

כַּרְכּוֹמָא I *x. m.* (χαράκωμα) *pl.* כַּרְכּוֹמִין Dt 20, 20 (MS כַּרְקוֹמִין) dass.

כַּרְכּוֹמָא II *x. m.* (χάλκωμα) Erzmasse.

כַּרְכְּמָא *a. m.* Safran (*Crocus sativus*).

כַּרְכְּמִישָׁא, כַּרְכִּימִישָׁא (?) *x. m.* Blei (vgl. syr. קלרון, קרון).

כַּרְכְּמִית, כַּרְכְּמִית weibl. Personenname.

כרכם l. כִּרְכֵּם, s. כִּרְכֵּם.

כרכום l. כַּרְכּוֹם, s. dass.

כַּרְכְּסָא, כַּרְכְּסוֹן *x. m.* (κέρκωψ, κερκωπίζων) verschmitzter Mensch.

כרוכסין (jBabM 8ᶜ) l. פְּרוּכְסִין (so Ausg. Ven.), s. dass.

כִּרְכֵּר s. כָּרַר.

כִּרְכַּרְתָּא *a. f., pl.* כִּרְכְּרָן Jes 66, 20 (aus dem hebr. Text geflossene Glosse, fehlt MS Or. 2211, Soc 59) Tanz.

כַּרְכֵּשׁ *a.* 1. schütteln; 2. nicken.

כַּרְכְּשָׁא *a. m.* Mastdarm.

כַּרְכַּשְׁתָּא I *a. f.* dass.

כַּרְכַּשְׁתָּא II *a. f.* 1. Klapper, Schelle; 2. Franse.

כַּרְכּוּשְׁתָּא *a. f.* Wiesel.

כַּרְכְתָא *a. f.* umfriedigtes Land.

כָּרַם *h.* 1. aufhäufen; 2. l. כָּמַר.

קְרוֹם *x. m.* (κορώνη) Seekrähe.

כֶּרֶם *h. m.* 1. Weinpflanzung; 2. Benennung der Rechtsschule von Jabne.

כַּרְמָא *a. m.* 1. *ind.* כְּרַם Ex 22, 4, *pl.* כַּרְמִין Dt 6, 11 dass.; 2. Ortsname.

כְּרוֹמָא, כְּרוּמָא *x. m.* (χρῶμα). כְּרוּם יַמָּא Ex 28, 20 ein Edelstein.

כּוּרְמֵיזָא (Ex 21, 18) *a. m.* Faust.

כַּרְמִי Ortsname.

כַּרְמֶל Name eines Gebirges.

כַּרְמְלָא (Jes 29, 17) *a. m.* 1. dass.; 2. 1S 27, 3 Ortsname.

כַּרְמְלִי *h. m.* vom Karmel.

כַּרְמְלִית *h. f.* eine Unterbrechung des öffentlichen Bereichs, welche nicht als Privatbereich (im Sinne des Sabbatgesetzes) anzusehen ist.

כֵּירוֹמָנִיקָא *x. m.* (χειρομάνικον) Handfessel.

כְּרוּמְשָׁא *x. m.* Sperberbaum (*Sorbus domestica*).

כרמת (TosMen IX 10) l. כְּמָרֵת, s. dass.

כְּרַן *a.* בִּכְרַן יוֹמָא הָדֵין Lv 23, 28 an dem Tage selbst. יָת כְּרַן יוֹמָא Ez 24, 2 diesen Tag selbst.

כְּרַנְבָא *x. m.* (χερνίβιον), *pl. h.* כְּרַנְבָאוֹת, *a.* כְּרַנְבַן Gefäss für Wasser.

כרנבו (bBabB 91ᵃ) männl. Personenname (wohl כְּרַנְבוּ).

כרנבי (EchR 3, 42) l. אַנְדְּבֵי, s. הַנְדְּבָא.

כרס? (Hi 6, 5) s. כְּרַם.

כֶּרֶס *h. f., pl.* כְּרֵיסוֹת Bauch, Leib.

כַּרְסָא *a. f.* 1. *pl.* כַּרְסָן, כַּרְסָוָן dass. s. כְּרֵיסָא; 2. כרסא BerR 68 l. רַכְסָא (so Ausg. Konst.), s. dass.

כריסו ארגיראן. כריסו (jBabK 3ᶜ) l. כְּרִיסוֹאַרְגִּירָאָה *x. m.* (vgl. χρυσάργυρον) Erheber der Gewerbesteuer.

כָּרְסְיָא (1 K 10, 19) *a. f.* 1. *c.* כּוּרְסֵי Gen 41, 40, *pl. c. suff.* כּוּרְסָוָתְהוֹן Ez 26, 16 Stuhl; 2. Abtritt.

כורסגניות (SchirR 2, 2) l. כְּרִיסַרְגִּרוּת *x. f. pl.* (χρυσάργυρον) Gewerbesteuer.

כורסן. אולון כורסן l. אולוכורסון, s. dass.

כַּרְסְתָן *h. m.* dickbauchig.

כַּרְסְמְיוֹנָא *x. f.* (χαριστίων) Wage des Archimedes.

כרסלא (bSanh 5ᵃ) l. כַּר סְלָא.

כַּרְסוֹלְכָנוֹן *x. m.* (χρυσολάχανον) Melde.

כִּרְסֵם. כְּרָסָם *x. m.* Zwerchfellentzündung. S. כִּרְסֵם.

כרסין (Tos Neg. V 14) l. כְּרָסִין, s. dass.

כורסינין (jSabb 7ᵇ, Ausg. Ven. בורסינין) l. בּוּרְסִינִין *a. m.* (βύρσινος) Gegerbtes (?).

כַּרְסָנָא männl. Personenname.

כְּרִסְפָּא *x.* männl. Personenn. (Κρίσπος).

כְּרַסְפְּדָא *x. m.* (κράσπεδον) *c.* כְּרוּסְפַּד Nu 15, 38, *pl.* כְּרוּסְפְּדִין Nu 15, 38 Quaste.

כְּרַסְפְּדִי *x.* männl. Personenname (Κρασπεδαῖος?).

כַּרְסֹפֶת *h. f.* eine Heuschreckenart.

כורוסתי בייה. כורוסתי (jNed 38ᵃ, Ausg. Ven: כורוסתי בייה) l. כְּרוֹס תִּימְיָה (πρὸς τίμια?) zur Auszeichnung. — Anders unter כְּרוּסְתִּי und בִּיָּה 2.

כָּרַע *h.* sich beugen, niederknien. *Hi.* 1. niederbeugen, betrüben; 2. die Wagschale sinken machen; 3. den Ausschlag geben; 4. ausgleichen.

כְּרַע (Gen 24, 26) *a.* 1. sich beugen, niederknien; 2. niedersinken. *Aph.* 1. *inf.* אַכְרָעָא Jud 11, 35 niederbeugen, betrüben; 2. abwiegen; 3. entscheiden. *Itpe.* abgewogen werden.

כֶּרַע *h. f.* 1. *du.* כְּרָעַיִם Unterschenkel (mit Fuss); 2. *pl.* כְּרָעִים Beine (eines Tisches oder Lagers).

כְּרָעָא *a. f.* 1. *pl. d.* כְּרָעַיָּא Lv 1, 13 Unterschenkel (mit Fuss); 2. *sg. d.* כְּרָעָא (!) Est II 1, 2, *pl.* כְּרָעַן, כּוּרְעַן Fuss (eines Tisches oder Lagers).

כְּרַף *a. Itpe.* anschwellen (?).

כרפוונה (jKil 27ᵃ, Ausg. Ven. סרפוונה), s. סרפוונה.

כַּרְפַּס *h. m.* Sumpfeppich, Sellerie (*Apium graveolens*).

כַּרְפְּסָא *a. m.* dass.

כַּרְפְּסָא (Est II 8, 15, MS קַרְפְּסָא) *a. m.* 1. feines Linnen; 2. eine Flachsart (?).

כְּרוּפְסָלָה *x. m.* (χειρόψελλον) Armband.

כַּרְצָא *a. m.* Eingeweidewurm (?).

כְּרַצְמְיוֹנָה *x. f.* (χαριστίων) Wage des Archimedes.

כַּרְקוֹם *x. m.* (χαράκωμα) Pallisadenwerk, Belagerungswall.

כַּרְקוֹמָא (1S 26, 5) *x. m., pl.* כַּרְקוֹמִין Dt 20, 20 dass.

כָּרַר I *h. Pilp.* כִּרְכֵּר sich hin- und herwenden, Umschweife machen.

כָּרַר (= קָרַר) II *h. Pilp.* כִּרְכֵּר Lärm machen.

כַּרְשָׁא *a. m.* eine Fischart.

כַּרְשִׁינָה *h. f.* eine wohlriechende Pflanze (viell. *Laserpitium*).

כַּרְשִׁינְתָא(?) *a. f., pl.* כַּרְשִׁינִין Erdklösse (?).

כַּרְשִׁנָּה *h. f., pl.* כַּרְשִׁנִּין Kamellinse (*Ervum ervilia*).

כַּרְשְׁתִּינָה, כַּרְשְׁתָּנָה *x. f.* ein Tier, dessen Blut zu Heilzwecken benützt wird.

כָּרַת *h.* 1. abschneiden, abtrennen; 2. scheiden (eine Ehe); 3. kurz machen; 4. ausrotten. כָּרַת בְּרִית eine feste Bestimmung treffen. *Ni.* 1. abgetrennt werden; 2. ausgerottet werden; 3. bestimmt werden. *Hi.* ausrotten.

כְּרַת *a.* scheiden, die Scheidung bewirken.

כָּרֵת *h. m.* 1. Ausrottung; 2. *pl.* כְּרֵתוֹת *a.* Sünden, welche die (göttliche) Strafe der Ausrottung nach sich ziehen; *b.* Name eines Mischnatraktats.

כָּרְתָא *a. m., pl.* כָּרְתִין, כָּרְתֵי Nu 11, 5 (MS כָּרְתֵי) Lauch (*Allium porrum*).

כְּרֵתִי *h. m.* Kreter.

כָּרְתָן *h. m.* 1. Lauch; 2. lauchfarben.

כָּרְתָנָא *a. m.* lauchfarbener Edelstein.

כָּרְתִינוֹן *x. m.* (vgl. πράσινος) lauchfarben.

כַּשְׁדְּאָה s. כַּסְדָּאָה.

כָּשַׁשׁ *h. Pilp.* כִּשְׁכֵּשׁ anstacheln.

כִּשּׁוּף *h. m.* Zauberei.

כְּשׁוּרָא (2 K 6, 2, MS שָׁרֵי) *x. m., pl.* כְּשׁוּרִין, *c. suff.* כְּשׁוּרוֹהִי Cant 1, 17 (MS כְּשָׁרוֹהִי) Balken.

כְּשׁוּת *h. f.* Flaum.

כְּשׁוּת *h. f.* Gurke.

כְּשׁוּת *h. f.* ein Schmarotzergewächs (*Cuscuta*).

כְּשׁוּתָא *a. f.* dass.

כְּשַׁט *a. Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תַּכְשֵׁיט Jos 1, 8 schön handeln.

כַּשִּׁיל *h. m.* Beil.

כַּשִּׁילָא *a. m., pl.* כַּשִּׁילִין Jer 46, 22 (MS כְּשִׁילִין) dass.

כַּשִּׁירָא *a. m.* 1. tauglich; 2. tugendhaft, fromm; 3. geschickt.

כַּשִּׁירוּתָא *a. f.* Geschicklichkeit.

כִּשְׁכּוּשׁ *h. m.* Schütteln.

כַּשְׁכַּר Ortsname.

כָּשַׁל *h.* 1. straucheln; 2. schwach, im Nachteil sein. *Ni.* 1. straucheln, zu Fall kommen; 2. Unglück haben; *Pi.* schwach machen. *Hi.* straucheln machen.

כְּשַׁל *a. Aph.* straucheln machen.

כִּשָּׁלוֹן *h. m.* Straucheln.

כִּשְׁמָא s. גִּשְׁמָא.

כשף (bSabb 23ᵃ MS) 1. קֶטֶף, s. dass.

כִּשֵּׁף *h. Pi.* zaubern.

כֶּשֶׁף *h. m., pl.* כְּשָׁפִים Zauberei.

כַּשָּׁף *h. m.* Zauberer.

כַּשְּׁפָן *h. m., f.* כַּשְּׁפָנִית dass..

כְּשַׁפְּתָא *a. f., pl.* כּוּשְׁפִּין Ez 27, 24 (MS כּוּשָׁפִּין) Mantel.

כָּשֵׁר *h.* tauglich, im rechten Zustande sein. *Hi.* 1. tauglich, fähig machen; 2. für tauglich erklären. *Ho.* 1. tauglich, fähig werden; 2. für tauglich erklärt werden. *Hitpa.* sich als tauglich zeigen.

כְּשַׁר (1S 18, 20) *a.* tauglich sein. *Aph.* 1. tauglich machen; 2. *pf.* 3 *m. pl.* אַכְשַׁרוּ 1S 17, 8 (fehlt MS) für tauglich halten, erklären. *Itpe.* tauglich werden, sein.

כָּשֵׁר (*pt.* v. כָּשֵׁר) *h. m., f.* כְּשֵׁרָה, *pl.* כְּשֵׁרִין 1. tauglich; 2. tugendhaft, fromm; 3. unschuldig.

כְּשַׁרָא (*pt.* v. כְּשַׁר) *a. m.* 1. *ind.* כְּשַׁר Nu 20, 5, *pl.* כְּשֵׁרִין Nah 3, 12 tauglich;

2. *ind.* כָּשֵׁר Gen 34, 7 recht. S. auch כַּשִּׁירָא.
כָּשְׁרָא *a. m.* 1. Tauglichkeit, Eingewohntsein; 2. Emsigkeit.
כִּשְׁרָא *a. m.* Stück, Scheibe(?).
כַּשְׁרוּת *h. f.* 1. Tauglichkeit, Fähigkeit; 2. Geschicklichkeit.
כַּשְׁרוּתָא *a. f.* dass.
כְּשַׁרְתָּא *a. f.* ein wohlriechendes Gewächs (*Costum*).
כָּשַׁשׁ *h. Pilp.* כִּשְׁכֵּשׁ schütteln, klopfen.
כְּשַׁשׁ *a. Aph. Palp.* dass.
כשת *x. m.* s. כְּשַׁרְתָּא.
כַּת *h. f., pl.* כִּתּוֹת Abteilung, Gesellschaft.
כִּתָּא *a. f., pl.* כִּתִּין dass.
כַּתָּא *a. m., pl. c.* כַּתֵּי Lv 25, 5 Nachwuchs (Getreide, das aus den ausgefallenen Körnern des Vorjahres wächst).
כַּתָּא *x. m.* Sauermilchgewürz.
כָּתַב *h.* 1. schreiben; 2. vorschreiben. *Ni.* geschrieben werden. *Hi.* 1. schreiben lassen; 2. ausheben. *Ho.* eingeschrieben, ausgehoben werden.
כְּתַב *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּכְתּוֹב Dt 27, 3 schreiben; 2. verzeichnen. *pt. pass.* כְּתִיב die Lesart des Bibeltextes, *pl.* כְּתִיבֵי Cant 5, 10 Hagiographen. *Itpe. pf.* אִתְכְּתִיב (Est II 8, 9, MS אִתְכְּתַב) geschrieben werden.
כְּתָב *h. m., pl.* כְּתָבִין 1. Schrift (Schreibschrift); 2. geschriebener Wortlaut; 3. Schrift (Geschriebenes), Schreiben, Schriftstück, Buch. *pl.* כִּתְבֵי הַקֹּדֶשׁ heilige Schriften; 4. Reskript, Edikt.
כְּתָבָא (Ex 32, 16) *a. m., pl. c.* כְּתָבֵי Jes 58, 6 dass.
כְּתֻבָּה *h. f.* 1. Eheverschreibung; 2. die darin ausgesetzte Geldsumme. *pl.* כְּתֻבּוֹת Name eines talm. Traktats.
כַּתְבָנָא *a. m.* Schreiber.
כְּתֻבְתָּא *a. f.* Eheverschreibung.
כָּתוּב *h. m.* 1. (heilige) Schrift. *pl.* כְּתוּבִים *a.* heilige Schrift; *b.* Hagiographen (der dritte Teil des alttestamentlichen Kanon); 2 Schriftstelle.
כְּתוּבָא *a. m.* dass.
כָּתוֹבָא *a. m.* Schreiber.
כְּתוּבָה s. כְּתֻבָּה.
כְּתוֹבֶת *h. f.* Schrift (Schreibweise).
כִּתּוּנָא (Gen 37, 3) *a. m.* Untergewand, Leibrock; 2. Hülle.
כְּתוֹנֶת *h. f.* dass.
כתושא (bBabM 38[b]) l. כְּתִישָׁא.
כַּתְחָא *a. m.* Sauermilchgewürz.
כְּתִיבָה *h. f.* Schreiben, Schreibung.
כְּתִישָׁא *a. m.* Zerstossenes, wunde Stelle.
כְּתִישָׁה *h. f.* Zerstossen.
כָּתִית *h. m.* 1. Zerstossenes; 2. wunde Stelle; 3. Lappen.
כְּתִיתָא *a. m.* wunde Stelle.
כַּתְכָּתָא *a. m., pl.* כַּתְכָּתִין 2K 19, 29 Nachwuchs. s. כַּתָּא.
כָּתְלָא *a. m.* 1. *c.* כּוֹתַל Lv 1, 15, *pl. c.* כָּתְלֵי Lv 14, 37 Wand; 2. Seite.
כְּתַם *a., pt. pass. pl.* כְּתִימִין Jes 1, 18 Soc 59 beflecken.
כֶּתֶם *h. m.* Fleck.
כִּתְמָא (Jer 2, 22) *a. m.* dass.
כִּתָּן *h. m.* 1. Flachs; 2. Linnen.
כַּתָּן *h. m.* Flachsarbeiter.
כִּתָּנָא *a. m.* 1. *ind.* כִּתָּן Dt 22, 11 Flachs; 2. Linnen.
כַּתָּנָאָה *a. m.* Leinenhändler.
כותניין (jMaasSch 54[d], Ausg. Ven. בותניין) l. בּוּתְנַיִן, s. dass.
כותניאס l. בּוּתְנִיאָס.
כָּתֵף *h. f., pl.* כְּתֵפִים, כְּתֵפוֹת Schulter.
כָּתַף *h.* belasten. *Pi.* aufladen, tragen.
כְּתַף *a. Pa.* aufladen, tragen.
כַּתָּף *h. m.* Lastträger.
כַּתָּפָא *a. m.* dass.
כִּתְפָא (Nu 7, 9) *a. f., c.* כְּתַף Gen 9, 23, *pl.* כִּתְפִין Ex 28, 7 Schulter.
כַּתְפֵי Ortsname.
כָּתַר *h. Hi.* krönen. *Ho. pt.* מֻכְתָּר gekrönt.
כְּתַר *a. Pa. ipf.* 3 *m. pl.* יְכַתְּרוּן Jes 42, 4, *pt.* מְכַתַּר Mi 5, 6 harren.

כְּתַר *h. m.* Krone.
כִּתְרָא (Jer 48, 9) *a. m.* dass.
כָּתַשׁ *h.* 1. zerstossen (insbes. vom Zerquetschen der Oliven); 2. klopfen. *Ni.* zerstossen werden. *Pu. pt.* dass. *Hitp.* sich streiten.
כְּתַשׁ *a.* 1. *pt. pass.* כְּתִישָׁא Ex 27, 20 (MS כָּתִישָׁא) zerstossen; 2. schlagen. *Pa.* streiten. *Itpe.* geschlagen werden. *Itpa.* sich streiten.
כָּתַת *h. Pi.* stossen, zerstossen. *Pu. pt.* zerstossen.
כְּתַת *a. Pa.* dass. *Itpa.* zerstossen werden.

ל

ל 1. zwölfter Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 30.
לְ *h.* 1. zu, für; 2. gleich.
לְ *a.*, *c. s.* לָךְ Gn 37, 10 zu, für.
לֹא *h.* 1. nicht; 2. nein. וְלֹא — לֹא weder — noch. בְּלֹא ohne.
לָא (Gn 19, 2) *a.* 1. nicht; 2. nein. וְלָא etwa nicht? לָא — לָא weder — noch. בְּלָא Nu 35, 22, דְּלָא Ex 21, 11 ohne. הֲלָא Gn 4, 7 nicht wahr?
לָא männl. Personenname.
לָאָה *h.* 1. sich mühen; 2. ermüden. *Ni.* ermüden.
לְאָה *a.* s. לְאֵי.
לָאו (2K 2, 10), לָאו *a. h.* 1. nicht; 2. *pl.* לָאוִין Verbot.
לָאֵי (= לָא הֵי) *a.* wahrhaftig.
לְאֵי *a.*, *pf.* 3 *pl.* לְאִיאוּ Gn 19, 11 1. sich mühen; 2. ermüden. *Itpe.* ermüden.
לאכיסן (VajR 30) l. לָא תַכִּיסַן, s. כְּסַס.
לאכסא (Thr 3, 34, nicht MS) verstellte Glosse, l. לְמַכָּכָא, s. מְכַךְ.
לֵב *h. m.*, *pl.* לִבּוֹת Herz.
לִבָּא (Gn 8, 21) *a. m.*, *ind.* לֵב Dt 28, 66, *pl.* לִבִּין, לִבְבִין, *d.* לִבְבַיָּא 1 K 8, 3 (MS לִבַּיָּא) dass. אַלִּבָּא דְ im Sinne von.
לִבָּא s. לַבְּתָא.
לבא (bPes 42[b]) l. לַבָּא.
לבאי (bMoK 11[a]) (?).
לֵבָב *h. m.*, *pl.* לְבָבוֹת Herz.
לָבַב *h.*, *pt. pass.* לָבוּב 1. umgebunden; 2. durchlöchert zur Herausnahme des Herzens. *Ni.* umgebunden sein. *Pi.* 1. umbinden; 2. erregen.
לִבְבָא *a. m.*, *ind.* לְבַב Hab 3, 1 Soc 59 Herz.
לֶבֶד *h. m.* 1. Filz; 2. Filzmantel.
לִבְדָא *a. m.* 1. dass.; 2. wollige Seite des Stoffs.
לוּקוֹנִיקוֹס l. לוּבְדְּקָס, לוּבְדִּקוֹס, לוּבְדְּקָא.
לָבָה *h. Pi.* anblasen, anfachen; 2. blasen. *Hitp.* angefacht werden.
לִבּוּד *h. m.* eng verbunden.
לִבּוּט *h. m.* Beunruhigung.
לִבּוּי *h. m.* Anfachung.
ליבון (bSanh 106[a])?
לִבּוּן *h. m.* 1. Weissmachen, Reinigung. *pl.* לִבּוּנִים Reinigung (nach Menstruation); 2. Ziegelstreichen.
לִבּוּנָאָה *a. m.* ziegelsteinartig, viereckig. כְּתָב ל׳ Bezeichnung der samaritanischen Schrift.
לְבוֹנָה *h. f.* Weihrauch.
לְבוֹנְתָא (Ex 30, 34) *a. f.* dass.
לְבוּשׁ *h. m.* Gewand, Kleid.
לְבוּשָׁא (2K 5, 5 Soc 59) *a. m.* 1. *pl.* לְבוּשִׁין Gn 3, 21 dass.; 2. Behälter (?).
לבוה (jSchebi 35[a]) l. נְתָוָה.
לִבְזְבֵּז *x. m.* (λαβίς?) Rand, Einfassung.
לָבַט *h.* beunruhigen. *Ni.* beunruhigt werden.
לֶבֶט *h. m.* Beunruhigung.
לָבִיא *h. m.*, *pl.* לְבָאִים Löwe.
לְבִיאָה *h. f.* Löwin.

לְבִירָא *a. m.* Filz.
לְבֵינָה *h. f., pl.* לְבֵינִים Ziegelstein.
לְבֵינְתָא (Gn 11, 3) *a. f., pl.* לִבְנִין Ex 5, 7, לְבֵנָן dass.
לְבִישָׁא s. לְבוּשָׁא.
לְבִישָׁה *h. f.* Anziehen, Kleiden.
לְבַךְ *a.* ergreifen.
לִבְלֵב *h.* sprossen lassen.
לַבְלֵב I *a.* 1. dass.; 2. sprossen. *Pass.* sprossen.
לַבְלֵב II *a., ipf.* 1 *pl.* נלבלבה ExJI 14, 13 lärmen.
לַבְלְבָא *a. m., pl.* לַבְלְבִין (Gn 40, 10) Spross.
לבלבו (?) Ortsname. S. לכלב.
לַבְלוּנִית *h. f.* eine Art Trauben.
לבלין (Pesikt 110[b])?
לַבְלָר, לִבְלָר *x. m.* (*libellarius*) Schreiber.
לִבְלָרָא *x. m., pl. d.* לִבְלָרַיָּא Est II 9, 23 (nicht MS) dass.
לָבַןI *h.* Ziegel streichen. *Pi.* 1. Ziegel brennen; 2. glühend machen.
לָבַןII *h. Pi.* reinigen. *Pu. pt.* gereinigt. *Hi.* 1. weiss werden; 2. weiss machen; 3. beschämen.
לְבַן *a. Pa.* 1. ziegelförmig, viereckig machen; 2. mit Lehm bestreichen.
לָבָן *h. m.* weiss.
לַבְנָא *a. m.* dass.
לִבְנָא *a. m., ind.* לְבַן Gn 30, 37 Weisspappel.
לְבֵנָה s. לְבֵינָה.
לְבָנָה *h. f.* Mond.
לְבָנוֹן 1. Libanon; 2. Tempel.
לַבְנוּנִית *h. f.* Weisses.
לַבְנוּת *h. f.* dass.
לִבְנָן (Dt 11, 24, Jes 29, 17) Libanon.
ליבנוס *x.* (Λίβανος) Libanon.
לְבֵיס, לְבֵיסָא *x. m.* (λέβης) Kessel.
לַבְקָן *x. m.* (λευκόν) weiss.
לִיבְרָא *x. f.* (*libra*) Pfund.
לַבְרוּת (?) Flussname.
לַבַּרְכִּים *x. m.* (ἀλαβάρχης) Haupt der Juden in Alexandria.

לִבוּרְנִי *x. f.* (λιβυρνή), *pl.* לִבוּרְנִין 1. eine Art Kriegsschiff; 2. Schiff.
לברנטין l. לוּטְרִין.
לִבוּרְנְקָא *x. m.* (λιβυρνική), *pl. d.* לִבוּרְנְקַיָּא Jes 3, 22 (MS לִבוּרְנְסַיָּא) liburnisches Gewand.
לָבַשׁ *h.* anziehen, anlegen, bekleiden. *Pu. pt.* bekleidet. *Hi.* anlegen, bekleiden.
לְבַשׁ *a., pf.* 3 *f. sg.* לְבֵישַׁת Gn 38, 19, *ipf.* יִלְבַּשׁ Lv 6, 3 anziehen, bekleiden. *Aph.* 1. *pf. c. s.* אַלְבֵּישְׁנּוּן Gn 3, 21 bekleiden; 2. anziehen; 3. ergreifen.
לְבָשָׁא *a. m., c. s.* לְבָשֵׁיהּ Gn 39, 12, 2K 4, 42 Soc 59 Gewand.
לַבְּתָא *a. f.* Flamme.
לוֹגָא *x.* (Λόγος) männl. Personenname.
לְגָא s. לוֹגָא.
לְגֵז *h. m.* stechen, aufgabeln.
לִיגָטוֹן, לְגָטוֹן *x. m.* (ληγᾶτον) Legat.
לַגַאי *x. m.* (λαγός) Hasenfell.
לְגִימָה *h. f.* 1. Verzehren; 2. Mahl, Unterhalt.
לוגמיא (BemR 2) l. זְימְמָא, s. זֵימִיָא.
לִגְיוֹן *x. m.* (λεγεών), *pl.* לִגְיוֹנִין, לִגְיוֹנוֹת 1. Legion, Truppe; 2. Soldat.
לִגְיוֹנָא *x. m., pl.* לִגְיוֹנִין Ez 30, 9 dass.
לגין (jSanh 20[c]) l. חֲנִין, s. חֲנָא.
לִגְלֵג *h.* 1. stottern; 2. spotten.
לַגְלֵג *a.* 1. stottern, stammeln; 2. spotten. *Pass.* verspottet werden.
לִגְלוּג *h. m.* Stammeln.
לַגְלוּגָה *h. f., pl.* לַגְלוּגִין Portulak (*Portulaca odoracea*).
לָגִין *x. m.* (λάγηνος) Krug.
לְגִינָא *x. m., pl.* לְגִינִין Thr 4, 2 (nicht MS) dass.
לִגְנָא *x. m.* (λευγή?), *pl.* לִגְנִין Jes 28, 25 (MS לוּגְנִין) Furche.
לְגִינְתָא *x. f.* (λάγηνος) Krug.
לָגָס *x.* (Λόγος) männl. Personenname.
לוגסטוס *x. m.* (λογιστής) Aufsichtsführer über Finanzen und Rechtswesen.

לוּבָאָה *a. m., pl. d.* לוּבָאֵי Nah 3, 9 aus Libyen.
לוּבִי *h. m.* dass.
לוֹבֶן *h. m.* 1. Weisses; 2. Ziegelmasse.
לוביר s. לופר.
לוֹג *h. m., pl.* לֻגִּים ein Flüssigkeitsmass (etwa 1/2 Liter).
לוֹגָא (Lv 14, 10) *a. m.* dass.
לוֹד Ortsname.
לוּד Lydien.
לוּדָא männl. Personenname.
לוּדָאָה *a. m., pl. d.* לוּדָאֵי Gn 10, 13 Lyder.
לוּדָאָה (לָדָאָה?) *a. m.* aus Lod (Lydda).
לוּדִי (לָדִי?) *h. m.* dass.
לוודין. ל׳ דקין (GnJII 32, 15) l. לְבִדְקִין, s. לוּבְדְקָא.
לָוּוּי *h. m.* begleitet. שֵׁם ל׳ Name mit näherer Bestimmung (Beiwort).
לוּז I *h. Ni.* verkehrt sein. *Hi.* verkehren.
לוּז II *h. Hi.* Übles reden.
לוּז Ortsname.
לוּז *h. m.* Mandelbaum, Mandel. לוּז שֶׁל שִׁדְרָה die Nuss der Wirbelsäule.
לוּזָא *a. m., ind.* לוּז Gn 30, 37 dass.
לוּחַ *h. m., pl.* לֻחִים, לוּחוֹת Tafel, Brett.
לוּחַ *h. Pu. pt.* מְלֻוָּח als Tafel geformt (?).
לוּחָא (Ex 26, 16) *a. m., pl.* לוּחִין, *c.* לוּחֵי Ex 31, 18, לֻחִין Tafel, Brett.
לוּחָא s. לוּעָא.
לוּחָאתָא (Hos 11, 4) s. לְחָיָא.
לוֹט *h. m.* Mastix.
לוּט *h.* verfluchen.
לוּט *a., pf.* לָט Lv 20, 9, *c. s.* לָטְנִי (!) 1K 2, 8 (MS לָטַנִי), *imp.* לוּט Nu 22, 6 verfluchen. *Itpe. pt. pl.* מִתְלָטִין Mal 3, 9 verflucht werden. Vgl. לְטַט.
לְוָטָא (Nu 5, 21; Mal 3, 9, MS לוּטָא) *a. m.* Fluch.
לווטין (Jelammed. Nu. 23, 7)?
לוֹטֶם *h. m.* ein Gewürz (*Ladanum?*).
לְוָטְתָא *a. f., c. s.* לְוָטְתֵיהּ 2S 16, 12 (MS לוּטְתֵיהּ) Fluch.
לְוַי (Gn 30, 34), לְוַי *a. h.* o dass doch!

לְנִשָׁא?
לוּדָאָה *x. m.* (v. *ludi*) Gladiator.
לוּדִי *x. m.* (v. *ludi*) dass.
לוּדִית *x. f.* Speise der Gladiatoren.
לְדָנָא *a. m., c. s.* לְדָנַהּ 2S 20, 8 Scheide.
לוּדָנָא *x. m.* (λάδανον) Ladanum.
לָדִיקִי *h. m.* aus Laodicea.
לוּדְקִיָא (Λαοδίκεια) Laodicea.
לוּדָר *x. m.* (*ludarius*) Gladiator.
לְהָא s. לְהִי.
לְהַב *a. Schaph. pf.* שַׁלְהֵב verbrennen. *Ischtaph.* 1. *pt. f.* מִשְׁתַּלְהֲבָא Ex 9, 24 flammen, lodern; 2. verbrannt werden.
לַהַב *h. m.* Flamme.
לַהֲבָא *a. m.* dass.
לַהֲבָאָה *a. m., pl. d.* לַהֲבָאֵי Gn 10, 13 Lehabäer.
לֶהָבָה *h. f.* Flamme.
לַהֲבוּתָא *a. f.* dass.
לַהַג *h. m.* Studium.
להגיונהון (Thr 3, 62, nicht MS) l. הֶגְיוֹנְהוֹן, s. הֶגְיוֹנָא.
לְהוֹבָא *a. m., ind.* לְהוֹב Na 3, 3 Flamme.
לָהַט *h.* glühen, brennen. *pt. pass.* לָהוּט gierig. *Pi.* 1. glühen; 2. verbrennen.
לְהַט *a.* verbrennen.
לְהָטִים *h. m. pl.* Täuschung.
לְהִי *a., ipf.* יִלְהֵי Jes 42, 4 (MS יְהַלֵי) müde werden. *Aph. pf.* 2 *pl.* אַלְהֵיתוּן Mal 2, 17 (MS אַהְלֵיתוּן) müde machen. *Schaph. pf.* שַׁלְהֵי müde machen. *pt. pass.* מְשַׁלְהֵי Gn 25, 29 ermüdet. *Ischtaph. pf.* אִשְׁתַּלְהֵי Gn 47, 13 ermatten.
לָהַם *h. Hitp. pt.* מִתְלַהֵם Ohrenbläser.
לְהֵן *a.* nur.
לְהַת *a. Aph. pf.* אַלְהֵית 2K 4, 34 Soc 59 hauchen, fauchen.
לְוָא *a., pf.* 3 *pl.* לְווֹ 2S 20, 2 sich anschliessen, begleiten. *Pa.* begleiten. *Aph. pf.* 3 *pl.* אַלְוִיאוּ Gn 12, 20 dass.
לְוָאָה s. לֵיוָאָה.
לוא טימיא l. לוא, לְאטוּמְיָא, s. לְטוּמְיָא.
לוּב Libyen.

לֵוִי *h. m.* 1. Levit, Mitglied des Stammes Levi; 2. männl. Personenname.

לֵוִיטַס (Λεϋίτης) männl. Personenname.

לֵוָיָא *a. m., ind.* לְוָי GnJI 18, 8 (MS לוּוי), לְוָאי Dickmilch (Biestmilch?).

לְוִיָּה I *h. f.* 1. Levitin; 2. Levitenschaft; 3. Levitenamt.

לְוָיָה II *h. f.* 1. Geleit, Begleitung; 2. Karavane.

לִוְיאָנוּס *x.* (*Livianus*) männl. Personenname.

לְוָיְתָא *a. f.* 1. Geleit; 2. Karavane.

לִוְיָתָן (Ct 8, 2) *h. m.* sagenhaftes Seeungeheuer.

לוכיד s. לופר.

לול ein Zauberwort.

לוּל *h. m.* kleine Öffnung, enger Raum. לוּל שֶׁל תַּרְנְגוֹלִים Hühnerstall.

לוּלָא *a. m.* dass.

לולא (Sifre Dt 51) l. אֻלָּם.

לוּלָאוֹת *h. f. pl.* Schleifen.

לוּלָב *h. m.* 1. Zweig, Spross; 2. junger Palmzweig (für das Hüttenfest); 3. Pfosten der Presse (?).

לוּלְבָּא *a. m., pl.* לוּלְבִּין Lv 23,40. 1. Zweig; 2. junger Palmzweig.

לולנין. או ל' (Tos. Kel. B.K II 3) l. אַנְקְלִין.

לוּלֵז s. לְבַלְבַּז II.

לוּלִיבָא (?) männl. Personenname.

לולין. לולין (bAbZ 18[b]) l. לוּדִין.

לוּן *h. Hi.* murren, sich auflehnen. *Hitpal.* dass.

לוֹעַ *h. m.* Kinnbacken.

לוֹעָא (Dt 18, 3) *a. m.* dass.

לוּף *h. m.* eine Art Arum.

לוּף *a.* verbinden.

לוּפֵי (Ex 26, 4) *a. m. pl. ind.* Verbindung.

לופיו (Tos. Bech V 9)?.

לופן (bBech 44[a]) (?).

לוּפְתָא *a. f.* Verbindung.

לוּץ *h.* spotten. *Hi.* verspotten. *Hitpol.* spotten.

לִיוְקָאָה *a. m.* (Λιβυκός) aus dem Nomos Libykos in Ägypten.

לְוְקָנֵי, לְוְקָיאָנֵי *x. m. pl.* (λευκόν) weiss.

לְוְקָן *x. m.* (λευκόν) weiss (v. weissen Hautflecken).

לוּשׁ *h.* kneten. *Ni.* geknetet werden.

לוּשׁ *a., pt. pass.* לִישׁ Nu 11, 8 dass. *Pa. pt. pass. f.* מְלַוְּשָׁא Jes 9, 4 hin und her gezogen, beschmutzt.

לְוָת (Gen 2, 19) *a.* zu, bei. מִלְּוָת Ex 11, 8 von.

לְזָא (?) *a.* weichen.

לְזָבַז s. לְבִזְבַּז.

לְזוּת *h. f.* böse Nachrede.

לַח *h. m.* frisch, feucht.

לַחְדָּא (Gn 12, 14) *a.* sehr. עַד לַחְדָּא Gn 27, 34 gar sehr.

לֵחָה *h. f.* Feuchtigkeit.

לְחוֹד (Gn 18, 8) *a.* 1. besonders; 2. nur. *c. s.* בִּלְחוֹדוֹהִי Lv 13, 46 er allein.

לְחוּשׁ (GnJI 30, 32)?

לְחוּתָא (Hos 11, 4, MS לְחוּתָא) *a. f.* Backenseil (am Joch des Ochsen).

לְחִי *h. m., du.* לְחָיַיִם 1. Backenknochen; 2. das Backenseil (am Joch des Ochsen); 3. das Backenstück am Helm; 4. ein Pfahl; 5. der Lenkgriff am Pflug.

לְחָיָא *a. m.* 1. *pl. d.* לְחָוָתָא Ho 11, 4 (MS לְחוּתָא) dass.; 2. Pfahl.

לְחַיֵּי (Ru 3, 15) *a.* zum Wohlsein! wohlauf! S. חַיָּא.

לְחִיכָה *h. f.* Lecken.

לְחֵינָה *h. f.* Magd.

לְחֵינְתָא (Gn 35, 22) *a. f.* 1. dass.; 2. Kebsweib.

לְחִישָׁה *h. f.* 1. Flüstern; 2. Zischen; 3. üble Nachrede; 4. Besprechen (Zaubern).

לְחִישְׁתָא *a. f.* Flüstern.

לְחָיְתָא *a. f., c.* לְחָיַת Nu 21, 15, Dt 2, 10, 1. Festung; 2. Ortsname.

לָחַךְ *h.* lecken. *Pi.* lecken, verzehren.

לְחַךְ *a., pf.* 3 *sg. f.* לְחֵיכַת 1K 18, 38

(MS לְחִיכַת, so auch Soc 59) 1. auflecken; 2. verzehren. *Pa. ipf.* 3 *sg.* יְלַחֵיךְ Mal 3, 19 Or. 1474 (Soc 59 יְלַחֵיךְ), *pl.* יְלַחְכוּן Jes 49, 23 Soc 59 1. ablecken, auflecken; 2. *pt.* מְלַחֵיךְ Nu 22, 4 verzehren.
לְחָלוּחַ *h. m.* Feuchtigkeit.
לְחָלוּחָא *a. m.* Saft.
לְחָלוּחִית *h. f.* Frische, Jugendkraft.
לְחָלוּחִתָא *a. f.* Saft, Brühe.
לְחָלוּךְ *h. m.* Lecken.
לְחָלַח *h. Pass.* feucht werden.
לַחְלַח *a.* feucht machen, fliessen machen.
לָחַם *h. Ni.* kämpfen. *Hi.* zusammenfügen. *Hitpa.* streiten.
לֶחֶם *h. m.* 1. Brot; 2. Unterhalt; 3. Masse.
לַחְמָא (Gn 3, 19) *a. m., ind.* לְחֵים Ex 16, 29 1. Brot; 2. Speise.
לַחְמִי *h. m.* aus Bethlehem.
לַחְמָנִית *h. f.* eine Art Brot.
לָחַץ *h.* drücken.
לָחַשׁ *h.* 1. flüstern, zuflüstern; 2. zischen; 3. besprechen (durch Zauberformeln). *Ni.* durch Einflüsterung veranlasst werden. *Pi.* 1. flüstern; 2. zischen; 3. üble Nachrede führen; 4. verleiten.
לְחַשׁ *a.* 1. flüstern; 2. besprechen (durch Zauberformeln). *Pa. pt. pl.* מְלַחֲשִׁין 2S 12, 19 dass. *Itpe.* durch Besprechung geheilt werden.
לַחְשָׁא *a. m., pl. c. s.* לַחֲשֵׁיהוֹן Ex 7, 11 Besprechung, Zauberei.
לַחַת *h. Hi.* lechzen.
לְחַת *a. Aph.* dass.
לַחְתָּא *a. f.* Seite des Fusses.
לְטָא *a., pf. c. s.* לַטְיֵהּ Gn 5, 29 (MS לְטָהּ), לַטְיֵהּ Nu 23, 8 (MS לְטֵיהּ), *pt.* לָטֵי Koh 7, 22 (MS לָט) verfluchen.
לְטוּמָא *a. m., ind.* לְטוּם Gn 37, 25 ein Gewürz (*Ladanum?*).
לְטוּתָא *a. f.* Fluch.
לְטַט *a. Pa. pf.* 3 *pl.* לַטִּיטוּ Ri 9, 27 (MS לַטּוּ), *pt. pass. pl. c. s.* מְלַטְטָךְ Gen 12, 3, *inf. c. s.* לְטָטוּתָךְ Dt 23, 5 verfluchen. *Itpa.* verflucht werden.
לָטִים *h. m. pl.* Geheimkünste.
לוּטִינוּס *m.* (Διοκλητιανός) Diokletian.
לְטִישָׁה *h. f.* Schärfen, Schleifen.
לָטוּמְיָא *x. f.* (λατομία) Steinbruch.
לוטסאי, לטוסאי l. רְדוּסָאֵי, s. רְדוּסָאָה.
לֵיטוֹר (falsch ליטיר) *x. m.* (ῥήτωρ) Anwalt.
לִטְרָא *x. f.* (λίτρα), *pl.* לִטְרִין, לִטְרָאוֹת Pfund.
לִטְרְגְיָה *x. f.* (λειτουργία) Frohne, Leistung für den Staat.
לוּטְרִיָא, לוּטְרִין *x. m.* (λουτήριον) Badewanne.
לִטְרְתָא *x. f.* (λίτρα) Pfund.
לָטַשׁ *h.* abschleifen, glatt machen.
לְטַשׁ *a.* dass.
לִי s. לֵית. לִינַן 1. לֵי נַן 1. לֵינָא. לֵי נָא 1. לֵי.
לִי = לְהִי.
לְיָא *a.* wohin.
לְיָא männl. Personenname.
לֵיאוּתָא *a. f., c.* לֵיאוּת Gn 31, 42 1. Mühe; 2. Erarbeitetes; 3. Erzürnendes (Sünde).
ליבוי (jKil 31[c]) l. לוּבִים.
ליד s. יְלַד.
לִידָא (= לְהִידָא) s. הִידָא.
לֵידָה *h. f.* Geburt.
לֵיוָאָה (Ex 4, 14) *a. m.* Levit.
לִיזָה *h. f.* üble Nachrede.
לִיחָה s. לֵחָה.
לֵאיטוֹר *x. m.* (ῥήτωρ) Anwalt.
לַיִל *h. m., c.* לֵיל, *pl.* לֵילוֹת Nacht.
לִילְיָא I *a. m.* dass.
לִילְיָא II *a. m.* Wehklage.
לַיְלָה *h. m.* Nacht.
לִילוֹ *h.* גַּמְרַת לִילוֹ Leuchtkäfer.
לֵילֵי (Nu 9, 21) *a.* nachts.
לֵילְיָא (Gn 1, 5) *a. m., pl.* לֵילָוָן Ex 24, 18 Nacht.
לִילִית *h. f., pl.* לִילִין Name eines weiblichen Dämons.
לִילִיתָא *a. f., pl.* לִילִין Jes 34, 14 dass.

לִין *h.* übernachten. *Hi.* 1. über Nacht behalten; 2. über Nacht stehen lassen. *Hitpol.* Zuflucht nehmen.

לֵינָא, לֵינָה s. לֵית.

לִינָה *h. f.* Übernachten.

לִיוֹנְטִיס *x.* (Λεόντιος) männl. Personenname.

לִיסְתָא *a. f.* Mutterleib.

לֵיעוּתָא s. לֵיאוּתָא.

לִיעָזֶר männl. Personenname.

לֵיעֲנוּתָא *a. f.* Mühe, Arbeit.

לֵיצָן, לִיצָן *h. m.* Spötter, Ausgelassener.

לֵיצָנָא *a. m.* dass.

לֵיצָנוּת *h. f.* Spott, Ausgelassenheit.

לֵיצָנוּתָא (Koh 7, 4, MS לִיצְנוּתָא) *a. f.*, *c.* לֵיצָנוּת Koh 2, 2 (MS לִיצְנוּת) dass.

לַיִשׁ I *h. m.* Löwe.

לַיִשׁ II Ortsname.

לַיִשׁ III *h. m.* Teig.

לֵישָׁא (Ex 12, 39), לִישָׁא *a. m.*, *c. s.* לֵישְׁהוֹן Ex 12, 34 dass.

לִישָׁה *h. f.* Kneten.

לִישְׁתָא *a. f.* dass.

לֵית (Nu 5, 8), לֵית (= לָא אִית) *a.* es giebt nicht, es ist nicht. *c. s.* לֵיתוֹהִי Nu 24, 17, לֵיתוֹהִי Gn 37, 30, לֵיתְנוּן Gn 31, 2. לֵינָה = לֵית אֲנָא, לֵינַן = לֵית אֲנַן.

לֵיתָא (Gn 49, 9, Ez 19, 2) *a. m.* Löwe.

לַכָּא *x. m.* (*lacca*) Lack (?).

לְכָא (Ex 2, 12) *a.* hierher. S. כָּא.

לְכָא I *a. m.* Rühren.

לְכָא II (Est II 1, 9; 2, 8) *a.* (= לֵית כָּא) es giebt hier nicht, es ist hier nicht.

לָכַד *h. Ni.* eingenommen werden, gefangen werden.

לְכַד *a.* ergreifen. *pt. pass.* לְכִיד Est II 1, 8 fassend. *Itpe. pf.* אִתְלְכַד Koh 7, 27 (MS אִתְלְכֵד) ergriffen werden.

לכין (bSanh 106ª Ar.)?

לְכָךְ *h.* deshalb. הִלְכָּךְ dass. S. כָּךְ.

לְכַךְ *a.* zusammenrühren.

לכלב s. לבלבו.

לִכְלוּךְ *h. m.* 1. Befeuchtung; 2. Befleckung.

לִכְלוּכִית *h. f.* 1. Feuchtigkeit, Frische; 2. Schmutz; 3. weibl. Personenname.

לִכְלֵךְ *h.* 1. anfeuchten; 2. beflecken. *Pass.* 1. befeuchtet werden; 2. befleckt werden.

לַכְלֵךְ *a.*, *pt. pass.* מְלַכְלַךְ 1. verdickt; 2. gesättigt.

לכנון s. פְּרסוּלַכְנוּן.

לְכִיסָא, לְכִים *x. m.* (λεῦκος) eine Fischart.

לוֹכְסָן, לָכְסָן *x.* (λοξόν) schräg, in der Diagonale.

לֶכֶשׁ *h. m.* Harz, Kienholz (?).

לַכְתָּא *a. f.* Bolzen (?).

לוּלְיָנִי *x. m.* (v. Ἰουλιανός) 1. julianisch; 2. Julian.

לוּלְיָנוּס *x.* (Ἰουλιανός) männl. Personenname.

לֻמָּא *x. m.* (*nummus*) Münze.

לְמָא (1 S 12, 21, Jes 2, 22) *a. m.* nichts.

לְמִבַּרְנְיָא (NuJI 24, 24) *x. f.* (*Liburnia*) Liburnien.

לָמֶד Buchstabenname.

לָמַד *h.* 1. lernen; 2. (aus dem Schrifttext) erschliessen. *pt. pass.* לָמוּד gewöhnt. *Ni.* gelehrt werden. *Pi.* 1. lehren. לִמֵּד זְכוּת עַל zum Vorteile jemandes aussagen. לִמֵּד חוֹבָה עַל zum Nachteil jemandes aussagen; 2. aus einer Schriftstelle herleiten; 3. verbinden, zusammenlegen. *Pu. pt.* מְלֻמָּד erfahren. *Hitp.* sich üben.

לָמֵד *h. m.* 1. erschliessend; 2. erschlossen; 3. gewöhnt.

לְמָה s. מָה.

לְמָה *h.* nichts.

לִמּוּד *h. m.* 1. Lernen; 2. Censurlesart f. תַּלְמוּד; 3. Gewohnheit, Gewöhnliches; 4. *pl.* לִמּוּדִין Verschlag.

לְמִידָה *h. f.* Studium.

לִמְלֵם s. מָלַל.

לִימֵן, לִימָן *x. f.* (λιμήν) Hafen.

לוּמִין *x. m.* (νουμμίον) eine kleine Münze.

לָמוֹס *x. m.* (λάμος?) Hund.
לַמְפָּד *x. m.* (λαμπάς) Fackel.
לַמְפָּדִס *x. m.* (λάμπαδος) dass.
לִימָצָא *x. m.* (provenc. *limaça*) Schnecke.
לונבא l. לוֹנְבָא.
לֶנְטִין *x. m.* (*lintio*) Gassenkehrer.
לֶנְטִית s. אֲלוּנְטִית.
לִינְיָא (falsch לוּנִיא) *x. f.* (λινέα) Schnur.
לוֹנְבָא, לוֹנְבֵי *x. f.* (λόγχη), *pl.* לוֹנְבָיוֹת Lanze.
לְסוּטָא *x. m.* ein Kleidungsstück.
לִיסְטָאָה *x. m.* (ληστής) Räuber.
לְסוּטָה *x. f.* ein Kleidungsstück.
לִיסְטוּת *x. f.* Räuberei.
לִיסְטְיָא *x. f.* (ληστεία) dass.
לִיסְטָיוּת *x. f.* dass.
ליסטטירין SchirR 6, 4 (?).
לסטם l. לִסְטֵם.
לִיסְטִים *x. m.* (ληστής), *pl.* לִסְטִין Ri 5, 11 Räuber.
לִסְטֵם *x.* (v. ληστής) rauben.
לוסטוס *x.* (Ἰοῦστος) männl. Personenname.
ליסטרא, ליסטרון. ל׳ זומא s. זוּמָלִסְטְרָא, זוּמָלִסְטְרוֹן.
לֶסֶת *h. f.*, *pl.* לְסָתוֹת Backenknochen, Backe.
לִסְתָּא (Mi 4, 14) *a. f.* 1. *c. s.* לִסְתֵּיהּ 1K 22, 24 (MS לִסְתָּא), *c.* לִיסַת Jes 23, 28 dass.; 2. s. לִיסְתָא.
לָעַב *h. Hi.* Mutwillen treiben, spotten.
לְעַב *a. Itpa. pt.* מִתְלָעַב Gn 27, 12 (Hab 1, 10 מִתְלָעַב) dass.
לַעֲבָא *a. m.*, *ind.* לְעֵיב Jer 20, 8, Ez 22, 4 (לְעוּב Jer 20, 7) Gespött.
לָעַג *h.* spotten. *Hi.* dass.
לְעַג *a. Pa. pt. pl.* מְלַעֲגִין Jer 8, 18 dass. *Aph.* dass.
לַעַג *h. m.* Spott.
לַעֲגָא *a. m.*, *ind.* לְעַג Jer 20, 8 Kimch. (MS לְעֵיב) dass.
לַעוֹז *h. m.*, *pl.* לְעוֹזוֹת Fremdsprachiger (Grieche).
לַעוֹזָא *a. m.* dass.

לְעוּנִים *h. m. pl.* Gartenmelde (*Atriplex hortensis*).
לָעַז *h.* 1. eine fremde Sprache (bes. Griechisch) reden; 2. üble Nachrede führen. *Hi.* dass.
לַעַז *h. m.* 1. fremde Sprache (bes. Griechisch); 2. Sprache; 3. Nachrede.
לַעְזָר männl. Personenname.
לָעַט *h.* verschlucken. *Hi.* verschlucken lassen.
לְעִי *a.* 1. sich mühen; 2. arbeiten, studieren; 3. *pf.* 1 *pl.* לְעֵינָא Thr 5, 5 (MS לְאֵינָא) ermüden. *Aph.* müde machen.
לַעְי (v. אֶלְעַי) männl. Personenname.
לְעִיסָה *h. f.* in den Mund Stecken.
לְעִינִין s. לְעוּנִים.
לְעִיסָה *h. f.* Brei (Gekautes).
לְעִיסְתָא *a. f.* dass.
לַעְנָה männl. Personenname.
לַעֲנָה *h. f.* 1. Wermut; 2. Bitterkeit.
לַעֲנְתָא *a. f.* dass.
לָעַס *h.* kauen.
לְעַס *a.*, *inf.* מִלְעַס Koh 12, 3 dass.
לְפָא *a. Aph.* schichten.
לְפָדָא *x. m.* (λοπάς) 1. Schüssel, Pfanne; 2. Pfannenspeise (?).
לִפּוּד (Tos. Bech V 9)?
לִפּוּפָא *a. m.* Verbindung.
לֶפְטָא *x.* (λεπτά) einzeln, s. קַטְלְפְטָא.
לַפִּיד *h. m.* Fackel.
לַפִּידָא *a. m.* dass.
לפיטטו (Tanch. Bub. Ber. 24) l. גַּלְקְמִינוֹן.
לְפִיכָךְ *h.* deshalb. S. כָּךְ.
לוּפְיָנִי *x.* (*Jovianus*) männl. Personenname.
לִפְלוּף *h. m.* Anhängsel, Anklebendes.
לִפְלוּפָא *a. m.* Gewickeltes (vom Krautkopf).
לִיפָס *x. m.* (λοιπάς) Steuer (eigentl. Steuerrückstand).
לֶפֶס *x. m.* (λοπάς), *pl.* לְפָסִין Schüssel, Pfanne.
לִפְסָא *x. m.* dass.

לְפְסָן *x. m.* (λαψάνη) grauer Senf (*Sinapis incana*).

לָפַף *h.* umschlingen. *Pi.* 1. dass.; 2. einwickeln. *Pu. pt.* umwickelt.

לְפַף *a. Pa.* 1. *pf.* לַפֵּיף Ex 36, 10 verbinden; 2. *pf.* 1 *sg.* לַפֵּיפִית Thr 2, 22 einwickeln; 3. formen. *Itpa. ipf.* יִתְלַפַּף Ex 28, 7 1. verbunden werden; 2. eingewickelt werden.

לְפָדָא *x. m.* (λοπάς) Schüssel, Pfanne.

לפסקה (LvJI 1, 16 Ar., MS זרוקפיה) s. זרוקפא.

לופר, לופיר (?) *x. m.* Soldat der Leibwache (?).

ליפרוס s. מַקְרוֹלִפְרוֹס.

לָפַת *h.* 1. umschlingen; 2. verbinden. *Pi.* würzen.

לְפַת *a. Pa.* als Zugemüse verwenden. *Itpe.* als Würze verwendet werden.

לְפַת *a. f.* 1. Würze, Zugemüse; 2. *pl.* לְפָתוֹת weisse Rübe (*Brassica rapa*).

לִפְתָא (Ru 3, 8) *a. f.* weisse Rübe.

לפתותא (Tanch. Ekeb 7) l. לְפִתּוּתָא (Dupl. zu לְפַת), s. פִּתּוּתָא.

לְפָתָם, לְפָתָן I *h. m.* mit rübenförmigem Kopf.

לְפָתָן II *h. m.* Zugemüse.

לְפָתְנָא *a. m.* dass.

לֵץ *h. m.* Spötter, Leichtsinniger.

לִצוֹי, ליצוי (bBabB 75ᵇ)?

לָצוֹת *h. f.* 1. Spötterei, Leichtsinn; 2. Belästigung.

לְקָא *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* לְקוֹ Ex 5, 14 geschlagen werden; 2. leiden. 1. *pt.* לְקֵי 2K 5, 1 Soc 59 geschlagen; 2. *f. pl.* לָקְיָן Gn 41, 6 kümmerlich. *Aph.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אַלְקֵי Lv 26, 24 schlagen; 2. *inf.* אַלְקָאָה Dt 25, 2 Prügelstrafe erteilen.

לָקָה *h.* 1. geschlagen werden; 2. Prügelstrafe erhalten; 3. leiden. *pt. pass.* לָקוּי leidend, anomal. *Hi.* 1. schlagen; 2. Prügelstrafe erteilen; 3. leiden machen. *Ho. pt.* מֻלְקֶה geschlagen, leidend.

לָקוֹחַ *h. m., pl.* לְקוֹחוֹת Käufer.

לָקוּחַ *h. m.* 1. Kauf; 2. Heirat.

לָקוֹט *h. m., pl.* לְקוֹטוֹת Getreidesammler (bei der Nachlese).

לִקּוּט *h. m.* Sammlung.

לָקוֹטָא *a. m.* Getreidesammler (bei der Nachlese).

לְקוּתָא *a. f.* 1. *c. s.* לְקוּתְהוֹן Dt 32, 32 (MS רְבוּתְהוֹן) Geschlagenwerden, Züchtigung; 2. Anomalität.

לָקַח *h.* 1. empfangen; 2. nehmen; 3. kaufen; 4. heiraten. *Ni.* 1. genommen werden; 2. gekauft werden; 3. geheiratet werden. *Hitp.* eingeschlossen sein.

לְקַח *a. Itpe.* geheiratet werden.

לֶקַח *h. m.* 1. Lehre; 2. Kauf.

לָקַט *h.* 1. Nachlese halten; 2. zusammenfalten. *Ni.* 1. eingesammelt werden; 2. glatt gemacht werden. *Pi.* 1. sammeln, auflesen; 2. Nachlese halten; 3. ausreissen (Haar). *Pu.* Nachlese gehalten werden. *Hi.* 1. auflesen lassen; 2. Nachlese halten lassen. *Hitp.* 1. einzeln aufgelesen werden; 2. gesammelt sein.

לְקַט *a.* 1. sammeln; 2. *pt. pass.* לְקִיט 1K 7, 19 zusammenfalten; 3. *inf.* מִלְקַט Ex 16, 26 auflesen. *Pu.* 1. *pf.* לַקֵּיט Gn 47, 14, *ipf.* 2 *sg.* תְּלַקֵּט Lv 19, 9 einsammeln; 2. auflesen; 3. *pt. pl.* מְלַקְּטִין Est II 3, 8 geniessen. *Aph.* auflesen lassen.

לֶקֶט *h. m.* 1. Nachlese; 2. Zusammenfalten.

לִקְטָא *a. m.* 1. Lv 19, 9 Nachlese; 2. Inhalt des Kropfes eines Vogels.

לוקטא (EchR 1, 1) l. לִפְטָא.

לקטיא, לקיטיא. כְּפַר ל׳ Ortsname.

לְקוֹמֵינֵנְטוֹס *x. m.* (*locotenens*) Stellvertreter.

לְקְטִיקָא *x. f.* (*lectica*) Sänfte.

לְקִיחָה *h. f.* 1. Nehmen, Ergreifen; 2. Hinwegnahme; 3. Kauf; 4. Heirat.

לָקִיט *h. m.* Sammler, Aufleser.
לָקִיטָא *a. m.* Getreidesammler (Armer).
לְקִיטָה *h. f.* Einsammeln.
לָקִישׁ männl. Personenname.
לַקְּשָׁא (Ho 6, 3) *a. m.* 1. *ind.* לָקִישׁ Dt 11, 14 Spätregen; 2. *pl. d.* לַקִּישַׁיָּא Gn 30, 42 Spätling.
לַקִּישׁוּתָא *a. f., c.* לַקִּישׁוּת Gn 30, 42 Spätwerfen (der Schafe).
לֶקֶן *x. m.* (λευκόν) Name einer Münze.
לוקן s. לוּקוּס II.
לְקָנָא (Ri 6, 38, MS לְקָנָא), לְקוּנָא, לְקִינָא *x. f.* (λεκάνη) Becken.
לקני (bChull 63ª)?
לְקוּנְיָא *a. m.* (v. Λυκαονία) aus Lykaonien.
לְקִינִיתָא, לַקְנִיתָא *x. f.* (λεκάνη) Becken.
לְקוּנִיקוֹס *x. m.* (Λυκαονικός) lykaonischer Esel.
לוּקוֹס I *x. m.* (λύκος) Wolf.
לוּקוֹס II, לוּקִיס *x.* (Λούκιος, Λουκᾶς) männl. Personenname.
לָקַק *h.* lecken. *Pi. Hi.* dass.
לָקְרָה *x.* (Λοκρός) männl. Personenname.
לָקַשׁ *h. Hi.* 1. spät thun; 2. verzögern, verspäten.
לְקַשׁ *a. Pa.* spät werfen (Junge). *Aph.* verspäten.
לורטיא l. לוּמְרִיָּא.
לְרַע (Ez 1, 27) *a.* unten, unterhalb. מִלְּרַע Gn 1, 7 dass. S. רַע.
לָשׁוֹן *h. c., pl.* לְשׁוֹנוֹת 1. Zunge; 2. Sprache; 3. Ausdruck, Redeweise. ל׳ נְקִי decente Redeweise (Euphemismus). ל׳ הָרַע üble Nachrede. ל׳ רַבִּים, ל׳ יָחִיד Singular, Plural. ל׳ נְקֵבָה, ל׳ זָכָר Masculinum, Femininum; 4. Streifen, Zapfen.
לְשִׁישִׁית *h. f.* eine Pflanzenart.
לִשְׁכָּה *h. f., pl.* לְשָׁכוֹת 1. Kammer; 2. Schatzkammer.
לִשְׁכְּתָא *a. f., c.* לִשְׁכַּת Jer 35, 4 dass.
לְשָׁלוּשְׁתָא *a. f.* Rotz, Schaum.
לִשְׁלֶשֶׁת *h. f.* Auswurf.
לָשַׁן *h. Hi.* üble Nachrede führen.
לְשַׁן *a. Aph.* dass.
לִשָּׁנָא *a. m., ind.* לִשָּׁן Ex 4, 10 1. Zunge; 2. Sprache; 3. Redeweise, Ausdruck. ל׳ קְלִילָא nachlässige Redeweise. ל׳ מְעַלְיָא Euphemismus. ל׳ בִּישָׁא üble Nachrede. לִשָּׁן תְּלִיתַי Verläumdung.
לְתָא *a. m.* Schicksal (?).
לְתִיתָה *h. f.* Anfeuchten (des Getreides).
לֶתֶךְ *h. m.* ein Trockenmass (ein halbes Kor).
לָתַת *h.* anfeuchten (Getreide).
לְתַת *a.* dass.

מ

מ 1. dreizehnter Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 40.
מִ, מֵ *h. a.* 1. s. מִן; 2. als μή gedeutet.
מָ, מַ s. מָא, מָה.
מָא (Ex 32, 21) *a.* was? מָדִין Lv 10, 17, מָא דָא Gn 3, 13 was denn? מָאִם Gn 18, 30 wie, wenn? vielleicht. לְמָא Gn 31, 27 warum? לְמָא דְנַן Gn 25, 32 warum denn? כְּמָא Ct 4, 1 wie sehr? כְּמָא Gn 13, 16, כְּמָא דְ Gn 17, 23 wie. מָא דְ Ex 12, 16 das, was. מָא Gn 28, 17 o wie. S. auch מָה, מָאי, מַי.
מַאֲבְבָא *a. m.* Blühen, Treiben.
מְאֹד *h.* sehr. מְאֹד מְאֹד gar sehr.
מַאְדִּים *h. m.* der Planet Mars.
מֵאָה *h., pl.* מֵאוֹת hundert. מָאתַיִם zweihundert.
מְאָה (Lv 26, 7) *a., pl. d.* מָוָתָא Ex 18, 25, hundert. מָאתַן Nu 1, 35 (MS מָתַן) zweihundert. תְּלָת מְאָה Nu 1, 23, תְּלָת מָאוָן dreihundert.

מאום (jAbZ 44[d]) 1. מאום, s. אֶמְאוּם.
מֵאוּן (מִיאוּן) *h. m.* Eheweigerung eines unmündig verheirateten Mädchens.
מאון. מי מ' (TosBabB V 6) (?).
מְאוּם *h. m.* Verächtlichkeit, Ekel.
מְאוּסָא *a. m.* dass.
מָאוֹר *h. m., pl.* מְאוֹרוֹת 1. Licht; 2. Leuchtkörper; 3. Lichtöffnung. מְאוֹר עֵינַיִם 1. Augenlicht; 2. blind.
מְאוֹרָע *h. m.* Ereignis, Begebenheit.
מֹאזְנַיִם *h. m. du.* 1. Wage; 2. Sternbild dieses Namens.
מאזְנָן, מאזְנִין s. מוֹזַנְיָא.
מְאָתָא (Est II 1, 2, MS מוֹדָה) (?).
מאים. מי מ' (KohR 9, 13), s. מאון.
מָאי s. מַי.
מְאִין *a. m. pl. ind.* Wasser. S. מַיָּא.
מְאִיסָה *h. f.* Verachten.
מְאִיסוּתָא *a. f.* Verächtlichkeit.
מֵאִיר männl. Personenname.
מְאֵירָה s. מְאֵרָה.
מְאֵירְתָא (Dt 28, 20) *a. f.* Verwünschung.
מְאַךְ (Ri 19, 11) *a.* sinken, niedrig werden. *Pa. ipf.* 2 *sg.* תְּמָאֵיךְ Jes 25, 5 (MS תַּמְאִיךְ) erniedrigen, beugen. *Hi. ipf.* 1 *sg.* אַמְאֵיךְ Jes 13, 11 (MS אַמְאִיךְ) dass.
מַאֲכוֹלֶת *h. f.* 1. Laus; 2. Holzwurm.
מַאֲכָל *h. m., pl.* מַאֲכָלוֹת Speise.
מַאֲכֶלֶת *h. f.* Schlachtmesser.
מְאַלְּלָא *a. m., pl. c.* מְאַלְּלֵי Nu 14, 6 Kundschafter.
מָאִם (Gn 18, 30) *a.* wie wenn? vielleicht.
מאמל s. מַמָּל.
מַאֲמָר *h. m., pl.* מַאֲמָרוֹת Wort, Rede.
מֵאמְרָא *a. m., c.* מֵאמַר Ct 5, 13 (MS מֵימַר) dass. S. מֵימְרָא.
מאן s. מַן.
מָאֵן *h. Pi.* מֵיאֵן sich weigern, insbes. die Ehe verweigern.
מָאנָא *a. m., pl. c.* מָאנֵי Dt 1, 41 (MS מָנֵי) Est II 9, 22 1. Gerät; 2. Gefäss; 3. Gewand.

מָאַס *h.* verachten. *pt. pass.* מָאוּס verächtlich, widerlich. *Ni.* verachtet, verächtlich werden.
מְאַס *a.* dass. *pt. pass.* מְאִים widerlich. *Itpe.* verächtlich werden.
מָאַס *h. m.* Verachtung.
מַאְסָא *a. m.* Arzt.
מְאִסַיָּא (EchR 3, 45) *a. m. pl.* Verächtliche.
מַאֲפֶה *h. m.* Gebackenes.
מְאַפְיָא *a. m., c.* מַאֲפֵי Lv 2, 4 dass.
מַאֲפֵל *h. m.* Dunkelheit.
מַאְפֵּלְיָה *h. f.* dass.
מָארָא *a. m.,* s. מָרָא.
מְאֵרָה *h. f.* 1. Verwünschung, Fluch; 2. Verwünschtes, Schlechtes.
מַאֲרוֹפָה *h. f.* Hacke.
מָארֵי s. מָרָא, מָרֵי.
מַאֲרִיסָא *a. m.* Pächter.
מְאָרְעָא *a. m.* 1. Zeit; 2. Treffpunkt, Ziel. S. מְעָרְעָא.
מְאֻשְׁכָּן *h. m.* mit grossen Hoden versehen.
מַבְנַּי männl. Personenname.
מְבַהֲתְנָא *a. m.* Schande verursachend.
מְבוֹאָה *a. m.* Eingangsflur.
מַבּוּג männl. Personenname (= מַבְנַּי).
מָבוֹי *h. m., pl.* מְבוֹאוֹת Zugangsflur.
מַבּוּל *h. m.* Sintflut.
מַבּוּלָא (Hb 3, 6) *a. m.* dass.
מַבּוּעַ *h. m.* Quelle.
מַבּוּעָא *a. m., pl.* מַבּוּעִין Ex 15, 27, מַבּוּעָן dass.
מַבּוֹרָא *a. m.* Fährmann.
מִבְחֲרָא *a. m., c.* מִבְחַר Ex 15, 4 Ausgewähltes.
מְבִינָא (Jes 14, 22) *a. m.* Kehrbesen.
מְבַלְבְּלִיתָא *a. f.* vermischt (in Bezug auf die Farben).
מַבְלִינָא (Ct 3, 9) *a. m.* ein immergrüner Baum.
מַבְלַעְתָּא *a. f.* das obere Ende des Schlunds.
מְבָנָא, מְבָאנָה *a. m.* Kehrbesen.

מבסימא (jMaasr 52ᵃ) l. מַכְסִימָא.
מְבַסְּרָנָא *a. m.* Verächter.
מַבְעֶה *h. m.* wer die Feldfrucht eines andern nimmt, selbst oder durch sein Vieh.
מַבְעוּרָא *a. m., ind.* מַבְעוּר Jes 30, 14 Feuerstätte.
מַבְעִיר *h. m.* wer das Feld des andern durch sein Vieh schädigt.
מַבְרָא *a. m.* Fähre.
מַבָּרָא *a. m.* Fährmann.
מַבְרַחַת *h. f.* eine Frau, die ihren Gatten vom Erbe ausschliesst.
מַבְרִי s. בְּרָא II.
מַבְרַכְתָּא *a. f.* 1. Karawane; 2. Ortsname (?).
מְבַשְׁקְרָנָא *a. m.* das Erkennen.
מְבַת s. מוּבָאת.
מְבָתָא (Gn 42, 27) *a. f.* 1. Übernachten; 2. Nachtherberge.
מְבָתוּתָא (Jes 1, 8) *a. f.* dass.
מַגֹּב *h. m.* eine Art Wurfschaufel (wohl mit Busch am Ende zur Scheidung von Körnern und groben Strohstücken).
מְגְבָּה *h. f.* 1. Einforderung (einer Schuld); 2. Einsammlung (von Almosen).
מגבי l. מַבְגֵּי.
מַגְבְּיָא *a. m.* Alaun.
מַגְבִּילָה männl. Personenname.
מַגְבִּית *h. f.* Einsammlung (von Almosen).
מַגְבִּיתָא (2 K 23, 25) *a. f.* Eintreibung (von Steuern).
מְגַג *h. m.* eine Schilf- oder Binsenart.
מְגַג *h.* zerfliessen machen, auflösen. *Hitpal.* הִתְמַגְמַג zerfliessen.
מְגָגָא *a. m.* Saft, Auflösung.
מֶגֶד *h. m.* gute Frucht.
מִגְדָּא *a. m.* 1. dass.; 2. Kostbarkeit.
מְגִדּוֹנִי *h. m.* aus Megiddo.
מִגְדָּל *h. m.* 1. *pl.* מִגְדָּלוֹת, מִגְדָּלִים Turm; 2. Schrank; 3. Ortsname.
מִגְדְּלָא (Gn 11, 4) *a. m.* 1. Turm; 2. Ortsname (auch מַגְדְּלָא).
מַגְדְּלָאָה *a. m.* aus Magdala.
מְגַדֶּלֶת *h. f.* Amme.
מִגְדָּנָא, מַגְדְּנָא *a. m., pl.* מִגְדְּנִין Dt 33, 14 1. Kostbarkeiten; 2. Früchte.
מְגַדְּתָא *a. f., c.* מְגַדַּת Ho 11, 4 (MS מְגָדַת) Leitung.
מְגוּ s. גַּוָּא.
מָגוֹב s. מַגֹּב.
מָגוֹד *h. m.* Ausbreiter (Holzstange?).
מְגוּסָא *a. m., pl.* מְגוּסִין Ez 13, 19 (MS מְגוּסָין) Speise. S. מְגִיסָא.
מְגוּפָה *h. f.* 1. Verschluss, Deckel; 2. verschlossenes Gefäss (?).
מְגוּפְתָא *a. f., c.* מְגוּפַת Nu 3, 15 dass.
מָגוֹר *h. m.* 1. Nachbarschaft; 2. Behälter (?).
מגורא l. מְגִירָא.
מְגוּרָה I *h. f.* Nachbarschaft.
מְגוּרָה II *h. f.* 1. Magazin, Behälter; 2. Fach.
מְגוּרִי, כְּפַר מְ׳ Ortsname.
מְגוֹרֶת s. מְגוּרָה II.
מגורתא l. מְגִירְתָא.
מָגוּשׁ *x. m.* Magier.
מְגוּשָׁא *x. m.* dass.
מְגַזִּיתָא (?) *a. f.* Messer zum Wollscheeren.
מַגְזְרָא *a. m., pl. c.* מַגְזְרֵי 2 S 12, 31 Axt.
מְגָזְתָא *a. f., c.* מְגָזַת Nu 21, 12, *pl. d.* מְגָזָתָא 1 S 14, 4 Furt.
מַגִּיב s. מַגֹּב.
מְגִיגָה *h. f.* Zerfliessenmachen.
מַגִּיד *h. m.* Prediger.
מגיזא s. מְזִיגָא.
מְגִיזְתָא (מְגִזְתָא?) *a. f., c.* מְגִיזַת Nu 21, 12 (MS מְגָזַת) 1. Furt; 2. Pass; 3. s. מְגִסְתָא.
מְגִיסָא *a. m.* Speise.
מְגִיסְתָא *a. f.* Überhebung.
מְגִירָא *a. m., pl. c. s.* מְגִירוֹהִי Dt 1, 7 Nachbar.
מְגִירוּתָא *a. f.* Nachbarschaft.
מְגִירְתָא *a. f.* Nachbarin.
מַגָּל *h. m.* 1. Sichel; 2. krummes Messer.

מַגָּלָא (Dt 16, 9) *a. m.* Sichel.

מִגְלָא *a. m.* Sekret, Eiter.

מַגְלֵב *h. m.*, *pl.* מַגְלְבִים 1. Peitsche; 2. Peitschenhieb.

מַגְלְבָא *a. m.* dass.

מְגִלָּה *h. f.* 1. Buchrolle; 2. Schrift; 3. das Estherbuch; 4. Name eines Talmudtraktates. מְגִלַּת תַּעֲנִית Verzeichnis der Tage, an welchen nicht zu fasten.

מַגְלוֹנְאָה s. מְלוֹנְגָאָה.

מַגְלְיָנָא *a. m.* der ins Exil führt.

מַגְלְסָא *x. m.* (μοχλός), *pl. d.* מַגְלְסַיָּא 1 K 7, 50 Riegel.

מְגִלְּתָא *a. f.*, *c.* מְגִלַּת Jer 36, 2 Buchrolle.

מַגְמַג s. מְגַג.

מַגְמָר, מֻגְמָר *h. m.*, *pl.* מֻגְמָרוֹת Räucherwerk.

מגמרין דין מ׳. (jKeth 33^b) l. דְּיָאמַנְטִין, s. דְּיָאמַנְטָא.

מַגָּן (Nu 11, 5, Est II 1, 1) *a.* umsonst. עַל מַגָּן dass. לְמַגָּנָא Ex 20, 7 zu Nichtigem.

מָגֵן *h. m.*, *pl.* מָגִנִּים Schild. מָגֵן אַבְרָהָם Bez. der ersten Benediktion des Achtzehngebets.

מְגִנָּא *a. m.*, *pl.* מְגִנִּין 1 K 10, 17 (MS מְגִנִּין) dass.

מִגְנָא *a. m.*, *pl. d.* מִגְנַיָּא Est II 1, 9 Lagerstatt.

מגני (bPes 107^a) l. מְגָנֵי, s. מְגָנָא.

מְגַנְיָא *a. m.* hässlich. S. גְּנָא II.

מְגַנְיָה. בֵּית מ׳ Ortsname.

מגנימין s. במגנימין.

מַגָּנוֹן *x. m.* (μάγγανον), *pl.* מַגָּנִיּוֹת (מאנגניות) 1. Maschine, künstliche Vorrichtung; 2. Schriftzeichen.

מָגֵס, מָגִיס *x. m.* (μαγίς) Schüssel.

מְגִסְטָא *x. m.* (μέγιστος) Grosser.

מַגִּסְטֵר *x. m.* (μαγιστρός) Haushofmeister.

מְגִסְטְרָנָא, מַגִּסְטְרְיָנָא *x. m.* (μαγιστριανός), *pl.* מְגִסְטְרָנֵי Est II 9, 3 (nicht MS) Vornehmer.

מְגַסַּת männl. Personenname.

מְגִסְּתָא (Nu 7, 85) *x. f.* (μαγίς), *pl. d.* מְגִסַּיָּא Nu 4, 7 Schüssel.

מַגָּע *h. m.*, *pl.* מַגָּעוֹת Berührung.

מַגְעוּרִיתָא *a. f.* Drohen, Schreien.

מַגֵּף *h. m.* Verschliesser.

מַגֵּפָה *h. f.* 1. Plage; 2. Wunde.

מַגָּפַיִם, מַגְפַּיִן *h. m.* Beinschienen.

מַגֵּפְתָּא *a. f.* Plage.

מְגַר *a. Pa.* 1. *ipf.* יְמַגַּר Gn 49, 17 niederwerfen, stürzen; 2. vernichten. *Itpa.* vernichtet werden.

מוגראות (MidrTeh 12, 1)?.

מַגְרֵדֶת *h. f.* Instrument zum Abkratzen der Haut.

מַגְרַדְתָּא *a. f.* dass.

מַגֵּרָה *h. f.* Säge.

מַגְרוֹפִית *h. f.* Gerät zum Zusammenscharren.

מַגְרוֹפִיתָא *a. f.*, *pl. d.* מַגְרוֹפְיָתָא Nu 4, 14 dass.

מַגְרֶמֶת *h. f.* ein Tier, bei dessen Schlachtung das Messer „abgelenkt" wurde.

מַגְרַמְתָּא (falsch מַגְרֶמְתָּא) *a. f.* dass.

מַגֵּרוֹס, מָגִירוֹס *x. m.* (μάγειρος), *pl.* מַגֵּרוֹסִין, מַגְּרִיסִין Koch.

מָגִירְיוֹן *x. m.* (μαγειρεῖον) Küche.

מַגְרֵף *h. m.* Gerät zum Zusammenscharren.

מַגְרֵפָה *h. f.* 1. dass.; 2. eine Art Orgel.

מגררת l. מַגְרֶדֶת.

מגררתא l. מַגְרַדְתָּא.

מִגְרָשׁ *h. m.* Weidebezirk einer Ortschaft.

מִדְּ *a.* 1. Dt 9, 28 da, weil; 2. Gn 48, 15 seit; 3. von dem Ausspruch des.

מַדָּא *a. m.* Ehrenkleid.

מָדָאָה *a. m.* Meder.

מַדָּאתָא *a. f.* Tribut.

מַדְבּוּרָא *a. m.* Leiter, Führer (?). מ׳ דְנוּרָא Leuchte.

מַדְבְּחָא (Ex 27, 1) *a. m.* Altar.

מַדְבָּךְ *h. m.* Steinschicht.

מַדְבְּקָא *a. m., c.* מַדְבַּק 1 K 7, 29, MS מַדְבַּק 1. Verband; 2. Fuge; 3. *pl. c.* מַדְבְּקֵי Ez 13, 18 Gelenk.

מְדַבֵּר *h. m.* 1. Redner; 2. der vordere Teil der Zunge.

מִדְבָּר *h. m., pl.* מִדְבָּרוֹת Wüste.

מַדְבְּרָא (Ex 3, 1) *a. m., pl.* מַדְבְּרִין, מַדְבְּרָן Ct 2, 14 (MS מַדְבְּרָא) dass.

מְדַבְּרָא *a. m., pl. c.* מְדַבְּרֵי Ct 1, 8 Leiter, Führer.

מִדְבָּרִי *h. m.* zur Wüste gehörig.

מִדְבָּרִיּוֹת *h. f. pl.* Weidevieh.

מְדַבְּרָנָא (Est II 4, 1, MS מְדַבְּרָנָא) *a. m.* Leiter.

מְדַבְּרָנוּתָא *a. m.* Aufführung, Verhalten.

מְדַבֶּרֶת *h. f.* Ausspruch, Rede.

מְדַבַּרְתָּא *a. f.* dass.

מַדְבַּשְׁתָּא Ortsname.

מָדַד *h.* messen. *Ni.* gemessen werden. *Pi.* ausstrecken.

מִדָּה *h. f.* 1. Mass; 2. Strafmass; 3. Norm; 4. Schriftdeutungsart; 5. den Schriftdeutungsarten entsprechende Auslegung; 6. Art und Weise; 7. Eigenschaft. מִדַּת הַדִּין *a.* das strenge Recht; *b.* Civilprozess (in Geldangelegenheiten). מִדּוֹת Name eines Mischnatraktats.

מַדְוָא *a. m., c. s.* מַדְוָנָא Est II 6, 1 (MS מַדְוֹנָנָא) Schmerz, Kummer.

מַדְוֶה *h. m.* Blutfluss (der Menstruierenden).

מָדוֹךְ *h. m.* Stössel.

מְדוֹכָא *a. m.* Mörser.

מְדוֹכָה *h. f.* 1. Mörser; 2. Sessel.

מְדוֹכְיָא *a. m.* dass.

מְדוֹכְתָא (Nu 11, 8) *a. f.* Mörser.

מְדוֹלָא *a. m.* Schöpfen.

מדוני (jPea 17[d]) l. מְרוֹנֵי.

מָדוֹר *h. m., pl.* מְדוֹרוֹת, מְדוֹרִים Wohnstätte.

מְדוֹרָא *a. m., c.* מְדוֹר Dt 33, 27, *c. s.* מְדוֹרֵהּ Jes 30, 33 dass.

מְדוּרָה *h. f.* Holzstoss.

מדורי (bBech 44[b]) s. מְדָרָא.

מְדוּרְתָא *a. f.* Holzstoss.

מַדְוָרְתָּא *a. f.* Peitsche.

מְדוּשָׁא *a. m.* Polieren.

מָדַי Medien.

מִדַּי (Est II 2, 9) *a.* 1. etwas. כָּל מִדַּי alles. לָא מִדַּי nichts; 2. etwa?

מוֹדְיָא *x. m.* (μόδιος), *pl.* מוֹדְיוֹת Modius (Getreidemass).

מְדִידָה *h. f.* Messen.

מָדַיִי *h. m.* Meder.

מָדֵין (Lv 10, 17) *a.* was denn? warum?

מָדוֹן *h. m.* Streit.

מִדְיָן Midian.

מִדְיָנִי *h. m.* Midianiter.

מִדְיָנָאָה (Nu 10, 29) *a. m., f. d.* מִדְיָנֵיתָא Nu 25, 6 Midianiter.

מְדִינָה *h. f.* 1. Bezirk, Land; 2. Grossstadt.

מְדִינְתָּא (Gn 23, 16, MS מְדִינָה) *a. f.* 1. *ind.* מְדִינָא Jes 10, 13 Land; 2. Grossstadt.

מְדָרְיָא (Jes 30, 24, MS מַדְרְיָא) *a. m.* Wurfschaufel.

מַדְכּוּתָא (Est II 3, 8, MS מְדוֹרְתָא) *a. f.* Reinigung.

מְדְלָא, מִדְלָא (= מָא-ד-לְ) *a. m.* Besitztum.

מַדְלָא I *a. m.* Hütte des Feldhüters.

מַדְלָא II *a. m.* Absorbieren (?).

מודלה (jSchebi 33[c]) l. מִדְלָעָה.

מִדְלָעָה, מִדְלָעָה *h. m.* Kürbisfeld.

מִדַּם *a.* etwas.

מַדְמְכָא *a. m.* Schlafen.

מַדְנָא *a. m.* 1. Knoten; 2. Bündel.

מַדְנְחָא (Gn 13, 14), מַדְנְחָא *a. m.* Aufgang (der Sonne), Osten.

מַדָּע *h. m.* Erkenntnis.

מַדְּעָא I *a. m., ind.* מַדַּע Ex 31, 3, 1 S 25, 22 1. Erkenntnis; 2. Verstand.

מַדְּעָא II *a. m., pl. m.* מַדְּעָן (!) Dt 1, 13. 15 bekannt.

מִדַּעַם (Nu 22, 38) *a.* etwas. כָּל מִדַּעַם Dt 23, 10 irgendetwas. לָא—מִדַּעַם Gn 22, 12 nichts.

מַדָּף *h. m.* 1. Flugbrett der Bienen; 2. Vogelfalle (?).

מִדָּף *h. m., pl.* מִדָּפוֹת 1. eigentl. Duft (Verunreinigung ohne unmittelbare Berührung); 2. in diesem Grade der Unreinheit befindlicher Gegenstand.

מַדָּק *h. m.* dünn.

מֶדֶר *h. m.* Erde, Lehm.

מָדַר *h. Hi.* abschüssig machen.

מְדָרָא *a. m.* Wohnung.

מַדְרָא *a. m.* 1. Abfluss; 2. bJom 23ᵃ l. מַרְדֵּא (?).

מַדְרֵגָה *h. f.* Stufe.

מַדְרוֹכִיתָא (1 S 14, 4) *a. f.* Name eines Felsabhangs.

מַדְרוֹן *h. m.* Abhang.

מַדְרוֹנָא *a. m., ind.* מַדְרוֹן Mi 1, 4 dass.

מַדְרְיָא (Jes 30, 24) *a. m.* Wurfschaufel.

מִדְרָס *h. m., pl.* מִדְרָסוֹת 1. Druck (als verunreinigend); 2. durch Druck verunreinigter Gegenstand.

מדרקא l. מַרְדְּקָא.

מדרתא (jBer 6ᵃ) l. מַרְדְּתָא, s. מַרְדָּא.

מִדְרָשׁ *h. m., pl.* מִדְרָשׁוֹת 1. Schriftforschung (besonders juridische); 2. Schriftdeutung; 3. Vortrag von Schriftdeutung; 4. Sammlung von Schriftdeutungen. בֵּית הַמִּדְרָשׁ Lehrhaus.

מִדְרְשָׁא (Ct 2, 4), מִדְרָשָׁא *a. m., c.* מִדְרַשׁ Koh 7, 5 dass.

מְדֻשָּׁה *h. f.* Gedroschenes.

מִדְּתָא *a. f., c.* מִדַּת Koh 10, 8 1. Art und Weise; 2. Eigenschaft.

מָה *h.* 1. was? בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים worauf bezieht sich dies? לָמָּה, מִשּׁוּם מָה weshalb? מָה נַפְשָׁךְ was ist deine Meinung? מָה — אַף was (bedeutet)? — auch; 2. wie; 3. etwas. מָה שֶׁ das, was.

מָה *a.* 1. was? מָה אֲנַן קַיְמִין wobei stehen wir? 2. wie? לְמָה weshalb?

כַּמָּה (Gn 47, 8, MS כַּמָּה) 1. wie viel? 2. viele; 3. wie. S. מָא.

מָהָא, מָהָה *h., pt.* מָהוּהַּ abgenützt. *Ni.* abgenützt werden. *Pi.* auflösen.

מְהָא *a. Itpe.* aufgelöst, verdünnt werden.

מהגניות (jKeth 25ᵇ) (?).

מַהֲדוּרָא *a. m.* Wiederholung.

מַהֲדוֹרָא *a. m.* Hausierer.

מַהוּ *h.* was ist es? wie?

מַהוּ (Est II 2, 7) *a.* 1. dass.; 2. einige.

מְהוֹלָא *a. m.* Beschneider.

מְהוּלְתָא I s. מְהוּלְתָא.

מְהוּלְתָא II *a. f., pl.* מְהוּלָן, מְהוּלִין Sieb.

מְהוּמָה *h. f.* Verwirrung.

מְהוּמְתָא *a. f.* dass.

מָהַם *h.* schneuzen (einen Docht).

מָהִי *a.* was ist?

מָהִיר Name einer Gegend.

מְהִירוּת *h. f.* Eile.

מָהַל *h.* beschneiden.

מְהַל *a.* 1. beschneiden; 2. (den Wein) verfälschen.

מַהֲלָךְ *h. m.* Weg, Reise.

מַהֲלְכָא *a. m., c.* מַהֲלַךְ Gn 31, 23 dass.

מְהִלְתָא (Ex 4, 25, MS מְהוּלְתָא, Ez 16, 16, MS מְהִלְתָא) 1. Beschneidung; 2. beschnittenes Glied.

מַהֲמוֹר *h. m., pl.* מַהֲמוֹרוֹת Tiefe, Grund.

מַהֲמוֹרָא *a. m.* dass.

מִהַן *a.* 1. von hier ab; 2. (jEr 23ᵃ) l. מַהוּ.

מַהְפֵּיכְתָא (Dt 29, 22, MS הֲפֵיכְתָא) *a. f.* Umkehrung (v. Sodom).

מַהְפְּכָנָא *a. m.* Verderbter.

מָהַר *h. Pi.* 1. eilig sein; 2. eilen lassen.

מָהֵר *h.* eilig.

מַהְרָא *a. m., pl. c.* מוֹהֲרֵי Ex 22, 16 Brautpreis.

מְהֵרָה *h.* בִּמְ׳ eilig, bald.

מַהְרְקָא *x. m.* Verzeichnis.

מוֹאָב Volksname.

מוֹאֲבָאָה *a. m., f. d.* מוֹאֲבִיתָא Ru 4, 5

(MS מוֹאֲבִיתָא), *pl. d.* מוֹאֲבָאֵי Gn 19, 37 Moabiter.
מוֹאָבִי *h. m.* dass.
מוּבָאת *h. f.* hereingebracht, gleichgemacht (?).
מוֹבְדָנָא *a. m.* Untergang.
מוֹבְלָא *a. m.* Last.
מוֹבַלְתָּא *a. f.* dass.
מוֹג *h. m.* Weiches.
מוּג *a. Aph.* zerfliessen machen. *Pal. Itpal.* zerfliessen.
מוֹגֶרֶת *h. f.* Magazin.
מוּד (= עֲמַד) *a.* tauchen.
מוֹדִים Bezeichnung der vorletzten Benediktion im Achtzehngebet.
מוֹדִיעִית, מוֹדִיעִים Ortsname.
מוֹדְנָא *a. m., pl.* מואדנין Koh 2, 8 (MS מוֹזְנָן), מוֹדְנָן Wagschale, Wage.
מוֹדַע *h. m.* Merkmal.
מוֹדָעָא *a. f. ind.* Protesterklärung.
מוֹדָעִי *h. m.* aus Modiim.
מוֹדַעַת *h. f.* Freund.
מוֹהֲבִיתָא *a. f.* Gabe.
מוֹהַבְתָּא *a. f.* dass.
מוֹהִי absichtliche Veränderung von מוֹמִי.
מוֹהַל *h. m.* Saft.
מוֹהַר *h. m., pl.* מוֹהֲרִיוֹת Brautpreis.
מוֹהֲרָא *a. m.* dass. S. מְהָרָא.
מוהרין (?) *x.* ein persisches Fest.
מוהרנקי l. מוֹהַרְקָנִי *x. m.* persisches Sonnenfest am Herbstanfang.
מוּוָל (= מוּבָל) s. יָבַל.
מוֹזָא I *a. m.* Spreu.
מוֹזָא II *a. m.* eine Hand voll.
מוֹזְלָא *a. m.* Garn.
מוֹזַנְיָא *a. m., pl.* מוֹזְנָן Lv 19, 36, *d.* מוֹזַנְיָא Jes 40, 12 Wagschale.
מוֹזַפוּתָא *a. f.* Schuld.
מוֹזְפָנָא *a. m.* Gläubiger.
מוֹחַ *h. m.* Gehirn.
מוֹחָא *a. m., c. s.* מוֹחָךְ Dt 28, 35 dass.
מוֹחַיָא *a. m.* dass.
מוֹחַל s. מוֹהַל.

מוֹחֵק *h. m.* Radierer (das eine Ende des Schreibgriffels).
מוֹט *h.* wanken. *Ni.* dass. *Hi.* wanken machen. *Hitp.* wanken, sinken. *Pilp.* מִטְמֵט dass.
מוּט *a., ipf.* 3 *sg. f.* תְּמוּט Lv 25, 35 wanken. *Aph.* sinken machen, wägen. *Itpe.* gewogen werden. *Itpal.* wanken, sinken.
מוֹט *h. m.* grössere Tragstange.
מוּטָב *h. m.* 1. gut; 2. besser.
מוֹטָה *h. f.* kleinere Tragstange.
מוטניא (BerR 44) l. מַלְכָיָא.
מוֹי (Ct 8, 7, MS מַיִ) *a. m.* Wasser. S. מַיָא.
מוּךְ *h.* sinken. *Ni. pt.* נָמוֹךְ niedrig. *Hi.* sinken machen.
מוּךְ *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* מָכוּ (Ri 5, 4, MS מַכּוּ) sinken; 2. niederlegen. *Aph.* 1. niedrig machen; 2. unterbreiten. S. מְכַךְ.
מוֹךְ *h. m.* Werg, Faser.
מוֹכֵס *h. m.* Zolleinnehmer.
מוֹכְסָא *a. m., pl.* מוֹכְסִין Ri 5, 11 dass.
מוּל *h.* gegenüber. מוּל פְּנֵים gegenüber der Vorderseite.
מוּל *h.* 1. beschneiden. *pt.* מָאל beschnitten; 2. einen Saum machen. *Ni.* נָמוֹל beschnitten werden.
מוּל *a., Itpal.* אִתְמוֹלַל abgeschnitten werden.
מוֹלָא *a. m.* Vermögen.
מולניה (VajR 12) l. מַלְגְמָא.
מוֹלָד *h. m.* Geburt. מוֹלַד לְבָנָה Erscheinen des Neumonds.
מוֹלָדָא *a. m.* 1. Erscheinen des Neumonds; 2. männl. Personenname.
מוֹלַדְתָּא *a. f.* Hebamme.
מוֹלִיד *h. m.* Erzeuger.
מוליי s. מַלְיָא (?).
מוֹלֶךְ Name eines kanaanitischen Gottes.
מוּם *h. f.* 1. Makel, Fehler; 2. etwas.
מוּם *h. Ho.* הוּמַם Makel bekommen.
מוּמָא (Lv 21, 17) *a. m.* Makel.

מוֹמִיתָא *a. f.* Kopflaus (?).
מוּמָר *h. m.* Apostat (Censurlesart für מְשֻׁמָּד).
מוֹמָתָא (Nu 5, 21) *a. f.*, *ind.* מוֹמֵי Nu 5, 21, *c. s.* מוֹמָתִיךְ Jos 2, 17 Praet. Eid.
מוֹן (Est II 7, 5, MS מַן) *a.* wer?
מוֹנִינֵי *a. m. pl.* Fischbrühe (?).
מוּסָף *h. m.* 1. Ansatz; 2. Zugabopfer der Feiertage; 3. das dem Zugabopfer entsprechende Gebet.
מוּסְפָא *a. m.* 1. Zugabopfer; 2. Zugabopfergebet.
מוּסָר *h. m.* Zucht.
מוֹסֵרָה *h. f.* Strick, Fessel.
מוּעָד *h. m.* bezeugt — ein dem Besitzer als gefährlich bekanntes Haustier.
מוֹעֵד *h. m.*, *pl.* מוֹעֲדִים, מוֹעֲדוֹת 1. festgesetzte Zeit; 2. Fest. חול הַמּוֹעֵד Wochentag des Festes. מוֹעֵד קָטָן 1. Halbfeiertag; 2. Name eines Talmudtraktats. סֵדֶר מוֹעֵד der die Festtage behandelnde Teil des Talmud.
מוֹעֲדָא *a. m.*, *pl. d.* מוֹעֲדַיָּא Lv 23, 2 Fest. חַלָּא דְמוֹעֲדָא Wochentag des Festes. בָּרֵיהּ דְמוֹעֲדָא der Tag nach dem Fest.
מוֹעֲדָא *a. m.* wankend.
מוֹעָם s. מְעַם.
מוֹפֵת *h. m.* Wunder.
מוֹפְתָא (Dt 13, 3) *a. m.* dass.
מוּץ *a.* saugen.
מוֹץ *h. m.* Spreu.
מוֹצָא (Ho 13, 3) *a. m.* dass.
מוֹצָא *h. m.* Ausgang. מוֹצָאֵי שַׁבָּת Nacht nach Vollendung des Sabbat.
מוֹצָא Ortsname.
מוּצָק *h. m.* Mittelpunkt.
מוּק *a. Pa.* מַיֵּק verhöhnen. *Aph.*, *pt. f.* מְמִיקָא 2 K 19, 21 (MS מְעִיקָא) dass.
מוּק *x. m.* eine Art Stiefel.
מוּקָא *x. m.*, *pl.* מוּקִין Est II 8, 15 dass.
מוֹקֵד *h. m.* Feuer, Feuerplatz.
מוֹקְדָא *a. m.* 1. dass.; 2. l. מוֹקְרָא.
מוֹקְמָנָא *a. m.* Zustand.
מוֹקַמְתָּא *a. f.* 1. Standort; 2. Kampfplatz (?).
מוֹקְרָא I (Koh 12, 6) *a. m.* 1. Mark; 2. Gehirn; 3. Hirnschale.
מוֹקְרָא II *a. m.* Ehre.
מוֹקֵשׁ *h. m.* Fallstrick.
מוּר *h. Hi.* vertauschen. *Ho.* vertauscht werden.
מוּר *a. Aph.* dass.
מוֹר (= אֱמוֹר) s. אֲמַר.
מוֹר *h. m.*, *pl.* מוֹרוֹת Myrrhe, Harz von *Balsamodendron Myrrha.*
מוֹרָא (Ex 30, 23, MS מֵירָא) *a. m.* dass.
מוֹרָא *h. m.* Ehrfurcht.
מוֹרָאָה *a. m.* dass.
מוֹרַג, מוֹרָג *h. m.*, *pl.* מוֹרִגִּים Dreschschlitten.
מוֹרְגָא *a. m.*, *ind.* מוֹרַג Jes 41, 15, *pl. c.* מוֹרְגֵי Jes 28, 27 dass., *d.* מוֹרְגַיָּא 2 S 24, 22.
מוֹרָד *h. m.*, *pl.* מוֹרָדוֹת Senkung, Abhang.
מוֹרָה *h. f.* Rasiermesser.
מוֹרָט *h. m.* Kahlköpfiger.
מוֹרְיָא (?) *a. m.* ein Bestandteil von Räucherwerk.
מוֹרִיג *h. m.* Gaumen.
מוֹרִינָא *a. m.*, *c. s.* מוֹרִינֵיהּ Thr 4, 4 (MS מוֹרְנֵיהּ) dass.
מוֹרִיָּה Stätte des Tempels von Jerusalem.
מוֹרְיָנָא *a. m.* Gesetzlehrer.
מוריפת ein Zauberwort.
מוֹרִיקָא (Ct 4, 14) *a. m.* Saflor (*Carthamus tinctorius*).
מוריקא (bBabM 47[b]) l. מָרוֹקָא.
מוֹרִיקָאָה *a. m.* Saflorpflanzer.
מוֹרְיְתָא *a. f.* Rechtslehre.
מוֹרָם s. רוּם.
מורן (BabB I, 6) (?).
מוּרָן *x. m.* (μαῦρος) der Schwarze (eine Fischart).
מוֹרְנָא I *a. m.* Made.

מוֹרָנָא II *a. m.*, *pl.* מוֹרָנִין Jes 41, 19 Kornelbaum (*Cornus mas*).
מוֹרָנִית *h. f.* 1. Stab (aus Kornelholz); 2. Speer.
מוֹרָנִיתָא *a. f.* 1. *pl.* מוֹרָנָן Jes 60, 13 (MS מוֹרָנִין) Kornelbaum; 2. Stab davon; 3. 1 S 13, 22 Speer.
מורע (jJom 45[c]) l. כָּל רַע.
מוֹרְתָא *a. f.* Myrrhe.
מוש *h.* weichen. *Ni. pt. pl.* נְמוּשׁוֹת Nachleser.
מוש *a., pf. c. s.* מְשֵׁיהּ Gn 27, 22 betasten, fühlen. *Aph. imp. c. s.* אֲמִישְׁנִי Jo 16, 26 betasten lassen.
מוֹשָׁב *h. m.*, *pl.* מוֹשָׁבוֹת Sitz.
מוֹשִׁיעַ *h. m.* Helfer.
מות *h.* sterben. *Hi.* töten. *Ho.* getötet werden.
מות *a.* s. מִית.
מָוֶת *h. m.* Tod.
מוֹתָא (Ex 9, 3) *a. m.* dass.
מוֹתְבָא *a. m., c.* מוֹתַב Ex 12, 40 1. Sitz; 2. Wohnen; 3. Wohnort.
מוֹתְבוּתָא *a. f.* Lage.
מוֹתְבָנָא *a. m.* 1. *pl.* מוֹתְבָנִין Est II 1, 2 (MS מוֹתְבִין) Sitz; 2. *pl. c. s.* מוֹתְבָנֵיהוֹן Ex 10, 23 Wohnort.
מוֹתָן *h. m.* Seuche.
מוֹתָנָא (Nu 17, 15) *a. m.* dass.
מוֹתָר *h. m.*, *pl.* מוֹתָרוֹת Überrest.
מוֹתְרָא *a. m.* 1. Ex 16, 23 Überrest; 2. *ind.* מוֹתַר Koh 2, 13 Vorzug.
מִזְבֵּחַ *h. m.*, *pl.* מִזְבְּחוֹת Altar.
מְזַבְלָא *a. m.* Matte.
מְזַבְּנָא *a. m.* Verkäufer.
מְזַבְּנָנָא (Jes 24, 2) *a. m.* dass.
מָזַג *h.* mischen. *Ni.* gemischt werden. *Pi.* mischen.
מְזַג *a., pt. pl.* מָזְגִין Est II 1, 7 mischen. *Pa. pt. pl.* מְמַזְגִין Jes 65, 11 dass. *Aph.* dass.
מְזַג Volksname.
מֶזֶג *h. m.* 1. Mischwein; 2. Temperament.

מִזְגָא *a. m.* 1. Mischwein; 2. Mischbecher.
מִזְגָא. בַּת מִזְגָא חַמְרָא eine Vogelart.
מִזְגָא Ortsname.
מַזֶּה *h.* was ist dies?
מַזֶּה *h. m.* Sprengender (Priester).
מַזּוּ *h.* was ist dies?
מְזוֹגָא (Est II 1, 8) *a. m.* Weinmischer, Mundschenk.
מְזוָדָה *h. f.* Behältnis für Reisekost.
מְזוּזָה *h. f.* 1. Thürpfoste; 2. Pfostenschrift (enthaltend Dt 6, 4—9 u. 11, 13—21).
מְזוּזִיתָא *a. f., ind.* מְזוּזֵי 1 S 1, 9 (fehlt MS) Thürpfoste.
מְזוּזְתָא (Ex 21, 6) *a. f.* 1. dass.; 2. Ct 8, 3 Pfostenschrift.
מָזוֹן *h. m.*, *pl.* מְזוֹנוֹת Speise, Nahrung.
מְזוֹנָא *a. m., ind.* מְזוֹן Dt 24, 6 (MS מָזוֹן) dass.
מְזוֹנִיתָא *a. f.* dass.
מְזוֹפָא *a. m.* Gläubiger.
מְזוֹפִיתָא *a. f.* Darlehn.
מְאוּפִיתָא (Dt 28, 20) *a. f.* Drohung.
מָזוֹר *h. m.* Verband.
מְזוֹרָה *h. f.* Pressbalken. S. auch מְזְוָדָה.
מְזַז *h. Hitpalp.* weich werden.
מְזַז *a. Itpalp.* dass.
מְזְחִילָה *h. f.* Ablaufsrinne (f. d. Dachwasser).
מְזַי Ortsname.
מַזְיָא *a. m.* Haar.
מְזִיגָא (?) Ortsname. S. מְגִיזָה.
מְזִיגָה *h. f.* Mischung.
מֵזִיד *h. m.* 1. aufwallend; 2. mutwillig.
מַזִּיק *h. m.* 1. schädigend; 2. böser Geist.
מַזִּיקָא *a. m., pl.* מַזִּיקֵי Koh 2, 5 böser Geist.
מְזִיקְתָא (1 K 18, 32, MS מְזִקְתָא) *a. f.* Graben.
מַזִּיעָא *a. m.* Dämon (eigentl. der zittern macht).

מַל *h. m.* 1. *pl.* מַזָּלוֹת Sternbild, bes. des Tierkreises; 2. Planet; 3. Schicksal.

מַזָּלָא *a. m., pl. d.* מַזָּלַיָּא Koh 7, 15, מַזָּלְתָא 2 K 23, 5 dass.

מָזְלָא s. מַדְלָא II.

מָזְלָא *a. m.* Vermögen.

מַזְלֵג *h. m.* Gabel.

מְזוּמְטִין *h. m. pl.* Belustigung.

מִזְמוֹר *h. m., pl.* מִזְמוֹרִים Psalm.

מִזְמוֹרָא *a. m.* dass.

מַזְמְנָא *a. m.* Zeit.

מְזַמְּנָא *a. m.* Einladender.

מזמסיא s. קלמוסיא.

מְזַמְּרָא *a. m., pl. d.* מְזַמְּרַיָּא 1 K 7, 50 Lichtputze.

מְזַמְּתָא *a. f., pl. c. s.* מְזַמְּתְהוֹן Thr 3, 60 Anschlag.

מזנן (Kel XVI 1) l. מָזוֹן.

מְזַפּוּתָא *a. f.* Darlehn.

מַזְקַפְתָּא *a. f.* Aufwärtsstellung (der Haare beim Striegeln gegen den Strich).

מָזַר I *h.* verdorben sein (v. Eiern).

מָזַר II *h.* spinnen. *Pi.* dass.

מַזָּר *h. m., pl.* מַזָּרוֹת Sternbild.

מִזְרֶה *h. m.* Wurfschaufel.

מִזְרָח *h. m.* Osten.

מִזְרָחִי *h. m.* östlich.

מְזָרִים *h. m. pl.* Sternbild (?).

מִזְרָן s. מִיזְרָן.

מִזְרָק *h. m.* Schwenkschale.

מִזְרְקָא *a. m.* 1. *pl. d.* מִזְרְקַיָּא Ex 38, 3 Schwenkschale; 2. Blutgefäss des Halses.

מְחָא I (Ex 7, 20) *a.* 1. schlagen; 2. Brei machen. *Pa. ipf.* יְמַחֵא בִידֵיהּ Koh 8, 4 (MS יְמַחֵא) verwehren, verhindern. *Itpe. ipf.* יִתְמְחֵי Ex 22, 1; 2 S 11, 15 geschlagen werden.

מְחָא II *a., inf.* מִמְחָא Ex 17, 14 wegwischen. *Pa.* als erprobt hinstellen. *Itpe.* 1. *pt. f.* מִתְמַחְיָא 2 K 21, 13 weggewischt werden; 2. erprobt erfunden sein; 3. verdünnt werden.

מְחָא III *a., pt.* מָחֵי Ex 28, 32, *pl.* מָחָן Jes 19, 9 weben.

מְחָא (Jes 19, 10, MS מְהָא) l. מְהָא, s. מַיָּא.

מְחָאָה *h. f.* Einspruch.

מַחֲבָא *h. m.* Schlupfwinkel.

מְחַבְּא *h. m.* Durchsucher.

מַחֲבוֹאָה *h. f., pl.* מַחֲבוֹאֵי 1. Schlupfwinkel; 2. verborgene Sünde.

מַחֲבוּטָא (Jes 28, 27), מַחַבְּטָא *a. m.* Stock.

מְחַבֵּל *h. m.* Verderber.

מְחַבְּלָנָא *a. m.* dass.

מְחַבַּלְתָּא *a. f.* Gebärerin.

מַחֲבַת *h. f.* Pfanne (zum Backen der חֲבִתִּים im Tempel).

מַחֲגֹר *h. m.* Halsseil (des Zugochsen)?

מְחַגְּרָא *a. m.* lahm (?).

מָחָה I *h. Pi.* מִחָה (auch mit בְּיַד) verwehren.

מָחָה II *h.* wegwischen, auflösen. *Ni.* aufgelöst werden. *Pi.* 1. ausreiben, abkratzen; 2. zerreiben, auflösen. *Hi.* 1. auflösen; 2. beauftragen, Auftrag geben. *Ho. pt.* מֻמְחֶה erprobt.

מְחוּג *h. m.* Zeichengebung.

מָחוֹז *h. m.* 1. Stadt; 2. Ortsname.

מְחוֹזָא *a. m., pl. c. s.* מְחוֹזוֹהִי Nu 22, 39 1. Marktort; 2. Stadt; 3. Bezirk; 4. Ortsname.

מְחוֹזָאָה *a. m.* 1. *pl. d.* מְחוֹזָאֵי Est II 8, 13 Bezirkshaupt; 2. aus Machoza.

מְחוֹזִי *h. m.* dass.

מְחוֹזְנָאָה *a. m.* dass.

מְחוּי *h. m.* Abreiben.

מְחַוְיָא *a. m., ind.* מְחַוֵּי Ho 3, 4 Orakelmittel.

מחויאתא (bBabB 39[b]) l. מְחָיְתָא.

מָחוֹךְ *h. m.* 1. Ausgelassenheit; 2. lascive Putzsache.

מְחוֹכָא *a. m., ind.* מְחוֹךְ Nu 31, 50 dass.

מָחוֹל *h. m.* 1. Kreis; 2. Reigen.

מְחוֹלָה *h. f.* dass.

מְחַוְּנִיתָא *a. f.* Anzeigen. בַּר מ׳ Anzeiger der Feldgrenzen.
מְחוּסָא *a. m.* Huld.
מחוסי (GnJI 16, 5 Ar.) l. חֲמָסַי, s. חָמָס?
מָחוֹק *h. m.* Abstreicher.
מְחָוָּר s. חָוַר.
מְחָוְּרָא *a. m., ind.* מְחָוַּר Lv 13, 3 Weisses.
מחורי s. מוהרנקי.
מְחַוַּרְתָּא s. חֲוַר.
מְחוֹשׁ *h. m.* 1. Leiden; 2. Leidender; 3. Zweifel.
מְחוֹתִיתָא *a. f.* 1. *c.* מְחוֹתִית Jes 15, 5 Abhang; 2. Niedergang.
מְחָזוֹרָא *a. m.* 1. Wiederholung; 2. Cyklus von Sonne und Mond.
מְחָזוֹרִיתָא *a. f.* Rückkehr.
מֶחֱזְיָא *a. m., ind.* מֶחֱזֵי Lv 13, 32 Anblick.
מְחָזִירָא s. מְחָזוֹרָא.
מַחֲזִית *h. f.* Spiegel (?).
מֶחֱזִיתָא *a. f., pl. c.* מֶחֱזְיַת Ex 38, 8 dass.
מְחַח *a.* einen Brei machen (?).
מָחַט I *h.* schneuzen (den Docht).
מָחַט II *h.* Fehlgeburt haben.
מַחַט *h. f., pl.* מְחָטִים Nadel.
מְחַטָּא *a. m., pl.* מְחַטִּין, *d.* מְחַטַּיָּא Jes 3, 22 (MS מְחַכַּיָּא) dass.
מַחְטָבָה *h. f.* Fällen (von Bäumen).
מְחָטְפָא *a. m., pl.* מְחָטְפִין Est II 6, 11 eine Pferdezierat.
מַחְטְרָא *a. m.* Züchtigung mit dem Stock.
מְחִי *x.* (μοῖχα) buhle!
מְחִיָא *a. m., ind.* מְחֵי Ex 28, 32 Weber.
מְחִיָּה *h. f.* Vertilgung.
מִחְיָה *h. f.* 1. Unterhalt; 2. Geheiltes; 3. מחית (BerR 7) l. מַחְיַת, s. חַיָּה.
מְחִילָא (?) *a. m.* Bündel.
מְחִילָה *h. m.* Verzeihung.
מְחִיצָה *h. f.* 1. Scheidewand; 2. Abteilung.
מְחִיצוּתָא *a. f.* dass.
מְחִיצְתָא *a. f., pl. d.* מְחִיצַיָּא Ez 41, 6, *c.* מְחִיצַת Ez 41, 26 (MS מְחִיצַת) dass. S. מְחִיצָתָא.
מְחִיקָה *h. f.* 1. Auswischen; 2. Abreiben.
מְחִיר *h. m.* Kaufpreis.
מְחִיתָא *a. f.* Gewebe.
מְחָיְתָא *a. f.* Einspruch.
מְחַךְ (?) *a.* lachen.
מַחְכָּא (?) *a. m., pl. d.* מַחְכַּיָּא Jes 3, 22 lascive Zierat. S. מְחַטָּא.
מָחַל *h.* 1. erlassen; 2. verzeihen. *Ni.* 1. erlassen werden; 2. verziehen werden.
מְחַל *a.* dass.
מַחֲלָה *h. f.* Krankheit.
מְחִלָּה *h. f., pl.* מְחִלּוֹת, מְחִלִּים Höhlung.
מַחֲלוֹקֶת *h. f., pl.* מַחֲלוֹקוֹת 1. Trennung; 2. Streit.
מַחֲלוֹקְתָּא *a. f.* Abteilung.
מְחַלְיְתָא *a. f.* Süssigkeit.
מַחֲלָף *h. m., pl.* מַחֲלָפִים Messer.
מַחֲלֵץ *h. m.* Vorrichtung zum Ziehen einer Walze.
מְחַלְצָא *a. m.* dass.
מַחֲלַת Name eines weibl. Dämons.
מְחִילְתָא *a. f., pl. c.* מְחִילֵי Jes 2, 19 Höhlung.
מַחְמַדְתָּא *a. f.* Kostbarkeit.
מֶחְמְיָא *a. m.* Anblick.
מְחַמְעָא *a. m.* Gesäuertes.
מַחְמְצָן *h. m.* Gährbassin des Walkers.
מַחֲמַת s. חֵמַת.
מַחֲנֶה *h. m., pl.* מַחֲנוֹת Lager.
מְחָסָא *a. m., c. s.* מְחָסֵיהּ Jes 63, 9 Erbarmen.
מַחְסוֹמִית *h. f.* Schneide.
מַחְסוֹר *h. m.* 1. Bedarf; 2. Mangel.
מַחְסוֹרָא *a. m.* dass.
מַחְסוֹרִיתָא *a. f.* Mangelhaftigkeit.
מְחַסְיָא. מְתָא מ׳ Ortsname.
מַחְפּוֹרֶת *h. f.* 1. Grube; 2. Ausgegrabenes.
מַחְפּוֹרְתָא *a. f., pl.* מַחְפּוֹרִין Ze 2, 9 dass.

מְחַפְּרָנָא *a. m.* Schande bereitend.
מַחְפֶּרֶת *h. f.* (?).
מַחַץ *h. m.* Schöpfgefäss.
מָחַץ *h.* zerschmettern.
מַחְצֵב *h. m.* Steinbruch.
מַחְצְבָא *a. m., pl. d.* מַחְצְבַיָּא Ri 3, 19 dass.
מֶחֱצָה *h. f.* Hälfte.
מַחְצֶלֶת *h. f., pl.* מַחְצָלוֹת Matte.
מַחְצַלְתָּא *a. f.* dass.
מְחַצְּרָא *a. m.* Trompetenbläser.
מְחִצְּתָא (1 K 6, 6) *a. f., c.* מְחִצַּת 1 K 6, 15 Abteilung, Gemach. S. מְחִיצְתָא.
מָחַק *h.* 1. wegwischen, austilgen; 2. abstreichen, abschaben. *Ni.* abgerieben, weggetilgt werden. *Pi.* abreiben, abschaben.
מְחַק *a., ipf.* יִמְחוֹק Nu 5, 23 wegwischen. *Pa.* dass. *Itpe.* weggewischt, weggetilgt werden.
מָחָק *h. m., pl.* מְחָקִים radierte Stelle.
מַחַק *h. m.* Abstreicher.
מַחְקָא *a. m.* 1. radierte Stelle; 2. Abstreichung; 3. Papyrusschreibmaterial (?).
מָחָר *h. m.* morgen.
מְחָרָא *a. m., ind.* מְחַר Dt 6, 20, לִמְחַר morgen. מְחָרָא דִמְחַר übermorgen.
מַחֲרוּז *h. m., pl.* מַחֲרוּזוֹת Schnur.
מַחֲרוּכָא *a. m.* Brandwunde.
מַחֲרֵשָׁה *h. f.* 1. Pflugschar; 2. Kamm (?).
מַחֲרֶשֶׁת Ortsname.
מָחֳרָת *h. f.* morgen. מָחֳרָתַיִם übermorgen.
מַחֲרְתָּא Ortsname.
מַחֲשָׁבָה, מַחֲשֶׁבֶת *h. f., pl.* מַחֲשָׁבוֹת 1. Gedanke, Nachdenken; 2. Absicht. בַּעַל מַחֲשָׁבוֹת ränkevoll.
מַחֲשַׁבְתָּא *a. f., pl. c.* מַחְשְׁבַת Gn 6, 5, *c. s.* מַחְשַׁבְתֵּיהּ Jer 49, 20 dass.
מחתותיין (KohR 12, 5) l. מַחוֹתְיָין, s. מַחוֹתִיתָא.
מַחְתָּא I (?) *a. m.* Senkung.
מַחְתָּא II (Ct 4, 7) *a. f.* Fehlerhaftes.

מַחֲתָא *a. f., ind.* מַחָא Ex 8, 15, *c.* מַחַת Dt 28, 59, *pl.* מַחָן Dt 28, 59, מַחְוָן, מַחֲתִין 1. Schlag, Plage; 2. Wunde.
מַחְתָּה *h. f.* Kohlenpfanne.
מַחְתִּיתָא (Nu 17, 11) *a. f., pl. d.* מַחְתְּיָתָא Nu 4, 14 dass.
מַחְתָּנָא (Jos 7, 5) *a. m.* Abhang.
מַחְתֶּרֶת *h. f.* 1. Einbruch, Durchbruch; 2. Öffnung.
מַחְתַּרְתָּא (Ex 22, 1) *a. f.* dass.
מְטָא *a., pt.* מָטֵי Nu 34, 8 1. gelangen, ankommen; 2. reichen, treffen; 3. eintreffen. *Aph. pf.* 3 *pl.* אַמְטִיאוּ Lv 9, 13 bringen, führen. *Itpe. ipf.* 1 *sg.* אֶתְמְטֵי Nu 23, 15 sich wohin begeben.
מְטַאְטְאָה *a. m.* Besen.
מִטְבָּחִים *h. m. pl.* Schlachten. בֵּית הַמּ' Schlachthof.
מִטְבְּחַיָּא *a. m. pl.* dass. בֵּית מ' Schlachthof.
מַטְבֵּעַ *h. m., pl.* מַטְבְּעוֹת 1. Münze; 2. Formel, Typus.
מַטְבְּעָא (Est II 3, 9, nicht MS) *a. m.* dass.
מַטָּה *h. f.* Knöchel am Flügelende.
מִטָּה *h. f.* 1. Ruhebett, Bettstelle; 2. Bahre.
מַטָּה *h.* 1. unten; 2. euphem. f. oben.
מַטֶּה *h. m.* 1. Stab; 2. Stamm.
מִטְהֶרֶת *h. f.* Reinigungsgefäss (Becken).
מְטוּיָאתָא *a. f.* Spinne.
מְטוּטֶּלֶת (מְטֻלְטֶלֶת) *h. f.* 1. Senkblei; 2. Schuppe (?); 3. Stück Zeug.
מְטוּל (Est II 1, 8) *a., c. s.* מְטוּלְתֵיהּ, מְטוּלְכוֹן wegen. מְטוּל כֵּן (Est II 1, 7), מְטוּל הָכֵי (Ct 4, 13) deswegen. מְטוּל דְּ Est II 1, 7 weil, damit. מְטוּל מָא Est II 3, 2 weshalb?
מְטוּלָא *a. m.* 1. *ind.* מְטוּל Nu 4, 15 Last; 2. *ind.* מְטוּל Dt 10, 11 Zug.
מְטוּתָא *a. f.* Bitte. בְּמְטוּתָא, בְּמָטוּ bitte!
מַטְחַן *h. m.* Ölmühle.
מַטְחַתָּא *a. f.* Lende (?).

מִיטָטוֹר, מְטַטְרוֹן, מִיטַטְרוֹן *x. m.* (μητάτωρ) 1. Abstecker des Lagers; 2. Gesandter; 3. Bezeichnung eines bestimmten Engels.

מְטַכְסָא, מִיטַכְסָא *x. m.* (μέταξα), *pl.* מְטַכְסִין 1. Rohseide; 2. rohseidenes Gewand; 3. l. מְכְסָא.

מַטְלָא *a. m., ind.* מַטַל 1 S 17, 6 Stange.

מַטְלָא *a. m., c.* מַטַל Ma 1, 1 Soc 59, 2 K 9, 25 Ausspruch.

מַטְלוּלָא *a. m.* Bedachung.

מַטְלוֹנִית *h. f.* 1. Lappen; 2. Streifen.

מַטְלוּתָא *a. f.* 1. Schwere; 2. Werfen.

מְטַלְטְלִין *h. m. pl.* bewegliches Gut.

מְטַלְטְלִין *a. m. pl.* dass.

מטליא, מיטליא l. הֲמַטְלְיָא.

מַטְלִיָה *h. f.* 1. Lappen; 2. Streifen.

מַטְלִית *h. f., pl.* מַטְלִיּוֹת dass.

מְטַלַּלְתָּא *a. f.* 1. Bedachung; 2. Hütte, bes. Festhütte.

מְטַלּוֹן *x. m.* (μέταλλον) Bergwerk (als Strafort).

מַטְלְנָא *a. m.* 1. *pl. c.* מַטְלָנֵי Nu 33, 1 Zug, Reise; 2. Last.

מַטְלָנִית *h. f.* Lappen.

מַטְלַעְתָּא *a. f.* Hinken.

מַטְלַת *h. f.* Lappen.

מְטַלְּתָא *a. f., c.* מְטַלַּת Lv 23, 43, *pl.* מְטַלָּן Gn 33, 17, *d.* מְטַלַּיָא Lv 23, 42 1. Bedachung; 2. Hütte, bes. Festhütte.

מְטַמּוּם *h. m.* Gebrauch von מוּם.

מַטְמוֹן *h. m., pl.* מַטְמוֹנִים Schlupfwinkel, Bergungsort.

מַטְמוֹנֶת *h. f., pl.* מַטְמוֹנִיּוֹת 1. dass.; 2. Schatz.

מַטְמוֹעַ *h. m.* Sonnenuntergang.

מַטְמוֹעָא *a. m.* dass.

מטמועיתא l. מַטְעֲמִיתָא.

מַטְמוֹרָא *a. m., pl.* מַטְמוֹרִין Jer 41, 8 Schatz.

מַטְמוֹרִיתָא *a. f., pl. d.* מַטְמוֹרְיָתָא 1 S 23, 23 Versteck.

מְטַמֵּם s. מוּם.

מַטְמְעָא *a. m., pl.* מַטְמְעֵי שִׁמְשָׁא Sonnenuntergang.

מַטָּן *h.* unten.

מַטַּע *h. m.* Pflanzung.

מַטָּעָה *h. f.* dass.

מַטְעִיתָא *a. f., ind.* מַטְעֲיָא Lv 21, 7 Verführerin, Hure.

מַטְעֲמָא I *a. m.* Speise.

מַטְעֲמָא II *a. m., f.* מַטְעֲמָא Hb 1, 16 schmackhaft.

מַטְעֲמִיתָא *a. f.* Kosten.

מַטְעֶמֶת *h. f.* dass.

מִטְפַּחַת *h. f.* Umhüllung, Tuch.

מַטְפִּיתָא *a. f.* Tropfen.

מטופרסא s. מטרופסא.

מְטַקְסָא s. מְטַכְסָא.

מָטָר *h. m.* Regen.

מָטַר *h. Hi.* regnen lassen.

מְטַר *a., Aph. pf.* אַמְטַר Gn 19, 24 dass.

מִטְרָא (Gn 2, 5) *a. m.* Regen.

מַטְרְדָא *a. m.* Jagdspiess.

מַטְרְדוּתָא *a. f.* dass.

מַטְרְדֵי *x.* Name eines persischen Festes.

מַטְרֵיד *h. m.* Jagdspiess.

מִיטְרִין *x. f.* (μήτρα) Gebärmutter.

מַטְרוֹנָא, מַטְרוֹנָה *x. f., pl.* מַטְרוֹנוֹת (ματρῶνα) vornehme Frau.

מַטְרוֹנִית *x. f., pl.* מַטְרוֹנִיּוֹת dass.

מַטְרוֹנִיתָא *x. f., pl.* מַטְרוֹנְיָן dass.

מטרנייאת (Siphr. Dt 204) l. פְּרַמַנְטָאוֹת, s. פְּרַמַנְטָא.

מטרסאות l. פְּרַמַנְטָאוֹת, s. פְּרַמַנְטָא.

מְטְרוֹפּוֹלִין, מְטְרֹפְּלִין *x. f.* (μητρόπολις) Hauptstadt.

מטרופסא (?) *x. m.* Vergeltung.

מַטְרְקָא *a. m.* Peitsche.

מְטְרְתָא *x. f.* (μετρητής) ein Mass.

מַטַּרְתָּא (Dt 18, 8) *a. f.* 1. Wache; 2. Wachtmannschaft; 3. Gewahrsam; 4. Nachtwache; 5. Beobachtung.

מִי *h.* 1. wer? 2. jemand. מִי שֶׁ der, welcher.

מִי *a.* denn?

מִי = מִ, s. מִן.

מַי, מַאי I (= מָא הִיא) *a.* was ist es?
מַי, מַאי II (= מָא דֵין) *a.* was? אֲמַאי weshalb? מַאי דְ das, was.
מַיָא (Gn 16, 7) *a. m. pl., ind.* מַיִן Dt 8, 7, *c. s.* מוֹהִי Nu 20, 8, מַהָא, מֵימֵיהוֹן Ex 7, 19, מֵיהוֹן Wasser.
מֵיאוֹן s. מָאוֹן.
מֵיאוּם s. מָאוּם.
מַיָאשָׁא s. מַיְשָׁא.
מִיבלא l. מוּבְלָא.
מִיָד *h.* sofort.
מִיַד *a.* dass.
מֵידְבָא Ortsname.
מֵיהָא, מֵיהָת *a.* jedenfalls.
מֵיהוּ *a.* allein, aber.
מיות gedeutet als מְאוֹת, s. מֵאָה.
מֵיזָן *h. m.* Gurt.
מֵיחָא *a. m.* Mehlbrei (?).
מֵיחָם *h. m.* Wärmgerät.
מֵיט *h. m.* Wanken.
מֵיטָב *h. m.* Bestes.
מֵיטְבָא *a. m.* dass.
מִיכָאֵל Engelname.
מִיכָה I *h. f.* Gebrauch von מוּךְ.
מִיכָה II männl. Personenname.
מִכיילן l. מְכִילָן, s. מְכִילְתָא.
מֵיכְלָא (Gn 40, 17) *a. m.* 1. Speise; 2. l. מְכִילָא, s. מְכִילְתָא.
מֵיכַלְתָּא, מֵיכְלָתָא, מֵיכְלוּתָא *a. f.* dass.
מֵילָא *a.* מִמ׳ von selbst.
מְיַלֶּדֶת *h. f.* Hebamme.
מִילָה *h. f.* 1. Beschneidung; 2. beschnittenes Glied.
מִילְוָתָא *a. f. pl.* eine Lathyrusart.
מֵילְתָא *a. f., ind.* מֵילָא Ct 3, 8 Beschneidung.
מַיִם *h. m. pl.* 1. Wasser; 2. Flüssigkeit, Saft.
מַיוּמַס, מַיְמוּס *x. m.* (μαιουμᾶς) Fest von Majuma, Hafenstadt von Gaza.
מימים (BerR 45 Ar) l. חַמּוּם.
מֵימְרָא (Gn 3, 8) *a. m.* 1. Wort, Rede; 2. Person. לְמֵימַר das will sagen.
מִין *h. m., pl.* מִינִין 1. Gattung, Art; 2. Häretiker. כְּמִין ähnlich wie.

מִינָא *a. m.* 1. *pl. c.* מִינֵי Koh 2, 5 Gattung; 2. Häretiker.
מִינָאָה *a. m.* Häretiker.
מינאי l. מְנָאֵי, s. מְנָיָא.
מֵינוּקָא *a. m.* Kind, Knabe.
מֵינוּקְתָא *a. f.* Mädchen.
מִינוּת *h. f.* Häresie.
מֵינִיקָה *h. f.* Säugamme.
מֵינִיקוּת *h. f.* Säugen.
מֵינִיקוּתָא *a. f.* dass.
מֵינִיקִית s. מֵינֶקֶת.
מֵינְסָא *a. m., ind.* מֵינַס Jes 10, 1 Bedrückung.
מֵינְקָא (Est II 8, 15, MS מְיֵינְקָא) l. מְנִיקָא.
מֵינְקוּתָא *a. f.* Säugen.
מֵינֶקֶת *h. f.* 1. Sauger (zum Entnehmen von Flüssigkeiten aus Geräten); 2. Säugamme.
מֵינַקְתָּא *a. f., pl. d.* מֵינִקָתָא Gn 33, 13 Säugende, Säugamme.
מֵיסָנָא *a. m.* Arzt.
מֵיסְרָא *a. m.* Bündel.
מֵיסַרְתָּא *a. f.* dass.
מֵיעָלָא s. מַעֲלָא.
מֵיעָלָא *a. m.* Eingehen. מֵיעַל שִׁמְשָׁא Dt 23, 12 Sonnenuntergang.
מֵיקֵר *h. m.* 1. kühlend, abkühlend; 2. sich abkühlend.
מִיץ *h. m.* Saft.
מִיצָה *h. f.* Knoten (eines Stengels).
מֵירָא (Ex 30, 23) *a. m.* Myrrhe.
מֵירוּג *h. m.* teilweises Einheimsen der Gartenfrüchte.
מֵירוּחַ *h. m.* Abstreichen, Glattmachen.
מֵירוֹן Ortsname.
מֵירוּק *h. m.* 1. Abreibung, Politur; 2. Coitus.
מֵירוּר *h. m.* Bittermachen.
מַיְרֵי 1. s. אֲרָא; 2. GnJI 12, 6, MS מיירי, *pt. Aph.* v. אֲרַר Fluch aussprechen.
מֵירְתָא *a. f., ind.* מֵירַת Jes 49, 26 (MS מְרִית) Most.

מֵישׁ *h. m.* 1. Zürgelbaum (*Celtis*); 2. die Frucht dieses Baums.

מֵישָׁא Ortsname.

מֵישָׁא männl. Personenname.

מֵישְׁדָא *a. m.*, *c.* מֵישַׁד Lv 4, 12 (MS מֵישַׁר) Ausgiessen.

מִישׁוֹר *h. m.* Ebene.

מֵישָׁן Ortsname.

מֵישָׁנִי *h. m.* aus Meschan.

מֵישַׁר *h. m.* 1. Ebene, Fläche; 2. Beet.

מֵישְׁרָא (Gn 35, 8) *a. m.* Ebene, Fläche. S. מִשְׁרְיָא.

מֵישְׁרָא *a. m.* Beet.

מִית (Gn 5, 20) *a.*, *ipf.* יְמוּת Ex 21, 18, *pt.* מָאִית Gn 50, 5, מָיִית sterben. *Aph. ipf.* 2 *sg.* תְּמִית Gn 42, 37 töten.

מִיתָא (Dt 25, 5) *a. m.* Toter, Leiche.

מִיתָה *h. f.* Sterben, Tod. *pl.* מִיתוֹת Todesarten.

מֵיתְבוּתָא *a. f.* Bewohnen.

מִיתוּתָא *a. f.* Tod.

מִיתְנָא *a. m.* Verstorbener.

מֵיתָר *h. m.* Seil.

מָךְ *h. m.* niedrig, gebeugt.

מְכָא *a.*, *pt.* מְכֵי 1. niedrig; 2. abgenützt; 3. kraftlos. *Pa. Aph.* senken. *Itpe.* gebeugt werden.

מַכְבֵּד *h. m.*, *pl.* מַכְבְּדוֹת 1. Palmzweig; 2. Kehrbesen.

מַכְבַּנְתָּא *a. f.* Halsband.

מַכְבֵּר *h. m.*, *pl.* מַכְבְּרוֹת Sieb.

מַכְבֵּר Ortsname.

מַכְבֵּשׁ *h. m.* Presse.

מִכְּדִי *a.* (= מִן כַּד הִיא) da.

מִכְּדַי *h.* mehr als genug.

מַכָּה *h. f.* 1. Schlag; 2. Plage; 3. Wunde. *pl.* מַכּוֹת Name eines talmud. Traktats.

מִכְוָה *h. f.* Brandwunde.

מְכוּלָא *a. m.*, *pl.* מְכוּלִין 2 K 23, 7 Vorhang (?).

מַכְבֵּן (?) *h. m.* Instrument zum Geraderichten.

מָכוֹן *h. m.* 1. Wohnstätte; 2. Bezeichnung des sechsten Himmels.

מְכוֹנָה *h. f.* 1. dass.; 2. Behälter, Zwinger.

מְכוֹנְתָא *a. f.*, *c.* מְכוֹנַת Ri 5, 11 Aufenthaltsort.

מָכוּר Ortsname.

מַכּוֹשׁ *h. m.* 1. Schlägel; 2. Klöppel; 3. Schlag.

מַכּוֹשָׁא *a. m.* dass.

מַכּוֹשָׁה *h. f.* Schlägel.

מָכוּת *h. f.* 1. Gebeugt sein; 2. Armut.

מְכוּתָא *a. f.* eine Art Boot.

מִכְחוֹל *h. m.* Augenschminkstift.

מִכְחֲלָא *a. m.* dass.

מִכְחַלְתָּא *a. f.* dass.

מַכִּיכָא *a. m.* 1. *ind.* מַכִּיךְ Lv 13, 20 niedrig; 2. *pl.* מַכִּיכִין Jes 57, 15 gebeugt.

מַכִּיכוּתָא (Est II 2, 20; Koh 10, 6, MS מְכוּכְתָא) *a. f.* Gebeugtheit.

מְכִילְתָא *a. f.* 1. *ind.* מְכִילָא Dt 25, 14 Mass; 2. Schale, Becken; 3. Eigenschaft; 4. Auslegungsnorm; 5. normgemässe Gesetzesdeutung; 6. Name eines Midrasch zu Exodus.

מְכִירָה *h. f.* Verkaufen.

מָכַךְ *h. Hi.* beugen. *Ni. Hitpal.* zerdrückt werden.

מְכַךְ *a.* 1. *pf.* 3 *pl. f.* מַכָּא Hb 3, 6 niedrig werden; 2. niedrig machen. *Pa. inf.* מַכָּכָא Ct 2, 6 niederdrücken. *Itpa.* niedergedrückt werden.

מַכְּכָא *a. m.*, *pl.* מַכְּכִין Am 6, 7 (מִכְּכִין 2 S 17, 28) Polster.

מכל (Mech. Mischp. 13) l. מִכֹּל.

מְכַלֶּה *h. m.* 1. Verderber; 2. Name eines Engels.

מַכְלַלְתָּא Ortsname.

מִכְמוֹרֶת *h. f.* Fischernetz.

מִכְמָס Ortsname.

מִכְמָר *h. m.* Netz.

מִכְמְרָא *a. m.* Warmmachen.

מוּכְנָה, מוּכְנִי *x. f.* (μηχανή), *c. s.* מוּכְנוֹי Est II 1, 2 (MS מְכוֹנֵי) Räderwerk.

מְכָנָם (מְכֻנָּם?) *h. m.* 1. Einheimsen; 2. Eingeheimstes.

מִכְנְסָא *a. m., pl.* מִכְנְסִין Lv 6, 3 Beinkleider.

מִכְנָסַיִם *h. m. du.* dass.

מְכַנְשְׁתָּא *a. f.* Zusammenfegen.

מָכַס *h.* verzollen.

מֶכֶס *h. m., pl.* מִכְסָאוֹת Grenzzoll.

מִכְסָא *a. m.* dass.

מָכְסָא *a. m.* Zolleinnehmer.

מִכְסָא *a. m.* (μύξα) Frucht von *Cordia Myxa.*

מִכְסֶה *h. m., pl.* מִכְסָאוֹת Decke.

מכסיומינוס l. מַכְסִימִינוּס.

מַכְסִימָא *x.* (*Maximus*) männl. Personenname.

מַכְסַן *a. Pass.* אִתְמַכְסַן gezüchtigt werden. S. כְּסַן.

מַכְסְנָא *a. m.* Züchtiger.

מַכְסְנוּתָא, מַכְסְנִיתָא *a. f.* Züchtigung.

מוכססין l. מוּכְסִין, s. מָכְסָא.

מכסירין (Jelamd. Nu 23, 10 Ar)?

מכפה (jSukk 53[b]) l. מְקֻפָּה.

מִכְפָּלָה = מָה כְּפָלָה, s. כָּפַל II.

מַכְפֵּלָה *h. f.* Doppelhöhle.

מָכַר *h.* verkaufen. *Ni.* verkauft werden.

מְכַר *a.* verloben. *Itpa.* verlobt werden.

מֶכֶר *h. m.* Verkauf.

מַכָּר *h. m.* Bekannter.

מַכְּרָא *a. m., c. s.* מַכְּרֵיהּ 2 K 12, 6 dass.

מכרין (jChall 58[a])?

מַכִירִין *x. m.* (μαχαίριον) Messer.

מִכְשׁוֹל *h. m.* Anstoss.

מַכְשִׁירִין *h. m. pl.* 1. was tauglich macht; 2. was fähig macht; 3. Name eines talmudischen Traktats.

מְכַשֵּׁף *h. m.* Zauberer.

מִכְשָׁף (?) *a. m.* Zauberei.

מְכַשֵּׁפָה *h. f.* Zauberin.

מִכְתָּב *h. m.* 1. Buchstabe; 2. Inschrift, Annonce.

מִכְתָּב *h. m.* Griffel.

מִכְתְּבָא *a. m.* dass.

מַכְתְּבָא *a. m.* Schrift.

מכתוותא (bSabb 110[b]) s. כְּתָוְתָא (?).

מכתם (TosSabb XVII 8) l. מִכְתָּב.

מַכְתֵּשׁ *h. m.* 1. Mörser; 2. Mundhöhle; 3. ein Folterwerkzeug.

מַכְתְּשָׁא *a. m., pl. c.* מַכְתָּשֵׁי Dt 28, 61 Plage, Wunde.

מַכְתֶּשֶׁת *h. f.* 1. Mörser; 2. Vertiefung.

מָל *h. m.* zerreibbar.

מִיל *x. m.* (μίλιον), *pl.* מִילִין 1. Meile (nahezu 1,5 Kilom,); 2. Meilenstein.

מִילָא *x. m.* dass.

מִילָא *x. f.* (μηλωτή) Wolle. S. מִילַת.

מוּלָא *x. f.* (*mula*), *pl.* מוּלָאוֹת, מוּלִים (?) Maultier.

מָלֵא *h.* voll sein. *Pi.* füllen. *Hitp.* voll werden.

מְלָא *a., inf.* מִלָּאָה Ex 18, 18 füllen. *Pa.* 1. *imp.* מַלִּי Gn 44, 1 dass; 2. ersetzen; 3. מ׳ עַל לֵב Gn 34, 3 trösten. *Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אִתְמְלִיאַת Gn 6, 11 gefüllt, voll werden.

מָלֵא *h. m.* voll.

מְלֹא s. מְלוֹא.

מִילָא (מִילָה) *x. m.* 1. (μίλιον) Kessel; 2. s. מִילָה.

מוּלָאָה *x. m.* maultierartig (?).

מְלָאָה *a. m., c. s.* מְלָאָהּ Dt 33, 16 Füllung, Fülle.

מְלֵאָה *h. f.* 1. Fülle; 2. Vollkommenheit; 3. Erstlingsgabe.

מְלַאי I *h. m.* 1. *pl.* מְלָאִין Waare; 2. männl. Personenname.

מְלַאי II *h. m.* Granne. S. מְלָעִין.

מַלְאָךְ *h. m.* Engel.

מַלְאֲכָא *a. m., pl. d.* מַלְאֲכַיָּא Gn 19, 1 dass.

מְלָאכָה, מְלֶאכֶת, מְלָאכָה *h. f., pl.* מְלָאכוֹת Arbeit.

מַלְאָכוּת *h. f.* Engelsgestalt.

מְלֵאתָה (Nu 18, 27) *a. f.* Erstlingsgabe vom Wein.

מַלְבּוּשׁ *h. m.* Kleid.

מַלְבֵּן *h. m., pl.* מַלְבֵּנוֹת 1. Form; 2. Rahmen; 3. Viereck.

מַלְבְּנָא *a. m.* viereckiges Stück.

מלבינתא (NuJI 33, 20 MS) l. מַלְבִּינְתָּא, s. לְבִינְתָּא.
מלבניקי (jSabb 8ᵃ) l. מַלְבְּנִיקֵי, s. מַלְבְּנִיקָא.
מַלְבָּשְׁתָּא (Nu 32, 3, MS דִּיבוֹן) Ortsname.
מָלַג h. m. abrupfen.
מְלַג a. m. dass.
מְלוֹגָא x. m. (μολγός?) Sack.
מולניה l. מְלוּגְמָא.
מְלִינָאלָה x. f. (μελίγαλα) Honigmilch.
מְלוּגְמָא x. f. (μάλαγμα), pl. מְלוּגְמִיּוֹת 1. Wundpflaster; 2. Labung.
מַלְגֵּז h. m. Gabel. S. מַזְלֵג.
מִלָּה h. f. Wort.
מֵילָה x. f. (μελία), pl. מֵילִין Esche (*Fraxinus*). מֵי מֵילִין Saft der Eschenrinde.
מְלוֹא h. m. 1. Füllung, Inhalt; 2. Raum. מְלֹא עֵינַיִם soweit der Blick reicht.
מִלּוּא h. m. 1. dass.; 2. pl. מִלּוּאִים Füllung der Hände (Priesterweihe).
מְלוֹג h. m. 1. Abrupfung; 2. Nutzniessung. נִכְסֵי מ׳ Heirats- oder Erbgut der Frau.
מְלוֹגָנָאָה a. m. aus Meloga (?).
מִלְוָה h. f. Darlehn, Schuld.
מַלְוֶה h. m. Gläubiger.
מַלּוּחַ h. m. eine Salzpflanze (*Atriplex halimus*).
מְלוּחָא a. m., pl. מְלוּחִין Ze 2, 9 (MS מְלוּחִין) dass.
מְלוּט h. m. Rettung.
מִלּוּי h. m. Füllen.
מַלְוִיתָא a. f. 1. Geleit; 2. Grabgeleit.
מלויתהון (VajR 21) l. מלייתהון, s. מַלְיָתָא.
מַלּוּךְ männl. Personenname.
מְלוֹכָא a. m. Berater.
מְלוּכָה h. f. Herrschaft.
מְלוּלָא (Jes 6, 4) a. m., ind. מְלוּל Ex 4, 10 Rede.
מְלֹן. בֵּית מ׳ Ortsname.
מָלוֹן h. m. Herberge.
מָלוּשׁ h. m. Kneten.
מלוזמא (bBer 53ᵇ)?
מָלַח h. salzen, einsalzen. Pu. pt. מְמֻלָּח scharfsinnig. Ho. gesalzt werden.
מְלַח I a., ipf. 2 sg. תִּמְלַח Lv 2, 13 salzen. Itpe. pf. אִתְמְלַח Ez 16, 4 gesalzt werden.
מְלַח II a. Pa. ein Schiff führen.
מַלָּח h. m. Schiffer.
מֶלַח h. m. Salz.
מִלְחָא (Lv 2, 13) a. m. dass.
מַלְחָא I a. m. Salzhändler.
מַלָּחָא II a. m. Schiffer.
מַלְחָא. מִגְדַּל מ׳ Ortsname.
מַלְחַיָּא Ortsname.
מִלְחָמָה h. f. Krieg.
מְלֵחַת h. f. Salz.
מַלְחֲתָא a. f. Salzgrube.
מָלַט h. Pi. retten. Ni. Hitp. gerettet werden, entkommen.
מְלַט a. Itpe. gerettet werden.
מלטוכים l. מַלְטוּמִים, s. מַלְטוּמָיָא.
מלטטין (bBabK 67ᵃ) l. מַלְטְרִין, s. מַלְתְּרָא.
מַלְטִיתָא a. f. Wurmfrass.
מַלְטְמָיָא, מַלְטוּמָיָא x. f. (μελίτωμα), pl. מַלְטוּמִין Honigkuchen.
מלטסין, מלטוסין l. מַלְטְרִין, s. מַלְתְּרָא.
מלאי, מולאי s. מַלְיָא.
מילי. מ׳ מילה s. מֵילִימֵילָה.
מַלְיָא I a. m., ind. מְלֵי Dt 33, 23 (MS מְלֵי), pl. m. מְלַן Dt 6, 11, f. מְלְיָן Gn 41, 22 voll.
מַלְיָא II, מִלְיָא a. m., ind. מְלֵי Ex 9, 8 1. Füllung; 2. Erhöhung.
מְלָאָה s. מְלֵיאָה.
מָלִיחַ h. m. 1. eingesalzen; 2. Eingesalzenes.
מְלִילָה h. f. reife Getreideähre, deren Körner man ausreibt (Reibähre).
מְלִילְתָא a. f., pl. מְלִילָן Dt 23, 26 (MS דְּמְלִין) dass.
מולים s. מוּלָא.
מוליון l. לוּלְיָן od. מוּקְיָן.
מְלֵיסָא s. מִלְסָא.

מְלִיצָה *h. f.* Gleichnisrede.

מְלִיקָה *h. f.* Einkneipung (des Halses des Opfervogels).

מוֹלְיָאר, מוּלְיָר *x. m.* (μιλιάριον) Kochgerät.

מלישות (Tos. Neg. IV 10) l. תְּלִישׁוּת.

מוּלִיתָא *x. f.* (*mula*), *pl.* מוּלָן, מוּלְיָן Maultier.

מְלִיתָא (Nu 18, 27, MS מְלָאֲתָא) *a. f.* 1. Füllung; 2. Erstlingsgabe von Wein.

מְלִיתָא (2 S 5, 9, MS מְלִיתָא), מְלִיתָא *a. f.* 1. Füllung; 2. Füllort; 3. Wall.

מַלָּךְ *h.* was liegt dir daran? חֶשְׁבּוֹנוֹת שֶׁל מַלָּךְ Berechnungen von Gleichgiltigem.

מָלַךְ *h.* König sein, herrschen. *Hi.* zum König machen. *Ni.* 1. sich beraten; 2. mit sich zu Rate gehen, den Sinn ändern.

מְלַךְ *a.* 1. *pf.* מְלַךְ Jes 14, 27 beschliessen; 2. *ipf.* 1 *sg. c. s.* אֶמְלְכִנָּךְ Nu 24, 14 raten; 3. *inf.* מִמְלַךְ Gn 37, 9 König sein, herrschen. *Pa.* beraten. *Aph.* 1. *pf.* 3 *sg. f. c. s.* אַמְלַכְתֵּיהּ Jos 15, 18 (MS מַלְכְתֵּיהּ) beraten; 2. *pf.* 2 *sg.* אַמְלֵיכְתָּא 1 K 3, 7 zum König machen. *Itpe. pf.* אִתְמְלֵיךְ 1 K 12, 6, *pt. pl.* מִתְמַלְכִין Nu 23, 19 1. sich beraten; 2. mit sich zu Rate gehen.

מֶלֶךְ *h. m.* König. בַּת מ׳ Dämon einer Augenkrankheit.

מַלְכָּא (Ex 1, 8) *a. m., ind.* מֶלֶךְ Mi 2, 13, *pl.* מַלְכִין Ex 1, 8 König.

מַלְכָא (2 S 15, 12, MS מְלוֹכָא) *a. m.* Berater.

מִלְכָּא, מַלְכָּא (Jer 49, 7) *a. m., ind.* מְלַךְ Jes 14, 27, *pl.* מִלְכִין Jes 25, 1 Rat.

מַלְכָּה *h. m.* Königin.

מַלְכוּת *h. f., pl.* מַלְכִיּוֹת 1. Herrschaft, Regierung, Reich. מ׳ שָׁמַיִם Gottesherrschaft. הַמַּלְכוּת die röm. Regierung; 2. Erwähnung der Gottesherrschaft; 3. Gebet mit Erwähnung der Gottesherrschaft.

מַלְכוּתָא (Gn 49, 10) *a. f., pl.* מַלְכְוָן Gn 25, 23 Herrschaft, Regierung, Reich.

מַלְכִּיו, מַלְכְּיָא männl. Personenname.

מַלְכְיָא *x. f.* (μαλακία) Trübsinn, Krankheit.

מִלְכְּנָא, מִלְכְּנָא *a. m.* Rat.

מַלְכְנִיקִי *x. f.* (μολοχή) Corchorus(Jute)-stengel.

מַלְכְּתָא (1 K 11, 19) *a. f.* Königin.

מִלְכְּתָא *a. f.* Rat.

מלכתנותא (Spr 11, 14) l. מִלְכָּנוּתָא *a. f.* dass.

מָלַל I *h.* 1. zerreiben; 2. einrühren; 3. heften, säumen. *Ni.* gerieben werden.

מָלַל II *h. Pi.* reden. *Pilp.* murren.

מְלַל *a., Pa. pf.* מַלֵּיל Nu 12, 2 reden. *Itpa.* 1. *pf.* אִתְמַלַּל Gn 16, 13 geredet werden; 2. *pt.* sich unterreden.

מֶלֶל *h. m.* Naht, Saum.

מַלְלָא I *a. m.* 1. Glühkohle; 2. Metallerz.

מִלְּלָא II *a. m., c.* מְלַל Est II 7, 10 (nicht MS) Wort.

מַלְּלָא *a. m.* Kundschafter.

מַלְלוּתָא *a. f.* Reden.

מַלְמֵד *h. m.* Ochsenstecken.

מִלְמוּל Krume.

מִלְמוּלָא *a. m.* dass.

מִלְמֵל s. מָלַל.

מֵילִימֵילָה *x. f.* (μελίμηλα) Quitte (*Cydonia vulgaris*).

מַלְמָלָה *x. m.* Musselin.

מִילִין *x. m.* (μίλιον) Kessel.

מֵילָן *x. m., pl.* מְלָנִין (μέλαν) Schwärze, Tinte.

מֵילָנִי *x. m.* (μέλαινα) schwarz, unglücklich.

מלניא l. מַלְכְיָא.

מְלַנִיָה *x. f.* (μελάνη) Schwärze, Tinte.

מְלָסָא, מְלֵיסָא (2 S 5, 9) *x. m.* Topf.

מַלְעִין *h. m. pl.* Granne (der Ähre).
מַלְפָא *a. m., pl.* מַלְפִין Jes 50, 4 Lehrer.
מַלְפְּפוֹן s. מַלְפְּפוֹן.
מַלְפָנָא *a. m.* Lehrer.
מֵילְפְּפוֹן, מַלְפְּפוֹן *x. m.* (μηλοπέπων), *pl.* מַלְפְּפוֹנוֹת Zuckermelone (*Cucumis Melo*).
מֵילְפְּפוֹנָא *a. m.* dass.
מָלַק *h.* einkneipen (den Hals des Opfervogels). *Ni.* eingekneipt werden.
מְלַק *a., ipf.* יִמְלוֹק Lv 1, 15 dass.
מַלְקוֹט *h. m.* Sack (der die Excremente des dreschenden Ochsen aufnimmt).
מַלְקוֹשׁ *h. m.* Spätregen.
מַלְקוֹשָׁא (Dt 32, 2) *a. m.* dass.
מַלְקוּת *h. f., pl.* מַלְקִיּוֹת Bestrafung (mit 40 weniger einem Geisselhieb).
מַלְקוּתָא *a. f., c.* מַלְקוּת 2 S 7, 14 dass.
מֶלְקָחַיִם *h. f. du.* Zange.
מֶלְקַחַת *h. f.* dass.
מַלְקֵט *h. m.* Kneipzange.
מַלְקְטָא *a. m.* Lichtputze.
מַלְקֶטֶת *h. f.* Kneipzange.
מילרייא, מילרין *x. m., pl.* (?) eine Art römischer Volksbelustigung.
מַלְשִׁין *h. m.* Verleumder.
מַלְשִׁינָא *a. m.* dass.
מַלְשִׁינוּתָא *a. f.* Verleumdung.
מֶלֶת (?) *h. f.* Ohrläppchen (?).
מֵילַת *x. f.* 1. (μηλωτή) Wolle; 2. s. מִילָה.
מֵילַתָא *x. f.* (μηλωτή), *ind.* מֵילָא Gn 49, 11, מֵילַת Thr 2, 21, *pl.* מֵילָתִין Wolle.
מוּלְתָא *a. f., pl.* מוּלָנָן, מוּלָוָן Maultier.
מִלְּתָא *a. f.* 1. *pl.* מִלִּין Nu 23, 19, Dt 22, 14 Wort; 2. Sache, Ding.
מֶלְתָּחָה *x. f.* (*bibl.*) Kleiderkammer.
מְלַתְרָא, מְלַתְרָה *x. f.* (μέλαθρον), *pl.* מְלַתְרִיּוֹת Querbalken.
מֵם *h. m., pl.* מֵמִין Name des Buchstaben ם.
מָמוֹן *h. m., pl.* מָמוֹנוֹת Geld, Vermögen.
מָמוֹנָא *a. m., ind.* מָמוֹן Ex 21, 30 dass.
מְמוֹתָא *a. m.* Tod.
מָמוֹזר *h. m.* Gesponnenes.
מַמְזֵירָא (Dt 23, 3), מַמְזְרָא *a. m.* Bastard (Kind verbotener Vermischung).
מַמְזֵר *h. m.* dass.
מַמְזֵרוּת *h. f.* 1. Erzeugung von Bastarden; 2. Rechtsstellung von Bastarden.
מַמְזֵרִי *h. m.* zu den Bastarden gehörend.
מַמְזֶרֶת *h. f.* weibl. Bastard.
מַמְזַרְתָּא *a. f.* dass.
מְמֻחֶה *h. m.* bewährt.
מומייקה (jSabb 8[b]) l. מוּנְיָקָה.
מְמַיְקָנָא *a. m.* spottend.
מְמַיְקָנוּתָא *a. f.* Spott.
מִמְכָּר *h. m.* Verkauf.
ממכתא l. מְכִיכְתָּא, s. מְכִיכָא.
מַמֵּל *h. m.* 1. Rollstein der Ölpresse; 2. männl. Eigenname.
מַמְלָא *a. m.* 1. Metallerz; 2. Ortsname.
מְמוּלָאָה s. מוּלָאָה.
מַמְלְלָא *a. m., ind.* מַמְלַל Ex 4, 10 Rede.
מְמֻנֶּה *h. m.* Vorgesetzter.
מומוס, מוּמָס *x. m.* (μῖμος), *pl.* מוּמְסִין Geberdenkünstler, Possenreisser.
מִמְסָךְ *h. m.* Mischung.
מַמְצִיָּא Ortsname.
מִמְקָק *h. m.* Wurmfrass.
מַמְרֵא *h. m.* 1. widerspenstig. זָקֵן מַמְרֵא ein der Majorität sich nicht unterwerfender Rechtslehrer; 2. männl. Personenname.
מַמְרוּ *a. f.* Heilmittelpflanze.
מימרס (SchirR 7, 9) l. מִימָדֵס *x. f. pl.* (μιμάδες) Schauspielerinnen.
מַמָּשׁ *h. m.* 1. Wesentliches; 2. eigentlich; 3. wirklich.
מַמָּשָׁא *a. m.* dass.
מִמְשָׁל *h. m., pl.* מִמְשָׁלוֹת 1. Sprüchwort; 2. Fabel.
מֶמְשָׁלָה *h. f.* Herrschaft.
מְמַשְׁמְשָׁנִית *h. f.* alles betastend.
מְמִתָּא *a. m., c.* מְמַת Ez 28, 8 Tod.

מַמְתַּקִּים *h. m. pl.* Süssigkeiten.

מִן *h., c. s.* מִמֶּנִּי, מִמְּךָ 1. von; 2. aus; 3. (nach Kompar.) als. מִנַּיִן woher? מִפְּנֵי, מֵחֲמַת, מִשּׁוּם wegen. מִלְּ (*c. inf.*) sodass nicht. מִשֶּׁ 1. von da an, wo; 2. nachdem. מִכְּשֶׁ von dem Zeitpunkt an, wo. מִתּוֹךְ שֶׁ, מִשּׁוּם שֶׁ weil. מֵאַחַר שֶׁ 1. in Folge davon, dass; 2. nachdem.

מִן *a., c. s.* מִנִּי, מִנָּךְ Ex 8, 7 dass. מִן קֳדָם Gn 27, 30 von vor. מִן אֲחוֹרֵי, מִן חוֹרֵי von hinter. מִבָּתַר Nu 14, 43, מִן בָּתַר dass. מִבֵּין Nu 7, 89 von zwischen. מִקֳּבֵיל Lv 5, 8 gegenüber. מִן בְּגִין, מִן בְּגְלַל wegen. מֵעַל Gn 4, 14 von auf. מֵעֲלֵוֵי לְ Ex 28, 27 oberhalb von. מִתְּחוֹת Ex 18, 10 von unter. מִלְּרַע לְ Gn 1, 7 unterhalb von. מִנָא, מְנָן (Gn 29, 4) von wo? מִן דּ, מִדְּ Gn 48, 15 1. nachdem, als; 2. weil. מִן דְּהוּ nachdem er, als er. מִנֵּיהּ וּבֵיהּ von ihm selbst. מִדְּאִיתָךְ Nu 22, 30 von jeher (seit du existierst). מִכַּיוָן דְּ 1. nachdem; 2. weil. מִן גַּב דְּ, מִנּוּ דְ, מִן בְּגִין דְּ, מִן בְּגְלַל דְּ, מֵאַחַר דְּ, מִשּׁוּם דְּ weil. מִן בְּגְלַל דְּ damit.

מַן (Gn 3, 11), מַאן *a.* 1. wer? מַנִּי, מַנּוּ wer ist er, sie? 2. jemand. מַן דְּ Ex 24, 14 wer; der, welcher. כָּל מַן דְּ jeder, der. מַאן דְּהוּ wer es auch sei.

מָן *a.* was?

מָן *h. m.* 1. Portion; 2. Manna.

מַנָּא (Ex 16, 15) *a. m.* Manna.

מְנָא *a.* woher? מְנָלַן woher haben wir? מְנָהָנֵי woher diese?

מָנָא, מָאנָא *a. m., pl. c.* מָנֵי Dt 1, 41 1. Gerät; 2. Gefäss; 3. Gewand; 4. insbes. Pflug.

מְנָא männl. Eigenname.

מְנָא s. מַנְיָא.

מְנָא (Nu 1, 44) *a.* zählen, berechnen. *Pa. ipf.* 2 *sg.* תְּמַנֵּי Dt 17, 15 bestimmen, einsetzen. *Aph.* hinzuzählen. *Itpe. ipf.* 3 *pl.* יִתְמְנוּן Gn 13, 16 gezählt werden. *Itpa.* eingesetzt werden.

מְנָאִין *a. m. pl.* Vorgesetzte.

מְנַבְּז männl. Personenname.

מְנַגְּדָנָא *a. m.* einer, der geisselt.

מַנְגָּנוֹן *x. m.* (μάγγανον), *pl.* (*hebr.*) מַנְגָּנָאוֹת, מַנְגָּנִיּוֹת, (*aram.*) *d.* מַנְגָּנַיָּא Est II 1, 2 1. Maschine, künstliche Vorrichtung; 2. Schriftzeichen; 3. Wunder; 4. Zauberei. S. מַגְּנוֹן.

מוֹנְגְנוּס *x. m.* (μονογενής) eingeboren.

מַנְגָּנִיקוֹן *x. m.* (μαγγανικόν) Kunstwerk.

מִנְדָּה *h. f.* Steuer.

כְּפַר מ׳ .מַנְדּוּ Ortsname.

מַנְדְּעָא (Koh 1, 17) *a. m.* Wissen, Erkenntnis.

מַנְדְּעוּתָא *a. f., c. s.* מַנְדְּעוּתְהוֹן Koh 9, 11 (nicht MS) dass.

מַנְדַּעְתָּא *a. f.* dass.

מִנְדְּרוֹן *h. m.* Abhang.

מָנֶה *h. m., pl.* מָנִים Mine (Münzeinheit [= 100 Silberdenare], Gewicht).

מָנָה *h. f.* Portion, Anteil.

מָנָה *h.* zählen, berechnen. *Ni.* gezählt werden. *Pi.* einsetzen (bes. zum Rechtslehrer). *Pu. pt.* eingesetzt. *Hi.* Anteil geben. *Ho.* hinzugerechnet werden. *Hitp.* 1. eingesetzt werden; 2. zugeteilt erhalten.

מִנְהָג *h. m.* Brauch, Sitte.

מִנְהֲגָא (Ru 4, 7) *a. m.* dass.

מַנְהוֹמִיתָא *a. f.* Brüllen.

מַנְהֲרָא *a. m.* Tageslicht.

מנהרותא (bNed 38ᵇ Ar.) l. מַנְהָרוּתָא.

מַנּוּ (= מַן הוּא) *a.* wer ist?

מַנּוֹבִיתָא *a. m.* Stellvertreter.

מָנוֹד *h. m.* Schütteln (des Kopfes).

מָנוֹחַ *h. m.* Ruhe.

מְנוּחָה *h. f.* dass.

מִנּוּי *h. m.* Ernennung (bes. zum Rechtslehrer).

מִנּוּיָא *a. m.* 1. dass.; 2. Beauftragung.

מְנַוְּלָא *a. m.* hässlich.

מנוולין (BerR 5) l. מַנְמִילִין.

מָנוֹן *h. m.* Herr, Befehlshaber (?).
מנונא (DtJII 8, 3) l. מְזוֹנָא.
מָנוֹס *h. m.* Flucht.
מְנוּסָה *h. f.* Zufluchtsort.
מְנוֹרָה *h. f.* Leuchter.
מְנַזְקְנָא absichtliche Veränderung von מְנַזַּרְנָא s. נְזַר.
מְנָחָא *a. m., ind.* מְנַח Gn 8, 9 1. Ruheplatz; 2. Neigen (des Tags).
מִנְחָה *h. f.* 1. Speisopfer; 2. Nachmittagsopfer; 3. Zeit des Nachmittagsopfers.
מְנַחֵם männl. Personenname.
מְנַחְרוּתָא *a. f.* Tüchtigkeit.
מְנַחֵשׁ *h. m.* Zeichendeuter.
מְנַחְשָׁא *a. m., ind.* מְנַחֵשׁ Dt 18, 10 dass.
מִנְחָתָא (Lv 2, 1) *a. f.* 1. *pl. c. s.* מִנְחָוָתְכוֹן Nu 29, 39 Speisopfer; 2. Nachmittagsopfer; 3. Zeit desselben.
מוֹנֵיטוֹן, מוֹנֵיטָה, מוֹנֵיטָא *x. f.* (*moneta*) 1. Münze, Geld; 2. Münzstätte; 3. Prägung; 4. Ruf; 5. Macht.
מַנְטִילִין *x. m.* (μαντίλιον) Handtuch.
מַנְטְרָא *a. m.* 1. Bewachung.
מַנְטְרָא *x. m.* Leibrock (des Hohenpriesters).
מנטרומין l. סִימַנְטוֹרִין, s. סִימַנְטוֹר.
מַנִּי (= מַן אִיהוּ) *a.* wer ist?
מַנְיָא (Ez 45, 12) *a. m., ind.* מָנֵי Ez 45, 12, *pl.* מָנַן 1 K 10, 17, Jes 7, 23, Jer 32, 9 (MS מְנַן) Mine (Geldwert [= 100 Silberdenare], Gewicht).
מִנְיוֹמִי männl. Personenname.
מִנְיָמִין männl. Personenname.
מִנַּיִן *h.* 1. woher? 2. bes. aus welcher Schriftstelle? 3. woraus?
מִנְיָן *h. m.* 1. Zahl; 2. Zählung, Abstimmung.
מִנְיָנָא *a. m., ind.* מִנְיַן Gn 34, 30 dass.
מֵנִיף *h. m.* Fächer.
מוֹנְיָק, מוֹנְיָקָה *x. m.* (μανιάκιον), *pl.* מוֹנְיָקִיּוֹת Halsband, Armband.

מַנִּיקָה s. מִינִיקָה.
מְנַשְׁשָׁא männl. Personenname.
מִנִּית Ortsname.
מַנִיכָא *x. m.* (μανιάκης), *pl.* מַנִיכִין Halsband, Armband.
מִנְכָּיָה *h. f.* Abzug, Verminderung.
מְנָלַן *a.* woher haben wir?
מנומכוס *x. m.* (μονομάχος) Gladiator.
מנמנמי (NuJI 26, 9 Ar., MS מערעי) l. מְזַמְּנֵי, s. זְמַן.
מְנָן (Gn 29, 4) *a.* woher? אַי מְנָן Jos 2, 4 Praet. woher.
מְנַסְיָא männl. Personenname.
מנסקי. מ׳ פסקאות (SiphreNu 45) l. כְּמִין קְקִיפְסְטָאוֹת, s. קְקִיפְסְטֵי.
מָנַע *h.* zurückhalten. *Ni.* sich abhalten lassen. *Hi.* auseinanderhalten.
מְנַע (Gn 30, 2) *a.* zurückhalten. *Itpe. ipf.* יִתְמְנַע Ex 5, 11 zurückgehalten werden.
מַנְעוּל *h. m.* Schloss, Verschluss.
מִנְעָל *h. m., pl.* מִנְעָלוֹת, מִנְעָלִים Schuh.
מְנִפָּה *h. f.* Fächer.
מנפות (PesR 17) l. מְנָפִּים.
מָנְפּוֹל *x. m.* (μονοπώλης) privilegierter Händler oder Handwerker.
מֶנְפִּים (Μέμφις) Ortsname.
מנצפך die Finalbuchstaben im hebr. Alphabet.
מְנַקְדוּתָא *a. f.* Reinlichkeit.
מְנַקְטָא *a. m.* Halter (ein Schmuckband).
מְנַקִּיּוֹת *h. f. pl.* Röhren.
מנקרותא (bAbZ 30ᵃ) l. מְנַקְדוּתָא.
מְנָרְתָא (Ex 25, 31) *a. f.* Leuchter.
מְנַשֶּׁה männl. Personenname.
מְנַשְּׁיָא männl. Personenname.
מְנָת *h. f.* 1. Anteil; 2. Abgabe; 3. Bedingung. בִּמְנָת לְ, שֶׁ, עַל מְנָת לְ, שֶׁ unter der Bedingung, dass. עַל מְנָת לְ um zu. בִּמְנָת כֵּן, עַל מְנָת כֵּן 1. unter dieser Bedingung; 2. trotzdem.

מְנָתָא *a. f.* 1. 2 S 6, 19, *pl. c. s.* **מְנָוָתְהָא** Est II 2, 9 (MS **מְנוּתָא**) Anteil, Portion; 2. Abgabe; 3. Bedingung. **בִּמְנָת דְ**, **עַל מְנָת דְ** unter der Bedingung, dass. **עַל מְנָת כֵּן** unter dieser Bedingung.

מִנְתָּא, **מִנְתָּה** *x. f.* (μίνθα) Minze (*Mentha sativa*).

מַס *h. m.* Steuer, Tribut.

מַסָּא *a. m., pl.* **מַסִּין** Gn 49, 15 dass.

מְסָא *a., pt. pass. f.* **מְסַיָּא** Nu 5, 21, *inf.* **מִמְסָא** 2 S 17, 10 zerfliessen, schwinden. *Pa. Aph. inf.* **אַמְסָאָה** Nu 5, 22 schwinden machen. *Itpe. ipf.* 3 *pl.* **יִתְמְסוֹן** Lv 26, 39 erweicht werden, schwinden. *Ittaph.* **אִתַּימְסִי** dass.

מַסָּא *a. m.* Brodschieber (für den Backofen).

מִסָּא *x. m.* (μίσσος) Gericht, Gang.

מְסָאֲבָא *a. m., ind.* **מְסָאַב** Lv 5, 2 verunreinigt, unrein. S. **סְאַב**.

מְסָאָה *a. m.* Zerfliessen.

מְסָאנָא *a. m.* 1. Schuh, s. **מְסָנָא**; 2. jDem 21[d] l. **מְסַנָּא**, s. **מְסַנְּתָא**.

מַסָּאסָא s. **מַסְּסָא**.

מַסָּאתָא *a. f.* Wage.

מֵסַב *h. m.* Polster (beim Essen).

מִסְּבָא *a. m.* Nehmen. **מִסַּב אַפִּין** Bevorzugung. **מִסַּב וּמִתַּן**, *c. s.* **מִסְּבְהוֹן וּמִתַּנְהוֹן** Jes 9, 4 Nehmen und Geben (Handel).

מְסִבָּה *h. f.* 1. Tafelrunde, Mahl; 2. Wendeltreppe.

מְסִבָּה *h.* (auch *a.*) *m.* Tischgenoss, Gast.

מְסַבִּיתָא *a. f.* Weinschenkerin.

מְסֻבָּךְ *h. m.* dichter Busch (von Gesträuch).

מִסְבְּלָא *a. m.* Last.

מסבסלה (jSabb 10[a]) l. **מְסַבֵּס לֵהּ**, s. **סְבַס**.

מִסְבְּעָא *a. m., ind.* **מִסְבַּע** Lv 25, 19 Sättigung.

מְסִבְּתָא (Ez 41, 7) *a. f.* Wendeltreppe.

מִסְגְּיָא *a. m., ind.* **מִסְגֵּי** Gn 30, 30 (MS **סְגֵי**) Menge.

מִסְגְּנָא *a. m., c.* **מִסְגַּן** Jes 5, 24 (MS **מִסְגֵּי**) Grösse.

מַסְגֵּר *h. m.* Verschluss, Schloss.

מַסְגְּרָא *a. m.* 1. dass.; 2. Kerker.

מִסְגֶּרֶת *h. f.* Rand.

מִסָּה *x. m.* (μίσσος) Gericht, Gang.

מַסָּה *h. f.* Versuchung.

מְסָה *x.* (v. μέσον) halb sein.

מָסָה *h.* zerfliessen. *Ni.* vergehen. *Pi.* vergehen machen. *Hi.* zerfliessen machen.

מְסַהֲדָא *a. m.* Zeuge.

מְסוֹ *h. m.* Labmagen.

מסונין (jBabB 13[b])?

מַסְוָא *a. m., pl.* **מַסְוִין** Verhüllung, Schleier.

מַסְוֶה *h. m.* dass.

מַסּוֹי *h. m.* Last.

מְסוֹכְרַיָּא *a. m.* Verschluss, Stöpsel.

מַסּוֹעָה *h f.* Feuerbrand.

מְסוּפָּה s. **מְסִיפָּס**.

מַסּוֹקִיתָא *a. f., c.* **מַסּוֹקִית** Jer 48, 5 1. Aufstieg, Aufsteigen; 2. Stufe.

מַסּוֹקְתָא (?) *a. f.* Hinaufsteigen.

מָסוֹר *h. m., pl.* **מָסוֹרוֹת** Auslieferer, Denunciant.

מָסוֹרֶת *h. f.* 1. Überlieferung, Tradition; 2. insbes. Überlieferung des Schrifttextes.

מָסוֹרְתָא *a. f.* dass.

מְסוּתָא *a. f.* Bad.

מִסְחָא *a. m., pl. d.* **מִסְחַיָּא** Est II 1, 3 (MS **מְסַחְרַיָּא**). S. **מְסַחֲרָא**.

מַסְחוּתָא *a. f.* Bad.

מְסַחֵים *h. m.* Ausquetscher.

מַסְחְפָא (1 S 17, 6) *a. m.* Visier (am Helm) (?).

מְסַחֲרָא *a. m., pl. d.* **מְסַחֲרַיָּא** Est II 1, 3 Veranstalter von Trauermahlzeiten.

מַסַּחְתָּא *a. f.* 1. Wage; 2. Fleischladen.

מְסַטוּבָא, **מְסַטוֹבִיתָא** *x. f.* Estrade, Plattform, gemauerter Sitz.

מְסְמָוָה *x. f.*, *pl.* מַסְמְוָאוֹת dass.
מסמונא (Jes 30, 11, MS אַסְמוּנָא), l. אַסְמוּנָא, s. סְמָא.
מַסְמוֹר *h. m.* Schlag.
מַסְטִיכֵי *x. f.* (μαστίχη) Mastix.
מִסְטֵירִין (falsch מסמורין) *x. m.* 1. (μυστήριον) Geheimnis; 2. BerR 50 l. מַסְטֵי דִין.
מסמרני l. מִנְסְטְרָנֵי, s. מִנְסְטְרָנָא.
מִסְטֵירִיקוֹן *x. m.* (μυστηρικόν) geheim.
מוּסְיָא *x. f.* (Μυσία) Moesien.
מְסִיבוּתָא *a. f.* Alter.
מסייפא l. מְסַפְּיָא.
מְסִיָּה *h. f.* Verzagen.
מָסִיק *h. m.* Olivenlese (-abstreifen).
מַסִּיק *h. m.* Erheber von Steuern.
מַסִּיקָא *a. m.* dass.
מְסִיקָה *h. f.* Olivenlesen (-abstreifen).
מַסֵּיקִיתָא *a. f.*, *c.* מַסֵּיקִית Jes 15, 5 Aufstieg.
מְסִירָה *h. f.* 1. Übergabe; 2. Aushebung.
מַסִּית *h. m.* Steinhauer.
מֵסִית *h. m.* Verlockender (zum Götzendienst). S. סות.
מָסַךְ I *h.* (Wein) mischen.
מָסַךְ II *h.* (Metall) giessen.
מֶסֶךְ *h. m.* Mischtrank.
מָסָךְ *h. m.* Vorhang.
מַסֵּכָה I *h. f.* Gussbild.
מַסֵּכָה II *h. f.* Gewebe.
מִסְכֵּינָא (Dt 15, 11) *a. m.* arm.
מִסְכֵּינוּתָא *a. f.*, *ind.* מִסְכֵּינוּ Dt 8, 9 Armut.
מוּסְכּוֹן (מוּסְכִּין), מוּסְךְ *x. m.* (μόσχος) Moschus.
מִסְכֵּן *h. m.* arm.
מִסְכֵּן *h.* arm machen. *Pass.* arm werden.
מַסְכֵּן *a.*, *pt.* מְמַסְכֵּן 1 S 2, 7 arm machen. *Pass. pf.* 3 *pl.* אִתְמַסְכָּנוּ 1 S 2, 5, *ipf.* יִתְמַסְכַּן Lv 25, 47 arm werden.
מְסֻכָּן *h. m.* gefährlich erkrankt.

מְסַכְסֶכֶת s. סָכַךְ.
מַסֶּכֶת *h. f.* 1. Gewebe; 2. Lehrsatz; 3. *pl.* מַסֶּכְתּוֹת Lehrabschnitt (Traktat).
מַסֶּכְתָּא *a. f.* Lehrabschnitt.
מסולייא, מסוליים, s. סוֹלִים.
מַסַּלְסְלָא *a. m.* (*arab.*) Kamm.
מְסַמָּה *h. f.* 'אֶבֶן מ Stein mit Absatz.
מְסִימֹס, מְסַמֹס *x. m.* 1. (σημίσσιον) ein halber Ass (der 48. Teil eines Silberdenars); 2. l. סִיסֹם.
מְסַמֵּס s. מָסַס.
מִסְמֵס s. מָסַס.
מַסְמָסָה *h. f.* Erweichung, Fäulnis.
מַסְמַסְתָּא (Ez 43, 14, MS מְסַמְתָּא) *a. f.* Absatz, Terrasse.
מַסְמֵר *h. m.*, *pl.* מַסְמְרִים, מַסְמְרוֹת Nagel.
מְסֻמָּר *h. m.* benagelt.
מַסְמְרָא *a. m.*, *pl.* מַסְמְרִין Jes 41, 7 Nagel.
מְסַמְּרָא *a. m.* benagelt.
מְסַמְּתָא (Ez 43, 14) *a. f.* Absatz, Terrasse.
מֵיסוֹן (falsch מיסון) *x. m.* (μέσον) Mitte.
מְסָנָא (Gn 14, 23) *a. m.* Schuh.
מְסַנְנָא (Jes 13, 12), מְסַנְנָא *a. m.* geläutert.
מְסַנֶּנֶת *h. f.* 1. Seiher; 2. Geseihtes.
מְסֻנְּקָן *h. m.* gestopft (?).
מְסַנְּתָא *a. f.* Korb.
מָסַס *h. Ni.* 1. zerfliessen; 2. verzagen. *Hi.* zerfliessen machen. *Pilp.* 1. stärken; 2. *pt. pass.* מְמֻסְמָס f. מְמֻסְמֶסֶת zerflossen, erweicht. *Hitpalp.* zerfliessen.
מְסַס *a. Itpe.* verzagen. *Palp.* 1. zerfliessen machen, Durchfall verursachen; 2. zerdrücken; 3. stärken. *Itpalp.* 1. verzagen; 2. zerdrückt werden.
מַסְּסָא *a. m.* Ochsenstecken.
מְסוּסָא *x. m.* (ὄμασος) Magen.
מְסוֹסְטוּלָא *x. m.* (μεσόστυλον) Raum zwischen zwei Säulen.
מַסָּע *h. m.*, *pl.* מַסָּעוֹת 1. Wanderung, Reise; 2. Station.

מַסַּע s. נְסַע.
מַסָּעָה *h. f.* Feuerbrand.
מִסְפֵּד *h. m.* Klage.
מִסְפְּדָא *a. m., ind.* מִסְפַּד Gn 50, 10 dass.
מִסְפּוֹרֶת s. מִסְפֶּרֶת.
מִסְפּוֹטַמְיָא *x. f.* (Μεσοποταμία) Mesopotamien.
מִסְפְּיָא *a. m.* Scheu.
מְסִיפַס *x. m.* (*sepes?*) Zaun.
מִסְפֵּק *h. m.* Zweifel, Verdacht.
מִסְפָּר *h. m.* 1. Zahl; 2. zählbar, wenig.
מַסְפְּרָא *a. m., ind.* מַסְפַּר Nu 8, 7 Scheermesser.
מִסְפָּרַיִם *h. m. du.* Scheere.
מִסְפֶּרֶת *h. f.* Scheermesser.
מָסַק *h.* abstreifen (Oliven).
מַסְקָא *a. m.* Anhöhe.
מוּסִיקִין *x. m. pl.* (μουσικός) Sänger.
מוּסְקִין *x. m.* (μόσχος) Moschus.
מַסְּקָנָא (Nu 34, 4, MS מַסְּקָנָא) *a. m.* 1. Aufstieg; 2. Anhöhe; 3. Treppe; 4. Ausgang, Ende.
מַסְּקָתָא *a. f.* Hinaufsteigen.
מַסֹּר *h. m.* Säge.
מְסַר I *a., pt.* מָסַר Jes 44, 13 sägen, zersägen. *Pa. pt. pass. pl. f.* מְמַסְּרָן 1 K 7, 9 (MS מְסַסְּרָן) dass.
מָסַר *h.* 1. übergeben, überliefern; 2. lehren; 3. ausliefern. *Ni.* überliefert werden.
מְסַר II (Gn 39,8) *a.* dass. *Itpe. pf.* אִתְמְסַר Ex 21, 13 überliefert werden.
מַסְּרָא (Jes 10, 15) *a. m., pl.* מַסְּרִין 1 K 7, 9, מְסָרִין 2 S 12, 31 Säge.
מְסַרְבִּי Familienname.
מְסָרְבְנָא (Jes 65, 2, MS סָרְבָנָא) *a. m.* widerspenstig.
מסורדי (bAbZ 11ᵇ) s. מוסרדי.
מְסַרְהֲבָא *a. m.* voreilig, verwegen.
מְסַרְהֲבָאִית *a.* voreilig.
מְסָרְהֲוָא *a. m.* voreilig, verwegen.
מַסְרוֹךְ *h. m.* Gurt (des Kamels).
מַסְרוּלָה *h. f.* Name eines Krauts.

מַסְרוֹק *h. m.* Kamm.
מַסְרוֹקָא *a. m.* dass.
מַסְרֵיתָא (Lv 2, 5) *a. f.* Pfanne.
מַסְרֵךְ *h. m.* Gurt (des Lasttiers).
מַסְרֵק *h. m., pl.* מַסְרְקוֹת 1. Kamm; 2. gezähnter Ansatz, Krone.
מַסְרְקָא *a. m.* dass.
מַסְרֵת *h. f.* Pfanne.
מְסָרְתָּא (Jes 30, 11), מַסַּרְתָּא *a. f., c.* מְסֹרֶת Mi 6, 4 Überlieferung.
מִסַּת *h.* so viel als.
מִסַּת (Ex 36, 5) *a.* genug. *c. s.* מִסַּתְהוֹן Jer 49, 9 (MS מִסְּתְהוֹן) genug für sie. כְּמִסַּת 1. Lv 12, 8 nach Massgabe; 2. genug.
מַסְתּוֹרִיתָא *a. f.* Garnwinde (Spule?).
מִסְתְּיָא *a. m.* 1. Genüge; 2. genug.
מִסְתִּיוֹסִים *x. m.* (μίσθωσις) Verpachtung.
מוּסְתְּקָא *x. m.* irdener Krug.
מִסְתָּר *h. m.* Geheimnis.
מִסְתְּרָא *a. m.* dass.
מִסְתֵּירִין *x. m.* (μυστήριον) Geheimnis.
מְעָא s. מְעָתָא.
מְעָא *a. m., pl.* מְעַיִן Nu 5, 22, Jes 48, 8, מְעֵין 1. Eingeweide; 2. Mutterschoss; 3. Leib.
מַעְבְּדָא *a. m.* 1. Handlung; 2. Bearbeitung.
מַעְבְּדָנוּתָא *a. f.* Erwerbung.
מְעֻבֶּה *h. m.* dichtgedrängt, dick.
מַעְבּוֹרֶת *h. f.* Fähre.
מַעֲבָט *h. m.* Kelterkufe.
מעביות (EchR 4, 19) l. מַחֲבִיּוֹת, s. מַחֲבָא (?).
מַעֲבֵר *h. m.* Getreidegabel.
מַעְבְּרָא, מַעֲבָרָא *a. m.* 1. *c.* מַעֲבַר Gn 32, 23 Furt; 2. Fähre; 3. *c.* מַעֲבַר Jes 30, 32 Vorübergehen.
מַעְבָּרָה *h. f.* Furt.
מַעֲבַרְתָּא *a. f.* 1. Furt; 2. Teilung; 3. Durchgangsstelle.
מַעְגִּיל *h. m.* Walze.
מַעְגִּילָה *h. f.* dass.
מַעְגָּל *h. m.* Umringung.

מְעַדְיָא (Ex 21, 22) *a. f. ind.* schwanger. S. עֲדָא.

מַעֲדָן I *h. m., pl.* מַעֲדַנִּים Knoten.

מַעֲדָן II *h. m., pl.* מַעֲדַנִּים Leckerbissen.

מַעְדֵּר *h. m.* 1. Gäthacke; 2. Pflugschar.

מַעְדְּרָא *a. m., ind.* מַעְדֵּר Jes 7, 25 dass.

מָעָה *h. f.* 1. Körnchen; 2. *pl.* מָעִין eine best. Münze (der 6. Teil eines Silberdenars, der 24. Teil eines Sela); 3. Münze, *pl.* מָעוֹת Geld; 4. ein Gewicht.

מֵעָה *h. m., pl.* מֵעִים, מְעַיִם 1. Leib; 2. Inneres. בְּנֵי מ׳ Eingeweide.

מִעוּט *h. m.* 1. Anschliessung; 2. Minderheit; 3. Wenigstes, Minimum.

מְעוּטָא *a. m.* dass.

מְעוּיָין *h. m. pl.* ein Küchenkraut.

מְעוּכָא s. מְחוּכָא.

מָעוֹן *h. m.* 1. Wohnung, Aufenthaltsort, bes. Gotteswohnung, Tempel; 2. Name eines Himmels; 3. Ortsname.

מְעוֹנָאָה *a. m.* aus Maon.

מְעוֹנִי *h. m.* dass.

מְעוֹנְנָא s. מְעָנְנָא.

מְעַזְיָא (Ex 35, 26) *a. m., ind.* מַעֲזֵי Ex 25, 4 Ziegenhaar.

מַעֲזִיבָה *h. f.* Estrich (auch auf dem Dach).

מַעֲזִילָא *a. m.* Spinner.

מַעְזְלָא *a. m.* Spindel.

מַעְזוֹלָא *a. m.* Gespinnst.

מָעַט *h., pt. p.* מָעוּט gering, klein. *Pi.* 1. verringern; 2. ausschliessen. *Pu. pt.* מְמֻעָט wenig. *Hi.* wenig machen. *Hitp.* 1. verringert werden; 2. ausgeschlossen werden.

מְעַט (= מְמֻעָט) *h. m.* wenig. לְשׁוֹן מ׳ 1. verkleinernde Ausdrucksweise; 2. weniger umfassender Ausdruck.

מְעַט *a. Pa.* ausschliessen. *Itpe.* verringert werden.

מְעַט *h.* wenig.

מַעֲטָן *h. m.* Olivenhaufe.

מַעְטְנָא *a. m.* dass.

מַעֲטֶפֶת *h. f.* Mantel.

מְעִיל *h. m.* Oberkleid.

מְעִילָא *a. m., c.* מְעִיל Ex 28, 3 dass.

מְעִילָה *h. f.* 1. Veruntreuung; 2. Treulosigkeit; 3. Name eines talmudischen Traktats.

מַעְיָן *h. m., pl.* מַעְיָנוֹת 1. Quell; 2. Ausfluss; 3. Zeugungskraft; 4. Leib; 5. männl. Personenname.

מַעְיְנָא *a. m.* 1. Quell; 2. Stuhlgang.

מַעְיָנָא *a. m.* Leib, Inneres.

מְעִיסָה *h. f.* Mehlbrei.

מְעִיקָא (Jes 51, 13, MS מְעַיְקָא) *a. m.* Bedränger.

מְעִיקְתָא *a. f.* Bedrängnis.

מָעַךְ *h.* zerdrücken, zerquetschen. *Pi.* 1. zerdrücken, drücken; 2. dämpfen (v. d. Stimme). *Hitp.* zerdrückt, gedrückt werden.

מְעַךְ *a.* dass. *Pa.* dass.

מָעַל *h.* 1. veruntreuen; 2. Heiliges bestimmungswidrig verwenden.

מְעַל *a.* dass.

מַעַל I *h. m.* Veruntreuung.

מַעַל II Schriftauslegung nach Paronomasie.

מַעֲלָא *a. m.* Eingang. מַעֲלֵי שִׁמְשָׁא Sonnenuntergang. מַעֲלֵי שַׁבְּתָא Rüsttag des Sabbats (Freitag).

מַעֲלֶה *h. m.* 1. מ׳ עָשָׁן Rauch aufsteigen lassend, Name einer Pflanze; מַעֲלֵה אֲדֻמִּים Ortsname.

מַעֲלָה *h. f.* 1. Stufe; 2. Bevorzugung, höherer Grad.

מַעְלָה *h.* oben. לְמַעְלָה oben, weiterhin.

מַעֲלֶה *h. m.* vorzüglich.

מַעַלְיָא *a. m., pl.* מַעַלְיֵי Thr 4, 9 (MS מַעֲלַיֵּי) dass.

מַעַלְיוּתָא *a. f.* Vorzüglichkeit, Verbesserung.

מַעֲלָל *h. m.* That.

מַעֲלְלָא *a. m.* dass.

מַעֲלָלָא *a. m.* Eingang.
מַעֲלָן *h.* oben. לְמַעֲלָן dass.
מַעֲלָנָא (Nu 4, 26, MS מַעֲלָנָא) *a. m.* 1. Eingang; 2. *pl. c.* מַעֲלָנֵי Dt 11, 30 Untergang (der Sonne).
מַעֲלַת. מ׳ מָרָא Ortsname.
מְעֻמָּד *h. m.* stehend.
מַעֲמָד *h. m., pl.* מַעֲמָדוֹת 1. Aufstehen; 2. Anwesenheit; 3. Anwesende (beim Opfer in Folge bes. Einrichtung).
מַעֲמִיד *h. m.* 1. Haupt, was hält, unterstützt; 2. Gestell, Stütze.
מַעֲמָק *h. m.* Tiefe.
מַעֲמַקָּא *a. m., pl. c.* מַעֲמַקֵּי Gn 49, 25 dass.
מַעֲנָה *h. f.* Furche.
מַעֲנֶה *h. m.* Antwort.
מְעָנְנָא *a. m., ind.* מְעֹנֵן Dt 18, 10, *pl.* מְעָנְנִין Ri 9, 37 Wolkendeuter.
מַעְסְרָא (Dt 26, 12) *a. m.* Zehnter.
מַעֲפוֹרֶת *h. f., pl.* מַעֲפָרָאוֹת 1. Hülle; 2. Mantel.
מַעְפֵּר *h. m.* eine Art Getreidegabel.
מַעֲפְרָיָא *a. m.* der Mann des Mantels (?).
מַעֲפֹרֶת *h. f.* Hülle.
מַעֲפַרְתָּא *a. f., ind.* מַעֲפְרָא 1 K 20, 38 dass.
מַעֲצָד *h. m.* Beil.
מַעֲצַרְתָּא (Nu 18, 27) *a. f., pl. d.* מַעְצְרַיָּא Jes 16, 10 Kelter.
מַעֲקֶה *h. m.* Geländer.
מַעֲקוּצִיתָא *a. f.* Stich.
מַעֲרָב *h. m.* Westen.
מַעַרְבָא (Gn 28, 14) *a. m.* 1. dass.; 2. (von Babylonien aus) Palästina.
מַעַרְבָאָה (Jes 23, 4; Dt 11, 24, MS מַעַרְבָאָה) *a. m.* 1. westlich; 2. Westländer.
מַעַרְבִי *h. m.* dass.
מְעַרְבְּלָא *a. m.* Strudel.
מְעָרָה *h. f.* Höhle.
מַעֲרוֹךְ *h. m.* Formbrett (für Brot).
מַעֲרוֹכָא *a. m.* dass.
מַעֲרוֹקָא *a. m.* Flüchtling.

מַעֲרָךְ *h. m.* Anordnung.
מַעֲרָכָה *h. f.* Holzstoss (zum Brennen).
מְעָרְעָא *a. m.*, 1. *ind.* מְעָרַע Ex 12, 16 bestimmte Zeit; 2. Zusammenkunftsort (?).
מְעָרְקָא *a. m., pl. d.* מְעָרְקַיָּא Jer 48, 19 Flüchtling.
מְעַרְתָּא (Gn 23, 20) *a. f.* Höhle.
מַעֲשֶׂה *h. m., pl.* מַעֲשִׂים 1. Handlung; 2. Praxis, Wirklichkeit; 3. Ereignis; 4. Erzählung.
מַעֲשֵׂר *h. m., pl.* מַעַשְׂרוֹת Zehnter. *pl.* מַעַשְׂרוֹת Name eines talmud. Traktats. מַעֲשֵׂר שֵׁנִי 1. zweiter Zehnt; 2. Name eines talmud. Traktats.
מַעַשְׂרָא *a. m.* dass. S. מַעְסְרָא.
מְעַשְׁנָא *a. m.* Stärkung.
מְעַתָּא *a. f., ind.* מְעָא 1 S 2, 36 (MS מְעָא), *pl.* מְעִין Ex 30, 13, מְעָן 1. eine Münze (der 6. Teil eines Silberdenars, der 24. Teil eines Sela); 2. Geld.
מְפַגֵּיעַ *h. m.* ein Insekt (?).
מְפַגְּרוּתָא *a. f., c. s.* מְפַגְּרוּתִיךְ Jes 49, 19 Verwüstung.
מַפָּה *x. m.* (μάππα) 1. Tuch; 2. Fahnentuch.
מַפּוּחַ *h. m.* Blasebalg.
מַפּוּחָא *a. m.* dass.
מַפּוֹלֶת *h. f.* 1. Einsturz; 2. Ruine; 3. Wurf.
מפוקים (KohR 8, 11)?
מַפָּח *h. m.* Verhauchung. מַפַּח נֶפֶשׁ Verdruss, Verzweiflung.
מפח (TosBabB II 17) l. מְפוּיָית, s. פּוּחַ.
מַפָּחָא *a. m.* 1. *c.* מַפַּח Thr 5, 10 Hauch; 2. מַפַּח נְפַשׁ Verhauchen der Seele, Verdruss.
מַפַּחְתָּא *a. f., c.* (נְפַשׁ) מַפַּחַת Dt 28, 66, Jes 17, 11 Verhauchen (der Seele).
מַפְטִיר *h. m.* 1. der die Gemeinde entlässt; 2. der die הַפְטָרָה im Gottesdienst vorträgt.
מִפְטְרָא *a. m.* Entlassung.
מְפַטַּרְתָּא *a. f.* Geschiedene.

מפכרתא (bBabB 67b) l. מַפְרַכְתָּא.

מַפְלָא h. m. 1. wunderbar; 2. vorzüglich; 3. ein Minderjähriger, der ein Gelübde deutlich ausdrücken kann.

מַפָּלָה h. f. 1. Fall; 2. Sturz.

מַפָּלְתָּא a. f., c. מַפֶּלֶת Ez 31, 13 1. dass.; 2. Ruine; 3. Einsturz.

מִפְנְיָא a. m., c. (רַמְשָׁא) מִפְנֵי Dt 23, 12 Einbruch (des Abends).

מְפַנְּקוּתָא a. f., ind. מְפַנְּקוּ Dt 28, 56 Bequemlichkeit, Wohlleben.

מַפִּים (Jer 2, 16) x. (Μέμφις) Memphis.

מַפְסוֹעִיתָא a. f., c. מַפְסוֹעִית Jer 47, 3 Schreiten.

מַפְסֶלֶת, מַפְסְלִית h. f. Hobel; 2. Meissel (?).

מַפְסַלְתָּא a. f. dass.

מַפָּץ h. m., pl. מַפָּצִים Matte.

מַפָּצָא a. m. dass.

מַפָּקָא a. m. Ausgang. מַפָּקָה דְשַׁתָּא Ex 34, 22 Jahresausgang. מַפְּקֵי שַׁבְּתָא Sabbatsausgang (nach Schluss des Sabbats).

מַפָּקְנָא a. m. 1. Ausgang; 2. pl. c. s. מַפָּקָנֵיהוֹן Nu 33, 2 Auszug; 3. Entleerung.

מַפָּקְנוּתָא a. f. 1. c. מַפָּקְנוּת Ex 21, 7 (MS מַפָּקְנַת) Ausgehen; 2. Hervorgehen; 3. Ausgabe.

מַפָּקְתָּא a. f., c. s. מַפָּקְתָּךְ Dt 23, 14 Excrement. בֵּי מ׳ Öffnung des Mastdarms.

מַפְרוֹכָה h. m. Stein der Ölpresse.

מִפְרוֹנָא (?) x. m. (φερνή), pl. c. מִפְרוֹנֵי ExJI 22, 16 (MS מיפרני) Brautpreis.

מַפְרְחִיתָא a. f. Quaste (?).

מַפְרֵיכָה s. מַפְרוֹכָה.

מַפְּרִים x. m. (v. πόρος) klug.

מַפְרַכְתָּא a. f. Stein der Ölpresse.

מַפְרֵעַ h. לְמ׳ in aufgelöster Ordnung.

מַפְרַעְתָּא a. f. Öffnung.

מִפְרָק h. m. Gelenk.

מַפְרֶקֶת h. f. Genick.

מַפְשׁוֹטִיתָא a. f. Sichhinstrecken.

מִפְתָּח h. m. Eingang.

מַפְתֵּחַ h. m., pl. מַפְתְּחוֹת Schlüssel.

מְפַתֵּחַ h. m. Graveur.

מַפְתְּחָא I a. m., c. מַפְתַּח Ez 29, 21 Öffnen.

מַפְתְּחָא II a. m., c. מַפְתַּח Jes 22, 22 Schlüssel.

מִפְתָּן h. m., pl. מִפְתָּנוֹת Schwelle.

מָצָא h. finden. pt. pass. מָצוּי 1. vorhanden; 2. häufig. Ni. 1. gefunden werden; 2. sich finden, sich ergeben. אִם תִּמְצָא לוֹמַר wenn du sagen willst. כְּשֶׁתִּמְצָא לוֹמַר so dass du sagen musst. Hi. 1. treffen lassen; 2. zukommen lassen.

מְצָא I a. vermögen, können. Itpe. אִמְּצִי dass. Aph. finden lassen.

מְצָא II a. 1. auspressen; 2. saugen. Pa. säugen. Itpe. ipf. יִתְמְצֵי Lv 1, 15 ausgepresst werden.

מִצְּבָא a. m., c. מִצַּב Jes 5, 2 Pflanzen, Pflanzung.

מַצֵּבָה h. f. Standbild.

מַצָּבָה h. f. Aufstellung.

מִצָּבִיתָא s. מְצוֹבִיתָא.

מַצַּבְתָּא a. f., c. מַצֶּבֶת Mi 1, 6 (MS נִצְבַת) Pflanzung.

מְצָדְתָא (Ex 27, 4) a. f. 1. pl. מְצָדָן, מְצָדְתָן Jes 19, 8 (MS מְצָדָן), Koh 7, 26 Netz; 2. c. מְצָדַת 1 S 24, 1, pl. c. מְצָדֵי Ez 7, 7, d. מְצָדְתָא Jer 48, 41 Festung.

מָצָה h. auspressen. Pi. 1. dass.; 2. gründlich erörtern. Hitp. 1. ausgepresst werden; 2. völlig zu Ende gebracht sein.

מַצָּה h. f. 1. ungesäuertes Brot; 2. rohes Fell.

מְצוּבָה (?) h. f. 1. Gestell, Aufstellung (?); 2. פִּי מ׳ Ortsname.

מְצוֹבִיתָא a. f. 1. Stäbchen des Webkamms (?); 2. Rohrstab.

מְצוּגָא a. m. Ranke.

מְצוֹדָה h. f. 1. Netz; 2. Fangapparat; 3. Warte.

מצודניות (Tos. Bech V 3) l. מְצוֹדָנִיּוֹת, s. מְצוֹדָן.
מְצוֹדְתָא *a. f.* 1. *pl.* מְצוֹדִין Koh 9, 14 (MS מְצָדְתָן) Netz; 2. *pl. d.* מְצוֹדָתָא Ri 6, 2 (MS מְצָדָתָא) Festung.
מִצְוָה *h. f.* 1. Gebot; 2. Gebotsvollziehung.
מִצּוּי *h. m.* 1. Auspressen; 2. ganze Vollendung.
מַצּוֹיָנָא *a. m.* Streitsüchtiger (?).
מְצוֹלָה *h. f.* Tiefe.
מַצּוֹלֶת *h. f.* Abfall.
מְצוֹלְתָא *a. f.* Tiefe.
מְצוֹעָא *a. m.* Mitte.
מְצוֹפָה *h. f.* Warte (?).
מְצוֹצָא *a. m.* ein Tier (Sauger).
מָצוּק *h. m.* Säule (Bez. der Frommen).
מְצוֹרָן *h. m.* fliessend, triefend.
מְצוֹרָע *h. m.* Aussätziger.
מְצוֹרְעָא *a. m.* dass.
מַצּוּת *h. f.* Streit.
מִצְוְתָא *a. f.* 1. Gebot; 2. Befehligung; 3. Gebotsvollziehung; 4. Almosen.
מַצּוּתָא (Gn 13, 7) *a. f.* Streit.
מֵצַח *h. m.* Stirn.
מִצְחָא *a. m.* dass.
מוצטבא l. מַצְטְבָא.
מַצְטְכָא, מַצְטְבָא *x. f.* (μαστίχη) Mastix.
מִצְטְרָא *x. m.* (μυστρίον) Löffel, Kelle.
מַצְיָא *a. m.* Streitsüchtiger.
מציא Zauberwort.
מְצִיאָה *h. f.* 1. Finden; 2. Fund.
מְצִיאֲתָא *a. f.* Fund.
מציבות (Tos. Kel. BabM I, 7) l. מְצִפִּית.
מְצִיָה *h. f.* Auspressung.
מְצִיעָא *a. m.* 1. *ind.* מְצִיעַ Nu 35, 5 Mitte; 2. mittelster.
מְצִיעָאָה (Ex 26, 28) *a. m., f. d.* מְצִיעֲתָא 1 K 6, 6 mittelster.
מְצִיעוּתָא *a. f.* Mitte.
מְצִיצָא *a. m.* blinselnd (?).
מֵצִיק *h. m.* Bedrücker.
מְצִיקָא *a. m.* Gewaltiger.
מְצִלָּה *h. f.* Schelle.
מְצַלְצְלָא *a. m.* Kastagnette.
מַצְלְתָא *a. f., c.* מִצְלַת 1 S 13, 21 Gabel.
מִצְמְחָא *a. m.* Erblühen, Aufgehen.
מִצְמֵץ s. מָצַץ.
מִצְנֶפֶת *h. f.* priesterl. Kopfbedeckung.
מִצְנַפְתָּא (Ex 28, 37) *a. f.* dass.
מַצָּע *h. m., pl.* מַצָּעוֹת Polster, Lagerstatt.
מִצַּע *h. Pi.* 1. die Mitte nehmen; 2. in die Mitte stellen. *Pu.* in die Mitte gestellt werden. *Hitp.* sich in die Mitte stellen.
מְצַע *a.* in der Mitte sein. *Pa.* 1. halbieren; 2. in die Mitte stellen. *pt. pass.* מְמַצַּע in der Mitte befindlich.
מִצְעָא *a. m.* Mitte.
מַצָּעָא *a. m.* Polster.
מִצְעָאָה *a. m.* mittelster.
מצעד (Tos. Kel. BabB I 7) l. מַעֲצָד.
מִצְעָד *h. m.* Schritt.
מצעיא (Spr 29, 13) ?
מִצְעָר *h. m.* gering.
מִצְפָּה Ortsname.
מִצְפְּיָא (Jos 11, 3) Ortsname.
מְצִפִּית *h. f.* metallnes Mundstück (eines Instruments).
מָצַץ *h.* 1. aussaugen; 2. einsaugen. *Pilp.* 1. aussaugen; 2. durchspähen.
מְצַץ *a.* saugen; 2. ausdrücken.
מָצַק (?) *h.* giessen.
מָצַר I *h.* spinnen.
מְצַר I *a.* dass.
מָצַר II *h.* als Grenze angeben.
מְצַר II *a.* dass. *Itpe.* sich recken (?).
מֵצַר I *h. m., pl.* מְצָרִים 1. Enge; 2. Grenze.
מֵצַר II *h. m.* 1. verdriesslich; 2. beschränkt.
מִצְרָא I *a. m.* Grenze. בַּר מ׳ Grenznachbar.
מִצְרָא II *a. m.* Seilbrücke.
מִצְרָאָה (Ex 2, 14) *a. m.* Ägypter, ägyptisch.
מִצְרִי I *h. m.* dass.

מְצָרִי II *h. m.* aus Reisern geflochten.
מְצָרְנָא *a. m.* Grenze.
מְצָרְנָאָה *a. m.* an der Grenze befindlich.
מְצָתוּתָא *h. f.* Vernehmen.
מַקָּבָא *a. m., pl.* מַקָּבִין Jer 10, 4 Hammer.
מַקַּבִּי (Meg. Ant. Or. 2377), מַקַּבִי männl. Personenname.
מְקַבִּיל *h. m.* gewinnend (auf Tradition begründet?).
מְקַבְּלָנָא *a. m.* der für sich gewinnt.
מְקַבְּלָנוּתָא *a. f.* Gewinnen.
מַקָּבָן *h. m.* hammerförmig.
מַקֶּבֶת *h. f.* Hammer.
מַקָּדָה s. מַקֵּידָה.
מַקְדֵּחַ *h. m.* Bohrer.
מַקְדּוֹן (Est II 1, 2, MS מַקְרוֹן), מָקְדּוֹן *x. m.* (Μακεδών) 1. Macedonier; 2. macedonisch.
מַקְדּוֹנָא, מָקְדּוֹנָא *x. m., pl.* מַקְדּוֹנִין Est II 8, 15 (MS מַקְרוֹנִין) dass.
מַקְדּוֹנָאָה *x. m., pl. d.* מַקְדּוֹנָאֵי 1 S 2, 4 (MS יַוְנָאֵי) Macedonier.
מַקְדּוֹנְיָא *x. f.* (Μακεδονία) Macedonien.
מִקְדָּשׁ *h. m.* Heiligtum, Tempel.
מַקְדְּשָׁא, מִקְדְּשָׁא *a. m., ind.* מַקְדַּשׁ Ex 25, 8 dass.
מְקַדַּשְׁתָּא (Gn 38, 21) *a. f.* Heiligtumsdirne.
מַקּוֹבָא *a. m., pl.* מַקּוֹבִין Jes 44, 12 Hammer.
מִקְוֶה *h. m., pl.* מִקְוָאוֹת, מִקְווֹת Wasserbassin, rituelles Bad. *pl.* מִקְוָאוֹת Name eines Mischnatraktats.
מִקְוְיָא *a. m.* 1. *ind.* מִקְוֵי 1 K 10, 28 Schar; 2. *pl. d.* מִקְוַיָּא Jes 22, 11 Wassersammlung, Teich.
מָקוֹם *h. m.* 1. Ort, Stelle; 2. הַמָּקוֹם Bezeichnung für Gott.
מקומא l. מְקִימָא, s. מְקִימְתָא.
מַקּוֹף *h. m.* Einfassung.
מָקוֹר *h. m.* Quelle.
מַקּוֹר *h. m.* Meissel (zum Schärfen des Mühlsteins).
מַקּוֹרָא *a. m.* Schnabel.
מַקּוֹשָׁא *a. m.* Klopfer (an eine Metallplatte zum Versammeln der Gemeinde?)
מקות. מ׳ פנסין (KohR 1, 10) l. קְסִלוֹפַנְסִין, s. קְסִילוֹפַנּוֹם.
מְקַוְּזָא, מְקַוְּזָא *a. m.* Verschnittener.
מַקְוְנָא *a. m.* eine Baumart.
מַקָּזְתָא *a. f.* Aderlass.
מִקָּח *h. m.* 1. Nehmen; 2. Einkauf, Kauf.
מִקְטָא *a. m.* in der Hand Gehaltenes.
מַקְטְיָא (Jes 1, 8, MS מְקַטְיָא) *a. m.* Gurkenfeld. בַּר מ׳ männl. Personenname.
מִקְטוֹרִין, מִקְטוֹרָה *x. m.* (*amictorium*) Brustbinde.
מַקֵּידָה *h. f.* Scherbe, zerbrochenes Thongefäss.
מוּקִיון *x.* (*Maccus*) Name des röm. Possenreissers.
מְקִימָא *a. m., c. s.* מְקִימָךְ Dt 6, 7 Aufstehen.
מְקִימְתָא *a. f.* Gegenstand.
מַקֵּל *h. m., pl.* מַקְלוֹת Stab.
מִקְלֶה *h. m.* 1. Brennen; 2. Herd. מִקְלֶה Thr 2, 10 (MS מִקְלֶה) dass.
מַקְלוֹט *h. m.* Sack (zum Auffangen der Exkremente von Tieren). S. מַלְקוֹט.
מקילופין (NuJI 6, 4), l. מַקְלוֹפִין, s. קְלוּפָא.
מִקְלָט *h. m.* Zuflucht.
מַקְלִיעֲתָא *a. f.* Zopf.
מָקְלוֹן (מקולים ,מקולין) *x. m.* (μάκελλον) 1. Fleischladen; 2. Laden.
מַקְלַעַת *h. f.* Geflecht.
מִקְמָא *a. m., c.* מְקָם 1 K 10, 5 Stand.
מְקַמְתָּא *a. f.* 1. Besitz; 2. Sache; 3. Kampfplatz (?).
מִקְנֶה *h. m.* Viehbesitz.
מַקְנִיתָא *a. f.* Bündel von Rohr (?).
מוקום *x. m.* (μωκός), *pl.* מוּקְסִין, מוּקְסוֹת Beinkleid.
מֶקֶף *h. m.* Umringtes, Naheliegendes.

מְקְפָּה *h. f.* Geronnenes, Brei.

מַקְפָּנָא *a. m., pl. c. s.* מַקְפָּנֵיכוֹן Nu 33, 55 Umringung.

מַקְצָה *h. m.* 1. gesonderter Raum; 2. Vorrat; 3. zu einem bestimmten Gebrauche Bestimmtes; 4. ausser Gebrauch stehend; 5. Feigenmesser.

מַקְצֹעַ *h. m., pl.* מַקְצוֹעוֹת Feigenmesser (?).

מִקְצוֹעַ *h. m.* 1. Ecke; 2. Eckstein; 3. abgesonderter Raum; 4. Vorrat.

מִקְצָת *h. f.* 1. Teil; 2. einiges.

מִקְצָתָא *a. f., c.* מִקְצָת Gn 47, 2 Teil.

מָקַק *h. Ni.* faulen, verderben. *Hi.* faulen machen. *Hitpalp.* mürbe werden (durch Leiden).

מְקַק I *a. Itpalp.* 1. verfaulen; 2. verschmachten.

מְקַק II *a. Itpa.* 1. *pf.* אִתְמַקַּק 1 K 17, 21, 2 K 4, 35 sich schütteln (?). *Itpalp.* dass (?).

מַקְקָא *a. m.* Bücherwurm (?).

מְקָקָא *a. m.* Schütteln.

מְקַר (Jes 25, 5) *a. m. ind.* kühlend.

מִקְרָא *a. m.* Gehirn (?).

מִקְרָא *h. m., pl.* מִקְרָאוֹת 1. Ruf; 2. Lesung, Rezitation; 3. heilige Schrift; 4. Schriftstelle, Bibelvers; 5. Schriftstudium.

מְקֻרְזָל *h. m.* gerundet.

מַקְרְיָא *a. m.* Bibellehrer.

מִקְרִיל (?) *h. m.* auf die Bibel begründet (?).

מַקְרוֹלְפְרוֹס, מַקְרוֹאֶלַּפְרוֹס *x. m.* (μακροέλαφρος) schlank und schnell.

מַקְרִין *x.* (*Macrianus*) Name eines röm. Kaisers.

מַקְרִן *h. m.* gehörnt.

מוּקִירוֹם s. מַקְרִין.

מַקְרוֹם *x. m.* (μακρός) gross.

מַקְרַעְתָּא (?) *a. m.* Lappen, Fetzen.

מַקְרֶצֶת *h. f.* Teigstück.

מְקַרְקְעָא *a. m.* unbewegliches Gut.

מְקָרְתָּא *a. f., c.* מְקָרַת 1 K 7, 2 (MS מְקֵירַת) Kühlung.

מַקְשְׁאָה *a. m.* der Einwände zu machen liebt.

מִקְשָׁה, מִקְשָׁה *h. f., pl.* מִקְשָׁאוֹת, מִקְשָׁאִין, מִקְשָׁיוֹת Gurkenfeld.

מַקְשֶׁה *h. m.* Einwand machend.

מַקְשְׁיָא I (Jes 1, 8, MS מַקְטְיָא) *a. m.* Gurkenfeld.

מַקְשְׁיָא II *a. m.* Einwand machend. S. קְשָׁא.

מקשיצתהון (DtJII 29, 6) l. מְשַׁקִּיצָתְהוֹן, s. מְשַׁקִּיצָתָא.

מַר 1. s. אֲמַר; 2. s. מָרָא.

מַר *h. m.* 1. bitter; 2. ein bitteres Kraut.

מַר *a.* בְּמַר in Vertauschung, anstatt.

מָרָא *h.* s. מָרָה II.

מְרָא I *a. Aph.* zornig machen. *Itpe.* 1. aufsätzig werden; 2. zornig werden.

מְרָא II *a. Aph. pt. pl.* מַמְרָן Sach 12, 10 bitter machen.

מָרָא *a. m., ind.* מָר, *c.* מָרֵי Ex 15, 3, מָרָא, מָר, *c. s.* מָרֵיהּ, מָרוֹהִי Ex 21, 24, *pl.* [מָרָן] *c.* מָרֵי Gn 4, 20 Herr.

מָרָא, מָרָה *x. f.* (μάρρον), *pl.* מָרִין Grabscheit.

מוֹרָא *x. m.* (μωρός), *pl.* מוֹרִים thöricht, dumm.

מֻרְאָה *h. f.* Kropf (des Vogels).

מַרְאֶה *h. m.* 1. Aussehen. *pl.* מַרְאוֹת Arten des Aussehens; 2. Betrachten.

מַרְאָה *h. f.* Spiegel.

מַרְאִית *h. f.* 1. Anblick; 2. Aussehen.

מָרְאנָא s. מוֹרְנָא.

מְרַאֲשׁוֹת *h. f. pl.* Kopfende.

מרבג l. מַרְבָּך.

מַרְבָּה *h. m.* 1. viel; 2. מ׳ בְּגָדִים der mit mehreren Gewändern Versehene (der Hohepriester).

מַרְבּוּעִיתָא *a. f., c. s.* מַרְבּוּעִיתֵיהּ Lagerstatt.

מַרְבְּיָנָא *a. m.* 1. Zögling, Kind; 2. Spross.

מְרַבְּיָנָא *a. m.* Erzieher.

מְרַבְּיָנִיתָא *a. f.* Erzieherin, Amme.

מַרְבִּית I, מַרְבִּית *h. f.*, *pl.* מַרְבִּיּוֹת, מַרְבִּיּוֹת Spross, Zweig.
מַרְבִּית II *h. f.* Bewässerung.
מַרְבִּית III *h. f.* Schicht, Lage.
מַרְבִּיתָא *a. f.* Spross, Zweig.
מְרַבְּיָתָא *a. f.* Erzieherin, Amme.
מַרְבִּיצַי (GnJII 14,14) l. מַרְבְּיָנֵי, s. מַרְבְּיָנָא.
מרבך l. מְרֻבֶּכֶת.
מַרְבָּעָה *h. f.* Bewässerung.
מַרְבְּעוּתָא *a. f.*, *c. s.* מַרְבְּעוּתֵיהּ Est II 1, 3 (MS מַרְבַּעְתָּא) Lagerstatt.
מַרְבַּעְתָּא *a. f.* dass.
מְרַג *a.*, *pf.* 3 *pl. c. s.* מְרַגוּהִי 2 S 6, 6 herabstossen. *Itpe. ipf.* 3 *f. sg.* תִּתְמְרַיג Dt 19, 5 gestossen werden.
מַרְגּוּאָן Ortsname.
מַרְגּוֹעָא *a. m.* Ruhe.
מַרְגְּזָא *a. m.*, *pl.* מַרְגְּזִין eine Art Messer.
מרגזאות s. מוגראות.
מַרְגְּזָנָא *a. m.* aufbrausend.
מַרְגְּלָא *x. m.* (μαργέλλιον), *pl.* מַרְגְּלָן Thr 4, 1, מַרְגְּלִין Jes 54, 12 (MS מַרְגּוּלִין) Edelstein.
מַרְגְּלָא *a. m.* Gewohnheitsspruch.
מַרְגְּלוֹת *h. f. pl.* Fussende.
מַרְגְּלִיטִים *x. m.* (μαργαρῖτις) Edelstein.
מַרְגְּלִית *x. f.* (μαργέλλιον), *pl.* מַרְגְּלִיּוֹת 1. Perle; 2. Edelstein.
מַרְגְּלִיתָא, מַרְגּוּלִיתָא *x. f.*, *pl.* מַרְגְּלָן, מַרְגּוּלִין Jes 54, 12, *c. s.* מַרְגְּלִיָּתְהָא Ho 2, 15 dass.
מַרְגְּלָתָא *a. f. pl.* Fussende.
מָרַגְנָא *x. m.* (μάραγνα), *pl.* מָרַגְנִין 1 K 12, 11 (MS מוֹרַגְנִין) Peitsche.
מַרְגָּנִיתָא *x. f.* (μαργαρῖτις) 1. Perle; 2. Köstliches.
מרגנין (Tos. Ohal. XVIII 12)?
מַרְגֵּשׁ *h. m.*, *pl.* מַרְגְּשׁוֹת Lärm.
מָרַד I *h.* widerspenstig sein, sich empören. *Hi.* widerspenstig machen.
מָרַד II *h.* fliessen, eitern.
מְרַד I *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* מְרַדוּ Gn 14, 4 widerspenstig sein, sich empören; 2. überdrüssig werden. *Itpe.* dass.

מֶרֶד *h. m.* Widerspenstigkeit, Empörung.
מְרָדָא (2 K 11, 14) *a. m.* dass.
מָרָדָא *a. m.*, *pl.* מָרָדִין Ex 20, 5 widerspenstig, rebellisch.
מרדא (Jes 17, 6, MS מֻרְדָּא) l. מְרַנָּא (?).
מָרְדָא *a. m.* Name eines Vogels.
מַרְדָּא (?) *a. m.* Peitsche.
מַרְדֶּה *h. m.* Brotschieber.
מרדה l. מַדְרָה, s. מַדְרָא.
מַרְדּוּ Name eines Vogels.
מַרְדּוּת *h. f.* Züchtigung. מַכַּת מַרְדּוּת Züchtigungsgeisselung (im Gesetze nicht angeordnet).
מַרְדּוּתָא (1 S 20, 30) *a. f.*, *c.* מַרְדּוּת 2 S 7, 14 dass.
מַרְדְּיָא *a. m.* Pflug.
מְרָדְיָא *a. m.* Staken (zur Bewegung eines Boots).
מַרְדִּין *x. m.* Tod, Mord.
מְרָדִיתָא *a. f.* Furche.
מָרְדְּכַי männl. Personenname.
מרדכיתיה (ExJI 21, 19, MS מורניתיה), l. מוֹרְנִיתֵיהּ, s. מוֹרְנִיתָא.
מַרְדֵּעַ *h. m.*, *pl.* מַרְדְּעִים, מַרְדְּעוֹת Ochsenstecken (beim Pflügen).
מַרְדַּעַת *h. f.* Decke.
מַרְדַּעְתָּא *a. f.* dass.
מְרַדְקָא *x. m.* tot, abgestorben.
מוֹרֶה *x. m.* (μωρός) thöricht.
מָרָה I *h. f.* 1. Bitterkeit; 2. Galle; 3. Gift.
מָרָה II *h. f.* Widerspenstigkeit.
מָרָה I *h.* rebellisch, widerspenstig sein. *Hi.* 1. widerspenstig sein; 2. erzürnen, erregen.
מָרָה II *h. Hi.* mästen.
מַרְהַבְיָא *a. m.* Übermut.
מָרְוָא *a. m.* eine Pflanze (*Origanum Maru*).
מְרָוָא (Na 3, 14, MS מָרְוָא) *a. m.* Angefeuchtetes (?). S. מְרָוְתָא.
מָרוּד *h. m.* rebellisch, Rebell.
מָרוֹדָא *a. m.* 1. *ind.* מָרוֹד Dt 21, 18, Jes 48, 8 dass.; 2. *ind.* מָרוֹד Gn 16, 12 Wildesel.

מְרוֹדָא *a. m., ind.* מְרוֹד Nu 14, 18, *c. s.* מְרוֹדְהָא Thr 1, 5 (MS מָרוֹדְהָא) Widerspenstigkeit.

מְרוּזָן *h. m.* fliessend, triefend.

מָרוּחַ *h. m.* zerrieben.

מְרוּטָּה *h. m.* Glatzkopf.

מְרַוְיָא (Jer 46, 16) *a. m., ind.* מְרַוֵּי Lv 10, 9 berauschend, Berauschendes.

מַרְוִית s. מַרְבִּית II.

מָרוֹם *h. m.* 1. Höhe; 2. Himmel.

מְרוֹמָא (Mi 6, 6, Ct 2, 9) *a. m.* dass.

מרון. כבני מרון (RhS I 2) l. כִּבְנוּמְרוֹן, s. נוּמְרוֹן.

מֵרוֹן 1. Ortsname; 2. s. מַרְיוֹן.

מֵרוֹנָאָה *a. m.* Einwohner von Meron.

מֵרוֹנִי *h. m.* dass.

מְרוּעָא (Jes 47, 2, Ho 11, 7) *a. m.* Krankheit.

מְרוּצָה I *h. f.* Laufen.

מְרוּצָה II *h. f.* Unterdrückung.

מָרוֹקָא I *a. m.* Abreiber (aus Thon?).

מָרוֹקָא II *a. m.* safranfarben (?).

מָרוֹר *h. m.* 1. bitter; 2. bitteres Kraut.

מְרוֹרָא *a. m.* 1. *c.* מְרוֹר 1 S 15, 32 (MS מָרִיר) Bitterkeit; 2. bitteres Kraut.

מְרוֹרָה *h. f.* 1. Bitteres; 2. Gift.

מְרוֹשָׁא (?) *a. m.* Becken.

מָרוּת *h. f.* 1. Herrschaft.

מַרְוָתָא (1 S 9, 17) *a. f., c.* מַרְוַת Ex 18, 10 dass.

מָרוּתָא *a. f.* dass.

מַרְזֵב *h. m.* 1. Ablaufsrinne; 2. eine Art, den Mantel zu tragen.

מַרְזְבָא *a. m.* Rinne.

מַרְזְבְלָא s. מַזְבְּלָא.

מַרְזְבָנָא *x. m.* Präfekt.

מַרְזוֹב *h. m., pl.* מַרְזוֹבוֹת Hammer.

מַרְזוֹחַ s. מַרְזֵחַ.

מַרְזוֹפָא *a. m.* Hammer.

מַרְזְחָא (Jer 16, 5) *a. m.* 1. Trauermahl; 2. Gelage; 3. Veranstalter von Trauermahlen (?).

מַרְזֵיבָא *a. m., pl.* מַרְזֵיבִין Koh 2, 8 Ablaufrinne.

מַרְזֵחַ *h. m.* 1. Trauermahl; 2. Gelage.

מַרְזֵיחָא s. מַרְזְחָא.

מרזמא, מורזמא (?).

מַרְזַפְתָּא *a. f.* Hammer.

מָרַח *h. Pi.* 1. reiben, zerreiben; 2. abreiben, glätten. *Ni.* 1. zerrieben werden; 2. geglättet werden. *Pu.* *Hitpa.* geglättet werden.

מְרַח *a. Pa.* glätten.

מְרַחֲמָא *a. m., pl. c. s.* מְרַחֲמוֹהִי Gn 26, 26 (MS מַרְחֲמוֹהִי) Freund.

מְרַחֲמָנָא *a. m., pl.* מְרַחֲמָנֵי Est II 1, 3 barmherzig.

מֶרְחָץ *h. m., pl.* מֶרְחֲצָאוֹת 1. Baden; 2. Bad.

מֶרְחָק *h. m.* Entfernung.

מְרַחֲקָא *a. m., ind.* מְרַחַק Dt 27, 15 verabscheut.

מַרְחֶשְׁוָן (Koh 11, 3, MS מַרְחְשְׁוָן) Name des achten jüdischen Monats.

מַרְחֶשֶׁת *h. f.* 1. Tiegel, Topf; 2. Ortsname.

מָרַט *h.* ausraufen. *Ni.* ausgerauft, kahl werden. *Pi.* ausraufen. *Pu. pt.* ausgerauft, kahl.

מְרַט *a.* 1. raufen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִמְרְטוּן Lv 21, 5 kahl machen, enthaaren. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְמְרֵיט Ez 29, 18 kahl gemacht werden; 2. sich kahl machen. *Pal.* מַרְטֵט 1. ganz kahl machen; 2. ganz ablösen. *Itpalp.* kahl gemacht werden.

מַרְטָא *a. m., ind.* מְרַט Lv 21, 5, Jes 15, 2 Glatze.

מְרָטָא *a. m.* Ausgerupftes.

מַרְטוּטָא *a. m.* 1. Charpie, Fetzen; 2. Mantel.

מִרְטוֹם *h. m.* gerupfter Vogel.

מַרְטִיסָה *x. f.* eingesalzener Fisch (?).

מוֹרְטָנִי *h. m.* aus Mauretanien.

מוֹרְטַנְיָא *x. f.* (*Mauretania*) Mauretanien in Nordafrika.

מוֹרַיטִינוֹס (GnJI 10, 7, MS מווריטינוס) *x.* (*Mauretinos*) Stammvater der Mauretanier.

מרטקא (bJom 77a) l. מַמְרְקָא.
מַרְטְקָא s. מַרְדְּקָא.
מָרֵי s. מָרָא.
מָרִי, מָרְיָא männl. Personenname.
מְרִיא h. m. Dämon.
מְרִיבַג (Ct 5, 14, nicht MS) Name eines Edelsteins.
מְרִיבָה h. f. Streit.
מְרִיגְז Zauberwort.
מרידא l. מְרוֹדָא.
מְרִידָה h. f. Widerspenstigkeit.
מְרִיתָא a. m. übermütig.
מְרְיוֹטָאָה x. m. (Μαρεώτις) Einwohner von Mareotis.
מְרִיוֹן h. m. Aufständischer.
מִרְיָם weibl. Personenname.
מְרֵימָה (?) h. f. Anhöhe.
מָרֵימָר (מָרֵי מָר) männl. Personenname.
מָרְיוֹן (Μαρίων) männl. Personenname.
מריינוס (Siphra zu Lv 22, 29) l. מְרְיָנוֹס.
מוּרְיֵים, מוּרְיְסָא x. m. (*muries*) Fischbrühe.
מְרִיעָא a. m., pl. d. מְרִיעַיָּא Ez 34, 4 krank.
מְרֵיעוּת h. f. Geselligkeit.
מְרִיצָה h. f. Steinhammer (?).
מְרִיקָה h. f. Abwaschung (Abreibung).
מְרֵיקָה h. f. eine Art Thon.
מְרִירָא a. m., pl. מְרִירִין Ex 15, 23 bitter.
מְרִירָא a. m., ind. מְרִיר Ez 3, 14 (MS מְרָר) Bitterkeit.
מְרִירָה h. f. 1. Bitterkeit; 2. Bitteres.
מְרִירוּת h. f. Bitteres.
מְרִירוּתָא a. f., ind. מְרִירוּ Nu 5, 24 Bitterkeit.
מְרִירִי Name eines Dämons.
מְרִירְתָא a. f. 1. c. s. מְרִירְתָךְ Koh 12, 6 (MS מְרָרְתָךְ) Galle; 2. Gift.
מְרִישׁ h. m., pl. מְרִישׁוֹת Balken.
מְרִישָׁא (Hb 2, 11) a. m. dass.
מְרִיתָא a. m., ind. מְרִית Jes 49, 26, Am 9, 13, Jo 1, 5 Most.
מָרַךְ h. Hitp. zerfliessen.
מְרַךְ a. Itpe. ipf. 3 f. sg. תִּתְמְרֵיךְ Dt 19, 5 (MS תִּתְמְרֵיג) gestossen werden
מֹרֶךְ h. m. Zerfliessen.
מֶרְכָּב h. m. Sattel.
מֶרְכְּבָא (Lv 15, 9) a. m. dass.
מֶרְכָּבָה h. f. 1. Wagen; 2. der Gotteswagen (in der Vision Ezechiels).
מַרְכְּבְנָא a. m., c. s. מַרְכְּבְנֵיהּ 1 K 22, 34 Wagenlenker.
מַרְכַּבְתָּא a. f. 1. pl. c. מַרְכְּבַת Hab 3, 8 Wagen; 2. Sattel.
מַרְכּוֹב s. מַרְכּוֹף.
מַרְכּוֹל x. m. Priesteroberer (ein Tempelbeamter).
מַרְכּוֹף h. m. Gestell (eines Instruments) (?).
מַרְכְּיָא a. m., pl. מַרְכְּנַן (?) 1. Tränktrog; 2. Trinkgefäss (?).
מַרְכָּל s. מַרְכּוֹל.
מרום 1. l. הַמַּרוֹם; 2. s. מְרוֹם.
מִרְמָה h. f. Trug.
מרמהין, מרמהון l. מַרְמָהוּ x. m. Majoran (*Origanum Majorana*).
מַרְמְטָא, מַרְמוֹטָא (?).
מִרְמָס h. m. Getretenes.
מרמוצי (KohR 6, 12)?
מְרַמְּצְתָּא a. f., pl. d. מְרַמְּצָתָא Ex 28, 13 Fassung (von Edelsteinen).
מַרְמְרָא, מַרְמִירָא x. m. (μάρμαρος), pl. מַרְמְרִין Thr 3, 9 (nicht im MS) Marmorstein.
מָרוֹן s. מורן.
מָרִינָה s. מָרִינוֹס.
מורנום (PesR 21) l. מוּרְנוֹס.
מָרִינוֹס (Μαρῖνος) männl. Personenname.
מֵרוֹס x. m. (ἥμερος) zahm.
מוֹרוֹס x. m. (μωρός) thöricht.
מֵרַס h. Pi. 1. zerreiben, zerdrücken; 2. zerrühren.
מְרַס a. 1. pt. pass. מְרִיס Lv 21, 20 zerdrücken; 2. zerrühren.
מַרְסָא a. m. Geschwür.
מֻרְסָן h. m. eine Art Kleie.
מַרְסְתָא a. f. Unterdrückung.

מְרְסִינְטוֹן *x. m.* (μυρσινᾶτον) Myrthenöl.
מְרַע (1 K 14, 1) *a., pf.* 2 *sg.* מְרַעְתָּא Jes 14, 10 erkranken, krank sein. *Pa. pt. pass.* 1. krank gemacht; 2. *f.* מְמָרְעָא Jer 14, 17 bösartig. *Aph. pf.* אַמְרַע Dt 29, 21 krank machen. *Itpe. pf.* אִתְמְרַע 1 K 14, 1 (MS מְרַע) krank werden. *Itpa. pf.* אִתְמָרַע 2 S 13, 6 sich krank machen, sich krank stellen.
מְרַע *h. m.* שְׁכִיב מ׳ gefährlich krank.
מַרְעָא I *a. m., pl.* מַרְעִין Ex 23, 25 Krankheit.
מַרְעָא II *a. m., ind.* מְרַע Gn 48, 1 krank.
מַרְעָא (?) *a. m.* Weideplatz.
מַרְעֶה *h. m.* Weide.
מַרְעוּתָא *a. f.* Krankheit.
מַרְעָיָא *a. m.* Mist.
מַרְעִילָא s. מַרְעֲלָא.
מַרְעִית *h. f.* Weideplatz.
מַרְעִיתָא I *a. f., ind.* מַרְעֵי Est II 4, 1 (MS מַרְעֵי) dass.
מַרְעִיתָא II *a. f.* 1. Krankheit; 2. *c.* מַרְעִית Ct 2, 5 (MS מַרְעִית) krank; 3. Koh 5, 12 (MS מַרְעוּתָא) schlimm.
מַרְעֲלָא *a. m.* Sack (zum Beladen des Esels).
מַרְעֶשֶׁת s. מַרְחֶשֶׁת.
מַרְפֵּא *h. m.* Heilung.
מְרַפֵּא *h. m.* Arzt.
מַרְפִּיתָא (?) *a. m.* eine Fruchtart.
מרפים l. מְנָפִּים.
מִרְפָּס *h. m.* Getretenes.
מִרְפֶּסֶת *h. f.* Terrasse, Oberstock.
מַרְפֵּק *h. m.* Ellbogen.
מַרְפְּקָא *a. m., pl. c.* מַרְפְּקֵי Ez 13, 18 (MS מַדְבְּקֵי) dass.
מָרַץ *h. Ni.* eilig sein.
מרצומי (Koh 6, 12)?
מַרְצֵעַ *h. m.* Pfriemen.
מַרְצְעָא *a. m.* (Ex 21, 6) 1. dass.; 2. Riemen.
מַרְצוּף *x. m.* (μαρσύπιον) Sack.
מָרַק *h.* abreiben, abwaschen. *Ni.* gereinigt werden. *Pi.* 1. glätten; 2. tilgen, entfernen; 3. vollenden. *Ho.* entfernt werden.
מְרַק *a.* 1. *imp. pl.* מְרִיקוּ Jes 21, 5 abreiben; 2. tilgen. *Pa.* 1. glatt machen; 2. tilgen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְמְרֵיק Lv 6, 21 abgewaschen werden; 2. bestrichen werden. *Itpa. pt. f.* מִתְמָרְקָא Ct 3, 6 bestrichen werden.
מְרָקָא *a. m.* verdünnt (?).
מַרְקָה *h. f.* 1. eine Art Thon; 2. jBez 60ᵈ l. מֶרְקַחַ.
מַרְקוֹעָא *a. m.* 1. Fetzen; 2. Brotkuchen (?).
מרקוש s. תַּרְקוֹשׁ.
מֶרְקָח *h. m.* Salbe.
מִרְקַחַת *h. f.* dass.
מִרְקַחְתָּא *a. f.* dass.
מַרְקוּלִיס *x.* (*Mercurius*) Herme.
מַרְקָעָא s. מַרְקוֹעָא.
מָרַר *h. Hi.* הֵימַר bitter machen, Leiden verursachen. *Hitp.* bitter werden. *Hitpalp.* sich erbittern.
מְרַר *a.* 1. *pf.* מַר Jes 38, 17 bitter sein; 2. *pf.* 3 *f. sg.* מָרַת 1 S 30, 6 betrübt sein. *Pa. ipf.* 2 *pl.* תְּמָרְרוּן Ru 1, 13 (nicht MS) betrüben. *Aph.* 1. *pf.* 3 *pl.* אַמְרָרוּ Ex 1, 14 (MS אַמַּרוּ) bitter machen; 2. betrüben, erbittern. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אִתְמָרְרוּ Gn 49, 23 sich erbittern, streiten. *Palp.* betrüben.
מְרָר *h. m.* Bitterkeit.
מְרָרָא (Jes 38, 17, Jer 2, 19) *a. m., ind.* מְרָר Nu 25, 24, Ez 3, 14 1. Bitterkeit; 2. Bitteres. *pl.* מְרָרִין Ex 12, 8 bittere Kräuter. בִּמְרָר Ez 21, 11 bitterlich.
מְרָרִיתָא *a. f.* bitteres Kraut.
מְרָרְתָא *a. f.* 1. *c. s.* מְרָרַתְהוֹן Dt 32, 32 (MS מְרָרוּתְהוֹן) Bitterkeit, Bosheit; 2. *c. s.* מְרָרְתָךְ Koh 12, 6 Galle.
מַרְשָׁא *a. m.* Spitze.
מַרְשׁוּתָא *a. f.* Mörser.

מַרְשְׁיָא *a. m.* Name einer Bohnenart.
מַרְתָּא s. מֵירְתָּא u. מְרִיתָא.
מָרְתָא *a. f.* 1. *c.* מָרַת 1 K 17, 17 Herrin; 2. weibl. Personenname.
מְרִירְתָא *a. f., c.* מְרֹרֹת Dt 32, 33 Galle.
מַרְתּוּקָא *a. m.* 1. Faustschlag; 2. Faust.
מַרְתְּחָא *a. m.* Topf, Tiegel.
מַרְתֵּיפָא *a. m.* Vorratsraum.
מַרְתְּכָא *x. m.* Abgestorbenes.
מַרְתֵּף *h. m.* Vorratsraum.
מַרְתֵּק *h. m.* Faustschlag.
מַשָּׂא *h. m., pl.* מַשָּׂאוֹת 1. Tragen; 2. Nehmen. מַשָּׂא וּמַתָּן Handel, Verkehr.
מַשּׂוֹא *h. m.* 1. Last; 2. Obliegenheit. מַשּׂוֹא פָּנִים Bevorzugung.
מַשּׂוּאָה *h. f.* Feuersignal.
מַשּׂוּי *h. m.* Last.
מְשׂוּרָה *h. f.* ein Mass.
מַשְׂטֵר *h. m.* Schlag.
מַשְׂימָה *h. f.* Einsetzung.
מְשׂוּכָה *h. f.* Umzäunung.
מְשָׁא *a.* 1. *pf. c. s.* מַשְּׁיֵהּ Gn 27, 22 (MS מַשֵּׁיהּ) betasten; 2. abwaschen. *Aph.* auswaschen.
מַשָּׁא Ortsname.
מִשְׁאָלָה *h. f.* Bitte.
מִשְׁאָרָא *a. m.* Rest.
מִשְׁאֶרֶת I *h. f.* dass.
מִשְׁאֶרֶת II *h. f.* Backtrog.
מַשְׁבָא *a. m., c.* מַשַּׁב Jer 6, 29 Blasebalg.
מְשַׁבְּקָא *a. m.* der Scheidung vollzogen hat.
מְשַׁבַּקְתָּא *a. f.* Geschiedene.
מַשְׁבֵּר *h. m.* Gebährstuhl.
מְשַׁבַּשְׁתָּא *a. f.* verwirrter, fehlerhafter Lehrsatz.
משנ. משינא (jSchek 50ᶜ) l. מְשַׁנְּנָא, s. שְׁנַן.
מְשַׁדַּרְתָּא *a. f.* Senden.
משה männl. Personenname.
מַשְׁהוּ *h., pl.* מַשְׁהוּיִין ein wenig.
מְשׁוֹאָה *h. f.* Wüste.

משובן (bBech 44ᵇ) l. מְשָׁאֲבָן.
מָשׁוֹחַ *h. m., pl.* מָשׁוֹחוֹת Feldmesser.
מָשׁוֹחָאָה *a. m.* dass.
מָשׁוֹט *h. m.* Steuerruder.
מָשׁוֹטָא *a. m., ind.* מָשׁוֹט Ez 27, 29 dass.
מָשׁוּךְ *h. m.* der eine neue Vorhaut erzeugt hat.
מַשּׁוֹפִיתָא *a. f.* Blasen.
מְשַׁוַּרְתָּא *a. f.* Springen.
מְשׁוֹשֵׁשׁ *h. m., pl.* מְשׁוֹשְׁשׁוֹת tastend, langsam herbeikommend.
מָשַׁח I *h.* salben. *Ni.* gesalbt werden.
מְשַׁח I *a., pf.* 2 *sg.* מְשַׁחְתָּא Gn 31, 13 dass. *Itpe. pt. pl.* מִתְמַשְׁחִין Am 6, 6 sich salben.
מָשַׁח II *h. Hi.* ausmessen, zeichnen.
מְשַׁח II *a., pf.* 3 *pl.* יִמְשְׁחוּן Dt 21, 2 messen.
מִשְׁחָא I (Ex 29, 7) *a. m.* Öl.
מִשְׁחָא II *a. m., ind.* מְשַׁח Mi 2,5 Messen.
מְשַׁחְבִיב (Jes 34, 4)?
מִשְׁחָה *h. f.* Salbung.
מִשְׁחָה *h. f.* 1. dass.; 2. Öl.
מַשְׁחֶזֶת *h. f.* Gerät zum Schleifen.
מַשְׁחִית Name eines Engels.
מושחן (jJeb 9ᵈ)?
מִשְׁחֲנָא *a. m.* 1. *pl.* מִשְׁחֲנִין Est II 6, 11 Öl; 2. Kien.
מִשְׁחָתָא (Ex 26, 8) *a. f.* Mass, Länge.
מִשְׁטָח *h. m.* Platz zum Ausbreiten.
מִשְׁטְחָא *a. m., pl.* מַשְׁטְחִין Nu 11, 32 dass.
מִשְׁטְחָא, מַשְׁטְחָא *a. m., c.* מִשְׁטַח 2 K 18, 17 Ausbreiten.
מְשֵׁיזְבָא (Gn 14, 14) *a. m., ind.* מְשֵׁיזֵב Dt 3, 3 Entronnener.
מְשֵׁיזְבְתָא (Ob 17, MS שֵׁיזְבָא) *a. f.* Rettung.
מָשִׁיחַ *h. m.* 1. gesalbt. כֹּהֵן מָשִׁיחַ Hoherpriester; 2. Messias.
מְשִׁיחָא *a. m.* 1. 1 S 24, 6 Gesalbter 2. Gn 49, 10 Messias.
מְשִׁיחָה I *h. f.* Salbung.

מְשִׁיחָה II *h. f.* Seil, Schnur.
מְשִׁיחוּת *h. f.* Hohepriesterwürde.
מְשִׁיחְתָא *a. f.* Seil, Schnur.
מְשִׁיט *h. m.* Griff.
מְשִׁיכָה *h. f.* 1. Ansichnehmen; 2. Ziehen.
מְשִׁילָא *a. m.* Bitte.
מְשִׁיפָה *h. f.* Salbe.
מְשִׁיתָא Beiname einer Person.
מָשַׁךְ *h. m.* 1. ziehen. מָשַׁךְ לֵב erquicken. *pt. pass.* מָשׁוּךְ einer, dessen Vorhaut — nach der Beschneidung — wieder vorgezogen wurde; 2. an sich ziehen, ergreifen; 3. wegziehen. *Ni.* 1. sich ziehen; 2. sich hinziehen. *Hi.* 1. leiten; 2. an sich ziehen; 3. langziehen.
מְשַׁךְ *a.* 1. ziehen; 2. sich hinziehen, sich ausdehnen; 3. an sich ziehen. *Itpe.* 1. sich ziehen lassen, angezogen werden; 2. sich entziehen.
מִשְׁכָא (?) *a. m.* Ausdehnung.
מַשְׁכָא (Lv 13, 22), מִשְׁכָא *a. m., ind.* מְשַׁךְ Nu 31, 20 1. Haut; 2. Fell.
מִשְׁכָּב *h. m., pl.* מִשְׁכָּבוֹת 1. Lager; 2. Beischlaf.
מִשְׁכְּבָא (Lv 15, 4) *a. m.* dass. *pl.* מִשְׁכְּבִין, *c.* מִשְׁכְּבֵי Nu 31, 17 Beischlaf.
מַשְׁכּוֹכִית *h. f.* Leithammel.
מַשְׁכּוֹכִיתָא *a. f.* dass.
מַשְׁכּוֹן *h. m., pl.* מַשְׁכּוֹנוֹת Pfand.
מַשְׁכּוֹנָא (Ex 22, 25) *a. m.* dass.
מַשְׁכִּי. כְּרַךְ מ׳ Ortsname.
מַשְׁכַּלְתָּא *a. f.* Becken.
מִשְׁכֵּן *h.* pfänden. *Pass.* gepfändet werden.
מַשְׁכֵּן *a.* dass. *Pass.* gepfändet werden.
מִשְׁכָּן *h. m.* 1. Wohnung; 2. Stiftszelt.
מַשְׁכְּנָא (Ex 26, 1) *a. m., c.* מַשְׁכַּן Lv 1, 1 Wohnung; 2. Zelt.
מַשְׁכַּנְוּתָא *a. f.* Verpfändung.
מַשְׁכְּנִי Ortsname.
מַשְׁכַּנְתָּא *a. f.* 1. Verpfändung; 2. Verpfändungsurkunde.
מָשַׁל *h.* 1. vergleichen. מָשַׁל מָשָׁל ein Gleichnis anwenden; 2. herrschen. *Ni.* verglichen werden. *Hi.* zum Herrscher machen.
מָשָׁל *h. m.* 1. Gleichnis; 2. Sinnspruch; 3. allegorische Erklärung.
מְשֻׁלַּחַת *h. f.* Geschiedene, geschieden Gewesene.
מִשְׁלַחַת *h. f.* 1. Sendung; 2. Loslassen.
מַשְׁלְיָא (1 S 2, 13, MS מַשִּׁילְיָא) *a. m., pl.* מַשִּׁילִין, מַשְׁלִין Gabel.
מַשְׁלִית *h. f.* Haken.
מְשֻׁמָּד *h. m.* Abtrünniger (vom Gesetz).
מְשַׁמְּדָא *a. m.* dass.
מְשֻׁמָּדוּת *h. f.* Abtrünnigkeit.
מַשְׁמְהִיג Ortsname.
מַשְׁמוֹטָא *a. m.* Räuber.
מַשְׁמוּשׁ *h. m.* Fühlbares.
מַשְׁמְטָא *a. m., c.* מַשְׁמַט Ze 2, 9 Schlupfwinkel.
מַשְׁמָע *h. m., pl.* מַשְׁמָעוֹת 1. Hören, Vernehmen; 2. Wortsinn; 3. Erweisung aus dem Wortlaut; 4. Gehorchen.
מַשְׁמְעָא *a. m.* 1. *c.* מַשְׁמַע Jes 11, 3 Hören; 2. Gehör, Ohr.
מַשְׁמַעְתָּא *a. f.* 1. *c. s.* מַשְׁמַעְתָּךְ 1 S 22, 14 Leibwache; 2. Rechtstradition.
מִשְׁמָר *h. m., pl.* מִשְׁמָרוֹת Wachtmannschaft (im Tempel).
מִשְׁמָרָה *h. f., pl.* מִשְׁמָרוֹת Nachtwache.
מִשְׁמֶרֶת *h. f.* Vorbeugungsmassregel.
מְשַׁמֶּרֶת *h. f.* Seiher.
מִשְׁמֵשׁ s. מִשֵּׁשׁ.
מַשְׁמֵשׁ s. מִשֵּׁשׁ.
מַשְׁמָשׁ *h. m.* Substanz, Wesen.
מְשַׁמְּשָׁנָא *a. m., c. s.* מְשַׁמְשָׁנֵיהּ Nu 11, 28 Diener.
מְשַׁמְּשָׁנִית *h. f.* alles bestastend.
מִשְׁנָה (Ct 5, 10) *h. f.* 1. Studium (bez. Lehren) der Rechtstradition; 2. traditionelles Recht; 3. Sammlung der Rechtssätze; 4. der einzelne Rechtssatz.
מִשְׁנֶה *h. m.* 1. Wiederholung. מִשְׁנֵה תורה Deuteronomium; 2. Vizekönig.

מַשְׁנֶה *h. m.* Mischnalehrer

מְשַׁנְיוּתָא (falsch משנוייתא) *a. f.* Verschieden sein (Schielen).

מַשְׁגִּית *h. f.* Fels, Felswand.

מַשְׁגִּיתָא *a. f.* dass.

מְשֻׁעְבָּז *h. m.* mit langen Hoden versehen.

מִשְׁעֶנֶת *h. f.* Stab.

מִשְׁפָּחָה *h. f.* Familie.

מִשְׁפָּט *h. m.* 1. Recht; 2. Bestrafung.

משפי (BerR 38) l. מְסַתְּיָא.

מַשְׁפֵּךְ *h. m., pl.* מַשְׁפְּכִים Trichter.

מַשְׁפְּכָא *a. m., c.* מַשְׁפַּךְ Dt 3, 17 Ergiessung, Wasserablauf.

מַשְׁפֶּלֶת *h. f.* Korb.

מִשְׁפָּשׁ *h. m.* Öffnung.

מֹשֶׁק *x. m.* (μόσχος) Moschus.

מִשְׁקְדָא (?) *a. m.* Schale.

מַשְׁקֶה *h. m.* Getränk, Flüssigkeit.

מִשְׁקוֹל *h. m.* Gewicht.

מִשְׁקוֹלֶת *h. f.* Bleilot.

מַשְׁקוֹלְתָּא (Jes 44, 13) *a. f.* dass.

מַשְׁקוֹף *h. m.* Schwelle.

מַשְׁקוֹפִיתָא *a. f., ind.* מַשְׁקוֹפִי Ex 21, 25 Schlag.

מַשְׁקְיָא *a. m.* 1. Lv 11, 34 Getränk; 2. Est II 9, 22 Trinkgelage.

מַשְׁקִיצְתָא *a. f.* Greuel (Götze).

מִשְׁקָל *h. m., pl.* מִשְׁקָלוֹת Gewicht.

מוּשְׁקוֹן *x. m.* (μόσχος) Moschus.

משקרא s. מִשְׁקְדָא.

מֶשֶׁר s. מֵישָׁר.

מַשְׁרָא s. מֵישְׁרָא.

מִשְׁרָה *h. f.* 1. Eintunken; 2. Waschteich.

מְשַׁרוּגְיָא Ortsname.

מַשְׁרוֹעִיתָא (1 S 14, 4) *a. f., pl.* מַשְׁרוֹעָן Jer 23, 12 steiler Abhang.

מַשְׁרְיָא *a. m., ind.* מַשְׁרֵי Dt 1, 33, *c. s.* מַשְׁרְנָא 2 K 6, 8 Aufenthaltsort.

מַשְׁרִיתָא (Nu 11, 32), מַשְׁרְיָתָא *a. f., ind.* מַשְׁרֵי Gn 32, 2, *pl.* מַשְׁרְיָן Gn 32, 10 1. Lager; 2. Trupp.

מְשַׁרְשְׁיָא männl. Personenname.

מַשְׂרֶט *h. f.* Mittel zum Ausreissen des Haars.

מְשָׁרֵת *h. m.* Diener.

מִשְׁמֵשׁ *h. Pilp.* 1. betasten; 2. prüfen; 3. daherschreiten.

מְשַׁשׁ *a. Pa. pf.* 2 *sg.* מַשֵּׁישְׁתָּא Gn 31, 34 betasten. *Palp. ipf.* 1 *pl.* נְמַשְׁמֵשׁ Jes 59, 10 (MS נְמַשֵּׁישׁ) tasten, betasten.

מַשְׁשָׁא (Thr 2, 14, MS מַשֵּׁשָׁא) *a. m.* Wesentliches, Wirkliches.

מששתן (KohR 7, 19)?

מִשְׁתְּאֲלָא *a. m., ind.* מִשְׁתְּאַיל Jes 3, 2 Orakelbefrager.

מִשְׁתֶּה *h. m.* 1. *pl.* מִשְׁתָּאוֹת Trinkgelage, Mahl; 2. Hochzeit.

מַשְׁתּוּיָא *a. m.* Grundfeste.

מִשְׁתּוֹקָא *a. m.* Schweigen.

מִשְׁתּוּתָא *a. f.* Mahl, Hochzeitsmahl.

מַשְׁתּוּתָא *a. f.* Fundament, Grundfeste.

מְשַׁתַּיי (EchR Peth) *a. m. pl.* sechs machend, zu sechsen (?).

מִשְׁתְּיָא (1 S 25, 36) *a. m.* 1. *c. s.* מִשְׁתְּיָךְ Ex 23, 25 Getränk; 2. *ind.* מִשְׁתֵּי Gn 26, 30 Trinkgelage, Mahl.

מַשְׁתִּית *h. f.* Fundament, Grundfeste.

מַשְׁתִּיתָא s. מַשְׁתּוּתָא.

מַשְׁתִּיתָא (Ri 16, 13) *a. f.* Gewebe.

משתמיהה (jEr 26[d]) l. מַשְׁתַּיּמָה *a. m.* Heber.

מֵת *h. m.* tot, Toter. מ׳ מִצְוָה Toter, mit dessen Bestattung man sich befassen muss.

מָתָא *a. f., pl.* מָתְוָן Ortschaft, Stadt.

מִתְאִים *h. m.* Verzweigung.

מְתָאִימָה *h. f.* Doppelzahn, Backzahn (?).

מַתְבֵּן *h. m.* Aufbewahrungsort für Häcksel.

מַתְבְּרָא (Ex 1, 16) *a. m.* Geburtsstuhl.

מִתְבְּרָא *a. m.* Brandung.

מְתַג *h. Pi.* zäumen.

מֶתֶג *h. m.* Zaum.

מִתְגָּא *a. m.* dass.

מתגרא (KohR 3, 14, Ausg. Pes. המתגדר) l. mit MS D. חַמְתָּא דְנָדַר.

מְתוֹבְתָא *a. f., c.* מְתוֹבַת Ri 5, 11 Aufenthalt.
מְתוּחַ *h. m.* Spannen, Ausspannen.
מְתְוְיָא (מַתְוְיָא) *a. m., c. s.* מְתְוְיֵיהּ Ct 7, 11 (MS מְתְוֵיהּ) Sehnsucht.
מִתּוֹךְ *h.* מ׳ שֶׁ da, weil.
מתוכילתא s. מְתְכְלְתָא.
מְתוֹלָא *a. m.* Gleichnisdichter.
מָתוּן s. מָתַן.
מַתּוּן männl. u. weibl. Personenname.
מְתוּנָא *a. m.* feucht.
מָתוֹק *h. m.* 1. süss; 2. feuchter Boden.
מָתַח *h.* spannen, ausspannen. *Ni.* 1. ausgespannt werden; 2. sich spannen. *Pi.* dass. *Hitp.* sich spannen.
מְתַח (Thr 2, 4) *a., pt.* מָתַח Mi 2, 5 spannen, ausspannen. *Pa. Aph.* dass. *Itpe.* ausgespannt werden.
מַתְחָא *a. m.* 1. Ausspannung; 2. Pflock; 3. Bogensehne.
מְתַחְלָא *a. m.* Blütenscheide der Dattel.
מְתַחְתָּא *a. f.* Ausdehnung, Länge.
מיתוי (jOrl 61ª) l. מִיתוֹן.
מָתַי *h.* wann?
מַתַּי, **מַתְּיָא**, **מַתְּיָה** männl. Personenname.
מְתִיבְתָא I *a. f., c. s.* מְתִיבְתִּיךְ Ct 7, 3 Rechtsschule.
מְתִיבְתָא II *a. f.* Einwand.
מְתִינָה *h. f.* Überlegung.
מְתִינוּת *h. f.* Langsamkeit.
מְתִיקָא *a. m., pl. f.* מְתִיקָן Ct 2, 5 süss.
מְתִיקָה *h. f.* Süssigkeit.
מַתְּכָא (1 K 7, 16) *a. m.* 1. Metallguss; 2. *ind.* מַתַּךְ 1 K 7, 16 gegossenes Bild.
מַתְכּוֹנֶת *h. f.* Betrag, Mass.
מַתְּכוּת *h. f.* Guss.
מַתְּכוּתָא *a. f.* dass.
מתאכלי (bBabB 86ª)?
מְתִכְלְתָא, **מַתְכְּלְתָא** *a. f.* 1. Becken; 2. Gericht.
מַתֶּכֶת *h. f.* Guss, Metall.

מַתַּכְתָּא *a. f.* 1. *ind.* מַתְּכָא Ex 32, 4 Metallguss; 2. *ind.* מַתְּכָא Dt 9, 12, Ri 17, 3 gegossenes Bild.
מְתַל *a.* 1. vergleichen. *pt. pass.* מְתִיל Koh 12, 2 ähnlich; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִמְתְּלוּן Ez 12, 23 Gleichnisrede führen. *Aph. pt.* מַמְתִּיל Ez 21, 5 Gleichnisrede führen. *Itpe.* ähnlich werden, gleichen.
מַתְלָא *a. m., c. s.* מַתְלֵיהּ Nu 23, 7 Gleichnis, Sinnspruch.
מְתְלָא *a. m.* 1. *ind.* מְתַל Dt 28, 37 Spottrede; 2. Ausrede, Einwand.
מַתְּלָא *a. m., pl. d.* מַתְּלַיָּא Nu 21, 27 Gleichnisdichter.
מַתְלוּתָא *a. f.* Sinnspruch.
מָתַן I *h., pt. pass.* מָתוּן langsam, vorsichtig. *Hi.* 1. warten; 2. vorsichtig sein.
מְתַן I *a.* warten, erwarten. *pt. pass. pl.* מְתִינִין Ct 5, 12 vorsichtig. *Aph.* dass.
מָתַן II *h.* feucht werden, weich werden. *Hi.* dass.
מְתַן II *a.* feucht sein.
מִיתוֹן *x. m.* (μίτος) Faden.
מַתָּן *h. m.* Geben.
מַתְּנָא *a. m.* 1. Gabe; 2. männl. Personenname.
מְתְנָא, **מִתְנָא** *a. m.* Strick.
מַתָּנָה *h. f.* 1. Gabe; 2. Abgabe.
מַתְנְיָא *a. m.* Mischnalehrer.
מְתְנַיָּא *a. m. pl.* Hüfte.
מַתַּנְיָה männl. Personenname.
מָתְנַיִם *h. m. du.* Hüfte.
מַתְנְיָנָא *a. m.* Mischnalehrer.
מַתְנִיתָא *a. f.* 1. traditionelles Recht; 2. Sammlung desselben.
מַתְּנַן (Nu 21, 33) Ortsname.
מַתַּנְתָּא *a. f., pl. c. s.* מַתְּנָתְכוֹן Nu 18, 29 1. Gabe; 2. Abgabe.
מְתִיסְטִים *x. m.* (μεθυστής) Trunkenbold.
מָתַק *h.* 1. süss werden, süss sein; 2. saugen, schlürfen. *Pi.* 1. süss machen; 2. beruhigen; 3. saugen. *Hi.*

süss machen. *Hitp.* 1. süss werden; 2. beruhigt werden.

מְתַק *a.* saugen. *Itpe.* süss werden.

מַתְקוֹלְתָּא *a. f.* 1. *c.* מַתְקוֹלֶת 2 K 21, 13 Gewicht; 2. Bleilot.

מַתְקְלָא *a. m., ind.* מִתְקַל Jes 8, 14 Anstoss.

מַתְקָלָא (Lv 19, 35) *a. m.* Gewicht.

מְתַקַּנְתָּא *a. f.* wohlgeordnete Tradition.

מֻתָּר *h. m.* erlaubt.

מַתְּרָא *a. m.* Schürholz.

מְתֻרְגְּמָן *h. m.* Dolmetscher.

מְתֻרְגְּמָנָא *a. m., ind.* מְתֻרְגְּמָן Gn 42, 23 dass.

מַתְּרוּתָא *a. f., c.* מִשְׁרַת Nu 6, 3 (MS מַתְּרוּת) Einweichung (?).

מְתָרְכְתָּא *a. f., ind.* מְתָרְכָא Lv 21, 7 Verstossene, Geschiedene.

מְתוֹרִין, מֵיתוֹרִין *x. m.* (μεθόριον) Grenzgebiet.

מְתָרְצְתָּא *a. f.* recht geordneter Lehrsatz.

מִתְמַרְמָרוּתָא (?) *a. f.* Verwerfung (?).

מְתֻשָּׁע *h. m.* Zahl von neunen.

נ

נ 1. vierzehnter Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 50.

נָא (= אֲנָא) *a.* ich.

נָא *h.* ich bitte! doch.

נָא *h. m.* 1. halbgar; 2. halbgebrannt.

נאגא (EchR 4, 8) l. גָּאגָא (γαγάτης) schwarzer Agtstein (?).

נָאנְגָא s. נְגָנָא.

נָאָה *h. Pi.* schmücken. *Hitp.* 1. sich schmücken; 2. sich vergnügen.

נָאֶה *h. m.* 1. schön; 2. geziemend.

נָאָה *h. f.* Vorzüglichkeit.

נָאוֶה *h. m.* schön.

נְאוֹפָה Ortsname.

נִאוּף *h. m.* Ehebruch, Unzucht.

נִאוּץ *h. m.* Schmähung.

נְאוּצָא s. נֵיאוּצָא.

נְאוֹת s. נָוֶה.

נָאמְאָה *x. a.* Bewohner des Nomos Neut in Ägypten.

נָאלָא s. נְלָא.

נֶאֱמָן *h. m.* zuverlässig, insbes. in bezug auf die Entrichtung von Hebe und Zehnten.

נָאנִי s. נְנִי.

נָאַף *h., pt.* נוֹאֵף Ehebrecher, Unzüchtiger. *Pi.* ehebrechen, Unzucht treiben. *Hi.* zum Ehebruch verhelfen.

נְאַף *a. Pa. pt. pl.* מְנָאֲפִין Thr 2, 15 ehebrechen.

נאפון (jSabb 11[d]) l. כאפון, s. אָפוּן.

נָאַץ *h. Pi.* schmähen. *Hitpa.* geschmäht werden.

נְאַק s. נְהַק.

נְאָקָה *h. f.* Stöhnen.

נְאָקָה s. נְקָה.

נְאַקְתָּא s. נְקַתָּא.

נאתה s. נְעָתָּא.

נבא s. אִנְבְּבָא.

נָבָא *h. Pi. Hitp.* weissagen.

נְבָא *a. Itpa. pt. pl.* מִתְנַבְּן Nu 11, 25 dass.

נְבַב *a.* hervorkommen.

נִבְבָא *a. m.* Trieb, Zweig.

נִבְבָּא *x. m.* kleines Gefäss. S. אַנְבַּב.

נובדיקוס s. לוּבְדִּיקוֹס.

נָבָה *h. Pi.* aufflammen machen.

נְבוֹ 1. Name eines Berges; 2. Name einer Gottheit.

נְבוּאָה *h. f.* Weissagung, Prophetie.

נְבוּאֲתָא, נְבוּתָא *a. f., ind.* נְבוּאָה Gn 15, 1 dass.

נָבוּב *h. m.* hohl.

נְבוּ *x.* *m.* Herrschaft.
נִבּוּל *h.* *m.* 1. Hässlichmachen. נִבּוּל הַפֶּה hässliche Rede; 2. Kakophemie für Verehrung eines Götzen.
נְבוּלָא *a.* *m.* verworfener Mensch.
נְבוּרְיָא. כְּפַר נ׳ Ortsname.
נִבְזָא *a.* *m.* Loos.
נְבוּזְבַּזְתָּאךְ *x.* *m.* Diener der Oberherrschaft, Statthalter.
נְבִזְבְּתָא *x.* *f.*, *pl.* נְבִזְבָּן Jer 40, 5 (MS מַנִּיזְבָּן), נְבִזְבָּן Geschenk.
נָבַח *h.* bellen.
נְבַח *a.*, *inf.* מִבַּח Ex 11, 7, Jes 56, 10 dass. *Pa.* 1. dass.; 2. dumpf tönen.
נִבְחָן Name eines Götzen.
נְבָט (Jes 60, 7) Name einer Landschaft.
נָבַט *h.* *Pi.* einen Blick thun. *Hi.* 1. blicken; 2. sichtbar machen.
נְבַט *a.* emporkommen.
נְבָטִי *h.* *m.* Nabatäer.
נְבָטָיָה *a.* *m.* dass.
נָבִיא *h.* *m.* Prophet.
נְבִיָא (Gn 20, 7) *a.* *m.* dass.
נְבִיאָה *h.* *m.* Prophetin.
נְבִיאוּת *h.* *f.* Prophetie.
נְבִיאוּתָא *a.* *f.*, *c.* נְבִיאוּת Ex 14, 31 dass.
נְבִיאֲתָא (Ex 15, 20) *a.* *f.* Prophetin.
נְבִיָה *h.* *f.* Laub.
נְבָיוֹת Ortsname.
נְבִיּוּתָא *a.* *f.* Prophetie.
נְבִילְתָא, נְבֵילְתָא *a.* *f.*, *ind.* נְבִילָא Lv 7, 24, *c.* נְבִלַת Lv 5, 2, *c.* *s.* נְבִילְתָךְ Dt 28, 26 Leichnam, Aas.
נְבִירוּ (?) Ortsname.
נָבַל I *h.* welken und abfallen (vom Laub). *Pi.* abwerfen. *Hitp.* zur נְבֵלָה werden.
נָבַל II *h.* *Pi.* schänden, נִבֵּל פִּיו hässliche Reden führen. *Hitp.* sich verächtlich machen.
נְבַל *a.* verächtlich werden. *Pa.* *pt.* מְנַבֵּיל Am 6, 8 schänden, verächtlich machen.
נֶבֶל, נֵבֶל *h.* *m.* 1. Lederflasche; 2. Harfe.
נִבְלָא (Gn 4, 21) *a.* *m.* dass.
נַבְלָא *a.* *m.* Webstuhl.
נְבֵלָה *h.* *f.* 1. Leichnam, Aas; 2. Tier, dessen Fleisch durch nichtrituelle Schlachtung unbrauchbar wurde.
נְבָלָה *h.* *f.* 1. Hässliches, Obscönität; 2. Untergang.
נַבְלוּת *h.* *f.* dass.
נְבַלָּתָה Ortsname.
נְבַלְתָּא I *a.* *f.* Hässliches.
נְבַלְתָּא II *a.* *f.*, *ind.* נְבְלָא Jes 34, 4 (MS נְבָלָא) abfallende Feige.
נָבַע *h.* sprudeln. *Hi.* 1. sprudeln lassen; 2. sprechen.
נְבַע *a.* 1. dass.; 2. aufbrausen; 3. sprechen. *Aph.* 1. sprudeln lassen; 2. sprechen.
נִבְעָה (?) *h.* *f.* Pflanzenname. S. נִגְעָה.
נָבַר *h.* wühlen.
נְבַר s. נוֹבַר.
נִבְרָא *a.* *m.* Bast am Grunde der Palmzweige.
נִבְרְזָא s. נַפְרְזָא.
ניבריות (jErub 23[a]) l. עֵירוּבוּ (?).
ניבריא (Hi 18, 9) l. כִּיבְרְיָא.
נִבְרֶכֶת *h.* *f.* Teich.
ניבריקום (jKil 31[c]) l. נוּבְדִּיקוֹם.
נִבְרֶשֶׁת *h.* *f.* Leuchter.
נִבְרַשְׁתָּא (Ze 1, 12) *a.* *f.* dass.
נֶגֶב *h.* *m.* 1. trockner Boden; 2. Ortsname.
נָגַב I *h.* trocken sein. *pt.* *pass.* נָגוּב trocken. *Pi.* 1. trocknen; 2. abreiben. *Hitp.* trocken werden.
נָגַב II *h.* *Hi.* nach Süden gehen.
נְגַב, נְגוּב, נְגִיב *a.*, *pf.* 3 *pl.* נגובו Gn 8, 13 trocken werden. *Pa.* *inf.* נַגָּבָא Ct 1, 9 trocken machen. *Itpe.* trocken werden.
נִגְבָּא *a.* *m.* Trockenheit.
נֶגֶד *h.* כְּנֶגֶד 1. gegenüber; 2. entsprechend.
נָגַד I *h.* *Pi.* geisseln.
נָגַד II *h.* *Hi.* ansagen, bezeugen. *Ho.* bezeugt werden.

נְגַד *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* נְגַדוּ Gn 37, 28 ziehen, hinziehen, wegziehen; 2. wegraffen; 3. Gn 39, 21 ausbreiten; 4. *inf.* מִנְגַּד Ct 7, 5 geisseln; 5. *pt. pl.* נָגְדִין Dt 33, 22 fliessen; 6. *pt. pl.* נָגְדִין Jes 30, 24 dahinwandern, gehen; 7. *pf.* 3 *pl.* נְגַדוּ Jer 6, 4 schwinden. *Pa.* geisseln. *Aph.* geisseln lassen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְנְגֵיד Jes 34, 11 gezogen werden; 2. *pf.* 3 *pl. f.* אִתְנְגִידוּ Jos 4, 19 sich herausziehen; 3. gegeisselt werden; 4. *pf.* אִתְנְגִיד Gn 35, 29 davonziehen, sterben; 5. *imp. pl.* אִתְנְגִידוּ Ex 12, 21 ausziehen; 6. weggerafft werden; 7. *pt. pl. m.* מִתְנַגְדִין Jes 44, 3 sich ergiessen.

נִגְדָּא I *a. m.* Geisselung.

נִגְדָּא II *a. m.* 1. *pl.* נִגְדִין Jes 41, 18 Steppe (?); 2. *pl.* נִגְדִין Jes 44, 4, נַגְדִין Jes 30, 25 Fluss; 3. Zug, Ziehen.

נִגְדָּא l. נִגְרָא.

נָגְדָא, נַגָּדָא *a. m.* 1. Zieher, Schlepper; 2. Führer; 3. Geissel; 4. männl. Personenname.

נָגְדְתָּא *a. f.* Leithammel.

נָגַהּ *h. Hi.* 1. scheinen lassen; 2. korrigieren. *Ho. pt.* מֻגָּה korrigiert.

נְגַהּ *a.* dunkel werden.

נָגְהָא, נְגָהָא (Jes 14, 12) *a. m.* Planet Venus (eigentl. Glanz). *pl.* נָגְהֵי 1. Morgenlicht; 2. Anbruch des Kalendertags (Abend).

נְגָהְקָא *x. m.* Vorderseite.

נִגּוּב *h. m.* Trocknen.

נְגוּבָא *a. m.* trocken.

נָגוֹד *h. m.* Führer.

נָגוֹדָא *a. m.*, *pl.* נָגוֹדִין Ri 2, 16 dass.

נְגוּדָא *a. m.* Zweigende.

נְגוּטָא *a. m.* Becher.

נִגּוּן *h. m.* Melodie, Musik.

נִגּוּנָא *a. m.*, *c.* נִגּוּן Ez 26, 13 dass.

נְגְוָתָא *a. f. pl.*, *ind.* נְגָוָן Gn 25, 3 1. Inseln, Küstenländer; 2. Inselbewohner.

נָגַח *h.* stossen. *Pi.* dass. *Hi.* stossen machen. *Hitp.* einander stossen.

נְגַח *a.*, *ipf.* יִגַּח Ex 21, 28 dass. *Pa.* dass. *Aph.* s. נוּחַ.

נַגְּחָא *a. m.*, *ind.* נַגָּח Ex 21, 29 stössig.

נַגְחָן *h. m.*, *f.* נַגְחָנִית stössig.

נַגְחָנָא, נַגְחָנָא *a. m.* dass.

נְגִיבָא *a. m.* trocken.

נָגִיד I *h. m.* hinfällig, sterbend.

נָגִיד II *h. m.* Fürst, Führer.

נְגִידָא *a. m.* 1. *ind.* נְגִיד Ex 25, 18 getrieben (von Metallarbeit); 2. Strömung; 3. *c.* נְגִיד Ru 1, 1 (MS נְגוּדֵי!) Leitung; 4. *pl. d.* נְגִידַיָּא Ru 1, 1 (MS נְגוֹדַיָּא) Leiter; 5. l. נְגִּירָא.

נגידותא s. נְגִירוּתָא.

נְגִידְתָא *a. f.* Beschwörung.

נְגִיחָה *h. f.* Stossen.

נְגִינָה *h. f.* 1. Musik; 2. (später) Accent.

נְגִינְתָא *a. f.* Saiteninstrument.

נְגִיפָה *h. f.* Stossen.

נַגִּירָא *a. m.* lang.

נְגִירוּתָא *a. f.* Länge.

נְגִישָׁא *a. m.* stössig.

נְגִישָׁה *h. f.* 1. Nahen; 2. Gebrauch von נָגַשׁ.

נִינְמֵי, נִינְמֵי פוּגְנֵן (Est II 3, 13) s. בוּנגי.

נָגַן *h. Pi.* spielen (auf Saiten).

נְגַן *a. Pa. pt.* מְנַגֵּין 2 K 3, 15 dass.

נָגְנָא, נַגְאנָא *a. m.* Mulde, Vertiefung.

נִיגְנֵי s. בוּנגי.

נַגְנִיגָר Ortsname.

נָגַם *h.* essen.

נְגַם *a.* dass.

נְגַסְטְרֵי *x. m.* (ὀνυχιστήριον) Nagelscheere. S. גְּנוֹסְטְרָא.

נָגַע *h.* 1. berühren; 2. eintreffen; 3. נוֹגֵעַ בְּעֵדוּתוֹ er hat Interesse an seinem Zeugnis. *Pu. pt.* מְנֻגָּע aussätzig. *Hi.* 1. eintreffen, erreichen; 2. betreffen; 3. eintreffen. *Ho.* in Berührung kommen. *Hitpa.* behaftet sein.

נְגַע *a.* berühren. *Pa. pt. pass.* מְנַגַּע aussätzig. *Aph.* berühren machen. *Itpa. pf.* אִתְנַגַּע Jes 6, 1 aussätzig werden.

נֶגַע *h. m.* Aussatz. *pl.* נְגָעִים Name eines Talmud-Traktats.

נְגִעָה *h. f.* 1. Nachteil (?); 2. l. נְגִיעָה.

נָגַף *h.* stossen. *Ni.* gestossen werden. *Hitp.* sich stossen.

נְגַף *a., ipf.* יִגּוֹף Ex 21, 35 dass. *Pa.* dass. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* יִתְנַגְּפָן Jer 13, 16 sich stossen.

נֶגֶף *h. m.* Plage.

נָגַר *h. Pi.* sägen.

נְגַר *a.* 1. lang sein; 2. *pt. pl.* נָגְרִין Jes 8, 6 (MS נָגְדִין) fliessen; 3. *pt.* נָגִיר Jes 10, 15 (MS נָגִיד) sägen. *Pa. pf.* 3 *sg. f.* נַגְּרַת Jon 2, 7 (MS נַגְּדַת) verriegeln.

נֶגֶר *h. m.* Riegel.

נַגָּר *h. m.* Tischler, Zimmermann.

נֶגֶר *h. m.* Wasserkanal.

נֶגֶר (Est II 3, 1) männl. Personenname.

נִגְרָא *a. m.* Riegel.

נִגְרָא *a. m.* 1. Kanal; 2. Gang, Schritt.

נֻגְרָא *a. m.* Länge.

נַגָּרָא *a. m.* 1. Jes 44, 13 *ind.* נַגַּר Ex 35, 35 Tischler, Zimmermann; 2. Meister, Künstler; 3. נַגַּר טוּרָא Lv 11, 19 Wiedehopf.

נַגָּרוּת *h. f.* Zimmerarbeit.

נַגָּרוּתָא *a. f., c.* נַגָּרוּת Ex 31, 5 Kunstfertigkeit.

נַגָּרִי männl. Personenname.

נָגַשׂ *h.* drängen. *pt.* נוֹגֵשׂ Aufseher.

נָגַשׁ *h. Ni.* nahen. *Hi.* herbeibringen.

נַגְשָׁנָא *a. m.* stössig.

נְדָא I (2 K 9, 33) *a.* 1. spritzen; 2. aussprengen, verbreiten. *Aph.* 1. *ipf.* 3 *sg.* יַדֵּי Lv 6, 20 sprengen; 2. werfen. *Ittaph. ipf.* יִתַּדֵּי Nu 31, 23 gesprengt werden.

נְדָא II *a.* 1. sich abtrennen; 2. verbannt sein. *Pa.* 1. *pf.* נַדִּי Est II 6, 1, *f.* fernhalten; 2. in den Bann legen.

נָדַב *h.* 1. freiwillig thun; 2. einen bestimmten Gegenstand geloben. *Ni.* gelobt werden. *Hitp.* dass.

נְדַב *a. Pa. pt. pl.* מְנַדְּבִין Jes 13, 2 freiwillig thun. *Itpa.* einen bestimmten Gegenstand geloben.

נְדָבָה männl. Personenname.

נְדָבָה *h. f.* 1. freiwillige Gabe; 2. freiwilliges Opfer.

נְדָבוּתָא *a. f.* Freiwilligkeit.

נִדְבָּךְ *x. m., pl.* נִדְבָּכוֹת, נִדְבָּכִין 1. Steinreihe; 2. Steinplatte; 3. Mauer; 4. männl. Personenname.

נִדְבָּכָא *x. m., ind.* נִדְבָּךְ Hag 2, 15 dass.

נִדְבָּכָה *x. f.* Name eines heidn. Festes.

נִדְבְתָא (Lv 7, 16) *a. f., c.* נִדְבַּת Dt 16, 10 freiwillige Gabe (Opfer).

נָדַד *h.* 1. erschüttern; 2. lose sein; 3. fliehen. *Pi.* weichen machen. *Hitp.* erschüttert werden. *Pilp.* schütteln. *Hitpalp.* sich bewegen.

נְדַד *a., pf.* 3 *f. sg.* נַדַּת Est II 6, 1 weichen, sich entfernen. *Pa. Aph. pt.* מַנִּיד Dt 28, 26 verscheuchen. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִתְנַדַּדוּ Est II 6, 1 (nicht MS) sich bewegen; 2. sich entfernen.

נְדִדְתָא *a. f.* Weichen.

נָדָה *h. Pi.* in den Bann thun. *Pu. pt.* מְנֻדֶּה Gebannter. *Hitpa.* in den Bann gethan werden.

נִדָּה *h. f.* 1. Menstruation (bez. Beobachtung derselben); 2. Menstruierende; 3. Name eines Talmudtraktats.

נִדּוּי *h. m.* 1. Absonderung; 2. Bann.

נִדּוּיָא *a. m.* Bann.

נָדוֹנָא *a. m.* Heuschreckenart.

נְדוּנְיָא *a. m.* Aussteuer.

נָדַח *h. Hi.* verführen (zum Götzendienst). *Ni. Ho.* 1. verführt werden; 2. verstossen werden.

נְדַח *a., inf. c. s.* מִדְּחָהּ 2 K 4, 27

Soc 59 wegstossen. *Itpa.* weggestossen werden.

נדירא s. נְדִירָא.

נַדְיַן *h. m.* 1. Walkerbassin; 2. Heuschreckenart.

נוּדְיַן *h. m.* Olivenart.

נְדִירָא *a. m., pl. d.* נְדִירַיָּא (jSabb 7ᵃ)?

נָדֵל *h. m.* Tausendfuss.

נְדָלָא *a. m.* dass.

נִדְמֶה *h. m.* ähnlich Gestaltetes (Missgeburt, bei welcher ein Tier einer anderen Tiergattung ähnelt).

נָדָן *h. m.* Scheide.

נְדָנָא, נִדְנָא *a. m., c.* נִדְנַהּ 1 S 17, 51 (MS לְדָנַהּ) dass.

נִדְנֵד s. נָדַד.

נִדְנוּד *h. m.* 1. Umherirren; 2. Annäherung.

נָדַף *h.* duften.

נְדַף *a., pt.* נָדֵיף Ct 4, 10 dass. *Itpe.* wehen.

נָדַר I *h. Hi.* abschüssig machen.

נָדַר II *h.* geloben. *Ni.* gelobt werden. *Hi.* ein Gelübde auferlegen. *Ho.* durch ein Gelübde gebunden werden.

נְדַר I *a. Pa. pf.* נַדַּר Gn 29, 3 (MS נַגְדַּר) herabwälzen. *Aph.* dass.

נְדַר II *a., ipf.* יִדַּר Nu 30, 3 geloben. *Aph.* ein Gelübde auferlegen.

נֶדֶר, נֵדֶר *h. m.* Gelübde, Gelübdeopfer. *pl.* נְדָרִים Name eines Talmudtraktats.

נִדְרָא (Lv 7, 16) *a. m.* dass.

נַדָּר, נַדְרָן *h. m., f.* נַדָּרִית, נַדְרָנִית im Übermass Gelübde aussprechend.

נדרשיר l. נַדְּדִשִׁיר.

נִדְּתָא *a. f., c. s.* נִדַּתְהוֹן Est II 3, 8 1. Menstruation; 2. Menstruierende.

נָה *a.* wir.

נְהָא *a. Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְנְהִיאוּ 1 S 7, 2 sich sammeln, sich anschliessen.

נָהַג *h.* 1. führen; 2. üben, als Brauch haben. *Hi.* 1. treiben; 2. leiten; 3. als Brauch einführen. *Hitp.* 1. geführt werden; 3. sich führen.

נְהַג *a.* 1. führen; 2. *pf.* 3 *pl.* נְהַגוּ Thr 1, 8 üben, als Brauch haben. *Itpa. pt. f.* מִתְנַהֲגָא Ru 7, 7 bräuchlich sein.

נְהוּג *h. m.* Leitung.

נְהוּמִיתָא *a. f.* 1. *ind.* נְהוּמֵי Jes 5, 29 (MS נִיהוּמֵי) Knurren; 2. Brausen.

נַהֲוַנְד Ortsname.

נְהוֹרָא (Gn 1, 16) *a. m.* 1. Licht; 2. Augenlicht. סַגְיָא נְהוֹרָא blind.

נְהוֹרַי männl. und weibl. Personenname.

נְהוֹרִיתָא *a. f.* 1. Blindheit; 2. weibl. Personenname.

נֶהֱוֵי *a.* (*ipf.* v. הֲוָה) es sei. נֶהֱוֵי דְּ wenn auch.

נְהִי *h. m.* Klage.

נְהִילַי männl. Personename.

נְהִימָה *h. f.* Girren.

נְהִיקָא *a. m.* Schreien (des Esels).

נְהִירָא männl. Personenname.

נָהַל *h. Pi.* leiten.

נְהַל *a.* sieben.

נָהַם *h.* 1. brüllen (v. Löwen); 2. girren (v. d. Taube). *Pi.* dass.

נְהַם *a.* 1. *ipf.* יְנְהוֹם Jes 5, 29 dass.; 2. girren; 3. stöhnen. *Pa. pf.* 1 *sg.* נַהֲמִית Jes 38, 13, *pt. pl.* מְנַהֲמִין Jes 8, 19 1. dass.; 2. murmeln. *Itpa. ipf.* 2 *pl.* תִּתְנַהֲמוּן Ez 24, 23 (MS תְּנַהֲמוּן) erstöhnen.

נַהֲמָא *a. m.* 1. Brod; 2. Beiwohnung.

נְהָמָה *h. f.* 1. Stöhnen; 2. Brausen.

נְהָמוּתָא *a. f.* dass.

נְהָמְתָא *a. f., c. s.* נְהָמַתְהוֹן Sac 11, 3 (MS נִיהוּמַתְהוֹן) dass.

נַהְפְּכָנוּתָא *a. f.* Verkehrtheit.

נָהַק *h.* schreien (v. Esel).

נְהַק *a.* dass. *Pa.* dass.

נָהַר *h. Hi.* erleuchten.

נְהַר I (Gn 44, 3) *a.* hell werden, leuchten. *pt. pass.* נְהִיר 1. leuchtend, heiter; 2. sich erinnernd. *Pa. pt. pl.* מְנַהֲרִין Ct 5, 12 leuchten, erleuchten. *Aph. ipf.* יַנְהַר Nu 6, 25 1. dass.; 2. heiter

blicken; 3. sich erinnern. *Itpe. ipf.* 2 *f. sg.* תִּתְנַהֲרִין Jes 60, 5 hell werden, erleuchtet werden.
נְהַר II *a. Itpa.* als Strom fliessen.
נָהָר *h. m., pl.* נְהָרִים, נְהָרוֹת Strom.
נַהֲרָא (Gn 2, 13) *a. m., pl. d.* נַהֲרַיָּא Ex 8, 1 dass.
נְהָרָא *a. m.* Licht.
נְהַרְבֵּל Ortsname.
נְהַרְבְּלָאָה *a. m.* aus Neharbel.
נְהַרְדְּעָא Ortsname.
נְהַרְדְּעָאָה *a. m.* aus Nehardea.
נו. הי די נו 1. הָדֵינוּ welcher ist? הון נו 1. הָהֶנוּ dieses ist.
נוא Ortsname.
נוא, נואי *h. m.* Schönheit, Zierde.
נואיא *a. m., ind.* נואי Thr 2, 15 (MS יָאוּת) dass.
נוב Ortsname.
נוב *h. Hi.* sich bewegen.
נוֹבָא *a. m., ind.* נוב Hos 8, 7 Frucht.
נוֹבֶלֶת *h. f.* 1. vor der Reife abgefallene Frucht; 2. unvollkommenes Gegenstück.
נובר *a.* wühlen.
נוֹגַהּ *h. m.* Planet Venus.
נוד *h.* sich bewegen. *Ho.* weggenommen sein.
נוד *a.* 1. *pt.* נָאִיד 1 K 14, 15 sich bewegen, schwanken; 2. bedauern (Kopf schütteln). *Aph.* 1. *pt.* מָנִיד Lv 26, 6 aufscheuchen; 2. *ipf.* יָנִיד Ze 2, 5 schütteln. *Itpe.* weggescheucht werden.
נוד *h. m., pl.* נודות Schlauch.
נוֹדָא (1 S 19, 13) *a. m.* dass.
נָוָה *h. Ni.* sich schmücken. *Pi. Hi.* 1. schmücken; 2. preisen. *Hitp.* sich schmücken, eitel sein.
נָוֶה I *h. m.* schön.
נָוֶה II *h. m.* 1. Wohnung; 2. *pl.* נְאוֹת Trift; 3. Ortsname.
נָוָה *h. f.* Wohnung.
נוהג *h. m.* Brauch. בְּנוֹהַג in der Regel.
נִוּוּל *h. m.* Verunstaltung, Schändung.
נִוּוּלָא *a. m., c.* נִוּוּל Thr 3, 51 (MS נִיוּוּל) dass.
נוז *h.* zwirnen (?).
נוז *a.* dass.
נוח *h.* 1. ruhen; 2. ruhig sein. *Ni. pf.* נוֹחַ ruhig werden, sich erholen. *Hi.* 1. *pf.* הֵנִיחַ beruhigen; 2. *pf.* הִנִּיחַ 1. hinlegen; 2. lassen; 3. zurücklassen. *Ho. pf.* הֻנַּח hingelegt werden.
נוח *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* נָחַת Gn 8, 4 zur Ruhe kommen, sich niederlassen. נ׳ נַפְשֵׁהּ sterben; 2. *pf.* נָח Gn 2, 2 ruhen. *Aph.* 1. *ipf.* יְנִיחַ Dt 25, 19 Ruhe verschaffen, beruhigen; 2. *ipf.* 1 *sg.* אֲנִיחַ Ez 24, 13 ruhen lassen; 3. *pf.* אַנַּח, *imp.* אַנַּח (!) Ex 32, 10 lassen. *Itpe. pf.* אִתְנַח, אִנַּח 1. annehmbar sein. תִּנַּח es mag auf sich beruhen; 2. hingelegt werden. *Itpa.* beruhigt werden, sich erholen.
נוח *h. m.* 1. beruhigt; 2. sanft; 3. gut; 4. Ruhe.
נוט *a. Aph.* aufschrecken.
נַוְטָא *x. m.* (ναύτης), *pl.* נַוְטִין Schiffer.
נַוְטָאָה *a. m.* Nabatäer.
נַוְטָאָה *a. m.* Bewohner des Nomos Neut in Ägypten.
נַוְמִי *h. m.* dass.
נוי *h. m.* Schönheit.
נְוָךְ Ortsname.
נוך *h. m.* Ohrknorpel.
נָוַל *h.* hässlich werden. *Pi.* verunstalten. *Pu. pt.* verunstaltet.
נְוַל I *a.* hässlich, unansehnlich werden. *Pa.* verunstalten. *Itpe.* hässlich werden.
נְוַל II *a.* weben.
נַוְלָא *a. m.* 1. *c.* נְוַל Jes 38, 12 (MS נְחַל) Gewebe; 2. Webstuhl; 3. Personenname (?).
נַוָּלָא *a. m.* Weber.
נוֹלָד *h. m.* 1. soeben Entstandenes; 2. erst später Kommendes.

נְוָלִיתָא *a. f., ind.* נְוָלִי Est II 8, 15 Misthaufen.
נוּם I *h.* sagen.
נוּם II *h. Hitpalp.* הִתְנַמְנֵם einschlummern.
נוּם *a.* schlummern. *Palp. Itpalp.* dass.
נוּמִיתָא *a. f.* Schlummer.
נוּן Buchstabe Nun.
נוּנָא *a. m., pl. c.* נוּנֵי Ex 7, 21 Fisch.
נוונא (bGitt 69ᵇ) l. נְוָנָא.
נָוַנָה *h. Pass.* הִתְנַוְּנָה hinschwinden.
נְוַנִי *a. Itpa.* dass.
נוּס *h.* fliehen.
נָוֹס *x. m.* (ναός) Tempel.
נוּעַ *h. Pilp.* schütteln.
נוּעַ *a.* sich bewegen. *Palp.* schütteln.
נוּף *h. Hi.* הֵנִיף 1. schwingen; 2. wedeln (mit dem Fächer). *Pilp.* hin- und herbewegen. *Hitpalp.* hin- und herbewegt werden. *Hitpal.* 1. sich emporschwingen; 2. sich hin- und herbewegen.
נוּף *a.* sich hin- und herbewegen. *Aph. imp. pl.* אֲנִיפוּ Jes 13, 2 schwingen. *Itpal.* sich hin- und herbewegen.
נוֹף Ortsname (Memphis).
נוֹף *h. m.* Wipfel.
נוֹפָא *a. m., c. s.* נוֹפֵיהּ 2 K 19, 30 dass.
נוֹפֶךְ *h. m.* ein Edelstein.
נוֹפֶת *h. f.* 1. Honigseim; 2. Mehlstaub.
נוּץ *h. Hi.* 1. blühen; 2. glänzen; 3. sprossen machen.
נוּץ *a.* blühen. *Aph.* 1. *pf.* אֲנֵיץ Nu 17, 23 blühen; 2. glänzen.
נוֹצָה *h. f.* 1. Gefieder; 2. Haar.
נוֹצָה *h. f.* Mist.
נוֹצִיצָיָא *a. m.* Schwungfeder.
נוֹצְרִי *h. m.* Nazarener, Christ.
נוֹקֵד *h. m.* 1. Hirt; 2. Lamm.
נוקל. ההן נ׳ (jJeb 11ᵃ) l. הָהֵנוּ קַל.
נוּר s. נִיר.
נוּרָא (Lv 19, 6) *a. m.* Feuer.
נוּרָה *h. f.* Hahnenfuss (*Ranunculus*).
נוּרִי männl. Personenname.

נוּרִיתָא *a. f.* Hahnenfuss (*Ranunculus*).
נְוָתִי *h. m.* Nabatäer.
נוֹתָר *h. m.* Übriggebliebenes, insbes. über die vorgeschriebene Zeit zurückgebliebenes Opferfleisch.
נָזָה *h. Hi.* sprengen. *Ho.* gesprengt werden.
נְזָה *a.* brüllen, anschreien.
נִזְהָא *a. m.* Anschreien.
נְזוּפָא *a. m., c.* נְזוּף Koh 7, 5 (MS מָב) Tadel.
נָזַז *h.* schwanken. *Ho.* dass. (?).
נָזַח *h.* wackeln. *Hi.* bewegen. *Ho.* wanken.
נְזִיָא *a. m.* Korn (einer Schote).
נָזִיד *h. m.* Gericht, Speise.
נְזִיהוּתָא *a. f.* Anschreien.
נזיוה (NuJI 5, 28, MS וזיוה) l. וְזִיוָה, s. דִּיוָא.
נָזִיחַ Entstellung von נָזִיר.
נְזִיפָה *h. f.* Verweis.
נְזִיפוּתָא (Koh 10, 12) *a. f.* Verweis, Drohung.
נָזִיק Entstellung von נָזִיר.
נֶזֶק *h. m.* Beschädigung. *pl.* נְזִיקִין Name einer Mischnaordnung und eines Talmudtraktats.
נָזִיר *h. m.* 1. Nasiräer; 2. enthaltsam.
נְזִירָא (Nu 6, 13) *a. m.* 1. dass.; 2. männl. Personenname.
נְזִירָה *h. f.* Enthaltsamkeit.
נְזִירוּת *h. f.* 1. dass.; 2. Nasirat.
נְזִירוּתָא *a. f., ind.* נְזִירוּ Nu 6, 2 Nasirat.
נְזִיתָא *a. f.* 1. Brauen; 2. Braubottich.
נָזַל *h.* fliessen. *Pi. Hi.* fliessen lassen.
נְזַל *a.* fliessen.
נְזָלָא *a. m.* fliessendes Wasser.
נֶזֶם *h. m.* Ohrring.
נְזַף I *h.* drohen, Verweis geben.
נְזַף I (Gn 37, 10) *a.* dass. *Itpe.* Verweis erhalten.
נָזַק II *h. Hi.* beschädigen. *Ni. Ho.* beschädigt werden.
נְזַק II *a.* Schaden leiden. *Pa. pt. pl.* מְנַזְּקִין Jer 12, 14 (MS מְנַזְקִין) schädigen.

Aph. *ipf.* יַנְזִיק Gn 26, 11 dass. *Itpe.* *Ittaph.* beschädigt werden.

נֶזֶק, נֵזֶק *h.* *m.* Schaden, Beschädigung.

נִזְקָא (Ex 24, 11) *a.* *m.* dass.

נָזַר *h.* ein Nasirat geloben. *Ni.* 1. sich weihen; 2. entsagen. *Hi.* 1. sich absagen; 2. ein Nasirat auflegen.

נְזַר *a.* 1. *ipf.* יִזַּר Nu 6, 3 sich enthalten; 2. *ipf.* יִזַּר Nu 6, 12 sich weihen. *Pa.* ein Nasirat geloben. *Itpe.* sich enthalten.

נֵזֶר *h.* *m.* 1. Nasirgelübde; 2. Haar des Nasir.

נִזְרָא *a.* *m.*, *c.* *s.* נִזְרֵיהּ Nu 6, 4 1. Weihe des Nasir; 2. Haar des Nasir; 3. langes Haar.

נֹחַ männl. Personenname. בְּנֵי נ' die Noachiden, alle Menschen.

נַחְבִּי männl. Personenname.

נָחָה *h.* leiten.

נָחוּם männl. Personenname.

נִחוּם *h.* *m.* Tröstung.

נִחוּמָא *a.* *m.* 1. *pl.* נִחוּמִין Sach 1, 13 dass.; 2. männl. Personenname.

נְחוּמִי männl. Personenname.

נְחוּנְיָא, נְחוּנְיָה, נְחוּנְיוֹן männl. Personenname.

נִחוּשׁ *h.* *m.* Wahrsagen, Zaubern.

נְחוֹשֶׁת *h.* *f.* 1. Kupfer; 2. Boden, unterster Teil.

נָחוֹתָא *a.* *m.* Herabsteigender. נָחוֹת יַמָּא Seefahrer.

נָחִיל *h.* *m.* Schwarm, bes. Bienenschwarm.

נְחִילָא *a.* *m.* dass.

נְחִילָה *h.* *f.* Erbteil.

נְחִיצָה *h.* *f.* Antreibung, Drängen.

נָחִיר *h.* *m.* Öffnung.

נְחִירָא *a.* *m.* Nasenloch, Nase.

נְחִירָה *h.* *f.* 1. Tötung durch Stich; 2. Bluterguss.

נְחִיתְתָא *a.* *f.* Herabkommen.

נָחַל *h.* in Besitz nehmen. *Hi.* zum Besitz geben.

נַחַל *h.* *m.* Bachthal, Thalbach.

נַחְלָא (Nu 13, 23) *a.* *m.* dass.

נַחֲלָה *h.* *f.* 1. Erbschaft; 2. Erbe.

נָחַם *h.* *Pi.* trösten. *Ni.* *Hitp.* 1. sich trösten; 2. bereuen.

נְחַם *a.* *Pa.* *pf.* נַחֵים Gn 50, 21 dass. *Itpa.* *pf.* אִתְנַחַם Gn 24. 67, 2S 13, 39 getröstet werden, sich trösten.

נֶחָמָה *h.* *f.* Tröstung.

נְחֶמְיָה männl. Personenname.

נַחְתֹּם *h.* *m.* Bader.

נַחֲמָנִי, נַחְמָן männl. Personenname.

נֶחָמְתָא, נְחָמְתָא *a.* *f.*, *pl.* *d.* נֶחָמָתָא 2 S 23, 1 Tröstung.

נַחְנָא (Thr 5, 7, MS אֲנַחְנָא) *a.* wir.

נָחַר I *h.* 1. durchbohren, durch Stich töten; 2. aus einer Öffnung fliessen lassen. *Pi.* durchbohren.

נָחַר II *h.* *Pi.* schnauben, anschnauben.

נְחַר I *a.* durch Stich töten.

נְחַר II *a.* schnauben, anschnauben.

נַחֲרְתָא *a.* *f.* Schnauben, Wut.

נָחַשׁ *h.*, *pt.* נוֹחֵשׁ Wahrsager. *Pi.* wahrsagen, als Omen betrachten.

נְחַשׁ I *a.* *Pa.* *ipf.* 2 *pl.* תְּנַחֲשׁוּן Lv 17, 26 1. wahrsagen; 2. beobachten.

נְחַשׁ II *a.* *Aph.* verkupfern.

נָחָשׁ *h.* *m.* 1. Schlange; 2. eine Augenkrankheit; 3. Teil einer Zwiebel.

נַחַשׁ *h.* *m.* 1. Wahrsagerei; 2. Vorbedeutung.

נַחְשָׁא I *a.* *m.* dass.

נַחְשָׁא II männl. Personenname.

נְחָשָׁא (Gn 4, 22) *a.* *m.* Kupfer, Erz.

נַחֲשָׁא *a.* *m.*, *pl.* *d.* נַחֲשַׁיָּא Wahrsager, Zauberer.

נַחְשׁוֹל *h.* *m.* stürmisches Meer.

נַחְשׁוֹלָא *a.* *m.*, *ind.* נַחְשׁוֹל Jon 1, 4 dass.

נַחְשִׁירְכָן (Gn 25, 27) *x.* *m.* Jäger.

נְחֻשְׁתָּן (2 K 18, 4) Bezeichnung eines Schlangenidols im Tempel.

נְחַת (Gn 12, 10) *a.* herabsteigen. *Aph.* *pf.* אַחֵית Gn 2, 5 1. herabkommen lassen; 2. niederlegen, niedersetzen.

Itpe. herabkommen. *Ittaph. pf.* אִתַּחַת Gn 39, 1 herabgebracht werden, herabgestürzt werden.

נַחַת *h. f.* 1. Sichniederlassen; 2. Gemächlichkeit, Sanftmut. בְּנַחַת 1. bequem; 2. ruhig. נַחַת רוּחַ Gefallen.

נַחְתּוֹם *h. m.* Bäcker.

נַחְתּוֹמָא (Gn 40, 1) *a. m.* dass.

נַחְתּוֹמְרָא *a. m.* Bäckerladen.

נַחְתְּתָא *a. f.*, *c.* נַחְתַּת Ex 16, 13 (MS נַחְתַת) Herabfallen.

נְטָא *a.* sich neigen. *Aph.* neigen machen, zuschreiben.

נָטָה *h.* 1. sich neigen; 2. spannen; 3. beugen. *Hi.* 1. neigen machen, beugen; 2. entscheiden. *Ho. pt.* מֻטֶּה geneigt.

נְטוּזָא männl. Personenname.

נְטוּלָא s. נַטְלָא.

נְטוּף *h. m.* Überfluss.

נָטוּף *h. m.* tropfend.

נְטוּפָא (Ex 30, 34) *a. m.* wohlriechendes Harz.

נְטוֹפָה. בֵּית נ׳ Ortsname.

נְטוּפִיתָא, נְטוּפְתָא *a. f.* Tropfen.

נְטוֹפָתִי *h. m.* aus Netopha.

נְטוֹרָא *a. m.* 1. Wächter; 2. Beobachter.

נָטוּשׁ *h. m.* Fortgegangener, Flüchtling.

נוֹטִי *x. m. pl.* (*notus*) bekannt.

נְטִיָּה *h. f.* Ausspannen.

נְטִילָא *a. m.* schwer.

נְטִילָה *h. f.* 1. Nehmen. נְטִילַת יָדַיִם das Waschen der Hände, vor und nach der Mahlzeit. נ׳ רְשׁוּת das Nehmen der Erlaubnis; 2. Abnehmen. נְטִילַת נְשָׁמָה Tötung.

נְטִילוּתָא *a. f.* Händewaschen.

נְטִיעָה *h. f.* 1. Pflanzen, Pflanzung; 2. Pflanze; 3. Aufspannen.

נְטִירָא *a. m.*, *ind.* נְטִיר Ex 12, 42 beobachtet, zu beobachten.

נְטִירָה *h. f.* Bewahren, Nachtragen.

נְטִירוּתָא *a. f.* Bewachung.

נְטִישָׁה *h. f.* Verlassen, Aufgeben.

נָטַל *h.* 1. nehmen, wegnehmen; 2. die Hände waschen (auch mit יָדָיו). *Ni.* 1. genommen werden; 2. gewaschen werden. *Hi.* 1. werfen, legen, giessen. הִטִּיל מַיִם Wasser lassen; 2. entwickeln; 3. versehen. הִטִּיל שָׁלוֹם Frieden stiften. *Ho. pt.* מֻטָּל 1. gelegt; 2. versehen.

נְטַל *a.* 1. *imp.* טוֹל Ex 14, 16 aufheben; 2. *pf.* נְטַל Nu 23, 7 erheben, anheben (einen Spruch); 3. *inf.* מִטַּל Ex 25, 14 tragen; 4. *ipf.* 1 *pl.* נִטּוֹל Gn 33, 12 ziehen; 5. *ipf.* 2 *pl.* תִּטְּלוּן Gn 45, 19 nehmen. *Pa.* 1. *pt. c. s.* מְנַטְּלִין לְהוֹן Ex 32, 11 tragen; 2. *pt. pass. d.* מְנַטְּלָא Jes 57, 15 erheben. *Aph.* 1. *pf.* אַטִּיל Ex 15, 22 ziehen lassen; 2. legen; 3. werfen, schleudern; 4. wegnehmen. *Itpe.* 1. genommen werden; 2. *pf.* אִתְנְטִיל 2 K 9, 25 erhoben (ausgesprochen) werden. *Itpa.* 1. *ipf.* יִתְנַטַּל Nu 24, 7 erhoben werden; 2. *ipf.* יִתְנַטַּל Nu 23, 24 sich erheben.

נַטְלָא *a. m.* Schwere.

נַטְלָא *x. m.* (ἀντλίον) Becken. Vgl. אַנְטַל.

נַטְלֵיתָא (Hi 14, 30) l. מַלְטֵיתָא.

נוֹטִימִי *x. m.* (*notissimus*) das Bekannteste.

נָטַע *h.* 1. pflanzen; 2. einschlagen (von Zeltpflöcken), errichten (ein Zelt). *Ni.* bepflanzt werden.

נֶטַע *h. m.* Pflanzung.

נָטַף *h.* 1. tropfen; 2. tropfen lassen; 3. herabhängen. *Ni.* 1. überfliessen, ablaufen; 2. Überfluss erhalten. *Pi.* triefen. *Hi.* tropfen lassen.

נְטַף *a.* 1. tropfen; 2. senken (?). *Pa.* *Aph.* tropfen lassen.

נָטָף *h. m.* herabhängend.

נַטְפָא *a. m.* Tropfendes.

נַטְפָא *a. m.* wohlriechendes Harz.

ניטפאות (MidrTeh 48) l. נִימְפָאוֹת, s. נִמְפִּין.

נַטְפִּיק *x. m.* Naphtasalbe.

נָטַר *h.* 1. bewachen; 2. nachtragen.

נְטַר *a.* 1. *pt. pl.* נָטְרִין Nu 3, 38 bewachen; 2. *pf.* נְטַר Gn 27, 41 bewahren, aufbewahren; 3. *pt.* נָטַר Gn 3, 15 nachtragen; 4. *pt. pl.* נָטְרוּ Dt 33, 9 beobachten, innehalten; 5. erwarten. *Pa.* bewachen. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְנְטַר Ho 12, 14 bewacht werden; 2. bewahrt werden; 3. *ipf.* 3 *pl.* יִתְנַטְרוּן Jer 3, 5 nachgetragen werden.

נָטְרָא (1 S 28, 2) *a. m.* Wächter.

נַטְרוֹנָא *a. m.* Beschützer.

נִטְרוֹן *x. m.* (νίτρον) Natron.

נוֹטָרִין *x. m. pl.* 1. (νοτάριος) Notar, Schreiber; 2. (*notoria* sc. *epistola*) Anklageschrift.

נוֹטָרִיקוֹן *x. m.* (νοταρικόν) Andeutung von Wörtern durch ihre Anfangsbuchstaben.

נָטַשׁ *h.* 1. ausstrecken; 2. verlassen. *Pi.* verlassen. *Ni. Pu.* gelöst sein.

נְטַשׁ *a.* 1. verlassen; 2. wegbringen; 3. s. נְשַׁט.

נַטְשָׁא *a. m.* Mist.

נִיא *h. m.* Schönheit, Aussehen (?).

ניאב (jNaz 51[c]) l. שָׁאוּב.

ניאוב (BemR 10) l. שָׁאוּב.

נִיב *h. m.* נִיב שְׂפָתַיִם Oberlippe.

נִיבָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* נִיבוֹהִי Jo 1, 6 Hauzahn; 2. Sehne (?).

נִיהוּ *a. m., f.* נִיהִי er ist. *pl.* נִינְהוּ sie sind.

נִידוּמִיתָא *a. f., ind.* נַיְהוּמֵי Jes 5, 29 (MS נְיהוּמֵי) Knurren.

נְיהוֹרָא *a. m., ind.* נְיהוֹר Gn 6, 16 1. Licht; 2. Lichtöffnung.

נִיהָלִי *a.* mir. נִיהָלָךְ, נִיהָלֵיהּ, נִיהָלַן, נִיהָלֵיהוּ dir, ihm, uns, ihnen.

ניו s. נוי.

נְיוֹטָאָה *a. m.* Bewohner des ägyptischen Bezirks Neut.

נְיוֹלִי männl. Personenname.

נְיוֹמָא *a. m.* Schläfer.

נְיוֹמְתָא *a. f.* Schlummer.

נִיחַ *h. m.* Ruhe.

נִיחָא (Est II 3, 8) *a. m.* 1. sanft; 2. angenehm, gut; 3. annehmbar; 4. Annehmlichkeit.

נְיָחָא (2 S 14, 17) *a. m.* 1. Ruhe; 2. Gemächlichkeit. בִּנְיָח Gn 33, 14 langsam; 3. Beruhigung; 4. gut.

נִיחָה *h. f.* 1. Ruhe; 2. Beruhigung.

נְיחוּתָא (Est II 8, 13) *a. f.* 1. Beruhigung; 2. Sanftmut.

נִימָא *a. m.* schlafend.

נימא (jNaz 51[c]) l. נוֹמָה, s. נָמָה.

נִין *h. m.* Sprössling.

נִינְהוּ *a.* sie sind.

נִינְוֵה Ortsname.

נייניו (Mech. Ex 15, 2 Ausg. Konst.) l. אַנְוֵוּ, s. נָוָה (?).

נִיסָה *h. f.* Flucht.

נִיסָן Monatsname.

נִיעַ *h. m.* Schleim.

נִיעָא (נִיעָא) *a. m.* Brust.

נִיעוֹר s. עוּר.

נִיעוּר *h. m.* Ausschütteln.

נִיץ s. נֵץ.

נִיצוֹץ *h. m.* 1. *pl.* נִיצוֹצוֹת Funke; 2. Tropfen.

נִיצוֹצָא *a. m., c.* נִיצוֹץ Jes 1, 31 Funke.

נִיצוֹר männl. Personenname.

נִיקָא *x. m.* eine Münze.

נְיָר *h. m., pl.* נְיָרוֹת Papier, Pergament.

נִיר *h.* urbar machen. *Polal. pt.* מְנוֹנָר urbar gemacht.

נִיר I *h. m.* 1. Urbarmachen; 2. Neubruch.

נִיר II *h. m.* Webschaft.

נִיר *a., inf.* מְנָר 1 S 8, 12 urbar machen.

נִירָא I *a. m., c. s.* נִירֵיהּ 1 S 8, 12 Neubruch.

נִירָא II *a. m.* 1. Nu 19, 2 Joch; 2. Webschaft. בֵּית נִירָא Schaftvorrichtung am Webstuhl.

נִירוֹק *h. m.* flüssig.

נְכָא *a. Pa.* abziehen. *Aph.* schädigen. *Itpe.* Schaden leiden.

נֵכֶר *h. m.* Nachkommenschaft.

נָכָה *h. Pi.* abziehen. *Hi.* schlagen. *Ho. pt.* מֻכָּה geschlagen.

נָכֶה *h. m.* נְכֵה רַגְלַיִם lahm.

נְכוּלָא s. נְכִילָא.

נָכוֹן *h. m.* 1. fest; 2. bereit.

נָכוֹסָא *a. m.* Schlächter.

נִכּוּשׁ *h. m.* Gäten.

נַכְזְרָיָא *a. m.* grausam.

נַכְזְרִיוּתָא *a. f.* Grausamkeit.

נְכִי *h. m.* Abzug, Abgezogenes.

נכייה (jKidd 66ᵃ)?

נְכָיָה *h. f.* Abzug.

נַכְיָא *a. m.* dass.

נְכַיְתָא *a. f.* dass.

נְכִיל *a.* hinterlistig sein. *Pa.* 1. *pf. pl.* נַכִּילוּ Nu 25, 18 arglistig planen; 2. hintergehen.

נְכִילָא *a. m., ind.* נְכִיל Jer 17, 9 hinterlistig.

נְכִילוּתָא *a. f., ind.* נְכִילוּ Ex 21, 14 Hinterlist.

נְכִיתָה *h. f.* Biss.

נִכְלָא *a. m., ind.* נְכַל Ma 1, 14, Hos 12, 8 Soc 59, *pl.* נִכְלִין Mi 6, 12 Hinterlist, Ränke.

נַכְלָא *a. m.* hinterlistig.

נָכַס *h.* schlachten.

נְכַס *a. m., ipf.* 2 *sg.* תִּכּוֹס Dt 17, 1 schlachten. *Pa.* dass. *Itpe. ipf.* יִתְנְכֵיס Lv 19, 6 geschlachtet werden.

נֶכֶס *h. m., pl.* נְכָסִים Besitz, Güter.

נִכְסָא *a. m., pl. d.* נִכְסַיָּא Dt 8, 17 1. dass.; 2. Viehheerden.

נִכְסְתָא (Gn 31, 54) *a. f.* 1. Schlachtung; 2. Schlachtvieh, Opfer. נִכְסַת קֻדְשַׁיָּא Lv 3, 1 Mahlopfer.

נִכְפֶּה *h. m.* epileptisch (besessen).

נָכַר I *h. Hi.* 1. kennen, erkennen; 2. bekannt machen; 3. beiwohnen. *Ni. Ho.* erkannt werden.

נָכַר II *h. Pi.* als fremd behandeln.

נְכַר I *a. Aph.* erkennen. *Itpa.* erkannt werden.

נְכַר II *a. Pa.* als fremd behandeln.

נָכְרָאָה *a. m., ind.* נוּכְרַי Dt 17, 15, *f. d.* נוּכְרִיתָא Lv 10, 1 fremd, nichtjüdisch.

נָכְרִי *h. m., f.* נָכְרִית dass.

נָכַשׁ *h. Pi.* gäten. *Hi.* 1. schlagen; 2. beissen; 3. beissen lassen.

נְכַשׁ *a. Pa.* 1. beissen; 2. gäten. *Aph.* schlagen.

נְכַת, נְכֵית *a., pt.* נָכֵית Nu 21, 9 beissen. *Pa. pf.* 3 *pl.* נַכִּיתוּ Nu 21, 6 dass. *Aph.* beissen lassen. *Itpe. ipf.* יִתְנְכֵית Nu 21, 8 gebissen werden.

נִכְתְּמָא *a. m.* Deckel.

נִכְתְּתָא *a. f.* Wucher.

נָלָא, נָאלָא *a. m.* Alpdrücken.

נִילוֹס (Sac 14, 16, MS נִינוֹס) *x.* (Νεῖλος) Nil.

נִימָא *x. f.* (νῆμα), *pl.* נִימִין Koh 4, 12 (MS נִימִין) 1. Faden; 2. Saite, Sehne; 3. Blutegel; 4. Haar.

נָמָה *h.* sprechen.

נָמוּךְ *h. m.* 1. niedrig; 2. gebeugt.

נְמוֹרָא *a. m., ind.* נְמוֹר Gn 30, 32 gesprenkelt.

נַמְטָא *x. m.* Decke.

נַמִי *a.* auch.

נוֹמִי, נָמִי *x. f.* (νομή) Geschwür.

נְמִינָה *h. f.* Zerfliessen.

נְמִיָּה *h. f.* Marder.

נְמִיסָה *h. f.* Zerfliessen, Mutloswerden.

נְמִירַי Ortsname.

נָמַךְ *h. Hi.* beugen, erniedrigen.

נָמֵל *x. m.* (λιμήν) Hafen.

נְמָלָה *h. f., pl.* נְמָלִין Ameise.

נִמְנוּמָא *a. m.* Schlummergerät.

נִמְנֵם s. נום II.

נַמְנֵם s. נום.

נִימוֹס I, נִימוֹסָא, נוֹמְסָא (1 S 2, 13) *x. m.* (νόμος), *pl. c. s.* נִמוֹסֵיהוֹן Lv 18, 3 1. Gesetz, Befehl; 2. Art und Weise, Brauch; 3. Zeichen (?).

נִימוֹס II *x. m.* (vgl. νομάς) Weidetier (?).

נִימוֹס III männl. Personenname. S. אַבְנִימוֹס.

נָמֵס *h. m.* verfault.

נימוסות *x. f.* (νόμος) Gesetz.

נמסיות 1. דִּימְסִיּוֹת, s. דִּימוֹסְיָא.

נימסים (AbRNath 31) (?).

נִמְפֵּי *x. f.* (νύμφη) Braut, junge Frau.

נִמְפִּין *x. m.* (νυμφαῖον) Laufbrunnen.

נֶמֶק *h. m., pl.* נְמָקִים Faulfleck.

נִימוֹקִן *x. m.* (νομικός) Gesetzkundiger.

נָמֵר *h. m.* 1. Pardel; 2. Ortsname.

נָמֵר *h. Pi.* dem Pardelfell ähnlich, d. h. fleckig machen, etwas stellenweis thun. *Pu. pt.* מְנֻמָּר gesprenkelt.

נִמְרָא (Jes 11, 6) *a. m., pl.* נִמְרִין Ct 4, 8 (MS נְמוֹרִים) Pardel.

נִמְרִי *h. m.* aus Nimrin.

נִמְרִין. בֵּית נ׳ Ortsname.

נִמְרִיר *h. m.* Pardelartig.

נוּמֵירוֹן *x. f.* (νούμερος) Soldatentrupp.

נְמוֹרְקִין *x. m. pl.* Kissen.

נימורת (jPes 31[b]) 1. נוּמֵירוֹן.

נַן *a.* wir.

נינני s. נִינְנֵי.

נַנֵּי, נְנֵי männl. Personenname.

נָנֵי, נָאנָאי *x. f.* Mutter.

נִינְיָא *x. f.* (λινέα) Hanfseil.

נִינְיָא *x. m.* Fenchelmerke (*Ammi*).

נַנָּס, נַנּוֹס *x. m.* (νάννος), *f.* נַנֶּסֶת 1. Zwerg; 2. zwergförmig, klein; 3. männl. Personenname.

נַנָּסָא, נַנּוֹסָא *x. m.* dass.

נַנְעָא, נַנְעָה *a. m.* Minze (*mentha*).

נִינְפֵּי (Ct 4, 8) *x. f.* 1. (νύμφη) Braut; 2. junge Frau; 3. Schwiegertochter.

נֵס *h. m., pl.* נִסִּין 1. Flagge; 2. Wunder.

נִסָּא *a. m., pl.* נִסִּין Ex 17, 15 1. Wunder; 2. Erhebung, Erhabenheit; 3. männl. Personenname.

נֵיסָא (Jes 20, 6, MS נִיסָא) *x. m.* (νῆσος) Insel.

נָסָא *h. Ni.* sich verheiraten. *Hi.* signalisieren.

נְסָא I *a.* erheben. *Pa.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* נַסִּיאַת Dt 28, 56 erheben; 2. *pf.* 3 *pl.* נַסִּיאוּ Nu 14, 22 versuchen, prüfen. *Aph.* prüfen. *Itpa.* 1. erhoben werden; 2. *pf.* אִתְנַסִּי Est II 5, 1 (fehlt im MS) geprüft werden.

נְסָא II *a.* nehmen.

נְסַב, נְסֵיב (Gn 17, 36) *a.* 1. nehmen; 2. holen; 3. Gn 4, 19 heiraten; 4. נְסַב אַפִּין, *ipf.* יִסַּב אַפֵּי Gn 32, 21 (MS אַפַּי *paus.*) gnädig aufnehmen, bevorzugen; 5. נְסַב וִיהַב unterhandeln. *Aph.* 1. bringen; 2. *pf.* 3 *pl. c. s.* אַסְבוּהִי Sach 3, 5 (MS אַסְבּוּהִי) verheiraten; 3. versetzen. *Itpe.* 1. *pt.* מִתְנְסִיב Nu 35, 18 genommen werden; 2. אִתְנְסִיב אַפִּין gnädig aufgenommen werden; 3. אִתְנְסִיב נְפַשׁ Ruhe bekommen; 4. sich verheiraten; 5. verheiratet werden.

נִסְבָּא (Ez 17, 5) *a. m.* Setzling.

נִסְבְּתָא *a. f.* Gabe.

נָסָה *h. Pi.* 1. erheben; 2. prüfen. *Hitp.* geprüft werden.

נָסוֹחָא *a. m.* Vertreiber.

נִסּוּךְ *h. m.* Libation.

נִסּוּכָא (Nu 4, 7) *a. m.* dass.

נְסוֹרֶת *h. f.* Sägespäne, Sägemehl.

נְסוֹרְתָא *a. f.* eine Pflanze.

נָסַח *h. Hi.* entfernen. הִסִּיחַ דַּעְתּוֹ מִן nicht denken an.

נְסַח *a., pf.* 3 *sg. c. s.* נַסְחֵיהּ Ri 14, 9 entfernen. *Pa. Aph.* dass. אַסַּח דַּעְתֵּיהּ מִן nicht denken an. *Itpe.* entfernt werden.

נֻסְחָא *arab. f.* Exemplar, Kopie.

נִסְחָנָא *a. m.* männliche Dattelblüte.

נְסִיָא *a. m.* Fürst.

נְסִיבָא *a. m., c.* נְסִיב Nu 31, 41, *c. s.* נְסִיבְהוֹן Nu 31, 40 Abgabe.

נְסִיבְתָא *a. f.* Gabe.

נְסִיוּבָא *a. m.* Buttermilch (od. Molke).

נִסָּיוֹן *h. m., pl.* נִסְיוֹנוֹת Prüfung, Versuchung.

נִסְיוֹנָא *a. m., pl.* נִסְיוֹנִין Est II 5, 1 dass.

נְסִיוּתָא *a. f.* 1. Fürstenwürde; 2. Familie des Fürsten.

נְסִיוֹטָאָה *a. m.* (νησιώτης) Inselbewohner (?).

נָסִיךְ *h. m.* Fürst.

נְסִיכָה *h. f.* Spenden.

נְסִים *x. m.* (νόσος) Betrübnis.

נְסִיסָא *x. m.* 1. *pl.* נְסִיסִין Gn 40, 6 missmutig; 2. *ind.* נְסִים Koh 5, 16 (MS נִכְסִין) Missmut, Betrübnis; 3. Leid.

נְסִיעָה *h. f.* Fortziehen.

נְסִּיתָא (Ex 17, 7) Ortsname.

נָסַךְ *h.* schmelzen. *Pi.* spenden, eine Libation machen. *Ni. Hitp.* gespendet werden.

נְסַךְ *a., pt. pl.* נָסְכִין Ct 4, 15 (MS מְנַסְּכִין) spenden. *Pa. pf.* נַסֵּיךְ Gn 35, 14 dass. *Itpa. pf.* אִתְנַסַּךְ Nu 28, 7 gespendet werden.

נֶסֶךְ *h. m.* Spende, bes. götzendienerische (Libation).

נִסְכָּא I *a. m., c. s.* נִסְכֵּיהּ Nu 28, 7 dass.

נִסְכָּא II *a. m.* Weben (?).

נִסְכָּא III *a. m.* gegossenes Metall (?), vgl. אַנְסְכָא.

ניסל 1. בִּיסַל *x. m.* (*bisellium*) Sessel.

נִסְנָא *a. m.* männliche Dattelblüte.

נְסַס *x.* (vgl. νόσος) missmutig werden. *Pa. ipf.* 2 *sg.* תְּנַסֵּס 2K 4, 28 unruhig machen. *Itpa. ipf.* 2 *pl.* תִּתְנַסְסוּן Gn 45, 5 sich beunruhigen.

נָסַע *h.* fortziehen, ziehen. *Hi.* fortnehmen, entfernen. הִסִּיעַ דַּעְתּוֹ מִן nicht denken an. *Ho.* entfernt werden.

נְסַע *a.* dass. *Aph.* entfernen. אַסַּע דַּעְתֵּיהּ מִן nicht denken an.

נַסַּע *h. m.* Zug, Wanderung.

נָסַק *h. Hi.* 1. erheben, s. מַסִּיק; 2. zu einem Schluss kommen; 3. anzünden, heizen. *Ni. Ho.* geheizt werden.

נְסַק *a.* (für *pf.* s. סְלַק), *ipf.* 1 *sg.* אֶסַּק Ex 32, 30 hinaufsteigen, hinaufgehen. *Aph. pf.* אַסֵּיק Gn 8, 20 1. hinaufsteigen lassen, hinaufbringen, darbringen; 2. aufbringen; 3. hervorbringen; 4. heilen; 5. heizen; 6. vollenden; 7. benennen; 8. zu fordern haben; 9. steigern. *Ittaph.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתַּסַּק Lv 6, 15 dargebracht werden; 2. verbrannt werden.

נָסַר *h.* sägen. *Pi.* dass. *Ni.* gesägt werden.

נְסַר *a.* dass. *Pa.* dass.

נֶסֶר *h. m.* 1. Brett; 2. Platte.

נִסְרָא *a. m.* 1. *pl.* נִסְרִין 1 K 6, 15 dass.; 2. *pl. c. s.* נִסְרוֹי Est II 3, 8 (nicht MS)?

נְצָא (Nu 17, 23, MS יָצָא) *a.* Blüten treiben. *Aph. ipf.* יַנְצֵי Nu 17, 20 dass.

נִצָּא *a. m.* Brust.

נַעֲוָא *a. m., pl. c. s.* נַעֲוֹהִי Gn 49, 12 Keltertrog.

נַעֲוָה *h. f.* dass.

נְעוּרִים *h. m. pl.* Jugend.

נְעוֹרֶת *h. f.* 1. Werg; 2. Abfall.

נְעוֹרְתָא *a. f., c.* נְעוֹרַת Jes 1, 31 (MS נְעוֹרֶת, Cod. Soc. 59 נְעוֹרֶת) dass.

נְעִילָה *h. f.* 1. Verschliessen; 2. Verschlussgebet am Versöhntag; 3. Anziehen (vom Schuh).

נָעִים *h. m.* 1. lieblich; 2. Ortsname.

נְעִימָא *a. m.* dass.

נְעִימָה *h. f.* 1. Gesang, Ton; 2. Geschmack.

נְעִימְתָא *a. f.* 1. *c.* נְעִימַת Est II 1, 2 Lieblichkeit; 2. Gesang.

נָעִיץ *h. m.* Loch.

נָעַל *h.* 1. verschliessen; 2. anziehen (vom Schuh). *Ni.* verschlossen werden. *Hi.* anziehen (vom Schuh).

נְעַל *a.* anziehen (vom Schuh). *Aph.* beschuhen.

נַעַל *h. m.* Schuh.

נַעֲלָא (LvJI 11, 22, MS נפולא) *a. m.* Heuschreckenart.

נְעַם *h. Hi.* 1. freundlich sein; 2. lieblich ertönen lassen, singen.
נַעֲמָה weibl. Personenname.
נַעֲמִית *h. f.* Strauss.
נַעֲמִיתָא *a. f.* בַּת נ׳ Lv 11, 16, *pl.* בְּנָת (l. נַעֲמָיָן) נַעֲמִין Jes 43, 20, *d.* נַעֲמִיוָתָא Thr 4, 3 l. נַעֲמְיָתָא dass.
נַעֲמָן 1. männl. Personenname; 2. Name eines Planeten.
נַעֲנוּעַ *h. m.* Schütten.
נַעְנְעָא, נַעְנַע *a. m.* Minze (*Mentha*).
נַעְנַע s. נוּעַ.
נָעַץ *h.* hineinstecken, stecken. *Ni.* hineingesteckt werden.
נְעַץ *a., pt. pass.* נְעִיץ Gn 28, 12 dass.
נַעֲצוּץ *h. m.* Dorn.
נַעֲצוּצָא *a. m., pl. d.* נַעֲצוּצַיָּא Jes 7, 19 dass.
נָעַר I *h.* schreien (v. Esel).
נָעַר II *h. Pi.* antreiben. *Ni.* 1. sich aufmachen; 2. munter werden. *Hi.* wach erhalten.
נָעַר III *h.* schütteln. *Pi.* 1. abschütteln, ausschütteln; 2. schwingen (v. Flachs); 3. umrühren. *Ni. Pu.* 1. ausgeschüttelt werden, ausgeleert werden; 2. geschwungen werden (v. Flachs). *Hitp.* sich entfernen.
נְעַר I *a.* wach sein.
נְעַר II *a. Pa.* 1. schütteln; 2. ausleeren.
נַעַר *h. m.* 1. Knabe; 2. Diener.
נַעֲרָה *h. f.* Mädchen (v. 12 bis 12½ Jahren).
נַעֲרוּת *h. f.* 1. Jugend; 2. Alter des Mädchens v. 12—12½ Jahren.
נַעֲרוּתָא *a. f.* Schreien (des Esels).
נַעֲרָן Ortsname.
נַעֲרְתָּא *a. f.* Geschwulst.
נְפָא *a. Pa.* sieben.
נָפָה *h. Pi.* dass. *Pu. pt.* מְנֻפֶּה gesiebt.
נָפָה *h. f.* Sieb.
נִפּוּחַ *h. m.* Anfachen.
נִפּוּל *h. m.* 1. Abfallen; 2. Niederfallen; 3. Herabgefallenes; 4. eine Heuschreckenart.
נִפּוּלָא *a. m.* eine Heuschreckenart.
נָפַח *h.* 1. blasen; 2. aufblasen. *Ni.* anschwellen. *Pi.* 1. aufblasen; 2. wegblasen. *Pu.* angefacht werden.
נְפַח *a.* 1. (Gn 2, 7) blasen; 2. *pt. pass. pl.* נְפִיחִין Nu 5, 21 aufblasen; 3. *pt.* נָפַח Jes 54, 16 Soc 59 anfachen; 4. *ipf.* 3 *pl.* יִפְּחוּן Nu 5, 27 anschwellen; 5. verhauchen. *Pa.* 1. anblasen; 2. wegblasen; 3. anschwellen. *Aph.* 1. *inf.* אַפָּחָא Nu 5, 22 aufblasen; 2. *inf.* אַפָּחָא 1 S 2, 33 verhauchen machen; 2. anfachen (?). *Itpe.* 1. angefacht werden; 2. anschwellen. *Itpa. ipf.* 3 *pl.* יִתְנַפְּחוּן Koh 12, 5 anschwellen. *Ittaph.* dass.
נֶפַח *h. m.* 1. Aufgeblasensein; 2. grosser Umfang.
נַפָּח *h. m.* Schmied.
נַפָּחָא (Jes 54, 16 Soc 59) *a. m., pl.* נַפָּחִין Jer 6, 29 dass.
נִפְחָא *a. m.* grosser Umfang.
נָפַט *h. Pi.* schlagen (Baumwolle od. Wolle).
נֵפְט *x. m.* Naphta.
נַפְטָא, נִפְטָא (Est II 1, 3) *x. m.* dass.
נַפְטוּיָא *a. m.* Naphtahändler.
נְפִטִּים (Νεόφυτος?) männl. Personenname.
נַפְיָא *a. m., pl.* נַפָּן 1. Sieb; 2. eine Fischart.
נִיפִּיוֹרָא *x. m.* ein Hofbeamter.
נְפִיחָה *h. f.* 1. Blasen, Anblasen; 2. Atemzug.
נְפִיל *h. m.* Riese. בֶּן הַנְּפִילִים 1. Dämon; 2. Salamanderart.
נְפִילָא I *a. m.* 1. Riese; 2. *pl. c. s.* נְפִילֵיהוֹן Jes 13, 10 Orion.
נְפִילָא II *a. m.* Frühgeburt.
נְפִילָה *h. f.* 1. Fallen; 2. Aussaat, Saatkorn.
נְפִיצָה *h. f.* Zerschmettern.

נפיקא (VajR 26; Ausg. Konst., Ven. פניקא) l. פְּנִיקָא.

נְפִישָׁא a. m., pl. נְפִישִׁין Est II 6, 10 viel, gross.

נְפִיתָא a. f. Sieb.

נָפַל h. 1. fallen; 2. anheimfallen; 3. sich ereignen. *Ni.* daneben fallen. *Hi.* 1. zu Fall bringen; 2. abortieren. *Hitp.* sich niederwerfen.

נְפַל a., *ipf.* יִפּוֹל Ex 21, 18 1. fallen, niederfallen; 2. einfallen. *Aph.* 1. *ipf.* יַפִּיל Ex 21, 27 fallen machen, werfen; 2. abortieren. *Itpe.* einfallen.

נֵפֶל h. m. Frühgeburt.

נִפְלָא a. m. 1. dass.; 2. s. נְפִילָא.

נִפְלָאוֹת h. f. pl. Wunder.

נְפָלָה h. f. 1. Abfall; 2. Aussaat.

נִפְלִי x. f. (νεφέλη) Wolke (?).

נֵיפוֹלִין, נֵיפוֹלִיָה (Νεάπολις) Nablus (Sichem).

נִפְנֵף s. נוף.

נָפַס h. *Pi.* schlagen (Baumwolle od. Wolle).

נְפַס a. *Pa.* dass.

נָפוּס x. m. (*napus*) eine Art Rettich (*Raphanus sativus*).

נַפָּסָא a. m. Wollschläger.

נָפַע h. einflössen. *Hi.* einhauchen.

נְפַע a., *Pa. pt.* מְנַפַּע Jer 23, 29 zerschmettern. *Itpa.* platzen.

נָפַף h. *Pi.* treiben lassen.

נְפַף a. *Pa.* schwingen.

נַפְפִיתָא, נַפְפְתָא a. f. Schwinge.

נָפַץ h. auswerfen, ausleeren. *Pi.* schwingen (Flachs).

נְפַץ a. 1. *pf.* 3 *sg. f.* נִפְצַת Gn 24, 20 ausleeren; 2. Ri 6, 38, *pt.* נָפֵיץ Jes 44, 13 abschütteln; 3. *pf.* 3 *pl.* נְפַצוּ Ri 7, 19 zerspringen. *Pa.* 1. *pt. pass. pl. f.* מְנַפְּצָן Jes 27, 9 zerschmettern; 2. ausschütteln; 3. schwingen (Flachs). *Aph.* losreissen. *Itpa. imp. sg. f.* אִתְנַפְּצִי Jes 52, 2 sich abschütteln.

נָפוּץ x. m. (*napus*) eine Art Rettich.

נִפְצָא a. m. Ausleerung.

נַפָּצָא a. m. Flachsschwinger.

נָפַק h. ausgehen.

נְפַק (Gn 8, 7) a., *ipf.* יִפּוּק Ex 21, 2 herausgehen, hervorgehen. נְפַק יְדֵי חוֹבָה seine Pflicht thun. נְפַק מִן בֵּין sich unterscheiden. נְפַק מִן לְ angehen, Bedeutung haben für. *pt.* נָפִיק 1 S 23, 22 durchtrieben (?). נָפִיק בְּ ähnlich. *Aph.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* אַפִּיקַת Gn 1, 12 hervorgehen machen; 2. herausbringen, herausziehen; 3. hervorbringen. *Ittaph. ipf.* יִתַּפַּק Ex 22, 5 herausgeführt werden.

נָפְקָא a. m. 1. Ausgehender. נָפִיק בַּר Hurer; 2. Angebot.

נִפְקָא a. m. 1. Excrement; 2. Gesims, Vorsprung (?).

נַפְקוּתָא a. f. Aufwand, Ausgabe.

נַפְקְתָא a. f., pl. d. נַפְקָתָא 1 K 6, 6 (MS נְפָקָתָא) Gesims.

נַפְקְתָא a. f. נַפְקַת בָּרָא Gn 34, 31 Hure.

נִפַּר Ortsname.

נִיפְיוֹרָא s. ניפורא.

נַפְרְזָא x. m. Leopard (?).

נְפַשׁ a., *pf.* 3 *pl.* נְפִישׁוּ Ex 1, 7 viel werden, viel sein. *Aph. pf.* אַפִּישׁ Gn 17, 6 viel machen, vermehren.

נָפֵשׁ h. m. aufatmend, ruhend.

נֶפֶשׁ h. f. 1. Seele. נֶפֶשׁ רָעָה Missgunst; 2. Leben. דִּינֵי נְפָשׁוֹת Kriminalprozesse; 3. Person; 4. Aufmerksamkeit, Gedanke; 5. Absicht. אִם נַפְשְׁךָ לוֹמַר wenn du zu sagen gedenkst; 6. Begierde; 7. Grabmal; 8. innerster od. wesentlicher Teil eines Dings.

נַפְשָׁא (Gn 1, 20) a. f., c. נְפַשׁ Dt 27, 25, pl. c. נַפְשָׁת Lv 21, 11 1. Seele. נְפַשׁ בִּישָׁא Missgunst; 2. Leben; 3. Person. נַפְשֵׁיהּ, נַפְשָׁךְ, נַפְשִׁי Nu 31, 53 sich selbst; 4. Grabmal; 5. Aufatmung.

נִפְשָׁא a. m. leerer Raum, Leere.

נַפְתָּאָה a. m. Nabatäer.

נַפְתּוּחָאָה *a. m., pl. d.* נַפְתּוּחָאֵי Gn 10, 13 aus dem Norden Ägyptens (?).

נֵץ *h. m.* 1. Blüte; 2. Raubvogel. בַּן נֵץ ein Engel. נֵץ הֶחָלָב Vogelmilch (*Ornithogalum*) (?).

נֵיץ s. הַנֵּץ.

נִצָּא *a. m., ind.* נֵיץ Gn 40, 10 Blüte.

נִצָּא (Lv 11, 16) *a. m.* (auch בַּר נ׳) ein Raubvogel (Habicht).

נְצָא I *a., pt. pl. m.* נָצַן Gn 41, 23 mager sein.

נְצָא II (Gn 31, 36) *a.* zanken. *Pa. inf.* נַצָּאָה Koh 3, 7 (MS נְצָאָה) dass. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְנְצִיאוּ Lv 24, 10 sich zanken.

נְצָא *a. m.*, s. נְצִיָא.

נַצָּאָה *a. m.* Zänker.

נְצַב *a.* 1. Gn 9, 20 pflanzen; 2. einsetzen. *Pa. pt. pass. f.* מְנַצְּבָא Jer 2, 7 dass. *Aph. inf.* אַנְצָבָא 1 S 13, 21 (MS אַנְצָא) einsetzen. *Itpe.* eingesetzt sein.

נִצְבָּא *a. m., c. s.* נִצְבֵּיהּ Ez 17, 5 Setzling.

נִצְבְּתָא *a. f., ind.* נִצְבָּא Gn 21, 33 Pflanzung.

נָצָה *h. Hitp.* sich zanken.

נִצּוּחַ *h. m.* Lobpreis.

נַצּוֹחַ *h. m.* Sieger.

נַצּוֹחָא *a. m.* dass.

נִצּוּי *h. m.* Zanken.

נְצוּלָה *h. f.* Abgefallenes.

נְצוֹלֶת *h. f.* Abfall.

נִצּוֹק *h. m.* Strahl (einer Flüssigkeit).

נְצוֹרָא *a. m., pl.* נְצוֹרִין Jes 44, 13 Klammer (?).

נָצַח *h.* siegen. *Ni.* besiegt werden. *Pi.* 1. besiegen; 2. preisen.

נְצַח *a.* 1. *pt.* נָצַח Est II 1, 3 aufschiessen; 2. *pt. pl.* נָצְחִין Ex 32, 18 siegen. *Pa. pt. pl.* מְנַצְּחִין Ct 4, 4 besiegen. *Aph.* spielen (?). *Itpe.* 1. *pf.* אִתְנְצַח Ez 19, 11 sich hervorthun; 2. besiegt werden.

נַצָּח *h. m.* siegreich.

נֶצַח *h. m.* Dauer.

נִצָּחוֹן *h. m.* 1. Sieg; 2. Preis.

נַצְחָנָא *a. m.* siegreich.

נִצְחָנָא (Ri 7, 18) *a. m., c.* נִצְחָן Dt 33, 29 Sieg.

נִצְחָנָה Ortsname.

נִצְחָנוּתָא *a. f.* Siegen.

נְצִיָא *a. m.* 1. Blühen; 2. Spross, Gewächs.

נְצִיָא *a. m.* Graben.

נְצִיב *h. m.* 1. Bürger; 2. Posten.

נְצִיבָא *a. m.* 1. Setzling; 2. Pflanzung.

נְצִיבִין (Ez 27, 23) Ortsname.

נְצִינָא *a. m.* Graben.

נָצַל *h.* zergehen. *Ni.* entrinnen. *Pi.* berauben. *Hi.* 1. retten; 2. schützen. *Ho.* gerettet werden.

נְצַל *a.* retten. *Aph. ipf.* יַצֵּיל Jes 31, 5 (MS יַצִּיל) dass. *Ittaph.* gerettet werden.

נֶצֶל *h. m.* Zerfliessendes, Fäulnis.

נצמין (Jes 44, 13) l. mit MS נְצוֹרִין, s. נְצוֹרָא.

נִצְנָא *a. m., pl. d.* נִצְנַיָא 1 K 6, 6 Blüte.

נִצְנֵץ s. נָצַץ.

נִצְנֵץ s. נְצַץ.

נְצַע *a.* hineinstecken.

נְצַף *a., pf.* 1 *sg.* נְצֵיפִית Jes 38, 14, *ipf.* 3 *pl. f.* יִנְצְפָן Jes 29, 4 zirpen. *Pa. pt.* מְנַצֵּיף Jes 38, 14 dass.

נִצְפָּה *h. f.* Kappernbusch (*Capparis spinosa*).

נָצַץ *h.* blühen. *Pilp.* 1. glänzen, erglänzen; 2. sprossen, sich ausbreiten. S. נוץ.

נְצַץ *a.* blühen. *Palp. pt. pl. f.* מְנַצְנְצָן Ez 1, 7 glänzen. S. נוץ.

נִצְצָא *a. m.* בַּר נ׳ ein Raubvogel (Habicht).

נָצַר *h.* 1. bewahren; 1. beobachten.

נְצַר *a.* zirpen.

נְצַר I *h. m.* Grille.

נֵצֶר II *h. m.* 1. Rute; 2. männl. Eigenname.

נִצְרָא *a. m.* 1. Rute, Schoss; 2. Korb aus Ruten.

נצרפי. בֵּי נ' christliches (?) Versammlungshaus.

נָצְרַת Ortsname.

נְקָא s. נְקִי.

נָקַב *h.* 1. durchbohren, durchdringen; 2. lästern. *Ni.* durchbohrt werden. *Pi.* anbohren.

נְקַב (2 K 12, 10) *a.* durchbohren. *Pa.* dass. *Itpe.* durchbohrt werden.

נֶקֶב *h. m.* Loch. בֵּית הַנֶּקֶב hintere Öffnung am Beinkleid. צָרִיךְ לִנְקָבָיו er muss seine Notdurft verrichten.

נִקְבָא, נְקָבָא *a. m., pl.* נִקְבִין Ez 28, 13 dass.

נְקֵבָה *h. f.* 1. Weib, Weibchen; 2. weiblich.

נְקָבָה *h. f., pl.* נְקָבִין 1. Durchlöcherung; 2. Öffnung, בֵּית נְקָבָה After. צָרִיךְ לִנְקָבָיו er muss seine Notdurft verrichten.

נְקֵבוּת *h. f.* Weiblichkeit, Weibliches.

נִקְבְּתָא *a. f., pl.* נִקְבֵי 1. dass.; 2. Höhlung.

נְקֶבְתָא (Lv 27, 4) *a. f.* 1. Weib, Weibchen; 2. weiblich.

נָקַד I *h.* 1. stechen, beunruhigen; 2. Punkte machen. *Ni.* Punkte bekommen, gesprenkelt werden.

נָקַד II *h.* glänzen. *Pi. Hi.* reinigen.

נְקַד *a.* rein sein. *Itpe. Itpa. inf.* אִתְנַקָּדָא Ez 16, 4 gereinigt werden.

נְקֻדָּה *h. f.* Punkt.

נקדוד l. נַקְרוּם.

נַקְדֵּימוֹן (Νικόδημος) männl. Personenname.

נָקָה *h. f.* Kamelweibchen.

נָקָה *h. Pi.* 1. rein machen; 2. unbestraft lassen. *Pu. pt.* מְנֻקֶּה rein.

נָקוֹד *h. m.* gesprenkelt.

נִקּוּד *h. m.* 1. Punkt; 2. kleine Brotart.

נְקוּטָאִין *a. m. pl.* Leute gemischter Herkunft.

נִקּוּי *h. m.* Reinigung.

נָקוּסָא männl. Personenname.

נִקּוּף *h. m.* 1. Olivennachlese; 2. Verwundung.

נִקּוּפָא *a. m.* Verwundung.

נָקוֹר *h. m., pl.* נְקוֹרוֹת Schärfer (von Mühlsteinen).

נִקּוּר *h. m.* 1. Ausstechen; 2. Benagen; 3. Benagtes; 4. Ausgraben.

נִקּוּרָא *a. m.* 1. Benagen; 2. Benagtes.

נִקּוּשָׁא *a. m., c.* נִקּוּשׁ Jer 46, 22 Klopfen, Zusammenschlagen.

נָקַז *h. Hi.* zur Ader lassen.

נְקַז *a. Aph.* 1. dass.; 2. abziehen.

נָקַט I *h. Pi.* reichen.

נָקַט II *h.* 1. sich verdriessen, sich ekeln; 2. Verdruss erregen.

נְקַט *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* נִקְטַת Est II 6, 1 ergreifen; 2. halten. *Pa.* 1. reichen; 2. sammeln. *Aph.* 1. *pf.* 3 *pl.* אַנְקִיטוּ Est II 4, 16 (nicht MS) reichen; 2. auflesen, nehmen; 3. halten.

נִקִּיטָא *x. m.* (νικητής) Sieger.

נִקְטְמוֹן *x. m.* (ὄνος κατ' ὦμον) Eselsfigur.

נְקַי männl. Personenname.

נְקִי *a. Pa. pt. pl. m.* מְנַקַּן Jes 1, 25 reinigen. *Itpa.* gereinigt werden.

נָקִי I *h. m.* 1. rein; 2. klar; 3. hell. לָשׁוֹן נְקִיָּה Euphemismus.

נָקִי II *h. m.* Lamm.

נְקִיָּא *a. m.* 1. rein; 2. *ind.* נְקִי 1 K 15, 22 ledig, frei.

נָקִיד Engelname.

נְקִידָא *a. m.* rein, klar.

נִיקְיוֹן s. נִיקְוֹן.

נִקָּיוֹן *h. m.* Reinheit, Klarheit.

נְקִיּוּת *h. f.* 1. dass.; 2. Straflosigkeit.

נָקִיט *h. m.* sich ekelnd.

נְקִימָה *h. f.* 1. Rächen; 2. Bestrafung.

נִקְלְבַם, נִיקְלוֹס *x. m.* (vgl. Νικόλαος) eine Art Datteln.

נִיקְלוֹנוֹס *x. m.* (δικολόγος) Anwalt.
נָקִיק *h. m.* Felsenspalt.
נקירא s. נְקִידָא.
נְקִירָה *h. m.* Picken.
נְקִירְתָא *a. f.* Schlucht.
נְקָלָה, נְקָלִי *x. f.* (ἀνάκωλος) Untergewand.
נְקָלִיטִין *x. m. pl.* (ἀνάκλιτον) Bettstange.
נָקַם *h.* sich rächen.
נְקַם *a., ipf. 2 sg.* תִּקּוֹם Lv 19, 18 dass. *Itpa.* Rache zu erfahren bekommen.
נְקָמָה *h. f.* Rache.
נִיקוֹמָכִי (Νικόμαχος) männl. Personenname.
נַקְמָן *h. m.* rachsüchtig.
נִקְמְתָא *a. f., pl. c. s.* נִקְמָתְהוֹן Thr 3, 60 Rache.
נִיקוֹן *x. m.* (νίκων) Mauerbrecher.
נקוניא s. נוּקְנִיקָא.
נוּקְנִיקָא *x. f.* (λουκάνικα) Fleischwurst.
נִיקָנוֹר (Νικάνωρ) männl. Personenname.
נָקִים männl. Personenname.
נֶקַע *h. m.* Vertiefung.
נָקַף I *h.* 1. stossen, schlagen; 2. beunruhigen. *Pi.* 1. stossen; 2. Oliven nachlesen; 3. abhauen. *Hi.* 1. aneinanderstossen lassen; 2. vergleichen. *Ho.* aneinandergebracht werden.
נָקַף II *h. Ni.* rund gemacht sein. *Hi.* 1. rundmachen; 2. rund gehen lassen; 3. umringen; 4. unter Kredit verkaufen. *Ho.* 1. rund gemacht sein; 2. ummauert sein.
נֶקֶף *h. m.* 1. Schlag; 2. Verwundung.
נְקַף I *a., pt. pass. f.* נְקִיפָא Dt 21, 6 stossen, schlagen, erschlagen. *Pa.* dass. *Aph.* 1. dass.; 2. vergleichen. *Itpe. pt. f.* מִתְנַקְפָא Est II 4, 13 (nicht MS) sich stossen.
נְקַף II *a. Aph.* 1. *pf.* 2 *pl.* אַקִּיפְתּוּן Dt 2, 3 umringen; 2. *ipf.* 2 *pl.* תַּקְפוּן Lv 19, 27 rund machen; 3. unter Kredit verkaufen.

נַקְפִּי *h. m.* der liebt, gegen Kredit zu leihen (?).
נִקְפְּתָא *a. f.* Thalsenkung.
נִקְצָא *a. m.* Stück.
נָקַר *h.* 1. ausstechen; 2. anpicken; 3. benagen; 4. schärfen (den Mühlstein). *Ni.* benagt werden. *Pi.* 1. picken; 2. nagen. S. נְקַד II.
נְקַר *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* נְקַרוּ Ri 16, 21 ausstechen; 2. durchstecken; 3. picken; 4. nagen. *Pa.* 1. nagen; 2. schärfen (den Mühlstein). S. נְקַד.
נָקָר *h. m.* 1. Picken; 2. Nagen.
נִקְרָא *a. m.* 1. Ausgepicktes; 2. Höhlung; 3. Fetzen.
נִקְרָה *h. f.* 1. Ausgemeisseltes; 2. Ausgepicktes.
נִקְרְתָּא *a. f.* Höhlung.
נַקְרָן, נַקְּרָן *h. m.* tadelsüchtig, Splitterrichter.
נַקְרָנָא *a. m.* dass.
נקרים (jBer 3[c]) l. נְקָרוֹס *x. m.* (νεωκόρος, νακόρος) Tempeldiener.
נָקַשׁ *h.* schlagen, stossen. *Hi.* 1. klopfen; 2. vergleichen. *Ho.* verglichen werden.
נְקַשׁ *a., pf.* 3 *sg. f.* נְקָשַׁת Ri 4, 21, *pt. pl. f.* נָקְשָׁן Est II 6, 10 schlagen, klopfen. *Pa.* dass. *Aph.* 1. dass.; 2. vergleichen. *Itpe. ipf.* 3 *pl.* יִתְנַקְשׁוּן Koh 12, 3 aneinanderschlagen. *Ittaph.* verglichen werden.
נִקְשָׁא *a. m.* Klopfen.
נִקְשָׁה *h. f.* Verdorbenes.
נָקְתָא *a. f.* weibliches Kamel.
נֵר *h. m., pl.* נֵרוֹת Lampe.
נֵרָא *x. m.* Saft vom Granatapfelbaum.
נַרְגָא *a. m., pl.* נַרְגִין Est II 1, 3 (MS נַגְדִין) Beil.
נרגזין (Midr Teh 78) l. בַּר נַּזִּין, s. גַּזָּא.
נֵרְגַל Name eines Götzen.
נִרְגָּל *h. m.* Ohrenbläser.
נַרְגִּילָא *x. m.* Kokosnuss.
נֵרְדְּ *x. m.* Narde.
נַרְדָּא (Ct 1, 12) *x. m.* dass.

נַרְדִּינוֹן *x. m.* (νάρδινον) Nardenöl.
נַרְדְּשִׁיר *x. m.* Brettspiel (Triktrak).
נֶרֶנְד (?) Ortsname.
נַרְמַק *x. m.* weicher Schuh.
נֵירוֹן (Νέρων) männl. Personenname.
נֵירוֹנִית *x. f.* neronisch.
נֵרוּם *x.* Name eines pers. Festes.
נַרְקִים (Ct 2, 1, MS נַרְגִּים), נַרְקוֹם *x. m.* (νάρκισσος) Narzisse.
נְרַשׁ Ortsname.
נַרְשָׁאָה *a. m.* aus Nerasch.
נַרְתֵּיק *x. m.* (ναρθήκιον) 1. Büchse; 2. Scheide, Futteral.
נַרְתְּקָא, נַרְתֵּיקָא *x. m.* 1. dass.; 2. *c.* נַרְתֵּיק Ru 4, 7 Handschuh.
נָשָׂא *h.* 1. heben, tragen. נ׳ פָּנִים Rücksicht nehmen, bevorzugen; 2. nehmen. נ׳ עָוֹן Sünde vergeben; 3. heiraten. *pt. pass.* נָשׂוּי verheiratet. *Ni.* 1. erhoben werden; 2. verheiratet werden. *Hi.* 1. wegnehmen, wegtragen; 2. signalisieren; 3. verheiraten; 4. bringen, hingeben; 5. lenken, führen. *Hitp.* sich erheben.
נְשָׂא s. נְסָא.
נִשּׂוּאִין *h. m. pl.* Heimführung der Braut, Heirat.
נִשּׂוּאִין *a. m. pl.* dass.
נָשִׂיא *h. m.* Fürst, bes. das Haupt des palästinischen Juden nach der Zerstörung Jerusalems.
נְשִׂיאָה, נְשִׂיָּא *a. m.* dass.
נְשִׂיאָה *h. f.* 1. Erheben. נְשִׂיאַת רֹאשׁ Kopfzählung; 2. Aufladen.
נְשִׂיאוּת *h. f.* 1. Erhebung; 2. Würde; 3. Fürstenwürde; 4. Familie des Fürsten.
נְשִׂיאוּתָא, נְשִׂיוּתָא *a. f.* dass.
נִשְׁתְּרוּפִיתָא (?) *a. f.* Fliessen, Flüssigsein.
נַשָּׁא *x. m.* Depilatorium.
נָשָׁא *a. m.* בַּר נָשָׁא, *pl.* בְּנֵי נָשָׁא Mensch.
נְשָׁא *a.* vergessen. *Itpe. ipf.* 2 *sg.* תִּתְנְשֵׁי Dt 9, 7 dass. *Aph.* 1. *pf. c. s.* אַנְשְׁיַנִי Gn 41, 51 in Vergessenheit geraten lassen, vergessen; 2. vergessen machen.
נְשָׁא *a. f.* (*sg.* gewöhnl. אִתְּתָא), *pl. d.* נְשַׁיָּא Frau. בֵּי נְשָׁא Haus der Eltern der Frau.
נָשַׁב *h.* wehen. *Pi. Hi.* 1. dass.; 2. wehen lassen.
נְשַׁב *a.*, *pf.* 3 *sg. f.* נְשַׁבַת Jes 40, 7, *pt. pl.* נָשְׁבִין Dt 32, 2 dass. *Pa. pt. f.* מְנַשְּׁבָא Gn 1, 2 dass. *Aph.* wehen lassen.
נֶשֶׁב *h. m.* Netz.
נִשְׁבָּא *a. m.* dass.
נִישְׁדּוּר *x. m.* Ammoniak.
נָשֶׁה *h. m.* גִּיד הַנּ׳ Spannader.
נָשָׁה *h.* 1. vergessen; 2. leihen. *Hi.* vergessen machen.
נְשׁוֹבֶת *h. f.* Spreu.
נִשְׁוָרָא *a. m.* Krume.
נְשַׁט *a.* abziehen, enthäuten.
נַשְׁיָא *a. m.* גִּידָא דְנ׳ Gn 32, 32 Spannader.
נְשִׁיכָה *h. f.* Beissen.
נְשִׁילָה *h. f.* Abfallen.
נָשִׁים *h. f. pl.* Frauen.
נְשִׁימָה *h. f.* Atemzug.
נְשִׁיפָה *h. f.* Blasen.
נְשִׁיקָה *h. f.* 1. Küssen, Kuss; 2. geschlechtl. Berührung.
נְשִׁיקוּת *h. f.* Küssen, Anhänglichkeit.
נְשִׁיקְיָא Ortsname.
נְשִׁיקְתָא *a. f.* Kuss.
נְשִׁירָה *h. f.* Abfallen.
נָשַׁךְ *h.* 1. beissen; 2. ausleihen gegen Rückgabe mit Zuschuss; 3. aneinanderstossen. *Pi.* beissen. *Pu.* gebissen werden. *Hi.* 1. beissen lassen; 2. aneinanderstossen lassen; 3. Zins zahlen (?).
נֶשֶׁךְ *h. m.* Zinsnahme.
נַשְׁכָן *h. m.*, *f.* נַשְׁכָנִית bissig.
נָשַׁל *h.* abfallen. *Ni.* dass. *Pi. Hi.* abfallen lassen, herabwerfen, abhauen.
נְשַׁל *a. Aph.* herauswerfen.

נָשַׁם *h.* atmen.
נְשַׁם *a.* *Pa.* aufatmen. *Itpe.* genesen. *Itpat.* אִנְּשְׁתַּם (?) atmen.
נָשָׁם *h.* *m.* Salbe, welche das Wachstum der Haare hindert.
נִשְׁמָא *a.* *m.* Atemzug.
נְשָׁמָה *h.* *f.* Lebenshauch, Seele.
נִשְׁמְתָא (Gn 2, 7) *a.* *f.*, *pl.* נִשְׁמָן dass.
נָשַׁף I *h.* blasen.
נָשַׁף II *h.* gleiten.
נְשַׁף I *a.* blasen. *Itpe.* angeweht werden.
נְשַׁף II *a.* gleiten. *Itpat.* אִנְּשְׁתַּף dass.
נֶשֶׁף *h.* *m.* Dämmerung (morgens und abends).
נִשְׁפָּא *a.* *m.* dass.
נָשַׁק *h.* 1. küssen; 2. berühren. *Pi.* küssen. *Pu.* sich berühren. *Hi.* berühren lassen.
נְשַׁק, **נְשִׁיק** (Gn 29, 11) *a.* 1. küssen; 2. berühren. *Pa.* *inf.* נַשָּׁקָא Gn 31, 28 küssen.
נֶשֶׁק *h.* *m.* Rüstung, Waffen.
נִשְׁקֵי (bGitt 43[b]) *x.* *m.* *pl.* eingebranntes Zeichen.
נְשִׁקְתָא *a.* *f.* Kuss.
נָשַׁר *h.* abfallen, herunterfallen. *Pi.* abreissen. *Hi.* fallen lassen, abwerfen.
נְשַׁר *a.* dass. *Aph.* fallen lassen.
נֶשֶׁר *h.* *m.* Herabfallendes.
נֶשֶׁר *h.* *m.* Adler (Geier).
נִשְׁרָא *a.* *m.* 1. Dt 14, 12 dass.; 2. Name einer Gottheit.
נִשְׁרָא *a.* *m.* Abfallendes.
נִשְׁרִיתָא (MidrTeh 78, 45) eine Vogelart (?).
נשתות (jEr. 25[a]) ?
נָשְׁתִּי. מנשתיה (bSabb 134[a]) l. מְנַשְּׁתַּם s. נָשַׁם.
נַשְׁתִּיק *x.* *m.* (ναρθήκιον) Behältnis.
נְתַב *a.* wehen. *Pa.* dass. *Aph.* wehen lassen.
נִתְבְּרָא (?) Name eines heidnischen Fests. S. גְּרִבָּבָה.
נִתּוּחַ *h.* *m.* Zerlegen.
נָתַז *h.* *Ni.* 1. abspringen; 2. spritzen. *Pi.* 1. springen; 2. springen machen. *Hi.* 1. springen machen; 2. abschlagen; 3. deutlich aussprechen. *Ho.* abgeschlagen werden.
נְתַז *a.*, *pt.* *pl.* *f.* נָתְזָן Dt 1, 44 abspringen. *Pa.* umherspringen machen. *Aph.* abschlagen.
נִתְוָה männl. Personenname.
נִתְזוּאַי (?) männl. Personenname.
נָתַח *h.* *Pi.* zerlegen.
נְתַח *a.* *Pa.* wegreissen.
נֵתַח *h.* *m.* Stück.
נָתִיב *h.* *m.* Pfad.
נְתִיבְתָא *a.* *f.* dass.
נָתִין *h.* *m.* Heiligtumssklave.
נְתִינָא *a.* *m.* 1. dass.; 2. männl. Personenname.
נְתִינָאָה *a.* *m.* Heiligtumssklave.
נְתִינָה *h.* *f.* 1. Geben; 2. Anlegen.
נְתִינוּת *h.* *f.* Gebot betreffend die Heiligtumssklaven.
נְתִינִי *h.* *m.* Heiligtumssklave.
נְתִיצָה *h.* *f.* Niederreissen.
נְתִיקָה *h.* *f.* 1. Losreissen; 2. Aufreissen.
נָתַךְ *h.* *Hi.* 1. schmelzen; 2. giessen. *Ni.* *Ho.* sich auflösen, schmelzen.
נְתַךְ I *a.* *Pa.* *Aph.* *ipf.* 2 *sg.* *m.* תַּתִּיךְ Ex 25, 12 1. schmelzen; 2. giessen.
נְתַךְ II *a.* schaden.
נְתַל *a.* geben.
נָתַן *h.* 1. geben; 2. an die Hand geben, ergeben; 3. legen, anlegen; 4. richten. *Ni.* *Ho.* 1. gegeben werden; 2. gelegt werden.
נְתַן *a.*, nur *impf.* יִתֵּין Ex 21, 4 u. *inf.* מִתַּן Dt 15, 10 dass.
נָתָן männl. Personenname.
נָתַץ *h.* niederreissen. *Ni.* *Ho.* niedergerissen werden.
נָתַק *h.* 1. losreissen, ausreissen; 2. von sich geben. *Ni.* 1. losgerissen werden; 2. sich lösen, sich wandeln;

3. haarkrank werden. *Pi.* 1. losreissen; 2. protestieren.

נְתַק *a. Pa.* 1. losreissen; 2. auflösen, verändern. *Aph. imp. c. s.* אַתִּיקְנוּן Jer 12, 3 (MS אַתְקֵינִינּוּן) dass. *Itpa. pf.* אִתְנַתַּק Koh 4, 12 1. abgelöst werden, weggenommen werden; 2. verändert werden.

נֶתֶק *h. m.* Haarschwund.

נִתְקָא (Lv 13, 30) dass.

נָתַר *h. Hi.* 1. lösen, losmachen; 2. erlauben; 3. preisgeben; 4. wegwerfen, exilieren. *Ni.* *Ho.* 1. losgemacht werden; 2. erlaubt werden.

נְתַר *a.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יִתְּרוּן Dt 28, 40 (MS יִתְּרַן) abfallen; 2. *ipf.* יִתַּר Lv 13, 41 ausfallen. *Pa.* 1. *pt.* מְנַתַּר Jes 1, 30 (MS מִתַּר) fallen lassen, abwerfen; 2. fallen. *Aph. ipf.* 2 *pl.* תַּתִּירוּן Ru 2, 16 (MS תְּיַתְּרוּן) fallen lassen, abwerfen.

נֶתֶר *h. m.* Natron.

נִתְרָא *a. m.* 1. Jer 2, 22 dass.; 2. Abfall.

נָתַשׁ *h. Ni.* sich losreissen. *Hi.* 1. ausreissen; 2. schwächen.

נְתַשׁ *a.* ausreissen.

ס

ס der 15. Buchstabe des hebr. Alphabets. 'ס als Zahlzeichen = 60.

סָאַב *h. Pu. pt.* מְסוֹאָב verunreinigt. *Hithp.* unrein werden.

סְאַב I *a. Pa. ipf.* יְסָאֵיב Lv 13, 3 1. unrein machen; 2. für unrein erklären; 3. *pf.* סָאֵיב Gn 34, 13 schänden. *pt. pass.* מְסָאַב Lv 13, 11 unrein. *Itpa. pf.* אִסְתָּאַב Nu 6, 12 1. verunreinigt werden, sich verunreinigen; 2. für unrein erklärt werden.

סְאַב II s. סִיב.

סְאָה *h. f., pl.* סְאִין, סְאוֹת Mass (dritter Teil des Epha) für Trockenes und Flüssiges. בֵּית סְאָה ein Feld, welches mit einem Sea besät wird.

סְאוֹבָא *a. m.* Unreinheit.

סְאוֹר *h. m.* 1. Sauerteig; 2. schlechte Gesinnung.

סאם s. סוּם.

סָאמָא *x. m.* (ἄσημος) Silber.

סָאסָא *a. m.* Granne.

סָאתָא (Jes 27, 8) *a. f.* 1. *ind.* סְאָה 2 K 7, 1, *pl.* סְאִין Ex 16, 36, סְאַן Gn 18, 6, סְוִין Mass für Trockenes und Flüssiges; 2. ein Gewicht.

סאתא (EchR 1, 15) l. סְחוּתָא.

סַב (= נְסַב) *a.* nehmen.

סָבָא (Gn 44, 20) *a. m.* 1. alt, Greis; 2. Gelehrter; 3. Grossvater; 4. männl. Personenname; 5. 'כְּפַר ס Ortsname.

סָבָא *h.* saufen.

סְבָא *a., pt.* סָבֵי Dt 21, 20 dass. *Pa.* ausschänken. *Aph.* zu kosten geben.

סב *h. m., pl.* סֻבִּין feinere Kleie (?).

סָבַב *h.* umhergehen. *Ni.* sich wenden. *Pi.* 1. umringen; 2. herumgehen; 3. herumtragen; 4. umringen lassen. *Hi.* 1. zu Tische liegen; 2. zu Tische liegen lassen; 3. sich wenden. *Ho.* übertragen werden. *Po.* umringen. *Pu.* 1. ringsum gestellt sein; 2. zu Tische liegen.

סְבַב *a. Aph.* herumgehen.

סִבָּה *h. f.* 1. Gebrauch von סבב; 2. (später) Ursache.

סַבְהֲלוֹם (Ex 28, 18) *x. m.* ein Edelstein.

סָבוֹאֲתָא, סָבוֹיְתָא *a. f.* Schenkwirtin.

סִבּוּךְ *h. m.* Verflechten.

סַבּוֹלְאָה *a. m.* Lastträger.

סְבוּרָא I *a. m., c. s.* סִבַּרְתָּהּ Ez 19, 5 Hoffnung.

סְבוּרָא II *a. m.* Aderlass.
סָבוֹרָא, סָבוֹרָאָה *a. m.* 1. einer, der Ansichten hat; 2. (später) Bezeichnung der letzten Generationen der Lehrer im Talmud.
סָבוּתָא *a. f.* Greisenalter.
סַבְּטָא, סַבַּטְיָא (Σαββάτιος) männl. Personenname.
סַבַּטְיוֹן *x.* (σαββατεῖον) Name eines Flusses.
סְבִיכָא *a. m.* Dickicht.
סְבִילָה *h. f.* Gebrauch des Stammes סבל.
סְבִיסַק *x. m.* Alraun.
סְבִיעָא *a. m.* satt.
סָבַךְ *h. Pi.* verflechten, verwickeln. *Ni. Pu. Ho. Hitp.* verflochten sein, sich verwickeln.
סְבַךְ *a.* verflechten. *Pa.* umgarnen.
סְבָךְ *h. m.* Netz.
סַבָּךְ *h. m.* Netzverfertiger.
סְבָכָא, סְבְכָא *a. m., pl. d.* סְבָכַיָּא Jes 3, 18 Netz (Kopfbedeckung der Frauen).
סִבְכָא *a. m., pl. d.* סִבְכַיָּא Jes 7, 20 Gestrüpp, Zweig.
סְבָכָה *h. f.* 1. Netz; 2. eine Kopfbedeckung der Frauen.
סִבְכַּי, סְבָכֵי Name eines Sees (Hule).
סְבָכְתָּא *a. f.* 1. Netz; 2. eine Kopfbedeckung der Frauen.
סָבַל *h.* tragen, ertragen. *Pu.* beladen sein.
סְבַל I *a., pt.* סָבִיל Gn 4, 23 dass.
סְבַל II *x.* (vgl. סִבְּלוֹנוֹת) *Pa.* Ehepfand geben.
סַבָּל *h. m.* Lastträger.
סִבְלָה *h. f.* Last, Arbeit.
סִבְלוֹן *h. m.* Tragen.
סִבְּלוֹנוֹת *x. f. pl.* (σύμβολα) Ehepfand (bei der Verlobung der Braut übergeben).
סִבּוֹלֶת *x. f.* (συμβολή) Beitrag zu einer gemeinsamen Mahlzeit.
סֻבַּלְתָּא (Ri 12, 6) *a. f.* Ähre.
סְבָנָא, סַבְנִיתָא, סְבִנְתָא, סְבִינְתָא *x. f.* (σάβανον) Leintuch.

סְבַם *a. Pa.* aufhäufen.
סַבַסְטִי (Σεβαστή) Ortsname (Samarien).
סַבַסְטוּס *x. m.* (σεβαστός) Ehrwürdiger, Fürst (Beiname von röm. Kaisern).
סְבַע *a., ipf.* 2 *sg.* תִּסְבַּע Ex 15, 9 satt sein. *Pa. ipf.* 1 *sg.* אֲסַבַּע Jer 31, 14, *Aph. ipf.* 3 *sg.* יַסְבַּע Jes 58, 11 (MS יְסַבַּע) satt machen, sättigen.
סַבְעָא *a. m., c.* סְבַע Dt 33, 23 satt.
סָבְעָא (Gn 41, 29), סַבְעָא *a. m.* Sättigung, Fülle.
סְבָקִין *x. m. pl.* (*sebacei*) Talglichter.
סָבַר *h.* 1. meinen. *pt. pass.* סָבוּר meinend; 2. vertrauen. *Hi.* 1. klar machen; 2. הִסְבִּיר פָּנִים freundlich sein.
סְבַר I *a.* 1. *pt.* סָבַר Lv 19, 32 verstehen; 2. *pf.* 1 *sg.* סְבָרִית Gn 48, 11 (MS סַבָּרִית) meinen. *pt. pass.* סְבִיר 1. Gn 37, 8 meinend; 2. gedenkend; 3. *pt. pl.* סָבְרִין Thr 3, 25 (MS מְסַבְּרִין) hoffen. *Pa.* 1. *pf.* 1 *sg.* סַבָּרִית Gn 49, 18 hoffen. *Aph.* 1. hoffen; 2. hoffen machen; 3. אַסְבַּר אַפִּין freundlich sein, sich jemd. zuwenden; 4. aufklären. *Itpa.* 1. hoffen; 2. einleuchten; 3. *pt.* מסתבר GnJII 49, 17, l. מְסְתְּחַר mit cod. Vat., s. סְחַר.
סְבַר II *a. Po.* 1. *pf. c. s.* סוֹבְרָךְ Dt 1, 31 aufladen, tragen; 2. *inf.* סוֹבָרָא Dt 1, 9 ertragen; 3. *inf. c. s.* סוֹבְרוּתָךְ 1 K 17, 4 verpflegen; 4. *pt.* מְסוֹבַר 2 S 23, 4 (MS מְסַבַּר) hoffen. *Itpo. pt. pl.* מִסְתּוֹבְרִין Ez 39, 9 sich versorgen.
סְבַר III *a. Pa. Po.* zur Ader lassen.
סֵבֶר *h. m.* 1. Hoffnung; 2. בְּסֵבֶר פָּנִים freundlich.
סְבְרָא, סִבְרָא *a. m.* 1. *ind.* סְבַר Ru 1, 12 (fehlt im MS) Hoffnung; 2. *c.* סְבַר Gn 31, 2, ס' אַפִּין Miene, Angesicht.
סַבָּרָא *a. m., ind.* סַבַּר Lv 19, 32 (MS סָבַר) Kundiger.
סָבְרָא *a. m.* 1. Ct 5, 11 (MS סִבְרָא)

Verstand; 2. vernünftige Ansicht, Meinung; 3. Vernunftgrund.
סְבָרוֹן *h. m.* Hoffnung.
סַבְרוּתָא *a. f.* 1. 1 K 3, 11 Verstand; 2. Hoffnung.
סברוסי l. אַבְרוֹסִי.
סְבַרְתָּא *a. f.* Hoffnung.
סְבֵירְיָנִית *x. f.* (*Severianus*) severianisch.
סְבְרִיקִין *x. m.* (σουβρικός) Obergewand.
סְגָא I *a.* gehen. *Aph. pt. pl.* מַסְגַן Jer 8, 6, *Itpe.* dass.
סְגָא II s. סְגִי I.
סְגַד, סְגִיד (Gn 24, 26) *a.*, *ipf.* 2 *sg.* תִּסְגּוֹד Ex 20, 5 sich niederwerfen.
סִגְדָּא *a. m.* Götzenbild.
סִגְדוּתָא *a. f.* dass.
סִגְדְּתָא *a. f.*, *ind.* סִגְדָּא Lv 26, 1 Götzendienst.
סְגוּדָא *a. m.* Verehrung.
סְגוּיָא *a. m.*, *pl. c. s.* סְגוּיֵיהוֹן Jes 5, 13 Menge.
סגוינא l. סְגִינָא.
סְגוֹלָא *a. m.* Traube.
סִגּוּף *h. m.* Pein, Elend.
סִגּוּפָא (Jes 41, 17) *a. m.* dass.
סְגוֹרָא *a. m.* Verschluss.
סְגוּתָא *a. f.* Menge.
סְגִי I (Lv 13, 39) *a.* 1. grösser werden; 2. mehr werden; 3. viel sein; 4. genügen. *Pa. imp.* סַגִּי Nu 14, 17 gross machen. *Aph. pf.* אַסְגִּי Dt 1, 10 1. viel machen; 2. mehr machen; 3. gross machen; 4. viel haben. *Itpe.* sich vermehren.
סְגִי II *a.*, *pf. c. s.* סגיתיה Est II 3, 3 (MS סַגִּיר יָתֵיהּ) l. סְגַר יָתֵיהּ.
סַגִּי *a.* 1. (Nu 16, 3) genug; 2. sehr, viel. S. סַגִּיאָה.
סְגִיָא, סַגְיָא I *a. m.* 1. *ind.* סְגִי Gn 32, 12 Menge. לִסְגִי Gn 30, 30 gar sehr; 2. Mehrzahl.
סְגִיָא II *a. m.* Gang, Lauf.
סגיא (NuJII 22, 24) l. סִינָא.
סַגִּיאָה *a. m.*, *ind.* סַגִּיא, סַגִּי Nu 32, 1, *pl.* סַגִּיאִין Nu 21, 15 1. viel; 2. gross.
סְגִיאוּתָא I *a. f.*, *c.* סְגִיאוּת Lv 11, 42 (MS סַגְיוּת) Menge, Fülle.
סְגִיאוּתָא (?) II *a. f.*, *c.* סְגִיאוּת Mi 7, 4 (MS סְיוּגַת) Umzäunung.
סְגִידוּתָא *a. f.* Verehrung.
סַגְיוּתָא *a. f.*, *c.* סַגְיוּת Lv 11, 42 Menge, Fülle.
סְגִילָא s. סְגָלָא.
סַגִּין *a.* viel, sehr.
סְגִינָא (?) *a. m.* Zweig.
סַגִּיעָא s. סַגִּיאָה.
סְגִיעוּתָא s. סְגִיאוּתָא I.
סְגִירָא *a. m.*, *ind.* סְגִיר Lv 13, 44 aussätzig.
סְגִירָה *h. f.* 1. Einschliessung; 2. Gebrauch von סגר.
סְגִירוּתָא *a. f.* Aussatz.
סָגַל *h. Pi.* aufhäufen, zurücklegen. *Pu.* zu eigen sein.
סְגַל I *a. Pa.* dass.
סִגְלָא *a. m.* Wurzel von Cyperus rotundus.
סגלגל. *pt.* מסגלגל (ExJI 26, 28) l. מִתְגַּלְגַּל, s. גְּלַל.
סְגַלְגַּל *h. m.* rund.
סְגַלְגְּלָא *a. m.*, *pl. f.* סְגַלְגְּלָן Ez 1, 7 dass.
סְגֻלָּה *h. f.* Besitztum.
סִגִלָּרְיָא *x. m. pl.* (*sigillaria*) Bilderfest.
סְגוּלָרִין *x. m. pl.* (*saeculares*) Säcularfeier.
סְגֻלְּתָא *a. f.* Besitztum.
סְגַלְתָּא *a. f.*, *pl.* סִגְלֵי eine Binsenart.
סְגַמְטִין *x. m. pl.* (σάγματα) Decken.
סגמום l. סְגַמְטִין.
סְגָן *h. m.* Fürst. סְגַן הַכֹּהֲנִים Priesterhaupt (nach dem Hohenpriester).
סִגְנָא *a. m.*, *c.* סְגַן Jer 52, 24 dass.
סִגְנָה. כְּפַר ס׳ Ortsname.
סוגנוי (GnJI 27, 28, MS סונעי) l. סוּגְעֵי, s. סִגְעָא.
סִגְנָיָה *a. m.* aus Kephar Segana.

סְגָנִיּוֹת *x. f. pl.* Korb.
סִגְנוֹן, סִגְנוֹם *x. m.* (σίγνον) 1. Zeichen; 2. Losungswort; 3. Fahne.
סִגְנוֹרִים *x. m. pl.* (*signarii*) Fahnenträger.
סָגוֹס *x. m.* (σάγος) Stoff, Zeug.
סְגַם s. שְׂגַשׂ.
סְגָע *a.* 1. viel sein; 2. sich mehren. *Aph.* 1. vermehren; 2. viel haben.
סִגְעָא *a. m.* Menge.
סִגְעֲתָא *a. f.* dass.
סָגַף *h., pt. pass.* סָגוּף gequält. *Pi.* quälen. *Hitp.* sich quälen.
סְגַף *a.* quälen. *Pa. inf.* סַגָּפָא Nu 30, 14 dass. *Itpa. inf.* אִסְתַּגָּפָא Koh 1, 13 gequält werden.
סָגַר *h.* schliessen. *Ni.* geschlossen sein. *Hi.* ausliefern, verraten. *Ho. pt.* מֻסְגָּר eingeschlossen.
סְגַר *a., pt. pass. f.* סְגִירָא Ct 1, 9 umschliessen. *Aph. ipf. c. s.* יַסְגְּרִנֵּיהּ Lv 13, 5 1. zuschliessen; 2. einschliessen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* תִּסְתְּגַר Nu 13, 14 eingeschlossen werden; 2. verschlossen werden; 3. aussätzig werden.
סֶגֶר *h. m.* Schloss.
סגרגר (Ps 1, 3) l. מְגַרְגֵּר, s. גִּרְגֵּר.
סוגרון (BemR 8 Ausg. Konst.)?
סִגְרוֹן Engelname.
סגריות l. סִנְדְּיוֹת.
סַגְרִיר *h. m.* Regenguss.
סַגְרִירָא *a. m.* dass.
סגרים (Tos. Bech V 12) l. זָגְדוֹם.
סַד *h. m.* Block (zum Fesseln).
סַדָּא *a. m.* dass.
סַדָּאָה *a. m.* Verfertiger von Blöcken.
סְדָה *x. f.* (*esseda*) Wagen.
סְדוֹם Ortsname.
סְדוֹמִי *h. m.* aus Sodom.
סִדּוּק *h. m.* 1. Rissigsein; 2. Rissiges.
סִדּוּר *h. m.* 1. Ordnen; 2. Ordnung; 3. Reihenfolge; 4. Hinsetzen; 5. Portion; 6. Abschätzung; 7. ein Teil der Mühle.

סִדּוּרָא *a. m., ind.* סִדּוּר Nu 28, 2 1. Ordnen; 2. Ordnung; 3. Reihenfolge.
סָדְיָא *a. m.* בֵּי ס׳ 1. Kopfkissen; 2. zu Häupten.
סָדִין *h. m.* 1. leinenes Tuch; 2. leinenes Gewand.
סְדִינָא *a. m., pl.* סְדִינִין Thr 2, 20 dass.
סַדְנָא s. סַדְנָא.
סָדַם *h., pt. pl.* סודמין jBabB 13[c] (?).
סַדָּן *x. m.* 1. Holzblock, Stumpf; 2. Ambos; 3. Töpferscheibe.
סַדְּנָא *x. m.* 1. Baumstumpf; 2. Mittelstück im Mühlstein; 3. Jer 18, 3 (MS סָדְנָא) Töpferscheibe; 4. Masse; 5. (auch סָדְנָא) Instrument bei der Verfertigung von Dattelwein (?).
סָדְנָא *x. m.* (*esseda*) Wagen.
סודנים (Tos. Kel. BabB VII, 10) l. צִידוֹנִים, s. צִידוֹנִי.
סדסים (Siphre Dt 234), l. בּוּרְסִין.
סָדַק *h.* spalten. *Ni.* 1. gespalten werden; 2. beschnitten werden. *Pi.* spalten, zerreissen.
סְדַק *a.* 1. *pt. pass.* סְדִיק Lv 11, 7 spalten. *Pa.* 1. spalten; 2. *pf. c. s.* סַדִּיקְנוּן 2K 2, 12 (MS סַדְקִנּוּן) zerreissen.
סֶדֶק *h. m.* 1. Spalt; 2. Fetzen.
סִדְקָא *a. m., pl.* סִדְקִין 1 K 11, 30 Fetzen, Lappen.
סִידְקִי *x. f.* (σιτικός) 1. Getreidemarkt (Getreidechan); 2. Getreidehändler.
סִדְקִית *x. f.* Getreidehändlerin.
סִדְקִית *h. f.* spitzig.
סדקארים l. סִרְקָרִים.
סָדַר *h.* 1. ordnen; 2. aneinanderreihen. *Pi.* 1. ordnen; 2. eine Abschätzung vornehmen (behufs Belassung der notwendigsten Utensilien). *Pu.* geordnet sein. *Hi.* 1. ordnen; 2. die Reihenfolge feststellen.
סְדַר *a.* ordnen. *Pa.* 1. *pf.* 1 *sg.* סַדְּרִית Nu 23, 4 dass.; 2. forträumen; 3. eine Abschätzung vornehmen. *Aph. ipf.*

2 *sg.* תְּסַדֵּר Ex 21, 1 in Ordnung vorlegen. *Itpa.* geordnet werden.
סוּדָר *x. m.* (σουδάριον) Tuch.
סֵדֵּר (bJom 85a) l. סָרֵד.
סֵדֶר *h. m.* 1. Ordnung; 2. Reihenfolge; 3. Lektionsabschnitt; 4. Erklärung eines Lektionsabschnitts; 5. Lehrstück.
סִדְרָא (Ex 28, 17) *a. m.* 1. Ordnung; 2. Reihe; 3. Lektionsabschnitt; 4. Erklärung eines Lektionsabschnitts; 5. Lehrstück; 6. Lehrhaus.
סוּדָרָא (Ru 3, 15, MS סְדוּרָא!), סוּדָרִין *x. m.* (σουδάριον) Tuch.
סדרונגיא l. סְרוֹנְגְיָא.
סַדְּרָן, סַדְרָן *h. m.* Ordner (von Traditionen).
סַדְרָנָא *a. m.* dass.
סָהֵד *h. Pi.* mit Zeugen versehen.
סָהֵד *a. Pa. Aph. ipf.* 2 *sg.* תְּסַהֵיד Dt 5, 18 1. Zeugnis ablegen; 2. zum Zeugen aufrufen; 3. bezeugen. *Ittaph. pf.* אִתַּסְהַד Ex 21, 29 bezeugt werden.
סָהֲדָא (Dt 19, 18) *a. m., ind.* סָהִיד Lv 5, 1 Zeuge.
סַהֲדָא (?) *a. m.* Zeugnis.
סָהֲדוּתָא (Ex 31, 18) *a. f.* 1. Zeugnis; 2. *pl. d.* סָהִידְוָתָא Dt 6, 20 Bezeugung; 3. Beweis.
סַהַר *h. m.* runde Einfriedigung (f. Tiere).
סִיהֲרָא, סַהֲרָא (Gn 37, 9) *a. m.* Mond.
סַהֲרוֹן *h. m.* mondförmige Zierrat (?).
סַהֲרוֹנָא *a. m., pl. d.* סַהֲרוֹנַיָּא Ri 8, 26 dass.
סַהֲרָנָא *a. m.* dass.
סוֹא *h. m.* Korb.
סוֹאֲבָא *a. m.* Unreinheit.
סוֹאֲבוּתָא *a. f.* dass.
סוֹאַבְתָּא *a. f., c.* סוֹאֲבַת Lv 5, 3, *c. s.* סָאוֹבְתֵיהּ Lv 5, 3, *pl. c.* סוֹאֲבַת Koh 9, 8 1. Unreinheit; 2. Unreines.
סוֹאר s. סְוָר.
סוב s. סוּף.
סוֹבֵב *h. m.* 1. Rand; 2. Reifen.

סוֹבְבָא (Ex 27, 5, MS סוֹבֵיבָא) *a. m.* dass.
סוֹבִין *h. m. pl.* Ränder (?).
סוֹבִין *h. m.* Schwert.
סוֹבְרָא I *a. m.* Last.
סוֹבְרָא II *a. m.* Hoffnung.
סוג I *h.* umfriedigen, umzäunen. *Pi.* dass. *Pu. pt.* eingefriedigt.
סוג II *h. Hi.* הִסִּיג verrücken.
סוג *a., pt. pl.* סָיְגִין Ho 2, 8 umzäunen. *Pa. pf.* 3 *pl.* סַיְגוּ Ct 7, 3 (MS סְיָגָן) als Umzäunung ziehen.
סוג *h. m.* Korb (Kasten?).
סוּגָא *a. m.* ein Vogel.
סוּגָה *h. f.* Umfriedigung.
סוּגַר *h. m.* Verschluss (Kette?).
סוד *h.* tünchen. *Pi.* dass.
סוד *a., ipf.* 2 *sg.* תְּסוּד Dt 27, 2 dass.
סוד I *h. m.* Fundament.
סוד II *h. m.* 1. Geheimnis; 2. Rat.
סוֹדְנִי *h. m.* Schwätzer (?).
סוּחַ *h.* sagen. *Hi.* 1. sprechen; 2. erzählen.
סוּחַ *a.* sagen, anreden.
סוּחָא *a. m.* Geschwätz.
סוּחִיתָא (Jes 5, 25, MS סְחָוְתָא) *a. f.* Unrat.
סַוָּתִי *h. m.* Schwimmer.
סוֹחֵר *h. m.* 1. Händler; 2. Bettler.
סוט *h. Hi.* bewegen, erschüttern. *Ni.* bewegt werden.
סוט I *a., pf.* סָט Thr 2, 8 bewegen. *Aph. pf.* אַיְסֵיט dass. *Itpe.* scheu werden.
סוט II *a., pf.* סָט Koh 2, 15 (MS סְטָא) abtrünnig sein.
סומדה s. סְטָדָה.
סוֹטָה *h. f.* 1. die des Ehebruchs Verdächtige; 2. Name eines talmud. Traktats.
סְוֵי *a.* begehren. *Aph.* sich sehnsüchtig wenden.
סוּי *h. m.* Korb.
סָוְירָא (Prov 23, 29)?

סוך I *h.* bestreichen, salben. *Ni.* gesalbt werden. *Hi. pt.* מָסִיךְ l. מֵנִיק, s. יָנַק.

סוך II *h. Pal.* 1. anstossen; 2. ansengen.

סוך *a., ipf.* 2 *sg.* תְּסוּךְ Dt 28, 40 Ausg. Merx (Cod. Soc. 84 Lücke) bestreichen, salben. *Itpe. ipf.* 3 *sg.* יִתְּסַךְ Ex 30, 32 gestrichen werden.

סוך *h. m.* Zweig, Busch.

סוכא *a. m., c. s.* סוֹכֵיה Ez 31, 3 dass.

סוכה *h. f.* dass.

סוכו Ortsname.

סוכיה *a. m.* aus Socho.

סוכר. עין ס׳ Name einer Quelle.

סוכתא *a. f., ind.* סוכא Jes 17, 6 Zweig.

סול *h. m.* Stachel, Gerte.

סולא *a. m., ind.* סול NuJI 19, 2 dass.

סולאנא *a. m.* Schlacke.

סולת *h. f., pl.* סְלָתוֹת 1. Feinmehl; 2. Gebäck davon.

סולתא (Gn 18, 6, MS סוּלְתָּא) *a. f., ind.* סולת Ex 29, 2 dass.

סום I *h. Pi.* 1. kennzeichnen; 2. genau bezeichnen; 3. bestimmen; 4. endigen. *Hitp.* 1. genau bezeichnet werden; 2. beendigt werden.

סום II *h. Ni.* blind werden.

סום I *a., ipf.* 2 *sg.* תְּסִים Lv 19, 14 1. legen; 2. setzen; 3. anlegen. *Pa.* 1. anlegen; 2. anzeichnen, genau bemerken; 3. schliessen. *Aph.* vorlegen. *Itpa.* 1. genau bezeichnet werden; 2. geschlossen werden.

סום II *a.* erblinden. *Pa. pf.* 3 *pl.* סַיּמוּ Ct 5, 7 (MS סַמִּיו) blind machen.

סומא *h. m., pl.* סוּמִין Blinder.

סומא *a. m., pl.* סוּמָן Jes 29, 18 (MS סַמָּן) dass.

סומה *h. f.* Blinde.

סומך *h. m.* Ring oder Schlinge am Joch, worin die Pflugdeichsel hängt.

סומתא *a. f.* Mal.

סונא *a. m., c.* סָנָן Mi 7, 10 (MS סָין) Kot.

סנם Name eines Krauts.

סוס. אסיסני (bPes 4[a]) s. אסיסנא.

סוס *h. m.* Pferd.

סוסא *a. m., pl. c. s.* סוּסוֹהִי 2 K 5, 9 Soc 59 dass.

סוסבל *h. m.* eine Heuschreckenart.

סוסה *h. f., pl.* סוּסִיוֹת Stute.

סִבַסְטִי (Σεβαστή) Ortsname (Samaria).

סוסיא I (Ex 15, 1) *a. m., pl.* סוּסָוָן Gn 49, 17, סוּסָוָתָן Pferd.

סוסיא II (Jes 38, 14) *a. m.* Schwalbe(?).

סוסיתה, סוסיתא Ortsname.

סוע *a., ipf.* יְסוּעַ Lv 14, 42 (MS יְשׁוּעַ), s. שׁוע.

סוערנא s. סַעֲרָנָא.

סוף *h.* vernichten. *Pi.* dass. *Pu. pt. f.* מְסֻיֶּפֶה Spätfeige. *Hitp.* bis zuletzt gelassen werden. *Pal.* völlig vertilgen.

סוף *a.* 1. *ipf.* יְסוּף Lv 26, 20 ein Ende nehmen, schwinden; 2. vernichten; 3. *pf.* סָף Thr 4, 11 vollenden. *Pa.* 1. vernichten; 2. *pt. pl.* מְסַיְּפִין 1 K 14, 10 (MS מְסֵיפִין) schwinden; 3. ein Ende machen. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אֲסֵיף Dt 32, 22, אֲסִיף Ze 1, 3 vernichten.

סוף *h. m.* Schilf (nur in יַם סוף Schilfmeer).

סוף *h. m.* Ende. לא סוף דָּבָר — אֶלָּא nicht nur — sondern auch. סוֹפֵי תְאֵנִים die letzten Feigen.

סופא (Gn 49, 9) *a. m.* dass. סוֹפֵי קַיְטָא Mi 7, 1 (MS סְיָפֵי ק׳) die letzten (Feigen) des Sommers.

סופא *a. m., ind.* סוף Dt 1, 1 Schilf (nur in יַם סוף).

סופה *h. f.* Ende.

סופין *h. m.* Schwert.

סופינא *a. m., c. s.* סוֹפַנֵּיה 2 S 21, 16 dass.

סופפתא Ortsname.

סופר *h. m.* 1. Schreiber; 2. Bibellehrer; 3. Gelehrter; 4. Gelehrter

der Zeit Esras. *pl.* סוֹפְרִים Name eines talmud. Traktats.
סְוָר *h. m.* geschichteter Haufe.
סָוַר *h.* aufhäufen.
סור *h.* 1. abweichen; 2. weichen. *Hi.* 1. entfernen; 2. abtrünnig machen. *Ho.* beseitigt werden.
סור *a.* untersuchen. *Pa.* dass.
סור *h. m.* 1. Sauerteig; 2. Gischt; 3. schlimme Natur; 4. Bösartiger.
סור Name eines Tempelthors.
סוּרָא *a. m.* Name eines Krauts.
סוּרָא Ortsname.
סוּרָאָה *a. m.* aus Sura.
סוּרָג *h. m.* Gitter.
סוּרִיאֵל Engelname.
סוּרִינָא *a. m.* Gitter.
סוּרָם *h. m.* eine Pflanze (?).
סוּרִיקִין s. סִבְרִיקִין.
סוּרְתָא Ortsname.
סות *h. Hi.* verlocken, locken. *Ni.* verlockt werden.
סות *h. m.* Verlockung.
סות *h. m., pl.* סוּתוֹת Kleid.
סְחָא *a.* 1. *ipf.* יִסְחֵי Lv 14, 8 (MS יִסְחֵי) schwimmen; 2. baden. *Aph. imp. pl.* אַסְחוּ Gn 18, 4 baden, waschen.
סְחוּ *h. m.* Schwimmen.
סַחֲוָא (Ez 47, 5) *a. m.* dass.
סְחוּי *h. m.* dass.
סְחוּם (falsch סחום) *h. m.* Ohrknorpel.
סְחוּפָא *a. m.* Umstossen.
סְחוֹר *a.* סְחוֹר סְחוֹר Lv 8, 15 rings herum.
סְחוֹרָה *h. f.* 1. Handel; 2. Ware; 3. männl. Personenname.
סְחוֹרְתָא (Gn 34, 10) *a. f.* 1. Handel; 2. Ware.
סְחוּתָא (Zeph 1, 17) *a. f.* Unrat.
סָחַט *h.* auspressen.
סְחַט *a.* dass.
סְחָיָא *a. m.* Schwimmer.
סְחִיטָה *h. f.* Auspressen.
סַחְיָנָא *a. m.* Schwimmer.
סְחִיתָא (Ze 1, 17, MS סְחוּתָא) *a. f.* Unrat.
סְחַן *a. Aph.* umfassen.
סָחַף *h.* 1. niederwerfen, verheeren; 2. zerren. *Hitp.* verheert werden.
סְחַף *a.* 1. niederreissen; 2. stürzen; 3. antreiben. *Pa.* stürzen, umkehren. *Itpe.* 1. *pf.* אִסְתְּחִף Est II 6, 12 gestürzt werden; 2. verheert werden.
סָחַק *h.* 1. lachen, scherzen; 2. *pt.* סוֹחֵק reichlich. *Pi.* verlachen.
סָחַר *h., pt.* סוֹחֵר Hausierer, herumziehender Händler.
סְחַר *a.* 1. *ipf.* יִסְחַר Nu 34, 4 (MS יִסְחַר) im Kreise herumgehen; 2. Handel treiben; 3. umringen. *Pa. pt. pl.* מְסַחֲרִין Thr 1, 6 (MS מְסַחֲרִין) umhergehen. *Aph.* 1. *pf.* אַסְחַר Ex 13, 18 wenden lassen, führen; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תַּסְחַר Nu 36, 7 sich wenden, wandern; 3. *pf.* 3 *pl.* אַסְחָרוּ Gn 37, 25 sich zur Mahlzeit lagern; 4. *ipf.* 2 *pl.* תַּסְחֲרוּן Jos 6, 3 umringen. *Itpe.* 1. *pf.* אִסְתְּחַר Gn 42, 24 sich wenden; 2. *imp.* אִסְתְּחַר Gn 27, 19 sich zur Mahlzeit lagern.
סַחְרָן *h. m.* Händler.
סַחְרָנָא *a. m., pl.* סַחְרָנִין, 1. *c. s.* סַחְרָנֵיכוֹן Lv 25, 44 Umgebung; 2. Nachbarschaft.
סַחְרָנוּתָא *a. f., c.* סַחְרָנוּת Ex 7, 24 um — herum.
סַחְרְתָא *a. f.* 1. *c. s.* סַחְרָתְהוֹן Ez 32, 22 (MS סַחְרָנוּתְהוֹן) Umgebung; 2. Ortsname.
סַט *h. m.* Biegung (zwischen Griff und Sichel).
סְטָא (Gn 30, 1) *a.* 1. abweichen; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּסְטֵי Nu 5, 12 untreu werden. *Aph.* 1. *inf. c. s.* אַסְטָיוּתָהּ Nu 22, 23 ablenken; 2. *pt. pass.* מַסְטֵי Jes 58, 6 Soc 59 beugen (das Recht).
סְטִיבָס *x. m.* (στιβάς) Ruhebett.
סְטָרָא weibl. Personenname.

סְטָדִין *x. m.* (στάδιον) Rennbahn.
סָטָה *h.* 1. abweichen; 2. treulos sein.
סְטוּמְתָא *a. f.* Siegel.
סְטוּתָא *a. f., c. s.* סְטוּתֵיהּ Koh 2, 15 Abweichung.
סְטַטְיוֹנֵר *x. m.* (στατιονάριος) Wachsoldat.
סַטְיָא, סָטְיָא (Dt 19, 16) *a. m.* Abfall.
סְטָיו (סְטָיוֹן?) *x. m.* (στοά, στοιά) 1. Säulenhalle; 2. Fussboden.
סיטיון (Tos. Kel. BabM II) l. סְטָיוֹן, s. סְטָיו.
סָטִיף *h. m.* mit rissiger Haut (?).
סְטִיתָא *a. f.* Treulose.
סְטַכְטוֹן *x. m.* (στακτόν) Myrrhenöl.
סְטַכְתָּ *x. m.* (στακτή) dass.
סטיכם l. סְטִיבֵם.
סִטְלָא *x. f.* (σίτλα) Wassereimer.
סְטַם *a.* siegeln.
סָטַן *h.* anfeinden. *Hi.* anfeinden, verklagen.
סְטַן *a.* dass. *Aph.* 1. *inf.* אַסְטָנָא Sac 3, 1 verklagen; 2. verführen.
סִיטוֹן *x. m.* (σιτώνης), *pl.* סִיטוֹנוֹת Getreidehändler.
סָטָן *h. m.* Widersacher, Satan.
סַטְנָא *a. m., ind.* סָטָן Nu 22, 22 dass.
סוּטִינָא *x. m.* (σατίνη), *c. s.* סיטונידהון Jes 21, 8 (MS סִיטוּעֲהוֹן), l. סוּטִינֵיהוֹן Streitwagen.
סִטְנָה (Gn 26, 21, MS שִׂטְנָה) Name eines Brunnens.
סיטנו (Tanch Schoph. 2) l. שׁוֹטְרוֹ, s. שׁוֹטֵר.
סיטס l. מִיטָס.
סָטִיס *x. m.* (ἰσάτις) Waid (eine Farbpflanze).
סִיטוּסִימָה *x. f.* (σιτισμός) Nahrung.
סָטַף *h. Ho. pt.* zerrissen, geplatzt (von überreifen Früchten).
סוטר l. סוּסְרָמֵי.
סָטַר *h.* mit der flachen Hand schlagen. *Pi.* dass.

סְטַר I *a.* zerstören.
סְטַר II *a. Aph.* ausbreiten.
סִטְרָא *a. m., c.* סְטַר Ex 13, 20 1. Seite; 2. Rand.
סִטְרָא *a. m.* Lohn.
סִטְרָאָה *a. m.* etwas Anderes.
סְטְרָטֵיגוֹס *x. m.* (στρατηγός) Befehlshaber (*comes militum*).
סְטְרַטְיוֹט *x. m.* (στρατιώτης) Soldat.
סטריות (Tanch Pikk. 3) l. סְטָדְיוֹת, s. סְטָדִין.
סטרומסין (KohR 3, 9) l. mit Ausg. Pes. סְטְרוֹמָטִין.
סְטְרוֹמָטִין *x. m. pl.* (στρώματα) Bettpolster.
סְטַרְנֵלְיָא, סְטַרְנֵגְלְיָא *x. f.* (Σατουρνάλια) römisches Fest.
סִיאָה I *h. f.* eine Ysopart.
סִיאָה II *h. f.* Versammlung.
סִיאוֹר *h. m.* 1. Sauerteig; 2. böse Natur.
סִיאוֹרָא *a. m.* Sauerteig.
סִיאָר s. שְׂאֹר.
סִיב I (Gn 27, 1) *a., pf.* 1 *sg.* סִיבִית Gn 18, 12 alt sein. *Itpe.* alt werden.
סיב. סייבת (BerR 78) l. סַיֶּפֶת s. סוּף.
סִיב *h. m.* Faser, Bast.
סִיבָא I *a. m.* dass.
סִיבָא II *a. m., ind.* סִיב Gn 25, 8 1. alt; 2. Greis; 3. angesehener Mann; 4. Gelehrter.
סִיבָא *a. m.* schmutzig.
סִיבָא *a. m., c. s.* סִיבֵיהּ 1 K 14, 4 Greisenalter.
סֵיבוּת *h. f.* graues Haar.
סִיבוּתָא *a. f.* 1. *ind.* סִיבוּ Gn 15, 15 Greisenalter; 2. graues Haupt.
סִיבְתָא *a. f.* 1. *c. s.* סִיבְתִי Gn 44, 29 graues Haupt; 2. graues Haar; 3. Greisenalter. *pl.* סִיבָתִין Gn 44, 20 dass.; 3. Würde eines Gelehrten.
סִיג *h. m.* 1. Schlacke; 2. unedles Metall; 3. Blütenstaub (?).

סִין *h.* s. סוג.

סִין *a.* s. סוג.

סְיָג *h. m.* Einfriedigung, Umzäunung.

סְיָגָא *a. m., ind.* סְיָג Mi 7, 4 (MS סְיָג) dass.

סִיגָא *a. m.* Zweig (?).

סִיד *h.* s. סוד.

סִיד *a.* s. סוד.

סִיד *h. m.* 1. Kalk; 2. eine Art Schminke.

סַיָּד *h. m.* Tüncher.

סִידָא (Dt 27, 2) *a. m.* Kalk.

סִיוָאָה (?) *a. m.* aus Siwa (?).

סִיוּגְתָא *a. m., c.* סִיוּגַת Mi 7, 4 Einfriedigung.

סִיוּד *h. m.* Tünchen.

סִיוּמָא *a. m.* Erschütterung, Schrecken.

סִיוּם *h. m.* Schluss.

סִיוּמָא *a. m.* dass.

סִיוָן (Est II 8, 9) Name des 3. Monats.

סִיוּעַ *h. m.* Hilfe.

סִיוּעָא *a. m.* dass.

סִיוּפָא *a. m., pl. c.* סִיוּפֵי Am 8, 2 Spätling, Spätfeigen.

סְיָח *h. m.* männl. Eselsfüllen.

סַיָּחָא *a. m.* Schwimmer.

סְיָחָה *h. f.* weibl. Eselsfüllen.

סִיחָה *h. f.* Rede.

סִיחוֹן männl. Personenname.

סִיט *h. m.* 1. ein Längenmass (Entfernung der Spitze des Daumens und des Zeigefingers?); 2. s. סַט.

סַיְטָנָא (?) *a. m.* der abzuweichen pflegt.

סיטנא. כסיטנא (Tos. Kel. BabM II) l. כְּפֵוּי מָנָא.

סִיטוּסִיטָה *x. f.* (σιτισμός) Nahrung.

סִיכָה *h. f.* Salben.

סימא (ExJI 32, 20) l. סוּמָא, s. סוּמְתָא.

סִימָה *h. f.* Schatz.

סִימוּנָא *a. m.* eine Rohrart.

סִימָנָא *a. m.* Schatz.

סִימְתָא *a. f., pl.* סִימָן Gn 43, 23 dass.

סִינָא I *a. m., c.* סִין Jes 10, 6 Kot.

סִינָא II *a. m.* Hut.

סֵינָא *a. m., c. s.* סֵינֵיהּ Dt 25, 9 Schuh, Sandale.

סִינְקִי *h. m.* aus Sijan.

סִיס *h. m.* Faser.

סִיסָא *a. m., pl. d.* סִיסַיָּא NuJI 15, 38 dass.

סִיסְיָא *a. m.* Unzufriedenheit.

סִיסִין I *x. f.* ein Heilmittel (*Matricaria Chamomilla*).

סִיסִין II Ortsname.

סִיסַם *x. m.* Ebenholz.

סִיסְנָא *a. m.* Dattelrispe (?).

סִיסְרָא männl. Personenname.

סִיַּע *h. Pi.* helfen, unterstützen.

סִיַּע *a. Pa. pf.* 3 *f. sg.* סִיַּעָא Koh 2, 9 dass. *Itpa.* 1. *pt. pl.* מִסְתַּיְּעִין Mi 4, 14 sich zusammenscharen; 2. Hilfe erhalten, gelingen.

סִיעָא *a. m.* Gesellschaft.

סְיָעָא *a. m., c. s.* סְיָעֲנָא Thr 4, 17 (nicht im MS) Hilfe.

סִיעְדָא (Lv 26, 37, MS תְּקוּמָה) *a. m.* Hilfe.

סִיעָה *h. f.* Schar, Gesellschaft, Genossenschaft.

סִיעְתָא *a. f., pl.* סִיעָן Nu 24, 24 dass.

סַיַּעְתָּא *a. f.* Hilfe.

סַיִף *h. m.* Schwert.

סַיְפָא ,סִיפָא I *a. m., c. s.* סַיְפָךְ Gn 27, 3 dass.

סֵיפָא II *a. m.* Ende.

סִיפָא *x. m.* Apfel.

סְיָפָא *a. m.* 1. *pl. c.* סְיָפֵי Dt 4, 32 Ende; 2. *pl. c.* סְיָפֵי Mi 7, 1 Spätfrucht.

סַיָּפָא *a. m.* Schwertträger.

סְיָפָה *h. f.* Spätfeige.

סיקיא (ExJII 7, 19) l. קִיסַיָּא mit Cod. Vat., s. קִיסָא.

סִיר *h. m.* Topf.

סִירָא I *a. m.* Panzer.

סִירָא II männl. Personenname.

סַיָּרָא *a. m.* Untersucher, Spion.

סִירָה ,סִירָא I *h. f.* Dornbusch.

סִירָה II *h. f.* Einfriedigung.
סֵירוּב *h. m.* Ablehnung.
סֵירוּג *h. m.* 1. Flechten; 2. Weise des Flechtens (mit Überspringung des Mittelgliedes).
סֵירוּחַ *h. m.* Übelriechendes.
סֵירוּי *h. m.* Versündigung.
סֵירוּס *h. m.* 1. Kastrieren; 2. Umkehren (der Ordnung).
סֵירוּף *h. m.* Verbrennen.
סִירְתָא *a. f., pl.* סִירִין Jes 34, 13, סִירָן, סִירָן Dornbusch.
סִיתָא (Lv 22, 28) *a. f.* Mutterschaf.
סַךְ *x. m.* (κάσις) Bruder.
סְכָא *a. m.* Summe, Zahl.
סְכָא I *a.* summieren.
סְכָא II *a.* 1. *pf.* 1 *sg. c. s.* סְכֵיתֵיהּ Nu 24, 17 schauen; 2. hoffen. *Pa. pt. c. pron.* מְסַכֵּינָא Hb 2, 1 (MS מְסַכֵּינָא), *pl.* מְסַכַּן Jes 47, 13 (MS מְסָכַן) ausschauen, erwarten. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִסְתַּכִּיאוּ Gn 18, 16 ausschauen; 2. hoffen, lauern.
סָכָה *h.* schauen.
סֻכָּה *h. f.* 1. Hütte: 2. Festhütte.
סַכְוָאָה (Jes 21, 6, MS סָכוֹאָה) *a. m.* Späher, Wächter.
סִכּוּי *h. m.* Hoffnung.
סִכּוּיָא *a. m.* dass.
סִכּוּךְ *h. m.* 1. Bedecken; 2. Bedachung.
סְכוֹכִית I *h. f.* Glas.
סְכוֹכִית II *h. f.* überhängend, hervorragend.
סְכוּלָא *a. m.* 1. Verstand; 2. Verständiges.
סְכוּם *h. m.* 1. Zahl, Summe; 2. Zählung.
סְכוּמָא *a. m.* dass.
סִכּוּן *h. m.* Gefährdung.
סִכּוּף *h. m.* Qual, Elend.
סִכּוּת (Am 5, 26) Name einer Gottheit.
סֻכּוֹת. ס' בְּנוֹת (2 K 17, 30) dass.
סְכוּתָא *a. f.* 1. Nu 23, 14 Umschau; 2. Gn 31, 49 Warte; 3. Thr 4, 17 (nicht MS) Hoffnung; 4. Ortsname.

סְכֵי *h. m.* סְכֵי שֶׁמֶשׁ blinzelnd (eigentl. Sonne schauend).
סְכְיָא *a. m.* 1. Schauer; 2. KohR 9, 18 l. mit Ausg. Pes. סְבָא.
סִכְיוֹנָא *h. m.* Hoffnung.
סַכִּין *h. m.* Messer.
סַכִּינָא (Gn 22, 6) *a. m.* dass.
סָכַךְ I *h. Pi. Po.* 1. decken, bedecken; 2. eine Bedachung machen. *Pu.* bedacht sein. *Hi.* dass. הֵיסֵךְ רַגְלָיו seine Notdurft verrichten. *Hitp. Hitpo.* bedeckt werden.
סָכַךְ II *h. Hi.* flechten, weben. *Pilp.* umschnüren, in ein Netz stecken.
סְכַךְ *a.* flechten. *Pa.* dass. S. auch סְבַךְ.
סְכָךְ *h. m.* Bedeckung, Bedachung.
סְכָכָא *a. m.* dass.
סְכָכָה *h. f.* dass.
סָכַל *h. Hitp.* 1. betrachten; 2. nachdenken.
סְכַל I *a. Aph.* 1. belehren; 2. einsichtig sein. *Itpa. inf.* אִסְתַּכָּלָא Gn 3, 6 einsichtig werden; 2. *pt.* מִסְתַּכַּל Nu 21, 9 betrachten.
סְכַל II *a. Aph. pf.* 2 *sg.* אַסְכֵּילְתָּא Gn 31, 28 thöricht handeln. *Itpa. pf.* 1 *sg.* אִסְתַּכֵּילִית 2 S 24, 10 thöricht sein.
סַכְלָא *a. m.* thöricht, Thor.
סָכְלָא *a. m.* Einsicht.
סַכְלְנוּתָא *a. f.* dass.
סְכוֹלַסְטִיקָא *x. m.* (σχολαστικός) Advokat.
סָכְלְתָנָא *a. m., ind.* סָכְלְתָן Gn 41, 33 verständig.
סָכְלְתָנוּתָא *a. f., ind.* סָכְלְתָנוּ Ex 31, 3 Einsicht.
סָכַם *h.* summieren. *Hi.* 1. übereinstimmen; 2. meinen.
סְכַם *a.* 1. summieren; 2. zustimmen. *Aph. pt.* מַסְכְּמִים Ct 8, 13 zustimmen, übereinstimmen. *Itpe.* beschlossen werden.
סִכְמוּתָא *a. f.* Beschluss, Bestimmung.
סָכַן *h. Pi.* gefährden. *Pu. pt.* gefährdet. *Hitp.* in Gefahr geraten, gefährdet sein.

סְכַן *a.* in Gefahr geraten. *Pa. pt. pass. f.* מְסַכְּנָא 2 S 22, 5 gefährden. *Aph.* Gefahr verursachen. *Itpa.* in Gefahr geraten.

סְכְנָא Ortsname.

סַכָּנָה *h. f.* Gefahr. סַכָּנַת נְפָשׁוֹת Lebensgefahr.

סְכַנְיָא Ortsname.

סִכְנִין, סִכְנַי Ortsname.

סכניתא l. סַכְנִיתָא.

סַכַּנְתָּא *a. f., c.* סַכַּנַת Thr 5, 9 (MS סַכָּנַת) Gefahr.

סכום s. סְגוֹם.

סַכְסָא *a. m.* dumm.

סַכְסִיתָא (?) *a. f.* Koralle.

סִכְסֵךְ I s. סוּךְ II.

סִכְסֵךְ II s. סְכַךְ II.

סַכְסְנָא *a. m.* dumm.

סָכַף *h.* quälen. *Pi. Hi.* dass.

סְכַף *a.* dass.

סָכַר I *Ni.* verstopft werden. *Hitp.* eingeengt werden (?).

סְכַר *a. Pa.* 1. verstopfen; 2. l. סְבַר. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִסְתְּכַרוּ Gn 8, 2 verstopft werden. *Itpa.* dass.

סַכָּר *h. m.* Verstopfer (von Wasserläufen für den Fischfang).

סִכְרָא (Jes 19, 10), סִכְרָא *a. m.* 1. Verstopfung, Schleuse; 2. Verschluss, Schloss.

סִכְרָא Ortsname.

סִכְּתָא (Dt 23, 14) *a. f., pl.* סִכִּין 1. Pflock; 2. Dorn; 3. Pflugschaar; 4. Münzstempel.

סַל *h. m.* Korb.

סַלָּא (Gn 40, 17) *a. m.* dass.

סָלָא *h. Pi. Hi.* in die Höhe bringen.

סְלָא *a. Aph.* verachten, verwerfen.

סֶלָּא *x, f.* (*sella*) Sessel.

סַלָּא s. סַלְּתָא.

סַלְאנָא *a. m.* Schlacke.

סַלְבּוּנָא *a. m.* ein Teil der weibl. Kleidung.

סַלְגִּיתָא, סַלְגִּיתָא *a. f.* Korb.

סלגורין l. סַנְלְּרִין.

סָלַד *h.* zurückspringen, zurückzucken. *Pi.* Unzucht treiben.

סְלָו s. סְלָיו.

סִלְוָא *a. m., pl. d.* סִלְוַיָּא Ct 2, 2 Dorn.

סְלוֹקְיָא s. סְלוּכְיָא.

סִלּוֹן *h. m.* Dorn.

סִילְוָנִי (Σιλουανός) männl. Personenname.

סִלּוּק *h. m.* 1. Entfernen; 2. Aufhören; 3. Tod.

סְלוּקְיָא (Σελεύκεια) Ortsname.

סְלוּתָא *a. f.* Unrat.

סָלַח *h.* verzeihen. *Ni.* verziehen werden.

סְלַח *a., pt.* סָלַח Ex 34, 7 verzeihen. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *pl.* תְּסַלְּחוּן Nu 18, 1 Verzeihung erwirken; 2. *inf.* סַלָּחָא Jes 55, 7 verzeihen.

סלטא l. סַלְּתָא.

סיליי s. כִּילְיי.

סְלָיו *h. m.* Wachtel.

סְלָיו (Ex 16, 13, MS סְלָו) *a. m.* dass.

סִלְיוֹן (?).

סְלִיחָה *h. f.* 1. Verzeihung; 2. Sühnritus.

סְלִיחוּתָא *a. f., c.* סְלִיחוּת Jer 8, 15 Verzeihung.

סְלִיחְתָא *a. f., c.* סְלִיחַת Jer 14, 19 (MS סְלִיחוּת) dass.

סְלִיל *h. m.* 1. Spule (im Weberschiffchen); 2. dünnes Rohr.

סְלִילָה *h. f.* Körbchen.

סוֹלְיָסָה, סוֹלְיַס *x. m. pl.* (*solea*) Sandale.

סוֹלְיַס *x., pt.* מְסוּלְיָס nur mit Sohle versehen.

סוֹלִיתָא s. סוֹלְיַס.

סִלְיְתָא *a. f.* Nachgeburt.

סַלְכָּא (?) männl. Personenname.

סָלַל I *h.* springen. *Ni.* sich erheben. *Pi. Po.* Unzucht treiben. *Pilp.* erheben. *pt. pass.* מְסֻלְסָל bevorzugt.

סָלַל II *h. Pilp.* kräuseln, Locken machen.

סֻלָּם *h. m., pl.* סֻלָּמוֹת 1. Leiter. סֻלָּמָהּ

שׁל צור tyrische Leiter (Küstenstrich bei Tyrus); 2. ein Kleidungsstück des Weibes; 3. Stufe.

סֻלְמָא (Gn 28, 12, MS סוּלְמָא) *a. m.* dass.

סַלְמַי männl. Personenname.

סָלְמַנְדְּרָא *x. f.* (σαλαμάνδρα) Salamander.

סָלְמַנְטוֹן *x. m.* (vgl. ἕλμινθος) Kornwurm. תסלמנטון LvJI 26, 10 MS, l. מְסָלְמַנְטוֹן vom Kornwurm gefressen.

סִילוֹן *x. m.* (σωλήν), *pl.* סִילוֹנוֹת 1. Rinne, Rohr; 2. Strahl.

סִילוֹן *x. m.* (σελλίον) Sessel.

סִילְנִי (Σιλανός) männl. Personenname.

סִלְסוּל I *h. m.* Vorzug, Auszeichnung.

סִלְסוּל II *h. m.* Kräuseln (des Haars).

סַלְסְלָא *a. m.*, *pl.* סַלְסְלִין Jer 6, 9 hochhängender Zweig.

סַלְסָלָה *h. f.* feingewebter Stoff.

סַלְסִלָּה *h. f.* Korb.

סֶלַע *h. m.* 1. Fels, Stein; 2. ein Gewicht; 3. eine Münze (= 4 Denare). ס׳ צוּרִי tyrischer Sela. ס׳ מְדִינָה Provinzialsela (der 8. Teil des Wertes des tyrischen Sela); 4. Geld; 5. Schuppe (?).

סִלְעָא *a. m.*, *pl.* סִלְעִין Gn 20, 16 eine Münze (s. oben).

סָלְעָם *h. m.* Heuschreckenart.

סַלְעֵם *a.*, *pt. pass. f.* מְסַלְעֲמָא Na 3, 11 verderben. *Pass. ipf.* 3 *pl.* יִסְתַּלְעֲמוּן Ob 16 Soc 59 vernichtet werden.

סַלְעֲמוּתָא *a. f.* Vernichtung.

סָלַף *h. Pi.* verdrehen.

סְלַף *a.* dass. *Itpe.* אִסְתְּלִיף Est II 6, 10 (MS אִסְתְּלַף) sich verdrehen.

סַלְפִּיד, סַלְפִּידָס, סַלְפִּינְגָּס *x. m.* (σάλπιγξ) Trompete.

סַלְפִּיתָא *x. f.* (σάλπη) eine Fischart.

סְלִיק, סְלִיקָא (Σελεύκεια) Ortsname.

סָלַק *h.* beseitigen (?). *Pi.* 1. beseitigen, entfernen; 2. aufheben. *Pu.* entfernt sein, ausbleiben. *Hitp.* 1. sich entfernen; 2. sterben.

סְלֵק I, סְלִיק (Gn 19, 28) *a.* 1. *imp.* סַק Dt 32, 49, *ipf.* 1 *sg.* אֶסַּק Ex 32, 30 aufsteigen. סְלֵק דַּעְתֵּיהּ meinen; 2. begegnen; 3. gelingen; 4. heilen. *Pa. pf.* 2 *sg.* 1. סַלֵּיקְתָּא Gn 49, 9 entfernen; 2. *imp.* סַלֵּיק Ri 3, 19 aufhören; 3. entlassen. *Aph. pf.* אַסֵּיק Lv 9, 17 aufsteigen lassen, darbringen. *Itpa. pf.* אִסְתַּלַּק Gn 12, 8 sich entfernen. S. נְסַק.

סְלֵק II s. שְׁלַק.

סִלְקָא *a. m.* Mangold (*Beta vulgaris*).

סַלְקוּתָא *a. f.* Speisesack (?).

סלקטרין s. דלקטר.

סילקי. בס׳ jBabM 11ª l. בָּסִילְקִי *x. f.* (βασιλική sc. ὁδός) Landstrasse.

סלקי 1. l. פִּילְקֵי; 2. l. כִּלְקֵי.

סְלִיקְיָא (Σελεύκεια) Ortsname.

סַלְקַנְדְּרִית, סַלְקַנְדְּית *x. f.* (*sal conditum*) Würzsalz.

סְלִיקוֹס 1. (Σέλευκος) männl. Personenname; 2. s. סְלִיקְיָא.

סְלִיקוֹסְתָּא *x. f.* (vgl. φάκελος) Bouquet.

סְלִיקְרָאוֹת *x. f.* (vgl. σηρικάριος) Seidenweberei.

סְלִירָא *x. m.* (σελλάριον) Sessel.

סָלָרִין *x. m.* (σαλάριον) Lohn.

סֹלֶת *h. f.* feines Mehl.

סָלַת *h. Pi.* feines Mehl machen, aussieben. *Pa.* ausgesiebt sein.

סַלָּת *h. m.* Feinmehlbereiter.

סְלַת *a. Pa.* kleinmachen.

סִלְתָּא I *a. f.* Dornrute.

סִלְתָּא II *a. m.* Späne.

סִלְתָּא, סַלְתָּא *a. f.* Korb.

סִלְתָּא *a. f.* Kehricht (?).

סִלְתָּא s. סוּלְתָּא.

סַלְתָּנִית, סַלְתָּנִית *h. f.* eine Fischart.

סַלְתָּנִיתָא *a. f.* dass.

סַם I *h. m.* 1. Pulver, Spezerei; 2. Medizin; 3. Gift.

סֵם II *x. m.* (σῆμα) Lampenruss.

סַמָּא *a. m.* 1. Pulver; 2. Medizin. ס׳ דְּכֹלָּא, ס׳ דְּמִלְּתָא Hauptsache. 3. Gift; 4. männl. Personenname.

סִימָא I *x. m.* (ἄσημον) Silber.

סִימָא II *x. m., pl.* סִימָן (Jer 4, 21, MS סִימָן) (σημαῖα) 1. Feldzeichen; 2. Bildsäule.

סְמָא *a., pt. pl.* סָמַן Ze 1, 17 (MS סָמַן) blind sein. *Pa.* 1. blind machen; 2. wegwischen, streichen. *Itpe. pf.* 3 *pl. f.* אִסְתַּמְיָן Est II 5, 1 erblinden.

סַמָּאֵל Name des Anklägerengels.

סְמָאלָא s. *a. m., c. s.* סְמָאלֵיהּ Jon 4, 11 (Soc 59 סְמָלֵיהּ) links. S. סְמָלָא.

סַמְבַּטְיוֹן (Σαββάτιον) Name eines Flusses.

סְמְבַּק *x. m.* (*sebaceus*) Talglicht.

סְמִידָא *x. m.* (σεμίδαλις) Feinmehl.

סמדאה l. סַמְדָּאָה.

סְמָדַר *h. m.* Blüte.

סְמָדְרָא *a. m., ind.* סְמָדַר Jes 18, 5 dass.

סמדרקום l. סַמְרְדָּקוֹם.

סְמִידְתָא *x. f.* (σεμίδαλις) Blütenstaub.

סמה (jKeth 31[d]) l. סִינָה, s. סִינָא.

סָמָה *h., pt. pass.* סָמוּי 1. blind; 2. unsichtbar gemacht. *Ni.* 1. erblinden; 2. geblendet werden. *Pi.* 1. blenden; 2. als blind ausgeben. *Hitp.* blind werden.

סִמּוּי *h. m.* Blenden.

סָמוּךְ *h. m., pl.* סָמוּכוֹת Stütze.

סְמוּכִין *h. m. pl.* Auslegung einer Schriftstelle nach dem unmittelbar daneben Genannten.

סְמוּקָא (Gn 25, 30) *a. m.* rot.

סְמוּקָא *a. m., ind.* סְמוּק Gn 25, 25 dass.

סְמוּקִיד männl. Personenname.

סְמוּקְרָא *a. m.* rot.

סְמוּתָא *a. f.* Blindheit.

סִמְטָא *a. m.* Geschwür.

סִימְטָא *x. f.* (*semita*), *pl.* סִימְטִיּוֹת 1. Pfad; 2. Gasse.

סִימַי (Σίμων) männl. Personenname.

סַמְיָא *a. m.* 1. *pl.* סָמַן Jes 42, 16 Soc 59 blind; 2. männl. Personenname.

סַמְיוּת *h. f.* Blindheit.

סַמְיוּתָא (Dt 28, 28, MS סָמְיוּתָא) *a. f.* dass.

סְמִיכָה *h. f.* 1. Anlehnung; 2. Aneinanderrücken; 3. Handaufstemmung (beim Opfer, bei der Ordination).

סְמִיכוּתָא *a. f.* dass.

סְמִיוֹן *x. m.* (σημεῖον) Zeichen.

סָמֶךְ Name des 15. Buchstabens im hebr. Alphabet.

סָמַךְ *h.* 1. stützen; 2. anlehnen; 3. dicht machen; 4. nach dem daneben Genannten auslegen; 5. die Hand aufstemmen (beim Opfer, bei der Ordination). *pt. pass.* סָמוּךְ 1. nahe; 2. stark, fest. *Ni.* 1. angelehnt werden; 2. ordiniert werden. *Pi.* stützen. *Hi.* festmachen. *Hitp.* sich lehnen.

סְמַךְ *a., ipf.* יִסְמוֹךְ Ex 29, 10 1. stützen; 2. sich stützen; 3. nahe bringen; 4. ordinieren. *pt. pass.* סְמִיךְ 1. *pl.* סְמִיכִין Nu 2, 12 nahe; 2. stark, fest. *Pa.* 1. fest machen; 2. Sicherung geben. *Aph.* 1. eine Stütze beibringen; 2. festmachen. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִסְתְּמִיכוּ Gn 18, 4 sich stützen.

סָמְכָא *a. m.* 1. Ex 38, 27 Unterlage; 2. Est II 1, 4 Lager.

סָמְכָא *a. m.* 1. *ind.* סְמַךְ Gn 2, 18 Stütze; 2. Zuverlässigkeit.

סָמְכָא *a. m., c. s.* סָמְכֵּיהּ Jer 52, 21 Dicke.

סַמְכוּ Name eines Sees (Hule).

סְמִכְוָתָא *x. f. pl.* (συμμαχία?), *ind.* סְמִכְוָן Ez 17, 23 Hilfstruppen.

סָמְכָנָא *a. m., c. s.* סָמְכָנִי 2 S 22, 3 Stütze.

סוּמְכוֹס (Σύμμαχος) männl. Personenname.

סְמַל *h. m., pl.* סְמָלִים abgetragene Kleider (?).

סֶמֶל *h. m.* Bild.

סְמָלָא (Nu 20, 17) *a. m.* linke Hand.

סַמְלוֹן *h. m.* Jochzapfen (?).

סַמַלְיוֹן männl. Personenname.

סְמָלָק *x. m.* (σμῖλαξ) Taxus (?).

סְמָמִית *h. f.* Eidechse.

סַמְמִיתָא *a. f.* dass.
סַמְמָן *h. m.* 1. Pulver; 2. Farbstoff.
סַמְמָנָא *a. m., pl.* סַמְמָנִין Jer 46, 11 (MS סַמְמָנִין) dass.
סַמְמָנִית *h. f.* dass.
סַמָּן *h. m.* dass.
סִימוֹן (Σίμων) männl. Personenname.
סָמַן *x.* (vgl. סִימָן) *Pi.* bezeichnen. *Pu. pt.* gezeichnet.
סְמַן *x. Pa.* Zeichen (Omen) geben. *Itpa.* mit Zeichen versehen sein.
סִימָן *x. m.* (σημεῖον?), *pl.* סִימָנִין 1. Zeichen; 2. Kennzeichen; 3. Halsgefässe des zu schlachtenden Tieres (Luftröhre und Speiseröhre); 4. Vorzeichen; 5. Siegel; 6. *pl.* סִימָנִיּוֹת diakritisches Zeichen.
סִימָנָא *x. m., pl.* סִימָנִין dass.
סוּמָנָא *x. m.* (σημεῖον), *pl.* סוּמָנִין Jes 28, 25 (MS סִימָנִין) Grenzzeichen.
סַמָּנָא *a. m.* 1. Pulver; 2. Farbstoff.
סִימָנְטוֹר *x. m.* (σημάντωρ) Anführer.
סִימָנְטֵירִין *x. m.* (σημαντήριον) Siegel.
סִימוֹנְיָא (Σιμωνιάς) Ortsname.
סמניירא (jSabb 8^b^) l. סַמְלוֹנְיוֹ, s. סַמְלוֹן.
סמנים, סמנוס l. אֲמָנוּס.
סמס (jSchek 48^d^) l. מְמַסְמֵס, s. מְסַס.
סֵימִס *x. m.* (*semis*) 1. ein halber As; 2. ein Halbwisser.
סִימִיסְרִיקוֹן *x. m.* (σημισηρικόν) halbseiden.
סמפוליינא l. סַמְפִּירִינָא.
סִמְפּוֹן I *x. m.* (σίφων), *pl.* סִמְפּוֹנוֹת 1. Röhre; 2. Blutader.
סִמְפּוֹן II *x. m.* (συμφωνία) Doppelflöte.
סִמְפּוֹן III *x. m.* (σύμφωνον), *pl.* סִמְפּוֹנוֹת 1. Vertrag; 2. Vertragsdokument; 3. Codicill; 4. stillschweigende Voraussetzung.
סוּמְפּוֹנְיָא, סוּמְפּוֹנְיָה *x. f.* (συμφωνία) Doppelflöte.
סמפניא (Midr. Teh. 12)?
סַמְפּוּרָא *a. m., pl.* סַמְפּוּרִין Jes 41, 15 (so MS Lond.; Soc 59 סִמְפּוּרִין) Spitze.
סַמְפִּירִינָא, סַמְפּוּרִינוֹן, סַמְפִּירִינוֹן *x. m.* (σαπφείρινον) Saphir.
סְמַק *a.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יִסְמְקוּן Gn 49, 12 rot sein; 2. rot werden. *Pa.* 1. *pt. pass. pl.* מְסַמְּקֵי Ex 26, 14 rot machen; 2. beschämen; 3. *pf.* 3 *pl.* סַמִּיקוּ Thr 4, 7 rot werden. *Aph.* rot werden.
סָמְקָא (Gn 25, 30) *a. m.* rot.
סַמְקָא *a. m., ind.* סְמַק Lv 13, 30 dass.
סַמְקִי Ortsname.
סַמְּקַי männl. Personenname.
סומקינו (PesR 29) l. וּמַקְרִיבוּ.
סָמְקָנָא *a. m., ind.* סָמְקָן Ex 28, 17 ein roter Edelstein.
סָמְקָנוּתָא *a. f.* Röte.
סַמְקְרָיָא *a. m.* bräunlich, rötlich.
סָמַר *h. Pi.* 1. Nägel einschlagen; 2. annageln. *Pu. pt.* mit Nägeln beschlagen.
סְמַר I *a. Pa.* dass.
סְמַר II *a. Itpe. imp.* אִסְתְּמַר Ex 23, 21 sich hüten, sich in Acht nehmen.
סַמְרָאָה *a. m.* Bewohner eines ägyptischen Bezirks.
סַמַרְדְּקוֹס *x. m.* (σαμάρδακος) Gaukler.
סְמַרְטוּט *h. m.* Lappen.
סְמַרְטוּטָא *a. m.* dass.
סמרטי s. סַרְטְמִי.
סמרטיה l. סַרְמַטְיָא.
סָמַרְטִיקֵי *x. f.* (Σαμαρειτική) Samarien.
סמרמורת s. צְמַרְמוֹרֶת.
סֵמְרוֹן *x.* (σήμερον) heute.
סמרוסי l. אַבְרוּסִי.
סַמְתּוּרָא, סַמְתֵּירָא *a. m.* 1. blutstillendes Mittel; 2. Pflaster, Schminke.
סַמְתַּר *a.* ein blutstillendes Mittel auflegen.
סַמְתּוּרָא s. סַמְתְּרָא.
סִין s. סִינַיִן.
סְנָא *h. m.* Dornstrauch.
סְנָא *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* סְנוֹ Gn 37, 8 hassen; 2. hässlich sein. *Pa. pt.* מְסַנָּא Hasser.

סָנְאָה männl. Personenname.
סָנְאָה *a. m.* Hass.
סָנְאָה *a. m., pl. c. s.* סָנְאוֹהִי Dt 7, 10 Hasser, Feind.
סָנְאָתָא *a. f., ind.* סָנְאָה Nu 35, 20 Hass, Feindschaft.
סָנְבָּא (?) *x. m.* (σύμβασις) Zufall.
סנבוסין l. סַבְרִיקִין.
סַנְבַּטְיוֹן (Σαββάτιον) Flussname.
סָנְבּוֹל *x. m.* (συμβολή) Beitrag zu gemeinsamer Mahlzeit.
סָנְבְרַי Ortsname.
סַנְגְּלָרִין *x. m. pl.* (σιγγουλάριοι) Gardereiter.
סָנֵיגוֹר *x. m.* (συνήγορος) Anwalt, Verteidiger.
סָנֵיגוֹרָא männl. Personenname.
סָנֵיגוֹרְיָא *x. f.* (συνηγορία) Verteidigung.
סנינורים (jSanh 28[d]) l. סַנְגְּלָרִין.
סָנֵיגְרוֹן *x. m.* 1. (συνήγορος) Verteidiger, Verteidigung; 2. l. פְּסִיגְרוֹן.
סָנֵיגוֹרִיתָא *x. f.* Verteidigerin.
סָנֵיגוֹרֶת *x. f.* dass.
סִינוֹדְיָא *x. f.* (συνοδία) Begleitung.
סַנְדִּיּוֹת *h. f. pl.* Artischocken (?).
סַנְדָּל *x. m.* (σάνδαλον) 1. Sandale; 2. Fussbeschlag; 3. Untergestell; 4. ein Fisch; 5. eine Missgeburt in Gestalt dieses Fisches.
סַנְדְּלָא *x. m., pl.* סַנְדְּלִין Jes 11, 15 Sandale.
סנדלבון, סנדלפון l. סַנְדַּלְכּוֹן *x. m.* (vgl. Σαρδονύχιον) ein Edelstein.
סַנְדַּלְפוֹן (Συνάδελφος) Engelname.
סַנְדְּלָר *x. m.* (σανδαλάριος) Sandalenverfertiger.
סַנְדִּיקוֹס, סַנְדִּיקְנוֹס *x. m.* (σύντεκνος) Gevatter.
סונדוקרוס l. סִינְקַתְדְרוֹס.
סָנֶדְרִי *x. f.* (συνέδριον), *pl. hebr.* סָנֶדְרִיּוֹת, סָנֶדְרָאוֹת, *aram.* סָנֶדְרִין Tribunal, Kollegium.
סַנְדְּרִיאוֹס *x. m.* (ἀνδρεῖος) tapfer.
סַנְדְּרְנָא *x. m.* (vgl. συνέδριον) Mitglied des Tribunals.
סְנֶה *h. m., pl.* סְנָאִין, סְנַיִין Brombeerstrauch (*Rubus*).
סַנְהֶדְרִי, סַנְהֶדְרִין (Ct 4, 1) *x. f.* (συνέδριον), *pl. hebr.* סַנְהֶדְרִיּוֹת, *aram.* סַנְהֶדְרִין Tribunal, Kollegium.
סַנּוֹא *h. m.* Hasser.
סְנוּאָתָא (Dt 21, 15) *a. f.* gehasste (Frau).
סְנוּנִית *h. f.* Schwalbe.
סְנוּנִיתָא (Jer 8, 7) *a. f.* dass.
סְנוּקָא *a. m.* Mangel (?).
סְנוּקֶרֶת *h. f.* Faustschlag.
סַנְוֵר *a.* blenden.
סַנְוֵרִים *h. m. pl.* Blindheit.
סַנְוְרְתָּא *x. f.* Helm.
סְנוּתָא, סְנְוָתָא *a. f.* Hass, Feindschaft.
סַנְוָתָאָה *a. m.* Nabatäer.
סָנַט *h.* schmähen.
סַנְטֵּר *h. m.* Wächter.
סַנְטֵּירָא *a. m.* dass.
סונְטְמָא *x. f.* (σύνθημα) Einrichtung.
סִינְטוֹמוֹס *x.* (συντόμως) kurzweg.
סְנְטֵר *h. m.* (vgl. סִטְרָא) Seite, Hüfte.
סַנְטֵר *h.* nachtragen.
סָנְטוֹר, סָנְטוֹרָא *x. m.* (σενάτωρ) Ratsherr.
סַנְטְרוּתָא *a. f.* Besoldung des Wächters.
סָנְטוֹרְיָה *x. m. pl.* (*senatoria*) Senatorenkleidung.
סַנְטְרִיוּתָא *a. f.* Wächteramt.
סנטרוק (Sed. Ol. R. 30) l. נִיקְטוֹר (?).
סַנְיָא I *a. m.* Brombeerstrauch (*Rubus*).
סַנְיָא II *a. m.* 1. hässlich, schlecht; 2. Schlechtigkeit.
סַנְיָא *a. m.* ein Darm (eigentl. Sieb)?
סְנִיאָתָא (Koh 9, 1, MS סְנָאָתָא) *a. f.* Hass, Feindschaft.
סַנְיוּתָא *a. f.* dass.
סַנִּין *x. m. pl.* (σανίς) Brett (?).
סְנִיף *h. m.* 1. Ansatz, Gestell; 2. Ergänzung.
סְנִיפָא *a. m.* dass.

סִינְוָאָה *a. m.* aus Syene stammend.
סָנַן *h.* läutern. *Pi.* seihen. *Pu.* läutern. *Hitp.* geläutert werden.
סְנַן *a.* dass. *Pa.* dass.
סנסין l. סַנְסִין, s. סָנוּס.
סַנְסַן *h. m.* 1. Dattelrispe; 2. männl. Personenname.
סַנְסְנָא *a. m.* dass.
סָנַף *h.* zusammennehmen.
סְנַף *a. Itpa.* zusammenkommen.
סִינְפוֹן s. סִימְפוֹן II.
סְנַפִּר *h. m.* Flosse, Flossfeder.
סַנְפִּירִינוֹן s. סַמְפִּירִינוֹן.
סְנַפְתָּא Ortsname.
סָנַק *h.* drücken. *Pi.* dass.
סְנַק *a. Pa.* erdrücken (?).
סונקטרין l. סוּנְקָתֶדְרוֹן.
סַנְקְלִיטוֹן, סַנְקְלִיטוּס *x. m.* (σύγκλητος) Ratsherr.
סַנְקְלִיטִין *x. m.* (vgl. σύγκλητος) Rat.
סַנְקְלִיטִיקוּס *x. m.* (συγκλητικός) Ratsherr.
סנקלטורי l. סַקְלְטוֹרֵי, s. סַקְלְטוֹר.
סנקנידקים l. סַנְקְלִיטִיקִין, s. סַנְקְלִיטִיקוּס.
סוּנְקָתֶדְרוֹן, סַנְקָתֶדְרוּס *x. m.* (συγκάθεδρος) Beisitzer (eines Gerichtshofs).
סִנָּר *h. m.* Leibgurt.
סינרא l. סִבְּרָא.
סוּנֵיתָא *x. f.* (συνήθεια) Gewohnheit.
סָס *h. m.* Holzwurm.
סָסָא I *a. m.* 1. dass.; 2. Motte.
סָסָא II *a. m.* Granne.
סָסְגוֹנָא (Nu 4, 6) *x. m.* Rotgefärbtes.
סָסְגוֹנִיתָא *x. f.* Röteln (?). S. סַסְכִּינְתָא.
סָסַי, סָסִי, סָסִין (Σόσσιος) männl. Personenname.
סַסְכִּינְתָא *x. f.* eine Krankheit.
סִסְמָא *x. m. pl.* (σύσσημα) verabredete Zeichen.
סַסְמְגוֹר *x. m.* eine Art Ceder oder Fichte.
סוֹסְטְרָטָא, סוֹסְטְרַטִי (Σώστρατος) männl. Personenname.
סִיסְרְנוֹן *x. m.* (σίσυρνον) zottiger Rock.

סָעַד *h.* 1. stützen; 2. speisen. *Pi.* helfen.
סְעַד *a.* 1. *imp. pl.* סְעוּדוּ Gn 18, 5 stützen, stärken; 2. speisen. *Pa. imp. pl.* סָעִידוּ Ct 2, 5 (MS סְעוּדוּ) helfen. *Itpa. inf.* 3 *pl.* יִסְתַּעֲדוּן Jes 5, 6 gestützt werden.
סַעַד *h. m.* Stütze, Hilfe.
סַעֲדָא *a. m.* 1. *c.* סְעֵיד Lv 26, 26 dass.; 2. *c. s.* סַעֲדִיךְ Ru 2, 14 (fehlt im MS) Speise.
סָעֲדָא *a. m., pl. c. s.* סָעֲדוֹהִי Lv 20, 5 Helfer.
סְעֻדָּה *h. f.* Mahlzeit.
סַעֲדָנָא *a. m., c.* סַעֲדַן Ri 5, 23 (MS סְעוּדַן) Hilfe.
סְעֻדְתָא (2S 11, 8, MS סְעוּדְתָא) Mahlzeit.
סְעַדְתָּא *a. f.* Stütze, Stärkung.
סְעוֹרָא (Nu 16, 29) *a. m.* Heimsuchung.
סְעוֹרַם männl. Personenname.
סְעוֹרָנָא *a. m., c.* סְעוֹרַן Mi 7, 4 (MS סְעוּרַן) Heimsuchung.
סְעוּתָא *a. f.* Unrat.
סְעַל (?) *h. m.* Medizin.
סָעַר I *h.* heimsuchen.
סָעַר II *h. Pi. Hi.* wegwehen. *Pu.* weggeweht sein.
סְעַר I *a., inf.* מִסְעַר 1 K 9, 12 (MS מִסְעַר!) nachsehen, untersuchen. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אַסְעַר Lv 26, 16 heimsuchen. *Itpe. ipf.* 3 *sg.* יִסְתְּעַר Nu 16, 29 heimgesucht werden.
סְעַר II *a. Itpe. pf.* אִסְתְּעַר 2 K 6, 11 beunruhigt werden.
סַעֲרָא (Lv 13, 10) *a. m.* Haar.
סְעָרָא (Nu 16, 29) *a. m.* Heimsuchung.
סְעָרָה *h. f.* Sturmwind.
סַעֲרָה *h. f.* Haar.
סְעָרְנָא (Ho 9, 7) *a. m.* Heimsuchung.
סַעֲרָנָא *a. m., ind.* סַעֲרָן Gn 27, 11 behaart.
סְעָרְתָא *a. f., pl.* סְעָרִין Nu 5, 15 Gerste.

סַף *h. m.* 1. Schwelle; 2. Becken; 3. l. סַם.

סִפָּא *a. m., pl. d.* סִפַּיָּא Ex 12, 7 1. Schwelle; 2. Pfoste.

סְפָא *a.* 1. *inf.* מִסְפֵּי Ex 27, 3 sammeln; 2. reichen; 3. zuerteilen; 4. umkommen. *Aph.* reichen. *Itpe.* sich fürchten.

סַפָּא *a. m., pl.* סַפָּיִין Steinlage.

סְפוֹג *x. m.* (σπόγγος) 1. Schwamm; 2. Lappen; 3. lockeres Gebäck.

סָפַג *x.* (vgl. σπόγγος) 1. einsaugen; 2. abtrocknen; 3. an sich ziehen, sich zuziehen. *Pi. Hi.* dass. *Hitp.* 1. abgetrocknet werden; 2. sich abtrocknen.

סְפָג *x. m.* Abtrocknen.

סְפוּגְנִין *x. m. pl.* lockeres Backwerk.

סְפוּגָנִית *x. f.* locker gebacken.

סָפַד *h.* Totenklage anstellen. *Ni.* beklagt werden. *Hi.* Klagefeier abhalten.

סְפַד *a., pf.* 3 *pl.* סְפַדוּ Gn 50, 10 dass. *Aph. pf.* אַסְפֵּיד Thr 1, 18 (MS הַסְפִּידוּ) 1. Totenklage anstimmen; 2. Klagefeier abhalten; 3. an die Brust schlagen (als Ausdruck der Klage).

סִפְדָא (Est II 4, 3, fehlt im MS) *a. m.* Klage.

סַפְדָא *a. m., pl. d.* סַפְדַיָּא Koh 12, 5 Klagesänger.

סַפְדָן *h. m.* dass.

סַפְדָנָא *a. m.* dass.

סָפָה *h.* 1. zerteilen; 2. teilnehmen; 3. wegraffen. *Ni.* weggerafft werden.

סָפָה *h. f., pl.* סְפָיוֹת Rand.

סִפְוָא *a. f.* Lippe.

סִפּוּג *x. m.* (vgl. σπόγγος) Abtrocknen.

סְפוֹנִיּוֹת (?) *h. f. pl.* spät reifende Trauben.

סִפּוּף *h. m.* Spätfrucht (?).

סִפּוּק I *h. m.* 1. Vermögen, Kraft; 2. Vorrat.

סִפּוּק II *h. m.* 1. Zusammenschlagen der Hände; 2. Vereinigung.

סִפּוּקָא *a. m.* 1. *c.* סִפּוּק Jer 31, 1 (MS סוֹפִּיק) Darreichung; 2. Überfluss.

סִפּוּר *h. m.* 1. Erzählung; 2. *pl.* Aufzählung.

סִפּוּרָא *a. m.* Haarschneiden.

סְפוּרָה *h. f.* Zahl.

סְפוּרְיָא Ortsname.

סְפוֹת l. סְפָיוֹת, s. סָפָה.

סָפַח I *h. Pi.* 1. sich vereinigen. *Hitp.* sich anschliessen.

סָפַח II s. סָחַף.

סְפַח *h. m.* Nachwuchs (auf dem Brachfeld).

סַפַּחַת *h. f.* Grind.

סִפְטָא *x. m.* Schachtel.

סִפְטָן *x. m.* (σπαθίον) ein kleines Schwert.

ספי. ס׳ סיפנים l. אַסְפִּינְתִּין.

סְפִיָא *a. m.* Furcht.

סְפִידָא (Est II 6, 11, MS הַסְפָּדָא) Klage.

סָפִיחַ *h. m.* Nachwuchs (auf dem Brachfelde).

סְפִינָה *h. f.* Schiff.

סופינום (?).

סְפִינְתָּא *a. f., pl.* סְפִינָן Dt 28, 68 Schiff.

סְפֵיקָא *a. m.* 1. Zweifelhaftes; 2. Zweifel.

סְפִיקָא *a. m.* Vermögen, Fähigkeit.

סְפִיקָה *h. f.* dass.

סַפִּיר *h. m.* 1. Saphir; 2. eine Bohnenart (*Phaseolus Mungo*?).

סְפִירָא *a. m.* Abgeschorenes (?).

סְפִירָה *h. f.* 1. Zählung; 2. Schreiben.

סְפִירוּת *h. f.* Schreiben.

סֵפֶל *h. m.* 1. Schale, Becken; 2. l. סַפְסַל.

סִפְלָא *a. m.* dass.

סִפְלָא *a. m.* Kern.

סְפְּלֵינִי *x. m.* (σπλήνιον) Pflaster.

סִפְמָא *a. m., ind.* סְפַם Lv 13, 45 (MS שְׂפָם) Lippenbart (Schnurrbart?).

סָפַן *h.* achten.

סְפַן I *a., pf.* 1 *sg.* סְפָנִית Est II 7, 10 (nicht MS) dass.

סְפַן II *a.* befruchtet werden (?).

סְפַן III *a. Itpe. ipf.* יִסְתְּפַן LvJI 6, 21 gereinigt werden.
סַפָּן *h. m.* Schiffer.
סָפוֹן *x. m.* (σάπων) Seife.
סַפְנָא (?) *a. m.* verborgener Ort.
סַפָּנָא *a. m., pl. d.* סַפָּנַיָּא Jo 1, 5 Schiffer.
סופני (Tos. BabK VIII 18) l. סוּבְכֵי.
סְפוֹנְיָא s. סוּמְפוֹנְיָא.
סְפְסוּף *h. m.* Spätfeige.
סְפְסוּפָה Ortsname (?).
סוֹפִסְטָה, סוֹפִסְטוֹס *x. m.* (σοφιστής) Gelehrter.
סַפְסִירָא *x. m.* Makler.
סַפְסִירוּתָא *x. f.* Makeln.
סַפְסָל *x. m.* (συψέλλιον) Bank, Sessel.
סַפְסְלָא *x. m.* dass.
סִפְסֵף 1. s. סוּף; 2. s. סְפַף.
סִיפוּסְקָא *x. m.* Kleie.
סַפְסָר *x. m.* Makler.
סַפְסִירָא *x. m.* (vgl. σαμψήρα) Schwert.
סִפְסֵף *h. Pilp.* versengen.
סָפַק I *h. Pi.* 1. verabreichen, liefern; 2. verbinden. *Hi.* 1. liefern; 2. Raum geben; 3. genügende Zeit haben. *Hitpa.* 1. versehen werden; 2. sich versehen.
סָפַק II *h. Pi.* (die Hände) zusammenschlagen.
סָפַק III *h. Ḥitp.* in Zweifel sein.
סְפַק I *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* סְפִיקוּ Thr 2, 11 überfliessen; 2. *pf.* 3 *pl.* סְפִיקוּ Gn 24, 22 genug thun, genug sein, hinreichen; 3. darreichen. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יְסַפְּקוּן Gn 24, 19 genug haben; 2. genug geben, liefern. *Aph.* 1. genug geben, liefern; 2. *ipf.* יַסְפִּיק Sac 10, 10 (MS יסופק) genügen. *Po. pf.* סוֹפִיק Dt 2, 7 genug geben, liefern. *Itpa. inf.* אִסְתַּפָּקָא Koh 4, 16 l. mit MS אִסְתַּפְּקָא, s. סְקַף.
סְפַק II *a., pf.* 3 *pl.* סְפַקוּ Thr 2, 15 (MS סְפִיקוּ!) (die Hände) zusammenschlagen.
סַפֵּק III *a. Pa.* 1. Zweifel veranlassen; 2. Zweifel erheben. *pt. pass. f.* מְסַפְּקָא Thr 5, 3 (nicht MS) zweifelhaft.
סֵפֶק *h. m.* Genüge.
סָפֵק *h. m., pl.* סְפֵקוֹת 1. Zweifelhaftes; 2. Zweifel.
סְפֵקָא *a. m.* dass.
סיפקא s. סִיפוּסְקָא.
סופקא l. פִּיתְקָא.
ספקטור l. סְקַפְטוֹר.
סְפֵיקוּלָא, סְפֶקְלָא *x. f.* (σπέκουλα) 1. Anhöhe, Warte; 2. Scharfrichterdienst; 3. Todesstrafe.
סְפֶקְלָטוֹר, סְפִיקְלָטוֹרָא *x. m.* (σπεκουλάτωρ) Scharfrichter.
ספקלי (KohR 9, 18) l. סְפֵיקוּלָא (?).
ספיקליא (jBer 13[c]) l. סְפֶקְלַרְיָא (?).
סְפֶקְלַרְיָא *x. f.* (σπεκλάριον) Spiegel.
סַפְקָנָא *a. m.* Genüge.
ספיקריא s. ספיקליא.
סָפַר I *h.* 1. schreiben; 2. zählen. *Ni.* gezählt werden. *Pi.* erzählen.
סָפַר II *h. Pi.* scheeren, abschneiden. *Hitp.* sich scheeren lassen.
סְפַר *a. Pa. pf.* סַפַּר Gn 41, 14 scheeren.
סַפָּר I *h. m.* Kinderlehrer.
סַפָּר II *h. m.* Haarschneider, Barbier.
סְפָר *h. m.* Grenze.
סְפָר *h. m.* Zählen.
סֵפֶר *h. m.* 1. Schriftstück; 2. Buch.
סִפְרָא (Ex 17, 4) *a. m., ind.* סְפַר Gn 5, 1 1. dass.; 2. Name der schulmässigen Erklärung des Leviticus; 3. *pl.* סִפְרֵי Name der schulmässigen Erklärung von Num. und Deut.
סְפֵירָא *x. f.* (σφαῖρα) Ball.
סְפֵירָא *x. f.* (σπεῖρα) Abteilung Soldaten.
סְפָרָא *a. m., c.* סְפַר Gn 49, 13 (MS סְפָר) Ufer, Küste.
סָפְרָא (Dt 33, 21) *a. m.* 1. Schreiber; 2. Bibellehrer; 3. Gelehrter; 4. männl. Personenname.
סַפָּרָא (EstII 6, 11) *a. m.* Haarschneider, Barbier.

סְפַרְגּוֹס x. m. (σφραγίς) Siegel.
סַפְּרוּתָא a. f. Amt des Kinderlehrers.
סַפְרְכִיתָא a. f. Verderben.
סַפְרָנָא a. m. Schreiber.
סַפִּירִינוֹן x. m. (σαπφείρινος) Sapphir.
סַפְרְקִין s. סַבְרִיקִין.
סָפַת h. ein Stück nehmen, stückweise nehmen.
סִפְתָּא (Ex 26, 4) a. f., pl. סִפְוָן Lv 5, 4, c. סִפְתֵי Mal 2, 7 Soc 59 1. Lippe; 2. Rand.
סִפְתְּקָא x. m. stark.
סיציליא (Midr. Teh 9) l. סְלִיקְיָא.
סַק h. m. Gewand aus grobem Stoff.
סַקָּא I a. m., c. s. סַקֵּיהּ Gn 42, 35 1. Gewand aus grobem Stoff; 2. Sack.
סַקָּא II s. סַקִּי.
סַקָּאָה (Dt 28, 42) a. m. ein Insekt.
סְקַב a. Pa. drücken.
סְקָבָא a. m. Drücken, Gedränge.
סַקָּבָא x. m. (vgl. scabies) aussätzig.
סקבטרין l. קְסִיטְרִין, s. אַנְסִיטִירִין.
סַקְבַּל s. קְבַל.
סַקְבָּנָא x. m. (vgl. scabies) aussätzig.
סקבם l. סְטִיבַם.
סְקַד a. Pa. antreiben (?).
סקיווי. ס' פטריי (KohR 9, 18) l. סְקְרִיטָרֵי.
סְקוּלָא a. m. Ungemach.
סְקוּפָא a. m., pl. d. סְקוּפַיָּא 2 K 18, 16 Schwelle (Unter- und Oberschwelle).
סְקוּפָה h. f. dass.
סְקוּפְתָא (1 S 5, 4) a. f. 1. dass.; 2. Pfosten.
סְקוּרָא a. m. rote Farbe.
סקות. כמו ס' (Tanch. Mischp.) l. כְּמוּסְקוֹת, s. נְסַק.
סְקוּטֶלָּא x. f. (σκουτέλλα) Schüssel.
סקוטרק (Sophr XIII 6) l. קַנְטְרָא.
סַקִּי h. m. 1. Sackarbeiter; 2. ein Insekt.
סְקִילָה h. f. Steinigung.
סִיקִיָּרָא x. m. (siciarius) Wurstmacher.
סְקִירָה h. f. Schauen, Blick.
סָקַל h. steinigen. Ni. gesteinigt werden. Pi. entsteinen.

סְקַל a. dass.
סַקְלָא a. m. Ungemach.
סְקִילָא x. f. (σκάλα) Leiter.
סִקְלָא a. m., pl. סִקְלֵי Polieren.
סְקָלִימִין x. m. (σήκρητον) geheimes Gemach.
סְקְלִיטוֹר s. סַנְקְלִיטוֹר.
סַקְלוּנְקִית x. f. Faustschlag.
סקילום l. סְלִיקוֹם.
סְקִימִין x. m. (ξένιον) Gastgeschenk (?).
סְקוּנְדְּרָא x. m. Spielmarke (?).
סקנתודרין l. סַנְקְתֶדְרִין.
סֵיקוֹס x. m. (σηκός) Maass.
סיקוסים (BerR 41)?
סַקַסְנָאָה a. m. aus Sakassana.
סְקִיסְתָּן Landschaft in Persien.
סָקַף h. Hitp. 1. zustossen; 2. zustossen lassen.
סְקַף a., pf. c. s. סַקְפִנּוּן Nu 24, 10 (MS שְׁקַפִנּוּן) zusammenschlagen. Pa. 1. dass.; 2. übertragen. Itpa. inf. אִסְתַּקָּפָא Gn 43, 17 1. herfallen über jmd.; 2. sich ereignen, zustossen; 3. zustossen lassen.
סקופוטי l. סְקִיפָטֵי.
סְקִיפָטֵי x. f. (σκεπαστή) Sänfte.
סְקִיפְטוֹר x. m. (ἐσκέπτωρ) Protokollführer.
סְקִיפַנְטִים x. m. (συκοφάντης) falscher Ankläger.
סְקִיפַס x. m. gekrümmt (?).
סְקִיפַסְטֵי x. f. (σκεπαστή) Sänfte.
סָקַר I h. rot färben. Pi. schminken.
סָקַר II h. Ni. angeschaut werden.
סָקַר III h. Ni. stürzen, springen.
סְקַר I a. schauen.
סְקַר II a. Pa. pt. מְסַקַּר DtJI 8, 5, l. מְסַקֵּד, s. סְקַד.
סִיקָר, סִיקְרָא x. m. (σικάριος) 1. Räuber; 2. Geraubtes.
סִקְרָא a. m. rote Farbe.
סִיקוּרָא x. m. (securis) Beil.
סְקָרִידוֹן x. m. (σήκρητον) geheimer Beschluss.

סְקַרְדִּיקִין *x. m. pl.* (*scordisci*) eine Art Schuhe.
סְקַרְטְיָא *x. f.* (*scortea*) Leder, Fell.
סְקַרְטְרֵי *x. m. pl.* (σηκρητάριοι) Schreiber.
סַקְרָנִית *h. f.* umhergaffend.
סִיקָרִיקוֹן I *x. m.* (σαχαρικηνός) Zuckerwerk.
סִיקָרִיקוֹן II *x. m.* (σικαρικόν) Räuberwesen, bes. das darauf bezügliche Gesetz.
סְקַרְתָּא *a. f.* eine rote Farbe.
סר. סר אפים s. סְרָאפִּים.
סָרָא *a. m.* Fürst.
סְרָא s. סְרֵי.
סָרַב *h. Pi.* 1. sich weigern, ablehnen; 2. in jemd. dringen.
סְרַב I *a. Pa. pf.* סָרֵיב Nu 20, 21 1. sich weigern; 2. widerspenstig sein.
סְרַב II *a.* krümmen. *Pa. pf.* סָרֵיב Thr 3, 11 krumm machen.
סָרְבָא *a. m., pl.* סָרְבִין Jes 1, 6 Soc 59 widerspenstig.
סרבימין s. סַבְרִיקִין.
סוריבמין l. סוּרִיסְמִין.
סִרְבֵּל *h. Pass. pt.* מְסֻרְבָּל eingehüllt, beleibt sein.
סַרְבֵּל *a., pt. pass. pl.* מְסַרְבְּלִין Na 2, 5 einhüllen, beleibt machen.
סַרְבָּל *x. m.* 1. Mantel; 2. Beinkleid.
סַרְבָּלָא *x. m.* dass.
סַרְבָּלָא *x. m.* (σύρβουλον) Schuhzeug.
סַרְבָן *h. m.* 1. widerspenstig; 2. zudringlich; 3. Widerspenstigkeit.
סָרְבָנָא (Nu 17, 25) *a. m.* dass.
סָרְבָנוּתָא *a. f., c. s.* סָרְבָנוּתָךְ Dt 31, 27 Widerspenstigkeit.
סַרְבֵּק *a., pt. pl. f.* מְסַרְבְּקָן Jes 3, 16 zwinkern.
סָרַג *h. Pi.* 1. mit Flechtwerk versehen; 2. wie bei Flechtwerk verfahren (mit Abwechslung, Unterbrechung); 3. umflechten. *Hitp.* überflochten sein.
סְרַג *a.* umflechten. *Pa.* satteln.
סָרָג *h. m.* Flechtarbeiter.
סֵרוּגל *h. m.* Liniieren.

סַרְגִּיד *h. m.* Zapfen, Zahn (am Schlüssel).
סִרְגֵּל *h.* liniieren.
סַרְגֵּל *a.* 1. dass.; 2. genau abpassen.
סַרְגְּלָא *x. f., pl.* סַרְגְּלִין (σαρδγαρον) Wagen.
סָרָד *h. m.* Flechtarbeiter.
סְרָדָא (Ex 38, 4) *a. m.* 1. Geflecht; 2. Vorhang.
סַרְדוּתָא *a. f.* Flechtwerk, Geflecht.
סַרְדְּיוֹט *x. m.* (στρατιώτης), *pl.* סְרַדְיוֹטוֹת 1. Soldat; 2. Feldherr.
סָרָה *h. f.* Abweichen.
סָרָה *h. Hi.* verderben, unwirksam machen.
סִרְהֵב *h.* aufdringen.
סַרְהֵב *a.* 1. *imp.* סַרְהֵיב Est II 6, 10 beeilen; 2. drängen. *Pass.* sich beeilen.
סַרְהֲבָנָא *a. m.* widerspenstig.
סָרְהֲבָנוּתָא *a. f.* Widerspenstigkeit.
סַרְהוֹבָא *a. m.* 1. eilig; 2. Eile.
סַרְהוֹבְיָא *a. m.* Eile.
סרוד l. סְרִיד.
סרודה l. סְרִידָה.
סְרוּתָא *a. m., c. s.* סְרוּתֵיהּ Jo 2, 20, l. mit MS סְרוּתֵיהּ, s. סְרוּתָא.
סַרְוָיָא *a. m.* aus Sarwa.
סְרוֹכָא *a. m., ind.* סְרוֹךְ Thr 3, 39 (MS סְרֵיךְ) Verdrehung.
סָרוֹק *h. m.* Hechler, Kämmer.
סְרוֹקִיתָא *a. f.* Hecheln, Kämmen (?).
סְרוּתָא *a. f., c.* סְרוּת Am 4, 10 Gestank.
סָרַח *h.* 1. herabhängen; 2. verletzen; 3. verderben; 4. sündigen; 5. stinken. *pt. pass.* סָרוּחַ 1. herabhängend; 2. Übelthäter; 3. verwesend, verdorben; 4. stinkend. *Ni.* stinkend werden, verwesen. *Hi.* 1. verletzen; 2. stinkend machen; 3. stinkend werden.
סְרַח *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּסְרַח Ex 26, 12 herabhängen lassen; 2. verwesen; 3. *pf.* 1 *sg.* סְרָחִית 2 S 24, 17 sündigen. *Pa.* herabhängen lassen. *Aph.* stinkend machen.

סֶרַח weibl. Personenname.
סִרְחָא (Ex 26, 12) *a. m.* Herabhängendes.
סִרְחָא *a. m.* übler Geruch.
סַרְחוֹן (סִרְחוֹן) *h. m.* 1. Verwesung; 2. Übelthat, Sünde.
סִרְחָן *h. m.* Übelthat, Sünde.
סַרְחָן *h. m.* Sünder.
סִרְחָנָא *a. m., ind.* סִרְחָן Gn 39, 23 Übelthat, Sünde.
סִרְחָנוּתָא *a. f.* dass.
סִרְחָנְתָא *a. f.* dass.
סָרַט *h.* einritzen. *Pi.* 1. zerkratzen; 2. tätowieren. *Ni. Hitp.* zerkratzt werden.
סְרַט *a. Pa. pt.* מְסָרֵט 1 S 21, 14 kritzeln.
סֶרֶט *h. m.* Abgerissenes (?).
סִרְטָא *a. m.* Einschnitt.
סַרְטָבָא Ortsname.
סִרְטוּט *h. m.* Liniieren.
סְרַטְיָא *x. f.* (στράτα), *pl.* סְרַטְיוֹת, *aram.* סְרַטְיָן Strasse.
סַרְטָן *h. m.* Krebs (das Sternbild).
סִרְטוֹן *x. m.* (συρτόν) Schlämmung.
סרטנה (Jelammed. Ar.)?
סְרֵי *a.* zehn (in den Zahlwörtern von 11—19).
סְרִי *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* סְרִיאוּ Ex 8, 10 stinken; 2. schlecht werden, verderben. *Aph.* 1. stinkend machen; 2. *pf.* 3 *pl.* אַסְרִיו Ct 1, 12 (MS אַסְרִיוּ) schlecht machen, verderben. *Itpe.* 1. verdorben werden; 2. Verderben anrichten.
סְרִי *h. m.* 1. Stinkendes; 2. Sünde.
סְרְיָא *a. m.* 1. stinkend; 2. schlecht.
סוּרְיָא *x. f.* (Συρία) Syrien.
סוריבטין l. סוּרְסְקִין.
סְרִיג *h. m.* Gitter.
סְרִיגָא *a. m.* Geflecht, Netz.
סְרִיגָה *h. f.* 1. Geflecht; 2. Gitter.
סְרִיגוּת *h. f.* Abwechslung.
סְרִיגְתָא *a. f.* 1. *pl. d.* סְרִיגָתָא Jer 48, 44 Geflecht, Netz; 2. Gitter.
סָרִיד *h. m.* Geflecht.
סְרִידָה *h. f.* dass.
סִרְיוֹן (Dt 3, 9) Name eines Berges.
סְרִיוּת *h. f.* Übelriechendes.
סַרְיוּתָא *a. f.* dass.
סְרִיטָה *h. f.* Einritzen.
סְרִיכָא *a. m.* Anklammern.
סִרְיָנָא *a. m., pl. d.* סִרְיָנַיָּא Jer 46, 4 Panzer.
סָרִיס *h. m.* Eunuch.
סָרִיסָא (Jes 56, 3, MS סָרִיסָאָה) *a. m.* dass.
סָרִיק *h. m.* Gehaltloser, Taugenichts.
סְרִיקָא *a. m.* 1. *pl. c.* סְרִיקֵי Koh 12, 11 leer; 2. Taugenichts.
סְרִיקָא s. שְׂרִיקָא.
סְרִיקָה *h. f.* Hecheln, Kämmen.
סְרִיקוּתָא I *a. f.* Kamm.
סְרִיקוּתָא II *a. f.* Leerheit.
סְרִיקִין *h. m. pl.* ein Gebäck.
סְרִיקְתָא *a. f.* Leerheit.
סְרַךְ I *a.* anhängen, haften. *Pa. Itpe.* dass.
סְרַךְ II (Thr 3, 9) *a.* verdrehen, verkehren. *Pa. inf.* סָרָכָא Thr 3, 36 (MS סָרָבָא) dass.
סֶרֶךְ *h. m.* 1. Anhaftung; 2. Nachahmung, Gewohnheit.
סִרְכָּא I *a. m.* 1. dass.; 2. Anhaftendes.
סִרְכָּא II *a. m., ind.* סְרַךְ Thr 3, 59 Verdrehung.
סרכא (SchirR 1, 6) l. סַדְנָא.
סָרְכָא *x. m., pl. c. s.* סָרְכוֹהִי Ex 5, 6 Befehlshaber, Fürst.
סַרְכּוּנָא *a. m.* Verdrehung.
סַרְכָּנָא *x. m.* Befehlshaber, Fürst.
סַרְמְטִי *h. m.* (vgl. Σαρματία) Sarmat.
סַרְמַטְיָא *x. f.* (Σαρματία) Name eines Landes.
סרמיטין l. סַמִּיפִין, s. סִימָס.
סרמיסין, סרימיסין l. פְּרִימִיפִין, s. פְּרִימְסָא.
סוּרְמְקִי männl. Personenname.
סִידוֹן *x. m.* (σάρον) Unrat.
סַרְנָא *a. m.* Achse.

סְרוּנְגְּיָא, סְרוּנְגִּין Ortsname.

סַרְנוּקָא *v. m.* Ersticken.

סִירוֹנִית *x. f.* (Σειρήν) mythische Seejungfrau.

סְרוּנְכֵּי *h. m.* Erstickung.

סַרְנֵק *a.* ersticken lassen.

סָרַס *h. Pi.* 1. castrieren; 2. (einen Bibeltext) umstellen, verstellen. *Pu.* umgestellt werden. *Hitp.* 1. castriert werden; 2. umgestellt werden; 3. zerstört werden.

סְרַס *a. Pa.* dass. *Itpa.* zum Beischlaf unfähig werden.

סַרְסוּר *h. m.* Makler, Unterhändler.

סַרְסוּרָא *a. m.* dass.

סוּרְסְטִין *x.* (συριστί) auf syrisch.

סוּרְסִי *h. m.* (σύρος) syrisch.

סוּרְסָיָא *a. m.* dass.

סַרְסְיָא *a. m.* Bedienter.

סוּרְסִין *x. m.* ein Gebäck.

סִרְסֵר *h.* makeln, Unterhändler sein.

סַרְסֵר *a.* dass.

סִרְסָרוּת *h. f.* Unterhandel, Vermittelung.

סָרָף *h. m.* Harz.

סָרַף *h. Pi.* mit Harz bestreichen.

סָרָפָא, סְרָפָא *a. m., pl. d.* סְרָפַיָּא Ez 1, 8 Seraph.

סרפינס l. סְלַפְּנְגֵּס.

סַרְפּוּנָה (?) *x. f.* Name einer Bohnenart.

סְרָאפִּס, סְרָפִּס (Σάραπις) Name einer Gottheit.

סָרָק *x. m.* (συρικόν) rote Farbe, Schminke.

סרק. סרקון (jTaan 64ᵇ) l. סְקָרִין, s. סִיקָר.

סָרַק I *x. Pi.* (vgl. συρικόν) rot färben.

סָרַק II *h.* 1. kämmen; 2. hecheln.

סָרַק III *h., pt. pass.* סָרוּק 1. leer, unfruchtbar; 2. unnütz.

סְרַק I *a., pt. pass. pl.* סְרִיקִין Jes 19, 9 (MS סְרָקִין) 1. kämmen; 2. hecheln. *Pa.* dass.

סְרַק II *a.*, s. סְרִיקָא. *Pa.* ausleeren.

סרק l. סְדַק.

סְרָק *h. m.* Leerheit, Unfruchtbarkeit. אִילַן ס׳ Baum ohne essbare Frucht.

סָרָקָא *a. m., ind.* סְרָק Ct 2, 3 dass.

סַרְקָאָה *a. m.* Saracene.

סִירִיקָא Ortsname.

סֵירִיקִי *x. f.* (σηρική) Seidenweberei.

סירקי l. סִידְקִי.

סַרְקִי *h. m.* Saracene.

סרקי (EchR 1, 15) l. סְלָתָא.

סַרְקִיתָא *a. f.* Kamm.

סֵירִיקוֹן *x. m.* (σηρικόν) seiden.

סְרַקְאנֵי (Ὀστρακάνη) Ortsname.

סָרַר *h.* widerspenstig sein.

סְרָרוּת *h. f.* Würde, Amt.

סְרָרוּתָא *a. f., c. s.* סְרָרוּתְהוֹן Koh 11, 3 1. Herrschaft; 2. herrisches Wesen.

סָרְתָא *a. f.* Gerste.

סָתָא (Jes 27, 8) *a. f.* Sea. S. סָאתָא.

סתי (EchR 1, 15) l. סְחוּתָא.

סתידראות (Ab. R. Nath. 31)?

סְתָו *h. m.* Winter.

סִתְוָא (Gn 8, 22) *a. m.* dass.

סִתּוּם *h. m.* Verschluss.

סְתוּמָה *h. f.* Abschnitt ohne neuen Zeilenanfang.

סְתָוָנִית *h. f.* Winterfrucht.

סַתּוֹר *h. m.* Zerstörer.

סַתּוֹרָא *a. m.* dass.

סַתּוֹרִיתָא *a. f.* Zerstörung.

סִתּוּת *h. m.* 1. Behauen; 2. Hauschutt.

סְתִימָה *h. f.* Verschliessen, Verstopfen.

סְתִימְתָאָה *a. m.* Autor einer anonymen Tradition.

סְתִירָה I *h. f.* Verbergen.

סְתִירָה II *h. f.* Zerstören.

סָתַם *h.* 1. verschliessen, verstopfen; 2. verbergen, unbestimmt lassen. *pt. pass.* סָתוּם ohne nähere Bezeichnung, anonym. *Pi.* dass. *Ni. Hitp.* verschlossen werden, verstopft werden.

סְתַם *a.* 1. *pt. pass. pl. f.* סְתִימָן Ez 41, 16 verschliessen; 2. anonym mitteilen. *Pa.* 1. verstopfen; 2. verbergen. *Itpa.* 1. *pf.* אִסְתַּתִּים (!) Thr 3, 8 verschlossen werden; 2. hinfällig werden.

סְתָם *h. m.* 1. verschliessend; 2. unbekannt, unbestimmt; 3. anonym.

סְתָמָא *a. m.* 1. schlechtweg, ohne weitere Hinzufügung; 2. anonym.

סְתַק *a.* spalten.

סִתְקָתָא *a. f.* Spalt.

סָתַר I *h. Pi.* verheimlichen. *Hi.* verbergen. *Hitp.* sich verbergen.

סָתַר II *h.* 1. niederreissen, umstossen; 2. auflösen; 3. widersprechen. *Hitp.* sich auflösen.

סְתַר I *a. Pa. pt. pl. f.* מְסַתְּרָן Jes 65, 16 verbergen. *Itpa. pt.* מִסְתַּתַּר Koh 7, 12 sich verbergen.

סְתַר II *a., ipf.* 2 *pl.* תִּסְתְּרוּן Dt 7, 5 (MS תִּתְרְעוּן), *inf.* מִסְתַּר Jer 1, 19 zerstören, niederreissen. *Pa.* auflösen, verwirren. *Itpa.* niedergerissen werden.

סֵתֶר *h. m.* 1. Verborgenheit; 2. Geheimnis.

סִתְרָא (Dt 13, 7) *a. m.* dass.

סִתְרָה *h. f.* Verborgenes.

סִתְרִיאֵל männl. Personenname.

סָתַת *h. Pi.* behauen.

סַתָּת *h. m.* Steinmetz.

ע

ע 1. der 16. Buchstabe des hebräischen Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 70.

עאל s. עֲלַל.

עָאנָא s. עָנָא.

עָאתָא *a. f.* Unheil.

עָב I *h. m.* 1. dick; 2. dicht.

עָב II *h. m.* 1. Wolke; 2. Ledersack.

עב s. עוּב.

עֻבָּא I *a. m.* Gezweig.

עֻבָּא II *a. m.* 1. Schoss; 2. Busen (auch des Gewandes).

עִבֵּב *h. Pi.* dicht machen.

עֲבָבִית *h. f.* Fieberschauer.

עֲבָבִיתָא *a. f.* dass.

עָבַד *h.* 1. dienen, Dienst thun; 2. verehren (von einer Gottheit). *Ni.* 1. verehrt werden; 2. gegerbt werden; 3. ausgeführt werden. *Pi.* bearbeiten, bes. gerben. *Hi.* arbeiten lassen. *Hitp.* ausgeführt werden.

עֲבַד (Gn 1, 7) *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אַעְבֵּיד Ex 32, 10 thun, machen, verrichten; 2. *inf.* מַעְבַּד Ex 31, 4 arbeiten, verarbeiten, zurichten; 3. *pt.* עָבֵיד Gn 1, 11 hervorbringen; 4. einsetzen; 5. sich befinden; 6. sich verhalten. *Pa.* 1. *pt. f.* מְעַבְּדָא Gn 49, 15 hervorbringen; 2. bearbeiten. *Itpe.* אִתְעֲבֵיד, אִיעֲבֵד, *ipf.* יִתְעֲבֵיד Gn 29, 26 1. gethan werden, gemacht werden; 2. werden; 3. *pf.* 3 *pl. f.* אִתְעֲבִידָא Dt 33, 17 geschehen. *Schaph.* s. שַׁעְבֵּד.

עֶבֶד *h. m.* Sklave, Knecht.

עַבְדָּא *a. m., ind.* עֲבַד Gn 9, 25 1. dass.; 2. Anbeter.

עֲבָדָא s. עוּבְדָא.

עֲבָדָה *h. f.* der zur Entwickelung einer Pflanze nötige Raum.

עַבְדוּת *h. f.* Knechtschaft.

עַבְדוּתָא (Ex 13, 3) *a. f.* dass.

עַבְדָּן *h. m.* Gerber.

עַבְדִּקְנָא *a. m.* dickbärtiger.

עָבָה *h. Ni.* dick werden. *Pi.* dicht machen. *Pu. pt.* dicht gedrängt. *Hi.* dicht werden.

עִבּוּד *h. m.* Bearbeiten, Gerben.

עֲבוֹדָה *h. f.* 1. Dienst; 2. Feldarbeit; 3. Opferdienst, Tempeldienst. ע׳ זָרָה Götzendienst, Götze; 4. Opferdiensteinkommen; 5. Bezeichnung einer Bitte im Achtzehngebet.

עבוז l. עֲכוּז.

עבום s. עֲבִים.

עֲבוּט *h. m.* Pfand.
עֲבוּפָא *a. m., ind.* עֲבוּף Dt 12, 2 dichtbelaubt.
עֲבוּפִיא *a. m.* dass.
עִבּוּר *h. m.* 1. Reise; 2. Schwängerung, Schwangerschaft; 3. Einschaltung, Intercalation. חֹדֶשׁ הָעִ׳ Schaltmonat; 4. Einverleibtes; 5. Schwinden; 6. Ergehen.
עָבוּר I, עֲבוּר *h. m.* Getreide.
עֲבוּר II *h.* בַּעֲ׳ wegen, um — willen.
עִבּוּרָא *a. m.* 1. Schwängerung. *pl.* עִבּוּרִין Schwangerschaft; 2. *c.* עִבּוּר 1 S 20, 27 Einschaltung, Intercalation.
עֲבוּרָא (Gn 44, 1), עִבּוּרָא *a. m., c.* עֲבוּר Gn 27, 28, עֲבוּר Dt 23, 20 Getreide.
עֲבוֹרָא *a. m.* 1. Reisender; 2. Übertragender.
עֲבוֹת *h. m., pl.* עֲבוֹתוֹת 1. Zugseil; 2. Lenkseil.
עָבוֹת *h. m.* dichtbelaubt.
עֲבַט *a. Itpe.* gepfändet werden.
עֶבֶט *h. m.* Traubenbehälter.
עֳבִי *h. m.* 1. Dicke; 2. dicke Stelle; 3. dick; 4. Ledersack.
עֲבְיָא *a. m.* dick.
עֻבְיָא *a. m.* 1. *c.* עוֹבִי 1 K 7, 46 Dichtheit, Dicke; 2. Bedeckung.
עֲבִידָה *h. f.* Handlung.
עֲבִידְתָא *a. f.* 1. Lv 11, 32 Arbeit, Geschäft; 2. Waare; 3. Dienst.
עֲבִיט *h. m.* 1. Traubenbehälter; 2. Kamelsattel; 3. Behälter für Urin.
עֲבִיטָא *a. m.* Kamelsattel.
עֲבִיצָא *a. m.* süsse Mehlspeise.
עביר l. עֲכִיר.
עֲבִירָה *h. f.* Durchgehen.
עֲבֵירָה *h. f.* 1. Übertretung, Sünde; 2. insbes. Buhlerei.
עֲבֵירְתָא *a. f., c.* עֲבֵירַת Dt 23, 15 dass.
עבוסמי l. סְבַסְמֵי.
עֲבַץ *a.* erblassen.
עֲבָצָא (Nu 31, 22, MS אֲבָצָא) *a. m.* Zinn.

עָבַר *h.* 1. vorübergehen; 2. hingehen; 3. vergangen sein. לְשֶׁעָבַר in der Vergangenheit; 4. vorangehen; 5. übertreten. *Ni.* übertreten werden. *Pi.* 1. überschreiten; 2. trächtig, schwanger werden; 3. einverleiben; 4. einschalten, interkalieren; 5. ergehen lassen. *Pu.* 1. beseitigt werden; 2. *pt.* schwanger; 3. *pt.* interkaliert. שָׁנָה מְעֻבֶּרֶת Schaltjahr. *Hi.* 1. vorübergehen; 2. vorüberführen; 3. beseitigen, entfernen. *Hitp.* 1. geschwängert werden, schwanger sein; 2. interkaliert werden; 3. einverleibt werden.
עֲבַר (Gn 33, 3) *a., ipf.* יַעֲבַּר Dt 24, 5 1. vorübergehen; 2. einhergehen; 3. überschreiten, übersetzen; 4. überkommen, treffen; 5. übertreten. *Pa.* 1. übergehen; 2. hinüberführen; 3. beseitigen; 4. schwanger werden; 5. schwängern; 6. *pt. pl.* מְעַבְּרִין Ct 7, 5 interkalieren. שַׁתָּא מְעַבַּרְתָּא Schaltjahr. *Aph. pf.* 3 *pl.* אַעֲבָּרוּ Ex 36, 6 1. vorüberführen, vorbeigehen lassen; 2. darbringen; 3. durchgehen lassen; 4. wandern lassen; 5. übertragen. *Itpe. inf.* אִתְעֲבָרָא Ez 47, 5 durchschritten werden. *Itpa.* 1. geschwängert werden; 2. besänftigt werden.
עֵבֶר *h. m.* 1. Seite; 2. מֵעֵבֶר לְ jenseits.
עִבְרָא (Ex 28, 26) 1. Seite, Gegend. מִתְּרֵין עִבְרֵיהוֹן Ex 32, 15 von beiden Seiten; 2. לְעֵיבַר Dt 30, 13, מֵעִבְרָא לְ Nu 34, 5 jenseits.
עַבְרָא (Ex 26, 28) *a. m.* Riegel.
עִבְרָאָה I (Gn 14, 13) *a. m.* Hebräer.
עִבְרָאָה II *a. m., pl. d.* עִבְרָאֵי Nu 27, 12 jenseitige Gegend.
עֻבָּרָה *h. f.* Schwangere.
עֶבְרָה *h. f.* Zorn.
עֲבָרָה *h. f.* 1. Durchgehen; 2. Vorübergehen; 3. Aufhören.

עֲבֵרָה s. עֲבֵירָה.
עִבְרִי h. m. 1. Hebräer, Israelit; 2. hebräisch.
עַבְרָיָן h. m. Übertreter.
עַבְרָיְנָא a. m. dass.
עִבְרִית h. f. 1. hebräisch; 2. hebräische Sprache.
עֻבָּרֶת h. f. Schwangere.
עֻבָּשׁ h. m. Mispel (?).
עֲגִבְאָה s. עֲגִיבָאָה.
עַגְבָה h. f. Hinterbacke.
עָגוֹל s. עָגִיל.
עָגוֹל h. m., f. עֲגֻלָּה rund.
עִגּוּל h. m. 1. Kreis; 2. Laib, runde Masse; 3. Pressstein der Kelter.
עִגּוּלָא a. m. 1. Kreis; 2. Laib, runde Masse.
עִגּוּנָא a. m. Eheverhinderung (einer Frau, bei welcher der Tod des Gatten wahrscheinlich, aber nicht hinreichend bewiesen ist).
עֲגִיבָאָה a. m., pl. d. עֲגִיבָאֵי Ez 47, 16 eine Völkerschaft.
עָגִיל h. m. 1. Kreis; 2. männl. Personenname.
עֲגִילָא a. m., pl. עֲגִילִין Ez 23, 24 Schild.
עֲגִישָׁא a. m. stössig.
עָגַל h. einen Kreis ziehen. Ni. rund werden. Pi. 1. rollen, wälzen; 2. einen Kreis ziehen. Hi. abrunden. Hitp. 1. sich wälzen; 2. rund werden.
עֲגַל a. rund sein. Pa. 1. rund machen; 2. umwickeln. Itpe. rund sein.
עֵגֶל h. m. Kalb.
עֲגַל a. בְּעֲ׳, בַּעֲגַלָא Est II 1, 1 alsbald, in Eile.
עִגְלָא (Ex 32, 24) a. m., ind. עֵגֶל Lv 9, 3 Kalb. עֵין עִגְלָא Ex 28, 19 ein Edelstein.
עֲגַלְגּוֹלֶת h. f. rund.
עֶגְלָה h. f. Kalbe.
עֶגְלָה Ortsname.
עֲגָלָה h. f. 1. Wagen; 2. ein Sternbild im Tierkreis.

עֶגְלְתָּא I (Dt 21, 4) a. f. weibl. Kalb.
עֲגַלְתָּא II a. f. 1. pl. עֲגָלָן Gn 45, 19 Wagen; 2. ein Sternbild im Tierkreis; 3. Becken.
עָגַם h., pt. pass. עָגוּם 1. gelähmt; 2. betrübt.
עֲגַם a., pt. pass. pl. f. עֲגִימָן Ru 1, 13 (fehlt im MS) betrübt.
עָגְמָה h. f. Betrübnis.
עוֹגִין x. m. (ὄγκινος) Anker.
עָגַן h. 1. einschliessen, zurückhalten; 2. eine Frau verhindern, eine neue Ehe einzugehen.
עֲגַן a., ipf. 3 pl. יַעַגְנוּן Jes 24, 22 (MS יגוגונון), pt. pass. pl. עֲגִינִין Jes 42, 7 einschliessen, zurückhalten. Pa. einschliessen (eine Frau verhindern, eine neue Ehe einzugehen). Itpe. eingeschlossen werden (an Eingehung einer neuen Ehe gehindert werden).
עֲגָנָא (Jes 24, 22, MS עִגְנָא) a. m., c. s. עֲגָנְהוֹן Jes 42, 22 Einschliessung. בֵּית ע׳ Kerker.
עַגָּס h. m. Birne (*Pirus communis*).
עִגְעֵג h. wälzen.
עַגְעֵג a. dass.
עֶגְרוֹן s. אַגְרוֹן.
עֻגְתָא a. f., pl. אָגִין Kuchen.
עַד h. bis. עַד אֵימָתַי bis wann? עַד הֵיכָן bis wohin? עַד כָּאן bis hierher. עַד שֶׁ 1. als schon; 2. bis; 3. anstatt dass. עַד שֶׁלֹּא 1. als noch nicht; 2. bevor, ehe. עַד כְּדֵי שֶׁ bis. עַד כְּדֵי שֶׁלֹּא so lange noch nicht, ehe.
עַד (Lv 23, 16) a. bis. מִן — עַד Ex 22, 3 von — bis. עַד לָא Gn 2, 5 noch nicht. עַד כְּעַן Gn 43, 28, עַד כְּדוּן, עַד הָאִדְּנָא, עַד הַשְׁתָּא bis jetzt. עַד אִמַּתִי Ex 10, 3 wie lange? עַד כָּא Gn 22, 5 hierher. עַד דְּ 1. Gn 29, 9 während; 2. Gn 29, 8 bis; 3. Nu 35, 12 ehe. עַד מָא Nu 24, 22 bis. עַד לָא Gn 45, 28, עַד דְּלָא ehe.
עַד h. m. Beute.

עֵד *h. m.* 1. Zeuge; 2. Tuch zur Feststellung der Menstruation (wohl mit absichtlichem Anklang an עִדִּים).

עֲדָא *a. f.* diese, das.

עֲדָא (Gn 15, 17) *a.* 1. vorübergehen, hindurchgehen; 2. *ipf.* יַעְדֵּי Gn 49, 10 sich entfernen, weichen; 3. *inf.* מֶעְדֵּי Jes 10, 6 wegnehmen, erbeuten, plündern. *Pa.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* עַדִּיאַת Gn 4, 1 schwanger werden; 2. entfernen; 3. erbeuten. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תַּעְדֵּי Gn 27, 40 wegnehmen, entfernen; 2. aufheben; 3. schwanger werden. *Ittaph.* אִתַּעֲדָא Lv 4, 31 entfernt werden.

עֲדָאָה (Nu 31, 11) *a. m., ind.* עֲדֵי Dt 20, 14, Jes 33, 23 Beute.

עַדְבָא (Lv 16, 8) 1. Los; 2. Anteil.

עֲדַד (?) *h.* zerreissen (?).

עדד s. עֲדַד.

עָדָה *h. Hi.* wegnehmen. *Ho.* weggenommen werden.

עֵדָה I *h. f.* 1. Versammlung; 2. Gemeinde.

עֵדָה II *h. f.* Zeugnis.

עַדְוָא *a. m., c. s.* עַדְוֵיהּ Ct 8, 11 Anteil. S. עַדְבָא.

עִדּוּי *h. m.* Empfängnis, Schwangerschaft.

עִדּוּיָא *a. m.*, auch *pl.* עִדּוּיִין, *c. s.* עִדּוּיַיכִי Gn 3, 16 dass.

עִדּוּנִים *h. m. pl.* 1. Wohlleben; 2. Geschmeidigkeit.

עִדּוּר *h. m.* Behacken, Aushacken.

עֵדוּת *h. f.* 1. *pl.* עֵדְיוֹת Zeugnis; 2. *pl.* Name eines talmud. Traktats; 3. Zeichen der Jungfrauschaft.

עֲדִי männl. Personenname.

עֲדִי *h. m.* Schmuck.

עֲדִי s. עֲדָאָה.

עֲדִי *a. m. pl.* (?) diese.

עֲדֵי *h. a.* מִבַּלְעֲדֵי ohne, ausser.

עֲדַיִן *h.* noch immer.

עֲדַיִן *a.* dass.

עדיין (Gn JII 6, 6) l. nach JI עֲדַיִן = אֲדַיִן, s. דִּין.

עֲדִינָא *a. m.* Deckel.

עָדִיף *h. m.* freigebig.

עֲדִיפָא *a. m.* vorzüglicher, besser.

עֲדִירָה *h. f.* Umhacken.

עֲדִישָׁא weibl. Personenname.

עֲדִיתָא *a. f.* 1. *c.* עֲדִית Thr 2, 2 Schmuck; 2. Beute.

עֲדִיתָא (Lv 13, 6) *a. f., ind.* עֲדִיָא (!) Lv 13, 2 Schorf.

עֲדָל *h. m.* Pfefferkraut (*Lepidium latifolium*).

עֲדָלָא *a. m.* dass.

עֲדֻלָּמָאָה (Gn 38, 20) *a. m.* aus Adullam.

עדילרין s. עַרְדְּלִין.

עָדַן *h. Pi.* 1. schmiegen, geschmeidig machen; 2. anmutig machen; 3. ergötzen. *Pu. pt.* wohlgepflegt. *Hi.* anmutig machen. *Hitp.* 1. geschmeidig werden; 2. sich ergötzen.

עֵדֶן *h.* Ortsname. גַּן עֵדֶן Paradies, Ort der Seligen.

עֵדֶן (Gn 2, 8) *a.* Ortsname. גִּנְּתָא דְעֵדֶן Jo 2, 3 Paradies, Ort der Seligen.

עֹדֶן *h. m., pl.* עֲדָנִין Menstruation.

עִדָּנָא (Gn 38, 1) *a. m.* Zeit. עִדָּן בְּעִדָּן Gn 24, 55 ein Jahr. כְּעִדָּן Gn 18, 14 übers Jahr. הָעִדָּנָא jetzt.

עָדַף *h.* überschiessen, mehr sein. *Hi.* mehr thun.

עֲדַף *a., pt. pass.* עֲדִיף besser, vorzüglicher.

עֻדְפָּא *a. m.* 1. Mehrbetrag; 2. Vorzug.

עֲדַק *a. Pa.* andrücken.

עֶדֶק *h. m.* Wulst.

עדקין (bSanh 11ª) l. דְּעַדְקִין, s. דְּעַדְקָא.

עַדְקִין (Ez 27, 19, MS viell. עַרְקִין) l. עַרְקִין, s. עַרְקָא.

עָדַר I *h.* 1. hacken; 2. aushacken, jäten. *Pi.* hacken, behacken. *Ni.* gehackt werden.

עָדַר II *h. Ni.* wegbleiben.

עֲדַר I *a.* aufhacken, picken. *Pa.* dass.

עֲדַר II *a.* helfen. *Itpe.* Hilfe erhalten.
עֵדֶר *h. m., pl.* עֲדָרִים, עֲדָרוֹת 1. Herde; 2. Schar; 3. Hürde. מִגְדַּל עֵדֶר Ortsname.
עֶדְרָא (Gn 32, 16) *a. m.* dass.
עודרא l. עוּדְרָא.
עֲדַרְסְקָא *x. f.* (ὑδρίσκη) kleiner Krug.
עֲדָשָׁה *h. f., pl.* עֲדָשִׁין 1. Linse; 2. Becken; 3. Wagschale; 4. die Unterlage für den Rollstein der Ölpresse.
עֲדְתָא *a. f.* Gemeinde, Versammlung.
עֲוָא I *a. Pa.* schreien, lärmen.
עֲוָא II *a.* abweichen. *Aph.* sich vergehen. *Itpe.* Unrecht erfahren.
עַוָּאָה *a. m., pl. d.* עַוָּאֵי Dt 2, 23 Iwwiter.
עוֹב *h. m., pl.* עָבִים Balken.
עוֹבִי 1. s. עֳבִי; 2. s. אֲבִיָּא.
עוּבָדָא (Ex 32, 16) *a. m., ind.* עוֹבָד Ex 28, 6 1. That, Werk; 2. Ereignis.
עוּבַדְתָּא (Gn 33, 14 Sab., MS עֲבִידְתָא) *a. f.* Erarbeitetes.
עוֹבֵר *h. m.* Reisender.
עוּבָּר *h. m.* Fötus, Embryo.
עוּבְרָא (Ct 7, 3, MS עֻבְרָא) *a. m.* dass.
עוּבַרְתָּא I (Nu 13, 23) *a. f., pl.* עוּבְרָן Ez 17, 6 *c. s.* עֻבְּרָתֵיהּ Ho 14, 6 Soc 59 Zweig.
עוּבַרְתָּא II (Gn 33, 14, MS עֲבִידְתָא) *a. f.* Zug.
עוּבַרְתָּא *a. f.* Zorn.
עוּג *h.* einen Kreis ziehen.
עוּגָה *h. f.* 1. Kreis; 2. *pl.* עֻגוֹת auf Kohlen gebackner Kuchen; 3. *pl.* עוּגִיּוֹת Bewässerungsgraben.
עוּגִיתָא *a. f., c.* עוּגִית Ez 17, 7 Bewässerungsgraben.
עוּגָל *h. m.* Becken.
עוּד *h. Hi.* 1. bezeugen; 2. als stössig erklären. *Ho. pt.* מוּעָד als stössig erklärt. *Pil.* aufrichten.
עוֹד *h.* noch. וְלֹא עוֹד אֶלָּא nicht nur, sondern auch. מִבְּעוֹד während.
עוֹד (Gn 7, 4) *a.* 1. noch. לָא — עוֹד Gn 17, 5 nicht mehr; 2. Gn 4, 25 wieder. בְּעוֹד דְּ während noch.

עוּדְרָא *a. m.* Flock Wolle.
עודה (jJeb 3[c]) l. עֵירָה, s. עֲרָה.
עוּדָה *h. f.* Gurtband.
עוֹדֵף *h. m.* Überschuss.
עָוָה *h.* verkehrt handeln. *Pi.* verkehren, zerstören.
עֲוּוּת *h. m.* Beugen, Krümmen.
עוֹז I *h. m.* Stärke.
עוֹז II *h. m.* eine Adlerart.
עֲוְיָא *a. m.* 1. Schlange; 2. männl. Personenname.
עֲוָיָא *a. m., pl.* עֲוָיָן Lv 22, 16 Vergehung.
עֲוִילָא *a. m.* Knabe (*arab.*).
עֲוִירָא *a. m.* 1. Ex 4, 11 blind; 2. Blindheit; 3. männl. Personenname.
עֲוִית *h. f.* Krampf.
עוֹל *h. m., pl.* עֻלִּין Joch.
עוּל (= עֲלַל) *a., pt.* עָאֵיל Thr 1, 4, עָיֵיל 1. hereingehen; 2. eintreten. *Pa.* hineinbringen. *Itpa.* sich hineinbegeben. S. עֲלַל.
עֲוֵל *h. Pi.* unrecht handeln.
עָוֶל *h. m.* Unrecht.
עַוְלָא (Dt 32, 4) *a. m.* dass.
עַוְלָא *a. m., pl. d.* עַוְלַיָּא Ze 3, 5 (MS עוּלַיָּא) gottlos.
עוּלָא *a. m.* Säugling.
עוּלָה *h. f.* Mädchen.
עַוְלָה *h. f.* Unrecht, Übelthat.
עוֹלָה *h. f.* Brandopfer.
עוֹלָל *h. m.* Kind.
עוֹלָלָה, עוֹלֶלֶת *h. f.* Nachlese (im Weinberg).
עוּלָלְתָּא *a. f., pl.* עוּלְלָן Ob 5 dass.
עוֹלָם *h. m., pl.* עוֹלָמִים, עוֹלָמוֹת 1. Aeon, Periode; 2. Weltzeit; 3. Welt; 4. Ewigkeit. לְעוֹלָם 1. stets, auf immer; 2. immerhin. מֵעוֹלָם jemals.
עוֹלָמִית *h.* auf ewig, für immer.
עַוְלְתָא *a. f.* Gottlosigkeit, Ungerechtigkeit.
עוֹמֶס *h. m.* Last.
עוֹמֶק *h. m.* Tiefe.

עֹומֶר I *h. m.* 1. Garbe; 2. Erstlingsgarbe.

עֹומֶר II *h. m.* ein Hohlmass (1/10 Epha).

עָוֹן *h. m., pl.* עֲוֹנוֹת Sünde. עָוֹן גִּלָּיוֹן Verdrehung von εὐαγγέλιον.

עוֹנֶג *h. m.* Ergötzen.

עוֹנָה I *h. f.* 1. der 24. Teil einer Stunde; 2. zwölf Stunden; 3. Zeit, bestimmte Zeit; 4. eheliche Pflicht; 5. l. עֵינָה.

עוֹנָה II *h. f.* Faden, Strick.

עוֹנִי (עֳנִי) *h. m.* Armut.

עֲוָנְיָא Ortsname.

עוֹנִיתָא s. אוֹנִיתָא.

עוֹנֶשׁ *h. m.* 1. Strafe; 2. Verbrechen.

עוֹנְתָא I *a. f.* 1. Zeit, Stunde; 2. *c. s.* עוֹנְתַהּ Ex 21, 10 (MS עֻנְתַהּ) eheliche Pflicht.

עוֹנְתָא II *a. f., pl. c. s.* עוֹנָתַיהּ Ho 10, 10, l. עֵינָתַיהּ, s. עֵינָא.

עוּף I *h.* 1. fliegen; 2. flackern. *Pil.* flattern.

עוּף II *h.* erschöpft sein.

עוּף I *a., ipf.* 3 *sg.* תֵּיעוּף Dt 4, 17 (nicht im MS) fliegen.

עוּף II *a.* 1. doppelt sein; 2. *ipf.* 2 *sg.* תֵּיעוּף (wie von עֲפַף) Ex 26, 9, *pt. pass.* עִיף Ex 28, 16 doppelt legen. *Pa.* doppelt legen, verdoppeln. S. עֲפַף.

עוֹף *h. m.* 1. *pl.* עוֹפוֹת Vogel; 2. Geflügel.

עוֹפְא (Ze 1, 10) l. mit MS עוֹפְלָא.

עוֹפֶל ein Stadtteil von Jerusalem.

עוֹפֶר *h. m.* Jüngling.

עוֹפֶרֶת *h. f.* Blei.

עוּץ *a., pf.* 3 *pl.* עָצוּ Est II 7, 9 raten.

עוּק *a., pf.* 3 *sg. f.* עָקַת Gn 32, 7, 1 *sg.* עָקִית Gn 27, 46 1. eng sein; 2. bedrängt sein; 3. Angst haben. *Aph. pf.* 3 *pl.* אַעִיקוּ Gn 49, 23 1. bedrängen; 2. quälen; 3. Angst haben. *Itpe. Itpa.* bedrängt sein.

עָוֶק *h. m.* Sprosse.

עוּקָה *h. f.* 1. Grube; 2. Schlund.

עוֹקֶץ *h. m.* 1. Spitze; 2. Stachel; 3. Stiel; 4. Brustwarze; 5. Ende des Rückgrats. *pl.* עֻקְצִין Name eines talmud. Traktats. עוֹקֶץ עַקְרָב eine Pflanze.

עוּר *h., pt.* עֵר wach, munter. *Ni.* 1. wachen, erwachen; 2. rege sein. *Hi.* reizen. *Ho.* gereizt werden. *Pil.* 1. wecken; 2. Totenklage anregen. *Hitpal.* erweckt werden. *Pilp.* 1. drängen; 2. Totenklage anregen. *Hitpalp.* aufgeregt werden.

עוּר *a., pt. f.* עָיְרָה Ct 5, 2 wecken. *pt.* עִיר wach. *Aph.* 1. *pf. c. s.* אַעֲרַנִי Sac 4, 1 Soc 59 wecken; 2. wach sein. *Pal.* (*Päl.*) *ipf.* יְעָרֵר Jes 9, 11 rege machen, wecken. *Itpe.* אִתְּעִיר, אִתְּעַר 1. *pf.* אִתְּעַר Gn 41, 7 erwachen; 2. sich erregen. *Ittaph. pf.* 3 *pl.* אִתְּעָרוּ Ct 7, 10 (MS אִתְּעֲרוּ) erweckt werden. *Palp.* 1. hin- und herwerfen; 2. wackeln.

עִוֵּר *h. Pi.* blind machen.

עַוֵּר *a. Pa. pt.* מְעַוֵּר Ex 23, 8 blind machen. *Itpa.* erblinden.

עִוֵּר *h. m.* blind.

עוֹר *h. m., pl.* עוֹרוֹת Fell.

עוּרָא *a. m.* Spreu.

עוֹרֵב *h. m.* Rabe.

עוֹרְבָא (Gn 8, 7) *a. m.* dass.

עוֹרַבְתָּא *a. f.* Rabenweibchen.

עוֹרַבְתִּי. בֵּי ע' Familienname.

עִוָּרוֹן *h. m.* Blindheit.

עוֹרֶף *h. m.* 1. Nacken; 2. Rückseite.

עוּשָׁף *h. m.* breite Schneide der Zimmeraxt.

עוֹשֶׁק *h. m.* Erpressung, Übervorteilung.

עוֹשֶׁר *h. m.* Reichtum.

עֲוָת männl. Personenname.

עוּת *h. Ni.* sich freuen (?).

עָוַת *h. Pi.* 1. verkrümmen; 2. verderben. *Hitp.* 1. gekrümmt werden; 2. verdorben werden.

עָוַת *a. Pa.* 1. krümmen, beugen; 2. *pt. pass. d.* מְעַוְּתָא Est 1, 1 (nicht MS) verderben.
עַוְתָא *a. m.* 1. krümmen; 2. Verderbtes.
עַוְתָא *a. m.* Verdorbener.
עַוְתְּנָא (?) *a. m.* dass.
עוֹתְנַי. כְּפַר ע׳ Ortsname.
עַז *h. m.* stark, hart. עַז פָּנִים frech, schamlos.
עֵז *h. m., pl.* עִזִּים Ziege.
עִזָּא *a. m.* 1. *ind.* עֵז Lv 22, 7, *pl.* עִזִּין Gn 15, 19 dass; 2. עִזָּא דְקַרְקְסָא Dreschschlitten.
עַזָּא *a. m.* eine Adlerart.
עַזָּא, עֲזָאֵל Name eines gefallenen Engels.
עֲזָאזֵל (Lv 13, 8, Abänderung von עֲזָאֵל) dass.
עָזַב *h.* verlassen. *Pi.* verlassen machen. *Hi.* Entlassung bewirken. *Ni. Hitp.* verlassen werden.
עֲזַב *a.* dass.
עִזְגַּדָּא *x. m.* Bote.
עִזָּה *h. f.* Ziege.
עַזָּה, עֻזָּה Name eines gefallenen Engels.
עֲזוּבָה weibl. Personenname.
עִזּוּז *h. m.* gewaltig.
עֱזוּת *h. f.* Härte, Hartes. ע׳ פָּנִים Frechheit, Schamlosigkeit.
עָזַז *h. Hi.* stark machen. הֵעֵז פָּנִים frech sein. *Hitp.* stark werden.
עֲזַז *a. Itpa.* stark werden.
עֲזָזֵיל s. עֲזָאזֵל.
עֻזִּי männl. Personenname (= עֲזַרְיָה).
עָזְיָא (Lv 11, 13), עֲזְיָא *a. m.* eine Adlerart.
עֻזִּיאֵל männl. Personenname.
עֲזִיבָה *h. f.* 1. Überlassen; 2. Verlassen.
עֲזִיבְתָא *a. f.* Zuvermeidendes, Hässliches.
עַזִּיזָא *a. m., pl. c.* עַזִּיזֵי Jes 7, 18 stark.
עַזִּיזוּתָא *a. f.* Härte. עַזִּיזוּת לִבָּא Starrsinn.
עֲזִיזְתָא *a. f.* dass.

עֲזִילָא *a. m., ind.* עֲזִיל Ex 35, 25 Gespinnst.
עֲזִיקָה *h. f.* bearbeitetes Feld (?).
עֲזַל *a., pt. f.* עָזְלָא Ex 35, 25 spinnen.
עַזְלָא *a. m.* Gespinnst.
עֲזַם *a. Aph.* abkneipen.
עָזַק I *h.* aufbrechen, aufhacken.
עָזַק II *h.* festhalten.
עֶזֶק I *h. m.* Wulst.
עֶזֶק II *h. m.* behackter Boden (?).
עִזְקָה *h. f.* dass. (?).
עִזְקְתָא *a. f.* 1. *pl.* עִזְקָן, *d.* עִזְקָתָא Ex 25, 24, עִזְקִין Ring; 2. *pl. d.* עִזְקַיָּא Jer 40, 1 Fessel; 3. Öffnung des Mastdarms.
עָזַר *h.* helfen.
עֵזֶר *h. m.* 1. Hilfe; 2. Gehilfe.
עֶזְרָא männl. Personenname.
עֻזְרָד l. עֻזְרָר.
עֻזְרָד l. עֻזְרָר.
עֶזְרָה *h. f.* Hilfe.
עֲזָרָה *h. f.* Heiligtumshof.
עֲזַרְיָה männl. Personenname.
עֻזְרָר *h. m.* Mispelart (*Crataegus Azarolus*).
עֻזְרָר *h. m.* eine Schilfart.
עֲזַרְתָּא *a. f., c.* עֲזָרַת 1 S 3, 3, *pl. c. s.* עֲזָרָתִי Sac 3, 7 Soc 59 (Paus.) Heiligtumshof.
עַטָּא s. עֵיטָא.
עָטָה *h.* umhüllen.
עִטּוּף *h. m.* Verhüllen.
עִטּוּר I *h. m.* Bekränzen, Schmücken.
עִטּוּר II *h. m.* Entfernen, Trennen.
עִטּוּשׁ *h. m.* Niesen.
עַטוּשְׁיָא *a. m.* aus Atuscha.
עֲטִי *h. m.* Verderben (?).
עָטְיָן männl. Personenname.
עֲטִין *h. m.* zum Mürbewerden hingelegte Olive.
עֲטִיף *h. m.* 1. Hülle, Umhüllung; 2. Gewand.
עֲטִיפָה I *h. f.* dass.
עֲטִיפָה II *h. f.* Verschmachten.

עֲמִירָא *a. m.* rauchend.
עֲמִישָׁה *h. f.* Niesen.
עמל (männl. Personenname) l. עֲגִיל (?).
עַמְלָא *a. m.* träge.
עַמְלוּתָא *a. f.* Trägheit.
עַמְלִין *x. m.* (κατάλυσις) Karawanserei.
עֲטַלֵּיפָא (Lv 11, 19) *a. m.* Fledermaus.
עֲטַלֵּף *h. m.* dass.
עַטְמָא, עִטְמָא *a. m., c. s.* עִטְמֵיהּ Est II 1, 2 Schenkel, Lende.
עָמַן *h.* Oliven aufhäufen (damit sie mürbe werden).
עמעמה (jSanh 20[c]) l. מַטְעֲמָא, s. טְעַם.
עָטַף I *h.* umnehmen, sich einhüllen. *Hitp.* sich einhüllen.
עָטַף II *h.* matt werden, verschmachten. *Hitp.* dass.
עֲטַף *a., pt.* עָטִיף 1 S 28, 14 umhüllen, verhüllen. *Pa. pf. c. s.* עַטְּפַנִי Jes 61, 10 (MS עַטְּפַנִי) verhüllen. *Itpa. ipf.* יִתְעַטַּף Lv 13, 45 sich einhüllen.
עֲטָף *h. m.* Hülle, Umhüllung.
עִטְפָּא *a. m.* 1. *c. s.* עִטְפֵּיהּ Ex 4, 6 Busen des Gewandes; 2. *c.* עֲטִיף Thr 2, 12 Busen des Menschen.
עָטַר *h.* umkränzen, schmücken. *Pi.* 1. dass.; 2. krönen. *Hitp.* 1. geschmückt werden; 2. sich krönen, schmücken.
עֲטַר I *a.* umringen. *Pa.* bekränzen, schmücken. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אִתְעַטַּרוּ Jo 2, 22 (MS אִתְעֲטָרוּ) geschmückt sein.
עֲטַר II *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* עֲטָרוּ 1 S 9, 7 aufhören; 2. entlassen; 3. abweichen. *Pa.* entfernen.
עֲטַר III *a.* rauchen.
עִטְרָא *a. m.* Trennung.
עֲטָרָה *h. f.* 1. Kranz; 2. Krone; 3. Gesims; 4. Einfassung; 5. Eichel des männlichen Gliedes; 5. Ring um die Warze der weiblichen Brust.
עֲטָרוֹת. עַ׳ דְּבוֹרָה (Ri 4, 5) Ortsname.
עִטְרָן *h. m.* Theer.

עִטְרָנָא *a. m.* dass.
עָטַשׁ *h.* 1. niesen; 2. Wind gehen lassen. *Pi. Hitp.* dass.
עֲטַשׁ *a.* dass.
עִיָּא männl. Personenname (= חִיָּא).
עֵיבָא (Ex 19, 9) *a. m.* 1. Dunkel; 2. dunkle Wolke.
עַיְבָא *a. m.* schuldig (= חַיָּבָא).
עֵיבָא *a. m.* Leiden (= כֵּיבָא).
עֵיבַר s. עִבְרָא.
עִיד *h. m.* Fest.
עִידָא *a. m.* dass.
עִידִית *h. f.* 1. normal, gut; 2. l. עִירִית.
עִיּוּן *h. m.* Beachten, Berechnung.
עִיּוֹן Ortsname.
עֵיוּקָא *a. m., ind.* עֵיוּק Jes 30, 6 (MS עֵיק) Bedrängnis.
עים (Tos Kil V) l. פִּיף.
עַיִט *h. m.* Raubvogel.
עֵיטָא *a. m., ind.* עֵיט Jer 17, 1 Griffel.
עֵיטִיתָא *a. f.* Rat.
עֵיטְתָא *a. f., ind.* עֵיטָא Koh 11, 3 dass.
עֵיל *a.* oben. לְעֵיל oben. מִלְּעֵיל, מֵעֵיל von oben, oben. עֵיל מִן Gn 22, 9, לְעֵיל מִן oberhalb von. עֵיל מִן Dt 28, 43 höher als.
עֵילָא *a.* לְעֵילָא nach oben. לְעֵילָא לְעֵילָא Dt 28, 43 immer aufwärts. מִלְּעֵילָא Dt 5, 8 von oben. וּלְעֵילָא Nu 1, 3 und darüber. לְעֵילָא מִן oberhalb von.
עִילָא, עִילָא *a. m., ind.* עִיל Sac 9, 9, *pl.* עִילֵי Gn 32, 15 (MS עִלֵּי) Eselsfüllen.
עֵילִיתָא, עֵילְתָא (für עַלִּיתָא, עִלְּתָא) *a. f.* Frevel. S. auch עִלְּתָא.
עֵילָם Volksname.
עֵילָמָאָה *a. m., pl. d.* עֵילָמָאֵי Jes 22, 6 aus Elam.
עֵילָמִי *h. m.* dass.
עֵילָמִית *h.* auf elamisch.
עים. עיימך (jJeb 6[c]) l. עִמָּךְ, s. עִם.
עיימא. אהן עיימא (jAbZ 40[d]) l. אָהֵן דְּעֵינָא.
עֵימָה *h. f.* Wocken (des Spinners).

עִיר *h. m.* wach.

עִיר *h. f., pl.* עֲיָרוֹת Stadt.

עִירָא *a. m.* wach.

עִירָא *a. m., ind.* עִיר Sac 9, 9 (MS עִיל) Eselsfüllen.

עִירְבְּרְבָא *a. m., pl.* עִירְבְרְבִין Nu 11, 4 Mischvolk.

עִירָה *h. f.* Wollflocke.

עִירוּב *h. m.* Vermengung. ע׳ פָּרָשִׁיּוֹת Vermengung von Schriftstellen. ע׳ תְּחוּמִין Vermischung der Sabbatsgebiete. ע׳ חֲצֵרוֹת V. der Häuser eines Hofes. ע׳ תַּבְשִׁילִין V. der Speisen zweier Tage. *pl.* עִירוּבִין Name eines talmud. Traktats.

עִירוּבָא I *a. m.* 1. dass.; 2. *pl.* עִירוּבִין Dt 22, 9 Mischgattung.

עִירוּבָא II *a. m., pl.* עִירוּבֵי שִׁמְשָׁא Sonnenuntergang.

עִירוּי *h. m.* Ausgiessen.

עִירוֹנִי *h. m.* Kleinstädter.

עִירוּעָא *a. m., ind.* עִירוּע 1 S 6, 9 Zufall.

עִירוּקָא *a. m.* Flucht.

עִירוּר *h. m.* Erwähnung eines Toten in Verbindung mit anderen.

עִירִי Ortsname.

עִירִית *h. f.* ein Futterkraut.

עִירָנִי *h. m.* Kleinstädter.

עירניה? (jBabB 16[d]), vgl. אוּרְנָא.

עִירָנִית (bEr 53[b])?

עִירָנִיתָא *a. f.* Bast?

עירורה (jEr 26[d])?

עִיתְלוּ (?) Ortsname.

עָכַב *h. Pi.* 1. verhindern; 2. warten. *Hitp.* 1. verhindert werden; 2. verweilen.

עָכַב *a. Pa. pf.* 3 *sg. f.* עַכִּיבַת Jes 34, 16 verhindern, aufhalten. *Itpa. pt.* מִתְעַכַּב Nu 11, 23 sich verweilen.

עַכָּבָה *h. f.* 1. Verhinderung; 2. Verbleiben; 3. Überbleibsel.

עַכָּבוּנִית *h. f.* eine Distelart (*Cynara*).

עַכָּבִית *h. f.* dass.

עַכָּבִיתָא *a. f.* Spinne.

עַיִן *h. f., du.* עֵינַיִם 1. Auge. עַיִן בְּעַיִן grade gegenüber; 2. Blick. טוֹב עַיִן uneigennützig, wohlwollend. ע׳ טוֹבָה, ע׳ יָפָה Wohlwollen. ע׳ רָעָה (auch nur הָעַיִן) neidischer Blick, Übelwollen. צַר עַיִן eigennützig, missgünstig. ע׳ צָרָה Missgunst; 3. Aussehen. בְּעֵינָן in ihrem ursprünglichen Zustand. כְּעֵין, מֵעֵין nach Art von; 4. runde Öffnung, Ring (an Geräten); 5. *pl.* עֲיָנוֹת Quelle; 6. Name des 16. Buchstaben im hebr. Alphabet.

עֵינָא (Ex 22, 2), עֵינָא *a. m.. pl.* עֵינִין Dt 29, 3 1. Auge; 2. Blick. עֵינָא בִישָׁא (auch nur עֵינָא) neidischer Blick, Übelwollen. פָּרָשׁוּת עֵינַיִם Gn 38, 14 Wegscheide; 3. Aussehen, ursprünglicher Zustand. כְּעֵין Dt 33, 28 nach Art von; 4. *pl.* עֵינָן runde Öffnung (an Geräten); 5. *pl.* עֵינָוָן Dt 8, 7, עֵינָן Quelle.

עַיֵּן *h. Pi.* 1. betrachten, nachdenken; 2. genau wiegen.

עַיֵּן *a. Pa.* betrachten, nachdenken.

עֵינְבּוּל Ortsname.

עֵינָה *h. f.* 1. Auge; 2. Quelle (?).

עֵינוּשׁ Ortsname.

עֵינוּתָא *a. f.* Quelle.

עינותא (Spr 7, 8) l. פְּנִיתָא.

עֵינְנָא *a. m.* grossäugig.

עִיסָּה s. עִסָּה.

עֵיסֶק (Gn 26, 20) Name eines Brunnens.

עָיֵף *h. m.* 1. ermüdet; 2. sich mühend.

עִיפָא (Gn 24, 65) *a. m.* Schleier.

עֵיפָא männl. Personenname.

עֵיצְתָא (Est II 1, 15) *a. f., ind.* עֵיצָא Dt 32, 28 1. Rat; 2. Plan.

עָיְקָא *a. m., c.* עָיק Ex 6, 9 Bedrängnis, Angst.

עַיְקָא *a. m.* Bedrücker.

עַיְקָא *a. m., f. c.* עַיְקַת Jes 54, 6 bedrängt.

עִיקָה *h. f.* Bedrängnis.

עָיְקְתָא *a. f.* dass.

עַכְּבְנִיתָא a. f. eine Distelart (*Cynara*).
עַכְבָּר h. m. Maus.
עַכְבְּרָא a. m. 1. pl. c. עַכְבְּרֵי 1 S 6, 4 dass.; 2. Ortsname.
עַכְבְּרִין, עַכְבְּרָיָא Ortsname.
עַכְבַּרְתָּא a. f. Maus.
עַכּוֹ Ortsname.
עִכּוּב h. m. 1. Verhinderung; 2. notwendige Bedingung.
עִכּוּבָא a. m. 1. dass.; 2. Hinhaltung.
עַכּוּבִיתָא I (Jes 59, 5) a. f. Spinne.
עַכּוּבִיתָא II (Jer 17, 6) a. f. eine Distelart (*Cynara*).
עַכּוּז h. m. Hinterteil.
עִכּוּל h. m. Angebranntes.
עכור (BerR 71) l. כִּיעוּר.
עכו״ם Abbreviatur für 1. עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת Gestirndienst; 2. עוֹבֵד כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת Sterndiener — aus Censurrücksichten in jüngeren Drucken besonders für עֲבוֹדָה זָרָה und גּוֹי, גּוֹיִם, גּוֹיָה.
עַכָּיָא a. m. aus Akko.
עָכִיר (?) h. m. ein Gerät der Ölpresse.
עֲכִירָה h. f. Aufrühren.
עָכַל h. Pu. pt. angebrannt. *Hitpa.* verzehrt werden.
עֲכַל a. Pa. verzehren. *Itpa.* verzehrt werden.
עַכְלָא a. m. ein Hohlmass (1/20 eines Kab).
עכליה (jAbZ 39[c]) l. פְּגַלְיָה.
עַכְמַי männl. Personenname.
עָכַן x. Pi. umwinden (?).
עֲכַן, עֲכִין x. m. (ἔχιδνα) Otter, Natter.
עַכְנָא, עֲכִינָא x. m. (ἔχιδνα) dass.
עַכְנַאי, עֲכִינַאי männl. Personenname.
עֶכֶס x. m. (ἔχις) Otter, Natter.
עכסילו (BerR 98) ?
עָכַר h. trüben. *pt. pass.* עָכוּר 1. trübe; 2. unglücklich. *Ni.* trübe werden.
עֲכַר a. 1. trüben; 2. *pf.* 2 *pl.* עֲכַרְתּוּן Gn 34, 30 betrüben. *pt. pass.* עֲכִיר 1. trübe; 2. unglücklich. *Itpe.* in's Unglück gestürzt werden.
עַכְשְׁבוּנִיתָא a. f. ein Geschwür.
עַכְשׁוּב h. m. eine Spinnenart (?).
עַכְשָׁיו (= עַד כְּשֶׁהוּא, vgl. a. עַד כְּדוּן) h. jetzt.
עַכְשְׁבוּנִיתָא s. עַכְשְׁמוּנִיתָא.
עַל h. 1. auf, über. עָלֶיךָ es liegt dir ob; 2. gemäss. בְּעַל פֶּה mündlich. בְּעַל כָּרְחוֹ gezwungen; 3. gegen; 4. zu, für; 5. wegen. עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה um wie viel mehr. עַל גַּבֵּי, עַל גַּב 1. auf, über; 2. neben, bei; 3. vermittelst, durch; 4. wegen. עַל יַד, עַל יְדֵי 1. durch; 2. anstatt, für; 3. bei, mit. עַל שׁוּם wegen. עַל שׁוּם שֶׁ, עַל שֶׁ weil. עַל מְנָת שֶׁ unter der Bedingung, dass. אַף עַל פִּי שֶׁ obgleich.
עַל (Gn 18, 24) a. dass. מֵעַל Gn 4, 14 von. מֵעַל לְ Gn 1, 7 oberhalb. עַל מָה Dt 29, 23 weshalb? עַל כֵּין Ex 20, 11 deshalb. עֲלֵיהוֹן Jer 8, 12 ihnen liegt es ob. עַל חַד תְּרֵין Ex 22, 3 doppelt; 2. עַל שׁוּם wegen. עַל עֵסַק Ex 18, 8 um willen. עַל יְדֵי 1. wegen; 2. c. s. עַל יְדֵיכוֹן Ma 1, 11 durch; 3. für. עַל פּוּם gemäss. c. s. בְּעַל כָּרְחָךְ 1 S 2, 16 trotz. עַל דְּ Dt 29, 22, עַל יְדֵי דְ, עַל עֵסַק דְּ Dt 23, 5 weil. עַל פּוּם דְּ Lv 27, 8 nach Massgabe dessen, dass. עַל מְנָת דְּ unter der Bedingung, dass. אַף עַל גַּב דְּ obgleich.
עֲלָא a., pt. pl. c. עוֹלֵי Koh 3, 11 (*hebr.*), s. עֲלָה. *Aph.* 1. abschätzen; 2. aufwiegen. *Itpa.* 1. erhaben sein; 2. erleichtert werden.
עֻלָּא männl. Personenname.
עִלָּאָה (Gn 14, 18) a. m., ind. עִלַּי Dt 28, 1 1. oberer, oberster; 2. hoch, höchster.
עָלַב h. bedrücken. *pt. pass.* עָלוּב unglücklich. *Ni.* sich bedrücken lassen.
עֲלַב a., *pt. pass.* עֲלִיב bedrückt, unglücklich. *Itpe. ipf.* 2 *sg.* תִּתְעֲלִיב 1 K 12, 7 sich demütigen.

עַלְבּוֹן *h. m.* Bedrückung, Demütigung.
עַלְבָּנָא *a. m., ind.* עוּלְבָּן Ze 3, 12 dass.
עָלָה *h.* 1. hinaufsteigen. ע׳ עַל דַּעַת in den Sinn kommen. עוֹלֶה וְיוֹרֵד von verschiedener Höhe (bald hoch, bald tief); 2. angerechnet werden; 3. wachsen; 4. verschwinden. *Pi.* erhöhen, erheben. *Pu. pt.* vorzüglich. *Hi.* 1. hinaufbringen, erhöhen. לֹא מַעֲלִין וְלֹא מוֹרִידִין man beachtet nicht; 2. hervorbringen. הֶעֱלָה חֵמָה zornig werden. ה׳ חֵן wohlgefällig sein. ה׳ אֲרוּכָה heilen; 3. anrechnen, kreditieren; 4. aufheben, aufgehen lassen; 5. entfernen. *Hitp.* 1. erhoben werden; 2. gesteigert werden.
עָלֶה *h. m., pl.* עָלִין Blatt.
עִלָּה *h. f.* 1. Anlass; 2. Vorwand; 3. Ränke.
עֲלוֹי *a., c. s.* עֲלָךְ Ex 18, 14 auf, über. מֵעֲלוֹי Nu 16, 26 von.
עַלְוַי *x. m.* Aloë (*Aloë vulgaris*).
עִלּוּי *h. m.* 1. Erhebung; 2. Abschätzung, Wert.
עִלּוּיָא *a. m.* 1. Erhebung, Verbesserung; 2. Wert.
עֲלוֹלִיתָא *a. f.* Einrede.
עֲלוּמַיָּא *a. m. pl., ind.* עֲלוּמִין Jes 54, 6 Jugend.
עֲלוּקָה *h. f.* Blutegel.
עֲלוּקְתָא *a. f.* dass.
עֲלָטָה *h. f.* Finsternis.
עֵלִי männl. Personenname.
עֱלִי *h. m.* Stössel.
עַלְיָא *a. m.* Blatt.
עֲלִיָּה *h. f.* 1. Hinaufsteigen; 2. hohe Stellung; 3. Oberstock; 4. Vorzüglichstes; 5. Aufgehenlassen, Aufheben; 6. ein Teil der weibl. Scham.
עֶלְיוֹן *h. m.* 1. oberer; 2. höchster; 3. obenerwähnt.
עֶלְיוּתָא *a. f.* Höhe.
עַלִּיז *h. m.* lärmend, übermütig.
עֲלִיזָה *h. f.* Lärmen.

עֲלִיל *h. m.* augenscheinlich. בְּעַ׳ deutlich.
עֲלִילָה *h. f.* 1. Handeln; 2. Ränke.
עֲלִילוּת *h. f.* Wirklichkeit.
עֲלִילוּתָא *a. f.* 1. Handeln; 2. Ränke.
עֲלִימָא *a. m.* stark.
עֲלֵימָא (Nu 4, 27) *a. m.* 1. Jüngling; 2. Knecht.
עֲלֵימוּתָא *a. f., ind.* עֲלֵימוּ Gn 18, 12 1. Jugendkraft; 2. Jugendzeit.
עֲלִימוּתָא *a. f.* Stärke.
עֲלֵימְתָא *a. f.* 1. *c. s.* עֲלֵימְתֵיהּ Jo 1, 8 Jugend. *pl.* עֲלֵימָן Jes 54, 6 (MS עֲלוּמִין) dass.; 2. Gn 24, 16 Jungfrau, Magd.
עֲלִיסָה *h. f.* Frohlocken.
עֲלִיצָה *h. f.* dass.
עֲלִיתָא (Ri 3, 23) *a. f.* Oberstock.
עֲלִיתָא s. אֲלִיתָא II.
עָלַל I *h.* thätig sein. *pt. pass.* עָלוּל gewöhnt, pflegend. *Hitp.* misshandeln.
עָלַל II *h.* hineingehen.
עֲלַל I *a. Pa. ipf.* 2 *sg.* תְּעַלֵּיל Dt 24, 21 Nachlese halten.
עֲלַל II *a., pf.* עַל Gn 7, 13, *f.* עָלַת Gn 18, 21, *ipf.* 2 *sg.* תֵּיעוֹל Gn 6, 18 1. hineingehen, hineinkommen; 2. kommen; 3. untergehen (v. d. Sonne); 4. beiwohnen. *Pa.* s. עוּל. *Aph. pf.* אַעֵיל Ex 40, 21 1. hineinbringen; 2. bringen. *Ittaph. pf.* אִתָּעַל Lv 16, 27 1. hereingebracht werden; 2. gebracht werden.
עֲלַלָּא (Jes 30, 23) *a. m.* Ernteertrag, Getreide.
עֲלַלְתָּא (Lv 25, 22) *a. f.* dass.
עָלַם *h.* verhüllen. *Hi.* verheimlichen. *Ni. Pu. Ho. Hitp.* 1. verborgen sein; 2. entschwinden.
עֲלַם *a., imp. sg.* עֲלִים Jos 1, 6 (MS עֵילַם) mannhaft sein. *Pa.* 1. *imp. sg.* עַלֵּם Dt 31, 23 (MS אִלַּם) Mannhaftigkeit beweisen; 2. stark machen. *Itpa.* 1. stark werden; 2. überwältigen.

עֲלַם. בְּעָלֵם (— בְּהֶעָלֵם) bei Verborgenbleiben.

עֶלֶם *h. m.* Jüngling.

עָלְמָא (Gn 9, 12) *a. m.* 1. *ind.* עָלַם Gn 9, 16 Ewigkeit. לְעָלַם Ex 21, 6 auf immer. בְּעָלְמָא blos. בֵּית עָלַם Grab, Friedhof; 2. Vorzeit; 3. Weltzeit; 4. Welt. כָּלֵּי עָלְמָא jedermann.

עַלְמָה *h. f.* Mädchen, Jungfrau.

עַלְמִין Ortsname.

עַלְמַת (2 S 3, 16) dass.

עַלְעָא (Gn 2, 22) *a. m.* Rippe.

עַלְעוֹל *h. m.* Sturm.

עַלְעוּלָא (Jes 29, 6) *a. m.* dass.

עַלְעוּלִיתָא *a. f.* dass.

עַלְעִיתָא (Est II 1, 16) l. mit MS עִלְּתָא.

עִלְעֵל *h.* 1. treiben, wegwehen; 2. flügge werden (?).

עַלְעֵל *a.* wegwehen.

עָלַף I *h. Pu.* verhüllt sein.

עָלַף II *h. Pu.* ohnmächtig werden. *Hitp.* הִתְעַלֵּף, הִתְעַלְּפָה 1. erschlaffen; 2. ohnmächtig werden.

עֲלַף *a.* erschlaffen.

עָלַץ *h.* sich vergnügen.

עֲלוּקָה *h. f.* Blutegel.

עֲלוּקְתָא *a. f.* dass.

עֻלְשִׁין *h. m. pl.* eine Endivienart.

עֻלְשִׁין (Ct 2, 9) *a. m. pl.* dass.

עַלְתִּין *a. m. pl.* dass.

עַלְתָּא *a. f., ind.* עֲלַת Weinschöpfer (?).

עִלְּתָא (Est II 1, 16) *a. f.* 1. *ind.* עִלָּא Ru 4, 22 Ursache; 2. Vorwand.

עֲלָתָא (Lv 6, 2) *a. f., ind.* עֲלָא Jes 40, 16 Soc 59, *pl.* עֲלָוָן Gn 8, 20 Brandopfer, Ganzopfer.

עִם *h.* mit, bei. מֵעִם von.

עִם (Dt 20, 9) *a.* dass. מֵעִם, *c. s.* מֵעִמָּךְ Ex 8, 25 von.

עַם *h. m.* Volk. עַם הָאָרֶץ Ungelehrter.

עמא (EstR Peth.)?

עַמָּא (Lv 13, 6) *a. m., pl. d.* עַמְמַיָּא Dt 32, 8 Volk. כָּל עַמָּא jedermann.

עַמָּא דְאַרְעָא Ct 6, 5 die Ungelehrten. בַּר עַמְמִין Dt 29, 21 Nichtjude.

עֲמָא (Lv 13, 6) *a.* 1. dunkel sein, dunkel werden; 2. *pt.* עָמֵי Jes 42, 3 glimmen; 3. matt, schwach sein; 4. *pf.* 1 *pl.* עֲמֵינָא Jes 59, 11 betrübt sein.

עֲמָאוּס Ortsname (Ἐμμαοῦς).

עָמַד I *h.* 1. stehen; 2. auftreten; 3. stehen bleiben; 4. stumpf werden; 5. gerinnen; 6. kosten. *Hi.* 1. hinstellen; 2. aufstellen, erzeugen; 3. gerinnen lassen; 4. הֶעֱמִיד עַל עַצְמוֹ an sich halten. *Pu. pt.* מְעֻמָּד stehend.

עָמַד II *h.* schätzen, annehmen. S. אָמַד.

עֹמֶד *h. m.* Abschätzung.

עָמָד *h. m.* (viell. Anspielung an *syr.* עֲמָדָא Taufe) s. עֲמִידָא.

עֲמִידָא *x. m.* (ἀμίς) Nachtgeschirr.

עמדא (jSabb 11[d]) l. עֲמִילָא.

עֲמִדָה *h. f.* Stehen.

עֲמָדָה *h. f.* Hinstellen.

עֻמָּה *h.* nur mit *Suff.* לְעֻמָּתִי 1. neben; 2. entsprechend.

עָמָה *h.* schwach werden. *Hi.* schwächen.

עַמּוּד *h. m.* 1. Pfeiler, Säule; 2. Stab der Schriftrolle; 3. Mittelstück; 4. Strahl; 5. Pult; 6. ע׳ הַשַּׁחַר Morgengrauen.

עַמּוּדָא *a. m., pl. d.* עַמּוּדַיָּא Ex 27, 10 1. Pfeiler, Säule; 2. Strahl; 3. Schaft; 4. עַמּוּד קְרִיצְתָא Morgengrauen; 5. Ortsname.

עמום s. עִמְעוּם.

עַמּוֹנָאָה *a. m., pl. d.* עַמּוֹנָאֵי Dt 23, 4 Ammoniter.

עַמּוֹנִי *h. m.* 1. dass.; 2. ammonitisch.

עָמוֹק *h. m., f.* עֲמֻקָּה 1. tief; 2. hoch.

עִמּוּר I *h. m.* Arbeitenlassen.

עִמּוּר II *h. m.* Garbenbinden.

עַמּוֹרָאָה *a. m.* Wollhändler.

עַמְטְתָא *a. f.* Finsternis.

עַמְיָא *a. m.* Dunkelheit.

עֲמִידָה *h. f.* 1. Stehen; 2. Aufstellen; 3. Bestand; 4. Bezeichnung des Achtzehngebets.

עֲמִילָא *a. m.* arbeitsam.

עֲמִיסָה *h. f.* Aufladen.

עֲמִיקָא *a. m.* 1. *ind.* עֲמִיק Lv 13, 3 tief, hoch; 2. *ind.* עֲמִיק Ex 4, 10 unverständlich.

עֲמִיקָא *a. m.*, *c.* עֲמִיק Lv 13, 43 Tiefe, Höhe.

עֲמִיקִי. כְּפַר ע׳ Ortsname.

עָמִיר *h. m.* Grünfutter.

עֲמִירָא (Am 2, 13) *a. m.* dass.

עָמַל *h.* sich mühen, arbeiten. *Pi.* müde machen. *Hitp.* körperliche Übung machen.

עֲמַל *a.*, *pf.* 2 *sg.* עֲמַלְתָּא Jon 4, 10 dass.

עָמָל *h. m.* 1. Bemühung, Arbeit; 2. Arbeitsertrag.

עָמֵל *h. m.* sich mühend, arbeitend.

עֲמִיל *x. m.* (ἄμυλος) Kuchen von Stärkemehl.

עַמְלָא *a. m.*, *ind.* עֲמַל Gn 3, 17 1. Mühe, Arbeit; 2. Mühsal; 3. Ertrag.

עֲמִילָה *x. f.* (ἄμυλον) Stärkemehl.

עָמַם *h.* dunkel werden, glimmen. *Pi.* 1. dunkel werden; 2. verdunkeln. *Hitp.* verdunkeln, unterdrücken. *Pilp.* unentschieden lassen.

עֲמַם *a. Itpe. ipf.* 3 *pl.* יִתְעַמְמוּן Koh 12, 2 dunkel werden. *Palp. pf.* עַמְעֵם Jes 6, 10 (MS טַמְטֵים) verdunkeln.

עַמְמָא *a. m.* Nichtjude. S. עַמָּא.

עַמְמִי *h. m.* Nichtjude.

עַמְמָאִיתָא (Est II 2, 9, fehlt im MS) *a. f.* nichtjüdisch.

עָמַס *h.* aufladen, belasten. *Pu. pt.* מְעֻמָּס belastet.

עֲמַס *a.* zusammendrücken.

עַמָּסוֹנִי *x. m.* aus Emmaus (s. עֲמָאוּם)?

עַמָּסוֹנָיָא *x. m.* dass.

עִמְעוּם *h. m.* Verdunkelung (Abweichung vom Recht).

עמעום l. עֲמָעוּם.

עֲמָעוּם Ortsname (Ἐμμαοῦς).

עָמַץ *h. Pi.* zudrücken (die Augen). *Hitp.* sich schliessen.

עֲמַץ *a.* dass.

עָמַק *h. Hi.* 1. tief machen; 2. tief werden.

עֲמַק *a. Aph. inf.* אַעֲמָקָא Jes 30, 33 (MS עַמְקָא) tief machen.

עֵמֶק *h. m.* 1. Tiefland, Ebene; 2. Ortsname.

עֻמְקָא (Jes 30, 33) *a. m.* Tiefe.

עִמְקָא I *a. m.* 1. *pl. d.* עִמְקַיָּא Ex 15, 5 dass.; 2. *c.* עוֹמֶק Lv 12, 28 Hautmal.

עִמְקָא II *a. m.* Verkehrtheit, Tücke.

עַמְקָא (Lv 13, 2) *a. m.* Mal, Hautfleck.

עַמְקָאָה *a. m.* Thalbewohner.

עִמְקוּתָא *a. f.*, *c.* עִמְקוּת Ho 7, 16 Verkehrtheit, Tücke.

עִמְקִי *h. m.* 1. aus Emek; 2. aus dem Tiefland (?).

עַמְקִין (Am 6, 4, andere Lesart עימקוון), viell. *pl.* v. *a. f.* עַמְקוּתָא Tiefes (worein man tief sinkt).

עִמְקָן *h. m.* verkehrt, tückisch.

עִמְקָנָא *a. m.* dass.

עָמַר I *h. Pi.* Garben binden.

עָמַר II *h.* (*bibl.*) *Hitp.* jemand als Sklaven benützen.

עֲמַר I *a. Pa.* Garben binden.

עֲמַר II *a.* wohnen.

עֲמַרָא (Lv 13,47) *a. m.* Wolle. ע׳ גַּפְנָא Baumwolle (*Gossypium vitifolium*).

עֻמְרָא I (Dt 24, 19) *a. m.* 1. Garbe; 2. Erstlingsgarbe.

עֻמְרָא II (Ex 16, 36) *a. m.* ein Hohlmass ($^1/_{10}$ vom Epha).

עַמְרָנִיתָא *a. f.* Wolliges.

עַמְתוּ Ortsname.

עַמְתָן Ortsname (= חַמְתָן).

עָנָא (Lv 1, 2) *a. m.*, auch *pl.* עָנִין Kleinvieh.

עֲנָא I *a.* 1. *ipf.* 3 *f. sg. c. s.* תַּעֲנֵינָךְ Dt 20, 11 (MS תַּעֲנְנָךְ), 2 *sg. c. s.* תַּעֲנֵינוּן 1 K 12, 7 antworten, respondieren; 2. erhören. *Itpe.* 1. *pt.* מִתְעֲנֵי Ex 19, 19 geantwortet werden; 2. erhört werden.

עֲנָא II *a. Pa. ipf.* 3 *pl.* יְעַנּוּן Gn 15, 13 1. quälen; 2. *pf. c. s.* עַנְּיָהּ Gn 34, 2 notzüchtigen; 3. *ipf.* 2 *pl.* תְּעַנּוּן Lv 16, 31 kasteien. *Itpe.* verarmen. *Itpa.* 1. gequält werden; 2. genotzüchtigt werden; 3. *ipf.* יִתְעַנֵּי Lv 23, 29 sich kasteien, fasten; 4. *pt.* מתענֵי jSchebi 34[c] l. מִתְפַּנֵּי, s. פְּנָא.

עֲנָא III *a. Pa. pt. f.* מְעַנְיָא Ex 15, 21 (MS מְעַנְיָא) singen.

עֲנָא IV *a. Pa.* säumen, verzögern, *Itpa.* sich versäumen, hinziehen.

עָנַב *h.* anschlingen (durch eine Schleife).

עֲנַב *a.* dass. *Itpe.* angeschlungen werden.

עֵנָב *h. m.* 1. *pl.* עֲנָבִים Weintraube; 2. eine Augenkrankheit.

עִנְבָא *a. m., pl.* עִנְבִין Gn 40, 10 dass.

עֲנָבָה *h. f., pl.* עֲנָבִים, עֲנָבוֹת 1. Traube; 2. Körnerrispe.

עִנְבּוֹל *x. m.* (ἔμβολον) Klöppel.

עִנְבְּתָא *a. f.* 1. Weintraube; 2. eine Augenkrankheit.

עֲנִבְתָּא *a. f., pl.* עֲנָבִין Ex 26, 4 Schleife, Schlinge.

עָנַג *h. Pi.* 1. geschmeidig machen; 2. zum Vergnügen machen; 3. sich ergötzen. *Hitp.* 1. Vergnügen haben; 2. an Wohlleben gewöhnt sein.

עֲנַג *a. Pa.* 1. zum Vergnügen machen; 2. sich ergötzen.

עָנָה I *h.* antworten, respondieren. *Ni.* 1. erhört werden; 2. einen Ausspruch thun.

עָנָה II *h. Ni.* 1. gequält werden; 2. sich demütigen. *Pi.* quälen. *Pu.* gequält werden. *Hi.* verarmen. *Hitp.* 1. leiden; 2. sich kasteien.

עָנָה III *h. Pi.* singen.

עָנָו *h. m.* sanft.

ענובתא s. עֲנִבְתָּא.

ענוג *h. m.* 1. Ergötzen; 2. Ergötzliches; 3. Melodie.

עֲנָוָה I *h. f.* 1. Sanftmut; 2. Demut.

עֲנָוָה II s. עֲנָבָה.

עִנּוּי I *h. m.* 1. Quälerei; 2. Kasteiung.

עִנּוּי II *h. m.* eine Art Totenklage.

עִנּוּי III *h. m.* Verzögerung.

עִנּוּיָא I *a. m., c.* עִנּוּי Thr 3, 19 (MS עַנְיֵי) Elend.

עִנּוּיָא II (Jer 9, 19, MS עֲנוּיָא) *a. m.* Klagelied.

עִנּוּן *h. m.* Wolkendeuterei.

עִנְוְנָא *a. m.* 1. sanftmütig; 2. demütig.

ענוניתא *a. f.* ein Lappen der Lunge.

ענוף l. עֲנוּף, s. עבופא.

עינותא l. עוֹנִיתָא.

עַנְוְתָן *h. m.* 1. sanftmütig; 2. demütig.

עַנְוְתָנָא *a. m., ind.* עַנְוְתָן Nu 12, 3 dass.

עַנְוְתָנוּת *h. f.* 1. Sanftmut; 2. Demut.

עַנְוְתָנוּתָא (Ze 2, 3) *a. f.* dass.

עָנִי *h. m.* 1. arm; 2. elend.

עַנְיָא (Dt 29, 14) *a. m., pl. ind.* עַנְיֵי Dt 16, 3 dass.

עַנְיָא *a. m., ind.* עוֹנִי Dt 16, 3 (MS עַנְיֵי) Armut.

עֲנִיבָא (?) *a. m.* ע׳ דְּפִילָא eine Pflanze.

עֲנִיבָה *h. f.* Anschlingen.

עֲנִיָּה *h. f.* Anstimmen.

עָנָיו s. עָנָו.

עֲנִיּוּת *h. f.* Armut.

עֲנִיּוּתָא *a. f.* dass.

עִנְיָן *h. m., pl.* עִנְיָנוֹת 1. Angelegenheit; 2. Inhalt; 3. Sache; 4. Art und Weise.

עִנְיָנָא *a. m., pl.* עִנְיָנִין Ct 1, 11 1. Angelegenheit; 2. Verabredung; 3. Wesen; 4. Art.

עֲנָנִי männl. Personenname.

עֲנִיץ *h. m.* Bündel.

עֲנִיתָא *a. f., c. s.* עֲנִיתֵיהּ Mi 2, 4 (MS עִינִיתֵיהּ) Klagelied.

עֲנִיתָא s. עֲנָתָא.

עֲנָמָאָה *a. m., pl.* עֲנָמָאֵי Gn 10, 13 eine Völkerschaft.

עָנָן *h. m.* Wolke, Gewölk.

עָנָן männl. Personenname.

ענן *h. Pu. pt.* מְעֻנָּן bewölkt. *Po.* עוֹנֵן Wolken deuten.

ענן *a. Pa. inf. c. s.* עֲנָנוּתִי Gn 9, 14 (MS עֲנָנוּתִי) Wolken zusammenziehen. *Pā. pt.* מְעָנֵין Dt 18, 10 Wolken deuten.

עֲנָנָא (Gn 9, 14) *a. m.* Wolke, Gewölk.

עֲנָנָא *a. m., pl.* עֲנָנִין Jes 2, 6 (Ausg. Ven. 1517 עְנָנִין) Wolkendeuter.

עָנָף *h. m.* Zweig.

עַנְפָא *a. m., ind.* עֲנַף Ez 17, 8 (MS עֲנַף!) Zweig.

ענק *h.* bezwingen. *Hi.* aufladen, ausstatten.

עֲנָק *h. m.* Aufladung, Ausstattung.

עֲנָק *h. m.* Halskette.

עַנְקָא *a. m.* Hals.

עֲנָקָא, עַנְקָא *a. m., pl. d.* עֲנָקַיָּא Jes 3, 19 Halskette.

עֲנְקוּקְלָה *h. f.* unreife Weinbeeren.

עוּנְקְלָא *x. m.* (ἀγκύλη), *pl.* עוּנְקְלִין Ez 40, 43 (MS אוּנְקְלִין) Haken.

עֲנְקְמוֹן *x. m.* (*encomma*) Militärmass.

עַנְקְתָא *a. f.* Hals.

ענש *h.* strafen. *Ni.* bestraft werden.

ענש *a.* strafen. *Itpe.* bestraft werden.

עֻנְשָׁא *a. m.* Strafe.

עֲנָת Ortsname.

עִנְתָא *a. f.* 1. Zeit; 2. *c. s.* עִנְתָהּ Ex 21, 10 eheliche Pflicht.

עַנְתָא *a. m.* Lasterhafter.

עוֹנִיתָא *x. f.* (ὠνή) Kaufbrief.

עֲנְתוּנְדְרָיָא *a. m.* aus Antandros.

עֲנְתוֹתָיָא *a. m.* aus Anathot.

עַנְתַי *h. m.* Gothe.

עֲנָתָנָיָא *a. m.* aus Anat (?).

עסא *a. Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* עַסִּיאוּ Thr 2, 16 zusammenpressen; 2. pressen, drücken.

עִסְבָּא (Gn 1, 29) *a. m.* Kraut.

עסה *h. Pi.* pressen, zwingen.

עִסָּה *h. f.* 1. Teig; 2. Gemenge, Mischfamilie.

עַסְנִם *x. m.* Name eines Krauts.

עִסּוּק *h. m.* 1. Verfahren; 2. Ausführung.

עַסוּרִיתָא *a. f.* 1. *pl. d.* עַסוּרְיָתָא Ex 18, 21 Dekade; 2. Einteilung in Zehntel.

עַסְיָא s. אַסְיָא.

עָסִים *h. m.* Most.

עֲסִיקָא *a. m.* dass.

עֲסִיסִית s. עֲסָסִית.

עֲסִירָאָה (Nu 7, 66) *a. m.* zehnter.

עַסְלָא s. אַסְלָא.

עֲסָסִיּוֹת Ortsname.

עֲסָסִית *h. f.* eine Art Mehl oder Körner (?).

עסק *h.* sich beschäftigen. *pt.* עָסִיק beschäftigt. *Hi.* beschäftigen. *Hitp.* 1. sich beschäftigen; 2. als tägliche Kost verwenden; 3. ohne Absicht handeln; 4. streiten.

עסק *a.* 1. *inf.* מְעַסַּק Koh 6, 8 sich beschäftigen. *pt. pass.* אֲסִיקָא Ct 1, 15 beschäftigt. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִתְעַסְּקוּ Dt 32, 14 dass.; 2. Gn 26, 20 streiten.

עסק. נעסק (Spr 7, 18) l. נֶעֱסַק, s. עֵסֶק.

עֵסֶק *h. m.* 1. Geschäft; 2. Angelegenheit; 3. Streit.

עִסְקָא *a. m., ind.* עֵיסַק Gn 21, 11 1. Geschäft, Beschäftigung; 2. Angelegenheit; 3. Habe; 4. Gegenstand; 5. עַל עֵיסַק Ex 18, 8 wegen. עַל עֵיסַק דְּ Dt 23, 5 weil.

עַסְקָן *h. m.* 1. geschäftig; 2. sich beschäftigend.

עסר *a. Pa. ipf.* 2 *sg.* תְּעַסַּר Dt 14, 22 verzehnten.

עֲסַר (Gn 5, 14) *a. m., f.* עַסְרָא (Ex 27, 12) zehn. *m.* תְּלַת עֲסַר, *f.* תְּלָת עַסְרֵי dreizehn. *pl.* עַסְרִין Nu 1, 22 zwanzig.

עַסְרוֹנָא (Nu 28, 21) *a. m.* ein Getreidemass ($^{1}/_{10}$ eines Epha).

עפא I *a.* sich mühen.

עפא II *a. Pa. pt. pass.* מְעַפֵּי Ho 4, 13 eingehüllt, dicht.

עִפּוּי *h. m.* Ermüdung (?).

עְפוּשָׁא *a. m.* Schimmeln.
עַפְיָא *a. m., c. s.* עֲפָיַהּ Ct 1, 16 (MS עוּפְיַהּ), עֲפִיקָא Ct 2, 2 Laub.
עֲפַיִן *x. m.* (ἀφύη) eine Fischart.
עפייץ (Spr 21, 25) l. עֲפַיִן, s. עֲפָא I.
עָפַל *h. Hi.* vermessen, leichtsinnig sein.
עֳפְלָא (Ze 1, 10) *a. m.* ein Stadtteil in Jerusalem.
עַפְעַפַּיִם *h. m. du.* Augenwimpern.
עָפַף *h.* umfliegen.
עֲפַף *a. Pā.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יְעַפְּפוּן Jes 2, 4 schmieden (?); 2. *pt. pass. f.* מְעַפְּפָא 1 K 19, 6 doppelt zusammenlegen.
עַפְץ *h. m.* Gallapfel.
עַפְצָא *a. m.* dass.
עֲפַץ *a.* mit Gallapfel behandeln.
עֲפַק *a.* umarmen.
עָפַר *h. Hitp.* sich mit Staub bewerfen.
עָפָר *h. m., pl.* עֲפָרוֹת Staub, Erde.
עַפְרָא *a. m., c.* עֲפַר Lv 14, 15 dass.
עַפְרוּרִית *h. f.* Staub.
עַפְרוּתִין *a. f. pl.* Staub (?).
עֶפְרַיִם, עַפְרָיָא Ortsname.
עַפְרָנָא *a. m., ind.* עַפְרָן Ct 5, 15 (nicht im MS) l. זַעְפְּרָן, s. זַעְפְּרָנָא.
עִפֵּשׁ *h. Pi.* schimmelig werden. *Hitp.* dass.
עֲפַשׁ *a. Itpe.* dass.
עֵץ *h. m.* 1. Baum; 2. Holz. *pl.* עֵצִים Holzstücke. עֵץ שֶׁמֶן ein harziger Baum. עֵץ פָּרוּר Kochlöffel.
עֲצָא I *a.* 1. bedrücken; 2. erpressen, rechtswidrig vorenthalten.
עֲצָא II *a.* holzig sein.
עָצַב I *h. Pi.* strecken, einrenken.
עָצַב II *h. Hi.* betrüben. *Hitp.* betrübt werden.
עֲצַב *a., pt. pass.* עֲצִיב betrübt. *Itpe.* sich betrüben.
עָצֵב *h. m.* betrübt. טֶפַח עָצֵב knappe Handbreite.
עֶצֶב *h. m.* Betrübnis, Mühsal.
עִצְבָּא *a. m.* dass.
עֲצֵבָה *h. f.* knappe Handbreite.
עֲצָבָה *h. f.* lederne Satteldecke.
עִצָּבוֹן *h. m., pl.* עִצְבוֹנוֹת Mühsal, Schmerz.
עיצבונית (BerR 63) l. עַכְבוֹנִית (?).
עֲצַבִּים *h. m. pl.* Götzenbilder.
עֲצַבְתָּא *a. f.* lederne Satteldecke.
עֵצָה I *h. f.* Rat, Plan.
עֵצָה II *h. f.* 1. Stoppeln von Hülsenfrüchten; 2. Stauden.
עָצֶה *h. m.* Schwanzbein.
עָצוּם *h. m.* mächtig.
עִצּוּם *h. m.* 1. Macht; 2. Zusicherung (Hoffnungsvertrag); 3. עִצּוּמוֹ שֶׁל יוֹם der Tag selbst.
עֲצוּמָה *h. f.* Besitz, Gut.
עצוצא l. עֲצִיצָא.
עִצּוּר *h. m.* Verschliessen.
עִצּוּרָא *a. m.* 1. *ind.* עִצּוּר Jes 16, 10 Keltern; 2. *pl.* עִצּוּרִין Nu 6, 4 Trester.
עַצּוֹרָא *a. m.* 1. *ind.* עַצּוֹר (GnJI 49, 11), *pl.* עַצּוֹרִין Jes 16, 10 Kelterer; 2. Presser.
עֲצוּתָא *a. f.* Backtrog, Backschüssel.
עַצְיָא (LvJI 5, 23) *a. m.* Erpresstes.
עַצְיָא *a. m.* Schwanzbein.
עֲצִיבָא *a. m.* betrübt.
עֲצִיבָה *h. f.* Betrübtsein.
עֲצִיבוּת *h. f.* Betrübnis.
עָצִיץ *h. m.* thönerner Topf.
עֲצִיצָא *a. m.* dass.
עֲצִירָה *h. f.* Verschliessen.
עָצַל *h. Hitp.* vernachlässigen, versäumen.
עֲצַל *a. Itpe.* dass.
עָצֵל *h. m.* nachlässig, träge.
עַצְלוּת *h. f.* Nachlässigkeit, Trägheit.
עַצְלָן *h. m.* träge.
עָצַם I *h.* stark werden. *Hitp.* 1. heftig streiten; 2. einen Vertrag schliessen.
עָצַם II *h.* schliessen (die Augen). *Hi.* dass. S. עָמַץ.
עֶצֶם *h. m., pl.* עֲצָמוֹת 1. Knochen; 2. עַצְמִי ich selbst. לְעַצְמִי für mich allein; 3. Besitz, Gut.
עצמוני l. עַכְבוֹנִית.

עָצַר *h.* 1. zurückhalten; 2. von Arbeit freihalten. *Ni.* 1. zurückgehalten werden; 2. sich versammeln. *Pi.* 1. zurückhalten; 2. versammeln.

עֲצַר *a., pf.* 1 *sg.* עַצְרִית Gn 40, 11 1. pressen; 2. keltern; 3. zurückhalten.

עֻצְרָא *a. m.* Saft.

עֲצֶרֶת *h. f.* 1. Schlusstag (eines Festes); 2. Pfingstfest.

עֲצַרְתָּא *a. f.* 1. *pl. c. s.* עֲצְרָתְכוֹן Nu 28, 26 Pfingstfest; 2. *pl.* עַצְרִין Kelter.

עצתא (Spr 16, 33) l. עֵנְתָא.

עֵצְתָא s. עֵיצְתָא.

עֲקָא (?) *a.* bedrängen.

עָקָא *a. m.* 1. *ind.* עָק Nu 22, 26 eng; 2. Bedrängnis.

עָקַב *h.* 1. auf dem Fusse folgen; 2. an der Ferse fassen, die Geltung nehmen.

עֲקַב *a.* spät kommen. *Pa.* aufspüren.

עָקָב *h. m.* ein Ding, welches den Regen abhalten soll. S. עָקָב.

עָקֵב *h. m., pl.* עֲקֵבִין, עֲקֵיבוֹת 1. Ferse; 2. Unterbein; 3. Fersenstück (an der Sandale); 4. Endteil.

עִקְבָא (Gn 25, 26) *a. m.* 1. Ferse; 2. *pl. c.* עִקְבֵי Jes 10, 32 (MS עִיקְבֵי) Huf, Klaue; 3. Ende; 4. Folge.

עֲקַבְיָא männl. Personenname (עֲקַבְיָה).

עֲקַבָה *h. f.* Überbleibsel. S. עֲקֵבָה.

עֲקַבְיָא männl. Personenname.

עִקְבְתָא *a. f.* Hinterteil.

עָקַד *h.* fesseln (durch Anbinden des Unterschenkels an den Oberschenkel beim Vorderfuss). *Ni.* gefesselt werden. *Pi. Hi.* gefesselt legen.

עֲקַד *a.* 1. Gn 22, 9 fesseln (s. o.); 2. auf die Knie fallen. *Itpe. pf.* אִתְעֲקַד Mi 7, 20 Soc 59 gefesselt werden.

עָקָה *h. f.* Bedrängnis.

עָקוֹב *h. m.* 1. ein freier Platz; 2. s. עָקֵב.

עָקוֹד *h. m.* geringelt.

עָקוֹל s. עָקֵל.

עֲקוּלָא *a. m.* Krümmung, Bucht.

עָקוֹם *h. m.* krumm.

עִקּוּם *h. m.* Krümmung.

עֲקוּמָא *a. m.* Tücke.

עִקּוּר *h. m.* 1. Ausreissen; 2. Töten.

עִקּוֹשׁ 1. s. עִקֵּשׁ; 2. gekrümmt; 3. männl. Personenname.

עֲקֵיב s. עָקֵב.

עֲקֵיבָא *a. m.* Ferse.

עֲקִיבָא männl. Personenname (עֲקַבְיָה).

עֲקֵידָה *h. f.* Fesselung.

עֲקֵידוּתָא *a. f., c.* עֲקֵידוּת Mi 7, 20 dass.

עֲקֵידְתָא *a. f., c.* עֲקֵידַת Ct 1, 13 Soc 59 dass.

עֲקֵימָא *a. m.* krumm, verkehrt.

עֲקֵימָה *h. f.* Krümmung.

עֲקֵימוּתָא *a. f., c.* עֲקֵימוּת Ho 7, 16 (MS עַקְמוּת) Tücke, Verkehrtheit.

עֲקִיסָה s. עֲקִיצָה.

עֲקִיפִין *h. m. pl.* 1. Umwege; 2. Ränke.

עֲקִיצָה *h. f.* 1. Stich; 2. Abschneiden am Stiel.

עֲקִיקָא *a. m., ind.* עֲקִיק Ct 5, 14 (nicht im MS) Achat.

עֲקִירָא *a. m.* kastriert.

עֲקִירָה *h. f.* 1. Ausreissen; 2. Wegnehmen; 3. Ausrotten.

עָקַל *h. Pu. pt.* מְעֻקָּל gekrümmt.

עָקֵל *h. m.* krummbeinig.

עֶקֶל *h. m.* 1. geflochtene Einfassung der Oliven beim Pressen; 2. der unterste Schiffsraum.

עִקְלָא *a. m.* Armring.

עַקְלָנִם *x. m.* (*caliga*) Halbstiefel.

עִקְלָן *h. m.* krummbeinig.

עֲקִילָס *x.* männl. Personenname (Ἀκύλας).

עֲקַלְקַלּוֹת *h. f. pl.* Tücke.

עֲקַלָּתוֹן *h. m.* gewunden, hinterlistig.

עָקַם *h.* krümmen. *Pi.* dass. *Pu. pt.* מְעֻקָּם gekrümmt. *Hitp.* sich winden, tückisch sein.

עֲקַם *a.* 1. sich krümmen; 2. tückisch sein. *Pa. pf.* 3 *pl.* עַקִּימוּ Jes 59, 8 krümmen.

עֲקָמָא *a. m.* verkehrt, tückisch.
עֲקָמוּמִית *h. f.* 1. Krümmung; 2. Tücke.
עֲקָמוּמִיתָא *a. f.* 1. Krümmung; 2. *c.* עֲקָמוּמִית Thr 2, 19 (nicht im MS) Tücke.
עֲקָמוֹן *h. m.* Tücke.
עוקמין l. עֲנְקָמוֹן.
עַקְמָן *h. m.* tückisch.
עֲקְמָנָא *a. m.* dass.
עַקְמָנוּת *h. f.* Krümmung, Tücke.
עַקְמָנוּתָא *a. f.* Tücke.
עֲקְמְתָא *a. f.* dass.
עקם s. עֲקַץ.
עֲקַף *h.* 1. umgehen; 2. hinterlistig sein.
עֲקַף *a. Itpe.* überlisten.
עקיפים l. קַמְפּוֹן (?).
עָקַץ *h.* 1. die Frucht am Stiel abschneiden; 2. stechen; 3. sticheln. *Ni.* einen Stich fühlen.
עֲקַץ *a.* stechen.
עֹקֶץ s. עוֹקֶץ.
עֲקְצָא *a. m.* 1. Spitze; 2. Schwanzende; 3. Stachel; 4. Winkel.
עָקַר *h.* 1. ausreissen; 2. wegnehmen; 3. unfruchtbar, impotent machen. *Ni.* 1. ausgerissen werden; 2. vernichtet werden; 3. unfruchtbar gemacht werden. *Pi.* 1. ausreissen, losreissen; 2. die Sehnen der Hinterfüsse eines Pferdes zerschneiden. *Hi.* unfruchtbar machen. *Hitp.* unfruchtbar werden.
עֲקַר *a., pf.* 3 *pl.* עֲקָרוּ 2 K 3, 25 1. ausreissen; 2. zu Grunde richten. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תְּעַקַּר Jos 11, 6 die Sehnen der Hinterfüsse eines Pferdes zerschneiden; 2. ausreissen; 3. wegnehmen. *Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אִתְעֲקָרַת Ez 19, 12 1. losgerissen werden; 2. vernichtet werden; 3. unfruchtbar, impotent werden. *Itpa.* gelähmt werden (vom Pferde).
עָקָר *h. m.* impotent, unfruchtbar.
עִקָּר *h. m.* 1. Wurzel; 2. Medizin; 3. Hauptsache. כָּל עִקָּר ganz und gar.
עִקָּרָא *a. m., pl. d.* עִקָּרַיָּא Mi 6, 2 (MS עִקָּרַיָּא) 1. Wurzel; 2. Grund; 3. Hauptsache. מֵעִקָּרָא anfänglich.
עֲקָרָא *a. m., ind.* עֲקַר Dt 7, 14 impotent, unfruchtbar.
עַקְרָב *h. m.* 1. Skorpion; 2. ein Sternbild des Tierkreises; 3. ein Eisen am Balken der Ölpresse; 4. ein Teil des Gebisses des Pferdes.
עַקְרַבָּא *a. m., pl.* עַקְרַבִּין Dt 8, 15 Skorpion. מַסְקָנָא דְעַקְרַבִּין Nu 34, 4 Name einer Örtlichkeit.
עַקְרַבָּה Ortsname.
עַקְרַבָּן, עַקְרַבָּל *h. m.* Ceterach (*Ceterach off.*).
עָקַשׁ *h.* verdrehen.
עֲקָשׁ *h. m.* ein Ding zum Abhalten des Regens. S. עֲקַב.
עֵקֶשׁ männl. Personenname.
עַקְשַׁיָּא männl. Personenname.
עִקְשָׁן *h. m.* mit gekrümmten Händen (?).
עָקְתָא *a. f., c.* עָקַת Gn 42, 21, *pl.* עָקָן Lv 10, 14 (עָקְתִין) Bedrängnis, Drangsal.
עֵר *h. m.* wach.
עָר *h. m.* Dränger.
עֵרָא I *a. m.* dass.
עֵרָא II *a. m., pl.* עֲרֵי, עֲרַיֵּי Lorbeer (*Laurus nobilis*).
עֵרָא III *a. m., ind.* עַר Lv 11, 13 ein Raubvogel.
עֲרָא I *a. Aph. pt. pl.* מַעֲרַן Koh 11, 3 (MS מַעֲרַע) ausleeren.
עֲרָא II *a. Itpe.* 1. sich anhängen; 2. hängen bleiben.
עֲרָאי s. עֲרַי.
עָרַב I *h.* sich verbürgen. *Pi.* 1. vermengen; 2. Gebiete ideell vereinigen. *Pu. pt.* מְעוֹרָב 1. gemengt; 2. als Bürge genommen. *Hitp.* vermengt werden.

עָרַב II *h.* angenehm sein. *Pi.* Vergnügen bereiten. *Pu. pt.* angenehm. *Hi.* angenehm machen.

עָרַב III *h. Pu. pt.* מְעוֹרָב. מ׳ שֶׁמֶשׁ ein Unreiner, der noch den Sonnenuntergang abzuwarten hat, um rein zu werden. *Hi.* 1. abends thun; 2. sich zum Abend neigen, untergehen (v. d. Sonne); 3. es Abend werden lassen.

עָרַב I *a.* sich verbürgen. *Pa.* 1. *pf. c. s.* עָרִיבְנּוּן Gn 30, 40 vermengen; 2. *pt. pass.* מְעָרַב Gn 44, 32 verbürgt, Bürge; 3. Gebiete ideell vereinigen. *Itpa.* 1. *inf.* אִתְעָרָבָא Jos 23, 7 sich vermengen; 2. sich einlassen; 3. vermengt werden.

עָרַב II *a. Pa. pt. pass.* מְעָרַב Ct 2, 14 angenehm.

עָרַב III *a.* sich zum Abend neigen, untergehen (v. d. Sonne). *Itpe.* dass.

עֵרֶב *h. m.* 1. Einschlag des Gewebes; 2. Breite. שְׁתִי וָעֵרֶב Kette und Einschlag, kreuz und quer.

עֶרֶב *h. m.* 1. *pl.* עַרְבִין Abend. בֵּין הָעַרְבַּיִם am Spätnachmittag; 2. Rüsttag. ע׳ שַׁבָּת Freitag. ע׳ שְׁבִיעִית das Jahr vor dem Sabbatjahr.

עֲרָב 1. Jer 25, 24 Arabien; 2. Ortsname.

עָרֵב I *h. m.* Bürge.

עָרֵב II *h. m.* angenehm.

עַרְבָא (Lv 12, 48) *a. m.* Einschlag.

עָרְבָא *a. m.* Bürge.

עָרְבָא s. עוֹרְבָא.

עַרְבָאָה *a. m., ind.* עַרְבִי Jes 13, 20 Araber.

עַרְבָּאָה *a. m., pl.* עַרְבָּאִין Ct 1, 9 Mischling.

עִרְבֵּב *h.* verwirren, stören.

עַרְבֵּב *a.* 1. dass.; 2. verwischen. *Pass.* 1. verwirrt werden; 2. vermischt werden.

עֲרָבָה I *h. f.* Pappelweide (*Populus Euphratica*).

עֲרָבָה II *h. f.* Wüste, Steppe.

עֲרָבָה s. עֲרִיבָה.

עַרְבּוֹ Ortsname.

עִרְבּוּב *h. m.* Verwirrung, Unordnung.

עִרְבּוּבָא, עִרְבּוּבְיָא, עִרְבּוּבָא *a. m.* 1. dass.; 2. Gemisch.

עִרְבּוּבִיתָא *a. f.* dass.

עִרְבּוּלָא *a. m., c. s.* עִרְבּוּלְהוֹן Mi 7, 4 Verwirrung.

עֵרָבוֹן *h. m.* 1. Unterpfand; 2. Anhängsel.

עַרְבּוֹנָא *a. m.* dass.

עֲרֻבּוּת *h. f.* Bürgschaft.

עַרְבוּתָא *a. f.* dass.

עֲרָבוֹת *h. f. pl.* 1. Name des siebenten Himmels; 2. Ortsname.

עַרְבִי *h. m., f.* עַרְבִית Araber.

עַרְבִיָא *x. f.* Arabien (Ἀραβία).

עַרְבִּית *h. f.* 1. Abend; 2. abends.

עָרְבִית *h. f.* rabenartig.

עַרְבֵּל *a., pt. pass. pl.* מְעַרְבְּלִין Ex 14, 3 verwirren, stören. *Pass. pt. pl. f.* מִתְעַרְבְּלָן Jo 1, 18 verwirrt werden, gestört werden.

עַרְבְּלָא (Am 9, 9) *a. m.* Getreidesieb.

עַרְבְּלָאָה *a. m., pl.* עַרְבְּלָאִין Ct 1, 9 (MS עַרְבָּאִין) Mischling.

עַרְבְּנוּתָא *a. f.* Bürgschaft.

עַרְבְּרַב s. עֵירְבְּרַב.

עֲרַבְתָּא *a. f.* 1. *pl.* עַרְבִין Lv 23, 40 Pappelweide; 2. (auch עֲרָבְתָא) Weidenfest (7. Tag des Hüttenfestes).

עֲרוּבְתָא *a. f.* 1. Rüsttag; 2. Freitag.

עֲרָבְתָא *a. f.* Bürgschaft.

עָרַג *h.* schreien (v. Hirsch).

עַרְגֵּל *a.* wälzen.

עָרַד *h.* wegtreiben.

עֲרָדָא *a. m., ind.* עֲרָד Wildesel.

ערדבלא l. עֲדְרַבְלָא, s. אִדְרַבְלָא.

עַרְדְּלָא *a. m.* Trüffel (*suber*).

עַרְדְּלִין *x. m. pl.* (ἀρτάριον) Strümpfe.

ערדסקא l. אִדְרַסְקָא.

עַרְדַּסְקוֹס Ortsname.

עַרְדְּעָנָא *a. m., pl. d.* עַרְדְּעָנַיָּא Ex 8, 1 Frosch.

עָרָה I *h. Pi.* ausleeren, giessen.
עָרָה II *h. Pi.* anschliessen (auch von beginnender geschlechtlicher Berührung). *Pu. pt.* 1. angeschlossen; 2. anhangend. *Hi.* 1. anschliessen; 2. verbinden. *Ho.* hängen bleiben. *Hitp.* sich anschliessen.
עָרוֹב *h. m.* Gemenge.
עָרוֹבָא (Ex 8, 20) *a. m.* dass.
עֲרוּגָה *h. f.* 1. Beet; 2. Rückseite der Lunge.
עֲרוּגִית *h. f.* Beet.
עָרוֹד *h. m.* 1. *pl.* עֲרוֹדוֹת Wildesel; 2. eine Art Eidechse.
עָרוֹדָא *a. m.* Wildesel.
עָרוֹדְתָא *a. f., ind.* עָרוֹדָא Jer 2, 24 (MS עֲרָדָא) Wildeselin.
עֶרְוָה *h. f., pl.* עֲרָיוֹת 1. Blösse, Scham; 2. Unzucht, verbotene Verbindung; 3. zur Ehe verbotene Frau.
עָרוּם *h. m.* 1. klug; 2. listig.
עָרוֹם *h. m., f.* עֲרֻמָּה nackt.
עָרוֹן *h. m.* Lorbeer (?).
עָרוֹקָא *a. m.* Flüchtling.
עֲרִזִילָא *a. m.* Gazelle.
עַרְטֵל *h.* entblössen. *Hitp.* sich entblössen.
עַרְטֵל *a.* dass. *Pass. imp.* אִתְעַרְטַל Hb 2, 16 entblösst werden.
עַרְטְלָא *a. m.* nackt.
עַרְטִלָּאָה *a. m., ind.* עַרְטִלַּי Gn 3, 10 dass.
עַרְטִלָיוּתָא (Dt 28, 48) *a. f.* Nacktheit.
עַרְטִלַּיְנָא *a. m.* nackt.
עֲרַי *h. m.* 1. nebensächlich, gelegentlich; 2. *pl.* עֲרָיִין ein Anhängsel der Pflugschar.
עֲרַי *a. m.* dass.
עַרְיָא *a. m.* eine Adlerart.
עֲרִיבָה *h. f.* 1. Trog; 2. Boot.
עֶרְיָה *h. f.* Blösse, Schamteile. S. עֶרְוָה.
עֲרִיָּה *h. f.* Anschliessen.
עֲרִיכָא *a. m.* Brotkuchen.

עֲרִיכָה *h. f.* 1. Ordnen; 2. Formen (des Brotkuchens vor dem Backen); 3. Holzstoss.
עֲרִיכוּת *h. f.* Ordnung, Wohlgesetztsein.
עֲרִימָא *a. m., ind.* עָרִים Gn 3, 1 (MS חֲכִים), 1 S 23, 23 1. klug; 2. listig.
עֲרֵימָה *h. f.* Getreidehaufen.
עֲרִימוּתָא *a. f., c. s.* עֲרִימוּתֵיהּ 1 K 2, 5 Schlauheit.
עֲרִימְתָא (Ru 3, 7) *a. f.* Getreidehaufen.
עָרִים I *h. m.* Weinstöcke mit Spalier.
עָרִים II *h. m.* Pächter. S. אָרִים.
עֲרִיסָא s. עַרְסָא.
עֲרִיסָה *h. f.* 1. Wiege; 2. Trog.
עֲרִיסוּת *h. f.* Pachten. S. אֲרִיסוּת.
עֲרִיפָה *h. f.* Brechen des Genicks.
עָרִיץ *h. m.* Bedrücker.
עֲרִיקָא *a. m., ind.* עֲרִיק Jes 10, 18 flüchtig.
עֲרִירִי *h. m.* kinderlos.
עֶרְיְתָא (Lv 20, 20) *a. f.* Blösse, Scham.
עָרַךְ *h.* 1. zurechtmachen, ordnen. עוֹרֵךְ הַדַּיָּנִין Anwalt; 2. den Brotkuchen formen. *Hi.* abschätzen. *Ni.* abgeschätzt werden.
עֲרַךְ *a., pt.* עָרֵיךְ Jes 41, 25 herrichten, formen. *Itpe.* eingearbeitet werden (in einen Brotkuchen).
עֵרֶךְ *h. m.* 1. Ordnung; 2. Schätzung. *pl.* עֲרָכִין Name eines talmud. Traktats.
עַרְכָּאָה *x. f.* (vgl. ἀρχή) Obrigkeit.
עַרְכֵּי *x. f.* (ἀρχή, bez. ἀρχεῖον), *pl.* עַרְכָּאִין, עַרְכָּאוֹת 1. Regierungsgebäude; 2. Regierungsamt.
ערכל. *Pass. pt. pl. f.* מתערכלות BerR 31 (Ausg. Konst. u. JalkSch. מתערמלות) l. מִתְעַרְקְלוֹת, s. עַרְקֵל.
עָרַל *h.* 1. mit einer Haut überziehen; 2. zur Vorhaut (für den Genuss verboten) machen.
ערל l. עָדַל.
עָרֵל *h. m.* unbeschnitten.
עָרְלָא *a. m., ind.* עֲרַל Gn 17, 14 dass.

עֲרְלָאָה *a. m.* dass.
עָרְלָה *h. f.* 1. Vorhaut; 2. Nichtgenuss von Baumfrüchten während der ersten drei Jahre eines neugepflanzten Baumes; 3. ein Fruchtbaum während dieser Periode; 4. Frucht von solchen Bäumen; 5. Name eines talmud. Traktats.
עֲרְלוּת *h. f.* 1. Nichtbeschneidung; 2. Unbeschnittensein.
עֲרְלְתָא *a. f.*, *c.* עֲרְלַת Ex 4, 25 Vorhaut.
עָרַם I *h.* aufhäufen.
עָרַם II *h. Hi.* 1. verständigen; 2. listig verfahren.
עֲרַם *a. Aph.* listig verfahren. *Itpe.* 1. klug werden; 2. hinterlistig verfahren.
עָרְמָה *h. f.* Schlauheit, List.
עֲרֵמָה s. עֲרֵימָה.
עֲרְמוּמִית *h. f.* Schlauheit.
עֲרְמוֹן *h. m.* Platane (*Platanus orientalis*).
עֲרְמוּנָא *a. m.* eine Schlangenart.
עֲרְמוּת *h. f.* Hinterlist, Schlauheit.
עֲרְמוּתָא *a. f.*, *c. s.* עֲרְמוּתֵיהּ 1 K 2, 5 (MS עֲרִימוּתֵיהּ) dass.
עֲרְמְתָא *a. f.* Haufe.
עֲרְנִית *x. f.* Beiname einer Art Schüssel (vgl. *hirnea* Krug).
עָרַם I *h. Pi.* zusammenrühren. *Pu. pt.* מְעוֹרָם eingerührt. *Hitp.* eingerührt sein.
עָרַם II *h. Pi.* auf Spalier ziehen.
עָרַם III *h. Pi.* pachten. S. אָרַם.
עֶרֶם *h. m.*, *pl.* עֲרָסוֹת Lager, Bett.
עַרְסָא I *a. m.*, *pl.* עַרְסִין, עַרְסָן Häuserreihe.
עַרְסָא II (Gn 48, 2) *a. m.*, *pl.* עַרְסָן, *c. s.* עַרְסָתָךְ Ex 7, 28, עַרְסָין 1. Bett, Lager; 2. Bahre.
עָרְסַל. *Pass. pt. pl. f.* מתערסלות (BerR 31, Ausg. Ven. 1545), l. מִתְעַרְקְלוֹת, s. עַרְקַל.
עֲרְסָלָא (Jes 24, 20) *a. m.* Wächterhütte.

עֲרַע *a. Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* עָרְעוּ Gn 32, 1 begegnen, treffen; 2. *ipf.* 2 *pf.* תְּעָרְעוּן Lv 23, 4 begehen; 3. *inf.* עָרָעָא Nu 10, 2 eintreffen lassen, sammeln. *Itpa. inf.* אִתְעָרָעָא 2 S 1, 6 sich einstellen, eintreffen.
עַרְעוּר *h. m.* Einspruch.
ערעין s. עָרֵי.
עֲרָעִיתָא (Koh 9, 11) *a. f.* Zufall, Begegnis.
עֲרָעִיתָא (Ex 23, 28) *a. f.* Wespe (?).
עַרְעַר I s. עוּר.
עַרְעַר II s. עָרַר.
עַרְעַר III *h.* gurgeln.
עַרְעָר *h. m.* entblösst.
עַרְעָר *h. m.* Einspruch.
עַרְעָרָא *a. m.* dass.
ערערין s. עָרֵי.
עָרַף *h.* 1. das Genick brechen; 2. sich beugen; 3. von hinten beiwohnen; 4. wechseln. *Ni.* gebrochen werden (vom Genick).
עֲרַף *a.* dass.
עָרְפָא *a. m.* Nacken.
עַרְפָּדָא (LvJI 11, 19; DtJI 14, 18) *a. m.* eine Art Fledermaus.
עַרְפִּלָא (2 S 22, 12) *a. m.* dunkle Wolke.
עַרְפִּין Entstellung von עַרְכִין.
עֲרָפֶל *h. m.* dunkle Wolke.
עָרַץ *h. Hiph.* als furchtbar preisen.
עַרְצוּבְיָא *a. m.* eine Heuschreckenart.
עַרְצִין Entstellung von עַרְכִין.
עָרַק *h.* anziehen.
עֲרַק *a.*, *ipf.* 1 *pl.* נֵעְרוֹק Ex 14, 25 fliehen. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יְעָרְקוּן Dt 32, 30 in die Flucht schlagen. *pt. pass. pl. d.* מְעָרְקַיָּא Jer 48, 19 Flüchtling; 2. flüchten, in Sicherheit bringen. בֵּית עֵירוּקֵי Am 2, 14 Soc 59 Zufluchtsort. *Aph.* in die Flucht schlagen.
עֲרַק *x. m.* (ἄρκα) Kasten.
עַרְקָא I *x. m.* dass. S. עַדְקָא.

עַרְקָא II *a. m.* Buxbaum (*Buxus sempervirens*)?

עַרְקָאָה *h. m., pl. d.* עַרְקָאֵי Gn 10, 17 ein Volksstamm.

ערקבל, ערקבן l. עֲקַרְבָּל, עֲקַרְבָּן.

עַרְקוּב *h. m.* Kniekehle, Kniegelenk.

עַרְקוּמָא *a. m.* Kniekehle.

עַרְקִין Entstellung von חֵרֶם.

עַרְקֵל *a.* verdrehen.

עַרְקְמָא *a. m.* Bucht.

עַרְקַת. ע׳ לִבְנָה Ortsname.

עַרְקְתָא I *a. f.* Blutegel.

עַרְקְתָא II *a. f., c.* עַרְקַת Gn 14, 23 Riemen.

עָרַר I *h. Pilp.* entblössen. *Hitpalp.* entblösst werden.

עָרַר II *h. Pi.* Einwand erheben. *Pilp.* dass.

עֲרַר I *a. Palp.* entblössen.

עֲרַר II *a. Pa.* Einwand erheben.

עָרָר *h. m.* 1. Einwand; 2. l. גְּרָר.

עֲרָרָא *a. m., ind.* עֲרַר DtJI 22, 14 dass.

עֶרֶשׂ *h. m.* Lager, Bett.

עֲשָׂא *a. Pa.* veranlassen, zwingen.

עֵשֶׂב *h. m.* Kraut.

עִשְׂבָּא *a. m.* dass. S. עִסְבָּא.

עָשָׂה *h.* 1. thun, machen. *imp.* עֲשֵׂה (positives) Gebot, לֹא תַעֲשֶׂה Verbot des mos. Gesetzes; 2. berechnen; 3. verarbeiten. *Ni.* 1. gemacht werden, geschehen. נַעֲשָׂה כְּ es ist, als ob; 2. berechnet werden. *Pi.* zwingen. *Pu.* gezwungen werden. *Hi.* veranlassen.

עֵשָׂו 1. männl. Personenname; 2. Emblem für Edom oder Rom.

עִשּׂוּי *h. m.* Zwang.

עִשּׂוּר *h. m.* 1. Verzehnten; 2. Zehnt.

עִשּׂוּרָא *a. m.* dass.

עִשּׂוּרִיתָא *a. f.* Dekade. S. עִסּוּרִיתָא.

עֲשִׂיָּה *h. f.* 1. Thun, Handlung; 2. Gebrauch von עשה.

עֲשִׂירָאָה *a. m.* zehnter.

עֶשֶׂר *h. m., f.* עֲשָׂרָה, עֲשֶׂרֶת zehn. עֶשְׂרִים zwanzig. *pl.* עֲשָׂרִיּוֹת s. עֲשֶׂרֶת.

עֲשַׂר *a. m., f.* עַשְׂרָה zehn. חַד עֲשַׂר, חֲדָא עֶשְׂרֵי elf. *pl.* עֶשְׂרִין zwanzig. S. עֲסַר.

עִשֵּׂר *h. Pi.* verzehnten. *Ni. Hitp.* verzehntet werden.

עַשַּׂר *a. Pa.* verzehnten. S. עַסַּר.

עִשָּׂרוֹן *h. m.* ein Zehntel Epha.

עִשְׂרוּנָא s. עִסְרוּנָא.

עֲשֶׂרֶת *h. f., pl.* עֲשָׂרִיּוֹת Dekade.

עַשַׂרְתֵּי *a. f.* die zehn.

עָשׁ I *h. m.* Sternbild des grossen Bären.

עָשׁ II *h. m.* Motte.

עֲשָׁא (Jes 50, 9) *a. m.* dass.

עָשׁוֹן *h. m.* Räuchern.

עֲשׁוּנָא *a. m.* 1. Stärke; 2. Burg; 3. Vorrat.

עֲשׁוּנִית *h. f.* fester Grund.

עֲשִׁינָא *a. m.* mächtig.

עֲשִׁינִית s. עֲשׁוּנִית.

עֲשִׁיקָא *a. m.* 1. teuer; 2. verkehrt, tückisch (?).

עָשִׁיר *h. m.* reich.

עֲשִׁירוּת *h. f.* Reichtum.

עִשֵּׁן *h. Pi.* beräuchern. *Pu. pt.* מְעֻשָּׁן räucherig geworden, geräuchert. *Hitp.* räucherig werden.

עֲשַׁן *a.* stark, mächtig sein. *Pa. Aph.* stark machen. *Itpa.* sich stark zeigen, stark werden.

עֻשְׁנָא *a. m.* Macht.

עַשְׁפָּא *a. m., c. s.* עַשְׁפֵּיהּ 1 S 13, 20 (MS עֲשְׁפֵּיהּ) Zimmeraxt.

עֲשַׁק (Lv 5, 21) *a.* bedrücken, übervorteilen.

עֲשְׁקָא (Lv 5, 23) *a. m.* Bedrückung, Übervorteilung.

עִשֵּׁר *h. Pi.* reich machen. *Hi.* 1. dass.; 2. reich werden. *Hitp.* reich werden.

עָשַׁשׁ *h. Itpe.* Kraftübungen machen.

עֲשָׁשִׁית *h. f.* 1. Barre, Klumpen; 2. Glasklumpen; 3. Glaslampe.

עֲשָׁשִׁיתָא (Ct 5, 14) *a. f.* Glaslampe.
עֲשַׁת *a. Itpa. pf.* 2 *pl.* אִתְעֲשַׁתּוּן Ho 10, 13 ersinnen.
עֶשֶׁת *h. m., pl.* עֶשְׁתוֹת Barre, Klumpen.
עֶשְׁתּוֹנָא *a. m., pl.* עֶשְׁתּוֹנִין Jer 11, 19 Gedanke, Sinnen.
עַשְׁתּוּר männl. Personenname.
עַשְׁתְּרוֹת. ע' קַרְנַיִם Ortsname.
עֵת *h. f., pl.* עִתִּים Zeit. מֵעֵת לְעֵת 24 Stunden. עִתִּים zuweilen. עִתּוֹתֵי עֶרֶב Abendzeit.
עִתָּא (?) *a m.* dass.
עִתָּא *a. f.* Ungerechtigkeit.
עתארותהון (Hi 3, 7) l. אִתְעֲרוּתְהוֹן, s. עוּר.
עָתַד *h. Pu. pt.* bereitgestellt.
עֲתַד *a. Pa.* 1. *pf. c. s.* עַתְּדַנִי Thr 3, 12, *pt. pass.* מְעַתַּד Gn 28, 13 hinstellen, aufstellen; 2. bereiten. *Itpa. pf.* אִתְעַתַּד Nu 22, 22 1. sich hinstellen; 2. hingestellt werden, bestimmt werden.
עַתָּה *h.* jetzt. מֵעַתָּה 1. von jetzt; 2. von hier, demnach.
עַתּוּד *h. m.* Ziegenbock.
עַתּוּר *h. m.* Reichtum.
עָתִיד *h. m.* 1. Zukunft. הֶעָתִיד לָבֹא die messianische Zukunft; 2. zukünftig. עָתִיד לְ er wird künftig.

עֲתִידָא *a. m., ind.* עֲתִיד Dt 32, 35 1. bereit, bestimmt; 2. zukünftig. עֲתִיד לְ Koh 9, 12 er wird künftig.
עַתִּיק *h. m.* alt.
עַתִּיקָא I, עַתִּיקָא *a. m., ind.* עַתִּיק Nu 6, 3 dass.
עַתִּיקָא II *x. m., pl. d.* עַתִּיקַיָּא Ez 41, 16 (MS אַתִּיקַיָּא) (?).
עַתִּירָא *a. m., pl. c.* עַתִּירֵי Koh 10, 6 reich.
עֲתִירָה *h. f.* 1. Beten; 2. s. חֲתִירָה.
עַתִּירוּתָא *a. f.* Reichtum.
עֲתִירְתָא *a. f.* Durchbohren.
עָתַק *h. Hi.* 1. entfernen; 2. (*später*) abschreiben, übersetzen. *Ni. Ho.* versetzt werden.
עֲתַק (Thr 3, 4, MS עַתַּק) *a.* altern. *Itpa. ipf.* 2 *pl.* תִּתְעַתְּקוּן Dt 4, 25 lange verweilen, alt werden.
עֲתַר (Dt 32, 15) *a.* reich sein, reich werden. *Pa. pf.* 1 *sg.* עַתְּרִית Gn 14, 23, *Aph.* reich machen. *Itpa.* 1. reich werden; 2. reich sein.
עָתָר *h. m.* zweizinkige Getreidegabel.
עִתְרָא *a. m.* dass.
עֻתְרָא *a. m., ind.* עוֹתַר Dt 32, 13 Reichtum.

פ

פ 1. der siebzehnte Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 80.
פֵּאָה *h. f.* 1. Rand, Ecke; 2. Schläfehaar; 3. Haarlocke; 4. Bartende; 5. Ackerecke (die den Armen zu überlassen ist); 6. Einfassung, Spalier; 7. Name eines Mischnatraktats.
פָּאוּם s. פָּעוּם.
פָּאתָא s. פָּתָא.
פְּאֵר *h. m.* Kopfputz. *pl.* פְּאֵרוֹת Perlen (?).

פֵּאֵר *h. Pi.* verherrlichen. *Hitp.* 1. verherrlicht werden; 2. sich als vornehm zeigen.
פְּאֵרָא *a. m.* Perlen (?).
פְּאֵרֵי *a. m. pl.* Kleie.
פָּאתָא (Lv 19, 9, MS פָּתָא) *a. f.* 1. Rand; 2. Haarecke; 3. Ackerecke. S. פֵּאָה.
פָּאבִי *x.* Beiname einer Person (Φαβί, *Fabius*?).
פַּג *h. m.* Kinnlade. בֵּית הַפַּ' Zaum, Halfter.

פַּגָּא *a. m.* 1. dass.; 2. Gebiss.
פַּגָּה *h. f., pl.* פַּגִּים 1. unreife Frucht; 2. unreife Feigen; 3. reifende weibliche Brust. בֵּית פַּגֵּי Ortsname.
פִּגּוּז *h. m.* Wurfgeschoss.
פִּגּוּזָא *a. m., pl. c. s.* פִּגּוּזוֹהִי Ez 26, 9 dass.
פגומיה s. פגומיה.
פִּגּוּל *h. m.* Gräuel, bes. über die festgesetzte Frist zum Genuss bestimmte Opfergabe.
פִּגּוּלָא *a. m.* 1. *ind.* פִּגּוּל Jes 65, 4, *c.* פִּגּוּל 1 S 17, 46 (MS פְּגַר) dass.
פָּגוּם *h. m.* 1. schartig; 2. Einbuchtung, Ausbuchtung; 3. schadhaft, mit Makel behaftet.
פִּגּוּרָא *a. m., c.* פִּגּוּר Lv 26, 30, Jes 24, 12, Ez 6, 13 Zerstörung, Niederreissung.
פֶּגֶז *h. m., pl.* פְּגָזוֹת Wurfgeschoss.
פְּגַח *a.* begegnen.
פגי (SchirR 3, 4) l. פַּרְנֵי.
פֵּיגֵי *x. f.* (πήγη), *pl.* פֵּיגִין Quelle.
פִּגְיוֹן *x. m.* (*pugio*) Dolch.
פְּגִימָה *h. f.* 1. Scharte; 2. Verletzung, Schadhaftigkeit; 3. konkave Seite (eines Bogens).
פגיין (SchirR 1, 9) l. סַגְיָן, s. סַגֵּי.
פְּגִינְתָא, פְּגִינוּתָא *a. f.* Geschrei.
פְּגִיעָה *h. f.* 1. Begegnen; 2. Gebrauch von פגע.
פְּגִיעֲתָא *a. f.* Flehen.
פִּגֵּל *h. Pi.* ein Opfer über die festgesetzte Frist hinaus zum Genuss bestimmen und dadurch verwerflich machen. *Hitp.* auf diese Weise verwerflich gemacht werden.
פַּגֵּל *a. Pa.* dass. *Itpa.* verwerflich gemacht werden.
פֻּגְלָא *a. m.* Rettig (*Raphanus sativus*).
פֻּגְלְגוּלָה *h. f.* kleine Rettigart (?).
פֵּיגָם, פֵּיגוּם *x. m.* (πήγανον) Raute (*Ruta chalepensis*).
פָּגַם *h.* 1. schädigen, verletzen; 2. vermindern, verringern. *Ni.* verletzt werden.
פְּגַם *a.* dass. *Itpe.* verletzt werden, schartig werden.
פְּגָם *h. m.* 1. Verderbnis; 2. Verletzung, Makel; 3. Entschädigung für Verletzung.
פֵּיגִים, פֵּיגָם, פֵּיגְמָא *x. m.* (πῆγμα) Gerüst.
פִּגְמָא *a. m.* 1. Verletzung (der Ehre); 2. Abnahme (des Mondes).
פִּגְמָא *a. m.* 1. Einbuchtung, Scharte; 2. Verletzung.
פינממא l. פְּרַגְמַטָא.
פְּגַמְתָּא *a. f., c.* פְּגַמַת 1 S 13, 21 Scharte.
פָּגַן *h. Hi.* schreien.
פְּגַן (Koh 1, 12) *a.* dass. *Aph.* dass.
פַּגָּן, פַּגָּנָא *x. m.* (πάγανος) gewöhnlicher Bürger.
פְּגָנוּת *h. f.* Flehen.
פונני s. בונני.
פַּגָּנִיקָא *x. m. pl.* (παγανικά) bürgerliche Kleidung.
פָּגַע *h.* 1. treffen. *pt. pass.* פָּגוּעַ besessen (wahnsinnig); 2. angehen. *Ni.* 1. betroffen werden; 2. besessen werden. *Hi.* 1. angehen, bitten; 2. leiden (?).
פְּגַע *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּפְגַּע Ex 23, 4 Merx (MS Soc. תְּעָרַע) dass.; 2. angehen. *Aph.* angehen. *Itpe.* treffen.
פֶּגַע I *h. m.* 1. Begegnis, Unheil; 2. böser Dämon.
פֶּגַע II *h. m.* Pflaume (?).
פִּגְעָא *a. m., ind.* פְּגַע 1 K 5, 18 (MS פֶּגַע) Begegnis, Unheil.
פַּגְעָה *h. f., pl.* פַּגְעִין Coloquinte (?).
פִּגֵּר *h. Pi.* zerstören, niederreissen.
פַּגַּר *a. Pa.* 1. *inf.* פַּגָּרָא Ex 23, 24 zerstören, niederreissen; 2. stören; 3. müssig gehen. *Aph.* zerstören, verletzen. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *pl. f.* יִתְפַּגְּרָן Am 9, 1 zerstört werden; 2. müssig gehen, sich der Arbeit enthalten.

פֶּגֶר *h. m.* Halfter, Gebiss.

פֶּגֶר *h. m.* Leichnam.

פִּגְרָא *a. m., pl. c. s.* פִּגְרֵיכוֹן Nu 14, 32 dass.

פֻּגְרָא *a. m.* Schadenersatz.

פָּגַשׁ *h. Ni. Hitp.* zusammentreffen, kämpfen.

פֶּגֶשׁ *h. m.* Wurfgeschoss. כְּפַר פ׳ Ortsname.

פְּדָא 1. s. פֻּגְדָּא; 2. männl. Personenname (פְּדָיָה).

פְּדָגוֹג, פְּדָגוֹגָא *x. m.* (παιδαγωγός) Erzieher.

פְּדָגוֹגְתָא *x. f.* Erzieherin.

פּוֹדָגְרָא *x. f.* (ποδάγρα) Fusslähmung, Gicht.

פּוֹדַגְרִיטוֹס, פְּדַגְרִיטָא *x. m.* (vgl. ποδαγρός) dass.

פודגרים l. פּוֹדַגְרוֹס *x. m.* (ποδαγρός) gichtleidend.

פָּדָה *h.* 1. einlösen, loskaufen; 2. erlösen. *Ni.* eingelöst werden.

פְּדוֹעָא *a. m.* Beil.

פְּדוּת *h. f.* Erlösung.

פַּדַּחַת *h. f.* Stirn.

פַּדַּחְתָּא *a. f.* dass.

פְּדַיָּא *x. m. pl.* (παῖδες) Kinder.

פְּדִיָּה *h. f.* 1. Einlösung; 2. Gebrauch von פדה.

פְּדָיָה männl. Personenname.

פִּדְיוֹן *h. m.* Lösegeld.

פדאמא l. פּוּרְמָא.

פדמועה s. פַּרְמוּעָה.

פַּדָּנָא *a. m.* 1. Joch; 2. *c.* פַּדַּן 1 K 19, 21 Gespann; 3. Pflug.

פָּדַע *h.* verwunden.

פְּדַע *a., pf.* 3 *sg. c. s.* פַּדְעֵיהּ 1 K 20, 37 (MS פַּדְעֵיהּ) dass.

פִּדְעָא (Ex 21, 25) *a. m.* Verwundung.

פִּדְעֲתָא *a. f.* dass.

פְּדִיפְמִי s. קָקוֹ.

פְּדוֹפְסֶלָה *x. m.* (ποδόψελλον) Knöchelring.

פֶּדֶר *h. m.* Schmeer.

פִּדְרָא *a. m.* Mist.

פדרנית l. פַּרְדְּנִית.

פְּדָת männl. Personenname.

פֶּה *h. m., c.* פִּי, *pl.* פִּיּוֹת, פִּיפִיּוֹת 1. Mund, Maul; 2. Schneide; 3. Muttermund; 4. Öffnung; 5. Buchstabe Pe. בַּעַל פֶּה mündlich. לְפִי gemäss. לְפִי שֶׁ weil. לְפִיכָךְ demgemäss. עַל פִּי wegen. עַל פִּי כֵן deshalb. אַף עַל פִּי שֶׁ obgleich. אַף עַל פִּי כֵן trotzdem.

פָּה *a. m.* ein Insekt.

פְּהָא *a.* herumirren.

פִּהוּק *h. m.* Gähnen.

פְּהִי *h. m.* Umherlaufen.

פָּהַק *h. Pi.* den Mund aufsperren, gähnen.

פּוּאָה *h. f.* Färberröte, Krapp (*Rubia tinctorum*).

פוג *h.* schwinden, sich verlieren. *Hi.* 1. dass.; 2. abschwächen, verlieren; 3. abkühlen.

פוג *a.* 1. *pt. pl. f.* פָּיְגָן Gn 45, 16 matt werden, wirkungslos sein; 2. erkalten. *Pa. inf.* פַּיְגָא Thr 3, 4 matt, wirkungslos machen. *Aph. ipf.* 2 *sg. f.* תְּפִיגִין 1 S 1, 14 abkühlen. *Itpal.* sich erholen, sich ergötzen.

פּוּגָא männl. Personenname.

פוגה s. פִּיגָה.

פּוּחַ I *h.* blasen. פ׳ נֶפֶשׁ פ׳ jemds. Seele ausblasen, d. h. entmutigen. *Hi.* 1. Blähungen haben; 2. aufregen.

פּוּחַ II *h. Pi.* פִּיחַ mit Farbe anstreichen (?).

פּוּחַ *a.* 1. blasen, hauchen; 2. s. פוג.

פּוּחָא *a. m.* Hauch, Wind.

פּוֹחֵר *h. m.* Töpfer.

פּוֹחֶת *h. m.* ein Werkzeug.

פּוּחְתָא *a. f.* Hauch.

פּוּטִיתָא *a. f.* Wels.

פּוּךְ *h. m.* Augenschminke.

פוכיאיה (1 S 14, 16) l. mit Ausg. Ven. 1518 סְכֻוָאֵיָא, s. סְכֻוָאָה.

פול (?) *h. m.* בַּעַל הַפ׳ ein Tempelbeamter.

פול *h. m.* Bohne (*Faba vulgaris*).
פול I *a., pt. pass.* פִּיל Lv 14, 21 übergiessen.
פול II *a. Pa.* spalten.
פּוּלָא (2 S 17, 28, MS פּוּלְיָא) *a. m.* Bohne.
פּוּלָא *x. m.* Bote.
פיוולא (BerR 36) l. פִּינוּלָא, s. פִּינְלְיָא.
פּוּלְחָ *h. m.* Diener.
פולוסטות. הפ' (jBez 62^d^, Ausg. Ven. חפול סוסות) l. חֲפֵי לסוטות.
פום (Ru 2, 7) wohl, etwa.
פום *h. m.* Öffnung.
פּוּמָא (Gn 29, 3) *a. m., c.* פום Gn 42, 27 1. Mund; 2. Mündung, Öffnung, Eingang; 3. Schneide. כְּפוּם Lv 25, 52, לְפוּם Ex 16, 18, עַל פום gemäss, nach Massgabe. לְפוּם דְּ עַל פום דְּ Lv 27, 8, nach Massgabe dessen, dass; weil. לְפוּם כֵּן demgemäss, deshalb. פום חִירָתָא Nu 33, 7 Ortsname. פום נַהֲרָא Ortsname.
פּוּמְבְּדִיתָא Ortsname.
פּוּמְבְּדִיתָאָה *a. m.* aus Pombedita.
פּוּמְבְּיָנָא *a. m.* Saum (?).
פּוּן (Gn 26, 10) *a.* etwa, wohl.
פּוּנָה *h. f.* Wendung.
פוניין. בפ' (jSchebi 39^a^) l. כְּפְנְיָן, s. כְּפְנִיתָא.
פוס I *h. Hi.* 1. bezahlen; 2. entscheiden; 3. losen.
פוס II *x.* (vgl. πεῖσις) *Hi.* besänftigen. S. פִּיס.
פוס I *a.* 1. bezahlen; 2. *pf.* 3 *pl.* פָּסוּ Ho 4, 8 (MS פָּסוּ) sich entweihen (?). *Aph. inf.* אַפָּסָא Ma 2, 10 Soc 59 אַפָּסָא, *pt. pl.* מַפְסִין Ze 3, 4 (MS מַפְּסִין) entweihen. S. פְּסַס.
פוס II *x.* s. פִּיס.
פוסרוס (jBer 13^c^)?
פוע *h. Hi.* einhauchen.
פּוּעַ *a., pf.* 3 *sg. f.* פָּעַת Ri 5, 26 zerschlagen.
פּוּעִירָא männl. Personenname.

פּוֹעַל *h. m.* Werk.
פּוֹעֵל *h. m.* Arbeiter.
פּוּעֲלָא I *a. m.* dass.
פּוּעֲלָא II *a. m.* 1. Arbeit; 2. Arbeitsertrag, Besitz.
פּוּעֲתָא *a. f.* Beule.
פופידתא (bErub 60^a^) wohl zu streichen.
פוץ *h.* sich ausbreiten. *Pal.* ausgehen. S. פְּצַץ.
פוק I *h. Hi.* herausgehen lassen.
פוק II *h. Pilp.* 1. erschüttern, schwankend machen; 2. lose machen; 3. schwanken. *Pulp. pt.* schwankend. *Hitpalp.* erschüttert werden.
פוק *a. Palp.* schwankend machen, rütteln. *Itpalp.* erschüttert werden.
פּוּקֵי *a.* בְּפ' (= בְּאַפּוּקֵי) am Ausgang. בְּפ' שַׁבְּתָא an Sabbatausgang, d. h. am Abend nach Sabbat.
פּוּר *x. m.* Los. *pl.* פּוּרִים Losfest.
פּוּרָא *x. m.* dass. *pl. d.* פּוּרַיָּא Est II 9, 26 (MS פּוּרִים) Losfest.
פורא l. פִּירָא.
פורייתא (NuJII 19, 15) l. גּוּפִיתָא *a. f.* Deckel.
פּוּרְתָּא (2 K 4, 2, Soc 59 in marg. פּוּרְתָּא) *a. f.* ein wenig. פּוּרְתָּא פּוּרְתָּא allmählich.
פּוּרְתָא (Est II 9, 26) *a. f.* Unheil.
פּוּשׁ *h.* aufatmen.
פּוּשׁ I *a.* übrig bleiben.
פּוּשׁ II *a., pf.* 3 *pl. f.* פָּשָׁן Ct 6, 11 (MS פָּשַׁן), *pt. pl.* פָּיְשִׁין Ct 1, 16 (MS פָּשְׁיָן) sich vermehren.
פות. הַפ' (Tos. Kel BabM II, 12) l. סְפוּת.
פּוּתָא *h. f.* Färberröte, Krapp.
פּוּתָה *h. m.* Weite.
פּוֹתָה, פּוֹתַת *h. f.* Thürangelloch in der Schwelle.
פּוֹתַח *h. m.* Öffnung.
פּוֹתַחַת *h. f.* Schloss.
פּוּתִי *h. m.* Weite.
פָּז *h. m.* gediegenes Gold.
פָּזָא *a. m.* dass.

פָּאזָא *a. m.* aus gediegenem Gold.
פִּזּוּר *h. m.* Zerstreuung.
פָּזַז I *h.* 1. eilfertig sein; 2. klirren. *Pi.* dass.
פָּזַז II *h. Ho. pt.* מוּפָז gediegenes Gold.
פַּזִּי, פַּזַּי männl. Personenname.
פְּזִיזָא *a. m.* übereilt.
פְּזִיזוּתָא *a. f.* Übereilung.
פָּזִיחַ absichtliche Abänderung von נָזִיר.
פָּזַל *h.* sich bewegen (?).
פָּזַם *x.* (vgl. ψαλμός) psalmodieren.
פִּזְמָא *x. m.* (ψαλμός) Lobgesang.
פּוּזְמְקָא *x. m.* eine Art Schuhe.
פומקיקון, פומריקון l. פַּמְרִיקוֹן.
פָּזַר *h.* zerstreuen. *Pi.* dass. *Ni. Hitp.* sich zerstreuen, zerstreut werden.
פְּזַר *a. Pa.* dass.
פִּזְרָא *a. m.* Stock.
פַּח I *h. m., pl.* פַּחִין. פַּחֵי נֶפֶשׁ Verdruss.
פַּח II *h. m.* Fangnetz.
פַּחָא I *a. m., pl.* פַּחִין Geringheit. בַּר פ' geringer Mensch.
פְּחָא *a.* 1. schreien, gackern; 2. אפחין (jSanh 20b) l. אַפְרְחוֹן, s. פְּרַח.
פָּחַד *h.* sich fürchten. *Pi.* erschrecken. *Ni. Pu. Hitp.* sich ängstigen.
פְּחַד *a., pt.* פָּחִיד Dt 28, 66 (MS תָּוֵה) sich fürchten. *Pa.* dass.
פַּחְדָא *a. m.* Furcht.
פַּחְדָה *h. f.* dass.
פַּחְדוּת *h. f.* dass.
פַּחְדִין (Lv 21, 20) *a. m. pl.* Hoden.
פֶּחָה *h. m.* Statthalter.
פַּחָה *a. m., pl.* פַּחֲוָן, *d.* פַּחֲוָאתָא Meg. Ant. dass.
פַּחוֹרָה männl. Personenname (Töpfer).
פַּחוֹרְתָא *a. f.* Töpferei.
פָּחוּת *h. m.* 1. wenig, gering; 2. weniger; 3. s. פּוֹחֵת.
פחותיה (Pes. 95b) l. סְחוּתֵיהּ, s. סְחוּתָא.
פָּחַז *h.* überschäumen, ausgelassen sein.
פְּחַז *a.* 1. dass.; 2. anschwellen.
פַּחַז *h. m.* Ausgelassener.
פַּחַז *h. m.* Ausgelassenheit.

פַּחֲזוּת *h. f.* dass.
פָּחַח *h., pt.* פּוֹחֵחַ zerlumpt gekleidet sein.
פַּחְחָא *a. m., ind.* פְּחַח Jes 20, 2 zerlumpt.
פְּחִימָא (Est II, 3, 3, MS פְּהִימָא) *a. m.* gleich.
פְּחִיתָא *a. m.* 1. weniger; 2. schadhaft; 3. gering.
פְּחִיתָה *h. f.* Aushöhlung.
פַּחַל Ortsname.
פַּחְלָץ (פַּחְלִין?) *h. m.* weites Geflecht (für Kamellasten).
פָּחַם *h. Pi.* schwärzen: *Pu. pt.* מְפֻחָם geschwärzt. *Ni. Hitp.* geschwärzt werden.
פֶּחָם *h. m.* 1. Holzkohle; 2. Russ (?).
פְּחַם *a. m.* gleich sein.
פַּחָמִי *h. m.* Kohlenbrenner, Schmied.
פָּחַס *h.* zusammenquetschen.
פְּחַס *a.* dass.
פַּחְרָא I (Jes 45, 9) *a. m.* 1. Thon; 2. Thonscherbe.
פַּחְרָא II (Jes 29, 16) *a. m.* Töpfer.
פָּחַשׁ s. פָּחַס.
פָּחַת *h.* 1. aushöhlen; 2. verringern, verkürzen. *Ni.* 1. durchbrochen werden; 2. verringert, verkürzt werden. *Pi.* 1. verringern; 2. geringer werden. *Hi.* 1. abnützen; 2. schadhaft werden.
פְּחַת *a.* verringern. *Pa.* dass. *Itpe.* 1. schadhaft werden; 2. weniger werden. S. פְּחִיתָא.
פַּחַת *h. m.* 1. Grube; 2. Loch; 3. Zerbrochenes.
פְּחָת *h. m.* Verringerung, Minderwert.
פַּחְתָא *a. m.* 1. Verringerung, Minderwert; 2. Niedrigkeit.
פַּחְתָּא *a. f., pl.* פַּחְתִּין Lv 14, 37 Fanggrube.
פְּטָא. 1. פטית (GenJII 49, 22) l. mit MS Par. פְּכַרַת, s. פְּכַר; 2. מפטיא (bSabb 140b)?

פַּטָּא männl. Personenname.
פוּטָא *x. m.* (φῶς), *pl.* **פוּטְיוֹת** Licht.
פטגריטוס l. **פוּדַנְרִיטוֹס**.
פִּטְדָה *h. f.* ein Edelstein.
פְּטוּטֶרֶת *x. m.* (vgl. πετυρίτης) Kleienhaftes, weisser Überzug.
פִּטּוּם *h. m.* Bereitung von Spezereien.
פִּטּוּמָא *a. m.* dass.
פְּטוּמָה (**פִּטּוּמָה**?) *h. f.* Spitze, Warze.
פְּטוּר *h. m.* 1. Befreiung, Lösung; 2. Straflosigkeit.
פְּטוּרָא *a. m.* 1. *pl.* **פְּטוּרִין** Dt 24, 1 Entlassung. **גֵּט פ'** Scheidebrief; 2. *pl.* **פְּטוּרִין** Auswurf (?).
פְּטַט *h. Pilp.* 1. schnattern, schwatzen; 2. unterdrücken (?).
פְּטַט *a. Palp.* dass.
פַּטְפַּט *h. m.* schwatzhaft.
פַּטְפְּטָא *a. m.* dass.
פִּטְפְּטַיָּא *a. m. pl.* Geschwätz.
פטטרכא (VajR 3, Ausg. Konst. **פטריטבא**) s. **פְּטְרוֹכָא**.
פַּטְיָא *x. f.* (ὑπατεία) Ära.
פַּטִּים *h. m.* Schwätzer.
פָּטִים *h. m.* parfümiert.
פַּטִּימָא *a. m., pl. f.* **פַּטִּימָן** Gn 41, 2 fett, gemästet.
פְּטִימָא weibl. Personenname.
פְּטִירָא *a. m.* 1. Ex 12, 8 ungesäuert; 2. ungemischt; 3. erstgeboren.
פְּטִירָה *h. f.* 1. Verscheiden, Sterben; 2. Entlassung.
פַּטִּישׁ *h. m.* Hammer.
פַּטִּישָׁא (Jes 41, 7) *a. m.* dass.
פַּטִּישָׁא *a. m.* Beinkleid.
פְּטָל *x. m.* (πάτελλα) Schüssel (?).
פְּטָלְיָה *x. f.* (πάτελλα), *pl.* **פְּטָלְיָאוֹת** Korb.
פִּיטָלוֹן *x. m.* (πέταλον) Goldplatte.
פְּטוּלִין, פְּטִילוֹם (EchR 5, 18 **פיטליילום**) Ortsname (Ποτίολοι).
פְּטָלִיק, פְּטָלִיקֵי, פְּטָלְקִין *x. m.* (vgl. πάτελλα) Schüssel.
פָּטַם *h., pt. pass.* gemästet. *Ni.* sich mästen; 2. Spezereien mengen. *Pu.* mit Spezereien gemengt sein.
פְּטַם *a. Pa.* 1. *pt. pass.* **מְפַטַּם** Jes 30, 24 mästen; 2. besänftigen. *Itpa.* 1. *pf.* **אִתְפַּטַּם** Ri 6, 25 gemästet werden; 2. aufschwellen.
פַּטָּם *h. m.* 1. Viehmäster; 2. Spezereiverfertiger.
פֶּטֶם *h. m.* Mastochs.
פִּטְמָא *a. m.* 1. Jer 5, 27 Mästung; 2. Fett; 3. fettes Tier.
פְּטוּמָא *x. m.* (πτῶμα) Leichnam.
פִּטְמָה *h. f.* Spitze.
פְּטִימְתָא *x. f., pl.* **פְּטִימָן** Est II 3, 8 Ausg. Ven. 1592, l. **פְּטִימָן** (σπιθαμή) Spanne (?).
פְּטָנָג *x. m.* ein Kraut (Polei?).
פוֹטִינָן, פוֹטִינוֹס *x. m.* (φωτεινός) glänzend.
פִּיטָס, פִּיטוֹס *x. m.* (πίθος), *pl.* **פִּיטָסוֹת** grosser Thonbehälter.
פִּטְפּוּט *h. m.* Spitze (auf dem Kochherd, zum Daraufsetzen des Topfes).
פִּטְפֵּט s. **פְּטַט**.
פַּטְפְּטָנִית *h. f.* geschwätzig.
פִּטְקָא *x. m.* (πιττάκιον) 1. Tafel, Schreibtafel; 2. Los, Geschick.
פטיקלין l. **פְּטִילְקִין**.
פָּטַר *h.* 1. durchbrechen; 2. sich verabschieden; 3. entlassen; 4. befreien (von einer Pflicht). *pt. pass.* **פָּטוּר** 1. entbunden; 2. nicht straffällig. *Ni.* 1. sich verabschieden; 2. verscheiden, sterben; 3. befreit sein. *Hi.* 1. entlassen, verabschieden; 2. im Gottesdienst die Schlusslektion (aus den Propheten) lesen; 3. aufsperren.
פְּטַר *a.* 1. sich verabschieden; 2. *ipf.* 3 *sg.* **יִפְטַר** Gn 43, 13 entlassen, fortschicken; 3. freilassen. *Pa. ipf.* 3 *sg.* **יְפַטֵּיר** Koh 7, 26 (MS **יִפְטוֹר**) entlassen. *Aph.* 1. dass.; 2. sich verabschieden; 3. eine Gedächtnisrede halten; 4. im Gottesdienst die Schlusslektion (aus den Propheten) lesen. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *pl.*

אִתְפְּטַרוּ Gn 44, 3 verabschiedet, entlassen werden; 2. verscheiden; 3. befreit sein.
פֶּטֶר *h. m.* Erstgeborener.
פִּטְרָא *x. m.* (πέτρα) Stein, Fels.
פִּטְרָא *a. m., pl.* פִּטְרִיּוֹת eine Art Pilze.
פִּטִּירָא *x. m.* (πιτυρίς) kleienfarbige Olive.
פַּטְרוּבוּלִי *x. f.* (πατροβουλή) Ortsmagistrat.
פַּטְרוּבוּלִי *x. m. pl.* (πατρόβουλοι) Ratsherren.
פטרגוס l. פּוּדְגְרוֹס.
פַּטְרוּזָא *x. m.* mageres Lamm.
פַּטְרִיתָא *a. f.* Abschied.
פַּטְרוּכָא *x. m.* (πρωκτός) Mastdarm.
פיטרון (SchemR 15) l. תִּימְרוֹן.
פּוֹטֵירִין. דִּפְלוֹ 'פ l. דִּפְלוֹפוֹטֵירִין *x. m.* (διπλοποτήριον) Doppelbecher.
פַּטְרוֹן *x. m.* (πάτρων) Patron, Beschützer.
פַּטְרוֹנָה *x. f.* (*patrona*) Patronin, Beschützerin.
פֶּטְרוֹס, פֶּטְרָס männl. Personenname (Πέτρος).
פֶּטְרוֹסְלִינוֹן *x. m.* (πετροσέλινον) Petersilie.
פִּיטְרוֹפּוֹס *x. m.* (ἐπίτροπος) Vormund.
פַּטְרִיקִי männl. Personenname (Πατρίκιος).
פַּטְרִיקוֹן *x. m.* (πατρικόν) väterliches Erbteil.
פטשין (Tanch. Tazria' 9) l. פַּסְפְּסִין.
פֵּי Buchstabe Pe.
פִּי s. פֶּה.
פיאבי s. פַּאבִי.
פִּיגָה Flussname.
פִּיד *h. m.* 1. Picken; 2. Unglück.
פָּיָה *h. Pu. pt.* מְפֻיָּה mit Krapp gefärbt.
פִּיהִי (Est II 3, 8) *a. m.* Umherlaufen.
פֶּיוֹט *h. m.* Unvernünftiger, Kind.
פִּיוּט *x. m.* (vgl. ποιητής) Dichtung.
פיילא l. פִּלָּא.
פִּיּוּס *x. m.* (vgl. πεῖσις) Besänftigung.
פִּיוּסָא *x. m.* dass.
פִּיוּתָא *a. f.* Schönheit.
פִּיחַ *h. m.* Russ, Staub.
פִּיחָא *a. m., ind.* פִּיחַ Ex 9, 8 dass.
פִּיחָה *h. f.* 1. Blasen, Blähung; 2. Ermässigung, Nachlass; 3. Verhauchen, Elend.
פִּיֵּט *x.* (vgl. ποιητής) *Pi.* פִּיֵּט dichten.
פַּיְטָן, פַּיְטָנָא *x. m.* (vgl. ποιητής) Dichter.
פִּיל *h. m.* 1. Elephant; 2. Elfenbein.
פִּילָא I *a. m., ind.* פִּיל 1 K 10, 22 dass.
פִּילָא II *a. m.*, s. פּוּל I.
פִּילָא III *a. m.* Ritz, Spalte.
פְּיָלָא, פְּיָלִי (Jes 51, 17, MS פְּיֵילִי) *x. f.* (φιάλη), *pl.* פְּיָלִין, פְּיָלָן Am 6, 6 (MS פִּילָן) Trinkschale.
פיילי. 'פ פוטירין (KohR 5, 8) l. דִּפְלוֹפוֹטֵירִין.
פְּיָלְרָא (KohR 3, 9) *x. m.* (vgl. φιάλη) Trinkschalenverfertiger (?).
פְּיָלְתָא *x. f.* (φιάλη), *pl.* פְּיָלָן Trinkschale.
פינות (jBikk 65[a]) l. mit Ausg. Ven. פּוּנוֹת, s. פּוּנָה.
פיונטייה (jSanh. 30[c])?
פִּיֵּס *x.* (vgl. πεῖσις) *Pi.* besänftigen, beruhigen, freundlich zureden. *Hitp.* 1. sich besänftigen lassen; 2. besänftigt werden, befriedigt sein.
פַּיֵּס *x. Pa.* 1. *pf.* פַּיֵּים 1 S 24, 8 besänftigen; 2. anflehen. *Itpa.* sich besänftigen lassen.
פַּיִס *h. m., pl.* פַּיְסוֹת 1. Los; 2. Scholle.
פַּיְסָא (Est II 3, 7, nicht MS) *a. m.* Los.
פִּיְּסָא *x. m.* (vgl. πεῖσις) Besänftigung, gütliche Beilegung.
פִּיסָא (פַּיְסָא?) *a. m.* Scholle.
פִּיסוֹן *h. m.* Maurer.
פִּיסוּנָא *x. m.* Bitte, Wunsch.
פִּיעוּר *h. m.* Ausleerung.
פִּיקָא männl. Personenname.
פִּיקָה *h. f., pl.* פִּיקִין 1. Knorpel; 2. Wulst, Pfropfen; 3. Wirtel (an der Spindel); 4. Wanken.
פִּיר *h. m.* Graben, Grube.
פִּירָא I *a. m.* dass.

פֵּירָא II *a. m., pl.* פֵּירִין Gn 1, 11 Frucht.
פֵּירָה *h. f.*, s. פְּרִי.
פֵּירוּג männl. Personenname.
פֵּירוּנָא *a. m.* Ersatz, Bezahlung.
פֵּירוּי *h. m.* Fruchtbarkeit.
פירוכין (GnJII 37, 7, MS Paris. כרוכין) l. כֵּירוּכִין Garben. S. כְּרִיכָא.
פֵּירוֹכִיתָא *a. f.* Graupe.
פֵּירוּכְתָא *a. f., pl.* פֵּירוּכָן Lv 2, 14 dass.
פֵּירוּעַ *h. m.* Entblössung.
פֵּירוּעָא *a. m.* 1. *c.* פֵּירוּעַ Nu 6, 5 Wachsenlassen des Haars; 2. freiwachsendes Haar.
פֵּירוּק *h. m.* Abbrechen.
פֵּירוּקָא *a. m.* Auflösung, Widerlegung.
פֵּירוּר *h. m.* 1. Zerbröckeln; 2. Zerbröckeltes, Brocken; 3. Mehlbrei.
פֵּירוּרָא *a. m.* Mehlbrei, Kleister.
פֵּירוּשׁ *h. m.* 1. genaue Angabe. בְּפֵ' ausdrücklich, genau; 2. Erläuterung, Erklärung.
פֵּירוּשָׁא *h. m.* 1. *c.* פֵּירוּשׁ Nu 30, 9 deutliche Aussprache, Ausspruch; 2. genaue Angabe; 3. *c.* פֵּירוּשׁ Ct 5, 11 Erläuterung.
פֵּירָעוֹן *h. m.* 1. Zahlung; 2. Vergeltung, Strafe.
פִּישׁוֹן 1. männl. Personenname; 2. Gn 2, 11 Flussname.
פִּישׁוֹנָא *a. m.* eine Bohnenart.
פישין (jMaasSch 55[b]) l. פֵּי שִׁין.
פַּךְ *h. m., pl.* פַּכִּים Flasche.
פַּכָּא *a. m.* Pfoste.
פַּכּוֹרָא *a. m.* 1. Zerstörer; 2. männl. Personenname.
פָּכַח *h. Pi.* schwinden machen.
פְּכַח *a. Pa.* 1. dass.; 2. schwinden.
פַּכְחוּתָא *a. f.* etwas Schwaches, Dünnes.
פָּכַךְ *h. Pilp.* rieseln.
פַּכְסָמָא *x. m.* (παξαμᾶς) Zwieback.
פַּכְסַם männl. Personenname.
פִּכְפֵּךְ s. פָּכַךְ.
פָּכַר *h. Pi.* niederreissen, zerstören.
פְּכַר I *a. Pa. inf.* פַּכּוֹרָא Koh 3, 3 (MS סַתָּרָא) dass. *Itpa.* niedergerissen werden.
פְּכַר II *a.* falten (von den Händen). *Itpe.* verstrickt werden.
פָּלָא *h. Ni. pt.* נִפְלָא wunderbar. *Pi.* durchsuchen. *Hi.* 1. deutlich aussprechen; 2. untersuchen; 3. verspotten; 4. wunderbar, unverständlich sein. *Ho. pt.* מֻפְלָא 1. wunderbar; 2. vorzüglichster; 3. ein Minderjähriger, welcher ein Gelübde deutlich aussprechen kann. S. פָּלָה.
פְּלָא *a.* spalten, öffnen. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תְּפַלֵּי Dt 24, 20 durchsuchen; 2. *pf.* 1 *sg.* פַּלֵּיתִי wegräumen, entfernen. *Aph.* 1. Spalten haben; 2. verspotten, lächerlich machen; 3. *pt.* מַפְלֵי Jes 9, 5 wunderbar machen.
פֶּלֶא *h. m., pl.* פְּלָאִים, פְּלָאוֹת Wunder.
פַּלָּא männl. Personenname.
פִּלָּא *x. m.* (φύλλον) ein Gewürz (*Laurus Melabathrum*).
פְּלָאָה *x. f.* (παλαιά) alt.
פִּלְאָה *a. m.* Wunder.
פְּלָאִי Name eines Engels.
פִּלְאֲתָא *a. f.* Rätsel.
פִּלְבֵּל (?) *x.* (βλεφαρίζω?) blinseln.
פָּלַג *h. Hi.* 1. sich entfernen; 2. entfernen, ablenken; 3. unbeachtet lassen, achtlos sein; 4. überschreiten, übertreffen. *Ho. pt.* 1. entfernt; 2. hervorragend. *Hitp.* sich teilen.
פְּלַג *a.* 1. Nu 31, 42 teilen; 2. abweichend sein; 3. Teil erhalten. *pt. pass.* פְּלִיג 1. geteilt; 2. abweichend; 3. *pl.* פְּלִיגִין Ho 11, 7 zweifelhaft. *Pa.* 1. *pf.* פַּלֵּיג Gn 15, 10, *ipf.* 3 *pl.* יְפַלְּגוּן Ex 21, 35 teilen; 2. zerteilen, austeilen; 3. ablenken. *Aph.* 1. teilen; 2. ablenken. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְפְּלֵיג Gn 14, 15 sich teilen; 2. sich trennen; 3. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְפְּלֵיג Nu 26, 53 geteilt werden; 4. zugeteilt werden;

5. *pf.* אִתְפְּלֵיג Nu 16, 1 abweichender Meinung sein; 6. sich auszeichnen. *Itpa.* dass.

פְּלַג *h. m.* 1. Hälfte; 2. Zuteilung.

פַּלְגָא (Ex 25, 10) *a. m., ind.* פֵּילַג Gn 15, 10 1. Teil; 2. Hälfte, halb.

פַּלְגָאָה *a. m.* streitsüchtig.

פִּלְגוּגוֹן *x. m.* (φιλολογῶν) sich unterhaltend.

פְּלַגָּה *h. f.* Teilung.

פְּלֻגָּה *h. f.* Abteilung.

פְּלֻגָּה *h. f.* Streit.

פַּלְגוּתָא (Nu 31, 36) *a. f.* 1. Hälfte; 2. Geteiltheit, Unschlüssigkeit; 3. *c. s.* פַּלְגוּתֵיהּ Gn 49, 23 Streit.

פִּלְגְלִיסָא (Thr 3, 12) *x. m.* Zielscheibe. S. פִּלְגֵּיסָא.

פֵּילְגוֹס *x. m.* (πέλαγος) Meer.

פלגם l. פְּלוּגָם.

פְּלַגֵּם *x. m.* (πάλλαξ) halbreifer Widder.

פִּלְגִּיסָא *x. m.* dass.

פִּלְגֵּיסָא (1 S 20, 20, MS פִּלְגְלִיסָא) *x. m.* Zielscheibe.

פִּלֶגֶשׁ *x. f.* (πάλλαξ), *pl.* פִּלַגְשִׁים Kebsweib.

פְּלֻגְּתָא *a. f.* 1. Abteilung; 2. Unterschied; 3. Nu 17, 14 Streit; 4. Meinungsverschiedenheit, abweichende Ansicht; 5. Ortsname.

פַּלְדּוֹס, פַּלְדֵּיסָא *x. m.* (*bardaicus*?), *pl.* פַּלְדֵּיסִין Ri 14, 12 eine Art Mantel.

פָּלָה *h.* durchsuchen. *Pi.* dass. S. פְּלָא.

פַּלְהֶדְרִין *x. m.* (πρόεδροι, πάρεδροι) Mitglieder eines Richterkollegs.

פְּלוּג *h. m.* Teilung.

פְּלוּגָא *a. m., c.* פְּלוּג Gn 14, 7 1. Teilung; 2. Zuteilung.

פְּלוּגָא *a. m., ind.* פְּלוּג 2 S 6, 19 Teil, Portion.

פְּלוּגְתָא s. פְּלֻגְּתָא.

פְּלוֹמָא *x. m.* (βουλευτής) Ratsherr.

פְּלוּל *h. m.* Bezeichnung für Beten.

פְּלוֹנִי *h. m., f.* פְּלוֹנִית ein gewisser.

פָּלַח *h.* 1. bearbeiten; 2. dienen. *pt.* פּוֹלֵחַ 1. Diener; 2. Feldarbeiter.

פְּלַח *a.* 1. durchbrechen; 2. *ipf.* 2 *sg.* תִּפְלַח Ex 20, 9 arbeiten; 3. *inf.* מִפְלַח Gn 3, 23 bearbeiten; 4. *imp.* פְּלַח Gn 17, 1 dienen; 5. *ipf.* יִפְלְחוּן בְּ Gn 15, 14 arbeiten lassen. *Pa.* (?) *Aph.* 1. *pf.* 3 *pl.* אַפְלְחוּ Ex 1, 13 arbeiten lassen; 2. *pt. pl. c.* מַפְלְחֵי Jes 32, 17 betreiben. *Itpe.* 1. durchbrechen; 2. *pf.* אִתְפְּלַח Dt 21, 3 gearbeitet werden; 3. *ipf.* יִתְפְּלַח Dt 21, 4 bearbeitet werden.

פֶּלַח *h. m.* 1. Stück, Laib; 2. Mühlstein.

פִּלְחָא *a. m.* 1. Teil, Portion; 2. Mühlstein.

פָּלְחָא *a. m.* 1. *ind.* פָּלַח Gn 4, 2 Arbeiter; 2. *pl. c. s.* פָּלְחֵיהוֹן Ze 1, 4 Diener.

פֻּלְחָן *h. m.* Gottesdienst.

פֻּלְחָנָא (Ex 1, 11) *a. m.* 1. Arbeit; 2. Dienst; 3. Gottesdienst.

פָּלְחָנוּתָא *a. f., c.* פָּלְחָנוּת Koh 5, 8 Bearbeitung.

פָּלַט I *h.* auswerfen, ausspeien.

פָּלַט II *h.* entrinnen. *Ni.* dass. *Pi.* entfernen.

פְּלַט I (Jon 2, 1) *a.* ausspeien. *Pa.* hervorbringen.

פְּלַט II *a., pf.* 3 *pl.* פְּלַטוּן Est II 6, 13 (nicht im MS) entkommen. *Pa.* entfernen.

פילטא l. פּוֹלְיְטָא, s. פּוֹלִיטוֹן.

פַּלְטָא männl. Personenname.

פַּלְטוֹן männl. Personenname.

פַּלְטְיָא männl. Personenname.

פלטיא (Tanch. Zaw 3) l. פִּלְגִיסָא.

פַּלְטְיָא *x. f.* (πλατεῖα), *pl.* פַּלְטְיוֹת Platz, Strasse.

פַּלְטִיוֹן männl. Personenname.

פַּלְטֵיוּתָא, פַּלְטִיתָא *x. f.* (πλατεῖα), *pl.* פַּלְטְיָן, פַּלְטִין, *d.* פְּלִיטְאָתָא (Ct 3, 2, MS פְּלִיטְאָתָא) 1. dass.; 2. Ortsname; 3. grosse Menge.

פִּילוֹטִימְיָא *x. f.* (φιλοτιμία) Freigebigkeit, öffentliche Schenkung.

פוליטומנון *x. m.* (πολιτευόμενος) Stadtrat (decurio).

פלטין (Thr 4, 1, MS פַּלְטוֹרִין) l. פְּטָלוֹן.

פַּלְטִין (Est II 2, 16) *x. f.* (παλάτιον) Palast.

פַּלְטִינֵי, פַּלְטִינֵי *x. m. pl.* (παλατῖνοι) Palastbeamte.

פַּלְמָנוּס Ortsname (Entstellung von Νεάπολις?).

פּוֹלִיטִיקִין *x. m. pl.* (πολιτικοί) Bürger.

פּוֹלִיטוּר *x. m.* (πωλητήριον) Marktplatz.

פַּלְטַר I, פַּלְטָרָא *x. m.* (πρατήρ) Brotverkäufer.

פַּלְטַר II *x. m.* (πρατήριον) Bäckerladen.

פַּלְטוֹר, פַּלְטוֹרָא, פַּלְטֵרָה, פַּלְטוֹרִין *x. m.* od. *f.* (πραιτώριον) Regierungsgebäude.

פַּלְטוֹרָא *x. m.* (πρατήρ), *pl.* פַּלְטוֹרִין Händler.

פַּלִיטוֹרִין, פַּלְטֵירָה *x. m.* (vgl. πρατήριον, πωλητήριον) Ware.

פּוֹלִיטְרִיכוֹן *x. m.* (πολύτριχον) Frauenhaar (*Adiantum Capillus Veneris*).

פַּלְמְתָא Ortsname.

פַּלְמְתָא *a. f.* Auswurf.

פּוֹלֵי *x.* (πολύ) viel.

פִּילֵי *x. f.* (πύλη), *pl.* פִּילִין, פִּילָן Thor.

פַּלְיָא *x. f.* (παλαιά) alt.

פּוּלְיָא *x. f.* (Ἀπουλία) Apulien.

פַּלְיָא männl. Personenname.

פְּלִיאָה *h. f.* Wunderbares.

פְּלִינָא *a. m.* טוּרָא פ׳ Jos 11, 17 Praet. Name eines Berges.

פְּלִינָה *h. f.* Streit.

פָּלִיט *h. m.* entronnen, gerettet.

פְּלֵיטָה *h. f.* Überrest.

פּוֹלְיָטוֹן *x. m.* (φολιάτον) wohlriechende Salbe.

פְּלִימִית weibl. Personenname.

פְּלֵיטְתָא *a. f.* Überrest.

פְּלִילָה *h. f.* Rechtssache.

פִּילִין I *x. m.* (πυλεών) Portal, Thorgebäude.

פִּילִין II *x. m.* (πιλίον) Filzhut.

פַּלִּין, פִּילִיס (?) *x. m.* (φελόνης, φελόνιον) Mantel.

פַּלְיְתָא *a. f.* Sucherin, Lauserin. פַּלְיַת חִוְיָא Schlangenlauserin (ein Käfer).

פֶּלֶךְ *h. m.* 1. Kreis, Bezirk; 2. Spindel.

פְּלַךְ *a.* spinnen.

פַּלְכָּא *a. m.* 1. c. פֶּלֶךְ Dt 4, 3 Bezirk; 2. Spindel.

פַּלְכְיָה *a. m.* Gespinnst.

פַּלְכִּין *x. m.* (πελεκύς) Beil.

פָּלַל I *h. Pi.* beten. *Hitp.* dass. *Pilp.* 1. suchen, untersuchen; 2. scharfsinnig erörtern, disputieren.

פָּלַל II s. פִּלְפֵּל.

פְּלַל I *a. Palp.* disputieren.

פְּלַל II s. פִּלְפֵּל.

פַּלְלְגוּלָה (jKil 27ᵃ) eine kleine Zwiebelart.

פלוליה (jNed 40ᵇ) ein Kraut.

פלולינא (jPes 30ᵃ)?

פָּלַם *x.* (vgl. πήλωμα) *Pu.* mit Schlamm bedeckt sein.

פַּלֵּם *x. Pa.* mit Schlamm bedecken.

פִּילוֹמָא *x. f.* (πήλωμα) Schlamm.

פְּלוּמָא *x. f.* (πλουμίον) Flaum.

פְּלִימוֹ männl. Personenname (Παλαίμων).

פַּלְמוּדָא *x. m.* (πηλαμύς) eine Art Thunfisch.

פַּלְמִיטוֹס *x. m.* (ἐπιμελητής) Verwalter, Besorger.

פַּלְמָטוֹר *x. m.* (διπλωματάριος) Sekretär. S. פַּלְמַנְטוֹר.

פְּלוֹמְטְרִין *x. m.* (διπλωματάριον) Behältnis.

פלמיא l. פְּמַלְיָא.

פַּלְמַנְטוֹר *x. m.* (φρουμεντάριος) Fourier.

פּוּלְמוּס, פּוּלְמוּסָא *x. m.* (πόλεμος), *pl.* פולמוסין, פולמוסיות 1. Krieg; 2. Krieger.

פלמוסטוס l. פְּלְמִיטוֹס.

פְּלוֹמוֹפִילוֹן *x. m.* (πριμόπιλος) der erste Centurio einer Legion.

פְּלוּמִיקָא *x. m. pl.* (πλουμάκια) Flaumkissen.

פּוֹלִימַרְכָּא, פּוֹלִימַרְכּוֹס *x. m.* (πολέμαρχος), *pl.* פּוֹלִימַרְכִּין (EstII 8, 7, MS פּוֹלִי מַלְכִין) Feldherr.

פִּילוֹן *x. m.* (πυλών) Portal, Thorgebäude.

פִּלּוֹן *x. m.* (φύλλον) Parfüm von Laurus Malabathrum.

פְּלָנִיטָא *x. m.* (πλάνης) Planet.

פלנדרסין l. פְּרַנְדִּיסִין.

פלני (Tanch. Zaw 3) l. פְּלָנִים.

פְּלָנְיָא *a. m., ind.* פְּלָן, פְּלָנִי, *f. d.* פְּלָנִיתָא ein gewisser.

פלניא (bNed 55[b]) l. פְּמַלְנְיָא.

פִּלּוֹנָס *x. m.* (φαιλόνης) Mantel.

פְּלָנִים *x. m.* (πλάνης) Planet.

פִּילוֹנְקְיָא *x. f.* (φιλονεικία) Zank.

פְּלַס *x.* (vgl. πάλσις) *Pa.* wegschleudern (?).

פּוּלִים s. אִילִיוֹפוּלִים.

פֶּלֶס (falsch פִּילֵס Ez 4, 10) *x. m.* (φόλλις) 1. ein Gewicht; 2. eine Münze.

פילוס l. פּוּלוּס männl. Personenname (*Apulus?*)

פִּלְסָא *x. m.* (πάλσις, vgl. παλτὸν πῦρ = Blitz) Schleuderung.

פִּלְסָא s. פְּלַס.

פְּלוּסָא I (Πηλούσιον) Ortsname.

פְּלוּסָא II *x. m.* pelusischer Stoff.

פלסגר (Tos. Ter. VII, 16) Glosse (φλάσκα, Flasche)?

פוליסוטות. הפ׳ (jBez. 62[d], Ausg. Ven. (חפול סוטות) l. חָפֵי לְסוּטוֹת.

פְּלַסְטוֹן *x. m.* (πλαστόν) gefälscht, falsch.

פְּלַסְטִינֵי *x. f.* (Παλαιστίνη) Palästina.

פְּלַסְטֵיר *x. m.* (πλαστήρ) 1. Fälscher, Betrüger; 2. betrügerisch.

פְּלַסְטְרוֹן *x. m.* (vgl. πλαστήρ) gefälscht, falsch.

פְּלוּסְלוּס *x. m.* (φασίολος) eine Bohnenart.

פלוסלוס (?) männl. Personenname (l. פִּילוֹסוֹפוֹס?).

פְּלַסְמוֹן *x. m.* (βάλσαμον) Balsam.

פִּילַסּוֹן *x. m.* (φυλάσσων) Beschützer.

פְּלוּסִין (Πηλούσιον) Ortsname.

פִּילוֹסוֹפָא, פִּילוֹסוֹפוֹס *x. m.* (φιλόσοφος) 1. Philosoph; 2. heidnischer Gelehrter; 3. Häretiker; 4. männl. Personenname.

פולוסיקא l. פְּלוּסִיקָא.

פִּלְפּוּל *h. m.* Disputation, scharfsinnige Erörterung.

פִּלְפּוּלָא *a. m.* dass.

פִּילִפִּי männl. Personenname (Φίλιππος).

פִּלְפֵּל I s. פָּלַל.

פַּלְפֵּל I s. פָּלַל.

פִּלְפֵּל II *h.* streuen.

פַּלְפֵּל II *a., pt. pass.* מְפַלְפַּל EstII 4, 16 (fehlt im MS) bestreuen. *Pass. pf.* אִתְפַּלְפַּל EstII 4, 1 sich bestreuen.

פִּלְפֵּל *h. m., pl.* פִּלְפְּלִין Pfeffer.

פִּלְפְּלָא *a. m., pl.* פִּלְפְּלִין dass.

פַּלְפְּלָן *h. m.* der scharfsinnig erörtert.

פִּלְפֶּלֶת *h. f.* Pfeffer.

פִּלְפַּלְתָּא *a. f.* dass.

פּוֹלִיפּוּס *x. m.* (πολύπους) Gewächs in der Nase.

פָּלַץ *h. Hitp.* erbeben.

פְּלַצּוֹר *x. m.* (πρεσσόριον) Fangschlinge.

פָּלַק *x.* (vgl. πελεκίζω) den Kopf abschlagen, köpfen.

פִּלְקָא *x. m.* (vgl. πελεκύς) Beilhieb.

פלקטא. אספקלטורין פ׳ (EchR 1, 1) l. mit MS Rom. אַפִּיקוֹלִיטוֹן.

פִּילְקֵי *x. f.* (φυλακή), *pl.* פִּילְקִיּוֹת Wache, Gefängnis.

פִּילְקִין, פִּילְקִים *x. m.* (πελεκύς) Beil.

פַּלְקְתָא *x. m.* (πάλλαξ) Kebsweib.

פֹּלֶר *x. m.* (φολλάριον) eine Münze.

פָּלַשׁ *h. Pi.* 1. aufsuchen; 2. durchgraben; 3. öffnen. *Pu. pt.* 1. geöffnet; 2. durchgezogen. *Hitp.* sich wälzen.

פְּלַשׁ *a. Itpa. ipf.* 3 *pl.* יִתְפַּלְּשׁוּן Mi 1, 10 (nicht im MS) sich wälzen.

פְּלֶשֶׁת *h. f.* Philistäa.

פְּלִשְׁתָּאָה *a. m., pl. d.* פְּלִשְׁתָּאֵי Ex 13, 17 Philister.

פְּלִשְׁתִּי *h. m.* dass.

פּוּמְבֵּי *x. f.* (πομπή) 1. öffentlicher Aufzug; 2. Öffentlichkeit.

פּוּמְבּוֹן *x. m.* (πομπεῖον) dass.

פָּמוֹט *x. m., pl.* פָּמוֹטוֹת eine Art Leuchter.

פָּמְיָאס, פָּמְיָס (Ct 5, 4) Ortsname (Πανέας).

פָּמַלְיָא, פְּמַלְיָא (Ct 1, 15) *x. f.* 1. (*familia*) Dienerschaft; 2. l. פְּמַלְנְיָא.

פּוּמִילְיוֹם (Siphre Dt 355) l. פִּימְלִיטִים (ἐπιμελήτης) Verwalter.

פְּמַלְנְיָא *x. m. pl.* (φεμινάλια) Beinkleider.

פּוּמְפֵּי *x. f.* (πομπή) 1. öffentlicher Aufzug; 2. Öffentlichkeit.

פִּין (Kel XI 4) l. חַפִּין, s. חַף.

פֶּן *h.* (*bibl.*) damit nicht.

פְּנָא *a.* 1. *pt. pass.* פְּנֵי Dt 29, 17 sich wenden; 2. weggehen. לְמִפְנֵי רַמְשָׁא Gn 24, 63 wenn der Abend sich neigt; 3. die Notdurft verrichten. *Pa.* 1. *pf.* 1 *sg.* פַּנֵּיתִי Gn 24, 31 ausräumen, aufräumen; 2. wegschaffen; 3. befreien; 4. die Notdurft verrichten. *Aph.* 1. *inf.* אַפְנָאָה 2 S 3, 27 (MS אַפְנָיָיה) wenden; 2. sich Zeit nehmen; 3. für die Erklärung freigeben. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְפְּנֵי Ex 2, 12 sich wenden; 2. zu Ende sein. *Itpa.* Notdurft verrichten.

פְּנַגְיוּת *x. f.* (vgl. φέναξ) Täuschung.

פְּנַגָּס, פְּנַגּוֹס *x. m.* (φέναξ) Betrüger (?).

פְּנַגַּר männl. Personenname.

פִּנְדָּא *a. m.* 1. Blatt, Eisen (eines Werkzeugs); 2. Hieb.

פִּנְדָּא männl. Personenname.

פֻּנְדָּה *x. f.* (*funda*), *pl.* פֻּנְדִּיוֹת Geldbeutel.

פֻּנְדְּיוֹן *x. m.* (*dupondius*) eine Münze.

פֻּנְדָּק I *x. m.* (ποντικόν sc. κάρυον), *pl.* פֻּנְדְּקָאוֹת, פֻּנְדְּקִין Haselnuss.

פֻּנְדָּק II, פֻּנְדּוֹק, פֻּנְדְּקָא *x. m.* (πανδόκιον), *pl.* פֻּנְדְּקָאוֹת, פֻּנְדְּקִין Herberge, Wirtshaus.

פֻּנְדְּקָאָה *x. m.* (πάνδοκος) Gastwirt.

פֻּנְדְּקִי *x. m.* dass.

פֻּנְדְּקִית *x. f.* Gastwirtin.

פֻּנְדְּקִיתָא (Jos 2, 1) *x. f.* dass.

פֻּנְדְּקְרִין *x. m. pl.* (πόντικον κάρυον) Haselnuss.

פַּנְדּוּרָא, פַּנְדּוּר *x. f.* (πανδοῦρα) ein Saiteninstrument (Mandoline).

פַּנְדֵּירָא (Est II 7, 9, MS פַּנְדּוּרָא) männl. Personenname (Πάνθηρ).

פָּנָה *h.* 1. sich wenden; 2. weggehen; 3. die Notdurft verrichten. *Ni.* 1. sich wenden; 2. verscheiden; 3. Musse haben; 4. Notdurft verrichten. *Pi.* 1. wenden; 2. forträumen; 3. befreien, loslassen. *Ho. pt.* מָפְנֶה 1. ledig, unverheiratet; 2. für die Erklärung offenstehend. *Hitp.* 1. entfernt werden; 2. befreit werden.

פִּנָּה *h. f.* 1. Ecke; 2. l. פּוּנָה.

פַּנּוּמְיָה (jDem 22[c]) Ortsname (?).

פָּנוּי *h. m.* 1. leer; 2. ledig, unverheiratet.

פִּנּוּי *h. m.* Ausräumen, Reinigen.

פנויתא s. פַּנְיוּתָא.

פַּנּוּבָא (Ri 5, 22) *a. m.* Jagen.

פִּנּוּקָא *a. m.* Verzärtelung.

פַּנְחָיָא *x. m.* Schutz.

פַּנְטִי I männl. Personenname (Παντίας).

פַּנְטִי II *x.* (vgl. ἀπάντησις) 'לְפ (= לְאַפַּנְטִי) entgegen.

פַּנְטִיגוֹן, פַּנְטִיגוֹן *x. m.* (πεντάγωνον) 1. fünfeckig; 2. fünffach.

פַּנְטוֹן (?) *x. m. pl.* (πάντων) aller (?).

פַּנְטוֹס *x.* (πάντως) auf alle Weise.

פּוּנְטוֹס kleinasiatische Landschaft (Πόντος).

פַּנְטֵסָה *x. m.* (ἀπάντησις) Erwiderung.

פַּנְטַסְכִינָאָה *a. m.* Bewohner des Distrikts Πεντάσχοινος in Egypten.

פַּנְטַפּוֹלִימָאָה *x. m.* (Πενταπολῖται) Bewohner der Πεντάπολις in Nordafrika.

פַּנְטַקְקָא männl. Personenname (Πεντάκακος, Παντόκακος?).
פַּנְטֵירִי s. פַּנְתֵּירִי.
פְּנַי *h. m.* 1. Leere; 2. Musse; 3. Innerstes.
פְּנְיָא I *a. m.* 1. Gn 49, 27 Vesperzeit, Abend; 2. *ind.* פְּנֵי Koh 2, 10 (MS פְּנָאי) Musse; 3. Flussname.
פְּנְיָא II *a. m.*, *ind.* פְּנֵי Dt 24, 5 (MS פְּנַי) frei, ledig.
פְּנְיָא *a. m.* Abtritt.
פְּנִיָּה *h. f.* Wendung.
פְּנְיוּתָא *a. f.* Musse.
פָּנִים *h. m. f. pl.* 1. Gesicht. פּ' שֶׁל מַטָּה Scham. גִּלּוּי פּ' Frechheit. גִּלָּה פּ' בְּ frech behandeln; 2. Vorderseite; 3. Schein; 4. Person; 5. Sinn, Auslegungsweise. לְפָנִים 1. vorher; 2. zum Schein. לִפְנֵי vor. מִפְּנֵי wegen. מִפְּנֵי שֶׁ weil. בִּפְנֵי 1. in Gegenwart von; 2. zur Zeit von.
פְּנִים *h. m.* Inneres, bes. Inneres des Tempels. בִּפְנִים drinnen. לִפְנִים nach innen. לִפְנֵי וְלִפְנִים im allerinnersten. לִפְנִים מִן innerhalb.
פְּנִימִי *h. m.* innerer.
פַּנְיָס Ortsname (Πανέας).
פְּנִיתָא *a. f.* Ecke.
פְּנַךְ *a. Pa. pt.* מְפַנֵּיךְ Ri 5, 22 jagen, galoppieren.
פִּינְכָא, **פִּינַךְ** *x. m.* (πίναξ) Schüssel.
פַּנְלְיָה *x. f.* (φενόλιον) Mantel.
פְּנֵימוֹן (?) männl. Personenname (Παλαίμων?).
פִּינּוֹן *x. m.* (πίννινον) Steckmuschelwolle.
פָּנָס *x. m.* (φανός) Laterne.
פַּנְסָא *x. m.* dass.
פֵּינָס *x. m.* (φαινόλης) Mantel.
פינוסין (Midr. Till. 19, 2) l. פִּסְטִין.
פינסור (Tanch. Schopht.) l. קוּסְטוּר *x. m.* (κούστως) Wächter (?).
פִּנֵּק *h. Pi.* verzärteln. *Pu. pt.* verweichlicht.
פְּנַק *a. Pa. pt. pass.* מְפַנַּק Dt 28, 54 dass. *Itpa. ipf.* 3 *pl.* יִתְפַּנְקוּן Dt 31, 20 sich gütlich thun.
פְּנִיקְטִין (?) *x. m. pl.* (πάννυκτος) Nachtfest (?).
פַּנְקִי männl. Personenname.
פְּנִיקְיָא *x. f.* Phönizien (*Phoenicia*).
פּוּנְקְלִין *x. m.* (πανούκλιον) Spulfaden.
פִּנְקָס *x. m.* (πίναξ), *pl.* פִּינְקָסִיּוֹת 1. Tafel; 2. Buch.
פִּנְקְסָא *x. m.*, *c.* פִּנְקַס Ez 9, 2 dass.
פַּנְקְרִים *x. m.* (vgl. πανκαρπός) eine Art Fruchtkuchen.
פּוּנֶרְיָה *x. f.* (πονηρία) Bosheit.
פנרתא (Est II 1, 3, MS פִּירְאָ) l. mit Cod. Kiss. (Ausg. M. David) פּוּרְמְתָא.
פַּנְתָּא *a. m.* Oberleder.
פַּנְתֵּירִי (Ex 28, 20) *x. m.* (vgl. πάνθηρ) ein Edelstein.
פַּנְתֵּירִין *x. m.* 1. (πάνθηρ) Panther; 2. s. פַּנְתֵּירִי.
פַּס männl. Personenname.
פַּס I *h. m.*, *pl.* פַּסִּין, פִּסִּין 1. Stück; 2. Bruchstück; 3. Steuer.
פַּס II *h. m.* 1. Fläche von Hand und Fuss; 2. Scheidewand, Barriere.
פִּסָּא I *a. m.* 1. Stück; 2. Bissen; 3. Los.
פִּסָּא II *a. m.* Grabscheit. S. פִּסְתָּא.
פּוֹסָא *x. f.* (*fossa*) Graben.
פְּסָא *a.* schreiten.
פִּסֵּג *h. Pi.* 1. teilen, abreissen; 2. hindurchbrechen.
פְּסַג *a.* 1. teilen; 2. endigen; 3. hindurchbrechen; 4. entwischen. *Pa. Aph.* zerteilen.
פִּסְגָּא *a. m.*, *pl.* פִּסְגִין, פִּסְגָן Stück.
פִּסְגָּה *h. f.* dass.
פָּסַד *h.* verderben. *Ni.* Schaden haben, verlieren. *Hi.* 1. dass.; 2. beschädigen.
פְּסַד *a.* 1. verderben; 2. schädigen, zu Grunde richten. *Aph.* 1. Schaden haben; 2. schädigen.
פסדיות (Jelammed. Wajjeze) l. בֵּי סַדְיוֹת s. סַדְיָא.

פָּסָה *h.* sich ausbreiten.
פַּסָּה *h. f.* 1. Handteller; 2. Fusssohle.
פְּסוּנָא *a. m.* Stück.
פָּסוּל *h. m.* 1. untauglich; 2. illegitim.
פְּסוּל *h. m.* 1. Untauglichkeit, Makel; 2. Untaugliches, Abfall.
פְּסוֹלָא *a. m.* 1. Jes 51, 1 Weggeworfenes, Schutt; 2. Jes 1, 22 (Soc 59 פְּסוֹלָא) Schlacke; 3. 2S 22, 27 (Soc 59 פְּסוֹלָא) Auswurf.
פְּסוּלָא *a. m.* makelhaft.
פִּסּוּל *h. m.* 1. Aushauen, Abhauen; 2. Ausgehauenes.
פְּסוּלָא *a. m.* 1. Untauglicher; 2. Verworfener.
פְּסוֹלֶת *h. f.* 1. Abfall; 2. Auswurf, Verworfenes.
פָּסוּק *h. m.* 1. Bibelvers; 2. (später) Bibel.
פִּסּוּק *h. m.* 1. Abteilung; 2. Spreizung; 3. Unterbrechung; 4. Festsetzung.
פְּסוּקָא *a. m.* Bibelvers.
פְּסוּקָה s. פְּסִקָה.
פסוורום s. פוזסרום.
פָּסַח *h.* überspringen. *Ni.* lahm werden.
פִּסֵּחַ *h. m.* lahm.
פֶּסַח *h. m.* 1. Pesachlamm; 2. Pesachfest. *pl.* פְּסָחִים Bez. eines talmud. Traktats. פֶּסַח דורות das Pesach aller Zeiten (im Unterschied von פ׳ מִצְרַיִם das ägyptische Pesach). פ׳ ראשון erstes Pesach (am 14. Nisan). פ׳ שֵׁנִי Nachpesach (am 14. Ijjär). עֶרֶב פ׳ der Tag vor dem Pesach.
פִּסְחָא (Nu 9, 2) *a. m.* dass. פ׳ זְעֵירָא Nachpesach.
פִּסְטַלִיּוֹת *x. f. pl.* (ἐπιστύλια) Architrav.
פִּסְטִילוֹס *x. m.* (πάστιλος) Kügelchen.
פִּסְטוּמָא *x. f.* (πίστωμα) Beglaubigung.
פִּסְטָטוֹן *x. m.* (φοσσᾶτον) 1. Graben; 2. Armee.
פִּסְטִיס, פִּסְטִין *x. f.* (πίστις) Treu und Glauben.
פִּסְטְקָא *x. m.* (πιστάκια) Pistacie.

פסימירין (KohR 2, 6) l. בְּמִסְטֵירִין, s. מִסְטֵירִין.
פַּסְיָאִית *x.* (vgl. פַּיִס) besänftigend.
פְּסִינָה *h. f.*, *pl.* פְּסִינִין 1. Zweig; 2. Blütenstiel.
פְּסִידָא *a. m.* Schaden.
פִּסְיוֹן *h. m.* Ausbreitung.
פְּסִיוֹנָא *a. m.* dass.
פְּסִיחָה *h. f.* Gebrauch von פסח.
פָּסִיל *h. m.* Götzenbild.
פְּסִילָא *a. m.* 1. dass.; 2. untauglich, verworfen.
פְּסִילָה I *h. f.* Meissel (?).
פְּסִילָה II *h. f.* Abfall.
פַּסִּים *h. m.* Pfoste.
פַּסְיוֹן *x. m.* (φασιανός) Fasan.
פַּסְיָנָא *x. m.* dass.
פְּסִיסָא männl. Personenname.
פְּסִיסָה, פְּסִיסִית *h. f.* Zaun, Scheidewand.
פְּסִיעָא *a. m.* hervorstehend.
פְּסִיעָה *h. f.* Schritt.
פְּסִיעֲתָא *a. f.* dass. S. פְּסַעְתָּא.
פְּסִיקָא *a. m.* 1. Teil; 2. Almosensammlung.
פְּסִיקָה *h. f.* 1. Graben; 2. Abgetrenntes.
פסיקוליה כפ׳ (jPea 15c) l. כְּדִפְסָקוּ לֵיהּ.
פְּסִיקְיָא Ortsname.
פְּסִיקְתָּא *a. f.* 1. Festsetzung; 2. Abschnitt; 3. Name von Sammlungen von haggadischen Auslegungen der Schriftabschnitte für die Festtage und einige Sabbate.
פְּסַךְ *a. Pa. pt. pl.* מְפַסְּכִין Jes 33, 12 abschneiden.
פִּסְכְּתֵר *x. m.* (ψυκτήρ) Kessel.
פִּסְכְּתֵירָא *x. m.*, *pl. d.* פִּסְכְּתֵירְוָתָא Ex 28, 3 Kessel, Kochtopf.
פָּסַל *h.* 1. aushauen; 2. untauglich machen; 3. für untauglich erklären. *Ni.* 1. ausgehauen werden; 2. untauglich werden. *Pi.* behauen. *Hi.* verächtlich machen.
פְּסַל *a.* 1. Ex 34, 4 aushauen, behauen; 2. für untauglich erklären. *Pa.* behauen.

Aph. untauglich machen. *Itpe.* 1. *pf.* 2 *pl.* אִתְפְּסִילְתּוּן Jes 51, 1 ausgehauen werden; 2. für untauglich erklärt werden, untauglich werden.

פֶּסֶל *h. m.* eine Art Hacke.

פֶּסֶל *h. m.* Bild, Götzenbild.

פַּסָּל *x. m.* (πάσσαλος) 1. Pflock; 2. Latte.

פַּסְלָא *x. m.* dass.

פְּסָלוּת *h. f.* 1. (gesetzliche) Untauglichkeit; 2. Makelhaftigkeit.

פְּסִילְיָא *x. m.* (φασίολος) eine Bohnenart.

פסליון (Jalk Ps. 10, 5) l. פְּסַלְיוֹן (?).

פְּסַלְיָן Ortsname.

פְּסָלוֹם, פְּסָלוֹסָא *x. m.* (ψελλός), *pl.* פְּסָלִים Stammler.

פְּסַלְקָא *x. f.*, *pl.* פְּסַלְקָאוֹת eine Bohnenart (?).

פְּסִילְתָא *x. f.* dass.

פְּסַנְטוֹר *x. m.* (ὀψωνάτωρ) Einkäufer für die Küche.

פְּסַנְטֵרִין *x. m.* (φαλτήριον) Cither.

פְּסַנְמְתוֹן *x. m.* (ἀψινθίτης) Wermutwein.

פָּסַס I *h.* 1. zerteilen; 2. schaufeln; 3. schwinden. *Ni.* zerteilt werden. *Hi.* verteilen, auflösen. *Pilp.* 1. zerreissen; 2. trennen, auflösen; 3. zuteilen. S. פּוּס.

פָּסַס II *h. Pilp.* sengen.

פְּסַס I *a. Palp.* auflösen. S. פּוּס.

פְּסַס II *a. Palp.* sengen.

פסים l. פַּסְפַּס.

פָּסַע *h.* schreiten, überschreiten. *Pi. Hi.* 1. einherschreiten; 2. weite Stiche machen.

פְּסַע *a.*, *pt.* פָּסַע 2 S 20, 8 schreiten. *Pa.* dass.

פְּסִיעֲתָא, פְּסַעְתָּא *a. f.*, *pl. c. s.* פְּסַעֲתֵיהּ Jer 10, 22 Schritt.

פְּסִיפוֹן s. פְּסֵיפָס.

פְּסֵיפָס (1 K 5, 31, MS פְּסִילָן) *x. m.* (ψῆφος) 1. Stein; 2. Stein im Brettspiel; 3. Mosaik; 4. Verhängnis, Beschluss; 5. l. פַּסְפַּס.

פַּסְפַּס I *h. m.* Luke, Pförtchen.

פַּסְפַּס II *h. m.* Pfosten, Barriere.

פַּסְפַּס s. פָּסַס.

פַּסְפַּס s. פְּסַס.

פַּסִּיפָס *x. m.* (ψηφίστης) Rechner.

פיספסאי. פ׳ פיסיאו Pesikt. 131ª (wohl ὅπως ἐποίησαν ἐποίησα) wie sie handelten, handelte ich.

פָּסַק *h.* 1. teilen; 2. aufhören; 3. bestimmen, festsetzen. פָּסַק דְּבָרִים 1. פָּתַק דְּבָרִים. *Ni.* geteilt sein, zerrissen sein. *Pi. Hi.* 1. trennen; 2. unterbrechen. *Hitp.* 1. getrennt sein; 2. schielen.

פְּסַק *a.* 1. *pt. pass.* פְּסִיק Dt 23, 2 abschneiden, spalten; 2. Nu 11, 33 aufhören; 3. bestimmen, festsetzen; 4. פ׳ סִדְרָא die Haphtara verlesen; 5. einen Bibelvers sagen; 6. (später) für rechtsgiltig erklären. *Pa. ipf.* 1 *sg.* אֲפַסֵּיק Hos 2, 6 trennen. *Aph.* 1. trennen; 2. *ipf.* 3 *sg.* יַפְסִיק Jes 53, 3 aufhören lassen, ein Ende machen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְפְּסִיק Jes 5, 27 gespalten, zerrissen werden; 2. die Schlussmahlzeit halten.

פֶּסֶק *h. m.* 1. Stück, Bruchteil; 2. Trennungsaccent.

פִּסְקָא *a. m.* 1. Stück, Teil; 2. Abschnitt; 3. Scheidung; 4. Kollekte.

פוסקא l. פִּתְקָא.

פְּסָקָא *a. m.* 1. Zerschneiden; 4. Festsetzung.

פַּסְקָא Beiname eines Mannes.

פְּסִקָה *h. f.* Spaltung, Gespalten sein.

פְּסִקָה *h. f.* 1. Abteilung; 2. Kollekte.

פַּסְקָן *h. m.*, *f.* פַּסְקָנִית 1. bestimmend, urteilend; 2. Beiname Gabriels.

פְּסַקְטֵר *x. m.* (ψυκτήρ) Kessel.

פְּסִקְיָא, פְּסִיקְיָה *x. m.* (φασκία), *pl. d.* פְּסִיקַיָּא Jes 3, 24 Binde, Gürtel.

פִּסְקִית *h. f.* Abteilung.

פְּסַקְלָא (2 S 23, 8, MS פּוּסְקְלָא) *x. m.* (φάσκαλος) Bündel.

פְּסַקָן (?) *h. m.* Abschnitt.
פִּסְקִין *x. m.* (πισκίνη), *pl.* פִּסְקִינוּם, פִּסְקִינִיּוֹת Fischteich.
פסקינון l. פִּסְקִינוֹן.
פִּסְקַת Ortsname.
פִּסְקְתָא *a. f.* Teil, Abteilung.
פְּסַקְתֵּר *x. m.* (ψυκτήρ) Kessel.
פִּסְתָּא, פִּסְתָּא *a. m.* 1. *c.* פַּסַּת 1 K 18, 44 Soc 59 Handfläche, Fussfläche; 2. Bissen; 3. Brot; 4. Fülle (?).
פִּסְתָּא *x. f.* Seite (eines Buches).
פִּסְתִּיּוֹן *x. m.* (ψιάθιον) Matratze.
פסתיין l. פִּסְתִּיּוֹן.
פִּסְתְּקָא *x. m.* (πιστάκια) Pistacie.
פסתרא l. פְּסַכְתְּרָא.
פְּעָא *a., pt. pl.* פָּעֲיָן Est II 1, 2 (MS פָּעֲיִן) 1. blöken; 2. schreien.
פָּעָה *h.* schreien. *Hi.* blöken.
פָּעוּט *h. m., pl.* פְּעוּטוֹת Unvernünftiger, Kind.
פעור s. פְּעוֹר.
פְּעוֹר (Nu 25, 3) moabitische Gottheit.
פְּעִיָּה *h. f.* Schrei.
פְּעִירָה *h. f.* Ausleerung.
פְּעִיתָא *a. f.* Schreierin.
פָּעַל *h.* arbeiten.
פְּעַל *a.* s. פְּעַלָּא, פּוֹעֲלָא.
פַּעֲלָא *a. m.* Arbeiter.
פְּעֻלָּה *h. f.* 1. Arbeit; 2. Lohn.
פַּעֲלוּתָא *a. f.* Arbeit.
פעליונם (BemR 4) l. פַּפְּלוֹנִים, s. פַּפְּלוֹן.
פַּעֲלְתָא *a. f.* Arbeit.
פָּעַם *h. Pi.* stossen, stören. *Ni.* gestört werden.
פַּעַם *h. f., pl.* פְּעָמוֹת 1. Tritt; 2. Mal. פַּעַם שֶׁ zuweilen.
פועמים (EchR 1, 16, Ausg. Pes. פומעום) l. פְּמַיִם.
פָּעַע *h. Pilp.* 1. zerschlagen, spalten; 2. eindringen, durchdringen.
פְּעַע I *a., pf.* 3 *sg. f.* פַּעַת Ri 5, 26 zerschlagen. *Palp.* dass.
פְּעַע II *a. Palp.* finster machen.
פַּעְפּוּעָא *a. m.* Dunkelheit.

פַּעְפּוּעִין *h. m. pl.* Cardamom (*Amomum Cardamomum*)?
פַּעְפַּע s. פְּעַע.
פַּעְפַּע s. פְּעַע.
פָּעַר *h.* 1. aufsperren; 2. Ausleerung haben. *Pi.* dass.
פְּעַר *a.* Ausleerung haben. *Pa.* dass.
פִּיף, פִּיפָה *x. f.* (παρυφή) Saum.
פַּפָּא *x. m.* 1. männl. Personenname (Πάππας, Πάππος); 2. Vater. נְהַר פַּפָּא Ortsname.
פַּפָּאָה *a. m.* aus Pappa.
פַּפֵּי männl. Personenname (Πάππας, Πάππος).
פַּפַּיִם männl. Personenname (Παπίας).
פַּפִּיר, פִּיפָּיר, פִּיפָּיְרָא *x. m.* (πάπυρος) 1. Papyrosrohr; 2. Papyroskorb.
פִּיפִּיוֹרָא *x. m.* 1. (παπίας) kaiserl. Palasthüter; 2. (später) Papst (πάπας, mit absichtl. Entstellung zu πάπυρος).
פִּיפִּירוֹת *x. f. pl.* (πάπυρος) 1. Papyruskorb; 2. Papyrusgeflecht, Papyrusspalier.
פַּפִּלְיוֹן *x. m.* (παπιλεών), *pl.* פַּפְּלִיוֹנִין, פַּפְּלִיוֹנוֹת Zelt.
פַּפְּלוֹן *x. m.* (πέπλον) Prachtmantel.
פְּפוּלְסָמוֹן *x. m.* (ὀποβάλσαμον) Balsam.
פְּפוּנְיָא, פִּיפְנֵי Ortsname (Ἐπιφάνεια).
פְּפוּנָאָה, פְּפוּנָא *a. m.* aus Paphunia.
פַּפּוּס männl. Personenname (Πάππος).
פופסדם (jBer 13[c]) s. פוּסרוּם.
פפוסיא (MidrSchem 5, 6)?
פיפקין (RutR 1, 17) l. פַּפִּילְיוֹן.
פִּיפּוּר *x. m.* 1. (πάπυρος) Papyrusrohr; 2. *pl. d.* פיפוריייא DtJI 26, 3, MS פִּיפִּיריא, s. פִּיפָּיר.
פיפורין (BerR 74) l. פּוּרְפּוּרִין.
פְּצָא *a.* 1. retten; 2. öffnen; 3. offenstehen. *Pa.* befreien, retten. *Itpe.* gerettet werden.
פַּצּוּלָא *a. m.* gespaltene (Datteln).
פְּצַח *a. Pa.* hell machen.
פַּצְחָא *a. m., pl. d.* פַּצְחַיָּא Lv 25, 36 offener Platz, Dorf.
פִּסְטְלִיּוֹת s. פִּצְטְלִיּוֹת.

פַּצְטְלִין s. פַּסְטִילוֹם.

פְּצִידָא a. m. 1. pl. פְּצִידִין 2 K 3, 16 Wasserlauf; 2. Fundort; 3. s. פַּרְצִידָא.

פְּצִיתַ (Dt 2, 23, MS רְפִיתַ) Ortsname.

פְּצִיתָא a. m., pl. c. s. פְּצִיתַיהוֹן Jos 13, 23 (Praet. פַּצְתַיהוֹן) 1. offen; 2. offener Platz, Dorf.

פְּצִיחָא a. m. 1. pl. פְּצִיחִין Gn 31, 10 hellfarbig; 2. heiter, klar.

פְּצִיחָאָה a. m. Bewohner eines freien Platzes, Dörfler.

פְּצִים h. m. Pfoste, Balken.

פְּצִימָא a. m. 1. dass.; 2. pl. d. פְּצִימַיָּא Est II 6, 1 (nicht MS) Kolumne (im Buch).

פְּצִיעָה h. f. 1. Zerquetschung; 2. Verwundung.

פָּצַל h. Ni. sich spalten. Pi. spalten. Pu. pt. gespalten. Hi. sich spalten.

פְּצַל a. spalten. Itpe. sich spalten.

פְּצַם a., pt. פָּצֵים Jer 22, 14 ausbrechen.

פוצמו (RutR Peth.) l. mit MS D. תְּחוּמוֹ, s. תְּחוּם.

פָּצַע h. 1. quetschen, zerquetschen; 2. spalten; 3. verwunden. Ni. gequetscht werden. Pi. zerquetschen. Hi. 1. spalten; 2. sich verbreiten.

פְּצַע a., pf. 3 sg. f. פַּצְעַת Ri 5, 26 (so Soc 59 in marg.; MS פַּעְצַת) 1. zerschlagen; 2. spalten. Pa. dass.

פֶּצַע h. m. 1. Wunde; 2. Übel.

פִּצְעָא a. m. dass.

פְּצָעִיל h. m. gespaltene Dattel.

פִּצְעִית (?) h. f. dass.

פָּצַץ h. Hitpo. zerschmettert werden.

פְּצַר a., pt. פָּצַר 1 S 15, 23 (MS בָּצַר) verringern (?).

פִּצְתָּא, פִּצְתָא a. f., pl. פִּצִּין 1. Los; 2. pl. פִּצִּין Jer 36, 23 Kolumne (eines Buches).

פְּקָא Ortsname.

פָּקַד h. 1. aufsuchen; 2. mustern; 3. in Verwahrung geben; 4. vermissen; 5. beiwohnen; 6. verordnen. Ni. aufgesucht werden, heimgesucht werden. Pi. befehlen. Hi. 1. in Verwahrung geben; 2. verwahren. Hitp. 1. heimgesucht werden; 2. beauftragt werden.

פְּקַד a. aufbewahren. Pa. 1. pf. פַּקֵּיד Gn 2, 16 anordnen, befehlen; 2. beauftragen. Aph. 1. in Verwahrung geben; 2. anordnen. Itpe. aufbewahrt werden. Itpa. 1. pf. אִתְפַּקַּד Nu 3, 16 angeordnet werden. Ittaph. pf. אִתַּפְקַד Lv 5, 23 (MS viell. אִתְפְּקַד) in Verwahrung gegeben werden.

פְּקֻדָּה h. f. Aufbewahrung.

פִּקָּדוֹן h. m., pl. פִּקְּדוֹנוֹת aufbewahrtes Gut, Depositum.

פִּקְדוֹנָא (Lv 5, 21, MS פִּקְדְּנָא) a. m. dass.

פִּקְדְּנָא a. m. 1. Lv 5, 21 dass.; 2. Anordnung.

פִּקְדְּתָא a. f. Anordnung, letztwillige Verfügung.

פִּקּוּד h. m. 1. Beauftragung; 2. pl. פִּקּוּדִים Musterung. חוּמַשׁ פ׳ das vierte Buch Mosis.

פִּקּוּדָא a. m. 1. pl. d. פִּקּוּדַיָּא Lv 27, 34 Gebot; 2. pl. פִּקּוּדִין Musterung.

פְּקוֹדָאָה a. m., pl. d. פְּקוֹדָאֵי Ez 23, 23 eine Völkerschaft.

פִּקּוּחַ h. m. Fürsorge. פ׳ נֶפֶשׁ Lebensrettung.

פְּקוּלִי h. m. Flachsschäler (?).

פְּקוּלִין s. פְּקָלִין.

פְּקוּסָא x. m. (vgl. πέκος) Entfernung des Flaums.

פְּקוּעָא a. m. Coloquinte (*Citrullus Colocynthis*).

פְּקוּעָה h. f. 1. Spalt; 2. aufgeschlitztes Tier.

פַּקּוּעָה h. f. Coloquinte.

פְּקוּעְתָא a. f. Knäuel.

פְּקוּקֶלֶת h. f. Verzweigung.

פְּקוּקַלְתָּא a. f. dass.

פְּקוּקֶרֶת h. f. dass.

פְּקוּתָא a. f., c. s. פְּקוּתֵיהּ 1 S 4, 18 der untere Teil des Halses.

פָּקַח *h. Pi.* 1. öffnen, offen legen; 2. Fürsorge treffen. *Ni. Hitpa.* geöffnet werden (von Ohr oder Mund).

פְּקַח *a.* 1. öffnen; 2. sehend machen. *Pa.* 1. *inf.* פַּקָּחָא Koh 3, 5 offen legen; 2. verständig machen. *Itpe.* nüchtern werden.

פִּקֵּחַ *h. m., f.* פִּקַּחַת 1. sehend; 2. hörend; 3. einsichtig.

פִּקְמֵז *x.* (vgl. ἀποκοτταβισμός?) auswerfen.

פוּקְמֵי (?) *x. f.* Lampe (?).

פִּקְמַיָא *x. m. pl.* (πηκτός) Bodensatz, Hefe.

פִּקְמִים *x. m. pl.* dass.

פִּקְמֵן *x., ipf.* יפקמן Hi 21, 10 Ausg. Ven. 1518, l. mit Ar. יְפַקְמֵז, s. פִּקְמֵז.

פיקמני (Tos. BabB 5, 3) l. מוּרְמָנֵי.

פקי. בְּפִקֵי (= בְּאַפּוּקֵי) im Ausgang. S. נְפַק.

פָּקִיד *h. m.* Beamter, Fürst.

פְּקִידָה *h. f.* 1. Untersuchung; 2. Anordnung; 3. Gebrauch von פקד.

פִּיקְלָא *x. m.* (φακιόλιον) Kopfbinde.

פְּקִיעַ *h. m.* 1. Docht; 2. Geissel; 3. Bündel.

פְּקִיעָא *a. m.* 1. bekannt, verbreitet; 2. kundig.

פְּקִיעָה *h. f., pl.* פְּקִיעוֹת Knäuel, Kugel.

פְּקִיעִין Ortsname.

פָּקַל *h. Pi.* abschälen.

פִּקְלָא *a. m.* Samenkapsel vom Flachs.

פקלמודין (EchR 1, 1, Ausg. Pes. אפקלמודין) l. פִּקְלְמוֹן *x. m.* (ποικιλτόν) buntes Gewand.

פִּקְלִין *h. m. pl.* Samenkapsel vom Flachs.

פָּקַם *h.* am Gebiss ziehen. *Pi.* dass.

פִּיקָס *x. m.* (φῦκος) rote Schminke (für die Wangen).

פָּקַס I *x.* (vgl. φῦκος) schminken.

פָּקַס II *x.* (πέκω) kämmen.

פָּקַס III *x.* (vgl. πέκος) *Pi.* 1. den Flaum verlieren; 2. den Flaum entfernen.

פָּקַס IV *h.* aufsperren.

פְּקַס *x.* (vgl. φῦκος) schminken.

פִּיקָס, פִּיקוֹס *x. m.* (πέκος) feiner Flaum.

פִּקּוֹס (Sac 14, 10) Name eines Turms (Ἱππικός).

פקוסים (?) *h. m. pl.* Name einer ägyptischen Völkerschaft.

פִּקְסוּסָא *x. m.* (πέκος) Flaum, Fäserchen.

פִּקְסִים s. פִּיקָס.

פְּקִיסְנָא *x. m.* Düngermischung (?).

פִּקְסִינוֹן, פִּקְסִינָא *x. m.* (πύξινον) Buchsbaum.

פָּקַע *h.* platzen, zerspringen; 2. abspringen; 3. spalten; 4. aufhören. *Pi.* spalten. *Hi.* 1. auftrennen; 2. zerschleissen; 3. brechen (den Marktpreis); 4. befreien (von einer Pflicht).

פְּקַע *a.* 1. sich spalten, platzen; 2. *pt. pl.* פָּקְעִין Est II 1, 2 knarren, krachen; 3. aufhören. *Pa. pt.* מְפַקַּע Est II 1, 2 (MS מְפַקְּעָ) knarren lassen. *Aph.* 1. auflösen; 2. wegnehmen; 3. bekannt machen. *Itpe. pf.* אִתְפְּקַע Est II 3, 7 (nicht MS) durchbrochen werden.

פֶּקַע *h. m.* 1. Riss, Spalt; 2. Platzen, Springen; 3. Abgesprungenes.

פִּקְעָא *a. m.* Knoten, Hämorroide.

פְּקַעַת, פְּקָעַת *h. f., pl.* פְּקָעִיוֹת Knäuel.

פַּקּוּעֲתָא *a. f., pl. c.* פַּקּוּעֵי 2 K 4, 39 (MS פַּקְעֵי) Coloquinte (*Citrullus Colocynthis*).

פִּקְעֲתָא *a. f.* Herumgehen, Müssiggang.

פִּקְפּוּקִין *h. m. pl.* Verstopfung.

פִּקְפּוּקְתָא *a. f.* Schwankendmachen, Erschütterung.

פִּקְפֵּק s. פוּק und פָּקַק I.

פִּקְפֵּק s. פוּק.

פָּקַק I *h.* verstopfen. *Pi.* dass. *Hitp.* verstopft werden. *Pilp.* verstopfen. *Hitpalp.* verstopft werden.

פָּקַק II *h. Hitp.* erschüttert werden.

פְּקַק *a.* verstopfen. *Itpe.* verstopft werden.

פְּקָק *h. m.* 1. Verstopfung, Verschluss, Stöpsel; 2. Knoten.

פְּקַר *h.* zügellos werden. *Pi.* sich preisgeben. *Hi.* 1. freigeben, als herrenlos erklären; 2. preisgeben. *Ho. pt.* freigegeben.

פְּקַר *a.* dass. *Aph.* 1. freigeben, als besitzerlos erklären; 2. preisgeben. *Itpe.* 1. sich respektlos benehmen; 2. sich preisgeben.

פְּקָרִין *a. m. pl.* בֵּי פ' After.

פְּקָרִין, פְּקִרִין *x. m.* (φακιόλιον) Kopfbinde, Binde.

פּוּקָרִית *x. f.* (ποκάριον) Wollflocke.

פקרום s. פְּרַקְרוֹס.

פְּקָרִים *x. f.* (ἐπικάρσιον) Hemd.

פְּקָרְסוּת *x. f.* dass.

פִּקְתָּא *a. f.* Thal.

פקתא (EstR 1, 8) l. mit Ausg. Pes. אַנְפְּקָא.

פַּר *h. m.* Ochse.

פֶּרֶא *h. m.* Wildesel.

פְּרָא I *a.* sprossen, treiben.

פְּרָא II *a.* laufen.

פרא (?) *a. m.* Name eines Fisches.

פְּרָא I *x.* (πέρα) 1. über, darüber hinaus; 2. weniger.

פְּרָא II *x.* (παρά) 1. nach; 2. für, neben.

פְּרַאֶדְרִין *x. m.* (πάρεδρος) Tischgenosse.

פראירתין (jJom 38c) l. פַּלְהֶדְרִין.

פרובינרון (BerR 64) l. כְּרִיסַרְגִּרוֹן.

פרבימא (BerR 63) l. mit Ausg. Konst. פְּרַכִּיטָא.

פְּרִיבַטָּה *x. m.* (*privata*), *pl.* פְּרִיבַטִּין, פְּרִיבַטִּיּוֹת Privatbad.

פְּרְבִּי *x. f.* (φορβειά) Halfter.

פְּרוֹבַטְיָא *x. m. f.* (πρόβατα) Schafe.

פַּרְבָּר *x. m.* Name eines Hofes am Tempel.

פְּרַג *h. Hi.* schiessen (v. Kraut)?

פְּרַג I *a.* tauschen, bezahlen. *Pa.* dass.

פְּרַג II *a. Itpe.* sich ergötzen.

פְּרָג *h. m., pl.* פְּרָגִים Hirse (*Panicum mileaceum*).

פַּרְגּוֹד, פַּרְגּוֹדָא, פַּרְגְּדָא *x. m.* (vgl. παραγαύδιον) 1. *pl.* פַּרְגְּדִיּוֹת verbrämter Mantel; 2. Vorhang; 3. Verhüllung der göttlichen Thronstätte.

פרנזיות l. פַּרְגְּדִיּוֹת, s. פַּרְגּוֹד.

פרנזתא l. פַּרְגַּדְתָּא, s. פַּרְגּוֹד?

פַּרְגְּיָא (?) *h. m.* Schiessen (von Kraut).

פַּרְגִּית *h. f.* Hühnchen.

פַּרְגִּיתָא *a. f.* dass.

פְּרוּגִיתָא *x. f.* (Φρυγία) Phrygien?

פְּרָגֹל, פַּרְגּוֹל *x. m.* (περίγρα) Zirkel.

פְּרָגֶל, פַּרְגּוֹל, פְּרַגְלִין *x. m.* (φραγέλλιον) Geissel, Prügel.

פְּרַגְמַטְיָא, פְּרַגְמַטְיָטִים *x. m.* (πραγματευτής) Geschäftsmann.

פְּרַגְמַטְיָא (Koh 5, 9) *x. f.* (πραγματεία) 1. Geschäft, Handel; 2. Ware.

פְּרַגְמַטִיתָא *x. f.* Händlerin.

פראגון (Midr. Teh. 12, 5) l. פְּרַגְלִין.

פרונינון (EstR Anf.) l. כְּרִיסַרְגִּירוֹן.

פְּרוּגְגָן s. פַּרְגָּן.

פְּרְגּוֹס *x. m.* (πύργος) Turm.

פראגר (Tos. Ter. III 16) l. פֶּרֶד.

פַּרְגְּרָא *x. m.* Anhängsel an Zwiebeln (Samenzwiebeln).

פְּרִיגוֹרִי männl. Personenname (Παρήγορος).

פרגרימא (DebR 2) l. פְּדַגְרִיטָא.

פָּרַד *h.* 1. trennen, sondern; 2. zerteilen. *Ni.* sich trennen. *Pi.* 1. trennen; 2. die Körner (einer Frucht) sondern. *Hi.* 1. trennen; 2. abhauen. *Hitp.* 1. sich zerstreuen; 2. gesondert sein (v. d. Körnern).

פְּרַד *a.* dass. *Pa. imp. pl.* פָּרִדוּ Jes 58, 6 zerstreuen, in die Flucht treiben. *Aph. pt. pass.* מַפְרַד Jes 13, 14 (MS מַפְרִיד) in die Flucht treiben. *Itpe.* 1. getrennt sein, sich trennen; 2. fliehen; 3. verderben.

פֶּרֶד I *h. m.* Granatapfelkörner.

פֶּרֶד II *h. m.* Maultier.

פַּרְדֵּיגְמָא *x. m. pl.* (παραδείγματα) Exempel, abschreckendes Beispiel.

פִּרְדָּה *h. f.* weibliches Maultier.

פְּרַדוֹכְסוֹס *x.* (παραδόξως) auffallend, übermässig.

פרדכשא s. פרדשכא.

פַּרְדְּכַתָּא *x. m.* Müssiggänger.

פַּרְדְּלָס *x. m.* (πάρδαλις) Pardel.

פרדימס (VajR 19) l. פְּרוֹדוֹמָס *x. m.* (πρόδομος) Vorhalle (?).

פַּרְדָּן *h. m., f.* פַּרְדָּנִית Herumläufer.

פַּרְדֵּס *x. m., pl.* פַּרְדֵּסוֹת Baumgarten.

פַּרְדֵּיסָא *x. m., pl.* פַּרְדֵּיסִין Ri 4, 5, Koh 2, 5 (MS פַּרְדּוֹסִין) dass.

פַּרְדִּסְקָא I, פַּרְדִּסְקִין *x. m.* (πυργίσκος), *pl.* פַּרְדִּסְקִין, פַּרְדִּסְקָאוֹת 1. Wandschrank, Nische; 2. Schrank.

פרדסקא II, *x. m., pl.* פרדסקים, פרדסקאות, l. עַרְדִּסְקָא.

פרדיסקי (BerR 94, Ausg. Konst. כרדיסקי) l. פְּרַסְקִיקִי, s. פְּרַסְתְּקָא.

פראדורן (SchemR 33) l. פְּרַאֲדְרוֹן.

פַּרְדְּשְׁכָא (פַּרְשַׁדְכָא) *x. m.* vornehm.

פַּרְדְּשְׁנָא *x. m.* Geschenk.

פְּרוֹדְתְקָא *x. f., pl.* פְּרוֹדַתְקִין Est II 6, 10 (MS פְּרוֹדְתְקִין) Erlass.

פָּרָה *h. f.* 1. Kuh, bes. die rote Kuh (zur Herstellung der reinigenden Asche); 2. talmud. Traktat.

פָּרָה *h.* fruchtbar sein. *Hi.* 1. fruchtbar machen; 2. Zuschuss versprechen.

פירה *x. f.* (πήρα) Reisesack.

פַּרְהֲבָא *x. m.* dichte Wolle.

פרהגנא, פרהגונא, פרהגבנא *x. m.* ein Regierungsbeamter. S. פרהגנ.

פַּרְהֶדְיָא (?) *x. f.* Mühle.

פַּרְהֶדְרִין *x. m.* (προέδριον) Gerichtskolleg.

פַּרְהָז *x. m.* vorsichtig.

פַּרְהַנְג s. פרהגנא.

פַּרְהֶסְיָא *x. f.* (παρρησία) Öffentlichkeit. בְּפַ׳ öffentlich.

פרוא *x. f., pl.* פַּרְוָן Jes 49, 22 (Soc 59 פַּרְוָן), wohl Plural zu פּוּרְיָא.

פַּרְוָא *a. m.* Name eines Vogels.

פַּרְוָאָה *a. m.* aus Parwa (?).

פרווכמה l. פְּרִיבְמָה.

פַּרְוָה männl. Personenname.

פְּרוּז *h. m.* Bewohner eines offnen Ortes.

פְּרוּחָא *a. m.* 1. ein fliegendes Insekt; 2. flatterndes Haar.

פְּרוּטָה *h. f.* 1. eine kleine Kupfermünze; 2. Geld.

פרוטטה l. פְּרוּטָה.

פְּרוּטִית *h. f.* eine Art Maultier.

פְּרוּטְרוּט *h. m.* 1. einzeln; 2. genaue Zahl.

פרוויטות (BerR 37) ägyptische Völkerschaft.

פְּרְוִילָא *x. m.* Stadtbezirk.

פַּרְוַיִם Name eines Landes.

פְּרוֹכֶת s. פָּרֹכֶת.

פְּרוֹכְתָּא s. פָּרֻכְתָּא.

פרומא s. פְּרוֹמָא.

פְּרוֹמָאָה *a. m.* Einbrecher.

פְּרוֹנְקָא *x. m.* Briefbote.

פְּרוֹס *h. m.* 1. Stück; 2. Hälfte; 3. Brot.

פְּרוּסָה *h. f.* 1. Stück; 2. Stück Brot; 3. Brot.

פָּרוֹקָא *a. m.* 1. Ru 4, 3 Einlöser; 2. Erlöser.

פָּרוּר *h. m.* Topf.

פַּרְוָר *x. m.* 1. Vorstadt; 2. Vorhof; 3. Bezirk.

פַּרְוָרָא *x. m., pl. d.* פַּרְוָרַיָּא Ez 27, 28 (MS פַּרְוַיָּא) dass.

פָּרוּשׁ *h. m.* 1. abgesondert; 2. Pharisäer.

פַּרְוָתָא *x. f.* Bezirk (?).

פָּרַז *h., pt. pass.* פָּרוּז Bewohner eines offnen Ortes. *Hi.* 1. die Grenze überschreiten; 2. ausstrecken (?).

פִּירוּז *x. m.* 1. פ׳ אנדרפתא Name eines Vogels; 2. männl. Personenname.

פְּרוֹזְבוֹטִי *x. m.* (vgl. πρεσβευτής) für die Gesandten bestimmt.

פְּרוֹזְבוֹטִים *x. m.* (πρεσβευτής), *pl.* פְּרַזְבְּטִין 1. Gesandter; 2. Propraetor.

פְּרוֹזְבַטְיָא s. פְּרוֹזְבוֹטִי.

פְּרוֹזְבִיוֹן (SchirR 1, 2, vgl. πρεσβεῖον) *x. m.* Gesandter.

פְּרוֹזְבּוּל *x. m.* (προσβολή) Erklärung in Bezug auf die Einziehung von Schulden im Sabbathjahr.

פְּרוֹזְבּוּלָא *x. m.* dass.

פְּרוֹזְבּוּלֵי *x. f.* (προσβολή für προβολή) Anklage.

פְּרוֹזְבִּין *x. m.* (πρεσβεῖον) Gesandtschaft.

פְּרוּזָג (Ct 5, 14, MS שְׁבוֹ) *x. m.* Türkis.

פְּרוֹזְדָאוֹת *x. f. pl.* (*praesidia*) Besatzung.

פְּרוֹזְדוֹד *x. m.* (προστάς) 1. Vorzimmer; 2. weibliche Scham.

פְּרוֹזְדָן (Ru 4, 20) *x. f. pl.* (*praesidia*) Besatzung.

פְּרוֹזְדִּגְמָא *x. f.* (πρόσταγμα) Anordnung, Edikt.

פְּרוֹזְדָק, פְּרוֹזְדִיקִי *x.* männl. Personenname (Προσδόκιος).

פרוזדור l. פְּרוֹזְדוֹד.

פְּרַזֵל *a. pass.* rasen.

פַּרְזְלָא *a. m.* Eisen. טוּר פ׳ Name eines Berges.

פְּרַזֵם (?) *x.* auspressen (?).

פְּרַזּוֹמָא I (?) *x. m.* eine Art Bier.

פְּרַזּוֹמָא II *x. f.* (περίζωμα), *pl.* פְּרַזּוֹמָאוֹת, פְּרִיזּוֹמְמָא Gurt, Schurz.

פְּרַזָק männl. Personenname.

פָּרַח I *h.* 1. fliegen; 2. davonfliegen. *Hi.* 1. fliegen lassen; 2. fliegen.

פָּרַח II *h.* blühen. *Hi.* 1. blühen lassen; 2. aufblühen; 3. vorragen lassen.

פָּרַח III *h.* ausbrechen (von Geschwüren).

פְּרַח I *a.* 1. *pt.* פָּרַח Gn 1, 21 fliegen; 2. davonfliegen; 3. laufen. *Pa. Aph.* 1. *pf.* אַפְרַח Nu 11, 31 fliegen lassen; 2. wegjagen.

פְּרַח II *a.* blühen. *Aph. pf.* 3 *f. sg.* אַפְרַחַת Gn 40, 10 dass.

פֶּרַח *h. m.* 1. Blume. פ׳ לָבָן eine aromatische Pflanze; 2. Säulenkapitäl; 3. kelchförmiges oberes Ende von Leuchtern; 4. Jüngling; 4. junger Vogel.

פִּרְחָא *a. m.* 1. Jo 4, 1 (MS פִּרְחָא) die geflügelte Heuschrecke; 2. Durchreisender.

פִּרְחָא *a. m.* 1. Blüte; 2. junger Vogel; 3. Kapperstrauch (*Capparis spinosa*); 4. Kapperfrucht.

פִּרְחָא *a. m.* פ׳ דְּלִבָּא Herzklopfen.

פרחבילא s. פֶּרַח לָבָן.

פָּרְחִיתָא *a. f.* fliegender Vogel.

פַּרְחָתָא *a. f.* Vögel.

פָּרַט *h.* 1. aufsperren; 2. spalten; 3. absondern, einzeln nehmen; 4. besonders hervorheben; 5. wechseln (von Geld). *Ni.* 1. sich zerstreuen; 2. einzeln aufgezählt werden. *Pu. pt.* abgetrennt.

פְּרַט *a.* 1. *pt. pl.* פָּרְטִין Est II 3, 8 durchbrechen, trennen; 2. einzeln aufzählen; 3. verspotten.

פֶּרֶט *h. m.* Einzelnes (abgefallene Weinbeeren).

פְּרָט *h. m.* 1. Einzelnes, Spezielles; 2. פ׳ לְ mit Ausschliessung von.

פְּרָטָא *a. m.* dass.

פַּרְטָא *a. m.* Einzelnes (abgefallene Weinbeeren).

פִּירָטָא *x. m.* (πειρατής) Seeräuber.

פַּרְטָא männl. Personenname.

פְּרוֹטְגַמְיָא *x. f.* (vgl. πρὸ τοῦ γάμου) Vorfeier der Hochzeit.

פְּרוֹטָאמָא *x. m.* (πρώτατος) Vornehmer.

פְּרוֹטֵי *x. m.* (πρῶτος) erster.

פְּרוֹטֵי *x. f.* (πρώτη) erste.

פְּרוֹטוֹמֵי *x. f.* (προτομή) Büste.

פרטום (Siphre Dt 353 Ausg. Ven.), l. פְּרָטָם, s. פְּרַט.

פְּרוֹטוֹמָכוֹס *x. m.* (πρωτόμαχος) Kämpfer in der vordersten Reihe.

פרטסקא l. עֲדְרַסְקָא.

פּוּרְטְעָנָה *h. f.* Floh.

פרוטיקאטור (SchemR 37 Ausg. Konst.) 1. פְּרוֹטִקְטוֹר *x. m.* (προτίκτωρ) Leibgardist.

פְּרַטֵּירָא *x. m.* (πρατήριον) Bäckerladen.

פַּרְטְתָא *a. f.* Körnchen (des Granatapfels).

פורטיתא (bSanh 96b) l. פַּמְרִיתָא.

פּוּרְטְתָא (Est II 1, 3 MS Kiss.) *x. f.* (*porta*) Thür.

פְּרִי *h. m.*, *pl.* פֵּירוֹת 1. Frucht; 2. Brut; 3. Zinsen.

פְּאַרֵי *a. m. pl.* Kleie.

פְּרְיָא *a. m.* Läufer (kleines Kind)?

פּוּרְיָא I *x. f.* (φορεῖον), *pl.* פּוּרְיָן Lager, Bettstelle.

פּוּרְיָא II *x. f.* (ὀπώρη) Baumfrucht, Obst.

פְּרִינָא *a. m.*, *pl.* פְּרִינִין Hühnchen.

פְּרִידָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* פְּרִידוֹהִי Jes 48, 19 Stein, Kiesel; 2. Brustbeere; 3. männl. Personenname.

פְּרִידָה *h. f.* 1. Stückchen; 2. Beere, Körnchen; 3. einzelne Taube.

פְּרִידַי männl. Personenname.

פְּרִידְתָא *a. f.* Herumläuferin.

פְּרִיָּה *h. f.* Fruchtbarkeit.

פְּרִיזָא *a. m.* Garten.

פְּרִיחָה I *h. f.* Fliegen.

פְּרִיחָה II *h. f.* Ausbrechen (von Geschwüren).

פְּרִיטָא *a. m.* Münze, Kleingeld.

פְּרִיטָה *h. f.*, *pl.* פְּרִיטוֹת Geld.

פְּרִיכָה *h. f.* Zermalmen.

פְּרִימָא *a. m.* Zerstücktes.

פְּרִימָה *h. f.* Zerreissen, Spalten.

פְּרִיוֹם *x. m.* (φόρημα) Sänfte.

פּוּרְיוֹמָא *x. m.* dass.

פּוּרְיוֹן *x. m.* (φορεῖον) dass.

פְּרְיָנָא (Ct 1, 16, MS פְּרְיָאנָא), פּוּרְיָנָא *x. m.* dass.

פְּרִיסָא *a. m.* Vorhang.

פְּרִיסוּתָא *a. f.* Decke.

פְּרִיעַ *a.* בְּפ׳ Dt 7, 22 eilig, rasch.

פְּרִיעָא *a. m.* Zahlung.

פְּרִיעָה *h. f.* 1. Entblössen (des Haupts); 2. insbes. Entblössen der Eichel bei der Beschneidung (durch Aufreissen und Zurückschlagen der inneren Vorhaut nach dem Abschneiden der äusseren); 3. Bezahlung; 4. Gebrauch von פרע.

פְּרְיָפְרִין *x. m. pl.* (φορειαφόροι) Sänftenträger.

פָּרִיץ *h. m.* 1. zügellos; 2. entartet; 3. Gewaltiger.

פְּרִיצָא *a. m.* 1. *pl.* פְּרִיצִין Est II 3, 8 (Ausg. Dav. חֲצוּפִין) Riss, Loch; 2. ausgelassen.

פְּרִיצוּתָא *a. f.* Ausgelassenheit.

פָּרִיקָא *a. m.*, *ind.* פָּרִיק Ex 15, 2, *c. s.* פָּרִיקֵיהּ Lv 25, 25 1. Auslöser; 2. *c. s.* פָּרִיקִי Est II 6, 11 Erlöser.

פְּרִיקָה *h. f.* 1. Ablösen; 2. Abladen.

פְּרִיקְתָא *a. f.*, *c.* פְּרִיקַת Dt 33, 29 (MS פְּרְקַת) Genick.

פרירי l. פְּרִידַי.

פְּרִישְׁתָא *a. f.* Ausbreitung.

פְּרִישׁ *h. m.* Quitte (*Cydonia vulgaris*).

פְּרִישׁ (Dt 27, 8) *a.* deutlich.

פְּרִישָׁא *a. m.* 1. abgesondert; 2. Gn 49, 26 hervorragend; 3. *pl. f.* פְּרִישָׁן Ex 33, 16 Wunderthat; 4. männl. Personenname.

פְּרִישָׁה *h. f.* Absonderung.

פְּרִישׁוּת *h. f.* 1. dass.; 2. Abschied.

פְּרִישׁוּתָא *a. f.* Wunderthat.

פּוּרְיְתָא *x. f.* (φορεῖον) Bettstelle.

פָּרַךְ *h.* zerreiben. *Ni.* 1. abgekratzt werden; 2. zerbröckeln. *Pi.* 1. zermalmen; 2. abreiben. *Hi.* zerbrechen. *Hitp.* zermalmt werden.

פְּרַךְ I *a.* 1. zerbröckeln, zermalmen; 2. *pt. pass.* פְּרִיךְ Thr 4, 8 (MS נְגִיב) vertrocknen; 3. widerlegen. *Pa.* 1. zerbröckeln, zerreiben; 2. *inf.* פָּרְכָא Koh 3, 3 (MS סַתְּרָא) zerstören; 3. widerlegen. *Itpe.* 1. zerbröckelt werden; 2. *pf.* 3 *pl.* אִתְפְּרִיכוּ Jes 24, 7 verdorren; 3. widerlegt werden. *Itpa.* zerstört werden (?).

פְּרַךְ II *a. Pa. pt. pl.* מפרכין GnJII 37, 7, l. mit MS Paris. מְכָרְכִין, s. כְּרַךְ. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* יתפרכן jChag. 77c, l. יִתְכָּרְכָן, s. כְּרַךְ.

פֶּרֶךְ *h. m.* 1. Zerbrechlichkeit; 2. Gewalt, Misshandlung.

פָּרָךְ *h. m.* Eisenstab im Kochapparat.
פִּרְכָא *a. m.* Widerlegung.
פרכדינמא (Par I 3) l. פְּרַכְרַגְמָא.
פַּרְכְוָאָה *a. m., pl. d.* פַּרְכְוָאֵי Thr 4, 21 (nicht MS) aus פַּרְכְוַי stammend.
פַּרְכְוַי? (GnJII 10, 3) Name eines Landes (Βαρκή?).
פִּרְכּוּס I *x. m.* (vgl. φῦκος) Aufputzen, Schminken.
פִּרְכּוּס II *x. m.* (vgl. φρίξις) Zucken, Zappeln.
פִּרְכּוּסָא *x. m.* dass.
פַּרְכִּיטָא *x. m.* (παραχύτης) Badediener.
פרכומס (EchR 3, 6, MS Vat. מְגִירוֹס) l. כַּרְכֻּוְמַס *x. m.* (καρυκευτής) Kunstkoch.
פרכייא (jAbZ 44ᵇ) l. פְּרָוָר.
פַּרְכִּיל, פַּרְכִּיר *h. m.* Rebe.
פרוכימטום (Ar Jelammd.) l. פְּרוֹטוֹמְכוֹס.
פרכונס (KohR 1, 8, MS D. מְתַבֵּל) s. פרכומס.
פִּרְכֵּס I *x.* (vgl. φῦκος) putzen, schminken.
פִּרְכֵּס II *x.* (vgl. φρίξις) zappeln, zucken, ausschlagen.
פִּרְכֵּס *x.* dass.
פְּרוּכְסִין *x. m.* (πρᾶξις) Geschäftsführung.
פְּרַכְרַגְמָא *x. m.* (παραχάραγμα) ausser Kurs gesetzte Münze.
פְּרַאכוֹרִין, פְּרִיכוֹרִין *x. m.* (περίχωρος) Gebiet.
פָּרֹכֶת *h. f.* Vorhang.
פָּרָכְתָּא (Ex 26, 31) *a. f.* dass.
פורכתי (GnJI 37, 7) l. כּוּרְכְּתִי von כּוּרְכְּתָא, s. כְּרִיכְתָא.
פִּירוּלִין (falsch פראלוקין) *x. m.* (βηρύλλιον) ein Edelstein.
פָּרַם *h.* spalten, aufschlitzen. *Ni.* gespalten, aufgeschlitzt sein. *Pu. pt.* aufgerissen, geschlitzt.
פְּרַם *a.* 1. spalten; 2. zerstückeln. *Itpe.* zerstückelt werden.
פִּרְמָא *a. m.* Kleingeschnittenes.
פוּרְמָא (falsch פראמא) *x. m.* (*forma*) Larve.
פַּרְמָא *x. f.* (πάρμη) Schild.

פּוּרְמְבְיָא *x. f.* (φορβειά) Halfter.
פַּרְמוּטִין *x. m. pl.* (*parmatus*) Beschildete.
פרמועה (jKil 27ᵃ) *x. f.* eine Bohnenart (?).
פרמותה s. פרמועה.
פרומלוכוס l. פּוֹלִימַרְכוֹס.
פַּרְמוּסְקָא (?) *x. m.* ein Beamter.
פַּרְמָקוֹס *x. m.* (φαρμακός) Zauberer.
פַּרְמַשְׁתָּא (Est II 3, 1) männl. Personenname.
פַּרְמַשְׁתַּק *x. m.* männliches Glied.
פָּרוֹן, פָּרָן *x. m.* (φάρος) Leuchtturm (?).
פִּירָן Ortsname.
פְּרַן *x.* (vgl. φερνή) *Hi.* 1. Mitgift geben; 2. Kosten aufwenden (?).
פְּרַן *x. Aph.* dass.
פּוֹרָן, פְּרָן *x. m.* (φερνή) Mitgift.
פַּרְנָא, פְּרָנָא I *x. m.* dass.
פּוּרְנָא II *x. m.* (φοῦρνος) Backofen.
פּוּרְנָא *x. f.* (πόρνη) Buhlerin.
פִּרְנָגָן (Est II 5, 1, MS פְּרוּנְגָן) *x. m.* Brokat.
פִּרְנְדָא *x. m.* ein farbiger Stoff.
פְּרַנְדִּיסִין Ortsname (Βρεντέσιον, Brindisium).
פַּרְנוּסָא *x. m.* (vgl. πρόνοος), *c.* פַּרְנוּס 1 K 5, 25 Ernährung, Unterhalt.
פִּרְנוּק *h. m.* Ergötzen.
פִּרְנוּקָא *a. m.* dass.
פרנימוס (Est II 1, 3, MS פַּרְסְמְנוּס) männl. Personenname.
פְּרְנִי *x. f.* (φερνή) Mitgift.
פּוֹרְנִי *x. f.* (πόρνη) Hure.
פּוּרְנִי *x. f.* (φοῦρνος) Backofen.
פורנים (Siphre Dt 320) l. פְּרָדְנִים, s. פְּרָדֵן.
פּוּרְנִיתָא *x. f.* (φοῦρνος) Backofen.
פַּרְנָךְ männl. Personenname.
פירנס (BerR 68 Ausg. Konst.; JalckSch I 119 פורנס) l. טוֹרוֹס (?) *x. m.* (*torus*) Polster.
פַּרְנֵס *x.* (vgl. πρόνοος) 1. ernähren, versorgen; 2. beschaffen; 3. bearbeiten. *Pass.* ernährt werden.

פְּרְנֵס *x.*, *inf.* פַּרְנָסָא 2 S 7, 7 dass. *Pass. ipf.* יִתְפַּרְנֵיס 2 S 9, 10 ernährt, verpflegt werden.

פַּרְנָס *x. m.* Versorger, Vorsteher.

פַּרְנָסָא *a. m.*, *ind.* פַּרְנָס Ez 34, 5 dass.

פַּרְנָסָה *x. f.* 1. Ernährung, Unterhalt; 2. Bedarf.

פַּרְנָסוּת *h. f.* Gemeindeamt.

פַּרְנָסוּתָא *x. f.*, *c. s.* פַּרְנָסוּתָךְ Koh 11, 1 Unterhalt, Versorgung.

פַּרְנָסְתָא *x. f.*, *ind.* פַּרְנָסָא Gn 15, 2 dass.

פִּרְנֵק *h. Pass.* sich ergötzen.

פַּרְנֵק *a.* ergötzen. *Pass.* sich ergötzen.

פרינקא (DtJI 28, 56) l. פְּרְנוּקָא.

פַּרְנָקָא *a. m.* altes Kleidungsstück.

פָּרַם I *h.* 1. teilen; 2. brechen (das Brot mit der dazu gehörenden Benediktion). *Ni.* geteilt werden. *Hi.* den Huf gespalten haben. *Hitp.* geteilt werden.

פָּרַם II *h.* 1. ausbreiten; 2. die zum Schema gehörenden Benediktionen rezitieren. *Pi.* Menstruation haben. *Hi.* ausstrecken.

פְּרַם I *a.* 1. 2 K 4, 39, *pt. pl.* פָּרְסִין Est II 3, 8 (MS פָּרְמִין) teilen, spalten; 2. das Brod brechen (unter der dazu gehörenden Benediktion); 3. *ipf.* יִפְרוֹם Lv 27, 9 abschätzen.

פְּרַם (Ex 40, 19) II *a.* ausbreiten, ausspannen. *Pa. pt. f.* מְפָרְסָא Thr 1, 17 (MS פְּרִשָׁא) dass. *Aph.* 1. *pt.* מַפְרִים Jes 25, 11 (MS מַפְרִישׁ) dass.; 2. ausstrecken.

פְּרַם III *x.* (vgl. παῤῥησία), *pt. pass.* פְּרִים Est II 4, 8 bekannt machen. *Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אִתְפְּרָסַת Est II 8, 14 bekannt gemacht werden, bekannt werden.

פְּרַס *h. m.* 1. Hälfte; 2. halbe Mine; 3. Stück Brot; 4. Portion, Zuteilung (in Geld oder Naturalien); 5. Stücke (von Totengebeinen). בֵּית הַפּ׳ Beinstätte (Platz, der Totengebeine enthält).

פְּרָס *h. m.* 1. Vorhang; 2. Netz.

פְּרוֹס (Est II 3, 1) männl. Personenname (*Varus*?).

פָּרַס 1. Persien; 2. Censurlesart für רוֹמִי, אֱדוֹם u. s. w.

פוֹרְסָא *x. m.* (ἔφορος) Aufseher.

פְּרָסָא I *a. m.* 1. Nu 3, 25 Vorhang; 2. Netz.

פִּרְסָא II *a. m.*, *ind.* פְּרַס 2 S 8, 2 Portion (in Geld oder Naturalien).

פִּרְסָא *a. m.* Entziehung. פּ׳ דְּמָא Aderlass.

פְּרְסָא *x. m.* (vgl. παῤῥησία) Bekanntmachung.

פַּרְסָא *x. m.*, *pl.* פַּרְסִין Jes 10, 32 Parasange (persische Meile).

פַּרְסָאָה *a. m.*, *pl. d.* פַּרְסָאֵי Ez 27, 10; 38, 5) Perser.

פְּרוֹסְבְּוֹטִי *x. f.* (vgl. πρεσβεύτης) Botschaft.

פְּרוֹזְבְּוֹטִים s. פְּרוֹסְבְּוֹטִים.

פְּרוֹזְבּוֹל s. פְּרוֹסְבּוֹל.

פְּרוֹזְבּוֹלָא s. פְּרוֹסְבּוֹלָא.

פְּרוֹסְבּוֹלִי *x. f.* (προσβολή für προβολή) Anklage.

פְּרוֹסְדָא 1 K 7, 7 (MS פְּרְדִּיסָא!) *x. m.* (προστάς) Vorhalle.

פְּרוֹזְדָּאוֹת s. פְּרוֹסְדָּאוֹת.

פְּרוֹזְדְּגְמָא s. פְּרוֹסְדְּגְמָא.

פְּרְסְדְקָא *x. m.* eine Art Gefäss (?).

פרוסדור l. פְּרוֹסְדּוֹר s. פְּרוֹסְדּוֹר.

פַּרְסָה *h. f.* gespaltene Klaue.

פַּרְסָה *x. f.*, *pl.* פַּרְסָאוֹת Parasange (persische Meile).

פִּרְסוּם *h. m.* (vgl. παῤῥησία) Öffentlichkeit.

פִּרְסוּמֵי (*inf.* v. פִּרְסֵם) *x. f.* (vgl. παῤῥησία) 1. Bekanntmachen; 2. Aufdecken.

פְּרוֹזְדְּגְמָא s. פְּרוֹסְמַגְמָא.

פְּרוֹסְטָיָה *x. f.* (προστατεία) Patronat.

פַּרְסְמָנוּס (Est II 1, 3, Or. 2377 פַּרְסְמָנִים) männl. Personenname (Προσθένης?).

פרסטקא l. פְּרִדְסְקָא.

פרסטקולין, פרוסטוקטולין (jSabb 7^d Ar., Ausg. Ven. פרוש טוק טקלין)?

פרוסטקוסרין (MidrTeh 17 Anf.) l. פְּרוֹקְסְטוֹרִין *x. m. pl.* (*pro quaestore*) Steuereinnehmer.

פְּרְסִי *a.* (vgl. παῤῥησία) bekannt machen.

פַּרְסִי *h. m.* Perser.

פְּרַסְכְנָא *a. m.* ausgebreitet (?).

פִּרְסֵם *x.* (vgl. παῤῥησία) 1. bekannt machen; 2. preisgeben. *Pass.* 1. bekannt sein; 2. preisgegeben werden.

פִּרְסֵם *x., inf.* פַּרְסָמָא Koh 12, 14 bekannt machen, offenbar machen. *Pass. inf.* אִתְפַּרְסָמָא Koh 12, 13 offenbar werden.

פֻּרְסָנָא *a. m., c.* פֻּרְסַן Lv 27, 2 (MS פורסן) 1. Abschätzung; 2. Wert.

פַּרְסָנִית *h. f.* Herumläuferin.

פַּרְסוֹף *x. m.* (*praesopus*) Vorgesetzter.

פרספא, פראסיפא. דיפראסיפא (BerR 65) s. דִּיפְּרוֹסְקָא?

פְּרוֹסְקָא *x. m.* (πρόσωπον) Gesicht.

פַּרְסֵק *x. m.* (περσικά) 1. Pfirsich; 2. Pfirsichbaum (*Amygdalus persica*).

פַּרְסִיקָא *x. m.* dass.

פוּרְסִישְׁנַגַּר *x. m.* Oberrichter (?).

פַּרְסְתְּקָא *x. f., pl. c. s.* פַּרְסְתְּוָתַהָא Ri 5, 29 (MS פַּרְסְתְּקְיָתַהָא) Dienerin.

פַּרְסְתָא *a. f.* 1. Lv 11, 4 gespaltene Klaue; 2. *c.* פַּרְסַת Dt 28, 35 Fusssohle.

פַּרְסְתָן *h. m.* grossklauig.

פַּרְסְתְּקָא *x. m.* Diener.

פָּרַע I *h.* 1. entblössen; 2. die Eichel entblössen (bei der Beschneidung, s. פְּרִיעָה); 3. sich entblössen (zur Verrichtung der Notdurft); 4. bezahlen; 5. einfordern. *Ni.* 1. sich entblössen; 2. sich bezahlen lassen; 3. נִפְרַע מִן einfordern. *Pi.* entblössen. *Pu. pt.* entblösst. *Hitp.* sich bezahlt machen.

פָּרַע II *h.* das Haar frei wachsen lassen.

פְּרַע I *a.* 1. *ipf.* יִפְרַע Nu 5, 18 entblössen; 2. bezahlen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְפְּרַע מִן Gn 4, 15 vergolten werden; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִתְפָּרְעוּן מִן Lv 26, 25 sich bezahlt machen von, einfordern.

פְּרַע II *a., pt. pass.* פְּרִיעַ Lv 13, 45 das Haar frei wachsen lassen.

פְּרַע III *a. Aph.* aufblühen lassen.

פֶּרַע *h. m.* 1. langes Haar; 2. Dickicht.

פִּרְעָה *h. f.* 1. Hervorstehendes; 2. Vergeltung.

פַּרְעוֹשׁ *h. m.* Floh.

פֻּרְעֲנָא *a. m.* 1. Bezahlung; 2. *pl.* פָּרְעֲנִין Dt 16, 18 Züchtiger, Büttel.

פֻּרְעָנוּת *h. f.* 1. Vergeltung, Bestrafung; 2. Unglücksfall.

פֻּרְעָנוּתָא (Lv 26,25), פּוּרְעָנוּתָא (Dt 32,41) *a. f.* 1. Vergeltung, Strafe; 2. Bezahlung.

פְּרַף *x.* (vgl. πόρπη) befestigen, anhefteln.

פּוּרְפָּא *x. m.* (πόρπη), *pl.* פּוּרְפִּין Ex 26, 6 Haken, Spange.

פִּרְפּוּר *h. m.* Todeszuckung.

פַּרְפְּחִינָא *a. m.* Portulak (*Portulaca oleracea*).

פַּרְפִּיסָא *a. m.* mit Erde gefüllter Korb.

פַּרְפַּנְדָּא *x. f.* (vgl. *funda*) Nebenbeutel (?).

פְּרוֹפְּסִיטוֹס *x. m.* (πραιπόσιτος) Befehlshaber.

פרופסלה (jSchabb 8^b) l. פְּרוֹפְּסָלָה.

פִּרְפֵּר s. פָּרַד.

פִּרְפֵּר s. פָּרַר.

פּוּרְפּוּרָא *x. f.* (πορφύρα) 1. Purpurkleid; 2. Purpurtinte.

פּוּרְפּוּרְיָא *x. f.* (πορφύρειον) dass.

פּוּרְפּוּרִיוֹן *x. m.* dass.

פַּרְפְּרִיתָא *a. f.* Zukost.

פְּרַאפּוּרְנוֹן, פְּרַפּוּרְנוֹן *x. m.* (παράφερνα) Zugabe zur Mitgift.

פַּרְפֶּרֶת *h. f., pl.* פַּרְפְּרָאוֹת 1. Zukost; 2. Nebensache.

פָּרַץ *h.* 1. durchbrechen; 2. zunehmen;

3. ausarten. *Ni.* 1. durchbrochen werden; 2. zunehmen; 3. ausarten. *Hi.* bitten. *Hitp.* ausarten.

פְּרַץ (2 K 14, 13, MS פְּרַם) *a.* 1. *pt. pl.* פָּרְצִין Est II 3, 8 (MS פָּרְסִין) durchbrechen; 2. ausarten.

פִּרְצָא *a. m.* Riss, Loch, Öffnung.

פִּרְצָה *h. f.* 1. dass.; 2. Unglücksfall; 3. Zunahme; 4. Ausgelassenheit.

פִּרְצְמְקָא s. פִּרְסְתְּקָא.

פַּרְצִידָא I *a. m.* Wasserlauf.

פַּרְצִידָא II *a. m.* Kern, Samenkorn.

פְּרְצָם s. פְּרְסָם.

פִּרְצָמָא *a. m.* Wein aus Trestern.

פּוּרְצְנְתָא *a. f., pl.* פּוּרְצְנִין Nu 6, 4 Traubenkern (Trester).

פַּרְצוּף *x. m.* (πρόσωπον), *pl.* פַּרְצוּפִים, פַּרְצוּפוֹת 1. Gesicht; 2. Gestalt; 3. Bild.

פַּרְצוּפָא *x. m., pl.* פַּרְצוּפֵיהוֹן Thr 4, 7 (in marg.) dass.

פָּרַק *h.* 1. lösen, abladen; 2. entfernen. *Ni.* 1. entfernt werden; 2. sich verrenken. *Pi.* 1. ablösen, entfernen; 2. auseinandernehmen. *Pu. pt.* 1. abgeladen; 2. abgebrochen. *Hitp.* 1. gelöst werden; 2. auseinandergenommen werden; 3. lose sein; 4. nachlassen.

פְּרַק *a.* 1. *ipf.* יִפְרוֹק Lv 25, 25 einlösen; 2. *pf.* 2 *sg.* פְּרַקְתָּא Ex 15, 13 erlösen; 3. ablösen; 4. sich lösen. *Pa.* 1. *imp. pl.* פָּרִיקוּ Ex 32, 2 abnehmen; 2. *ipf.* יְפָרֵיק Lv 1, 17 zerreissen, trennen; 3. widerlegen. *Aph.* abfallen machen. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* אִתְפְּרֵיקַת Lv 19, 20 eingelöst werden; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְפְּרֵיק Jes 1, 27 erlöst werden; 3. wanken, einstürzen. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *pl. f.* יִתְפָּרְקָן Jes 54, 10 Soc 59 wanken; 2. sich bewegen.

פֶּרֶק *h. m.* 1. Gelenk; 2. Glied, Stück; 3. Abschnitt; 4. Zeitabschnitt, bestimmte Zeit; 5. Reifealter; 6. Ladung; 7. פרק אונסין l. פְּרְקוֹנְסִין.

פִּרְקָא *a. m.* 1. Gelenk; 2. Abschnitt; 3. Lehrvortrag; 4. Zeitabschnitt; 5. Reifealter.

פִּרְקַד *a. Pass.* אִתְפַּרְקֵיד 1. auf den Rücken fallen; 2. sich rückwärts wenden.

פִּרְקְדָלָא *a. m.* Schlag auf den Rücken.

פְּרַקְדָן *h. m.* auf dem Rücken liegend.

פַּרְקְדָן *h. m.* Platterbse (*Lathyrus sativus*).

פְּרַקְדוֹס *x. m.* (πλακουντάριος?) Kuchenbäcker.

פַּרְקְדִים *x. m.* (vgl. πλακούντηρον?) Kuchen.

פִּרְקוֹן *h. m.* Auslösung.

פּוּרְקוֹנָא *a. m.* dass.

פִּרְקוֹס *x. m.* (vgl. φῦκος) Ausputz.

פרוקטו (jAbZ 39ᶜ) l. טְרוֹפְּקֵי *x. m.* (τροπική) Tag der Sonnenwende.

פִּרְקְטוֹנָא *x. m.* Kanal, Graben.

פִּרְקְטָנָא *x. m., pl.* פִּרְקְטָנִין Ct 7, 5; Koh 2, 6 (MS פִּרְקְטְמִין) dass.

פְּרוּקְלָא *x.* männl. Personenname (Πρόκλος).

פרקולא l. סְפִיקוּלָא.

פְּרַקְלִיט *x. m.* (παράκλητος) Anwalt, Fürsprecher.

פְּרַקְלִיטָא *x. m.* dass.

פְּרַקְלִימִין *x. m. pl.* (περικνήμιον) Beinschiene, Gamasche.

פרקלינין l. פְּרַקְלִימִין.

פְּרוּקְלוֹס männl. Personenname (Πρόκλος).

פְּרַנְמַטְיָא s. פְּרַקְמַטְיָא.

פְּרַנְמַטֵיתָא s. פְּרַקְמַטֵיתָא.

פרקמוס l. פְּרַמְקוֹס.

פּוּרְקָנָא *a. m.* 1. *c.* פּוּרְקַן Ex 21, 30 (MS פּוּרְקָן) Auslösung; 2. *c. s.* פּוּרְקָנָךְ Gn 49, 18 Erlösung.

פּוּרְקָנוּתָא *a. f.* Erlösung.

פרקונים s. פרכונים.

פְּרְקוֹנְסִין Name einer Insel (Προκόννησος).

פְּרַקְס x. (vgl. φῦκος) putzen.
פרקים l. פְּקָרִים.
פרקסים (jAbZ 39[d]) l. פְּרָקוּס.
פְּרוֹקוֹפֵי, פְּרוֹקְפֵי x. f. (προκοπή), pl. פְּרוֹקוֹפָאוֹת Auszeichnung.
פִּרְקְתָא a. f., c. פִּרְקַת Dt 33, 29 Genick.
פָּרַר I h. Pi. zerbröckeln. Hi. 1. brechen; 2. für ungiltig erklären; 3. treulos sein. Ho. pt. ungiltig. Pilp. 1. zerbröckeln; 2. zerrühren.
פָּרַר II h. Pilp. zucken, sich hin- und herbewegen, sich wälzen.
פְּרַר I a. Aph. ungiltig machen. Itpa. zerrühren. Itpalp. zerbröckelt werden.
פְּרַר II a. Palp. zucken, sich hin- und herbewegen, sich wälzen. pt. מְפַרְפַּר GnJI 42, 21 Ar.; MS מְפַיַּם.
פָּרַשׂ h. 1. ausbreiten; 2. die Benediktionen vor und nach dem Schema vortragen. Pi. ausbreiten. S. פָּרַס.
פְּרַשׂ a., pf. 3 pl. פְּרַשׂוּ Ri 8, 25 (פְּרַסוּ Praet.), pt. f. פָּרְשָׂא Thr 1, 17 ausbreiten. Pa. pt. מְפָרֵישׂ Jes 25, 11 dass.
פָּרַשׁ h. 1. sich absondern; 2. sich entfernen; 3. bestimmt aussprechen. Pi. 1. dass.; 2. sich einschiffen; 3. genau angeben; 4. deutlich aussprechen, erklären. Ni. getrennt werden. Pu. pt. מְפוֹרָשׁ 1. genau (ausdrücklich) angegeben; 2. erklärt, deutlich; 3. wunderbar. Hi. 1. absondern; 2. trennen. Ho. pt. מֻפְרָשׁ wunderbar. Hitp. ausdrücklich genannt werden, ausgesprochen werden.
פְּרַשׁ a. 1. absondern; 2. pt. פָּרֵישׁ Jer 23, 28 scheiden; 3. sich absondern. S. פְּרִישָׁא. Pa. 1. pt. pass. מְפָרַשׁ Ri 13, 18, pt. pass. f. מְפָרְשָׁא Dt 30, 11 absondern, trennen; 2. unterscheiden; 3. sich trennen; 4. sich einschiffen; 5. inf. פָּרָשָׁא Lv 22, 21, ipf. יְפָרֵישׁ Lv 27, 2 deutlich, genau angeben; 6. pf. פָּרֵישׁ Dt 1, 7 erklären. Aph. 1. pf. אַפְרֵישׁ Gn 30, 40 absondern, fernhalten, scheiden; 2. ipf. יַפְרֵישׁ Dt 28, 59 ausgezeichnet machen. Itpa. 1. ipf. יִתְפָּרַשׁ Dt 17, 8 abgesondert sein, sich trennen; 2. pf. 3 pl. אִתְפָּרַשׁוּ Nu 1, 17 ausdrücklich genannt werden; 3. erklärt werden; 4. klar sein. Ittaph. pf. אִתַּפְרַשׁ Ex 29, 27 abgesondert werden.
פָּרָשׁ h. m. Reiter.
פָּרָשָׁא a. m., pl. c. s. פָּרָשׁוֹהִי Ex 14, 17 dass.
פָּרָשָׁא a. m., c. פְּרַשׁ Ri 3, 31, c. s. פְּרָשֵׁיהּ 1 S 13, 20 (MS פְּרָשֵׁיהּ) Ochsenstachel.
פַּרְשָׁא a. m. Unrat.
פַּרְשֶׁגְנָא x. m., c. פַּרְשֶׁגֶן Jos 8, 32 Praet., Dt 17, 18 (MS פַּתְשֶׁגֶן) Abschrift.
פָּרָשָׁה h. f., pl. פָּרָשִׁיּוֹת 1. Abschnitt; 2. wöchentliche Gesetzeslektion; 3. Verzweigung. פָּרָשַׁת דְּרָכִים Kreuzweg.
פַּרְשׁוּנְיָא Ortsname.
פָּרָשׁוּתָא a. m., c. פָּרָשׁוּת Gn 38, 14 Trennung. פ׳ עֵינַיִם Gn 38, 14 Ortsname. פ׳ אוֹרְחָא Ri 5, 16 (Soc 59 als Korrektur) Kreuzweg.
פַּרְשַׁע (?) h. m. Buchsbaum. S. אֶשְׁכְּרוֹעַ.
פָּרָשְׁתָּא a. f. 1. פָּרָשַׁת אוֹרְחָא Koh 10, 8 Scheideweg (MS פָּרָשַׁת אָרְחָא); 2. pl. פָּרָשְׁיָן Abschnitt, bes. wöchentliche Gesetzeslektion.
פַּרְשַׁתְבִּינָא männl. Personenname (?).
פָּרַת h. Pi. durchhecheln, schmähen.
פְּרַת I a. Pa. durchhecheln, schmähen.
פְּרַת II a. Pa. pt. מְפָרֵית Jes 14, 29 (MS מְפָרֵית) verwunden, beissen. Itpe. getrennt werden.
פְּרָת 1. Gn 2, 14 Euphrat; 2. Ortsname.
פַּרְתָּא a. m. Exkrement, Mist.
פַּרְתָּא a. m., c. s. פַּרְתֵּיהּ Ct 7, 3 (MS פַּרְתֵּיהּ) Nabel.
פָּרְתָּא a. f. Kuh.

פּוּרְתָּא *x. f.* (πήρη) Reisesack.
פְּרוֹתִיזְמְיָא *x. f.* (προθεσμία) vorher bestimmter Tag.
פַּרְתְּיָאָה *a. m., pl.* פַּרְתְּיָאִין Est I 8, 15 (Est II MS פַּרְתָּאִין) parthisch.
פַּרְתּוּנָאָה *x. m., pl. d.* פַּרְתּוּנָאֵי Est II 6, 9 Vornehmer.
פְּשַׂג s. פְּסַג.
פַּשְׂיוֹן s. פַּסְיוֹן.
פָּשׁוּט *h. m.* 1. gerade; 2. einfach; 3. flach; 4. nachgeboren (nicht erstgeboren), mit einfachem Erbrecht.
פִּשּׁוּט *h. m.* Ausstrecken.
פְּשׁוּט *h. m.* einfacher Sinn.
פְּשׁוּטָא *a. m.* 1. einfacher Sinn, Wortsinn; 2. Mischnarepetition; 3. flaches Blech.
פְּשׁוּרָא *a. m.* lau.
פְּשׁוֹרָא *a. m.* Unebenheit (?).
פְּשׁוֹשָׁא *a. m.* eine Art Vogel.
פָּשַׁח *h.* abreissen. *Ni.* 1. abgerissen werden; 2. sich spalten.
פְּשַׁח *a.* dass. *Pa.* 1. *pt. pl.* מְפַשְּׁחִין Est II 3, 8 (MS מְפַשְּׁחִין!) dass.; 2. *pf.* פַּשַּׁח 1 S 15, 33 zerreissen. *Itpe.* 1. abgerissen werden; 2. sich spalten.
פָּשַׁט *h.* 1. ausstrecken; 2. ausziehen; 3. sich verbreiten; 4. einfach rezitieren (Psalmen, Mischna). *Pi.* 1. ausstrecken; 2. abnehmen. *Pu. pt.* ausgestreckt. *Hitp.* sich ausstrecken, sich dehnen.
פְּשַׁט *a.* 1. *pt. pass. f.* פְּשִׁיטָא Est II 5, 1 strecken, ausstrecken; 2. hinstrecken, 3. sich ausstrecken; 4. grade machen; 5. erklären; 6. einfach rezitieren.
פְּשָׁטָא *a. m.* einfacher Wortsinn.
פִּשְׁטִינָא *a. m.* ein Kraut.
פְּשִׁיחָא *a. m.* abgerissener Zweig (?).
פְּשִׁיטָא I *a. m.* 1. Est II 1, 5 grade; 2. einfach, klar.
פְּשִׁיטָא II *a. m.* eine kleine Münze.
פְּשִׁיטָה *h.f.* 1. Ausstrecken; 2. Ausziehen.
פְּשִׁיטוּת *h. f.* das (einfache) Erbrecht des nachgeborenen Sohnes.

פְּשִׁיטוּתָא *a. f.* dass.
פְּשִׁיעָה *h.f.* Verschuldung, Fahrlässigkeit.
פְּשִׁיעוּתָא *a. f.* dass.
פשיש (EchR 1, 1 Ausg. Pes.; MS D. פשיטא) l. mit Ausg. Ven. פְּסִיש, s. פְּסִישָׁא.
פִּשְׁשִׁינָא s. פִּשְׁטִינָא.
פִּשְׁכָּא (Ex 25, 25) *a. m.* Handbreite.
פָּשַׁל *h. Hi.* 1. knoten; 2. zusammenfalten, zusammendrehen; 3. wenden, drehen; 4. zurückwerfen. *Ho. pt.* zurückgeworfen.
פָּשַׁע *h.* 1. freveln, sich vergehen; 2. treulos handeln; 3. fahrlässig sein. *Hi.* sündigen machen.
פְּשַׁע *a.* dass.
פֶּשַׁע *h. m.* Vergehung.
פִּשְׁפּוּשָׁא *h. m.* 1. Untersuchung; 2. Schlupfwinkel.
פשיפס s. פְּסֵיפָס.
פִּשְׁפֵּשׁ s. פִּשֵּׁשׁ.
פִּשְׁפַּשׁ s. פִּשֵּׁשׁ.
פִּשְׁפֵּשׁ I *h. m.* 1. Öffnung zum Durchschlüpfen; 2. Luke; 3. Nische; 4. Wanze.
פִּשְׁפּוּשׁ II *h. m.* Schmelzen.
פשפס s. פַּסְפָּס.
פִּשְׁפְּשָׁא männl. Personenname (Σπεύσιππος?).
פִּשְׁקָא s. פִּשְׁכָּא.
פִּשְׁקְנְצָא *x. m.* Rabe.
פָּשַׁר *h.* 1. schmelzen; 2. *pt.* פּוֹשֵׁר, פָּשׁוּר lau; 2. einen Vergleich eingehen. *Pi.* 1. losmachen; 2. lau machen, mildern; 3. einen Vergleich herstellen. *Ni.* 1. lau werden; 2. sich auflösen, zerfallen. *Hi.* 1. lau machen; 2. sich vergleichen. *Hitp.* sich vergleichen.
פְּשַׁר *a.* 1. *pt.* פָּשַׁר Ex 16, 21 sich auflösen, schmelzen; 2. lösen (einen Zauber); 3. *pt.* פָּשַׁר Gn 41, 15 deuten; 4. *pt.* פָּשַׁר Lv 11, 7 wiederkäuen; 5. *pt.* פָּשַׁר Ex 16, 21 sich auflösen. *Pa.* 1. losmachen; 2. be-

zahlen; 3. *pt.* מְפַשַּׁר Gn 41, 15 deuten. *Itpa.* bezahlen.

פְּשָׁרָא *a. m.* 1. Lv 11, 7 Wiederkäuen; 2. *pl.* פְּשָׁרֵי Est II 3, 8, פּוּשְׁרֵי Koh 2, 8 laues Wasser; *c. s.* פְּשָׁרֵיהּ Ri 7, 15 Deutung.

פַּשְׁרָא *a. m., ind.* פְּשַׁר Gn 40, 8 Traumdeuter.

פְּשָׁרָה *h. f.* Vergleich, Kompromiss.

פשרוניא s. פַּרְשׁוּנְיָא.

פְּשָׁרוּתָא *a. f.* Vergleich.

פִּשְׁרָנָא *a. m., c.* פִּשְׁרָן Gn 40, 8 (MS פִּשְׁרַן) Deutung.

פִּשְׁפֵּשׁ I *h. Pilp.* schmelzen.

פִּשְׁפֵּשׁ II *h. Pilp.* untersuchen, durchsuchen.

פַּשְׁפֵּשׁ *a. Palp.* dass.

פִּשְׁתִּים *h. f. pl.* Flachs, Leinen.

פִּשְׁתְּבִנָא s. פַּרְשַׁתְּבִינָא.

פִּשְׁתָּן *a. m.* Flachs.

פִּשְׁתָּנִי *h. m.* Flachsarbeiter.

פַּת פַּת *h. m.* 1. Brot; 2. Stück.

פִּתָּא (Gn 18, 5) *a. m.* 1. Stück Brot, Laib Brot; 2. Brot.

פְּתָא *a., ipf.* יִפְתֵּי Jes 60, 5 (Soc 59 יִפְתֵּי) weit sein. *Pa.* verführen. *Aph. pf.* אַפְתֵּי Gn 26, 22 weit machen, erweitern.

פָּתָא (Lv 19, 9) *a. m.* äusserstes Ende, Rand. S. פָּאתָא.

פְּתָאָה *a. m.* 1. *c. s.* פְּתָאֵהּ Dt 13, 17, *pl. c.* פְּתָיֵי Est II 6, 9, פְּתָיָן Ct 3, 2 (MS סְתָיָן) offener Platz; 2. Weite.

פִּתְאוֹם *h.* plötzlich.

פְּתָאוּתָא *a. f.* offener Platz.

פִּתְגָא *x. m.* Gewand.

פִּתְגָּמָא (Gn 18, 15) *x. m.* 1. Wort; 2. Sache; 3. *ind.* פִּתְגָם Dt 24, 5 etwas; 4. לְפִתְגָם דְּחָרֶב Dt 13, 16 nach Kriegsrecht (?).

פִּתְגָּתָא Ortsname.

פָּתָה *h.* 1. zahm sein; 2. überreden. *Pi.* 1. überreden, verlocken; 2. täuschen. *Pu.* verlockt werden. *Hitp.* 1. weit werden; 2. sich überreden lassen; 3. verlockt werden; 4. anlocken.

פִּתּוּחַ *h. m.* Skulptur.

פִּתּוּחָא *a. m., c.* פִּתּוּחַ Ze 2, 14 (MS פִּיתוּחַ!) dass.

פְּתוּחָה *h. f.* Abschnitt, der mit einer neuen Linie beginnt.

פָּתוּי *h. m.* breit, flach.

פִּתּוּי *h. m.* 1. Überredung; 2. Verführung; 3. Recht bezüglich der Verführung einer Jungfrau.

פִּתּוּלָא *a. m.* List.

פתוור (Est II 3, 3) l. mit MS פְּכָרֵיהּ, s. פְּכַר.

פָּתוֹרָא *a. m.* Traumdeuter.

פָּתוֹרָא (Ex 23, 23) *a. m.* Tisch.

פָּתוֹרָאָה *a. m.* Geldwechsler.

פתותא s. פְּתָתָא.

פָּתַח *h.* 1. öffnen; 2. beginnen; 3. die Möglichkeit geben; 4. einen Ausweg verschaffen. *Ni.* 1. geöffnet sein; 2. sehend werden. *Pi.* 1. öffnen; 2. eingraben; 3. zum ersten Mal pflügen. *Hitp.* 1. sich öffnen; 2. graviert werden.

פְּתַח *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּפְתַּח Dt 15, 11 öffnen; 2. beginnen, einleiten; 3. einen Ausweg ergreifen; 4. einen Ausweg verschaffen. *Pa.* 1. *inf.* פַּתָּחָא Jes 42, 7 öffnen; 2. *pt. pass.* מְפַתַּח sehend. *Aph.* öffnen. *Itpe. pf.* 3 *pl. f.* אִתְפְּתַחָא Gn 7, 11 geöffnet werden. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* יִתְפַּתְּחָן Gn 3, 5 sehend werden.

פֶּתַח *h. m.* 1. Öffnung; 2. Thür; 3. weibliche Scham; 4. Ausweg; 5. Ausgangspunkt.

פִּתֵּחַ *h. m.* sehend.

פַּתָּח *h. m.* Steinmetz.

פִּתְחָא *a. m.* 1. *c. s.* פִּתְחֵהּ Ex 40, 38 (MS פִּתְיָחָא) Öffnung, Thür; 2. Einleitung.

פִּתְחוֹן *h. m.* פִּתְחוֹן פֶּה Gelegenheit zum Reden, Entschuldigungsgrund.

פְּתָיָא I (Ex 3, 8) *a. m.* weit.
פְּתָיָא II *a. m.* 1. Weite. פְּתֵי רַמְשָׁא gegen Abend; 2. פְּתֵי יַרְכָא Gn 32, 33 Hüftgelenk; 3. Topf (?).
פְּתָיָא III *x. m.* Kind.
פְּתָיָא (Ex 26, 2) *a. m.* Breite.
פְּתָיוּתָא *a. f.* 1. *c.* פְּתָיוּת Gn 34, 31 Weite; 2. freier Platz.
פְּתִיחַ *h. m.* das erste Pflügen.
פְּתִיחָא *a. m.* 1. offen; 2. Ex 4, 11 sehend; 3. Eröffnung des Gerichtsverfahrens (Vorladung?).
פְּתִיחָה *h. f.* 1. Öffnen; 2. Einleitung; 3. Verschaffung eines Auswegs; 4. Gebrauch von פתח.
פְּתִיחְתָא *a. f.* Einleitung.
פְּתִיל *h. m.* 1. umwundene Schnur; 2. Umschnürung.
פְּתִילָה *h. f.* 1. Docht; 2. Stange.
פְּתִילְתָא *a. f.* Docht.
פְּתִין *h. m.* ein bautechnischer Ausdruck (Riegel in der Mauer).
פְּתִית *h. m.* Stück.
פְּתִיתָה *h. f.* Zerbrocken.
פָּתַךְ *h.* vermischen, zusammenrühren.
פְּתַךְ *a.* dass.
פְּתָכָא *a. m.* Mischung.
פְּתַכִּיתָא *a. f.* Gemischtes.
פְּתַכְמְרִין (Ez 13, 18, MS פַּת כּוּמְרִין) vgl. syr. פתכא bunter Stoff (?).
פְּתַכְרָא *x. m.*, *c. s.* פְּתַכְרֵיהּ Jes 8, 21 Götzenbild.
פָּתַל *h.* 1. umwickeln; 2. verdrehen, verderben. *Pi.* umwickeln. *Pu. pt.* verdorben.
פְּתַל *a. Pa.* verdrehen, verderben.
פְּתַלְתָּן *h. m.* verdreht, verkehrt.
פְּתַלְנָא *a. m.* dass.
פְּתַלְתּוֹל *h. m.* dass.
פִּיתוֹם *x. m.* (πύθων) Bauchredner.
פתמנאי (DtJII 32, 33) l. mit MS Lips. פְּתַנַיָּא, s. פְּתַנָא.

פתן (TosKelBabB IV 8) l. כְּתָן.
פֶּתֶן *h. m.* Otter.
פְּתַנָא (Gn 49, 17) *a. m.* dass.
פַּתּוּנָאָה *x. m.*, *pl. d.* פַּתּוּנָאֵי Est II 6, 9 (MS פַּרְתּוּנָאֵי) Vornehmer.
פּוּתְנָג *x. m.* ein Kraut (Polei?).
פִּיתוֹס, פִּיתָס *x. m.* (πίθος) grosser Krug.
פֶּתַע *h.* plötzlich.
פְּתַפּוּת *h. m.* Zerbrochenes.
פְּתַפֶּת s. פְּתַת.
פָּתַק *h.* aufbrechen, losslassen. *Pi.* dass. *Ni.* losgelassen werden.
פְּתַק *a.* schleudern, werfen.
פִּתָּק *x. m.* (πιττάκιον) 1. Schreibtafel; 2. Los, Geschick.
פִּתְקָא *x. m.* dass.
פִּתְקָא (Est II 1, 8) *x. m.* Flasche, Krug.
פתקא (bChull 31[a]) l. פְּקֻתָּא.
פָּתַר *h.* deuten. *Ni.* gedeutet werden.
פְּתַר *a.* 1. dass.; 2. erklären; 3. *pt. pass. pl.* פְּתִירֵי Abgetragenes, Lumpen. *Pa.* auflösen, erweichen.
פִּתְרָא *a. m.* 1. Deutung; 2. Erklärung.
פִּיתְרָא *x. m.* (πιθάριον) grosser Krug.
פִּתְרוֹן *h. m.* Deutung.
פִּתְרוֹנָא *a. m.* dass.
פִּתְרוֹן *x. m.* (*patera*) Schale (?).
פַּתְרְנָא *a. m.* mager.
פַּתְרְנוּתָא *a. f.* Magerkeit.
פַּתְרוֹס (Jes 11, 11) Name eines Landes.
פַּתְרוּסָאָה *a. m.*, *pl. d.* פַּתְרוּסָאֵי Gn 10, 14 Bewohner von Pathros.
פַּתְשַׁגְנָא *x. m.*, *c.* פַּתְשַׁגַן Dt 17, 18 Abschrift.
פַּתְשְׁגַר (Est II 7, 10, MS תִּנְיָן) *x. m.* Zweiter (nächst dem König).
פָּתַת *h.* zerbrocken. *Pilp.* zerschlagen. *Hitpalp.* sich zerschlagen.
פִּתְּתָא, פְּתָתָא *a. m.* 1. Stück Brot; 2. Brot.

צ

צ 1. der achtzehnte Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlenwert = 90.
צָאָה *a. m.* schmutzig.
צָאָה *h. Pi.* als Schmutz behandeln.
צֹאן *h. f.* Kleinvieh. צ׳ בַּרְזֶל eisernes Gut, für dessen vollen Wert der Inhaber demjenigen, der es ihm übergeben hat, haftbar bleibt.
צֶאֱצָאִים *h. m. pl.* Sprösslinge.
צְאָתָא *a. f.* Schmutz, Schlechtigkeit.
צָב I *h. m.* eine Eidechsenart.
צָב II *h. m.* עֶגְלֹת צָב gedeckter Wagen.
צַבָּא (Lv 11, 29) *a. m.* Eidechsenart.
צַבָּא *a. m., pl.* צַבִּין Jes 49, 22 gedeckter Wagen.
צָבָא *h. m.* 1. Heerschar. *pl.* צְבָאוֹת als Bestandteil des Gottesnamens auch im Targum, z. B. Jer 5, 14; 2. Dienst.
צְבָא, צְבִי (Ex 2, 21) *a., ipf.* יִצְבֵּי Ex 22, 17, *pt.* צָבֵי Ru 3, 12 wollen, wünschen.
צָבָה *h.* anschwellen. *Ni.* dass. *Pi.* anschwellen machen.
צָבוּעַ *h. m.* Hyäne.
צְבֹעִים Ortsname.
צִבּוּר *h. m.* 1. Haufen; 2. Gesamtheit. שְׁלִיחַ צ׳ der Abgeordnete der Gesamtheit (der Vorbeter); 3. Gemeinde.
צִבּוּרָא *a. m.* 1. Gesamtheit; 2. Gemeinde.
צְבוּרָא *a. m., pl. c.* צְבוּרֵי Koh 1, 7 Behälter.
צְבוּתָא *a. f.* Wille.
צִבְחַד *a. m.* ein wenig. S. צִיבְחַד.
צבחר (Jes 10, 25) l. צִבְחַד.
צָבַט *h.* anfassen.
צְבִי I *h. m.* Pracht, Schmuck.
צְבִי II *h. m., pl.* צְבָיִים, צְבָאִים Gazelle.
צְבִיָּה *h. f.* Gazellenweibchen.
צִבְיוֹן *h. m.* Wille, Verlangen.
צִבְיוֹנָא *a. m., c. s.* צִבְיוֹנֵיהּ Est II 3, 3 dass.
צְבִיטָה *h. f.* Anfassen. בֵּית הַצ׳ Henkel
צְבִינָא *h. m.* Wille.
צְבִיעָה I *h. f.* Färben.
צְבִיעָה II *h. f.* Anfassen. בֵּית הַצ׳ Henkel.
צְבִירָה *h. f.* Aufhäufung.
צְבִיתָא *a. f.* Schmuckgegenstand.
צְבִיתָה *h. f.* Zange.
צָבַע I *h.* färben. *pt. pass.* צָבוּעַ scheinheilig.
צָבַע II *h.* anfassen. *Hi.* die Finger vorstrecken.
צְבַע I *a.* 1. eintauchen; 2. färben; 3. benetzen. *Pa. ipf.* יְצַבַּע Lv 13, 6 eintauchen. *Itpa. ipf.* יִצְטַבַּע Lv 13, 58 eingetaucht werden.
צְבַע II *a. Pa. pf.* צַבַּע Est II 2, 7 ziehen (vom Los).
צֶבַע *h. m.* Farbe.
צַבָּע *h. m.* Färber.
צַבָּעָא *a. m.* dass. מִגְדַּל צַבָּעַיָּא Ortsname.
צִבְעָא I *a. m.* Farbe. צְבַע זְהוֹרִי Ex 25, 4 Karmesinfarbe.
צִבְעָא II *a. f.* 1. Finger; 2. Zehe.
צִבְעוֹן *h. m.* 1. Farbe; 2. farbig.
צִבְעוֹנָא *a. m., pl.* צִבְעוֹנִין Ri 5, 30 (MS צִבְעָנִין) farbig.
צִבְעָנָא *a. m., pl.* צִבְעָנִין Gn 49, 11 dass.
צָבַר *h.* 1. aufhäufen, sammeln; 2. schütten. *Ni. Ho.* gesammelt werden.
צְבַר *a., pf.* 3 *pl.* צְבַרוּ 2 S 20, 15 aufhäufen, aufschütten.
צִבֻּר *h. m.* Haufe.
ציבריא (Pes. Rabb. 16) l. בַּרְבְּרַיָּא.
צָבַת *h.* verbinden, sich gesellen.
צְבַת *a.* sich gesellen. *Pa.* 1. darreichen; 2. bereiten. *Itpa.* sich gesellen.
צֶבֶת I *h. m.* 1. Schwade; 2. Gebund, Bündel.

צְבָת II *h. f.* Zange.
צִבְתָּא I *a. m.* Verbindung, Gesellschaft.
צִבְתָּא II (צִבְתָּא?) *a. f.*, *pl. c. s.* צִיבְתָהָא Ex 37, 23 Zange.
צִבְתָּא III *a. f.* Schmücken.
צִבְתָּא IV s. צִיבְתָא.
צַד *h. m.* 1. *pl.* צִדִּים, צְדָדִין Seite. מִן הַצַּד *a.* vom Geringsten; *b.* indirekt; 2. Art. כֵּיצַד, כְּאֵי זֶה צַד auf welche Weise? לִצְדָדִין auf die eine oder die andere Weise; 3. Umstand.
צְדָא I s. צְדִי.
צְדָא II *a.* 1. lauern; 2. fangen. *Itpe.* gefangen werden.
צְדָא III *a. Aph. Itpa.* spotten.
צָדַד *h. Pi.* nach der Seite richten. *Ni.* entfernt werden. *Pu. pt.* seitwärts gewandt.
צְדַד I *a. Pa.* sich nach der Seite richten. *Aph.* dass.
צְדַד II *a.* den Blick heften.
צִדְדָא *a. m.* Seite.
צְדָדִין s. צַד.
צָדָה I *h.* auflauern. *Pi.* dass.
צָדָה II *h.* 1. zerstören; 2. bange sein.
צָדוֹק männl. Personenname.
צִדּוּק *h. m.* Anerkennung als gerecht.
צְדוֹקָא Ortsname.
צְדוּקָה *h. f.* Sadduzäerin.
צְדוּקִי *h. m.* Sadduzäer.
צְדוּתָא *a. f.*, 1. *ind.* צְדוּ Jer 9, 10 Soc 59 Verödung, Verheerung; 2. *ind.* צְדוּ Dt 28, 37 Entsetzen; 3. Besorgnis.
צְדוּתָא s. צִידוּתָא.
צָדֵי Buchstabenname.
צְדִי *a.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* צְדִיאַת Lv 26, 34 verödet, verheert sein; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִצְדוּן Lv 26, 32 sich entsetzen; 3. bange sein. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* צַדִּיאוּ Nu 21, 30 verheeren; 2. in Schrecken setzen. *Aph.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אַצְדֵּי Lv 26, 31 (MS אַצְדֵּי) verheeren; 2. *ipf.* 1 *sg. c. s.* אַצְדִּינָךְ Mi 6, 13 (Merx) in Schrecken setzen. *Itpe.* 1. *inf.* אִצְטְדָאָה Jer 2, 12 verheert werden, zerstört werden; 2. sich entsetzen.
צַדְיָא *a. m.* 1. *f.* צַדְיָא Gn 1, 2 öde; 2. eine Eidechsenart; 3. eine Heuschreckenart.
צדיא (GnJII 10, 9) l. mit MS Paris. צַיְדָא.
צְדִידָא (2 K 9, 30) *a. m.* Augenschminke.
צְדִיָּה *h. f.* Gebrauch von צדה.
צְדִיוּתָא, צַדְיוּתָא (Jer 48, 18) *a. f.*, *c. s.* צַדְיוּתִיהּ Jes 49, 19 Verheerung.
צַדִּיק *h. m.*, *f.* צַדֶּקֶת 1. gerecht; 2. fromm.
צַדִּיקָא *a. m.*, *pl. d.* צַדִּיקַיָּא Gn 49, 11, Ct 7, 13 dass.
צֶדַע *h. m.* 1. Schläfe; 2. Schläfehaar.
צִדְעָא *a. m.*, *c. s.* צִדְעֵיהּ Ri 4, 21 dass.
צָדַק *h.* gerecht sein, als gerecht erklärt werden. *Pi.* 1. für gerecht erklären, als gerecht anerkennen, freisprechen; 2. milde handeln (nicht nach strengem Recht). *Pu.* gerecht sein. *Hi.* 1. für gerecht erklären; 2. gerecht machen; 3. milde behandeln. *Ho.* mit Recht bestimmt sein. *Hitp.* sich rechtfertigen.
צְדַק *a.* 1. gerecht sein; 2. *inf.* מִצְדַּק Koh 7, 22 Ausg. Ven. 1525 als gerecht anerkennen. *Aph.* Recht verschaffen.
צֶדֶק *h. m.* 1. Gerechtigkeit; 2. Recht; 3. der Planet Jupiter.
צִדְקָא *a. m.* Gerechtigkeit, Frömmigkeit.
צְדָקָה *h. f.* 1. Milde, Barmherzigkeit; 2. Mildthätigkeit, Almosen.
צִדְקוּתָא *a. f.*, *ind.* צִדְקוּ Koh 2, 21 Gerechtigkeit, Frömmigkeit.
צַדְקָן *h. m.*, *f.* צַדְקָנִית fromm, mildthätig.
צִדְקְתָא *a. f.* 1. *ind.* צִדְקָא Jer 23, 5 Gerechtigkeit, Frömmigkeit; 2. *d.* צִדְקְתָא Gn 18, 19, Koh 5, 9 Mildthätigkeit, Almosen.
צַדְרָא *x. m.* ein Stoff von grobem Gewebe.

צַדְרוֹיָא *a. m.* Verkäufer von grobem Stoff.
צַדְרִיתָא *x. f.* ein Stück groben Stoffes.
צְהָא s. צְהֵי.
צָהַב *h.* 1. glänzen; 2. rot sein; 3. zornig sein; 4. zanken. *Hi.* 1. glänzen; 2. sich erzürnen, heftig klagen. *Ho. pt.* glänzend.
צְהַב *a., pt. pass.* צְהִיב zankend. *Aph.* 1. *pt. f.* מַצְהֲבָא 1 S 1, 6 erzürnen; 2. zanken.
צָהוֹב *h. m.* 1. glänzend; 2. hellrot; 3. zänkisch.
צְהוּב *h. m.* 1. Glänzen; 2. Röte.
צַהֲוָנָא (Dt 32, 10) *a. m.* Durst, Dürre.
צְהוֹרָא (?) *a. m.* Glanz.
צְהוּתָא (Dt 28, 48) *a. f.* Durst, Dürre.
צְהֵי (Ex 17, 3) *a.* dürsten. *Aph.* dürsten lassen.
צַהְיָא *a. m.* 1. Durst; 2. Dürre.
צְהִיבָה *h. f.* Zorn.
צָהַל I *h. Hi.* 1. glänzen; 2. erleuchten.
צָהַל II *h. Pi.* wiehern.
צְהַל I *a.* glänzen.
צְהַל II *a.* jauchzen.
צָהֳלָה *h. f.* 1. Jauchzen; 2. Wiehern.
צָהַר *h. Hi.* glänzend machen.
צְהַר *a.* klar sein.
צַהֲרָא *a. m.* heller Fleck.
צִהֲרָא *a. m.* Oel (?).
צָהֳרַיִם *h. m. du.* Mittag.
צְוָא I *a.* verdorren. *Pa.* dürr machen.
צְוָא II *a. Pa.* schreien.
צוֹאָה *h. f.* Schmutz.
צְוָאָה (Ez 39, 15 de Lag.) *a. m.* Denkmal.
צַוָּאָה *h. f.* 1. Anordnung; 2. (später) Testament.
צוֹאִי *h. m.* schmutzig.
צַוָּאר *h. m.* Hals.
צַוְּארָא *a. m., ind.* צַוָּאר Jes 10, 32 Soc 59 Hals. S. צַוְּרָא.
צובה (jEr 22[c]) l. חֲצוּבָה.
צוֹבַע *h. m.* Farbe.

צוּד *h.* 1. jagen; 2. fangen. *Ni.* gefangen werden.
צוּד *a.* 1. *pf.* צָד Gn 27, 33, *ipf.* יְצוּד Lv 17, 13 jagen; 2. fischen; 3. nachstellen; 4. erreichen. *Pa.* dass. *Itpe.* אִתְּצִיד, אִתְּצַד 1. gefangen werden; 2. *pf.* 3 *f.* אִתְּצְדַת Jer 50, 24 (MS אִיתְּצְדַת) nachgestellt werden.
צוּדְנִיתָא *a. f.* Trauermahl.
צִוָּה *h. Pi.* 1. anordnen, befehlen; 2. beauftragen. *Pu. pt.* befohlen. *Hitp.* anbefohlen werden.
צִוּוּי *h. m.* 1. Befehl; 2. Gebrauch von צוה.
צָוַח *h.* 1. schreien; 2. sich beschweren. *Pi.* dass. *Hi.* schreien lassen.
צְוַח *a.* 1. Gn 27, 34 dass.; 2. einladen; 3. nennen. *Pa. pt. pl.* מְצַוְּחִין Ex 5, 8 (MS מְצַוְחִין) dass. *Aph.* 1. *pt. f.* מַצְוְחָא 2 K 4, 1 dass.; 2. schreien machen.
צְוָחָה *h. f.* Schrei, Ruf.
צְוָחְתָא (Ex 12, 30) *a. f., ind.* צְוָחָא Gn 27, 34 Geschrei.
צוֹי *h. m.* schmutzig.
צוּם *h.* fasten.
צוּם *a., pf.* צָם 2 S 12, 16 dass. *Pa.* dass.
צוֹם *h. m., pl.* צוֹמוֹת Fasten, Fasttag.
צוֹמָא (Jo 2, 12) *a. m., pl.* צוֹמִין, צוֹמָן dass. צ׳ רַבָּא Versöhnungstag.
צומות (jPea 16[a]) l. צְמוּת, s. צְמוּתָא.
צוֹמֶת *h. m.* Knotenpunkt.
צוֹנֵן *h. m.* kalt.
צוֹנְנָא *a. m.* dass.
צוֹעָה *h. f.* Schale, Schüssel.
צוֹעַר *h. m.* Knabe.
צוּף *h.* 1. obenauf fliessen; 2. zerfliessen; 3. schwimmen. *Hi.* darüberhinfliessen lassen; 2. überschwemmen; 3. fortschwemmen.
צוּף *a. Itpa. pt. f.* מִצְטַיְּפָא NuJII 21, 20 l. mit MS Paris. מִצְטַפְּיָא, s. צְפָא.
צוֹפֶה *h. m.* Seher.
צוֹפָה *h. f., pl.* צוֹפִים Flocke (?).

צוֹפִים 1. Ortsname; 2. s. צָפָה I.

צוץ I *h. Pi.* mit Quasten (Schaufäden) versehen. *Pu.* mit Quasten versehen sein. *Hi.* 1. erblühen; 2. aufblühen lassen. *Ho.* hervorgebracht werden.

צוץ II *h. Hi.* blicken, hinschauen.

צוץ III *h. Pi.* piepen.

צוץ I *a. Aph.* 1. sprossen; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תְּצִיץ Koh 12, 5 (MS תֵּיצִיץ) hervorragen.

צוץ II *a. Aph.* hinschauen.

צוץ III *a. Pa.* 1. piepen; 2. zischen.

צִוְצֵי *h.* piepen.

צַוְצֵי *a.* dass.

צוֹצְיָנָא *a. m.* mit Haarschopf versehen.

צוֹצִיתָא *a. f.* 1. Strahl; 2. Haarlocke; 3. Schwanz.

צוֹצֶלֶת *h. f., pl.* צוֹצְלִין Ringeltaube.

צוֹצַלְתָּא *a. f.* dass.

צוק I *h.* giessen.

צוק II *h. Hi.* ängstigen.

צוק *a.* sich ängsten. *Aph.* sich grämen.

צוֹק *h. m.* 1. Schlucht, Abgrund; 2. Name einer Örtlichkeit.

צוֹקְתָא *a. f.* Drangsal.

צור I *h. m.* 1. Felsen; 2. Bezeichnung Gottes.

צור II *h. m.* Palmbast (?).

צור I *h.* wickeln.

צור II *h.* 1. bilden, formen; 2. malen, sticken. *Pa.* sticken. *Pu.* gestickt werden.

צור I *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תְּצוּר Dt 14, 25 einwickeln, zusammenwickeln; 2. *ipf.* 2 *sg.* תְּצוּר Dt 2, 19 belagern. *Pa.* falten.

צור II *a.* 1. *pf.* צָר Ex 32, 4 formen, bilden; 2. malen. *Pa.* 1. *pt. pass. pl.* מְצַיְּרִין Ex 25, 38 mit Bildwerk versehen, sticken; 2. malen. *Itpe. Itpa.* geformt werden.

צוֹר Stadtname (Tyrus).

צוּרָא *a. m.* Palmbast (?).

צַוְרָא (Gn 45, 14), צַוְּרָא *a. m.* Hals.

צוֹרָאָה *a. m., ind.* צוֹרִי 1 K 7, 14 (Soc 59 צוֹרִי) aus Tyrus.

צוֹרְבָא *a. m.* Angesengter (Beiname junger Gelehrter)?

צוּרָה *h. f.* 1. Form, Aussehen; 2. Gestalt; 3. Bild; 4. Ansehen.

צוֹרִי *h. m.* aus Tyrus.

צוֹרֶךְ *h. m.* 1. Bedürfnis; 2. Notdurft; 3. Coitus; 4. Nötiges.

צורוניתא (bSabb 136[a]) l. צוֹדָנִיתָא.

צוֹרָן Ortsname.

צַוְרָנָא *a. m.* Haufen.

צוֹרֵף *h. m.* Löter, Schmied.

צוּרְתָא *a. f.* 1. *c.* צוּרַת Ex 26, 1 Form, Gestalt; 2. Bild; 3. Figur.

צָוַת *h.* sich verbinden. *Hitp.* verbunden sein.

צות *h. Hi.* hören. *Pal.* herumhören (?).

צות *a., pt. pl.* צָיְתִין Ct 8, 13 1. hören; 2. gehorchen. *Pa.* gehorchen machen (?). *Aph.* 1. *pf.* אַצֵּית Dt 1, 45 hören; 2. *pf.* אַצֵּית Nu 13, 30 hören machen.

צַוְתָא *a. m.* Gesellschaft.

צַוְתָנִית *h. f.* Horcherin.

צַח *h. m.* 1. hell; 2. Klarheit.

צְחָא s. צְחִי.

צַחְוָנָא (Dt 8, 15) *a. m.* Dürre.

צְחוֹק *h. m.* Lachen.

צָחוֹר *h. m.* weiss, hell.

צְחוּתָא (Ex 17, 3, MS צְהוּתָא) *a. f.* Durst, Dürre.

צחח I *h. Pilp.* 1. glätten; 2. polieren; 3. hell sein; 4. klar reden.

צחח II *h. Pilp.* zerschneiden.

צחח *a., pt. pass. pl.* צְחִיחִין Ct 5, 14 glänzen. *Palp. imp. pl.* צַחְצַחוּ Jer 46, 4 polieren.

צְחִי (Ex 17, 3, Ri 15, 18, MS stets צְהִי) dürsten. *Aph. ipf.* 1 *sg. c. s.* אַצְחֵינוּן Jes 48, 21 (MS אַצְהֵינוּן) dürsten lassen.

צַחְיָא (Jer 48, 18, MS צְדִיוּתָא) *a. m.* Dürre.

צַחְיוּתָא *a. f.* Durst.

צַחֲנָה *h. f.* 1. Stinkendes; 2. ein Gericht von kleinen Fischen.

צַחֲנְתָא *a. f.* 1. *c. s.* צַחֲנַתְהוֹן Ez 23, 20 Stinkendes; 2. Gericht aus kleinen Fischen.

צַחְצוּחַ *h. m.* 1. Glanz; 2. Glänzendes; 3. Tropfen.

צַחְצוּחָא *a. m.* 1. *c.* צַחְצוּחַ Na 3, 3 Glanz; 2. glänzend.

צַחְצוּחִית *h. f.* Tropfen.

צַחְצַח s. צָחַח.

צַחְצְחָא *a. m.*, *pl. f.* צַחְצְחָן Jes 32, 4 deutlich, klar.

צָחַק *h. Pi.* scherzen, heiter sein.

צְחַק *a.* dass.

צְטָמָא *x. m.* (στόμωμα) Stahl.

צְטָרָא *a. m.* Seite.

צִיאֲתָא *a. f.* Schmutz.

צִיב *h. m.* Faser.

צִיבָא *a. m.* 1. dass.; 2. Ästchen, Zweig.

צִיבְחַד (Ru 2, 7, MS צִיב חַד) *a. m.* ein wenig.

צִיבְחַר l. צִיבְחַד.

צִיבְתָא *a. f.* Zweig, Ästchen.

צַיִד *h. m.* Unterhalt.

צִיד *a.* bei. לְצִיד Ex 19, 15 zu, bei.

צַיָּד *h. m.* 1. Jäger; 2. Fischer; 3. Vogelsteller.

צַיָּדָא *a. m.*, *pl.* צַיָּדִין Jes 33, 21 dass.

צֵידָא *a. m.* 1. *c. s.* צֵידֵיהּ Gn 27, 30 Jagd; 2. Gn 27, 3 Jagdbeute, Wildpret; 3. Nachstellen.

צידא. צידיהון (LvJI 11, 11) l. mit MS צֵירֵיהוֹן, s. צִירָא I.

צֵידָה I *h. f.* Jagen, Fangen.

צֵידָה II *h. f.* Reisekost.

צִידוֹן Ortsname.

צִידוֹנָאָה *a. m.*, *pl. d.* צִידוֹנָאֵי Dt 3, 9 aus Sidon.

צִידוֹנִי *h. m.* dass.

צֵידוּתָא *a. f.* Speise.

צַיְדָן Ortsname.

צַיְדָנָאָה *a. m.* aus Zajdan.

צַיְדָנִי *h. m.* Fänger, Schmeichler.

צַיְדְתָא Ortsname.

צִיּוּן *h. m.* 1. Kenntlichmachen (der Grabstätten); 2. Grabmal; 3. Merkmal.

צִיּוּנָא (2 K 23, 17) *a. m.* dass.

צִיּוּר *h. m.* Bildwerk.

צִיּוּרָא *a. m.* 1. Malerei, Bildwerk; 2. *ind.* צִיּוּר Ex 27, 16 (MS צַיָּר) Stickerei; 3. *pl.* צִיּוּרִין Ri 5, 10 mit Stickerei verzierter Stoff.

ציח. 'כצ (Jes 18, 4 Ar., MS פְּצִיחַ), l. פְּצִיחַ.

צִיחִין *h. m.* Gericht aus kleinen Fischen (?), vgl. צַחֲנָה.

צִיל *a.* klar sein. *Itpe.* klar werden.

צִילָא *a. m.* klar.

צִילוּתָא *a. f.* Klarheit.

צַיְמָנִית *h. f.* Fasterin.

צִיֵּן *h. Pi.* 1. kenntlich machen; 2. auszeichnen. *Pu. pt.* 1. kenntlich gemacht; 2. ausgezeichnet. *Hitp.* sich auszeichnen.

צַיֵּן *a. Pa.* kenntlich machen.

צִינוֹק *h. m.* Gebund.

צִינוֹקָא (Jer 29, 26) *a. m.* Halseisen.

צִיפָּה s. צוּפָּה.

צִיץ *h. m.* 1. Blume; 2. Stirnblech des Hohenpriesters; 3. Troddel; 4. Faser.

צִיצָא I *a. m.* 1. Ex 28, 36 Stirnblech des Hohenpriesters; 2. Platte; 3. Est II 1, 2 (nicht MS) ein Edelstein; 4. *pl.* צִיצִין Lv 11, 9 Flosse; 5. Flügel (?); 6. *pl.* ציצין NuJI 24, 24 (MS ציען), l. סִיעָן, s. סִיעֲתָא.

צִיצָא (Lv 11, 16) II *a. m.* eine Raubvogelart.

צִיצָה *h. f.* 1. Blüte; 2. Schaufädenquaste.

צִיצִי *a. m.* Piepen.

צִיצִית *h. f.*, *pl.* צִיצִיּוֹת 1. Haarlocke; 2. Schaufädenquaste.

צִיצִיתָא *a. f.* 1. *c.* צִיצִית Ct 5, 2 (MS צִיצַת) Haarlocke; 2. Schaufädenquaste.

ציקן *h. m. pl.* Zuthat (zu Speisen).
צִיקָן *h. m.* geizig.
צִיר Ortsname.
ציר I *h. m.* Wehen (der Gebärenden).
ציר II *h. m.* Saft.
ציר III *h. m.* Thürzapfen.
ציר IV *h. m.* Bote.
צַיָּר *h. m.* 1. Künstler; 2. Maler; 3. Sticker.
צַיָּרָא *a. m., ind.* צַיָּר Ex 26, 36 Sticker.
צירא I *a. m.* Saft.
צִירָא II *a. m.* 1. *pl. c. s.* צירוהי Ex 26, 19 Zapfen; 2. Thürzapfen.
צַיְרָא *a. m.* 1. Dt 28, 53 Bedrängnis; 2. Dt 20, 19 Einengung, Belagerung.
צײרא (LvJI 11, 17) l. צַדְיָא?
צֵירוּף *h. m.* 1. Vereinen; 2. Läuterung.
צירן *h. m., f.* צִירָנִית triefend.
צִירָנָא *a. m.* dass.
צִירְתָא I *a. f.* Angst.
צִירְתָא II *a. f.* Thürzapfen.
צית *a.* לְצֵית Ex 9, 8, עַל צֵית Ex 9, 22 gegen hin. עַד צֵית Gn 11, 4 bis zu.
צַיְתָא *a. m.* Hören.
צַיְתָנִית *h. f.* Horcherin.
צַיְתוֹרָא (EchR 1, 5 MS) *x. m.* (σαθρός) hinfällig.
צֵל *h. m.* Schatten.
צִלָּא *a. m.* dass.
צְלָא I *a.* 1. neigen; 2. abweichen; 3. *pt. pl.* צָלָן Ho 9, 8 auslegen (von Schlingen). *Pa. imp.* צַלִּי Nu 21, 7 beten. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תַּצְלֵי Dt 24, 17 neigen, beugen; 2. entfernen. *Itpe. ipf.* יִצְטְלֵי Jes 40, 20 wanken.
צְלָא II *a.* rösten.
צַלָּא *a. m.* Fell.
צַלָּאָה *a. m., pl. d.* צוֹלָאֵי Mi 1, 5 (MS צוֹלָאֵי) l. צַלָּאֵי (?) Lederhändler.
צָלַב *h.* henken, kreuzigen. *Ni.* gehenkt werden.
צְלַב, צְלִיב *a., pf.* 1 *pl.* צְלִיבְנָן Est II 8, 13, *ipf.* יִצְלוֹב Gn 40, 19 dass. *Itpe. pf.* אִצְטְלִיב Dt 21, 24 gehenkt werden.

צִלְבְּתָא (צִלַּבְרָא?) *a. m.* Aal.
צִלָּה *h. f.* Schatten.
צָלָה *h.* rösten. *Ni.* geröstet werden.
צָלְהַב *h., pt. pass.* מְצֻלְהָב glänzend.
צַלְהֵב *a.* 1. glühen; 2. erglühen machen, anzünden. *pt. pass.* מְצַלְהַב Ez 1, 7 glühend, feuerrot.
צַלְהוֹבָא *a. m., c.* צַלְהוֹב Na 3, 3 Flamme.
צְלוֹב *h. m.* Pfahl, Kreuz.
צְלוּבָא *a. m.* Gehenkter.
צְלוּחָא *a. m.* Stück.
צְלוֹחִית *h. f.* Flasche.
צְלוֹחִיתָא *a. f., ind.* צְלוֹחִית Ex 16, 33 dass.
צָלוּל *h. m.* klar.
צְלוֹלִיבָא *a. m.* Ricinus.
צְלוּתָא s. צִילוּתָא.
צְלוֹתָא *a. f., pl.* צְלָוָן (צְלוֹתִין) 1. *ind.* צְלוֹ Gn 18, 22, *c. s.* צְלוֹתִי Dt 10, 10 Gebet; 2. *ind.* צְלוֹ Gn 14, 22 Schwur, Gelübde.
צָלַח *h.* Erfolg haben. *Hi.* 1. dass.; 2. gelingen; 3. gelingen lassen. *Ho.* gedeihen.
צְלַח *a.* 1. spalten; 2. *ipf.* יִצְלַח Jos 1, 7, Jer 23, 5 (MS an beiden Stellen יִצְלַח) Erfolg haben. *Pa. pf.* צַלַּח Gn 22, 3 spalten. *Aph.* 1. *pt.* מַצְלַח Gn 39, 2 Erfolg haben; 2. gelingen, gedeihen; 3. *pf.* אַצְלַח Gn 24, 21 gelingen lassen.
צִלְחָא *a. m.* Stück.
צִלְחֲתָא *a. f.* einseitiger Kopfschmerz, Migräne.
צְלִי *h. m.* geröstetes Fleisch.
צְלִיבָא (Dt 21, 23) *a. m.* Schandpfahl, Kreuz.
צְלִיבָה *h. f.* Henken, Kreuzigen.
צְלִיבְתָא *a. f., c.* צְלִיבַת Thr 5, 13 (MS צְלִיבַת) dass.
צְלִיָּה *h. f.* Rösten.
צָלִיל *h. m.* leer.
צְלִילָא *a. m.* 1. klar; 2. leer.
צַלָּן *a. f. pl.* 1. eine Art Datteln (viell. zu lesen פַּצִּילִין); 2. Est II 5, 1 Ausg. Dav., l. צְלָוָן, s. צְלוֹתָא.

צְלֵינִית *h. f.* Beterin.
צְלַל I *h.* versinken. *Hitp.* dass.
צָלַל II *h.* 1. klar sein; 2. sich klären. *pt. pass.* צָלוּל klar. *Ni.* klar werden. *Pi.* 1. klar machen, klären; 2. klar werden.
צָלַל III *h. Hi.* Schatten werfen.
צָלַל IV *h. Pilp.* klirren, klatschen.
צְלַל I *a.* klar werden.
צְלַל II *a.* 1. *ipf.* 3 *pl. f.* יֵיצְלָן 1 S 3, 11 gellen; 2. *pf.* 3 *pl. f.* צְלָא Hb 3, 16 Soc 59 zusammenschlagen. *Palp.* dass.
צְלֶלְפּוֹנִית weiblicher Personenname (vgl. צְלַפּוֹנִי).
צְלַם *a. Pa.* mit Bildwerk versehen.
צֶלֶם *h. m.* 1. Ebenbild; 2. Statue; 3. Götzenbild.
צַלְמָא *a. m.* 1. *c.* צֶלֶם Gn 1, 27, צֵילֵם Dt 4, 25, *pl. c. s.* צַלְמֵיהוֹן Dt 7, 5 dass.; 2. jKil 30[d] l. צְנְמָא.
צַלְמוֹן, צַלְמוֹנָה Ortsname.
צַלְמוֹנִית *h. f.* ein Einzelner (eigentl. Figürchen).
צַלְמָוֶת *h. f.* 1. Finsternis; 2. Hölle.
צַלְמָנָא *a. m., pl. d.* צַלְמָנַיָּא Gn 31, 19 Götzenbild.
צָלַע *h.* hinken, straucheln. *Pi.* dass.
צֶלַע *h. m.* Straucheln, Fall.
צֵלָע I, צַלְעָה *h. f., pl.* צַלְעוֹת 1. Rippe; 2. Seitengemach.
צֵלַע II (Jos 18, 28, MS צֶלַע) Ortsname.
צַלְעָה *a. m.* Lederhändler.
צָלַף *h. Hi.* zum Schlag ausholen.
צְלַף *a. Aph.* dass.
צָלָף *h. m.* Kaperstrauch (*Capparis spinosa*).
צַלְפּוֹנִי Ortsname.
צְלַפְחָא s. צְלַבְחָא.
צִלְצוּל *h. m.* 1. Binde, Band (Riemen?); 2. schmaler Gürtel.
צִלְצוּלָא *a. m.* dass.
צִלְצַל *h. m.* Pauke, Becken.
צִלְצָל *h. m.* Lederdecke (?).
צִלְצְלָא *a. m.* 1. *pl.* צִלְצְלִין 1 S 10, 5, צִלְצְלָן Pauke, Becken; 2. s. צוּצַלְתָּא.
צְלַק *a.* spalten. *Itpe.* gespalten werden.
צַלֶּקֶת *h. f.* Narbe (Vertiefung).
צַלְקְתָא *a. f.* dass.
צַלְתָּא (bBech 21[b]) Ortsname (?).
צָמֵא *h.* dürsten. *Hi.* verdürsten lassen.
צְמָא I *a.* abschneiden. *Pa.* dass.
צְמָא II *a. Pa.* erhören.
צָמֵא *h. m.* durstig.
צָמָא *h. m.* Durst.
צִמְאָה *h. f.* dass.
צִמָּאוֹן *h. m.* dass.
צָמַד *h.* 1. anschirren; 2. anordnen. *Ni.* verbunden werden.
צְמַד *a.* 1. zusammenhalten; 2. *pf.* 2 *pl.* צְמַדְתּוּן Ez 34, 4 Soc 59 verbinden; 3. *pt. pass. pl.* צְמִידִין 1 K 19, 19 anschirren; 4. ordnen; 5. gewöhnen. *Itpe.* wiederhergestellt werden.
צֶמֶד *h. m.* 1. Joch; 2. Gespann.
צִמְדָּא *a. m.* dass.
צְמוּחָא *a. m.* 1. *c.* צְמוּחַ Am 7, 1 Sprossen; 2. *ind.* צְמוּחַ Jes 40, 31 Spross.
צִמּוּק *h. m.* Rosine.
צִמּוּקָא *a. m., pl.* צִמּוּקִין Na 3, 12 dass.
צְמוּתָא *a. m.* 1. Einberufung; 2. Versammlung.
צָמַח *h.* sprossen. *Ni. Pi.* dass. *Hi.* 1. dass.; 2. sprossen lassen, hervorbringen.
צְמַח (Gn 2, 5) *a.* dass. *Pa.* 1. *inf.* צַמָּחָא Ri 16, 22 dass.; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תְּצַמַּח Dt 29, 22 sprossen lassen. *Aph.* 1. *pf.* אַצְמַח Ex 10, 5 sprossen; 2. *pf.* אַצְמַח Gn 2, 9 sprossen lassen.
צָמַח, צָמֵחַ *h. m.* mit kleinen Ohren versehen (?).
צֶמַח *h. m.* 1. Spross; 2. Blase, Bläschen (am Körper); 3. Name des Messias; 4. כְּפַר צ׳ Ortsname.
צִמְחָא *a. m.* 1. *c. s.* צִמְחֵהּ Gn 19, 25 Spross; 2. Bläschen; 3. *pl.* צִמְחָן Samenzwiebeln.

צִמְחוֹן *h. m., pl.* צִמְחוֹנִין, צִמְחוֹנוֹת Spross, Schoss.

צִמְחוֹנָא *a. m.* dass.

צְמָיָא *a. m.* צ׳ קַיְטָא Bezeichnung einer frühreifen Fruchtart.

צָמִיד *h. m.* 1. Zubindung (eines Gefässes), Deckel; 2. Schaar; 3. gewöhnt; 4. Armband.

צְמִידָא *a. m.* gewöhnt.

צְמִירְתָא *a. f.* 1. Blasenstein; 2. hitzig.

צְמִית *h. m.* Verfall.

צְמִיתָא *a. f.* Hören.

צֶמֶל *h. m.* Geschlechtsreife.

צָמַם *h. Hi.* zusammenbinden. *Pilp.* 1. drängen, drücken; 2. genau bestimmen; 3. knapp bemessen.

צְמַם *a. Palp.* 1. drängen; 2. verschleiern. *Itpalp.* 1. knapp bemessen sein; 2. verschleiert sein.

צַמָּם, צָמָם *h. m.* mit schwammigen Ohren behaftet.

צַמֵּעַ *h. m.* mit herabhängenden Ohren behaftet.

צִמְצְמִי weibl. Personenname.

צָמַק *h.* zusammenschrumpfen. *Pi.* 1. zusammenschrumpfen lassen; 2. einkochen. *Pu. Hitp.* zusammenschrumpfen.

צְמַק *a.* zusammenschrumpfen. *Pa.* einkochen.

צֶמֶר *h. m.* Wolle. צ׳ גֶּפֶן Baumwolle.

צַמָּר *h. m.* Wollhändler.

צְמַר *a. Pa.* erhitzen. *Pealal* צַמַרְמַר Schauer empfinden.

צִמְרָא *a. m.* Hitze, Erhitzung, Fieber.

צְמָרָאָה *a. m., pl. d.* צְמָרָאֵי Gn 10, 18 Zamräer.

צְמָרִי *h. m.* dass.

צַמַרְמוֹרָא *a. m.* Fieberschauer.

צַמַרְמוֹרֶת *h. f.* dass.

צָמַת *h.* 1. zusammenziehen; 2. sich zusammenziehen, gequetscht sein. *Pi.* sammeln, versammeln. *Pu. pt.* 1. zurückhaltend, züchtig; 2. verbündet, versammelt.

צְמַת *a.* zusammenziehen. *Pa.* versammeln. *Itpa.* sich versammeln.

צַנָּא I *a. m.* Korb.

צַנָּא II (1 S 14, 4, MS שְׁנָּא) *a. m.* Fels.

צִנְבְּרָאָה *a. m.* aus Zinnabraj.

צִנַּבְרִי Ortsname.

צִנָּה I *h. f.* 1. Fels; 2. *pl.* צִנִּים eine Baumart mit hartem Holz (Steinpalme?).

צִנָּה II *h. f.* 1. Kälte; 2. *pl.* צִנִּים Eisscholle.

צִנָּה III *h. f.* Schild.

צְנוֹן *h. m.* eine Rettigart mit runder Frucht.

צָנוּעַ *h. m.* züchtig, fromm.

צִנּוֹר *h. m., pl.* צִנּוֹרוֹת 1. Rinne, Rohr; 2. Zapfenloch (in der Thürschwelle); 3. weibl. Scham; 4. Wasserstrahl. Speichel; 5. Haken.

צִנּוֹרָא *a. m.* 1. *pl. c.* צִנּוֹרֵי Koh 1, 7 (MS צִבּוּרֵי) Rinne, Kanal; 2. Zapfenloch; 3. Speichel; 4. Haken.

צִנּוֹרִית *h. f.* Haken.

צִנּוֹרִיתָא *a. f.* Gabel.

צִנּוֹרְתָא *a. f., pl. d.* צִנּוֹרְיָתָא Nu 14, 14 dass.

צְנִינָא *a. m.* 1. unfruchtbar; 2. kalt.

צְנִיעָא *a. m., ind.* צְנִיעַ Mi 6, 8 züchtig, demütig, fromm.

צְנִיעוּת *h. f.* 1. Züchtigkeit; 2. Bescheidenheit; 3. Verborgenes.

צְנִיעוּתָא *a. f.* 1. Züchtigkeit; 2. Verbergung.

צְנִיפָא (Est II 1, 3, MS צְנוּפָא) *a. m.* 1. Schrei (eines Vogels); 2. wiehernd.

צְנִית I *h. f.* Korb.

צְנִית II *h. f.* Verhärtung (am Fuss).

צְנִיתָא *a. f.* eine Baumart mit hartem Holz (Steinpalme?).

צָנַם *h., pt. pass.* צָנוּם hart.

צְנַם *h. m.* Fels.

צַנְמָא *a. m.* dass.

צָנַן *h.* 1. kalt werden, kalt sein; 2. geschlechtliche Erregung verlieren. *pt.*

צָנַן צוֹנֵן kalt. *pl.* צוֹנִין kaltes Wasser. *Ni.* geschlechtliche Erregung verlieren. *Pi.* 1. kalt machen, abkühlen; 2. den Geschlechtstrieb nehmen. *Pu.* *Hitp.* abgekühlt werden, kalt werden.

צְנַן *a.* dass. *Itpe.* kalt sein.

צננא (bNaz 22ᵇ) l. צַנְפָא.

צָנַע *h.* verwahren. *Pi.* zurückhalten. *Hi.* 1. dass.; 2. verborgen halten. *Ho.* *pt.* wohlverwahrt, sauber.

צְנַע *a.*, *pt. pass.* צְנִיעָא 1. verwahrt; 2. *pl. f.* צְנִיעָן Ru 4, 1 züchtig, demütig; 3. heimlich. *Pa.* sich verbergen heissen. *Aph.* *ipf.* 2 *sg.* *c. s.* תַּצְנְעִנּוּן Nu 17, 19 verwahren. *Itpe.* *pf.* אִצְטְנַע Ct 8, 2 (MS אִצְטַּנַּע) 1. verwahrt werden; 2. sich verbergen.

צִנְעָא *a.* *m.* Verborgenheit. בְּצִנְעָא Koh 12, 13 heimlich.

צְנִעָה *h.* *f.* dass. בְּצ' heimlich.

צָנַף *h.* wiehern.

צְנַף *a.* 1. dass.; 2. *ipf.* 3 *pl.* יְצַנְפוּן Jes 13, 22 (MS יְנַצְפוּן) schreien (von verschiedenen Tieren).

צַנְפָא *a.* *m.* 1. (Jes 17, 6, MS צַנְפָא) Wipfel; 2. *pl.* צַנְפַן Zipfel.

צִנְּתָא I *a.* *f.* Kälte.

צִנְּתָא II *a.* *f.* Baumart mit hartem Holz (Steinpalme?).

צַנְתְּרָא *a.* *m.*, *pl.* צַנְתְּרִין Est II 1, 2 Röhre.

צָעָא *a.* *f.*, *pl.* צָעִין Schüssel.

צְעָא. *pt.* *pl.* צעי (Spr 3, 20) l. רַסּוּ, s. רְסַס.

צָעַד *h.* schreiten. *Hi.* schreiten lassen.

צְעִידָה *h.* *f.* Schritt.

צָעִיר *h.* *m.* 1. gering; 2. jung.

צַעֲצוּעִים *h.* *m.* *pl.* (*bibl.*) Bildwerk.

צָעַק *h.* schreien, klagen. *pt.* צוֹעֵק Ankläger. *Ni.* angeklagt werden. *pt.* נִצְעָק Angeklagter.

צְעַק, צְעִיק *a.*, *pf.* 3 *pl.* צְעִיקוּ Ri 4, 3 schreien.

צְעָקָה *h.* *f.* Anklage.

צָעַר *h.*, *pt.* צוֹעֵר klein, gering. *Pi.* quälen. *Hi.* als gering betrachten. *Ho.* als gering betrachtet werden. *Hitp.* 1. sich grämen; 2. sich quälen.

צְעַר *a.* *Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תְּצַעַר Est II 2, 5 geringschätzen, beschimpfen; 2. *pt.* מְצַעַר Koh 7, 19 Ausg. Ven. 1525 quälen. *Itpa.* 1. *ipf.* יִצְטַעַר Koh 10, 9 sich grämen, sich betrüben; 2. gequält werden.

צַעַר *h.* *m.* 1. Schmerz; 2. צ' בַּעֲלֵי חַיִּים Tierquälerei; 3. Mühsal; 4. Schmerzensgeld.

צַעֲרָא *a.* *m.* 1. *ind.* צְעַר Gn 3, 16 Schmerz; 2. Schande.

צַעֲרוּתָא *a.* *f.* Betrübnis.

צְפָא *a.* *Itp.* ausschauen.

צַפָּא *a.* *m.* Reihe.

צִפָּא *a.* *m.* Überzug.

צָפַד *h.* zusammenziehen.

צִפַּדְנָא, צִפְּדוּנָא *a.* *m.* eine Krankheit.

צָפָה I *h.* 1. ausschauen, schauen. *pt.* צוֹפֶה Seher; 2. voraussehen. *Pi.* hoffen, erwarten.

צָפָה II *h.* *Pi.* überziehen. *Pu.* *pt.* überzogen.

צְפָה *h.* *f.* dünne Platte, Blech (?).

צְפוּתָא *a.* *m.*, *c.* צְפוּת Ez 25, 6 Übermut.

צִפּוּי *h.* *m.* Überzug.

צָפוֹן *h.* *m.* Norden.

צְפוֹן. בַּעַל צ' (Nu 33, 7) Ortsname.

צִפּוּנָא (Ex 26, 20) *a.* *m.* Norden.

צְפוֹנִי *h.* *m.* nördlich.

צִפּוֹר *h.* *m.* 1. Vogel; 2. s. צִפַּר.

צִפּוֹרָא s. צִפְּרָא.

צִפּוֹרָאָה *a.* *m.* aus Zippori.

צִפּוֹרִי I, צִפּוֹרִין Ortsname.

צִפּוֹרִי II *h.* *m.* aus Zippori.

צפורי (bBer 8ᵃ) vgl. פְּפּוֹרֵי.

צִפּוֹרֶן *h.* *m.* *f.* 1. Fingernagel; 2. Grabeisen; 3. eine Spezerei (Teufelsklaue).

צִפּוֹרְנִי *h.* *m.* aus Zippori.

צִפּוֹרֶת *h.* *f.* צ' כְּרָמִים eine Heuschreckenart.

צִפּוֹרְתָא *a. f.* Nachtigall (?).
צַפַּחַת *h. f.* ?
צפידנא s. צִפְּדְּנָא.
צַפִּיחִית s. צַפַּחַת.
צְפִיָּה *h. f.* Abfliessen.
צְפִירָא (Lv 16, 9) I *a. m.* Ziegenbock.
צְפִירָא II *a. m.* Geflecht (s. aber סְפִירָא).
צְפִירָה *h. f.* 1. Rundung, geflochtener Rand; 2. Umweg (?).
צְפִירְתָא *a. f.* Ziege.
צְפִיתָא *a. f.* Leuchter.
צָפוֹן *x. m.* (σάπων) Seife.
צָפַן *h.* verbergen. *Hi.* offenbaren (?).
צָפַן *x.* (vgl. σάπων) *Hi.* einseifen.
צָפְנַת weibl. Personenname.
צִפְעוֹן *h. m.* giftige Schlange.
צָפַף I *h., pt. pass.* צָפוּף gedrängt. *Pilp.* sich drängen. *Hitpalp.* dass.
צָפַף II *h. Pilp.* zwitschern.
צְפַף I *a. Palp. pt. pass.* selten. *Itpalp.* 1. sich drängen; 2. knapp haben.
צְפַף II *a. Palp.* zwitschern.
צַפְצָפָה *h. f.* eine Weidenart.
צְפַר I *a.* pfeifen.
צְפַר II *a.* flechten.
צֹפֶר *h. m.* Rand. צ׳ נֶפֶשׁ Zwerchfell (?).
צַפְרָא (Gn 19, 27) *a. m.* Morgen.
צִפְרָא I *a. m.* Pfiff.
צִפְרָא II *a. m.* 1. Geflecht; 2. Rundung.
צִפְּרָא *a. m., ind.* צִפַּר Dt 4, 17 Vogel.
צְפַרְדֵּעַ *h. m.* Frosch.
צַפְרִירָא *a. m.* 1. Morgenzeit; 2. *pl.* צַפְרִירֵי Ct 4, 6 (MS נְפְרִירֵי) Morgendämon.
צִפַּרְתָּא *a. f.* 1. kleiner Vogel; 2. Nachtigall (?).
צְפַת Ortsname.
צַפְתָּא *a. f., ind.* צַפָּא Jer 31, 11 Kummer.
צִפְתָא *a. f.* Decke, Matte.
צוּצְרָא s. כְּצוּצְרָא.
צוּצְרָיָא Ortsname.
צַר I *h. m.* Feind.
צַר II *h. m.* 1. eng. צ׳ עַיִן missgünstig; 2. Angst.
צְרָא *a. m.* Zweig.

צְרָא (Est II 4, 1, MS עֲרָא) *a.* 1. zerreissen; 2. spalten. *Pa.* dass. *Itpe.* zerrissen werden, zerrissen sein.
צְרַב I *a.* verbinden. *Pa.* dass.
צְרַב II *a. Pa. inf.* צָרָבָא Jes 6, 13 anbrennen, versengen.
צָרֶבֶת *h. f.* 1. Brandnarbe; 2. Vertiefung.
צַרְדָא *a. m.* 1. eine Vogelart; 2. l. צִדְדָא.
צְרָדָה *h. f.* 1. Schnipsen (mit den Fingern); 2. Betäubung (?).
צָרוֹב *h. m.* Goldschmied.
צָרָה I *h. f.* Nebenfrau.
צָרָה II *h. f.* Not, Leiden.
צְרוֹךְ s. צָרְכָא.
צְרוֹר *h. m.* 1. Knoten; 2. Beutel; *pl.* צְרוֹרוֹת Kiesel.
צְרוּיָה Ortsname.
צָרַח *h.* schreien.
צְרַח *a.* dass. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* יִצְטָרְחָן Nu 24, 24 l. יִסְתַּתְּרָן (?), s. סְתַר.
צַרְחָא *a. m.* Unruhe.
צְרִי *h. m.* ein wohlriechendes Harz.
צְרִיָּא *a. m.* Höhlung, Spalt.
צָרִיד *h. m.* ungemischt, trocken.
צְרִידָא *a. m.* 1. dass.; 2. l. צְדִידָא.
צְרֵידָה Ortsname.
צְרִיחָא *a. m., c.* צְרִיחַ Ri 9, 46 Warte (?).
צָרִיךְ *h. m.* 1. nötig, erforderlich; 2. benötigt, erfordernd.
צְרִיכָא *a. m.* 1. *ind.* צְרִיךְ Gn 16, 12 dass.; 2. fraglich (der Klarstellung bedürftig).
צְרִיכוּתָא *a. f.* Mangel.
צָרִיף I *h. m.* Alaun.
צָרִיף II *h. m.* Geflecht (als Zelt). גְּנוֹת צְרִיפִין Ortsname.
צְרִיפָא *a. m.* 1. dass.; 2. Ortsname.
צְרִיפְתָא (Jer 2, 22, MS בּוֹרִיתָא) *a. f.* Alaun.
צְרִירָא *a. m.* 1. Bündel; 2. 2K 9, 30 l. mit MS צְדִידָא.
צָרַךְ *h.* 1. nötig haben; 2. genötigt sein. *Ni.* dass. *Hi.* für benötigt erklären, verpflichten. *Ho.* 1. genötigt

sein, bedürfen; 2. als nötig befunden werden.

צְרַךְ *a.* 1. nötig haben, bedürfen; 2. genötigt sein, müssen. *Aph.* für benötigt erklären, verpflichten. *Itpe. ipf.* 2 *sg. f.* תִּצְטָרְכִין Jes 60, 19 1. genötigt sein; 2. nötig haben.

צָרְכָּא *a. m.* 1. *c.* צוֹרֶךְ Koh 2, 5, *pl. c. s.* צָרְכָךְ Dt 2, 7 Bedürfnis; 2. Notdurft; 3. Notwendiges, Nötiges; 4. *ind.* צְרוֹךְ Dt 32, 17 Wert, Nutzen.

צָרַם *h.* 1. abreissen; 2. reissen.

צָרַע *h. Hitp.* aussätzig werden.

צְרַע *a. Itp.* dass.

צִרְעָה *h. f., pl.* צְרָעִים, צִרְעִיּוֹת Horniss.

צָרַעַת *h. f.* Aussatz.

צָרַעְתָּא, צִרְעֲתָא *a. f.* dass.

צָרַף *h.* 1. läutern; 2. löten. *Pi.* 1. läutern; 2. vereinigen; 3. festigen; 4. Kleingeld in Grossgeld wechseln. *Hitp.* vereinigt werden, verbunden werden.

צְרַף *a.* 1. *pt.* צָרִיף Jer 9, 6 läutern; 2. vereinigen. *Pa.* 1. *pt.* מְצָרֵיף Ma 3, 3 läutern; 2. vereinigen. *Itpa.* 1. vereinigt werden; 2. sich verbinden.

צָרְפָא *a. m.* Schmelztiegel.

צָרְפָא *x.* Name eines Gottes (Σερἀπις).

צָרְפִית *h. f.* aus Zarphat.

צָרְפַת (Ob 20) Ortsname.

צַרְצוּר *h. m.* 1. Krug, Flasche; 2. eine Heuschreckenart.

צַרְצוּרָא *a. m.* eine Vogelart.

צַרְצְרָא *a. m.* 1. dass.; 2. Grille.

צָרַר *h.* 1. einwickeln; 2. zusammenwickeln; 3. binden, zusammenbinden. *Ni.* zusammengepresst sein.

צְרַר *a.* 1. *pt. pass.* צְרִיר Ex 12, 34 einwickeln; 2. *pf.* צַר Ex 32, 4 pressen. *Pa. pt. pass. pl.* מְצָרְרִין Jos 9, 4 zusammenbinden.

צְרָרָא *a. m.* 1. *c.* צְרַר Gn 42, 35 Bündel, Beutel; 2. Geld; 3. Stein.

צְרֵרָיָה Ortsname.

צָרְתָא *a. f.* Nebenfrau.

צָתְרָא *x. m.* (σαθρός) hinfällig.

צירתא (DtJI 28, 22) l. mit MS צִירְתָא.

צַתְרָה, צַתְרִיתָא *a. f.* Saturei.

צְתַת *a. Pa.* anzünden (?).

ק

ק 1. der neunzehnte Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen 100; 3. als Präfix (= קָא) קָתָנֵי er lehrt. קָאָמַר er sagt.

קָא (Est II 5, 1, nicht im MS) = קָאִים, s. קוּם.

קָאֵי (Est II 8, 15, MS קָאֵי) = קָאִים, s. קוּם.

קאיהי. נכיה ק׳ (bBabB 68[b]) l. נְגַהֲקֵיהוּ, s. נְגַהֲקָא.

קָאַת *h. f.* Pelikan.

קָאתָא (Lv 11, 18, MS קָתָא) *a. f.* dass.

קַב *h. m.* 1. ein Hohlmass. *du.* קַבַּיִם Doppelkab; 2. eine Holzkappe für amputierte Beine.

קַבָּא (2 K 6, 25) *a. m.* dass.

קַבָּאָה (?) *a. m.* dass.

קֵבָה *h. f.* 1. der faltige Magen der Wiederkäuer; 2. Labmagen.

קֻבָּה *h. f.* 1. Wölbung; 2. Zelt; 3. Bordell.

קָבָה *h. Pi.* mit Holzkappe versehen (ein amputiertes Bein).

קִבּוּל *h. m.* 1. Annehmen, Aufnehmen; 2. Auffangen.

קִבּוּלָא *a. m.* dass.

קַבּוֹלֶת *h. f.* Übernahme.

קְבוּסֵי s. קַפּוּסֵי.

קִבּוּץ h. m. 1. Versammeln; 2. Angesammeltes.

קִבּוּרָא a. m. 1. Knäuel; 2. Blütenknäuel der Palme; 3. s. קֶבֶר.

קְבוּרָה h. f. Begräbnis.

קַבּוֹרָאָה a. m. Totengräber.

קִבּוֹרֶת h. f. Erhöhung (am Arm).

קְבוּרְתָּא (Gn 35, 20) a. f. Begräbnis.

קוּבְטֵי x. f. (κοπτή), pl. קוּבְטָיוֹת ein gewürztes Gebäck.

קוּבִיטוֹן, קוּבִיטִין x. m. (ἀκκούβιτον) Sopha.

קְבוּטִין x. m. (κιβώτιον) Kasten.

קָבוֹטַל, קְבוֹטָר männl. Personenname (*Capitolius*?).

קוּבְטָרָא x. m. (κιβωτάριος) Kistenmacher.

קוּבְטִירָה x. f. Geflecht, Seil.

קַבְיָא a. m. ein Hohlgefäss.

קוּבְיָא x. f. (κυβεία) Würfelspiel.

קֳבֵיל (Gn 28, 17) a. vor, gegenüber. לָקֳבֵיל Ex 28, 27, c. s. לְקָבְלָךְ Gn 33, 12, כָּל קֳבֵיל (l. כָּלְקֳבֵיל), מִקֳּבֵיל Lv 5, 8 dass. כָּל קֳבֵיל דְּ dementsprechend, wie.

קְבִילְתָּא a. f., c. s. קְבִילְתֵיהּ Ex 22, 22 Klage, Anklage.

קוּבְיוּסְטוּס x. m. (κυβευτής) Würfelspieler.

קוּבְיוּסְטִיסָא x. m. dass.

קְבִיעָא a. m. Bestimmung, Festsetzung.

קְבִיעוּתָא a. f. dass.

קְבִיצָה h. f. Sammeln.

קָבַל h. klagen, sich beklagen. *Pi.* 1. empfangen, erhalten; 2. annehmen; 3. auf sich nehmen. *Pu. pt.* beliebt. *Hi.* (auch mit פָּנִים) Höflichkeit erweisen, besuchen. *Hitp.* 1. angenommen werden; 2. aufgefangen werden; 3. empfangen.

קְבַל I a. 1. *ipf.* יִקְבַּל Ex 22, 22 klagen, sich beklagen; 2. (mit אַפִּין) höflich behandeln, besuchen. *Pa.* 1. *ipf.* יְקַבֵּיל Lv 20, 17 erhalten, empfangen; 2. aufnehmen; 3. *pf.* 2 *sg.* קַבֵּילְתָּא Gn 3, 17 annehmen, willig aufnehmen; 4. übernehmen; 5. klagen. *Itpa. pf.* אִתְקַבַּל Dt 33, 21 aufgenommen werden, angenommen werden. *Istaf.* entgegenkommen.

קְבַל II a., *ipf.* יִקְבַּל Jes 13, 10 finster werden. *Aph. pt.* מַקְבֵּיל Am 5, 8 (MS מַקְבִּיל) verfinstern.

קֳבֵל h. gegenüber, widerspenstig.

קֳבֵל a. s. קֳבֵיל.

קִבְלָא (Gn 15, 17) a. m., *ind.* קְבַל Ex 10, 22 Dunkelheit, Finsternis.

קִבְלָא a. m. 1. *ind.* קְבַל Koh 5, 15 Auffassen; 2. Gegenmittel.

קַבָּלָה h. f. 1. Auffangen; 2. Empfangen; 3. Empfangenes, Überlieferung; 4. Propheten und Hagiographen; 5. (später) Geheimlehre, Mystik.

קַבָּלוּתָא a. f. Annahme.

קבלי l. קְבָלֵי.

קבילין, קבולין l. קְבָלִין.

קובליים (jJom 39[d]) l. קוּבְלָיִם.

קַבְּלָן h. m. 1. Übernehmer (einer Verpflichtung); 2. Empfänger; 3. Hehler.

קַבְּלָנָא a. m. 1. Übernehmer (von Gütern); 2. Überlieferer.

קִבְלָנָא a. m. Entgegennahme (Beantwortung).

קַבְּלָנוּת h. f. 1. Übernahme (einer Verpflichtung); 2. Annahme (einer Arbeit).

קַבֶּלֶת s. קַבּוֹלֶת.

קַבַּלְתָּא a. f., c. קַבֶּלֶת Koh 5, 15 (MS קְבַל) Aufnehmen, Fassen.

קִבְנָאָה a. m. Umwallung (?). Vgl. אֲקוּנְבָאָה.

קָבַס x. (vgl. κοτταβίζω) *Pa.* Erbrechen erregen.

קבסי l. קַפּוּסֵי.

קוּבִיסִין? (jTaan 68[a]) männl. Personenname.

קיבוסת. לו ק׳ (jSanh30[b]) l. לוקיבוסת (?) x. m. (λογοκλέπτης) Plagiator.

קָבַע I *h.* festsetzen. *pt. pass.* קָבוּעַ 1. feststehend; 2. fest bestimmt; 3. am Ort haftend. *Ni.* 1. bestimmt werden; 2. festgesetzt werden. *Pi.* befestigen. *Pu. pt.* besetzt.

קָבַע II *h.* berauben.

קְבַע I *a.* 1. *ipf.* 2 *m. sg. c. s.* תִּקְבְּעִנּוּן Dt 6, 9 befestigen; 2. festsetzen. *Pa. pt. pass. pl.* מְקַבְּעִין Est II 8, 15 besetzen. *Itpe.* eingesetzt werden.

קְבַע II *a.* berauben.

קֶבַע *h. m.* 1. Festsetzung; 2. Festgesetztes.

קִבְעָא s. קוּבְעָא.

קִבְעָא *a. m.* 1. Festsetzung; 2. Stellung, Platz.

קִבַעְתָּא *a. f.* dass.

קָבַץ *h. Pi.* sammeln. *Ni. Hitp.* versammelt sein.

קֶבֶץ *h. m.* Zusammenfügung.

קִיבָר *x. m.* (κιβαρός) 1. grobes Mehl; 2. daraus gebackenes Brot.

קָבַר *h.* 1. begraben; 2. verwahren. *Ni.* begraben werden. *Pi.* begraben.

קְבַר I *a.* 1. *pt. pass.* קְבִיר Dt 33, 21 begraben. *Pa.* 1. *pt. pl.* מְקַבְּרִין Nu 33, 4 begraben. *Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אִתְקַבְרַת Gn 35, 8 begraben werden.

קְבַר II *a.* anschwellen.

קֶבֶר *h. m., pl.* קְבָרִים, קְבָרוֹת Grab.

קִבְרָא (Nu 19, 18) *a. m.* dass. בַּת קִבְרַיָּא ein Vogel.

קִבְרִיאֵל, קִבְרַיָּא Flussname.

קִבְרִין *h. m.* Name eines Vogels (?).

קַבַּרְנִיט *x. m.* 1. (κυβερνήτης) Steuermann; 2. bSot 13ª l. פַּלְטוֹרִין (?).

קַבַּרְנִיטָא *x. m.* dass.

קֻבְּתָא (Nu 25, 8) *a. f., pl.* קֻבֵּי 1. Gewölbe; 2. Bordell; 3. Zelt.

קְבוּתִין s. קְבוּטִין.

קָדַד *h.* schneiden, ausschneiden. *Pi.* 1. durchschneiden; 2. eindringen. *Ni.* ausgeschnitten sein.

קְדַד *a.* dass.

קִדָּה (Ez 27, 19) *h. f.* 1. Mutterzimmt (*Laurus Cassia*); 2. ק׳ לְבָנָה Costus (?).

קַדּוֹחָא *a. m.* Durchlöcherer (von Perlen).

קִדּוּמָא *a. m.* 1. Gn 25, 6 Osten; 2. *ind.* קִדּוּם Gn 41, 6 Ostwind; 3. Morgen.

קַדּוֹשׁ (EstII 5, 1) *h. m.* heilig. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא Gottesbezeichnung.

קִדּוּשׁ *h. m.* 1. Heiligung; 2. Benediktion zur Weihe eines Tages; 3. auch *pl.* Trauung. *pl.* Name eines talmud. Traktats; 4. Ankündigung (von Neumond oder Jobeljahr); 5. priesterliche Waschung von Händen und Füssen; 6. Bereitung des Reinigungswassers (durch Einschütten der Asche von der roten Kuh).

קִדּוּשָׁא *a. m.* 1. Benediktion zur Weihe eines Tages; 2. Trauung; 3. *ind.* קִדּוּשׁ Ex 40, 30 priesterliche Waschung von Händen und Füssen; 4. Recitieren von Bibelstellen mit קדש.

קִדּוּשָׁה s. קְדֻשָּׁה.

קָדַח *h.* 1. bohren, durchbohren; 2. sich entzünden. *Hi.* 1. durchlöchern; 2. anbrennen lassen; 3. הִקְדִּיחַ תַּבְשִׁילוֹ (seine Speise anbrennen lassen) spöttischer Ausdruck für heidnisches Opfer.

קְדַח *a.* 1. durchbohren, durchlöchern; 2. sich entzünden; 3. aufsprossen. *Aph.* durchgraben.

קָדַח *h. m.* Entzündung.

קִדְחָא *a. m.* dass.

קַדַּחְתָּא (Dt 28, 22) *a. f.* Fieber.

קַדְיָא (Lv 11, 17) *a. m.* eine Vogelart.

קְדִידָה *h. f.* Ausschneiden.

קְדִיחְתָּא, קְדִיחוּתָא *a. f.* Entzündung.

קָדִים *h. m.* Ostwind.

קְדִימָה *h. f.* Vorangehendes.

קוֹדִייקוֹס l. קִינִיקוֹס.

קְדִירָה s. קְדֵרָה.

קְדִירְתָּא s. קִדְרָא.

קַדִּישָׁא *a. m.* 1. *ind.* קַדִּישׁ Lv 11, 44 heilig; 2. Name eines Gebets.

קְדָלָא *a. m., ind.* קְדָל Ex 23, 27 Nacken.

קָדַם *h.* 1. vorangehen; 2. früher thun. *Pi.* zuvorkommen. *Hi.* 1. dass.; 2. im voraus thun. *Ho. pt.* früher.

קְדַם *a.* (mit אַפִּין) besuchen. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl. c. s.* קַדְּמוּנִי 2 S 22, 6 (Soc 59 קַדְּמוּנִי) entgegentreten. *inf. c.* לְקַדָּמוּת Ex 19, 17 entgegen; 2. vorangehen; 3. *ipf.* 2 *pl.* תְּקַדְּמוּן Gn 19, 2 (MS תַּקְדְּמוּן) früh thun. *Aph.* 1. *pf.* 3 *pl.* אַקְדִּימוּ Gn 26, 31 früh thun; 2. zuvorkommen; 3. aufsuchen.

קֶדֶם *h. m.* Vorzeit.

קודם (SchirR 6, 4) l. קִירוֹס.

קֳדָם (Gn 29, 26) *a., c. s.* קֳדָמַי Gn 30, 30 vor. מִן קֳדָם Gn 27, 30 von vor. לְקֳדָם Ex 24, 2 vor hin. קֳדָם דְּ Gn 13, 10 (MS קֳדָם *c. inf.*) מִן קֳדָם דְּ ehe. מִן קֳדָם דְּ Ex 19, 18 dementsprechend, dass.

קַדְמָא *a. m.* 1. *ind.* קֶדֶם Jes 23, 7 Vorzeit; 2. *pl.* קַדְמִין *a.* Gn 1, 1 Anfang, Vorzeit. מִלְּקַדְמִין Gn 3, 15 ehedem.; *b.* vorhergehende Zeit. מֵאֶתְמָלֵי וּמִדְּקַדְמוֹהִי Gn 31, 2 (MS קַמּוֹהִי) gestern und vorgestern; *c.* Ostseite. מִלְּקַדְמִין Gn 3, 24 östlich.

קַדְמָאָה *a. m.* 1. Gn 25, 25, *ind.* קַדְמַאי Ex 12, 2 erster. *f. d.* בְּקַדְמֵיתָא Nu 10, 13 zuerst; 2. vorderer. *f. d.* בְּקַדְמֵיתָא Gn 11, 2 östlich; 3. *pl. d.* קַדְמָאֵי Lv 26, 45 (MS ohne Vocalisation) früherer. *f. d.* בְּקַדְמֵיתָא Gn 13, 4 ehemals.

קַדְמוֹנָאָה *a. m.* alter. *pl. d.* קַדְמוֹנָאֵי Gn 15, 19 eine Völkerschaft.

קַדְמוֹנִי *h. m.* uranfänglicher, alter.

קַדָּמוּת s. קְדַם.

קַדְמוּת (Gn 33, 2, Lv 5, 8) *a.* zuerst.

קַדְמוּתָא *a. f.* 1. erstes Mal; 2. früherer Zustand.

קַדְמְתָא *a. f.* 1. Morgen; 2. מִן קַדְמַת דְּנָא Koh 1, 9, מִלְּקַדְמַת דְּנָא Ez 38, 17 Soc 59 ehedem.

קְדַן s. קְדָה.

קדיקה l. לְקַדִּיקָה, s. לְקַמִּיקָא.

קָדְקֹד *h. m.* 1. Scheitel; 2. höchste Stelle.

קָדְקְדָא *a. m.* dass.

קָדַר I *h. Hi.* sich verfinstern.

קָדַר II *h.* s. קָדַד.

קְדַר I *a.* finster werden. *pt. pass.* geschwärzt. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אִתְקַדַּרוּ Ct 1, 5 schwarz werden.

קְדַר II *a.* s. קְדַד.

קְדֵר *h. m.* 1. Kochtopf; 2. Unterleib.

קַדָּר *h. m.* Topfhändler.

קִדְרָא (Nu 11, 8) *a. m.* Kochtopf.

קְדֵרָה *h. f.* 1. Kochtopf; 2. Schädel.

קדריה. ק׳ פרסקיה (jKil 28ᵃ) l. קְרִיוֹפְּרַסְקָה.

קְדְרִיוֹנְטֵס *x. m.* (κοδράντης) eine Münze (= 2 λεπτά).

קְדְרִינוֹן *x. m.* (κέδρινον) aus Cedernholz.

קְדְרוֹס (Gn 6, 15) *x. m.* Ceder (Kiefer?).

קְדִירִיתָא (Ct 1, 6, MS קְדִירְתָא) *a. f.* schwarz.

קָדַשׁ *h.* heilig sein. *Pi.* 1. heiligen, weihen; 2. den Monat ankündigen; 3. trauen; 4. verheiraten; 5. verboten machen; 6. Hände und Füsse waschen (v. d. Priestern); 7. das Reinigungswasser bereiten. *Pu. pt.* 1. getraut; 2. geweiht. *Hi.* weihen. *Ho. pt.* geweiht. *Hitp.* 1. geheiligt werden; 2. verboten werden.

קְדַשׁ *a. Pa.* 1. *pf. c. s.* קַדְּשֵׁיהּ Ex 20, 11 heiligen, für heilig erklären, heilig halten; 2. trauen, eine Frau nehmen; 3. *pt. pl.* מְקַדְּשִׁין Ex 40, 30 Hände und Füsse waschen (v. d. Priestern); 4. die Weihebenediktion sprechen; 5. den Monat ankündigen. *Aph. ipf.* יַקְדִּישׁ Lv 27, 14 weihen. *Itpa.* 1. *ipf.* יִתְקַדַּשׁ Ex 29, 21 geheiligt werden; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִתְקַדְּשׁוּן Ex 19, 22 sich heiligen; 3. sich trauen lassen.

קֹדֶשׁ *h. m.* 1. Heiligkeit. כִּתְבֵי הַקֹּדֶשׁ 1. Hagiographen; 2. Heiliges. קָדָשִׁים קַלִּים Heiliges niederen Grades. קֹדֶשׁ קָדָשִׁים Hochheiliges.

קֻדְשָׁא *a. m.* 1. Heiligkeit. לְבוּשֵׁי קֻדְשָׁא Ex 28, 2 heilige Kleider; 2. Heiligtum. קוֹדֶשׁ קֻדְשַׁיָּא Ex 26, 33 Allerheiligstes; 3. קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא Est II 5, 1 Gottesbezeichnung.

קֻדְשָׁא *a. m.* 1. Gn 24, 22 Ohrring; 2. Name eines Fisches.

קְדֻשָּׁה *h. f.* 1. Heiligkeit; 2. Heiligung; 3. Name der dritten Benediktion des Achtzehngebets; 4. Weihebenediktion.

קַדְשִׁין Ortsname.

קְדֻשְׁתָּא *a. f.*, *c.* קְדוּשַּׁת Lv 21, 9 Heiligkeit.

קְהָא I *a.* 1. *pf.* 3 *pl. f.* קְהָאָה 1 K 14, 4 (MS קְמָה) stumpf werden; 2. erschlaffen; 3. Menstruum haben; 4. herb sein.

קְהָא (?) II *a. Aph.* versammeln.

קָהָה I *h.* 1. stumpf werden; 2. sich ekeln. *Pi.* verwerfen. *Hi.* stumpf machen. *Hitp.* stumpf werden.

קָהָה (?) II *h. Hitp.* sich vereinigen.

קֵהֶה *h. m.* 1. erschlafft; 2. dunkel.

קְהִיתָא (?) *a. f.* Versammlung.

קָהַל *h. Hi.* versammeln. *Hitp.* sich versammeln.

קָהָל *h. m.* Gemeinde.

קְהָלָא (Nu 20, 4) *a. m.* dass.

קְהִלָּה *h. f.* 1. dass.; 2. Versammlung.

קְהַרְמָנָא *x. m.* Vorgesetzter.

קוּ. *ipf.* 2 *sg. f.* (v. קוּם) תֵּיקוּ (תִּקוּ) es bleibt stehen. 1 *pl.* נֵיקוּ (נְקוּ) wir stehen.

קַו *h. m.* Zone, Schicht.

קְוָא, קוּא *a. m.*, *pl.* קְוִין Jes 59, 5 Faden.

קוֹא s. קִיא.

קְוָא *a.* 1. *Aph.* versammeln; 2. s. קְהָא.

קַוָּאָה *a. m.* Fadenmacher, Spinner.

קוּבִיסִין s. unter קַב'.

קוּבְעָא *a. m.*, *pl.* כּוּבְעִין Ex 28, 40 helmähnliche Kopfbedeckung.

קוּבְעַיָּא Ortsname.

קוּבַעְתָּא *a. f.* Befestigung (?).

קוֹד *h. m.* Holzgefäss.

קוּדָא *a. m.* dass.

קוֹדֶם *h.* ק' לְ vor. ק' שֶׁ ehe.

קוֹדֶשׁ s. קֹדֶשׁ.

קָוָה I *h.* sammeln. *Hi.* 1. dass.; 2. als Tauchbad benützen.

קָוָה II *h. Pi.* hoffen.

קְוָהא *a. m.* Herbes.

קִוּוּי I *h. m.* Ansammlung.

קִוּוּי II *h. m.* Hoffnung.

קוּזִית männl. Personenname.

קְוָחָא *a. m.*, *pl.* קְוָחִין Sac 1, 8 (MS קְחָחִין) eine Farbe von Pferden.

קְוָמָא *a. m.* Herde.

קוֹמִית *h. f.* ein Mass.

קוֹטֶן *h. m.* 1. Kindheit; 2. der Kleinste.

קוֹל *h. m.*, *pl.* קוֹלוֹת 1. Stimme; 2. Schall. בַּת קוֹל 1. Widerhall; 2. Gottesstimme.

קוֹלָן *h. m.* lärmend.

קוּלְּא (Am 3, 5) *a. m.* Falle, Klappnetz.

קוֹלָב *h. m.* 1. Axt; 2. Haken.

קוּם *h. Pa.* 1. bestätigen; 2. erfüllen. *Hitp.* 1. bestätigt werden; 2. bestehen; 3. sich erfüllen.

קוּם *a.*, *pf.* קָם Ex 20, 18 stehen. *pt. pass.* קְיָם *a.* feststehend, gewiss; *b.* zukommend; 2. *pf.* קָם Gn 22, 3 aufstehen; 3. *ipf.* 3 *pl.* יְקוּמוּן Nu 30, 12 bestehen bleiben; 4. abgestanden werden. *Pa.* 1. *pf.* קַיֵּים Nu 30, 15 bestätigen; 2. Dt 32, 8 feststellen; 3. *inf.* קַיָּמָא Dt 8, 18 erfüllen; 4. *inf.* קַיָּמָא Gn 6, 19 erhalten; 5. *ipf.* 2 *sg.* תְּקַיֵּים Dt 6, 13 schwören; 6. *pf.* קַיֵּים Gn 50, 5 schwören lassen; 7. Gn 28, 30 geloben. *Aph.* 1. *pf.* אֲקִים Ex 40, 18, אוֹקִים aufstellen, hinstellen; 2. *ipf.* 1 *sg.* אֲקִים Dt 18, 18 einsetzen; 3. aufrechterhalten. *Pal. ipf.* 3 *pl.* יְקוֹמְמוּן Jes 61, 4 (MS יְקָמְמוּן) aufrichten.

Itpa. 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְקַיַּם Gn 19, 20 erhalten bleiben, leben bleiben; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְקַיַּם Gn 26, 28 bestätigt werden; 3. *pt.* מִתְקַיַּם Nu 23, 19 sich erfüllen. *Ittaph. pf.* אִתְּקַם Ex 40, 17, אִתּוֹקַם aufgestellt werden.

קוּם *h. m.* Molke.

קוּמָא *a. m.* dass.

קוֹמָה *h. f.* 1. Statur; 2. Manneslänge.

קוֹמָנִיתָא *a. f.* Schimmel (am Brot).

קוֹמֶץ *h. m.* 1. eine Hand voll; 2. soviel mit den Mittelfingern gefasst werden kann.

קוֹמְתָא (Est II 1, 3) *a. f., ind.* קוֹמָא Jes 10, 33 Statur.

קוֹנָח, קוֹנָם, קוֹנָס absichtliche Veränderungen von קָרְבָּן.

קוֹנִיתָא *a. f.* ein Kraut.

קוֹנָמָא absichtl. Veränderung v. קָרְבָּן.

קוֹנָעָה *h. f.* Bezeichnung der Gattin (eigentl. ein Kleidungsstück der Frauen?).

קוֹס *h. m.* Becher.

קוֹסָא s. קַסָּא.

קְוַיסְטוֹר *x. m.* (κυαίστωρ) Quaestor.

קוּסִי. ק׳ פרפיראן (EchR 2, 22) l. קוּסִיפְּרַפִּיזִין.

קוֹסֵם *h. m.* Wahrsager.

קֻסְרָא *x. m.* (καυσάριος) gebrechlich.

קוֹסֶת *h. f.* Wölbung (?).

קוֹעָא *a. m.* Kehle.

קוֹעָאָה *a. m., pl. d.* קוֹעָאֵי Ez 23, 23 eine Völkerschaft.

קוּעַד. *ipf.* 3 *pl.* נקוּעדוּן (Spr 10, 30) l. נְעָמְרוּן, s. עֲמַר.

קוֹף I Buchstabenname.

קוֹף II *h. m.* Affe.

קוֹפָא *a. m., pl.* קוֹפִין 1 K 10, 22 dass.

קוּפָא *a. m.* 1. Stange; 2. Weinstock (auf Stangen?); 3. Nadelöhr; 4. s. כֻּפָּה.

קוּפָאָה *a. m.* Weinstock. בֵּית קוּפָאֵי 1. Ortsname; 2. Familienname.

קוּפָּה I (קֻפָּה?) *h. f.* Bodensatz, Geronnenes.

קוּפָּה II s. קֻפָּה.

קוּפְּתָא s. קֻפְּתָא.

קוּפִינָא *a. m.* die Stielöffnung des Hackeneisens.

קוּץ *h.* abschneiden.

קוּץ I *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* קָצוּ Nu 13, 23 abschneiden; 2. bestimmen. *Pa.* abziehen.

קוּץ II *a., ipf.* 2 *pl.* תְּקוּצוּן Lv 26, 15 Überdruss haben.

קוֹץ *h. m.* 1. Dorn; 2. Fadenende; 3. Stückchen; 4. Häkchen.

קָוַץ *h., pt. pass.* קָווּץ stachlig. *Pi.* Dornen entfernen. *Hitp.* von Dornen gereinigt werden.

קָוֵץ *h. m.* vollhaarig.

קוֹצָה I *h. f.* Häkchen.

קוֹצָה II *h. f.* Färberröte, Krapp (?).

קְוֻצּוֹת *h. f. pl.* Locken.

קוֹצֶם s. קוֹצָה II.

קוּק *h. m.* Pelikan.

קוּקוּ Quaken.

קוּקְיָא *a. m.* eine Vogelart.

קְוָקְיָא *a. m.* Blöker, Schaf.

קְוָקִין *x. m. pl.* Kohlenpfanne (?).

קוּקִיתָא *a. f.* eine Vogelart.

קוּקְלְתָא s. קִיקְלְתָא.

קוּקְנָא *a. m.* Wurm.

קוּקְנִיתָא *a. f.* Flasche, Krug.

קוּר *a.* kühlen.

קוּר I *h. m.* Palmkohl (Gipfeltrieb der Palme).

קוּר II *h. m.* Kälte.

קוּרָא I *a. m.* Palmkohl.

קוּרָא II (Gn 8, 22) *a. m.* Kälte.

קוֹרָא *h. m.* 1. Rebhuhn; 2. Thürklopfer (?).

קוֹרָאָה (1 S 26, 20, MS קוֹרְאָה) *a. m.* Rebhuhn.

קוֹרָה I *h. f.* Abkühlung. קוֹרַת רוּחַ Erquickung.

קוֹרָה II *h. f.* 1. Balken, Gebälk; 2. Köcher.

קוֹרֶט *h. m.* 1. Stückchen; 2. Tropfen.

קוֹרָן *h. m.* Pressbalken (der Olivenpresse)?
קוֹרָנִית *h. f.* Thymian.
קוֹרָנִיתָא *a. f.* dass.
קוֹשְׁטְ *h. m.* Kostwurz (*Costus speciosus*).
קוֹשִׁי *h. m.* 1. Anstrengung, Mühe; 2. Verhärtung.
קָזָא *a. m.* Baumwollenkorn.
קְזִיטוֹר *x. m.* (κυαίστωρ) Quaestor.
קְזַז *a. Pa.* abrechnen.
קְזָזָה *h. m.* Krume, Stückchen.
קַזָּי *h. m.* Abrechner.
קוֹזְמִין *x. m.* (κόσμιον) Schmucksache.
קוֹזְמִיקוֹן *x. m.* (κοσμικόν) die Welt betreffend.
קוֹזְמוֹקְרָטוֹר *x. m.* (κοσμοκράτωρ) Weltherrscher.
קוֹזְמָרִין *x. m.* (κοσμάριον) Schmuck.
קְזִקוּתָא *a. f.* Schröpfkopf.
קַחְתָּא *a. m., pl.* קַחְתִּין Sac 1, 9 eine Farbe von Pferden. S. קוּחָא.
קַטָּא I *a. m.* Katze (?).
קַטָּא II *a. m.* Stück.
קְטָא I *a.* gewinnen.
קְטָא II *a.* abreissen.
קֶטֶב Name eines Dämons (Verderben).
קִטְבָּא dass.
קַטָּאבָא *x.* (κατάβα) steige hinab.
קְטַבִּי *h. m.* eine Art Olivenpresse.
קַטַבְלֵימוֹן *x. m.* (καταβλητόν) Schuldzahlung.
קַטָּבוֹלָא, קַטָּבוֹלְיָא *x. f.* (καταβολή) Polster.
קַטֵּיגוֹר *x. m.* (κατήγωρ) Ankläger.
קַטֵּיגוֹרָא *x. m.* dass.
קַטֵּיגוֹרְיָא *x. f.* (κατηγορία) Anklage.
קַטָּדִיקֵי *x. f.* (καταδίκη) Verurteilung, Bestrafung.
קַטָּאדִיקוֹס *x. m.* 1. dass.; 2. (κατάδικος) Verurteilter.
קְטָה *h.* abhacken.
קִיטָּה *x. f.* (κοίτη), *pl.* קְטָיוֹת 1. Lager; 2. Teppich.
קִטָּה *h. f.* Spalt.
קְטוֹלָא *a. m., ind.* קְטוֹל Jes 22, 5 Töten.
קַטּוֹלָא (Nu 35, 16) *a. m.* Mörder.
קְטוֹלָא *a. m., ind.* קְטוֹל Gn 46, 6 Töten, Tötung.
קְטוּנְתָא Beiname eines Mannes.
קַטּוֹעָא *a. m.* Holzhacker.
קִטּוּף *h. m.* 1. Abpflücken; 2. Abreissen.
קְטוּפָא *a. m., c.* קְטוּף Ct 2, 12 Wegraffung.
קַטּוֹפָא *a. m., pl.* קַטּוֹפִין Ob 5 Winzer.
קְטוּפָא *a. m.* abgepflückte Traube.
קְטוּר (Est II 1, 3) Ortsname.
קִטּוּרָא *a. m.* 1. Knoten; 2. Gurt.
קְטוּרָה weibl. Personenname.
קְטוּתָא *a. f.* Stück.
קְטִיזְמָה *x. m.* (κτίσμα) Werk.
קוֹטִיזְמֵי *x. f.* (καταζημία) Schaden.
קִטְקֵט *h. Pilp.* dünnschlagen.
קְטַט I *a.* zanken. *Itpo. pf.* 3 *pl.* אִתְקוֹטָטוּ Thr 4, 15 (MS נְצוּ) dass.
קַטֵּט II *a. Pa.* kleinmachen.
קְטָטָה *h. f.* Zank, Streit.
קִיטֵּי s. קִיטָּה.
קַטִּיָא *a. m. pl.* Gurke (*Cucumus Chate, C. sativus*).
קְטִילְתָּא *a. f., c.* קְטִילַת Ru 1, 17 (Lücke im MS) Tötung.
קַטִּינָא *a. m.* 1. klein, kurz; 2. männl. Personenname.
קַטִּינוּתָא *a. f.* Jugendzeit.
קְטִיפָא *a. m.* abgepflückte Traube.
קְטִיפָה *h. f.* 1. Abpflücken; 2. Überwurf.
קְטִיתָא *a. f.* Stück.
קְטַל *a.* 1. *inf.* מִקְטַל Nu 35, 30 töten; 2. abhauen. *Pa. inf.* קַטָּלָא Ex 17, 3 töten, morden. *Itpe. inf.* אִתְקְטָלָא Ex 21, 15 getötet werden.
קִטְלָא (Lv 20, 9) *a. m.* Tötung, Todesstrafe.
קַטָּלָה, קַטָּלָא *x. f.* (κατέλλα) Halskette.
קַטָּלְוֹן, קַטָּלְיָא *x. m.* (κατάλυσις) Bazar, Chan.
(קַטְלִיאקִי) קַטְלִיזְקֵי? *x. f.* eine Arte Kiste.
קַטְלִית *x. f.* (κοτύλη) Hüftgelenk.

קַטָלְפָּטָא *x.* (κατὰ λεπτά) im Détail.
קַטָלִיקוֹס s. קַתְלִיקוֹס.
קָטַם I *h.* abreissen. *Ni.* abgerissen werden.
קָטַם II *h.* mit Asche verdecken.
קְטַם I *a.* abreissen.
קְטַם II *a.* zu Asche werden.
קִטְמָא (Lv 1, 16) *a. m.* 1. Asche; 2. *pl.* קטמי DtJII 25, 11 l. קַטְנֵי, s. קִטְנָא.
קטמום (jTaan 69a) l. הטמוס, s. טִימוֹס.
קִטְמְנָא *a. m., pl.* קִטְמְנִין Sac 6, 3 aschfarben.
קָטַן *h. Hi.* klein machen.
קָטָן *h. m., f.* קְטַנָּה, *pl.* קְטַנִּים 1. klein; 2. Kind; 3. unmündig (Knabe bis nach vollendetem 13. Jahr, Mädchen bis nach vollend. 12. Jahr); 4. *pl.* Harnröhre.
קִיטוֹן *x. m.* (κοιτών), *pl.* קִיטוֹנִיּוֹת Schlafzimmer, Kammer.
קְטוֹנָא (Ct 3, 4) *x. m.* dass.
קִטְנָא *a. m.* 1. das schwächere Ende; 2. Schweif; 3. בֵּית קִטְנִין Schamglied.
קַטְנוּת *h. f.* 1. Kleinheit; 2. Jugend; 3. Kleingläubigkeit.
קַטְנוּתָא *a. f.* Jugend.
קַטְנְטִין *x. m.* (κτάντης) Mörder.
קוֹטְנִים *h. m. pl.* eine Art Hülsenfrucht.
קִטְנִין *a. m. pl.* Hülsenfrüchte.
קִטְנִית *h. f., pl.* קִטְנִיּוֹת Hülsenfrucht.
קְטִיסִין *x. m. pl.* ?
קְטִסְפָּאָה *a. m.* aus Ktesiphon.
קְטִסְפוֹן Ortsname.
קָטַע *h.* abhauen. *Pu. pt.* verstümmelt, verkürzt.
קְטַע (Thr 1, 10 Ven. 1517) *a.* 1. dass.; 2. verkürzen. *Itpe. ipf.* 3 *pl.* יִתְקַטְעוּן Koh 8, 13 (Ven. 1517 אִתְקַטְעַין) verkürzt werden.
קִטֵּעַ *h. m.* Verstümmelter.
קֶטַע *h. m.* 1. Stück; 2. Abteilung.
קִטְעָא *a. m.* Schnitt.
קַטָּעָא *a. m.* Holzhacker.

קָטַף *h., pt. pass.* kurz abgerissen. *Ni.* kurz abgerissen werden. *Pi.* 1. pflücken; 2. abreissen; 3. um sich greifen (v. Feuer). *Pu. pt.* seiner Fähigkeit beraubt.
קְטַף *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּקְטוֹף Lv 25, 5 pflücken; 2. hinwegreissen. *pt. pass.* seiner Fähigkeit beraubt. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* אִתְקְטִיפַת Jer 48, 25 hinweggerafft werden; 2. hinweggerissen werden.
קֶטַף *h. m.* 1. Balsam; 2. Balsambaum.
קִטְפָא *a. m., ind.* קְטַף Gn 37, 25 dass.
קִטָפָא (Lv 26, 5) *a. m.* Weinlese.
קַטָפְרֵים *x. m.* (καταφερής) abschüssig.
קַטָפְרָס *x. f. pl.* (καταφοράς) Schläge.
קַטָפְרַקְטוֹס *x. m.* (καταφρακτός) bepanzert.
קטיקטון (VajR 15) l. קַטְרִיטוֹן.
קָטַר *h.* dampfen, duften. *Pi. Hi.* räuchern.
קְטַר I *a. Aph. pf. ipf.* יַקְטַר Ex 30, 7 als Dampf aufsteigen lassen.
קְטַר II *a., pf.* 3 *sg. f.* קִטְרַת Gn 38, 28 binden, knüpfen. *Pa. pt. pl. f.* מְקַטְּרָן Ez 46, 22 verbinden.
קִטְרָא I *a. m.* 1. Rauch; 2. Nebel.
קִטְרָא II *a. m.* 1. *pl. c.* קִטְרֵי Jes 7, 18, Verband; 2. *pl. c.* קִטְרֵי Est II 6, 10 Gelenk; 3. Verknüpfung, Verknotung; 4. Knoten.
קִטְרֵב *h. m.* ein Pflock am Joch.
קִטְרְבָא *a. m.* dass.
קַטְרֵג *x.* (κατηγορέω) anklagen. *Pass.* angeklagt werden.
קִטְרֵג *x.* dass.
קטרינון (Midr. Teh 17, 3) l. קַטְדִיקִי.
קִטְרוֹן I Ortsname.
קִטְרוֹן II *h. m.* eine Art Walnuss.
קַטְרִיטוֹן *x. m.* (vgl. κατάῤῥοος) Katarrh, Fluss.
קִטְרָטוֹן *x. m.* (κιτρᾶτον) eine Medizin.
קִטְרוֹן *x. m.* (κεντυρίων) Hauptmann.
קטורין. כל ק' l. כְּלְקְטוּרִין.

קַטְרַקְטוֹן *x. m.* (καταῤῥάκτης) Fallthüre.
קטריקי l. קַטְדִּיקֵי.
קְטַרְתָּא (Lv 16, 13, MS קְטוּרְתָּא) *a. f.*, *c.* קְטוֹרֶת Ex 30, 1 Räucherwerk.
קיא *h. Hi.* speien.
קִיבָה s. קֵבָה.
קִיבְתָא (Dt 18, 3) *a. f.* der rauhe Magen der Wiederkäuer.
קִידָא (Am 6, 10) l. mit MS יְקִידָא.
קִידָה *h. f.* Prosternation.
קִיהָה *h. f.* Schleife.
קִיוּם *h. m.* 1. Erhaltung; 2. Bestätigung.
קִיוּמָא *a. m.* 1. Erhaltung; 2. Bestätigung; 3. *ind.* קִיוּם Nu 30, 11 Gelübde; 4. *ind.* קִיוּם Lv 5, 4 Eid.
קְיוּמְתָא *a. f.* 1. *c.* קְיוּמַת Nu 30, 14 Schwur.
קִיחָה *h. f.* 1. Gebrauch von קח; 2. s. קִידָה.
קִיטָא (Gn 8, 22), קֵיטָא *a. m.* Sommer.
קייטא 1. Tos Sanh V 1 l. קַטָּא, s. קַטָּא II; 2. jTaan 69ᵃ l. קַטָּא, s. קַטָּא I (?); 3. Neg XI 7 l. קִיטָא, s. קִיטָה.
קַיְטָא *a. m.* Feigentrockner.
קִילָא *a. m.* leicht.
קִילוֹנִי *h. m.* Rufer.
קַיָּם *h. m.* 1. beständig; 2. lebend; 3. giltig.
קַיָּמָא *a. m.*, *ind.* קַיָּם Dt 32, 40 1. bestehend, beständig; 2. *pl.* קַיָּמִין Dt 9, 4 lebend. קַיָּם אֲנָא Nu 14, 28 so wahr ich lebe.
קְיָמָא *a. m.* 1. *ind.* קְיָם Gn 9, 13 Abkommen, Vertrag; 2. *ind.* קְיָם Nu 30, 3 Eid; 3. *ind.* קְיָם Gn 28, 20 Gelübde; 4. *pl. d.* קְיָמַיָא Ex 18, 16 Satzung; 5. *pl. c. s.* קְיָמוֹהִי Dt 28, 54 Bund.
קִימָה *h. f.* 1. Aufstehen; 2. Aufstellen.
קיין (bBech 44ᵇ) l. קִיק.
קֵינָאָה (Ri 17, 4) *a. m.* Metallarbeiter, Schmied.
קִינָה *h. f.* Klagelied.
קֵינִי Ortsname.

קיינך (jSanh 27ᵇ) absichtliche Veränderung 'v. קָנְיָךְ, s. קָנְיָא.
קִיסָא *a. m.*, *pl.* קִיסִין Koh 12, 9 Ven. 1517 1. Holz; 2. Baum; 3. Holzstück.
קיסטור l. קְיָסְטוֹר.
קִיסִינָאָה *a. m.* hölzern.
קִיסָם *h. m.* 1. Splitter, Span; 2. Ortsname.
קִיסְמָא *a. m.* Span.
קִיסָמִית *h. f.* dass.
קִיף Beiname einer Person (Wahrsager).
קִיפָה (קְפָה) *h. f.* Bodensatz. S. קִיטָה.
קיץ *h. Pi.* 1. den Sommer zubringen lassen; 2. als Nachkost (für den Altar) verwenden. *Hi.* wecken.
קַיִץ *h. m.* 1. Sommer; 2. Nachkost (für den Altar).
קַיָּץ *h. m.* Feigentrockner.
קִיצָה (קְצָה?) *h. f.*, *pl.* קִיצִין bestimmte Zeit.
קֵיצוֹן *h. m.* sommerlich.
קִיצוּתָא (קְצוּתָא?) *a. f.* 1. bestimmte Zeit; 2. bestimmte Summe.
קִיק I *h. m.* Pelikan.
קִיק II *h. m.* mit langen Hoden.
קִיק III *h. m.* Ricinus (*Ricinus communis*).
קִיקָיוֹן (Jon 4, 6) *h. m.* dass.
קִיקַלְתָּא (Jer 19, 7, MS קִלְקַלְתָּא) *a. f.* Mist, Kot.
קִיר *h. m.* Rand.
קִירָא *a. m.* Pechhändler.
קֵירוּב *h. m.* 1. Nähe; 2. Berührung; 3. Freundlichkeit.
קֵירוּד *h. m.* Striegeln.
קֵירוּי *h. m.* Gebälk, Bedachung.
קִישׁ (קַשׁ, schallnachahmend) vom Klirren einer Münze.
קִישָׁן *h. m.* mit nach innen gekrümmten Beinen behaftet.
קִכְלֵי *x. f.* (κίχλη) Drossel.
קַל *h. m.* 1. leicht. קַל וָחוֹמֶר Schluss *a minori ad majus*; 2. gering; 3. nachlässig behandelt; 4. rasch.
קָלָא *a. m.* Erdscholle.

קָלָא *a. m., c.* קָל Gn 3, 8 1. Stimme; 2. Schall. בְּרַת קָלָא Hall (göttliche Stimme).

קִלָּא *a. m.* Erleichterung.

קולא 1. VajR 15 l. קורא; 2. VajR 37 l. קולב.

קֶלָּא (קִלָּא) *x. f.* (κέλλα), *pl.* קֶלִּין Celle.

קֹלָא *x. m.* (κόλλα) Leim.

קלא. ק׳ פנדר (BerR 50) l. קְלָאפַּנְדַּר.

קְלָא I *a., pt. pl.* קָלַן Nu 21, 6 sengen, verbrennen.

קְלָא II *a., ipf.* יִקְלֵי Dt 25, 3 (MS יֵיקַל) verächtlich werden. *Aph. ipf.* יַקְלֵי Dt 27, 16 verächtlich machen.

קַלָּא *h. m.* Röster (von Ähren).

קְלָאִילָן *x. m.* (κελδῖνον) blauschillernd.

קולב *x. m.* (κολόβιον) eine Art Unterkleid.

קַלְבָּא *a. m.* eine Art Harz.

קולבון *x. m.* (κόλλυβον), *pl.* קולבונות Aufgeld, Agio.

קוּלְבָּן *x. m.* (κολοβός) kurzfüssig.

קַלְבַּנְטְרִין *x. m.* (κραββατάριον) Ruhepolster.

קַלְבּוּס (?) *x. m.* (κολόβιον) eine Art Unterkleid. S. קולב.

קלבסים (PethEch Ar.) l. קַלְרְסִים s. קְלִירוּס.

קְלִיבוּסְת *x. f.* (κωλήπιον ὀστέον) Hüftbein.

קְלִיבַסְתָּא *x. f.* dass.

קְלוּבְקָרִין *x. m.* (κερβικάριον) Polster.

קַלַבְרִיָא Name einer Landschaft (Καλαβρία).

קַלְגַּס *x. m.* (καλιγᾶτος) gemeiner Soldat.

קַלְגְּרִיפוֹן (viell. פְּלַגְרִיפוֹן) *x. m.* (vgl. *pala* u. ἀγρεῖφνα) ein Ofengerät zum Scharren und Anspiessen.

קְלַד *x. Itpa.* eingeschlossen werden.

קלידיקום (Mech Ex 17, 14) l. קְלֵירִכוּם, s. קְלֵירִכִּין.

קָלָה I *h.* sich verunreinigen. *Pi.* dass.

קָלָה II *h.* verbrennen.

קָלָה männl. Personenname.

קְלוֹון *x.* (κελεύων) befehlend.

קְלוּחַ *h. m.* 1. Ausströmung; 2. Strahl.

קְלוּחָא *a. m.* dass.

קוּלְוְיָא (Ez 27, 17). l. קוּלְוְיָא *x. m.* (κόλβια, κόλλυβα) Näschereien.

קלומית l. קְרוּמִית.

קָלוֹן *h. m.* 1. Schande; 2. Unzucht; 3. Bordell.

קְלוֹנִית *h. f.* Bordell.

קִלּוּס *x.. m.* (vgl. καλῶς) 1. Loben, Preisen; 2. Tanzen.

קִלּוּסָא *x. m.* dass.

קְלוֹסִים *x. f.* (κέλευσις) Befehl.

קְלוּעַ (1 K 14, 3) l. mit MS וְלוּעַ, s. וְלוּעָא.

קִלּוּף *h. m.* Abgeschältes, Rinde.

קִלּוּפָא *a. m., c.* קִלּוּף Gn 30, 37 Abschälen.

קַלּוּת *h. f.* ק׳ ראש Leichtsinn.

קַלּוּתָא *a. f.* Geringschätzung.

קָלַח *h.* 1. sich ergiessen; 2. giessen. *Pi.* 1. giessen, ergiessen; 2. sich ergiessen, herbeiströmen.

קְלַח *a. Pa.* abwerfen.

קֶלַח *h. m.* 1. Strahl; 2. *pl.* קְלָחִים, קְלָחוֹת Stengel (eines Krauts).

קִלְחָא *a. m.* Stengel.

קאלוחסין (SchemR 43) l. קָאלִפְרָסִין *x.* (καλὴ πρᾶσις) Verkauf unter Garantie.

קַלַּחַת *h. f.* Kessel.

קָלַט *h.* 1. annehmen, einziehen. *pt. pass.* קָלוּט eingezogen, d. h. ohne Auswüchse (Klauen). 2. auffangen; 3. (einen Mörder) in die Freistadt aufnehmen; 4. angehen (vom Pfropfreis).

קְלַט *a.* 1. annehmen; 2. einziehen; 3. in die Freistadt aufnehmen. *Itpe.* eingesaugt werden.

קְלָטָא *a. m.* Annahme.

קולוטוס *x. m.* (κηλήτης) mit Hodenbruch behaftet.

קַלְטוֹר *x. m.* (κουράτωρ) ein Hofbeamter.

קַלְפִּירָה (jMeg 73ᵈ) *x. m.* (κλιντήρ) Lehnsitz.

קְלִי *a.* 1. ein wenig; 2. קְלִי קְלִי langsam.

קָלִי *h. m.* 1. Rösten; 2. *pl.* קְלָיוֹת geröstetes Getreide.

קְלִיָא (2 S 17, 28) I *a. m., c.* קְלִי Lv 23, 14 geröstetes Getreide.

קַלְיָא, קָלְיָא II *a. m.* 1. vegetabilisches Laugensalz (Alkali); 2. Salzpflanze.

קַלְיָא (Nu 21, 8) III *a. m.* giftige Otter.

קְלֵיאוֹפַטְרָא weibl. Personenname (Κλεοπάτρα).

קְלִיטָה *h. m.* Eingesogenes, Verschlungenes.

קְלִיל *a.* 1. ein wenig; 2. Jo 4, 4 in kurzer Zeit. קְלִיל קְלִיל allmählich.

קְלִילָא *a. m.* 1. leicht; 2. *ind. f.* קְלִילָא Jer 2, 23 rasch; 3. *ind.* קְלִיל Nu 21, 5 gering.

קְלִילוּתָא *a. f.* 1. Wenigkeit; 2. *ind.* קְלִילוּ Sac 5, 7 Leichtigkeit, Schnelligkeit.

קְלִין *x. m.* (χέλειον) Schildkrötenschale.

קוֹלְיָס I *x. m.* (κολιός) Grünspecht.

קוֹלְיָס II *x. m.* (κολίας) eine Art Thunfisch.

קְלִיעָה *h. f.* Geflecht.

קְלִיעֲתָא *a. f.* 1. dass.; 2. *pl.* קְלִיעָן 1 K 6, 29 (Ausg. Ven. 1517 קְלִיעָן) Verzierung (Skulptur).

קְלִיפָא *a. m.* 1. Schale; 2. Grind, Schorf.

קְלִיפָה *h. f.* 1. Abschälen; 2. Schale, Haut; 3. *pl.* קְלִיפִין Schuppe.

קְלִית *h. f.* Krug.

קְלִית *x. f.* [illegible] Hüftknochen.

קַל *h.* [illegible] es ist mir leicht ([illegible] für: es ist mir schwer). *Pi.* [illegible] *Hi.* 1. leicht machen; 2. [illegible] leichtfertig sein. *Hitp.* [illegible] werden. *Pilp.* verderben. [illegible] 1. verdorben werden; 2. sich verunreinigen.

[illegible] *a.* 1. *pf.* 1 *sg.* קְלִית Gn 16, 5, *ipf.* יֵיקַל Dt 25, 3 gering sein; 2. *pf.* 3 *pl.* קְלוֹ Gn 8, 8 abnehmen. *Pa.* 1. erleichtern; 2. eilen. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תַּקֵּיל Ex 22, 27 (MS תְּקֵיל) geringschätzen, schmähen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יְקִלּוּן Ex 18, 22 erleichtern. *Itpe. pf.* אִתְּקֵל Thr 1, 14 (MS אִתְּקְלִי *Ittaph.* v. קְלָא) verringert werden. *Palp.* 1. *pt.* מְקַלְקֵיל Ex 23, 8 verderben; 2. verunreinigen. *Itpalp. pf.* 3 *sg. f.* אִתְקַלְקְלַת Jer 49, 7 verdorben werden.

קולל l. קוֹלָר.

קְלַל *h. m.* Krug.

קְלָלָא *a. m.* dass.

קְלָלָה *h. f.* Fluch.

קְלַם *a.* abschneiden.

קלמוס s. קוּלְמוּס.

קוּלְמוּמְסָיָא (Jes 3, 20) *x. m. pl.* (καλαμίς?) eine Putzsache der Frauen.

קַלְמִין *x. m.* (καλάμιον) Rohr.

קאלמין (BerR 50) l. קַלְמִין *x. m.* (χλαμύδιον) Amtsmantel.

קַלְמַנְטְרִין *x. m.* (κραββατάριον) Ruhebett.

קוּלְמוֹס *x. m.* (κάλαμος) 1. Rohr; 2. Schreibrohr, Feder.

קוּלְמוֹסָא *x. m., ind.* קַלְמַס Ri 5, 14 dass.

קַלְמָרִין *x. m.* (καλαμάριον) Schreibzeug.

קַלְמְתָא (Ex 8, 12) *a. f., pl.* קַלְמִין Läuse.

קָלוֹן *x. m.* (καλόν) schön.

קלון. ק׳ אַבָּא männl. Personenname.

קִילוֹן *x. m.* (κήλων) eine Schöpfvorrichtung.

קְלָנָא *a. m.* 1. Dt 22, 1 Schändlichkeit, Schande; 2. *c. s.* קְלָנַהּ Lv 20, 18 Scham, Blösse.

קַלְנְבוֹ Ortsname.

קַלַנְדָּא, קַלֶנְדָּס *x. m.* (Καλάνδαι) Kalenden.

קְלָנְיָא *x. f.* (κολωνία) 1. Kolonie; 2. frei (?).

קַלְנִין, קְלָאנִין *x. m. pl.* (vgl. κολωνία) Schaaren, Haufen (?).

קַלְנִיתָא *a. f.* eine Vogelart.

קְלוֹנִימוֹס männl. Personenname (Καλώνυμος).

קְלֵינִינְפֵי (falsch קלונינפי) *x. f.* (καλὴ νύμφη) schöne Braut.

קְלָנְתְּיָא (falsch **קלוניתא**) *x. f.* (Κορίνθιος) korinthisch.

קָאלוּם *x.* (καλῶς) schön.

קָלַס *x.* (vgl. καλῶς) *Pi.* 1. loben, preisen; 2. tanzen. *Hitp.* gelobt werden.

קְלַס *x. Pa.* 1. *pt.* מְקַלֵּס Ct 4, 7 Ven. 1525 preisen; 2. tanzen.

קוּלָס *x. m.* (κορύς?), *pl.* קוּלְסִין, קוּלְסוֹת 1. Helm; 2. helmartige Kopfbedeckung.

קָלַס *x.* (κορύσσω) *Pu. pt.* מְקֻלָּס behelmt (von besonderer Zurüstung eines Spiessbratens).

קִילוּס männl. Personenname.

קוּלוּס *x. m.* (vgl. κωλική) Kolik.

קוּלָס *x. m.* (καυλός) Kohl.

קוּלְסָא I *x. m.* (vgl. καυλός) Kohlhändler.

קוּלְסָא II *x. m.* (κορύς) 1. *ind.* קוּלַס 1 S 17, 5 Ven. 1517, *pl.* קוּלְסִין Ez 38, 5 Soc 59 Helm; 2. helmartige Kopfbedeckung.

קְלָסְטִנָרָא, **קְלָסְטִנָרִי** *x. m.* (*quaestionarius*) Scharfrichter.

קלסטר s. קְרַסְטָל.

קְלַסְטִיר *x. m.* (χαρακτήρ) Gesichtszüge, Antlitz.

קְלוּסְטְרָא *x. m.* (κλεῖστρον) Verschluss.

קְלָסְטְנָרָא s. קְלָסְטִנָרָא.

קְלִיסְיָא Ortsname.

קלסים (EchR Peth) l. קְלִירְסִים, s. קְלִירוּס.

קוּלְסִיתָא *x. f.* (vgl. κορύς) helmartige Kopfbedeckung.

קלוסנטר s. קוּסְטְנָר.

קְלוּסְקָא, **קְלוּסְקִין** *x. f.* (κόλλιξ) 1. eine Art Brot; 2. Olivenmasse.

קְלוֹסְקוֹם *x. m.* (γλωσσόκομον) Kasten.

קלסריקין l. קוּסְטְנָר.

קָלַע *h.* flechten. *Pi.* 1. dass.; 2. schleudern.

קְלַע *a.* flechten. *Aph. pf. c. s.* אַקְלְעָא 1 S 17, 49 Ven. 1517 schleudern. *Itpe.* eintreffen.

קֶלַע *h. m.* 1. Segel; 2. Vorhang; 3. ideelle Grenze des heiligen Bezirks im Tempel; 4. Schleuder; 5. Zelle.

קַלְעָא *a. m.* 1. *ind.* קְלַע Jes 33, 23 Segel; 2. *d.* קַלְעָא Ri 20, 16, 1 S 17, 50 Schleuder; 3. Zelle, Gemach.

קַלָּעָא *a. m.*, *pl. d.* קַלָּעַיָּא 2 K 3, 25 Schleuderer.

קְלָעִילִין *h. m. pl.* eine Hülsenfrucht.

קָלַף *h.* abschälen. *Pi.* dass. *Ni.* 1. abgeschält werden; 2. abgelöst werden.

קְלַף *a.* dass. *Pa. pf.* קַלֵּיף Gn 30, 37, *pt. pass.* מְקַלַּף Jo 1, 7 dass. *Itpe.* abgezogen werden.

קְלָף *h. m.* eine Art Pergament (die Haarseite des gespaltenen Leders).

קְלִפָּא, **קְלָפָּא** *a. m.* 1. *pl.* קְלָפִין Gn 30, 37 Schale; 2. *pl.* קַלְפִין Lv 11, 9 Schuppe; 3. Schorf.

קְלָפָא *a. m.* Pergamentblatt.

קוּלְפָא *x. m.* (vgl. κόλαφος) 1. Werkzeug zum Schlagen; 2. Schlag.

קְלוֹפַּטְרָא weibl. Personenname (Κλεοπάτρα).

קַלְפֵּי *x. f.* (κάλπη), *pl.* קַלְפִּיּוֹת Urne.

קְלָפִיתָא *a. f.* Grind, Schorf.

קְלִפוֹנָא *x. m.* (καλλίφωνον) ein Instrument.

קְלָאפַנְדִּר, **קְלַפַנְדִּר** männl. Personenname (σκολοπένδρα, Tausendfuss).

קְלוּפְסִין *x. m. pl.* (κολυμβάς) Speiseoliven.

קְלַצְטוֹנִירִי s. קְלָסְטִנָרִי.

קְלַק *a.* werfen. *Pa.* dass.

קִלְקָאָה *x. m.* (vgl. Κιλικία) Cilicier.

קִלְקוּל *h. m.* 1. Verderbnis; 2. Verdorbenes.

קִלְקוּלָא *a. m.* 1. Verderbnis; 2. Verdorbenheit.

קִלְקִי I *x. m.* 1. (vgl. Κιλικία) Cilicier; 2. (κιλίκιον) Ziegenhaarstoff.

קִלְקִי II *x. m.* (κίκινος, *cincinnus*) gekräuseltes Haar.

קִילִיקְיָא *x. f.* Cilicien (Κιλικία).

קִלְקֵל s. קָלַל.

קַלְקֵל s. קְלַל.

קִלְקְלָא s. קַנְקְלָא.

קַלְטֵירָה (jMeg 73[d]) *x. m.* (κλιντήρ) Lehnsitz.
קַלִּי *a.* 1. ein wenig; 2. קַלִּי קַלִּי langsam.
קָלִי *h. m.* 1. Rösten; 2. *pl.* קָלְיוֹת geröstetes Getreide.
קַלְיָא (2 S 17, 28) I *a. m.*, *c.* קְלִי Lv 23, 14 geröstetes Getreide.
קַלְיָא, קִלְיָא II *a. m.* 1. vegetabilisches Laugensalz (Alkali); 2. Salzpflanze.
קַלְיָא (Nu 21, 8) III *a. m.* giftige Otter.
קְלֵיאוֹפַּטְרָא weibl. Personenname (Κλεοπάτρα).
קְלִיט *h. m.* Eingesogenes, Verschlungenes.
קְלִיל *a.* 1. ein wenig; 2. Jo 4, 4 in kurzer Zeit. קְלִיל קְלִיל allmählich.
קְלִילָא *a. m.* 1. leicht; 2. *ind. f.* קְלִילָא Jer 2, 23 rasch; 3. *ind.* קְלִיל Nu 21, 5 gering.
קְלִילוּתָא *a. f.* 1. Wenigkeit; 2. *ind.* קְלִילוּ Sac 5, 7 Leichtigkeit, Schnelligkeit.
קְלִין *x. m.* (χέλειον) Schildkrötenschale.
קוֹלְיָס I *x. m.* (κολιός) Grünspecht.
קוֹלְיָס II *x. m.* (κολίας) eine Art Thunfisch.
קְלִיעָה *h. f.* Geflecht.
קְלִיעֲתָא *a. f.* 1. dass.; 2. *pl.* קְלִיעָן 1 K 6, 29 (Ausg. Ven. 1517 קְלִיעָן) Verzierung (Skulptur).
קְלִיפָּא *a. m.* 1. Schale; 2. Grind, Schorf.
קְלִיפָּה *h. f.* 1. Abschälen; 2. Schale, Haut; 3. *pl.* קְלִיפִּין Schuppe.
קְלִית *h. f.* Krug.
קוֹלִית *x. f.* (κωλῆ) Hüftknochen.
קָלַל *h.* קַלֵּנִי, קְלֵינִי? es ist mir leicht (euphemist. für: es ist mir schwer). *Pi.* fluchen. *Hi.* 1. leicht machen; 2. הֵיקֵל רֹאשׁוֹ leichtfertig sein. *Hitp.* verflucht werden. *Pilp.* verderben. *Hitpalp.* 1. verdorben werden; 2. sich verunreinigen.
קְלַל *a.* 1. *pf.* 1 *sg.* קַלִּית Gn 16, 5, *ipf.* יֵיקַל Dt 25, 3 gering sein; 2. *pf.* 3 *pl.* קַלּוּ Gn 8, 8 abnehmen. *Pa.* 1. erleichtern; 2. eilen. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תַּקֵּיל Ex 22, 27 (MS תְּקִיל) geringschätzen, schmähen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יֵיקְלוּן Ex 18, 22 erleichtern. *Itpe. pf.* אִתְּקַל Thr 1, 14 (MS אִתַּקְלִי *Ittaph.* v. קְלָא) verringert werden. *Palp.* 1. *pt.* מְקַלְקֵיל Ex 23, 8 verderben; 2. verunreinigen. *Itpalp. pf.* 3 *sg. f.* אִתְקַלְקְלַת Jer 49, 7 verdorben werden.
קולל 1. קוֹלָר.
קָלָל *h. m.* Krug.
קְלָלָא *a. m.* dass.
קְלָלָה *h. f.* Fluch.
קְלַם *a.* abschneiden.
קולמוּ s. קוּלְמוֹס.
קוֹלְמַוְמְסַיָּא (Jes 3, 20) *x. m. pl.* (καλαμίς?) eine Putzsache der Frauen.
קַלְמִין *x. m.* (καλάμιον) Rohr.
קאלמין (BerR 50) l. קַלְמִין *x. m.* (χλαμύδιον) Amtsmantel.
קַלְמַנְמְּרִין *x. m.* (κραββατάριον) Ruhebett.
קוּלְמוֹס *x. m.* (κάλαμος) 1. Rohr; 2. Schreibrohr, Feder.
קוּלְמוֹסָא *x. m.*, *ind.* קַלְמַס Ri 5, 14 dass.
קַלְמָרִין *x. m.* (καλαμάριον) Schreibzeug.
קַלְמְתָא (Ex 8, 12) *a. f.*, *pl.* קַלְמִין Läuse.
קְלוֹן *x. m.* (καλόν) schön.
קוֹלוֹן. ק' אַבָּא männl. Personenname.
קִילוֹן *x. m.* (κήλων) eine Schöpfvorrichtung.
קְלָנָא *a. m.* 1. Dt 22, 1 Schändlichkeit, Schande; 2. *c. s.* קְלָנַהּ Lv 20, 18 Scham, Blösse.
קַלְנְבוֹ Ortsname.
קַלְנְדַס, קַלְנְדָּא *x. m.* (Καλάνδαι) Kalenden.
קַלְנְיָא *x. f.* (κολωνία) 1. Kolonie; 2. frei (?).
קְלָאנִין, קְלָנִין *x. m. pl.* (vgl. κολωνία) Schaaren, Haufen (?).
קַלְנִיתָא *a. f.* eine Vogelart.
קְלוֹנִימוֹס männl. Personenname (Καλώνυμος).
קְלֵינִינְפֵּי (falsch קלונינפי) *x. f.* (καλὴ νύμφη) schöne Braut.

קְלַנְתְּיָא (falsch קלוניתא) *x. f.* (Κορίνθιος) korinthisch.
קָאלוֹם *x.* (καλῶς) schön.
קָלַס *x.* (vgl. καλῶς) *Pi.* 1. loben, preisen; 2. tanzen. *Hitp.* gelobt werden.
קְלַס *x. Pa.* 1. *pt.* מְקַלֵּס Ct 4, 7 Ven. 1525 preisen; 2. tanzen.
קוּלָס *x. m.* (κορύς?), *pl.* קוּלְסִין, קוּלְסוֹת 1. Helm; 2. helmartige Kopfbedeckung.
קָלַס *x.* (κορύσσω) *Pu. pt.* מְקֻלָּס behelmt (von besonderer Zurüstung eines Spiessbratens).
קִילוֹס männl. Personenname.
קוּלוֹס *x. m.* (vgl. κωλική) Kolik.
קוּלָס *x. m.* (καυλός) Kohl.
קוּלְסָא I *x. m.* (vgl. καυλός) Kohlhändler.
קוּלְסָא II *x. m.* (κορύς) 1. *ind.* קוּלַס 1 S 17, 5 Ven. 1517, *pl.* קוּלְסִין Ez 38, 5 Soc 59 Helm; 2. helmartige Kopfbedeckung.
קְלַסְטְנְרָא, קְלַסְטְנְרִי *x. m.* (*quaestionarius*) Scharfrichter.
קלסטר s. קְרַסְטַל.
קְלַסְטִיר *x. m.* (χαρακτήρ) Gesichtszüge, Antlitz.
קְלוּסְטְרָא *x. m.* (κλεῖστρον) Verschluss.
קְלַסְטְרָא s. קְלַסְטְנְרָא.
קְלִיסְיָא Ortsname.
קלסים (EchR Peth) l. קְלִירְסִים, s. קְלִירוֹס.
קוּלְסִיתָא *x. f.* (vgl. κορύς) helmartige Kopfbedeckung.
קלוסנטר s. קוּסְטְנְר.
קְלוּסְקָא, קְלוּסְקִין *x. f.* (κόλλιξ) 1. eine Art Brot; 2. Olivenmasse.
קְלוּסְקוֹם *x. m.* (γλωσσόκομον) Kasten.
קלסריקין l. קוּסְטְנְר.
קָלַע *h.* flechten. *Pi.* 1. dass.; 2. schleudern.
קְלַע *a.* flechten. *Aph. pf. c. s.* אַקְלְעָא 1 S 17, 49 Ven. 1517 schleudern. *Itpe.* eintreffen.
קֶלַע *h. m.* 1. Segel; 2. Vorhang; 3. ideelle Grenze des heiligen Bezirks im Tempel; 4. Schleuder; 5. Zelle.
קַלְעָא *a. m.* 1. *ind.* קְלַע Jes 33, 23 Segel; 2. *d.* קַלְעָא Ri 20, 16, 1 S 17, 50 Schleuder; 3. Zelle, Gemach.
קַלָּעָא *a. m., pl. d.* קַלָּעַיָּא 2 K 3, 25 Schleuderer.
קְלַעְלִין *h. m. pl.* eine Hülsenfrucht.
קָלַף *h.* abschälen. *Pi.* dass. *Ni.* 1. abgeschält werden; 2. abgelöst werden.
קְלַף *a.* dass. *Pa. pf.* קַלִּיף Gn 30, 37, *pt. pass.* מְקַלַּף Jo 1, 7 dass. *Itpe.* abgezogen werden.
קְלָף *h. m.* eine Art Pergament (die Haarseite des gespaltenen Leders).
קְלִפָּא, קַלְפָּא *a. m.* 1. *pl.* קַלְפִּין Gn 30, 37 Schale; 2. *pl.* קַלְפִּין Lv 11, 9 Schuppe; 3. Schorf.
קְלָפָא *a. m.* Pergamentblatt.
קוּלְפָא *x. m.* (vgl. κόλαφος) 1. Werkzeug zum Schlagen; 2. Schlag.
קְלוֹפַטְרָא weibl. Personenname (Κλεοπάτρα).
קַלְפֵּי *x. f.* (κάλπη), *pl.* קַלְפִּיוֹת Urne.
קַלְפִּיתָא *a. f.* Grind, Schorf.
קַלְפוֹנָא *x. m.* (καλλίφωνον) ein Instrument.
קְלָאפַנְדַּר, קְלַפַּנְדַּר männl. Personenname (σκολοπένδρα, Tausendfuss).
קְלוּפְסִין *x. m. pl.* (κολυμβάς) Speiseoliven.
קלצטונירי s. קְלַסְטְנְרִי.
קְלַק *a.* werfen. *Pa.* dass.
קִלְקָאָה *x. m.* (vgl. Κιλικία) Cilicier.
קִלְקוּל *h. m.* 1. Verderbnis; 2. Verdorbenes.
קִלְקוּלָא *a. m.* 1. Verderbnis; 2. Verdorbenheit.
קִלְקִי I *x. m.* 1. (vgl. Κιλικία) Cilicier; 2. (κιλίκιον) Ziegenhaarstoff.
קִלְקִי II *x. m.* (κίκινος, *cincinnus*) gekräuseltes Haar.
קִילִיקְיָא *x. f.* Cilicien (Κιλικία).
קִלְקֵל s. קָלַל.
קַלְקַל s. קְלַל.
קַלְקְלָא s. קַנְקְלָא.

קַלְטִירָה (jMeg 73d) x. m. (κλιντήρ) Lehnsitz.

קַלִּי a. 1. ein wenig; 2. קַלִּי קַלִּי langsam.

קָלִי h. m. 1. Rösten; 2. pl. קְלָיוֹת geröstetes Getreide.

קַלְיָא (2 S 17, 28) I a. m., c. קָלִי Lv 23, 14 geröstetes Getreide.

קַלְיָא, קָלְיָא II a. m. 1. vegetabilisches Laugensalz (Alkali); 2. Salzpflanze.

קַלְיָא (Nu 21, 8) III a. m. giftige Otter.

קְלֵיאוֹפַטְרָא weibl. Personenname (Κλεοπάτρα).

קְלִיט h. m. Eingesogenes, Verschlungenes.

קְלִיל a. 1. ein wenig; 2. Jo 4, 4 in kurzer Zeit. קְלִיל קְלִיל allmählich.

קְלִילָא a. m. 1. leicht; 2. ind. f. קְלִילָא Jer 2, 23 rasch; 3. ind. קְלִיל Nu 21, 5 gering.

קְלִילוּתָא a. f. 1. Wenigkeit; 2. ind. קְלִילָה Sac 5, 7 Leichtigkeit, Schnelligkeit.

קְלֵין x. m. (χέλειον) Schildkrötenschale.

קוֹלְיָס I x. m. (κολιός) Grünspecht.

קוֹלְיָס II x. m. (κολίας) eine Art Thunfisch.

קְלִיעָה h. f. Geflecht.

קְלִיעֲתָא a. f. 1. dass.; 2. pl. קְלִיעָן 1 K 6, 29 (Ausg. Ven. 1517 קְלִיעָן) Verzierung (Skulptur).

קְלִיפָא a. m. 1. Schale; 2. Grind, Schorf.

קְלִיפָּה h. f. 1. Abschälen; 2. Schale, Haut; 3. pl. קְלִיפִּין Schuppe.

קְלִית h. f. Krug.

קוֹלִית x. f. (κωλῆ) Hüftknochen.

קלל h. קַלַּנִי, קִלֵּנִי? es ist mir leic… es ist mir schw… (euphemist. für: … Pi. fluchen. Hi. 1. leicht mach… 2. הֵיקַל ראשו leichtfertig sein. … verflucht werden. Pilp. verd… Hitpalp. 1. verdorben werden; 2. … verunreinigen.

קלל a. 1. pf. 1 sg. קַלִּית Gn 16, … gering sein; 2. pf. … יֵיקַל Dt 25, 3 … Gn 8, 8 abnehmen. Pa. 1. …

2. eilen. … Ex 22, 27 … schmähen; 2. … erleichtern. … (MS אַקְלֵי … werden. Pa… verderben; … pf. 3 sg. … dorben we…

קולל 1. …

קלל h. m. …

קללא a. …

קללה h. f. …

קלם a. …

קלמון …

קלמוספיא … eine Po…

קלמין …

קאלמין …

קלמום … 2. …

קְנָא II *a.* *m.*, *c. s.* קִנֵּיהּ Dt 32, 11 Vogelnest, Bienenstock.

קִנֵּא *h.* *Pi.* 1. eifersüchtig machen; 2. Eifersucht zeigen. *Hitp.* eifersüchtig sein, beneiden.

קְנָא I *a.*, *pt.* קָנְאָה Est II 2, 19 (nicht MS) eifersüchtig sein. *Pa.* 1. *ipf.* יְקַנֵּי Nu 5, 14 dass.; 2. *pf.* קַנִּי Nu 25, 11 eifern. *Aph.* *pf.* 3 *pl.* אַקְנִיאוּ Dt 32, 16 Eifersucht erregen. *Itpa.* eifersüchtig werden.

קְנָא (Gn 47, 22) II *a.* erwerben, kaufen. *Aph.* 1. in Besitz geben; 2. *pf.* *c. s.* אַקְנְיַנִי Sac 13, 5 als Sklaven erwerben.

קַנָּא *h.* *m.* 1. eifervoll; 2. Eiferer (Zelot).

קַנָּאָה *a.* *m.*, *ind.* קַנָּא Dt 4, 24, קַנָּי dass.

קִנְאָה *h.* *f.* Eifersucht, Neid.

קַנְאָנָא *a.* *m.* eifervoll.

קִנְאָתָא (Nu 5, 15) *a.* *f.* 1. Eifersucht; 2. Eifer.

קִנֵּב *h.* *Pi.* abreissen, abschneiden.

קַנֵּב *a.* *Pa.* dass.

קנביטון l. קוּבִיטוֹן.

קונבי l. קוּנְבֵי.

קַנְבּוֹס, קַנְבָּס *x.* *m.* (κάνναβις) Hanf.

קְנוּבְקָאוֹת *x.* *f.* *pl.* ein Gebäck.

קִינֵיגִי *x.* *m.* (κυνηγός) Jäger.

קִינֵיגְיָא (Est II 1, 2, nicht MS) *x.* *f.* (κυνηγία) Jagd.

קִינֵיגִין *x.* *m.* (κυνήγιον) dass.

קוֹנְדָּא *x.* *m.* (κονδός) kurz.

קוֹנְדִּיטוֹן *x.* *m.* (κονδῖτον) Würzwein.

קַנְדִּי Zauberwort.

קַנְדֵּילָא *x.* *m.* (κανδῆλα) Kerze.

קוֹנְדָּס *x.* *m.* (κοντός) Stange.

קנדקי (Est II 1, 14, MS הַנְדְּקֵי) l. הִנְדְּקֵי.

קונדיריקן l. קוֹרְדִּיקָן.

קָנָה *h.* 1. erwerben, kaufen; 2. verpflichten. *Ni.* erworben werden, gekauft werden. *Hi.* in Besitz geben.

קָנֶה *h.* *m.* 1. Rohr; 2. Stengel; 3. Stange, Röhre; 4. Luftröhre; 5. Saum.

קַלְקָלָה *h. f.* 1. Verderbnis, Sünde; 2. Niedergang; 3. Notzüchtigung.
קְלוּקְלִין s. קִנְקְלִין.
קַלְקַלְתָּא *a. f.* 1. Jer 19, 2 Mist; 2. MidrTeh 75, 4 l. קַנְקַנְתָּא.
קַלְקַנְתּוֹס *x. m.* (χάλκανθος) Kupfervitriolwasser.
קוּלְקָס *x. m.* (κολοκασία) die aegyptische Bohne (*Colocasia antiquorum*).
קְלוֹקְרִין *x. m.* (κερβικάριον) Polster.
קוֹלָר, קוֹלָרִין (Ez 19, 9, MS קוּלָרִין) *x. m.* (κολλάριον) 1. Halseisen, Kette; 2. Trupp.
קִלּוֹר, קִלּוֹרִין *x. m.* (κολλύριον) 1. Augensalbe; 2. eine Art Brot.
קִלָּרִין, קְלוּרִין *x. m.* (κελλάριον) Vorratskammer.
קְלָרְהֵ Ortsname (Καλλιῤῥόη).
קְלוּרִית *x. f.* (κολλύριον) 1. Augensalbe; 2. eine Art Brot.
קְלוּרִיתָא *a. f.* Augensalbe.
קְלֵירוֹס *x. m.* (κλῆρος) Los.
קְלַשׁ *a., pt. pass.* קְלִישׁ 1. dünn; 2. schwach, dürftig. *Pa. Aph.* 1. dünn machen; 2. schwächen. *Itpe.* dürftig werden.
קְלָשָׁא *a. m.* Dünnes.
קְלָשׁוּנָא *a. m., pl.* קְלָשׁוּנִין Koh 12, 11 zugespitztes Eisen.
קָלַת *x. m.* (κάλαθος) der konkave Stein der Eselmühle.
קַלְתָּא *a. f.* Leichtes.
קוּלְתָּא *a. f., c. s.* קוּלְתָּהּ Gn 24, 45, *pl.* קוּלִין 2 K 12, 14, קוּלָן 2 S 17, 28 Krug.
קַלְתָּה *x. f.* (κάλαθος) Korb.
קַלְתּוּת *x. f.* (κάλαθος) Herdeinfassung.
קַמָּא. מָאי דִּק׳ was liegt da vor? S. קַמֵּי.
קוּמָא *x. m.* (κόμμι) Gummi.
קוּמָא *x. m.* (κόμης) ein Hofbeamter.
קַמָּאָה *a. m., f. d.* קַמַּיְתָא Est II 1, 8 (MS קַמַּיְתָא) erster.
קַמָּאָה *a. m.* ein wenig.
קְמוּאֵל Name eines Engels.
קָמוֹס *h. m.* eine Pflanze.

קְמוּרָא *a. m.* Gürtel.
קָמַז *h. Ni.* 1. sich zusammenziehen; 2. sich hineinziehen.
קֶמַח *h. m.* 1. Mehl; 2. Weinkahm.
קְמַח *a.* mit Mehl bestreichen. *Aph.* zu Mehl machen.
קִמְחָא (Gn 18, 6) *a. m., c.* קְמַח Nu 5, 15 Mehl.
קְמְחוּנְיָא Ortsname.
קִמְחִית weibl. Personenname.
קָמַט *h.* 1. zusammenlegen; 2. fesseln. *Pu.* 1. sich drängen; 2. zusammengelegt sein.
קְמַט *a.* 1. zusammenziehen, zurückhalten. *pt. pass.* קְמִיט hartleibig; 2. fesseln. *Pa.* zusammenziehen.
קֶמֶט *h. m.* Falte, Runzel.
קָמֵט *h. m.* 1. dass.; 2. Vertiefung.
קָמְטוֹן *x. m.* (*comes*) ein Beamter.
קוֹמִיטָטוֹן *x. m.* (κομιτᾶτον) Hofstaat.
קומטומרוסין l. קוֹמֶנְטָרִיסִין.
קַמְטְרָא *x. m.* (κάμπτρα), *pl. d.* קַמְטְרַיָּא 2 K 10, 22 (MS קִמְטְרַיָּא) Truhe.
קַמְטְרָיָא *x. m.* Kistenverfertiger.
קַמֵּי, קֳמֵי *a.* vor. מֵאִתְמָלֵי וּמִדְּקַמּוֹהִי Gn 31, 6 mit gestern und vorgestern.
קוֹמֵי *x. f.* (κόμη) Haupthaar.
קוֹמְיָאטוֹן *x. m.* (κομμεᾶτον) Beurlaubung.
קָמֵיעַ *h. m.* Amulet.
קְמֵיעָא *x. m.* dass.
קְמִיצָה *h. f.* 1. Nehmen mit den drei Mittelfingern; 2. der vierte Finger.
קִימוֹלְיָא *x. f.* (κιμωλία) eine weisse Thonart.
קִימֶלְיָא *x. m. pl.* (κειμήλια) Kleinodien.
קָמִין *x. m.* (κάμινος) Ofen.
קוֹמֶנְטָרִיסִין *x. m. pl.* (κομενταρήσιος) Archivar.
קוֹמֶנְטָרִיסִין *x. m. pl.* (κομεντάριος) Anklageprotokoll.
קִימוֹנְיָא *x. f.* (*Gemoniae*, sc. *scalae*) Örtlichkeit in Rom, wohin die Leichen Hingerichteter geschleift wurden.
קוֹמִים *x. m.* (κόμης) ein Hofbeamter.

קוּמוֹס *x. m.* (κόμμι) Gummi.
קָמַע *h.* anbinden.
קְמָעָא *a.* ein wenig. קְמָעָא קְמָעָא 1. allmählich, nach und nach; 2. langsam.
קַמְפוֹן, קַמְפּוֹן *x. m.* (κάμπος) öffentlicher Platz, Spielplatz.
קוֹמְפְּרוֹמִסִּין *x. m. pl.* (*compromissa*) Verabredung.
קָמַץ *h.* mit den Mittelfingern abnehmen. *Hi.* dass. *Ni.* (auf diese Weise) abgenommen werden. *Pi.* 1. abnehmen; 2. aufklauben; 3. zusammenscharren.
קְמַץ *a.* 1. *ipf.* יִקְמוֹץ Lv 2, 2 mit den Mittelfingern abnehmen; 2. schliessen (vom Auge).
קֻמְצָא *a. m.* 1. *c. s.* קֻמְצֵיהּ Lv 2, 2 eine Hand voll.
קוּמְצָא (2 S 18, 17, MS כּוּמְצָא) *a. m.* Grube.
קַמְצָא, קַמְצָא *a. m.* 1. *pl.* קַמְצִין Nu 13, 34 Heuschrecke; 2. männl. Personenname.
קָמְצוּץ *h. m.* zusammengepresst.
קַמְצָן *h. m.* habgierig.
קִמְצָר männl. Personenname.
קֻמְקוּם, קֻמְקְמוֹס *x. m.* (κουκκούμιον) Kessel.
קֻמְקְמָא, קֻמְקְמוּסָא *x. m., pl.* קֻמְקְמֵי Est II 1, 2 (MS מְקוּקַם) dass.
קַמְקְמָא *a. m.* eine Schlangenart.
קָמַר *x.* (vgl. καμάριον) wölben.
קְמַר *a. Pa. pf.* 3 *pl.* קַמָּרוּ Thr 2, 10 (nicht MS) gürten.
קַמְרוּטוֹן, קַמְרוּטָא (falsch קמרסטא) *x. m.* (καμαρωτόν) Gewölbtes.
קַמְרוֹן *x. m.* (καμάριον) Wölbung.
קָמְתָא *a. f.* 1. *ind.* קָמָא Ex 22, 5 stehendes Getreide; 2. *ind.* קָמָא Gn 28, 18 Standsäule; 2. männl. Glied.
קֵן *h. m.* 1. Nest; 2. Taubenpaar; 3. Kammer. *pl.* קִנִּים Name eines Mischnatraktats.
קוּנָא *x. f.* (κῶνος) Kegel.
קִנָּא I *a. m.* Geräusch.
קִנָּא II *a. m., c. s.* קִנֵּיהּ Dt 32, 11 Vogelnest, Bienenstock.
קָנָא *h. Pi.* 1. eifersüchtig machen; 2. Eifersucht zeigen. *Hitp.* eifersüchtig sein, beneiden.
קְנָא I *a., pt.* קָנְאָה Est II 2, 19 (nicht MS) eifersüchtig sein. *Pa.* 1. *ipf.* יְקַנֵּי Nu 5, 14 dass.; 2. *pf.* קַנֵּי Nu 25, 11 eifern. *Aph. pf.* 3 *pl.* אַקְנִיאוּ Dt 32, 16 Eifersucht erregen. *Itpa.* eifersüchtig werden.
קְנָא (Gn 47, 22) II *a.* erwerben, kaufen. *Aph.* 1. in Besitz geben; 2. *pf. c. s.* אַקְנְיַנִי Sac 13, 5 als Sklaven erwerben.
קַנָּא *h. m.* 1. eifervoll; 2. Eiferer (Zelot).
קַנָּאָה *a. m., ind.* קַנָּא Dt 4, 24, קַנַּי dass.
קִנְאָה *h. f.* Eifersucht, Neid.
קַנְאָנָא *a. m.* eifervoll.
קִנְאָתָא (Nu 5, 15) *a. f.* 1. Eifersucht; 2. Eifer.
קָנַב *h. Pi.* abreissen, abschneiden.
קְנַב *a. Pa.* dass.
קנבימון l. קוּבִימוֹן.
קונבי l. קוּנְבֵי.
קַנְבּוּס, קַנְבָּס *x. m.* (κάνναβις) Hanf.
קְנוּבְקָאוֹת *x. f. pl.* ein Gebäck.
קִינֵיגֵי *x. m.* (κυνηγός) Jäger.
קִינֵיגְיָא (Est II 1, 2, nicht MS) *x. f.* (κυνηγία) Jagd.
קִינֵיגִין *x. m.* (κυνήγιον) dass.
קוֹנְדָא *x. m.* (κονδός) kurz.
קוֹנְדִּיטוֹן *x. m.* (κονδῖτον) Würzwein.
קַנְדִּי Zauberwort.
קַנְדֵּילָא *x. m.* (κανδήλα) Kerze.
קוֹנְדָּס *x. m.* (κοντός) Stange.
קנדקי (Est II 1, 14, MS הַנְדְּקֵי) l. הִנְדְּקֵי.
קונדיריקין l. קוֹרְדִּיקִין.
קָנָה *h.* 1. erwerben, kaufen; 2. verpflichten. *Ni.* erworben werden, gekauft werden. *Hi.* in Besitz geben.
קָנֶה *h. m.* 1. Rohr; 2. Stengel; 3. Stange, Röhre; 4. Luftröhre; 5. Saum.

קְנָוָא *a. m.* absichtl. Veränderung von קְנָיָא.

קְנוּבְתָא *a. f.* Abgeschnittenes.

קְנוּת *h. m.* Nachtisch.

קִנּוּי *h. m.* Kundgebung von Eifersucht.

קְנוּמָא *a. m.* (für קְיוּמָא) 1. Schwur; 2. Gelübde.

קְנוֹקֶנֶת *h. f.* 1. Ader; 2. Ranke.

קְנִזָּאָה *a. m., pl. d.* קְנִזָּאֵי Gn 15, 19 eine Völkerschaft.

קְנַח *h. Pi.* abwischen. *Hitp.* abgewischt werden.

קְנַח *a. Pa.* dass.

קְנַט *h. Hi.* kränken.

קְנַט *a.* 1. Ekel empfinden; 2. kränken. *Aph. imp. sg. f.* תַּקְנִיטִי Ru 1, 16 (Lücke im MS) kränken.

קונטא. l. אונדיי ק׳ אוּנְדְּוִיקוּנְטָא.

קוֹנְטַבְרָא *x. f.* (*cantabrum*) Name eines Feldzeichens.

קִנְטוּרִין *x. m.* (vgl. κεντρόω) Vorwurf, Kränkung.

קוֹנְטִיטוֹן *x. m.* (κονδῖτον) Würzwein.

קִנְטֵינָר I *x. m.* (κεντηνάριος) Centner.

קִנְטֵינָר II *x. m.* Vorhof (?).

קוֹנְטוֹס *x. m.* (κοντός) Stange.

קִנְטֵר *x.* (κεντρόω) Vorwürfe machen, kränken.

קַנְטֵר *x.* dass.

קִנְטֵירָא *x. m.* (κεντηνάριος) Centner.

קִנְטְרָא *x. m.* (κέντρον) Bleilot.

קִנְטוּרִין *x. m. pl.* (Κένταυροι) Centauren.

קוּנְטְרִין, קִנְטְרוֹן *x. m.* (κεντυρίων) Hauptmann.

קַנְטְרָן *x. m.* 1. streitsüchtig; 2. s. קַטְרוֹן.

קוּנְטְרָן (jSabb 10[c]) *x. f. pl.* (?).

קונטרונין (Tos BabB V 12) l. קְדְרִיוּנְטִיִּין, s. קְדְרִיוּנְטֵס.

קונטרנק, קונטרונק (bKidd 12[a]) l. קְדְרִיוּנְטֵס.

קונטרים s. קְדְרִיוּנְטֵס.

קוּנְטְרִיסִין *x. m. pl.* (κομεντάριος) Anklageprotokoll.

קִנְטְרוֹפּוֹס *x. m.* (κυνάνθρωπος) von Hundswut befallen.

קונטריקוס männl. Personenname.

קְנָיָא I Ortsname.

קְנָיָא (Gn 41, 5) II *a. m.* 1. Schilfrohr; 2. Stengel; 3. Messrohr; 4. *pl.* קְנִין Ex 25, 32 Leuchterarm; 5. Röhre.

קָנְיָא *a. m.* 1. Besitzer; 2. Schöpfer.

קוֹנְיָא *x. f.* (κονία) Kalkstaub.

קְנִיבָה *h. f.* 1. Abputzen; 2. Abgeschnittenes.

קְנִיבְתָא *a. f.* Abgeschnittenes.

קִנְיָן *h. m.* 1. Erwerbung; 2. Besitz, Besitzrecht; 3. Besitzergreifung.

קִנְיָנָא *a. m.* 1. *c.* קִנְיַן Lv 22, 11 (MS קִנְיַן) Erwerb; 2. *c. s.* קִנְיָנֵיהּ Gn 14, 19 Besitz.

קוֹנְכִי *x. f.* (κόγχη) Muschel, Schale.

קוֹנְכִיתָא *x. f.* dass.

קַנְכִירֵי (Ex 28, 19), קַנְכִירִין *x. m.* (κεγχρίτης) ein Edelstein.

קנכתירין l. קְלַכְטֵירִין, s. כְּלַכְטֵירִין.

קְנַם *a. Pa.* die Formel קוֹנָם anwenden.

קִנְמָא *a. m.* Zimmt.

קִנָּמוֹן *h. m.* dass.

קִנְמָנָא *a. m., c.* קִנְמָן Ex 30, 23 dass.

קִנֵּן *h. Pi.* nisten.

קְנַן *a. Pa. ipf.* 3 *sg. f.* תְּקַנֵּן Jes 34, 15 dass.

קָנוֹן *x. m.* (κανοῦν) Rohrkorb.

קִינוֹנְיָא *x. f.* (κοινωνία) Übereinkommen.

קְנַס *x.* (vgl. κῆνσος) Strafe verhängen.

קְנַס *x.* dass. *Pa.* dass. *Itpa.* zu Strafe verurteilt werden.

קְנָס *x. m.* (κῆνσος) 1. Strafe; 2. Geldstrafe.

קְנָסָא *x. m.* dass.

קִנְסָא *x. m.* (κῆνσος) Verzeichnis.

קִנְסָא *a. m.* Holz, Span.

קְאנוּסִין *x. m. pl.* (?).

קנסון (EstR 1, 1) l. קְנָסִין, s. קְנָסָא.

קֵינְסוֹר *x. m.* (κήνσωρ) Censor.

קִנְסוֹרָס *x. m.* (κόθορνος) Stiefel.

קִינוּף *x. m.* (κωνωπεῖον) Bett mit Fliegennetz.

קְנוּפָא *x. m., pl.* קְנוּפִין 2 S 16, 22 dass.

קַנְפּוֹן s. קַמְפּוֹן.
קַנְקוֹל, קַנְקָל x. m. (κιγκλίς, κάγκελλον) 1. Gitter, Schranke; 2. Gitterfenster; 3. gitterförmiges Gerät; 4. s. קְלָא.
קַנְקְלָא x. m. dass.
קַנְקְלְטוֹן x. m. (καγκελλωτόν) Gitterwerk.
קַנְקַן h. m. 1. Krug, Flasche; 2. Pflugsterze.
קַנְקְנָא a. m. dass.
קַנְקַנִּיתָא a. f. ein Musikinstrument.
קַנְקַנְתָּא a. f. Flasche.
קַנְקַנְתּוּם s. קַלְקַנְתּוּם.
קִינִיקוֹס x. m. (κυνικός) von der Hundswut befallen.
קִינָרָס x. m. (κινάρα) Artischocke (*Cynara scolymus*).
קוּנְשׁוֹבְרִינִין x. m. pl. (*consobrinus*) Vettern.
קַנְשְׁקָנִין x. m. eine Art Becher.
קַנַּת h. f. Griff, Stiel.
קַנְתָּא a. f. dass.
קַנְתַּל x. m. (κανθήλια) Saumsattel.
קַנְתָּן h. m., f. קַנְתָּנִית eifersüchtig.
קַנְתֵּינָר x. m. Vorhof (?).
קַנְתֵּר x. (κεντρόω) Vorwürfe machen, kränken. *Pass.* gekränkt werden.
קַנְתֵּר x. dass.
קַנְתְּרִין x. m. pl. (vgl. κεντρόω) Vorwürfe, Kränkungen.
קַנְתְּרָן x. m. streitsüchtig.
קַסְגַּלְגָּס männl. Personenname (Γάϊος Καλιγούλας).
קַסִּיד, קַסְדָּא, קַסִּידָא a. m. (κασσίς) Helm.
קַסְדּוֹר x. m. (κυαίστωρ) Quaestor.
קַסְוָה h. f. Schale.
קַסוֹמָא a. m. Zauberer.
קַסְוָתָא a. f., pl. d. קַסְוָתָא Ex 37, 16 Schale.
קְסַט, קִסְטָא, קִסְטָא x. m. (ξεστής) 1. ein Mass; 2. Krug.
קַסְטָא (?) x. m. Ort.
קַסְטוֹדְיָא x. f. (κουστωδία) Wache.
קַסְטוֹדְיָנוֹס x. m. (κουστωδιανός) Wächter.
קַסִּיטֵירִין x. m. (κασσίτερος) Zinn.
קַסְטְיָא s. קַסְדָּא.
קַסְטְלִין x. m. (καστέλλιον) 1. Kastell; 2. Wasserturm.
קוֹסְטַנְטִינָא Konstantinopel (Κωνσταντινούπολις).
קוֹסְטַנְטִינוֹס männl. Personenname (Κωνσταντινός).
קוֹסְטִינָר x. m. (κυαιστιωνάριος) Scharfrichter.
קוֹסְטוֹר x. m. (κυαίστωρ) Quaestor.
קַסְטְרָא x. m. (κάστρα) 1. pl. קַסְטְרָאוֹת Lager, Festung; 2. Ortsname.
קסטוריא l. קַסְטוֹדְיָא.
קַסְטְרוֹן s. קַסְטְרָא.
קסטורינוס l. קַסְטוֹדְיָנוֹס.
קוֹסִיטְרַפִּיזִין x. m. pl. (κοσσοτράπεζοι) Schmarotzer.
קַסְיָה h. f. 1. Handschuh; 2. Deckel.
קסיוהא (Midr Teh 75, 4) l. mit Buber קִיוְהָא.
קיסים (BerR 99) l. קַסִּידִים, s. קַסִּיד.
קַסְלוֹפָנוֹס x. m. (ξυλοφανός) Fackel (?).
קָסַם h., pt. קוֹסֵם Zauberer, Wahrsager. *Pi.* zaubern, wahrsagen.
קְסַם a., pt. קָסְמִין Dt 18, 10 zaubern, wahrsagen.
קִסְמָא a. m. 1. pl. קִסְמִין Dt 18, 10 Zauberei; 2. Ausspruch; 3. männl. Personenname.
קַסָּמָא a. m., pl. d. קַסָּמַיָּא Dt 18, 14 Zauberer, Wahrsager.
קְסוּמָא (Hb 3, 17) a. m. (κῆνσωμα) Steuer.
קסנטור l. קַסְטֵנָר.
קָסַס h. säuern. pt. קוֹסֵס säuernder Wein.
קִסּוֹס x. m. (κισσός) Epheu.
קִסּוֹסָא x. m. dass.
קַסְסָה h. f. Erdscholle.
קסוסטבן (jBabM 10c) l. קְסִיסְטָוָן, s. קְסִיסְטָא.
קסוסנון (jKeth 26c) Ortsname.
קַסְקַס h. m. Steinchen (?).
קֵיסַר x. m. (Καῖσαρ) Caesar, Kaiser.

קְסָרִי männl. Personenname.
קֵיסָרִי h. m. aus Caesarea.
קֵיסָרָיָה a. m. dass.
קֵיסָרִיוֹן Ortsname (Καισάρεια sc. Φιλίππου).
קֵיסָרִין, קֵיסָרִי Ortsname (Καισάρεια).
קֵיסָרָנָא a. m. aus Caesarea.
קְסַרְקִיטוֹן x. m. (ἐξέρκιτος) Kriegsheer.
קְעִילָה 1. Ortsname; 2. s. קִלְעָא.
קְעִילִי h. m. aus Keʿila.
קַעֲקַע I h. lärmen.
קַעֲקַע II h. 1. tätowieren; 2. niederreissen, ausrotten. *Pass.* ausgerottet werden.
קַעֲקַע h. m. Tätowierung.
קְעָרָה h. f. Schüssel.
קָפָא h. 1. *pt. pass.* קָפוּי obenauf schwimmend; 2. dick werden, Satz bilden. *Pi.* oben abnehmen. *Hi.* gerinnen machen.
קְפָא a. 1. *pf.* 3 *pl.* קְפוֹ Ex 15, 8 aufsteigen. *Aph.* aufsteigen machen. *Itpe.* aufsteigen.
קַפָּא 1. Name des 10. Buchstaben im griech. Alphabet (κάππα); 2. Zahlwert = 20.
קְפָא a. m. Aufstossen (vom Magen).
קָפַד h. *Hi.* 1. genau nehmen; 2. ärgerlich werden.
קְפַד a. genau nehmen. *pt. pass.* קְפִיד genau nehmend. *Aph.* erzürnen. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְקְפַד Mi 2, 7 Merx, zusammenschrumpfen; 2. ärgerlich werden.
קוֹפָד x. m. (κοπάδιον) 1. Stück Fleisch; 2. Fleisch.
קִפֹּד h. m. Igel.
קִפּוֹדָא (Jes 34, 15), קִפְּדָא a. m. dass.
קוֹפָדָא x. m. (κοπάδιον) 1. Stück Fleisch; 2. Fleisch.
קפדא (NuJII 25, 8)?
קַפְּדָן, קַפְדָן h. m. aufbrausend.
קַפְדָּנָא a. m. dass.
קַפְּדָנוּת h. f. Aufbrausen.
קַפּוּדְקִיָא x. f. Kappadocien (Καππαδοκία).

קַפּוּדְקָיָא a. m. aus Kappadocien.
קֻפָּה h. f. Gefäss, Korb.
קֻפָּה s. קַפָּא.
קִפּוּדָא a. m., *pl.* קִפּוּדִין Jes 34, 11 Ven 1517 Igel.
קִפּוּי h. m. Bodensatz (Schaum?).
קִפּוּל h. m. Zusammenfalten.
קִפּוּלָא a. m. Abkratzen.
קַפּוּלָאָה a. m. Grabender.
קְפוֹנִית h. f. ein Seefisch.
קַפּוּסִי männl. Personenname.
קִפּוֹף h. m. 1. Eule; 2. Meerkatze (?).
קִפּוּפָא (Lv 11, 17) Eule.
קִפּוּץ h. m. Springen.
קַפּוּצִי männl. Personenname.
קָפַז h. springen, hüpfen.
קְפַז (Ct 2, 8, MS מְטָא) a. dass.
קַפִּיזָא x. m. ein kleines Mass.
קָפַח h. 1. schlagen; 2. unterdrücken. *Pi.* 1. dass.; 2. vergewaltigen, beeinträchtigen; 3. verstümmeln. *Pu. pt.* vergewaltigt, verstümmelt.
קְפַח a., *pt. pl.* קָפְחִין Ho 7, 1 schlagen, verwunden. *Pa.* 1. dass.; 2. überwinden.
קִפֵּחַ h. m. schmächtig.
קַפְּטָאוֹת x. f. pl. (κοπτή) ein gewürztes Gebäck.
קַפִּיטוֹלִין x. m. (Καπετώλιον) in Rom.
קַפּוּטְקָאָה a. m., *pl. d.* קַפּוּטְקָאֵי Gn 10, 14 Kappadocier.
קַפּוּטְקִיָא x. f. Kappadocien (Καππαδοκία).
קפיטורין 1. פְּטוּרִין.
קַפִּיָא a. m. 1. Haufen, Menge; 2. Zubehör.
קְפִידָא a. m. Genaunehmen.
קְפִידוּתָא a. f., c. קְפִידוּת Jes 59, 1 Schlaffwerden.
קְפִיפָה h. f. Korb.
קְפִיץ h. m. Sprung.
קְפִיצָא a. m. dass.
קְפִיצָה h. f. 1. Zusammenziehung; 2. Überspringung.

קָפַל I *h.* zusammenfalten. *Pi.* *Hi.* dass. *Pu.* *Ho.* *pt.* zusammengefaltet. *Hitp.* sammengefaltet werden.

קָפַל II *h.* *Pi.* abkratzen.

קְפַל I *a.* *Pa.* zusammenfalten. *Itpa.* *pf.* 3 *pl.* אִתְקַפַּלוּ Jes 38, 12 zusammengefaltet werden.

קְפַל II *a.* scharren. *Itpe.* abgelöst werden.

קֶפֶל *h.* *m.* Falte (?).

קִיפֵל, קִיפְלָא s. קְכְלִי.

קוּפְלָא *x.* *f.* (*copula*), *pl.* קוּפְלָאוֹת Kette.

קַפְלָא *x.* *f.* (κεφαλίς), *pl.* קַפְלִיוֹת Kapitäl.

קַפִּילָא *x.* *m.* (κάπηλος) Gastwirt.

קפלאות s. קַפְלָא.

קַפְלוֹם, קַפְלוֹטָא *x.* *f.* (κεφαλωτόν) Lauch (*Allium capitatum*).

קַפִּילִיטָא, קַפְלַטִּין *x.* *m.* (κεφαλίς) eine Kopfbedeckung (Kopfbinde?).

קַפִּילִין, קַפִּילְיָא *x.* *m.* (καπήλιον) Wirtshaus.

קִיפְלוֹם *x.* *m.* (κεφαλίς) Kapitäl.

קַפְלַרְיָא Ortsname.

קוּפָנָא *x.* *m.* (κόπανον) Schlägel.

קַפַּנְדַּרְיָא *x.f.* (*compendiaria*) Abschneideweg.

קִיפּוֹנוֹס männl. Personenname (Κωπώνιος).

קָפַס *h.* springen.

קוֹפִּיס *x.* *m.* (κοπίς) Hackmesser.

קַפְסָא, קוּפְסָא *x.* *f.* (κάψα) Kasten.

קפסולין l. קַפְסוּלִין, s. קַפִּיטוּלִין.

קָפַץ *h.* 1. zusammenziehen, schliessen; 2. springen; 3. überfallen; 4. überspringen. *Pi.* springen, hüpfen. *Hi.* springen lassen.

קְפַץ *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּקְפּוּץ Dt 15, 7 zusammenziehen, schliessen; 2. springen. *Pa.* *inf.* קַפָּצָא Lv 11, 21 springen. *Itpe.* springen.

קֶפֶץ *h.* *m.* Zusammenschluss.

קַפְּצָה s. קַפְסָא.

קפיקלטור l. סְפֶקְלָטוֹר.

קְפַר, קַפְרָא Beiname einer Person.

קפראות s. קְרָפְאוֹת.

קַפְּרִים, קַפְּרָם *x.* *m.* (κάππαρις) Kapernstrauch (*Capparis spinosa*).

קִיפְרוֹס Name einer Insel (Κύπρος).

קָפַשׁ *h.* wegschnappen.

קַפֶּשׁ (?) *h.* *m.* ein Kleidungsstück.

קַפְּתָא *a.* *f.*, *pl.* קַפִּין Behältnis, Korb.

קֵץ *h.* *m.*, *pl.* קִצִּין Ende, Endzeit.

קִצָּא (Gn 6, 13) *a.* *m.* dass.

קְצָא *a.* abbrechen. *Itpe.* 1. getrennt sein; 2. abgesondert sein.

קָצַב *h.*, *pt.* *pass.* קָצוּב bestimmt. *Pi.* hacken.

קַצָּב *h.* *m.* Fleischer.

קֶצֶב *h.* *m.* Festsetzung.

קִצְבָה *h.* *f.* 1. bestimmtes Mass; 2. Taxe.

קצדור s. קַמְדוֹר.

קָצָה *h.* abtrennen. *Ho.* abgesondert sein.

קַצּוֹץ *h.* *m.* Abschneider.

קִצּוּץ *h.* *m.* Abschneiden.

קְצוּפָה *h.* *f.* Trauer.

קְצוּצָא *a.* *m.* Eunuch (?).

קְצוֹצָא *a.* *m.* Eidechsenart (?).

קְצוּצָה *h.* *m.* abgeschnittenes Stück.

קְצוּצִין *h.* *m.* *pl.* Schoten.

קְצוּצִיתָא *a.* *f.* abgeschnittenes Stück.

קִצְוָתָא *a.* *f.* Festsetzung.

קֶצַח *h.* *m.* Schwarzkümmel (*Nigella sativa*).

קִצְחָא (Jes 28, 25) *a.* *m.* dass.

קצטרא s. קַסְטְרָא.

קְצִיָא *a.* *m.* 1. Stück; 2. männl. Personenname (viell. besser Ländername קַצְפְיָא = Κασπία).

קָצִין *h.* *m.* Fürst.

קְצִיעָה *h.* *f.* 1. Zerteilung (von Feigenmasse); 2. Zerteiltes (von Feigenmasse); 3. Abteilung; 4. Cassia (*Laurus Cassia*); 5. *pl.* קציעות jNed 38ᵃ l. קְצוּעוֹת, s. קִצּוּעַ.

קְצִיעֲתָא (Ex 30, 24) *a.* *f.* Cassia (*Laurus Cassia*).

קְצִיפָה *h.* *f.* Zürnen.

קְצִיצָה *h.* *f.* 1. Abschneiden, Abhauen;

קַטַרַקְטוֹן *x. m.* (καταῤῥάκτης) Fallthüre.
קטריקי l. קַטְדִּיקֵי.
קְטָרְתָּא (Lv 16, 13, MS קְטוֹרְתָּא) *a. f.*, *c.* קְטוֹרֶת Ex 30, 1 Räucherwerk.
קִיא *h. Hi.* speien.
קִיבָה s. קֵבָה.
קִיבְתָּא (Dt 18, 3) *a. f.* der rauhe Magen der Wiederkäuer.
קִידָא (Am 6, 10) l. mit MS יְקִידָא.
קִידָה *h. f.* Prosternation.
קִיהָה *h. f.* Schleife.
קִיּוּם *h. m.* 1. Erhaltung; 2. Bestätigung.
קִיּוּמָא *a. m.* 1. Erhaltung; 2. Bestätigung; 3. *ind.* קִיּוּם Nu 30, 11 Gelübde; 4. *ind.* קִיּוּם Lv 5, 4 Eid.
קִיּוּמְתָּא *a. f.* 1. *c.* קִיּוּמַת Nu 30, 14 Schwur.
קִיחָה *h. f.* 1. Gebrauch von קח; 2. s. קִיהָה.
קִיטָא (Gn 8, 22), קֵיטָא *a. m.* Sommer.
קייטא 1. Tos Sanh V 1 l. קִטָּא, s. קִטָּא II; 2. jTaan 69[a] l. קִטָּא, s. קִטָּא I (?); 3. Neg XI 7 l. קִיטָא, s. קִיטָה.
קַיְטָא *a. m.* Feigentrockner.
קִילָא *a. m.* leicht.
קִילוֹנִי *h. m.* Rufer.
קַיָּם *h. m.* 1. beständig; 2. lebend; 3. giltig.
קַיָּמָא *a. m.*, *ind.* קַיָּם Dt 32, 40 1. bestehend, beständig; 2. *pl.* קַיָּמִין Dt 9, 4 lebend. קַיָּם אֲנָא Nu 14, 28 so wahr ich lebe.
קְיָמָא *a. m.* 1. *ind.* קְיָם Gn 9, 13 Abkommen, Vertrag; 2. *ind.* קְיָם Nu 30, 3 Eid; 3. *ind.* קְיָם Gn 28, 20 Gelübde; 4. *pl. d.* קְיָמַיָּא Ex 18, 16 Satzung; 5. *pl. c. s.* קְיָמוֹהִי Dt 28, 54 Bund.
קִימָה *h. f.* 1. Aufstehen; 2. Aufstellen.
קיין (bBech 44[b]) l. קִיק.
קֵינָאָה (Ri 17, 4) *a. m.* Metallarbeiter, Schmied.
קִינָה *h. f.* Klagelied.
קֵינִי Ortsname.

קיינך (jSanh 27[b]) absichtliche Veränderung v. קְנֵיךָ, s. קְנָיָא.
קִיסָא *a. m.*, *pl.* קִיסִין Koh 12, 9 Ven. 1517 1. Holz; 2. Baum; 3. Holzstück.
קייסטור l. קֻיְסְטוֹר.
קִיסִינָאָה *a. m.* hölzern.
קִיסָם *h. m.* 1. Splitter, Span; 2. Ortsname.
קִיסְמָא *a. m.* Span.
קִיסָמִית *h. f.* dass.
קַיִף Beiname einer Person (Wahrsager).
קִיפָה (קְפָה) *h. f.* Bodensatz. S. קִיפָה.
קִיֵּץ *h. Pi.* 1. den Sommer zubringen lassen; 2. als Nachkost (für den Altar) verwenden. *Hi.* wecken.
קַיִץ *h. m.* 1. Sommer; 2. Nachkost (für den Altar).
קַיָּץ *h. m.* Feigentrockner.
קִיצָה (קִצָּה?) *h. f.*, *pl.* קִיצִין bestimmte Zeit.
קֵיצוֹן *h. m.* sommerlich.
קיצותא (קִצּוּתָא?) *a. f.* 1. bestimmte Zeit; 2. bestimmte Summe.
קִיק I *h. m.* Pelikan.
קִיק II *h. m.* mit langen Hoden.
קִיק III *h. m.* Ricinus (*Ricinus communis*).
קִיקָיוֹן (Jon 4, 6) *h. m.* dass.
קִיקַלְתָּא (Jer 19, 7, MS קִלְקַלְתָּא) *a. f.* Mist, Kot.
קִיר *h. m.* Rand.
קַיְרָא *a. m.* Pechhändler.
קֵירוּב *h. m.* 1. Nähe; 2. Berührung; 3. Freundlichkeit.
קֵירוּד *h. m.* Striegeln.
קֵירוּי *h. m.* Gebälk, Bedachung.
קִישׁ (קַשׁ, schallnachahmend) vom Klirren einer Münze.
קִישָׁן *h. m.* mit nach innen gekrümmten Beinen behaftet.
קִכְלֵי *x. f.* (κίχλη) Drossel.
קַל *h. m.* 1. leicht. קַל וָחוֹמֶר Schluss *a minori ad majus*; 2. gering; 3. nachlässig behandelt; 4. rasch.
קַלָּא *a. m.* Erdscholle.

קָלָא *a. m., c.* קָל Gn 3, 8 1. Stimme; 2. Schall. בְּרַת קָלָא Hall (göttliche Stimme).
קָלָא *a. m.* Erleichterung.
קולא 1. VajR 15 l. קורא; 2. VajR 37 l. קולב.
קָלָא (קָלְאָ) *x. f.* (κέλλα), *pl.* קָלִין Celle.
קָלָא *x. m.* (κόλλα) Leim.
קלא. ק׳ פנדר (BerR 50) l. קַלְאפַנְדַּר.
קָלָא I *a., pt. pl.* קָלַן Nu 21, 6 sengen, verbrennen.
קָלָא II *a., ipf.* יִקָלֵי Dt 25, 3 (MS יִיקַל) verächtlich werden. *Aph. ipf.* יַקְלֵי Dt 27, 16 verächtlich machen.
קַלָּא *h. m.* Röster (von Ähren).
קַלְאִילָן *x. m.* (κελđῖνον) blauschillernd.
קולב *x. m.* (κολόβιον) eine Art Unterkleid.
קְלָבָא *a. m.* eine Art Harz.
קולבון *x. m.* (κόλλυβον), *pl.* קולבונות Aufgeld, Agio.
קולָבָן *x. m.* (κολοβός) kurzfüssig.
קַלְבְּנְטְרִין *x. m.* (κραββατάριον) Ruhepolster.
קַלְבּוּם (?) *x. m.* (κολόβιον) eine Art Unterkleid. S. קולב.
קלבסים (PethEch Ar.) l. קַלְרָסִים s. קְלִירוּם.
קְלִיבוֹסֶת *x. f.* (κωλήπιον ὀστέον) Hüftbein.
קְלִיבַסְתָּא *x. f.* dass.
קְלוּבְקָרִין *x. m.* (κερβικάριον) Polster.
קַלַבְרִיא Name einer Landschaft (Καλαβρία).
קַלְגַּס *x. m.* (καλιγάτος) gemeiner Soldat.
קַלְגְרִיפוֹן (viell. פַּלְגְרִיפוֹן) *x. m.* (vgl. *pala* u. ἀγρεῖφνα) ein Ofengerät zum Scharren und Anspiessen.
קְלַד *x. Itpa.* eingeschlossen werden.
קלידיקום (Mech Ex 17, 14) l. קְלִידְכוּם, s. כְּלִידְכִּין.
קָלָה I *h.* sich verunreinigen. *Pi.* dass.
קָלָה II *h.* verbrennen.
קָלָה männl. Personenname.

קַלְוֹון *x.* (κελεύων) befehlend.
קִלּוּחַ *h. m.* 1. Ausströmung; 2. Strahl.
קִלּוּחָא *a. m.* dass.
קולְוָיא (Ez 27, 17) l. קולְוָיא *x. m.* (κόλβια, κόλλυβα) Näschereien.
קְלוּמִית l. קְרוּמִית.
קָלוֹן *h. m.* 1. Schande; 2. Unzucht; 3. Bordell.
קְלוֹנִית *h. f.* Bordell.
קִלּוּס *x.. m.* (vgl. καλῶς) 1. Loben, Preisen; 2. Tanzen.
קִלּוּסָא *x. m.* dass.
קְלוּסִים *x. f.* (κέλευσις) Befehl.
קְלוּעַ (1 K 14, 3) l. mit MS זְלוּעַ, s. זְלוּעָא.
קִלּוּף *h. m.* Abgeschältes, Rinde.
קִלּוּפָא *a. m., c.* קִלּוּף Gn 30, 37 Abschälen.
קַלּוּת *h. f.* ק׳ ראש Leichtsinn.
קְלוּתָא *a. f.* Geringschätzung.
קָלַח *h.* 1. sich ergiessen; 2. giessen. *Pi.* 1. giessen, ergiessen; 2. sich ergiessen, herbeiströmen.
קְלַח *a. Pa.* abwerfen.
קֶלַח *h. m.* 1. Strahl; 2. *pl.* קְלָחִים, קְלָחוֹת Stengel (eines Krauts).
קַלְחָא *a. m.* Stengel.
קאלוחסין (SchemR 43) l. קָאלִפְרָסִין *x.* (καλὴ πρᾶσις) Verkauf unter Garantie.
קַלַּחַת *h. f.* Kessel.
קָלַט *h.* 1. annehmen, einziehen. *pt. pass.* קָלוּט eingezogen, d. h. ohne Auswüchse (Klauen). 2. auffangen; 3. (einen Mörder) in die Freistadt aufnehmen; 4. angehen (vom Pfropfreis).
קְלַט *a.* 1. annehmen; 2. einziehen; 3. in die Freistadt aufnehmen. *Itpe.* eingesaugt werden.
קִלְטָא *a. m.* Annahme.
קולוטוס *x. m.* (κηλήτης) mit Hodenbruch behaftet.
קַלְטוֹר *x. m.* (κουράτωρ) ein Hofbeamter.

קַלְטִירָה (jMeg 73d) *x. m.* (κλιντήρ) Lehnsitz.

קְלִי *a.* 1. ein wenig; 2. קְלִי קְלִי langsam.

קָלִי *h. m.* 1. Rösten; 2. *pl.* קְלָיוֹת geröstetes Getreide.

קַלְיָא (2 S 17, 28) I *a. m., c.* קָלִי Lv 23, 14 geröstetes Getreide.

קַלְיָא, קְלִיָא II *a. m.* 1. vegetabilisches Laugensalz (Alkali); 2. Salzpflanze.

קַלְיָא (Nu 21, 8) III *a. m.* giftige Otter.

קְלֵיאוֹפַטְרָא weibl. Personenname (Κλεοπάτρα).

קְלִים *h. m.* Eingesogenes, Verschlungenes.

קְלִיל *a.* 1. ein wenig; 2. Jo 4, 4 in kurzer Zeit. קְלִיל קְלִיל allmählich.

קְלִילָא *a. m.* 1. leicht; 2. *ind. f.* קְלִילָא Jer 2, 23 rasch; 3. *ind.* קְלִיל Nu 21, 5 gering.

קְלִילוּתָא *a. f.* 1. Wenigkeit; 2. *ind.* קְלִילוּ Sac 5, 7 Leichtigkeit, Schnelligkeit.

קְלִין *x. m.* (χέλειον) Schildkrötenschale.

קוֹלְיָס I *x. m.* (κολιός) Grünspecht.

קוֹלְיָס II *x. m.* (κολίας) eine Art Thunfisch.

קְלִיעָה *h. f.* Geflecht.

קְלִיעֲתָא *a. f.* 1. dass.; 2. *pl.* קְלִיעָן 1 K 6, 29 (Ausg. Ven. 1517 קְלִיעָן) Verzierung (Skulptur).

קְלִיפָא *a. m.* 1. Schale; 2. Grind, Schorf.

קְלִיפָה *h. f.* 1. Abschälen; 2. Schale, Haut; 3. *pl.* קְלִיפִין Schuppe.

קְלִית *h. f.* Krug.

קוֹלִית *x. f.* (κωλῆ) Hüftknochen.

קָלַל *h.* קַלֵּנִי, קָלֵנִי? es ist mir leicht (euphemist. für: es ist mir schwer). *Pi.* fluchen. *Hi.* 1. leicht machen; 2. הֵיקֵל רֹאשׁוֹ leichtfertig sein. *Hitp.* verflucht werden. *Pilp.* verderben. *Hitpalp.* 1. verdorben werden; 2. sich verunreinigen.

קְלַל *a.* 1. *pf.* 1 *sg.* קַלִּית Gn 16, 5, *ipf.* יֵיקַל Dt 25, 3 gering sein; 2. *pf.* 3 *pl.* קַלּוּ Gn 8, 8 abnehmen. *Pa.* 1. erleichtern; 2. eilen. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תַּקִּיל Ex 22, 27 (MS תְּקִיל) geringschätzen, schmähen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יַיקְלוּן Ex 18, 22 erleichtern. *Itpe. pf.* אִתְּקַל Thr 1, 14 (MS אִתַּקְלִי *Ittaph.* v. קְלָא) verringert werden. *Palp.* 1. *pt.* מְקַלְקִיל Ex 23, 8 verderben; 2. verunreinigen. *Itpalp. pf.* 3 *sg. f.* אִתְקַלְקְלַת Jer 49, 7 verdorben werden.

קולל 1. קוֹלָר.

קְלָל *h. m.* Krug.

קְלָלָא *a. m.* dass.

קְלָלָה *h. f.* Fluch.

קְלַם *a.* abschneiden.

קולמוז s. קוּלְמוֹס.

קוּלְמוֹמְסִיָא (Jes 3, 20) *x. m. pl.* (καλαμίς?) eine Putzsache der Frauen.

קְלָמִין *x. m.* (καλάμιον) Rohr.

קאלמין (BerR 50) 1. קְלָמִין *x. m.* (χλαμύδιον) Amtsmantel.

קְלַפִּנְטָרִין *x. m.* (κραββατάριον) Ruhebett.

קוּלְמוֹס *x. m.* (κάλαμος) 1. Rohr; 2. Schreibrohr, Feder.

קוּלְמוֹסָא *x. m., ind.* קְלָמֵם Ri 5, 14 dass.

קְלָמָרִין *x. m.* (καλαμάριον) Schreibzeug.

קַלְמְתָא (Ex 8, 12) *a. f., pl.* קַלְמִין Läuse.

קָלוֹן *x. m.* (καλόν) schön.

קוֹלוֹן. אַבָּא ק׳ männl. Personenname.

קִילוֹן *x. m.* (κήλων) eine Schöpfvorrichtung.

קְלָנָא *a. m.* 1. Dt 22, 1 Schändlichkeit, Schande; 2. *c. s.* קְלָנַהּ Lv 20, 18 Scham, Blösse.

קְלָנְבוֹ Ortsname.

קַלַנְדָּא, קְלַנְדַּס *x. m.* (Καλάνδαι) Kalenden.

קְלָנְיָא *x. f.* (κολωνία) 1. Kolonie; 2. frei (?).

קְלָאנִין, קְלָנִין *x. m. pl.* (vgl. κολωνία) Schaaren, Haufen (?).

קְלָנִיתָא *a. f.* eine Vogelart.

קְלוֹנִימוֹס männl. Personenname (Καλώνυμος).

קְלִינִיפִּי (falsch קלונינפי) *x. f.* (καλὴ νύμφη) schöne Braut.

קְלָנְתְּיָא (falsch קלוניתא) *x. f.* (Κορίνθιος) korinthisch.
קָאלוֹם *x.* (καλῶς) schön.
קָלַם *x.* (vgl. καλῶς) *Pi.* 1. loben, preisen; 2. tanzen. *Hitp.* gelobt werden.
קָלַם *x. Pa.* 1. *pt.* מְקַלֵּם Ct 4, 7 Ven. 1525 preisen; 2. tanzen.
קוֹלָם *x. m.* (κορύς?), *pl.* קוֹלְסִין, קוֹלְסוֹת 1. Helm; 2. helmartige Kopfbedeckung.
קָלַם *x.* (κορύσσω) *Pu. pt.* מְקֻלָּם behelmt (von besonderer Zurüstung eines Spiessbratens).
קילום männl. Personenname.
קוֹלוּם *x. m.* (vgl. κωλική) Kolik.
קוֹלָם *x. m.* (καυλός) Kohl.
קוֹלְסָא I *x. m.* (vgl. καυλός) Kohlhändler.
קוֹלְסָא II *x. m.* (κορύς) 1. *ind.* קוֹלַס 1 S 17, 5 Ven. 1517, *pl.* קוֹלְסִין Ez 38, 5 Soc 59 Helm; 2. helmartige Kopfbedeckung.
קְלַסְטְנָרָא, קְלַסְטְנָרִי *x. m.* (*quaestionarius*) Scharfrichter.
קלסטר s. קַרְסְטַל.
קַלַסְטִיר *x. m.* (χαρακτήρ) Gesichtszüge, Antlitz.
קְלוּסְטְרָא *x. m.* (κλεῖστρον) Verschluss.
קלסטירא s. קְלַסְטְנָרָא.
קְלִיסָיָא Ortsname.
קלסים (EchR Peth) l. קְלִירְסִים, s. קְלִירוּס.
קוֹלְסִיתָא *x. f.* (vgl. κορύς) helmartige Kopfbedeckung.
קלוסנטר s. קוּסְטְנָר.
קְלוּסְקָא, קְלוּסְקִין *x. f.* (κόλλιξ) 1. eine Art Brot; 2. Olivenmasse.
קְלוֹסְקוֹם *x. m.* (γλωσσόκομον) Kasten.
קלסריקין l. קוּסְטְנָר.
קָלַע *h.* flechten. *Pi.* 1. dass.; 2. schleudern.
קְלַע *a.* flechten. *Aph. pf. c. s.* אַקְלְעָא 1 S 17, 49 Ven. 1517 schleudern. *Itpe.* eintreffen.
קֶלַע *h. m.* 1. Segel; 2. Vorhang; 3. ideelle Grenze des heiligen Bezirks im Tempel; 4. Schleuder; 5. Zelle.

קִלְעָא *a. m.* 1. *ind.* קְלַע Jes 33, 23 Segel; 2. *d.* קִלְעָא Ri 20, 16, 1 S 17, 50 Schleuder; 3. Zelle, Gemach.
קַלָּעָא *a. m., pl. d.* קַלָּעַיָּא 2 K 3, 25 Schleuderer.
קְלַעְילִין *h. m. pl.* eine Hülsenfrucht.
קָלַף *h.* abschälen. *Pi.* dass. *Ni.* 1. abgeschält werden; 2. abgelöst werden.
קְלַף *a.* dass. *Pa. pf.* קַלֵּיף Gn 30, 37, *pt. pass.* מְקַלַּף Jo 1, 7 dass. *Itpe.* abgezogen werden.
קְלָף *h. m.* eine Art Pergament (die Haarseite des gespaltenen Leders).
קְלָפָא, קְלִפָּא *a. m.* 1. *pl.* קְלָפִין Gn 30, 37 Schale; 2. *pl.* קַלְפִּין Lv 11, 9 Schuppe; 3. Schorf.
קְלָפָא *a. m.* Pergamentblatt.
קוֹלְפָא *x. m.* (vgl. κόλαφος) 1. Werkzeug zum Schlagen; 2. Schlag.
קְלוֹפַטְרָא weibl. Personenname (Κλεοπάτρα).
קַלְפֵּי *x. f.* (κάλπη), *pl.* קַלְפִּיּוֹת Urne.
קַלְפִּיתָא *a. f.* Grind, Schorf.
קַלְפוּנָא *x. m.* (καλλίφωνον) ein Instrument.
קְלַפַּנְדַּר, קְלַאפַּנְדַּר männl. Personenname (σκολοπένδρα, Tausendfuss).
קְלוּפְּסִין *x. m. pl.* (κολυμβάς) Speiseoliven.
קלצמונירי s. קְלַסְטְנָרִי.
קְלַק *a.* werfen. *Pa.* dass.
קִלְקָאָה *x. m.* (vgl. Κιλικία) Cilicier.
קִלְקוּל *h. m.* 1. Verderbnis; 2. Verdorbenes.
קִלְקוּלָא *a. m.* 1. Verderbnis; 2. Verdorbenheit.
קִלְקִי I *x. m.* 1. (vgl. Κιλικία) Cilicier; 2. (κιλίκιον) Ziegenhaarstoff.
קִלְקִי II *x. m.* (κίκινος, *cincinnus*) gekräuseltes Haar.
קִילִיקְיָא *x. f.* Cilicien (Κιλικία).
קִלְקַל s. קָלַל.
קִלְקֵל s. קְלַל.
קִלְקְלָא s. קַנְקְלָא.

קַלְקָלָה *h. f.* 1. Verderbnis, Sünde; 2. Niedergang; 3. Notzüchtigung.
קְלוּקְלִין s. קַנְקְלִין.
קַלְקַלְתָּא *a. f.* 1. Jer 19, 2 Mist; 2. MidrTeh 75, 4 l. קַנְקַנְתָּא.
קַלְקַנְתּוּם *x. m.* (χάλκανθος) Kupfervitriolwasser.
קוּלְקָס *x. m.* (κολοκασία) die aegyptische Bohne (*Colocasia antiquorum*).
קִלְוָקְרִין *x. m.* (κερβικάριον) Polster.
קוֹלָר, קוֹלָרִין (Ez 19, 9, MS קוּלָרִין) *x. m.* (κολλάριον) 1. Halseisen, Kette; 2. Trupp.
קְלוֹר, קְלוֹרִין *x. m.* (κολλύριον) 1. Augensalbe; 2. eine Art Brot.
קְלָרִין, קְלוּרִין *x. m.* (κελλάριον) Vorratskammer.
קְלָרְהָ Ortsname (Καλλιῤῥόη).
קְלוֹרִית *x. f.* (κολλύριον) 1. Augensalbe; 2. eine Art Brot.
קְלוֹרִיתָא *a. f.* Augensalbe.
קְלֵירוֹס *x. m.* (κλῆρος) Los.
קְלַשׁ *a., pt. pass.* קְלִישׁ 1. dünn; 2. schwach, dürftig. *Pa. Aph.* 1. dünn machen; 2. schwächen. *Itpe.* dürftig werden.
קְלָשָׁא *a. m.* Dünnes.
קַלְשׁוֹנָא *a. m., pl.* קַלְשׁוֹנִין Koh 12, 11 zugespitztes Eisen.
קָלַת *x. m.* (κάλαθος) der konkave Stein der Eselmühle.
קַלִּתָא *a. f.* Leichtes.
קוּלְתָא *a. f., c. s.* קוּלְתַהּ Gn 24, 45, *pl.* קוּלִין 2 K 12, 14, קוֹלָן 2 S 17, 28 Krug.
קַלְתָּה *x. f.* (κάλαθος) Korb.
קַלְתוּת *x. f.* (κάλαθος) Herdeinfassung.
קַמָּא. מַאי דְקַ׳ was liegt da vor? S. קַמֵּי.
קוּמָּא *x. m.* (κόμμι) Gummi.
קוֹמָא *x. m.* (κόμης) ein Hofbeamter.
קַמָּאָה *a. m., f. d.* קַמַּיְתָא Est II 1, 8 (MS קַמַּיְתָא) erster.
קַמְאָה *a. m.* ein wenig.
קַמוּאֵל Name eines Engels.
קָמוֹס *h. m.* eine Pflanze.

קְמוּרָא *a. m.* Gürtel.
קָמַז *h. Ni.* 1. sich zusammenziehen; 2. sich hineinziehen.
קֶמַח *h. m.* 1. Mehl; 2. Weinkahm.
קְמַח *a.* mit Mehl bestreichen. *Aph.* zu Mehl machen.
קִמְחָא (Gn 18, 6) *a. m., c.* קְמַח Nu 5, 15 Mehl.
קַמְחוּנְיָא Ortsname.
קִמְחִית weibl. Personenname.
קָמַט *h.* 1. zusammenlegen; 2. fesseln. *Pu.* 1. sich drängen; 2. zusammengelegt sein.
קְמַט *a.* 1. zusammenziehen, zurückhalten. *pt. pass.* קְמִיט hartleibig; 2. fesseln. *Pa.* zusammenziehen.
קֶמֶט *h. m.* Falte, Runzel.
קֹמֶט *h. m.* 1. dass.; 2. Vertiefung.
קְמַטּוֹן *x. m.* (*comes*) ein Beamter.
קוֹמִיטָטוֹן *x. m.* (κομιτᾶτον) Hofstaat.
קוֹמְטוֹמְרוּסִין l. קוֹמֶנְטָרִיסִין.
קַמְטְרָא *x. m.* (κάμπτρα), *pl. d.* קַמְטְרַיָּא 2 K 10, 22 (MS קַמְטְרַיָּא) Truhe.
קַמְטְרָיָא *x. m.* Kistenverfertiger.
קַמֵּי, קַמֵּי *a.* vor. מֵאֶתְמָלֵי וּמִדְּקַמּוֹהִי Gn 31, 6 mit gestern und vorgestern.
קוֹמֵי *x. f.* (κόμη) Haupthaar.
קוֹמְיָאטוֹן *x. m.* (κομμεᾶτον) Beurlaubung.
קָמֵיעַ *h. m.* Amulet.
קְמֵיעָא *x. m.* dass.
קְמִיצָה *h. f.* 1. Nehmen mit den drei Mittelfingern; 2. der vierte Finger.
קִימוֹלְיָא *x. f.* (κιμωλία) eine weisse Thonart.
קִימֵלְיָא *x. m. pl.* (κειμήλια) Kleinodien.
קָמִין *x. m.* (κάμινος) Ofen.
קוֹמֶנְטָרִיסִין *x. m. pl.* (κομενταρήσιος) Archivar.
קוֹמֶנְטָרִיסִין *x. m. pl.* (κομεντάριος) Anklageprotokoll.
קִימוֹנְיָא *x. f.* (*Gemoniae*, sc. *scalae*) Örtlichkeit in Rom, wohin die Leichen Hingerichteter geschleift wurden.
קוֹמִיס *x. m.* (κόμης) ein Hofbeamter.

קוּמּוֹס *x. m.* (κόμμι) Gummi.

קָמַע *h.* anbinden.

קְמָעָא *a.* ein wenig. קְמָעָא קְמָעָא 1. allmählich, nach und nach; 2. langsam.

קַמְפּוֹן, קַמְפּוֹן *x. m.* (κάμπος) öffentlicher Platz, Spielplatz.

קוֹמְפְּרוֹמִסִּין *x. m. pl.* (*compromissa*) Verabredung.

קָמַץ *h.* mit den Mittelfingern abnehmen. *Hi.* dass. *Ni.* (auf diese Weise) abgenommen werden. *Pi.* 1. abnehmen; 2. aufklauben; 3. zusammenscharren.

קְמַץ *a.* 1. *ipf.* יִקְמוֹץ Lv 2, 2 mit den Mittelfingern abnehmen; 2. schliessen (vom Auge).

קָמְצָא *a. m.* 1. *c. s.* קָמְצֵיהּ Lv 2, 2 eine Hand voll.

קַמְצָא (2 S 18, 17, MS כּוּמְצָא) *a. m.* Grube.

קַמְצָא, קַמְצָא *a. m.* 1. *pl.* קַמְצִין Nu 13, 34 Heuschrecke; 2. männl. Personenname.

קַמְצוּץ *h. m.* zusammengepresst.

קַמְצָן *h. m.* habgierig.

קִמְצָר männl. Personenname.

קְמְקוּם, קוּמְקְמוֹס *x. m.* (κουκκούμιον) Kessel.

קוּמְקְמָא, קוּמְקְמוּסָא *x. m., pl.* קוּמְקְמֵי Est II 1, 2 (MS מְקוּקַם) dass.

קַמְקְמָא *a. m.* eine Schlangenart.

קָמַר *x.* (vgl. καμάριον) wölben.

קְמַר *a. Pa. pf.* 3 *pl.* קַמַּרוּ Thr 2, 10 (nicht MS) gürten.

קַמְרוֹטוֹן, קַמְרוֹטָא (falsch קמרסטא) *x. m.* (καμαρωτόν) Gewölbtes.

קַמְרוֹן *x. m.* (καμάριον) Wölbung.

קָמְתָא *a. f.* 1. *ind.* קָמָא Ex 22, 5 stehendes Getreide; 2. *ind.* קָמָא Gn 28, 18 Standsäule; 2. männl. Glied.

קֵן *h. m.* 1. Nest; 2. Taubenpaar; 3. Kammer. *pl.* קִנִּים Name eines Mischnatraktats.

קוֹנָא *x. f.* (κῶνος) Kegel.

קִנָּא I *a. m.* Geräusch.

קִנָּא II *a. m., c. s.* קִנֵּיהּ Dt 32, 11 Vogelnest, Bienenstock.

קָנָא *h. Pi.* 1. eifersüchtig machen; 2. Eifersucht zeigen. *Hitp.* eifersüchtig sein, beneiden.

קְנָא I *a., pt.* קָנְאָה Est II 2, 19 (nicht MS) eifersüchtig sein. *Pa.* 1. *ipf.* יְקַנֵּי Nu 5, 14 dass.; 2. *pf.* קַנֵּי Nu 25, 11 eifern. *Aph. pf.* 3 *pl.* אַקְנִיאוּ Dt 32, 16 Eifersucht erregen. *Itpa.* eifersüchtig werden.

קְנָא (Gn 47, 22) II *a.* erwerben, kaufen. *Aph.* 1. in Besitz geben; 2. *pf. c. s.* אַקְנְיַנִי Sac 13, 5 als Sklaven erwerben.

קַנָּא *h. m.* 1. eifervoll; 2. Eiferer (Zelot).

קַנָּאָה *a. m., ind.* קַנָּא Dt 4, 24, קַנֵּי dass.

קִנְאָה *h. f.* Eifersucht, Neid.

קַנְאָנָא *a. m.* eifervoll.

קִנְאָתָא (Nu 5, 15) *a. f.* 1. Eifersucht; 2. Eifer.

קָנַב *h. Pi.* abreissen, abschneiden.

קְנַב *a. Pa.* dass.

קנבימון l. קוּבִימוֹן.

קונבי l. קוּנְבֵי.

קַנְבּוֹס, קַנְבּוֹס *x. m.* (κάνναβις) Hanf.

קְנוּבְקָאוֹת *x. f. pl.* ein Gebäck.

קִינֵיגִי *x. m.* (κυνηγός) Jäger.

קִינֵיגְיָא (Est II 1, 2, nicht MS) *x. f.* (κυνηγία) Jagd.

קִינֵיגִין *x. m.* (κυνήγιον) dass.

קוֹנְדָּא *x. m.* (κονδός) kurz.

קוֹנְדִּיטוֹן *x. m.* (κονδῖτον) Würzwein.

קַנְדִּי Zauberwort.

קַנְדֵּילָא *x. m.* (κανδήλα) Kerze.

קוֹנְדָּס *x. m.* (κοντός) Stange.

קנדקי (Est II 1, 14, MS הַנְדְקֵי) l. הִנְדְּקֵי.

קונדיריקין l. קוֹרְדִיקִין.

קָנָה *h.* 1. erwerben, kaufen; 2. verpflichten. *Ni.* erworben werden, gekauft werden. *Hi.* in Besitz geben.

קָנֶה *h. m.* 1. Rohr; 2. Stengel; 3. Stange, Röhre; 4. Luftröhre; 5. Saum.

קַנְוָא *a. m.* absichtl. Veränderung von קַנְיָא.
קְנוּבְתָא *a. f.* Abgeschnittenes.
קְנוּחַ *h. m.* Nachtisch.
קִנּוּי *h. m.* Kundgebung von Eifersucht.
קְנוּמָא *a. m.* (für קְיוּמָא) 1. Schwur; 2. Gelübde.
קְנוֹקֶנֶת *h. f.* 1. Ader; 2. Ranke.
קְנִזָּאָה *a. m., pl. d.* קְנִזָּאֵי Gn 15, 19 eine Völkerschaft.
קָנַח *h. Pi.* abwischen. *Hitp.* abgewischt werden.
קְנַח *a. Pa.* dass.
קָנַט *h. Hi.* kränken.
קְנַט *a.* 1. Ekel empfinden; 2. kränken. *Aph. imp. sg. f.* תַּקְנִיטִי Ru 1, 16 (Lücke im MS) kränken.
קונטא. אונדיי ק׳ l. אוּנְדּוּיקוֹנְטָא.
קוֹנְטַבְרָא *x. f.* (*cantabrum*) Name eines Feldzeichens.
קַנְטוּרִין *x. m.* (vgl. κεντρόω) Vorwurf, Kränkung.
קוֹנְטִיטוֹן *x. m.* (κονδῖτον) Würzwein.
קַנְטֵינָר I *x. m.* (κεντηνάριος) Centner.
קַנְטֵינָר II *x. m.* Vorhof (?).
קוֹנְטוֹס *x. m.* (κοντός) Stange.
קַנְטֵר *x.* (κεντρόω) Vorwürfe machen, kränken.
קַנְטַר *x.* dass.
קַנְטֵירָא *x. m.* (κεντηνάριος) Centner.
קַנְטְרָא *x. m.* (κέντρον) Bleilot.
קַנְטַוּרִין *x. m. pl.* (Κένταυροι) Centauren.
קוּנְטְרָן, קַנְטְרוֹן *x. m.* (κεντυρίων) Hauptmann.
קַנְטְרָן *x. m.* 1. streitsüchtig; 2. s. קַטְרוֹן.
קוּנְטְרָן (jSabb 10c) *x. f. pl.* (?).
קונטרונין (Tos BabB V 12) l. קַדְרִיוֹנְטִין, s. קַדְרִיוֹנְטֵס.
קונטרנק, קונטרונק (bKidd 12a) l. קַדְרִיוֹנְטֵס.
קונטרים s. קַדְרִיוֹנְטֵס.
קוּנְטְרִיסִין *x. m. pl.* (κομενταρίος) Anklageprotokoll.
קַנְטְרוֹפוֹס *x. m.* (κυνάνθρωπος) von Hundswut befallen.

קונטריקוס männl. Personenname.
קַנְיָא I Ortsname.
קַנְיָא (Gn 41, 5) II *a. m.* 1. Schilfrohr; 2. Stengel; 3. Messrohr; 4. *pl.* קַנְיָן Ex 25, 32 Leuchterarm; 5. Röhre.
קָנְיָא *a. m.* 1. Besitzer; 2. Schöpfer.
קוֹנְיָא *x. f.* (κονία) Kalkstaub.
קְנִיבָה *h. f.* 1. Abputzen; 2. Abgeschnittenes.
קְנִיבְתָא *a. f.* Abgeschnittenes.
קִנְיָן *h. m.* 1. Erwerbung; 2. Besitz, Besitzrecht; 3. Besitzergreifung.
קִנְיָנָא *a. m.* 1. *c.* קִנְיָן Lv 22, 11 (MS קִנְיָן) Erwerb; 2. *c. s.* קִנְיָנֵיהּ Gn 14, 19 Besitz.
קוֹנְכִי *x. f.* (κόγχη) Muschel, Schale.
קוֹנְכִיתָא *x. f.* dass.
קַנְכִּירִי (Ex 28, 19), קַנְכִּירִין *x. m.* (κεγχρίτης) ein Edelstein.
קנכתירין l. קַלְכַּסִירִין, s. כַּלְקָסִירִין.
קַנֵּם *a. Pa.* die Formel קוֹנָם anwenden.
קִנָּמָא *a. m.* Zimmt.
קִנָּמוֹן *h. m.* dass.
קִנָּמְנָא *a. m., c.* קִנָּמָן Ex 30, 23 dass.
קִנֵּן *h. Pi.* nisten.
קַנֵּן *a. Pa. ipf.* 3 *sg. f.* תְּקַנֵּן Jes 34, 15 dass.
קָנוּן *x. m.* (κανοῦν) Rohrkorb.
קִינוֹנְיָא *x. f.* (κοινωνία) Übereinkommen.
קְנַס *x.* (vgl. κῆνσος) Strafe verhängen.
קָנַס *x.* dass. *Pa.* dass. *Itpa.* zu Strafe verurteilt werden.
קְנָס *x. m.* (κῆνσος) 1. Strafe; 2. Geldstrafe.
קְנָסָא *x. m.* dass.
קִנְסָא *x. m.* (κῆνσος) Verzeichnis.
קִנְסָא *a. m.* Holz, Span.
קַאנוּסִין *x. m. pl.* (?).
קנסון (EstR 1, 1) l. קַנְסִין, s. קְנָסָא.
קִינְסוֹר *x. m.* (κήνσωρ) Censor.
קַנְסוֹרָם *x. m.* (κόθορνος) Stiefel.
קִינוֹף *x. m.* (κωνωπεῖον) Bett mit Fliegennetz.
קְנוֹפָא *x. m., pl.* קְנוֹפִין 2S 16, 22 dass.

קַנְפּוֹן s. קַמְפּוֹן.
קַנְקוֹל, קַנְקֵל *x. m.* (κιγκλίς, κάγκελλον) 1. Gitter, Schranke; 2. Gitterfenster; 3. gitterförmiges Gerät; 4. s. קְלָא.
קַנְקְלָא *x. m.* dass.
קַנְקְלְטוֹן *x. m.* (καγκελλωτόν) Gitterwerk.
קַנְקַן *h. m.* 1. Krug, Flasche; 2. Pflugsterze.
קַנְקְנָא *a. m.* dass.
קַנְקַנִּיתָא *a. f.* ein Musikinstrument.
קַנְקַנְתָּא *a. f.* Flasche.
קַנְקַנְתּוֹם s. קַלְקַנְתּוֹם.
קִינִיקוֹס *x. m.* (κυνικός) von der Hundswut befallen.
קִינָרַס *x. m.* (κινάρα) Artischocke (*Cynara scolymus*).
קוֹנְשׁוֹבְרִינִין *x. m. pl.* (*consobrinus*) Vettern.
קַנְשְׁקָנִין *x. m.* eine Art Becher.
קֶנֶת *h. f.* Griff, Stiel.
קַנְתָּא *a. f.* dass.
קַנְתֵּל *x. m.* (κανθήλια) Saumsattel.
קַנְתָּן *h. m., f.* קַנְתָּנִית eifersüchtig.
קַנְתֵּינָר *x. m.* Vorhof (?).
קַנְתֵּר *x.* (κεντρόω) Vorwürfe machen, kränken. *Pass.* gekränkt werden.
קַנְתַּר *x.* dass.
קַנְתְּרִין *x. m. pl.* (vgl. κεντρόω) Vorwürfe, Kränkungen.
קַנְתְּרָן *x. m.* streitsüchtig.
קְסַגְּלָס männl. Personenname (Γάϊος Καλιγούλας).
קַסִּיד, קַסְדָּא, קַסִּידָא *a. m.* (κασσίς) Helm.
קַסְדּוֹר *x. m.* (κυαίστωρ) Quaestor.
קַסְוָה *h. f.* Schale.
קַסוֹסָא *a. m.* Zauberer.
קַסְוָתָא *a. f., pl. d.* קַסְוָתָא Ex 37, 16 Schale.
קִסְט, קִסְטָא, קַסְטָא *x. m.* (ξεστής) 1. ein Mass; 2. Krug.
קַסְטָא (?) *x. m.* Ort.
קַסְטוֹדְיָא *x. f.* (κουστωδία) Wache.
קַסְטוֹדְיָנוֹס *x. m.* (κουστωδιανός) Wächter.
קַסְטִיטֵירוֹן *x. m.* (κασσίτερος) Zinn.

קַסְטְיָא s. קַסְדָּא.
קַסְטְלִין *x. m.* (καστέλλιον) 1. Kastell; 2. Wasserturm.
קוֹסְטַנְטִינָא Konstantinopel (Κωνσταντινούπολις).
קוֹסְטַנְטִינוֹס männl. Personenname (Κωνσταντινός).
קוֹסְטֵינָר *x. m.* (κυαιστιωνάριος) Scharfrichter.
קוֹסְטוֹר *x. m.* (κυαίστωρ) Quaestor.
קַסְטְרָא *x. m.* (κάστρα) 1. *pl.* קַסְטְרָאוֹת Lager, Festung; 2. Ortsname.
קסטוריא l. קַסְטוֹדְיָא.
קסטרון s. קַסְטְרָא.
קסטורינוס l. קַסְטוֹדְיָנוֹס.
קוֹסְטְרְפִּיזִין *x. m. pl.* (κοσσοτράπεζοι) Schmarotzer.
קְסִיָּה *h. f.* 1. Handschuh; 2. Deckel.
קסיוהא (Midr Teh 75, 4) l. mit Buber קִיוְהָא.
קיסים (BerR 99) l. קְפִידִים, s. קְפִיד.
קְסְלוֹפָנוֹס *x. m.* (ξυλοφανός) Fackel (?).
קָסַם *h., pt.* קוֹסֵם Zauberer, Wahrsager. *Pi.* zaubern, wahrsagen.
קְסַם *a., pt.* קָסֵים Dt 18, 10 zaubern, wahrsagen.
קִסְמָא *a. m.* 1. *pl.* קִסְמִין Dt 18, 10 Zauberei; 2. Ausspruch; 3. männl. Personenname.
קַסָּמָא *a. m., pl. d.* קַסָּמַיָּא Dt 18, 14 Zauberer, Wahrsager.
קְסוּמָא (Hb 3, 17) *a. m.* (κήνσωμα) Steuer.
קסנטור l. קַסְטֵנָר.
קָסַס *h.* säuern. *pt.* קוֹסֵס säuernder Wein.
קִסּוֹס *x. m.* (κισσός) Epheu.
קִסּוֹסָא *x. m.* dass.
קְסָסָה *h. f.* Erdscholle.
קסוסמבן (jBabM 10c) l. קְסִיסְפוֹן, s. קְסִיסְפָא.
קסוסנון (jKeth 26c) Ortsname.
קִסְקַס *h. m.* Steinchen (?).
קֵיסַר *x. m.* (Καῖσαρ) Caesar, Kaiser.

קָפְרִי männl. Personenname.
קֵיסָרִי h. m. aus Caesarea.
קֵיסָרָיָה a. m. dass.
קֵיסָרִיוֹן Ortsname (Καισάρεια sc. Φιλίππου).
קֵיסָרִין, קֵיסָרִי Ortsname (Καισάρεια).
קֵיסָרְנָא a. m. aus Caesarea.
קְסַרְקִיטוֹן x. m. (ἐξέρκιτος) Kriegsheer.
קְעִילָה 1. Ortsname; 2. s. קְלְעָא.
קְעִילִי h. m. aus Keʿila.
קַעֲקַע I h. lärmen.
קַעֲקַע II h. 1. tätowieren; 2. niederreissen, ausrotten. *Pass.* ausgerottet werden.
קַעֲקַע h. m. Tätowierung.
קְעָרָה h. f. Schüssel.
קָפָא h. 1. pt. pass. קָפוּי obenauf schwimmend; 2. dick werden, Satz bilden. *Pi.* oben abnehmen. *Hi.* gerinnen machen.
קְפָא a. 1. pf. 3 pl. קְפוֹ Ex 15, 8 aufsteigen. *Aph.* aufsteigen machen. *Itpe.* aufsteigen.
קַפָּא 1. Name des 10. Buchstaben im griech. Alphabet (κάππα); 2. Zahlwert = 20.
קְפָא a. m. Aufstossen (vom Magen).
קָפַד h. Hi. 1. genau nehmen; 2. ärgerlich werden.
קְפַד a. genau nehmen. pt. pass. קְפִיד genau nehmend. *Aph.* erzürnen. *Itpe.* 1. pf. אִתְקְפַד Mi 2, 7 Merx, zusammenschrumpfen; 2. ärgerlich werden.
קוֹפָד x. m. (κοπάδιον) 1. Stück Fleisch; 2. Fleisch.
קִפֹּד h. m. Igel.
קִפְּדָא (Jes 34, 15), קֻפְּדָא a. m. dass.
קוֹפָדָא x. m. (κοπάδιον) 1. Stück Fleisch; 2. Fleisch.
קפדא (NuJII 25, 8)?
קַפְּדָן, קַפְּדָן h. m. aufbrausend.
קַפְּדָנָא a. m. dass.
קַפְּדָנוּת h. f. Aufbrausen.
קַפּוּדְקְיָא x. f. Kappadocien (Καππαδοκία).

קַפּוּדְקָיָא a. m. aus Kappadocien.
קֻפָּה h. f. Gefäss, Korb.
קֻפָּה s. קֻפָּא.
קִפּוּדָא a. m., pl. קִפּוּדִין Jes 34, 11 Ven 1517 Igel.
קִפּוּי h. m. Bodensatz (Schaum?).
קִפּוּל h. m. Zusammenfalten.
קִפּוּלָא a. m. Abkratzen.
קַפּוֹלָאָה a. m. Grabender.
קִפּוֹנִית h. f. ein Seefisch.
קִפּוּסִי männl. Personenname.
קִפּוּף h. m. 1. Eule; 2. Meerkatze (?).
קִפּוֹפָא (Lv 11, 17) Eule.
קִפּוּץ h. m. Springen.
קִפּוּצִי männl. Personenname.
קָפַז h. springen, hüpfen.
קְפַז (Ct 2, 8, MS מְטָא) a. dass.
קַפִּיזָא x. m. ein kleines Mass.
קָפַח h. 1. schlagen; 2. unterdrücken. *Pi.* 1. dass.; 2. vergewaltigen, beeinträchtigen; 3. verstümmeln. *Pu.* pt. vergewaltigt, verstümmelt.
קְפַח a., pt. pl. קָפְחִין Ho 7, 1 schlagen, verwunden. *Pa.* 1. dass.; 2. überwinden.
קָפֵחַ h. m. schmächtig.
קַפְטָאוֹת x. f. pl. (κοπτή) ein gewürztes Gebäck.
קַפִּיטוֹלִין x. m. (Καπετώλιον) in Rom.
קַפּוּטְקָאָה a. m., pl. d. קַפּוּטְקָאֵי Gn 10, 14 Kappadocier.
קַפּוּטְקְיָא x. f. Kappadocien (Καππαδοκία).
קפימורין 1. פִּטּוּרִין.
קְפִיָא a. m. 1. Haufen, Menge; 2. Zubehör.
קְפִידָא a. m. Genaunehmen.
קְפִידוּתָא a. f., c. קְפִידוּת Jes 59, 1 Schlaffwerden.
קְפִיפָה h. f. Korb.
קְפִיץ h. m. Sprung.
קְפִיצָא a. m. dass.
קְפִיצָה h. f. 1. Zusammenziehung; 2. Überspringung.

קָפַל I *h.* zusammenfalten. *Pi. Hi.* dass. *Pu. Ho. pt.* zusammengefaltet. *Hitp.* sammengefaltet werden.

קָפַל II *h. Pi.* abkratzen.

קְפַל I *a. Pa.* zusammenfalten. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אִתְקַפְּלוּ Jes 38, 12 zusammengefaltet werden.

קְפַל II *a.* scharren. *Itpe.* abgelöst werden.

קֶפֶל *h. m.* Falte (?).

קיפל, קיפלא s. קְבָלִי.

קוּפְלָא *x. f.* (*copula*), *pl.* קוּפְלָאוֹת Kette.

קַפְלָא *x. f.* (κεφαλίς), *pl.* קַפְלִיּוֹת Kapitäl.

קַפִּילָא *x. m.* (κάπηλος) Gastwirt.

קפלאות s. כְּפָלָא.

קַפְלוֹט, קַפְלוֹטָא *x. f.* (κεφαλωτόν) Lauch (*Allium capitatum*).

קַפְלַטִּין, קַפִּילִיטָא *x. m.* (κεφαλίς) eine Kopfbedeckung (Kopfbinde?).

קַפִּילִין, קַפִּילְיָא *x. m.* (καπήλιον) Wirtshaus.

קיפלוס *x. m.* (κεφαλίς) Kapitäl.

קַפְלַרְיָא Ortsname.

קוֹפָנָא *x. m.* (κόπανον) Schlägel.

קַפַּנְדַּרְיָא *x. f.* (*compendiaria*) Abschneideweg.

קיפונוס männl. Personenname (Κωπώνιος).

קָפַס *h.* springen.

קוֹפִּיס *x. m.* (κοπίς) Hackmesser.

קַפְסָא, קוּפְסָא *x. f.* (κάψα) Kasten.

קפסולין l. קַפְסוּלִין, s. קַפִּיסוּלִין.

קָפַץ *h.* 1. zusammenziehen, schliessen; 2. springen; 3. überfallen; 4. überspringen. *Pi.* springen, hüpfen. *Hi.* springen lassen.

קְפַץ *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִקְפּוּץ Dt 15, 7 zusammenziehen, schliessen; 2. springen. *Pa. inf.* קַפָּצָא Lv 11, 21 springen. *Itpe.* springen.

קֶפֶץ *h. m.* Zusammenschluss.

קְפָצָה s. קַפְסָא.

קפיקלטור l. סַפְקְלָטוֹר.

קַפְרָא, קֶפֶר Beiname einer Person.

קַפְרָאוֹת s. קְרָפָאוֹת.

קַפָּרִים, קַפְרָס *x. m.* (κάππαρις) Kapernstrauch (*Capparis spinosa*).

קִיפְרוֹס Name einer Insel (Κύπρος).

קָפַשׁ *h.* wegschnappen.

קֶפֶשׁ (?) *h. m.* ein Kleidungsstück.

קַפְתָּא *a. f., pl.* קְפִין Behältnis, Korb.

קֵץ *h. m., pl.* קִצִּין Ende, Endzeit.

קִצָּא (Gn 6, 13) *a. m.* dass.

קְצָא *a.* abbrechen. *Itpe.* 1. getrennt sein; 2. abgesondert sein.

קָצַב *h., pt. pass.* קָצוּב bestimmt. *Pi.* hacken.

קַצָּב *h. m.* Fleischer.

קֶצֶב *h. m.* Festsetzung.

קִצְבָה *h. f.* 1. bestimmtes Mass; 2. Taxe.

קְצִדּוֹר s. קַסְדּוֹר.

קָצָה *h.* abtrennen. *Ho.* abgesondert sein.

קַצּוֹעַ *h. m.* Abschneider.

קִצּוּעַ *h. m.* Abschneiden.

קְצוּפָה *h. f.* Trauer.

קְצוּצָא *a. m.* Eunuch (?).

קְצוֹצָא *a. m.* Eidechsenart (?).

קְצוּצָה *h. m.* abgeschnittenes Stück.

קְצוּצִין *h. m. pl.* Schoten.

קְצוּצִיתָא *a. f.* abgeschnittenes Stück.

קְצָוָתָא *a. f.* Festsetzung.

קֶצַח *h. m.* Schwarzkümmel (*Nigella sativa*).

קִצְחָא (Jes 28, 25) *a. m.* dass.

קְצַטְרָא s. קַסְטְרָא.

קְצִיָא *a. m.* 1. Stück; 2. männl. Personenname (viell. besser Ländername קַצְפִיָא = Κασπία).

קָצִין *h. m.* Fürst.

קְצִיעָה *h. f.* 1. Zerteilung (von Feigenmasse); 2. Zerteiltes (von Feigenmasse); 3. Abteilung; 4. Cassia (*Laurus Cassia*); 5. *pl.* קציעות jNed 38ᵃ l. קְצוּעוֹת, s. קִצּוּעַ.

קְצִיעֲתָא (Ex 30, 24) *a. f.* Cassia (*Laurus Cassia*).

קְצִיפָה *h. f.* Zürnen.

קְצִיצָה *h. f.* 1. Abschneiden, Abhauen;

2. Abgeschnittenes (von Feigenmasse); 3. Abteilung; 4. Absonderung (vom Besitz); 5. Festsetzung.

קְצִיצְתָא *a. f., ind.* קְצִיצָא Est II 1, 3 Mass.

קָצִיר *h. m.* Ernte.

קְצִירָא *a. m.* krank.

קְצִירָה *h. f.* Ernten.

קְצִיתָא *a. f.* Stück.

קָצַע *h.* 1. abnehmen; 2. ablösen (von Feigenmasse). *Pi.* abtrennen.

קָצַף *h. Hi.* zürnen machen.

קֶצֶף Name eines Engels (Zorn).

קִצְפוֹן *h. m.* Zürnen.

קָצַץ *h.* 1. abschneiden, abhauen; 2. festsetzen. *Ni.* 1. abgeschnitten werden; 2. festgesetzt werden. *Pi.* abschneiden, abhauen.

קְצַץ *a.* 1. *inf.* מִקַּץ Dt 19, 5 abschneiden, abhauen; 2. festsetzen. *Pa. pf.* 3 *pl.* קַצִּיצוּ Ex 39, 3, *ipf.* 2 *pl.* תְּקַצְּצוּן Ex 34, 13 abschneiden, abhauen. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְקְצִיצוּ Jes 46, 2 abgehauen werden.

קַצָּץ *h. m.* Abschneider.

קֶצֶץ *h. m.* 1. abgeschnittenes Stück; 2. Schote.

קַצְּצָא *a. m.* Schote.

קְצָצָה *h. f.* 1. Holzschlag; 2. Abschneidung (vom Besitz durch eine besondere Handlung); 3. Schnitt.

קְצָצְתָא *a. f.* abgeschnittenes Stück.

קָצַר *h.* ernten. *Pi.* kurz machen. *Hitp.* verkürzt werden.

קְצַר *a. Pa.* kurz machen. *Itpe. pf.* אִתְקְצַר 2 K 19, 26 verkürzt werden.

קַצָּר *h. m.* Walker.

קָצֵר *h. m.* 1. kurz; 2. gering.

קְצָרָא (Est II 7, 9) *a. m.* dass.

קַצְּרָא, קַצָּרָא (1 K 1, 9 Soc 59) *a. m., pl.* קַצָּרַיָּא 1 S 13, 21 Walker.

קַצְרָה *x. f.* (κάστρα) Kastell, Burg.

קַצְרִין Ortsname.

קַצְרִית *h. f.* Melancholie (?).

קַצְרָן *h. m.* Kürzer.

קַצְרְקִיטוֹן s. קַסְרְקִיטוֹן.

קְצָתָא *a. m., ind.* קְצָת Nu 22, 41 Teil.

קָקָא *a. m.* 1. Pelikan; 2. l. קוּקָא.

קַקְבָּטוֹן *x. m.* (vgl. κακκάβη) im Kochtopf bereitet.

קַקְפְּרָסִין l. קאקפריסין *x.* (κακὴ πρᾶσις) Verkauf ohne Garantie.

קְקוֹזְתָא männl. Personenname.

קָקוּלָא *a. m.* Cardamom (*Amomum Cardamomum*).

קיקלא, קוקלא l. קִיקְלָא, s. קִיקְלְתָא.

קקים (SchirR 3, 4) l. קָתִים *x.* (κάθιζε) setze dich.

קַקוֹפְּדִיפְּטִי *x. m. pl.* (κακοπαίδευτοί) schlecht erzogen.

קוּקְרָא *x. m.* (κούκουρον) Köcher (?).

קַר *h. m.* 1. kalt; 2. Quellwasser.

קִיר, קֵירָא *x. f.* (κηρός) 1. Wachs; 2. Pech.

קָרָא *a. m.* Flaschenkürbis (*Lagenaria vulgaris*).

קָרָא *h.* 1. lesen, rezitieren; 2. krähen. *Hi.* 1. dass.; 2. lesen lassen.

קְרָא I *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶקְרֵי Ex 2, 7 rufen; 2. *pf.* קְרָא Gn 2, 20 nennen; 3. *pt.* קָרֵי Dt 17, 19 lesen, rezitieren; 4. krähen (v. Hahn). *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְקְרֵי Gn 17, 5 genannt werden; 2. gerufen werden. *Aph.* lesen lassen. *pt.* מַקְרֵי Bibellehrer.

קְרָא II *a. Itpe.* zufällig thun.

קְרָא *h. m.* Bibelvers.

קָרָא *h. m.* Bibelkundiger.

קְרָאָה *a. m.* dass.

קֵירָאָה *x. m.* (vgl. κηρός) 1. Wachshändler; 2. Pechhändler.

קָרַב *h.* 1. nahen; 2. dargebracht werden, geopfert werden; 3. anrücken. *Pi.* 1. nahebringen; 2. darbringen, opfern; 3. vorbeten; 4. sich nähern. *Hi.* aufnehmen. *Hitp.* dargebracht werden.

קְרֵב, קְרִיב (Gn 12, 11) *a.* 1. nahen; 2. *ipf.* יִקְרַב Nu 19, 11 berühren. *Pa.*

1. *pf.* קָרֵיב Gn 48, 10 nahebringen; 2. versöhnen; 3. *ipf.* יְקָרֵיב Lv 1, 14 darbringen, opfern; 4. vorbeten. *Aph.* *pt.* מַקְרֵיב Ma 2, 12 (MS מְקָרֵיב) darbringen, opfern. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְקָרַב Dt 25, 9 sich nähern, herantreten; 2. freundlich sein; 3. verwandt sein.

קֶרֶב *h. m., du.* קְרָבַיִם Eingeweide.

קְרָב *h. m.* Krieg.

קְרָבָא (Dt 20, 2) *a. m.* dass.

קַרְבָּא *a. m., pl.* קַרְבִין Eingeweide.

קִרְבָא *a. m.* Annäherung.

קִרְבָה *h. f.* 1. dass.; 2. Nähe.

קְרַבִּיטִין *x. m.* (κράββατος) Ruhebett.

קרבן (Tos Kel BabB V, 17) ?

קָרְבָּן *h. m., pl.* קָרְבָּנוֹת Opfer.

קָרְבָּנָא *a. m.* 1. Lv 21, 1 dass.; 2. Hos 12, 2 Soc 59 Geschenk.

קַרְבַּס *x. m.* (κάρπασος) Baumwolle.

קְרָבְתָא *a. f.* Krieg.

קֵרֵד *h. Pi.* striegeln.

קְרַד (קְרַר?) *a.* sich festsetzen (?).

קַרְדָּא *x. m.* (κρότων) Zecke.

קַרְדּוּ (Gn 8, 4, MS קַרְדּוֹ) Ortsname.

קַרְדּוּיִי *h. m.* aus Kardu.

קַרְדּוֹם *h. m.* Axt.

קירדי s. קדריה.

קוּרְדִּימָא (?).

קַרְדִּינָא *x. m.* (vgl. *Gordianus*) gordianisch.

קרדיונכס l. קַדְרִיוֹנָכָּס.

קַרְדְּיָקוֹס *x. m.* (καρδιακός) 1. melancholisch; 2. Melancholie.

קִרְדֵּם *h.* behauen.

קרדן (EchR 1, 16) l. mit Ausg. Pes. קֶרֶן.

קַרְדּוּנְיָא *x. f.* Name einer Landschaft (*Cardunia*).

קַרְדּוּנָיָא *a. m.* aus Cardunia.

קַרְדִּיס (falsch קַרְדּוֹס) *x. m.* (χάρτης) Schriftstück, Blatt.

קִרְדֵּס *x.* (vgl. κρήτη) mit Kreide abreiben (?).

קַרְדְּקִיּוֹת, קַרְדְּקַיִם, קַרְדְּקִין *x. f. pl.* (*corticea*) Rindenschuhe.

קַרְדִּיקָנִי *x. m.* (vgl. *Gordianus*) gordianisch.

קָרָה I *h. Hitp.* Pollution haben.

קֵרָה II *h. Pi.* bedachen. *Pu.* bedacht sein.

קַרְוָא (Ho 11, 9, Soc 59 קַרְיָא) *x. f. ind., pl.* קִרְוִין Dt 9, 1 Ortschaft. S. קַרְתָּא, קִרְיְתָא.

קַרְוָא *a. m.* Flaschenkürbis (*Lagenaria vulgaris*).

קָרוֹב *h. m.* 1. nahe; 2. verwandt.

קָרוֹבָא *a. m.* Vorbeter.

קָרוֹחָא *a. m.* 1. kahlköpfig; 2. fleckig.

קְרוּחִים (?) Ortsname.

קָרוֹיָא *a. m.* Bibellehrer.

קִרְוָיָה *h. f.* Flaschenkürbis.

קְרוּיָה s. קִרְיָה.

קְרוּם *h. m.* Kruste, Haut.

קְרוּמִים *h. m. pl.*, s. קוּרְמָא.

קְרוּמִית *h. f.* Schale.

קָרוֹצָא *a. m.* Kneifender.

קְרוּקְתָא, קְרוּקִיתָא *a. f.* Frosch.

קְרוּשָׁא *a. m.* Frost.

קְרוּשִׁיתָא *a. m.* ein Gebäck.

קֵירוּתָא *x. f.* (κηρός) Wachs.

קְרוּז *x. m.* (κρωσσός) Krug.

קָרַזֵל *h., pt. pass.* מְקֻרְזָל zusammengeballt.

קָרַח *h. Hi.* kahl werden. *Ho.* kahl sein.

קְרַח *a.* kahl werden.

קֵרֵחַ *h. m.* kahlköpfig.

קָרְחָא *a. m.* 1. *ind.* קָרֵיחַ Lv 13, 40 (MS קְרִיחַ) dass.; 2. Weber (?).

קַרְחָא *a. m.* Eis.

קָרְחָה *h. f.* 1. Glatze; 2. kahle Stelle.

קָרְחוּתָא *a. f., c. s.* קָרְחוּתֵיהּ Lv 13, 42 dass.

קָרְחַיִם (?) Ortsname.

קַרְחִינָא Ortsname.

קַרְחִינָאָה *a. m.* aus Karchina.

קָרְחָן *h. m.* kahlköpfig.

קָרְחָתָא *a. f.* Glatze.

קְרַט *x.* (ἀκρατίζομαι) *Aph.* frühstücken.
קְרָטָא *a. m.* 1. Stückchen; 2. klein.
קְרָטָא *a. m.* eine kleine Münze.
קְרָטוּב, קְרָטוּב *x. m.* ein kleines Mass.
קְרָטַבְלָא *x. m.* (καταβολή) Unterlage, Polster.
קְרָטְגֶנֵי Karthago, Stadtname (Καρτάγενα).
קְרָטוּם *h. m.* Abpflücken.
קְרָטַט *a.* in kleine Stückchen teilen.
קְרָטָל *x. m.* (κάρταλλος) Korb.
קְרָטָלִיתָא *x. f.* dass.
קְרָטַם *h.* abpflücken.
קְרָטְמָא *a. m.* Safflor (Samen von *Carthamus tinctorius*).
קְרָטְמָנָא *a. m.* Necker.
קְרָטוֹן *x. m.* 1. (κόρτις) Kohorte, Trupp; 2. l. קְסָרוֹן.
קְרָטַס *x.* (vgl. κρήτη) mit Kreide abreiben (?).
קְרִיטַיס *x. m.* (κριτής) Richter.
קְרָטִיס, קְרָטְסָא *x. m.* (χάρτης) Schriftstück, Blatt.
קְרָטְסָא *x. m., pl. d.* קְרָטַסַיָא Jes 3, 23 wohl zu lesen קְרָפְסַיָא, s. קְרָפְסָא.
קְרָטִיסִין, קְרָטִיסִים *x. m. pl.* (vgl. κράτησις) 1. Verordnung; 2. Fest der Erlangung der Herrschaft.
קְרָטַע *h.* springen, hüpfen.
קְרָטַע *a.* dass.
קְרָטְפְנָא *x. m.* Sprung, Riss.
קְרָטִיקוֹן *x. m.* (κρητικόν) Kreide.
קוּרְטוּרָא *x. m.* Schatz.
קֶרִי *h. m.* 1. Zufall; 2. Pollution. בַּעַל קֶרִי der Pollution gehabt hat.
קִירִי *x.* (κύριε) Herr.
קִירִי *x. m.* (καίριος) auf bestimmte Zeit (?).
קְרָיָא I *a. m.* 1. Zufall; 2. *c.* קֶרִי Dt 23, 11 Pollution.
קְרָיָא II, קוּרְיָא *x. m.* (κύριος) 1. Herr; 2. männl. Personenname.
קְרָיָא III *x. m.* Wurm (?).
קְרָיָא *a. m., ind.* קְרֵי Gn 47, 21 Ortschaft.

קְרָיָא I *a. m.* Dörfler.
קְרָיָא II *a. m.* 1. Bibelvers; 2. Bibel.
קְרָיָא *a. m.* Bibelkundiger.
קְרִיאָה *h. f.* 1. Rufen; 2. Lesen, Rezitieren.
קְרִיבָא *a. m.* 1. *f.* קְרִיבָא Gn 19, 20 nahe; 2. *pl.* קְרִיבִין Dt 13, 8 verwandt.
קְרִיבָה *h. f.* Nahen.
קְרִיבוּת *h. f.* 1. Annäherung; 2. Verwandtschaft.
קְרִיבוּתָא *a. f.* Gebrauch von קרב.
קְרִיָה *h. f.* 1. Rufen; 2. Lesen, Rezitieren; 3. *pl.* קְרִיוֹת Verlesung.
קְרָיָה *h. m., pl.* קְרָיוֹת Dörfler, Dummkopf, S. קְרָיָא I.
קְרָיוֹת *x. f. pl.,* s. קְרוֹן.
קְרִיוּתָא *a. f., c.* קְרִיוּת Dt 23, 11 (MS קֶרִי) Pollution.
קְרִיחָא *a. m., ind.* קְרִיחַ Lv 13, 40 kahlköpfig.
קוּרְיוֹטָה, קוּרְיוֹטִי *x. f.* (καρυωτός) 1. eine Dattelart; 2. Dattelhonig.
קְרִימָה *h. f.* Krustenbildung.
קְרָיָן *x. m.* (κηρίον) Wachskerze.
קְרָיָנָא *a. m.* bibelkundig.
כְּפַר ק׳. קְרָיָנוּם Ortsname (vgl. κουρεῖον Barbierstube).
קוּרַיִם *x. m.* (κάϊρος) Litzen (am Webstuhl).
קוּרְיוּס männl. Personenname (Κύριος).
קוּרְיוֹסִי *x. m. pl.* (κουριῶσοι) Späher.
קְרִיעָה *h. f.* 1. Spalten; 2. Zerreissen (des Kleides in der Trauer).
קְרִיוֹפֶּרְסִיקָה *x. m.* (καρυοπέρσικα) eine Art Nussbaum.
קְרִיצָא *a. m.* Morgendämmerung.
קְרִיצָה *h. f.* Zusammenkneifen.
קְרִיצְתָא (Ru 3, 14, Ven 1525 קְרִיצְתָא) *a. f.* Morgendämmerung.
קְרִירָא *a. m.* 1. *ind.* קְרִיר Na 3, 17 (MS קְרִיר) kalt; 2. Abkühlung, Enttäuschung (?).
קְרִירוּתָא *a. f.* Kälte.
קְרִית *h. f.* Balken.
קְרִיתָא *a. f.* dass.

קְרִיתָא *x. f.* s. קָרוֹן (?).

קַרְיְתָא *a. f., ind.* קִרְיָא Ho 11, 9 Soc 59, *c.* קִרְיַת Nu 24, 19, *pl.* קִרְוִין Ortschaft. S. קַרְתָּא ,קִרְוָא.

קָרוּכִין *x. m.* (καῤῥούχιον) Wagen.

קוֹרְלִין *x. m.* (κορdλλιον) Koralle.

קָרַם *h.* überziehen, eine Haut bilden. *Hi.* Haut bilden.

קְרַם (Ez 37, 8 Soc 59) *a., ipf.* 1 *sg.* אֶקְרוֹם Ez 37, 6 dass.

קירום (EstR 1, 13) l. mit Ausg. Pes. קִירוֹם.

קְרָמָא *a. m.* 1. Haut, Kruste; 2. Teppich, Tapete.

קירומא (jSabb 14[a]) l. קִירוֹסָה.

קוֹרְמָא *a. m.* eine Pflanze (*Avicennia officinalis*?).

קְרָמִיד *x. m.* (κεραμίς) Dachziegel.

קְרָמוּלִין *h. m. pl.* eine Art Gurke (*Luffa*?).

קְרוֹמָטִין (SchemR 38) *x. m.* (vgl. χρῶμα, χρώματος) ein Edelstein.

קַרְמִיּוֹן Flussname.

קַרְמִית *h. f.* eine Pflanze (Mohn?).

קַרְמָנָאָה *a. m.* aus Karman stammend.

קֶרֶן *h. f., du.* קַרְנַיִם, *pl.* קְרָנוֹת 1. Horn; 2. Ecke, Spitze; 3. Strahl; 4. Kapital; 5. Stärke.

קָרַן *h. Hi.* ein Horn hervorbringen.

קָרַן (jKidd 64[a]) l. קָרַץ.

קָרוֹן *x. m.* (κdῤῥον), *pl.* קְרוֹנִין, קְרוֹנוֹת Wagen.

קַרְנָא *a. m.* 1. *c.* קֶרֶן Jos 6, 5, *pl. c. s.* קַרְנוֹהִי Ex 38, 2 Horn; 2. Schröpfkopf; 3. *pl. c. s.* קַרְנָתֵיהּ Ex 27, 2 Ecke; 4. *c.* קֶרֶן Lv 23, 28 (MS כְּרַן) Macht; 5. Kapital.

קְרֵינָא *x. m.* (κdροινον) süsser Wein (aus gekochtem Most).

קְרוּנָה *x. f.* (κρήνη) Quelle.

קַרְנְזוֹלָא *a. m.* Diagonale.

קרינטון (jKil 30[a]) l. קְרִינוֹן.

קִירֵינִי (Am 1, 5, MS קִירִינֵי) *x. f.* Name eines Landes (Κυρήνη).

קְרִינוֹן *x. m.* (κρίνον) Lilie (Anemone).

קְרָנוֹס *x. m.* (vgl. κορύνη) 1. Hammer; 2. Hammerschlag.

קַרְנָסָא (Jes 41, 7) *x. m.* 1. dass.; 2. Fühlhorn.

קורניסין (BerR 72 Ven. 1545) l. קִירוֹסִין, s. קִירוֹס.

קרנסין (BerR 58 Ven. 1545; Konst. 1512 קנסרין) l. קְלִירְסִין, s. קְלִירוֹס.

קרנת (GnJII 21, 15) l. קַרְנָא.

קְרוֹנְתָּא (1 K 7, 16) *x. f.* (κορωνίς), *pl.* קְרוֹנְתָּן 1 K 7, 16 Soc 59 Kapitäl.

קִירָס *x. m.* (καιρός), *pl.* קִירְסִין (falsch קורסין) rechte Zeit.

קִירִיס *x. m.* (κύριος) Herr.

קִירוֹס I *x. m.* (καίριος) tötliche Wunde (?).

קִירוֹס II *x. m.* (καῖρος) Litze (am Webstuhl).

קָרַס *h. Hi.* 1. hart werden; 2. sauer werden.

קְרַס *a., pt. pass.* קְרִיס hart geworden. *Aph.* sauer werden.

קַרְסוֹל *h. m., du.* קַרְסֻלַּיִם, *pl.* קַרְסֻלּוֹת Fussgelenk, Knöchel.

קִרְסוּם *h. m.* Abschneiden.

קַרְטָל *x. m.* (κdρταλος) Korb.

קְרוּסְטַלִּינוֹן *x. m.* (κρυστdλλινον) Krystall.

קְרוּסְטְמִיל *x. m.* (*crustuminum*) eine Art Birne.

קריסטור l. קֻסְטוֹר.

קַרְסְיָא *a. m.* Saueres.

קוריוסות ,קורסין l. קוּרְיוֹסִי.

קַרְסֻלָּא I *a. m.* 1. *pl.* קַרְסֻלִּין Ez 47, 3 (Ven. 1517 קַרְסוּלִין) Fussgelenk, Knöchel; 2. *pl.* קַרְסֻלִּין Lv 11, 21 Sprunggelenk; 3. *pl. c.* קַרְסוּלֵי Ri 1, 6 Praet. Daumen, grosse Zehe.

קַרְסֻלָּא II *a. m., pl.* קַרְסֻלִּין Ho 9, 6 Dornstrauch.

קְרָסוֹלְכָנוֹן *x. m.* (χρυσολdχανον) Gartenmelde (*Atriplex hortensis*).

קִרְסֵם *h.* 1. beschneiden; 2. abfressen. *Pass.* abgeschnitten werden.

קַרְסֵם *a.* abfressen.

קַרְסְמָא *a. m.* Hieb.
קַרְסַף s. קַרְצַף.
קַרְסְפְּדָא, קַרְסְפְּדַי, קַרְסְפִּי männl. Personenname.
קָרַע *h.* zerreissen. *Pi.* 1. ritzen; 2. vernichten. *Ni. Hitp.* aufgerissen werden.
קְרַע *a. Pa.* dass.
קֶרַע *h. m.* 1. Zerreissen; 2. Riss; 3. Fetzen.
קִרְעָא *a. m.* dass.
קַרְפָּא *x. m.* s. קַרְפְּדָא.
קַרְפְּדָא *x. m.* (κάλπις) ein Weingefäss.
קַרְפְּדֵי *x. m.* Maulwurf (?).
קַרְפִּיטָא *x. m.* (κράβατος) Ruhesitz.
קורפסא l. קַרְפְּתָא.
קַרְפְּסָא (Est II 8, 15) *a. m.* (κάρπασος) feines Linnen.
קַרְפְּסִינוֹן *x. m.* (καρπάσινον) aus feinem Linnen.
קַרְפִּיף, קַרְפַּף *x. m.* Bereich.
קַרְפִּיפָא *x. m.* dass.
קַרְפְּתָא *a. f.* Lampe.
קָרַץ *h.* 1. abschneiden, abkneifen; 2. zusammenkneifen. *Pi.* zusammenkneifen. *Ni.* abgeschnitten werden.
קְרַץ I *a.* kneifen.
קְרַץ II *a.* morgens thun, früh aufstehn.
קֶרֶץ *h. m.* 1. Teigstück; 2. Stück.
קַרְצָא *a. m.* Stück. אֲכַל קַרְצָא, אֲכַל קַרְצִין Lv 19, 16 verleumden.
קַרְצְבָא (?) *a. m.* Dornstrauch.
קַרְצוֹל *h. m.* Knöchel. S. קַרְסוֹל.
קַרְצוֹם (?) Ortsname. S. קַרְיָנוֹם.
קַרְצוּף *h. m.* Striegeln.
קַרְצְמִיוֹנָא *x. m.* (χαριστίων) Wage.
קַרְצְמַל s. קַרְסְמַל.
קרציון l. קַסְרְיוֹן.
קַרְצִין *h. m. pl.* Locken.
קַרְצִית *h. f.* ein Insekt.
קַרְצְלָא s. קַרְסְלָא.
קִרְצֵף *h.* kratzen, striegeln.
קַרְצֵף *a.* dass.
קָרָק (Est II 6, 10, MS קָרִין) Ortsname (Χάραξ).

קורקא l. קוּרְדְקָא.
קֻרְקְבָן *h. m.* 1. Kropf des Vogels; 2. Magen.
קֻרְקְבָנָא *a. m.* dass.
קַרְקוּזָאָה *a. m.* aus Karkuza.
קרקומא s. כַּרְקוּמָא.
קִרְקוּר *h. m.* Quaken.
קַרְקוּרָא *a. m.* Krächzer.
קרקומניקא l. פִּירוּמָנִיקָא.
קרוקין l. קְרוּכִין.
קַרְקְנָא *a. m.* Tanz.
קוּרְקְנוֹת *x. f. pl.* (vgl. κηρύκιον) Heroldsstab.
קַרְקוּנְיָא Ortsname.
קוּרְקָס I *x. m.* (κρίκος) Ring.
קוּרְקָס II *x. m.* (κώρυκος) Ledersack.
קְרִיקָס, קַרְקָס *x. m.* (κολοκασία) eine Bohnenart (*Colocasia antiquorum*).
קַרְקָס, קַרְקְסָא, קַרְקְסָא *x. m.* (κίρκος), *pl. h.* קַרְקְסָאוֹת, *a.* קַרְקְסִין, קַרְקְסָן Cirkus.
קוּרְקְסָא *x. m.* (κρίκος), *pl.* קוּרְקְסִין 1. Scheibe am Dreschschlitten; 2. Dreschschlitten.
קַרְקְסְיוֹן Ortsname (Κιρκήσιον).
קַרְקַע *h. m.* 1. Erdboden; 2. *pl.* קַרְקָעוֹת Grundeigentum, Grundstück.
קַרְקְעָא *a. m.* dass.
קַרְקָעִית *h. f.* Boden.
קַרְקְפָא *a. m.* 1. Schädel, Kopf; 2. Kopfzahl.
קַרְקְפַל *a. m.* (vgl. קַרְקְפָא und κέφαλος) Schädel.
קַרְקַפְתָּא *a. f.* dass.
קִרְקֵר I *h.* gackern, schreien.
קִרְקֵר II *h.* 1. niederreissen; 2. zerren.
קַרְקַר *a., pt. pl.* מְקַרְקְרִין Est II 1, 2 krähen, brüllen.
קַרְקַרְתְּ, קַרְקָרָה *h. f.* Boden (eines Gefässes).
קַרְקְשָׁא s. קַרְקְסָא.
קִרְקֵשׁ *h.* 1. schütteln; 2. klingeln, klappern.
קַרְקֵשׁ *a.* dass.
קִרְקוּשׁ *h. m.* Klingel, Klapper.

קַרְקְשְׁתָּא *a. f., pl.* קַרְקְשִׁין dass.
קָרַר *h. Hi.* 1. abkühlen; 2. kalt sein. *Hitp.* sich beruhigen.
קְרַר *a.* kalt sein. *Pa. pt. pass.* מְקוֹרַר kalt. *Aph.* 1. *pt.* מַקַּר Jes 32, 2 kühlen; 2. kalt sein. *Itpa.* sich abkühlen.
קָרָר *x. m.* (*carrarius*) Wagenlenker, Fuhrmann.
קְרִירְטוֹן (jSabb 14c) *x. m.* (ἀκορίτης) Kalmuswein (?).
קָרַשׁ *h.* 1. gerinnen; 2. sich zusammenziehen. *Hi.* gerinnen lassen.
קְרַשׁ *a.* 1. gerinnen; 2. fest werden; 3. gerinnen machen. *Aph. Itpe.* gerinnen.
קֶרֶשׁ I *h. m.* Einhorn (Antilopenart).
קֶרֶשׁ II *h. m.* Brett, Bohle.
קַרְשָׁא *a. m.* dass.
קַרְשִׁינְתָּא *a. f., pl.* קַרְשִׁינִין Erdkloss.
קַרְתָּא (Gn 34, 25) *a. f., pl. d.* קִרְוַיָּא Nu 13, 28 Stadt, Kleinstadt.
קַרְתְּגִינָא Karthago (Καρτάγενα).
קַרְתִּיגְנָאָה *a. m.* aus Karthago.
קַרְתוּיָא *a. m.* aus Kartu (?).
קַרְתוּיִי *h. m.* dass.
קַרְתָּנִי *h. m.* Kleinstädter.
קַרְתִּיסָא *a. m.* Beiname eines Mannes.
קְשָׂוָה s. קְסָוָה.
קְשַׂוְתָּא s. קְסַוְתָּא.
קוֹשְׁטַנְטִינָא (Thr 4, 2, nicht MS), קוֹשְׁטַנְטִינִי Konstantinopel (Κωνσταντινούπολις).
קְשִׂיטָה *h. f.* 1. eine Münze; 2. ein Gewicht; 3. Lamm.
קַשְׂקֶשֶׂת *h. f., pl.* קַשְׂקַשִּׂים Schuppe.
קַשׁ *h. m.* 1. Stroh, dürre Halme; 2. Borste; 3. Härchen.
קַשָּׁא (Ex 15, 7) I *a. m.* Stroh, dürre Halme.
קַשָּׁא II *a. m.* Ältester, Vornehmer.
קְשָׁא, **קְשִׁי** *a., ipf.* יִקְשֵׁי Dt 15, 18 schwer sein. *Pa.* 1. schwer machen, Einwände erheben; 2. *pf.* 3 *sg. f.* קַשִּׁיאַת Gn 35, 16 schwer haben. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אַקְשֵׁי Ex 7, 3 hart machen, verstocken; 2. *pf.* אַקְשִׁי Ex 13, 15 sich verstocken; 3. Einwände erheben. *Itpa.* 1. schwer sein; 2. Einwände erheben; 3. Einwände erhoben werden.
קַשְׁבָּא *a. m.* 1. Dattel; 2. Dattelpalme.
קָשָׁה *h. Pi. Hitp.* schwer haben. *Hi.* hart machen, Erektion veranlassen.
קָשֶׁה *h. m.* hart, schwer.
קִשּׁוּט *h. m.* Putz.
קִשּׁוּטָא *a. m., c.* קִשּׁוּט Jes 49, 18 dass.
קִשּׁוּי *h. m.* Geburtsnot.
קוּשְׁיָא *a. m.* Einwand.
קִשּׁוּר *h. m.* 1. Zusammenbinden; 2. Vereinigen.
קִשּׁוּרָא *a. m.* dass.
קַשּׁוֹשֶׁת *h. f.* Strohhalm.
קִשּׁוּת I *h. f., pl.* קִשּׁוּאִים Gurke.
קַשְׁוּת II *h. f.* Ähnlichkeit.
קָשַׁט I *h.* schiessen.
קָשַׁט II *h. Pi.* putzen. *Hi.* herrichten. *Hitp.* sich putzen.
קְשַׁט I *a. Itpe.* geschossen werden.
קְשַׁט II *a. Pa.* 1. *pt. pass.* מְקַשַּׁט Ho 6, 3 putzen; 2. geraderichten. *Itpa. pt. f.* מִתְקַשְּׁטָא Jes 61, 10 sich putzen.
קַשָּׁט *h. m.* Bogenschütze.
קֻשְׁטָא I (Dt 1, 16) *a. m., ind.* קְשׁוֹט Gn 24, 48 Wahrheit, Gradheit, Recht. בְּקֻשְׁטָא Gn 42, 21 in Wahrheit.
קַשְׁטָא II (Est II 1, 3, MS קַשְׁטִין) *a. m.* Bogen.
קַשְׁטָא III (Ps 61, 4) l. קַשְׁקָא.
קַשְׁטָנִית *h. f.* Bohrer, der durch einen Bogen bewegt wird.
קַשְׁיָא (Ex 1, 14) *a. m.* 1. *ind.* קְשֵׁי Ex 6, 9, *pl. f.* קַשְׁיָן Gn 42, 7 hart, schwer, schwierig.
קוּשְׁיָא *a. m.* Einwand.
קַשְׁיוּת *h. f.* 1. Härte; 2. Starrsinn; 3. Erektion.
קַשְׁיוּתָא *a. f., ind.* קַשְׁיוּ Ex 1, 13 dass.

קְשִׁיטָא *a. m., ind.* קְשִׁיט Dt 32, 4 redlich, wahrhaft, gerecht.
קְשִׁיטוּתָא *a. f., c.* קְשִׁיטוּת Gn 20, 5 Redlichkeit, Gradheit.
קְשִׁירָה *h. f.* Zusammenbinden.
קַשׁ *h. m.* Strohhalm.
קְשִׁישָׁא *a. m.* 1. *ind.* קְשִׁישׁ 1 K 2, 22 alt; 2. Greis; 3. Ältester, Vornehmer.
קְשִׁישׁוּתָא *a. f.* Greisenalter.
קַשְׁיְתָא *a. f.* 1. Hartes; 2. Kern; 3. Einwand.
קוּשְׁקָא *x. m.* Ausbau.
קִשְׁקוּשׁ *h. m.* Behacken.
קִשְׁקוּשָׁא *a. m.* dass.
קִשְׁקַר männl. Personenname.
קִשְׁקֵשׁ *h.* 1. klingeln; 2. schütteln; 3. behacken. *Pass.* sich schütteln.
קַשְׁקֵשׁ *a.* 1. schütteln; 2. behacken.
קַשְׂקַשִּׂין *h. m. pl.* Streu.
קָשַׁר *h.* 1. knüpfen, verknüpfen; 2. beschliessen. *Pi.* zusammenbinden. *Pu. Ho.* zusammengebunden werden. *Ni. Hitp.* 1. sich zusammenziehen; 2. sich anhängen.
קֶשֶׁר *h. m.* 1. Knoten; 2. Gelenk; 3. Zusammenziehung, Kruste; 4. Ordnung, Verband.
קַשַׁרְתָּא *a. f.* Gürtel.
קָשַׁשׁ *h. Po.* Reiser sammeln.
קְשַׁשׁ *a., pf.* 1 *sg.* קְשִׁית 1 S 12, 2 altern. *Pa.* dass. *Po.* Reiser sammeln. *Hitpo.* sich stark machen.

קֶשֶׁת *h. f.* 1. Bogen; 2. Regenbogen; 3. männl. Glied.
קְשַׁת (Ez 21, 26 Ven. 1517) *a.* schiessen. *Aph. ipf.* יַקְשֵׁת 2 K 19, 32 dass.
קַשָּׁת *h. m.* 1. Bogenschütze; 2. ein Sternbild des Tierkreises.
קַשָּׁתָא (Gn 21, 20) *a. m.* dass.
קַשְׁתָּא *a. f.* 1. Gn 21, 16, *pl.* קַשְׁתָּן, *c.* קַשְׁתַּת 1 S 2, 4 Soc 59, קַשְׁתָן Bogen; 2. Gn 9, 13 Regenbogen; 3. ein Darm; 4. Ortsname.
קַשְׁתְּיָא *a. m.* dass.
קַשְׁתָּנִית *h. f.* Bohrer, der durch einen Bogen bewegt wird.
קָתָא (Lv 11, 18) *a. f.* Pelikan.
קַתָּא *a. f.* Stiel, Griff.
קותבי l. קוּמְבֵי.
קָתֶדְרָא *x. f.* (καθέδρα), *pl.* קָתֶדְרָאוֹת Lehnstuhl.
קָתֶדְרִין *x. m.* (καθέδριον) dass.
קַתְלָא *a. m.* Kloss (?).
קָתָלִיקוֹס, קָתָלִיקָא, קָתָלִיכוֹס *x. m.* (καθολικός) Oberbeamter.
קִיתוֹן *x. m.* (κώθων), *pl.* קִיתוֹנִיּוֹת Trinkgeschirr.
קִיתוֹנָא *x. m.* dass.
קַתְרָא *a. m.* Fels.
קִתְרוֹס männl. Personenname (vgl. Καυθηρᾶς).
קַתְרוֹס *x. m.* (κέδρος) Ceder, Kiefer.
קִתְרוֹס (Jes 5, 12, MS קַתְרוֹס) *x. m.* (κίθαρις) Cither.

ר

ר 1. der zwanzigste Buchstabe im hebr. Alphabet; 2. Zahlwert = 200.
ריאניסו. הר׳ (Midr. Teh. 34) l. mit Ausg. Konst. אניסו, s. אֲנִים.
רְאַגְתָּא *a. f.* Liebkosung.
רָאָה *h.* 1. sehen. רָאָה קֶרִי Pollution haben. רָאָה דָם Menstruation haben; 2. billigen. *pt. pass.* רָאוּי 1. geeignet; 2. zu erwarten. *Ni.* 1. gesehen werden; 2. einleuchten. *Hi.* 1. zeigen, anzeigen. הֶרְאָה פָנִים besuchen. *Ho.* הָרְאָה פָנִים Besuch abgestattet werden.

רָאִי (רְאִי) I *h. m.* 1. Ansehen; 2. Eigentümlichkeit, Merkmal.

רָאִי II *h. m.* Exkrement.

רְאִיָּה *h. f.* 1. Sehen; 2. Erscheinen im Tempel; 3. das dabei darzubringende Opfer; 4. Pollution; 5. Menstruation.

רְאָיָה I *h. f.* Beweis.

רְאָיָה II männl. Personenname.

רֵאָיוֹן *h. m.* 1. Erscheinen im Tempel; 2. das dabei darzubringende Opfer.

רְאַם *a., ipf.* יִרְאַם Jes 52, 13 erhaben sein. S. רום.

רְאֵם *h. m.* Wildochse.

רְאָמָא *a. m.* dass.

רְאוּמָטִיקוֹס *x. m.* (ῥευματικός) rheumatisch.

רְאֵמָנָא *a. m.* Wildochse.

רְאָעֲתָא? (Est II 9, 31, MS תַּעֲנִיתָא) *a. f.* Schreien.

ראשׁ *h. m., pl.* רָאשִׁים 1. Kopf. ראשׁ תּוֹר Ausläufer eines Feldes, einem Ochsenkopf ähnlich; 2. Oberhaupt; 3. Anfang. ראשׁ הַשָּׁנָה *a.* Neujahr; *b.* Name eines talmudischen Traktats; 4. Kapital.

רֵאשָׁא *a. m.* Kopf.

ראשׁוֹן *h. m.* erster. ראשׁוֹן ראשׁוֹן einer nach dem andern. בָּרִאשׁוֹנָה am Anfang.

רֵאשִׁית *h. f.* 1. Anfang; 2. Würde.

רֵאשִׁיתָא s. רֵישִׁיתָא.

רַב *h. m.* 1. gross; 2. Herr; 3. *pl.* רַבּוֹת Lehrer; 4. viel. רַבִּי *a.* palästin. Bezeichnung des Gelehrten; *b.* Bezeichnung des Nasi Jehuda I. רַב *a.* babylon. Bezeichnung des Gelehrten; *b.* Bezeichnung von Abba Arika.

רַבָּא (רְבָא) *a. m.* 1. *f. d.* רַבְּתָא Gn 10, 12, רַבְּתִי, *pl.* רַבְרְבִין Gn 12, 17 gross; 2. Gn 25, 23 der ältere; 3. Gn 37, 36, Ex 18, 1 Vorgesetzter, Oberer; 4. *c. s.* רַבְּהוֹן Gn 4, 20, *pl.* רַבָּנָן Meister, Lehrer.

רָבָא (n. d. übl. Aussprache) (= רַב אַבָּא) Bezeichnung von Abba, Sohn v. Josef bar Chama.

רְבָא *a. m.* Mehrheit.

רְבָא I *a.* 1. Gn 21, 8, 3 *pl.* רְבִיאוּ Gn 25, 27 gross werden, wachsen; 2. Gn 26, 13 vornehm werden. *Pa.* 1. *ipf.* יְרַבֵּי Nu 6, 5 wachsen lassen, hervorbringen; 2. *pf.* רַבִּי Jes 49, 21 Soc 59 grossziehen; 3. *ipf.* 1 *sg.* אֲרַבֵּי Gn 12, 2 gross machen; 4. *pf.* רַבִּי Lv 8, 10 in eine Würde einsetzen; 5. *ipf.* 2 *sg.* תְּרַבֵּי Dt 23, 20 Zins geben. *Itpa.* 1. grossgezogen werden; 2. *ipf.* יִתְרַבָּא Lv 21, 10 gross gemacht werden; 3. *pf.* 3 *pl.* אִתְרַבִּיאוּ Nu 3, 3 eingesetzt werden; 4. *pt.* מִתְרַבֵּי Dt 23, 20 als Zins gezahlt werden.

רְבָא II *a., pt.* רָבֵי Gn 21, 20 schiessen.

רְבָא III s. אֲרַב.

רָבַב *h.* verdichten (?). *Pi. pt. f.* מרבבת Jalk. II 988 (Ct 4, 16), Ausg. Salon. מרככת?

רְבַב *a.* gross sein. *Itpalp. pf.* אִתְרַבְרַב, אִתְרָרַב 1. *pt. pl.* מִתְרַבְרְבִין Nu 16, 3, *inf.* אִתְרַבְרָבָא Ez 5, 15; *pt.* מִתְרָרַב 1 K 1, 5 Soc 59, *c. pron.* מִתְרָרַבְתְּ Nu 16, 13, *ipf.* 1 *pl.* נִתְרוֹרַב Est II 8, 13 (MS מִתְרָרַב) gross thun; 2. *pf.* אִתְרָרַב Ho 12, 4 sich gross beweisen.

רְבַב *h. m.* 1. Fett (Talg?); 2. Fettfleck.

רַבְּהוּ = רַב אַבָּהוּ.

רִבַּבְתָּא *a. f., c.* רִבְּבַת Ez 16, 7 (MS רִבְוָת) Myriade. S. רִבּוֹתָא.

רָבַג *h.* schichten (?).

רָבַד *h. m.* Ritz, Riss.

רִבְדָּא *a. m.* Stich, Ritz.

רַבָּה (= רַב אַבָּא) männl. Personenname, Bezeichnung von Abba bar Nachmani.

רָבָה *h.* viel werden. *Pi.* vermehren, hinzufügen. *Pu. pt.* 1. grösser, vermehrt. מְרֻבֶּה בְגָדִים der mit mehr Gewändern Versehene (der Hohepriester); 2. häufiger. *Hi.* viel machen, vermehren. *Hitp.* geweiht werden.

רִבּוֹא *h. m.* Myriade.

רְבוֹא *a. f.* s. רְבוֹתָא.
רְבוּבָה I (?) *h. f.* Höhlung, Loch.
רְבוּבָה II (?) *h. f.*, viell. דַּבּוּבָה *h. f.* Topftrommel (mit nur einem Trommelfell).
רִבּוּי *h. m.* 1. Vermehrung; 2. Vielmachen der Gewänder (zur Weihe des Hohenpriesters); 3. Hinzufügung.
רִבּוּיָא *a. m.* Hinzufügung.
רִבּוֹן *h. m.* Herr.
רִבּוֹנָא *a. m.*, *c.* רִבּוֹן Ex 23, 17 dass.
רִבּוֹנְתָא *a. f.*, *c. s.* רִבּוֹנְתִּי Gn 16, 8 Herrin.
רִבּוּעַ *h. m.* Viereck, Quadrat.
רִבּוּעָא *a. m.* dass.
רְבוּתָא I *a. f.* 1. Dt 32, 3 Herrlichkeit; 2. *c.* רְבוּת Ex 30, 25 Würde; 3. *ind.* רְבוּ Nu 18, 8 Auszeichnung.
רְבוּתָא II s. רְבִיתָא.
רִבּוּתָא, רְבְוָתָא s. רְבִיוּתָא.
רִבּוֹתָא (Lv 26, 8) *a. f.*, *pl. ind.* רִבְּוָן Gn 24, 60 Myriade.
רָבְיָא (Gn 21, 8) *a. m.*, *ind.* רְבֵי Gn 37, 1 Knabe.
רָבְיָא *a. m.* Samen von Trigonella Foenum Graecum (?).
רִבְיָה *h. f.* 1. Mehrung; 2. Grösse.
רַבְיוּתָא *a. f.*, *c. s.* רַבְיוּתֵיהּ Gn 43, 32 Jugend.
רְבִיכָה *h. f.* Eingerührtes.
רְבִיכְתָא *a. f.*, *ind.* רְבִיכָא Lv 6, 14 dass.
רַבִּין = רַב אָבִין. רַבִּינָא = רַב אָבִינָא.
רָבִיעַ *h. m.* Viertel.
רְבִיעָא *a. m.* dass.
רְבִיעָאָה (Nu 7, 30) *a. m.*, *f. d.* רְבִיעֵיתָא Lv 19, 24 vierter.
רְבִיעָה *h. f.* 1. Begattung (der Tiere); 2. Frühregen.
רְבִיעוּתָא *a. f.* Lagern.
רְבִיעִי *h. m.* vierter.
רְבִיעִין (2 S 6, 5) *a. m. pl.* ein Musikinstrument.
רְבִיעִית I *h. f.* Lager, Schar.
רְבִיעִית II *h. f.* 1. vierte; 2. Viertel eines Log; 3. Mittwoch; 4. ein Musikinstrument.
רְבִיעֲתָא *a. f.* Frühregen.
רְבִיצָה *h. f.* Lagern, Liegen.
רִבִּית *h. f.*, *pl.* רִבִּיוֹת Zins.
רִבִּיתָא (Lv 25, 36) *a. f.* dass.
רְבִיְתָא (Ru 2, 5, MS רְבִיתָא), רְבִיתָא I *a. f.* Mädchen.
רְבִיתָא II *a. f.* Aneinanderliegen.
רְבִיתָא III Flussname.
רְבַל *a. Itpe.* gesiebt werden.
רַבָּמִי = רַב אַמִּי.
רַבָּן *h. m.* Meister, Lehrer.
רַבָּנָא *a. m.* 1. *pl. c.* רַבָּנֵי Gn 47, 6 Oberer; 2. Lehrer. רַבָּנַן unsre Lehrer.
רַבָּנוּת *h. f.* 1. Herrschaft, Hoheit; 2. herrisches Wesen.
רַבָּנוּתָא (Koh 6, 3) *a. f.* dass.
רַבָּנַי männl. Personenname.
רַבָּפִּי = רַב אַפִּי, רַבָּפָּא = רַב אַפָּא.
רָבַע I *h.* 1. begatten; 2. befruchten. *Ni.* begattet werden. *Pi.* befruchten.
רָבַע II *h. Pi.* viereckig machen. *Pu. pt.* viereckig.
רְבַע I *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* רְבַעַת Nu 22, 27 sich lagern; 2. begatten. *Aph.* 1. lagern lassen, sich hinlegen lassen; 2. begatten lassen, paaren.
רְבַע II *a. Pa.* in vier Teile teilen. *pt. pass.* מְרַבַּע Ex 27, 1 viereckig.
רֶבַע s. רוֹבַע.
רִבְעָא *a. m.* Est II 4, 1 (MS רְבִיעִיתָא) Viertel.
רִבְעָא *a. m.* Viertel.
רִבְעָה *h. f.*, *du.* רִבְעָתַיִם vierfach.
רִבְעוּתָא I *a. f.* Lagern.
רִבְעוּתָא II *a. f.*, *c.* רִבְעוּת Ex 29, 40 Viertel.
רִבְעִי *h. m.* vom vierten Jahre.
רִבְעֲתָא I *a. f.* Lager.
רִבְעֲתָא II *a. f.*, *c.* רִבְעַת 2 K 6, 25 Ven. 1517 Viertel.
רָבַץ *h.* lagern. *Pi.* 1. lagern lassen; 2. besprengen. *Hi.* lagern lassen.

רְבַץ *a. Pa.* besprengen.
רִבְצָל *h. m.* Gewürzbeutel.
רַבְצָן *h. m.* der liebt, sich hinzulegen.
רִבְקָא (Jer 50, 11) *a. m.* Mästung.
רִבְקָה *h. f.* Koppelung (von Rindern für das Dreschen).
רַבְרַב s. רְבַב.
רַבְרְבוּתָא *a. f.* Grossthun.
רַבְרְבִין s. רַבָּא.
רַבְרְבָנָא *a. m., pl. c. s.* רַבְרְבָנוֹהִי Gn 40, 2, רַבְרְבָנְהָא Thr 2, 9 Oberster, Grosser.
רַבְרְבָנוּתָא *a. f.* Grossthun.
רַבְּתָא *a. f.* Amme.
רַבְּתָנָא (2 K 18, 19) *a. m.* grossmächtig.
רֶגֶב Ortsname.
רִגְבָּא *a. m.* Erdscholle.
רְגַג *a., ipf. 2 sg.* תֵּירוֹג Dt 5, 20 (MS תֵּירוֹג) gelüsten, begehren. *Pa.* dass. *pt. pass.* מְרַגַּג Gn 2, 9 begehrenswert. *Itpa. Palp. Itpalp.* dass.
רְגָגָא (Ez 24, 16, MS רְגָגָא) *a. m.* 1. Begehren, Lust; 2. Begehrtes.
רגוגא *a. m.* 1. Begehren; 2. *pl. c. s.* רגוגיהא Thr 1, 10 Begehrtes.
רְגוֹלָא *a. m., ind.* רְגוֹל Gn 30, 42 am Fuss gefleckt.
רְגוֹמָא *a. m., pl. d.* רְגוֹמַיָּא Thr 1, 18 Schütze.
רְגוֹמָנָא (?) *a. m.* Steinigung.
רְגוֹעִיתָא weibl. Personenname (vgl. *bibl.* הִרְגִּיעַ ruhen).
רְגוֹשָׁא *a. m.* Lärm, Geräusch.
רגושא *a. m., ind.* רגוש Jes 22, 5 Unruhe.
רָגַז *h. Hi.* erzürnen.
רְגַז, רְגֵז *a.* 1. *pf.* רְגֵיז Gn 40, 2 zürnen; 2. zittern. *Aph.* 1. *pf.* אַרְגֵּיז Lv 24, 11 erzürnen; 2. zittern machen. *Itpe.* erzittern.
רְגָזָא (Dt 9, 19) *a. m., ind.* רְגַז Dt 9, 20, רְגֵיז Koh 7, 3 (MS רגוז), רגוז Zorn.
רַגְזָן *h. m.* jähzornig, aufbrausend.
רִגְזָנָא *a. m.* dass.
רַגְזָנוּת *h. f.* Zorn, Jähzorn.
רְגָזְתָא, רְגוֹזְתָא, רְגוֹזְתָא *a. f.* Zorn.
רְגָיָא *a. m.* 1. eine Münze; 2. ein Gewicht.
רְגִינָא *a. m., ind.* רְגִיג Jer 51, 7 begehrenswert, köstlich.
רְגִינְתָא *a. f.* Begehren.
רְגִיוֹן Name eines mythischen Feuerstroms.
רָגִיל *h. m.* 1. behend; 2. geübt, gewöhnt.
רְגִילָא *a. m., pl.* רְגִילִין Thr 2, 21 geübt, gewöhnt.
רְגִילָה *h. f.* Portulak (*Portulaca odoracea*).
רְגִימְתָא *a. f., c.* רְגִימַת Ru 1, 17 (Lücke im MS) Steinigung.
רְגִיעָה *h. f.* Vertrag.
רְגִישְׁתָא *a. f.* Empfinden, Merken.
רָגַל *h., pt. pass.* רָגוּל gefesselt (durch Zusammenbinden des Unterbeins und Schenkels). *Hi.* 1. gewöhnen; 2. Samenerguss herbeiführen (durch Beiwohnung); 3. das Fell eines Tiers von den Füssen her abziehen. *Hitp.* sich gewöhnen.
רְגַל *a. Aph.* 1. gewöhnen, verleiten; 2. nach unten beugen. *Itpa.* sich gewöhnen.
רֶגֶל *h. f.* 1. Fuss, Bein. מֵי רַגְלַיִם Urin. רַגְלַיִם לַדָּבָר die Sache hat einen Anhaltspunkt; 2. Wallfahrtsfest.
רִגְלָא *a. f.* 1. Dt 19, 21, *ind.* רְגַל Dt 2, 5, רְגַל Gn 33, 14, *pl.* רִגְלִין Lv 11, 23 Fuss, Bein; 2. Unterbein. בְּרַגְלֵיהּ, בְּרִגְלֵיהּ um — willen; 3. *pl.* רִגְלָאִין (!) Koh 3, 11 Ven. 1517 Wallfahrtsfest; 4. s. דִּגְלָא.
רגלא (bAbZ 22ᵇ) l. דִּגְלָא.
רַגְלָאָה (Ex 12, 37) *a. m.* Fusssoldat.
רַגְלוּתָה *a. m.* niedrig gestellter.
רַגְלִית *h. f.* auf der Erde kriechender Weinstock. S. רוֹגְלִית.
רָגַם *h. m.* steinigen.

רָגַם *a.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יִרְגְּמוּן Lv 24, 16 steinigen; 2. schiessen. *Pa. pt.* מְרַגְּמִים 2 S 16, 6 werfen.

רִגְמָא *a. m.* Wurfstein.

רָגַן *h. Pi.* murren.

רגן *a. Itpa.* verleumden.

רָגַע *h. Hi.* sich hinundherbewegen, sich rühren.

רֶגַע *h. m.* Augenblick.

רִגְעָא (Koh 9, 12, nicht MS) *a. m.* dass.

רְגַף *a. Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אִתְרְגִיפַת Jes 1, 2 erschüttert werden.

רָגַשׁ *h. Hi.* fühlen, merken. *Ho. pt.* wahrgenommen. *Hitpa.* herbeiströmen.

רְגַשׁ *a.* 1. unruhig sein; 2. rauschen; 3. merken. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תַּרְגֵּישׁ Jos 7, 3 beunruhigen; 2. bewegen; 3. spüren, merken. *Itpe. pf.* אִתְרְגֵישׁ Ri 5, 5 Soc 59 in marg., 3 *sg. f.* אִתְרְגוּשַׁת (!) 2 S 22, 8 beunruhigt werden, erschüttert werden.

רִגְשָׁא *a. m.* Lärm.

רִגְּתָא *a. f.* Verlangen.

רַדָּא *a. m.* frisch (?).

רְדָא I *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּרְדֵּי Dt 22, 7 pflügen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִרְדּוּן Lv 26, 17 herrschen; 3. *inf.* מִרְדֵּי Lv 26, 18 züchtigen; 4. fliessen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְרְדֵי Am 6, 2 gepflügt werden; 2. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְרְדוּן Lv 26, 23, *imp. sg. f.* אִתְרְדָא Jer 6, 8 gezüchtigt werden.

רְדָא II *a. Pa.* Brot aus dem Backofen nehmen.

רדאה s. הַרְדָּאָה.

רָדַד *h. Pi.* plattschlagen, breiten. *Pu. pt.* 1. plattgeschlagen; 2. ausgebreitet.

רְדַד *a.* 1. *pt. pass. pl.* רְדִידִין Nu 17, 3 (MS רַדִּידִין) plattschlagen; 2. ausbreiten. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* רַדִּידוּ Ex 29, 3 plattschlagen; 2. hinstrecken. *Itpa.* plattgedrückt sein.

רָדִד *h. m.* Tuch.

רַדְדָא *a. m.* glatte Seite eines Stoffs.

רָדָה I *h.* 1. mächtig werden; 2. züchtigen. *Pi.* züchtigen.

רָדָה II *h.* 1. Brot aus dem Backofen nehmen; 2. Honig aus dem Bienenhaus nehmen.

רָדָה III *h. Pi.* ausbreiten.

רְדוּפָא *a. m.* Ranke (?).

רְדוּפִין *h. m. pl.* Sehnsucht.

רְדָוְתָא *x. f.* (*rheda*) Wagen.

רְדָיָא *a. m.* 1. Pflügen; 2. Name eines Engels.

רַדָּיָא *a. m.* Pflüger.

רְדִיָּה I *h. f.* Herrschaft.

רְדִיָּה II *h. f.* Nehmen des Brots aus dem Ofen.

רדיוני (bNidd 67ᵃ)?

רדים l. רוֹדִים *h. m. pl.* Pflüger.

רְדִינִין (Est II 6, 10, MS דְּרִינִין)?

רַדְיָנִית *h. f.* zum Pflügen tauglich.

רְדִיפָא männl. Personenname.

רְדִיפָה *h. f.* Verfolgung.

רָדַם *h., pt. pass.* betäubt. *Ni.* im Betäubungsschlaf liegen.

רְדַם *a., pt. pass. pl.* רְדִימִין Jes 15, 1 dass.

רֶדְמֵילוֹן *x. m.* (ῥοδόμηλον) Marmelade von Quitten und Rosen.

רודוס Ortsname (Ἄραδος).

רְדוֹסָאָה *a. m.* aus Arados.

רדוסה l. הָרֹדֶס.

רָדַף *h.* 1. verfolgen; 2. vertreiben; 3. rasch fliessen; 4. antreiben. *Ni.* verfolgt werden. *Pi.* erstreben.

רְדַף *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּרְדּוֹף Dt 16, 20 verfolgen; 2. erstreben.

רַדְתָא (Lv 2, 7) *a. f.* Pfanne.

רָהַב *h. Hi.* stolz machen. *Siph.* s. סַרְהֵב.

רְהֵיב *a.* sich überheben, stolz thun. *Saph.* s. סַרְהֵב.

רַהֲבָא *a. m.* Übermut.

רַהֲבָה — רַב אַהֲבָה.

רְהוֹטָא *a. m.* Läufer.

רְהַט *a., pf.* 3 *sg. f.* רְהַטַת Gn 24, 20,

pt. רָהִיט Jer 51, 31 laufen. *Aph. pf.* 3 *pl. c. s.* אַרְהֲטוּהִי Gn 41, 14 laufen lassen.

רָהֲטָא *a. m., pl. d.* רָהֲטַיָּא Ri 5, 28 Praet. Läufer.

רְהָטָא, רִהְטָא *a. m.* 1. *d.* רְהָטָא 2 S 18, 27 Laufen; 2. ein Brei.

רָהֲטוֹן (?) *x. m.* Soldatenabteilung.

רָהֲטוֹנָא *a. m.* Läufer.

רָהֲטַיָּא (Gn 30, 38, MS רָטַיָּא) *a. m. pl.* Tränkrinnen.

רְהָטִים *h. m. pl.* dass.

רהיטני *x. f.* Kneipzange.

רָהִיט *h. m.* Hauptbalken.

רָהַן *h. Hi.* verpfänden. *Ho.* verpfändet werden.

רהון s. הַרְהוֹן.

רְוָא, רְוִי (Gn 9, 21) *a.* sich satt trinken, sich berauschen. *Pa.* 1. *pt.* מְרַוֵּי Jes 55, 10 reichlich tränken; 2. *pt.* מְרַוֵּי Lv 10, 9 berauschen. *Aph. pf. c. s.* אַרְוְיַנִי Thr 3, 15 reichlich tränken. *Itpe. inf.* אִתְרְוָאָה Jes 5, 22 sich berauschen.

רְוָא s. רִיוָא.

רוֹב *h. m.* Mehrheit.

רובא (1 K 14, 18) l. mit MS דּוּבָא.

רוֹבֶה *h. m.* Jüngling.

רוֹבָה *h. f.* 1. Hinzufügung; 2. ein süsser Brei.

רוֹבֶד *h. m.* Terrasse, Pflaster.

רוֹבְדָא *a. m.* dass.

רוֹבְיָא *a. m., pl.* רוֹבִין Thr 5, 12 (MS רַבְרְבָנִין) Jüngling.

רוֹבַע *h. m.* Viertel, insbes. ein Viertel Kab.

רוֹגְלִית *h. f.* 1. am Boden kriechender Weinstock; 2. Gang, Lauf.

רוֹגֵג Flussname.

רוֹדָה *h. m.* Instrument zum Herausnehmen des Brots aus dem Backofen.

רָוָה *h. Pi.* reichlich tränken. *Hitp.* getränkt werden.

רְוַז *a.* frohlocken.

רוזן *h. m.* Vornehmer.

רָוַח *h.* sich ausweiten, sich verbreiten. *Pu. pt.* weitläufig. *Hi.* sich erleichtert fühlen; 2. Gewinn haben.

רְוַח *a.* 1. sich erweitern; 2. sinken (vom Preise); 3. *imp.* רְוַח Jes 49, 20 Platz machen; 4. sich erleichtert fühlen. *Pa.* 1. *pt. pl.* מְרַוְּחִין Jer 22, 14 weit machen; 2. aufschwellen. *Aph.* 1. *inf.* אַרְוָחוּתַנִי Thr 3, 56 (MS רְוָחָתִי) weit machen; 2. *pt. pass.* מַרְוַח 1 S 20, 25 Soc 59 leer; 3. gewinnen; 4. gewinnen lassen. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְרְוָחוּ Gn 20, 17 genesen.

רוּחַ *h. Hi.* riechen.

רוּחַ *a. Aph. pf.* אָרַח Gn 27, 27, אָרִיחַ dass.

רָוָח *h. m.* geräumig, weit.

רֶוַח *h. m.* 1. weiter Raum; 2. Zeitraum; 3. Verlängerung.

רוּחַ *h. f., pl.* רוּחוֹת 1. Wind; 2. Luft; 3. Windrichtung, Seite; 4. Geist, Gemüt.

רוּחָא *a. m. f.* 1. Gn 8, 1 Wind; 2. *pl.* רוּחִין, רוּחָן Windrichtung; 3. *pl. d.* רוּחַיָּא Nu 16, 22, רוּחָתָא Geist, Gemüt.

רְוָחָא *a. m.* 1. Gn 32, 16 Raum, Platz; 2. *pl. c.* רְוָחֵי Nu 35, 4 freier Raum; 3. *ind.* רְוַח Ex 9, 28 Befreiung; 4. Gewinn.

רְוָחָה *h. f.* 1. Weite; 2. Wohlbefinden.

רַוְחָתָא *a. f.* Weite, weiter Raum.

רוֹטֶב *h. m.* 1. frische Dattel; 2. Brühe.

רַוְיָא (Jer 19, 14, Jo 1, 5), רְוָיָא *a. m.* trunken, Betrunkener.

רְוָיָה *h. f.* Berauschung.

רְוָיוּתָא *a. f., ind.* רְוָיוּ Mi 2, 11 Rauschtrank.

רַוְיָתָא *a. f.* 1. Rausch; 2. Ho 4, 11 (MS רְוָיוּתָא) Rauschtrank.

רוֹכֵל *h. m.* Hausierer.

רוֹכְלָא *a. m.* dass.

רוֹכְלָה *h. f.* Umherziehen.

רום *h.* sich erheben. *Pal.* erheben, erhöhen.
רוּם *a.*, *ipf.* יֵירַם Dt 8, 14 dass., s. רְאַם. *Aph.* 1. *pf.* אֲרִים Ex 7, 20, *ipf.* יְרִים Lv 23, 11 erheben, aufheben; 2. abhauen. *Itpe.* 1. *inf.* אִתְּרָמָא Ez 1, 19 Soc 59 sich erheben; 2. *pf.* אִתְּרִים abgehauen werden. *Ittaph.* *pf.* 3 *f.* *sg.* אִתְּרָמַת Gn 7, 17 erhoben werden, sich erheben. *Pal.* *pf.* רוֹמֵם, רָמֵים, *pt.* *pass.* מְרָמַם Dt 26, 8 erheben. *Itpal.* erhoben werden, sich erheben. *Palp.* רוֹרֵם, רָרֵם erheben. *Itpalp.* sich erheben.
רוּמָא (Dt 33, 17) *a.* *m.* 1. Höhe; 2. Hoheit.
רוּמָה Ortsname.
רְאוּמָטִיקוֹס *x.* *m.* (ῥευματικός) rheumatisch.
רוֹמְמוּת *h.* *f.* Hoheit, Erhabenheit.
רוֹמְמוּתָא *a.* *f.* dass.
רוֹנְנִית I *h.* *f.* mürrisch.
רוֹנְנִית II *h.* *f.* Zanksucht.
רוּס *h.* *m.* Längenmass (Stadium).
רוּע *h.* *Hi.* Lärm blasen.
רוֹפֵא *h.* *m.* 1. Arzt; 2. Beschneider.
רוּץ *h.* laufen.
רוֹצֵחַ *h.* *m.* Mörder.
רוק I *h.* *Hi.* 1. ausleeren; 2. bewaffnen (?)
רוק II *h.* ausspeien. S. רָקַק.
רוּק I *a.* *Aph.* 1. *pf.* אֲרִיק Gn 35, 14 ausleeren; 2. ausgiessen. *Ittaph.* *ipf.* יִתְּרַק Lv 21, 10 ausgegossen werden.
רוּק II s. רְקַק.
רוֹק *h.* *m.* Speichel.
רַוָּק *h.* *m.* Junggesell, Unverheirateter.
רַוָּקָא *a.* *m.*, *pl.* רַוָּקֵי Jes 40, 30 dass.
רוּקָא *a.* *m.* Speichel.
רְוָקָא *a.* *m.* 1. Seihtuch; 2. Wasser zum Weinseihen.
רוֹקֵן *h.* übertragen. *Pass.* 1. ausgeleert werden; 2. übertragen werden.
רוֹקֵן *a.*, *pf.* 3 *pl.* רוֹקִינוּ Ex 12, 36 1. ausleeren; 2. hinauswerfen; 3. entziehen. *Pass.* *pf.* 3 *f.* *sg.* אִתְרוֹקִינַת Thr 1, 1 ausgeleert werden.
רוֹקְעִיתָא weibl. Personenname.
רוֹר Ortsname.
רוֹשֶׁם *h.* *m.* Zeichen, Merkmal.
רָזָא *x.* *m.*, *c.* *s.* רָזְהוֹן Gn 49, 6 Geheimnis. בְּרָז Ri 9, 31 Praet. insgeheim.
רוּזָא *x.* *m.* ein kleines Mass.
רְזָא *a.* *Aph.* 1. schlimm machen; 2. heftig sein.
רַזְבּוֹנִית s. אַרְזְבוֹנִית.
רוֹזְגָר *x.* *m.* Tagelöhner.
רָזַח *h.* *Pu.* *pt.* leidtragend.
רַזְיָא *a.* *m.* heftig.
רָזִיאֵל (Koh 10, 12) Name eines Engels.
רָזִיחַ absichtl. Veränderung v. נָזִיר.
רזים (jMoK 80[c]) l. אֲרָזִים, vgl. אַרְזָא II.
רוֹזִינְקָא *x.* *m.* ein kleines Mass.
רָזַק s. רָסַק.
רָחַב *h.* *Hi.* 1. sich erweitern; 2. erheitern. *Hitp.* sich erweitern.
רָחָב *h.* *m.* 1. freigebig; 2. habgierig.
רַחְבָא *a.* *m.* habgierig.
רְחָבָה *h.* *f.* offener Platz.
רחבה l. רַחֲבָה.
רְחוֹב *h.* *m.* offener Platz.
רְחוֹבָא (Gn 19, 2) *a.* *m.* dass.
רַחְוִינָה (?) *h.* *f.* ein Hausgerät.
רָחוּם *h.* *m.* Liebling.
רְחוּמִי männl. Personenname.
רְחוּמְתָא (Dt 21, 16) *a.* *f.* Geliebte.
רחוץ (jSabb 11[d]) l. רהון.
רָחוֹק *h.* *m.* entfernt, weit.
רִחוּק *h.* *m.* 1. Entfernung; 2. etwas, wovon man sich fernhält, Greuel.
רִחוּקָא *a.* *m.* 1. *c.* רִחוּק Lv 12, 2 Absonderung; 2. *ind.* רִחוּק Jes 1, 14 Greuel.
רִחוּשׁ *h.* *m.* Bewegung.
רָחוּשׁ *h.* *m.* Kochtopf.
רְחוּשָׁא *a.* *m.*, *ind.* רְחוּשׁ (Ez 27, 17, MS רְיחוּשׁ) Balsamöl (?).
רְחַיָא (Ex 11, 5) *a.* *m.*, *pl.* רְחַיִן Mühle.

רְחִלָא s. רְחֵלָא.
רֵחַיִם *h. m. du.* Mühle.
רְחִימָא (Dt 32, 12) *a. m.* Geliebter, Freund.
רְחִימְתָא (Koh 9, 1; Ven. 1517 רְחִימְתָא) *a. f.* Liebe.
רחיף s. סְפִיחַ.
רְחִיצָה *h. f.* Waschen.
רַחִיקָא *a. m., f. ind.* רַחִיקָא Nu 9, 10 fern, weit. מֵרַחִיק Gn 22, 4 von fern.
רְחִישָׁה I *h. f.* Bewegung.
רְחִישָׁה II *h. f.* Gezweig.
רְחִישׁוּתָא *a. f.* dass.
רָחֵל *h. f., pl.* רְחֵלוֹת Mutterschaf.
רַחֲלָא *a. f., pl.* רַחֲלִין Dt 14, 4 dass.
רָחַם *h. Pi.* 1. sich erbarmen; 2. lieben machen.
רְחַם, רְחִים (Gn 25, 28) *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּרְחַם Dt 6, 5 lieben; 2. sich erbarmen. *Pa. ipf.* 2 *sg.* תְּרַחֵם Dt 7, 2; 13, 9 sich erbarmen; 2. Gn 24, 67; 29, 32 Dt 7, 13 (versch. Formen, aber MS Soc überall Peal) lieben. *Itpa. ipf.* יִתְרַחַם Gn 43, 28 Erbarmen erzeigt werden.
רֶחֶם *h. m.* Mutterleib. *pl.* רַחֲמִים Barmherzigkeit, Erbarmen.
רַחֲמָא *a. m.* 1. Mutterleib; 2. *ind.* רְחִים Ct 7, 7 Liebe. *pl.* רַחֲמִין Gn 6, 8 Barmherzigkeit.
רַחֲמָא *a. m., pl. c. s.* רַחֲמוֹהִי Gn 26, 26 Freund.
רַחֲמוּתָא *a. f., ind.* רַחֲמוּ Ez 23, 17 Liebe.
רַחְמָן *h. m.* barmherzig.
רַחְמָנָא (Ex 34, 6) *a. m.* 1. dass.; 2. Bezeichnung Gottes.
רַחְמָנוּת *h. f.* Barmherzigkeit.
רַחְמְתָא *a. f., ind.* רַחֲמָא Ho 11, 4, *c.* רַחֲמַת Ho 11, 8 Soc 59 Liebe.
רָחַץ *h.* waschen. *Pi.* dass. *Pu. pt.* gewaschen.
רְחַץ, רְחִיץ *a.* vertrauen. *pt. pass. pl.* רְחִיצִין Dt 32, 37 vertrauend. *Aph. ipf.* יַרְחִיץ 2K 18, 30 vertrauen machen. *Itpe. ipf.* יִתְרְחִיץ Jer 17, 5 vertrauen.
רְחִצְנָא *a. m.* 1. *ind.* רְחִצָן Gn 34, 25 Sicherheit; 2. Zufluchtsort.
רָחַק *h.* sich entfernen, fern sein. *Pi. Hi.* entfernen.
רְחַק *a.* dass. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *pl.* תְּרַחֲקוּן Ex 8, 24 entfernen; 2. *pt. pass.* מְרַחַק Dt 7, 25 verabscheuen, verwerfen. *Aph.* 1. *pf.* אַרְחִיק Ex 33, 7 entfernen; 2. sich entfernen. *Itpa.* 1. *ipf.* יִתְרַחַק Dt 12, 21 entfernt sein; 2. *imp. sg. f.* אִתְרַחַקִי Jes 54, 4 Soc 59 sich entfernen; 3. *pf.* 3 *sg. f.* אִתְרַחַקַת Jes 62, 12 Soc 59 verworfen werden.
רַחְקָא *a. m.* Ferne.
רָחַשׁ *h.* sich bewegen. *Pi.* dass. *Hi.* 1. bewegen; 2. Würmer hervorbringen.
רְחַשׁ *a., ipf.* 3 *pl.* יִרְחֲשׁוּן Gn 1, 20 sich bewegen, wimmeln. *Aph.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תַּרְחֵישׁ Lv 20, 25 wimmeln lassen; 2. entstehen lassen. *Itpe. pf.* אִתְרְחִישׁ Koh 4, 13 sich ereignen.
רֶחֶשׁ *h. m.* Kriechtier, Gewürm.
רִחְשָׁא (Gn 1, 26) *a. m., ind.* רְחֵישׁ Lv 5, 2 dass.
רִחְשׁוּשָׁא (?) *a. m.* Bewegung.
רְחָשִׁיתָא weibl. Personenname.
רַחַת *h. f.* Holzschaufel (zum Worfeln).
רחתת (jBer 14[b]) l. דַּאֲתַת, s. אֲתָא.
רָטֹב *h., pt. pass.* saftig. *Hi.* 1. saftig werden, ergrünen; 2. grünen lassen.
רְטַב *a. Aph.* 1. feucht werden; 2. befeuchten.
רָטָב *h. m.* frische Dattel.
רִטְבָא *a. m.* 1. Flüssigkeit; 2. *c.* רְטַב Jes 65, 4 (MS רְטַף) Saft, Brühe; 3. Fett.
רָטָה *h.* auswinden.
רַטוּב *h. m.* Gerät für den Vogelfang.
רָטוֹנָא *a. m., pl. c.* רָטוֹנֵי Dt 18, 11 (MS רָטַיִן) Murmler (von Zaubersprüchen).

רָטוּשׁ *h. m.* Ausgewanderter.
רָטַט *h. Pi.* hüpfen.
רְטַט *a. Pa.* zittern machen. *Itpa. pf.* 3 *sg. f.* אִתְרַטְּטָא Est II 5, 4 (nicht im MS) zittern.
רָטַיָּא (Gn 30, 38) *a. m. pl.* Tränkrinnen.
רַטִּיבָא *a. m.* 1. *pl.* רַטִּיבִין Nu 6, 3 feucht, saftig; 2. frisch; 3. junges Gras.
רְטִיבִי männl. Personenname.
רְטִיָּה *h. f.* Verband, Pflaster.
רָטַל *x. m.* (λίτρα) Pfund.
רָטָן *h. m.* Läufer.
רְטַן *a., pt.* רָטֵין Dt 18, 11 murmeln (Zauberformeln).
רַטְנָא *a. m., ind.* רְטַן Dt 18, 11 Murmeln (von Zauberformeln).
רְטַנְנִית *h. f.* Murren.
רָטַע *h. Hi.* zittern.
רַטְפָּא *a. m., c.* רְטַף Jes 65, 4 Brühe. S. רַטְבָּא.
רְטַשׁ *a.* 1. *ipf.* 1 *sg. c. s.* אֲרְטוֹשְׁנוּן Lv 26, 44 verstossen; 2. verlassen; 3. ausbreiten. *Pa. pf. c. s.* רַטְּשָׁנָא Ri 6, 13 (MS *Pe.* רְטַשְׁנָא), *ipf.* 1 *sg. c. s.* אֲרַטְּשִׁנָּךְ Ez 29, 5 (Soc 59 *Pe.* אֶרְטְשִׁנָּךְ) verstossen. *Aph. ipf.* 2 *sg. c. s.* תַּרְטְשִׁנַּהּ Ex 23, 11 (MS *Pe.* תִּרְטְשִׁנַּהּ) verlassen, liegen lassen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְרְטֵישׁ Lv 26, 43 verlassen werden; 2. hingeworfen, verstossen werden; 3. sich zerstreuen.
רֵיאָה *h. f.* Lunge.
רִיב *h. m., pl.* רִיבוֹת Streit.
רִיבָה *h. f.* Mädchen.
רִיבְתָא *a. f.* dass.
רִידָא *a. m.* Herrschaft.
רִידָה *h. f.* Hinabsinken.
רֵינָא (Gn 29, 17) *a. m., ind.* רֵיו Dt 21, 11 Aussehen.
רִיחַ *h.* riechen. S. רוּחַ.
רֵיחַ *h. m., pl.* רֵיחוֹת Geruch. רֵיחַ עֲרָוָה etwas einer unerlaubten Verbindung Ähnliches.
רֵיחָא *a. m.* 1. Gn 27, 27 dass.; 2. bMeg 27[b] l. רִתָּא.
רֵיחוּתָא *a. f.* Mühle.
רֵיחַיִם s. רֵחַיִם.
רֵיחָנָא *a. m.* Wohlgeruch, Spezerei.
רֵיחָתָּנָא *a. m.* wohlriechend.
רִים *a.* erheben. S. רוּם.
רֵימָא (Dt 14, 5) *a. m.* Wildochse.
רִימִין *h. m. pl.* eine Art Zizyphus.
רֵימָנָא *a. m.* Wildochse (Antilope?).
רִיס *h. m.* 1. ein Längenmass (Stadium); 2. Rennbahn.
רִיס *h. m.* רִיס עַיִן Augenwimper.
רֵיסָא *a. m.* בֵּית ר׳ Gn 14, 17 Rennbahn.
רֵיסָא *a. m., pl. c.* רֵיסֵי Koh 12, 2 (MS רֵיסֵי) Wimper (des Auges).
רִיעַ *h.* sich gesellen.
רֵיעַ *h. m.* Freund, Genosse.
רִיעַ 1. (EchR 1, 1) l. mit MS Lond. רֵעָיָא, s. רֵעָא; 2. l. רְעִיעַ, s. רְעַע.
רֵיעוּת *h. f.* Freundschaft.
רֵיעוּתָא *a. f.* Schadhaftigkeit.
רֵיעָיָא *a. m.* Unrat.
ריפין s. רְפָפוֹת.
רִיפַע Ortsname.
רִיפְתָא *a. f., pl.* רִיפְתִּין Brot.
רִיצָה *h. f.* Lauf.
רֵיקָא *a. m.* leer, Dummkopf.
רֵיקָן *h. m., f.* רֵיקָנִית leer.
רֵיקָנָא *a. m., ind.* רֵיקָן Gn 37, 24 dass.
רֵיקָנוּת *h. f.* Leerheit, Nichtigkeit.
רֵיקָנוּתָא *a. f., ind.* רֵיקָנוּ Lv 26, 20, Jes 30, 7 dass.
רִיר *h. m.* 1. Speichel; 2. Flüssigkeit.
רִיר (Lv 15, 3) *a.* Schleim absondern.
רִירָא *a. m.* 1. *c. s.* רִירֵיהּ 1 S 21, 14 Speichel; 2. Flüssigkeit.
רֵישׁ Name des Buchstaben ר.
רֵישָׁא I *a. m.* 1. *c. s.* רֵישִׁי Gn 40, 16 Kopf; 2. *pl.* רֵישִׁין Dt 1, 13 Oberhaupt; 3. *c. s.* רֵישֵׁהּ Dt 11, 12 Anfang.

רִישָׁא II *a. m.*, *c.* רֵישׁ Dt 32, 33 Gift.
רֵישְׁבָא (= רֵישׁ בֵּית אֲבָא) *a. m.* Familienhaupt (?). S. רִשְׁבָא.
רֵישִׁיתָא *a. f.*, *c. s.* רֵישִׁיתְהוֹן Nu 18, 12 Erstling.
רֵישָׁנָא *a. m.* Machthaber.
רַךְ *h. m.* 1. gelinde; 2. fein, dünn.
רֵיכָא, רֵכָא *x. m.* König.
רָכַב *h.* reiten. *Hi.* 1. reiten lassen; 2. pfropfen; 3. befruchten. *Ho. pt.* 1. reitend; 2. gepfropft.
רְכֵב, רְכִיב *a.* 1. *pf.* 2 *sg.* רְכִיבְתְּ Nu 22, 30 reiten; 2. *ipf.* יִרְכּוֹב Lv 15, 9 fahren; 3. sitzen. *Aph. pf.* אַרְכֵּיב Gn 41, 43 1. reiten lassen, fahren lassen; 2. *ipf.* 2 *sg.* תַּרְכֵּיב Lv 19, 19 begatten lassen; 3. pfropfen.
רֶכֶב *h. m.* 1. der obere Mühlstein; 2. zum Wurzelschlagen auf die Erde gelegter Stamm (?).
רִכְבָּא (Dt 24, 6; MS *c. s.* רִכְבֵּהּ) *a. m.* 1. der obere Mühlstein; 2. zum Wurzelschlagen auf die Erde gelegter Stamm (?).
רַכָּבָא (2 K 9, 17) *a. m.* Reiter.
רִכְבָּנָא *a. m.*, *pl.* רִכְבָּנִין Ct 6, 8 (Or. 1302) Reiter.
רְכוּבָא I *a. m.*, *pl.* רְכוּבִין Dt 28, 35, רְכוּבָן Knie.
רְכוּבָא II *a. m.*, *c. s.* רְכוּבֵהּ Est II 1, 3 (MS רְכוּבָהּ) Wagen.
רְכוּבָה *h. f.*, *pf.* רְכוּבִין 1. Knie; 2. knieförmige Biegung; 3. Stoss mit dem Knie.
רִכּוּךְ *h. m.* leichte Speise.
רַכּוּכָא *a. m.* Zartheit, Sanftmut.
רִכּוּן *h. m.* Niederdrücken.
רִכּוּנָא *a. m.* dass.
רַכִּיכָא *a. m.* 1. *pl.* רַכִּיכִין Gn 33, 13 zart, weich; 2. *pf. f.* רַכִּיכָן Lv 2, 14 dünn, fein.
רַכִּיכוּתָא *a. f.*, *ind.* רַכִּיכוּ Dt 28, 56 Zartheit.
רְכִילוּת *h. f.* Verleumdung.

רְכִים Flussname.
רְכַךְ *a. Pa.* weich machen. *Itpe. Itpa. pf.* אִתְרַכִּיךְ (!) Ru 3, 8 weich werden.
רָכַן *h. Pi.* niederdrücken. *Hi.* 1. dass.; 2. neigen, beugen.
רְכַן *a.* neigen, sich neigen. *Pa.* niederdrücken. *Aph.* 1. dass.; 2. *pf.* אַרְכִּין 2 S 22, 10 Soc 59, *imp. sg. f.* אַרְכִּינִי Gn 24, 14 neigen. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* אִתְרְכִינַת Gn 24, 64 sich neigen; 2. verstossen werden.
רָכַס *h.* befestigen. *Pi.* 1. stampfen; 2. stampfen lassen.
רְכַס *Itpe.* verloren gehen.
רֶכֶס *h. m.* Steinschutt.
רִכְסָא, רִכְסָא *a. m.* 1. Steinschutt, Estrich; 2. s. רִכְשָׁא.
רִכְפָּא *a. m.* eine Farbpflanze.
רִכְפָּה *h. f.* dass.
רִכְפְּתָא *a. f.* 1. *c.* רִכְפַּת Jer 51, 16 Zusammenfügung; 2. Masse, Menge.
רִכְשָׁא (Mi 1, 13) *a. m.* eine Pferdeart.
רָם *h. m.* hoch, erhaben.
רָמָא *a. m.*, *pl. d.* רָמַיָּא Dt 12, 2 dass.
רְמָא I *a.* 1. Ex 15, 1 werfen, schleudern; 2. sich werfen; 3. Einwand erheben. *Pa. Aph.* 1. *pt. pl.* מְרַמַּן Ri 20, 16 (MS מְרַמַּן, auch Praet.) dass; 2. fallen machen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְרְמֵי Gn 49, 17, *pl.* יִתְרְמוֹן Jer 50, 30 geworfen werden, fallen; 2. eintreffen, sich ereignen.
רְמָא II *a. Pa.* betrügen.
רוֹמָא Rom (Ῥώμη).
רוֹמָאָה *x. m.*, *pl. d.* רוֹמָאֵי Nu 24, 24, Hb 3, 17 Soc 59 Römer, römisch.
רַמָּאָה *a. m.* Betrüger.
רַמָּאוּת *h. f.* Betrug.
רָמָה *h. Pi.* betrügen. *Pu. pt.* trügerisch.
רִמּוֹן *h. m.* 1. Granatapfel; 2. Granatapfelbaum (*Punica Granatum*).
רִמּוֹנָא *a. m.*, *pl. c.* רִמּוֹנֵי Ex 28, 33 dass.
רִמּוּצָא *a. m.* Einfassung.

רָמוּתָא *a. f.*, *c.* רָמוּת Jer 48, 29 Hochmut.

רָמַז *h.* 1. Zeichen geben; 2. andeuten. *Ni.* Zeichen gegeben werden.

רְמַז *a.*, *inf.* מִרְמַז Jes 58, 10 (MS מֵירְמַז, auch Soc 59) dass. *Pa.* dass.

רֶמֶז *h. m.* Zeichen, Andeutung.

רֻמְחָא (Nu 25, 7) *a. m.* Lanze.

רוֹמִי (Mi 7, 8, Est II 1, 1) Rom (Ῥώμη).

רוֹמִי *x. m.* Römer, römisch.

רַמִּי (= רַב אַמִּי) männl. Personenname.

רַמָּיָא *a. m.* Betrüger.

רְמָיָא *a. m.* Einwand.

רַמְיָא *a. m.* verwerflich.

רַמָּיוּת *h. f.* Betrug.

רַמָּיוּתָא *a. f.* dass.

רְמִיזָה *h. f.* Zeichengeben.

רַמָּךְ *x. m.* eine Art Maultier (das dem Pferde ähnliche?).

רַמָּכָא *x. m.*, *pl. d.* רַמָּכַיָּא Est II 8, 10 dass.

רַמְכָּא *x. m.* Herde (?).

רוֹמוּלוֹס männl. Personenname (Ῥωμύλος).

רָמַם *h.*, *pt.* רָמֵם hoch. *Pi.* erhöhen. S. רוּם.

רִמּוֹנָא (Ct 7, 13, MS רִמּוֹנָא) *a. m.* 1. Granatapfel; 2. Granatapfelbaum; 3. Wange.

רוֹמַנְיָא Ortsname (Ῥωμανία).

רוֹמָנוֹס männl. Personenname (Ῥωμανός).

רָמַס *h.* treten, niedertreten. *Pi.* dass.

רְמַס *a.* dass.

רוֹמוֹס männl. Personenname (Ῥῶμος).

רֶמֶשׂ *h. m.* Kriechtier.

רֶמֶץ *h. m.* heisse Asche.

רָמַץ *h.* in heisse Asche legen.

רְמַץ I *a. Pa.* Zeichen geben.

רְמַץ II *a. Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תְּרַמֵּיץ Ex 28, 39 gemustert weben (?); 2. *pt. pass. pl. f.* מְרַמְּצָן Ex 28, 4 einfassen.

רַמְצָא I *a. m.* glühende Asche (?).

רַמְצָא II *a. m.* Haken (?).

רַמְשָׁא (Lv 23, 32), רַמְשָׁא *a. m.*, *ind.* רְמַשׁ Gn 1, 8 Abend.

רַמְשִׁית, רַמְשִׁית *a.* abends, gestern abend.

רָמְתָא (Nu 23, 14) *a. f.* Höhe, Anhöhe.

רְנָא *a.* 1. meinen; 2. Sorge tragen.

רונגר l. רוֹזְגַר.

רִנָּה *h. f.* 1. Jubel; 2. Gebrauch von רנן.

רִנּוּן *h. m.* Gesang.

רִנּוּנָא *a. m.* Meinung, Gesinnung.

רָנַן *h. Pi.* murren.

רְנַן I *a.*, *pt. pl.* רָנְנִין 1 S 2, 24 (MS רָדְנִין) sinnen. *Pa.* dass.

רְנַן II *a. Pa.* 1. jubeln; 2. murren.

רְנָנָה I *h. f.* üble Nachrede.

רְנָנָה II *h. f.* Jubel, Gesang.

רִנְנְתָא I *a. f.* 1. *c.* רִנְנַת Ez 36, 3 (MS רְדְנַת) Sinnen; 2. üble Nachrede.

רִנְנְתָא II *a. f.* Gesang, Spiel.

רונקי l. רוּקְנֵי.

רִים s. אָרָם.

רְסָא I *a. m.* Spalt.

רְסָא II *a. m.* Tropfen.

רְסוּקָא *a. m.* 1. Brocken; 2. Fetzen.

רְסִיסָא I *a. m.*, *pl. c.* רְסִיסֵי Dt 32, 2 Tropfen.

רְסִיסָא II *a. m.* 1. Spalt; 2. ein musikalisches Instrument.

רְסִיסִין *h. m. pl.* zerschlagene Stücke.

רִסְנָא *a. m.*, *c. s.* רִסְנֵיהּ Est II 6, 1 (nicht MS) Zaum.

רָסַס *h.*, *pt. pass.* zerstossen. *Pi.* zerstossen, zerschlagen. *Pu. Hitp.* zerschlagen werden.

רְסַס I *a.*, *pt. pass.* רְסִיס Lv 22, 24 dass. *Itpe.* zerstossen werden.

רְסַס II *a.* träufeln, besprengen. *Pa. pt. f.* מְרַסְּסָא Jes 1, 6 triefen, eitern.

רִסְפַּק s. דִּסְפַּק.

רִסֵּק *h. Pi.* zerstückeln.

רְסַק *a. Pa.* dass.

רִסְקָא *a. m.* 1. Fetzen; 2. Est II 6, 10 l. רִסְתְּקָא.

ריסקוס, ריסיקוס l. דִּיוֹסְקוֹס.

רסתנא s. דִּסְתְּנָא.

רַסְתַּק männl. Personenname.
רַסְתַּקָא (Est II 6, 10, MS רַסְתְּקָא) x. m. Bezirk.
רַע, רָע h. m. böse.
רַע a. לְרַע Ez 1, 27 unten, unterhalb. מִלְּרַע Gn 1, 7 dass.
רְעָא I a. pt. רָעֵי Gn 37, 2 weiden, hüten; 2. ipf. 3 pl. יִרְעוֹן Ex 34, 3 abweiden.
רְעָא II a., pt. pl. רָעַן Nu 23, 23 gern haben, begehren, wollen. Itpe. 1. ipf. יִתְרְעֵי Lv 1,4 wohlgefällig aufgenommen werden; 2. pf. 3 sg. f. אִתְרְעִיאַת Gn 34, 3 Wohlgefallen finden.
רְעָא III a. Itpe. schadhaft werden.
רָעֵב h. Hi. hungern lassen.
רְעָבוֹן h. m. Hunger.
רַעַבְתָּן h. m. heisshungrig, gefrässig.
רַעַבְתָּנוּתָא a. f. Gefrässigkeit.
רָעַד h. Hi. schütteln.
רְעַד a. zittern. Pa. 1. zittern machen; 2. ipf. 3 pl. c. s. יְרַעֲדוּנּוּן Na 3, 12 (MS יְרַעֲדוּנּוּנּוּן) schütteln. Itpe. pf. 3 pl. אִתְרְעֲדוּ Est II 1, 2 zittern.
רְעָדָה h. f. 1. Zittern; 2. pl. רְעָדוֹת Par XI 2 (?).
רועדידהון (LvJI 11, 11) l. mit MS רוּמְבֵיהוֹן s. רְמָבָא.
רַעֲוָא (Gn 24, 42) a. m. Wohlgefallen, Wille.
רְעוּת h. f. Freundschaft.
רְעוּתָא I a. f., c. רְעוּת Dt 12, 15 Wohlgefallen, Begehren.
רְעוּתָא II a. f., c. s. רְעוּתַהּ Est II 1, 19 (MS חֲבֵירְתָּא) Freundin, Genossin.
רעותא s. רִיעוּתָא.
רְעִי I h. m. Unrat, Stuhlgang.
רְעִי II h. m. Weidevieh.
רַעְיָא (Jes 40, 11) a. m., c. רָעֵי Gn 4, 2, pl. d. רַעְיָא Ex 2, 17, רָעֲוָתָא, c. s. רָעֲוָתִי Gn 13, 8 Hirte.
רְעָיָא (Gn 47, 4) a. m. 1. Weide, Futter; 2. Hütung; 3. s. רִיעָיָא.
רְעִיָּה h. f. Weiden.

רַעְיוֹנָא, רַעְיָנָא a. m. Gesinnung, Gedanke.
רָעִיתָא (Gn 29, 9) a. f. Hirtin.
רָעַל h., pt. pass. verschleiert.
רְעַל a., pt. pl. f. רָעֲלָן Jes 35, 3 beben.
רְעָלָה h. f. lose Latte.
רָעַם h. Hi. lärmen, donnern. Hitp. murren.
רְעַם I, רְעִים a. lärmen. Aph. pf. 3 pl. אַרְעִימוּ Nu 14, 36 unzufrieden machen. Itpa. pf. אִתְרָעַם Nu 21, 5 murren.
רְעַם II a. Aph. erheben. Itpa. grossthun. S. רְאַם.
רְעָמָא a. m., c. רְעַם Jes 29, 6 Donner.
רָעַע I h., pt. pass. רָעוּעַ schadhaft, zerbrochen. Pu. pt. schadhaft. Pilp. pf. רְעַרַע schütteln. Hitpo. Hitpalp. 1. erschüttert werden; 2. schadhaft werden.
רָעַע II h. Hi. Böses zufügen.
רְעַע a., pf. 3 sg. f. רָעַת Ri 9, 53, pt. pass. רְעִיעַ Dt 28, 33, Jes 42, 3 Soc 59 zerschmettern, zerbrechen. Pa. dass. Itpe. erschüttert sein.
רְעָפִים h. m. pl. Glühsteine.
רְעַץ s. דְּעַץ.
רעץ s. דַּעַץ.
רָעַשׁ h. Hi. erschüttern, schütteln.
רְעַשׁ, רְעִישׁ (! Est II 3, 3) toben, stürmen.
רָפָא h. Pi. heilen. Hitp. geheilt werden.
רְפָא a. schwach sein, schwankend sein. Aph. 1. lassen; 2. lose machen. Itpe. Itpa. 1. imp. pl. אִתְרַפּוּ Hb 1, 5 geduldig sein; 2. nachlässig sein.
רפאיות l. דִּפְרִיּוֹת.
רָפָה h. 1. nachlassen; 2. lose sein. Pi. 1. losmachen; 2. schwankend machen. Pu. pt. schwankend.
רְפוּאָה h. f. Heilung.
רִפּוּי h. m. dass.
רַפּוֹקָא a. m. Hackender.
רְפַח a. angeschwollen sein.
רָפַט h. Pu. pt. lose sitzend. Hitp. beben, wackeln.
רְפַט a. Itpe. lose werden, entzwei gehen.

רוֹפִיטוֹן *x. m.* (ῥοφητόν) schlürfbar, weich.
רִפְיוֹן *h. m.* 1. Erschlaffung; 2. Vernachlässigung; 3. Schwebe.
רִפִּית (Dt 2, 23), רְפִיעַ Ortsname.
רוּפִילָא *x. m.* (*rufilus*), *pl.* רוּפִילִין Ru 1, 2 Militärtribun?
רָפַס *h.* 1. treten; 2. weich sein. *Ni.* 1. getreten werden; 2. getrübt werden; 3. s. טְרַפַּס.
רְפַס *a., pf.* 2 *sg.* רְפַסְתָּא Ez 25, 6 treten, stampfen. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* יִתְרַפְּסָן Koh 12, 4 (MS יִתְרַפְּסוּן) sich niedersenken.
רוּפוּס männl. Personenname (Ῥοῦφος).
רפוסא s. רוּפִילָא.
רַפְסָא *a. m.* Erschütterung.
רַפְסוֹדָה *h. f.* Fussbank.
רִפְסְתָּא *a. f.* 1. *c.* רִפְסַת Ez 26, 10 Stampfen; 2. Erschütterung.
רָפַף *h. Po.* schwanken. *Pilp.* hin und her bewegen. *Hitpalp.* 1. lose werden; 2. hin und her schwanken.
רְפַף *a. Pa.* erschüttern. *Itpa.* erschüttert werden.
רַפְפוֹת *h. f. pl.* eine Art Gitter.
רָפַק *h. Hitp.* 1. zerschlagen werden; 2. s. פַּרְקֵד.
רְפַק *a.* behacken.
רִפְקָא *a. m.* Behacken.
רָפַשׂ *h.* treten. *Hi.* unterwerfen.
רְפַשׂ *a.* dass. *Pa.* dass.
רֶפֶשׂ *h. m.* Tritt.
רִפְשָׂא *a. m.* dass.
רֶפֶשׁ *h. m.* Schlamm, Kot.
רֶפֶת *h. f.* Stall.
רפתא s. רִיפְתָּא.
רְצָא *a. Pa.* begütigen. *Aph.* 1. sich freundlich verhalten; 2. aufzählen; 3. vortragen.
רְצַד *a.* belauern.
רָצָה *h.* wollen. *Pi.* begütigen, sühnen. *Hi.* 1. zählen; 2. vortragen. *Ho.* gesühnt sein. *Hitp.* 1. besänftigt sein; 2. einwilligen.

רִצּוּי *h. m.* Besänftigung, Sühnung.
רָצוֹן *a. m.* 1. Wohlgefallen; 2. Wille, Absicht.
רְצוּעָה *h. f.* 1. Band; 2. Riemen.
רְצוּעֲתָא *a. f.* dass.
רְצוֹצָא *a. m.* Küchlein.
רָצַח *h.* morden.
רְצַח *a. Pa.* dass.
רַצְּחָן *h. m.* Mörder.
רְצִיחָה *h. f.* 1. Morden; 2. Hinrichtung.
רְצִינְתָא *a. f.* Fäulnis.
רְצִיעָה *h. f.* Durchbohrung.
רְצִיצָא s. רְצוֹצָא.
רָצַם *h.* zerdrücken. *Ni.* gedrückt werden. S. רָצַף.
רָצַע *h.* 1. durchbohren; 2. mit Riemen schlagen.
רַצְעָן, רַצְּעָן *h. m.* 1. Schuhmacher; 2. Geissler.
רַצְעָנָא *a. m.* dass.
רָצַף *h.* 1. zerdrücken; 2. eng aneinanderreihen.
רְצַף *a.* 1. festdrücken; 2. eng aneinanderreihen; 3. sich auf das Pflaster werfen.
רִצְפָּה *h. f.* Pflaster.
רְצָפוֹת, רְצָפִית *h. f.* ein Staub auf Pflanzen (?).
רִצְפְּתָא *a. f., c.* רִצְפַּת 2 K 16, 17 (MS רִצְפַּת) Pflaster.
רָצַץ *h.* 1. zerschmettern, zerdrücken; 2. niederdrücken. *Pi. Hi.* dass.
רְצַץ *a. Pa. pf.* רַצֵּץ Thr 3, 16 dass.
רַק 1. *h.* nur; 2. *h. m.* rohes ungebeiztes Fell.
רְקָא *a. m., ind.* רוק Jes 50, 6 Speichel.
רָקַב *h.* faulen, verderben. *Hi.* 1. dass.; 2. verderben machen.
רָקָב *h. m.* Verwestes (von einem Leichnam).
רִקְבָּא *a. m.* 1. Jes 40, 20 Wurmfrass; 2. Jes 51, 8 Mottenfrass.
רִקְבָא (Ho 5, 12, MS רִקְבָא) *a. m.* Wurmfrass.
רִקְבָא (Gn 21, 14) *a. m.* Schlauch.

רִקְבָּא *h. f., pl.* רִקְבָּאוֹת dass.
רִקְבּוּבִיתָא *a. f.* 1. Morschheit; 2. Motte.
רִקָּבוֹן *h. m., pl.* רִקְבּוֹנוֹת Faules.
רִקְבִּיבִית *h. f.* dass.
רָקַד *h. Pi.* tanzen. *Hi.* Mehl sieben.
רְקַד *a. Pa. pt.* מְרַקֵּד 2 S 6, 16 tanzen.
רַקְדָא *a. m.* Tänzer.
רַקְדָנָא *a. m., pl.* רַקְדָנִין 2 K 11, 13 (MS רָדְנִין) tanzend.
רִקּוּד *h. m.* Tanz.
רִקּוּם *h. m.* Formung, Ausbildung.
רִקּוּעַ *h. m.* Platte, Blech.
רְקוֹעָא *a. m., ind.* רְקוֹעַ Gn 30, 32 grossfleckig.
רָקִיעַ *h. m.* 1. Himmelsgewölbe; 2. Bezeichnung des zweiten Himmels.
רְקִיעָא *a. m.* 1. Gn 1, 6 Himmelsgewölbe; 2. *pl. c.* רְקִיעֵי Ez 13, 18 Decke.
רְקִיק *a. m.* dünner Kuchen.
רְקִיקָה *h.* Ausspeien.
רָקַם *h.* sticken. *Pi.* 1. ausbilden, formen; 2. sich formen. *Pu.* 1. gestickt werden; 2. geformt werden.
רֶקֶם *h. m.* 1. Kunstarbeit; 2. Ortsname.
רְקַם (Dt 1, 19) Ortsname.
רִקְמָא (רִקְמָא) *a. m., ind.* רְקַם Ez 27, 16 Ven. 1517 bunter Stoff.
רִקְמְתָא *a. f., pl. c. s.* רִקְמָתִיהּ Jer 13, 22 bunter Fleck.
רוּקָנִי *x. f.* (ῥυκάνη) Hobel.
רָקַע *h. Hi.* ausbreiten.
רְקַע *a., pt. pass.* berühmt. *Pa. pt. pass. pl.* מְרַקְּעִין Jos 9, 5 flicken. *Aph.* ausspannen.
רָקַק *h.* speien.
רְקַק *a., ipf.* יְרוֹק Lv 15, 8 dass.
רַקָּק *h. m.* 1. seichte Stelle, Untiefe; 2. Pfütze.
רַקְקָא *a. m.* dass.
רַקַּת Ortsname.
רַקְּתָא *a. f.* 1. Ufer; 2. s. דַּקְּתָא.
רִקְתָא *a. f.* Stück Zeug.
רְרַב s. רְבַב.

רָשׁ *h. m.* arm.
רְשָׁא *a.* 1. Erlaubnis haben; 2. *pt.* רָשֵׁי Dt 24, 11 ausleihen. *Aph.* 1. *pt. pass. pl.* מַרְשַׁן Ex 19, 13 erlauben; 2. *ipf.* 2 *sg.* תַּרְשֵׁי Dt 24, 10 ausleihen; 3. *ipf.* יַרְשֵׁי 1 K 8, 31 (MS יִרְשֵׁי) auferlegen.
רַשָּׁא (Jes 24, 2 Ven. 1517) *a. m.* Schuldner.
רַשְׁאָה *a. m., ind.* רַשֵּׁי Ru 4, 4 (Ven. 1525 רַשְׁאֵי!) berechtigt, mit Erlaubnis versehen.
רַשְׁבָּא *a. m.* Vogelfänger (?).
רָשָׁה *h. Hi.* 1. erlauben; 2. bevollmächtigen. *Ho.* erlaubt sein.
רְשׁוּם s. רְשַׁם.
רִשּׁוּם *h. m.* Zeichen, Mal.
רִשּׁוּמָא *a. m., pl.* רִשּׁוּמִין Jes 10, 1 (Ven. 1517 רִשְׁמִין) Aufzeichnung, Schrift.
רְשׁוּמָה *h. f.* Andeutung (der Deutung bedürftige Bibelstelle).
רַשּׁוֹן *h. m.* eine Heuschreckenart.
רַשּׁוֹנָא (Lv 11, 22) *a. m.* dass.
רשושא l. דְּשׁוּשָׁא.
רְשׁוּשִׁין *h. m. pl.* Schollen.
רְשׁוּת *h. f.* 1. Erlaubnis; 2. Bevollmächtigung; 3. Gewalt; 4. Bezirk, Gebiet.
רָשׁוּת (wohl = רְשׁוּת) *h. f.* 1. Obrigkeit; 2. höchste Gewalt.
רְשׁוּתָא *a. f.* 1. *ind.* רְשׁוּ Dt 12, 17 Erlaubnis; 2. Bevollmächtigung; 3. Gewalt, Macht; 4. *ind.* רְשׁוּ Dt 15, 2 Darlehen. מָרֵי רְשׁוּ *a.* Gläubiger; *b.* Schuldner; 5. Bezirk, Gebiet.
רַשַּׁאי *h. m.* 1. berechtigt, mit Erlaubnis versehen; 2. verpflichtet.
רַשְׁיָא (Ex 22, 24, 2 K 4, 1) *a. m.* Gläubiger.
רַשִּׁיעָא (Est II 6, 1) *a. m.* Gottloser.
רָשַׁל *h. Pi.* schwächen. *Pu.* herabhängen. *Hitp.* erschlaffen.
רְשַׁל *a., pt. pl. f.* רַשְׁלָן Jes 35, 3 er-

schlaffen. *Pa. ipf.* 2 *sg.* תְּרַשֵּׁיל Jos 10, 6 (MS *Aph.* תַּרְשֵׁיל) erschlaffen lassen. *Itpa. pf.* 3 *pl. f.* אִתְרַשַּׁלָא 2 S 4, 1 unthätig sein, nachlässig werden.

רָשַׁם *h.* 1. vorzeichnen; 2. Zeichen machen; 3. andeuten; 4. aufzeichnen.

רְשַׁם *a., ipf.* 2 *sg.* תִּרְשׁוֹם Ez 9, 4 ein Zeichen machen; 2. aufzeichnen. *Pa. pt.* מְרַשְּׁמִין Ri 5, 14 dass. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְרְשִׁימוּ Ez 27, 35 bezeichnet werden.

רִשְׁמָא *a. m.* 1. *c.* רוֹשֶׁם Lv 13, 23 Mal, Zeichen; 2. Kennzeichen, Spur; 3. Gepräge.

רְשַׁן *a. Pa. ipf.* 1 *sg.* אירשין (?) ExJI 34, 26 Ven. 1591 vernichten.

רָשַׁע *h. Hi.* als schuldig erklären.

רְשַׁע *a. Aph. ipf.* יַרְשַׁע Dt 18, 20 gottlos handeln. *Itpe. ipf.* 2 *pl.* תִּתְרַשְׁעוּן Jes 28, 22 gottlos sein.

רָשָׁע *h. m.* Frevler, Bösewicht.

רִשְׁעָא *a. m., ind.* רְשַׁע Dt 18, 22 Bosheit, Frevel.

רְשָׁעָה *h. f., pl.* רְשָׁעִיּוֹת Frevlerin.

רִשְׁעָה *h. f., pl.* רִשְׁעִיּוֹת dass.

רִשְׁעוּתָא *a. f.* dass.

רֶשֶׁף *h. m.* (*bibl.*) Flamme.

רִשְׁפָּא *a. m.* dass.

רִשְׁקָא *a. m.* 1. Beiname von כַּרְכְּמָא (Safran); 2. *ind.* רְשַׁק Ct 4, 14 Narde (?).

רְשָׁשִׁין s. רְשׁוּשִׁין.

רֶשֶׁת *h. f.* Netz.

רִתָּא *a. m.* Knoten (?).

רָתָה *h., pt. pass.* רָתוּי nachsichtig, gütig. *Pi.* milde verfahren.

רִתּוּת *h. m.* Zittern.

רָתַח *h., pt.* רוֹתֵחַ 1. siedend; 2. heiss. *Pu. pt.* dass. *Hi.* 1. heiss machen; 2. schäumen machen; 3. heiss werden.

רְתַח *a.* 1. sieden, heiss werden; 2. *inf.* מִרְתַּח Koh 7, 9 erglühen, aufbrausen. *Pa. Aph.* 1. brodeln machen; 2. erhitzen; 3. *pt.* מַרְתַּח Koh 7, 9 (Ven. 1525 מְרַתַּח) aufbrausen.

רְתָחִין *a. m. pl.* siedendes Wasser.

רִתְחָא *a. m.* 1. Ho 10, 7 Schäumen; 2. Aufbrausen, Zorn.

רַתְחָן, רְתְחָן *h. m.* 1. aufbrausend; 2. brodelnd.

רַתְחָנָא *a. m.* dass.

רִתְיוֹן *h. m.* Milde.

רְתִיחָה *h. f.* Schaum.

רְתֵיתָא (Ex 15, 15) *a. m.* Zittern.

רָתַךְ *h. Pi.* giessen (von Metall).

רְתִכָּא (Gn 41, 43) *a. m., ind.* רְתַךְ Jes 21, 7 Ven. 1517, *pl.* רְתִכִּין Ex 14, 7 Wagen.

רתכאות l. דִּרְכָּאוֹת.

ריתיכום l. דִּיתִיכוֹם.

רֹתֶם *h. m.* Ginster (*Genista Raetam*).

רַתְמָא (1 K 19, 4) *a. m.* dass.

רָאתָן *x. m.* (vgl. ῥυάς) Triefkrankheit.

רָתַע *h. Ni. Hi.* zittern, beben.

רְתַע *a., pf.* 1 *sg.* רְתָעִית Ct 2, 5 Ven. 1525 dass. *Aph.* 1. *pf.* אַרְתַּע Thr 2, 3 (MS אֲתִיב) zurückbeben machen; 2. erbeben. *Itpe. pt.* מִרְתַּע Est II 1, 3 (MS מִתְרְתִּיעַ) wallen.

רָתַף *h. Pi.* aufspeichern.

רָתַק *h.* anklopfen. *Hi.* dass.

רִתְקָא *a. m.* Umzäunung.

רָתַת *h.* zittern, sich fürchten. *Pi.* dass.

רְתַת *a.* dass. *Pa.* zittern machen. *Aph.* zittern.

רֶתֶת *h. m.* Zittern.

שׂ s. שׁ.

שְׂאוֹר *h. m.* 1. Sauerteig; 2. Gährungssaft; 3. böser Trieb.

שְׂבִיעָה *h. f.* Sättigung.

שְׂבָכָה *h. f.* Haarnetz.

שָׂבַע *h. Hi.* sättigen. *Pu. pt.* gesättigt.

שְׂבַע *a. Pa.* dass. S. סְבַע.

שַׂבְעָא s. סַבְעָא.

שַׂבְעָא *a. m.* Sättigung.

שְׂבָם (Nu 32, 3, MS סְבָם) Ortsname.

שַׂגֵּב *a. Pa.* stark machen.

שָׂדַד *a. Pa.* pflügen (zum 2ten, 3ten u. s. w. Mal).

שָׂדֶה *h. m. f.* Feld.

שדרגנין (SchemR 38 Ausg. Konst.) l. שַׂרְדְּנִין *x. m.* (σαρδονύχιον) ein Edelstein.

שֶׂה *h. m.* 1. Lamm; 2. (gedeutet) σέ dich.

שְׂהֵד *a.* zeugen. *Aph.* dass. S. סְהֵד.

שַׂהֲדָא *a. m.* Zeuge.

שָׂהֲדוּתָא *a. f.* Zeugnis.

שַׂהַר *h. m.* 1. Rundung; 2. Korb.

שׂוּחַ s. שִׂיחַ.

שׂוֹךְ *h. m.* Zweig.

שׂוֹכָא *a. m.* dass.

שׂוֹכָה *h. f.* dass.

שׂוּם *a.* legen, setzen. *Itpe. ipf.* יִתְּשָׂם Hg 2, 15 (MS יִתְּסָם) gelegt werden. S. סוּם.

שׂוּמָה *h. f.* Gebrauch von שׂוּם.

שׂוֹנֵא *h. m.* Feind. שׂוֹנְאֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל euphem. für Israel.

שְׂחוֹק *h. m.* Lachen, Scherzen.

שַׂחְיָנָא *a. m.* Schwimmer.

שְׂחִיקָה *h. f.* Gebrauch von שׂחק.

שָׂחַק *h.* lachen. מֶפַח שׂוֹחֵק Handbreite mit gespreizten Fingern. *Pi.* dass. *Hi.* ausgelassen machen.

שְׂטָא *a.* irren.

שָׂטַם *h. Ni.* befeindet werden.

שְׂטַם *a.* befeinden.

שְׂטָן s. סְטָן.

שָׂטָן *h. m.* Satan.

שִׂטְנָא, שָׂטָנָא *a. m.* dass. S. סָטָנָא.

שִׂטְנָה (Gn 26, 21) Name eines Brunnens.

שְׂיָא *a. m.* Schaf.

שִׂיאוֹר *h. m.* Sauerteig.

שֵׂיבָה *h. f.* Greisenalter.

שִׂיחַ *h.* reden, sprechen.

שִׂיחַ *a.* dass.

שִׂיחַ *h. m.* Gewächs.

שִׂיחָה *h. f.* Gespräch.

שִׂימָה I *h. f.* Legen.

שִׂימָה II *h. f.* Schatz.

שֵׂירוּף *h. m.* Verbrennung.

שִׂישָׂה *h. f.* 1. Sichfreuen; 2. Gebrauch von שׂוּשׂ.

שִׂיתָא (Lv 22, 28, MS סִיתָא) *a. f.* weibliches Schaf.

שֶׂכְוִי *x. m.* Hahn.

שֶׂכְוִיָּה *x. f.* Henne.

שְׂכְוִין (?) *h. m. pl.* Decken.

שׂכוּלָא *a. m.* Verständiges.

שָׂכִיר *h. m.* Tagelöhner.

שְׂכִירוּת *h. f.* Miete.

שְׂכַל *a. Aph.* 1. verständig sein; 2. verständig machen. S. סְכַל.

שָׂכְלָא *a. m.* Einsicht, Verstand.

שַׂכְלְתָנָא *a. m.* verständig.

שָׂכָר *h. m.* Lohn.

שָׂכַר *h., pt.* שׂוֹכֵר Mieter. *Ni.* belohnt werden. *Hi.* vermieten. *Hitp.* gewinnen.

שָׂלַם *h.* zurückzucken.

שַׂלְקָנְדִּית s. סַלְקָנְדִּית.

שְׂמֹאל *h. m.* Linke.

שָׂמְאַל *h. Hi.* 1. links setzen, bei Seite setzen; 2. Ungünstiges reden.

שְׂמָאלָא *a. m.* Linke. S. סְמָאלָא.

שְׂמָאלִיתָא *a. f.* dass.

שָׂמַח *h.* fröhlich sein.

שָׂמֵחַ *h. m.* fröhlich.

שִׂמְחָה *h. f.* 1. Freude; 2. Hochzeit. *pl.* שְׂמָחוֹת Name eines talmud. Traktats (für אֵבֶל רַבָּתִי).
שַׂמְלַי männl. Personenname.
שְׂמָמִיתָא *a. f.* eine Eidechsenart.
שֵׂמֵירוֹן *x.* (σήμερον) heute.
שָׂנֵא *h.* hassen.
שְׂנָא s. סְנָא.
שָׂנְאָה *a. m.* Feind. S. סְנָאָה.
שִׂנְאָה *h. f.* Feindschaft, Hass.
שִׂנְאוּתָא *a. f.* dass.
שְׂנֵינוּר s. סְנֵינוּר.
שְׂאסָא s. סְאסָא.
שְׂעוֹרָה *h. f.* 1. *pl.* שְׂעוֹרִים Gerste; 2. Ähre.
שְׂעוֹרְתָא *a. f.* dass.
שָׂעִיר *h. m.* 1. Ziegenbock; 2. eine Art Dämonen.
שֵׂעִיר 1. Landesname (Edom); 2. verhüllte Bezeichnung von Rom.
שֵׂעָר *h. m.* Haar.
שָׂעַר *h. Hi.* haarig sein, haarig werden.
שַׂעֲרָא *a. m.* Haar. S. סַעֲרָא.
שַׂעֲרָה *h. f.* 1. Haar; 2. Halm.
שַׂעֲרְנָא s. סַעֲרְנָא.
שְׂעָרְתָא s. סְעָרְתָא.
שָׂפָה *h. f.* 1. *du.* שְׂפָתַיִם, *pl.* שְׂפָתוֹת Lippe; 2. Rand.
שִׂפְמָא *a. m., ind.* שְׂפָם Lv 14, 45 Lippenbart (Schnurrbart?).
שְׂפַק s. סְפַק II.
שְׂפְתָא s. סְפְתָא.
שַׂק *h. m.* 1. Ziegenhaarstoff; 2. Sack.
שַׂקָּא *a. m., pl.* שַׂקִּין Est II 5, 1 dass. S. סַקָּא.
שָׂקַר *h. Pi.* schminken.
שִׂקְרָא *a. m.* rote Farbe.

שַׂר *h. m.* Fürst.
שָׂרָא *a. m.* dass.
שְׂרַג I *a.* ordnen.
שְׂרַג II *a. Itpa.* sich verstricken. S. סְרַג.
שְׂרָגָא *a. m.* Reihe.
שרגיון s. סוגרון.
שָׂרַד *h. Pi.* übriglassen.
שרדנגין (SchemR 20, Ausg. Konst. שדרנגין) l. סַרְדִּנְגִּין *x. m.* (σαρδονύχιον) ein Edelstein.
שָׂרַט *h.* kritzeln. *Pi.* zerkratzen.
שִׂרְטוּט *h. m.* Liniieren.
שִׂרְטֵט *h.* liniieren.
שִׂרְטוֹן *x. m.* (σύρτις) Sandbank.
שָׂרִיד *h. m.* Übriggebliebener.
שְׂרִידָא *a. m.* dass.
שְׂרִיטָה *h. f.* 1. Kritzelei; 2. Einschnitt.
שְׂרֵיפָה *h. f.* Verbrennung.
שְׂרָכָא (שַׂרְכָא) *a. m.* Verflechtung, üppiger Wuchs.
שְׂרַע *a., pt. pass.* שְׂרִיעַ Lv 21, 18 (MS סְרִיעַ) lang vorstrecken.
שָׂרַף I *h.* verbrennen.
שָׂרַף II *h.* schlürfen.
שְׂרַף I *a., ipf.* 1 *pl. c. s.* נִשְׂרוֹפִנּוּן Gn 11, 3 (MS נוֹקְידִנּוּן) brennen.
שְׂרַף II *a.* schlürfen. *Itpe.* flüssig werden.
שָׂרָף I *h. m.* Seraph (eine Engelart).
שָׂרָף II *h. m.* Saft.
שְׂרָפָא *a. m.* 1. *pl. d.* שְׂרָפַיָּא Sac 3, 7 (MS סְרָפַיָּא) Seraph; 2. brennend.
שִׂרְפָא *a. m.* Balsam.
שִׂרְפָּה *h. f.* Blutfluss.
שְׂרָרָה *h. f.* Herrschaft.

שׁ 1. der einundzwanzigste Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 300.
שֶׁ *h.* 1. welcher; 2. dass; 3. damit; 4. weil. S. שֶׁל.
שָׁאַב *h.* 1. schöpfen; 2. anziehen, ein-

ziehen; 3. empfangen. אֶבֶן שׁוֹאֶבֶת Magnet.
שְׁאַב *a.* anziehen. אַבְנָא שַׁאִיבְתָּא Magnet.
שְׁאָב Ortsname.
שְׁאָבְתָּא *a. f.* Schöpfen.
שָׁאוּב *h. m.* Schöpfgerät.
שָׁאוּל männl. Personenname.
שְׁאוֹל *h. f.* Unterwelt, Totenreich.
שְׁאוֹלָא *a. m., ind.* שְׁאוֹל Nu 16, 30 dass.
שְׁאִיבָה *h. f.* Schöpfen.
שְׁאֵלָה *h. f.* 1. Frage. שְׁאֵלַת שָׁלוֹם Gruss; 2. Nachfrage wegen Auflösung eines Gelübdes; 3. Entleihen.
שְׁאֵילְתָּא *a. f.* 1. Frage; 2. Bitte; 3. Nu 11, 4 Verlangen.
שָׁאַל *h.* 1. fragen. שׁ' בְּשָׁלוֹם begrüssen; 2. begehren, bitten; 3. entleihen. *Ni.* 1. gefragt werden; 2. sich erbitten. נִשְׁאַל עַל נֶדֶר die Auflösung eines Gelübdes nachsuchen. *Hi.* ausleihen (von Gegenständen).
שְׁאַל *a.* 1. *pf.* שְׁאֵיל Gn 32, 29 fragen; 2. *pf.* 2 *sg.* שְׁאֵילְתָּא Dt 13, 16 begehren, bitten; 3. *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁאֲלוּן Ex 11, 2 entleihen. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* שַׁאִילוּ Nu 11, 34 begehren. *Aph. pf.* 3 *pl. c. s.* אַשְׁאִילוּנוּן Ex 12, 36 ausleihen. *Itpe.* 1. *pt.* מִשְׁתְּאֵיל Jes 3, 2 befragt werden; 2. sich erkundigen; 3. *inf.* אִשְׁתְּאָלָא 1 S 20, 6 sich ausbitten; 4. *inf.* אִשְׁתְּאָלָא Ez 14, 2 (MS מִשְׁתְּאָלָא) sich erbitten lassen. S. שְׁיַל.
שְׁאֵלָה s. שְׁאִילָה.
שְׁאָמֵם s. שְׁעָמֵם.
שְׁאַף I *a.* schnappen, lechzen.
שְׁאַף II *a.* 1. schöpfen; 2. entziehen.
שָׁאַר *h. Pi. pf.* שִׁיֵּר übriglassen, zurücklassen. *Pu. pt.* מְשׁוֹאָר übriggelassen. *Hitp.* הִשְׁתַּיֵּר zurückbleiben.
שְׁאַר I *a. Pa. pf.* שַׁיַּר übriglassen. *Pali.* dass. *Aph. ipf.* יַשְׁאַר Dt 28, 54 dass. *Itpe.* 1. *pf.* אִשְׁתְּאַר Gn 7, 23 übrigbleiben; 2. *pf.* 3 *pl.* אִשְׁתְּאַרוּ Nu 11, 26 zurückbleiben. *Itpa. pf.* אִשְׁתַּיַּר übrigbleiben.
שְׁאַר II *a. Pa.* Beete machen.
שְׁאָר *h. m.* Rest.
שְׁאָרָא (Gn 45, 7) *a. m.* dass.
שְׁאָרוּתָא *a. f., c.* שְׁאָרוּת Koh 3, 19 (MS שְׁאָר) Vorzug.
שֵׁב *h.* (*imp.* v. יָשַׁב) bleibe unthätig, unterlasse.
שְׁב, שֵׁב *a.* sieben.
שַׁבָּא I, שַׁבְּאָ *a. m.* 1. Sabbat; 2. Woche. חַד בְּשַׁבָּא Est II 3, 7 Ven. 1592 Sonntag. S. שַׁבְּתָא.
שַׁבָּא II *a. m., pl.* שַׁבְבִין Ex 35, 22, Nu 31, 50 (MS שַׁבִּין) Ring.
שְׁבָא *a. m.* Span.
שְׁבָא (Nu 21, 1) *a.* gefangen führen. *Itpe. pf.* אִשְׁתְּבִי Gn 14, 14 gefangen geführt werden.
שָׁבַב *h. Pi.* behauen.
שִׁבְדָּא Ortsname.
שָׁבָה *h.* gefangen führen. *Ni.* gefangen weggeführt werden.
שַׁבְהוֹרָא *a. m.* 1. Glanz; 2. Ruhm.
שַׁבְהַר *a.* glänzend machen. *Pass.* 1. glänzen; 2. sich rühmen.
שִׁבּוּחָא *a. m.* Lobpreis.
שִׁבּוּטָא *a. m.* eine Art Fisch.
שִׁבּוֹלֶת *h. f.* 1. Ähre. שׁ' שׁוּעָל eine Grasart (*Aegilops*). שׁ' נֵרְדְּ Narde; 2. Strömung.
שָׁבוּעַ *h. m.* 1. Woche; 2. Jahrsiebent.
שְׁבוּעָה *h. f.* Eid, Schwur.
שְׁבוּעֲתָא (Ri 21, 5) *a. f.* dass.
שָׁבוּעֲתָא (Lv 23, 16) *a. f., pl.* שָׁבוּעָן Lv 23, 15, שָׁבוּעִין Dt 16, 9 Woche. חַגָּא דְשָׁבוּעַיָּא Dt 16, 10 Wochenfest, Pfingsten.
שְׁבוּקָא *a. m.* Erlass, Nachlass.
שִׁבּוּקָא *a. m.* Erlass, Verzeihung.
שְׁבוּקָה absichtl. Veränderung v. שְׁבוּעָה.
שִׁבּוּקִין *h. m. pl.* Entlassung.
שִׁבּוּר *h. m.* Zerbrechen.
שִׁבּוּשׁ *h. m.* Verwirrung.

שְׁבוּת *h. m.* Feiern, Feiertagsruhe.
שְׁבוּתָה absichtl. Veränderung v. שְׁבוּעָה.
שְׁבָזָא *a. m., ind.* שְׁבָז Jes 5, 24 Moder.
שְׁבָזִין (Ex 28, 18) *x. m.* ein Edelstein.
שְׁבַח *h.* sich verbessern. *Pi.* rühmen, preisen. *Pu. pt.* vorzüglich. *Hi.* verbessern. *Hitp.* besser werden.
שְׁבַח *a. Pa. pf.* שַׁבַּח Ex 15, 1 rühmen, preisen. *Aph.* dass. *Itpa.* 1. gerühmt werden; 2. *pt. f.* מִשְׁתַּבְּחָא Jer 49, 4 sich rühmen.
שֶׁבַח *h. m.* 1. Verbesserung; 2. Lobpreis.
שִׁבְחָא, שְׁבָחָא (Est II 8, 15) *a. m.* dass.
שְׁבַחְתָּא *a. f.* Lobpreis.
שְׁבָט (Sac 1, 7) Name des elften Monats.
שָׁבַט *h.* schlagen.
שְׁבַט *a.* dass.
שֵׁבֶט *h. m.* 1. Stab; 2. Volksstamm.
שִׁבְטָא, שִׁבְטָא *a. m.* 1. Stab; 2. *d.* שִׁבְטָא Nu 18, 2, *c.* שֵׁיבַט Dt 29, 7 Volksstamm.
שַׁבָּיָא *a. m.* Gefangenführender.
שִׁבְיָא I *a. m.* 1. Dt 28, 41 Gefangenschaft; 2. Dt 21, 11, *ind.* שְׁבֵי Dt 30, 3 (MS שְׁבֵי, fehlt in Ausg. Sab.) Gefangenenschar.
שְׁבְיָא II *a. m., f. pl. c.* שְׁבְיַת Gn 31, 26 Gefangener.
שְׁבִיבָא *a. m.* Flamme.
שְׁבִיוֹן männl. Personenname.
שְׁבִים Name eines Sterns.
שְׁבִיל *h. m.* 1. Pfad; 2. בִּשְׁבִיל um — willen, wegen. בִּשְׁבִיל שֶׁ *a.* damit; *b.* weil.
שְׁבִילָא *a. m.* 1. Gn 49, 17 Pfad; 2. בִּשְׁבִיל לְ um zu.
שְׁבִיס *h. m.* ein Kopfputz der Frauen.
שְׁבִיסָא *a. m., pl. d.* שְׁבִיסַיָא Jes 3, 18 (MS שְׁבִיסַיָא) dass.
שְׁבִיעָאָה (Nu 7, 48) *a. m., f. d.* שְׁבִיעֵיתָא Lv 25, 4 siebenter.

שְׁבִיעִי *h. m.* dass.
שְׁבִיץ s. שְׁבִים.
שְׁבִיקוּתָא *a. f.* Verzeihung.
שְׁבִירָה *h. f.* Zerbrechen.
שְׁבִיְתָא (Thr 1, 5 Ven. 1517) *a. f.* Gefangenschaft.
שְׁבִיתָה *h. f.* 1. Sabbatsruhe; 2. Verordnungen über dieselbe.
שַׁבְּלוּל *h. m.* Schnecke.
שַׁבְּלוּלָא, שַׁבְּלוּלְיָא *a. m.* dass.
שַׁבְלִילְתָא, שַׁבְלוּלִיתָא *a. f.* Fönugrec (*Trigonella Foenum graecum*).
שִׁבְלְתָא, שׁוּבַלְתָּא *a. f.* 1. *pl. d.* שִׁבְּלַיָא Gn 41, 24 Ähre; 2. *pl.* שִׁבְלִין Zweig; 3. *d.* שׁוּבַלְתָּא Ri 12, 6 Strom.
שְׁבַן *a., pf.* 1 *sg.* שבנית jAbZ 39[d] (Ausg. Ven. שכנית) l. תַּקְּנִית, s. תְּקַן (?).
שְׁבַסַר *a. m., f.* שְׁבַסְרֵי siebzehn.
שְׁבַסְרָאָה *a. m.* siebzehnter.
שֶׁבַע *h. m., f.* שִׁבְעָה sieben. בְּנוֹת שֶׁבַע eine Feigenart.
שְׁבַע (Gn 47, 28) *a. m., f.* שִׁבְעָה Nu 23, 1, שִׁבְעָה sieben. שְׁבַע עֲסַרֵי Gn 37, 2; שִׁבְעַת עֲסַרָא Gn 7, 11 siebzehn. *pl.* שִׁבְעִין Gn 5, 31, שִׁבְעִין siebzig.
שָׁבַע *h. Ni.* schwören. *Hi.* schwören lassen, beschwören. *Ho. pt.* beschworen.
שְׁבַע *a. Itpe. pf.* אִשְׁתְּבַע Lv 5, 22 schwören. *Aph. pf.* 1 *sg.* אַשְׁבַּעִית Ct 2, 7 (MS אַשְׁבַּעִית), *pt.* מַשְׁבַּע Ct 8, 4 beschwören.
שִׁבְעָא *a. m.* Siebent.
שָׁבַץ *h. Pi.* mit Mustern versehen.
שְׁבַק *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁבּוּק Ex 23, 5 fahren lassen; 2. *ipf.* 3 *sg. c. s.* יִשְׁבְּקִנָּךְ Dt 4, 31 verlassen; 3. *pf. c. s.* שַׁבְקֵיהּ Ri 15, 1 Praet., *pf.* 2 *pl. f.* שְׁבַקְתִּין Ex 2, 20 zulassen; 4. *imp.* שְׁבוּק Nu 14, 19 erlassen, verzeihen; 5. übriglassen, hinterlassen. *Pa.* entlassen, scheiden (die Gattin). *Itpe.* 1. gelassen werden; 2. verlassen werden;

3. *ipf.* יִשְׁתְּבֵיק Lv 4, 20 erlassen werden, verziehen werden.

שְׁבְקָא *a. m., pl. c. s.* שִׁבְקָךְ Lv 25, 5 Ranke.

שָׁבַר *h.* 1. zerbrechen. *pt. pass.* שָׁבוּר mit gebrochenen Gliedmassen; 2. quittieren; 3. widerlegen. *Ni.* annulliert werden.

שֶׁבֶר *h. m.* 1. Zerbrechen; 2. Zerbrochenes, Bruchstück; 3. Zerknirschung; 4. *pl.* שְׁבָרִים gebrochener Ton (Tremolo).

שָׁבוּר 1. Name eines persischen Königs; 2. Bezeichnung Samuels.

שַׁבְרָא *a. m.* einfältiger.

שַׁבָּרָא *a. m.* Peganum Harmala.

שַׁבָּרוֹן *h. m.* Getreidepreis.

שַׁבְרוּתָא *a. f.* Einfalt.

שַׁבְרִירֵי *a. m. pl.* 1. Glanz; 2. *d.* שַׁבְרִירַיָּא Gn 19, 11 (MS שַׁבְרָרַיָּא) Blindheit.

שַׁבְרִירִי *h. m.* 1. ein Seetier; 2. Name des Dämons der Blindheit.

שָׁבַשׁ *h. Pu. pt.* verwirrt, in Unordnung gebracht.

שְׁבַשׁ *a. Pa.* 1. verwickeln; 2. *pf.* 2 *sg. c. s.* שַׁבֵּישְׁתַּנִי Jer 20, 7 überreden, berücken; 3. Ranken treiben. *Itpa.* 1. *pf.* 1 *sg.* אִשְׁתַּבַּשִׁית Jer 20, 7 berückt werden; 2. *pf.* 3 *pl.* אִשְׁתַּבַּשׁוּ Thr 1, 14 verwickelt werden; 3. sich irren.

שִׁבְשָׁא *a. m., pl.* שִׁבְשִׁין Gn 40, 10, Thr 1, 14 Ranke.

שַׁבָּשָׁא *a. m.* der Ranken abschneidet (Weingärtner).

שִׁבְשֵׁב *h.* Zweige nehmen.

שַׁבְשֵׁב *a.* 1. dass.; 2. Zweige treiben.

שַׁבְשֶׁבֶת *h. f.* Zweig.

שַׁבְשׁוּשִׁין *h. m. pl.* Ranken.

שַׁבְשְׁתָּא *a. f.* 1. Ez 15, 2 (MS שַׁבִּישְׁתָּא) Ranke, Zweig; 2. Strahl.

שָׁבַת *h.* 1. Sabbatruhe halten; 2. den Sabbat feiern; 3. den Sabbatvortrag halten.

שְׁבַת *a., pf.* 3 *pl.* שְׁבַתוּ Ex 16, 30 dass.

שֶׁבֶת I *h. f.* Dill (*Anethum graveolens*).

שֶׁבֶת II *h. f.* 1. Versäumniss; 2. Entschädigung für Versäumnis.

שַׁבָּת *h. f.* 1. Sabbat; 2. Woche. עֶרֶב שַׁבָּת Freitag. מוֹצָאֵי שַׁבָּת Sonnabendabend. אֶחָד בַּשַּׁבָּת, אַחַר שַׁבָּת Sonntag.

שַׁבְּתָא (Ex 16, 23) *a. f., ind.* שַׁבָּא Ex 31, 15, *pl. d.* שַׁבַּיָּא Ex 31, 12, *c. s.* שַׁבַּהָא Ho 2, 13 Soc 59 dass.

שִׁבְתָּא *a. m.* Versäumniskosten.

שְׁבָתָא (Ex 31, 15, MS שְׁבָתָא) *a. m.* Feiern.

שַׁבְּתָא *a. f.* Name eines Dämons.

שַׁבְּתַי 1. männl. Personenname; 2. Name des Planeten Saturn.

שְׁנָא, שְׁאָנָא *a. m., pl.* שְׁאָנֵי Ct 1, 17 (MS שְׁאַנֵּי) eine Wachholderart.

שְׁגָא I *a.* erschrecken.

שְׁגָא II *a.* 1. Nu 31, 49 fehlen; 2. irren. *Aph.* 1. *pt. pl.* מַשְׁגַּן Ri 20, 16 (MS מַשְׁגַּן; *Praet.* מַשְׁגַּן) verfehlen; 2. irreführen.

שְׁגָגָה *h. f.* Irrtum.

שְׁגַגְתָּא *a. f.* dass.

שִׁגְדָּא *a. m., pl.* שִׁגְדִּין Nu 17, 23 1. Mandel; 2. Mandelbaum (*Amygdalus communis*).

שִׁגְדוֹנָא *a. m.* Hüftschmerz.

שִׁגּוּשָׁא *a. m., ind.* שִׁגּוּשׁ Dt 7, 23 Verwirrung, Tumult.

שַׁגּוֹשָׁא *h. m.* Aufrührer.

שִׁגּוּשְׁיָא (Dt 28, 20) *a. m.* Verwirrung, Tumult.

שִׁגּוּשְׁתָּא *a. f.* (Est II 6, 1, nicht MS) dass.

שָׁגַח *h. Hi.* beachten, sich um etwas kümmern.

שְׁגַח *a. Aph.* 1. *pf.* אַשְׁגַּח Ct 2, 9 schauen; 2. sich um etw. kümmern, Rücksicht nehmen.

שְׁגִישְׁתָּא *a. f.* Verwirrung, Tumult.

שֵׁגְלוֹן *h. f., pl.* שֵׁגְלוֹנוֹת Beischläferin.

שָׁגַם *h. Pi.* verbinden, zusammenfügen.
שַׁגְמִין *h. m. pl.* Zapfen (?).
שַׁגְמִין *a. m. pl.* dass.
שָׁגַר *h.* laufen. *Pi.* senden. *Hi.* überspringen.
שְׁגַר *a.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּשְׁגַּר Jer 13, 17 (MS תִּשְׁגַּר) vergiessen; 2. *pt. pl.* שָׁגְרִין Ez 39, 9 heizen, Feuer anlegen. *Pa.* 1. *pl. pass. f.* מְשַׁגְּרָא Dt 28, 26 hinwerfen, werfen; 2. senden. *Aph.* überspringen.
שֶׁגֶר *h. m.* Ausflug.
שֶׁגֶר (Est II 3, 1) männl. Personenname.
שַׁגְרָא *a. m.* Trester.
שַׁגְרוּנָא *a. m.* 1. Ausläufer; 2. s. שַׁגְדּוּנָא.
שַׁגְרִיר (?) *x. m.* Sekretär.
שָׁגַשׁ *h.* wühlen.
שְׁגַשׁ *a. Pa. ipf.* 1 *sg.* אֲשַׁגֵּישׁ Ex 23, 27 verwirren. *Itpe. pf.* אִשְׁתְּגַשׁ Est II 6, 10 verwirrt werden. *Itpa.* 1. dass.; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתַּגְּשׁוּן Jer 25, 16 rasen.
שַׁגְשַׁג *a., ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתַּגְשְׁגוּן Jer 25, 16 (MS יִשְׁתַּגְּשׁוּן) rasen.
שֵׁד *h. m.* Dämon.
שְׁדָא I *a.* 1. *pt.* שָׁדֵי 1 S 20, 20 Soc 59 werfen, schiessen; 2. *inf.* מִישַׁד Lv 4, 12 (MS ursprüngl. מִישַׁד) ausgiessen; 3. ablegen; 4. *pt.* שָׁדֵי Jes 10, 14 (MS שָׁדֵי) wegwerfen. *Pa. pf.* שַׁדִּי Ex 15, 1 (MS רְמָא) werfen. *Aph.* 1. *pt.* מַשְׁדֵי 2 S 16, 13 bewerfen; 2. vergiessen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִשְׁתְּדֵי Ex 19, 13 geworfen werden, geschleudert werden; 2. vergossen werden; 3. *pt.* מִשְׁתְּדֵי Dt 28, 49 rasch fliegen.
שְׁדָא II *a., pt. pass.* שְׁדֵיָא Ez 27, 19 Ar. (MS שְׁזִירָן) spinnen.
שִׁדָּא *a. m.* 1. Lv 1, 11 Seite; 2. *c. s.* שִׁדָּהּ Ex 37, 17 Schaft (des Leuchters).
שָׁדַד *h. Ni.* vergewaltigt werden.
שִׁדָּה *h. f.* Kiste.
שְׁדוּכָא *a. m.* ruhig.

שְׁדוּכָיָא (Ez 16, 49) *a. m.* Ruhe.
שִׁדּוּכִים *h. m. pl.* Anhalten (wegen Heirat).
שִׁדּוּכִין *a. m. pl.* dass.
שַׁדַּי (Gn 17, 1) Gottesbezeichnung.
שַׁדְיָא *a. m.* Ostwind.
שְׁדִיכָא *a. m.* ruhig.
שֵׁדִין *h. m.* dämonisch.
שָׁדַךְ *h. Pi.* wegen Heirat anhalten.
שְׁדַךְ, שְׁדוּךְ *a., pf.* 3 *sg. f.* שְׁדוּכַת Jes 14, 7 ruhig sein, beruhigt sein. *Pa.* 1. beruhigen; 2. wegen Heirat anhalten. *Aph.* beruhigen. *Itpe.* sich beruhigen.
שַׁדְכָא *a. m.* 1. müssig; 2. unfruchtbar.
שדכא s. שַׁדְכָא.
שִׁדֵּל *h. Pi.* gut zureden, überreden. *Hitp.* 1. sich bestreben; 2. überredet werden.
שַׁדֵּל *a. Pa. ipf.* יְשַׁדֵּיל Ex 22, 15 überreden. *Itpa.* 1. *pf.* אִשְׁתַּדַּל Gn 32, 24 sich bemühen; 2. sich zu verschaffen wissen.
שָׁדַף *h. Ni. Hitp.* vom Brand betroffen werden (Getreide).
שְׁדַף *a. Itpe.* 1. *pf.* אִשְׁתְּדִיף 1 K 18, 27 verfolgt werden; 2. vom Brand betroffen werden.
שִׁדָּפוֹן *h. m.* Brand des Getreides.
שִׁדְפוּנָא, שִׁדְפָנָא (Dt 28, 22), שִׁדְפָנָא *a. m.* dass.
שָׁדַר *h. Hitp.* sich anstrengen.
שְׁדַר I *a. Pa.* ringen. *Itpa. inf.* אִשְׁתַּדּוּר Ct 6, 1 widersetzlich sein.
שְׁדַר II *a. Pa. pf.* שַׁדַּר Gn 38, 20 senden. *Itpa.* gesandt werden.
שַׁדְרָא, שִׁדְרָא *a. m.* Garn.
שִׁדְרָה *h. f.* 1. Spindel (in der Ähre, im Palmzweig); 2. Rückgrat.
שִׁדְרְתָּא *a. f., pl.* שִׁדְרִין 1. Rückgrat; 2. hohe Stelle.
שִׁדְּתָא *a. f.* Kasten.
שְׁהָא *a.* 1. *pt.* שָׁהֵי Gn 24, 21, *imp. pl.* שְׁהוֹ Hb 1, 5 starren, erstarrt sein;

2. verweilen. *Aph.* hinhalten. *Itpe.* sich verweilen.

שָׁהָה *h.* 1. verweilen, bleiben; 2. innehalten. *Hi.* 1. zurückhalten; 2. zögern. *Hitp.* sich verweilen, säumen.

שָׁהוּת *h. f.* geraume Zeit.

שָׁהוּתָא *a. f.* dass.

שַׁהֲוָתָא *a. f. pl.* Wüstenei.

שְׁהָיָא *a. m.* 1. *ind.* שְׁהֵי (Est II 3, 8, MS שִׁיהֵי) Verweilen; 2. Mal.

שְׁהִיָּה *h. f.* 1. Verweilen; 2. Innehalten.

שְׁהַר *a.* wach sein.

שָׁוְא *h. m.* Lügenhaftigkeit.

שְׁוָא s. שְׁבָא II.

שְׁוָא I *a. Pa. pf.* 3 *pl.* שַׁוִּיאוּ Gn 43, 31, *imp. sg.* שַׁו Nu 21, 8 legen, setzen; machen. *Pa.* billig kaufen. *Aph.* vergleichen. *Itpa.* 1. *pt.* מִשְׁתַּוֵּי (Ez 1, 15, MS מִשְׁתְּוֵי) gesetzt werden; 2. gleichgemacht werden, gleich sein.

שְׁוָא II *a. Itpe. pt.* מִשְׁתְּוֵי Jes 66, 2 unruhig sein.

שׁוֹאֵבָה *h. f.* Schöpfen. בֵּית הַשּׁוֹאֵבָה Bezeichnung der Nachtfeier im Tempel am Hüttenfest.

שׁוּב *h.* 1. umkehren; 2. Busse thun. *Hi.* 1. zurückbringen; 2. erquicken; 3. widerlegen.

שׁוּב *h.* 1. ferner; 2. noch.

שׁוֹבְבִית *h. f.* Herumtreiberin.

שׁוֹבָךְ *h. m.* 1. Taubenschlag; 2. männl. Personenname.

שׁוֹבְכָא, שׁוֹבָכָא *a. m., c. s.* שׁוֹבְכֵּה Ho 11, 11, *pl. c. s.* שׁוֹבְכֵּיהוֹן Jes 60, 8 Taubenschlag.

שׁוֹבַע *h. m.* Siebent.

שׁוֹבַר *h. m.* Quittung.

שׁוּדְרָא *a. m.* Begünstigung.

שׁוֹדְנִי *h. m.* der zu schiessen liebt (?).

שָׁוֶה *h. m.* 1. gleich; 2. wert.

שָׁוָה *h. Hi.* gleichmachen, gleichstellen.

שְׁוָה *a., imp. pl.* שְׁוַהוּ Hb 1, 5 (MS שְׁהוֹ) erstarren.

שְׁוָוּיָא *a. m., c. s.* שְׁוָוּיֵי Gn 49, 4 (MS שְׁוָיֵי) Lager, Polster.

שׁוֹזָה *h. f.* zum Bespringen bereites weibliches Tier (läufig).

שׁוּחַ *h.* sich bücken.

שׁוּחַ I *a.* dass.

שׁוּחַ II *a.* zerfliessen, verschwinden.

שׁוּחַ. בְּנוֹת שׁ׳ eine Feigenart.

שְׁוַח I *a.* grünen, treiben.

שְׁוַח II *a.* vernichten.

שׁוּחָא, שׁוּחָא *a. m.* Grube.

שׁוּחָתָא *a. f.* Vernichtung.

שׁוּט *h.* 1. umherschweifen; 2. schwimmen; 3. abreiben, bestreichen.

שׁוּט I *a., pt. pl.* שָׁיְטִין Nu 11, 8 umherschweifen; 2. *pt. pl.* שָׁיְטִין Jon 1, 13 Soc 59 schwimmen, rudern; 3. bestreichen. *Pal.* umherstreifen.

שׁוּט II *a., pf.* שָׁט Gn 25, 34 verachten. *Aph. pf.* 2 *m. sg.* אַשֵׁיטְתָּנִי 2 S 12, 10 dass. *Itpe. ipf.* 3 *pl.* יִתְּשָׁטוּן 1 S 2, 30 verachtet werden.

שׁוֹט *h. m.* Geissel.

שׁוֹטָא *a. m.* dass.

שׁוֹטֶה *h. m.* 1. Thor; 2. Wahnsinniger; 3. Beiname von יַרְבּוּן.

שׁוּטִיתָא (Ri 6, 21) *a. f.* 1. Stab; 2. Reis.

שׁוִי *h. m.* Wert.

שְׁוְיָא I *a. m., ind.* שְׁוֵי Jes 16, 6 (MS שְׁוֵי), *f.* שְׁוְיָא Gn 23, 15 Sab. (im MS nicht vokalisiert) 1. gleich, entsprechend; 2. wert; 3. preiswert, billig.

שְׁוְיָא II *a. m.* 1. *ind.* שְׁוֵי Gn 15, 10 Gleichheit, Mitte; 2. *ind.* שְׁוֵי Est II 3, 8 (MS שְׁוֵי) Wert.

שְׁוָיָא (1 S 20, 25) *a. m., c. s.* שְׁוָיֵי Gn 49, 4, *pl.* שְׁוָיִין Am 2, 8 (MS שְׁוָיִין) Lager, Polster.

שְׁוְיוּתָא I *a. f., ind.* שְׁוְיוּ Est II 3, 8 (MS שְׁוֵי) Wert.

שְׁוְיוּתָא II *a. f.* Wahnsinn.

שְׁוִירִי Ortsname.

שׁוּךְ *a.* 1. verwandt sein; 2. angängig sein; 3. gehörig sein; 4. sich wenden.

שׁוּכְתָּא *a. f.* Dorn.
שׁוּלְיָא *a. m.* Lehrling.
שׁוּלִים *h. m. pl.* Boden (eines Gefässes).
שׁוּלַלְיָא (Mi 1, 8) l. mit MS שְׁשַׁלְיָא, s. שְׁשַׁלְתָּא.
שׁוּלַנִי, שְׁוּאלְאַנִי weibl. Personenname.
שׁוּם *h.* abschätzen. *Ni.* abgeschätzt werden.
שׁוּם *a.* dass.
שׁוּם *h. m.* 1. Name; 2. מִשׁוּם wegen. מִשּׁוּם שֶׁ weil.
שׁוּם *a. m.* s. שְׁמָא.
שׁוּם *h. m.* Knoblauch (*Allium sativum*).
שׁוּם. שׁ׳ סַמְיָא Ortsname.
שׁוּם *h. m.* 1. Abschätzung; 2. Abgeschätztes.
שׁוּמָא *a. m.* dass.
שׁוּמָה *h. f.* Mal (am Körper).
שׁוּמִירָה *h. f.* Wächterhütte.
שׁוּמָנִית *h. f.* eine Knoblauchart.
שׁוּמֵר *h. m.* 1. Hüter, Wächter; 2. Aufbewahrer. •
שׁוּמְרָה s. שׁוּמִירָה.
שׁוּמְרוֹן (2 K 7, 1) Ortsname (Samarien).
שׁוּמְרוֹנָאָה *a. m., pl. d.* שׁוּמְרוֹנָאֵי 2 K 17, 29 (Ven. 1517 שְׁמְרוֹנָאֵי) Samaritaner.
שׁוּמְתָּא *a. f.* 1. Mal, Fleck; 2. Ende.
שׁוּנִית *h. f.* Klippe, Fels.
שׁוּנִיתָא *a. f.* dass.
שׁוּנַמִּיתָא (2 K 4, 25 Soc 59) *a. f.* Sunamitin.
שׁוּסְקָאֵל Spottname für יְחֶזְקֵאל.
שׁוּסְקֵי *x. m. pl.* Spiessbraten.
שׁוּע *h.* glätten.
שׁוּע *a.* 1. dass.; 2. *ipf.* יְשׁוּעַ Lv 14, 42 tünchen; 3. verpichen. *Pa.* 1. glätten; 2. verputzen; 3. glatt werden. *Itpe. pf.* אִתְּשַׁע Lv 14, 43 getüncht werden.
שׁוּעָא *a. m.* Fels.
שׁוּעָא *a. m.* glücklich.
שׁוּעִיתָא *a. f.* 1. *c.* שׁוּעִית Ri 7, 15 Praet., Rede, Erzählung; 2. *ind.* שׁוּעֵי Dt 28, 37 Spottrede.

שׁוּעָל *h. m.* Fuchs.
שׁוּעֵר *h. m.* Thorhüter, Pförtner.
שׁוּף *h.* 1. reiben, abreiben; 2. polieren; 3. zerreiben. *Ni.* zerrieben werden.
שׁוּף *a.* 1. *pf.* 1 *sg.* שָׁפִית Dt 9, 21 zerreiben; 2. abreiben; 3. *ipf.* 2 *sg.* תְּשׁוּף Dt 28, 40 einreiben, salben; 3. weichen. *Pa.* einreiben.
שׁוּף *a., pt.* שָׁאֵיף Koh 1, 5 wehen. *Pa.* anfachen.
שׁוּף *h. m.* glatt.
שׁוּפָה *h. f.* Hüfte (?).
שׁוּפֵט *h. m.* Richter.
שׁוּפִי *h. m.* 1. Leichtigkeit; 2. Ruhe.
שׁוּפִין *h. m.* Feile.
שׁוּפִינָא (Dt 9, 21) *a. m.* dass.
שׁוּפַע *h. m.* Überfluss.
שׁוּפָר *h. m., pl.* שׁוּפָרוֹת 1. Horn (zum Blasen); 2. Urne mit enger Öffnung.
שׁוּפָרָא (Ex 19, 13) *a. m.* dass.
שׁוּפְתָּא *a. f.* Zerriebenes.
שְׁוּוְרָא *a. m.* Beifuss (*Artemisia*).
שׁוּק *h. Hitpal.* gelüsten, begehren.
שׁוּק *a., inf.* מְשָׁוַק Ps 74, 3 Ven. 1517, l. מְשָׁוַח, s. שְׁוַח II.
שׁוּק *h. m.* Schenkel.
שׁוּק I *h. m., pl.* שׁוּקִיּוֹת Begehren.
שׁוּק II *h. m., pl.* שְׁוָקִים Strasse.
שׁוּקָא I *a. m.* Begierde.
שׁוּקָא II (Gn 9, 22) *a. m., pl.* שִׁקִין 2 S 22, 43, שׁוּקָאִין 1. Strasse; 2. Markt.
שׁוּקָא (Ex 29, 22, MS שָׁקָא) *a. m.* Schenkel.
שׁוּקָה *h. m.* Trinkgeschirr.
שׁוּקִי *h. m.* Berieselung.
שׁוּקֶת *h. f.* Tränktrog.
שְׁוַר *a., ipf.* יְשׁוַּר Am 3, 5 hüpfen. *Pa.* 1. *pf.* שַׁוַּר Ct 2, 8 Ven. 1525 springen; 2. springen machen.
שׁוּר s. שֻׁרָא.
שׁוֹר *h. m., pl.* שְׁוָרִים Stier. שׁוֹר בַּר Wildochs.
שׁוּר *h. m.* Mauer.
שׁוּרָא *a. m., c.* שׁוּר Gn 49, 6 dass.

שׁוּרָא *a. m.*, *c. s.* שׁוּרֵיהּ Ez 16, 4 (MS שׁוּרֵיהּ) Nabel.
שְׁוָרָא *a. m.* Springer.
שׁוּרָה *h. f.* 1. Reihe, Linie; 2. Recht. שׁוּרַת הַדִּין das strikte Recht.
שׁוֹרֶשׁ *h. m.* Wurzel.
שׁוּרְתָא *a. f.* Reihe, Linie.
שׁוּשׁ Ortsname.
שׁוּשָׁא *a. m.* Süssholz (*Glycyrrhiza*).
שׁוֹשְׁבִין *h. m.* Hochzeitskamerad.
שׁוֹשְׁבִינָא *a. m.*, *c. s.* שׁוֹשְׁבִינֵיהּ Ri 14, 20 dass.
שׁוֹשְׁבִינוּת *h. f.* Hochzeitskameradschaft.
שׁוֹשְׁבִינוּתָא *a. f.* dass.
שׁוֹשַׁבְתָּא *a. f.* Zweig.
שׁוּשְׁטָא *a. m.* Führer (eines Bären).
שׁוֹשִׁיבָא *a. m.* eine Heuschreckenart.
שׁוּשְׁלְתָא *a. f.*, *pl.* שׁוּשְׁלָן, שׁוּשְׁלִין 1. Kette; 2. Familie. S. שִׁישְׁלְתָא.
שׁוּשְׁמָא *a. m.* Sesam (*Sesamum orientale*).
שׁוּשְׁמָנָא *a. m.* Ameise.
שׁוּשַׁן Ortsname (Susa).
שׁוֹשַׁנָּא *a. m.*, *c. s.* שׁוֹשַׁנֵּהּ Nu 8, 4, *pl. c. s.* שׁוֹשַׁנָּהָא Ex 25, 31 lilien(kelch)-förmige Zierrat.
שׁוֹשַׁנָּה *h. f.* 1. kelchförmige Blüte; 2. Iris, Anemone, Lilie; 3. Kopf eines Nagels.
שׁוֹשַׁנְתָּא (1 K 7, 26 Soc 59) *a. f.* dass.
שׁוֹשִׁפָא *a. m.*, *c. s.* שׁוֹשִׁפָךְ Gn 38, 18, *pl. d.* שׁוֹשִׁפַיָּא Jes 3, 22 Mantel.
שׁוּשְׁתְּרֵי Ortsname.
שׁוּתָא I *a. f.* Rede, Gespräch.
שׁוּתָא II *a. f.* Gespinst.
שׁוּתָא III *a. f.* Polster.
שׁוּתָא IV *a. f.* Trieb (von Gewächsen).
שותיו (jTer 47[d]) l. שׁוּתָיו, s. שֵׁתָה.
שׁוּתַר *a. Pass.* übrigbleiben.
שֵׁזַב s. שֵׁיזֵב.
שְׁזַג *a.* waschen. *Pa.* dass. *Itpe.* gewaschen werden.
שְׁזוּגָא *a. m.* 1. Waschen; 2. Waschwasser.
שְׁזוּרִי *h. m.* aus Schesar. S. שְׁזָרִי.

שְׁזִירָא *a. m.* Faden.
שָׁזַף *h.* verbrennen, bräunen.
שְׁזָפָר männl. Personenname.
שָׁזַר *h.* zwirnen.
שְׁזַר *a.*, *pt. pass.* שְׁזִיר Ex 26, 1 dass.
שְׁזָרָא *a. m.* Faden.
שִׁזְרָה *h. f.* 1. Rückgrat; 2. Spindel (vom Palmzweig).
שִׁזַּרְתָּא, שִׁזְרְתָּא (Lv 3, 9) *a. f.* Rückgrat.
שְׁחָא, שְׁחִי *a.* sich beugen.
שַׁחְבֵּב *a.*, *pt.* מְשַׁחְבֵּב Jes 34, 4 (MS מְשַׁחֲבֵב) zerfliessen.
שְׁחַד *a.*, *pf.* 2 *sg.* שַׁחֵידְתְּ Ez 16, 33 bestechen.
שׁוֹחֲדָא *a. m.* 1. Ex 23, 8 Bestechung; 2. Begünstigung.
שָׁחָה *h.* sich bücken.
שַׁחֲוָא *a. m.* Grube.
שְׁחוֹלֶת, שְׁחוֹלִית *h. f.* Abfall.
שְׁחוּמָא *a. m.*, *ind.* שְׁחוּם Gn 30, 32 schwärzlich.
שַׁחוּץ *h. m.* stolz, eitel.
שְׁחוֹר I *h. m.* eine Art Scheere.
שָׁחוֹר II *h. m.* schwarz.
שְׁחוֹר *h. m.* Russ.
שְׁחוֹר s. שַׁחֲרָנָא.
שָׁחַז *h.*, *pt. pass.* mit aufgebundenem Schweif. *Hi.* wetzen, schleifen.
שְׁחַז *a.* schleifen.
שָׁחַח *h.* sich bücken.
שָׁחַט *h.* 1. (durch Halsschnitt) schlachten; 2. töten. *Ni.* geschlachtet werden. *Hi.* schlachten lassen.
שְׁחַט *a.* dass. *Itpe.* geschlachtet werden.
שֶׁחִי *h. m.* Achselhöhle, Achsel. בֵּית הַשֶּׁחִי 1. dass.; 2. Ärmel.
שְׁחְיָא *a. m.* 1. dass. בֵּי שְׁחְיָא dass.; 2. Bücken.
שְׁחִיטָה *h. f.* Schlachten.
שְׁחִימָא *a. m.* schwärzlich.
שְׁחִין *h. m.* Geschwür.
שְׁחִינָא *a. m.* 1. *ind.* שְׁחִין Ex 9, 9 Geschwür; 2. Hitze. S. שַׁחֲנָא.

שְׁחִיקָה *h. f.* 1. Zerreibung; 2. Zerriebenes.
שְׁחִיקוּתָא *a. f., c. s.* שְׁחִיקוּתֵיהּ Lv 13, 55 Abgenütztes.
שְׁחִיתָה *h. f.* Grube.
שְׁחִיתְתָא *a. f., ind.* שְׁחִיתָא Ru 4, 22 Verderbtes, Schlechtes.
שָׁחַל *h., pt. pass.* שָׁחוּל 1. herabhängend; 2. mit herabhängenden Gliedmassen. *Pu. pt.* lang herabhängend. *Hi.* 1. herabgleiten lassen; 2. hindurchgleiten lassen, einfädeln. *Ho.* seine Herkunft haben.
שְׁחַל *a.* 1. *pf.* 1 *sg. c. s.* שְׁחַלְתֵּיהּ Ex 2, 10 herausziehen; 2. sich herausziehen.
שִׁחְלָא *a. m.* 1. Ausfluss; 2. Eierstock; 3. Trächtigkeit.
שַׁחְלָא *a. m.* Löwe.
שַׁחֲלִים *h. m. pl.* Gartenkresse (*Lepidium sativum*).
שַׁחְלִין s. תַּחְלֵי.
שַׁחֲלָנִית *h. f.* eine Heuschreckenart.
שְׁחֵלֶת *h. f.* Räucherklaue (*Unguis odoratus*).
שְׁחַם *a.* schwärzen.
שְׁחֻמָא *a. m.* schwärzlich.
שַׁחְמָא *a. m.* dunkler Fleck.
שְׁחַמְתִּית *h. f.* schwärzlich, dunkel.
שָׁחַן *h.* mit Wärme versehen. *Pi.* erhitzen.
שְׁחַן, שְׁחֵין *a.* 1. *pt.* שָׁחֵין 1 K 1, 1 Soc 59, Koh 4, 11 warm werden; 2. heizen. *Pa.* 1. erwärmen; 2. *pt.* מְשַׁחַן Jer 17, 11 (MS *Aph.* מַשְׁחַן) brüten. *Itpa.* sich erwärmen.
שִׁחְנָא *a. m.* 1. Lv 13, 18 Geschwür; 2. Erhitzung.
שִׁחְנָא *x. m.* Stadthaupt (?).
שָׁחַף *h., pt. pass.* שָׁחוּף 1. geschwächt; 2. impotent. *Ni.* schwindsüchtig sein.
שְׁחַף *a.* schleichen. *pt.* שָׁחֵיף Koh 1, 5, 1. mit MS שָׁאֵיף. *Pa.* 1. fliessen lassen; 2. bewegen, drücken.
שַׁחְפָּא *a. m.* 1. Lv 11, 16 Seemöve; 2. dürres Rohr (?).
שַׁחְפוּתָא, שַׁחַפְתָּא (Lv 26, 16) *a. f.* Schwindsucht.
שָׁחַץ *h. Pi.* stolzieren. *Hitp.* sich überheben.
שַׁחַץ *h. m.* 1. stolz, eitel; 2. eingebildeter Tropf.
שַׁחַץ *h. m.* Stolz, Eingebildetheit.
שַׁחְצָא *a. m.* Löwe.
שַׁחְצִית *h. f.* Prahlerei.
שַׁחְצָן *h. m.* stolz, eitel.
שָׁחַק *h.* zerreiben. *Pu. pt.* abgenützt.
שְׁחַק *a., ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁחוֹק Ex 30, 36 zerreiben, zermalmen. *Aph.* Zermalmung anwünschen.
שַׁחַק *h. m.* 1. *pl.* שְׁחָקִים Bezeichnung des dritten Himmels; 2. *pl.* שְׁחָקִים abgenützte Kleider.
שַׁחְקָא *a. m.* 1. Himmel; 2. Mühsal.
שְׁחַקְתָּא *a. f., pl. ind.* שְׁחָקָן Jer 38, 11 abgenützte Kleider.
שָׁחַר I *h. Hi.* herabfallen lassen.
שָׁחַר II *h. Hi.* schwarz werden.
שְׁחַר I *a., pt.* שָׁחַר Jes 8, 20 suchen. *Pa. pt. pl.* מְשַׁחֲרִין Jes 29, 20 Ven. 1517 morgens thun.
שְׁחַר II *a. Aph.* schwarz werden.
שְׁחַר III *a. Pa. pf.* 1 *sg.* שַׁחֲרִית Nu 16, 15 frohnen lassen.
שַׁחַר *h. m.* Morgengrauen, Morgen.
שַׁחְרָא *a. m.* dass.
שִׁחְרוּר *h. m.* Freilassung (eines Sklaven).
שִׁחְרוּרָא *a. m.* dass.
שְׁחָרוּרָא *a. m.* geschwärzt.
שַׁחֲרוּרִית *h. f.* Schwärze.
שַׁחֲרוּרִיתָא *a. f.* dass.
שַׁחֲרוּת *h. f.* dass.
שַׁחֲרִית *h. f.* Morgenzeit.
שְׁחַרְחֲרוּת *h. f.* Schwärze, Hässlichkeit.
שַׁחְרָנָא *a. m.* Frohnvogt (?).
שִׁחְרֵר *h.* freilassen (einen Sklaven). *Pass.* freigelassen werden.
שַׁחְרַר *a.* dass. *Pass.* freigelassen werden.

שָׁחַת *h. Hi.* 1. verderben; 2. verderbt handeln.
שְׁחַת *a.* verstümmeln.
שַׁחַת *h. m.* Grünfutter.
שַׁחְתָּא *a. m.* Grube.
שַׁחְתָּא (Am 7, 1, MS שִׁיחְתָּא) *a. m.* Grünfutter.
שַׁחְאתָא *a. f.* Achselhöhle.
שט. *c. s.* שטן (jBabM 11[d]) l. שִׁטְפָן, s. שְׁטַף.
שְׁטָא *a. Itpa. pt.* מִשְׁתַּטֵּי Dt 28, 34 wahnsinnig werden, unsinnig handeln.
שָׁטָה *h. Ni.* wahnsinnig werden. *Pi.* zum Narren haben. *Hitp.* wahnsinnig werden.
שִׁטָּה I *h. f.* 1. Schotendorn (*Mimosa nilotica*); 2. Ortsname.
שִׁטָּה II *h. f.* 1. *pl.* שִׁטִּין Reihe, Zeile; 2. Deutung.
שִׁטּוּף *h. m.* Abspülen.
שַׁטּוֹפָא *a. m., ind.* שַׁטּוֹף Jer 12, 5 strömend.
שְׁטוּת *h. f.* 1. Wahnsinn; 2. Thorheit.
שְׁטוּתָא (Koh 2, 13), שִׁטּוּתָא *a. f.* dass.
שְׁטוּתָא *a. f.* Verachtung.
שָׁטַח *h.* ausbreiten. *Hitp.* sich breiten. sich strecken.
שְׁטַח *a., pf.* 3 *pl.* שְׁטַחוּ Nu 11, 32 ausbreiten. *Aph.* dass. *Itpa. pf.* 1 *sg.* אִשְׁתַּטַּחִית Dt 9, 18 sich ausstrecken, sich hinwerfen.
שֶׁטַח männl. Personenname.
שַׁטְיָא *a. m., ind.* שָׁטֵי 1 S 21, 15 1. wahnsinnig; 2. thöricht; 3. wild.
שְׁטְיוּתָא I *a. f.* Thorheit.
שְׁטְיוּתָא II *a. f.* Verachtung.
שְׁטִיחַ *h. m.* Decke.
שְׁטִיחָא *a. m., pl.* שְׁטִיחִין Nu 11, 32 (MS מַשְׁטְחִין) Schicht.
שְׁטִיפָה *h. f.* Abspülen.
שָׁטַף *h.* 1. überschwemmen; 2. wegschwemmen; 3. abspülen; 4. heftig werden. *Ni. Ho.* weggeschwemmt werden. *Hitp.* sich abspülen.
שְׁטַף *a.* 1. *pt. pl.* שָׁטְפִין Jes 33, 21 schwemmen, überschwemmen; 2. *pf.* שְׁטֵיף Lv 15, 11 abspülen. *Itpe. ipf.* יִשְׁתְּטֵיף Lv 6, 21 abgespült werden.
שֶׁטֶף I *h. m.* 1. Guss; 2. Abspülung.
שֶׁטֶף II *h. m.* Fell (?).
שִׁטְפָא I *a. m.* 1. Strömung; 2. Menge; 3. Übermut.
שִׁטְפָא II *a. m.* Haar.
שְׁטַר *a.* 1. bestreichen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁטְרוּן Jes 38, 21 auflegen.
שְׁטָר *a. m.* 1. *pl.* שְׁטָרִין, שְׁטָרוֹת Schriftstück; 2. Verzeichnis. (später) לִשְׁטָרוֹת Ära der Dokumente (seleucid. Ära).
שְׁטָרָא (Jer 32, 10) *a. m.* dass.
שִׁטְרָא *a. m.* Bahn (eines Gestirns).
שִׁטְּתָא I *a. f., pl.* שִׁטִּין Ex 25, 10 Schotendorn (*Mimosa nilotica*).
שִׁטְּתָא II *a. f., pl.* שִׁטִּין Ct 1, 11 Reihe.
שייא (bSabb 67[a]) = שַׁיְעַ, s. שׁוּעַ.
שִׁיבָבָא *a. m., c. s.* שִׁיבָבֵיהּ Ex 12, 4 Nachbar.
שִׁיבָבוּתָא *a. f.* Nachbarschaft.
שִׁיבָבְתָא *a. f., c. s.* שִׁיבָבְתַהּ Ex 3, 22 Nachbarin.
שִׁיבָה *h. f.* Zurückkehren.
שֵׁיד *h. m.* Dämon.
שֵׁידָא *a. m., pl.* שֵׁידִין Dt 32, 17 dass.
שֵׁידָה *h. f.* Dämonin.
שֵׁידְתָא *a. f.* dass.
שִׁיוּטָא *a. m.* Schwimmen.
שְׁיוֹלָא *a. f.* Unterwelt.
שיופנד (TosBech V 4) s. שְׁפַנְר.
שִׁיוּר *h. m.* Rest.
שִׁיוּרָא *a. m.* dass.
שֵׁיזֵב, שֵׁיזִיב *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֲשֵׁיזֵיב Ex 6, 6 entrinnen lassen; 2. *inf.* שֵׁיזָבָא Nu 35, 12 entrinnen. *Pass. ipf.* יִשְׁתֵּיזֵב Dt 23, 16 gerettet werden, entrinnen.
שֵׁיזָבוּתָא (Nu 35, 6) *a. f.* Rettung.
שֵׁיזָבִי männl. Personenname.
שֵׁיזָבְתָא *a. f.* 1. *ind.* שֵׁיזָבָא Gn 45, 7 gerettete Schaar; 2. *ind.* שֵׁיזָבָא Ob 20 Soc 59 Rettung.

שִׁיזְפִּין *h. m. pl.* Judendorn (*Rhamnus Zizyphus*).
שִׁיזְרִי *h. m.* aus Schesar.
שִׁיחַ *h. m.* Grube, Cisterne.
שִׁיחָא, שֵׁיחָא *a. m., pl. c.* שִׁיחֵי Sac 14, 10 (MS שִׁיחֵי) dass.
שִׁיחוֹר *h. m.* ausgeglühte Kohle.
שִׁיחוּרָא *a. m., pl.* שִׁיחוּרִין Jes 44, 12 dass.
שַׂיָּט *h. m.* Schwimmer.
שַׂיָּטָא (Jes 25, 11) dass.
שְׁיָטָא *a. m.* Umhergehen, Wanderung.
שֵׁיךְ s. שׁוּךְ.
שֵׁיכָא *a. m.* Spalt (?).
שֵׁיל *a. Pa.* 1. verlangen; 2. fragen; 3. entleihen; 4. ausleihen. *Aph.* ausleihen. *Itpe.* sich ausbitten (Auflösung eines Gelübdes nachsuchen).
שֵׁילָא, שֵׁילָה männl. Personenname.
שִׁילוֹחַ Name einer Quelle.
שִׁילוֹחָא *a. m., ind.* שִׁילוֹחַ Koh 2, 5 dass.
שִׁילִי Ortsname.
שִׁילִין *h. m. pl.* Halskette (?).
שִׁימִי männl. Personenname.
שִׁין männl. Personenname (אַשְׁיָן).
שִׁין Name des 21. Buchstabens.
שִׁינָא *a. m.* Urinieren.
שֵׁינָה *h. f.* Schlaf.
שֵׁינְתָא (Gn 2, 21) *a. f.* dass.
שֵׁיעָא *a. m.* 1. *ind.* שֵׁיעַ Nu 19, 15 Mörtel; 2. Spund.
שיעלון (jMaasr 51[b]) l. שׁוּעֲלוֹן, s. שֻׁעֲלָא.
שִׁיעְתָא *a. f.* Rede.
שִׁיף *h. m.* geglättet, glatt.
שִׁיפָא *a. m.* abgenützt.
שִׁיפָא (Hb 2, 11) *a. m.* Holzstück.
שִׁיפָא *a. m.* ein Gefäss.
שִׁיפָה *h. f.* 1. Bast; 2. *pl.* שִׁיפוֹת Bastdecke.
שִׁיפוֹן *h. m.* Hafer.
שִׁיץ *h. m.* schlechte kernlose Dattel.
שִׁיצָא I *a. m.* dass.
שִׁיצָא II *a. m.* Flosse.

שֵׁיצָאָה (Jes 10, 23) *a. f. ind.* Vertilgung. S. שֵׁיצָיוּתָא.
שֵׁיצִי *a.* 1. Gn 2, 2 vollenden; 2. Nu 7, 1 zu Ende bringen; 3. *c. s.* שֵׁיצָיֵיה Dt 4, 3 vertilgen; 4. zu Ende gehen; 5. untergehen. *Pass.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶשְׁתֵּיצֵי Gn 34, 30 vertilgt werden; 2. beendigt werden, enden.
שֵׁיצָיָא *a. m.* Untergang.
שֵׁיצָיוּתָא (2 K 13, 19) *a. f.* dass.
שִׁיצָנִיתָא *a. f.* eine Weizenart (?).
שֵׁיר s. שְׁאַר.
שִׁיר *h. m.* Gesang.
שִׁיר *a.* singen.
שַׁיָּר *h. m.* Reisender.
שֵׁיר *h. m.* 1. Armring; 2. Halsband.
שֵׁירָא *a. m., pl.* שֵׁירִין Gn 24, 22, *c.* שֵׁירֵי Jes 3, 19 Armring, Knöchelring.
שְׁיָרָא *a. m.* Rest.
שִׁירָא *a. m., pl.* שִׁירִין Ct 1, 1 Lied.
שִׁירָא *x. m., ind.* שִׁיר Est II 8, 15 (MS שִׁיר) Seide.
שִׁירָאָה (Est II 6, 10) *x. m., pl.* שִׁירָאִין Ex 27, 19 (MS שִׁירָן) 1. Seide; 2. seidener Stoff; 3. seidenes Kleid.
שִׁירָה *h. f.* Lied.
שְׁיָרָה *h. f.* Karavane.
שֵׁירוּיָא *a. m.* 1. *c.* שֵׁירוּי Thr 2, 19 Ven. 1517 Anfang; 2. Erstling.
שֵׁירוּת *h. m.* Dienst.
שֵׁירוּתָא *a. m., c.* שֵׁירוּת Est II 1, 2 Ven. 1592 dass.
שֵׁירוּתָא I *a. f., ind.* שֵׁירוּ Jer 2, 3 Anfang.
שֵׁירוּתָא II (Gn 43, 25) *a. f.* Mahl, Mahlzeit.
שֵׁירָיוּתָא *a. f., c.* שֵׁירָיוּת Dt 16, 9 Anfangen.
שִׁירַיִם *h. m. du.* Rest.
שירן (NuJI 32, 3 Ven. 1591) l. שְׂבָם.
שִׁירְתָא (Ct 1, 1) *a. f.* Lied.
שְׁיָרְתָא *a. f., c.* שְׁיָרַת Gn 37, 25 Karavane.
שַׁיִשׁ *h. m.* Alabaster.

שִׁשָּׁא, שִׁישָׁא (Est II 1, 2) *a. m.* dass.
שִׁישָׁא *a. m.* Glasgefäss.
שִׁישָׁא männl. Personenname.
שִׁישׁוּרָא *a. m.* Strick (?).
שִׁישַׁלְתָּא *a. f., ind.* שִׁישְׁלָא Mi 1, 8, *pl.* שִׁישְׁלָן Jes 40, 19 Kette.
שִׁית *h. m.* 1. Fundament; 2. ein Abzugskanal am Altar.
שִׁית (Ex 21, 2) *a. m., f.* שִׁתָּא Ex 26, 22 sechs. שִׁית עַסְרֵי Gn 46, 18, שִׁתַּת עֲסַר Nu 31, 46 sechzehn. *pl.* שִׁתִּין Gn 5, 15 sechzig.
שִׁיתַיסַר *a. m., f.* שִׁיתְסְרֵי sechzehn.
שִׁיתְסְרָאָה *a. m.* sechzehnter.
שָׁכַב *h.* 1. liegen; 2. schlafen; 3. beschlafen. *Ni.* beschlafen werden. *Hi.* beschlafen lassen.
שְׁכַב, שְׁכֵיב *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* שְׁכִיבוּ Gn 19, 4 sich legen; 2. *ipf.* יִשְׁכּוּב Ex 23, 26 liegen, schlafen; 3. *pf.* שְׁכֵיב Gn 26, 10 beschlafen. *Aph. pf. c. s.* אַשְׁכְּבֵיהּ 1 K 17, 19 legen. *Itpe. ipf.* 3 *pl. f.* יִשְׁתַּכְבָן Sac 14, 2 beschlafen werden.
שֶׁכֶב *h. m.* der untere Mühlstein.
שַׁכְבָא *a. m.* 1. Schlafender; 2. Verstorbener.
שְׁכַבְנָא *a. m.* mit liegenden Augenbrauen.
שְׁכָבְתָּא *a. f., c. s.* שְׁכָבְתָּךְ Lv 18, 20 Beilager.
שִׁכְבְתָא *a. f., c.* שִׁכְבַת Lv 15, 16 Erguss (von Samen).
שכון l. שְׁכַן, s. כַּן.
שְׁכוּנָא *a. m., pl.* שְׁכוּנִין Gn 25, 3, Ri 8, 11 Wohnstätte, Niederlassung.
שְׁכוּנָה *h. f.* 1. Niederlassung; 2. Nachbarschaft.
שְׁכוּנְתָא *a. f.* dass.
שִׁכּוֹר *h. m.* berauscht.
שָׁכַח *h.* vergessen. *Pi.* vergessen machen. *Hitp.* vergessen werden.
שְׁכַח *a., inf.* מִשְׁכַּח Koh 1, 17, *ipf.* 3 *pl. c. s.* יִשְׁכְּחוּנָךְ Dt 4, 50 finden. *pt. pass.* שְׁכִיחַ antreffbar, sich befindend. *Aph. pf.* אַשְׁכַּח Gn 2, 20 finden. *Itpe. ipf.* יִשְׁתְּכַח Dt 17, 2 gefunden werden.
שִׁכְחָה *h. f.* 1. Vergessen; 2. vergessene Garbe (den Armen gehörig).
שַׁכְחָן *h. m.* vergesslich.
שִׁכְחַת männl. Personenname.
שְׁכִיבָא *a. m.* 1. *ind.* שְׁכִיב Est II 6, 1 liegend; 2. krank; 3. Koh 3, 4 entschlafen.
שְׁכִיבָה *h. f.* Liegen.
שְׁכִיחָה *h. f.* Vergessen.
שְׁכִיכָה *h. f.* Beruhigung.
שְׁכִינָא, *pl. c. s.* שְׁכִינַיְכִי 2 K 4, 3, l. mit MS שִׁיבָבַיְכִי, s. שִׁיבָבָא.
שְׁכִינָה *h. f.* die irdische Gegenwart (das Wohnen) Gottes.
שְׁכִינְתָּא (Ex 17, 7) *a. f.* dass.
שָׁכַךְ *h. Pi.* befriedigen, beruhigen.
שָׁכַל *h. Pi.* gleiten lassen (?).
שַׁכְלִי *h. m.* eine Vogelart (?).
שִׁכְלוּל *h. m.* Vollendung.
שַׁכְלוּלָא *a. m.* 1. dass.; 2. *pl. c.* שַׁכְלוּלֵי 2 S 22, 8 Grundfeste.
שִׁכְלֵל *h.* vollenden. *Pass.* vollendet werden.
שַׁכְלֵל *a., ipf.* 2 *sg. c. s.* תְּשַׁכְלְלִנַּהּ Gn 6, 16 dass. *Pass. pf.* 3 *pl.* אִשְׁתַּכְלַלוּ Gn 2, 1 vollendet werden.
שָׁכַם *h. Hi.* früh thun.
שִׁכְמִי *h. m.* 1. nach der Schulter benannt; 2. nach Sichem benannt.
שָׁכַן *h.* 1. sich niederlassen; 2. sich gesellen. *Hi.* wohnen lassen.
שָׁכֵן *h. m., f.* שְׁכֵינָה Nachbar.
שְׁכֵין *a.* 1. *pf.* שְׁכֵין Ct 3, 10 (MS *Pa.* שַׁכֵּין) sich niederlassen; 2. sich setzen.
שְׁכִינָא, שִׁכְנָא *x. m.* (ἐπισκύνιον?) Stirnhaut über den Augen (?).
שְׁכַנְיָא (?) *x. m.* mit überhängender Stirnhaut (?).
שְׁכַנְיָה männl. Personenname.
שְׁכַנְצִיב Ortsname.
שַׁכָּף *h. m.* Lederarbeiter.

שַׁכָּפָא *a. m.* Lederarbeiter.
שָׁכַר *h. Pi.* berauschen. *Hitp.* sich berauschen.
שֵׁכָר *h. m.* Rauschtrank.
שִׁכְרָא *a. m.* dass.
שִׁכַרְבָּנֵי *x. m.* Falkenjagd.
שִׁכְרוּת *h. f.* Trunkenheit.
שִׁרְשֵׁף *h.* schütteln, schwenken.
שַׁרְשֵׁף *a.* dass.
שְׁכִכְתָּא *a. f.* Besänftigung.
שֶׁל *h.* (= שֶׁ לְ, zur Umschreibung des Genetivs benützt) von. שֶׁלִּי, שֶׁלְּךָ mein, dein.
שְׁלָא I *a., pt.* שָׁלֵי, cf. שָׁלֵינוּנָא Dt 14, 17 herausziehen.
שְׁלָא II, שְׁלִי *a.* 1. *pt. pl.* שָׁלַן Am 6, 1 sorglos sein; 2. vergessen; 3. irren. *Aph.* 1. *pf.* אַשְׁלִי Thr 2, 7 (MS שְׁבַק) verwerfen; 2. vergessen; 3. irre führen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתְּלוֹן Lv 4, 13 sich irren, fehlen; 2. vergessen; 3. vergessen werden.
שְׁלָאֲהוּתָא. *c. s.* שְׁלָאֲהוּתָךְ Thr 3, 65 l. mit MS שַׁלְהָאוּתָךְ, s. שַׁלְהָאוּתָא.
שָׁלַב *h. Pu.* zusammengeheftet sein.
שְׁלַב *a. Pa. pt. pass. pl.* מְשַׁלְּבִין Ex 26, 17 zusammengelegt sein, eingefasst sein.
שַׁלְבָא *a. m.* Schnauze (eines Gefässes).
שְׁלַבִּין, שְׁלַבִּיּוֹת *h. f. pl.* Leitersprossen.
שַׁלְבּוּקָא *a. m.* Blase.
שִׁלְבֵּק *h.* Blasen erzeugen.
שליברות (jSot 18ᵃ) l. שֶׁל בְּרוֹת.
שַׁלְבֵּשׁ *a.* durchlaufen.
שֶׁלֶג *h. m.* Schnee.
שַׁלְגָּא *a. m.* Name einer Alkalipflanze.
שֶׁלֶד *h. m.* Leichnam.
שַׁלְדָּא *a. m.* 1. dass.; 2. Körper, Masse.
שָׁלָה. *ipf.* יִשְׁלֶה Jes 10, 32, l. יִשְׁלַם (MS in marg. יִשְׁלַים), s. שָׁלַם.
שָׁלָה *h.* herausziehen. *Pi.* entfernen.
שַׁלְהָאוּתָא *a. f., c. s.* שַׁלְהָאוּתָךְ Thr 3, 65 Müdemachen.
שַׁלְהַב *h., pt. pass.* מְשֻׁלְהָב brennend.
שַׁלְהֵב *a.* verbrennen. *Pass.* 1. *pt. f.* מִשְׁתַּלְהֲבָא Ex 9, 24 brennen; 2. verbrannt werden.
שַׁלְהָבִיתָא (Nu 21, 28) *a. f.* Flamme, Glut.
שַׁלְהֶבֶת *h. f.* dass.
שַׁלְהוֹבָא *a. m.* dass.
שַׁלְהוֹבִיתָא *a. f., c.* שַׁלְהוֹבִית Ex 3, 2 dass.
שַׁלְהָיָא *a. m., pl. c.* שַׁלְהֵי Jes 8, 23 (MS יִשְׁתַּלְהֵי) Verschmachten.
שַׁלְהִי *a., pt. pass.* מְשַׁלְהֵי Gn 25, 29 müde machen, verschmachten lassen. *Pass. pf.* אִשְׁתַּלְהִי Gn 47, 13 verschmachten, ermüden.
שַׁלְהָיָא I *a. m.* müde.
שַׁלְהָיָא II *a. m.* Ruhe, Sicherheit.
שִׁלְהִין *a. m. pl.* Ende.
שִׁלּוּחַ *h. m.* 1. Entlassung; 2. Fortschickung.
שְׁלוּחָא *a. m.* Gesandter.
שִׁלּוּט *h. m.* Anfassen.
שַׁלְוִיתָא *a. f.* Ruhe.
שִׁלּוּלָא *a. m.* Embryo.
שְׁלוּלִית *h. f.* Bewässerungskanal.
שָׁלוֹם *h. m.* 1. Wohlbefinden, Heil; 2. Friede; 3. weibl. Personenname.
שְׁלוֹמִי Ortsname.
שְׁלוֹנִי weibl. Personenname.
שְׁלוּקִים *h. m. pl.* Gekochtes.
שַׁלְוַשׁ s. שַׁלְבֵּשׁ.
שַׁלְוְתָא *a. f., ind.* שַׁלְוָא Thr 1, 5 Ruhe.
שָׁלוּתָא (Dt 29, 18) *a. f., pl. d.* שָׁלְוָתָא Hb 3, 1 Soc 59 Versehen, Irrtum. בְּשָׁלוּ Lv 4, 20 versehentlich. בְּתְקִיף שָׁלוּ Nu 6, 9 unversehens, plötzlich.
שָׁלַח *h.* senden. *Pi.* fortschicken. *Hitp.* fortgeschickt werden.
שְׁלַח *a.* 1. *pf.* 1 *sg. c. s.* שְׁלַחְתָּךְ Ex 3, 12 senden; 2. ablegen, ausziehen; 3. enthäuten; 4. sich ausstrecken. *Pa. pf.* שַׁלַּח Nu 22, 40 fortschicken, entlassen. *Aph.* 1. *pt.* מַשְׁלַח Ex 8, 17 loslassen; 2. *pf.* אַשְׁלַח Nu 20, 28 ausziehen; 3. *ipf.* יַשְׁלַח Lv 1, 6 abziehen, enthäuten. *Itpe. pf.* 1 *sg.*

אִשְׁתַּלַּחִית Ri 5, 7, *inf. c. s.* אִשְׁתַּלּוּחֵיהוֹן Ez 1, 14 Soc 59 gesandt werden; 2. ausgezogen werden.

שָׁלָח *h. m.* 1. abgezogenes Fell; 2. weichgewordene Olive; 3. Breite; 4. *pl.* שְׁלָחִין Berieselung.

שַׁלְחָא *a. m.* 1. Fell; 2. Waffe.

שַׁלָּחָא *a. m.* Fellzubereiter.

שַׁלְחוּפָא *a. m.* 1. Ersatz; 2. Vergeltung.

שֻׁלְחָן *h. m.* Tisch.

שֻׁלְחָנִי *h. m.* Geldwechsler.

שַׁלְחֵף *a.* 1. wechseln; 2. vertauschen. *Pass.* vertauscht werden.

שָׁלַט I *h.* 1. Macht haben; 2. Gewalt ausüben; 3. herrschen. *Pi.* beherrschen. *Hitp.* Vollmacht erhalten.

שֶׁלֶט II s. שָׁלֶט.

שְׁלַט *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁלוֹט Dt 15, 6 herrschen; 2. *inf.* מִשְׁלַט Lv 20, 16 vergewaltigen, beschlafen. *Aph. pf.* 3 *pl. c. s.* אַשְׁלְטוּנָא Am 4, 1 Gewalt verleihen. *Itpa.* sich zum Herrscher machen.

שַׁלְטָא *a. m.* 1. *pl. d.* שִׁלְטַיָּא Jer 51, 11 Schild; 2. Flecken.

שִׁלְטוֹן *h. m.* 1. Machthaber, Herrscher; 2. Schild.

שִׁלְטוֹנָא *a. m.* 1. *ind.* שִׁלְטוֹן Gn 49, 9 Herrscher; 2. ein Schmuck der Frauen.

שׁוּלְמִיתָא (Ri 6, 21, MS שׁוּמִיתָא) Stab.

שָׁלְטָנָא *a. m.* 1. *ind.* שָׁלְטָן Gn 37, 8 Herrschaft; 2. Machthaber; 3. *ind.* שָׁלְטָן Ex 21, 20 Stab.

שַׁלְטָנוּת *h. f.* Herrschaft, Macht.

שָׁלְטָנוּתָא (Koh 6, 3) *a. f.* dass.

שַׁלְטְתָא *a. f.* Handhabe (?).

שַׁלְיָא I *a. m.* 1. 2 S 3, 27 Ruhe; 2. מִן שַׁלְיָא plötzlich, unverhofft; 3. plötzliches Verderben.

שַׁלְיָא II *a. m.* Bodensatz.

שְׁלִיאִית *a.* ohne Arglist.

שְׁלִיבָא *a. m.*, *pl. d.* שְׁלִיבַיָּא 1 K 7, 28 (MS שְׁלִיבַיָּא) Sprosse (einer Leiter).

שְׁלִיבָה *h. f.*, *pl.* שְׁלִיבִין, שְׁלִיבוֹת dass.

שִׁלְיָה *h. f.* Nachgeburt.

שְׁלֵוָא *a. m.*, *ind. f.* שְׁלֵוָא Jer 22, 21 ruhig.

שַׁלְוְתָא *a. f.*, *ind.* שַׁלְוָא Ez 16, 49 Ruhe.

שְׁלִיוּתָא *a. f.* dass.

שָׁלִיחַ *h. m.* Bevollmächtigter. שְׁלִיחַ צִבּוּר Vorbeter.

שְׁלִיחוּת *h. f.* 1. Sendung, Botschaft; 2. Bevollmächtigung.

שְׁלִיחוּתָא (Est II 5, 8, nicht im MS) *a. f.* dass.

שַׁלִּיטָא (Koh 8, 4 Ven. 1517) *a. m.* mächtig, Machthaber.

שַׁלִּיטְיָא (Est II 1, 3, Ausg. Dav. שַׁלִּיטָא) *a. f.* Herrscherin.

שַׁלִּיטָנָא *a. m.*, *pl. c. s.* שַׁלִּיטָנֵיהוֹן Est II 1, 3 (Ausg. Dav. שָׁלְטָנֵיהוֹן) Machthaber.

שְׁלִיטְתָא (Est II 1, 3, nicht im MS) *a. f.* Herrschaft, Reich.

שָׁלִיל *h. m.* Embryo.

שְׁלִילָא (Koh 6, 3) *a. m.* dass.

שְׁלִימָא s. שַׁלְמָא.

שְׁלִימוּתָא *a. f.* 1. Fülle, Vollzahl; 2. Vollkommenheit.

שַׁלִּינוּנָא (Lv 11, 17) *a. m.* Reiher.

שָׁלִיף *h. m.* Transportsack.

שְׁלִיפָה *h. f.* Ausziehen.

שְׁלִיקָה *h. f.* Kochen, Sieden.

שְׁלִיקְתָא *a. f.* Gekochtes.

שָׁלִישׁ *h. m.* 1. Drittel; 2. Vertrauensmann.

שְׁלִית Ortsname.

שִׁלְיְתָא I *a. f.* Nachgeburt.

שִׁלְיְתָא II *a. f.* plötzlicher Untergang.

שָׁלָךְ *h. m.* Reiher.

שלכא l. שַׁלְבָא.

שלוכתי (bEr 53[b])?

שָׁלַל *h.* 1. zusammenheften; 2. vereinigen; 3. sich sammeln.

שָׁלַל II *h. Hitp.* beraubt sein.

שְׁלָל *h. m.* 1. geheftete Stelle (am Kleide); 2. שׁ׳ שֶׁל בֵּיצִים Eierstock.
שְׁלָלָא *a. m.* Beute.
שָׁלַם *h.* endigen. *Pi.* vergelten. *Hi.* 1. übergeben; 2. vollenden.
שְׁלֵם, שְׁלִים *a.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* שְׁלֵימַת Ex 39, 32 vollendet sein, endigen; 2. *pt. pl.* שְׁלְמִין Gn 34, 21 (MS שְׁלְמִנּוּן, Sab. שְׁלָם אִינּוּן, l. שְׁלְמִנּוּן) friedlich leben. *Pa.* 1. *pt. pl.* מְשַׁלְמִין Ex 20, 5 (MS *Aph.* מַשְׁלְמִין) vervollständigen; 2. *inf.* שַׁלָּמָא Ez 21, 36 vergelten, ersetzen. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תַּשְׁלִים Ex 28, 17 füllen, erfüllen; 2. *pf. c. s.* אַשְׁלֵימִנּוּן Dt 32, 30 ausliefern; 3. *ipf.* 3 *sg. f.* תַּשְׁלִים Dt 20, 12 Frieden schliessen; 4. unversehrt bleiben. *Itpa. ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתַּלְמוּן Jes 3, 10 vergolten werden, bezahlt werden, bestraft werden.
שָׁלֵם *h. m.* 1. ganz, unversehrt; 2. vollkommen.
שְׁלִמָא *a. m., ind.* שְׁלִים Gn 6, 9, *f.* שְׁלֵמָא Lv 4, 28, *pl.* שְׁלְמִין Dt 25, 15 vollkommen, vollständig.
שְׁלָמָא *a. m.* 1. *ind.* שְׁלָם Gn 43, 23 Wohlbefinden, Heil; 2. *ind.* שְׁלָם Dt 20, 10 Friede.
שַׁלְמָאָה *a. m., pl. d.* שַׁלְמָאֵי Gn 15, 19 eine Völkerschaft.
שְׁלֵמוּתָא *a. f.* Vollkommenheit.
שלמיני (jSabb 8[b], Ausg. Ven. של מיני)?
שַׁלְמָן männl. Personenname.
שְׁלֵמְנָא *a. m.* vollkommen.
שְׁלַמְצָה, שְׁלַמְצוּ (für שְׁלַמְצִיּוֹן) weibl. Personenname.
שְׁלֵמְתָא *a. f.* Vollkommenheit.
שלמתו l. שְׁלַמְצוּ.
שַׁלָּנָא (Ri 5, 27, fehlt im MS u. bei Praet.) *a. m.* Plünderer (?).
שַׁלַנְיָא Ortsname.
שלעמום (jAbZ 39[c])?
שָׁלַף *h.* ausziehen, abziehen.
שְׁלַף *a., ipf.* 1 *sg.* אֶשְׁלוֹף Ex 15, 9 ziehen, herausziehen, abziehen. *Pa. pf.* 3 *pl.* שַׁלִּיפוּ Lv 14, 43 losmachen, ablösen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִשְׁתְּלִיף Dt 19, 5 sich herausziehen, sich lösen; 2. gezogen werden.
שְׁלָף *h. m.* 1. ungepflügtes Feld; 2. *pl.* Ende.
שַׁלְפּוּחָא *a. m.* Blase, Pustel.
שַׁלְפּוּחִית *h. f.* 1. Muttermund; 2. Kropf.
שַׁלְפּוּפָא *a. m.* Dattelknospe (?).
שַׁלְפּוּקָא *a. m.* Blase, Pustel.
שַׁלְצִיּוֹן Ortsname (?).
שָׁלַק *h.* kochen, sieden. *Ni.* gekocht werden.
שְׁלַק *a.* 1. dass.; 2. *ipf.* יִשְׁלוֹק 2K 19, 26 (MS שְׁלוֹק) verbrennen.
שְׁלָק *h. m.* 1. Kochen; 2. *pl.* שְׁלָקוֹת Gekochtes; 3. בֶּן שְׁלָקוֹת männl. Personenname.
שַׁלְקוּקָא *a. m.* Härchen, Flaum.
שָׁלַשׁ *h. Pi.* in drei Teile teilen. *Pu. pt.* 1. dreifach; 2. dreijährig. *Hi.* einem Vertrauensmann übergeben.
שִׁלְשׁוּל *h. m.* 1. Herablassen; 2. Herabhängen; 3. Regenwurm.
שִׁלְשׁוּשִׁית *h. f.* ein Kraut. S. לְשִׁישִׁית.
שִׁלְשֵׁל *h.* 1. herablassen; 2. herabziehen; 3. herabhangen. *Pass.* herabgelassen werden.
שַׁלְשֵׁל *a., pf.* 3 *sg. f. c. s.* שַׁלְשִׁילַתְנוּן Jos 2, 15 herablassen. *Pass.* in Ketten gelegt sein.
שַׁלְשֶׁלֶת *h. f.* Kette.
שִׁלְשַׁלְתָּא *a. f., pl.* שִׁלְשְׁלָן Ri 16, 21 (Praet. שִׁישְׁלָן), שִׁלְשְׁלִין Jes 40, 19 (MS שִׁישְׁלָן), שִׁלְשְׁוָן! Est II 1, 1 (MS שִׁלְשׁוּלִין), שִׁלְשְׁלִין Est II 1, 3 dass.
שֵׁם *h. m., pl.* שֵׁמוֹת 1. Name; 2. Rechtstitel. לְשֵׁם mit Rücksicht auf, im Gedanken an; 3. Grund; 4. Bezeichnung für Gott; 5. das Tetragramm; 6. Art. כְּשֵׁם שֶׁ wie; 7. männl. Personenname (Sem).
שְׁמָא (Gn 16, 13) *a. m., c.* שׁוּם Nu

25, 15, *c. s.* שְׁמָךְ Gn 17, 5, שׁוּמְהוֹן Gn 5, 2, *pl.* שְׁמָהָן Gn 2, 20 Name. עַל שׁוּם, מִשּׁוּם Est II 1, 2 wegen. מִשּׁוּם דְּ 1. im Namen von; 2. Est II 1, 2 weil.

שְׁמָא (= שֶׁלָּמָא) *h.* vielleicht.

שְׁמָאָה *a. m.* zerstört.

שְׁמַגֵּז Zauberwort.

שָׁמַד *h. Pi.* zum Abfall (vom Gesetz) zwingen. *Hitp.* abtrünnig werden.

שְׁמַד *a.* dass. *Itpa. ipf.* יִשְׁתַּמַּד Ex 12, 43 abtrünnig werden.

שְׁמַד *h. m.* Religionsverfolgung.

שְׁמָדָא, שְׁמָדָא *a. m.* dass.

שַׁמְדּוֹן Name eines Dämons.

שְׁמוּאֵל männl. Personenname.

שְׁמוּדָע s. אִשְׁתְּמוֹדַע.

שִׁמּוּט *h. m.* Ziehen.

שָׁמוּט *h. m.* langgezogen.

שְׁמוּטָא *a. m.* dass.

שׁוּמְטָא (Jo 1, 4) *a. m.* Name einer Heuschreckenart.

שְׁמוּטְתָא *a. f.*, *ind.* שְׁמוּטָא Ez 23, 20 (MS שַׁמְשָׁא) Buhlerin.

שמון (jOrl 61[a]) l. דְּאָמְרִין.

שְׁמוּעַ *h. m.* 1. Wortsinn; 2. tradierte Lehre; 3. männl. Personenname.

שִׁמּוּעַ *h. m.* Verkündigen.

שְׁמוּעָא *a. m.* 1. hörend; 2. *pl. d.* שְׁמוּעַיָּא 2 K 25, 11 (MS שְׁמִיעַיָּא) Höriger.

שְׁמוּעָה *h. f.* 1. Nachricht, Kunde; 2. tradierte Lehre, Tradition.

שְׁמוּעֲתָא *a. f.* 1. 1 S 2, 24 Nachricht; 2. Hören; 3. tradierte Lehre, Tradition.

שִׁמּוּר I *h. m.* 1. Beaufsichtigung; 2. Beobachtung.

שִׁמּוּר II *h. m.* Entfernen von Hefe (vom Wein).

שִׁמּוּשׁ *h. m.* Bedienung.

שִׁמּוּשָׁא *a. m.*, *c. s.* שִׁמּוּשָׁךְ Gn 40, 13 Dienst.

שַׁמּוּתִי *h. m.* Anhänger Schammaj's (?).

שַׁמְחֲזַי Name eines gefallenen Engels.

שָׁמַט *h.* 1. losmachen, ablösen; 2. entschlüpfen lassen; 3. entschlüpfen. *Ni.* entgleiten, gleiten. *Pi.* 1. locker, weit machen; 2. erlassen (von Schuld); 2. brach liegen lassen. *Hi.* auslassen.

שְׁמַט *a.* 1. losmachen; 2. entgleiten; 3. *pf.* 3 *f. sg.* שְׁמַטַּת Lv 26, 35 unbenützt bleiben. *Aph.* 1. *c. s.* תַּשְׁמְטִנַּהּ Ex 23, 10 (MS תַּשְׁמְטִנַּהּ) unbenützt lassen; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תַּשְׁמֵיט Lv 26, 34 unbenützt bleiben; 3. *ipf.* יַשְׁמֵיט Dt 15, 2 erlassen (v. Schuld). *Itpe.* 1. lose werden; 2. sich entziehen.

שְׁמִטָּה *h. f.* Erlassjahr.

שִׁמְטוּמִין *h. m. pl.* Weinranken.

שְׁמִטְּתָא (Dt 15, 1) *a. f.*, *pl. c. s.* שְׁמִטַּהָא Lv 26, 43 Erlass, Erlassjahr.

שַׁמַּי männl. Personenname (שְׁמַעְיָה).

שְׁמַיָּא *a. m. pl.* (nie *ind.*) 1. Gn 1, 1 Himmel; 2. Bezeichnung für Gott; 3. *c.* שְׁמֵי 1 K 6, 15 Ven. 1517 Höhe.

שָׁמַיִם *h. m. pl.* 1. Himmel; 2. Bezeichnung für Gott; 3. Höhe.

שָׁמִין *h. m.* 1. eine Münze; 2. s. שָׁמֵן.

שְׁמִינָא *a. m.*, *pl. c. s.* שְׁמִינֵיהוֹן Gn 4, 4 fett.

שְׁמִינִי *h. m.* achter. שְׁמִינִי עֲצֶרֶת der achte Tag des Hüttenfestes.

שְׁמִיעָא (שְׁמִיעָא?) *a. m.*, *pl. d.* שְׁמִיעַיָּא 2 K 25, 11 Höriger.

שְׁמִיעָה *h. f.* Hören.

שְׁמִיעֲתָא *a. f.* dass.

שָׁמִיר *h. m.* 1. Diamant; 2. ein wunderbares Mittel zum Schneiden der Steine.

שְׁמִירָא *a. m.* 1. Ez 3, 9 Diamant; 2. wunderbares Mittel zum Steinschneiden.

שְׁמִירָה *h. f.* 1. Beaufsichtigung; 2. Beobachtung; 3. Aufbewahrung; 4. Spättraube.

שְׁמִירָה, שְׁמִירָמוֹת, שְׁמִירָמִית, שְׁמִירַת weibl. Personenname.

שְׁמִירָעַם dass.

שְׁמְכָּא a. m. Zwiebel (*Allium Cepa*).
שָׁמֵם h. 1. verheert werden, öde werden; 2. starr sein. *Hi.* verheeren. *Ho.* vertilgt werden. *Hitpo.* staunen.
שְׁמַם a. *Itpo.* 1. *pf.* אִשְׁתּוֹמֵם 1 S 21, 14 geistesabwesend sein.
שָׁמֵם h. m. geistesabwesend.
שְׁמָמָה h. f. Verödung, Öde.
שָׁמַן h. *Pi.* abschätzen.
שָׁמַן h. *Hi.* fett werden. *Hitp.* fest werden.
שְׁמַן, שְׁמֵין a. *Itpe.* fett werden.
שָׁמֵן h. m. fett.
שֶׁמֶן männl. Personenname.
שֵׁמֶן h. m. Name.
שֶׁמֶן h. m. Öl.
שְׁמְנָא (Ri 3, 22) a. m. Fett.
שְׁמְנָא a. m., *ind.* שְׁמַן Gn 18, 8, 2 S 17, 29 Dickmilch.
שְׁמֹנֶה h. m., f. שְׁמֹנֶה acht. שְׁמֹנָה עָשָׂר, שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה achtzehn. שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה Achtzehngebet.
שְׁמְנוּנִיתָא a. f. Fettigkeit.
שְׁמְנוּנִיתָא a. f. Fett.
שְׁמְנִינָא a. m., *pl. c. s.* שְׁמְנִינֵיהוֹן Gn 4, 4 (MS שְׁמִינֵיהוֹן) fett.
שָׁמַע h. 1. hören; 2. verstehen. *Ni.* willfahren. *Pi.* verkünden. *Hi.* 1. dass.; 2. tönen lassen.
שְׁמַע a., *ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁמַע Dt 32, 1 hören; 2. bedienen; 3. entnehmen. *Pa. pt. pl.* מְשַׁמְּעִין 1 S 29, 5 ertönen lassen. *Aph.* 1. *pf. c. s.* אַשְׁמְעָךְ Dt 4, 36 verkünden; 2. ertönen lassen. *Itpe.* 1. *pf.* אִשְׁתְּמַע Gn 45, 16 gehört werden; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתַּמְעוּן Gn 49, 10 sich unterwerfen.
שְׁמַע (*imp.* v. שָׁמַע) Bezeichnung der täglichen Recitation von Gesetzesstücken (Dt 6, 4—8; 11, 13—21; Nu 15, 37—41).
שְׁמְעָא a. m. 1. c. שֵׁימַע Gn 29, 13 Ruf; 2. c. שֵׁימַע 2 S 22, 45 Soc 59 Hören.
שְׁמָעָא a. m., c. s. שְׁמְעֵיהּ Jos 6, 27 Praet., Ruf.

שַׁמָּעָא a. m. Diener.
שִׁמְעוֹן männl. Personenname.
שִׁמְעִי dass.
שְׁמַעְיָה dass.
שְׁמְעָנָא a. m. Ruf.
שְׁמַעְתְּתָא a. f., *pl.* שְׁמַעְתָּן (MS שְׁמַעְתַּן) traditionelle Lehre, Lehrtradition.
שומפוזין (SchemR 38 Ausg. Konst.) l. טוּמְפָּזִין x. m. (τοπάζιον) Topas.
שֶׁמֶץ h. m. Nachrede, übler Ruf.
שִׁמְצָא a. m. 1. übler Ruf; 2. Makel.
שָׁמַר I h. 1. beobachten; 2. erwarten. *Pi.* 1. beaufsichtigen; 2. verhüten. *Hitp.* verwahrt sein.
שָׁמַר II h. *Pi.* die Hefen beseitigen (vom Wein).
שְׁמַר a. *Itpa.* אִשְׁתַּמַּר Jes 7, 4, l. mit MS אִסְתְּמַר, s. סְמַר.
שָׁמָר h. m. Fenchel (*Anethum foeniculum*).
שְׁמָרָא a. m. dass.
שְׁמְרָא a. m., c. s. שְׁמְרֵיהּ Jer 48, 11 Hefe.
שָׁמְרָאָה a. m. Samaritaner.
שְׁמָרִים h. m. pl. Hefe.
שְׁמַרְקַע x. m. Trüffel.
שָׁמַשׁ h. *Pi.* 1. dienen, Dienst thun; 2. bedienen; 3. (auch mit מִטָּה) Beischlaf ausüben, beschlafen. *Hitp.* sich bedienen, benützen.
שְׁמַשׁ a. *Pa.* 1. *inf.* שַׁמָּשָׁא Ex 28, 1 dienen, Dienst thun; 2. *pf.* שַׁמֵּישׁ Gn 40, 4 bedienen; 3. Beischlaf ausüben, beschlafen. *Itpa.* sich bedienen.
שַׁמָּשׁ h. m. 1. Diener; 2. männl. Glied.
שֶׁמֶשׁ h. m. f. Sonne. בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת im Zwielicht (unmittelbar nach Sonnenuntergang).
שִׁמְשָׁא a. m. 1. Dt 4, 19 dass. בֵּי שִׁמְשֵׁי Freitag abends. בֵּין שִׁמְשַׁיָּא Lv 23, 5, בֵּין שִׁמְשְׁתָא im Zwielicht; 2. Fieberhitze.
שַׁמָּשָׁא a. m., *pl.* שַׁמָּשִׁין Jes 6, 2 Diener.
שִׁמְשׁוּךְ, שִׁמְשׁוּץ, שִׁמְשׁוּר absichtliche Veränderungen von שִׁמְשׁוֹן.

שֻׁמְשׁוּם *h. m., pl.* שֻׁמְשְׁמִין Sesam (*Sesamum orientale*).

שִׁמְשַׁי, שִׁמְשַׁי (Est II 3, 7; 6, 1, nicht MS) männl. Personenname.

שׁוּמְשׁוּק *h. m.* Majoran (*Origanum majorana*).

שֻׁמְשְׁמָא *a. m.* Sesam.

שֻׁמְשְׁמָנָא *a. m.* Ameise.

שַׁמָּשְׁתָּא *a. f., pl.* שַׁמָּשָׁן 1 S 8, 13 Dienerin.

שְׁמַת *a., pt. pass.* in den Bann gethan. *Pa.* in den Bann thun.

שַׁמְתָּא *a. f.* 1. Ct 2, 16 (MS שְׁמָתָא, Ausg. Ven. 1525 שַׁמַּתָּא) Bann; 2. Gebanntes.

שַׁמָּתִי *h. m.* Anhänger Schammaj's (?).

שַׁמְתִּית *h. f.* schwärzlich.

שֵׁן *h. f.* 1. Zahn. *du.* שִׁנַּיִם Zähne; 2. hervorstehende Teile in der weibl. Scham, im Mastdarm; 3. Zacke; 4. Felsen.

שִׁנָּא *a. m.* 1. Ex 21, 24, *c.* שֵׁן Dt 32, 24 Zahn; 2. *pl. c.* שִׁנֵּי Ob 3 Zacke, Spitze. שֵׁן דְּפִיל Elfenbein.

שִׁנָּא *a. f.* s. שַׁתָּא.

שְׁנָא *a.* 1. Dt 34, 7 sich ändern; 2. לָא שְׁנָא es ist kein Unterschied. מָאי שְׁנָא was ist für ein Unterschied? 3. ungewöhnlich sein. *Pa.* 1. *pf.* שַׁנִּי Gn 41, 14 ändern, wechseln; 2. einen Unterschied aufzeigen (zur Auflösung eines scheinbaren Widerspruches); 3. *pt. pl.* מְשַׁנַּן Ri 20, 16 (MS מְשַׁנַּן) l. מְשַׁנַּן, s. שְׁנָא. *Aph. pf.* אַשְׁנֵי Dt 32, 5 verändern. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִשְׁתַּנִּיו Dt 32, 5 (MS אִשְׁתַּנִּיו) sich verändern; 2. sich verstellen.

שְׁנָא *a. m.* s. בְּרֹשָׁן.

שִׁנְדְּפִין (= שֵׁן דְּפִיל) *a. m.* Elfenbein.

שָׁנָה I *h.* 1. wiederholen; 2. Mischna recitieren. *Ni.* 1. wiederholt werden; 2. gelehrt werden. *Pi.* wiederholen. *Hi.* Mischna recitieren lassen.

שָׁנָה II *h. Pi.* ändern. *Pu. pt.* 1. geändert; 2. ungewöhnlich. *Hitp.* sich ändern.

שָׁנָה *h. f.* Jahr.

שִׁנּוּי *h. m.* Veränderung.

שִׁנּוּיָא I *a. m.* Antwort.

שִׁנּוּיָא II *a. m., c.* שִׁנּוּי Jes 28, 11 Änderung.

שִׁנּוּן *h. m.* Einschärfung.

שְׁנוּנִית *h. f.* 1. Fels, Klippe; 2. eine Art Cassia.

שִׁנּוּקָא *a. m.* 1. Erwürgen; 2. Beängstigung.

שְׁנוּתָא *a. f.* 1. *ind.* שְׁנוּ Ho 6, 10 (MS שְׁנוּ) Umgekehrtes; 2. Ungewöhnliches, Entsetzliches.

שְׁנוּתָא s. שׁוּנִיתָא.

שֵׁנִי *h. m., f.* שֵׁנִית 1. zweiter; 2. zweiter Grad.

שְׁנָיָא *a. m., ind.* שְׁנֵי, שְׁאנֵי, *pl.* שְׁנַיִן Est II 3, 8 (MS שְׁנָיִין) Anderes. לָא שְׁנָיָא es ist kein Unterschied.

שְׁנַן *a., pt. pass.* geschärft. *Pa. imp. pl.* שַׁנִּינוּ Jer 51, 11 schärfen. *Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אִשְׁתְּנִינַת Ez 21, 15 geschärft werden.

שִׁנָּנָא (Ri 3, 22, Praet. שִׁנְנָא) *a. m., c.* שְׁנַן Gn 3, 24 (MS שְׁנַן) Klinge.

שִׁנְּנָא *a. m.* mit grossen Zähnen versehen.

שׁוּנְנָא *x. m.* Alkali.

שְׁנָנִים *h. m. pl.* Felsen.

שְׁנַץ, שְׁנִיץ *a.* 1. zusammengezogen sein; 2. *pt. pass.* zusammengezogen. *Pa.* zusammenziehen.

שֶׁנֶץ *h. m.* Zugschnur (zum Zusammenziehen).

שִׁנְצָא *x. m.* dass.

שָׁנַק *h. Pi.* erwürgen.

שְׁנַק *a. Pa.* 1. *pf.* שַׁנִּיק Ex 14, 27, *inf. c. s.* שַׁנָּקוּתְהוֹן Ct 1, 9 dass.; 2. *pf.* 2 *pl.* שַׁנִּיקְתּוּן Ma 1, 13 quälen. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִשְׁתַּנַּקוּ Ct 1, 9 erwürgt werden; 2. ersticken.

שֻׁנְרָא (Est II 1, 2, MS שֻׁנְאָרָא) *a. m.* Katze.

שִׁנְתָא s. שִׁינְתָא.
שְׁנָתוֹת h. f. pl. Zeichen, Kerben.
שִׁסָּה h. Pi. hetzen.
שִׁסּוּעַ h. m. 1. Zerreissen, Einreissen; 2. Zerrissenes (an den Klauen).
שָׁסַע h. Pu. pt. zerrissen.
שְׁסַע a. Pa. pf. c. s. שַׁסְּעַנִי Thr 3, 11 zerreissen.
שִׁסְקָא x. m. Mispel.
שִׁסְתַּג x. m. Lappen.
ש"ע, שע"ז, שע"ם s. Lex. d. Abbrev. s. v. שעטנז.
שְׁעָא I a. Pa. glatt machen.
שְׁעָא II a. Itpa. pf. אִשְׁתַּעֵי Gn 24, 66, Ex 24, 3 erzählen.
שִׁעְבֵּד h., pt. pass. מְשֻׁעְבָּד 1. unterworfen; 2. mit Hypothek belastet. Pass. unterworfen sein.
שַׁעְבֵּד a. 1. pf. 3 pl. שַׁעְבִּידוּ Gn 12, 5 unterwerfen; 2. verpflichten. Pass. ipf. יִשְׁתַּעְבַּד Gn 25, 23 unterworfen werden, sich unterwerfen.
שִׁעְבּוּד h. m. 1. Unterjochung, Dienst; 2. Belastung mit Hypothek.
שִׁעְבּוּדָא a. m. 1. c. s. שִׁעְבּוּדְהוֹן Ex 4, 31 Unterjochung, Dienst; 2. Verpflichtung.
שִׁעְבֵּז h. Pu. pt. mit langen Hoden.
שַׁעְבְּזָא a. m. Hode.
שָׁעָה h. f. 1. Zeit; 2. Stunde. שֵׁשׁ שָׁעוֹת sechs Uhr (Mittag). אֶבֶן הַשָּׁעוֹת Sonnenuhr.
שַׁעֲוָה h. f. Wachs.
שְׁעוֹלָא a. m. 1. Jes 40, 12 hohle Hand; 2. Fussohle.
שְׁעוּעִית h. f. eine Bohnenart.
שִׁעוּר h. m. Mass.
שְׁעוּרָא a. m. dass.
שְׁעוּתָא (Mi 1, 4, Merx שְׁעֲוָתָא) a. f. Wachs.
שַׁעַטְנֵיזָא (Lv 19, 19, Dt 22, 11) x. m. Mischgewebe.
שְׁעִיעָא a. m., ind. שְׁעִיעַ Gn 27, 11 glatt.
שְׁעִיעוּתָא a. f., c. שְׁעִיעוּת Gn 27, 16 Glätte.
שְׁעִיתָא (Mi 1, 4, Merx שְׁעֲוָתָא) a. f. Wachs.
שֹׁעַל h. m. Tiefe (?).
שָׁעֳלָא a. m. hohle Hand. S. שְׁעוֹלָא.
שַׁעַם h. m. Kork.
שִׁעֲמוּם h. m. 1. Wahnsinn; 2. Wahnsinniger.
שַׁעֲמוּמָא a. m. Wahnsinn.
שִׁעֲמֵם h., pt. pass. מְשֻׁעֲמָם verwirrt, wahnsinnig. Pass. verwirrt werden.
שַׁעֲמֵם a., pt. pl. מְשַׁעַמְמִין Ho 9, 7 verwirren. Pass. ipf. 3 pl. יִשְׁתַּעַמְמוּן Jer 4, 9 verwirrt werden.
שַׁעֲמְמוּתָא a. f., c. שַׁעֲמְמוּת Dt 28, 28 Irrsinn, Wahnsinn.
שְׁעַן a. Aph. ipf. 3 pl. יַשְׁעֲנוּן Jes 55, 12 klopfen (?).
שִׁעֲשַׁע h. Pilp. ergötzen. Hitpalp. sich ergötzen.
שְׁעַע a. 1. pf. 3 pl. שְׁעַעוּ Thr 4, 7 glatt sein; 2. pf. שְׁעַע Ez 13, 10 Ven. 1517 bestreichen; 3. überziehen; 4. schmeicheln. Itpe. pf. אִתְּשַׁע Lv 14, 43 bestrichen werden.
שַׁעֲפָא a. m., ind. שְׁעַף Gn 37, 25, שְׁעִיף Jer 46, 11 Balsam.
שִׁעֵר I h. Pi. Pförtnerdienst leisten.
שִׁעֵר II h. Pi. 1. abschätzen, berechnen; 2. annehmen.
שַׁעֵר a. Pa. pf. 3 pl. c. s. שַׁעֲרוּהִי Gn 26, 11 abschätzen, berechnen.
שַׁעַר I h. m. Thor.
שַׁעַר II h. m. Marktpreis.
שַׁעֲרָא a. m. 1. dass.; 2. pl. Zinsen.
שעשועית (jKil 27[a]) l. שְׁעוּעִית.
שַׁעְשַׁע s. שְׁעַע.
שעשיעת (GnJII 33, 4) l. שְׁעִיעוּת, s. שְׁעִיעוּתָא.
שַׁעְתָּא (Ct 1, 14) a. f., ind. שָׁעָה Ex 33, 5, EstII 3, 3, pl. שָׁעִין, שָׁעָן 1. kurze Zeit; 2. Zeit; 3. Stunde.
שף. ש ויתיב l. שְׁפִיתִיב Ortsname.

שְׁפָא *a. m.* s. שְׁפְיָא.
שְׁפָא I *a.* zermalmen. *Pa.* dass.
שְׁפָא II *a.* 1. glätten; 2. abziehen, abgiessen. *Pa.* 1. glätten; 2. beruhigen.
שְׁפָא III *a.* abschüssig machen.
שְׁפָאָה *a. m.* Weinküfer.
שָׁפַד *h.* aufspiessen.
שְׁפַד *a.*, *pt. pass.* spitz. *Pa.* aufspiessen.
שָׁפָה *h.* 1. *pt. pass.* שָׁפוּי glatt; 2. ruhig sein. *pt. pass.* ruhig; 3. abgiessen. *Pi.* glätten, abhobeln. *Hitp.* beruhigt werden, vernünftig werden (von Wahnsinnigen).
שַׁפּוּד *h. m.* Bratspiess.
שַׁפּוּדָא *a. m.* dass.
שִׁפּוּט I *h. m.* Beurteilung.
שִׁפּוּט II *h. m.* Albernheit.
שִׁפּוּי I *h. m.* Abgehauenes, Abfall.
שִׁפּוּי II *h. m.* Abschüssiges.
שיפוין (ExJII 16, 31) l. אֲשִׁישִׁין, s. אֲשִׁישִׁיתָא.
שְׁפוּכָא *a. m.*, *c.* שְׁפוּךְ Nu 21, 15 (MS שְׁפִיךְ) Erguss.
שַׁפּוּכָאָה *a. m.* Weinküfer.
שִׁפּוּלָא *a. m.*, gewöhnl. *pl.* 1. *c. s.* שִׁפּוּלוֹהִי Ex 28, 33 Saum; 2. *c.* שִׁפּוּלֵי Ex 19, 17 Fuss (eines Berges).
שִׁפּוּלִין *h. m. pl.* 1. Saum; 2. שִׁפּוּלֵי מֵעַיִם weibliche Scham.
שִׁפּוּעַ *h. m.* 1. abschüssiger Teil; 2. Herabhängendes.
שִׁפּוּעָא *a. m.* 1. Schleppe; 2. Fuss (eines Berges).
שיפוף (jMoK 81[b])?
שְׁפוֹפֶרֶת *h. f.* Röhre, Höhlung.
שִׁפּוּצָא *a. m.* Ausbesserung.
שִׁפּוּרָא *a. m.* 1. Horn (zum Blasen); 2. Behältnis für Geld.
שְׁפוּעָתָה absichtl. Veränderung von שְׁבוּעָה.
שִׁפְחָה *h. f.* Magd.
שִׁפְחוּת *h. f.* Magdstellung.
שָׁפַט *h.* richten.
שִׁפְטָא s. שִׁבְטָא.
שִׁפְטָנָא *a. m.* albern.

שְׁפָיָא s. שְׁפָאָה.
שְׁפָיָא *a. m.* Abgenütztes, Geringes.
שְׁפְיָא I *a. m.* ruhig.
שְׁפְיָא II, שְׁפָיָא *a. m.* Ruhe, Beruhigung.
שְׁפִיוּת *h. f.* Vergleich.
שְׁפִיוּתָא *a. f.* dass.
שְׁפִיחָלָא männnl. Personenname.
שְׁפִיטָה *h. f.* Richten.
שְׁפִיכָה *h. f.* Ausgiessen.
שְׁפִיכוּת *h. f.* 1. Vergiessen; 2. Weggiessen.
שְׁפִיכוּתָא *a. f.* 1. Vergiessen; 2. Guss.
שְׁפִילְתָא (Dt 1, 7) *a. f.* Niederung.
שְׁפִיפוֹנָא *a. m.* eine Schlangenart.
שַׁפִּיר *a.* trefflich.
שְׁפִיר *h. m.* Hautblase (des Embryo).
שְׁפִירָא *a. m.* dass.
שַׁפִּירָא *a. m.*, *f. ind.* שַׁפִּירָא Gn 12, 14 schön.
שְׁפִירוּתָא *a. f.* 1. *c.* שְׁפִירוּת Dt 28, 47 Fröhlichkeit.
שְׁפִיתָה *h. f.* Ansetzen von Töpfen auf das Feuer.
שָׁפַךְ *h.* ausgiessen. *pt.* שׁוֹפְכִין Ausgusswasser. *Ni.* ausgegossen werden. *Pu. pt.* weggeschüttet.
שְׁפַךְ *a.* 1. *pf.* 1 *sg. c. s.* שְׁפַכְתֵּיהּ Ez 24, 7 vergiessen, ausgiessen; 2. wegschütten. *Itpe.* 1. *ipf.* יִשְׁתְּפֵיךְ Dt 19, 10 vergossen werden; 2. *ipf.* יִשְׁתְּפֵיךְ Dt 12, 27 ausgegossen werden; 3. *pt.* מִשְׁתְּפֵיךְ 1 K 13, 3 weggeschüttet werden.
שִׁפְכָא *a. m.* 1. Ausgussrohr; 2. *ind.* שְׁפִיךְ Nu 21, 15 Ausfluss.
שְׁפְכָנִי *h. m.* saftig (v. Oliven).
שָׁפַל *h. Hi.* erniedrigen. *Ho.* erniedrigt werden. *Hitp.* sich vernachlässigen.
שְׁפַל, שְׁפֵיל *a.* sich beugen. *Aph. pt.* מַשְׁפִּיל 1 S 2, 7 erniedrigen, niederdrücken. *Itpe. inf.* אִשְׁתְּפָלָא 1 S 2, 36 sich beugen.
שָׁפָל *h. m.* 1. gebeugt; 2. demütig; 3. nachlässig.

שִׁפְלָא *a. m.* dass.
שִׁפְלָה *h. f.* Niederung.
שִׁפְלוּת *h. f.* 1. Erniedrigung; 2. Demut.
שַׁפְלוּתָא (Jer 49, 24) *a. f.* Erniedrigung.
שְׁפָן Zauberwort.
שַׁפְנִינָא (Lv 12, 6) *a. m.* Turteltaube.
שְׁפַנְר (?) *h. m.* mit dünnem Gesäss.
שָׁפַע *h.* 1. reichlich fliessen, strömen; 2. reichlich sein; 3. herabhängen. *Pu. pt.* schräg, schief. *Hi.* 1. reichlich, im Überfluss geben; 2. überschiessen lassen, schräg machen. *Hitp. pt.* schief.
שְׁפַע *a.* reichlich fliessen, strömen. *Pa. pt. pass.* herabhängend. *Aph.* 1. reichlich geben; 2. herabhängen lassen.
שֶׁפַע *h. m.* Strom.
שִׁפְעָא *a. m., c.* שְׁפַע Jes 48, 18 dass.
שִׁפְעָה *h. f.* 1. Menge; 2. Mächtigkeit.
שָׁפַף *h., pt. pass.* niedergebeugt. *Pilp.* abreiben, glatt machen.
שְׁפַף *a., pf.* שָׁף Ex 32, 20 zerreiben, zermalmen. *Pa.* zermalmen. *Itpa.* zermalmt werden.
שְׁפַץ *a. Pa.* ausbessern.
שִׁפְצָא *a. m.* Ausbesserung.
שָׁפַר *h. Pi.* 1. schön machen; 2. putzen.
שְׁפַר (Lv 10, 20) *a.* gefallen. *Pa. inf. c. s.* שַׁפָּרוּתֵיהּ Ex 30, 7 (MS אַתְקָנוּתֵיהּ) putzen. *Aph.* schön machen, putzen. *Itpe. pt. f.* מִשְׁתַּפְּרָא Jer 2, 33 schön thun.
שֶׁפֶר *h. m.* Liebliches.
שְׁפַרָא *a. m.* 1. Est II 1, 3 Schönheit; 2. *c.* שְׁפַר Ex 22, 4, *c. s.* שְׁפְרֵיהּ Nu 18, 29 das Beste.
שְׁפַרְגַּז (Est II 6, 10, MS שִׁיפַּרְגַן, Or 2377 שְׁפָרְגַן) Name eines Pferdes.
שׁוּפְרָזָא *x. m.* eine Art Trinkgefäss.
שְׁפַרְנוּנָא *a. m.* eine Fischart.
שְׁפַרְפָּרָא (Thr 2, 19) *a. m.* Morgengrauen.
שָׁפַשׁ *h. Pu. pt.* verwickelt (? s. פְּשַׁפֵּשׁ).
שְׁפַשֵׁף s. שָׁפַף.

שְׁפַשֵׁף *h. m.* Rute.
שָׁפַת *h.* auf den Herd setzen.
שְׁפְתָא *a. m.* Griff.
שָׁצַף *h. Pi.* abtrennen.
שֻׁצַת Ortsname.
שָׁקָא (Ex 29, 22) *a. m.* 1. Schenkel; 2. Bein, Fuss.
שְׁקָא I *a. Aph. pf.* אַשְׁקִי Gn 29, 10 tränken, zu trinken geben.
שְׁקָא II *a.* hinfallen.
שָׁקַד *h.* eifrig sein.
שְׁקַד *a.* wachen. *Itpe.* sich bestreben
שָׁקֵד *h. m.* 1. Mandel; 2. Mandelbaum.
שַׁקְדָן *h. m.* eifrig, strebsam.
שָׁקָה *h. Hi.* tränken, zu trinken geben.
שָׁקוּד *h. m.* strebsam, eifrig.
שִׁקּוּיָא *a. m.* Getränk.
שִׁקּוּל *h. m.* Abschätzung.
שַׁקּוּלָא *a. m.* Lastträger.
שְׁקוּעַ *h. m.* 1. Vertiefung; 2. Einsenkung.
שְׁקוּעָא *a. m.* Verdeckung.
שְׁקוּעָה absichtl. Veränderung v. שְׁבוּעָה.
שְׁקוּף *h. m.* 1. Schwelle; 2. Oberschwelle.
שְׁקוּפָא *a. m.* dass.
שִׁקּוּצָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* שִׁקּוּצָךְ Jer 4, 1 Greuel; 2. *pl. c. s.* שִׁקּוּצֵיהוֹן Dt 29, 16 (im MS beschädigt) Götze (Scheusal).
שִׁקּוּר *h. m.* Ableugnen.
שָׁקוּר *h. m.* eine Art Krug.
שְׁקוּרָה absichtl. Veränderung v. שְׁבוּעָה.
שְׁקוּתָא *a. f.* 1. Trinken; 2. *c. s.* שְׁקוּתֵיהּ 1 K 10, 5 (MS שַׁקְיוּתֵיהּ) Getränk.
שְׁקָוְמִי *x. f.* eine Speise.
שָׁקַט *h., pt. pass.* gesenkt.
שְׁקַט *a., ipf.* יִשְׁקוֹט Ex 23, 12 ruhen. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אַשְׁקֵיט Jes 62, 1 ruhen lassen.
שֶׁקֶט *h. m.* Ruhe.
שַׁקְטָא *a. m., ind. f.* שַׁקְטָא Sac 1, 11 ruhig.
שָׁקְיָא (Gn 40, 5) *a. m.* Mundschenk.

שְׁקָיָא *a. m.* 1. Tränken. בֵּית שְׁקָיָא Gn 24, 20 Tränke; 2. Bewässerung. בֵּית שְׁקְיָא Gn 13, 10 bewässertes Feld; 3. *pl. d.* שְׁקָיָא Jes 32, 20 (MS שְׁקְיָא) Bewässerungskanal.

שְׁקֵיוּתָא *a. f.* 1. Getränk; 2. Bewässerung; 3. *c. s.* שְׁקֵיוּתֵיהּ Gn 40, 21 Amt des Mundschenken.

שְׁקִיטְנָא *a. m.* eine Vogelart.

שְׁקִינָא *a. m.* Getränk.

שְׁקִיעָה *h. f.* 1. Einsinken; 2. Untergang (der Sonne).

שְׁקִיעֲתָא *a. f.* 1. Vertiefung; 2. *pl.* שְׁקִיעִין hypothekarische Eintragung.

שְׁקִיף *h. m.* Felsspitze, Fels.

שְׁקִיפָא *a. m.*, *c.* שְׁקִיף Ri 7, 25 (Praet. שְׁקִיף), Jes 10, 26 (MS שְׁקִיף) dass.

שְׁקִיקוּת *h. f.* Begehrlichkeit.

שְׁקִיתָא *a. f.* Tränktrog.

שְׁקִיתָא *a. f.*, *pl.* שְׁקָיָן Koh 2, 5 Bewässerungsrinne (?).

שָׁקַל *h.* 1. wägen; 2. anrechnen, berechnen; 3. die Sekelsteuer entrichten. *pt. pass.* שָׁקוּל gleichgeschätzt. *Pi.* ins Gleichgewicht bringen. *Hi.* abwägen.

שְׁקַל I *a.* schätzen.

שְׁקַל II *a.* 1. *inf.* מִשְׁקַל Ex 23, 5 (MS מִשְׁבַּק) nehmen, abnehmen; 2. bringen; 3. heiraten; 4. שְׁקַל וּטְרָא, *pt. pl.* שָׁקְלִין וְטָרַן (Ven. 1525 שָׁקְלָן וְטָאֲרָן) verhandeln. *Itpe.* genommen werden.

שֶׁקֶל *h. m.* 1. ein Gewicht; 2. eine Münze; 3. die Halbsekelsteuer für den Tempel. *pl.* Name eines Talmudtraktats.

שִׁקְמָא *a. m.*, *pl. d.* שִׁקְמַיָּא 1 K 10, 27, שִׁקְמִן Maulbeerfeigenbaum (*Ficus Sycomorus*).

שִׁקְמָה *h. f.* dass. בְּתוּלַת שִׁקְמָה noch unbehauene Sykomore. סַדָּן behauene Sykomore.

שִׁקְמוֹנָא Ortsname.

שִׁקְמוֹנִי *h. m.* aus Schikmona.

שָׁקַע *h.* 1. versinken; 2. sich einbiegen; 3. untergehen (v. d. Sonne). *Pi.* versenken. *Pu. pt.* 1. eingesenkt; 2. tiefliegend; 3. vermischt. *Hi.* untergehen lassen. *Hitp.* 1. tief hineinsinken; 2. sich vermischen; 3. in Vergessenheit geraten.

שְׁקַע *a.* 1. versinken; 2. *pt. pass.* tiefliegend; 3. herunterkommen. *Pa.* 1. einsenken; 2. *inf.* שַׁקָּעָא Ex 25, 7 einsetzen; 3. besetzen, bedecken. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִשְׁתְּקַעוּ Ex 15, 10 versinken; 2. überschwemmt werden.

שָׁקַף I *h.* schlagen. *Hi.* dass.

שָׁקַף II *h. Ni.* herabschauen. *Hi.* 1. betrachten, bedenken; 2. aufsteigen; 3. hochmachen.

שְׁקַף *a.* 1. *pf. c. s.* שְׁקַפְנוּן Nu 24, 10 schlagen; 2. *pt.* שָׁקֵיף Lv 26, 36 rauschen; 3. *pt. pass. pl. f.* שְׁקִיפָן Gn 41, 6 treffen. *Pa. Aph.* 1. *ipf.* יַשְׁקֵיף 1 S 2, 10 schlagen; 2. zuschlagen.

שְׁקָפָא *a. m.* Felsen. S. שְׁקִיפָא.

שָׁקְפָא (Ex 12, 7) *a. m.* Schwelle.

שָׁקַץ *h. Pu. pt.* abscheulich.

שְׁקַץ *a. Pa.* 1. *inf.* שַׁקָּצָא Dt 7, 26 verabscheuen; 2. *ipf.* 2 *pl.* תְּשַׁקְּצוּן Lv 11, 43 abscheulich machen, verunreinigen.

שֶׁקֶץ *h. m.* Reptil (Greuel).

שִׁקְצָא (Lv 11, 10) *a. m.* Greuel.

שׁקֶק *h. m.* Strasse.

שׁקְקָא *a. m.* dass.

שָׁקַר *h. Pi.* betrügen, lügen. *Hitp.* der Lüge überführt werden.

שְׁקַר *a. Pa. pf.* שַׁקַּר Jos 22, 19 Praet., *ipf.* 2 *sg.* תְּשַׁקַּר Gn 21, 23, 1 *pl.* נְשַׁקַּר Ma 2, 10 betrügen, lügen, treulos handeln.

שַׁקָּר *h. m.* Lügner.

שֶׁקֶר *h. m.* Lüge.

שִׁקְרָא (Ex 20, 7) *a. m.*, *ind.* שְׁקַר 1 S 12, 3 dass.

שַׁקָּרָא *a. m.*, *pl.* שַׁקָּרִין Ze 3, 4 (MS שָׁקְרִין) Lügner.

[illegible]

שַׁרְיָנָא *a. m.* leicht verführbar.

שְׁרָא *h.* 1. einweichen, auflösen; 2. erlauben; 3. lagern, wohnen. *pt. pass.* wohnend. *Ni.* aufgelöst werden. *Hi.* 1. wohnen lassen; 2. beköstigen lassen.

שְׁרוּבָא (Jes 35, 7, MS שְׁרָבָא) *a. m.* Dürres.

שְׁרוֹל *x. m.* Überärmel.

שָׁרוֹן Ortsname.

שְׁרוֹנָא (Jes 33, 9 Ven. 1517) *a. m.* dass. (die Saronsebene).

שָׁרוֹנִי *h. m.* aus Saron.

שָׁרַט *a., ipf.* 3 *pl.* יְשָׁרְטוּן Jes 38, 21, L m. MS u. Ausg. Ven. 1517 יִשְׁמְרוּן, s. שְׁוַף.

שָׁרָיָא *a. m.* Erlaubender.

שַׁרְבָא *a. m.* 1. heiss; 2. dürr.

שֵׁירוּתָא (?) *a. f., c.* שֵׁירוּת Dt 16, 9, Ho 1. 2 (MS שֵׁירוּת), *c. s.* שֵׁירוּתָךְ 1 S 15, 17 (Soc 59 שֵׁירְוּתָךְ) Anfang.

שְׁרִיתָא *a. m., f. d.* שְׁרִיתְתָא Ho 7, 11 (MS שְׁרִידְתָא) ausgelassen.

שִׁרְיָנָא, שִׁרְיָנָא *a. m., ind.* שִׁרְיָן Ex 28, 32 Panzer.

[illegible] *a. m.* Streifen.

[illegible] *a. m.* Abfluss.

[illegible] *a. m.* 1. fest; 2. feststehend.

[illegible] *a.* sicher.

[illegible] *a. f.* Wahrheit.

[illegible] s. [illegible].

[illegible] *a. f., c. s.* שֵׁירִיתִי Gn 17, 8, *pl.* [illegible] [illegible] Balken.

[illegible] *a. m.* (Est II 9, 16, MS סַרְבַיָא) [illegible]

[illegible] *a. m.* Nest.

[illegible] *a. f.* dass.

[illegible] s. [illegible].

[illegible] s. [illegible].

[illegible] [illegible]) *a. m.* eine Vogelart.

[illegible] *a.* 1. herabhängen, herabfallen; 2. [illegible]: 3. ablassen.

[illegible] *a.* [illegible] Abhang, Böschung.

[illegible] *h. m.* Fussschemel.

[illegible] *h.* [illegible] Reptile hervorbringen.

שֶׁרֶץ *h. m.* Reptil.
שִׁרְצָא *a. m.* dass.
שַׁרְצִיפָא *a. m.* eine Fussbekleidung.
שָׁרַק *h.* pfeifen, zischen.
שְׁרַק I *a.*, *pf.* 3 *pl.* שְׁרִקוּ Thr 2, 15 dass.
שְׁרַק II *a.* 1. abgleiten; 2. bestreichen. *Itpe.* ausgleiten.
שָׂרָק *h. m.* Schminke.
שִׁרְקָא *a. m.* Abfluss.
שַׁרְקוֹקִיתָא *a. f.* Pfeife.
שְׁרַקְרַק *h. m.* eine Vogelart.
שְׁרַקְרְקָא *a. m.* dass.
שְׁרַר, שְׁרוֹר *a.* festgeschlossen sein. *Pa.* festmachen. *Itpe.* fest werden.
שֹׁרֶר *h. m.* Nabel.
שֵׁרֵשׁ *h. Pi.* entwurzeln. *Hi.* Wurzel schlagen. *Hitpa.* eingewurzelt werden.
שָׁרֵשׁ *a. Pa.* 1. *inf.* שָׁרָשָׁא Koh 3, 2 entwurzeln; 2. Wurzel schlagen. *Aph.* Wurzel schlagen. *Itpe.* Gewinn bringen.
שֶׁרְשָׁא, שִׁרְשָׁא *a. m.*, *pl. c. s.* שָׁרְשׁוֹהִי Jes 53, 2 Wurzel.
שַׁרְשׁוּרָא *a. m.* Strick.
שַׁרְשִׁיפָא *a. m.* Schemel.
שַׁרְשֶׁרֶת s. שַׁלְשֶׁלֶת.
שָׁרֵת *h. m.* Dienen, Dienst.
שַׁרְתּוּעַ *h. m.* Spiess, Spitze.
שֵׁשׁ *h. m.*, *f.* שִׁשָּׁה sechs. *pl.* שִׁשִּׁים sechzig.
שְׁשִׁיתָא I *a. f.* Laterne.
שְׁשִׁיתָא II *a. f.* Kuchen.
שֵׁשַׁךְ männl. Personenname.
שֵׁשַׁת dass.
שַׁתָּא (Lv 25, 50) *a. f.*, *ind.* שְׁנָא Lv 25, 53, *pl. d.* שְׁנַיָּא Lv 25, 50 Jahr.
שְׁתָא I, שְׁתִי (Gn 9, 21), אִשְׁתִּי (Ex 34, 28, MS שְׁתִי) *a.*, *pf.* 1 *sg.* שְׁתֵיתִי Dt 9, 9, *imp. sg.* אִשְׁתְּ trinken. *Itpe.* *ipf.* יִשְׁתְּתֵי Lv 11, 34 getrunken werden.
שְׁתָא II *a.*, *pt.* שָׁתֵי Jes 19, 10 Soc 59, *ipf.* 2 *sg. f.* תִּשְׁתִּין Ri 16, 13 weben. *Aph.* 1. dass.; 2. befestigen.

שַׁתָּאָה *a. m.* Trinker.
שָׁתָה I *h.* trinken. *pt. pass.* שָׁתוּי betrunken.
שָׁתָה II *h. Ni. Ho.* gegründet werden.
שַׁתְוָיָא *a. m.* Trinker.
שְׁתוּמָא *a. m.* Öffnung, Durchbohrung.
שִׁתּוּף *h. m.* Vereinigung, Verbindung.
שָׁתוּק *h. m.* schweigsam.
שְׁתוּקָא *a. m.* 1. dass.; 2. Schweigen.
שְׁתוּקִי *h. m.*, *f.* שְׁתוּקִית Kind mit unbekanntem Vater.
שְׁתוּתָא *a. m.* Sechstel.
שתותיים (Midr. Teh. 109 Ausg. Konst. 1512) l. גּוּנְתַּיִם, s. גּוּנְתִּי.
שְׁתִי *h. m.* Aufzug (des Gewebes).
שְׁתְיָא (Lv 13, 48) *a. m.* dass.
שְׁתָיָא (Koh 3, 11) *a. m.* Grund, Unterlage.
שְׁתִיָּה I *h. f.* Trinken.
שְׁתִיָּה II *h. f.* Grund, Unterlage. אֶבֶן שְׁתִיָּה Stein im Allerheiligsten des Tempels.
שְׁתִילָא *a. m.*, *pl.* שְׁתִילִין Jer 31, 5 (Soc 59 wohl שְׁתָלִין) Steckling.
שְׁתַּיִם *h. f. du.* zwei.
שְׁתִימָה *h. f.* Öffnen.
שְׁתִיקָה *h. f.* Schweigen.
שְׁתִיקוּת *h. f.* dass.
שְׁתִיקוּתָא *a. f.* dass.
שְׁתִיתָא *a. f.* Speise aus gerösteten Ähren.
שְׁתִיתָאָה (Nu 7, 42) *a. m.*, *f. d.* שְׁתִיתֵיתָא Ex 26, 9 sechster.
שָׁתַךְ *h. Pu.* sich mit Rost überziehen.
שְׁתַךְ *a.* rostig werden. *Pa.* 1. dass.; 2. beschädigen (?).
שָׁתַל *h.* einsetzen, pflanzen. *Ni. Ho.* gepflanzt werden.
שְׁתַל *a.*, *pt. pass. f.* שְׁתִילָא Ez 17, 8 pflanzen.
שְׁתַל *a. m.* Setzling.
שַׁתָּלָא *a. m.* Gärtner.
שָׁתַם *h.* öffnen.
שְׁתַם *a.* dass.
שָׁתַן *h. Hi.* Urin lassen.

שַׁקְרָאָה *a. m.* Lügner.
שַׁקְרוֹרָאָה *a. m.* dass.
שַׁקְרָן *h. m.* dass.
שַׁקְרָנָא *a. m.* dass.
שִׁקְשֵׁק *h.* 1. befeuchten; 2. l. קִשְׁקֵשׁ.
שְׁקָקְתָא *a. f.* Strasse.
שְׁרָא *a.* 1. Gn 24, 32 lösen; 2. erlassen, erlauben; 3. Ex 10, 14, *pt.* שָׁרֵי Gn 14, 13, Ex 18, 5 (MS שָׁרֵי) *pt. pl.* שָׁרַן Nu 2, 17 lagern, wohnen; 4. (Trg. MS stets *Pa.*) einwilligen. *Pa.* 1. lösen; 2. *pf.* 3 *pl.* שָׁרִיאוּ Gn 6, 1 anfangen; 3. *pf.* שָׁרֵי Jos 17, 12, Ri 1, 27. 35, 1. *pl.* שָׁרֵינָא Jos 7, 7, *imp.* שָׁרֵי Ri 19, 6 (alles bei Praet.) einwilligen. *Aph. pf. c. s.* אַשְׁרְיֵיהּ Gn 2, 15 lagern lassen, wohnen lassen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִשְׁתְּרֵי Jes 5, 27 sich lösen; 2. erlaubt werden. *Itpa.* beginnen.
שָׁרַב *h. Hitp.* ausgedörrt werden.
שְׁרַב, שְׁרֵיב *a.* ausgedörrt werden. *Aph.* dass.
שָׁרָב *h. m.* Sonnenglut, Hitze.
שָׁרְבָא (Gn 31, 40), שַׁרְבָא *a. m.* dass.
שִׁרְבֵּב *h.* herabhängen lassen. *Pass.* herabhängen.
שַׁרְבֵּב *a.* 1. dass.; 2. *pf.* 3 *pl.* שַׁרְבִּיבוּ Jer 38, 6 herablassen. *Pass.* herabkommen.
שִׁרְבֵּט I *h.* geisseln (?).
שִׁרְבֵּט II *h.* in Blasen aufgehen lassen.
שַׁרְבֵּט *a.* steif machen.
שַׁרְבִיט *h. m.* 1. Stab; 2. Szepter; 3. Stiel.
שַׁרְבִיטָא *a. m.* 1. *pl.* שַׁרְבִיטִין 1 K 12, 11 Stab; 2. Ranke.
שַׁרְבִּינָא *a. m., pl.* שַׁרְבִּינֵי Ct 3, 9 Cypresse (*Cupressus sempervirens*).
שַׁרְבְרוּבִיתָא *a. f.* Dürre.
שְׁרַג *a.* 1. hüpfen; 2. gleiten; 3. s. שְׂרַג.
שְׁרָגָא *x. m.* Lampe.
שַׁרְגֵּג *a.* überreden, verleiten. *Pass.* überredet werden.
שַׁרְגּוּשָׁא *x. m.* Löffel.

שַׁרְגִּינָא *a. m.* leicht verführbar.
שָׁרָה *h.* 1. einweichen, auflösen; 2. erlauben; 3. lagern, wohnen. *pt. pass.* wohnend. *Ni.* aufgelöst werden. *Hi.* 1. wohnen lassen; 2. beköstigen lassen.
שָׁרוּבָא (Jes 35, 7, MS שַׁרְבָא) *a. m.* Dürres.
שָׁרוּל *x. m.* Überärmel.
שָׁרוֹן Ortsname.
שָׁרוֹנָא (Jes 33, 9 Ven. 1517) *a. m.* dass. (die Saronsebene).
שָׁרוֹנִי *h. m.* aus Saron.
שְׁרַט *a., ipf.* 3 *pl.* יִשְׁרְטוּן Jes 38, 21, l. m. MS u. Ausg. Ven. 1517 יִשְׁמְרוּן, s. שְׁמַר.
שָׁרְיָא *a. m.* Erlaubender.
שְׁרִיבָא *a. m.* 1. heiss; 2. dürr.
שָׁרְיוּתָא (?) *a. f., c.* שֵׁרְיוּת Dt 16, 9, Ho 1, 2 (MS שָׁרְיוּת), *c. s.* שֵׁרְיוּתָךְ 1 S 15, 17 (Soc 59 שָׁרְיוּתָךְ) Anfang.
שְׁרִיתָא *a. m., f. d.* שְׁרִיתָתָא Ho 7, 11 (MS שְׁרִיהָתָא) ausgelassen.
שִׁרְיוֹנָא, שִׁרְיָנָא *a. m., ind.* שִׁרְיָן Ex 28, 32 Panzer.
שְׁרִיָקָא *a. m.* Streifen.
שְׁרִיקָא *a. m.* Abfluss.
שְׁרִירָא *a. m.* 1. fest; 2. feststehend.
שְׁרִירָאִית *a.* sicher.
שְׁרִירוּתָא *a. f.* Wahrheit.
שְׁרֵישׁ s. שְׁרְשָׁא.
שְׁרִיתָא *a. f., c. s.* שְׁרִיתִי Gn 17, 8, *pl.* שָׁרָן, שָׁרָוָן Balken.
שַׁרְכָּא *a. m.* (Est II 9, 16, MS סָרְכָיָא) Rest.
שַׁרְכָּפָא *a. m.* Nest.
שַׁרְכַּפְתָּא *a. f.* dass.
שַׁרְנוּקָא s. שְׁנוּקָא.
שַׁרְנֵק s. שְׁנֵק.
שׁוּרְנְקָא (שְׁרָנְקָא) *a. m.* eine Vogelart.
שְׁרַע *a.* 1. herabhängen, herabfallen; 2. niederlegen; 3. ablassen.
שְׁרַעְתָּא *a. f.* Abhang, Böschung.
שַׁרְפְרָף *h. m.* Fussschemel.
שָׁרַץ *h. Hi.* Reptile hervorbringen.

שֶׁרֶץ *h. m.* Reptil.
שִׁרְצָא *a. m.* dass.
שַׁרְצִיפָא *a. m.* eine Fussbekleidung.
שָׁרַק *h.* pfeifen, zischen.
שְׁרַק I *a.*, *pf.* 3 *pl.* שְׁרַקוּ Thr 2, 15 dass.
שְׁרַק II *a.* 1. abgleiten; 2. bestreichen. *Itpe.* ausgleiten.
שֶׁרֶק *h. m.* Schminke.
שִׁרְקָא *a. m.* Abfluss.
שַׁרְקוּקִיתָא *a. f.* Pfeife.
שְׁרַקְרַק *h. m.* eine Vogelart.
שְׁרַקְרְקָא *a. m.* dass.
שְׁרַר, שְׁרוֹר *a.* festgeschlossen sein. *Pa.* festmachen. *Itpe.* fest werden.
שֹׁרֶר *h. m.* Nabel.
שֵׁרֵשׁ *h. Pi.* entwurzeln. *Hi.* Wurzel schlagen. *Hitpa.* eingewurzelt werden.
שָׁרֵשׁ *a. Pa.* 1. *inf.* שָׁרָשָׁא Koh 3, 2 entwurzeln; 2. Wurzel schlagen. *Aph.* Wurzel schlagen. *Itpe.* Gewinn bringen.
שָׁרְשָׁא, שִׁרְשָׁא *a. m.*, *pl. c. s.* שָׁרְשׁוֹהִי Jes 53, 2 Wurzel.
שַׁרְשׁוּרָא *a. m.* Strick.
שַׁרְשִׁיפָא *a. m.* Schemel.
שַׁרְשֶׁרֶת s. שַׁלְשֶׁלֶת.
שָׁרֵת *h. m.* Dienen, Dienst.
שַׁרְתּוּעַ *h. m.* Spiess, Spitze.
שֵׁשׁ *h. m.*, *f.* שִׁשָּׁה sechs. *pl.* שִׁשִּׁים sechzig.
שְׁשִׁתָּא I *a. f.* Laterne.
שְׁשִׁיתָא II *a. f.* Kuchen.
שֵׁשַׁךְ männl. Personenname.
שֵׁשֶׁת dass.
שַׁתָּא (Lv 25, 50) *a. f.*, *ind.* שְׁנָא Lv 25, 53, *pl. d.* שְׁנַיָּא Lv 25, 50 Jahr.
שְׁתָא I, שְׁתִי (Gn 9, 21), אִשְׁתִּי (Ex 34, 28, MS שְׁתִי) *a.*, *pf.* 1 *sg.* שְׁתֵיתִי Dt 9, 9, *imp. sg.* אִשְׁתְּ trinken. *Itpe.* *ipf.* יִשְׁתְּתֵי Lv 11, 34 getrunken werden.
שְׁתָא II *a.*, *pt.* שָׁתֵי Jes 19, 10 Soc 59, *ipf.* 2 *sg. f.* תִּשְׁתַּן Ri 16, 13 weben. *Aph.* 1. dass.; 2. befestigen.

שַׁתָּאָה *a. m.* Trinker.
שָׁתָה I *h.* trinken. *pt. pass.* שָׁתוּי betrunken.
שָׁתָה II *h. Ni. Ho.* gegründet werden.
שַׁתְוָיא *a. m.* Trinker.
שְׁתוּמָא *a. m.* Öffnung, Durchbohrung.
שִׁתּוּף *h. m.* Vereinigung, Verbindung.
שָׁתוּק *h. m.* schweigsam.
שְׁתוּקָא *a. m.* 1. dass.; 2. Schweigen.
שְׁתוּקִי *h. m.*, *f.* שְׁתוּקִית Kind mit unbekanntem Vater.
שְׁתוּתָא *a. m.* Sechstel.
שתותיים (Midr. Teh. 109 Ausg. Konst. 1512) l. גּוֹנְתִּיִּים, s. גּוֹנְתִּי.
שְׁתִי *h. m.* Aufzug (des Gewebes).
שְׁתְיָא (Lv 13, 48) *a. m.* dass.
שְׁתְיָא (Koh 3, 11) *a. m.* Grund, Unterlage.
שְׁתִיָּה I *h. f.* Trinken.
שְׁתִיָּה II *h. f.* Grund, Unterlage. אֶבֶן שְׁתִיָּה Stein im Allerheiligsten des Tempels.
שְׁתִילָא *a. m.*, *pl.* שְׁתִילִין Jer 31, 5 (Soc 59 wohl שְׁתִלִין) Steckling.
שְׁתַּיִם *h. f. du.* zwei.
שְׁתִימָה *h. f.* Öffnen.
שְׁתִיקָה *h. f.* Schweigen.
שְׁתִיקוּת *h. f.* dass.
שְׁתִיקוּתָא *a. f.* dass.
שְׁתִיתָא *a. f.* Speise aus gerösteten Ähren.
שְׁתִיתָאָה (Nu 7, 42) *a. m.*, *f. d.* שְׁתִיתֵיתָא Ex 26, 9 sechster.
שָׁתַךְ *h. Pu.* sich mit Rost überziehen.
שְׁתַךְ *a.* rostig werden. *Pa.* 1. dass.; 2. beschädigen (?).
שָׁתַל *h.* einsetzen, pflanzen. *Ni. Ho.* gepflanzt werden.
שְׁתַל *a.*, *pt. pass. f.* שְׁתִילָא Ez 17, 8 pflanzen.
שְׁתַל *a. m.* Setzling.
שַׁתָּלָא *a. m.* Gärtner.
שָׁתַם *h.* öffnen.
שְׁתַם *a.* dass.
שָׁתַן *h. Hi.* Urin lassen.

שְׁתַן *a. Aph.* Urin lassen.
שֶׁתֶן *h. m.* Urin.
שְׁתַם *a.* feststellen. *Itpe.* festgestellt werden.
שְׁתָסָא *a. m.* Grund, Grundpfeiler.
שָׁתַף *h. Pi.* verbinden, zusammengesellen. *Hitp.* sich vereinigen, sich beteiligen.
שְׁתַף *a.* zugesellen. *Pa. pt. pl.* מְשַׁתְּפִין Ct 1, 7 (MS מְשְׁתַּתְּפִין) zugesellen. *Itpa.* 1. sich vereinigen; 2. sich beteiligen. *Itpo. pf.* אִשְׁתּוֹתַף Est II 3, 14 (nicht MS) sich vereinigen.
שֻׁתָּף *h. m.* Genosse.
שֻׁתָּפָא *a. m., pl.* שֻׁתָּפִין Jes 1, 23 Soc 59 dass.

שֻׁתָּפוּת *h. f.* 1. Genossenschaft; 2. Gemeinschaftlichkeit.
שֻׁתָּפוּתָא *a. f., c.* שֻׁתָּפוּת Lv 5, 21 Gemeinschaftlichkeit.
שֻׁתָּפְתָא *a. f., c. s.* שֻׁתָּפְתָךְ Ma 2, 14 Genossin.
שָׁתַק *h.* schweigen. *Pi.* schweigen lassen. *Hitp.* verstummen.
שְׁתַק, שְׁתֵיק (Lv 10, 3) *a.* schweigen, verstummen. *Pa.* 1. schweigen lassen; 2. *pt. pl. f.* מְשַׁתְּקָן Ez 1, 24 ruhen lassen. *Itpa.* verstummen.
שַׁתְקָאָה *a. m.* schweigend.
שְׁתַר *a. Pass.* אִשְׁתַּתַּר zurückbleiben.
שָׁתַת I *h.* langsam fliessen.
שָׁתַת II *h.*, s. שָׁתָה II.

ת

ת 1. der zweiundzwanzigste Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 400.
תָּא *h. m.* Gemach.
תָּא *a., f.* תָּאִי, *pl.* תּוֹ, s. אֲתָא.
תָּאַב *h.* begehren. *Hi.* 1. dass.; 2. begehren lassen.
תְּאֵיב I *a.* zurückkehren. S. תּוּב.
תְּאֵיב II *a., pt. pl.* תָּאֲבִין Ho 13, 5 (MS צְרִיכִין) begehren.
תִּיאֻבְתָּא *a. f., c. s.* תִּיאֻבְתִּיךְ Gn 3, 16 (MS תִּיוּבְתִּיךְ) Begehren.
תֵּיאוֹדוֹרוֹס männl. Personenname (Θεόδωρος).
תְּאוֹ *h. m.* Wildochse (?).
תַּאֲוָה *h. f.* Verlangen.
תְּאוֹמָה *h. f.* 1. Zwillingsschwester; 2. *pl.* Backzähne.
תְּאוֹמִים *h. m. pl.* 1. Zwillinge; 2. ein Sternbild des Tierkreises.
תְּאוֹמְנִי männl. Personenname.
תְּאַטְרוֹן *x. m.* (θέατρον) Theater.
תְּאֵינְתָא *a. f.* s. תֵּינְתָא.

תָּאַם *h. Hi.* sich verdoppeln. *Pu.* doppelt sein. *Ho.* dazwischen gestellt werden.
תְּאֵנָה *h. f.* 1. Feige; 2. Feigenbaum.
תְּבָא *a. m.* Rumpf.
תְּבַב *a. Pa.* 1. *pf.* 2 *sg.* תַּבֵּיבְתָּא Ez 35, 5 überliefern; 2. hinziehen.
תְּבוּאָה *h. f.* Getreide.
תְּבוּסָה *h. f.* Vermischung.
תְּבוּרָא *a. m., c.* תְּבוּר Jes 30, 14 (MS תְּבָרָה) Zerbrechen.
תְּבִיעָה *h. f.* 1. Aufforderung; 2. Mahnung.
תְּבִירָא *a. m.* 1. Bruch; 2. *c. s.* תְּבִירֵיהּ Am 6, 6 (MS תְּבָרֵיהּ), תְּבִירְהוֹן Ob 12, 13 (Soc 59 תְּבָרְהוֹן) Verderben, Unglück.
תְּבִירוּתָא *a. f., c.* תְּבִירוּת Thr 3, 65 Zermalmung.
תֵּבֵל (1 S 2, 8) *h. f.* Welt.
תֶּבֶל *h. m.* 1. Würze; 2. Lieblichkeit.
תָּבַל *h. Pi.* würzen. *Pu. pt.* gewürzt.
תִּבְלָא (Lv 20, 12) *a. m.* Schändlichkeit.
תַּבְלָא *a. m.* Gewürz.
תַּבְלוּל *h. m.* Vermischung.

תיבלטרין 1. פִּיבַלְטָרִין *x. m.* (φιβουλατώριον) Kleid mit Fransen (?).

תְּבַלְיָא *a. m.* Strick.

תְּבַלְלָא *a. m.* Schnecke.

תְּבַלְתָּא *a. f., pl.* תְּבַלִּין Ähre.

תֶּבֶן *h. m.* Stroh, Häcksel.

תָּבַן *h. Ni.* als Stroh verwandt werden.

תְּבַן *a. Itpe.* mit Stroh bestreut werden.

תִּבְנָא (Ex 5, 7) *a. m., ind.* תְּבַן Ez 13, 10 Stroh, Häcksel.

תַּבְנִית *h. f.* Form, Modell.

תָּבַע *h.* 1. auffordern (zur Ehe); 2. einfordern. *Ni.* aufgefordert werden.

תְּבַע *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶתְבַּע Gn 9, 5 fordern; 2. mahnen; 3. auffordern (zur Ehe); 4. *inf.* מִתְבַּע Gn 25, 22 erbitten, nachsuchen; 5. *pf. c. s.* תַּבְעֵיהּ Lv 10, 16 suchen; 6. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְבְּעוּן Dt 12, 5 aufsuchen, besuchen. *Pa.* fordern. *Itpe.* untersucht werden.

תבקין 1. תְּבִיקוֹן *x. m.* (θηβαϊκόν) von Theben.

תְּבַר *a.* 1. *inf.* מִתְבַּר Gn 19, 9 zerbrechen; 2. abbrechen; 3. *pt. pass.* תְּבִיר Lv 22, 22 verletzen. *Pa. pf.* תַּבַּר Ex 9, 25 zerschmettern. *Itpe.* 1. *inf.* אִתְּבָרָא Jon 1, 4 Soc 59 zerbrochen werden; 2. *pf.* אִתְּבַר Ex 22, 9 verletzt werden; 2. *ipf.* 2 *pl.* תִּתַּבְרוּן Dt 20, 3 zusammenbrechen, sich ängsten. *Itpa. pt. pl.* מִתַּבְּרִין Ex 32, 18 zerschmettert werden.

תְּבָרָא *a. m.* 1. Lv 24, 20 Bruch, Zerbrechen; 2. Jes 51, 20 Soc 59 Verderben, Unglück; 3. Widerspruch.

תַּבָּרָא *a. m.* Zerschmetterer (ein Gerät).

תִּבְרְנִי s. טִבְרְנִי.

תִּבְרוֹשׁ Flussname (*Tiberis*).

תַּבְרְתָּא *a. f.* 1. Widerlegung; 2. Quittung.

תַּבְשִׁיל *h. m.* gekochte Speise, Gericht.

תַּבְשִׁילָא (Gn 25, 29) *a. m.* dass.

תָּגָא *a. m.* 1. Est II 2, 17 (MS תַּגָּא) Krone; 2. Verzierung auf Buchstaben.

תְּגָאֲלְתָּא *a. f., ind.* תְּגָאֲלָה Jes 4, 4 Besudelung.

תִּגְדָּא *a. m.* 1. Stab; 2. Szepter.

תַּגְלָא männl. Personenname.

תִּגְלַחַת *h. f.* Scheeren, Abschneiden.

תָּגַר *h. Pi.* in Sold nehmen, dingen.

תְּגַר *a. Itpa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּתַּגַּר Dt 21, 14 Handel treiben.

תְּגַר *h. m.* Streit.

תַּגָּר *h. m.* Kaufmann, Händler.

תַּגָּרָא *a. m., ind.* תַּגָּר Gn 38, 2 dass.

תְּגָרָא (Sac 14, 21), תְּגָּרָא *a. m.* Handel.

תִּגְרָא *a. m.* Streit.

תַּגְרוּתָא *a. f.* Handel.

תִּגְרְנָא *a. m.* streitsüchtig.

תִּגְרְתָא *a. f.* Streit.

תַּדַּי männl. Personenname (Θευδᾶς).

תַּדַּיָּא *a. m. pl., ind.* תַּדִּין Ho 9, 14 Brüste (des Weibes).

תדיומוס ?

תָּדִיר *h. m.* beständig, dauernd.

תְּדִירָא *a. m., f.* תְּדִירְתָא Nu 4, 16 dass.

תְּדִירָא (Ex 28, 30) *a.* (auch 'בַּת) immer, beständig.

תַּדְמוֹר (1 K 9, 18) Ortsname (Palmyra).

תַּדְמוֹרָאָה *a. m.* Einwohner von Tadmor.

תַּדְמוֹרִי *h. m.* dass.

תודוס männl. Personenname (vgl. Θευδᾶς).

תודרוס, תודורוס dass. (Θεόδωρος).

תְּהָא I *a.* erstarrt sein, staunen.

תְּהָא II *a., pf.* 3 *f. sg.* תְּהָת Thr 1, 9 (Ven. 1517 תְּהַת) bereuen.

תְּהָא III *a.* riechen.

תָּהָה I *h.* erstarrt sein.

תָּהָה II *h.* bereuen.

תְּהוֹם *h. m. f.* Tiefe, Abgrund.

תְּהוֹמָא (Gn 1, 2) *a. m.* dass.

תְּהוּת *h. f.* Reue.

תְּהוּתָא *a. f.* dass.

תְּהִלִּים *h. m. pl.* Bezeichnung des Psalmbuchs.

תַּהְפּוּכְתָא *a. f.* Verkehrtheit.

תַּהְפְּכָנָא *a. m.* verkehrt.

תַּהְפָּכְנוּתָא *a. f.* 1. Verkehrtheit; 2. Umkehrung.

תו (= תוּב) *a.* ferner, weiter.

תו s. אָתָא.

תָו, תָּאו *h. m.* Zeichen, Mal.

תַּוָּא I (Ez 9, 4) *a. m.* dass.

תַּוָּא II (Ez 40, 7) *a. m.* Zimmer.

תְּוָא *a.* bereuen.

תּוֹאֲנָה *h. f.* Anlass (zu Schlimmem).

תֹּאַר *h. m.* 1. Gestalt; 2. Schönheit.

תּוּב *a.* 1. *pf.* תָּב Gn 18, 33 zurückkehren; 2. *pf.* 3 *f. sg.* תָּבַת Ex 4, 7 wieder werden; 3. *ipf.* 1 *sg.* אֶתוּב Gn 30, 31 wieder thun. *Pa.* erwidern. *Aph.* 1. *pf.* אֲתֵיב Nu 25, 11, הֲתִיב, אוֹתֵיב umkehren machen, wenden; 2. *ipf.* יְתִיב Nu 5, 7 vergelten; 3. *pf.* 3 *pl.* אֲתִיבוּ Nu 13, 26 erwidern; 4. Einwendung erheben. *Ittaph.* 1. *pf.* אִתָּתַב Gn 42, 28, אִתּוֹתַב zurückgegeben werden, zurückgebracht werden; 2. wiederhergestellt werden; 3. vergolten werden; 4. *pt.* מִתָּתַב Jes 53, 7 Antwort erhalten; 5. widerlegt werden.

תּוּב (Est II 1, 7) *a.* ferner, wieder.

תּוּבָא *a. m., c. s.* תּוּבֵיהּ Jes 19, 14 Auswurf.

תּוּבָא Ortsname.

תּוּבְיָה Flussname.

תּוּבַן *a.* ferner, wieder.

תּוּבָרוֹת *h. f. pl.* Zugschnur (?).

תּוּדָה männl. Personenname (s. תַּדַּי).

תּוּדְתָא (Nu 7, 12) *a. f.* Dankopfer.

תָּוָה *h. Pi.* Zeichen machen.

תְּוַהּ (Gn 27, 33) *a.* 1. erschrecken, sich entsetzen; 2. unruhig sein.

תְּוַהּ *h. m.* Angst, Entsetzen.

תְּוָהָא (Gn 27, 33) I *a. m.* dass.

תְּוָהָא II *a. m.* Reue.

תַּוְהָא Flussname.

תֹּוהוּ *h. m.* Erstarrung, Öde.

תְּוָהוּת *h. f.* Reue.

תְּוָהוּתָא *a. f., c.* תְּוָהוּת Dt 28, 67 (MS תְּוָהַת) Entsetzen.

תּוֹחֶלֶת *h. f.* Hoffnung.

תַּוַי Flussname.

תַּוָךְ Ortsname.

תָּוֶךְ *h. m.* Mitte.

תּוֹךְ *h. m.* 1. Innenseite, Inneres; 2. תּוֹךְ, בְּתוֹךְ während. תּוֹךְ כְּדֵי innerhalb der Dauer von; 3. מִתּוֹךְ infolge. מִתּוֹךְ שֶׁ da ja. מִתּוֹךְ כָּךְ deshalb.

תָּוַךְ *h. Pi.* die Mitte bilden.

תּוֹךְ schallnachahmendes Wort für das Geräusch von kochendem Gemüse.

תּוּךְ *a.* verletzen. *Itpe.* beschädigt werden.

תּוּכָא *a. m.* Schaden.

תּוֹכֵחָה *h. f.* Zurechtweisung.

תּוֹכֵיחָתָא *a. f., ind.* תּוֹכֵיחָא Mi 6, 2 dass.

תּוֹלָדָה *h. f.* 1. Erzeugnis; 2. Unterart.

תּוֹלְדוּתָא *a. f., c. s.* תּוֹלְדוּתֵיהּ Est II 3, 3 (MS תּוֹלָדְתֵיהּ) Geburt.

תּוֹלַדְתָּא *a. f., pl. c.* תּוֹלְדָת Gn 5, 1 Entstehung; 2. Geschlecht.

תּוֹלַעְנָא, תּוֹלְנָא *a. m.* kermesfarben, purpurn.

תּוֹלַעַת *h. f.* Wurm.

תּוֹלַעְתָּא (Dt 28, 39) *a. f.* dass.

תּוּם *h. m.* Knoblauch (*Allium sativum*).

תּוּמָא *a. m., pl.* תּוּמֵי Nu 11, 5 dass.

תּוּמָן *h. m.* Achtelmass.

תּוּמַנְתָּא *a. f.* dass.

תּוּמַרְתָּא s. תְּמַרְתָּא.

תּוּן *a.* ihr (= אַתּוּן).

תַּוְנָא *a. m., pl. d.* תַּוְנַיָּא Dt 32, 25 Gemach, Kammer.

תּוֹסְפָאָה *a. m.* 1. Hinzufüger; 2. Tosephtakundiger (?).

תּוֹסֶפֶת, תּוֹסֶפָה *h. f.* 1. Hinzufügung; 2. Hinzugefügtes; 3. Zusatztradition zur Mischna.

תּוֹסַפְתָּא *a. f.* dass.

תּוֹעֵבָה *h. f.* Abscheu, Greuel.

תּוֹעֵיבְתָא *a. f., ind.* תּוֹעֵיבָא Lv 18, 22 dass.

תּוֹף *h. m., pl.* תֻּפִּים Pauke.

תּוֹפֶת Ortsname.

תּוֹצָאוֹת *h. f. pl.* Unterarten.
תּוֹקֶף *h. m.* 1. Macht; 2. Stärke.
תּוּר *h.* durchspähen.
תּוּר *a. Pa.* wecken.
תּוֹר I *h. m.* Stier, Ochs. ראשׁ תּוֹר Ausläufer eines Grundstücks.
תּוֹר II *h. m.* Turteltaube.
תּוֹרָא *a. m.* 1. *ind.* תּוֹר Lv 4, 3 Stier, Ochs; 2. 2 K 12, 10 l. mit MS חוּרָא.
תּוֹרָא *a. m.* 1. Ex 28, 32 Schnur; 2. Rand.
תַּוָּרָא *a. m.* Ochsentreiber.
תּוֹרְבָּלָא (Dt 14, 5) *a. m.* Wildochs.
תּוֹרָה *h. f.* 1. Gesetz; 2. Gesetzrolle; 3. heilige Schrift.
תּוּרִיתָא *a. f.* Gestalt, Form.
תּוֹרֶן *h. m.* Mastbaum.
תּוֹרְנִיתָא *a. f.* Cypresse.
תּוֹרֶף I *h. m.* Scham.
תּוֹרֶף II *h. m.* das Wesentliche eines Dokuments (die Ausfüllung des Formulars).
תּוֹרְתָא *a. f.* 1. Lv 22, 28 Kuh; 2. Personenname; 3. בֵּי תוֹרְתָא Ortsname.
תּוֹרְתָיָא *a. m.* aus Be Torta.
תּוֹשָׁב *h. m.* 1. festsitzend; 2. גֵּר תּוֹשָׁב Beisass, auf israelitischem Gebiet wohnhafter Nichtisraelit.
תּוֹת *a.* 1. *c. s.* תּוֹתֵיהּ Est II 1, 2 (MS תּוּתֵיהּ) unter; 2. anstatt.
תּוּת *h. m.* 1. Maulbeere; 2. Maulbeerbaum.
תּוּתָא *a. m.* dass.
תּוֹתָב *h. m.* angesetzt. שֵׁן תּוֹתֶבֶת falscher Zahn.
תּוֹתָבָא *a. m.* 1. festsitzend; 2. *c. s.* תּוֹתָבֵיהּ Ex 22, 26 (MS תּוֹתְבֵּיהּ), *pl. c. s.* תּוֹתָבָנָא Jos 9, 13 Praet., Gewand; 3. *d.* תּוֹתָבָא Ex 12, 45 Beisasse.
תּוֹתָבוּתָא *a. f., c.* תּוֹתָבוּת Gn 37, 1 Fremdlingsaufenthalt.
תּוֹתַבְתָּא I *a. f., c. s.* תּוֹתַבְתְּכוֹן Ez 16, 3 (MS תּוֹתָבוּתְכוֹן) dass.
תּוֹתַבְתָּא II *a. f.* 1. Busse; 2. Widerlegung.
תּוֹתֵי *a.* 1. unter; 2. anstatt.
תּוֹתְרָא *a. m.* 1. Fessel; 2. besudelte Schafwolle.
תּוֹתָרָן *h. m.* mit Schnupfen behaftet (?).
תְּזָזִית *h. f.* Verwirrung.
תוקימא (KohR 7, 26, Ausg. Pes.) l. תַּזְקִיפָא *a. m.* Hinterhalt.
תָּחַב *h.* stecken, hineinstecken.
תַּחְבּוּלוֹת *h. f. pl.* ausgesonnener Scherz (Scheinkampf).
תְּחוּם *h. m.* 1. Grenze; 2. Gebiet.
תְּחוּמָא (Nu 34, 4) *a. m.* dass.
תְּחוֹת *a.* 1. *c. s.* תְּחוֹתוֹהִי Lv 15, 10 unter. מִתְּחוֹת Gn 1, 9 von unter; 2. *c. s.* תְּחוֹתָהּ Gn 2, 21 anstatt.
תַּחְוָתָא *a. f.* eine Vogelart.
תְּחוֹתֵי *a.* 1. unter; 2. anstatt. S. תְּחוֹת.
תָּחַח *h., pt.* תּוֹחֵחַ locker.
תְּחִיָּה *h. f.* Auferstehung.
תְּחִיָּתָא, תְּחִיּוּתָא *a. f.* dass.
תָּחַל *h.* (v. תְּחִלָּה) *Hi.* anfangen.
תְּחַל *a. Aph.* dass.
תַּחְלָא *a. m.* unreife Dattel.
תַּחֲלוּאִים *h. m. pl.* Krankheit.
תַּחְלוֹסָא s. תַּחְלֵי.
תַּחְלֵי *a. m. pl.* Gartenkresse (*Lepidium sativum*).
תַּחְלִיפָא männl. Personenname.
תָּחַם *h. Pi.* begrenzen, die Grenzen bezeichnen.
תְּחַם *a. Pa.* 1. *ipf.* 2 *m. sg.* תְּתַחֵים Ex 19, 12 dass.; 2. *pt. pass. pl. f.* מְתַחְמָן Ex 28, 14 an den Enden anbringen.
תַּחְמַדְתָּא (Est II 1, 1, MS חֲמִידְתָא) *a. f.* Wohlgefallen.
תַּחְמוּדָא *a. m., pl. c.* תַּחְמוּדֵי Mi 7, 3 Gelüst.
תַּחְמוּדְתָא *a. f.* dass.
תַּחְנָה männl. Personenname.
תַּחֲנוּנִין (Est II 5, 1, MS תַּחֲנוּנִים) *a. m. pl.* Flehen.

תְּחַף s. תְּחַב.
תַּחְפַּנְחֵס (Jes 30, 4) Ortsname.
תַּחֲרוּת *h. f.* Streit.
תַּחֲרוּתָא (Hb 1, 3) *a. f.* dass.
תַּחַשׁ *h. m.* eine Tierart (von den Rabbinen nicht gekannt).
תַּחְשׁוֹן *h. m.* Quäler (?).
תַּחַת *h.* unter.
תַּחְתָּא *a.* לְתַחְתָּא Dt 28, 13 unten, herunter.
תַּחְתָּאָה (Jos 15, 19) *a. m.* unterer.
תַּחְתּוֹן *h. m.* dass. זְקַן הַתּ' Schamhaar.
תַּחְתּוֹנִיּוֹת *h. f. pl.* Unterleibsleiden.
תַּחְתִּית *h. f.* Untersatz.
תּוּמִינִי männl. Personenname.
תֵּי (= תְּהֵי) s. הֲוָה.
תְּיָא. וְתְיָא (= וְאָתְיָא) s. אֲתָא.
תַּיאֲבוֹן *h. m.* Begierde.
תַּיאָה, תַּיָּה *h. f.* Wurzel von Hahnenfuss (*Ranunculus*).
תֵּיבָה *h. f.* 1. Kasten, Lade; 2. Arche; 3. Wort.
תֵּיבוּתָא *a. f.* 1. Ex 2, 3 (MS תֵּיבְתָא) Kasten; 2. Gn 6, 14 (MS תֵּיבְתָא) Arche.
תֵּיבְתָא *a. f.*, s. תֵּיבוּתָא.
תֵּיהָא *a. m.* בַּת תֵּיהָא Saugrohr (?).
תָּיו Name des 22. Buchstaben im hebr. Alphabet.
תְּיוּבָא *a. m.* Auswurf.
תְּיוּבְתָּא *a. f.* 1. Ct 5, 5 Umkehr, Busse; 2. Jer 12, 5 Ven. 1517 Antwort; 3. Widerlegung; 4. *pl. c. s.* תְּיוּבָתְהוֹן Jer 5, 6 (Ven. 1517 תְּיוּבְתְּהוֹן) Entartung.
תֵּיוּבְתָּא *a. f., c. s.* תֵּיוּבְתִּיךְ Gn 3, 16 Begehren.
תְּיוֹם *h. m.* Zwilling.
תְּיוֹמָא *a. m., pl.* תְּיוֹמִין Gn 25, 14 dass.
תְּיוֹמֶת *h. f.* Zwilling.
תְּיוֹמְתָא *a. f.* dass.
תֵּיַטְרוֹן *x. m.* (θέατρον) Theater.
תֵּיל s. תְּלָא.
תִּינוֹק *h. m.* Knabe, Kind.

תִּינוֹקֶת *h. f.* Mädchen.
תֵּינַח 1. תֵּנַח, s. נוּחַ.
תֵּינְתָא (Ri 9, 10 Praet.) *a. f., pl.* תֵּינִין Dt 8, 8 1. Feige; 2. Feigenbaum.
תֵּיקוּ (תֵּקוּ = תֵּקוּם, *ipf.* 3 *f. sg.* v. קוּם) *a.* 1. es bleibt; 2. es bleibt unbeantwortet.
תִּיקָא I (Dt 22, 8) *a. m.* Geländer.
תִּיקָא II s. תֵּיקָא.
תֵּיר *h. m.* wach.
תַּיָּר *h. m.* Späher, Kundschafter.
תַּיְרָא *a. m.* dass.
תְּיָרָא *a. m.* Paar (Joch Ochsen).
תֵּירוּכִין (Thr 1, 1, nicht MS) *a. m. pl.* Verstossung.
תֵּירוּמָא *a. m., pl. c.* תֵּירוּמֵי Ez 27, 6 Balken.
תֵּירוּסָא *x. m.* Widerspenstigkeit.
תֵּירוּצָא *a. m.* Gradheit, Gerechtigkeit.
תִּירוֹשׁ *h. m.* Most.
תַּיִשׁ *h. m.* Ziegenbock.
תֵּישָׁא *a. m., pl. d.* תֵּישַׁיָּא Gn 30, 34 dass.
תֵּישָׁה *h. f.* Ziege.
תֵּיתוּרָא *a. m.* Brücke.
תַּכָּא *a. m.* Tisch.
תַּכְבּוֹסֶת *h. f.* Waschung.
תַּכְבְּרָא (1 S 25, 18) *a. m.* Braten mit Füllung.
תְּכָה *h. f., pl.* תְּכִין Stich.
תִּכְלְתָא (Ex 28, 28) *a. f., ind.* תִּכְלָא Ex 25, 4 1. purpurblaue Farbe; 2. purpurblauer Stoff.
תְּכֵיף *a.* בַּת' Nu 6, 9 1. plötzlich; 2. unversehens.
תְּכִיפָה *h. f.* 1. unmittelbare Aufeinanderfolge; 2. Verbindung.
תַּכָּכָא *a. m.* Zernager (Motte).
תְּכַל *a.* vertrauen.
תְּכִיל, תְּכוֹל *a., pf.* 1 *sg.* תְּכוֹלִית Gn 43, 14 (MS תְּכֵילִית), *pt. f.* תַּכְלָא Ex 23, 26 kinderlos werden, kinderlos sein. *Pa. pt. f.* מְתַכְּלָא 2 K 2, 19 kinderlos machen, töten. *Aph. ipf.* 2 *sg. m.*

תִּתְכִּיל Dt 32, 25 dass.; 2. *pf.* 3 *pl.* אַתְכִּילוּ Gn 31, 38 Fehlgeburt haben.
תַּכְלָא (תִּכְלָא) *a. m.* Kinderlosigkeit.
תִּכְלָא I *à. m.* 1. Motte; 2. Verderbnis; 3. Schmerz.
תִּכְלָא II s. תבלטירין.
תִּכְלָא III *a. m.* Vertrauen, Sicherheit.
תַּכְלוּתָא *a. f., ind.* תַּכְלוּ Jes 47, 8 Kinderlosigkeit.
תַּכְלִית *h. f.* 1. Ende; 2. Endzweck.
תִּכְלָנָא *a. m.* Hoffnung.
תְּכֵלֶת *h. f.* 1. purpurblaue Farbe; 2. purpurblauer Stoff.
תוּכְמִידָא (PesR 23)?
תְּכַן *a. Pa.* bereiten. *Aph. pf.* 3 *pl. c. s.* אַתְכֵּינוּנוּן Jes 48, 5 (MS אַתֵּיכוּנּוּן) dass.
תְּכַם *a.* stampfen.
תַּכְסִים s. טַכְסִים.
תַּכְסִיתָא *a. f.* Hülle.
תכספית (?) *x. f.* Schaar.
תָּכַף *h.* 1. einander anschliessen; 2. nacheinander treffen. *Hi.* anschliessen.
תְּכַף *a.* dass.
תֶּכֶף *h. m.* תּ' לְ unmittelbar nach.
תַּכְרִיךְ *h. m.* 1. Bündel; 2. *pl.* Sterbekleid.
תַּכְרִיכָא *a. m.* 1. *pl.* תַּכְרִיכִין Ez 27, 16 Gewand; 2. *pl.* Sterbekleid.
תַּכְשִׁיט *h. m.* 1. Putz, Schmuck; 2. schönes Gewand.
תַּכְשִׁיטָא *a. m., pl.* תַּכְשִׁיטִין Ru 3, 3 dass.
תִּכְתָּא *a. f., pl. d.* תִּכְיָא Ex 28, 14 Kette.
תֵּל *h. m., pl.* תִּלִּים 1. Haufen; 2. Steinhaufen.
תִּלָּא *a. m.* 1. *ind.* תֵּיל Dt 13, 17 dass.; 2. תֵּל אַרְזָא Ortsname.
תְּאֲלָא *a. m.* eine Palmenart.
תְּלָא *a.* 1. *pt. pass. pl.* תְּלַן Dt 28, 66 hängen, aufhängen; 2. sich stützen; 3. erheben; 4. zwingen. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִתְּלִיוּן Est II 2, 23 gehenkt werden; 2. hingehalten werden; 3. sich erheben.

תְּלָא. תּ' אִילָן *h. m.* Frettchen.
תַּלְבּוּשׁ (תַּלְבִּישׁ) Ortsname.
תַּלְגָּא *a. m.* 1. Schnee; 2. Erkältung.
תָּלָה *h.* 1. hängen, aufhängen; 2. anhängen, abhängig machen; 3. in der Schwebe halten. אָשָׁם תָּלוּי Schuldopfer wegen zweifelhafter Vergehung; 4. erheben. *Ni.* 1. gehenkt werden; 2. abhängig gemacht werden.
תְּלָה s. תְּלַח.
תִּלְהָא s. תִּלְחָא.
תְּלוֹי *h. m.* Henkel.
תִּלּוּי *h. m.* Erhebung.
תָּלוּי *h. m.* Darübergeschriebenes.
תִּלּוּל *h. m.* Warze.
תְּלוּלִית *h. f.* Haufen.
תְּלוּת *h. f.* Darübergeschriebenes.
תְּלוּתָא *a. f.* Drängen.
תְּלַח *a.* sich spalten. *Itpe.* dass.
תִּלְחָא *a. m.* Stück.
תְּלִי *h. m.* Henkel.
תַּלְיָא *a. m.* Pflock.
תְּלִיָּה *h. f.* 1. Aufhängen; 2. Zweifel.
תִּלִּים *h. m. pl.* Psalmbuch.
תְּלֵיסַר *a. m., f.* תְּלֵיסְרֵי dreizehn.
תְּלִישָׁה *h. f.* Abreissen.
תְּלִיתָאָה (Gn 2, 14) *a. m., f. d.* תְּלִיתֵיתָא Nu 2, 24 dritter.
תְּלַל *a., pt. pass.* תְּלִיל erhaben.
תָּלַם *h. Hi.* Furchen ziehen.
תֶּלֶם *h. m.* Furche.
תַּלְמָא *a. m.* dass.
תַּלְמָא *x. m.* (τολμηρός) verwegen (?).
תַּלְמוּד *h. m.* 1. Belehrung. תַּלְמוּד לוֹמַר Belehrung (der Schrift) ist zu sagen; 2. Gesetzeslehre; 3. Gesetzesstudium; 4. Gesetzeskunde; 5. Erörterung der Mischna; 6. (später) Bezeichnung von Schriftwerken, welche diese Erörterung mitteilen.
תַּלְמוּדָא (Ct 1, 2) *a. m.* dass.
תַּלְמַי männl. Personenname.
תַּלְמִיד *h. m.* Schüler. תּ' חָכָם Gelehrter.

תַּלְמִידָא a. m., pl. c. תַּלְמִידֵי 2 K 2, 15 Schüler.
תַּלְמִיּוֹן männl. Personenname.
תַּלְמִיּוּתָא a. m. Furchenziehen (?).
תַּלְמִית (?) h. f. Furche.
תַּלְמוּסָא x. m. (τόλμησις) Kühnheit.
תוּלָפִּין x. m. pl. (θάλασσαι) Meerpurpur (?).
תַּלָפִּים x. m. (θαλάσσιος) Seemann.
תְּלַשַּׂר (Jes 37, 12) Ortsname.
תָּלַע h. Hi. 1. wurmfrässig werden; 2. Würmer ablesen.
תְּלַע I a. Aph. dass.
תְּלַע II s. תְּלַח.
תְּלְעֲבָא (Jes 28, 11, MS תוּלְעֲבָא) a. m. Spott.
תָּלַשׁ h. ausreissen, abreissen. Ni. losgerissen werden.
תְּלַשׁ a., pt. pass. תְּלִישׁ Ex 22, 31 dass. Pa. dass. Itpe. ipf. יִתְּלַשׁ Sac 14, 4 losgerissen werden.
תְּלַת (Gn 11, 15) a. m., f. תְּלָתָא drei. תְּלָתֵי die drei. תְּלָתִין Ex 26, 8 dreissig. תְּלָתָא dritter Wochentag (Dienstag).
תְּלַת a. Pa. 1. ipf. 2 sg. m. תְּתַלֵּית Dt 19, 3 in drei Teile teilen; 2. inf. c. תַּלָתוּת Gn 38, 24 zum dritten Male wiederholen.
תְּלְתָא, תַּלְתָּא a. m. 1. d. תַּלְתָּא 2 K 11, 5 Drittel; 2. dreijährig.
תַּלְתּוּל h. m. Warze.
תַּלְתּוּתָא a. f. 1. c. תַּלְתוּת Nu 15, 6 Drittel; 2. Dreijährigkeit.
תַּלְתּוּתָא a. f., c. תַּלְתוּת 1 S 20, 19 Verdreifachung. S. תְּלַת.
תלתכים (jMeg 74ᵃ, Ausg. Ven. תלתסים) 1. תַּלָפִּים.
תַּלְתַּלִּים h. m. pl. Hügel.
תִּלְתָּן h. m. Fönugrec (*Trigonella Foenum graecum*).
תַּלְתְּסַר Ortsname.
תָּם h. m. 1. unschädlich (nicht als stössig bekanntes Tier); 2. unversehrt.
תַּם a. dort.
תֻּמָּא a. m. 1. pl. c. s. תֻּמֵּידוֹן 2 S 15, 11 (Ven. 1517 תוּמֵידוֹן) Unschuld; 2. pl. d. תֻּמַּיָּא Ex 28, 30 Bestandteil des hohepriesterl. Loses.
תִּמָּא a. m. eine Vogelart.
תֶּמֶד x. m. (*temetum*) Tresterwein.
תִּמֵּד x. Pi. 1. Tresterwein aufgiessen; 2. mischen. Ni. gemischt werden.
תָּמַהּ h. sich wundern, staunen. Hi. Staunen erregen.
תְּמַהּ I a., pf. 3 pl. תְּמַהוּ Hb 3, 10, ipf. 3 pl. יִתְמְהוּן Ez 32, 10 Ven. 1517 dass. Aph. 1. pt. מַתְמַהּ Jer 12, 5 Ven. 1517 dass.; 2. als Frage hinstellen.
תְּמַהּ II a. Pa. verdünnen.
תִּמְהָא I a. m., ind. תְּמַהּ Est II 10, 1 Steuer (?).
תִּמְהָא II a. m. 1. ind. תֵּימַהּ Jer 5, 30 Staunen, Verwunderung; 2. Wunder.
תִּמָּהוֹן h. m. Staunen.
תִּמְהָתָא a. f. 1. Staunenerregendes; 2. s. תַּמְחָתָא.
תַּמּוּ s. תַּמִּיר.
תַּמּוּז (Ct 1, 7) Name des vierten Monats.
תַּמּוּזָא a. m. 1. Ez 8, 14 Ven. 1517 Name eines Abgotts; 2. männl. Personenname.
תְּמָוָן (Jes 13, 21) a. f. pl. eine Tierart.
תְּמוּסָה, תְּמוּקָה absichtl. Veränderungen v. תְּמוּרָה.
תִּמּוּר h. m. Emporsteigen.
תִּמּוּרָא a. m. Wimper.
תְּמוּרָה h. f. 1. Vertauschung; 2. Name eines talmud. Traktats.
תִּמּוּרְתָּא a. f. Wimper.
תְּמוּת h. f. 1. Unschädlichkeit; 2. Unversehrtheit.
תְּמוּתָה h. f. sterbend.
תַּמְחוּי h. m. 1. Schüssel; 2. Sammelstelle für Naturalgaben an Arme; 3. pl. תַּמְחוּיוֹת Vertiefung am Joch für den Nacken der Ochsen.
תַּמְחָתָא a. f. Abfall (von Bast).

תימיטינוס l. דְּמִיטִינוֹס.
תָּמִיד *h. m.* 1. das tägliche Opfer im Tempel; 2. Name eines Mischnatraktats.
תְּמִידָא (Koh 10, 17) *a. m.* dass.
תָּמֵיהַּ *h. m.* staunend.
תְּמִיהָא *a. m., f.* תְּמִיהָא Est II 1, 3 (MS תְּמִיהָא) dass.
תָּמִים *h. m.* makellos.
תְּמִימָא *a. m.* redlich.
תְּמִימוּת *h. f.* Redlichkeit.
תְּמִימוּתָא (Est II 8, 13) *a. f.* dass.
תְּמִינָאָה (Lv 9, 1) *a. m., f. d.* תְּמִינָיְתָא Lv 25, 22 achter.
תָּמִיר *h. m.* mit ausgefallenen Wimpern.
תְּמַךְ *a. Pa.* festhalten.
תַּמְכָּה *h. f.* Möhre (*Daucus Carota*)?
תַּמְכְּתָא *a. f., ind.* תַּמְכָּה (Ct 2, 9, MS תַּמְכָּה) dass.
תְּמָלֵי (2 S 3, 17) *a.* gestern.
תמליון s. תַּלְמִיוֹן.
תֵּימְלִיוֹס *x. m.* (θεμέλιος) Grundstein.
תימליוסים l. תֵּימְלְיוֹסִים *x. m.* (θεμελίωσις) Fundament.
תִּמֵּם *h. Pi.* 1. vollkommen machen; 2. redlich verfahren.
תַּמָּן (Gn 2, 8) *a.* dort.
תַּמְנֵי (Gn 5, 4), תְּמָנֵי *a. m., f.* תְּמָנְיָא Nu 29, 19 acht. *d.* תּוּמַנְתֵּי die acht. תְּמָנַת עֲסַר Gn 14, 14 achtzehn. *pl.* תְּמָנַן Gn 35, 28 achtzig.
תַּמְנֵיסַר *a. m.* achtzehn.
תַּמְנֵיסְרָאָה *a. m.* achtzehnter.
תִּמְנִתָּא s. תּוּמַנְתָּא.
תִּמְנַת Ortsname.
תַּמְצִית *h. f.* Zurückgebliebenes, Rest.
תִּמֵּר *h. Pi.* emporsteigen.
תָּמָר *h. m.* 1. Dattel; 2. Dattelpalme.
תַּמְרָא *a. m., ind.* תְּמַר Ct 2, 12 (MS תְּמַר) dass.
תִּמֹרָה *h. f.* 1. dass.; 2. Zweig.
תִּימְרָה (תִּמְרָה) *h. f.* Rauchsäule.
תַּמְרוּקָא *a. m.* Salben.
תַּמְרוּרִים *h. m. pl.* Bitterkeit.
תַּמְרְתָּא *a. f.* 1. Dattelpalme; 2. Dattel.

תְּנָא I *a.* 1. *pf.* תְּנָא 2 S 20, 10 (MS תְּנָא) wiederholen, zum zweiten Mal thun; 2. als Rechtstradition mitteilen, lehren. תָּנֵי er lehrt; תָּנוּ רַבָּנַן unsere Lehrer lehrten; תַּנְיָא es ist gelehrt worden (Ausdrücke zur Einführung von Traditionen ausserhalb der Mischna). תְּנַן, תָּנֵינַן wir haben gelehrt (zur Einführung eines Mischnasatzes). *Pa.* erzählen, verkündigen. *Aph.* lehren. *Itpe. pf.* אִתְּנֵי Gn 41, 32 (MS *Itpa.* אִתַּנֵּי) wiederholt werden. *Itpa.* erzählt werden.
תְּנָא II *a. Pa.* verändern.
תְּנָא III *a. Aph.* verabreden.
תַּנָּא *h. m.* Traditionskundiger.
תַּנָּאָה *a. m.* dass.
תְּנָאָה *a. m.* 1. Bedingung; 2. Verabredung.
תְּנִבָּא *a. m.* Abspannung, Schwäche.
תָּנָה *h. Hi.* verabreden.
תְּנוֹיָא *a. m.* Traditionskundiger.
תְּנוּיָא *a. m.* 1. Traditionskunde; 2. Gespräch; 3. Spottrede.
תַּנּוּר *h. m.* Backofen.
תַּנּוּרָא *a. m., ind.* תַּנּוּר Gn 15, 17 dass.
תנח. אִתְּנַח s. אֲנַח.
תַּנְחוּם *h. m.* 1. *pl.* תַּנְחוּמִין Tröstung; 2. männl. Personenname.
תַּנְחוּמָא *a. m.* 1. *pl.* תַּנְחוּמִין Gn 50, 21 Tröstung; 2. männl. Personenname.
תַּנְחוּמְתָא *a. f., pl. c. s.* תַּנְחוּמָתָהָא Jes 66, 11 (MS תַּנְחוּמָתָהָא) Tröstung.
תַּנְחָתָא (Ez 2, 10) *a. f.* Seufzen.
תַּנְיָא s. תְּנָא I.
תַּנְיָא s. תַּנָּאָה.
תַּנִּין *h. m.* grosse Schlange.
תַּנִּינָא *a. m.* 1. Ex 7, 9 dass.; 2. *pl. d.* תַּנִּינַיָּא Gn 1, 21 Seeungeheuer.
תִּנְיָנָא (Gn 2, 13) *a. m., f. d.* תִּנְיֵיתָא Ex 1, 15 zweiter.
תִּנְיָנוּת (Nu 10, 6) *a.* zum zweiten Mal.
תִּנְיָנוּתָא *a. f.* Wiederholung, zweites Mal.

תִּנְיָנִיתָא (Jes 42, 2, MS תִּנְיֵיתָא) *a. f.* ein zweites Mal.

תְּנַן *a. Pa. pf.* תַּנֵּן Ex 19, 18, *pt. m. pl. d.* מְתַנְּנַיָּא Jes 7, 4 rauchen.

תְּנָנָא, תִּנְנָא (Ex 19, 18) *a. m., ind.* תְּנַן! Gn 15, 17, Ri 20, 38 Praet., *c. s.* תְּנָנֵיהּ Ex 19, 18 Rauch.

תנופולין (EchR 1, 5) l. מְטְרוֹפּוֹלִין.

תִּיסַבְרָא, תֵּיסַוְרָא *x. m.* (θησαυρός), *pl. h.* תֵּיסַבְרִין, תֵּיסַבְרִיוֹת, *a.* תֵּיסַבְרִין, תֵּיסַבְרָן Schatz.

תְּסִיל *h. m.* eine Taubenart.

תְּסִילָא *a. m.* dass.

תְּסִיסָה *h. f.* Gähren.

תְּסַס *h.* 1. gähren; 2. sprudeln.

תְּסַס *a.* dass.

תִּסְפּוֹרֶת *h. f.* Scheeren.

תִּסְפָּרְתָּא *a. f.* dass.

תַּסְקוּפָא *a. m.* 1. *pl. c.* תַּסְקוּפֵי Dt 22, 14 Ränke; 2. Schickung.

תַּסְקְפָתָא *a. f., ind.* תַּסְקֻפָא Ri 14, 4 Schickung, Geschick.

תְּעָא *a.* irren. *Aph.* irre führen.

תְּעַב I *h.* abscheulich sein. *Pi.* 1. verabscheuen; 2. für abscheulich erklären. *Pu.* verabscheut werden.

תְּעַב II s. תָּאַב.

תְּעַב *a. Aph. pf.* 2 *sg.* אַתְעֵיבְתְּ Ez 16, 52 abscheulich handeln.

תַּעֲבוּרָא *a. m., ind.* תַּעֲבוּר Jes 9, 18 Grimm.

תָּעָה *h.* irren.

תַּעֲלָא *a. m., pl.* תַּעֲלִין Thr 5, 18 Fuchs.

תַּעֲנוּג *h. m.* Vergnügen.

תַּעֲנִית *h. f.* 1. Fasten; 2. Name eines talmud. Traktats.

תַּעֲנִיתָא (Jes 58, 6 Soc 59) *a. f., ind.* תַּעֲנֵי Jo 1, 14 (MS תַּעֲנֵי), *pl.* תַּעֲנָן Jes 58, 4 Soc 59 Fasten.

תַּעַר *h. m.* Rasiermesser.

תַּעֲרוֹבֶת *h. f.* 1. Vermischung; 2. Verwechselung.

תְּפָא *a., imp.* תְּפִי 2 K 4, 38 auf den Herd setzen.

תֻּפָּא (Ex 15, 20) *a. m.* Tamburin.

תֻּפָּדִי männl. Personenname.

תַּפּוּחַ *h. m.* 1. Apfel; 2. runder Haufen.

תַּפּוּחָא *a. m., pl. c.* תַּפּוּחֵי Ct 2, 5 Apfel.

תְּפוּס *h. m.* Sattelbügel.

תְּפוּסָה s. תְּפִיסָה.

תָּפַח *h.* schwellen, aufgehen. *Ni.* anschwellen.

תְּפַח *a.* dass. *Itpe.* genesen.

תְּפִי *h. m.* Kanne.

תְּפָיָא, תִּיפָיָא *a. m.* Kochherd.

תֻּפִינִים *h. m. pl.* (*bibl.*) eine Art Kuchen.

תֻּפִינִין *a. m. pl., c.* תֻּפִינֵי Lv 6, 14 dass.

תְּפִיסָה *h. f.* 1. Ergreifen, Angreifen; 2. Besitztum.

תְּפִירְתָּא *a. f.* Naht.

תְּפִישָׁה s. תְּפִיסָה.

תָּפַל I *h.* albern reden.

תָּפַל II s. טָפַל.

תְּפַל *a. Itpa. pf.* 3 *pl.* אִתַּפַּלוּ Dt 1, 1 albern reden.

תָּפֵל I *h. m.* ungesalzen.

תָּפֵל II s. טָפֵל.

תִּפְלָא s. טִבְלָא.

תִּפְלָה *h. f.* 1. Albernheit; 2. Albernes.

תְּפִלָּה *h. f.* 1. Gebet; 2. *pl.* תְּפִלִּין beim Gebet anzulegende Kapsel mit Gesetzesabschnitten.

תַּפְלֻגְתָּא *a. f.* Streit, Meinungsverschiedenheit.

תִּפְלוּת *h. f.* Albernheit.

תְּפִלְּתָא *a. f., pl.* תְּפִלִּין Ex 13, 16, Ct 8, 3 Gebetskapsel.

תַּפְנוּק *h. m.* Vergnügung.

תַּפְנוּקָא *a. m.* 1. dass.; 2. *pl. c.* תַּפְנוּקֵי Gn 49, 20 Leckerbissen.

תַּפְנִים Ortsname.

תָּפַס *h.* 1. ergreifen; 2. in Besitz nehmen; 3. tadeln; 4. an etw. haften. *Ni.* ergriffen werden. *Hi.* haften lassen.

תְּפַס *a.*, *inf.* מִתְפּוֹס Est II 3, 8 (MS מִתְפּוֹס) ergreifen. *Itpe.* *pt.* מִתְּפַס (Koh 11, 4, MS מִתְּפַס) ergriffen werden.

תְּפַף *a.* ausspeien.

תַּפְקִיד *h.* *m.* 1. Heimsuchung, Begattung; 2. Befehl.

תַּפְקִידָא *a.* *m.* Deposit, in Verwahrung Gegebenes.

תַּפְקֶדְתָּא (Dt 6, 1) *a.* *f.* Befehl.

תַּפְקֵן männl. Personenname.

תָּפַר *h.* zusammennähen.

תְּפַר *a.* dass.

תֶּפֶר *h.* *m.* Naht.

תָּפַשׂ s. תָּפַס.

תַּפְשִׁירָא *a.* *m.* Abspalten.

תַּפְשִׁיטָא *a.* *m.* Bestimmtheit.

תַּפִּית *x.* *m.* (τάπης) Teppich.

תוצינוש l. תִּיצִינוּשׁ Name eines Flusses (*Ticinus*).

תִּיק *x.* *m.* (θήκη) 1. Scheide; 3. Behältnis.

תִּיקָא *x.* *m.* dass.

תִּקֵּי? (Ct 8, 3) *x.* Oberschwelle.

תִּקְפְּתִיתָא *a.* *m.* rissiges Feld (?).

תִּקְוָה *h.* *f.* Mass.

תִּקוּלָא (Koh 9, 12, MS תַּקָּלָא) *a.* *m.* Falle, Fallstrick.

תִּקוּלְתָא *a.* *f.* Verderben.

תְּקוּמָה *h.* *f.* Bestand. אֶבֶן ת' Stein zur Verhütung des Abortierens.

תְּקוּמְתָא *a.* *f.*, *ind.* תְּקוּמָה Lv 26, 37 dass.

תִּקּוּן *h.* *m.* 1. Verordnung, Einrichtung; 2. Verbesserung; 3. Ordnung.

תִּקּוּנָא *a.* *m.* 1. *c.* *s.* תִּקּוּנֵיהּ Ex 28, 8 Befestigung; 2. *c.* תִּקּוּן Ex 33, 6 Rüstung; 3. *pl.* *c.* תִּקּוּנֵי Dt 22, 5 Putz, Schmuck.

תְּקוֹעַ Ortsname.

תְּקוּפָה *h.* *f.* Sonnenwende.

תְּקוּפְתָא *a.* *f.*, *c.* תְּקוּפַת Ct 1, 7 dass.

תָּקִין (Gn 1, 31) *a.* recht.

תְּקִיעָה *h.* *f.* langanhaltender Stoss ins Horn.

תְּקִיעוּתָא *a.* *f.* Hornblasen.

תְּקִיעֲתָא *a.* *f.* 1. Benediktion mit Erwähnung des Hornblasens; 2. Tag des Hornblasens (Neujahr).

תַּקִּיפָא *a.* *m.* 1. *ind.* תַּקִּיף Dt 1, 28 mächtig, stark; 2. *c.* תַּקִּיף Dt 28, 50 hart.

תָּקַל *h.* *Ni.* straucheln.

תְּקַל I *a.*, *ipf.* יִתְקַל Jes 31, 3 (MS *Itpe.* יִתְּקִיל) dass. *Pa.* dass. *Aph.* *pf.* 2 *pl.* אַתְקֵילְתּוּן Ma 2, 8 zu Fall bringen. *Itpe.* *ipf.* 2 *sg.* תִּתְּקִיל Dt 7, 25 straucheln. *Itpa.* *ipf.* 2 *sg.* תִּתַּקַּל Dt 12, 30 (MS *Itpe.* תִּתְּקִיל) zu Fall gebracht werden.

תְּקַל II *a.*, *ipf.* יִתְקוֹל Ex 22, 16 wägen, zuwägen. *Pa.* dass. *Itpe.* gewogen werden.

תַּקְלָא I, תַּקְלָא (Ex 10, 7, Lv 19, 14) *a.* *m.* 1. Anstoss, Fallstrick; 2. Verderben.

תִּקְלָא (Ex 38, 26) II *a.* *m.* Sekel (Gewicht u. Münze).

תַּקָּלָה *h.* *f.* Anstoss, Verleitung zur Sünde.

תַּקָּלְתָא *a.* *f.*, *pl.* *c.* תַּקְלַת Jes 57, 14 Soc 59 Verderben.

תַּקָּלוּתָא *a.* *f.*, *c.* *s.* תַּקָּלוּתְכוֹן Jes 50, 11 (Soc 59 תַּקָּלְתְכוֹן) dass.

תָּקַן *h.* *Pi.* 1. anordnen, verordnen; 2. ausbessern, zurechtstellen; 3. den Zehnten abscheiden. *Hi.* 1. verordnen; 2. rüsten; 3. ordnen.

תְּקַן *a.* *Pa.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יְתַקְּנוּן Ex 16, 5, *pt.* *pass.* מְתַקַּן Dt 23, 13 zubereiten, herstellen; 2. *ipf.* 3 *sg.* יְתַקֵּן Dt 22, 5 (MS יְתַקַּן) ordnen, schmücken; 3. *pt.* *pass.* מְתַקַּן Ri 16, 26 Praet., befestigen; 4. den Zehnten abscheiden. *Aph.* 1. *imp.* *sg.* אַתְקֵין Gn 43, 16 zubereiten, ordnen; 2. *inf.* אַתְקָנָא Nu 10, 33 bereiten, hinstellen; 3. anordnen. *Itpa.* 1. bereitet sein; 2. *pf.* 3 *sg.* *f.* אִתַּקְּנַת 1 K 2, 12, *ipf.* יִתַּקַּן Jes 16, 5 befestigt sein; 3. *ipf.* יִתַּקַּן Dt 22, 5 sich schmücken; 4. sich bessern.

תָּקָן *h. m.* richtige Ordnung.
תַּקְנָא *a. m.* 1. *ind.* תְּקֵין Ex 18, 17, *pl.* תְּקֵינִין Gn 24, 67, *d.* תְּקֵנַיָּא Jos 21, 43 Praet., recht; 2. *ind.* תְּקֵין Gn 41, 32 fest.
תַּקָּנָה *h. f.* 1. Verordnung, Bestimmung; 2. Vorteil; 3. Ausbesserung, Besserung.
תַּקַּנְתָּא *a. f.* dass.
תָּקַע *h.* 1. stossen; 2. auf dem Horn blasen; 3. hineinblasen; 4. hineinstecken. *Ni.* 1. hineingesteckt werden; 2. in eine Lage gebracht werden. *Hi.* auf dem Horn blasen lassen.
תְּקַע *a.* 1. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְקְעוּן Nu 10, 5 ins Horn stossen; 2. schlagen. *Itpe.* *ipf.* יִתְּקַע Am 3, 6 Soc 59 geblasen werden.
תָּקַף *h.* sich bemächtigen.
תְּקֵיף *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* תְּקִיפוּ Gn 7, 19, *ipf.* יִתְקַף Gn 44, 18 stark werden; 2. *imp. sg.* תְּקַף Dt 12, 23 stark sein; 3. *pf.* תְּקֵיף Gn 47, 20 schwer sein; 4. *pf.* תְּקֵיף Gn 4, 5 zornig werden; 5. sauer werden. *Pa.* 1. *imp.* תַּקֵּף Dt 1, 38 stark machen, stärken; 2. befestigen; 3. anstrengen; 4. festhalten. *Aph.* 1. *imp. sg.* אַתְקֵיף Ex 4, 4 ergreifen, festhalten; 2. fest anpacken; 3. stark machen; 4. hart machen. *Itpa.* 1. *pf.* אִתַּקַּף Gn 48, 2 sich stark machen, sich anstrengen; 2. *pf.* אִתַּקַּף Ex 7, 13 hart werden.
תָּקְפָּא (Nu 24, 8) *a. m.* 1. *ind.* תְּקוֹף Nu 24, 9 Macht, Stärke, Heftigkeit; 2. *pl. c.* תָּקְפֵי Dt 32, 13 fester Ort.
תִּקְרֹבֶת *h. f.* Geschenk.
תִּקְרֻבְתָּא, תִּקְרֻבְתָּא (Gn 32, 20) *a. f.*, *ind.* תִּקְרֻבָא Jer 51, 59 dass.
תִּקְרָה *h. f.* Gebälk.
תקרקים? (Siphre Dt 234) ein Kleidungsstück.
תַּקְשִׁיט s. תַּכְשִׁיט.
תְּרָא s. תּוֹרָא.
תְּרָא I *a. Aph.* verwarnen.
תְּרָא II *a.* einweichen, wässern. *Itpe.* eingeweicht werden.
תַּרְבָּא (Lv 3, 16) *a. m.*, *c.* תְּרַב Lv 4, 8 Fett.
תרכוכות (EchR 1, 2 Ar.) l. תַּרְבּוּסוֹת, s. תּוֹרִיבוֹם.
תַּרְבּוּ. בֵּי ת' Ortsname.
תַּרְבּוּת *h. f.* 1. Zucht; 2. Zähmung; 3. Art.
תַּרְבּוּתָא *a. f.* dass.
תְּרְבְּיָנָא (Nu 11, 12) *a. m.* Erzieher.
תְּרְבְּיָנְתָּא *a. f.*, *c. s.* תְּרְבְּיָנְתֵיהּ (Ru 4, 16, MS תְּרְבְּיָנוּתֵיהּ) Erzieherin.
תַּרְבִּיצָא *a. m.* 1. Hof; 2. Akademie.
תַּרְבִּית *h. f.* Zins (Differenzgeschäft).
תּוֹרִיבוֹם *x. m.* (θόρυβος) Lärm.
תַּרְבָּץ *h. m.* 1. Hof; 2. Teil des Schlundes.
תַּרְבֵּץ *a.* den Hof in Ordnung bringen.
תַּרְבְּקָנָה Ortsname.
תרובתור (?) *h. m.* eine Kohlart.
תְּרַג *h. Hi.* 1. citronenfarbig machen; 2. mit Citronen füttern.
תַּרְגּוּם *h. m.* Übersetzung, insbes. die aram. Übersetzung bibl. Bücher.
תַּרְגּוּמָא *a. m.* dass.
תִּרְגֵּם *h.* übersetzen, bes. im Gottesdienst. *Pass.* übersetzt werden.
תַּרְגֵּם *a.* 1. *pt. pl.* מְתַרְגְּמִין Est II 3, 8 dass.; 2. erklären.
תַּרְגִּימָא s. תַּרְגִּימָא.
תְּרְגְּמָנָא s. תְּרְגְּמִינָא.
תְּרְגְּמָן *h. m.* Übersetzer, Dolmetscher.
תְּרְגְּמָנָא *a. m.* 1. Est II 7, 5 dass.; 2. Übersetzung.
תַּרְגְּסָא *x. m.*, *pl.* תְּרְגְּסִין 1 K 5, 23 Floss.
תַּרְדָּא *a. m.* Verrückter (s. תְּרָדִין?).
תַּרְדָּה männl. Personenname (vgl. *Tiridates*).
תַּרְדִּיוֹן männl. Personenname.
תְּרָדִין *h. m. pl.* Mangold (*Beta vulgaris*).
תַּרְדִּין *a. m. pl.* dass.
תַּרְדֵּמָה *h. f.* tiefer Schlaf.

תְּרָה *h. Hi.* warnen.
תְּרוּנָא *x. m.* Citronatcitrone (*Citrus medica cedra*).
תַּרְוָד *h. m.* Löffel.
תְּרוּם s. טְרוּם.
תַּרְוַי s. תְּרֵי.
תְּרוּמָה *h. f.* 1. Entfernung; 2. Priesterabgabe (vom Getreide); 3. *pl.* תְּרוּמוֹת Name eines Mischnatraktats.
תָּרוֹעָיָא *a. m.* Durchbrecher.
תְּרוּעָה *h. f.* Lärmblasen (mit dem Horn).
תְּרַז *h. Hi.* Ausleerung haben. *Ni.* entsetzt sein.
תְּרָזָא *a. m., ind.* תְּרָז Jes 44, 14 (MS תּוֹרָז) eine Baumart.
תְּרַח *a.* 1. *Itpa.* אִתְּתָּרַח (= אִתְאַחַר) warten; 2. *pt.* מתריח jBabM 10ᵈ, l. mit Ausg. Ven. מְסָרִית, s. מְסַר.
תְּרַחָא männl. Personenname.
תְּרִיטָא *x. f.* (τρίτη) Drittel (ein Gewicht).
תרטיות l. טְאַטְרִיּוֹת, s. תְּאַטְרוֹן.
תרטימר s. טְרָטִימַר.
תְּרֵי *a. m., f.* תַּרְתֵּי zwei. S. תְּרֵין.
תְּרֵיָא *a. m.* 1. die zwei; 2. der zweite Wochentag.
תְּרִיכוּתָא *a. f.* Vertreibung.
תְּרֵין (Ex 26, 38) *a. m., f.* תַּרְתֵּין Gn 32, 22 zwei. *c. s.* תַּרְוֵיהוֹן Gn 2, 35, *f.* תַּרְתֵּיהֵין Ez 23, 13 (Ven. 1517 תַּרְתְּהֶן). תְּרֵי עֲסַר Ex 15, 27, *f.* תַּרְתָּא עֶסְרֵי Gn 5, 8 zwölf.
תְּרֵיסְקֵי ein medisches Fest.
תְּרֵיסַר *a. m., f.* תְּרֵיסְרֵי zwölf.
תְּרֵיסְרָאָה *a. m.* zwölfter.
תְּרִיעֲתָא s. תְּרַעֲתָא.
תְּרִיצָא *a. m., pl.* תְּרִיצִין Ex 23, 8 grade, redlich.
תְּרִיצָאִית *a.* grade.
תְּרִיצוּת *a.* dass.
תְּרִיצוּתָא *a. f., c.* תְּרִיצוּת 1 K 3, 6 Redlichkeit, Gerechtigkeit.
תְּרִיצְתָא *a. f.* dass.

תֵּירְיָקָא, תֵּירְיָקֵי *x. f.* (θηριακή) ein Heilmittel.
תְּרַךְ *a. Pa. pf.* תָּרֵיךְ Gn 3, 24 vertreiben; 2. *imp.* תָּרֵיךְ Nu 23, 7 vertilgen. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִתָּרְכוּ Ex 12, 39 vertrieben werden; 2. vertilgt werden.
תרכונתא s. טַרְכְּנוּתָא.
תַּרְכּוּם *h. m.* Untersatz.
תוריכום l. תּוּרִיכוּם?
תְּרַם *h.* 1. entfernen; 2. die Priesterhebe entrichten.
תרמוד l. תַּדְמוֹר.
תרמודאה l. תַּדְמוֹרָאָה.
תַּרְמִיּוֹת *x. f. pl.* (τούρμα) Reiterabteilung.
תַּרְמִיל, תַּרְמִיל *h. m.* Ranzen.
תַּרְמִילָא *a. m.* 1. *c. s.* תַּרְמִילֵיהּ 1 S 17, 40 (MS תַּרְמָלֵיהּ) dass.; 2. s. אַרְמִילוּס.
תַּרְמָל *h. m.* dass.
תִּרְמֵל *h.* Schoten bekommen.
תּוּרְמוֹס *x. m.* (θέρμος) Lupine (*Lupinus termis*).
תּוּרְמוֹסָא *x. m.* dass.
תֶּרְמְסַר *x. m.* (*thermasarius*) Bademeister.
תֶּרְמְסָרָא *x. m.* dass.
תרמצא l. טַרְמָנָא, s. טַרְמָנְטָא.
תּוֹרְנָא *a. m., c. s.* תּוֹרְנֵהוֹן Jes 33, 23 Mastbaum.
תְּרוּנְגָא *x. m.* Citronatcitrone (*Citrus medica cedra*).
תַּרְנְגוֹל *x. m.* Hahn.
תַּרְנְגוֹלָא *x. m., c.* תַּרְנְגוֹל Est II 1, 3, *pl.* תַּרְנְגוֹלִין Est II 1, 3 dass. תַּרְנְגוֹל בָּרָא Wiedehopf.
תַּרְנְגוֹלֶת *x. f.* Henne.
תַּרְנְגוֹלְתָא *x. f.* dass.
תְּרוֹנוֹס *x. m.* (θρόνος) Stuhl.
תְּרוּנְתֵּק *x. m.* (τορνοθήκη) Behältnis für den Zirkel (?).
תְּרִים *x. m.* (θυρεός) 1. Schalter, Klappe (zum Verschluss des Kaufladens); 2. Schild.

תְּרַם *x. Hi.* Schild erheben, streiten.
תְּרַם *x. Aph.* 1. streiten; 2. rüsten.
תְּרֵיסָא I (1 S 17, 7) *x. m.* (θυρεός) Schild.
תְּרֵיסָא II *x. m.* (θυρίς) Fenster.
תַּרְסִי s. טַרְסִי.
תַּרְסִית, תְּרִיסִית *x. f.* ein Teil der Sandale.
תְּרַע *h. Hi.* Lärm blasen.
תְּרַע *a.* 1. Ri 6, 30 (MS *Pa.* תְּרַע) niederreissen; 2. verderben. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* תְּרַעוּ Gn 49, 6 niederreissen; 2. zerschlagen; 3. verderben. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* אִתְּרַעַת Jer 39, 2 niedergerissen werden; 2. verderbt werden.
תַּרְעָא I *a. m., ind.* תְּרַע Ex 22, 39 Thür, Thor.
תַּרְעָא II *a. m.* Marktpreis.
תָּרְעָא *a. m., pl. d.* תָּרְעַיָּא 2 K 24, 14 (MS תַּרְעַיָּא) Thürhüter.
תַּרְעוֹמֶת *h. f.* Murren, Einrede.
תַּרְעִיתָא *a. f.* 1. Denken, Sinnen; 2. Ränke.
תְּרְעָמוּתָא *a. f., c. s.* תְּרְעָמוּתְהוֹן Nu 17, 25 (MS תְּרְעָמְתְהוֹן) Murren.
תַּרְעָמְתָּא *a. f., pl. c.* תַּרְעֲמַת Ex 16, 12 dass.
תַּרְעָתָא (1 K 11, 27) *a. f.* Riss, Einsturz.
תְּרַף *h. Hi.* verderben.
תְּרַף *a. Aph.* schändlich handeln.
תִּרְפָּא *a. m.* בֵּית ת' weibl. Scham.
תִּרְפָּה *h. f.* Verderben.
תַּרְפּוּת *h. f.* 1. Schande; 2. Bezeichnung des heidn. Jahrmarkts.
תַּרְפּוּתָא *a. f.* Verachtung.
תְּרַפְיָה *x. f.* (θεραπεία) Heilung.
תְּרַפִּיוֹן *x. m.* dass.
תְּרַץ *a.* grade machen, grade richten. *Pa.* 1. sich aufrichten; 2. anordnen; 3. zurechtstellen.
תְּרֵיצָא s. תְּרֵיסָא.
תַּרְקָא s. תְּרַקִי.

תְּרַקַב *x. m.* (τρίκαβος) Mass von drei Kab.
תְּרַקִי (Θράκη) Thracien.
טְרַקְיָא s. תְּרַקְיָא.
תֵּירָקִין *x. m. pl.* (θώραξ) Harnische.
תּוּרְקִין (Spr 7, 6) l. תְּרִיסִין, s. תְּרִיסָא II (?).
תּוּרְקְלִינָא s. טְרַקְלִינָא.
תַּרְקוּשׁ s. תַּרְכּוּס.
תרכא s. תַּרְדָּא.
תַּרְשִׁישׁ Ortsname.
תַּרְתֵּין s. תְּרֵין.
תַּרְתֵּיסְרֵי s. תְּרֵיסְרֵי.
תַּרְתַּר *a.* werfen.
תִּשְׁבַּחְתָּא *a. f.* 1. Ruhm; 2. Dt 31, 19 Lobgesang.
תְּשׁוּב (2 K 1, 8) Ortsname.
תְּשׁוּבָה *h. f.* 1. Busse; 2. Entgegnung.
תַּשְׁוִיתָא *a. f.* 1. Ex 43, 13 Estrich; 2. Teppich, Polster.
תְּשׁוּעַ *h. m.* Neuntel.
תְּשׁוּקָה *h. f.* Begierde.
תַּשׁוּתָא *a. f., c.* תַּשׁוּת Thr 1, 6 Schwäche.
תִּשְׁחוֹרֶת *h. f.* Regierungsbeamter.
תַּשָּׁיָה *h. f.* schwächlich.
תַּשְׁוּתָא *a. f.* Schwäche.
תְּשִׁיעָאָה (Nu 7, 60) *a. m., f. d.* תְּשִׁיעָיתָא Lv 25, 22 neunter.
תַּשִּׁישׁ *h. m.* schwach.
תַּשִּׁישָׁא *a. m.* dass.
תַּשִּׁישׁוּת *h. f.* Schwäche.
תַּשְׁלוּם *h. m.* Ersatz.
תַּשְׁלוּמָא *a. m.* 1. Bezahlung; 2. Vergeltung.
תַּשְׁלוּמְתָא (2 S 19, 3) *a. f.* Belohnung.
תִּשְׁלַחְתָּא *a. f., c. s.* תִּשְׁלַחְתֵּיהּ Ri 5, 15 (MS תִּשְׁלַחְתֵּיהּ) Sendung.
תִּשְׁלְמִי *h. m.* eine Vogelart.
תִּשְׁלַמְתָּא *a. f.* 1. *pl. c.* תִּשְׁלְמַת Dt 32, 32 Vergeltung, Bestrafung; 2. Bezahlung.
תַּשְׁמִישׁ *h. m.* 1. Benützung; 2. (auch mit מִטָּה) Beiwohnung; 3. Gebrauchsgegenstand.

תַּשְׁמִישָׁא *a. m.* dass.
תַּשְׁמִישְׁתָּא *a. f.* dass.
תַּשְׁנִיק *h. m.* Erstickung.
תְּשְׁסְרָאָה *a. m.* neunzehnter.
תֵּשַׁע *h. m., f.* תְּשְׁעָה neun. *pl.* תִּשְׁעִין neunzig.
תְּשַׁע (Gn 11, 24) *a. m., f.* תִּשְׁעָה Nu 34, 31 dass. תְּשַׁע עֲסָרֵי Gn 11, 25 neunzehn. *pl.* תִּשְׁעִין Gn 5, 9 neunzig.
תִּשְׁרִי Name des siebenten Monats.
תָּשַׁשׁ *h.* schwach werden. *Hi.* schwach machen.
תְּשַׁשׁ *a.* dass. *Po.* schwächen. *Itpe.* 1. schwach werden; 2. erkranken.
תַּתָּא *a. m.* unten.
תַּתָּאָה *a. m.* unterer.
תְּתוּבְתָּא *a. f.* 1. Busse; 2. Widerlegung.
תּוּתַי männl. Personenname.

Ergänzungen und Berichtigungen.

1b F. אֲבָבִית l.: אבבית (BerR 19) l. אֲבָבִית, s. חֲבָבִית.

2a F. אַבְדֵימוֹס l.: אֲבוּדְמָא, אֲבְדְמִי männl. Personenname (Ἀβουδέμμος).

אַבְדֵימוֹס männl. Personenname (Εὔδημος).

S. v. אבודינא str.: Ἀβυδηνός.

אֲבוּז *h. m.* kurz und dick.

F. אבוין ff. l.: אֲבוּיָתָא *a. f.* Eisen zum Reinigen der Pflugschar.

אבואנא l. אַבְוָנָא.

F. אֲבוּנָא l.: אַבּוּנָא.

S. v. אֲבוּס l.: 3. Schüssel.

2b אֲבָטֵי *x. m.* (ἐμβατής) Modell.

Str. אֲבֵי ff.

S. v. אָבִיב str.: 3. Monatsname (Nisan).

S. v. אֲבִיבָא l.: 3. יַרְחָא דַאֲבִיבָא Ex 23, 15 Monat der Ährenreife.

3a S. v. אביו l.: (viell. zu lesen אֲבַיֵי).

אֲבַיֵי männl. Personenname.

F. אַבִּיק l.: אֲבִיק. Str.: (ἄμβιξ).

F. אִיבִירְיָתָא ff. l.: איביריתא l. בְּרִירוּתָא.

3b אבלונם Ortsname.

אבמסים l. אַבְמָתִים männl. Personenname (Εὐμαθής).

אבננר l. אכננר, s. כְּנְגַר.

אַבְנִימוֹס männl. Personenname (Οἰνόμαος).

אבום l. אָבִים Name eines Gottes (Ἄπις).

אובצנא l. אוּכְצָנָא.

4a אֲבִירוּדִימוֹס männl. Personenname (Εὐρύδημος).

אברומי l. אַבְרוֹמִי.

F. איברייא ff. l.: אַבְרָיְתָא *a. f.* Leichenmahl.

Ordne: אברומי, אֲבָרַאי, אברית, אַבְרָיְתָא, אַבְרָיְתָא.

4b אַבְרוֹמִי *h. m.* eine Olivenart.

אברוצי, אברושי l. אַבְרוֹמִי.

אֲגַדָא *a. m.* 1. *ind.* אֲגַד 2 S 3, 29 (MS אֲגַר) Stab.

אגודי l. אֲגוּרִי.

5a F. אֲגַדְתָא l. אַגַּדְתָּא.

אגוף s. אֲגַף.

אגופה (jGitt 48[d]) ?

אֲגוּרִי *h. m.* eine Olivenart.

אגין 1. jSabb 5[b] l. חָגוּן; 2. שוור את השליך את עצמו l. אגינו.

אֲגְמָא *a. m., pl.* אֲגְמִין Jes 42, 15 Soc 59.

5b l.: אֲגַן, אַגָּן.

אַגְנִימוֹס männl. Personenname (Ἀντώνιος?)

Str.: אֲגַף *h.* verkleben.

אֲגַף (2 K 4, 33 Soc 59) *a., pf.* 3 *sg. f.* אֲגַפַת 2 K 4, 5. 21 Soc 59 schliessen.

Str.: אֲגַף ff.

S. v. אֲגַף *h. c.* l.: 1. Flügel; 2. Schulter; 3. Seite.

אֲגַף *h. m.* Verschluss.

6a S. v. אֲגַר II l.: *Itpa.* 3. Gewinn haben.

S. v. אַגְרָא füge hinzu: Gewinn.

S. v. אֲגוּרָא füge hinzu: *pl.* אֲגוּרָיאוֹת.
Str. אוּגְרָא ff.
אַגְרְדָמוֹס, אַגְרְדֵימוֹס *x. m.* (vgl. ἀγορανόμος).
F. אַגְרוֹן ff. l.: אגרון l. אֲגוּרִי.
אֲגוּרִי *x. m.* (γῦρις) Feinmehl.
S. v. אַגְרִיאוֹן str.: *pl.* אֲגִירְיָסִין ff.
F. אֲגִירִיסָא ff. l.: אֲגִירְיָסָא *x. m.* (ἄγριος), *pl.* אֲגִירְיָסִין Jer 5, 8 wild.
6b F. אֲדִ־ l. אֲדִ־.
אדיבון (SchirR 3, 6) l. אֵימִירוֹן.
F. אֲדוּרֵי ff. l.: אדורי ein Götzenname.
Str.: אוּדְיָינֵי, אוּדְיָנָא *x. f.* Sessel.
7a אדנדקי l. אוּתֶנְתִּיקֵי *x. m. pl.* (αὐθεντικοί) selbständige.
7b S. v. אֲדֶק l.: Wulst (?). S. עֲדֶק.
אִדְרָא II (Est II 7, 9), אִדְרָא *x. m.* (κέδρος) eine Cedernart.
אַדְרַבָּא *a.* im Gegenteil.
אַדְרַבָּא *a.* gegenüber der Ansicht von Raba.
אַדְרִיכוּתָא *a. f.*, *c. s.* אַדְרִיכוּתֵיה Jer 51, 32 Stampfen.
S. v. אַדְרְיָנוּס l.: Ἀδριανός.
S. v. אַדְרְיָנֵי l.: Ἀδριανός.
8a F. אוּרְדְּךָ ff. l.: אוּרְדָּךְ, s. אוּרְדְּכָא.
F. אֲדַרְכָּן ff. l.: אדרכן l. אַרְדְּכָן.
S. v. אהדורי str.: l. wie Ausg. L. ff. L.: s. אֲדוּרֵי.
8b Str. אַהֲלֵי ff.
אהליא? Ortsname.
9a אוּדְיָנָא, אוּדְיָנֵי *a. m.* Estrade (?).
F. אוֹהֲדָנָא l.: אוּהֲדָנָא, s. אַתְדָּנָא.
אוּהַדְתָּא l. אוּתַדְתָּא.
אֲוָזָא, אֲוָזָא *a. m.* Gans.
Str. אוּזְיָא ff.
F. אוּחַדְתָּא ff. l.: אוּתַדְתָּא *a. f.* 1. Schlinge; 2. Rätsel.
אוּחֲרֵי s. אוּתְרֵי.
אוּטָם *h. m.* 1. Verstopfung; 2. verstopfender Gegenstand; 3. Grundlage.
Art. אֲוִיר u. אֲוִירָא stelle S. 10a hinter אור. Lies: אֲוִיר *x. m.* 1. Luft; 2. Himmel; 3. Klima; 4. Wetter; 5. freier Raum.
9b אֻולַם s. אַבְלַם.
אוּמְהָה s. אוּמְתָא.
F. אוּמָן l. אָמָן.
F. אוּמְנָא l. אָמְנָא.
אונין l. אֲנָצִין, s. אָנִיץ.
10a Str. אוּנִיתָא ff.
F. אוּפְנָא l.: אוּפְנָא.
אֶוְרַדִימוֹס männl. Personenname (Εὐρύδημος).
10b אוּרְיוֹן männl. Personenname.
אוּרְיָתָא *a. f.*, *ind.* אוּרָאָה Ma 2, 7 Or 1474, אוּרָיָה.
F. אַוְרְנַס l.: אוּרְנָם.
אורוס s. אַבְרוּסִי.
אוּרְעִיתָא *a. f.*, *pl.* אורעיה LvJI 11, 20 MS l. אוּרְעָיָן Wespe.
11a Str. אוּתְיָא ff.
F. אַוְתָּן l.: אותן l. וְיוֹתָן, s. וְיוֹתָנָא.
S. v. אַזְהָרָה l.: Verwarnung. Str.: 2.. Aufklärung.
Str. אַזוּרָה ff.
11b S. v. אִזְמַל l.: 2. Meissel.
F. אָזָן ff. l.: אֹזֶן s. אוּזָן.
אחפיה (LvJI 11, 20, MS אוריעה, Ed. princ. אודעיה) l. אוּרְעָיָן, s. אוּרְעִיתָא.
12a S. v. אָחָא l. אָחוּהִי.
12b אָחֳדָא ff. zu stellen hinter אָחַד.
אָחוּדָא *a. m.* אָחוּד עֲיָנִין Gaukler.
אָחוּרִי (?) *a. f.* andere. S. אוּחְרֵי.
אָחוּרֵי *h.* hinter.
Str. אָחִיָה ff.
13a אָחִיזָה. בֵּית א' Handhabe.
S. v. אָחַר l.: 2. rücklings begatten.
אַחַר. לְאַחַר יָדוֹ mit umgekehrter Hand.
S. v. אַחַר l.: דָּבָר א' 3. Coitus.
13b S. v. אַחֲרָיָא l.: 1. haftbar; 2. letzter; 3. anderer (?).
S. v. אַחְרָיוּת str.: 3. Bürgschaft leistend.
S. v. אטא. *pl.* אטין l.: l. אָבוּיָן, s. אֲבוּיְתָא.
F. אַטְבָא l.: אִטְבָּא.

Ergänzungen und Berichtigungen.

1b F. אֲבָבִית l.: אבבית (BerR 19) l. אֲבָבִית, s. חֲבָבִית.
2a F. אַבְדֵימוֹס l.: אֲבְדֹּמִי, אֲבוּדֶּמָא männl. Personenname (Ἀβουδέμμος).
אֲבְדֵימוֹס männl. Personenname (Εὔδημος).
S. v. אבודינא str.: Ἀβυδηνός.
אֲבוּז *h. m.* kurz und dick.
F. אבויין ff. l.: אֲבוּיָתָא *a. f.* Eisen zum Reinigen der Pflugschar.
אבואנא l. אֲבְוָנָא.
F. אֲבוּנָא l.: אַבּוּנָא.
S. v. אֲבוּם l.: 3. Schüssel.
2b אֲבָטִי *x. m.* (ἐμβατής) Modell.
Str. אֲבַי ff.
S. v. אָבִיב str.: 3. Monatsname (Nisan).
S. v. אָבִיבָא l.: 3. יַרְחָא דַּאֲבִיבָא Ex 23, 15 Monat der Ährenreife.
3a S. v. אביו l.: (viell. zu lesen אֲבַיֵּי).
אֲבַיֵּי männl. Personenname.
F. אַבִּיק l.: אָבִיק. Str.: (ἄμβιξ).
F. אִיבִירְיָתָא ff. l.: איבירותא l. בְּרִירוּתָא.
3b אבלונס Ortsname.
אבמסיס l. אֶבְמָתִיס männl. Personenname (Εὐμαθής).
אבנגר l. אכנגר, s. כַּנְגַּר.
אַבְנִימוֹס männl. Personenname (Οἰνόμαος).
אבוס l. אָבִיס Name eines Gottes (Ἆπις).
אובצנא l. אוּכְצָנָא.

4a אֲבִירוּדִימוֹס männl. Personenname (Εὐρύδημος).
אברוטי l. אַבְרוֹסִי.
F. איברייא ff. l.: אַבְרָיְתָא *a. f.* Leichenmahl.
Ordne: אברוטי, אֲבְרָאי, אברית, אַבְרָיְתָא, אַבְרָיְתָא.
4b אַבְרוֹסִי *h. m.* eine Olivenart.
אברוצי, אברושי l. אַבְרוֹסִי.
אֲגַדָּא *a. m.* 1. *ind.* אֲגַד 2 S 3, 29 (MS אֲגַר) Stab.
אגודי l. אֲגוּרִי.
5a F. אֲגַדְתָּא l. אַגַּדְתָּא.
אֲגוּף s. אֲגַף.
אגופה (jGitt 48[d]) ?
אֲגוּרִי *h. m.* eine Olivenart.
אגין 1. jSabb 5[b] l. חָגוּן; 2. שוור את השליך את עַצְמוֹ l. אגינו.
אֲגְמָא *a. m., pl.* אֲגְמִין Jes 42. Soc 59.
5b l.: אֲגַן, אֲגַן.
אֲגְנִימוֹס männl. Personenna[illegible]
τώνιος?)
Str.: אֲגַף *h.* verkleben.
אֲגַף (2 K 4, 33 Soc 59) *a.*
אֲגַפַת 2 K 4, 5. 21 Soc 5[illegible]
Str.: אֲגַף ff.
S. v. אֲגַף *h. c.* l.: 1. Fl[illegible]
ter; 3. Seite.
אֲגַף *h. m.* Versch[illegible]
6a S. v. אֲגַר II l.: [illegible]
S. v. [illegible]

e.

ρις)

סְמָרְג

n.

se.

ιον).

gung, er-

ς κατ' ὦμον)

voll, Gebund;

אַנְקְלֵימָא *x. f.*

rde.

1. אַנְקְלָוֹסִים *x. m.*

hl.

אנת?

אָ *x.f.* (*esseda*) Wagen.

.: 1. Band, Kette.

: Geräte der Ölpresse.

.: אִסְטְגֵי.

אִסְ ff. 1.: אִסְטַגְנִינִין *x. m.*

ανογράφος) Astrologen.

אִסְטַגְנִ füge hinzu: 2. Astro-

אִסְטְוָנָא füge hinzu: (στῦλος).

אסטט 1.: אסטטית 1. אִסְטָסִית *x. f.*

אִסְ, אִסְטִיוֹן männl. Personenname

Ἀστεῖος).

r.: אסטטני ff.

S. v. אִסְטַכְטוֹן 1.: eine Art Myrrhenöl.

אִסְטִכִיוֹן *x. m.* (στίχιον) ein Kleidungs-

stück.

14a אֲטוּנָא *a.m., pl.c.s.* אֲטוּנֵיהוֹן Ex 35, 18.
אֲטִיטָס männl. Personenname (Τίτος).
אִיטַלְיוֹן Personenname, aus Ἰταλία gebildet.
S. v. אַטְלֵיס l.: (ἀτελής) abgabenfrei.
Str. אַטְלִיסִיתָא ff.
Str. אָטָם ff.
אֲטִימוֹס *x. m.* (ἄθυμος) entkräftet.
Str. אִיטָן, אִיטָנִי ff.
אַטִּינוֹס männl. Personenname (*Attianus*?).
F. אֲטַקְטָא ff. l.: אֲטַקְטִיָא *x. f.* (ἀτακτία) Unordnung, Wildheit.
14b אַי, אַי. אַי מְנָן Jos 2, 4 Praet. woher?
15a אֵיטוּנָא *a. m.* Leinwand.
אֵיטָן *h. m.* eine Binsenart.
אֵיטָנִי *h. m.* Rohr (?).
S. v. אַיִל l.: אֵיל קַמְצָא.
אֵילָא s. אֶלָא.
F. אִים l.: אֵים.
15b אִימָה *h. f.* Wocken (Stab zum Aufwickeln der Wolle beim Spinnen).
S. v. אֵימְתָנָא füge hinzu: Volksname.
F. אִין l.: אֵין.
Str. אִינְיָנִי ff.
S. v. איינים l.: l. אֲטִימוֹס.
אֵיסוּר *h. m.* Gefangenschaft.
F. איפוסידין (MidrTill 87) l.: איפוסיהן (MidrTill 78, 17).
S. v. אִיצָא l.: Dornenreis.
F. אֵיקָא ff. l.: איקא s. אִקָא.
16a אִירָא *a. m.* Wollflocke.
F. אֵירוֹנִית ff. l.: אירונית *x. f.* eine Art Topf.
L.: אֲוִירִינוֹן *x. m.* (ἀερινόν) himmelblau.
F. אָכוּז l.: אֲכוּז.
אַכְוָאנָא *x. m.* Tisch.
16b אַכְזְרִיוּתָא *a. f.* Grausamkeit, Strenge.
S. v. אֲכָיָה füge hinzu: (Ἀχαΐα).
17a S. v. אוכלוסא füge hinzu: *pl.* אֻכְלוּסִין Est II 1, 3.
אַכְסַלְגּוּס *x. m.* (vgl. σαγάλινος) Teakholz (von *Tectona grandis*).
L.: אַכְסַלִין *x. m.* (βήξιλλον) Fähnchen.
17b S. v. אַכְסְנָיָא l.: אַכְסְנָאי פַּרְכָא (ξενοπάροχος) Quartiermeister.
F. אַכְסַנְיָא ff. l.: אַכְסַנְיָאI *x. f.* (ξενία) 1. Herberge, Quartier; 2. Gastmahl; 3. Gastfreundschaft; 4. Mietsverhältnis; 5. Fremde.
אַכְסַנְיָא II *x. f.* (ξενία) Wirtin.
L.: אֻכָּף *h. m.* Packsattel.
L.: אוּכְבָּנָא *a. m.* Überanstrengung.
S. v. אַכְרוּם l.: Nah 2, 11 (f. Am 2, 11).
L.: אַכְרוּעַ *h. m.* Ricinus.
18b S. v. אַלְוָא l.: ἀλόη.
אִלּוּלֵי (Ez 4, 26, Koh 6, 6) *a.* wenn nicht.
אֲלֵיוּתְרוֹפּוֹלִים Ortsname (Ἐλευθερόπολις).
Str. אֵילְיוֹס ff.
19a Stelle אֵילְיוֹפּוֹלִים hinter אֲלִיַסְמוֹן.
Str. אֲלֵיוּתְרוֹפּוֹלִים ff.
S. v. אליתרק l.: l. אֲלִירִיקִי (?).
אֵילִיוֹס *x. m.* (ἥλιος) Sonne.
Str. אֲלִיסָא ff.
S. v. אוֹלִיר str.: 2. s. אוֹלְרִין.
אוֹלְיָרִין *x. m. pl.* (ὁλόβηρος) Gewänder aus reiner Purpurwolle.
אֲלִיתָא *a. f.* Holzspan.
אֲלֶכְּסַנְדְּרֵי, אֲלֶכְּסַנְדְּרִי, אֲלֶכְּסַנְדְּרָא männl. Personenname (Ἀλέξανδρος).
19b S. v. אֱלַםI l.: *imp. pl.* אֵילְמוּ Dt 31, 6.
אַלְמָא I *a. m.* Bekräftigung.
אַלְמָא II *a.* 1. also, folglich; 2. warum?
20a אַלַנְקֵי, viell. בְּאלַנְקֵי.
אָלֵס männl. Personenname (Οὐάλης).
F. אַלְסִים ff. l.: אֲלִיסִים, אַלְסִים *x. m.* (ἄλσος) Wäldchen, Hain.
20b L.: אילופוסה l. אֲלוּפִיסָא männl. Personenname (Ἀλόπιος).
L.: אֲלוֹפְסוֹן l. אלופסין *x. m.* (ὀλοφύζων) wehklagend.
F. אַלְקְטֵי ff. l.: אַלְקְטָא *a. m.* Sommerhaus.
S. v. אַלְרְיָא l.: ἱλάρια.
אולרייא (jSabb 8b) *x. m. pl.* (ὡράριον) Tuch, Schärpe.

F. אוּלְרִין ff. l.: אולרין s. אוּלָרִין.
אִלִירִיקִי x. f. (Ἰλλυριακή) Illyrien.
21a אַמְבּוֹנָא x. m. (ἄμβων) Anhöhe.
S. v. אַמְבָּטָה l.: ἐμβάτη.
אַמְבָּטֵי II x. m. (ἐμβάτης) Modell.
S. v. אַמְבָּטִים l.: ἐμβάτης.
21b F. אַמְדוּתָא a. f. l.: אַמְדוּת h. f.
Str. אַמּוֹן ff.
S. v. אַמוֹרָא l.: a. m.
S. v. אַמוֹרָאָה l.: אַמוֹרָאָה.
22a S. v. אַמְטוּל l. אַמְטוּלְתִיךְ.
F. אַמִיטַלְיָא ff. l.: אמיטליא s. מִיטַלִיא.
אימיקנמרין (KohR 2, 18), l. mit Ausg. Pes. אַמִי קָנְמְרִין.
אָמָן II h. m., pl. אָמָנִיּוֹת Erntestück (der von Einem Schnitter abzuerntende Teil des Feldes).
L.: אָמָנָא I a. m. 1. Handwerker, Künstler; 2. Handwerk (?).
אָמָנָא II a. m. Erntestück.
22b אומוניאה x. f. (ὁμόνοια) Einigkeit (?).
23a St. אַמְרָאָה ff.
23b F. אַמְתָּלָא l.: אַמְתָּלָא. Füge hinzu: 2. Grund.
אַנְבְּרָא II x. m. eine Münze.
S. v. אַנְגַּרְוָטָא l.: Aufseher über den Frohndienst.
S. v. אַנְגַּרְיָא l.: 1. Frohndienst.
אַנִינָרוֹן x. m. (ἐλαιόγαρον) Ölbrühe.
24a F. אַנְדִּיפָא ff. l.: אַנְדִּיפִי x. m. (νετώπιον) Schminke (?).
אנדרלומסיא x. f. (ἀνδρολημψία?) Strafe.
24b Str. אַנְדְּרוֹנִיטִים ff.
S. v. אַנְטִיגְרָפִי str.: 1. (ἀντίγραφον) Duplikat; 2.
S. v. אַנְטִידִיקוֹס str.: 1. Anwalt; 2.
F. אנטיכי ff. l.: אַנְטִיכִי x. m. antiochenisches Gefäss.
אַנְטְלִית x. f. (ἀγκύλη?) Schleife.
F. אַנְטְנָא ff. l.: אנטיניא x. m. pl. (vgl. *lintea*) Tücher.
F. אנטונס l.: אַנְטִינוֹס s. אֲמִיטוֹס.
Str. אַנְטִיפַּטְרִין.

F. אַנְטִיפַּטְרִי l.: אַנְטִיפַּטְרִין, אַנְטִיפַּטְרִית x. (wohl ἀφρόνιτρον) eine Natronart.
אַנְטִיפַּטְרוֹס männl. Personenname (Ἀντίπατρος).
25a אֲנִינִי, אֲנִיָא, אַנִּי männl. Personenname.
אַנְקָלָא s. אַנְכְּלָא.
F. אִינְלָנִין l.: אַנְלָנִין.
אנליפתין l. אֶפִּלֶפְּתִין x. m. (ἐπίληψις) epileptischer Anfall.
F. אִינְמַרְנוֹן l.: אינמרנון l. סְמַרְנִינוֹן x. m. (σμύρνινον) Myrrhenwein.
25b Str.: אוֹנִיתָא ff.
26a אַנְפּוּלִי x. f. (ἐμπολή?) Kasse.
S. v. אַנְפִּלְיָא l.: x. f. (ἐμπίλιον).
S. v. אַנְפִּילוֹן l.: (ἔμβολον).
F. אַנְפּוּרָא l. אַנְפּוּרָא.
S. v. אַנְפָּרוּת l.: Darbringung, erzwungene Schenkung.
אָנֶץ h. m. Bündel.
F. אנקטס l.: אַנְקַטְמִין (ὄνος κατ' ὦμον) Eselsfigur.
אוּנְקְלִי x. f. 1. ein Arm voll, Gebund; 2. l. אַנְפּוּלִי.
26b F. אַנְקְלוּמָא ff. l.: אַנְקְלִימָא x. f. (ἔγκλημα) Beschwerde.
S. v. אנקלווסים l.: l. אַנְקְלֶוְסִים x. m. (ἐγκέλευσις) Befehl.
F. אַנְתָּא ff. l.: אנתא?
27a F. אַסְדָּא l.: אַסְדָּא x. f. (*esseda*) Wagen.
S. v. אֵסוּר str.: 1. Band, Kette.
S. v. אסורין l.: Geräte der Ölpresse.
F. אִסְטַנְיָא l.: אִסְטְנִי.
27b F. אִסְטַגְנִינָא ff. l.: אִסְטַגְנִינִין x. m. pl. (στεγανογράφος) Astrologen.
S. v. אִסְטַגְנִינוּת füge hinzu: 2. Astronomie.
S. v. אִסְטְוָנָא füge hinzu: (στῦλος).
S. v. אסטטי l.: אסטטית l. אִסְטְטִית x. f.
אִסְטְיָא, אִסְטְיוֹן männl. Personenname (Ἀστεῖος).
Str.: אסטטני ff.
S. v. אִסְטַכְטוֹן l.: eine Art Myrrhenöl.
אִסְטְכִיוֹן x. m. (στίχιον) ein Kleidungsstück.

אִסְטִכְרִין x. m. (στιχάριον) Leibrock.
F. אִסְטְמָא ff. l.: אִסְטֶמָּא x. m. (στέμμα) Stirnband.
אִסְטֹמָא I x. m. (στόμωμα) Stählen.
אִסְטֹמָא II x. m. 1. (στόμα) Mund; 2. Zauberformel.
28a S. v. אִסְטַקְטוֹן l.: eine Art Myrrhenöl.
S. v. אִסְטְרוֹבִילוֹס l.: Στρώβιλος.
S. v. אִסְטְרוֹבִיל l.: 1. konischer unterer Stein der Eselmühle.
אסטרינוס l. אִסְטְרַטֵינוֹס.
אסטרידא l. אִסְטַרְתְּרָא x. m. pl. (τέρθρα) Ösen am Mastbaum für die Takelage.
אִסְטְרַט x. m. (στρατιώτης) Soldat, Offizier.
S. v. אִסְטְרָטָא str.: gepflasterte.
S. v. אִסְטְרַטֵינָא l.: 3. 1 S 14, 15 Wachtposten.
S. v. אִסְטְרַטִיוֹט l.: Soldat, Offizier.
S. v. אסטרכין l.: l. אִסְטִכְרִין.
28b S. v. אִסְטְרַקְלִילָא str.: x. m. Beinschiene (?).
F. אָסְיָא l.: אַסְיָא. Füge hinzu: (Ἀσία).
S. v. אוּסְיָא füge hinzu: 3. Vermögen.
S. v. אֲסִירָא füge hinzu: 2. verboten.
S. v. אַסְכָּלָא l.: אַסְכָּלָה —— 2. (scala) Leiter (?).
S. v. אִסְכּוּלֵי l.: 2. Palasttruppe (?).
Str. אִסְכּוּלֵי ff.
S. v. אִסְכּוּלַסְטִיקָא füge hinzu: 3. männl. Personenname.
29a S. v. אַסְלָא l.: אַסְלָא, אַסְלִין, אַסְלָוָן.
F. אִסְפַּמְיָא ff. l.: אספמליה l. אִסְפַּלְמְיָה (falsch אספמיא) x. f. (ἰσοπολιτεία) bürgerl. Gleichberechtigung.
29b S. v. אִסְפַּמְיָא füge hinzu: 3. l. פַּמְיָא (Πανέας) Ortsname.
F. אִסְפָּנִי l.: אִסְפָּנִין, אִסְפְּנָן x. m. (vgl. Ἰσπανία) Spanier, spanisch (?).
S. v. אִסְפִּיקוּלָא l.: Todesstrafe.
S. v. איספקסימין l.: x. m. (vgl. *spectatissimus*) erhabener (?).
Stelle אַסְפַּרְגוֹס auf S. 30a hinter אִסְפַּרְגְּלָא. L.: 2. mit Kohlkeim angesetzter Wein.
30a S. v. אִסְפַּרִיסָא l.: Hippodrom.
Stelle אִסְקוּפְּתָא ff. hinter אִסְקַפְסְטֵי.
אִסְקוּטָא x. f. (σκοῦτον) Schild.
L.: אִסְקוּטְלָא x. m. (σκυτάλη) Schlag.
אִסְקוּטְלָא x. m. (σκουτέλλα) Schüssel.
L.: אסקיוסוות (?) x. f. (vgl. σκευασία) Zubereitung.
אִסְקְפָא x. m. (σκύφος) Kelch.
אִסְקוֹפָּה x. f. (σκοπός) Ziel (?).
F. אִסְקְרִיטָן ff. l.: אִסְקְרִיטָא x. f. 1. (ἐσχαρίτης) pl. אִסְקְרִיטָן Ex 16, 31 Herdgebackenes; 2. pl. אִסְקְרִיטָן Sac 4, 12 l. מַקְסוֹטֵירָן Ausgussrohr (μυξωτήρ).
30b S. v. אִסְקְרָיָא l.: 2. l. אִסְקְדְיָא, s. אִסְכַּדְיָא.
F. אִסְרְדְיוֹם l. אַסַרְדְיוֹם.
אסרטי s. אִסְטְרַטֵינָא.
31a S. v. איסתונגסין l.: (ἀστυνόμος) Polizeimeister (?).
S. v. אִסְתְּרוֹקָנִית l.: (vgl. Ὀστρακίνη) aus Ostracene.
F. אַעֲרָעָא l.: אערעא, s. אַרְעָא I.
S. v. אַפָּא füge hinzu: סְבַר אַפִּין בְּ berücksichtigen, אִשְׁתְּמוֹדַע, נְסַב אַפִּין die Person ansehen. עַל אַפֵּי auf.
31b S. v. אִפּוֹדְרוֹמִין l.: x. m. pl.
Str. אִפּוּמָא ff.
אפופים (Jalk Jer 265, Ausg. Sal. חפופים) l. סְכוּפִים, s. סְכַף.
F. אִפּוּיְנָא ff. l.: אפוינא?
32a אפטט s. פִּטְפּוּט.
אֻפַּטְנְיָא x. f. (φάτνη) Krippe.
S. v. אַפְיָה str.: 3. Kraut.
אפייה (jNed 40[b])?
32b אֲפּוּכֵי x. f. (ἐποχή) Termin.
S. v. אופיכיה l.: x. f. (ἀποχή) Zurückhaltung (?).
S. v. אִפְלוּטָס str.: Πλοῦτος, l.: Πιλᾶτος.
F. אַפִּילְיוֹן ff. l.: אַפִּילְיוֹן l. אַנְפִּילְיוֹן.
Str. אפילון ff.
אפיליות (bSabb 120[a]) l. אַפִּלְיוֹן.

33a איפומניטא l. אִיפּוּמְנֵיטָא.
S. v. אפימוליא str.: l. אֲמִיטַלְיָא. L.: ?
Str. אֹפֶן ff., אוֹפַן ff., אֹפַנָּא ff.
S. v. אָפָס l.: אָפַּס männl. Personenname (Ἄπις).
אפסתתיה (Der ErR 8)?.

33b F. אֱיפְסְמְלָאן x. m. l.: אֶפִּסְמְלִין x. m. pl.
S. v. אֶפְסִין l.: אפסין l. לְפִיסִין x. m. pl. (λεπίς) Schuppen.
S. v. אֶפְסוּנִין l.: 2. Kost.
S. v. אֲפְסְקִימָא l.: (σφήκωμα) Strick von Kokosbast.
S. v. אָפְסַר füge hinzu: (ψάλιον?).
S. v. אֲפִיפְיוֹרָא l.: 1. (παπίας) Palasthüter; 2. (später) (πάπας) Papst.
S. v. אֲפִיפְיָרוֹת l.: 1. Papyrosseile.
אפיפסרום (jTer 46[b]) Ortsname.

34a S. v. אֲפִיקוֹלוֹס füge hinzu: (Ἀμφίκουλος).
אֲפִיקוֹלִימוֹן x. m. (ποικιλτόν) buntes Gewand.
אפקלטורין l. אֲפִיקוֹלִימוֹן.
S. v. אפיקומן l.: Tischlied (im babyl. Talm. nicht verstanden).
S. v. אַפִּקַרְסִין füge hinzu: (ἐπικάρσιον).
S. v. אֲפַקְשְׁיוֹן str.: (Πραξίων?).

34b S. v. אפרנים l.: אַפְּרָגֵים x. m. (ἀπραγής).
S. v. אפרטומות l.: l. אִסְטְרַמְיוֹת, s. אִסְטְרַמְיָא.
אֲפִירֵיטוֹס x. m. (ὑπηρέτης) Diener.
אַפְרִיקִי h. m. aus Afrika.

35a F. אֶפְּתִיסִים ff. l.: איפתיסים l. אִפְסִסְטוֹס x. m. (ὕψιστος) höchster.
F. אפתנתין ff. l.: אֲפְתֶנְתִּין x. m. (αὐθεντής) ursprünglich.
S. v. אפוֹתֵיקִי l.: 2. Pfandurkunde.
Str. אֶצָּאֵר ff.

35b S. v. אִצְטְבָא l.: 1. Säulenhalle; 2. Balkon: 3. Steinbank.
F. אִצְטַדְיָא l.: אִצְטְדְיָא a. f. Zerstörung.
אִצְטְוָנִית x. f. (στοά) Säulenhalle.
S. v. אִצְטְלִית str.: אִצְטְלִים.
אִצְטְמָא s. אִסְטְמָא.

S. v. אִצְטְרוֹבִיל l.: 1. s. אִסְטְרוֹבִיל; 2. männl. Personenname. Str.: x. m. ff.
אִצְטְרוֹבִילִי männl. Personenname (Στρόβιλος).
Str. אִצְקְדָא ff.

36a אַקָּא I a. m. eine Gazellenart.
אַקָּא II männl. Personenname.
S. v. אֲקוּבִיטוֹן l.: אֲקוּבִיטוֹן x. m. (ἀκκούβιτον).
F. אֶקוֹן ff. l.: אָקוֹן x. m. (ὄγκινος) Fanggerät der Fischer. Stelle אֶקוֹן ff. hinter אקמתא.
F. אֲקוּפָא ff. l.: אֲקוּפָא x. m. (κόμβος) Knoten. Stelle אֲקוּפָא ff. hinter אַקְסִילְלוֹאָוֹן.
F. אַקְטֵיסְפוֹן ff. l.: אַקְטֵיסְפוֹן Ortsname (Κτησιφών).
S. v. אוקטורא l.: אַקְטוֹר x. m. (ἀκτωρός) Küstenwächter.
S. v. אֲקְיָנוֹס füge hinzu: Meer.

36b S. v. אָקֵן l.: präsumieren, annehmen (?).
S. v. אֲקוּנְבְּיָא l.: (κύμβη) Höhlung, Wölbung.
S. v. אֲקְנַיְתָא str.: (von den Babyloniern festlich begangen).
אַקְנִיתָא a. f. babylonisches Fest.
S. v. אֲקַנְתָּא l.: Präsumtion.
Stelle אוקצא ff. hinter אַקְפּוּתָא.
F. אָרָא ff. l.: אָרָא a. m. Lockvogel.
ארא l. (Name eines Fisches) l. פרא; 2. c. s. אריהון. 'בתר א SchirR 2, 17 l. בָּתְרֵיהוֹן, s. בָּתַר (?).
Str.: אִירָא ff.
S. v. אַרְאָנָא str.: ?

37a אַרְגִּיָא, אָרְגִּיוֹן x. m. (ὀργία) Gottesdienst.

37b אַרְגַּנְטִין x. m. (ἀργέντιον) Silberzeug.
S. v. אַרְגַּנְטִים l.: ἀργέστης.
S. v. אורדכא str.: grosse Nadel.

38a אַרוֹנִית, אֵירוֹנִית x. f. Beiname einer Art Schüssel (vgl. *hirnea*?).

אֲרוּרָא *a. m.* Bibelspruch, welcher אָרוּר enthält.
ארורא s. אדורי.
S. v. אֲרוּרְתָא str.: 2. Götzenbild.
S. v. אַרְזָא füge hinzu: *pl.* אַרְזִין (אָרְדִין?) trocknes Land.
S. v. אַרְחְבוּנִית str.: ἐρυσίβη.
S. v. ארטסים füge hinzu: (?).
S. v. אִרְיָא füge hinzu: (viell. zu lesen *pt.* אָרְיָא).
39a Stelle אַרְיוֹם hinter אָרִים.
S. v. אָרִיחַ l.: 2. eine Art Baustein (?).
S. v. אֲרִיכוּת l.: 2. mit אַף.
39b S. v. אַרְכּוּבָה l.: 3. gebogene Ranke.
S. v. אַרְכֵּי I l.: 2. Anfang.
40a אַרְכָנוּת *x. f.* (vgl. ἄρχων) Archontenamt.
S. v. ארמא l.: מארמאין l. מְזְדַּמְּנִין, s. זְמָא.
אַרְמְנָאָה *a. m.* Armenier.
אֲרוֹמִי *h. m.* (vgl. Ῥώμη) Römer.
40b אַרְנוֹנָא (Ex 15, 16) Flussname.
S. v. אַרְנוֹנָא str.: 2. l. אָרוֹן. Stelle אַרְנוֹנָא hinter אָרְנְטוֹס.
ארניא l. אָרְנְיָא.
אַרְנְסָא *a. m.* Spinnwocken.
Str. אָרָס ff., ארים ff., אִרְסָא ff.; l.:
אִירוֹס I *x. m.* (ἶρις) Schwertlilie.
אִירוֹס II *x. m.* ein Musikinstrument (Topftrommel).
אֶרֶס *x. m.* (*virus*?) Gift.
אִרְסָא *x. m.* dass.
S. v. אורוסטון l.: Rosenwasser.
S. v. אֲרִסְטוֹן l.: 1. Frühmahl, Mahl.
41a F. אַרְסְקִינָס ff. l.: אֶרְסְקִינָס männl. Personenname (*Ursicinus*).
S. v. ארסקינון l.: l. סְמִסְרִיקוֹן (σημισηρικόν) halbseidener Stoff.
41b Str. אוּרְעִיתָא ff., s. אוֹרְעִיתָא.
ארקבסא stelle hinter אַרְקְלִין ff., ארקולאין.
אָרַר II *a.* Einwand erheben. S. עֲרַר.
F. אָרַשׁ ff. l.: אָרַשׁ *h.* sprechen.
S. v. אַרְתּוֹסְיָא l.: Ὀρθωσία.

F. אָשׁוּר ff. l.: אשור *a.* (?).
אשטמיונו (BerR 66 Ausg. Konst.) l. אִסְטְמִיוֹנוּ, s. אִסְטְמִין.
42a S. v. אֶשְׁלָג str.: (*Leontice Leontopetalum*).
43a F. אֲשֵׁרְתָא l.: אֲשֵׁירְתָא. Füge hinzu: *pl. c. s.* אֲשֵׁירֵיהוֹן Dt 7, 5.
Stelle אֲשֵׁירְתָא hinter אַשְׁנָא.
Str. אִשְׁתַּדּוּר ff.
L.: אִשְׁתְּדָיוּתָא.
L.: אִשְׁתַּפִּית?
L.: אִשְׁתַּלְּהוּתָא *a. f.* Schwachwerden.
43b אַתְּ *h. f.* du.
44a אוֹתְיָא *x. m.* (ὠτός) Ohreule (?).
אַתִּיקָא *a. m., pl. d.* אַתִּיקַיָּא Ez 41, 16 (?).
F. אַתְנִים ff. l.: אִתְנִים *a.* (v. נְסִים) schwach werden.
44b S. v. אֶתְרוֹג l.: Citronatcitrone.
45b L.: בָּגָר.
S. v. בגרון str.: l. פַּלְמִין. L.: (βιγλῶν, v. βίγλαι) Wache.
46b F. בִּדִּין ff. l.: בִּדִּין (Dt 18, 11, Jes 44, 25) verächtl. Bezeichnung einer Art Beschwörung (eigentl. Erdichtung).
S. v. בְּדִיקָה füge hinzu: 2. Kreuzverhör.
S. v. בְּדַל füge hinzu: 3. aufhören zu arbeiten.
47b S. v. בּוֹא füge hinzu: *Ho.* hereingebracht werden.
בּוּזָא (Est II 3, 1) männl. Personenname.
בוכיא 1. l. כּוּבְיָא; 2. l. בּוּבְיָא.
48b בורנית l. בִּירָנִית.
S. v. בָּזָה füge hinzu: *Pu.* verachtet werden.
49a בֻּנְּנִי, בִּזְנָא männl. Personenname.
F. בִּזְתָא II l. בִּזְּתָא.
49b S. v. בְּחַר setze: *pt. pass.* ff. unter 2.; füge hinzu: *imp.* בְּחַר Ex 17, 9.
50a F. בִּימִי ff. l.: בימי (BerR 50) l. דִּיְימִי.

F. בָּמִי ff. l.: במי ,באמי x. m. (βάτος) Roche.

בָּמִי ,בַּאמִי männl. Personenname.

בומי (bGitt 36ᵇ) s. פְּרָזְבְּוֹמִים.

S. v. בָּטַל füge hinzu: 4. unterbrechen.

50b S. v. בְּטָלָה füge hinzu: לִבְ׳ umsonst, zwecklos.

51a S. v. בְּיָא str.: 1. (via) Strasse; 3. (οὐαί) wehe; 4. (βίος) Lebensunterhalt.

Str. בֵּיזְתָא ff.

51b S. v. בֵּין h. füge hinzu: 3. sei es — sei es.

S. v. בֵּיעוּרָא l.: Jes.

52a בֵּירָאָה a. m. aus Beraj.

בֵּירִי Ortsname.

F. בֵּירִיאָתָא l.: ביריאתא l. בְּרִיוּתָא.

52b S. v. בֵּיתָא l.: בֵּי Est II 6, 11.

S. v. בַּיְתוּס l.: (Βοηθός).

בירתא (jPea 20ᵃ) l. כּוּרְתָא.

53a בְּכוּרוּתָא (Dt 21, 17, MS בְּכֵירוּתָא) a. f. Erstgeburt.

S. v. בְּכָיִים l.: eine Baumart.

F. ביכאי ff. l.: כּוּכַאי, s. כּוּכְיָא.

Str. בוכיא ff.

S. v. בַּכִּירָא füge hinzu: 2. ind. בַּכִּיר Dt 11, 14 Frühregen.

בְּכִיָרָא a. m. Weberschiffchen.

S. v. בּוּכְנָא füge hinzu: 3. Stiel.

53b S. v. בּוּכְרְיָא füge hinzu: (Gnaphalium).

בָּלְבִית x. f. (βολβῖτις) Tintenfisch.

S. v. בּוּלְבּוּס füge hinzu: 2. (φιβάλεως) eine Feigenart.

S. v. בלבקי l.: l. גְּלִבְקְיָא.

S. v. בְּלָאדִין l.: x. m. (oblatio?) Naturalverpflegung.

54a S. v. בלומיות l.: (vgl. πότος, πότισμα) Gelage.

S. v. בּוּלִי füge hinzu: 3. Ratsherr.

בולי 1. jAbZ 43ᵇ Name eines Götzen; 2. jTaan 64ᵃ l. בְּבְלָאֵי, s. בְּבְלָאָה.

בּוּלְוְטִי männl. Personenname.

S. v. בוליוטים füge hinzu: בּוּלְוְטָא.

בְּלִילָא a. m., ind. בְּלִיל Jes 30, 24 Ven 1525 Mengfutter.

Str. בֵּילוֹן ff.

54b S. v. בֵּילוֹן l.: 1. (βῆλον) pl. h. בֵּילְיוֹת, a. בֵּילָן; 2. s. בְּלִיוֹנָא.

Str. בַּלָּנְקִי ff.

S. v. בַּלָּנְרְיָא l.: (balnearia) Badewäsche.

S. v. בולוס füge hinzu: בּוּלְסָא.

S. v. בַּלְסְמְרָא l.: בַּלְסְטְרָא x. f. (βαλίστρα).

55a S. v. בָּלַע Hi. füge hinzu: 5. mitanrechnen.

בִּלְעֲדֵי h. a. מִבְּ׳ ohne, ausser.

S. v. בלופסין l.: x. m. pl. (φιβάλεως) eine Feigenart.

S. v. בּוּלְרָא ff. l.: בּוּלְרָא x. m. (φόλλερον) eine Münze (als Steuer).

55b S. v. בָּמָה l.: Höhe, illegitime Opferstätte.

S. v. באמי l.: l. בָּאמִי.

F. בִּימִין ff. l.: בימין l. בָּאיִין.

S. v. בָּמְתָא füge hinzu: pl. c. s. בָּמָתְהוֹן Nu 33, 52.

בַּנָּא x. m. (βαλανεύς) Bader.

56a S. v. בְּנְיוּס l.: (Βουνέας).

בַּנְּרִיוֹת x. f. pl. (βανιάριον) Badewäsche.

S. v. בַּנַּרִיתָא str.: Bademantel.

ביניתוס männl. Personenname.

בְּסָא männl. Personenname (Βάσσος).

L.: בְּסָאסָא.

56b S. v. בְּסִילְיָאוֹס füge hinzu: בְּסִלְגּוֹס.

בִּיסְלְיוֹן ,בִּיסָל x. m. (bisellium) doppelsitziger Stuhl.

S. v. בָּסִילְיוֹן l.: x. m. pl. (βασιλέων) von Königen.

S. v. בָּסִילְקִי füge hinzu: 2. Landstrasse.

בְּסְנָא ,בְּסָנִי männl. Personenname.

57a S. v. בְּסַר I füge hinzu: pt. pass. pl. בְּסִירִין Ma 2, 9.

S. v. בִּסְרָא füge hinzu: בְּנֵי בִּסְרָא Ho 11, 9 Soc 59 Menschen.

S. v. בְּעָא füge hinzu: *pt.* בָּעֵי Gn 37, 16 suchen. *pt.* בָּעֵי Gn 31, 39 fordern. *ipf.* 2 *sg.* תִּבְעֵי Dt 4, 29 bitten.

57b בְּעַד (בְּעָד) *h.* 1. für; 2. in betreff.

S. v. בְּעוּסָא l.: s. בֵּיעוּסָא.

S. v. בְּעוּרָא l.: s. בֵּיעוּרָא.

S. v. בְּעוּתָא l.: s. בֵּיעוּתָא.

58a S. v. בַּעַל l.: בֵּית הַבַּעַל Feld ohne künstliche Bewässerung (das nur vom Regen befeuchtet wird).

S. v. בְּעַלְתָא füge hinzu: *c.* בַּעֲלַת Mi 7, 8.

58b S. v. בְּעַשׁ l.: *Aph.* für *Pa.*

59a S. v. בְּצַע l.: 1. zerreissen (das Brot); 2. spalten, trennen; 3. einen Vergleich zu Stande bringen.

S. v. בְּצַע l.: zerreissen. Unter *Pa.* l.: in Stücke teilen, zerstücken.

בְּצַרְתָּא (Ho 2, 5, Soc 59 בִּצְרְתָא) *a. f.* Regenmangel. S. בְּצוּרְתָּא.

59b F. בְּקַלְאן l.: בקלאנין (SchirR 1, 3) l. קוֹלְנִין, s. קוֹלָן.

S. v. בַּקַלְסָא l.: (*baculus*).

S. v. בְּקַע füge hinzu: *Pu.* gespalten, aufgesprungen sein.

S. v. בִּקְעֲתָא füge hinzu: *pl.* בִּקְעָן Dt 8, 7.

60a S. v. בַּקָר l.: Rinderhirt.

בָּר *x. m.* Erlaubnis.

בר (bSanh 98ª) l. כָּאר.

60b S. v. בְּרָא II füge hinzu: אַבְרֵי לִבֵּיהּ עֲלוֹי לְ er hat den Mut zu.

S. v. בַּרְבְּרָאָה l.: 2. Berber, Nordafrikaner.

61a בַּרְבְּרָיָה s. בַּרְבְּרָאָה.

S. v. בַּרְדְּלָא l.: 2. (*mardalis?*) Marder.

בּוּרְדָּם *x. m.* eine Krankheit.

S. v. ברדיניקוס l.: l. בְּרָדְנִיקוֹס *x. m.* (βραδινός = ῥαδινός) schlank, schmächtig.

בורדקי l. כְּנֻנְדְּקֵי, s. קְנֻנְדְּקָא.

61b בּוּרְמִינוֹגוֹן (?) *x. m.* (ὀρθόγραμμος?) gradlinig.

S. v. בּוּרְטְיָא l.: (βηρύττα).

62a S. v. בְּרִיְתָא l.: 2. Mensch. Str.: Trauermahlzeit.

בַּרְיְתָא II *a. f.* Trauermahl. S. הַבְרָיְתָא.

62b S. v. בְּרַךְ l.: 2. preisen.

בְּרֶךְ *h. m.* Brut (von Tauben).

S. v. בִּרְכְּתָא l.: בִּרְכַּת, בִּרְכְּתָא.

F. בִּירוּלִין l.: בֵּירוּלִין.

S. v. ברנטין l.: s. לברנטין.

63a F. בּוּרְסִין ff. l.: בורסינין (jSabb 7ᵇ) l. בּוּרְסִינוֹן *x. m.* (βύρσινον) gegerbtes Fell.

F. בְּרוּסְתִּי ff. l.: ב׳ ביה ברוסתי. (jNed 38ª) l. פְּרוֹס תִּימְיָה *x.* πρὸς τίμια zur Auszeichnung.

S. v. בַּר קוּרְיָאנֵי füge hinzu: viell. בַּרְטוֹרְיָאנֵי (*praetoriani*).

64a S. v. בְּשַׂר füge hinzu: בַּעַל ב׳ fettleibig.

64b S. v. בְּתוּלָה l.: 3. *pl.* die Holzschrauben, auf denen der Pressbalken der Ölpresse auf und niederbewegt wird.

S. v. בֵּית אוּנְיָקָא l.: (Βιθυνιακή).

S. v. בָּתַר füge hinzu: יוֹמָא דְבָתְרוֹהִי Gn 19, 34, Ex 18, 13 der folgende Tag. *c. s.* מִבָּתְרֵיהוֹן Ex 14, 19 von hinter. בָּתַר כֵּין Gn 38, 30, מִן בָּתַר כֵּן nachher.

S. v. בִּתְרָא füge hinzu: *pl. d.* בִּתְרָיָא Mi 7, 20 Soc 59.

F. בֵּיתְתַּר ff. l.: בֵּיתַּר, בֵּיתְתַּר Ortsname.

65a S. v. גַּב *h.* l.: 6. עַל גַּבֵּי, עַל גַּב *a*) auf, über; *b*) neben, bei; *c*) vermittelst, durch; *d*) wegen.

S. v. גַּב *a.* füge hinzu: *c. s.* גַּבִּיךְ 2 K 4, 2 Soc 59 (in marg.). לְגַבֵּי 2 K 4, 2 Soc 59 (in marg.). עַל גַּבֵּי Mi 7, 20 (Soc 59 nur עַל) auf.

65b S. v. גְּבַהּ *Hi.* l.: 2. aufheben, aufladen.

66a S. v. גַּבַּחַת str.: 2. glatte Aussenseite ff.

67a S. v. גוּבְרָא füge hinzu: *ind.* גְּבַר Gn 40, 5 ein jeder.

F. גִּבְתָּא ff. l.: גִּבְתָּא *a. f.* 1. (Est II 1, 3, MS גִּבְתָּא) Rohr; 2. Ortsname.

67b נדינר s. גּוּרְזְקִי.

68a S. v. גְּדִירָא l.: Nu 22, 24.

68b S. v. גְּדַל II füge hinzu: *Pi.* zusammenbinden, zurechtmachen.

S. v. גְּדַע l.: abhauen, verstümmeln. *Pi.* dass.

S. v. גְּדַע l.: abhauen.

S. v. גְּדַף *Pi.* füge hinzu: 2. heftig anfahren.

S. v. גַּדְפָּא str.: 4. Ortsname.

גַּדְפֵּי Ortsname.

S. v. גדרסן l.: s. גַּרְדִּינָא.

69a S. v. גַּו l.: Inneres, Mitte. לְגוֹ, בְּגוֹ in.

S. v. גַּוָּא l.: *c. s.* בְּגַוַּהּ Gn 18, 24.

69b S. v. גוּזָל füge hinzu: 2. Kind.

S. v. גְּוִיל l.: 2. starkes Pergament (von ungespaltenem Leder).

70a S. v. גְּוִיָּתָא füge hinzu: *pl. c.* גְּוִיַּת 1 S 2, 9.

S. v. גּוֹלֵל füge hinzu: viell. doch: Deckstein der Leiche (im Grabe).

S. v. גוֹנְבָא l.: (vgl. γαυνάκης).

70b S. v. גּוּף l.: verschliessen, verstopfen.

F. גּוּפָן ff. l.: נופן l. גְּרָפָן *x. m.* (γραφικόν?) Schriftzug.

גּוּפִיתָא *a. f.* Deckel.

S. v. גּוּרָא füge hinzu: *c.* גּוּר Dt 33, 22.

71a S. v. גּוּרְן füge hinzu: 4. der Getreidehaufen auf der Tenne.

S. v. גַּזָּא II l.: (auch בַּר גַּזָּא).

גְּזִיזוֹת *h. m. pl.* abgeschorene Wolle.

S. v. גְּזִיזָא l.: 3. Scherbe.

72a S. v. גְּזַר l.: 2. *pf.* אִתְגְּזַר Gn 17, 26 beschnitten werden.

72b גִּיָּא *x. f.* (γῆ) Erde.

S. v. גֵּידוּר l.: (γαίδαρον).

73a S. v. גִּין füge hinzu: מִן בְּגִין מָא weshalb?

גּוּפָן s. גִּיפָן.

73b S. v. גִּירָא l.: Dt 32, 42.

S. v. גירקרדין l.: eine Art Kalk.

גִּירְדָה *h. f.* בֵּית ג' Kerker.

גיתי (bBabK 114[a]) l. גְּזִיתָא *a. f.* Beraubung (?).

S. v. גַּל str.: 4. Schildkröte.

גַּל *h. m.* Schildkröte.

S. v. גַּלָּא l.: 3. Beiname einer Weidenart.

74a F. גַּלְבָא *x. m.* l.: גַּלְבָא *a. m.* Str.: (vgl. γλύφω).

S. v. גְּלָבָא l.: *a. m.* Str.: (vgl. γλύφω).

S. v. גַּלָּבָא l.: 4. Bildhauer.

S. v. גלבטינון str.: *x. m.* ff.

S. v. גְּלוּגְדְקָא l.: (λεκτίκιον).

Stelle גּוּלְגִּיקִין hinter גְּלִינַס.

S. v. גַּלְגֵּל l.: *Pass.* 1. sich rollen, sich wälzen; — 6. gerinnen.

74b גִּלְגְּלָא (Dt 11, 30) Ortsname.

S. v. גְּלָה *Hitp.* l.: 2. aufgedeckt sein.

S. v. גְּלָה l.: Stroh, dürres Gras.

75a S. v. גְּלוּלָא füge hinzu: *pl.* גְּלוּלִין Nu 23, 21.

F. גַּלְטוּרִי ff. l.: גַּלְטוּרִי *x. f.* (*siglatura*?) Eingraben.

Str. גַּלֵּי ff. S. גְּלָא.

75b S. v. גִּלָּיוֹן füge hinzu: 3. (vgl. εὐαγγέλιον) Evangelium.

S. v. גלכא l.: גַּלְבָא.

76a S. v. גלנו l.: גְּלָנֵי *x. f.* (γαλήνη).

S. v. גְּלוּסְקָא l.: (κόλλιξ, κολλίκιον) 1. dicke (aber feine) Brotsorte.

גִּלְעָדָאָה (Ri 11, 1 Praet.) *a. m.* Gileadit.

76b S. v. גְּלוּפְסָא l.: (κολυμβάς) in Salzlake eingemachte Olive.

S. v. גְּלוּפְקְרָא l.: (κερβικάριον) Polster

S. v. גְּלַקְטִינוֹן l.: (γαλάκτινος) milchfarben.
77a S. v. גֵּימַטְרְיָא str.: (γραμματεία).
S. v. גְּמִיאָה l.: Einschlürfen, Schluck.
S. v. גְּמִירָא füge hinzu: 2. *ind.* גְּמִיר Dt 33, 10 Brandopfer.
77b S. v. גָּמִיקוֹן l.: (γαμικόν, γαμισκόν).
S. v. גְּמַר l.: Nu 21, 2.
78b S. v. גִּינְגִּידִין l.: eine Möhrenart (*Daucus Gingidium*).
79b Stelle גְּנִיסְתָא hinter גְּנִיסְיָא.
גְּנִיסָא *a. f.* (γένος) Geschlecht, Familie.
גְּנְתִּי *h. m.* Gete.
גְּנְתְּיָא *x. f.* (Γοτθία) Getien.
S. v. גִּפָּא str.: 3. *pl.* Schätze.
גִּיסָא *x. m.* (γάζα) Schatz.
S. v. גִּסְסָא. 1. und 2. gehört zu גִּסָא; statt 3. ff. l.: גֵּיסְסָא II *x. m.* (γαισός), *pl.* גִּסְסִין 2 S 18, 14 Wurfspiess.
80a S. v. גוּסְקָנָא füge hinzu: (*capsus*).
80b S. v. גָּפַס l.: (vgl. γύψος) *Pi.* גוּפְתְּיָה Ägypten (Αἴγυπτος).
S. v. גוּפְתְּתָה str.: גוּפְתְּיָה.
S. v. גֵּץ l.: גֵּץ יְוָנִי.
גְּרָא (?) *a. m., pl.* גְּרִין Hos 12, 12 (Soc 59 יַגְרִין) Haufe.
81a S. v. גְּרַג l.: *x. m.* (γύργαθος).
S. v. גוּרְגָא l.: *x. m.*
S. v. גַּרְגִּינָא l.: *x. m.* (vgl. γύργαθος) Korbmacher.
S. v. גַּרְגְּלִידָא l.: eine Art Rübe.
גַּרְגִּישְׁתָא (1 K 7, 46) *a. f.* Erdkloss, Scholle.
גוּרְגְּנָא. ב׳ טַבְלָא *x. m.* eine Trommelart.
S. v. גַּרְגֵּר l.: 1. schlürfen; 2. beerenweis abpflücken; 3. beerenweis auslesen.
S. v. גַּרְגֵּר str.: 2. zusammengeschrumpfte Olive.
81b גַּרְגְּתָנָא *x. m.* (vgl. γύργαθος) Korbmacher.
S. v. גְּרַד füge hinzu: *Hitp.* sich abkratzen.

S. v. נרדום l. גְּרְדּוֹס.
Str. גַּרְדְּסָנָא ff.
82a Stelle גְּרוּמִי hinter גְּרָמָא. L.: (vgl. γρυμέα).
S. v. גְּרִיזְמָטָא l.: Nachtisch, Leckereien.
S. v. גּוּרְזְקִי füge hinzu: (vgl. ζωγρεῖον).
83a S. v. גְּרַמְסִין l.: (γράμμος).
גְּרוּנְטִי männl. Personenname (Γερόντιος).
83b Str.: גַּרְרָה ff.
F. גְּרָרְקִי ff. l.: נררקי l. גְּדָרִיקִי Gebiet von Gadara (Γαδαρική).
S. v. גְּרַשׁ II l.: 1. ziehen; 2. führen.
84b S. v. דְּאַצִּיפָא l.: (viell. רְצִיפָא) *a. m.* eine Vogelart.
85a F. דִּיבְבָא ff. l.: דְּבִבָא (Koh 10, 1) *a. m., pl.* דְּבָבַיָא Jes 7, 18 Fliege.
דְּבָבְתָא *a. f., c. s.* דְּבָבְתִי Mi 7, 10 Feindschaft.
דְּבוּבָא s. דְּבִבָא.
86a Str.: דְּגָא ff.
S. v. דונזר l.: רוֹזְנַר.
S. v. דוּגְמָא l.: 1. Beispiel, Exempel; 2. Merkmal, Marke; 3. Aussehen.
S. v. דִּגְמַטְרִין l.: דִּגְמַטְרִין, דִּגְמַטְרִין *x. m.* (δεικματήριον).
F. דוּגְמָנָא ff. l.: דוגמניות MidrTeh 118, 12, l. דִּיפַגְמָאוֹת, s. דִּיפַגְמָא.
86b F. דִּיגְנוֹסִים ff. l.: דיגנוסים l. דִּיפַגְסִים.
F. דדיונא ff. l.: דדיוני l. רְדְיוֹנֵי, s. רְדְיוֹנָא.
S. v. דְּדִין füge hinzu: דְּדִינוֹן.
87a F. דְּהָנַן l.: דְּהָנַן.
S. v. דוּהֲקָא l.: Tragstange.
דוּנָא *a. m.* Tiegel.
דוּנִיּוֹת *h. f. pl.* dass.
87b Str.: דוּךְ ff.
F. דוּמִיתָא l.: דוּמִיתָא.
88a S. v. דוּפַק füge hinzu: doch wohl Bezeichnung des Seitensteins des Raumes für die Leiche im Grabe (viell. רוֹפֵק Stützer).
89b דוחקא l. דוּהֲקָא.
90a Str.: דִּיאָמַנְמָא ff.

S. v. דִּיד l.: דִּידִי 2 K 4, 2 Soc 59 (in marg.).
Str.: דִּידְכֵי ff.
L.: דִּיהָ.
S. v. דיאו str.: l. דִּירוֹ (δεῦρο).
Alle Fremdwörter mit dem Anfange דִּיו sind ohne Berücksichtigung des ו umzustellen.
Str.: דִּיוּרִין ff.
S. v. דִּיוּזְנֵי l.: Zweigespann.
F. דִּיוּמְרִין ff. l.: דיומרין l. דִּיַנְטְרִין x. m. (διαντρον) Doppelhöhle.
F. דיומן ff. l.: דיומן (?) x. m. (ζημία) Strafe.
דיומרין l. רֲדוֹמִירוֹן x. m. (ῥοδόμυρον) Rosenöl.
S. v. דִּיוֹסְטַר l.: (ἱστάριον).
S. v. דִּיוֹסְטְרָא füge hinzu: (viell. δίστομος). Str.: zweiseitig.
L.: דְּיוֹסְפְרָא.
S. v. דִּיוֹפְלֵי l.: (διπλοῖ).
90b S. v. דִּיוֹקְנָא l.: (εἰκών).
דיורין (jSanh 26[b]) l. דִּינָרִין, s. דִּינָרָא.
S. v. דִּיַיסַּנְמָא l.: דִּיַאמִינְמָא.
S. v. דִּיָלָא füge hinzu: 2. Beamter.
91a S. v. דִּין *Ni.* füge hinzu: 3. beurteilt werden.
דִּינֵי männl. Personenname.
S. v. דִּיוּם l.: männl. Personenname (*Divus*?).
91b S. v. דִּיוֹסִים str.: sonst Διόνυσος ff.
92b S. v. דוכסוסטוס l.: l. דִּיסְכִּיסְטוֹס x. m. (δίσχιστος) der innere Teil des gespaltenen Leders (von der Fleischseite).
93a S. v. דְּלָא l.: 3. Ex 21, 11, Am 2, 16 Soc 59 ohne.
דְּלָנֵי männl. Personenname.
S. v. דְּלוּבָא füge hinzu. S. דּוּלְבָא.
93b S. v. דִּילְטוֹרְיָא l.: (δηλατορία).
F. דָּלֵי l.: דְּלֵי.
S. v. דָּלִית l.: Zweig, Ranke.
S. v. דִּלְמָא l.: Ereignis, Geschichte.

94a S. v. דְּלַף l.: Traufen (durch das Dach im Hause).
S. v. דִּלְפָה l.: בֵּית ד׳ Traufraum (zwischen Dach und Deckenverschalung).
דלפקי x. m. Verschnittener.
S. v. דָּם l.: 2. Menstruation; 3. Leben.
94b S. v. דְּמָא l.: *Itpe.* *Itpa.*
S. v. דְּמָה, דְּמָא str.: (אֲבְדִּימוֹס Εὔδημος).
דְּמִי männl. Personenname.
S. v. דָּמִים l.: *h. m. pl.*
95a S. v. דִּימוֹס l.: 3. Gefängnis. Str.: (δημόσιος) ff.
דִּימוֹס II x. m. (δημόσιος) öffentlich.
S. v. דימוס l.: Ortsname. Str.: l. דִּידִימוֹס.
S. v. דומוס str.: falsch.
S. v. דִּימוֹסְיָא l.: 5. öffentl. Platz.
S. v. דִּימְסִית füge hinzu: (Emmaus).
95b דינידאה s. סִינְיָדְאָה.
96a S. v. דִּסְקָא füge hinzu: דוּסְי.
S. v. דִּיסִינְנִים l.: eine Marke (vgl. *duo signa*).
S. v. דִּסְקְרִין l.: 1. Schüssel; 2. Tischplatte.
S. v. דִּסְתּוּדַר l.: s. סוּדָר.
96b S. v. דַּעָה füge hinzu: 4. Bewusstsein.
S. v. דְּעַץ füge hinzu: *Itpe.* gestochen werden.
F. דִּיפְּלוֹן ff. l.: דִּיפְּלוֹן x. m. (διπλοῦν) Verdoppelung.
97a S. v. דַּפְנֵי l.: (Δάφνη) bei Antiochien in Syrien.
S. v. דִּפְתְּרָא l.: 1. halbgebeiztes Leder (mit Salz und Mehl bearbeitet, aber nicht mit Galläpfeln; zweite Qualität); 2. Schriftstück, Verzeichnis.
97b S. v. דִּיקֵי füge hinzu: 2. Strafe.
דִּקְלָרָא a. m. Korbmacher.
98a דוקני (Tos Kel BabM III 9) l. רוּקְנֵי.
S. v. דוּקְנִיתָא füge hinzu: (?).
S. v. דוּקִינָר l.: ein Beamter.

S. v. גְּלַקְטִינוֹן l.: (γαλάκτινος) milchfarben.
77a S. v. גַּימַטְרְיָא str.: (γραμματεία).
S. v. גְּמִיאָה l.: Einschlürfen, Schluck.
S. v. גְּמִירָא füge hinzu: 2. *ind.* גְּמִיר Dt 33, 10 Brandopfer.
77b S. v. גָּמִיקוֹן l.: (γαμικόν, γαμισκόν).
S. v. גְּמַר l.: Nu 21, 2.
78b S. v. גִּינְגִּידִין l.: eine Möhrenart (*Daucus Gingidium*).
79b Stelle גְּנִיסְתָא hinter גְּנִיסְיָא.
גְּנִיסָא *a. f.* (γένος) Geschlecht, Familie.
גְּנְתִּי *h. m.* Gete.
גְּנְתְּיָא *x. f.* (Γοτθία) Getien.
S. v. גִּפָא str.: 3. *pl.* Schätze.
גִּיסָא *x. m.* (γάζα) Schatz.
S. v. גִּסְסָא. 1. und 2. gehört zu גִּסָא; statt 3. ff. l.: גַּיסְסָא II *x. m.* (γαισός), *pl.* גִּסְסִין 2 S 18, 14 Wurfspiess.
80a S. v. גּוּסְפָּנָא füge hinzu: (*capsus*).
80b S. v. גַּפַּס l.: (vgl. γύψος) *Pi.*
גּוּפְתִּיָה Ägypten (Αἴγυπτος).
S. v. גּוּפְתְּתָה str.: גּוּפְתִּיָה.
S. v. גַּץ l.: גַּץ יְוָנִי.
גַּרָא (?) *a. m., pl.* גַּרִין Hos 12, 12 (Soc 59 יַגְרִין) Haufe.
81a S. v. גָּרָג l.: *x. m.* (γύργαθος).
S. v. גּוּרְגָא l.: *x. m.*
S. v. גַּרְגִּינָא l.: *x. m.* (vgl. γύργαθος) Korbmacher.
S. v. גַּרְגְּלִידָא l.: eine Art Rübe.
גַּרְגִּישְׁתָּא (1 K 7, 46) *a. f.* Erdkloss, Scholle.
גּוּרְגְּנָא. טַבְלָא נ׳ *x. m.* eine Trommelart.
S. v. גְּרְגֵּר l.: 1. schlürfen; 2. beerenweis abpflücken; 3. beerenweis auslesen.
S. v. גַּרְגַּר str.: 2. zusammengeschrumpfte Olive.
81b גַּרְגְּתָנָא *x. m.* (vgl. γύργαθος) Korbmacher.
S. v. גָּרַד füge hinzu: *Hitp.* sich abkratzen.

S. v. גרדום l. גַּרְדּוֹם.
Str. גַּרְדְּסָנָא ff.
82a Stelle גְּרוּמִי hinter גְּרָמָא. L.: (vgl. γρυμέα).
S. v. גְּרִיזְמְטָא l.: Nachtisch, Leckereien.
S. v. גּוּרְזְקִי füge hinzu: (vgl. ζωγρεῖον).
83a S. v. גְּרַמְסִין l.: (γράμμος).
גְּרוּנְטִי männl. Personenname (Γερόντιος).
83b Str.: גַּרְדָה ff.
F. גְּרְדְקֵי ff. l.: גרדקי l. גְּדָרִיקֵי Gebiet von Gadara (Γαδαρική).
S. v. גְּרַשׁ II l.: 1. ziehen; 2. führen.
84b S. v. דְּאצִיפָא l.: (viell. רְצִיפָא) *a. m.* eine Vogelart.
85a F. דִּיבְבָא ff. l.: דִּבְבָא (Koh 10, 1) *a. m., pl.* דִּבְבַיָּא Jes 7, 18 Fliege.
דְּבָבְתָא *a. f., c. s.* דְּבָבְתִי Mi 7, 10 Feindschaft.
דְּבוּבָא s. דִּבְבָא.
86a Str.: דְּגָא ff.
S. v. דונזר l.: רוֹזְגָר.
S. v. דּוּגְמָא l.: 1. Beispiel, Exempel; 2. Merkmal, Marke; 3. Aussehen.
S. v. דִּגְמַטְרִין l.: דִּגְמָטְרִין, דְּגְמָטִרִין *x. m.* (δεικματήριον).
F. דּוּגְמָנָא ff. l.: דונמניות MidrTeh 118, 12, l. דִּיסַגְמָאוֹת, s. דִּיסַגְמָא.
86b F. דִּיגְנוּסִים ff. l.: דיגנוסים l. דִּיסַגְסִים.
F. דדיונא ff. l.: דדיוני l. רְדִיוֹנֵי, s. רְדִיוֹנָא.
S. v. דְּדִין füge hinzu: דְּדִינוֹן.
87a F. דְּהָנֵן l.: דְּהָנֵן.
S. v. דּוּהָקָא l.: Tragstange.
דּוּגָא *a. m.* Tiegel.
דּוּגִיוֹת *h. f. pl.* dass.
87b Str.: דּוּךְ ff.
F. דּוּמִיתָא l.: דּוּמִיתָא.
88a S. v. דּוּפַק füge hinzu: doch wohl Bezeichnung des Seitensteins [illegible] Raumes für die Leiche im [illegible] (viell. רוֹפַק Stützer).
89b דוחקא l. [illegible]
90a Str.: [illegible]

S. v. דיד L: דָּךְ 2 K 4, 2 Sor 59 (in marg.).
Str.: דִּידָי ff.
L.: דִּיהּ.
S. v. דיאו str.: l. דיוה (beige).
Alle Fremdwörter mit dem Anfange דִּין sind ohne Berücksichtigung des ו umzustellen.
Str.: דִּיוּרִין ff.
S. v. דִּיוּגִי L: Zweigespann.
F. דִּיוּמְרִין ff. L: דיומרין l. [illegible] x. m. (διαντρον) Doppelhöhle.
F. דיומן ff. L: דיומן (?) x. m. [illegible] Strafe.
דיומרין l. [illegible] x. m. [illegible] Rosenöl.
S. v. דִּיוֹסְטַר L.: [illegible].
S. v. דִּיוֹסְמָא füge hinzu: [illegible] δίστομος). Str.: zweischneidig.
L.: דִּיוֹסְפָרָא.
S. v. דִּיוֹפְלִי L.: [illegible].
90b S. v. דִּיוֹקְנָא L.: [illegible].
דיורין (jSanh 26b) l. [illegible]
S. v. דִּיסַקְנָא L.: [illegible].
S. v. דִּיְלָא füge hinzu: 2. Besonder[illegible]
S. v. [illegible] füge hinzu: 2. [illegible]
91a S. v. דִּין Ni. füge hinzu: 2. beurteilt werden.
דִּינַי männl. Personenname.
S. v. דִּיוּם L.: männl. Personenname (Divus?).
91b S. v. דיסים str.: sonst [illegible]
92b S. v. הדכוסטוס L: l. [illegible] x. m. (δισχιστος) der innere Teil des gespaltenen Leders (von der Fleischseite).
93a S. v. דִּלָא L: 3. Ex 21, 11, Am 2, 16 Sor 59 [illegible]
דִּלַּי männl. Perso[illegible]
S. v. דִּלּוּבָא füg[illegible]
93b S. v. [illegible]
F. [illegible] L: [illegible]
S. v. [illegible]

[illegible] Dach im Hause).
[illegible]
F. דִּיפְּלִין ff. L.: דִּיפְלִין x. m. [illegible] Verdoppelung.
96b S. v. דקה füge hinzu: 4. Bewusstsein.
S. v. דקן füge hinzu: Itp. gestochen werden.
97a S. v. דִּפְנֵי L.: (Δάφνη) bei Antiochien in Syrien.
S. v. דִּפְתְּרָא L.: 1. halbgekochtes Leder (mit Salz und Mehl bearbeitet, aber nicht mit Galläpfeln; [illegible] Qualität); 2. Schriftstück [illegible] zeichnis.
97b S. v. [illegible] füge hinzu: [illegible]
דִּקְלְקָא x. m. Korbmacher (Tos Kel BabM 11,9) [illegible]
98a דוקני [illegible] füge hinzu [illegible]
S. v. [illegible]
S. v. [illegible]

S. v. דָּקַר füge hinzu: מֵי דְקָרִים ein Getränk.

F. דִּיקְרָטִים ff. l.: דִּירְקָטוּס *x. m.* (διρέκτος) grade.

S. v. דּוּקְרָן l.: *x. m.* (δίκρανον) Gabelholz.

S. v. דּוּקְרָנָא l.: *x. m.*

F. דִּקְתָּא ff. l.: דִּקְתָא *a. f.* feine Wergflocken.

דרא (bPes 56ª) l. רְדָא (?).

98b S. v. דִּרְגּוֹן l.: (דִּרְגוּן?) *x. m.* (δρουγγος) Regiment.

S. v. דַּרְדְּנְיָא füge hinzu: Δαρδανία.

S. v. דָּרוֹ füge hinzu: (Δῶρος?).

Str.: דְּרוּסָא ff.

F. דּוֹרְמָא ff. l.: דורמא l. דּוֹמָטָא *x. m. pl.* (δόματα) Geschenke.

S. v. דְּרֵי l.: דָּרֵי (?).

דּוֹרִי männl. Personenname (Δῶρος).

99a S. v. דֶּרֶךְ füge hinzu: כְּדַרְכּוֹ wie gewöhnlich.

F. דּוּרְמוּס l.: דורמוס s. דְּרוֹמוּס.

99b דרניקוס l. רְדָנִיקוֹס.

דְּרוּסָא, דְּרוּסַי männl. Personenname (Δροῦσος).

דּוּסְתַּי s. דרוסתי.

F. דְּרַפַּתְקָא l.: דְּרַפַּתְקָא *x. m.* (δρύφακτος).

S. v. דְּרוּקָא l.: Regiment.

S. v. דּוּרְקְטֵי l.: (τρογητή).

100a דּוֹרְתַי männl. Personenname (Δωρόθεος).

S. v. דָּשָׁן l. (2 mal): Fettasche.

100b S. v. דְּשַׁשׁ füge hinzu: *Itpalp. pt.* מִדַּשְׁדַּשׁ Jes 19, 14 Soc 59 taumeln.

101a הָבוּ (Gn 11, 4) *a.* wohlan.

הֲבִינֵנוּ. תְּפִלַּת ה׳ Bezeichnung eines Gebets.

101b S. v. הַגָּדָה l.: 3. nichtrechtliche religiöse Belehrung.

102a S. v. הדוּ l. הודוּ (Jes 11, 11 Soc 59).

102b S. v. הֲדָחָה str.: 1. Abspülung. הֲדָחָה *h. f.* Abspülung.

103a S. v. הדוסמא str.: l. הַרוֹסְמָא. L.: eine Art Schuhe.

103b Str.: הִדְרָנִיקוֹס ff.

F. הדרם l. הדרם.

S. v. הָהוּא füge hinzu: 2. ein gewisser.

104a S. v. הָוָא füge hinzu: הָוֵי folglich.

S. v. הוּגְנָא str.: *ind.*

S. v. הוֹדָאָה 4. l.: die zweite.

105b S. v. הַפּוּרִית l.: 2. eine Kürbisart.

S. v. הָאִי füge hinzu: הָאִיַּי 2 K 4, 2 Soc 59 (in marg.).

הֵידֵינוּ, הָיְדֵינוּ (= הֵידִין הוּא) *a.* welcher ist?

S. v. הֵיכָא l.: worauf bezieht sich der Tradent, wenn er lehrt?

106a S. v. הֵימַנ־ l. הֵמַנ־, הֵמֶּנִּי. Stelle hinter הֲמַמְתָּא.

S. v. הֵימָנוּתָא l.: הֵימָנוּ.

Str.: הִיפִּינוֹס ff.

106b S. v. הָכֵי füge hinzu: לְהָכֵי dazu.

107a F. הָלָה l.: הַלָּה.

107b F. הַלְכָךְ l.: הִלְכָּךְ.

F. הַלָּלוּ l.: הַלָּלוּ.

108a F. הַלְקְטֵי ff. l.: הַלְקְטָא *a. m.* Sommerhaus.

F. הַמַטַלְיָא ff. l.: המטליא s. מטליא.

108b F. הַמַמְתָּא l.: הֲמַמְתָּא.

S. v. הימונָא l.: (ὑμέναιος) Hochzeitsgesang.

Stelle הימוס ff. hinter הֲמוֹנוּתָא.

S. v. הַמְסָס l.: dritter Magen.

Str. הֲמִירַס ff.

109a הֲמִירוֹס, הֲמִירַס männl. Personenname (Ὅμηρος).

S. v. הֲנָא füge hinzu: הָנֵי לִי es gefällt mir.

S. v. הֲנָאָה l.: Einrede.

S. v. הִנְדְּיָא l.: (Ἰνδία).

109b S. v. הָנְהוּ l.: *a. m. pl.* 1. jene; 2. gewisse.

S. v. הֲנָיָה l.: 1. Nutzen; 2. Nutzniessung; 3. Annehmlichkeit.

110b S. v. הֲפִיכְתָא l.: Dt 29, 22.
111a S. v. הִפַּרְכָּא l.: 2. s. הִפַּרְכְּיָא.
S. v. הִפַּרְכּוּס l.: 2. l. הִפּוֹדְרוֹמוֹס (ἱππόδρομος) Rennbahn.
S. v. הִפַּרְכְּיָא l.: ὑπαρχία.
S. v. הִפּוֹתֵיקִי l.: Unterpfand.
112a הרבית l. חֲכָכִית.
F. הַרְנִיז ff. l.: הרניז l. עֲכוּז.
S. v. הַרְדְּסִיוֹת l.: (vgl. הוֹרוֹדוֹס?). Vertausche הַרְהוֹן mit הַרְהוֹן.
112b S. v. הַרְהוֹן l.: *h. m.* Pfand.
Str.: הַרְהֵן ff.
Str.: הַרוֹסְמָא ff.
הַרְזְבוּנִית s. אַרְזְבוּנִית.
S. v. הַרְזֵק l.: verwahren.
S. v. הַרְזִיקֵי l.: Gewahrsam.
F. הָרֵי II l.: הָרֵי *h. m.* Eigentümlichkeit.
113a F. הַרְנָא ff. l.: הרנא l. הַרְאָנָא *a. m.* Malve.
S. v. הַרְנוּנָא l.: 2. eine Parasitpflanze.
S. v. הרנירק l.: וִינְדִּקְמָרְיוֹס.
S. v. הָרָם l.: 3. s. תָּרָם.
S. v. הרוסן str.: *x. m.* ff. L.: l. חַרְסָן.
S. v. הָרַף l.: הָרַף.
113b F. הָרַת ff. l.: הרת s. רַת.
114b וִילָא s. וִילוֹן.
115a F. וַלְדָנִית *a. f.* l.: וַלְדָנִית *h. f.*
F. וָנִי, וְאַנִי l. וְנִי, וְאַנִי.
S. v. וֶסֶת l.: *h. f.*; str.: (ἔθος).
S. v. וִסְתָּא l.: *a. f.*
S. v. וְסֻתָּנִית l.: *h. f.*
S. v. וַרְדָּא str.: 3. Lappen der Lunge.
115b S. v. וֶשֶׁט l.: 1. Speiseröhre.
S. v. וַשְׁטָא l.: Speiseröhre.
F. וָתִיק l.: וַתִּיק.
S. v. וָתֵק l.: *x. m.* 1. (ἑκτική) Schwindsucht; 2. (ἑκτικός) schwindsüchtig.
S. v. וָתַר füge hinzu: *Ni.* vogelfrei werden.
116a S. v. זָב str.: 2. schwach.
F. זבוח l.: זְבוּחַ.

S. v. זְבוּנָא l.: 3. Ware.
S. v. זבורית l.: זְבוּרִית.
116b S. v. זֶבֶל l.: בֵּית הַזְּבָלִים.
זוֹנָא männl. Personenname (Ζώτος).
117a Spaltentitel זגא l. זגג.
S. v. זִגְדָן l.: mit ungleichen Augenbrauen.
Str. זדניז ff.
F. זְהוֹרָא ff. l.: זְהוֹרָא s. זִיהוֹרָא.
117b S. v. זו l.: dies ist.
118a S. v. זוג füge hinzu: 5. grade Zahl.
Stelle זוג ff., זוּגָא hinter זָג.
זיווד l. זָמַר, s. זָמַר.
F. זָוַע l.: זווע l. זָיַע, s. זִיָּעָא.
118b S. v. זום l.: *h. m.*
119a זור II *h. Ho.* ausgedrückt werden.
119b S. v. זור II str.: einwickeln, festhalten, L.: זֻוַּר.
זור III *a.* zurückhalten.
120a זִיהוֹרָא *a. m.* Bewahrtes, Schatz.
120b זִינְקִי s. סִינְקִי.
S. v. זִיעָה füge hinzu: 2. Saft.
121a S. v. זִירָא l.: Kelterpresse.
S. v. זָכָה l.: 6. berechtigt sein.
121b S. v. זַכְרוּתָא l.: jAbZ 40[d].
122a זִלָּה *h. f.* Verächtlichkeit.
122b S. v. זְמָא l.: (vgl. ζημία).
זוֹמִי *x. f.* (ζωμός) Brühe.
S. v. זוֹמַלְסְטְרָא l.: (ζωμάρυστρον).
123a S. v. זִמֵּן *Pi.* l.: 2. zu gemeinsamem Tischgebet auffordern.
S. v. זַמֵּן *Pa.* l.: 5. zu gemeinsamem Tischgebet auffordern.
123b S. v. זָנַח str. bei *Pi.* und *Hi.*: reinigen.
124a זוֹנִי *x. f.* (ζώνη) Gürtel.
Stelle ליזניה ff. vor זוֹנִין. L.: זניה. לז׳ ff.
זוֹנִין *x. m.* (ζώνιον) Gürtel.
Str.: זוּסְמָא ff.
S. v. זעטוט str.: (viell. aus ζητητής entstanden).
S. v. זַעֲטוּטָא l.: *a. m.* Str.: ein

aus jener Variante erschlossenes Wort).

124b Stelle זְפִירִין zu זְפְרָן ff.

S. v. זֶפֶק str.: *x. m.* ff. l.: *h. m.* Kropf.

S. v. זִפְקָא l.: *a. m.*

125a S. v. זְקִירָה l.: Springen.

S. v. זְקַף l.: 3. als Anleihe aufstellen.

S. v. זְקַף *Itpe.* l.: 2. gehängt werden, gehenkt werden.

125b S. v. זְקַק *Pa.* füge hinzu: *ipf.* יְזַקֵּיק Ma 3, 3 Soc 59.

126a S. v. זָרָה I füge hinzu: *Ni.* zerstreut werden.

F. זַרְזַף l.: זִרְזֵף.

127a F. זָרַר ff. l.: זרר *h.* 1. s. זָרָה; 2. s. זור II.

127b F. חָבַי l.: חַבַּי.

128a S. v. חֲבִילָה 2. füge hinzu: *pl.* חֲבִילִין. 5. Haufe.

128b S. v. חָבַר füge hinzu: *Pu.* verbunden sein.

129a S. v. חָבֵר l.: חֲבַר עִיר Gemeindeverband.

F. חוּבָּשׁ ff. l.: חובש s. חַבּוּשׁ.

130a S. v. חַד füge hinzu: בְּחַד am ersten Monatstage.

S. v. חדודא l.: l. אָחוּדֵי עֵינַיִן.

131a F. חַדְתְּנָא l.: חַדְתְּנָא.

S. v. חוב l.: 2. Nachteil bringen.

S. v. חוב füge hinzu: הִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ sein Leben aufs Spiel setzen.

חוּבָאָה (Gn 20, 9, MS חוּבָא) s. חוּבָא.

132a S. v. חול I füge hinzu: *Ho.* niedergelegt werden.

S. v. חול III füge hinzu: חול הַמּוֹעֵד Halbfeiertag.

Str.: חוּלְסִית ff.

132b S. v. חוס *a.* l.: *Aph.* Erbarmen üben.

133a Str.: חוק *h.* ff.

L.: חוק *a.* durchgraben. *Pa.* eingraben, gravieren.

חיור (bSanh 98ᵃ) l. הָוַר.

S. v. חוֹרִין l.: 1. frei; 2. ohne Hypothek.

134b S. v. חָזַק füge hinzu: הֲוָה חָזֵיק רֵישֵׁיהּ er hatte Kopfschmerz.

135a S. v. חַזְרָר l.: Mispelart (*Crataegus Azarolus*).

S. v. חַטָּא l.: Reihe, Linie.

136a Str.: חָמִיף ff.

S. v. חֲטַף l.: 2. eilig austeilen.

137a S. v. חִיפָּה l.: 1. bloss eingesalzene Tierhaut (dritte Qualität des Pergaments).

137b S. v. חִירְתָא l.: פּוּם.

F. חכבית ff. l.: חכבית l. חֲכָכִית.

138a Stelle חֲכִינָה ff., חֲכִינְנָא ff., חֲכִינְתָא ff. hinter חָכְמְתָא.

S. v. חָכַם füge hinzu: *Itpe.* erkannt werden.

F. חככית ff. l.: חֲכָכִית *h. f.* 1. zehrend; 2. Zehrfieber.

138b חכרית (jMoK 80ᵇ) l. הַכָּרִית, s. כָּרִית.

S. v. חוּלָּא füge hinzu: חָלָא דְמוֹעֲדָא Halbfeiertag.

139a L.: חֶלְבְּיץ.

L.: חֶלְבָּאנָא.

S. v. חָלוּטִין l.: לַחֲלוּטִין Lv 25, 23.

140b F. חֲלִיפָה ff. l.: חֲלִיפִין *h. m. pl.* 1. Austauschung; 2. frischer Trieb.

חֲלִיפוֹת *h. f. pl.* frischer Trieb.

141b חָלְסִית *h. f.* Kies.

חֲלָפוֹת *h. f. pl.* frischer Trieb.

S. v. חָלַץ füge hinzu: 4. verlassen.

142a S. v. חִלְק l.: (ἄλιξ) Speltgraupe.

142b S. v. חֲמָא l.: *a. m.*

143a Str.: חוּמָה ff.

חֲמוּדִין *a. m. pl.* Begehren.

Str.: חֲמוּרַת ff.

S. v. חֲמִימַרְיָא l.: Vogelknöterich (*Polyganum aviculare*).

143b F. חַמִּינָא ff. l.: חמינא l. חַמִּימָא.

S. v. חָמַם *Hi.* füge hinzu: 2. ein heisses Bad bereiten. *Hitp.* 2. ein heisses Bad nehmen; 3. zornig werden.

144b חֲמָרַת *h. f.* Eselkaravane.

F. חֲמָרְתָּא ff. l.: חֲמָרְתָּא *a. f.* Eselin.

חֲמַרְתָּא *a. f.* Eselkaravane.

S. v. חֲמַתָּא füge hinzu: 2. Gift.

145a S. v. חֲנוּת l.: חֲנוּיוֹת.

145b S. v. חִנָּם l.: 2. grundlos.

146a S. v. חֲנִסְנְסָא l.: 2. verächtliche Bezeichnung der Sonnensäulen.

S. v. חֲנַק füge hinzu: 2. sich ärgern.

147a חֲסִיר s. חֲסַר.

147b S. v. חֲסַן I l.: 1. *ipf.* 3 *pl.* יַחְסְנוּן Am 2, 6 mächtig werden.

S. v. חֲסַר füge hinzu: *Hitp.* Verlust haben.

148a חפול. ח' סוטות (jBez 62[d]) l. חֲפֵי לְסוּטוֹת?

149a חֲפַרְפְּרָא (JIIDt 14, 18 MS) *a. m.* eine Art Fledermaus.

149b S. v. חֲצוֹת füge hinzu: 3. Mittag.

150a S. v. חֲקִירָה l.: 2. Verhör in Bezug auf Zeit und Ort.

חֲקַק *h. m.* Vertiefung.

151a S. v. חַרְחוּר l.: 2. das zum Reinigen der Pflugschar dienende Ende des Ochsensteckens.

152a L.: חֲרִישָׁה I *h. f.* Pflügen.

L.: חֲרִישָׁה II *h. f.* 1. Schweigen; 2. Taubheit; Taubmachen.

L.: חֲרִישָׁה III *h. f.* Dickicht.

L.: חֲרִישׁוּתָא I *a. f.* Taubheit.

L.: חֲרִישׁוּתָא II *a. f.* Dickicht.

S. v. חָרַם *Hi.* l.: 2. bannen, in den Bann thun.

S. v. חֲרַם *Aph.* l.: 2. (auch *Pa.*?) bannen, in den Bann thun.

152b חרנית s. ארונית.

חַרְסַן *h. m.* Thongeschirr, Topf.

F. חֲרַפְתָּא ff. l.: חרפתא (JIIDt 14, 18) l. mit MS חֲפַרְפְּרָא.

153b S. v. חָשַׁב l.: 1. denken, beabsichtigen; 2. aufzeichnen.

155b S. v. חָתַת füge hinzu: *Ni.* sich demütigen.

156a S. v. טָאֳנִים füge hinzu: (Τάνις).

156b S. v. טְבִיעוּת l.: Eindruck, den jemand bekommt.

157a S. v. טְבַל *Pa.* l.: 1. eintauchen; 2. einen Imbiss nehmen.

S. v. טַבְלָא l.: 3. Schreibtafel; 4. Tisch.

L.: טַבְלַי, טַבְלָא männl. Personenname (Τάβλος).

157b S. v. טִיבְרִינוֹס füge hinzu: טִיבְרִינִי (Τιβερῖνος).

F. טוּנָא l. טֻנָא, טוּנָא.

S. v. טִגְרוֹס l.: (τίγρις) Tiger.

158a S. v. טוֹהַר l.: 2. Fläche.

158b F. טֻום l.: טְווֹם.

159b S. v. טְחַן l.: 1. mahlen; 2. reiben.

S. v. טַטְרָמוּלִי l.: (τετράμουλον).

S. v. טִיטְרוֹס l.: Seiher.

160a F. טִיף ff. l.: טִיף *h. m.* Stückchen.

S. v. טִיפָּא str.: 2. Tropfen.

160b F. טילוי ff. l.: טִלּוּי *h. m.* Kindischkeit.

161b S. v. טְלוֹפְתָא l.: 2. Unterlage des Rollsteins der Ölmühle.

162a טמטום l. אַבְטוֹמָטוֹס.

163a F. טוֹנֵס ff. l.: טוֹנֵס *x. m.* (δόναξ) Schilf (*Arundo donax*).

טוּנֵס Ortsname (Τύνης).

S. v. טַס füge hinzu: 2. Vorrichtung zum Fischfang.

163b S. v. טַעַם füge hinzu: 3. Sinnabschnitt; 4. (später) Accent.

S. v. טָעַן *Ni.* füge hinzu: 3. verpflichtet sein.

S. v. טְעַן füge hinzu: 4. aufheben; 5. bringen.

164b S. v. טָפַל füge hinzu: 3. pudern.

S. v. טְפַל l.: 2. Nebensache; 3. Kinder.

S. v. טְפֵלָה füge hinzu: 3. Nebensache.

S. v. טופוס l.: 3. Formel.

165b S. v. טוּרְבָּל l.: (τρίβολος).

טרבנת (jMeg 75[b]) Ortsname.

S. v. טַרְגָּא l.: (*targa*) Schild.

F. טַרְגוּל ff. l.: טַרְגּוּל l. פַּרְגּוּל.

166a S. v. טְרַח *Aph.* l.: 2. belästigen, drängen.
S. v. טְרוּם l.: (θυροειδής?).
טְרִימָא *x. m.* (τρίτη) Drittel.
S. v. טרטוטין l.: l. סַרְטְיוֹטִין, s. סְרַדְיוֹט.
S. v. טרטימר str.: (ταρτήμορον).
166b S. v. טוּרְיָא str.: τουρή; l. (*turris*?).
טְרִיָּה (gedeutet τρία) drei.
S. v. טֵירְיוֹן str.: Tag der wilden Tiere ff. Vgl. τυραννία.
S. v. טריון l.: l. סַסְטַרְטִיוֹן *x.* (*sestertium*) von Sestertien.
טְרִיחוּתָא *a. f.* Mühe.
S. v. טָרְכָא l.: Verleumder.
S. v. טַרְקָא füge hinzu: (?).
167a S. v. טַרְכָן l.: Verleumder.
S. v. טַרְכָנוּתָא l.: Verleumdung.
S. v. טרכוש l.: *x. m.* eine Art Tisch. S. תרכום.
S. v. טְרָמָא l.: Getränk aus Zerriebenem.
S. v. טְרוֹמִיטָא l.: (τρομητά).
S. v. טִירוֹן l.: (τίρων).
167b Zu טַרְסָאָה 3. füge hinzu: (τορεύς?).
S. v. טרסקל füge hinzu: 2. (*craticulum*) Netzwerk.
168a טְרָאפְלִים Ortsname (Τρίπολις).
168b F. טְרוּקְטֵי ff. l.: טְרוּקְטֵי *x. f.* (τρυγητή) 1. trockene Frucht.
S. v. טַרְקְיָא l.: Türkis.
S. v. טַרְקְלִילָא füge hinzu: (περικνήμιον).
F. טַרְקְלִין ff. l.: טַרְקְלִין *x. m.* (τορκελλάριον) Kelter.
S. v. טְרוֹקְסִימוֹן l.: (τρώξιμον). Str.: 1. roh essbar; 2.
170b S. v. יַד l.: עַל יְדֵי *a.* durch; *b.* anstatt, für; *c.* bei, mit; *d.* in Bezug auf. עַל יַד עַל יַד ratenweise, stückweise.
S. v. יְדָא füge hinzu: עַל יְדֵיכוֹן Ma 1, 11 Soc 59 durch.
172b S. v. יִחוּד l.: 2. Alleinsein zu zweien. בְּיִחוּד ausdrücklich.

174b S. v. יָם füge hinzu: 3. Unterlage des Rollsteins der Ölpresse.
175a S. v. יינם l.: l. יָנָם *x. m.* (ἔβενος) Ebenholz.
176b S. v. יָפֶה l.: יָפֶה ,נֶפֶשׁ יָפָה דַּעַת.
יָצַב *h. Ni.* נִצָּב stehen.
177b יָרֵא *h. m.* fürchtend. יְרֵא שָׁמַיִם Gottesfürchtiger.
S. v. יָרַד füge hinzu: יָרַד עִמּוֹ לְחַיָּיו jemanden bis aufs Blut peinigen.
S. v. ירדינון l.: l. וַרְדִּינוֹן (?).
178b S. v. יִרְסָא l.: *x. m.* (*virus*).
F. ירע ff. l.: יָרַע *h. Hi.* benachteiligen. *Ho.* benachteiligt sein.
182a Str.: כְּבָיָא ff.
185a כּוּכְיָא *a. m.* 1. Spinne; 2. Spinngewebe.
187b כְּירוּכָא *a. m.* Garbe.
188b S. v. כַּלְבָּא füge hinzu: *pl. d.* כַּלְבַיָּא (!) Ri 9, 48 Praet.
S. v. כַּלְבּוּם II l.: 1. Zange; 2. zangenförmiger Nagel.
189b F. כְּלִיַּרְכִּין (zweimal) l.: כְּלִיַּרְכִּין.
190a F. כְּלוֹנָם l.: כְּלוֹנָס *x.m.* (κολόνα) Pfahl.
F. כליסים ff. l.: כליסים s. אַכְסַלִין.
191b F. כְּ תָא l.: כַּמְּתָא.
196b כָּאר *x. m.* Esel.
198b F. כַּרְכְּתָא l.: כַּרְכְּתָא.
כַּרְכְּתָא *a. f.* Bündel.
199b S. v. כְּרַסְפְּדֵי l.: (Κρισπίδης?).
209a S. v. לופר füge hinzu: (*rufilus*).
222a S. v. מטליא str.: l. המטליא. L.: *x. m.* ein Kraut.
227a S. v. מַלְכוּת l.: מַלְכִיּוֹת.
239a S. v. מַקְרִין l.: (*Macrinus*).
269a S. v. סְבַלְתָּא füge hinzu: Praet. סבּוּלְתָּא. Str.: Ähre. L.: S. שִׁבַּלְתָּא.
F. סְבַלְתָּא ff. l.: סוּבַלְתָּא (Ri 12, 6 Or 1471).
270b סָגָן (BerR 50) *x. m.* (σάγιον) Soldatenmantel.
275a S. v. סַטְנָא füge hinzu: (סַמְנָא).
282b S. v. סִינָן str.: (σανίς) Brett. L.: Zapfen (viell. = שִׁנָּן).

283a S. v. סוּנִיתָא füge hinzu: viell. סָנִיתָא, s. סַנְיָא.

299a S. v. עכליה l.: l. פְּבְלֵיהּ, s. פְּבְלָא.

307a עקון s. אקון.

312b פְּבְלָא *x. m.* (φίβλα) Agraffe, Schnalle.

321b F. פְּלְכְּיָה ff. l.: פילכיה (jDem 24ᵃ) l. פְּבְלֵיהּ, s. פְּבְלָא.

323b S. v. פֻּנְדְּקִית l.: 1. Wirtin; 2. Kupplerin.

331a F. פּוּרָה ff. l.: פורה (jBabK 3ᵃ) l. פּוּרְוָה.

334a פרכא s. אַבְסְנָאי.

336a פְּרַסַן *a. Pass.* besteuert werden, taxiert werden.

356b S. v. קוֹלָן füge hinzu: 2. Sänger.

380b S. v. רְדַף füge hinzu: *Itpe. ipf.* יִתְרְדִיף Jes 17,13 (Ven. 1525 יִתְיְרְדִיק) gejagt werden.

386a רְמַשׁ *a. Pa. pt. pl.* מְרַמְשִׁין Jes 5,11 (Ven. 1525 מְרַמְשִׁין) den Abend verbringen.

389a F. רְקָתָא l.: רְקָתָּא (= רְקַעְתָּא?).

394b S. v. שְׁבַלְתָּא 3. füge hinzu: Praet. שְׁבַלְתָּא. L.: Strom (?).

NACHTRÄGE.

Eine nochmalige Durchmusterung des Onkelostargum nach Beginn des Druckes ergab mir folgende Nachlese:

אֲבִיבָא (Ex 23, 15) Monatsname.

אַטוּנֵיהוֹן (Ex 35, 18) *pl. c. s.* Seil.

אִלּוּלֵי (Ex 4, 26) wenn nicht.

אֲנָתוּסָאֵי (Gen 10, 17) *pl. d.* Völkerschaft.

אֲכַל. תֵּיכוּל קוּרְצִין (Lv 19, 16) 2 *sg. m. ipf.* verleumden.

אַרְנוֹנָא (Ex 15, 16) Flussname.

אֲשֵׁירֵיהוֹן (Dt 7, 5) *pl. c. s.* Aschera.

בִּדִּין (Dt 18, 11) *pl.* Beschwörung. S. u. zu S. 46.

בְּחַר (Ex 17, 9) *imp.* wählen.

בְּכוֹרוּתָא (Dt 21, 17, MS בְּכֵירוּתָא) *f.* Erstgeburt.

בַּכִּיר (Dt 11, 14) *m.* Frühregen.

בָּמָתְהוֹן (Nu 33, 52) *pl. c. s.* Höhe.

מִבָּתְרֵיהוֹן (Ex 14, 19) *c. s.* von hinter.

בָּתַר (Lv 27, 18) nach. בָּתַר כֵּין (Gen 38, 30) nachher. יוֹמָא דְבָתְרוֹהִי (Gen 19, 34, Ex 18, 13) der folgende Tag.

גְּזַר. *Itpe. pf.* אִתְגְּזַר (Gen 17, 26) beschnitten werden.

גִּלְגְּלָא (Dt 11, 30) Ortsname.

גִּלּוּלִין (Nu 23, 21) *pl.* Götzenbild.

גְּמִיר (Dt 33, 10) *m. ind.* Brandopfer.

דְּבָרַת (Nu 31, 26) *c.* neben *d.* דְּבַרְתָּא (Nu 31, 27) Beute.

דְּלָא (Ex 21, 11) ohne.

הָבוּ (Gen 11, 4) wohlan!

Sonst zu notieren:

אַדְרִיכוּתֵיהּ (Jer 51, 32) *f. c. s.* Stampfen.

בַּעֲלַת (Mi 7, 8) *f. c.* Herrin.

בִּתְרַיָּא (Mi 7, 20 Soc 59) *pl. d.* Stück.

גַּבִּיךְ (2K 4, 2 Soc 59 in marg.) *c. s.* bei. לְגַבֵּי (ebenda) zu. עַל גַּבֵּי (Mi 7, 20, Soc 59 nur עַל) auf.

גַּרָא *m., pl.* גַּרִּין (Ho 12, 12, Soc 59 יְגָרִין) Haufen.

דְּבָבְתִי (Mi 7, 8) *f. c. s.* Feindschaft.

BERICHTIGUNGEN.

S. 5 f. אֲגַרְתָּא l. אַגְּרְתָּא. — Tilge den Art. אֲנוּף; lies: אֲנוּף, אִנּוּף *h. m.* 1. Verschluss; 2. l. גּוּף. — Tilge den Art. אֲנַף; l. אֲנַף (2K 4, 33 Soc 59) *a.* schliessen. — s. v. אֲנַף tilge: Thürflügel; f. Uferrand l. Ufer, Seite. Füge hinzu אָנָף *h. m.* Verschluss.

S. 9 f. אוּרִין l. אֲוִירִין. — s. v. אוּמָאָה f. Beschwörer l. Beschwörung.

S. 12 f. אַחוּתִי l. אֲחוּהִי.

S. 14 s. v. אטמא f. אָטְמִין l. אַטְּמִין (?).

S. 19 tilge Art. אֲלִיסָא.

S. 23 tilge Art. אִמְרָאָה.

S. 27 s. v. אֲסוּרָא nach אֵיסוּרֵי füge hinzu: Thr 3, 17.

S. 31 s. v. אָפוּמָא f. *m.* l. *f.*

S. 34 s. v. אֲפִיקִירוֹס tilge JI.

S. 35 tilge Art. אַצְקָרָא.

S. 41 s. v. אֲשׁוּר f. *h.* l. *a.*

S. 46 f. בְּדִין l. בִּדִּין. — Bedeutung: 1. Erdichtung; 2. verächtliche Bezeichnung für eine Art Beschwörung.

S. 52 f. בֵּירְיָאתָא l.: ביריאתא l. בְּרִירוּתָא.

S. 58 s. v. בְּעַל f. befruchtet l. befeuchtet.

S. 90 f. דִּיהּ l. דִּיהַ.

S. 93 f. דְּלֵי l. דַּלְיִ.

S. 102 s. v. הַדְּחָת tilge: 1. Abspülung; 2. — Füge hinzu: הֲדָחָה *h. f.* Abspülung.

S. 108 f. הֲסָמְתָא l. הַסְמְתָא.

S. 112 f. הַרְוָחָא l. הַרְוַחָא.

S. 116 s. v. זְבוּנָא füge hinzu: 3. Ware.

S. 119 s. v. זור II streiche: einwickeln, festhalten. — Füge hinzu: זור III *a.* zurückhalten.

S. 127 s. v. זָרַר l.: זָרַר *h. Ni.* s. זָרָה I. *Ho.* zerdrückt werden.

S. 130 s. v. חרורא f. חָרוּרֵי עַיְינִין l. אֲחוּדֵי עַיְינִין Gaukler.

S. 132 s. v. חוס *a.* füge am Schluss hinzu: dass.

S. 133 tilge Art. חוק *h.* — s. v. חוק *a.* l.: durchgraben. *Pa.* ausgraben, gravieren.

S. 135 tilge Art. חִמָּא.

S. 144 s. v. חִמְתָּא füge hinzu: 2. Gift.

Druck von H. Itzkowski, Berlin N.

שלב״ם שיר לברית מילה.
שמ״ג שבעה מדורי גיהנם.
שמ״ה שני מאורות הגדולים (ס׳).
שמה״צ שחיטה מן הצואר.
שמס״ה שאלות מספר הנפש.
שמ״ע שנה מעוברת (ש״ם).
שנ״ל בנ״צ שנזכה לראות בנחמת ציון.
שנמ״א שחיטה נדה ומאכלות אסורות.
ש״ס שושן סודות (ס׳), שני סימנין (ב״ס).
ש״ס דב״ר שאר ספרי דבי רב (שסד״ר).
שס״ה ל״ת שס״ה לא תעשה.
שע״ה שער עבודת האלהים.
שע״ח שיר על חנוכה.
שע״ק שערי קדושה (ס׳).
שע״ת שערי תורה (ש״ת).
שע״ת לר״י שערי תשובה לרבינו יונה.
ש״צ שיבת ציון, שירי ציון.
ש״ר וע״ר שעת רחמים ועת רצון.
שרש״ח שבת ראשון של חנוכה.
ש״ש שלחן שלמה (ס׳).
שש״מ שבת של מי.
שש״ע שכינה שורה עליו.
שש״ש שחרית של שבת.
שששׁ״ח שבת שני של חנוכה.
ש״ת שבעה תמרים (ס׳).

ת.

ת״א תולדות אדם (ס׳), תורת אמת (ס׳).
תאב״ח תולדות אברהם בר חייא (ס׳).
תא״ה תורת אמונת הנוצרים.
תא״י תוצאות ארץ ישראל (ס׳).
תא״צ (ת״צ).
תב״ג תקע בשופר גדול (ת׳).
תב״י תשובת בית יהודה (תשב״י) (ס׳).
תג״י תולדות גדולי ישראל (ס׳).
תה״ק (תוה״ק).

תר״ב תפלות ובקשות.
תונפ״ל תקופות ונטמריות פרפריות להכמה.
תוה״ם תנא והדר מפרש.
תוה״ק תורת הקנאות (ס׳).
תוה״ש (תולה״ש).
תו״כ תנור וכירים.
תולהש״ל (תוה״ש) תולדות השלמים (?).
תו״ת תוספות ותשובות.
ת״ח תוספות חדשים, תורת חטאת (ס׳).
תח״ה תיקון חיבוט הקבר (תחה״ק) (ס׳).
תט״ה תורת טעמי המקרא (ס׳).
ת״י תולדות ישו (ס׳).
תכה״ש (תכ״ה).
ת״ל תימה לי.
תל״ה תורת לשון הקודש (ס׳).
תלע״ג תפלה לעצירת גשמים.
תל״ת תבוא לפניך תפלתנו (ת׳).
תמב״י תולדות מנשה בן ישראל (ס׳).
תמ״ל תניא מסייע ליה.
תפה״א ח״ש תשובת פרי הארץ חלק שני (ס׳) (תפה״א ח״ב).
ת״צ תאמי צביה (ס׳).
תקונפ״ל (תונפ״ל).
תק״ש תקון קריאת שמע, תקיעת שופר.
ת״ר תועפות ראם (ס׳).
תר״א תוכו רצוף אהבה (ס׳).
תר״י תלמידי רבנו יונה.
תריג״ם תרי״ג מצות.
תר״ל תוספות ראשון לציון.
ת״ש תקיעת שופר (תק״ש), תיקון שלמה (ס׳), תקופת שמואל.
תש״מ תקון שלשה משמרות.
ת״ת תקון תשובה.
ת״ת וידהכ״מ תשובה תולה ויום הכפורים מכפר.
ת״ת בקמ״ש תלמוד תורה בקרית מאה שערים.

רדוי"א ראשית דעת ויראת אלהים (ס').
ר"ה רחובות הנהר (רה"נ) (ס'). רביד הזהב (רה"ז). ריח השדה (רה"ש) (ס'). רסיסי המליצה (רסה"מ) (ס').
רה"ב רודפיהם השלכת במצולות (שר של מצרים).
רה"ד רשעי הדור.
רו"י רנה וישועה (ס').
רו"ם רצה ומודים (ת').
רו"פ רוסלאנד ופולין, רוסי ופולאני.
רו"ת רמה ותולעה, רחמים ותחנונים.
ר"ח רוח חיים (ס'). רוח חדשה (ס').
רח"ק ר' חסדאי קרקש.
ריא"ל ר' יצחק אבן לטיף.
ריח"ב ר' יאיר חיים בכרך.
ר"ל רעיוני לילה (ס'). רמז לדבר.
רלב"ש ר' לוי בר שלמה.
רמ"ד ראש מר דרור (ס').
רמד"ב ר' מרדכי די ביטון.
רמח"ע רמ"ח עשין.
רמ"פ ר' משה פראבינציאלי (רמ"ף).
רמש"ג ר' מרדכי שמואל גירונדי.
ר"נ רפואת נשמה (ס').
ר"ס רשימת ספרים (ס').
ר"ע רוכב ערבות (ס').
רעב"מ ר' עזריה בן מנחם.
ר"פ רב פעלים (ס'). ראש פנה (ס').
ר"ש רמת שמואל (ס').
רשב"ב ר' שמעון בן בתירה.
רש"ח ר' שבתי חיים.
רש"ס רוב שני סימנים (רב"ס).
רשעב"י רוב שלום עד בלי ירח.
ר"ת רזי תורה.

ש.

ש"א שומר אמונים (ס').
שא"א שיר אלף אלפין (ס').
שאב"ם שאין בהם ממש.
שא"י שער אהבת יי.
שאעמ"ל שאין עדים מצוים לקיימו.
ש"ב שדי בוכים (ס'). שמות בנימין (ס'). שירי בחינה (שה"ב). שערי בינה (ס'). שיורי ברכה.
שבמ"ת שבמשנה תורה.
שב"ע שתי בלא ערב.
שב"צ שירי בת ציון.
שב"ר שער בת רבים (ס').
שבש"ח שבת שני של חנוכה.
שבת"כ שבתורת כהנים.
ש"ג שרשרות גבלות (ס').
שגה"(כ) שתי גלת הכותרת (ס').
שג"ע שערי גן עדן (ס'). שני גורי עצים.
ש"ד שערי דעה (ס').
שד"ה שערי דקדוק הלשון (ס').
ש"ה שתי הלחם (שה"ל). שונה הלכות. שונה הלכות. שולחן הפנים (שה"פ). שם הגדולים (שה"ג) (ס'). שרביט הזהב (שה"ז) (ס'). שמות הגרדפים (שה"נ). שרשרות העבותות (ס'). שרשי הדת (שה"ד) (ס'). שרשי התורה (שה"ת) (ס').
שה"ד שהמיר דתו. שרשי הדת.
שה"ז שרביט הזהב (ס').
שה"י שלשלת היוחסין.
שה"נ שמות הגרדפים (שמה"נ).
שה"ע שרשרות העבותות (ס').
שה"פ שולחן הפנים.
שה"ת מל"מ שהתלמוד מביא לידי מעשה.
שו"ת שירות ותשבחות.
שהח"מ שלשלת חכמי המשנה.
שחו"מ שעורין חציצין ומחיצין (הל"מ הלכה למשה מסיני).
ש"י שיר ידידות (ס'). שם יעקב (ס').
שיה"ש שאר ימות השנה.
שיל"ס שמא יבא לידי סכנה, שיש להם סוף.
שיל"ר שלמה יהודה ליב ראפאפורט (שי"ר).
שי"ק שאו ידיכם קודש.
ש"כ שבירת כלים (ק'). שברי כלי (ק').
שכ"א שאר כל אדם.
שכה"כ שכינה הכתוב.
ש"ל שי למורא (ס). שמן למאור (ס'). שומרים לבוקר (ס'). שושני לקט (ס').
של"א שברי לוחות און.

צה״מ צל המעלות (ס׳).
צה״ע צל העולם (ס׳).
צה״ת ציון הלא תשאלי (ת׳), צוהר התיבה (ס׳).
צו״ר צדיק ורשע (ס׳), צא וראה.
צי״ב צדיקים ילכו בם.
צי״ל צמח יי׳ לצבי (ס׳).
צ״ל צבי לצבי (צל״צ).
צמ״ז צפונית מזרחית.
צמ״ע צפונית מערבית.
צצ״מ צידת צבי מורח (ס׳).
צ״ק צאן קדשים (ס׳).
צ״ש צפון שמיר (ס׳), צירופי שמות.

ק׳

ק׳ קונטרס, קבלה.
ק״א קול אלהים (ס׳), קונטרס, אחרון, — אהרן.
קא״א קשט אמרי אמת.
קא״ק קל אומר קרא.
ק״ב קול בוכים (ס׳), קול ברמה (ס׳).
קבה״מ קודם ביאת המשיח.
קב״נ קריאה בלי נקודות.
קדמש״ע קיצור דינים משלחן ערוך.
ק״ה קודש הילולים, קץ הפלאות (קה״פ) (ס׳).
קה״ח קול המון חוגג (ס׳), קודם החופה.
קה״ס קסת הסופר (ס׳).
קה״ע קורות העתים.
קה״פ קודם הפסח.
קה״ש קודם השבת.
קו״ב קדיש וברכו.
קוה״י קורות הימים.
קו״ח קל וחומר (ק״ו).
קו״מ קל וחומר מפורש, קשת ומגן (ס׳).
קומו״ר קול ומראה וריח (קמו״ר).
קו״ס קל וחומר סתום.
ק״ח קרית חנה (ס׳), קונה חזקה.
קחה״ב קודם חרבן הבית.
קחבה״מ קודם חרבן בית המקדש.
קח״ד קרית חנה דוד.
קחוק״כ קול חתן וקול כלה.
ק״ט קן טהור.

ק״י קפיצת יד, קופץ ידו, קבלת יסורין, קסת יונתן (ס׳).
ק״כ קערת כסף (ס׳).
קכהרא״ש קיצור כללי הרא״ש (אשרי״).
קלנ״ד קורעין לו גזר דינו.
ק״ל כר״ל קיימא לן כריש לקיש.
ק״מ קרית מלך, קול מבשר.
קמ״ל קונטרס מה לך (ס׳).
קמו״ר (קומו״ר).
קמ״מ קונטרס מלחמת מצוה (ס׳).
קמ״ע קונטרס מנחת ערב.
קמ״ש קרית מאה שערים.
ק״נ קשת נחושה (ס׳).
ק״ע קורי עכביש, קול ענות (ס׳).
קעכמדא״ר קונטרס על כל מלתא דאמר רחמנא.
קע״ש קיצור ענין שחיטה.
ק״צ קופת צדקה.
ק״ש קול שחל (ס׳), קול שמחה (ס׳), — ששון (ס׳).
ק״ת קול תרועה (ס׳), קרבן תענית.
קתכ״פ קונטרס תפלת כל פה (ס׳).
קת״נ קודם תפלת נעילה.
קת״ע קודם תפלת ערבית.
קת״ש קודם תפלת שחרית.

ר.

ר׳ ראיה, ראיות, ריש.
ר״א ראשי אבות (ס׳), רוממות אל (ס׳), רצוף אהבה (ס׳), רשפי אש (ס׳), רכב אליהו (ס׳), רבבות אפרים (ס׳).
ראב״ח ר׳ אליעזר בן חרסום.
ראב״ש ר׳ אליהו בעל שם.
רא״ג ר׳ אברהם גדליה.
רא״ל רחמנא אידכר לן.
רא״ש ר׳ אברהם שלום.
ר״ב ראשית ביכורים (ס׳), רפדוני בתפוחים (רב״ת) (ס׳).
רב״ס רוב ב׳ סימנים (רש״ס).
רב״ק ראשית ביכורי קציר.
ר״ד רנת דודים (ס׳).

עב' עברונות.
עבה״ג עד ביאת הגואל.
עבה״מ עד ביאת המשיח.
עבח״ש עוסקין בחיי שעה.
ע״ד עלילת דם, עדת דבורים (ס'), עיר דוד (ס').
עד״ט עקרי דינים טראני.
עד״ע עתיקא דעתיקין (ק').
ע״ה עבודת הבורא (עה״ב).
עה״ג עצירת הגשמים.
עהח״ם עדים חתומים מטה (עח״ם).
עה״ש עליו השלום, עליכם השלום (ע״ה).
ע״א (עזו״א).
ע״ג עובדי גלולים.
ע״ם עוברות ומניקות, ערמה ומרמה, עובד מאהבה.
עומ״א עובד מאהבה.
עומ״י עובד מיראה.
עועב״כ עד ועד בכלל.
ע״ז עין זיתים.
עזו״ע על זה ועל זה, עזא ועזא(ז)ל.
עט״ר עטרת ראשינו.
ע״ם עין משפט (ס').
עי״צ (ע״צ).
עכ״ג עבודת כהן גדול.
עכ״ח עיני כל חי (ס').
עכנ״כ עם כל נושאי כליו.
עלו״ל עיניו למטה ולבו למעלה (של״ה).
ע״ם עתים מזומנים.
עמ״י על משכבו ינוח.
עמלה״ח על מנת להחזיר.
ע״ע עצי עדן (ס'), עקיצת עקרב (ס').
עעוע״א על עצים ועל אבנים.
עפ״ק עץ פרי קודש.
עפ״ר על פי רמז.
ע״צ עיט צבוע (ס').
ע״ק עשר קדושות.
ע״ר עסים רמונים (ס').
ע״ש עניני שבת (ערב שבועות).

פ.

פ' פאה, פיוט, פירוש, פירש, פרקי, פתיחה.
פא״ב פעם אחת ביובל (פאב״י).
פב״י פליטת בית יהודה (ס').
פב״ע פרצוף בפני עצמו (ק').
פ״ד פשר דבר (ס').
פ״ה פלח הרמון (ס') (פה״ד), פאר הדור (פה״ד), פאת השולחן (פה״ש) (ס'), פדיון הבכורים (פה״ב), פתשגן הכתב (פה״כ).
פה״ב פי הבאר (ס'), פדיון הבכור,—הבן.
פה״ד פאר הדור (פ״ה).
פהל״י פיגול היא לא ירצה.
פה״פ פא הפעל (ד').
פה״ש פני השכינה.
פ״ח פרישת חלה.
פחה״מ פתיחת חיבור המשנה.
פמ״י פירוש מנחת יעקב.
פמש״פ פתות משוה פרוסה.
פס״י פתיחת ספר יצירה.
פ״ע פוקח עורים (עברים) (ס'), פי עוללים (ס'), פרק עליון.
פעהש״פ פירוש על הגדה של פסח.
פ״צ פרי צדיק (ס').
פר' פרק, פרשה.
פ״ר פסיקתא רבתא (ס'), פענח רזא (ס').
פראב״ע פירוש ר' אברהם בן עזרא.
פרא״ם פירוש ר' אליהו מזרחי.
פרד״ק פירוש רד״ק (פירד״ק).
פ״ש פני שכינה (פה״ש), פתחי שערים (ס'), פרח שושן (ס').
פשנ״נ פת של נוים נקיה.
פש״ד פשטא דקרא.
פש״צ פתח שערי צדק (ס').
פ״ת פתיל תכלת (ס'), פתח תקוה.
פ״ת ונ״צ פתחי תשובה ונחלת צבי (ס').
צ' ציון.

צ.

צב״ה צבי בארץ החיים (צבא״ה) (ס').
צ״ה צל העולם (צח״ע) (ס').

166a S. v. טְרַח *Aph.* l.: 2. belästigen, drängen.

S. v. טָרוּט l.: (θυροειδής?).

טְרִיטָא *x. m.* (τρίτη) Drittel.

S. v. טרטיוטין l.: l. סַרְטְיוֹטִין, s. סְרַדְיוֹט.

S. v. טרטימר str.: (ταρτήμορον).

166b S. v. טוּרְיָא str.: τουρή; l. (*turris*?).

טְרָיָה (gedeutet τρία) drei.

S. v. טַיְרְיוֹן str.: Tag der wilden Tiere ff. Vgl. τυραννία.

S. v. טריון l.: l. סְסְטָרְטְיוֹן *x.* (*sestertium*) von Sestertien.

טְרִיחוּתָא *a. f.* Mühe.

S. v. טָרְכָא l.: Verleumder.

S. v. טִרְכָּא füge hinzu: (?).

167a S. v. טִרְכָּן l.: Verleumder.

S. v. טַרְכָּנוּתָא l.: Verleumdung.

S. v. טרכוש l.: *x. m.* eine Art Tisch. S. תרכום.

S. v. טְרְמָא l.: Getränk aus Zerriebenem.

S. v. טְרוֹמֵיטָא l.: (τρομητά).

S. v. טִירוֹן l.: (τίρων).

167b Zu טַרְסָאָה 3. füge hinzu: (τορεύς?).

S. v. טרסקל füge hinzu: 2. (*craticulum*) Netzwerk.

168a טְרָאפְּלִים Ortsname (Τρίπολις).

168b F. טְרוּקְטֵי ff. l.: טְרוּקְטֵי *x. f.* (τρυγητή) 1. trockene Frucht.

S. v. טְרַקְיָא l.: Türkis.

S. v. טְרַקְלִילָא füge hinzu: (περικνήμιον).

F. טְרְקְלְרִין ff. l.: טָרְקְלָרִין *x. m.* (τορκελλάριον) Kelter.

S. v. טְרוֹקְסִימוֹן l.: (τρώξιμον). Str.: 1. roh essbar; 2.

170b S. v. יָד l.: עַל יְדֵי *a.* durch; *b.* anstatt, für; *c.* bei, mit; *d.* in Bezug auf. עַל יָד עַל יָד ratenweise, stückweise.

S. v. יְדָא füge hinzu: עַל יְדֵיכוֹן Ma 1, 11 Soc 59 durch.

172b S. v. יִחוּד l.: 2. Alleinsein zu zweien. בְּיִחוּד ausdrücklich.

174b S. v. יָם füge hinzu: 3. Unterlage des Rollsteins der Ölpresse.

175a S. v. יינם l.: l. יְוָנָם *x. m.* (ἔβενος) Ebenholz.

176b S. v. יָפֶה l.: נֶפֶשׁ יָפָה, דַּעַת יָפָה.

יָצַב *h. Ni.* נִצָּב stehen.

177b יָרֵא *h. m.* fürchtend. יְרֵא שָׁמַיִם Gottesfürchtiger.

S. v. יָרַד füge hinzu: יָרַד עִמּוֹ לְחַיָּיו jemanden bis aufs Blut peinigen.

S. v. ירדינון l.: l. וַרְדִּינוֹן (?).

178b S. v. יִרְסָא l.: *x. m.* (*virus*).

F. ירע ff. l.: יָרַע *h. Hi.* benachteiligen. *Ho.* benachteiligt sein.

182a Str.: כַּבְיָא ff.

185a כּוּכְיָא *a. m.* 1. Spinne; 2. Spinngewebe.

187b כֵּירוּכָא *a. m.* Garbe.

188b S. v. כַּלְבָּא füge hinzu: *pl. d.* כַּלְבַיָּא (!) Ri 9, 48 Praet.

S. v. כַּלְבּוֹס II l.: 1. Zange; 2. zangenförmiger Nagel.

189b F. כְּלִירְכִּין (zweimal) l.: כְּלִירַכִּין.

190a F. כְּלוֹנְס l.: כְּלוֹנַס *x. m.* (κολόνα) Pfahl.

F. כליסים ff. l.: כליסים s. אַכְסְלִין.

191b F. כְּמְ תָא l.: כְּמְתָא.

196b כָּאר *x. m.* Esel.

198b F. כַּרְכְּתָא l.: כַּרְכְּתָא.

כָּרְכְּתָא *a. f.* Bündel.

199b S. v. כְּרְסְפְּדֵי l.: (Κρισπίδης?).

209a S. v. לופר füge hinzu: (*rufilus*).

222a S. v. מטליא str.: l. המטליא. L.: *x. m.* ein Kraut.

227a S. v. מַלְכוּת l.: מַלְכִיּוֹת.

239a S. v. מַקְרִין l.: (*Macrinus*).

269a S. v. סְבַלְתָּא füge hinzu: Praet. סִבּוּלְתָּא. Str.: Ähre. L.: S. שִׁבְלְתָּא.

F. סְבַלְתָּא ff. l.: סוּבַלְתָּא (Ri 12, 6 Or 1471).

270b סָגֶן (BerR 50) *x. m.* (σάγιον) Soldatenmantel.

275a S. v. סָמְנָא füge hinzu: (סַמְנָא).

282b S. v. סַינִין str.: (σανίς) Brett. L.: Zapfen (viell. = שְׁנִין).

283a S. v. סוּנִיתָא füge hinzu: viell. סַנְיָא ,סְנִיתָא, s. סַנְיָא.

299a S. v. עכליה l.: l. פִּבְלֵיהּ, s. פִּבְלָא.

307a עקון s. אקון.

312b פִּבְלָא x. m. (φίβλα) Agraffe, Schnalle.

321b F. פִּלְכְּיָה ff. l.: פילכיה (jDem 24[a]) l. פִּבְלֵיהּ, s. פִּבְלָא.

323b S. v. פֻּנְדְּקִית l.: 1. Wirtin; 2. Kupplerin.

331a F. פּוּרְה ff. l.: פורה (jBabK 3[a]) l. פּוּרְוָה.

334a פרכא s. אַבְסְנַאי.

336a פְּרַסַן a. *Pass.* besteuert werden, taxiert werden.

356b S. v. קוֹלָן füge hinzu: 2. Sänger.

380b S. v. רְדַף füge hinzu: *Itpe. ipf.* יִתְרְדִיף Jes 17,13 (Ven. 1525 יִתְיְרַדִּיק) gejagt werden.

386a רְמַשׁ a. *Pa. pt. pl.* מְרַמְּשִׁין Jes 5,11 (Ven. 1525 מְרַמְשִׁין) den Abend verbringen.

389a F. רִקְתָא l.: רִקְתָּא (= רִקְעֲתָא?).

394b S. v. שְׁבַלְתָּא 3. füge hinzu: Praet. שִׁבְּלְתָּא. L.: Strom (?).

NACHTRÄGE.

Eine nochmalige Durchmusterung des Onkelostargum nach Beginn des Druckes ergab mir folgende Nachlese:

אֲבִיבָא (Ex 23, 15) Monatsname.

אַטוּנֵיהוֹן (Ex 35, 18) *pl. c. s.* Seil.

אִלּוּלֵי (Ex 4, 26) wenn nicht.

אַנְתּוּסָאֵי (Gen 10,17) *pl. d.* Völkerschaft.

אֲכַל. תֵּיכוּל קוּרְצִין (Lv 19, 16) 2 *sg. m. ipf.* verleumden.

אַרְנוֹנָא (Ex 15, 16) Flussname.

אֲשֵׁירֵיהוֹן (Dt 7, 5) *pl. c. s.* Aschera.

בִּדִּין (Dt 18, 11) *pl.* Beschwörung. S. u. zu S. 46.

בְּחַר (Ex 17, 9) *imp.* wählen.

בְּכוּרוּתָא (Dt 21, 17, MS בְּכֵירוּתָא) *f.* Erstgeburt.

בַּכִּיר (Dt 11, 14) *m.* Frühregen.

בָּמָתְהוֹן (Nu 33, 52) *pl. c. s.* Höhe.

מִבָּתְרֵיהוֹן (Ex 14, 19) *c. s.* von hinter.

בָּתַר (Lv 27, 18) nach. בָּתַר כֵּין (Gen 38, 30) nachher. יוֹמָא דְבָתְרוֹהִי (Gen 19, 34, Ex 18, 13) der folgende Tag.

גְּזַר. *Itpe. pf.* אִתְגְּזַר (Gen 17, 26) beschnitten werden.

גִּלְגְּלָא (Dt 11, 30) Ortsname.

גִּלּוּלִין (Nu 23, 21) *pl.* Götzenbild.

גְּמִיר (Dt 33, 10) *m. ind.* Brandopfer.

דִּבְרַת (Nu 31, 26) *c.* neben *d.* דִּבְרְתָא (Nu 31, 27) Beute.

דְּלָא (Ex 21, 11) ohne.

הָבוּ (Gen 11, 4) wohlan!

Sonst zu notieren:

אַדְרִיכוּתֵיהּ (Jer 51, 32) *f. c. s.* Stampfen.

בַּעֲלַת (Mi 7, 8) *f. c.* Herrin.

בִּתְרַיָּא (Mi 7, 20 Soc 59) *pl. d.* Stück.

גַּבִּיךְ (2K 4, 2 Soc 59 in marg.) *c. s.* bei. לְגַבֵּי (ebenda) zu. עַל גַּבֵּי (Mi 7, 20, Soc 59 nur עַל) auf.

גַּרָא *m., pl.* גַּרִין (Ho 12, 12, Soc 59 יַגְרִין) Haufen.

דְּבָבְתִי (Mi 7, 8) *f. c. s.* Feindschaft.

BERICHTIGUNGEN.

S. 5 f. אֲגַרְתָא l. אִגַּרְתָא. — Tilge den Art. אֲגוּף; lies: אגוף, אֲגוּף *h. m.* 1. Verschluss; 2. l. גוף. — Tilge den Art. אֲגַף; l. אֲגַף (2K 4, 33 Soc 59) *a.* schliessen. — s. v. אֲגַף tilge: Thürflügel; f. Uferrand l. Ufer, Seite. Füge hinzu אֲגַף *h. m.* Verschluss.

S. 9 f. אֲוִירִין l. אֲוִירִין. — s. v. אוּמָּאָה f. Beschwörer l. Beschwörung.

S. 12 f. אֲחוּתֵי l. אֲחוּהִי.

S. 14 s. v. אטמא f. אַטְמִין l. אַטְמִין (?).

S. 19 tilge Art. אֲלִיסָא.

S. 23 tilge Art. אִמְרָאָה.

S. 27 s. v. אֲסוּרָא nach אִיסוּרֵי füge hinzu: Thr 3, 17.

S. 31 s. v. אֲפוּמָא f. *m.* l. *f.*

S. 34 s. v. אֶפִּיקוּרוֹס tilge JI.

S. 35 tilge Art. אִצְקְרָא.

S. 41 s. v. אשר f. *h.* l. *a.*

S. 46 f. בִּדִּין l. בִּדִּין. — Bedeutung: 1. Erdichtung; 2. verächtliche Bezeichnung für eine Art Beschwörung.

S. 52 f. בִּירִיאָתָא l.: ביריאתא l. בְּרִירוּתָא.

S. 58 s. v. בְּעַל f. befruchtet l. befeuchtet.

S. 90 f. דִּיהּ l. דִּיהּ.

S. 93 f. דְּלֵי l. דְּלֵי.

S.102 s. v. הַדָּחָה tilge: 1. Abspülung; 2. — Füge hinzu: הֲדָחָה *h. f.* Abspülung.

S.108 f. הַסְמְתָא l. הַסְמָתָא.

S.112 f. הַרְוָתָא l. הַרְוָתָא.

S.116 s. v. זְבוּנָא füge hinzu: 3. Ware.

S.119 s. v. זור II streiche: einwickeln, festhalten. — Füge hinzu: זור III *a.* zurückhalten.

S.127 s. v. זְרַר l.: זְרַר *h. Ni.* s. זְרַה I. *Ho.* zerdrückt werden.

S.130 s. v. חרודא f. חֲרוּרֵי עַיְינִין l. אֲחוּדֵי עַיְינִין Gaukler.

S.132 s. v. חוס *a.* füge am Schluss hinzu: dass.

S.133 tilge Art. חוק *h.* — s. v. חוק *a.* l.: durchgraben. *Pa.* ausgraben, gravieren.

S.135 tilge Art. חַמָּא.

S.144 s. v. חַמְתָּא füge hinzu: 2. Gift.

Druck von H. Itzkowski, Berlin N.

שלב"ם שיר לברית מילה.
שמ"ג שבעה מדורי גיהנם.
שמ"ה שני מאורות הגדולים (ס').
שמה"צ שחיטה מן הצואר.
שמס"ה שאלות מספר הנפש.
שמ"ע שנה מעוברת (ש"מ).
שנ"ל בנ"צ שנזכה לראות בנחמת ציון.
שנומ"א שחיטה נדה ומאכלות אסורות.
ש"ס שושן סודות (ס'), שני סימנין (כ"ס).
ש"ס דב"ר שאר ספרי דבי רב (שסד"ר).
שס"ה ל"ת שס"ה לא תעשה.
שע"ה שער עבודת האלהים.
שע"ח שיר על חנוכה.
שע"ק שערי קדושה (ס').
שע"ת שערי תורה (ש"ת).
שע"ת לר"י שערי תשובה לרבינו יונה.
ש"צ שיבת ציון, שירי ציון.
ש"ר וע"ר שעת רחמים ועת רצון.
שרש"ח שבת ראשון של חנוכה.
ש"ש שלחן שלמה (ס').
שש"מ שבת של מי.
שש"ע שכינה שורה עליו.
שש"ש שחרית של שבת.
ששש"ח שבת שני של חנוכה.
ש"ת שבעה תמרים (ס').

ת.

ת"א תולדות אדם (ס'), תורת אמת (ס').
תאב"ח תולדות אברהם בר חייא (ס').
תאה"נ תורת אמונת הנוצרים.
תא"י תוצאות ארץ ישראל (ס').
תא"צ (ת"צ).
תב"ג תקע בשופר גדול (ת').
תב"י תשובת בית יהודה (תשב"י) (ס').
תג"י תולדות גדולי ישראל (ס').
תה"ק (תוה"ק).

תו"ב תפלות ובקשות.
תונפ"ל תקופות ונטסריות פרפריות לחכמה.
תוה"מ תנא והדר מפרש.
תוה"ק תורת הקנאות (ס').
תוה"ש (תולה"ש).
תו"כ תנור וכירים.
תולהש"ל (תוה"ש) תולדות השלמים (?).
תו"ת תוספות ותשובות.
ת"ח תוספות חדשים, תורת חטאת (ס').
תח"ה תיקון חיבוט הקבר (תחה"ק) (ס').
תמ"ה תורת טעמי המקרא (ס').
ת"י תולדות ישו (ס').
תכה"ש (תכ"ה).
ת"ל תימה לי.
תל"ה תורת לשון הקודש (ס').
תלע"נ תפלה לעצירת גשמים.
תל"ת תבוא לפניך תפלתנו (ת').
תמב"י תולדות מנשה בן ישראל (ס').
תמ"ל תניא מסייע ליה.
תפה"א ח"ש תשובת פרי הארץ חלק שני (ס') (תפה"א ח"ב).
ת"צ תאמי צביה (ס').
תקונפ"ל (תונפ"ל).
תק"ש תקון קריאת שמע, תקיעת שופר.
ת"ר תועפות ראם (ס').
תר"א תוכו רצוף אהבה (ס').
תר"י תלמידי רבנו יונה.
תריג"מ תרי"ג מצות.
תר"ל תוספות ראשון לציון.
ת"ש תקיעת שופר (תק"ש), תיקון שלמה (ס'), תקופת שמואל.
תש"מ תקון שלשה משמרות.
ת"ת תקון תשובה.
ת"ת ויהכ"מ תשובה תולה ויום הכפורים מכפר.
ת"ת בקמ"ש תלמוד תורה בקרית מאה שערים.

רדוי״א ראשית דעת ויראת אלהים (ס׳).
ר״ה רחובות הנהר (רה״נ) (ס׳), רביד הזהב (רה״ז), ריח השדה (רה״ש) (ס׳), רסיסי המליצה (רסה״מ) (ס׳).
רה״ב רודפיהם השלכת במצולות (שר של מצרים).
רה״ד רשעי הדור.
רו״י רנה וישועה (ס׳).
רו״מ רצה ומודים (ת׳).
רו״פ רוסלאנד ופולין, רוסי ופולאני.
רו״ת רמה ותולעה, רחמים ותחנונים.
ר״ח רוח חיים (ס׳), רוח חדשה (ס׳).
רח״ק ר׳ חסדאי קרקש.
ריא״ל ר׳ יצחק אבן לטיף.
ריח״ב ר׳ יאיר חיים בכרך.
ר״ל רעיוני לילה (ס׳), רמז לדבר.
רלב״ש ר׳ לוי בר שלמה.
רמ״ד ראש מר דרור (ס׳).
רמד״ב ר׳ מרדכי די ביטון.
רמח״ע רמ״ח עשין.
רמ״פ ר׳ משה פראבינציאלי (רמ״ף).
רמש״ג ר׳ מרדכי שמואל גירונדי.
ר״נ רפואת נשמה (ס׳).
ר״ס רשימת ספרים (ס׳).
ר״ע רוכב ערבות (ס׳).
רעב״מ ר׳ עזריה בן מנחם.
ר״פ רב פעלים (ס׳), ראש פנה (ס׳).
ר״ש רמת שמואל (ס׳).
רשב״ב ר׳ שמעון בן בתירה.
רש״ח ר׳ שבתי חיים.
רש״ס רוב שני סימנים (רב״ס).
רשעב״י רוב שלום עד בלי ירח.
ר״ת רזי תורה.

ש.

ש״א שומר אמונים (ס׳).
שא״א שיר אלף אלפין (ס׳).
שאב״מ שאין בהם ממש.
שא״י שער אהבת יי׳.
שאעמ״ל שאין עדים מצוים לקימו.
ש״ב שדי בוכים (ס׳), שמות בנימין (ס׳), שירי בחינה (שה״ב), שערי בינה (ס׳), שיורי ברכה.
שבמ״ת שבמשנה תורה.
שב״ע שתי בלא ערב.
שב״צ שירי בת ציון.
שב״ר שער בת רבים (ס׳).
שבש״ח שבת שני של חנוכה.
שבת״כ שבתורת כהנים.
ש״ג שרשרות גבלות (ס׳).
שגה״(כ) שתי גלת הכותרת (ס׳).
שג״ע שערי גן עדן (ס׳), שני גזרי עצים.
ש״ד שערי דעה (ס׳).
שד״ה שערי דקדוק הלשון (ס׳).
ש״ה שתי הלחם (שה״ל), שונה הלכות, שונה הלכות, שולחן הפנים (שה״פ), שם הגדולים (שה״ג) (ס׳), שרביט הזהב (שה״ז) (ס׳), שמות הנרדפים (שה״נ), שרשרות העבותות (ס׳), שרשי הדת (שה״ד) (ס׳), שרשי התורה (שה״ת) (ס׳).
שה״ד שהמיר דתו, שרשי הדת.
שה״ז שרביט הזהב (ס׳).
שה״י שלשלת היוחסין.
שה״נ שמות הנרדפים (שמה״נ).
שה״ע שרשרות העבותות (ס׳).
שה״פ שולחן הפנים.
שה״ת מל״מ שהתלמוד מביא לידי מעשה.
שו״ת שירות ותשבחות.
שהח״מ שלשלת חכמי המשנה.
שחו״מ שעורין חציצין ומחיצין (הל״מ הלכה למשה מסיני).
ש״י שיר ידידות (ס׳), שם יעקב (ס׳).
שיה״ש שאר ימות השנה.
שיל״ס שמא יבא לידי סכנה, שיש להם סוף.
שיל״ר שלמה יהודה ליב ראפאפארט (שי״ר).
שי״ק שאו ידיכם קודש.
ש״כ שבירת כלים (ק׳), שברי כלי (ק׳).
שכ״א שאר כל אדם.
שכה״כ שכינה הכתוב.
ש״ל שי למורא (ס), שמן למאור (ס׳), שומרים לבוקר (ס׳), שושני לקט (ס׳).
של״א שברי לוחות און.

צה״מ צל המעלות (ס׳).
צה״ע צל העולם (ס׳).
צה״ת ציון הלא תשאלי (ת׳). צוהר התיבה (ס׳).
צו״ר צדיק ורשע (ס׳). צא וראה.
צי״ב צדיקים ילכו בם.
צי״ל צמח ייי לצבי (ס׳).
צ״ל צבי לצבי (צל״צ).
צמ״ז צפונית מזרחית.
צמ״ע צפונית מערבית.
צצ״מ צידת צבי מורח (ס׳).
צ״ק צאן קדשים (ס׳).
צ״ש צפורן שמיר (ס׳). צירופי שמות.

ק.

ק׳ קונטרס, קבלה.
ק״א קול אלהים (ס׳). קונטרס, אחרון, — אהרן.
קא״א קדשם אמרי אמת.
קא״ק קול אומר קרא.
ק״ב קול בוכים (ס׳). קול ברמה (ס׳).
קבה״מ קודם ביאת המשיח.
קב״נ קריאה בלי נקודות.
קדמש״ע קיצור דינים משלחן ערוך.
ק״ה קודש הילולים. קץ הפלאות (קה״פ) (ס׳).
קה״ח קול המון חוגג (ס׳). קודם החופה.
קה״ס קסת הסופר (ס׳).
קה״ע קורות העתים.
קה״פ קודם הפסח.
קה״ש קודם השבת.
ק״ו קדיש וברכו.
קוה״י קורות הימים.
קו״ח קל וחומר (ק״ו).
קו״מ קל וחומר מפורש. קשת ומגן (ס׳).
קומו״ר קול ומראה וריח (קמו״ר).
קו״ס קל וחומר סתום.
ק״ח קריאת חגה (ס׳). קונה חזקה.
קחה״ב קודם חרבן הבית.
קחבה״מ קודם חרבן בית המקדש.
קחד״ד קרית חנה דוד.
קחוק״כ קול חתן וקול כלה.
ק״ט קן טהור.
ק״י קפיצת יד. קופץ ידו. קבלת יסורין. קסת יונתן (ס׳).
ק״כ קערת כסף (ס׳).
קכהרא״ש קיצור כללי הרא״ש (אשר״י).
קלג״ד קורעין לו גזר דינו.
ק״ל כר״ל קיימא לן כריש לקיש.
ק״מ קרית מלך. קול מבשר.
קמ״ל קונטרס מה לך (ס׳).
קמו״ר (קומו״ר).
קמ״מ קונטרס מלחמת מצוה (ס׳).
קמ״ע קונטרס מנחת ערב.
קמ״ש קרית מאה שערים.
ק״נ קשת נחושה (ס׳).
ק״ע קורי עכביש. קול ענות (ס׳).
קעכמדא״ר קונטרס על כל מלתא דאמר רחמנא.
קע״ש קיצור ענין שחיטה.
ק״צ קופת צדקה.
ק״ש קול שחל (ס׳). קול שמחה (ס׳), — ששון (ס׳).
ק״ת קול תרועה (ס׳). קרבן תענית.
קתכ״פ קונטרס תפלת כל פה (ס׳).
קת״נ קודם תפלת נעילה.
קת״ע קודם תפלת ערבית.
קת״ש קודם תפלת שחרית.

ר.

ר׳ ראיה. ראיות. ריש.
ר״א ראשי אבות (ס׳). רוממות אל (ס׳). רצוף אהבה (ס׳). רשפי אש (ס׳). רכב אליהו (ס׳). רבבות אפרים (ס׳).
ראב״ח ר׳ אליעזר בן חרסום.
ראב״ש ר׳ אליהו בעל שם.
רא״ג ר׳ אברהם גדליה.
רא״ל רחמנא אידכר לן.
רא״ש ר׳ אברהם שלום.
ר״ב ראשית ביכורים (ס׳). רפדוני בתפוחים (רב״ת) (ס׳).
רב״ס רוב ב׳ סימנים (רש״ס).
רב״ק ראשית ביכורי קציר.
ר״ד רנת דודים (ס׳).

עב׳ עברונות.
עבה״ג עד ביאת הגואל.
עבה״מ עד ביאת המשיח.
עבח״ש עוסקין בחיי שעה.
ע״ד עלילת דם, עדת דבורים (ס׳), עיר דוד (ס׳).
עד״ט עקרי דינים טראני.
עד״ע עתיקא דעתיקין (ק׳).
ע״ה עבודת הבורא (עה״ב).
עה״ג עצירת הגשמים.
עהח״מ עדים חתומים מטה (עח״מ).
עה״ש עליו השלום, עליכם השלום (ע״ה).
עו״א (עזו״א).
עו״ג עובדי גלולים.
עו״מ עוברות ומניקות, ערמה ומרמה, עובר מאהבה.
עומ״א עובר מאהבה.
עומ״י עובד מיראה.
עועב״כ עד ועד בכלל.
ע״ז עין זיתים.
עזו״ע על זה ועל זה, עזא ועזא(ו)ל.
עט״ר עטרת ראשינו.
ע״מ עין משפט (ס׳).
עי״צ (ע״צ).
עכ״ג עבודת כהן גדול.
עכ״ח עיני כל חי (ס׳).
עכנ״כ עם כל נושאי כליו.
עלו״ל עיניו למטה ולבו למעלה (של״ה).
ע״מ עתים מזומנים.
עמ״י על משכבו ינוח.
עמלה״ח על מנת להחזיר.
ע״ע עצי עדן (ס׳), עקיצת עקרב (ס׳).
עעוע״א על עצים ועל אבנים.
עפ״ק עץ פרי קודש.
עפ״ר על פי רמז.
ע״צ עים צבוע (ס׳).
ע״ק עשר קדושות.
ע״ר עסים רמונים (ס׳).
ע״ש עניני שבת (ערב שבועות).

פ.

פ׳ פאה, פיוט, פירוש, פירש, פרקי, פתיחה.
פא״ב פעם אחת ביובל (פאב״י).
פב״י פליטת בית יהודה (ס׳).
פב״ע פרצוף בפני עצמו (ק׳).
פ״ד פשר דבר (ס׳).
פ״ה פלח הרמון (ס׳) (פה״ר), פאר הדור (פה״ד), פאת השולחן (פה״ש) (ס׳), פדיון הבכורים (פה״ב), פתשגן הכתב (פה״כ).
פה״ב פי הבאר (ס׳), פדיון הבכור,—הבן.
פה״ד פאר הדור (פ״ה).
פהל״י פיגול היא לא ירצה.
פה״פ פא הפעל (ד׳).
פה״ש פני השכינה.
פ״ח פרישת חלה.
פחה״מ פתיחת חיבור המשנה.
פמ״י פירוש מנחת יעקב.
פמש״פ פתות משוה פרוטה.
פס״י פתיחת ספר יצירה.
פ״ע פוקח עורים (עברים) (ס׳), פי עוללים (ס׳), פרק עליון.
פעדהש״פ פירוש על הגדה של פסח.
פ״צ פרי צדיק (ס׳).
פר׳ פרק, פרשה.
פ״ר פסיקתא רבתא (ס׳), פענח רזא (ס׳).
פראב״ע פירוש ר׳ אברהם בן עזרא.
פרא״מ פירוש ר׳ אליהו מזרחי.
פרד״ק פירוש רד״ק (פירד״ק).
פ״ש פני שכינה (פה״ש), פתחי שערים (ס׳), פרח שושן (ס׳).
פשנ״נ פת של נוים נקיה.
פש״ד פשטא דקרא.
פש״צ פתחו שערי צדק (ס׳).
פ״ת פתיל תכלת (ס׳), פתח תקוה.
פ״ת ונ״צ פתחי תשובה ונחלת צבי (ס׳).
צ׳ ציון.

צ.

צבא״ה צבי בארץ החיים (צבא״ח) (ס׳).
צ״ה צל העולם (צח״ע) (ס׳).

מש״ז מי שזכה.
משכ״ן מטה שולחן כסא נר.
משל״ל משום לועג לרש.
מש״צ מיכאל שליח צבור (ס׳).
משקו״ח משלם קרן וחומש (מקו״ח).
משקוחו״א משלם קרן וחומש ואשם (מקוחו״א).
מש״ר ומש״ס מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא.
משרבע״ה (מרע״ה).
מש״ת מחברת שערי תפלה.
מת״ד מאמר תמים דעות (ס׳).
מת״ח מאמר תא חזי (ס׳).
מתנו״כ מקרא תורה נביאים וכתובים.

נ.

נ״א נביאים אחרונים. (נ״ב)
נא״ב נאדר בקודש (ס׳).
נא״ש נפתלי אילה שלוחה.
נאש״מ נברך אלהינו שאכלנו משלו.
נ״ב נאדר בקודש (נא״ב) (ס׳).
נבג״ע נשמתו בגן עדן.
נבמ״ב נודע ביהודה מהדורא תניינא.
נ״ז נעים זמירות.
נ״ח נתיבות חכמה (ס׳).
נ״ל נשמט להם.
נלו״ל נכנס לפני ולפנים.
נל״ז נעשה לזכרון.
נ״נ נטעי נעמנים (ס׳).
נ״ס נופך ספיר (ס׳).
נע״ז נחלת עין זיתים.
נע״ר נפלה עטרת ראשנו.
נ״צ נחמת ציון.
נרנח״י נפש רוח נשמה חיה יחידה (נרו״ח).
נש״ש נטיעה של שמחה.

ס.

ס׳ ספר, סנה.
סא״ז סדר אליהו זוטא (ס׳).
סארו״ז סדר אליהו רבא וזוטא (ס׳).
סב״א סדר ברכות אחרונות.
סבאו״נ סדר ברכת אירוסין ונשואין.
סב״ט ספר ברכת טוב.
סגו״ח סדר גיטין וחליצה.
סדכ״ס סתימא דכל סתימין (ק׳).
סד״פ סיומא דפסקתא.
ס״ה סלע המחלקות (ס׳) (סה״מ).
סה״ח ספר החינוך.
סה״כ סדר הכונות, סך הכל.
סהע״ק ספר העקרים (סה״ע).
סה״צ (ס״צ).
סה״ק סדר הקריאה.
ס״ז ספר זכרונות (סה״ז), ספר זכרון, סדר זרעים, סמיכת זקנים.
ס״ח ספר חרדים, ספר חזקוני, סעודת חובה, סמיכת חכמים.
ס״ט סימני טרפות.
ס״י ספר יראים, ספר יוסיפון.
סי״ק ספורי ימי קדם (ס׳).
סל״ש סדר ליל שמורים, ספר לבושי שרד.
סמ״מ ספר מגיד מישרים.
ס״ס ספק סכנת.
סס״נ ספק סכנת נפשות.
ס״ע סעודת עראי.
סע״ב סידור עבודת בורא (ס׳) (סעה״ב).
סע״ב ספר עברונות (ס״ע).
סעתה״ש סדר עבודת תמיד השחר.
ס״צ ספר צחות.
ס״ק סדר קריאה, סעודת קבע, סדר קדשים.
ס״ק לחוה״מ סדר קריאה לחול המועד.
סקשע״ה סדר קריאת שמע על המטה (סקשעה״מ).
סת״ש סידור תיקון שבת.

ע.

ע׳ עַד, עֵד.
ע״א עבודות אהבה (ס׳), עטרת אליהו (ס׳).
עאה״ז עד אחר זמנו.
עאה״ח עד אחר החג.
עאה״פ עד אחר הפסח.
ע״ב עדות ביעקב (ס׳) (עב״י), — ביהוסף (ס׳), — בישראל (ס׳).

מהתוה״מ מאמר התורה והמצוה (ס׳).
מו״מ משל ומליצה.
מו״ע מעתה ועד עולם.
מועוא״ע מושך עצמו ואחר עמו.
מ״ז מושב זקנים
מזא״ה מזכה את הרבים.
מ״ח מלא חפנים (ס׳), מקור חיים (ס׳), מיכאל חזן, משנת חכמים, — חסידים.
מט״א מטמא טומאת אוכלין.
מ״י מטה יוסף (ס׳), מליצת ישורון (ס׳), מתנת יד, מקוה ישראל (ס׳), מרכבת יחזקאל (ס׳).
מי״ה מאמר יקוו המים (ס׳).
מילע״מ מי יקום לי עם מרעים.
מי״ן מאמיני ישוע נוצרי.
מי״פ מישעיה פיק.
מי״ק מיושבי קרנות.
מ״כ משכיות כסף (ס׳), מראה כהן (ס׳).
מכ״א מכל אחד.
מכאו״א מכל אחד ואחד.
מכ״מ מכמה מינים.
מכמ״ש מכל מינים שהוא, מכל מקום שהוא.
מכ״נ מלא כף נחת (ס׳).
מכ״ש משום כבוד שבת.
מכש״ע מפני כבודן של עניים.
מ״ל משגב לדך, משנה למלך (ס׳).
מל״ז מלמד זכות.
מל״ח מלכא לעלמין חיי.
מל״ל (משל״ל).
מלנ״ל מנא ליה נפקא ליה.
ממ״א מופנה מצד אחד (ממצ״א).
ממ״ב מכל מרעין בישין.
ממב״צ מופנה מב׳ צדדין.
ממקומ״י מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומון.
ממש״ה ממכון שבתו השגיח.
מ״נ משובב נתיבות (ס׳).
מנה״י מלכות נצח הוד יסוד (ק׳).
מנ״ז מנוול זה.
מ״ס מעולפת ספירים (ס׳).
מס״ג מסיג גבול.

מסה״ב מסילת הברזל.
מ״ע מחברת עמנואל (ס׳), מכתבי עברית (ס׳).
מע״א מוכת עץ אני.
מעא״ה מחללין עליו את השבת.
מעה״כ מראה עיני הכהן (ס׳).
מע״כ מחל על כבודו.
מע״ל מקשה עצמו לדעת.
מעמ״ל מתנה על מנת להחזיר.
מע״נ מפני עגמת נפש.
מע״ס מעולפת ספירים (מ״ס) (ס׳).
מע״ק מאמר עולם קטן (ס׳).
מע״ר מענה רך, (מרמ״ח מענה רך משיב חימה).
מעש״ת מעלבונה של תורה.
מ״פ מים פושרין.
מפה״כ מפני הכבוד.
מפה״מ מפי המתורגמן.
מפכש״ע (מכש״ע).
מפ״ל מאמר פרפראות לחכמה (ס׳).
מ״צ מאורעות צבי, מזרחית צפונית, מים צלולים.
מ״ק מאמר קדישין, משרי קטרין.
מק״ד מקיז דם (מ״ד).
מק״ה מאמר קידוש השם (ס׳).
מקה״ת מאמר קריאת התורה (ס׳).
מקו״ח משלם קרן וחומש.
מקוחו״א משלם קרן וחומש ואשם.
מ״ר מלא רצון, מים רותחין.
מר״י לר״י מריש ירחא לריש ירחא (מר״ח לר״ח).
מרכמ״ש מורא רבך כמורא שמים.
מרמ״י מה רבו מעשיך יי׳.
מר״ש לר״ש מריש שתא לריש שתא.
מ״ש משלי שועלים (ס׳), מכתבים שונים, משפט שלמה (ס׳), מלכות שמים, מחלל שבת.
משאצל״ג מלאכה שאינה צריכה לגופה.
משב״ש מדי שבת בשבתו.
מש״ג מרדכי שמואל גיראנדי (רמש״ג).
משו״מ מתפלל שבע ומתודה.
משו״ק משלי שיר השירים וקהלת.

לב״ה לבנין הבית.
לב״ו לבוש בוץ וארגמן (ס׳).
ל״ה להט החרב (לה״ח), לשון הזהב (לה״ז) (ס׳), לוחות הברית (ס׳), לחם הפנים.
להא״ב לא הביט און ביעקב.
לה״פ לפני הפסח (לפה״פ).
להנ׳ להנוצרית.
לה״פ לחם הפנים.
לה״ש לקוטי הלכות שבת, לקוטי השרשים.
ל״ז לקוטי זוהר (לק״ז) (לקה״ז) (ס׳).
לז״ש לקוטי זעיר שם (ס׳).
ל״ח לוית חן (ס׳), לב חכמים (ס׳).
לח״נ לחד ניסא.
לח״ד לחם דמעה (ס׳).
לח״ז לחודש זה.
לחטאו״ל לחיים טובים ארוכים ולשלום.
לח״צ לקוטי חכם צבי (ס׳).
ליו׳ ליונתן.
לי״ח לא יצא ידי חובתו.
לי״ס ליחידי סגולה.
ליקבה״ו (לשיקבה״ו).
לישש״ג ליום טוב שני של גליות.
לי״ת לידי תקלה.
למדש״ה לאו מלתא דשכיחא היא.
למשי״ח (משי״ח).
למע״ר למבצע על רפתא (ת׳).
למש״ה לפנים משורת הדין (למשה״ד), (לפמשה״ד).
ל״ע לשון עוזמים (ס׳).
לע״ו לעולם ועד.
לע״מ לעבודת ממון, לעדות ממון.
לע״נ לעדות נפשות.
לע״ת לא עשה תשובה.
לפול״ב לפלוג ולתני ברידיה.
לק״א לקוטי אמרים (ס׳).
לק״ה לאו קושיא היא.
לק״י לקט יוסף (ס׳).
לק״ת לקוטי תורה (ס׳).
לרא״ש לעשות רצון אביו שבשמים.
ל״ש לחם שערים (ס׳).
לשנ״ע (שנ״ע).

לשי״ח (שי״ח).
לש״מ לשם מצוה.
ל״ת לבוש תכלת (ס׳), לחמי תודה.
לתעה״ד לא תאכל על הדם (לתע״ה).
לת״ש לא תלבש שעטנז.

מ.

מ״א מגיד אמת (ס׳), מאורי אור (ס׳), מגיד אמונה (ס׳), מכתב אליהו (ס׳) משלי אגור (ס׳), משלי אפר, מנחת אהרן (ס׳).
מא״ב מדרש אגדת בראשית.
מא״ד (מ״ד).
מא״ז מהות איכות הזמן (שלי״ה).
מא״ק מענה אלהי קדם.
מ״ב מסורה ברורה (ס׳), מקום ברוך (מק״ב), מהדורא בתרא (ס׳).
מב״א מטמא באוהל, מיתת בני אהרן.
מבי״ט משה בן יוסף טראני.
מבמו״מ מטמא במגע ומשא.
מב״ע מפתח בית עבר (ס׳).
מג״י מגד גרש ירחים (ס׳).
מ״ד מיין דוכרין (ק׳), מגדל דוד (ס׳), מקיז דם.
מד״א מאריה דאברהם (מ״ד).
מדה״ד למדה״ר מדת הדין למדת הרחמים.
מד״ל מאן דכר ליה.
מד״מ מאמר דרכי משה (ס׳).
מדעמ״צ מצודת דוד עם מצודת ציון.
מד״ר מורחית דרומית.
מד״ש מאן דכר שמיה, מדיני שמים.
מדש״נ מדינה של ניהגם.
מד״ת מדרש תנחומא (ס׳).
מ״ה מסורת הברית (ס׳), מסגרת השולחן (ס׳), מאמר השכל (ס׳).
מה״ב מהדורא בתרא (ס׳).
מהיה״ד משום היסח הדעת.
מהרי״פ מורנו הרב ר׳ יחזקאל פייוועל.
מהרלב״ח מורנו הרב ר׳ לוי בן חביב.
מהר״ם ב״ב מורנו הרב רבי מאיר בר ברוך.
מה״ש מחצית השקל.
מה״ת מבוא התלמוד.

יל״ד יהודה ליב דוקעס.
יל״ה יסודי לשון הקודש (ילה״ק) (ס׳).
י״לח ילקוט חדש (ס׳).
יל״ש יחיאל ליכטענשטיין.
ילשה״ג יוצר לשבת הגדול.
ילשפה״ח יוצר לשבת פרשת החודש.
ילשפ״ז יוצר לשבת פרשת זכור.
ילשפ״פ יוצר לשבת פרשת פרה.
י״מ יואל משה (ס׳).
ימ״ב יהי מקורו ברוך.
ימב״מ יונה מצאה בו מנוח (ת׳).
ינמכ״ה יפה נוף משוש כל הארץ.
יסוש״ה (יוש״ה).
יעה״ע ידו על העליונה.
יעה״ת ידו על התחתונה.
י״צ יין צמוקים.
י״ק יושבי קרנות.
יר״ב יראתי בפצותי (ת׳).
יר״ל (יהר״ל).
יר״ם (יהר״ם).
יר״ק יהי רעוא קמיה, — קדמיה, ילקוט ראובני קטן (ס׳).
ירשבב״(א) יהי רצון שיבנה במהרה בימינו (אמן).
ישל״ם יאוש שלא מדעת (יש״ם).
יש״ת י״י שפתי תפתח (ופ״ית ופי יגיד תהלתך).

כ.

כ׳ כתב, כתבים.
כ״א כוונות האר״י ז״ל (ס׳).
כאיושחי״ל כי אורך ימים ושנות חיים יוסיפו לך.
כא״נ כף אחת נחת (ס׳).
כ״ד כיסוי דם.
כדפ״ל כדפירש לעיל.
כדת״ר כא״ת כל דתקון רבנן כעין אוריתא תקון (כד״ר כא״ת).
כהב״ז כל הקודם בהן זכה.
כהב״ם כל הדרכים בחזקת סכנה (כהדב״ם).
כהההאה״פ כל החלומות הולכין אחר הפה.
כה״ל יו״י כל הרוצה ליטול יבוא ויטול.
כה״נ כללי הנקוד.
כהשב״ג כצאת השמש בגבורתו.
כו״כ (כרו״כ).
כו״פ כמהין ופטריות (כמ״פ).
כ״ז כפות זהב (ס׳).
כ״ח כלי חפץ, כלי חמדה (ס׳).
כ״ח נ״ח כרם חמד נטע חדש (ס׳).
כטו״ב כטובל ושרץ בידו (כטוש״ב).
כ״י כוס ישועות (ס׳), כונות ישרות (ס׳).
כיכ״א כן יאבדו כל אויביך.
כימ״ע כימי עולם (כי״ע).
כלבי״א כי לא בכח יגבר איש.
כל״ח כתב לחם חמודות.
כל״נ כל״י כי לו נאה כי לו יאה.
כמד״א כל מה דאפשר.
כמד״ר כללי מדרש רבה (ס׳).
כמה״ע כותבי מכתבי העתים.
כמשא״מ כל מקום שאתה מוצא.
כמש״ר כמוצא שלל רב.
כ״פ כלי פשתן, כוונות פשוטות (ס׳).
כפב״פ כמר פלוני בן פלוני.
כ״צ כל צרכי, — צרכיו.
כצהש״ב (כהשב״ג).
כצ״ש כל צרכי שבת.
כרו״כ כרים וכסתות.
כשבהמ״ז כוס של ברכת המזון (כשבה״ם).
כשב״ע כריתות שבערוה.
כשי״א כי שם י״י אקרא.

ל.

ל״א לב אהרן (ס׳), לוח ארש (ס׳), לקוטי אורות (ס׳). לחם אבירים (ס׳), לקח אליהו (ס׳).
לאב״ל לך אכול בשמחה לחמך.
לאה״ח לאחר החג.
לאה״י לבוש אדר היקר.
לאה״פ לאחר הפסח.
לא״ז לאחר זריקה.
לאחזמ״פ לאחר זמן פירעון.
לא״ט לאחר טבילה.
לא״י לבוש אבן יקרה (ס׳).

(ס׳) חשבון הנפש (חה״נ) (ס׳), חמדת הימים (חה״י) (ס׳).
חה״י חמדת הימים (ס׳).
חה״מ חבלי המשיח (ח״מ).
חה״נ חשבון הנפש (ס׳), חינוך הנערים.
חה״ע חשבון העבור.
חה״ק חילופי הקריאה.
חהר״ל חתיכה הראויה להתכבד (חה״ל).
חו״ב חורבן בית.
חוב״ש חורבן בית שני.
חו״מ חרב ומגן (ס׳).
חומ״ע (חמ״ע).
חוש״מ חולו של מועד.
חז״ל חזון למועד (ס׳).
ח״ט חיים טובים.
ח״י חלק יעקב (ס׳), חק יעקב (ס׳), חתימת יד, — ידי.
חיו״צ חי יי וברוך צורי.
חיי״ם חולי יסורים ים מדבר.
ח״ל חסד לאברהם (ס׳).
ח״מ חומרי מתניתא (ס׳), (חכמי משנה), חברת מקרא (חה״מ).
חמא״ד חברת משכיל אל דל.
חמוה״ק חסורי מחסרא והכי קתני.
חמ״נ חד מנייהו נקט.
חמ״ע חומש מאור עינים (חומ״ע).
חמ״ש חמד משה צבי (ס׳).
חמשו״ל חמץ משש ולמעלה.
חנ״נ חרב נוקמת נקם (ס׳).
חעד״כ חייבים על זדונם כרת (ועש״ח ועל שגגתם חטאת).
חעי״ש חבור עמודי שבע.
ח״פ חרב פיפיות (ס׳).
ח״צ חרבות צורים (ס׳).
ח״ק חזות קשה (ס׳).
ח״ש חלק שלמה (ס׳).
חשו״מ חברת ש״ס ומשניות.
ח״ת חמש תשובות (ס׳), חקל תפוחין (ס׳) (ק׳).
חת״ת חברת תלמוד תורה.

ט.

ט׳ טפח, טפחים, טיפה, טיפות, טבילה, טבילות, טור, טורים.
ט״א טור אודם (ס׳).
ט״ה טעון הזיה (הזאה).
טה״ק טהרת הקודש (ס׳).
טו״מ טבח ומכר.
טו״נ טמיר ונעלם.
ט״ז טעון זריקה.
טז״ד טעון זריקת דם.
טחפ״ח ממצ״ד טבא חדא פלפלא חריפתא ממלא צנא דקרי.
ט״כ טירת כסף (ס׳).

י.

י׳ יוצר, יוצרות.
י״א יורשין אחריו, יורשי אחרי, יד אברהם (ס׳), יד אבשלום (ס׳), יד אפרים (ס׳).
יב״ש יהושע אבן שואב.
יגת״ו יגדיל תורה ויאדיר (יתו).
יהב״ח ישמח האב ביוצאי חלציו.
יה״נ ימות הגשמים (ימה״נ).
יה״ד יסודי הדת (יסה״ד).
יהו״ה ישמחו השמים ותגל הארץ.
יה״ח ימות החמה (ימה״ח), יחוסי החכמים (ס׳).
יהר״ל יהי רצון לפניך.
יהר״מ אוא״א (ירמאוא״א).
יה״ת יסודי התשובה.
יוא״ל יוסף אלמנצי.
יו״ב יכין ובועז.
יוש״ט יד ושם טוב (ס׳).
יי״ח ידיעת החשבון (ס׳), יישר חילך.
יי״ח יישר חילך.
יי״כ יין כשר.
יימכ״ר יא״נ יי ישמרך מכל רע ישמור את נפשך.
יי״צ (י״צ).
יי״ר ימין יי רוממה.
יכב״ט ויבב״ט יכנס בכי טוב ויצא בכי טוב.
י״ל יצא לאור, יוצא לאור.

הקה״ח הלכות קידוש החודש.
הקו״כ הקרי וכתיב.
הק״ש הלכות קריאת שמע.
ה״ר הילולא רבא.
הרלנ״ט הראוי לנטילה.
ה״ש הלכות שבת, — שחיטה.
הש׳ השנות, השנה.
השו״ב השוחט ובודק, הלכות שחיטה ובדיקה.
השו״ט הלכות שחיטה וטריפות.
השו״י הלכות שמיטה ויובל.
השטמ״ק השטה מקובצת (ס׳).
התוה״מ התורה והמצוה (ס׳).
התוה״פ התחיה והפדות (ס׳).
התרי״ג״מ התרי״ג מצות.

ו.

ואבר״ח ואני ברוב חסדיך.
וא״ד ואין דוקא.
ובנ״י ובנוהה יאמר (ת׳).
ובעה״ח ובאתי על החתום.
והבר״ח והקורא בלי רשות ידקרנו חרב.
וה״ג ווידוי הגדול.
וה״ר והוא רחום (ת׳).
ו״ל (וע״ל).
ולנ״ח ולוקח נפשות חכם.
ולר״ע ולר׳ עקיבה.
ול״ש ולא שנא.
ול״ת ולי תימה.
ומ״ר ומייתי ראיה, ומביא ראיה.
ומר״ל ומביא ראיה לדבריו.
ונלב״צ ונזכה לראות בנחמת ציון (ונלבנ״צ).
ונפ״ש ונשלמה פרים שפתינו.
ונ״ת ונתנה תוקף (ונת״ת) (ת׳).
ו״ע ווי העמודים (ס׳).
וע״ל ועד לחכמים (ו״ל) (ס׳).
ועע״ע וערלתם ערלתו ערלים.
וצי״ע וצדיק יסוד עולם (צי״ע).
ור״ל ורצוני לומר, וראיה לדבר.
ושע״י ושלום על ישראל.
ות״ת ו״צ ותשובה ותפלה וצדקה.

ותמ״ל ותנא מסייע ליה.
ות״ע ותערב עליך (ת׳).

ז.

ז״ב זכרון בספר (ס׳).
ז״ד זריקת דם.
זהו׳ זהוכים.
זועו״מ זקנות ועוברות ומניקות.
זו״ש זוהר שני.
זו״ת זוהר תנינא.
ז״ח זהרי חמה (ס׳).
זח״א זוהר חלק א׳.
זח״ב זוהר חלק ב׳.
זח״ג זוהר חלק ג׳.
זח״ה זאת חקת התורה (זחה״ת).
ז״ט זוהר טוב (ס׳).
ז״י זכרון יעקב (ס׳).
זימה״ל זכור יי׳ מה היה לנו.
זל״א זכרון ליום אחרון (ס׳), זכור לאברהם (ס׳).
זליה״ש זמירות ליום השבת (זליוה״ש).
זלש״ש זוכה לשתי שלחנות.
ז״מ זבחי מתים.
ז״צ זבחי צדק (ס׳).
ז״ק זרע קודש (ס׳), ז׳ קרואין.
זק״ד זקוקין דנורא (זקד״נ) (ס׳).
ז״ר זבחי רצון (ס׳).
זת״ל וזת״ל זמן תורה לחוד וזמן תפלה לחוד.

ח.

חא״ה חידושי אנשי השם (ס׳).
חאה״ר חטא אדם הראשון (חאדה״ר).
חאה״ת חידושי אגדות התלמוד.
ח״ב חזור בך.
חב״א חילופי בן אשר.
חב״י חינוך בחירי יה (ס׳), — בית יהודה (ס׳).
חב״נ חילופי בן נפתלי.
חנ״ח חברת גמילות חסד, — גומלי חסדים.
ח״ד חתן דמים.
חד״ר חרם דרבנן, חלוקא דרבנן.
ח״ה חילופי הקריאה, חומש השני (חה״ש),

ד״ם ד׳ מינים, דרך משה (ס׳).
דמה״פ דישון מזבח הפנימי.
ד״נ דוד ניעטא.
דנ״כ דיני נשיאת כפים.
ד״ס דפוס סלאוויטא.
דסמדת״ז דברי סופרים מדברי תורה (יעב״ץ).
דעיו״כ דיני ערב יום כפור.
דע״פ דיני ערב פסח.
דער״ח דיני ערב ראש חדש.
ד״פ דפוס פערארא (פיורדא).
דפ״פ דפוס פראנקפורט.
ד״צ דורשי ציון.
דק״ב דפוס קעניגסבערג.
דקה״ת דיני קריאת התורה.
דקו״ב דיני קדיש וברכו.
דר׳ דאקטאר.
ד״ר דורשי רשומות.
דר״א דרוסת איש (ד״א).
דרוק״ש דרוש וקבל שכר.
ד״ש דיני שמים, דפוס שאנצינא.
דשב״פ (דשבע״פ).
דשו״ב דיני שחיטה ובדיקה (ס׳).
דתמ״ק ל״י דברי תורה מדברי קבלה לא ילפינן.
דת״ש דיני תקיעת שופר (דתק״ש).

ה.

ה׳ השעשעות, הוריות, הגהה, הגהות.
האוב״ת הכנסת אורחים ובית תבשיל.
הא״י הנה אל ישועתי.
האר״ל (האר״י, האר״י ז״ל).
ה״ב הדר בית.
הבה״ב הלכות בית הבחירה.
הב״ת הבורא יתברך.
הבית״ש הבורא יתברך שמו (הבי״ש).
הב״ש הילל בן שחר.
הגוה״מ הא נברא והא מסקא.
הג״כ (הגע״כ) הגעלת כלים.
הג״ר הגאון רבי.
הגרש״ם הגאון ר׳ שלמה סלנט (?).
ה״ד היית דם.

הדא״ל (הד״ל).
הד״ם הגהות דרכי משה.
הה״ב הר הבית.
הה״פ הלכות הפסח.
הוא״א הואיל וארחי ארחי.
הוא״ל הואיל ואתא לידן, — להכא.
הז״מ הרי זה משובח.
החוה״מ החוקר והמקובל (ס׳).
החוה״ש החיים והשלום (החו״ש—ושלום).
המש״נ המבת שתי נרות.
היסוש״ה (היוש״ה).
הכיגי״א הנה כן יבורך גבר ירא י״י.
הל״ו המבורך לעולם ועד.
הל״ל הוצרך לו לומר.
הל״מ הכל לאתויי מאי.
הל״ס הלכות סוכה.
הל״פ הלכות פסח.
המ׳ המהולל, המצוין, המומחה, המאמר, המרומם, המפואר.
המא״ה (המזא״ה).
המ״ב הואיל משה באר (ס׳).
המה״מ המלאך המות.
המוה״נ המרומם והנעלה.
המ״ע הלכות מתנת עניים.
המפח״ב המלבין פני חבירו ברבים (המפב״ח falso p. 31).
המק׳ המקובל.
המתו״צ הלכות מזוזה תפלין וציצית.
הנ׳ הנזכר, הניחא.
הנז׳ הנזכר, הנזכרים.
הנמ״י הלכות נטילת ידים.
ה״ס התראת ספק.
הס״נ הסגת גבול.
הסלש״ה התראת ספק לא שמה התראה (התסלש״ה).
הסש״ה התראת ספק שמה התראה.
הע״ח הלכות עירכין וחרמים.
הע״ת הלכות עירובין ותחומין.
ה״פ הלכות פסח.
הפו״פ הפלא ופלא.
ה״ק ה׳ קונטרסים.

בעהש״ט (בעה״ש).
בעוה״ת בעדים והתראה.
בע״ז בעלי עבודה זרה.
בעזה״ש (בעה״ש).
בעח״ד בעזרת חונן דלים.
בעמ״ח בעל משנת חסידים.
בע״נ בעשרה נסיונות.
בענ״ד בענין נזכר דנא.
בעצל״ד בעל צדה לדרך (בצל״ד).
בעש״ג בערכאות של גוים.
בע״ת ובלע״ת בין עשה תשובה ובין לא עשה תשובה.
ב״פ בן פלוני, — פלונית, בת פלוני, — פלונית, בן פקועה.
בפמ״ש בן פקועה מעון שחיטה.
ב״צ בן ציון, בת ציון.
בק״מ בקשת מחילה.
בקש״א בקדושתו של אהרן.
בר״א ברכה אחרונה.
ברד״ר ברייתא דרבנן.
ברה״נ (בה״נ).
ברז״ל בלהה רחל זלפה לאה.
ב״ש בלי שינוי, בנין שלמה (ס׳), בכור שור (ס׳), באמונה שלימה (באמ״ש), בית שמואל (ס׳), ביתר שאת (בי״ש), ברית שלום (ס׳).
בש״ת בשבועה תמורה.
בשי״מ בשילהי מתניתין. — מסכתא.
בש״ש ותאעב״מ בעזרת שוכן שמים ותולה ארץ על בלימה.
בת״ס בית ספר.

ג.

ג״א נפן אדרת (ס׳).
גאנק״ר גברא אגברא קא רמית.
גא״י גור אריה יהודה (ס׳).
גא״פ גנוי אקספארד.
גב״פ נביהה בן פסיסה (גבב״פ).
ג״ד גירסא דווקנית.
גדו״ד גדולת דוד (ס׳).
גד״ם (גד״ם).
גהא״ה גורינן האי אטו האי.
גה״ג גירסת הגאון.
גהי׳ גיהגם (גיה׳).
גו״ף בני״ז גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יי׳ ואני (שליה).
גז״ה גזירת השם, — המלך, — המקום.
גזלגל״ג גזירה לגזירה לא גזרינן.
גח״ט גמר חתימה טובה.
גיר״ש (גר״ש).
גלה״ע גליל העליון.
גמ״ה גזירת מלך היא. (sic leg. p. 23.)
גנב״כ רקב״ש. (sic leg. p. 24.)
ג״ע גוזרין עליו.
גפ״ע ג׳ פעמים עליונים (ק׳).
גפ״ת ג׳ פעמים תחתונים (ק׳). (sic leg. p. 24.)
גר״ש גירסת רבנו שמשון (גיר״ש), גירסא שלימה.

ד.

ד׳ דיני.
ד״א דוחסת איש (דר״א).
דא״א דאריך אנפין, דאברהם אבינו.
דָבָאָ״ךְ דירה נאה בר קודש אשה נאה כלים נאים (שליה).
דבג״ה דבגיד הנשה.
דברי״ת דבי ר׳ ישמעאל תני.
דדא״ל דיוקא דמתניתין אתא לאשמעינן.
דד״פ דפוס דיהרענפורט.
דה״ט דקדוקי הטעמים (ר״ה).
דהי״ש דת הישראלית.
דה״ת דרכי התלמוד.
דומ״ץ דרשן ומורה צדק, (דיין ומורה צדק).
דו״נ דכר ונוקבא (דו״כ falso p. 26).
דונ״ל דונש לברט.
דחבע״פ דיני חמץ בערב פסח.
ד״ט דבק טוב (ס׳).
ד״י דן יחידי, דת יהודית.
ד״ל דפוס לובלין.
דלכ״ז (דל״ז).
דלל״ב דלית ליה ברירה.
דלל״ש דרשה לליל שמורים (דל״ש).

בה״ז בגדי הזהב (ב״ז), ביאורי הזוהר.
בה״ח ברית החדשה.
בהכ״ס בית הכסא (בה״כ).
בהמ״ד בית המרחץ.
בהג״א בשם (בעזרת) ה׳ נעשה ונצליח אמן.
בה״ע בית העדה.
בה״ק בעל הדרת קודש (בעה״ק).
בה״ש דמ״ש בין השמשות דמוצאי שבת.
בהשמ״ר בית השחיטה מרווח רווח.
ב״ו בית ועד (ב״ע, ביו״ע).
בו״כ בושה וכלימה.
ב״ז בגדי זהב, בנימין זאב.
בז״כ ברכת זוקף כפופים.
בז״ק בזקף קטן (ד׳).
ב״ח ברית חדשה (בה״ח), בעל חטא.
בתב״ש בחד בשבא.
בח״ה בית חנוך הנערים (ביח״ה, בחה״נ).
ב״ח וה״א ביקור חולים והכנסת אורחים.
בחי״ש בחיי שעה (בח״ש).
בח״ס בחזקת סכנה.
במ״ד כצ״מ רצ״ת וכו׳. (mutatio lite-rarum).
ביא״ה בני ישראל את השבת.
ביה״ח (יה״ח).
ביה״כ בית הכנסת (בה״כ).
ביהכ״נ בית הכנסת.
ביהכ״ס בית הכסא.
ביה״ע (בה״ע).
ביהת״ת בית התלמוד תורה.
ביוא״י ביהרג ואל יעבור.
ביוה״ד ביום הדין (ביה״ד).
ביו״י בכל יום ויום (בכיו״י).
בי״ח בית חולים (ביה״ח).
ביח״ה בית חנוך הנערים (בחה״נ).
ביס״ע בעל יסוד עולם.
בירה״ג בילקוט ראובני הגדול.
בי״ש ביתר שאת (ב״ש).
בכ״נ בכבוד גדול.
בכה״ע בכורי העתים (ס׳).
בכ״י בכתיבת יד (בכת״י).
בכי״ב בכתיבת יד שני (בכי״ש).

בכ״כ בכל כחו.
בכמד״א בכל מה דאפשר (בכמ״ד).
בכמ״ש בכל מקום שהוא.
בכמש״א בכל מה שאפשר.
בכמשא״מ (כמשא״מ).
בכ״פ בכלי פשתן.
ב״ל בגדי לבן.
בלה״ח בליל החיבור.
בלה״נ בלאו הכי נמי.
בל״י בית לחם יהודה (ס׳).
בל״פ בלשון פרס.
בל״צ בלשון צרפת.
בל״ש בלב שלם.
בל״ת בלי תכלית.
ב״מ בית מועד, — מחסה, בעל מרות, בעילת מצוה (בע״מ).
במד״א במה דאפשר.
במה״ר בית מדרש הרבנים.
במות״ר במקלו ותרמילו.
במ״ס בית מסחר ספרים.
במס״ה (במסה״ש).
בנה״ס בנעילת הסנדל (בנעה״ס).
בנז״נ בנזקי נוף, בין נזקי נוף, — נזק נוף.
בנז״מ בנזקי ממון, בנזק ממון.
בנ״ח א״ס בנקימת חפץ אגב סודר (בנק״ח א״ס).
בנח״צ בנחמות ציון (ב״צ).
בנחצו״י בנחמות ציון וירושלים.
ב״ס ב׳ סימנים.
בסה״כ בסוד הכתוב (בס״ה).
בסוב״נ בסתר ובגלוי.
בס״ת ב׳ ספירות תחתוניות (ק׳).
בע׳ בעולם, בעונש, בשבעים.
ב״ע באר עשק (ס׳), בעל עבירה, בר עונשין.
בע״ה ובע״ד בעלמא הדין ובעלמא דאתי.
בעה״ח באתי על החתום.
בעה״נ בענין הנזכר.
בעהנו״נ בעזרת השם נתחיל ונגמור, — נעשה ונצליח, — נצא ונבוא.
בעה״ק בעל עבודת הקודש.

אל״י ונ״ע אם לא יניד ונשא עונו.
אל״מ אלון מורה (ס׳). אורח לצדיק מישרים.
א״מ אבני מלואים (ס׳). אלון מורה (אל״מ) (ס׳). אברהם מפו. אמור מעתה. אלפי מנשה (ס׳).
אמ״ב אין מתענין בו. אמרי בינה (ס׳).
אמיו״כ אחר מוצאי יום כפור (אחמיו״כ).
אמעאה״ש אין מחללין עליו את השבת.
אמע״ר אש מים עפר רוח.
אמר״ע אש מים רוח עפר.
אמשב״ש אין מערבין שמחה בשמחה.
אמש״כ ארבע מאות שקל כסף (ס׳) (ווימאל).
אמ״ת אש מים תפארת (ק׳) (?). אחר מתן תורה (אחמ״ת).
א״נ אימת נוראותיך (ת׳) (ס׳). אימך נשאתי (ת׳). אין נשבעין. אין נופלין.
אס״ל אין סדר למשנה.
אס״ש אלכסנדר סענדר שור.
אע״פ שאר״ל אף על פי שאין ראיה לדבר (זכר לדבר) (ול״ד).
א״פ אבן פנה (ס׳). אקספארד.
אצב״ח אגרת צער בעלי חיים (ס׳).
אצו״מ אור צח ומצוחצח (ק׳).
אצלא״ע אין צריך לומר אתם עדי.
אק״ב אין קוברין בו.
אקה״ת אחר קריאת התורה.
אק״ים אשר קדש ידיד מבטן (רשב״ם שבת עין יעקב פ״ח).
אק״ם אדם קדמאה סתימאה (ק׳).
א״ר אשלי רברבא. אפי רברבא (ס׳).
אר״ה אחר ראש השנה (אחר״ה).
אר״י אבי רכב ישראל.
א״ש אמונת שמואל (ס׳). אפריון שלמה (ס׳). אשמת שומרון (ס׳).
אש״ב אין שייך בו. ארי שבתורה (ס׳) (ארש״ב).
א״ש ד״ת אמת שלום דין תורה.
אש״ט אבני שיש טהור (ק׳).
אש״מ אילן שענפיו מרובין (ס׳) (אשע״מ).
אש״ת אדני שפתי תפתח (ת׳).

אתד״ל אל תתנו דמי לו.
אס״ת אתקינו סעודתא (א״ס).
את״י אגרת תשועת ישראל (ס׳).
את״ל אתיתי לחננך (ת׳).
אתל״ת אנא תבוא לפניך תפלתנו.
את״מ אחר תפלת מנחה.
אתמ״פ אל תירא מפחד פתאום.
את״נ אחר תפלת נעילה (אחת״נ).
את״ע (אחת״ע).
אתר״ג אל תבואינו רגל גאוה.
את״ש אחר תפלת שחרית (אחת״ש).

ב.

ב׳ בחינה. בחינת. ברכה. ברכת.
ב״א ברכי אצולה (ת׳).
באד״ק (אד״ק).
באה״מ ביאור המלות.
באה״ת באגדות התלמוד (באגה״ת).
באמ״ח באר מים חיים (ס׳).
באמ״ש באמונה שלימה (בא״ש).
בא״נ ברכת אלהי נשמה.
בא״ש (באמ״ש).
בב״ד בבהמה דקה.
בבדא״א בברייתא דאברהם אבינו.
בבהמ״ב בברכה המשולשת בתורה.
בב״ז בבן זכר.
בב״ח בבשר חזיר.
בב״ש בני בלי שם.
בבשק״ו בן בנו של קל וחומר.
בג״נ וט״ט בתר נגבא גנוב וטעמא טעים.
בג״ע בני עולמות.
בגע״מ בגן עדן מנוחתו (= בע״מ בעדן מנוחתו).
בד״א בדברים אחרים. בדיני אדם.
בדבה״פ (בדה״פ).
בדה״ב בדק הבית (בד״ה ב״ה).
בדכ״ה ברוך כל הארץ.
בד״מ בדרך משל.
בהגר״א ביאור הגאון ר׳ אליהו (מווילנא).
בהגרמ״ס בן הגאון ר׳ משה סופר.
בהו״ת בהספד ותענית.

Nachtrag.

א׳ אות, אגרת.
א״א אבי אסף (ס׳), אגרת אזוב (ס׳), איסור אכילה.
אא״א אחד איסור אכילה, ארומם אלהי אבי.
אאאא״א אמר אויב ארדף אשיג אחלק.
אאאאא״א איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו.
אאור״ח ארך אפים ורב חסד.
אאו״ת אהבת אמנון ותמר.
אא״ח אחר אסרו חג.
אא״כ אגרת ארבע כוסות (ס׳).
אא״ע אם אינו ענין.
אאע״ל אם אינו ענין לפניו, — לכאן.
א״ב ארום בבל, אסור בהגאה (אב״ה).
אד״צ אגדת דורשי ציון.
אד״ק אדרא קדישא (ס׳).
אה״צ ארץ הצבי (א״צ).
או״ת אמנון ותמר.
א״ז אבני זכרון (ס׳), אליהו זוטא (ס׳), אפי זוטא (ס׳), אסיפת זקנים (ס׳), אות זכרון (ס׳), אחר זמן, — זמנו.
אזה״ק אור זרוע הקצר (אז״ק) (ס׳).
אזק״ש אחר זמן קריאת שמע.
אז״ת אחר זמן תפלה.
אחד״ס אסרו חג דסכות.
אחד״פ אסרו חג דפסח.
אחד״ש (אד״ש).
אחז״ת (אז״ת).
אחה״ס אחר הסוכות, אחר הסדר.
אחה״פ אחר הפסח.

אחה״ת אחר התפלה (אה״ת).
אחל״ל אורח חיים למעלה למשכיל.
אחל״ם (אח״ל).
אחמ״ת אחר מתן תורה (אמ״ת).
אח״ש אברהם חיים שור.
אחת״נ אחר תפלת נעילה (את״נ).
אחת״ע אחר תפלת ערבית (את״ע).
אחת״ש אחר תפלת שחרית (את״ש).
א״ט אינה טענה.
אט״ט אינו טעון טבילה.
אטנ״י איננו טעון נטילת ידים (אטנט״י).
אטקיו״ר אינו טעון קידוש ידים ורגלים.
א״י אפיקי יהודה (ס׳).
א״יב אורך ימים בימינה.
איבובעו״כ אורך ימים בימינה ובשמאלה עושר וכבוד.
איו״ט אחר יום טוב (אחיו״ט).
איו״כ אחר יום כפור (איוה״כ).
איוכ״מ אין יום כפור מכפר (איוהכ״מ).
איושחי״ל אורך ימים ושנות חיים יוסיפו לך.
אי״ט (איו״ט).
אי״כ (א״כ).
אי״ר איכה רבתי (ס׳).
א״כ איומה כנדגלות (ס׳).
אככ״ח אוצר כל כלי חמדה (ס׳).
אכמ״נ אפילו כמלא נימה (אפכמ״נ).
א״ל אתא לידיה, אוי לי, — לו, איכא למפרך, אין להוש (אל״ח).
אלו״ל את לבבך ואת לבב (של״ה).
אל״י אם לא יגיד.
אליב״ה אתהלך לפני יי׳ בארצות החיים.

תפה״ש תפלת השחר.
תפ״מ תשובת פני משה (ס׳).
תפ״ע (ת״ע).
תפעת״פ (דמפעדמ״פ) (ארבע מאות פרסא על ארבע מאות פרסא).
תפ״ש תפלת שחרית.
ת״צ תענית צבור.
תצל״מ תורה צוה לנו משה.
ת״ק תפלה קצרה, תנועה קטנה, — (קלה) (ד׳), תלישא קטנה (ד׳), תנא קמא, תנאו קיים.
תקב״ל תשובת קול בן לוי (ס׳).
תקדר״א תקופת דרב אדא (תדר״א).
תק״ט תקופת טבת.
תק״ל תנאי קודם למעשה.
תק״נ תקופת ניסן.
תק״ס תנא קמא סבר.
תק״ע תקון עיבור, תקנת עיבור.
תקר״א תקופת ר׳ אדא.
תק״ש תקוני שבת (ת״ש), תקיעת שופר.
תק״ת תקופת תשרי, — תמוז.
ת״ר תנו רבנן, תהום רבה (ק׳), תרגום רומי, תיפח רוחן (ת״ר).
תר״א (תקר״א).
תרב״א תשובת ר׳ ברוך אנגיל (ס׳).
תר״ג תקנת רבנו גרשון.
תר״ג מ״ה תקנת רבנו גרשון מאור הגולה.
תר״ו תיפח רוחן ונשמתן.
תרו״ק תרומה וקדשים.
תרי״ג מ׳ תרי״ג מצות (נרת״י).
תר״ל תרתי לריעותא, — לגריעותא.
תר״ת תקיעה תרועה תקיעה.
ת״ש תא שמע, תפלת שחרית (תפ״ש), תפלת שוא, תחום שבת (תח״ש), תקוני שבת (תק״ש), תכנת שבת (ת׳), תשובה שלימה (תש״ש), תקון שטרות, תענית שעות, תמורת שלמים, תוך שלשים (ת״ל), תבואת שור (תב״ש) (ס׳), תולעת שני (ס׳), תולדות שמשון (ס׳), תקון שובבים (ס׳).
תשבה״ע תמיד של בין הערבים.

תשב״י תשובת בית יהודה (ס׳).
תשב״כ תשובת בתי כהונה (ס׳), תורה שבכתב (תושב״כ).
תשבע״פ תורה שבעל פה (תושבע״פ).
תשב״ץ תשובת שמעון בר צמח (ס׳), תשובת שמשון בר צדוק, תשובות שאלות במשפטיך צדק (?).
תשב״ר תינוקות של בית רבן.
תשדו״ה תשלומי ד׳ וה׳ (ארבעה וחמשה).
תש״ה תשמיש המטה (ת״ה).
תשה״ד תשלום הרגש (ד׳).
תשהע״מ תעל שכבת הטל על מלונו.
תש״ו תכלה שנה וקללותיה (וקלקלותיה).
תשוב״ה תענית שק ואפר בכיה הספד.
תש״י תפילין של יד, תשובת שב יעקב (ס׳).
תשיכ״ע תשועת י״י כהרף עין.
תש״ל תקוני שלמה לוריא.
תש״מ תקון שלש משמרות.
תשמ״ג תשובת מגן גבורים (ס׳) (תמ״ג).
תשמ״ש תשובת מגן שאול (ס׳).
תש״ע תנור של עכנאי, תפלת שמונה עשרה.
תש״ר תפילין של ראש.
תשר״ק (אותיות א״ב בסדר הפוך).
תשר״ת תקיעה שברים תרועה תקיעה.
תש״ש תמיד של שחר, תשובה שלימה, תקון שמירת שבת (ס׳).
תש״ת תרגום של תורה, תקיעה שברים תקיעה.
ת״ת תלמוד תורה, תלמיד תורה, תנא תונא, תקון תורה, תפארת (ק׳), תקוני תשובה (ס׳).
תתבל״ת תלא תניא בלא תניא (בדלא תניא).
תתו״צ תשובה תפלה וצדקה.
תתו״ש תלמוד תורה ושאילת שלום (יעב״ץ).
תתכ״כ תלמוד תורה כנגד כולם.
תתעד״א תלמוד תורה עם דרך ארץ.
תתק״ל תכון תפלתי קטורת לפניך.
תתר״ך שו״ת אלף ועשרים שאלות ותשובות (מהר״ם ראטענבורג).
תתש״ה תלי תלין של הלכות.
תתשכ״ב תלמוד תורה שקול כנגד כולם.

ת״ת תומת ישרים תנחם. (וסב״י וסלף בוגדים ישדם).
ת״ת מ״נ תורת ײ תמימה משיבת נפש.
ת״כ תורת כהנים, תקיעת כף, תניא כוותיה, תנאי כפול, תוספות כתובה, תקפו כהן(ס׳), תשלומי כפל.
תכ״א תבנת כל אלה (ת׳).
תכ״ד תוך כדי דבור, תניא כוותיה ד׳ —.
תכ״ד הי״ד תוך כדי דבור הוכי דמי.
תכ״ד כדי״ד תוך כדי דבור מדבור דמי.
תכ״ד לכדי״ד תוך כדי דבור לאו כדבור דמי.
תכ״ה תחת כנפי השכינה, תכונות השמים (ס׳) (תכהי״ש).
תכ״ע תשובת כהונת עולם (ס׳).
ת״ל תלמוד לומר, תהלה לאל, תיפוק ליה (תי״ל), תאוה לעינים (ס׳) (תא״ל), תרצה לידע, תרי לישני, תדע לך, תוך שלשים (ת״ש).
תל״א תפוס לשון אחרון.
תלדת״ר תנינא להא דתנו רבנן.
תלה״ר תקון ליל הושענא רבא.
תל״ח תרצה לחשוב, תפלה (תהלה) לאל חי.
תל״מ תרתי למיבותא.
תל״ל תרתי למה לי.
תל״ע תלמוד לשון עברי (ס׳).
תל״ר תפוס לשון ראשון, תלמיד לפני רבו, תרתי לריעותא.
תל״ש תקון ליל שבועות.
תל״ת תענית לתעניתא, תקנתא לתקנתא(ס׳).
ת״מ תבורך מנשים, תפלת מוסף, תורת משה (תר״מ), תפלת מנחה, תוכחת מוסר (ס׳), תוכחת מגולה (ס׳), תביעת ממון.
תמ״א תשובת מטה אשר (ס׳).
תמ״ב תבורך מנשים באהל (מב״ת).
תמבע״א תהי מנוחתו בעדן אמן.
תמ״ג תשובת מגן גבורים (ס׳).
תמג״ת תענית מגילת תענית (יעב״ץ).
תמ״ד תאומים מאונים דלי (ל׳).
תמ״כ תהי מנוחתו כבוד.
תמ״כ עוכ״י תהי מיתתו כפרה עליו ועל כל ישראל.

תמל״ת תפסת מרובה לא תפסת.
תמ״מ תשובת מגיד מראשית (ס׳), — משאת משה (ס׳).
תמ״נ תוציא מצרה נפשי.
תמ״ע תפלת מעריב.
תמ״צ תענית מיתת צדיקים.
תמ״ש תפלת מוצאי שבת, תשובת מגן שאול (ס׳).
ת״נ תענית נדחה, תנוח נפשו, תיבת נח, תפלת נעילה (תנ״ע).
תנאצב״ה תהי נפש אדוני צרורה בצרור החיים.
תנב״ה תהי נפשו בצרור החיים.
תנב״כ תשובת נחפה בכסף (ס׳).
תנבע״א תנוח נפשו בעדן אמן.
תנ״ה תניא נמי הכי.
תנח׳ תנחומא.
תני׳ תניא.
תנ״כ תניא כוותיה.
תנ״ך תורה נביאים כתובים.
תנ״ל תשובת נחלה ליהושע (ס׳).
תנ״ע תפלת נעילה.
תנצב״ה תהי נפשו צרורה בצרור החיים.
ת״ס תקון סופרים, תרגום סורי.
תס״ח תשובת סם חיים (ס׳).
ת״ע תפלת ערבית, תפלת עלינו, תמורת עולה, תורת עולה (ס׳), תפתח ערוך (ס׳), תרגום ע׳ (זקנים), תרי עשר, תני עלה, תקנת עיבור (תק״ע), ת׳ עלמין (ק׳).
תע״ב תבא עליו ברכה, תשובת עדות ביהוסף (ס׳).
תעב״י תעודה בישראל (ס׳) (תב״י).
תע״ד תפלת עוברי דרך.
תע״ח תעלומות חכמה (ת״ח).
תע״ל תפלת עלינו לשבח.
תע״ע תמה על עצמך.
תעש״ח תפלת ערבית של חול.
תעש״ש תפלת ערבית של שבת.
ת״פ ד׳ מאות פרסאי.
תפדא״י ד׳ מאות פרסאות דארץ ישראל.
תפה״ד (תה״ד).

תה״ה תואר האדם המעלה (ס׳).
תהו״פ תנא הוא ופליג.
תה״ז תקוני הזהר (ס׳), תואר הזמן (ס׳).
תה״ל תרומת הלשכה (ס׳).
תה״מ תבנית המשכן (ס׳) (ת״ה).
תה״ע תורת העולה (ס׳).
תהע״מ תעל הטל על מלונם.
תה״פ תואר הפעל (ד׳).
תה״ק תורת הקנאות (ס׳), תנא הכא קאי.
תה״ש תפלת השחר (ת״ה), תורף השטר (ת״ה), תולדות השמים (ס׳) (תו״ש).
תהש״ז תואר השם זכר (ד׳).
תהש״נ תור השם נקיבה (ד׳).
ת״ו תם ונשלם, (תחלה וסוף?), תבנה ותכונן (תו״ת).
תו׳ תוספות.
תוב״ב תבנה ותכונן במהרה בימינו.
תוב״ל תם ונשלם ברוך יי׳ לעולם.
תוגב״א תורה וגדולה במקום אחד (תונבמ״א).
תוה״ע תורת העולה.
תוה״ק תורתנו הקדושה.
תוהר״י תוספות הרב רבנו יונה.
תוה״ש תואר השם (ד׳) (תה״ש), תולדות השמים (ס׳) (תה״ש).
תוהש״ז, תוהש״נ (תהש״ז תהש״נ).
תו״ז תוך זמנו.
תו״י תם וישר (תוי״ש).
תוי״ט תוספות יום טוב.
תולה״ש תולדות השמים (ס׳).
תולע״י תולעת יעקב (ס׳).
תו״מ תרומות ומעשרות, תפארת ומלכות (ק׳), תורה ומצות, תזריע ומצורע, תורת משה (ת״מ), תיכף ומיד.
תומ״ט תורה ומעשים טובים.
תום׳ רי״ד תוספות ר׳ ישעיה דטראני.
תו״ע תופת ועדן (ס׳).
תו״ש תנא ושייר, תולדות שמים (תוה״ש) (ס׳), תוך שלשים (ת״ש), תוספת שבת.
תושאנ״ץ תוספות שאנץ (שמשון בן אלעזר שאנץ).
תושא״ת ת״ק תדיר ושאינו תדיר תדיר קודם.

תושב״כ תורה שבכתב.
תושבע״פ תורה שבעל פה.
תושלב״ע תם ונשלם שבח לאל בורא עולם.
תושלמ״ע תם ונשלם שבח לאל מלך עולם.
ת״ז תקוני זוהר (ס׳), תרי זמני, תקוני זבח, תפוחי זהב (ס׳).
תז״א תשובת זקן אהרן (ס׳), תשובת זרע אברהם (ס׳).
תז״ח תקוני זוהר חדש (ס׳).
ת״ח תלמיד חכם, תלמידי חכמים, תקון חצות (תק״ח), תא חזי, תפלת חובה, תענית חלום, תורת חטאת (ס׳), תשואות חן (ס׳), תוצאות חיים (ס׳), תורת חיים (ס׳), תעלומות חכמה (ס׳) (תע״ח), תקנת חכמים, תני חדא, תורת חכם (ס׳), תקונים חדשים (ס׳), תקלין חדתין (ס׳).
תח׳ תחנון, תחילה (תחי׳).
תחה״ש תקות חוט השני (תחוה״ש) (ס׳).
תחי׳ תחיה (ת׳).
תח״ל תקון חצות לילה.
תחצ״ל תענית חלום צריך למיטב (יעב״ץ).
תח״ש תחום שבת (תחו״ש).
תחשמע״כ תלמיד חכם שמחל על כבודו.
ת״י תרגום יונתן, — ירושלמי, תחת יד, — ידי, תענית יחיד, תפארת ישראל (ס׳), תפלת ישרים (ס׳), תקוני ישנים, תפיסת יד, תומת ישרים (ס׳), תוספת ישנים (תוס״י), תולדות יצחק (ס׳), תפארת יעקב (ס׳).
תי׳ תחיה (תחי׳).
תי״א תפיסת יד אמת (ס׳), תוספת יד אמת (?).
תיא״צ תענית יאהרצייט (תי״צ).
תיב״ח תוך י״ב חודש.
תיובת״א תשבי יבא ויגיד בפיו תירוץ אמת.
תי״ח תפלת שמונה עשרה.
תי״ל תשעה ירחי לידה, תיפוק ליה (ת״ל).
תי״צ תענית יאהרצייט (תיא״צ).
תיק״ו תשבי יתרץ קשיות ובעיות.
תי״ר תיפח רוחן.
תירו״ש תהי ראש, תהי רש.
תי״ש תריסר ירחי שתא.

תורה, שעת תפלה, שומע תפלה (ת׳), שלמא תנינא, שאול תחתיה, שירי תפארת (ס׳) (שת״ם), שני תנינא, שאלות תשובות (שו״ת) שיעור תקיעה.

שת׳ שתהיה.

שת״א שתרגם אונקלוס.

שתא״ר שתקות אנוש רמה.

שת״ה שתחיית המתים, שתי הלחם (שתה״ל).

שתו״ם שידה תיבה ומגדל.

שת״ז שם תואר זכר (ד׳).

שת״ח שימש תלמידי חכמים.

שת״י שתרגם יונתן, — ירושלמי.

שת״נ שם תואר נקיבה (ד׳).

שתע״ז שגגת תלמוד עולה זדון.

שת״ק . . של תקופת, **שתק״ת** תשרי, תמוז, **שתק״ט** טבת, **שתק״נ** ניסן.

ת

ת׳ תרגום, תלמוד, תקיעה, תמורה, תמורת, תורה, תורת, תימא, תענית, תשובות, תחת, תקון, תקוני, תולדות, תוספות, תוספי, תחנות, תפלות, ארבע מאות.

ת״א תרגום אונקלוס, — אחר, — אשכנזי, — ארמי, תירוץ אחר, תניא אידך, תורת אדם (ס׳), תולדות אהרן (ס׳), תענית אסתר, — אבל, תמניא אפי.

תא׳ תאמר.

תאה״ש תואר השם (ד׳) (תה״ש).

תא״ו תולדות אדם וחוה (ס׳), תורת אדם וחוה.

תאוק״מ תענית אסתר וקריאת מגילה.

תא״י תשובת אוהל יוסף (ס׳).

תא״ל תתן אמת ליעקב (ס׳), תאוה לענים (ס׳) (ת״ל).

תא״מ תהלים איוב משלי, תיבות אלו מיותרות, — מוקפות.

תא״ר תקות אנוש רמה.

ת״ב תלמוד בבלי, תשעה באב, תעודה בישראל (תע״ב) (ס׳), תנאו בטל.

תב״ד תנאי בית דין.

תבה״ב תענית שני וחמשי ושני.

תב״כ כגב״נ תפלה בלי כונה כגוף בלא נשמה.

[**תבס״ל** תעלא בעידנא סגיד ליה (תעבס״ל)].

תבפוסב״א תחילתו בפשיעה וסופו באונס.

תב״צ תירוצו בצדו (תרב״צ).

תב״ש תבואת שור (ס׳) (ת״ש).

תב״ר תגף באבן רגליך.

ת״ג תקיעה גדולה, תנועה גדולה (ד׳), תלישא גדולה (ד׳), תרומה גדולה, תרי גווני.

תג״פ תוספות גמרא ופוסקים (תג״פ), תוספות גמרא ופירוש.

ת״ד תשלום דגש (ד׳), תמים דעים (ס׳), תומר דבורה (ס׳), תקוני דיקנא (ק׳).

תד״א תנא דבי אליהו, תהלים דפוס א׳, תוך ד׳ אמות.

תדאש״ת תוך ד׳ אמות של תפלה.

תדב״א (תד״א).

תדמ״ל תנא דמסייע ליה.

תדר״א תקופת דר׳ אדא (תקדר״א).

תדר״י תנא דבי ר׳ ישמעאל, (דרי״ת דבי ר׳ ישמעאל תני).

ת״ה תחיית המתים, תפלת הדרך (תה״ד), תחת השם (תה״ש) (ד׳), תואר השם (ד׳), תשמיש המטה (תה״מ), תפלת השחר (תה״ש), תבנית המשכן (תה״מ) (ס׳), תרומת הדשן (ס׳), תא הרצים (ס׳), תורת האדם (ס׳), תקון הנפש (ס׳), תורת הבית (ס׳), תוכן הדברים (תה״ד), תורף השטר (תה״ש).

תה״א תורת האדם (ס׳), תולדת הארץ (ס׳).

תה״ב תורת הבית (ס׳).

תה״ג תשובות הגאונים (תשה״ג).

תה״ד תפלת הדרך (ת״ה), תרומת הדשן (ס׳) (ת״ה), תוכן הדברים.

שערי צדק (ס׳), שטר צוואה, שבתי צבי, שמש צדקה (ס׳), שמרהו צורו, שערי ציון (ס׳), שפתי צדיק (ס׳).
שצ״ו שמרהו צורו ונואלו.
שצ״ל שצריך לומר, — להוסיף, — להיות, — להתענות, — לעשות, — לתרץ.
שצל״ח שצריך לחזור.
שצלע״ל של צדיקים לעתיד לבא.
ש״צ מ״צ שליח צבור מורה צדק.
שצ״ם חנכ״ל שבתי צדק מאדים חמה נוגה כוכב לבנה.
ש״ק שבת קודש, של קודש, שמע קולינו (ת׳), שינת קבע, שתי קדושות, שבועה קמייתא, שממת קרקע, שם קבוץ (ד׳), שבעה קרואים, שלשלת קבלה (שה״ק), שנוי קונה.
שקה״ה שקיעת החמה.
שקו״ט שקלא וטריא (ש״ו).
שקור״מ שקצים ורמשים.
שק״ז שם קבוץ זכר (ד׳).
שק״ל שפיר קשיא ליה.
שקעא״ה שקיבל עליו את הדין.
שק״ת שהרי קתני (קא תני).
ש״ר שמות רבה, שלום רב, שם רע, של ראש, שלש רגלים, שפע רב, שימושא רבא (ס׳), ששים רבוא, שפתי רעננות (ס׳), שיר רבא (שהש״ר), שערי רחמים (ס׳), שמן רוקח (ס׳).
שר״א שלום רב אקרא, שערי ר׳ אלפס.
שרונ״ר שוטה רשע ונס רוח.
שר״ח שבת ראש חודש.
שר״י שם רשעים ירקב.
שר״ל שיש ראיה לדבר, — לדבריו, — שיש רגלים לדבר, שנתן רשות למשחית, שרצונו לומר.
שרצ״ל שרצונו לומר (שר״ל).
שררו״ל שרה רבקה רחל לאה (שררו״ל) ולאה.
שר״ת שראשי תיבות.
שר״ת י״ם שראשי תיבות עשר ספירות (יעב״ץ).
ש״ש שם שמים, שבת שובה, שים שלום, (ת׳), של שבת, — שחרית, שכינה שורה, שם שדי, שומר שכר, שכר שכיר, שאילת שלום, של שמים, שמואל שולם, שש שעות, שם של . . .., שתי שערות, שמונה שרצים, שנוי שם (שה״ש), של שחר, שיעור שחיטה, שמן ששון (ס׳), של שבועות, שטר שיחרור, שבולת שועל, שבועת שוא, — שקר, שטיינשניידער, שיעור שופר, שערי שמים (שע״ש), שום שכל (ס׳), שב שמעתתא.
שש״א ששם אמר, — אמרו.
ששא״כ שלוחו של אדם כמותו.
ששא״ר שחיטה שאינה ראויה.
ששא״ר לש״ש שחיטה שאינה ראויה לא שמה שחיטה.
ששהא״ב שמונה שרצים האמורים בתורה.
שש״ב שכינה שרויה ביניהם.
ששה״ד שור של הדיוט.
ששה״ק שור של הקדש.
ששהקב״ה שמו של הקדוש ברוך הוא.
ששו״ע של שם ועבר.
ששוה״ש שומר שכר והשוכר.
ששוש״ש שלי שלי ושלך שלך.
שש״י שיר של יום.
ששכב״א שם של כ״ב אותיות (שבכב״א).
שש״ל שם שמים לבטלה, שיעור של לולב, שדרו של לולב, שומר שמסר לשומר (ששמ״ל).
שש״מ שמחה של מצוה.
ששמב״א שם של מ״ב אותיות.
ששמ״ל שומר שמסר לשומר (שש״ל).
ששעב״א שם של ע״ב אותיות.
ששע״י שם שמים על ידו.
שש״ש שינה של שחרית, שר של שכחה.
ששנתע״ז ששנגת תלמוד עולה זדון.
ששושי״צ מאהמה״ע שינה של שחרית ויין של צהרים מוציאין את האדם מן העולם.
שש״ת שיעור של תפילין.
ש״ת שערי תפלה (ס׳), שערי תשובה (ס׳), — תורה (ס׳), שור תם, שמא תאמר, שמחת

שנר״ל שנתן רשות למשחית.
שנת״ם שמאל נר תדליק ימין מוזה.
ש״ם ששה סדרים (סדרי משנה), של סוכות, של סופרים, שלש סעודות, שמת סופרים, שמה סתומה(?).
שסד״ד שלמה סנחריב דריוש כורש(מגיל׳ י״א).
ש״ע שלחן ערוך, שמחה עצומה, שלום עליכם, של עולם, שמיני עצרת (שמ״ע), שמונה עשרה, שבילי עולם (שב״ע) (ס׳), שם עצם (שה״ע) (ד׳), שלש עשרה (י״ג), שינת עראי, שחרורי עבדים, שבועת עדות, שוכן עד (ת׳), שושן עדות (ס׳).
שע״א שער עבודת אלהים (ס׳), שערי אורה (ס׳).
ש״ע או״ח שלחן ערוך אורח חיים.
שעא״ע שלחן ערוך אבן עזר.
שעב״א שם ע״ב אותיות (ששעב״א) (ק׳).
שע״נ שעל נבי.
שעג״מ שעל גבי מזבח.
שע״ד שערי דורא (ש״ד) (ס׳), שערי דמעה (ס׳).
שע״ה שלמה עליו השלום, שעם הארץ, שעמי הארץ.
שעה״ג שער הגלגולים (ס׳).
שעה״כ שעת הכושר (ש״ה).
שעה״מ שעל המטה.
שעה״נ של עיר הנדחת.
שעה״ת שעת התפלה.
שע״ז שם עצם זכר (ד׳).
שעח״מ שולחן ערוך חושן משפט (שעחו״מ).
שע״ט שערי טבילה.
שעטנ״ז שוע טווי ונוז (נדה ס״א ב׳).
שעטנ״ז ג״ץ (אותיות שיש תגין עליהן).
שע״י שעל ידי, — ידיו, — ידם, שלום על ישראל.
שעי״ד שעל ידי (שע״י), שלחן ערוך יורה דעה (שעיו״ד).
שעי״ז שעל ידי זה.
שעי״כ שעל ידי כן.
שע״כ שם עצם כללי (ד׳), שעובדי כוכבים, שעל כרחך.
שעכו״ם שעובדי כוכבים ומזלות.
שעכ״ז שעם כל זה, שעל כל זה, שם עצם כללי זכר (ד׳).
שעכ״פ שעל כל פנים.
שע״ל שחור על לבן.
שע״ל ז״ל שחור על לבן זכר לחרבן.
שעלכ״צ שעשה לי כל צרכי (שלכ״צ).
שע״מ שעת מיתה, שעל מנת.
שעמו(ק)״ש שוכן עד מרום וקדוש שמו (ת׳).
שעמשהתנ״ב שלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן (ינ״מ).
שע״נ שם עצם נקבה (ד׳), שעשה נסים.
שענ״ל שעשה נסים לאבותינו.
שעע״ה שעלה עמוד השחר, שעבר עליו הפסח (שעעה״פ).
שעעה״פ שעבר עליו הפסח.
שע״פ שם עצם פרטי (ד׳).
שעפא״ח שעל פיהן אנו חיין (עפא״ח).
שע״צ שערי ציון (ס׳), שערי צדק (ש״צ) (ס׳).
שע״ר שעת רחמים.
שערוע״ר שעת רחמים ועת רצון.
שערש״ק שעושין רצונו של קונם, שערב שבת קדש.
שע״ש שערי שמים (ס׳), שלחן עצי שטים (ס׳).
שע״ת שערי תשובה (ש״ת) (ס׳).
ש״פ שושן פורים, שוה פרוטה, של פסח, של פורים, שאר פוסקים, שמץ פסול, שנה פשוטה, שמונה פרקים, (להרמב״ם), שמחת פורים.
שפ״א שפת אמת, שפת אשכנז.
שפ״ד שתין פולסי דנורא (שפד״נ) (ספד״נ).
שפה״ח שבת פרשת החדש.
שפ״ז שבת פרשת זכור.
שפ״ח שפתי חכמים (ס׳).
שפ״י שומר פתאים יי׳.
שפי׳ שפירש, שפירושו.
שפ״ל שפירשתי לעיל, — לקמן.
שפ״נ שפרסה נדה.
שפ״ע שפת עבר.
שפ״פ שבת פרשת פרה.
ש״צ שליח צבור, של צדקה, של צבור,

שליט(א)״ם שיחיה לארך ימים טובים סלה.
שלכ״ד שלא כדרכה.
של״ל שלא לצורך.
של״ם שארי ליה מריה, שלא מדעת, שלוחי מצוה, שליח מצוה, שליח מיוחד.
שלמ״ה שבח לאל מלך העולם.
של״נ שלא נהנו, שלא נוצרת (ת׳), שלא נאמר, — נכתב, שלבו נוקפו.
של״פ שלא פירש, — פסק.
שלפ״ז שלפי זה.
שלש״ש שלא לשם שמים.
של״ר שלש רגלים (ש״ר), של ראש.
של״ש שלא לשמה, שלום לך שלום, שבת לפני שבועות, הירש מענדיל פינעלעש.
שלשא״כ שלוחו של אדם כמותו (ששא״כ).
של״ת שלא תאמר.
ש״מ שמע מניה, שליח מצוה, שליחי מצוה, שמענא מנא, שם מפורש (שה״מ), שלחן מלכים (ס׳), שם משמעון — משמואל (ס׳), שכיב מרע, שור מועד (שה״מ), שנוי מקום, שם משותף (ד׳), שנה מעוברת, שכר מצוה (שכ״ם), של מצוה, שבט מוסר (ס׳), שם מקרה (שה״מ) (ד׳), שם מופשט (ד׳), שבור מלכא, של מעלה, שטה מקובצת (שט״מ) (ס׳), שמן משחה (ס׳), שולמאן.
שמא״נ שליחי מצוה אינן נזוקין.
שמב״כ של מה בכך.
שמב״נ שבע מצות בני נח.
שמב״ע שכר מצוה בהאי עלמא.
שמדה״ד שמדת הדין.
שמדה״ר שמדת הרחמים.
שמד״ת שמדין תורה.
שמה״ד שמן הדין, שמדת הדין (שמדה״ד).
שמהדמ״מ שמדת הדין מכל מקום (יעב״ץ).
שמה״מ שמן המשחה.
שמה״ם שמן הסתם.
שמה״ש שמלאכי השרת.
שמוי״ב שמטות ויובלות (שו״י).
שמו״ע (שמ״ע).
שמוע״נ שדרך מישך ועבד נגו.

שמו״ת שנים מקרא ואחד תרגום, שמוש תהלים.
שמ״ז שם מפשט זכר (ד׳), של מים וכים.
שמ״י שניאות מי יבין.
שמ״כ שמיטת כספים.
שמ״ל שיר מזמור לדוד.
שמלדבכ״כ שמע מניה לדברים ככתבן (יעב״ץ).
שמ״מ שמכל מקום.
שמ״נ שם מפשט נקיבה (ד׳), שמסרו נפשם.
שמ״נ עק״ה שמסרו נפשם על קדושת השם.
שמ״ע שמונה עשרה, שחרית מנחה ערבית, שמצות עשה, של מנין עולם, שאו מרום עיניכם, שדי מלך עולם, — עליון, שמיני עצרת (ש״ע).
שמ״ע מה״ת שמצות עשה מן התורה.
שמ״פ (ש״פ).
שמצה״ד שמצד הדין (מצה״ד).
שמ״ק שמן משחת קודש.
שמק״ט שהוא מקבל טומאה.
שמש״א שתי מתנות שהן ארבע (במשה״ד).
שמש״ב שמתן שכרה בצידה (שמשב״צ).
שמ״ת שמתן תורה, שמוש תהלים (שמו״ת).
ש״נ שיחיה נצח, שבת נחמו, שמות נרדפים (ד׳), שוא נח (שנ״ח) (ד׳), שוא נע (שנ״ע) (ד׳).
שנ׳ שנאמר.
שנא׳ שנאמר.
שנא״ן שור נשר אריה אנוש(?).
שנ״ב שהכל נהיה בדברו (שהנ״ב), שנעשה בסים, שנכתב בצדה.
שנבכ״ט שנכפל בו כי טוב.
שנ״ה שבע נתיבות התורה.
שנ״ח שוא נח (ד׳).
שנ״ם שומר נפשו ירחק מהם.
שנ״כ שנושאין כפיהם.
שנ״ל שנזכר לעיל, שנאמר לעיל, — למעלה, שניות לעריות (שנל״ע, ש״ל).
שנל״ע שנסתלק לעולמו, שניות לעריות (שנ״ל).
שנ״ע שוא נע (ד׳).

שימ״א שיום טוב אחרון.
שיאו״א שמע ישראל יי׳ אלהינו יי׳ אחד.
שיכה״ג שירי כנסת הגדולה.
שי״ל שיש לו, שיש לומר, — לברך, — להקשות, שיש לפרש, — לתרץ, — ליזהר, — לקיים.
שיל״א שיש לכל אחד.
שילאי״ו (שילי״ו) שיחיה לאורך ימים ושנים.
שילה״ק שילוח הקן (שלה״ק).
שילי״א שיחיה לאורך ימים אמן.
שילי״ע שארית ישראל לא יעשו עולה.
שיל״ל שיכול לומר לו.
שילנ״ע שם יפת למך נח עבר.
שיל״ע שיש לומר עוד, — להקשות עוד, לקיים עוד, — לתרץ עוד.
שיל״פ שיש לפרש.
שיל״ת שיש לתרץ, שויתי יי׳ לנגדי תמיד.
שי״מ שעשר מכות (שע״ם), שיעבוד מלכיות.
שימד״נ שפתים ישק משיב דברים נכוחים.
שי״נ שיחיה נצח, שלומו יהי נצח.
שי״ע שי׳ עולמות, שאילת יעב״ץ.
שיע״ע שיש עליו עדים.
שי״פ שמואל יוסף פין.
שי״ק שעל ידי קדושין (יבמות נ״ה א׳).
שי״ק ובא״י שאו ידיכם קודש וברכו את יי׳.
שיק״י שמע יי׳ קול יהודה.
שיקל״ו שמא יקדים קנה לושט.
שי״ר שלמה יהודה ראפאפארט.
שירא״י שובה יי׳ רבבות אלפי ישראל.
ש״כ שקול כנגד, שפתי כהן (ס׳), שלום כהן, של כסף, של כל, שפחה כנענית.
שכ״א שכל אחד, — איש, שכן, אמרו, שכך אמרו, שכך אומרים.
שכאו״א שכל אחד ואחד, שכל איש ואיש.
שכ״ג שכהן גדול (שכה״ג).
שכ״ד שכן דעת, שתיקה כהודאה דמיא (שכה״ד).
שכדע״ע שבשתא כיון דעל על.
שכ״ה שכן הוא, שכך היה.
שכה״א שכן הוא אומר.
שכה״ג שירי כנסת הגדולה (ס׳).
שכה״ד (שכ״ד).
שכהי״ט שכל הימים טובים (יעב״ץ).
ש״כ הב״א שני כתובים הבאין כאחד.
ש״כ המ״כ זא״ז שני כתובים המכחישין זה את זה.
שכה״ת שכל התורה.
שכו״ג מ״ע שכחו וגבורתו מלא עולם (ת׳).
שכ״כ שכן כתבתי, — כתב, שקול כנגד כולם.
שכ״ל שבעה כוכבי לכת (זכ״ל).
שכ״מ שכיב מרע (ש״מ), שכן משמע.
שכ״נ שכן נהגו, שכן נראה.
שכ״פ שכן פירש, — פירושו, — פסק.
ש״ל שמחת לב, שברי לב, שייך לעיל, — לקמן, שבח לאל, של לולב, שיר למעלות (ש״ה), שחטאנו לפניך, שבולי לקט (ס׳), שלמה לוריא (מהרש״ל), שברי לוחות (ס׳), שניות לעריות (שנ״ל).
של״א שלא אמר, — אמרו.
שלא״ש שחל להיות אחר שבת.
של״ב שלא באחריות (שלב״א), שלא בפניו (שלב״פ).
שלב״א שלא באחריות.
שלב״כ שלא בכונה.
שלבב״ד שלא בפני בעל דין.
שלב״ל שלא בא לעולם.
שלב״מ שלא בשעת מלאכה.
שלב״ע שבח לאל בורא עולם.
שלב״פ שלא בפניו.
שלד״מ שליח לדבר מצוה.
שלד״ע שליח לדבר עבירה.
של״ה שני לוחות הברית (ס׳), שילוח הקן (שה״ק), שיר ליום השבת, שלמה המלך, שליח להולכה.
שלה״ג שלטי הגבורים (ס׳).
שלה״ק שלוח הקן (שילה״ק).
שלוא״ל שתים לפניה ואחת לאחריה.
של״ח שבק לן חיים.
שלח״ע שלא חל עליו, — עליהם.
שלטט״ח שלא טעם טעם חטא.
שלי״ו (שילאי״ו).
שליט״א שיחיה לאורך ימים טובים אמן.

שו״פ שריד ופליט. שמנים ופתילות. שוה פרוטה.
שופ״ר שמן ופנע רע. שמן ואין פגע רע (שואפ״ר).
שו״ק שריר וקיים (ש״ו).
שוק״ר שחוק וקלות ראש.
שו״ש ששון ושמחה. שמחה וששון. שלום ושלוה.
שוש״ב שוטה — שוטים שבעולם (שושב״ע).
שושר״ש שלים ולא שלימו רחמי שמיא.
שו״ת שאלות ותשובות.
שו״ת הב״ח שאלות ותשובות הבית חדש.
שו״ת ח״ס שאלות ותשובות חתם סופר.
שו״ת מהרש״ך שאלות ותשובות מהר׳ שלמה כהן.
ש״ז שם זכר (ד׳). שכבת זרע. שניאור זאכס (זאקס). שמן זית.
שז״ה שלמה זלמן הענא (רשז״ה).
שזח״ה שלמה זלמן חיים האלבערשטאם.
שז״ל שכבת זרע לבטלה.
שזס״ה שזה סוד הכתוב.
שזפ״ה שזה פירוש הכתוב. — הפסוק.
שז״ש שזה שאמר.
ש״ח שפוך חמתך (ת׳). שומר חנם. של חול. שנאת חנם. שבת חנוכה (שב״ח). שטר חוב (שט״ח). שיחת חולין (ס׳). שיעור חלה. שפתי חכמים (ס׳). שטה חדשה (ס׳). שיר חדש (ס׳). שמלה חדשה (ס׳). שלמה חדשה (ס׳). שבועה חמורה. שבת חזון. שאלת חכם. שחוטי חוץ. שערי חכמה (ס׳).
שח״ה שער חשבון הנפש (שחה״נ).
שחה״מ שבת חול המועד (שחוה״מ).
שחה״נ שער חשבון הנפש (שח״ה).
שח״ט שחיק טמיא. שוחר טוב (ס׳).
שחי״ל שנות חיים יוסיפו לך.
שח״ל שחל להיות. שמירה חוב למידה.
שחלב״ש שחל להיות בשבת.
שחל״ח שבק חיים לכל חי.
שח״ק שבא חולם קטן (ד׳).
שחש״נ שירה חדשה שבחו גאולים (ת׳).
שחשו״ק שור חרש שוטה וקטן.

שחשת״ח שיחת חולין של תלמידי חכמים.
ש״ט שם טוב. שוחר טוב (ס׳). שמונה טריפות. שכר טוב. שכל טוב (ס׳).
שטב״ז שטוף בזמה.
שט״ה שטר הרשאה. שטר הולכה.
שט״ז שטר זה.
שט״ח שטר חוב (ש״ח).
שטח״ז שטר חוב זה.
שטט״ג שטען טענת גנב.
שט״כ שטר כתובה.
שט״מ שטר מוקדם. שטה מקובצת (ש״מ) (שטמ״ק) (ס׳).
שט״ס שטעות סופר.
שט״צ שטר צוואה.
ש״י של יד. שונאי ישראל. של ישראל. שיח יצחק (ס׳). שבות יעקב (ס׳). שב יעקב (ס׳). שומר ישראל (ת׳). שארית ישראל (ס׳). שפת ישר (ס׳). שארית יוסף (ס׳). שפתי ישנים (ס׳). שתי ידות (ס׳). שמע ישראל (ת׳). שבט יהודה (ס׳) (שב״י). שבחי ירושלים (ס׳). שבטי ישורון. שפת יהודית. שאר ישוב (ס׳). שפתי ישנים (ס׳).
שי׳ שיחיה.
שי״א שיש אומרים.
שי״ב ששת ימי בראשית. שיש בו.
שיב״ה שתיקה יפה בשעת התפלה.
שיבח״א שיש בו חשש איסור.
שיבמנ״ט שיש בו משום נותן טעם.
שיב״ס שיש בה סכנה.
שיבק״ע שיש בה קום עשה.
שיבר״ח שיש בהם רוח חיים.
שיב״ש שני יוסף בן שמעון.
שיגל״ת שיסמך גאולה לתפלה.
שיה״ב ששת ימי הבריאה.
שיה״ג שלשת ימי הגבלה.
שיה״ד שירי הדם.
שיה״י פיה״י (שה״י פה״י).
שיה״מ ששת ימי המעשה. שבעת ימי המשתה. שמונת ימי המילה (חיה״ם).
שי״ח שיש חולקין. שיר חדש (ש״ח).
שיחל״א שיחיה לנצח אמן.

שערי דמעות (ס׳), שום דבר, שפתי דעת (ס׳), שערי דורא (ס׳) (שע״ד).
שד״א שבועה דאוריתא, שנוי דאוריתא.
שדב״נ שבעה דברים בגולם.
שד״נ שני דייני גזירות.
שד״ד שורא דדיינא.
שד״י שומר דלי יחודיו(?), שלמה דוד ישי, שומר דלתי ישראל.
שד״ח הגו״ע שהייה דרסה חלדה הגרמה ועיקור.
שד״ל שמואל דוד לוצאטו.
שדלו״ל שדרכן לילך ולהזיק.
שד״ת שם ד׳ תיבות (ששד״ת).
ש״ה שם המפורש (שה״מ), שיר היחוד, שבת הגדול (שה״ג), שלשלת הקבלה (שה״ק) (ס׳), שיר המעלות (ת׳), שמן המשחה (ס׳), שירת הים, שיר השירים (שה״ש), שלשלת היוחסין (שה״י), שר הפנים (שה״פ).
שה״א שהרי אמרו.
שהאי״ח שהרי אמרו חכמים.
שה״ב שער הבטחון (שהב״ט), שור הבר.
שהב״א שני הפכים בנושא אחד (שהבנ״א) (הגיון).
שה״ג שבת הגדול (ש״ה), שלטי הגבורים (ס׳), שם הגדולים (ס׳), שהזמן גרמה (שהז״נ), שם הגוף (ד׳), שלימות הגוף.
שהגל״פ שהגיעה לפרקה.
שהג״ש שהגזירה שוה.
שה״ד שולי הדף, שורת הדין.
שה״ה שהוא הדין.
שהה״ז שיפוע — שפולי הר הזיתים (שה״ז).
שה״ו שיעור הדם וערבה (שה״ע).
שהז״נ שהזמן גרמא.
שה״ח שבת החודש.
שה״י שיר היחוד (ש״ה), שער היחוד.
שה״י פה״י שבת היום פסח היום (שיה״י פיה״י) (מגילה יינ).
שה״כ שעת הכושר (שעה״כ).
שה״ל שהוה לו, שבלי הלקט (ס׳).
שה״מ שיר המעלות (ש״ה), שמן המשחה (ס׳), שער המזרח, שם המפורש (שמ״פ), שמן המור (ס׳), שם המספר (ד׳), שלמה המלך, שור המועד (ש״מ), שם המקרה (ד׳).
שה״מ וק״ל שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא.
שה״נ שור הנסקל (שהנ״ס), שמחת הנפש (ס׳).
שהנ״ב שהכל נהיה בדברו, שהתורה נדרשת בהן (שהתנ״ב).
שהסמ״ג (סמ״ג).
שה״ע שער העבודה, שם העצם (ד׳) (ש״ע), שנת העיבור (ל׳), שבועת העדות.
שהע״ה שלמה המלך עליו השלום.
שה״פ שער הפרישות, שר הפנים, שעת הפנאי, שער הפנה (ס׳), שבועת הפקדון.
שה״צ שמעון הצדיק.
שה״ק שער הקדושה, שמואל הקטן, שם הקודש, שלשלת הקבלה (ש״ה), של הקדש, שלוח הקן (של״ה).
שהק׳ שהקשה.
שהקב״ה (הקב״ה).
שה״ש שיר השירים, שנוי השם.
שהש״צ (ש״צ).
שהש״ר שיר השירים רבה.
שה״ת שער התשובה, שם התואר (ד׳), שעת התפלה (שעה״ת).
שהתנ״ב שהתורה נדרשת בהן.
ש״ו שתי וערב, שקלא וטריא (ש״ט), שריר וקיים (ש״ק), שמים וארץ (ש״א), שמטות ויובלות (ש״י).
שוא״ת שב ואל תעשה.
שו״ב שוחט ובודק, שחיטה ובדיקה, שומים ובצלים.
שובבי״ם ת״ת שמות וארא בא בשלח יתרו משפטים תרומה תצוה.
שוה״מ שור המועד.
שו״ז שם זכר.
שו״ט שוחר טוב (ס׳).
שוי״ט שבת ויום טוב, שבתות וימים טובים.
שו״מ שומר ומציל, שם ומלכות, שפייער וואָרמס מיינץ, שחרית ומוסף.
שו״ע שכר ועונש, שתי וערב (ש״ו), שן ועין, שם ועבר, שולחן ערוך.

שא״ת שאמרה תורה, שהרי אמרה תורה.
שאת״כ שאין תוכו כברו.
שאת״ל שאם תמצא לומר (את״ל), שפת אמת תכון לעד.
ש״ב שואל בשלומו, — בשלום, שבועת בטוי, שאר בשרי, שבע ברכות, שפה ברורה (ס׳), שבת בראשית (שב״ר), שבוע בתרייתא, שטוף בזמה (שט״ב).
שב״א של בני אדם, שבני אדם, שני בני אהרן.
שבא״א שם בן ארבע אותיות (שבד״א).
שבא״ד שבתי בן אברהם דונולו.
שבא״י שבארץ ישראל.
שבא״ל שבין אדם לחבירו (שבאל״ח).
שבאל״מ שבין אדם למקום.
שבב״י שבבית יוסף.
שבב״ש שבברוך שאמר (יעב״ץ).
שבג״ע שבגן עדן.
שב״ד שליח בית דין, של בית דוד, שבן דוד.
שבד״א שם בן ד׳ אותיות (שבא״א).
שב״ה שמחת בית השואבה (שבה״ש), שמשון בלאך הלוי, שבית המקדש.
שבה״ג שבת הגדול (שה״ג).
שבה״ע של בין הערבים.
שב״ו שלמה בן וירגא (רשו״ו).
שבו״מ שבור מלכא.
שב״ז שמעון בן זומא.
שב״ח שתיקה בדיקה חשיקה.
שבחוה״מ שבחול המועד.
שבחוהמש״ס שבחול המועד של סוכות.
שבחוהמש״פ שבחול המועד של פסח.
שבחו״ל (שבח״ל).
שבח״ל שבחוץ לארץ (שבחו״ל).
שבי״ח שבשמונה עשרה.
שביכל״ס שבין יום כפור לסוכות.
שבכב״א שם בן כ״ב אותיות (ששכב״א).
שבכ״מ שבכל מקום.
שבכת׳ שבכתב.
שב״מ שבט מוסר (ס׳) (ש״מ).
שבמ״א ואתת״א שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמך.

שבמב״א שם בן מ״ב אותיות.
שבמיו״כ שבמוצאי יום כפור.
שבמ״ע שבמצות עשה.
שבמ״ש שבמוצאי שבת.
שב״נ שום בר נש.
שב״נ שב״ק ושבמו״מ שליש בנכסים שליש בקרקע ושליש במשא ומתן.
שב״ס שבעל ספר.
שבס׳ שבספר.
שבסה״י שבסדר היום.
שב״ע שמעון בן עזאי, שבילי עולם (ס׳).
שבע׳ שבעולם.
שבעב״א שם בן ע״ב אותיות.
שבע״ה שהוא בן עולם הבא (שבעו״ה).
שבעו״ה שבעונותינו הרבים (שבעונ״ה).
שבעו״ה א״א שבעונותינו הרבים אי אפשר (יעב״ץ).
שבע״פ שבעל פה.
שב״פ שנור בפיו (ש״ב).
שב״ץ שבתי צבי (השב״ץ).
שבק״ש שבקריאת שמע.
שב״ש שמעון בן שטח, שובו בנים שובבים.
ש״ב ש״ב וש״ב (שב״ת שב״מ ושב״ג) שליש בתורה שליש במשנה ושליש בגמרא.
שבשה״ע שבשנה העברה (שבשש״ע).
שבש״מ שבשעת מלאכה.
שבשש״ע שבשנה שעברה (שבעוה״ע).
שב״ת שינה בשבת תענוג, שבת בשבת תגמור, שבת בו תתעלה, שבן תורה, שטריימל במקום תפילין.
שבת׳ שבתורה.
שבת״כ שבתורת כהנים.
שב״ת שב״ג ושבמו״מ שליש בתורה שליש בגמרא ושליש במשא ומתן.
ש״ג של גוי, — גוים, של גלות, — גליות, של גיהנם, של גריסין, שלטי גבורים (ס׳).
שגב״פ שגור בפיו.
שג״ע של גן עדן, שני גורי עצים, שער גן עדן (ס׳).
ש״ד שאר דברים (שא״ד), שם דבר, שרש דבר, שפיכות דם, שופך דם, שפיר דמי,

שאא״א שאי אתה אומר.
שאאא״א שאין אומרים אל ארך אפים.
שאא״ב שאין אומרים בו.
שאא״י שאין אתה יכול, — יודע.
שאא״ל שאין אתה יכול לומר.
שאא״ל שאי אפשר לומר, — לתרץ וכו׳.
שאאלב״מ בכ״א שאי אפשר לב׳ מלכים בכתר אחד (יעב״ץ).
שאא״ע שאיסורם איסור עולם.
שאאר״ב שאי אתה רואה בו.
שאא״ת שאין אומרים תחנון.
שא״ב שאין בו.
שאב״א שאין בהם אחריות.
שאב״ב שאינו בן ברית.
שאבח״א שאין בו חשש איסור.
שאבח״כ שאין בו חסרון כיס.
שאב״י שאין בה ידיעה.
שאב״ל שאין בקיאין לשמה.
שאב״מ שאין בו מעשה.
שאבמנ״ט שאין בו משום נותן טעם.
שאב״ס שאין בה סכנה.
שאבק״ע שאין בה קום עשה.
שאבר״ח שאין בהם רוח חיים.
שאב״ת שאינו בן תורה, שאינם בני תורה.
שא״ד שאר דברים (ש״ד), — דרכים, שאין דרך.
שאדב״א שאין דרך בני אדם.
שאדה״ר שאדם הראשון.
שאדשב״א שאין דרכן של בני אדם (ארשב״א).
שא״ה שאינו הגון.
שאו״ד שאור ודבש.
שאוק״ש שאגת אריה וקול שחל (ס׳).
שא״ח שאמרו חכמים.
שאחז״ל שאמרו חכמינו זכרם לברכה.
שא״ט שאינו טעון.
שאט״ב שאינו טעון ברכה.
שאט״ט שאינו טעון טבילה.
שא״י שלומי אמוני ישראל (ת׳), שארית יוסף (ס׳).
שאי״ה שאר ימות השנה.

שאיל״ע (שיל״ע) שארית ישראל לא יעשו עולה.
שאי״ל שאינו יודע לשאול.
שא״כ שאם כן.
שאכה״ל שאם כן היה לו.
שאכמ״ל שאם כן מה לו.
שא״ל שאין לומר, — לברך, — להקשות — לתרץ, — להתענות (שאלה״ת), שאין לו, — להם, שאירע לו, — להם.
שאל״א שאין להם אחריות (שאב״א).
שאל״ד שאין לך דבר.
שאלחל״ה שאין לו (להם) חלק לעולם הבא (שלחלעוה״ב).
שאל״כ שאם לא כן.
שאל״ר שקר אין לו רגלים.
שאל״ש שאין להם שיעור.
שא״מ שאין מברכין, — מתענין, שאתה מוצא, שאינה מהוננת (שאמ״ה).
שאמ״ה שאינה מהוננת.
שאמו״ע שאינו מצוה ועושה.
שאמ״ט שאין מקבל טומאה (שאמק״ט).
שאמ״ק שאין מקבלין, שאין מקיפין.
שאמק״ט שאינו מקבל טומאה (שאמ״ט).
שאנ״כ שאין נושאין כפיהם.
שאנע״פ שאין נופלין על פניהם.
שאעמ״ל שאין עדים מצוים לקיימו.
שאע״פ שאף על פי, שאינו עושה פירות.
שאעפ״ז שאף על פי זה.
שאעפ״כ שאף על פי כן, — כך.
שאע״ק שאין עולם קיים.
שא״ע רש״מ שאין עושין רצונו של מקום.
שאעב״י שלום אקרא עד בלי ירח.
שא״פ שבת אחר פסח.
שא״צ שאין צריך, — צריכין, שוב אין צריך.
שאצ״ב שאין צריך ברכה, שוב אין צריך ברכה.
שאצ״ה שאין צריכין התראה.
שאצ״ל שאין צריך לומר.
שאצל״ב שאין צריך לברך.
שא״ק שנוי אינו קונה.
שא״ש שבת אחר שבועות, שאילת שלום.
שאש״מ שאין שיירות מצויות.

ר״ש ר׳ שמעון, ר׳ שמשון (משאנץ) (רש״ם), רב שלום, רפואה שלימה, ר׳ שלמה, רודף שלום.
רש״א ר׳ שמואל אליעזר, רב שלום אקרא.
רשא״ח רשות או חובה.
רשא״ם רוח שאינה מצויה.
רש״א עב״י רב שלום אקרא עד בלי ירח.
רשב״א ר׳ שמעון בן אלעזר, ר׳ שבתי בן אברהם, ר׳ שלמה בן אדרת, ר׳ שמשון בר אברהם.
רשבא״י רבותינו שבארץ ישראל.
רשב״ב רבותינו שבבבל.
רשב״ג ר׳ שמעון בן גמליאל, ר׳ שלמה בן גבירול.
רשב״ג ה״נ רבן שמעון בן גמליאל הנהרג.
רשבה״ת ר׳ שמשון (משאנץ) בעל התוספות.
רשב״ה ר׳ שמעון בן הלל.
רשב״ז ר׳ שמעון בן זומא.
רשב״ט ר׳ שמעון בר טוביה.
רשב״י ר׳ שמעון בן יוחאי.
רשבי״ם ר׳ שלמה בן יהושע מיימון.
רשב״ל ר׳ שמעון בן לוי, — בן לקיש.
רשב״ם ר׳ שמואל בר מאיר, ר׳ שלמה בן מלך.
רשב״ן ר׳ שמואל בר נחמני.
רשב״ע ר׳ שמעון בר עלאי, — בן עזאי.
רשב״פ ר׳ שמעון בן פזי.
רשב״ץ ר׳ שמעון בר צמח (תשב״ץ), — בר צדוק.
רשב״ש ר׳ שמעון בן שמח, ר׳ שלמה בן שמעון (בן צמח).
רשב״ת ר׳ שמואל אבן תיבון.
רש״ג ר׳ שרירא גאון.
רש״ד ר׳ שלמה דובנא, ר׳ שבתי דונולו.
רשד״ל ר׳ שמואל דוד לוצאטו (שד״ל).
רשד״ם ר׳ שמואל די מאדינא.
רשה״ם רשימת הספרים.
רשה״ש ר׳ שמעון השזורי.
רש״ו ר׳ שלמה ווירנא (רש״ם).
רשז״ה ר׳ שלמה זלמן הענא.
רש״ט ר׳ שם טוב.
רש״י ר׳ שלמה יצחקי, ראש שבטי ישראל.
רש״כ ר׳ שלום כהן, ר׳ שלמה כהן (מהרש״ך).
רשכב״ה רבן של כל בני הגולה (רב״ש כבה״ג).
רש״ל ר׳ שלמה לוריא (מהרש״ל).
רשל״ע (רש״ע) רבונו של עולם.
רש״מ ר׳ שלמה מלכו.
רשמ״ש רבינו שמשון משאנץ (בעל התוספות).
[רש״ץ ר׳ שמואל צרפתי]
רשר״ו ר׳ שלמה רופא ווירנא (רש״ו).
רש״ש ר׳ שמואל שטראשון.
רשש״ך ר׳ שמואל שאטטען כהן.
רש״ת רצועה של תפילין.
ר״ת רבנו תם (ר׳ יעקב בן מאיר), ראשי תיבות.
רת״ו רב תנא ופליג (רתו״פ).

ש

ש׳ שם, שמא, שורה, שעה, שנה, שער, שמואל, שלש מאות.
ש״א שמואל א׳, שטה אחרונה, שומר אמונים, (ס׳) שום אתתא, שאגת אריה (ס׳), שלום אמת (ס׳), שולחן ארבע (ס׳), שפת אמת (ס׳), שבילי אמונה (ס׳), שערי אורה (ס׳), שערי אפרים (ס׳), שבת אחים (ס׳), שאר אחרונים, שם אשה, שלום אקרא.
שא׳ שאלות, שאלה, שאפשר (שאפ׳), שאמר.
שא״א שאי אפשר, שאין אומרין, — אוכלין.

רמבה״נ ר׳ מאיר בעל הנס (רמבע״נ).
רמב״ח ר׳ מתיא בן חרש, ר׳ משה בן חסדא.
רמב״ט ר׳ מאיר בן טודרוס.
רמב״י ר׳ מנשה בן ישראל.
רמב״ית ר׳ מאיר בן יוסף תאומים.
רמב״ם ר׳ משה בן מיימון (מיימוני).
רמבמ״ן ר׳ משה בן מנחם מענדלזאהן מדעסוי.
רמב״ן ר׳ משה בר נחמן.
רמב״ס ר׳ מנחם בן סרוק.
רמב״ע ר׳ משה בן עזרא.
רמבע״נ ר׳ מאיר בעל נס (בה״נ).
רמ״ג רצה מזה גובה, ר׳ משה גלנטי.
רמ״ד ר׳ משה דעסוי (מענדעלזאהן).
רמד״ל ר׳ משה די ליאן.
רמ״ה ר׳ משה הנקדן (רמה״נ). — הדרשן, (רמה״ד), ר׳ מאיר הלוי אבולאפיא.
רמור״ם ריש מתא וריש מתיבתא.
רמ״ז ר׳ מרדכי זאב, ר׳ משה זכות.
רמ״ח ר׳ משה חזן, ר׳ משה חגיז.
רמח״ל ר׳ משה חיים לוצאטו.
רמ״ט ר׳ משה טראני.
רמ״י ר׳ מרדכי יפה.
רמ״כ ר׳ משה כהן, ר׳ מאיר כהן.
רמ״ל ר׳ מאיר לובלין (מהר״ם).
רמ״מ ר׳ משה מקוצי.
רמ״נ ר׳ משה נרבוני.
רמנ״ז ר׳ מרדכי נאטאנזאן.
רמ״ס ר׳ משה סופר, ר׳ מאיר סבר.
רמ״ע ר׳ מנחם עזריה (מפאנו).
רמ״ק ר׳ משה קמחי.
רמ״ש ר׳ משה שטיינשניידר (רמש״ש), ר׳ מתתיהו שטראשון.
רמש״נ ר׳ מרדכי שמואל ניראנדי.
רמ״ת ראיה מחמת תשמיש.
ר״ן ר׳ נסים.
ר״נ ר׳ נחמיה, ר׳ נהוראי, ריחה נודף.
רנב״א אכ״ה ר׳ נתוניה בן אלנתן איש כפר הבבלי.
רנב״ג ר׳ נתוניה בן גודנדא.
רנבה״ע ר׳ נתן בעל הערוך.
רנבהע״ם ר׳ נתן בעל הערוך מרומי.

רנבה״ק ר׳ נחוניה בן הקנה.
רנב״י ר׳ נחמן בר יצחק, ר׳ נחמיה בן יוסף.
רנב״ר ר׳ נתן בן ראובן, ר׳ נסים בן ראובן.
רנ״ק ר׳ נפתלי קעללער, ר׳ נחמן קראכמאל.
ר״ס רבנן סבוראי, ר׳ ספרא, ריש סימן, ריש סדרא, רבנו סעדיה.
רס״ג ר׳ סעדיה גאון.
ר״ע ר׳ עקיבה, ר׳ עמרם, ר׳ עזריה, ר׳ עולא, רני עקרה, רע עין, רישא עילאי, רבי עמנואל (מחברת עמנואל).
רע״א ר׳ עקיבא איינער. — אומר.
רע״ב ר׳ עובדיה ברטנורא (רעמ״ב).
רעב״י ר׳ עקיבא בן יוסף.
רע״ה רבי עליו השלום (יהודה הנשיא), רבה עוקר הרים.
רע״ט שמא״ץ רע ערלה טמא שונא מכשול אבן צפוני (שמות השטן).
רע״ם ר׳ עובדיה מברטנורא (רעמ״ב), ר׳ עזריה מפאנו (?).
רעמ״א ר׳ עזריא מן אדומים.
רעמ״ב ר׳ עבדיה מברטנורא (רע״ב).
רע״ס ר׳ עקיבא סבר.
רע״פ ר׳ עזריה פינו.
רעק״א ר׳ עקיבא איינער.
רע״ר רעות רוח.
ר״פ ראש פרק, ראשי פרקים, ראש פסוק, ר׳ פר״ץ, רב פנינים (ס׳), ר׳ פלוני.
רפב״י ר׳ פנחס בן יאיר.
רפ״כ ר׳ פאלק כהן.
רפ״ק ריש פרק קמא.
רפ״ש רפואה שלימה (ר״ש).
ר״צ רודף צדקה.
רצ״ו ונז״י רודף צדקה וחסד ונעים זמירות ישראל (על מצבה).
רצו״ם רצה ומודים (ת׳).
ר״ק רצון קונו, — קונם, רואה קרי, ריבית קצוצה, רוח קנאה (ס׳).
רקב״ש רועים קייצים בורנגין שומרי פירות (סוכה ח׳ ב׳).
ר״ר רוח רעה (רו״ר), ריח רע.
רר״ק ראשון ראשון קודם.

ריב״נ ר׳ יצחק בר נתן, ר׳ יהודה בר נתן, ר׳ יהודה בן נחמן, ר׳ יוחנן בן נורי.
ריב״ס ר׳ יצחק בן סיד.
ריב״ע ר׳ יצחק בן עראמה (עקידת יצחק).
ריב״פ ר׳ ישמעאל בן פאבי, ר׳ יהושע בן פרחיה.
ריב״ץ ר׳ יחיאל בן צבי (הירש).
ריב״ק ר׳ יהושע בן קרחה.
ריבק״א ר׳ יהושע בן קרחה אומר.
ריב״ש ר׳ יצחק בן ששת, ר׳ ישראל בעל שם.
רי״ב שרי״ ב״ב ר׳ ישמעאל בנו של ר׳ יוחנן בן ברוקא.
ריב״ת ר׳ יהודה בן תימא, ר׳ יהודה אבן תבון.
רי״ג ר׳ יוסף ניקטליא.
רי״ד ר׳ ישעיה דטראני.
רידה״ה ר׳ ידעיה הפניני (בדרשי).
רידה״ם ר׳ יהודה די מאדענא.
רי״ה ר׳ יהודה הלוי (ריה״ל), ר׳ יהודה הנשיא (ריה״נ).
ריה״ח ר׳ יהודה החייט (רי״ח).
ריה״כ ר׳ יוסי הכהן, — יונתן הכהן.
ריה״נ ר׳ יהודה הנשיא.
ריה״ס ר׳ יוחנן הסנדלר.
רי״ו ר׳ יעקב ווייל, ר׳ יוסף וואזין (Voisin).
רי״ופ רכב ישראל ופרשיו.
רי״ח ר׳ יהודה חסיד, ר׳ יהודה חייט (החייט), — חיוג, ר׳ יחזקאל.
רי״ט ר׳ יוסף טראני.
ריטב״א ר׳ יום טוב בן אברהם.
ריטבמ״צ ר׳ יום טוב בן משה צהלון.
ריטבע״צ ר׳ יום טוב בן עקיבא צהלון.
ריט״ע ר׳ יוסף טוב עלם.
ריט״ץ (ריו״ט) ר׳ יום טוב צהלון.
ריכ״ג ר׳ ישמעאל כהן גדול (ריכה״ג).
רי״ל ר׳ יצחק לוריא (האריז״ל), ר׳ יעקב לוי (מהרי״ל).
רימ״ז ר׳ יחיאל מיכל זאכס.
רימ״ל ר׳ יהודה מעסיר ליאן.
רימ״ק ר׳ יעקב מקורביל (Corbeil).

רי״נ ר׳ יעקב נקרן, ר׳ יהודה נשיאה.
רי״ס ר׳ ייבא סבא, ר׳ יימר סבא (כתו׳ נ״נ).
רי״ע ר׳ יעקב עמדין (יעב״ץ).
רי״ף ר׳ יצחק אלפסי (בן יעקב), ר׳ יאשיה פנטו.
ריצב״א ר׳ יצחק בן אברהם.
ריצב״ח ר׳ יעקב צמח בן חיים.
ריצב״ט ר׳ יצחק בן טודרוס.
ריצ״ג (רי״ץ גאות) (ריב״ג).
רי״ק ר׳ יוסף קארו, ר׳ יוסף קולן, ר׳ יוסף קמחי.
ריק״ם ר׳ יוסף קמחי.
רי״ת ר׳ יונה תאומים, רוח יי׳ תניחנו.
רי״ש רגל ישרה (ס׳).
ריתב״ע רוח יי׳ תניחנו בגן עדן.
ר״כ ריש כלה, רישי כלה, ראשי כלות.
רכה״ע רבון כל העולמים.
ר״ל רצונו לומר, רצה לומר, ראוי לברכה, ראוי לחופה (רל״ח), ראוי לתקן, ריש לקיש, ר׳ לוי, ראשון לציון (רל״צ), רחמנא לצלן, ראשית למודים (ס׳), רחמנא לשיזבן, רגלים לדבר (רג״ל), רוב לילה, ראיה לדבר (רל״ד), ריח לבנון (רי״ל) (ס׳), ראויה להתכבד, רצה לישב.
רל״ב רחמנא לבא בעי.
רלב״ב ר׳ לוי בן בצלאל.
רלב״ג ר׳ לוי בן גרשון.
רלב״ח ר׳ לוי בן חביב.
רלב״ק ר׳ ליב בעל קבלה.
רל״ד ראיה לדבר, רמז לדבר (ר״ל), ר׳ ליב דוקעס.
רלמ״ד רחמנא לצלן מהאי דעתא.
רלמ״פ ר׳ לוי מפראג (מהר״ל).
ר״מ ריש מתיבתא, ר׳ משה (סקוצי) (רמ״ס), רעיא מהימנא, רוב מקומות, ריש מתא, ר׳ מאיר, רופא מומחא, — מופלא, ראש משפחה, רוח מצויה, רצון מלכים (ס׳).
רמ״א ר׳ משה איסרלס, ר׳ מאיר אומר, ר׳ משה אלשקר, ר׳ משה אלשיך.
רמב״א ועיה״ת רבות מחשבות בלב איש ועצת יי׳ היא תקום.

רווי״ה ר׳ וואלף היידענהיים.
רוו״ק ר׳ וואלף קייסמאן.
רו״מ רום מעלתו.
רו״ס רישא וסיפא. רחיצה וסיכה.
רו״ר רוח רעה.
רו״ש רב ושמואל.
רו״ת רגזו ואל תחטאו.
רז״ה ר׳ זרחיה הלוי.
רז״ל רבותינו זכרונם לברכה.
ר״ח ראש חודש. ראשית חכמה (ס׳). ר׳ חסדא. רבנו חננאל. ר׳ חנינא. ר׳ חנניה. ר׳ חיים. ר׳ חייא. רב חסד.
רחאכ״ח ר׳ חלפתא איש כפר חנניה.
רחב״א ר׳ חנינא בן אנטיגנוס. — חייא בר אבא.
רחב״ג ר׳ חנינא בן גמליאל.
רחב״ד ר׳ חנינא בן דוסי.
רחב״ח ר׳ חנינא בן חכינאי.
רחב״ח ב״ג ר׳ חנניה בן חזקיה בן גריון.
רחב״ע ר׳ חנניה בן עקשיה. — עקביה. — עקיבא.
רחב״פ ר׳ חנינא בר פפא.
רחב״ת ר׳ חנניא בן תרדיון.
רח״ה רחב הזונה. ראשית חכמה הקצר (ס׳).
רח״ו ר׳ חיים וויטאל.
רחוי״ל רק חיים ושלום יוסיפו לך (רחושי״ל).
רחול״י רק חיים ושלום לך יאריך.
רחור״נ רבנו חננאל ורבנו נסים.
רחור״א ר׳ חייא ורב אושעיא.
רח״י רגלי חסידיו ישמור.
רחי״א ראשית חכמה יראת יי׳.
רח״מ ר׳ חיים מיכל.
רחסה״כ ר׳ חנינא (חנניה) סגן הכהנים.
רח״ש ר׳ חיים שבתאי. רב חון שמש.
ר״ט ר׳ טרפון. רייכסטהאלער.
רט״א ר׳ טרפון אומר.
רטב״א ר׳ טוביה בן אליעזר.
רטב״ל ר׳ טודרוס בן לוי.
רטור״ע ר׳ טרפון ור׳ עקיבא.
רטל״י רב טוב לבית ישראל.
רטק״ש רייכסטהאלער קייזערליך.

ר״י ר׳ יצחק. ר׳ יוסי. ר׳ יוסף. ר׳ יעקב. ר׳ יהודה. ר׳ ירוחם. ר׳ יונה. ר׳ ישמעאל. ריש ירחא. רבנו יונה. רגל ישרה (רי״ש). רוב יום.
רי״א ר׳ יצחק אבוהב. ר׳ יוסף אלבו. ר׳ ישראל איסרליין. ר׳ ישעיה אחרון (ריא״ח).
ריא״ז ר׳ יצחק אור זרוע (מווינא) (ריבא״ז). ר׳ ישעיה אחרון ז״ל.
ריא״ח ר׳ יהודה אבן חיוג.
ריאכ״ע ר׳ יעקב איש כפר עכו.
רי״ב ר׳ ישעיה ברלין.
ריב״א ר׳ יצחק בן אשר. ר׳ יעקב בן אליעזר. ר׳ יהודה בן אלעאי. ר׳ ישמעאל בן אלישע (כה״ג).
ריב״א בה״(ט) ר׳ יעקב בן אשר בעל הטורים.
ריבא״ז ר׳ יצחק בעל אור זרוע.
ריב״ב ר׳ יהודה בן בתירא. — בן בבא.
ריבב״א ר׳ יהודה בן בתירא אומר. — יצחק בר ברוך אומר.
ריב״ג ר׳ יונה בן גנאח. ר׳ יוסף בן גריון. ר׳ יצחק בן גיאות (רי״ץ גאות).
ריב״ד ר׳ יהודה בן דוד (חיוג).
ריב״ה ר׳ יעקב (בן אשר) בעל הטורים.
ריבה״ד ר׳ יצחק בן הר׳ דורבל (?).
ריב״ז ר׳ יוחנן בן זכאי. ר׳ יצחק בן זכריה.
ריב״ח ר׳ יוסי בן חלפתא. ר׳ יהושע בן חנניה.
ריב״ט ר׳ יוסף ברבי טובים. ר׳ יוסף בן טוביה. ר׳ יעקב בן טודרוס.
ריב״י ר׳ יצחק בן ישראל (יסוד עולם).
ריב״י אי״ר ר׳ יוסי בן יוחנן איש ירושלים.
ריב״י אכ״ה ר׳ יוסי בן יהודה איש כפר הבבלי.
ריב״י אי״צ ר׳ יוסי בן יועזר איש צרדה.
ריבי״ץ ר׳ יעקב בן ישראל צהלון.
ריב״ל ר׳ יהושע בן לוי. ר׳ יצחק בער לעווינזאהן. ר׳ יוסף בן ליב.
ריב״מ ר׳ יוסף אבן מיגאש. ר׳ יצחק בן משה. ר׳ יוסף בן משולם.

ראברש״א ר׳ אלעזר ברבי שמעון אומר.
ראב״ש ר׳ אלעזר בן שמוע.
ראב״ש ריה״ג ר׳ אליעזר בנו של ר׳ יוסי הגלילי.
רא״נ ר׳ אברהם נייגער.
ראד״מ ר׳ אריה די מאדענא (רידים).
רא״ה ר׳ אהרון הלוי, ר׳ אייזיק הירש.
ראה״ח רואה את החדש.
ראה״כ רודף אחר הכבוד.
ראה״מ ר׳ אלעזר המודעי.
ראה״ק ר׳ אלעזר הקפר, — הקליר.
רא״ו ר׳ אליהו ווראש.
רא״ם ר׳ אליהו מזרחי, ר׳ אליעזר מגרמייזא (בעל הרוקח), ר׳ אליעזר ממיץ.
ראמ״ח ר׳ אליהו מנחם חלפון.
רא״ס ר׳ אייזק סאטאנאוו (רייס), ר׳ אלעזר ספרא.
רא״ע רחמה אללה עליה (בל׳ ערב).
רא״פ ר׳ אברהם פריצול.
רא״ר רבוי אחר רבוי.
רא״ש רבנו אשר (בן יחיאל) (אשריי, ראביי), ר׳ אהרון ששון.
ראשא״ח ראשי אברים שאינן חוזרין.
ר״ב ר׳ ברוך, רב בעל, רבנו ברטנורא.
רב״א רוב בני אדם.
רבב״ב ר׳ בבא בן בוטא.
רבב״ח רבה בר בר חנה.
רב״נ (רב״ח) רחמנים ביישנים גומלי חסדים.
רב״ד ראש בית דין.
ר״ב מ״ב ר׳ בעריש פראכענבערג.
רבי״ם רומיים בבלים יונים מדיים (רבי״ם קמים עלי, כי ברבים היה עמדי).
ר״ב מ״ג ר׳ ברוך מגרמייזה.
רב״נ רבה בר נחמני.
רבצ״א ר׳ בצלאל אשכנזי.
רבש״כ בה״ג רבן של כל בני הגולה (רשכב״ה).
רבש״ע רבונו של עולם.
ר״ג ריש גלותא, רבן גמליאל, ריש גמרא, רשע גמור.
רגבשרי״הר׳ גמליאל בנו של ר׳ יהודה הנשיא.
רגה״ז רבן גמליאל הזקן.
רג״ל רגלים לדבר.
רגמ״ה רבנו גרשון מאור הגולה (ר״ג מאוה״ג).
ר״ד ראשית דבר, רבוניה דעלמא, ראשית דעת (ס׳).
רד״א ר׳ דוד אבודרהם, — אספינהיים, ר׳ דוסי אומר.
רדאכ״י ר׳ דוסתאי איש כפר יתמה.
רדב״ה ר׳ דוסא בן הרכינס.
רדבה״א ר׳ חסא בן הרכינס אומר.
רדב״ז ר׳ דוד בן זמרא, — בן זכאי.
רדבר״י ר׳ דוסתאי ברבי ינאי.
רד״נ ר׳ דוד נאנז (צמח דוד).
רדי״א ר׳ דון יצחק אברבנאל.
רד״ך רבוניה דעלמא כולא.
רדכ״ע רבוניה דכולי עלמא.
רדע״כ רבוניה דעלמא כולא.
רד״פ ר׳ דוד פרידלענדער.
רד״ק ר׳ דוד קמחי, ר׳ דוד קאססעל.
רד״ש רודף שלום.
ר״ה ראש השנה, ראש הקהל, רבינו הקדוש, רשות הרבים (רה״ר), רבון העולמים (רה״ע).
רהב״א ר׳ הונא בר אילעא.
רה״ג ר׳ האי גאון, רפואת הגוף (רפה״ג), ראש הגויה, ראשית הגז (ס׳).
רהוב״ד ר׳ הלל ובית דינו.
רה״ט רוח הטומאה.
רה״י רשות היחיד.
רה״מ רות המואביה, ראש המעמד.
רה״מ ונה״ע רות המואביה ונעמה העמונית.
רה״מ נ״ה רוח המקום נוחה הימנו.
רה״נ ורה״ג רפואת הנפש ורפואת הגוף.
רה״ס ר׳ המנונא סבא.
רה״ק ראש הקהל (ר״ה), רבינו הקדוש (ר״ה), רוח הקודש (רוה״ק), רובע הקב.
רה״ר רשות הרבים.
רו״ד רב ודיין.
רוה״ט (רה״ט).
רוה״ק רוח הקודש.
רוה״ק ש״ע רוח הקודש שורה עליו.

ק״ד קלות ראש. קשר רשעים. קרבן ראשית (ס׳). קורת רוח.
קרוב״ץ קול רנה וישועה באהלי צדיקים.
קרוי״ש קול רנה וישועה.
קר״ח קיצור ראשית חכמה (ס׳).
קר״ע שמ״ן קולי שמעת אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי.
ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך.
ערוב עבדך לטוב אל יעשקוני זדים.
שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב.
טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי.
נדבות פי רצה נא יי׳ ומשפטיך למדני.
ק״ש קריאת שמע. קבלת שבת. קרבן שבת. קרבן שלמים. קהלת שלמה (קה״ש)(ס׳). קדיש שלם. קנה שביתה. קנאת שנאה.
קש״ב קופה של בשר.
קשב״ל קרבן שיר ברכה לינה (יומא ג׳ תוס׳).
קש״ה קרא שנה הלכה.
קשו״ש ת״ח קרא שנה ושימש תלמידי חכמים.
קש״ז קטן שעבר זמנו.
קש״י קונטרס שיח יצחק.
קש״ע קשוט עצמך. קיצור שולחן ערוך (ס׳).
קשע״ה קריאת שמע על המטה.
קש״ע ואח״כ קש״א קשוט עצמך ואחר כך קשוט אחרים.
קש״צ קופה של צדקה.
קש״ק קבלת שבת קודש. תקיעה שברים תקיעה.
קש״ש קופה של שרצים.
קששעה״מ קריאת שמע שעל המטה.
קש״ת קשר של תפילין. תקיעה שברים תרועה. קופה של תבן.
ק״ת קרבן תמיד. — תודה. קשר תפילין (קש״ת).

ר

ר׳ רב. רבי. רבן. רבנו. רבותינו. ראש. מאתים.
ר״א רבי אומר. — אמר. רב אמר. רוצה אני. ראשי אברים. ר׳ אליעזר. ר׳ אלעזר. ר׳ אלעי. אשי וכו׳. ראשית אונים (ס׳). ראש אמנה (ס׳).
רא״א ר׳ אליעזר אומר.
ראאב״ד ר׳ אבא אלעזר בן דולעאי.
ראב״א ר׳ אלישע בן אבויה. ר׳ אידי בר אבין.
ראב״ד ר׳ אברהם בן דוד. — דיאור. ראש — רב אב בית דין. ר׳ אלעזר בן דנלאי.
ראב״ה ר׳ אליעזר בן הורקנוס.
ראב״ח ר׳ אליהו בן חיים. ר׳ אלעזר בן חסמא.
ראב״י ר׳ אליעזר ברבי ינאי (ראבר״י). ר׳ אליעזר בן יהודה. — ברבי יעקב. ר׳ אשר בר יחיאל (אשר״י) (רא״ש).
ראביא״ב ר׳ אלעזר בן יהודה איש ברתותא.
ראבי״ה ר׳ אליעזר בן יוסי הגלילי. ר׳ אליעזר בן יואל הלוי. ר׳ אליהו בר יואל הלוי.
ראב״מ ר׳ אלעזר בן מתיא.
ראבמ״ו ר׳ אליהו בן משה וידאש.
ראבמ״פ ר׳ אברהם בן מרדכי פריצול.
ראב״ן ר׳ אליעזר בר נתן. ר׳ אליהו בר נתן.
ראב״ע ר׳ אלעזר בן ערך (ראבע״ר). ר׳ אלעזר בן עזריה. ר׳ אליעזר בן עקיבא. ר׳ אברהם בן עזרא.
ראבע״ר ר׳ אלעזר בן ערך.
ראב״פ ר׳ אליעזר בן פדת.
ראב״צ ר׳ אלעזר בן צדוק.
ראבצ״א ר׳ אלעזר בן צדוק אומר.
ראבר״ש ר׳ אלעזר ברבי שמעון (ראב״ש).

(קה״ח) (ס׳), קנה חכמה (ס׳), קרית חנה (ס׳), קבלת חכם.
קחב״ר קודם חרבן בית ראשון.
קחב״ש קודם חרבן בית שני.
קחה״ב קודם חרבן הבית.
קחמ״י קנקן חדש מלא ישן.
קח״ש קטינא תריך שקי (ר׳ זעירא).
ק״ט קורע טפח.
ק״י קול יעקב (ס׳), קול יהודה (ס׳), קדיש יתום, קרבן יחיד.
ק״יב קול יי בכח (ס׳).
קיה״ח (קה״ח).
קיו״א קומה יי ויפוצו אויביך.
ק״יו קידוש ידים ורגלים (קיד״ר).
קיוק״צ קרבן יחיד וקרבן צבור.
קיי״ל קיימא לן (קי״ל) (ק״ל).
קי״ל קדוש יאמר לו.
קינ״ה קידוש יין נר הבדלה (פס׳ ק״ב ב׳).
קי״ס קריעת ים סוף (קרי״ס).
קי״פ קונטרס יציב פתגם (יעב״ץ).
ק״כ קבוצת כסף (ס׳).
קכ״ד קודם כל דבר.
ק״ל קשה לי, קל להבין, קיימא לן (קיי״ל), קודם לכן, קודם לדבר.
קלבה״ש קרוב לבין השמשות.
קלב״מ (קלבד״מ) קים ליה בדרבה מיניה.
קל״ח קלעים לחצר (ס׳).
קלמ״ב (קלת״ב).
קל״כ קודם לכן, — לכך (ק״ל).
קל״מ קרוב למלכות.
קל״ש ולקל״ל קדשה לשעתה ולא קדשה לעתיד לבא.
קלת״ב קינות לתשעה באב.
ק״מ קרבן מנחה, — מוסף, קדשי מזבח, קטב מרירי, קבלה מעשיית (קב״מ).
קמ״ו קול מראה וריח.
קמוק״מ קרח מכאן וקרח מכאן.
קמ״י קיצור מעבר יבק.
קמ״ל קא משמע לן, קמשמע לן, קא מבעיא ליה, קמבעיא ליה.
קמל״ב קריאת מגילה לבני כפרים (יעב״ץ).
קמ״מ קבורת מת מצוה.
קממד״ש קבורת מת מצוה דוחה שבת.
קממ״ו קול מבשר מבשר ואומר.
קמ״ר קרית מלך רב (ס׳).
קמ״ש קבלת מלכות שמים.
קמ״ת קודם מתן תורה.
ק״נ קרבן נתנאל.
קנד״ג יחזקאל שנים עשר דניאל מגלת אסתר.
קנ״ח קנה חכמה (ס׳).
קני״ה קידוש נר יין הבדלה.
קנ״ס קטנה נגינה סוף (סימני שוא נח) (ד׳), קינוח סעודה, קנין סודר.
ק״ס קרית ספר (ס׳), קנאת סופרים, קא סבר.
קס׳ קסבר, קא סברי.
קס״ד קא סלקא דעתך.
קס״ע קרבן סדר עבודה.
קסת״ח קנאת סופרים תרבה חכמה.
ק״ע קרבן עולה, קום עשה, קשה עורף, קרית עוז (ס׳), קבלה עיונית (קב״ע).
קע״ג קיצור עמודי גולה (ס׳).
קע״ו קרבן עולה ויורד.
קע״י קיצור עקידת יצחק, קהל עדת ישורון.
קעמ״ש קבלת עול מלכות שמים.
קע״ע קונטרס עקיצת עקרב.
ק״פ קרבן פסח, קרני פרה (ד׳).
קפ״א קפיצת ארץ (ק״א).
קפ״ד קראים פייטנים דרשנים.
קפ״ת קריאת פרשת תוכחה.
ק״צ קרבן צבור, קן צפור.
קצ״ח קצות חושן (ס׳) (קצה״ח).
קצנ״צ קיצור ציצית נובל צבי.
קצ״ע קצת-צריך עיון.
ק״ק קהלה קדושה, קצת קשה, קרן קיימת, קול קורא (ס׳), קדשי קדשים, קדשים קלים, קרא קדרש (קא דרש), קולי קולות.
קק״א קהלה קדושה אשכנזית, קורע קרע אחד.
קק״ד קרא קא דרש.
קק״ס קבול קנין סודר.
קק״ק קדוש קדוש קדוש.

ק

ק׳ קרי, קרא, קשה, קמא, קבין, קרבן, קדיש, קידוש, קיצר, קצוות, מאה.
ק״א קרבן אשם, קבר אבות, קפיצת ארץ, קרית ארבע (ס׳), קונטרס אחרון.
קא״ב קרא אסמכתא בעלמא, קיצור אבן בוחן (ס׳).
קא״ה קרוב אל השכל (קאה״ש).
קאה״ש קרוב אל השכל.
קאו״ת קרבן אשם ודאי ותלוי.
קא״י קוה אל יי״.
קא״ל קאמר ליה, קא אמר ליה.
קא״ר קיצור אבן רש״ד, קאמר ר׳.
קא״ת (קאש״ת) קרבן אשם תלוי.
ק״ב מאה ברכות, קופת בשמים, קנה בינה (ס׳), קאצינעלענבאגען, קעניגסבערג.
קב״ה (קוב״ה) קודשא בריך הוא, קדשי בדק הבית (קבה״ב).
קב״ו קדשנו במצותיו וצונו, קבלה והולכה (קבו״ה).
קבו״ה קבלה והולכה (קב״ו).
קב״ל קול בן לוי (ס׳).
קב״מ קבלה מעשיית (ק״מ).
קב״נ קול ברמה נשמע.
קב״ע קבלה עיונית (ק״ע).
ק״ג קבוץ גליות, קנין גמור, קהלה גדולה.
קגא״ס קנין גמור אגב סודר.
קג״ה קא גריס הכי.
ק״ד קדיש דרבנן (קד״ר), קפיצת דם.
קד״ה קידוש השם, קודם התפלה (ק״ה).
קדו״א קרח דתן ואבירם (קודו״א).
ק״ה קריאת הגבר (קה״ג), קריאת ההלל, קידוש היום (קה״י), קידוש הלבנה (קה״ל), קידוש החודש (קה״ח), קידוש השם (קה״ש), קריאת המגילה (קה״מ), קריאת התורה (קה״ת), קריאת הפרשה (קה״פ), קורא הדורות (ס׳).
קה״א קהילות אשכנז.
קה״ג קריאת הגבר, קנין הגוף (ק״ה).
קה״ז (ק״ז) קיצור הזוהר (ס׳).
קה״ח קידוש החודש, קודם התפלה, קצות החשן (ס׳).
קה״י קידוש היום, קהלת יעקב.
קה״ל קידוש הלבנה (ק״ה).
קה״מ קריאת המגילה (ק״ה), קהלות מזרח.
קהמ״ש קבל האמת ממי שאמרו.
קה״ס קהלות ספרד.
קה״פ קריאת הפרשה, קהלות פולין.
קה״צ קרבן הצבור, קהלות צרפת.
קה״ר קופת הרוכלים.
קה״ש קידוש השם, קהלת שלמה (ס׳), — השבת (ק״ש).
קה״ת קריאת התורה, — התרנגול, קרבן התמיד.
ק״ו קל וחומר, קולא וחומרא (קו״ח), קב ונקי, קינה והגה.
קו׳ קושיא, קושיות.
ק״ו ב״ב שק״ו קל וחומר בן בנו של קל וחומר.
קוב״ה קודשא בריך הוא (קב״ה).
קו״ב שק״ו קל וחומר בנו של קל וחומר.
קו״ח קל וחומר (ק״ו), קרן וחומש.
קו״כ קרי וכתיב.
קו״מ קל וחומר מפרש.
קו״נ קב ונקי (ק״ו).
קו״ס קל וחומר סתום.
קו״ע קרח ועדתו.
קו״ף קרבן, מ״ם מעשר, דל״ת דמוע, ט״ית טבל, ת״ו תרומה, (יבמות קט״ו ב׳).
קו״ר קרן ורבית.
קו״ש קרחה ושריטה, קורא ושונה, קרא ושנה, (ושת״ח ושימש תלמידי חכמים).
קושט׳ קונסטאנטינאפל.
ק״ז קיצור זוהר (קה״ז) (ס׳).
ק״ח קרבן חטאת, קללת חנם, קמץ חטף (ד׳), קודם חצות, קודם תפלה, קצות חשן

צורת הבית, צרור המור (ס׳), צורת הפתח.
צה״ד צדוק הדין (צ״ה).
[צהה״ב ציני הר הברזל].
צה״כ צאת הככבים (צ״ה).
צה״מ צנצנת המן (צ״ה)(ס׳), צרור המור (ס׳).
צה״ש צד השוה, צד השלילה.
צה״ת צוהר התבה (צ״ה) (ס׳).
צוב״ה (צב״ה).
צובו״מ צום ובכי ומספד.
צו״ג צורך גדול (צ״ג).
צו״ח צא וחשוב.
צו״ל צא ולמד, צדיק וקדוש לברכה.
צו״מ צורת מטבע.
צו״צ צדקתך, וצדקתך, צדקתך (צדקתך צדק).
צו״ר צא וראה, צאינה וראינה (צאו״ר) (ס׳).
צור״מ צורבא מרבנן.
צח״מ צומח חי מדבר.
צ״ט צפרא טבא.
צי״ב צדיקים יבאו בו.
ציב״ד וחב״מ צדיק יי׳ בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו.
צי״ב ופי״ב צדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם.
צ״י קבע״י צור ישראל קומה בעזרת ישראל.
צ״ל צריך לומר, — לפרש, — לתקן, — להיות, — לאכול, — לברך, —להוסיף, — ליזהר, — להמתין, — לחלק, — להשכים, — להתחיל, צריך להגדה, צפון לדרום, צידה לדרך (ס׳), צדיק לברכה, צבי לצדיק (ס׳).
צלא״ע צריך לומר אתם עדי.
צלבה״ד צריך להפריד בין הדבקים (ק׳) (יעב״ץ).
צלה״א צריך להאריך.
צלה״ת צריך להתענות.
צל״ח ציון לנפש חיה (ס׳).
צל״י צריך ליטול ידיו, צדק לפניו יהלך.
צל״י וילד״פ צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו.
צל״כ צריך לכוין.
צלכ״כ צריך להתענות כל כך.
צלל״ש צריך להעלות לו שכר.
צל״ע צריך לי עיון, צריך להתפלל ערבית, צריך להמתין עד.
צלע״י צריך לעשות על ידי.
צלעכ״פ צריך לאכול על כל פנים (יעב״ץ).
צל״צ צבי לצדיק (ס׳).
צל״ת צדק לעולם תעמוד, צריך להיות תחתיו.
צ״מ צא מהן, צורת מטבע (צו״מ).
צמ״א צור משלו אכלנו (ת׳).
צמ״נ צדיק מצרה נחלץ.
צמ״ר צורבא מרבנן (צומ״ר).
צנ״ה ציץ נזר הקודש (ס׳).
צנ״י צריך נטילת ידים.
צנ״צ ציצת נבל צבי (ס׳).
צ״ע צריך עיון, צדק עולמים (ס׳).
צעב״ח צער בעל חיים.
צע״ג צריך עיון גדול.
צ״ע מ״ט צריך עיון מאי טעמא (יעב״ץ).
צ״פ צפירת פאר (ס׳).
צפו״ד צפונית ודרומית, צפון ודרום.
צפנ״ת פענ״ח צדיק פטפט נפש תאוה, פוטיפר ענה נפשו חנם.
צפ״ע צמר פשתים עור (של״ה).
צפ״ר צפוני רקנטי.
צפ״ת צבי פאר תפארתו.
צ״צ צדקתך צדק (צו״צ), צמח צדק (ס׳), צמח צדיק.

פעת״א פירוש על תמניא אפי.
פעת״י ות״י פירוש על תרגום יונתן ותרגום ירושלמי.
פ״פ פראנקפורט, פתחון פה, פרשה פתוחה, פרשת פרה, פ״א פעל (ד׳).
פפ״א פרשת פרה אדומה.
פפד״א פראנקפורט דאדר.
פפד״מ פראנקפורט דמיין.
פפ״ח פדיון פטר חמור.
פפ״כ פתו פת כותי.
פפלע״א פתחון פה לעם ארץ (יעב״ץ).
פפלע״ע פתחון פה לעוברי עבירה.
פפ״מ פתח פתוח מצאתי.
פפ״ש פירוש פרק שירה.
פ״צ פרי צדק (ס׳), פרחי צפון (ס׳).
פצע״ח פרי צדיק עץ חיים (ס׳).
פ״ק פרק קמא, פירוש קונטרס, פורים קטן, פה קהלתנו, פרחי קדם (ס׳), פרט קטן, פסח קטן, פת קיבר.
פק״ה פרי קודש הלולים (ס׳).
פקר״נ פקוח נפש (פ״נ) (פק״נ).
פק״ל פרצה קוראה לגנב.
פק״נ פקוח נפש (פקר״נ).
פקנד״ש (פנד״ש).
פ״ר פגע רע, פניעתן רע, פענח רזא (ס׳), פרדס רמונים (ס׳), פרשת רות.
פר״א (פדר״א) פרקי ר׳ אליעזר.
פרד״ס פשט רמז דרוש סוד.
פרד״ק פירוש רבי דוד קמחי (פירד״ק).
פר״ה פרי הארץ (ס׳), פסקי ריקאנטי האחרונים (ס׳).
פר״ח פרי חדש (ס׳), פירוש רבנו חננאל (פיר״ח).
פר״י פרפראות רבי יעקב.
פר״מ פאר רום מעלתו.
פרנ״ס פת רחמן נאמן סבלן.
פר״ס פירש ר׳ סעדיה.
פרס״נ פירוש ר׳ סעדיה נאון.
פרע״ב פירוש ר׳ עובדיה ברטינורא.
פר״צ (פ״צ).
פרשד״ם פסקי ר׳ שמעון די מאדענא.
פרש״ז פירש שרי זיו שכינתו (סוכה ה׳ א׳).
פרש״י פירוש ר׳ שלמה יצחקי.
פר״ת פירוש רבנו תם.
פ״ש פסח שני, פרק שירה, פרשת שקלים, פי שנים, פת שחרית, פעולת שכיר, פרק שלום, פרצוף שלם (ק׳), פדיון שבוים, פני שלמה (ס׳), פרח שושנים (ס׳).
פש״מ פסל של מיכה.
פ״ת פסקי תוספות, פתח תקוה (ס׳), פתחי תשובה (ס׳).
פת״ל פן תמצא לומר.
פת״ק פתח תמורת קמץ (ד׳).

צ

צ׳ תשעים.
צאו״ה צדיקי אומות העולם (צא״ע).
צא״ו צעיר אנכי ונבזה.
צאו״ר צאנה וראנה (צו״ר) (ס׳).
צא״ל צריך אתה לדעת, — לידע, — לפרש, — להבין.
צ״ב צריך ביאור, — בדיקה, צאן ברזל.
צב״א צריך בדיקה אחריו.
צב״ה צורת בית המקדש (ס׳).
צב״ח צער בעל חיים.
צב״י צדיק באמונתו יחיה.
צב״ש (צ״ש) צבי שבור.
צ״ג צום גדליה (צו״ג), צדיק גמור, צורך גדול (צו״ג).
צ״ד צמח דוד (ס׳), צוף דבש (ס׳).
צ״ה צדוק הדין (צה״ד), צאת הכבבים (צה״כ), צרור החיים (ס), צורת הפרצוף (צה״פ), צוהר התבה (ס׳) (צה״ת), צנצנת המן (ס׳),

פהרמ״ר פסקי הלכות רבנו מנחם מרקנטי.
פה״ש פרק השלום, פאת השלחן (ס׳) (פ״ה).
פ״ו פריה ורביה (פו״ר). (פולישי).
פו״א פנים ואחור.
פו״י פודה ומציל ישראל.
פו״כ פרט וכלל.
פוכו״פ פרט וכלל ופרט.
פו״מ פרנס ומנהיג, פודה ומציל.
פו״ם פתוחות וסתומות.
פו״ר פריה ורביה, פרו ורבו. (פרייא ורבייא).
פ״ז פרשת זכור, פסיקתא זוטרתא, פטור זה (?).
פז״ר קש״ב פיס (לעצמו), זמן (לעצמו), רגל (לעצמו), קרבן (לעצמו). שיר (לעצמו), ברכה (לעצמו), (יומא ג׳, סוכה מ״ח).
פ״ח פתח חרטה, פוק חזי, פעל חוזר (ד׳), פנים חדשות (פנ״ח), פרי חדש (ס׳), פתרון חלומות (ס׳), פלפלא חריפתא (ס׳).
פ״ח מעד״ב פוק חזי מאי עמא דבר.
פח״נ פירוש חזון נחום.
פט״א פטירת אהרן.
פט״ב פעטערסבורג.
פט״מ פטירת משה.
פט״ר פטר רחם.
פ״י פושעי ישראל, פני יהושע, (ס׳), פחד יצחק, (ס׳), פעל יוצא (ד׳), פנת יקרת (ס׳), פני יצחק (ס׳), פנים יפות (ס׳), פורת יוסף (ס׳).
פי׳ בקו׳ פירוש בקונטרס.
פי״ל פעל יוצא לשלישי (ד׳).
פילב״פ פעל יוצא לשני פעולים (ד׳).
פירד״ק פירוש ר׳ דוד קמחי.
פיר״ח פירש רבנו חננאל (פר״ח).
פ״כ פת כותים, פרחי כהונה.
פ״כ ש״מ נ״א י״נ פותח כתב שלא מדעת נכתב אליו ישכנו נחש.
פ״ל פת לחם, פסח לעתיד, פסול לעדות (פס״ל), פרפראות לחכמה (ס׳) (פל״ח).
פל״א הפל״א: פותח לאגרת אחרים האדם פתן לנשוך אותו (?).
פלוכ״ה פלוני וכהן הוא.
פלש״פ פחות לשוה פרוטה.

פלש״צ פתחו לי שערי צדק.
פ״מ פסח מצרים, פרי מגדים (ס׳), פני משה (ס׳), פטירת משה (פט״מ), פועל ממש, פה מלא, פרקי משה (ס׳), פנים מאירות (ס׳).
פמב״ע פטומי מילי בעלמא.
פמג״ט פחות מג׳ טפחים.
פמ״ה פטור מן המצות (פטה״מ).
פמה״מ (פמ״ה).
פמה״ס פטור מן הסוכה.
פמה״צ פורש מן הצבור.
פמו״מ פסח מצה ומרור.
פמכ״ז פחות מכזית.
פמ״ש פירוש מה שכתב.
פמש״מ פמליא של מעלה.
פ״נ פלנא נזקא, פה נקבר, — נטמן, פתחי נדה (ס׳), פקוח נפש (פק״נ), פרוש נקפי, פירסה נדה.
פנד״ש פקוח נפש דוחה שבת.
פנ״מ פלגא נזקא ממונא.
פנ״ק פלגא נזקא קנסא.
פ״ס פרשה סתומה, פה ספון (פ״נ).
פס׳ (פסי׳) פסיקתא.
פס״נ פסיעה גסה (פ״נ).
פס״ד פסק דין (פ״ד).
פסדר״כ פסיקתא דר׳ כהנא.
פס״ה פסק הלכה.
פסהמ״ק פסולי המוקדשין.
פס״י פירוש ספר יצירה.
פסי״ם פוסיפר סוחרים ישמעאלים מדינים.
פסל״ע פסול לעדות (פ״ע).
פ״ס מש״ק פרוש ספרי משלי שיר השירים קהלת.
פ״ע פעל עומד, — עובר (ד׳), פסול עדות, פורק עול, פתח עינים (ס׳), פקיחת עין.
פע״ה פרי עץ הדר.
פע״ו (פעו״י).
פעו״י פעל עומד ויוצא (ד׳) (פע״ו).
פע״ח פרי עץ חיים (ס׳).
פעי״ה פה עיר הקודש.
פעשה״ש פירוש על שיר השירים.
פע״ת פורק עול תורה, פירוש על תורה.

שתצא נפשו (עשת״נ), עד שיצאה נשמתו (עשי״נ), עד שלא נוצרתי.
ע״ש ס״ל ערב שבת סמוך לחשיכה.
עשע״ח ערב שבת עם חשיכה.
עשי״ק ערב שבת קדש.
עשת״נ עד שתצא נפשו.
ע״ת על תנאי, עירובי תחומין (עת״ח) עירוב תבשילין, עיין תשובה. עפרות תבל (ס׳), עלי תרופה (ס׳), עגלא תילתא, עשה תשובה, עשרה תקנות.
עתאמדהרד״ל עיין תשובת אבי מורי הרב זכרונו לברכה.
עת״ב עירוב תבשילין.
עת״ה עסקי תשמיש המטה.
עת״ח עירוב תחומין (עית״ח).
עת״י עיין תפלת ישרים (ס׳), — תומת ישרים (ס׳).
עתי״ט עיין תוספת יום טוב (עתי״ט).
עת״ע עין תחת עין.

פ

פ׳ פרק, פרשה, פסוק, פתוחה, פלוני, פעם *) פעמים, פשוטה (פש׳), פוסקים, פסקי, שמונים, פרצוף.
פ״א פעם אחת, פרק א׳, פירוש אחר, פה אחד, פרה אדומה, פרוטה אחרונה, פרקי אליהו, פרקי אבות, פי אריה (ס׳), פרא אדם, פרצוף אחד, פטירת אהרן (ס׳).
פא״א פירש אדוני אבי.
פאדר״נ פירש אבות דר׳ נתן (אבדר״נ).
פאה״ד פאר הדור.
פאה״ש פאת השולחן (ס׳) (פה״ש).
פא״מ פרק איזהו מקומן, פתח אוהל מועד (ס׳).
פא״פ פה אל פה, פנים אל פנים, פעם אחר פעם.
פב״א פנים באחור (ק׳).
פב״ב פלגש בגבעה (פלב״ג).
פב״ד פסק בית דין.
פבד״א וחב״ש פטור בדיני אדם וחייב בדיני שמים.
פב״ה פרוד בין הדבקים (ק׳) (פבה״ד).
פב״י פלימת בית יהודה, פנחס בן יאיר.
פב״ע פרצוף בפני עצמו (ק׳).

*) פ׳ לפני אותיות השרש הוא פעם למשל פעם ב׳ אחר אותיות השרש הוא פעמים למשל ב׳ פעמים.

פב״פ פנים בפנים (ק׳), פלוני בן פלוני, פלונית בת פלונית.
פ״ג פתח גנובה (ד׳), פלוגתא גדולה, פסיעה גסה (פס״ג), פורץ גדר, פת גוים.
פג״ח פורץ גדר חכמים.
פג״י פורץ גדר ישכנו נחש.
פג״ע פתחי גן עדן.
פ״ד פתחא דספרא, פסק דין (פס״ד), פסח דורות, פסקא דספרא, פצוע דכה, פתח דברי (ס׳).
פד״ה פדיון הבן.
פד״ו פחד דרך ועון.
פד״ז פסוקי דזמרה (פסד״ז).
פ״ה פרשת החודש, פרנס החודש (פ״ח), פסוק הוא, פירוש הקונטרס, — הפסוק, — הכתוב, פרשת המן, פטיש החזק (פטה״ח), פיטום הקטורת, פרקי הלכות (ס׳), פסקי הלכות (ס׳), פאת השלחן (ס׳).
פה״א פותחין הארון.
פהא״ל פנחס הלוי איש הורוויטץ.
פה״ח פתרון החלומות (פ״ח).
פה״כ (פהי״כ) פרקי היכלות.
פה״מ עה״צ פרנס המתנאה על הצבור.
פהמ״ש פירוש המשניות (להרמב״ם).
פהע״ק פרשת העקידה.
פה״ר פריעת הראש, פלח הרמון (ס׳).

עצבש״א עינו צרה בשל אחרים.
עצ״ג עצירת גשמים (ע״ג).
עצה״ד על צד הדין.
עצה״ח על צד החיוב.
עצה״י על צד היושר.
עצהיו״ט על צד היותר טוב.
עצה״ל על צד הלצה.
עצה״מ על צד המליצה.
עצה״ם על צד הסוד.
עצה״ע על צד העתיד.
עצה״פ על צד הפלגה.
עצה״ר על צד הרמז.
עצה״ש על צד השאלה, — השלילה.
עצ״צ עיין צמח צדיק, — צמח צדק.
עצ״ש עצת שלום (ס׳).
ע״ק עם קדוש, עתיקא קדישא (ק׳), עשרה קבין, עוד קשה (עו״ק), ערב קבלן, עיין קונטרס, עיבור קצוב (ס׳).
ע״ק בב״ה עיין קונטרס בנין בית הבחירה (יעב״ץ).
עק״ה על קידוש השם (עקדה״ש), על קדושת השם (עקד״ה), עוקר הרים, עד קריאת הגבר (עקה״ג), עקרי האמונה (ס׳).
עקה״ג עד קריאת הגבר.
עקה״צ על קרן הצבי.
עק״י עיין קול יהודה, — יעקב, עקדת יצחק.
עקי״פ עיין קונטרס יציב פתגם (יעב״ץ).
עק״ל עוד קשה לי.
עק״ע עם קשה עורף.
עק״ק עלית קיר קטנה (ס׳).
עקש״צ עיין קונטרס שמש צדקה (יעב״ץ).
ע״ר עת רצון, ערב רב, עולי רגלים, עולה רגל, עושה רושם, עמק רפאים (ס׳) (עמ״ר), עין רוגל (ס׳).
ער׳ ערך, ערוך (ס׳).
ער״ה ערב ראש השנה.
ערו׳ ערוך.
ער״ח ערב ראש חודש.
ער״ק עושים רצון קונם.
ער״ר על ראשון ראשון.
ערש״ם עושין רצונו של מקום.
ע״ש ערב שבת, עיין שם, עוד שם, על שם, עדות שקר, עד שקר, עיקר שכחתי, עם שלום, עד שאתה, עשר שמות, עונג שבת (ענ״ש), עיקר שהוא, על שולחן, עליו שלום, עמודי שש (ס׳), עצת שלום (ס׳), עלי שיח (ס׳), עמודי שלמה (ס׳), עמודי שש (ס׳).
ע״ש״א עד שיבוא אליהו (עשי״א), עד שאתה (ע״ש), על שולחן אחד.
עש״ב עושה שלום במרומיו, עיין שם באריכות (עיש״ב).
עשב״א עיין שם באריכות (עש״ב).
עשבא״ג עיין שם באריכות גדול.
עשבאל״ח עבירות שבין אדם לחבירו.
עשבאל״מ עבירות שבין אדם למקום.
עשבב״י עיין שם בבית יוסף.
[עשב״י עיין שם בית יוסף].
עש״ג ערכאות של גוים, על שם גוזמא.
עש״ה על שם הכתוב, על שמע הכתוב, — הפסוק.
עשה״ד עשרת הדברות (ע״ה).
עש״ו עושה שמים וארץ.
עש״ח עשה שבתך חול.
עש״ח ואת״ל עשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות.
עש״י עיין שאילת יעב״ץ.
עשי״א עד שיבא אליהו.
עשי״ג עד שיגמור.
עשיגב״ב עד שיגמור ב׳ ברכות.
עשיה״ת עשרת ימי התשובה (עי״ת).
עשיח״ב עד שיעלה חמור בסולם.
עשי״מ עד שידו מגעת.
עשי״נ עד שיצאה נשמתו.
עשי״ר עיין שן יד רגל.
עש״כ עוד שם כתוב.
עשל״י עד שקרים לא ינקה.
עש״מ על שום מה, ערבית שחרית מנחה.
עש״נ (עמש״נ).
עש״נ עולם שנה נפש, עוד שם נאמר, עד

עסה״ק עד סוף הקונטרס.
עסה״ש עד סוף השנה.
עס״ם עני סומא ומצורע (חשוב כמת).
עסכ״ה עד סוף כל הדורות.
עס״ע עיין סדר עבודה (עסה״ע).
עסע״ז עיין סדר עולם זוטא.
עסע״ר עיין סדר עולם רבא. עיין ספר עסיס רמונים.
עס״ק עד סוף קונטרס (עסה״ק).
ע״ע עבד עברי. על ענין. — עסק. — עסקי. עד עולם. על עצמו. עוברי עבירה. עד עתה. עיין עוד. עד עפר. עדן ערוך (ס׳). עמוד עבודה (ס׳). עלת עלתא. עידי עידיות. עד עכשיו. עמוד ענן (ע״ה). על עשה. עקיצת עקרב.
עע״א עובדי עבודת אלילים.
עעאו״ש על עסקי אכילה ושתיה.
עע״נ עבר עבירה גדולה. על עצירת גשמים (עעצ״ג). עוברי עבודת גלולים. עולה על גביהן. עומד על גביו.
עע״ד עומד על דעתו. עובר על דעת.
עעד״ח עובר על דברי חכמים.
עעד״ם עובר על דברי סופרים.
עעד״ת עובר על דברי תורה.
עעה״פ עבר עליו הפסח.
עעועל״ת על עשה ועל לא תעשה.
עע״ז עובדי עבודה זרה.
עע״י עיין עשר ידות.
עע״ל עיין עוד לקמן. — לעיל. — להלן.
ענל״ת עובר על לא תעשה.
ععמ״ש עיין עוד מה שאמר.—מה שכתבתי.
עעמש״ל עיין עוד מה שאמר למעלה.
עע״ע ענף עץ עבות.
עע״פ על עסקי פרנסה.
עע״צ על עסקי צבור.
עעצ״ג על עצירת גשמים (עע״ג).
ע״פ על פי (עפ״י). על פירוש. עשר פעמים. על פני. — פניהם. ערב פסח. (ער״פ). עזות פנים. עזי פנים. עקשות פה. על פיו. — פיהם. עיין פרק. — פירוש. עון פלילי. עירוב פרשיות (ע״ם).

עפ״א על פי אונס. על פי אחד. — אחרים. על פי אונקלוס. עד פרוטה אחרונה.
עפאא״כ על פניו אלא אם כן (יעב״ץ).
עפא״ח על פיהם אנו חיין.
ע״פ אש״ש ערב פסח אחר שש שעות.
עפב״ד על פי בית דין.
עפב״ע על פי שני עדים.
עפ״ג על פי גחמא.
עפ״ד על פי דקדוק. על פי דרך. — דרכו.
עפדה״ס על פי דרך הסוד.
עפדה״ס והמ״י על פי דרך הסוד והמשכיל יבין.
עפד״ס על פי דרך סוד.
עפ״ה על פי הגבורה (עפה״ג). על פי הדבור (עפה״ד). על פי הקבלה (עפה״ק). על פי הדמיון (עפה״ד). על פי הדין. על פי הרוב. על פדיון הבן (עפ״ה).
עפה״מ על פני המים (עפ״מ).
עפ״ז על פי זה. על פירוש זה.
עפ״ח על פי חכמים. על פי חדה.
עפ״י על פי. על פי ישרים.
עפ״ל עז פנים לגיהנם (עפל״ג). שבעים פנים לתורה (עפל״ת).
עפ״מ על פי משל. — מומחה. על פני מים (עפה״מ).
עפמ״א על פי מנהג אשכנז.
עפמ״ה על פי מדרש הנעלם.
עפמ״ס על פי מנהג ספרד. — מסכת סופרים.
עפמ״ש על פי מה שכתבתי. — שכתב.
עפמשכ״ל על פי מה שכתבתי. — שכתב למעלה (עפמש״ל).
עפ״נ על פי נס.
עפ״ס על פי סוד.
עפס״ה על פי ספר הזוהר (עפסה״ז).
עפ״ע על פי עדים. על פי עצמו.
עפע״א על פי עד אחד.
עפש״ע על פי שני עדים.
ע״צ על צד. עין צרה. עינו צרה. עובדי צלמים. עטרת צבי (ס׳). עשה צרכיו.
עצב״ע עושה צדקה בכל עת.
עצב״(ש) עינו צרה בשלו.

על״ת עולה לתורה (עול״ת). על לא תעשה.
ע״ם על מנת. על משקל (ד׳). על מחצה. על משפט. עדי מכירה. על מדת. על מה. על משוקץ. עשרה מאמרות. עשר מכות. עבודת המקדש (עמ״ק עהמ״ק). עבדי מלוג. ערך מילין (ס׳). עונש ממון. — מלקות. על מלונם. ערי מקלט. עשרה מאמרות (ס׳). על מנין. עין משפט (ס׳).
עמ״א על משקל אחד. — אחר. עיין מגן אברהם.
עמ״ב עושה מעשה בראשית. עמק ברכה(ס׳).
עמב״ת עובר משום בל תלין. — בל תאחר.
עמד״א על מאי דאתמר. — דאמר (יעב״ץ).
עמ״ה עיין מהדורות עוג מלך הבשן (עמה״ב). עוקר מן השורש (עמה״ש). עמוד הענן (עהע״נ) (ע״ה).
עמה״ב עמק הברכה (ס׳). עמק הבכא (ס׳).
עמו״ק עיין מור וקציעה.
עמ״ז עיין מטת זהב.
עמ״ז ומשכ״פ עושה מעשי זמרי ומבקש שכר כפנחס.
עמ״י עזרי מעם יי׳. עיין מדרש ילקוט.
עמיב״ש על משכבו ינוח בשלום.
עמיל״ל עאש״ב על מי יש לנו להשען על אבינו שבשמים.
עמ״י עש״ו עזרי מעם יי׳ עושה שמים וארץ.
עמי״ש על משכבו ינוח שלום.
ע״ם יש״ו על משכבו יבוא שלום וינוח.
ע״ם יש״י על משכבו יבוא שלום ינוח.
עמ״כ עשר מכות (ע״מ). על מנת כן.
עמ״ל על מנת ללמוד.
עמל״פ על מנת לקבל פרס (ע״מ לק״פ).
עמל״ק על מנת לקבל. ערב מלוה לוקח קבלן.
עמלק״פ על מנת לקבל פרס.
עמל״ש עיין מהדורות לחם שמים (יעב״ץ).
עמל״ת כ״ם עובר משום לא תעשה כל מלאכה.
עמ״מ על מקרא מגילה. עושה משפט ממעונו.
עמ״נ על מה נחלקו.
עמ״ע על מצות עירוב. על מצות עשה.

עמ״צ על מצות ציצית.
עמ״ר עמק רפאים (ס׳).
עמר״א עפר מים רוח אש (אמר״ע).
עמ״ש עיין מה שכתב. — שכתבתי. — שכתבו (עמש״כ). עיין מה שמחלקין. על מה שכתב. — שכתבתי. עול מלכות שמים (עומ״ש). על משקל (ד׳).
עמ״ש ב״ד עיין מה שכתבתי בסייעתא דשמיא.
עמש״י על משכבו ינוח (עמי״ש).
עמש״ל עיין מה שכתבתי לעיל. — למעלה.
עמש״ע עיין מה שכתבתי עוד. — שאכתוב עוד.
עמ״ת על מצות תפילין.
ע״נ עשרה נסים. — נסיונות. עגמת נפש. עולת נדבה. עזרת נשים. ערבי נחל. עוללות נפתלי (ס׳). עונש נפשות. עינוי נפש.
ענ״ב על נהרות בבל (ת׳).
ענ״נ עדן נהר נן.
ענ״ד ענין נדכר דנא.
ענה״מ ענין המחייב.
ענה״ש ענין השולל. — השלילה.
ענט״י על נטילת ידים (ענ״י).
ענט״ל על נטילת לולב (ענ״ל).
ענ״י (ענט״י).
ענ״ל ענין נאמר למעלה. — נזכר למעלה. על נטילת לולב (ענט״ל).
ענ״צ עניני צדקה.
ענ״ש עניני שבת.
ע״ס עד סוף. עד סופו. על סוד. עם סופר (ס׳). עיטור סופרים (ס׳). עשר ספירות. ערב סוכות. עמק סוכות. (ס׳). על סדר. עניה סוערה. עם סגולה.
עסב״מ עשר ספירות בלימה (עסבל״מ).
עס״ד על סוף דעתו.
עס״ה עיין ספר הזהר (עסה״ז). עיין סדר העבודה. עד סוף הפרשה. — הפסוק. — הפרק. המאמר. — הענין. עיין ספר המצות (עסה״מ). עד סוף העולם. עד סוף הענין.
עסה״ע עד סוף הענין. — העולם. עיין סדר העבודה.

ע״נ עיר גבורים (ע״ג) (ס׳), על ידי נוי.
ע״ד עיין יורה דעה (עיו״ד), על ידי (ע״י).
עיה״כ ערב יום הכפורים (עיוה״כ).
עיה״צ עיר הצדק.
עיה״ק עיר הקודש (עה״ק).
עיה״ת עשרת ימי התשובה (ע״ית).
עי״ח עם יוצאי חלציו, — חלציה.
עי״ט ערב יום טוב (עי״ט).
עיוע״י על יד ועל יד.
ע״כ על ידי כך, ערב יום כפור (עיה״כ).
ע״ל עוד יש לומר, עיין לעיל, — להלן, — לקמן, עוד יש לבאר, — לפרש, — להקשות.
עיל״ד עוד יש לדקדק.
עיל״ת עוד יש לתרץ.
ע״מ על ידי מוקדם, — מיוחד, עד יום מותו, עיר מלוכה.
ע״נ על ידי נאמנים.
ע״ע על ידי עדים, על ידי ערב.
עיע״א על ידי עובדי אלילים.
עיעכו״ם על ידי עובדי כוכבים ומזלות.
ע״פ עירוב פרשיות (ע״פ).
ע״ק ת״ו עיר קדשנו תבנה ותכונן.
ע״ר עיין ילקוט ראובני (ס׳).
ע״ש על ידי שליח, עיין שם (עיי״ש), עיין ילקוט שמעוני (ס׳).
עיש״ב עיין שם באריכות (עש״ב) (עיי״ש״ב).
עיש״מ על ידי שליח מיוחד.
עיש״צ על ידי שליח צבור.
עיש״ש עיסה של שבלת (עש״ש).
ע״ת עשרת ימי תשובה (עיה״ת), עיון תפלה.
ע״כ על כן, עד כאן, עבודת כוכבים, ערלת כרמים, על כרחו, — כרחך, עבד כנעני, על כסא, עצי כהנים (ס׳), עד כמה, ענוש כרת, עזרת כהנים, עד כותי.
עכ״א על כן אמרו, — אמר.
עכאו״א על כל אחד ואחד, — אחת ואחת, — איש ואיש.
עכ״ד עד כאן דבריו, על כולא דא.
עכ״ה על כל הארץ, — העולם, עד כאן הגהה, עד כסא הכבוד (עכה״כ), (עכה״ה).
עכ״ה וסכה״ם עלת כל העלות וסבת כל הסבות.

עכה״כ עד כסא הכבוד (עכ״ה).
עכה״ע עלת כל העלות.
עכו״ם עובדי כוכבים ומזלות (עכומ״ז).
עכומ״ז (עכו״ם).
עכומב״ד על כריתות ומיתת בית דין.
ע״כ וק״כ ר״כ וג״כ עז כנמר וקל כנשר רץ כצבי וגבור כארי.
עכ״ז על כל זה, עם כל זה.
עכ״ח עם כל יוצאי חלציו, — חלציה.
עכ״ל עד כאן לשונו.
עכל״ה עד כאן לשון המחבר.
עכלה״ז עד כאן לשון הזוהר.
עכל״פ עד כאן לא פליגי.
עכמ״נ עולם כמנהגו נוהג (עכ״נ).
עכמ״ה עד כאן מקום הספר.
עכס״ה עד כאן ספר הזוהר.
עכ״ע על כל עונות, — עונותיו.
עכ״פ על כל פנים.
עכצא״ל על כרחך צריך אתה לומר.
עכת״ה עד כאן תוכן הדבר.
ע״ל עלינו לשבח (ת׳), עובר לסוחר (על״ס), עיין לעיל, — לקמן (עיי״ל), עולה לתורה, — לדוכן, עת לעשות, שבעים לשונות, עדות לישראל (על״י).
על״א עלייהו אתמר.
עלא״ה עתיד ליתן את הדין.
על״ד עולה לדוכן (ע״ל).
עלדו״ח עתיד ליתן דין וחשבון.
על״ה עובר לפני התבה.
עלהד״א עיין לעיל הלכות דרך ארץ (יעב״ץ).
על״י עומד לפני יי׳, עדות לישראל (ס׳).
על״כ עלייהו כתיב.
עלל״י עת לעשות ליי.
עלל״מ עבד לוה לאיש מלוה.
על״מ עליון לנו מלך, עדו לעד מקוים (?).
על״נ ערוך לנר (ס׳).
על״ס עובר לסוחר (ע״ל).
על״ר א״ז עין לא ראתה אלהים זולתיך.
על״ש עלינו לשבח (ע״ל) (ת׳), עתיד לקבל שכר (עלק״ש), עלתה לו שנתו.

עה״ס עזרא הסופר (ע״ה) (עוה״ס).
עה״ע על העבודה, עולם העליון, עמוד הענן (ע״ה).
עה״פ על הפסוק, על הפתח, עולם הפוך.
עה״צ על הצבור, על הצדיקים (ת׳).
עה״ק עיר הקודש, עין הקורא (ס׳) (ע״ה), עבודת הקודש (ע״ה), עולם הקטן (עוה״ק).
עה״ר עין הרע.
עה״ש עמוד השחר (ע״ה), עלות השחר (ע״ה), עשרת השבטים, עולם השפל (עוה״ש), עליו השלום (ע״ה), עמר השכחה (ס׳).
עהשי״מ עד היכן שידו מגעת.
עהש״ל עמי הארץ שאין להם (יעב״ץ).
עה״ת על התורה, עולם התחתון (עוה״ת), עולת התמיד.
עה״ת ועה״ע (עהוה״ע).
ע״ו עולם ועד.
עו״א עשרים וארבע, עובדי אלילים (ע״א).
עו״ב ערב ובוקר, עוסק בתורה, עבר ובטל.
עו״ב מה״ע עבר ובטל מן העולם.
עו״ג עובד גלולים.
עוה״ב עולם הבא.
עוה״ג עולם הגלגלים (עה״ג).
עוה״ז עולם הזה.
עוה״ש עולם השפל.
עוה״ת עולם התחתון.
עו״ט (ע״ט) עיקר וטפל.
עו״י עולה ויורד, עזי וזמרת יה.
עו״י ויל״ל עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה.
עול״ת עשה ולא תעשה.
עו״מ עול מלכות, ערמה ומרמה, עמון ומואב.
עו״מ ועד״א עול מלכות ועול דרך ארץ.
עומ״ש עול מלכות שמים (עמ״ש).
עונ״ג עונש גדול.
עונ״ק עונש קטן.
עו״ס עזרא וסייעתו (עוז״ס).
עוע״ב עד ועד בכלל.
עוע״צ עלי ועל צוארי.
עו״ש עבר ושנה.
עו״ת עול תורה.
ע״ז עבודה זרה, על זה, עם זה, עבר זמנו, עד זומם, עיין זוהר, עדים זוממין, עטרת זקנים (עט״ז) (ס׳).
עז״א על זה אמר, — אומר.
עזב״ק עבר זמנו בטל קרבנו.
עז״נ עזרת נוים (ע״נ).
ע״ז ג״ע ש״ד עבודה זרה גלוי עריות שפיכת דמים.
עז״ה על זה האופן, — הדרך, הדבר.
עזה״א על זה הוא אומר.
עזה״ד על זה הדרך, — הדבר.
ע״ז וע״ז על זה ועל זה.
עז״ח עיין זוהר חדש.
עז״ח שה״ש עיין זוהר חדש שיר השירים (יעב״ץ).
עז״נ על זה נאמר, — נכתב, עוד זה נקרא.
עז״ק עבר זמן קריאת שמע (עבז״ק).
עז״ת עבר זמן תפלה (עבז״ת).
ע״ח על חטא (ת׳), עץ חיים (ס׳), ערובי חצירות, עולת חובה, עם חשיכה, עבירה חמורה.
עח״א עיין חידושי אגדות.
עח״ג עיין חידושי גמרא.
עח״י עולם חסד יבנה.
עח״מ עדים חתומים מטה, עיין חשן משפט (עיח״מ).
ע״ט עוף טהור, עופות טהורים, על טעם, עין טובה, עצה טובה, עריף טפי, עברי טייטש.
עטה״ט עטיפת הטלית.
עט״ז עטרת זקנים (ס׳), עטרת זהב (ס׳), עיין טורי זהב (עיט״ז).
עטי״ד עיין טור יורה דעה.
עט״ם עופות טמאים.
עטקמ״ל עצה טובה קא משמע לן.
עטש״נ עטיו של נחש (עש״נ).
ע״י עין יעקב (ס׳), עקידת יצחק, עתיק יומין (ק׳), עתיק יומיא (ק׳), עדת ישורון, — ישראל, על ידי, עדים ישרים, עשר ימים, — ידות, עין יפה, עשרה יוחסין, עזרת ישראל, עדי ישראל, עיון יעקב (ס׳), עולת יצחק (ס׳).
עי״א על ידי אחרים, — אחר, — אחד,
עיב׳ עיבור,

עגה״ק על גבי הקרקע.

עג״ל עבודה זרה גזל לשון הרע.

עג״מ על גבי מזבח.

עג״ע עבירה גוררת עבירה. עגלה ערופה (ע״ע).

עגע״ח עיר גבורים עלה חכם.

עג״ק (עגה״ק).

עג״ת עבודה גמילות חסדים תורה.

ע״ד עשרה דברים. על דבר. — דברי. — דרך. — דבריו. — על דא. עניות דעתי. על דעת. — דעתך. עוברי דרך. — דרכים. עמא דבר. ערות דבר. ענין דנא.

עד״א על דרך אחר. — אחר. — אמת. על דא אסטך. על ד׳ אותיות. עול דרך ארץ.

עד״ג על דרך גוזמא.

עד״ד על ד׳ דרכים.

עד״ה על דרך האמת. — האמור — המדרש. על דעת. — עד״ה השאלה (עדה״ש). — הפוסקים. — הסוד (עדה״ס). — הקבלה (עדה״ק). הסוברים (עדה״ס).

עדה״י על דרך היושר. — הישר.

עדה״ס על דרך הסוד. — הסוברים.

עדה״פ על דרך. — על דעת הפוסקים.

עדה״צ על דרך הצווי.

עדה״ק על דרך הקבלה. על דרך הפלגה.

עדה״ש על דרך השאלה. — השלילה.

עד״ז על דרך זה.

עדל״ת עשה דוחה לא תעשה.

עד״מ על דרך משל. על דבר מה. עדות ממון.

עדמ״א עיין דרוש מכתב אלהים (יעב״ץ).

עד״נ עדות נפשות.

עד״ס על דרך סוד. — סגולה. — סברא (עדה״ס). עיין דברי סופרים.

עד״ע על דעת עצמו. ערבא דערבא.

עד״ק על דעת קונו.

עד״ר על דרך רמז.

עד״ש על דרך שאמר. — שכתב.

עדש״ה על דרך שאמר הכתוב (עדשאה״כ).

עדשו״ת על דרך שאלות ותשובות.

עד״ת על דברי תורה.

ע״ה עליו השלום. ענין הזה. עם הארץ. עמוד השחר. עלות השחר. עשרת הדברות. עמוד הענן. — האש. עמוד הימיני. עבודת הקודש (עה״ק). עיר הקודש. עבודת הבורא. עבודת השם (עה״ש). עד היכן. על הכל. עבדים היינו. עוקר הרים. עזרא הסופר (עה״ס)׳ עיר הנדחת. עולם הפוך. עולם הנפשות (עה״נ). עמק המלך (ס׳). עולם הזה (עוה״ז). עולם הבא (עוה״ב). עין הקורא (ס׳). עם הכולל (עה״כ). עון הדור (עה״ד). עמוד הגולה. על החתום (עה״ח). עבדך הלוי. עד האידנא. עד היכא. ערוך הקצר (עה״ק) (ס׳). עמק הברכה (ס׳). עמק הבכא (ס׳). עולת הבוקר (ס׳). עולת התמיד. ערוגת הבושם (ס׳). על התורה (עה״ת). על הפסוק (עה״פ). על הנסים (עה״נ) (ת׳). — הנר. עמי הארץ. עמוד העולם. עמנו הייתם. עץ הדעת. עם האותיות.

עה״א על האחרונים. — האתרונים.

עה״ב עולם הבא (עוה״ב). על הבשמים. ערוגת הבושם (ס׳). עמק הבכא (ע״ה) (ס׳). עמק הברכה (ס׳).

עה״ג על הגשמים. על הגפן. עולם הגלגלים (עוה״ג). עבודת הגרשוני (ס׳).

עה״ג ועפ״ה על הגפן ועל פרי הגפן.

עה״ד על הדרך. עץ הדעת (ס׳). עשרת הדברות (ע״ה). עניי הדין. עוות הדין. עון הדור.

עה״ה על ההדס.

עהדמ״ו (עהמ״ו).

ע״ה וע״ה על התורה ועל העבודה.

עהו״ס עזרא הסופר וסייעתו.

עה״ח עץ החיים. על החתום.

עהח״מ עדים החתומים מטה.

עהמ״ו עץ הדעת טוב ורע.

עה״כ על הכוס. עם הכולל (ע״ה).

עהכ״א עד היכן כבוד אב. עליו הכתוב אומר.

עה״ל עם הלכותיה.

עה״מ עשרה הרוגי מלכות. עיר המלוכה. — המקלט. על המחיה. ענין המחייב (ענה״מ).

עה״מ ועה״כ על המחיה ועל הכלכלה.

עהמ״ק עבודת המקדש.

עה״נ על הנסים (ע״ה). עיר הנדחת (ע״ה), עולם הנפשות (ע״ה).

ע

ע׳ עמוד, ענין, עבירה, ערך, עולם, עולמות, עיין, שבעים.

ע״א עמוד א׳, ענין אחד, — אחר, עד אחד, על אודות, עבודת — עובדי אלילים (ערא), עוללות אפרים (ס׳), ע׳ אומות (עאו), עקרי אמונה (ס׳), עלית אליהו (ס׳).

עא״א על איזה אופן, עכשיו אני אומר, על אשת איש.

עאא״א על אלה אני אבכה (ת׳).

עאב״צ עד אנה בכיה בציון.

עאד״ל עביד אינש דינא לנפשיה.

עאכו״כ על אחת כמה וכמה.

עא״מ על אכילת מצה, — מרור.

ע״ב עמוד ב׳, עשרה במלנין (עב״מ) (יב״מ), עינא בישא, עיניו בראשו, עמק ברכה (עה״ב) (ס׳), עט ברזל (ס׳).

עב׳ עברונות

עב״א עיין ב׳ אלפים(?).

עבאל״י עובר באם לא יגיד (עבל״י).

עבב״י עיין בבית יוסף.

עבב״י וב״י עובר בבל יראה ובל ימצא.

עבב״ת עובר בבל תאחר, — בבל תלין.

עבב״ת פ״ש עובר בבל תלין פעולת שכיר.

עב״ד עד בלי די.

עבד״ת עוסק בדברי תורה.

עב״ה עבודת הבורא, — השם (עבה״ש).

עבהג״א עד ביאת הגואל אמן.

עבה״ק עבודת הקודש.

עב״ז שבעים ושנים זקנים, עבר זמנו (ע״ז).

עבז״ק (עז״ק) עבר זמן קריאת שמע.

עבז״ת עבר זמן תפלה.

עב״ח על ביעור חמץ (ת׳).

עב״ט עשרה בטבת.

עבט״ז עיין בטורי זהב.

עב״י עזרי בשם י״י, עזרנו בשם י״י, ענני במרחב יה.

עב״י וע״י כנ״ב על בית ישראל ועל עם י״י כי נפלו בחרב (ת׳).

עב״ן טוו״ן ע״ב יתרונות טמ״ו למ״ז (ק׳).

עב״ל עוסק בתורה לשמה (עבל״ש).

עבל״י (עבאל״י) עובר באם לא יגיד.

עבל״ת עובר בלא תעשה.

עבל״ת כ״ת עובר בלא תאכל כל תועבה.

עב״מ (עקב״מ) עקביה בן מהלאל.

עבמ״ע עבר במקום עתיד (ד׳).

עבס״פ (עב״פ).

עבע״מ עיין בעל עשרה מאמרות (יעב״ץ).

עב״פ עיין בספרי פוסקים (עבס״פ).

עבר׳ עברונות (סימני השנים).

בח״ג	פ׳	ב׳	ר״ה	חסירה	ג׳	פסח פשוטה.
בח״ה	מ׳	ב׳	״	חסירה	ה׳	״ מעוברת.
בש״ה	פ׳	ב׳	״	שלימה	ה׳	״ פשוטה.
בש״ז	מ׳	ב׳	״	שלימה	ז׳	״ מעוברת.
גכ״ה	פ׳	ג׳	״	כסדרה	ה׳	״ פשוטה.
גכ״ז	מ׳	ג׳	״	כסדרה	ז׳	״ מעוברת.
הכ״ז	פ׳	ה׳	״	כסדרה	ז׳	״ פשוטה.
הכ״א	מ׳	ה׳	״	כסדרה	א׳	״ מעוברת.
הש״א	פ׳	ה׳	״	שלימה	א׳	״ פשוטה.
הש״ג	מ׳	ה׳	״	שלימה	ג׳	״ מעוברת.
זח״א	פ׳	ז׳	״	חסירה	א׳	״ פשוטה.
זח״ג	מ׳	ז׳	״	חסירה	ג׳	״ מעוברת.
זש״ג	פ׳	ז׳	״	שלימה	ג׳	״ פשוטה.
זש״ה	מ׳	ז׳	״	שלימה	ה׳	״ מעוברת.

עב״ר עיין בראשית רבא (ס׳).

עבשל״ש עוסק בתורה שלא לשמה.

עב״ת עיין בית תפלה (ס׳).

ע״ג על גב, — גבי, עמודי גולה (ס׳), עבודה גדולה, עדות גוים, עמרם גאון, עיר גבורים (ס׳), עזרת גוים, עד גוי, עצירת גשמים (עצ״ג).

עג״א עיין ג׳ אלפים(?), עדן גן אלהים(ס׳).

ענ״ד על ג׳ דברים.

סע"מ סעודת מצוה, ספר עשרה מאמרות.
סע"פ סעודת פורים.
סע"ר סדר עולם רבא (ס'), ספר עסים רמונים.
סע"ש סמך על שולחנו.
סעש"ל סוכת עור של לויתן.
ס"פ סוף פרק, — פסוק, — פרשה, — פרשת, סופי פסוקים, סעודת פורים (סע"פ).
ספ"א סוף פרק א', — פרשה א'.
ספ"ב סוף פרק ב', — בתרא.
ספד"א ספיקא דאורייתא.
ספדא"ל ספיקא דאורייתא לחומרא.
ספד"נ (שפד"נ).
ספ"ה סדר פדיון הבן (ספה"ב).
ספה"ק ספרי הקבלה.
ספ"י סבר פנים יפות.
ספ"מ סבר פנים מסבירות (ספמ"ס), ספר פני משה.
ספ"נ ספק פיקוח נפש.
ספס"ת סוף פרק סדר תענית (יעב"ץ).
ספ"צ ספר צחות (ס"צ).
ספ"ק סוף פרק קמא.
ספ"ר ספר רזיאל (ס"ר), ספר רוקח.
ס"ק סעיף קטן.
סק"ה ספר קורא הדורות, ספר קיצור העברונות.
סק"י סידור קול יעקב.
סק"מ סידור קרבן מנחה.
סק"פ סדר קרבן פסח.
סק"ש סדר קריאת שמע.
סקשע"ה ס' קריאת שמע על המטה.
ס"ר ספר רזיאל (ספ"ר), סבה ראשונה, ספר רוקח (ספ"ר), ששים רבוא (ש"ר), ספרא רבא, סימן רע, סברי רבנן.
סר"ה ספר רזיאל הגדול.
סר"ח ספר ראשית חכמה.
סר"י ספר רגל ישרה.
סרכי"ב סמיכות רבוי כנוי ידיעה בנין (ד').
סר"ל סביר רבי למימר, סימן רע לו.
סרנ"ב סמיכות רבוי נקבה כינוי (ד').
סר"ס סידור רבנו סעדיה (סשרס"ג).
סר"ע סידור ר' עמרם.
סרע"ג סידור ר' עמרם גאון.
ס"ש סכין שחיטה.
סש"א ספר שפת אמת, — שאגת אריה, — שערי אורה.
סשאמ"ל (סשמ"ל).
סשג"ע סידור שני גורי עצים.
סשהר"ח סקילה שריפה הרג וחנק (סקשהר"ח).
סש"ט ספר שוחר טוב, — שוחר טוב.
סש"י ספר שם יעקב, — שארית ישראל, — שבט יהודה.
סש"ל סעודה של לויתן (סעש"ל), סליחות שומרים לבקר.
סש"מ ספר שבט מוסר.
סשמ"ל סעודה שאינה מספקת לבעליה (סשאמ"ל).
סש"ס ספר שושן סודות.
סש"צ ספר שערי צדק.
סש"ת ספר שערי תשובה.
ס"ת ספר תורה, ספרי תורות, סופי תיבות, סרכא תלויה, סתרי תורה, סוף תיבה, ספר תרומה, סדר תשליך (סדת"ש), סידור תפלות.
סת"ב סדר תשעה באב.
סת"ד ספר תומר דבורה.
סת"ה ספר תרומת הדשן (סתה"ד).
סתה"ג ספר תרומות הגדול.
סתו"מ ספרים תפילין ומזוזות.
סתזא"ז (סזא"ז).
סת"י סתם יינם, ספר תפארת ישראל.
סת"ר סוף, תוך, ראש.
סת"ש סדר תקון שבת, סידור תקון שבת.
סתתו"מ ספרי תורה תפילין ומזוזות.

סט״א סטרא אחרא (ק׳).
סט״ה ספר טעמי המצות.
ס״ט ומ״ט סימן טוב ומזל טוב.
סט״מ סופו טוב מאוד.
ס״ט פ״ב סאנקט פעטערסבורג.
ס״י ספר יצירה (ס״צ), ספר ישן, סימן יפה, סמיכת ידים, סתם יינם (סת״י), ספר יוחסין (סי״ח), סוד ישרים (ס׳), ספורי ישראל (ס׳), ספרי יראים.
ס״ל ספר יין לבנון, סוד ייי ליראיו, סימן יפה לבנים, סיג לחכמה, סיג לתורה (סיל״ת), סימן יפה לו.
סיל״ש סיג לחכמה שתיקה.
סיל״ת סיג לתורה.
ס״נ ספר ישן נושן.
סי״ע ספר יסוד עולם.
סי״צ ספר יצירה (ס״י).
ס״כ סדר כפרות, ספר כריתות.
סכה״ס סיבת כל הסיבות.
סכה״ק (כה״ק).
סכ״י ספר כלי יקר.
ס״ל סבירא ליה, סמיכא ליה, סח לי, סמוך למיתה, — לחשיכה (סל״ח), סמך לדבר.
סל״א ספר לוח ארז, — ארש.
סלבה״ש סמוך לבין השמשות.
סלב״ת סליחות לב׳ תגינא.
סל״ח ספר לחם חמודות, סמוך לחשיכה (ס״ל).
סליב״ט סליחות לעשרה בטבת.
סליו״כ סליחות ליום כפור.
סל״פ סמוך לפרקן.
סלשק״ה סמוך לשקיעת החמה (סמלשקה״ח).
ס״מ סעודת מצוה, ספר מאזנים (ספ״מ), סור מרע (ס׳), סדר מועד, סתם משנה, סעודה מפסקת (סה״מ), סדר מעמדות (סמ״ע), ספק משקין, סגולת מלכים (ס׳).
סמ״ג ספר מצות גדול.
סמג״ל — לאוין.
סמג״ע — עשין.
סמ״ד ספר מאה דפין, סדר מעמדות (ס״מ).
סמ״ה סימנא מלתא היא, סעודת מלוה המלכה.

סמה״ט ספר משפטי הטעמים.
סמר״ט סור מרע ועשה טוב (אמלי״ם).
סמ״י סדר מלכי ישראל, סוף מלכות ישמעאל (?), ספר מלחמות ייי.
סמ״ל ספר מצרף לחכמה.
סמלשקה״ח סמוך לשקיעת החמה (סלשק״ה).
סמ״נ ספר מורה נבוכים.
סמ״ע ספר מגדל עוז, — מאירת עינים, סדר מעמדות, ספר מגלה עמוקות.
סמע״א סתם מקשן עם ארץ.
סמע״צ ספר מעין צדקה.
סמ״ק ספר מצות קטן.
ס״נ סימני נערות, סכנת נפשות (סכ״נ) — נפש, ספק נפשות, סימן נקיבה (ד׳), סדר נזיקין, — נשים, ספק נדה.
סנ״ג סנהדריה גדולה.
סנד״ש סכנת נפשות דוחה שבת.
סנ״ו ספר נגיד ומצוה (יעב״ץ).
סנז״ה ספר נזר הקודש (סנזה״ק).
סנ״ח ספר נובלות חכמה.
סנ״י סדר נטילת ידים.
סנ״מ ספר נועם מגדים.
סנ״ע ספר נתיבות עולם.
סנ״ק סנהדריה קטנה.
סנ״ת ספר נר תמיד.
ס״ס סוף ספר, סוף סוף, ספק ספיקא, סוף סימן, ספרי ספרד, סתרי סתרים, סתם ספרא.
סס״ק סוף סוף קשיא.
סס״ת ספר סתרי תורה.
ס״ע סדר עולם, סוד עמוק, סליחות עונות, סובל עונות, ספירת עומר (סה״ע), סמוך עניים, ספק עבירה.
סע״א סוף עמוד א׳, ספר עוללות אפרים.
סע״ב סוף עמוד ב׳.
סעג״ס סוכה על גבי סוכה.
סע״ד סעודה דלעתיד, סרטן עקרב דגים (ל׳).
סע״ה ספר עולת הבוקר (סעה״ב).
סעה״ת ספר עולות התמיד.
סע״ז סדר עולם זוטא.
סע״ל סעודת לויתן, ספר עלים לתרופה.

סג״ל סגן לויה.
סג״ם סגולת מלכים (ס״מ) (ס׳).
סג״נ סגי נהור (ס״נ).
סג״ר ספר גליא רזא.
ס״ד סלקא דעתך, סוף דבר, דבור, — דבור, סוף דף, — דרוש, סיעתא דשמיא, ספרא דצניעתא (סד״צ), סוכת דוד (ס׳), סרכא דבוקה.
סד״א סלקא דעתך אמינא.
סדאל״ח ספיקא דאוריתא לחומרא.
סד״ה סוף דבור המתחיל, סידור דרך החיים.
סדה״ח סידור דרך החיים.
סדה״י סדר היום (סה״י).
סדה״נ סוכת דוד הנופלת.
סדה״נ אא״י סוף דבר הכל נשמע את אלהים ירא.
סד״ע סדום ועמורה.
סד״י ספר דרך ישרה.
סדל״ע סעודה דלעתיד.
סד״ס סבי דסורא.
סד״פ סבי דפומבדיתא.
סד״צ ספרא דצניעתא (ס׳).
סדק״פ סדר קרבן פסח (סק״פ).
סדרע״ג סידור ר׳ עמרם גאון.
סדת״ש סדר תשליך (ס״ת).
ס״ה סך הכל, סכום הכל, סימן המין, סם המות, סוגית הש״ס (סה״ש), סימן המשקל (ר׳), ספר הזוהר (סה״ז), סעודה המפסקת (סה״מ), סדר היום (סדה״י), ספירת העומר (סה״ע).
סהאוה״ד ספר האמונות והדעות.
סה״ב ספר הבהיר, ספר הבחור, סימן הבנין (ר׳), סעודת הבראה.
סה״ג ספר הגלגולים.
סה״ד סדר הדורות (ס׳), סוף הדבור.
סה״ה ספר ההרכבה (סהה״ר).
סה״ז ספר הזוהר (ס״ה), ספר הזכרונות, — הזכות.
סה״ח סדר הטבת חלום.
סה״י ספר הישר.
סה״כ ספר הכוזרי, ספר הכונות.
סה״מ סעודה המפסקת (ס״ה), סידורים, ספרים המדויקים, ספר המצות.
סהמה״ק ספר המאור הקטן.
סהמ״ו סרס המקרא ודרשהו (סהמו״ד).
סה״נ ספר הנקוד, סדר התרת נדרים (סהת״נ), ספר הנצחון.
סהנ״צ ספר הנצחון (סה״נ).
סה״ס ספר הסוד.
סה״ע סדר העבודה, ספר העקרים, — הערוך, ספר העיטור, — העברונות (סהע״ב), ספירת העומר.
סהע״ב ספר העברונות, — העיבור.
סה״ע ליו״כ סדר העבודה ליום כפור.
סה״פ ספר הפרחון, — הפרדס.
סה״צ ספר הצבא.
סה״ק ספרי הקודש, (ספר הקנה) — הקבלה, ספרים הקדושים.
סה״ק להראב״ד ספר הקבלה להראב״ד.
סה״ר ספר הרקמה, — הרוקח.
סה״ש ספר השוהם.
סהש״ס סוגית הש״ס.
סהש״פ סדר הגדה של פסח.
סה״ת ספרי התורות, ספר התנין, סוגיות התלמוד, ספר התחיה.
סו״ח סופר וחזן.
סו״ט סוד וסימן טוב (סוס״ט).
סו״ע סדום ועמורה (סדר״ע).
סו״פ סוף פרק, — פסוק.
סו״ש סוכת שלום (ס״ש) (ס׳).
ס״ז ספרי זוטא (ספ״ז), סמיכת זקנים, סדר זרעים.
סזא״ז סותרין זה את זה (סתז״א).
ס״ז וע״ע סמיכת זקנים ועגלה ערופה (בשלשה).
סזלב״י ספר זכרון לבני ישראל.
ס״ח ספרים חצונים, ספר חסידים, סליחת חטאים, סכינא חריפא, סם חיים, סעודת חתנים.
סח״ל ספר חסד לאברהם.
סח״ק ספר חזות קשה.
ס״ט סופו טוב, ספק טומאה, ספק טריפה, סדר טהרות, סימן טוב.

נש״א נשיא אלהים. (נ״א) נשמת אדם (נ״א) (ס׳).
נשא״ז נדה שפחה אשת איש זונה.
נשאלא״(ח) נכסים שאין להם אחריות.
נשא״ש נגד שמיה אבד שמיה.
נש״ב חמשים שערי בינה.
נשג״ז נדה שפחה גויה זונה.
נשיב״א נכסים שיש בהם אחריות.
נש״מ נברך שאכלנו משלו.
נ״ש מ״ב נחלת שבעה מהדורא בתרא (ס׳).
נשמ״ר נבחר שם מעושר רב.
נש״ע נרו של עולם.
נש״ר נפתלי שבע רצון.
נש״ש נר של שבת.
נת׳ נתיב (נתי׳).
נ״ת נתינת תורה. נר תמיד. נורא תהלות(ס׳). נר תורה (ס׳).
נת״א נקודות תגין אותיות.
נת״ב ג״ע נפשו תנוח בגן עדן.
נתבגע״ת נפשו תנוח בגן עדן תמיד.
נתבמ״ד נתבקש במתיבתא דרקיע.
נתבש״מ (נבש״מ).
נת״ע (נ״ע) נתיבות עולם (ס׳).
נתצב״ה נפשו תהי צרורה בצרור החיים (תנצב״ה).

ס

ס׳ סימן. ספר. סדר. סדרא. סבה. סגנון. סוד. סעיף. ספירה. ספירות. סמיכה. סומכות. סוף. סופי. סברה. סעודה.
ס״א ספרים אחרים. ספר אחד. — אחר. סברה אחרת. סבה אחרת. סעודה א׳. סטרא אחרא (ק׳). סדרי אותיות. ספר אֵלים. סגנון אחר. סעודת אירוסין. סומכום אומר. סופג ארבעים. ספק איסור. סוגיא אחרינא. סדר אליהו (ס׳).
סא״א ספרים אחרים אינו. סופג את ארבעים. ספק אשת איש. ספר אגודת אזוב.
סא״ב ספר אבן בוחן.
סא״ה ספר אלה הדברים (סאה״ד). ספר אור החיים.
סאו״ז(סא״ז).
סאו״נ סעודת אירוסין ונשואין.
סאו״ת ספר אורים ותומים.
סא״ז ספר אור זרוע (סאו״ז).
סא״ח ספר אורחות חיים.
סא״כ ספר ארבע כוסות.
סא״ל סוף אין לאחדותו. סוד אלהים ליראיו.
סא״ל סב״ל סג״ל סוף אדם למות. סוף בהמה לשחיטה. סוף גנב לתליה.
סא״מ ספר אימת מסגיע.
סא״נ ספר ארי נוהם.
סא״ע ספר ארחות עולם.
סא״ר סדר אליהו רבא.
סא״ש ספר אלה שמות.
סא״ת ספר ארבע תעניות.
ס״ב ספר בראשית. סימן ברכה. ספק ברכה. סדר ברכות. סתרי בראשית. סולת בלולה(ס׳).
סב״א סרח בת אשר.
סבא״י סמיכה בארץ ישראל.
סבג״ע סדור ב׳ גזרי עצים.
סבד״ה ספר בדק הבית (סב״ה).
סב״כ סדר ברכת כהנים.
סב״ל ספק ברכה לבטלה.
סבל״ר ספר באר לחי רואי.
סב״מ סדר ברית מילה.
סב״ע ספר בעל עקידה(?).
ס״ג סימן גאולה. סוף גמרא. סוד גדול. סנהדרי גדולה. סעודה שלישית. סדר גאונים. סידור גדולים(?). סעדיה גאון.
סג״א ספר גור אריה.
סג״ב ספר גבול בנימין.
סגה״כ סגן הכהנים.

נל״ה נחי ל״ה (ד׳).
נלהעה״ב נשמתו לחיי העולם הבא.
נל״ז נעשה לזכרוני.
נל״כ נסתר למעלה כבודו.
נלכ״פ נתבאר למעלה כמה פעמים.
נל״ל נראה לי לסמוך.
נל״ע נשמתו לחיי עולם. נחזור לענייננו (נ״ל).
נלע״ד נראה לעניות דעתי, — לפי עניות דעתי.
נלעי״ה נשמתו לחיי עולם הבא.
נל״פ נראה לי פירושו.
נלפ״ע נראה לפי עניננו.
נל״ק נוהגין לקרות (נהל״ק).
נל״ש נלקח לשמים.
נלשל״נ נוח לו שלא נברא.
נלש״מ נתבקש לישיבה של מעלה.
נ״מ נפקא מינה, — מניה, נכסי מלוג, נתיבות משפט (ס׳), נר מצוה (נמ״צ).
נ״מ ות״א נר מצוה ותורה אור.
נמ״ל נפקא מנה לדינא, נכסי מלוג (נ״מ).
נמ״ק נערץ מכל קדושיו.
נ״מדר״צ״ת נואף הוא, מואבי הוא, רוצח הוא, צורר הוא, תועבה הוא (שבת ק״ב).
נ״נ נח נסתר (ננ״ס), נח נראה (ננ״ר) (ד׳), נבוכד נצר, נעשה נבילה, נח נפשיה, נח נפשו, נחו נפש (?), נחש נחושת.
ננב״כ נכרים נשים בהמה כותים.
ננ״ו נהרא נהרא ופשטיה (ננו״פ).
ננ״ס נח נסתר (ד׳).
ננ״ר נח נראה (ד׳).
נס״ו נצח סלה ועד.
נסס״ל נזירא סחור סחור לכרמא.
נסת׳ נסתלק.
נ״ע נוחו עדן (נ״ע), נשמתו עדן, נר עליון, נאמן עדה, נתיבות עולם (ס׳), נחל עדנים (ס׳).
נע״ד נעילת דלת.
נעה״ח נוף עץ החיים (ס׳).
נע״ו נחי עי״ן וא״ו (ד׳).
נע״ח נוף עץ חיים (ס׳).
נע״פ נופלין על פניהן.

נ״ע ש׳ מ״ה י״ה נחש עקלתון, שטן, מלאך המות, יצר הרע.
נ״פ נושא פנים, נשוא פנים, נבול פה, נכתב פה.
נפ׳ נפטר.
נפ״א נחי פ״א אל״ף (ד׳).
נפ״י נחי פ״א יו״ד (ד׳).
נפ״ש נוטל פי שנים.
נפתל״י נתקבלה פה תפלתי לפני י״י.
נ״צ נחלת צבי (ס׳), נופת צופים (ס׳), נשים צדקניות, נטילת צפרנים.
נצ״ב נכסי צאן ברזל.
נצב״ה נפשו צרורה בצרור החיים.
נצבח״א נפשו צרורה בצרור חיים אמן.
נצ״ו נצבים וילך.
נצטד״ק נכונים אנחנו, צדיקים אנחנו, טהורים אנחנו, דכים אנחנו, קדושים אנחנו.
נצ״ל נוח צדיק לברכה, נצטרך לבריות.
נצע״ה נפשו צרורה עם הצדיקים.
נצ״ר שר״ב נזק צער רפוי שבת ובושת.
נ״ק נחל קדומים (ס׳) (נח״ק), נחל קדרון (ס׳), נקיות קטנות, נטל קבלה (נט״ק).
נק׳ נקיות, נקרא.
נק״ה נקודות הכסף (נקה״כ) (ס׳).
נק״ח נקיטת חפץ.
נקי״ה נר קידוש יין הבדלה.
נ״ר נחת רוח, נתינת רשות, נביאים ראשונים.
נר״ו נטריה רחמנא ופרקיה.
נרו״ת נרו תמיד (יאיר).
נר״ח נשמת רוח חיים.
נר ישרא״ל נר יפה של רבי אברהם לוי.
נר״ל נראה לי (נ״ל), נתן רשות למשחית.
נר״נ נפש רוח נשמה.
נר״נ י״ח נפש רוח נשמה יחידה חיה.
נ״ש נוה שלום (ס׳), נוה שאנן (ס׳), נחלת שבעה (נח״ש), נזכר שם (נד״ש), נזק שלם (נד״ש), נמוקי שמואל (ס׳), נתינת שלום, נחלת שמעוני (ס׳), ניב שפתים (ס׳), נר שבת, נושא שכר, נטע שעשועים (ס׳).
נש׳ נשמת, נשמה.

נה״ב נחל הבשור (ס׳).
נה״ו נפתלי הירץ ווייזל.
נה״ח ניץ החמה.
נה״י נצח הוד יסוד (ק׳).
נהי״ק נר הבדלה יין קידוש.
נה״ל נחום הלבלר.
נה״נ נחש הנחושת.
נה״ע נאמן העדה (נ״ע).
נה״ק נור הקודש (נז״ה) (ס׳). נחמן הכהן קראכמאל.
נה״ש נהורא השלם (ס׳).
נ״ו נגיד ומצוה (נו״מ) (ס׳).
נו׳ נוכח. נומער.
נוד״ב נודע ביהודה (נ״ב נו״ב) (ס׳).
נו״ה נצבים. וילך. האזינו.
נו״ט נבילה וטריפה (נבו״ט). נותן טעם (נ״ט).
נוט׳ נוטריקון.
נושו״ר נבילות וטריפות שקצים ורמשים.
נו״כ נביאים וכתובים.
נו״נ נעשה ונשמע. נע ונד. נדרים ונדבות. נעריצך ונקדישך (נעו״נ) (ת׳). נוקם ונוטר.
נו״ע נחש ועקרב. נחשים ועקרבים.
נ״ז נאמר זה. נחל זרד (נחז) (ס׳).
נז״ה נור הקודש (ס׳) (נה״ק).
נז״י נעים זמירות ישראל.
נז״ל נזכר למעלה. — לעיל.
נז״ש נזכר שם. נזק שלם (נ״ש).
נ״ח נר חנוכה. נשמת חיים (ס׳). נובלות חכמה (ס׳). נקיטת חפץ (נקי״ח).
נח״א (נ״א).
נח״ה נדה חלה הדלקה (חנ״ה). נחש הקדמוני (נחה״ק).
נחי״ת נסים עשית עמהם. חיים נתת להם. ים קרעת להם. תורה נתת להם.
נוראות עשית בשונאיהם. חרון אף שלחת בהם. ידך הולחמה אותם. תהומות כסית עליהם.
נפלאות עשית להם. חירות נתת להם.
ימינך הושיע אותם. תלוי ראש נתת להם.
נביאים העמדת מהם. חסידים העמדת מהם.
ישרים העמדת מהם. תמימים העמדת מהם.
(מדרש רבא פ׳ מסעי).

נח״ל נחזור לענייננו. נוצר חסד לאלפים. נוצר חסד ליראיו.
נח״צ נחלת צבי (ס׳).
נח״ר נחת רוח (נ״ר).
נח״ש נדוי חרם שמתא. נחלת שבעה (ס׳).
נ״ט נותן טעם (נו״ט).
נ״ט בבשנ״ט נותן טעם בן בנו של נותן טעם.
נ״ט בנ״ט נותן טעם בר נותן טעם.
נט״י נטילת ידים (נ״י).
נט״י דבה״כ נטילת ידים דבית הכסא.
נט״ל נותן טעם לדבר. — לדבריו.
נטל״פ נותן טעם לפגם.
נטל״ש נותן טעם לשבח.
נ״י נרו יאיר. נר ישראל. נשמה יתירה (ק׳). נצח ישראל (ס׳). נימוקי יוסף (ס׳). נחלת יעקב (ס׳). נפוצות יהודה (ס׳). נשים יקרות. נדחי, — נפוצי ישראל. נטילת ידים (נט״י). נצח ישראל (נצ״י) (ס׳).
ני״י נדחי ישראל יכנס.
ניי״א נר יי׳ נשמת אדם.
נ״י פ״ה ע״ה נר ישראל. פטיש החזק. עמוד הימני (נ״י ע״ה פ״ה).
נ״כ נשיאת כפים. נושא כתבים. נביאים כתובים. נאמר כאן. נוהג כבוד. נושאי כליו.
(נ״כ — ונ״ל) (נאמר כאן — ונאמר להלן).
נכ״ח נשמת כל חי (ת׳).
נכל״ש צמ״ח (שצ״ם חנכ״ל).
נ״ל נראה לי. נפקא לן. נזכר — נאמר למעלה. — להלן. נכתב למעלה. — לעיל. נוכל לומר. נראה לדרוש. נראה לפרש. נשמט להם. נכון לדעת. — לדעתי. נבאר לקמן. — להלן. — למטה. נתבאר למעלה. ניחא ליה. נסתלק לעולמו (נסתל״ע). נחזור לענייננו (נח״ל). נפשי לשלמא. נחלה ליהושע (ס׳). נוח לו (נו״ל).
נל״א נחי ל״א (ד׳).
נלב״א נודה לשמך בתוך אמוני (ת׳).
נלבב״י נכון לבו בטוח ביי׳.
נלב״ע נפטר לבית עולמו. נסתלק לבית עולמו.
נל״ד נראה לדעת — לדעתי. — לפי דעת. — דעתי.

מתע״ם מתרעם על מדותיו (מתרע״ם).
מת״ר מי תהום רבה.
מת״ש מתן שכר, מתן שכרם (מ״ש).
מתשא״א מתלמידיו של אברהם אבינו.
מתש״ב מתן שכרה בצדה.
מתשל״ל (משל״ל).
מתשללב״ל (משללב״ל).

נ

נ׳ נוסח, נוסחא, נתיב, ן׳ (אבן), נקודות, נאפאלי, חמשים.
נ״א נוסחא אחרינא, נוסח אחר, נר אלהים (ס׳), נפילת אפים, נשמת אדם (ס׳), נחל ארנון, — אשכול (ס״ס) (נח״א), נסוג אחור (ד׳), נא אדני, נתיב א׳, נביאים אחרונים, נחל איתן (ס׳) (נח״א), נשא אשה, נחלת אבות (ס׳), נשיא אלהים, נועם אלימלך (ס׳).
נא״ה נביאי אומות העולם.
נא״כ נאמר כאן.
נ״ב נשמתו בעדן, נכתב בצדה, — בגליון, נשמט בגליון, נוגע בעדות (נב״ע), נודע ביהודה (נוד״ב) (ס׳), נודע בשערים, נחפה בכסף (נב״כ).
נב״א נתוניא בן אלנתן.
נב״א אכ״ה נתוניא בן אלנתן איש כפר הבבלי.
נב״א וחד״ל נוהג בארץ וחוץ לארץ.
נב״ג נפשו בגן עדן (נבג״ע), נקדימון בן גוריון.
נבגא״ת נפשו בגן אלהים תלין, — תתלונן (נבא״ת).
נב״ד נצח בינה דעת (ק׳).
נב״ה נפשו בצרור החיים (נבצ״ה), נכנס בעובי הקורה.
נב״ו נשב בדד ונבכה (ת׳).
נב״ו עאא״א נשב בדד ונבכה על אלה אני אבכה (ת׳).
נב״ט נפטר בשם טוב (נבש״ט).
נבט״ת נפשו בטוב תלין (נב״ת).
נב״י נפשו בחייו יברך.
נבי״א נפשו בגן ייי אמן, נפשו בטוב יירש ארץ (?).
נב״כ נוהג בו כבוד, נחפה בכסף (נ״ב) (ס׳).
(**נב״מ** נחלה בלי מצרים).
נב״נ נביא בן נביא, נס בתוך נס.
נב״ס נעשה בסים.
נב״ע נחנו בדרך עולם, נשמתו בעדן, נשמתו בגן עדן.
נבע״ת נפשו בעדן תלין, — תנוח, — תתלונן.
נב״ק נערץ בסוד קדושים.
נבש״ט (נב״ט) נפטר בשם טוב.
נבש״מ נתבקש בישיבה של מעלה.
נבש״ת נתן בן שמואל תיבון, נפשו בצל שדי תתלונן.
נב״ת נפשו בטוב תלין (נבט״ת).
נב״ת וזי״א נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ.
נג״ד נגמר דינו (נ״ד).
נגה״ד נגמר הדין.
נגה״ט נגד הטבע.
נג״ע ר״ע נפילים, גבורים, ענקים, רפאים, עמלקים.
נ״ד נראה דעת, נגמר דינו (נג״ד), נצוצא דנורא, נפש דוד (ס׳).
נד״ה נאלמתי דומיה החשיתי.
נדו״א נדב ואביהוא.
נד״ח נגינה, דגש, חיריק (ד׳).
נד״ל כ״פ נתבאר דינו לעיל כמה פעמים.
(**נדנ״א** נחית דרגא נסיב אתתא.)
נד״ק נשים דעתן קלות.
נדק״ע נשים דעתן קלה עליהן.
נ״ה נמי הכי, נר הבדלה, נשמה הטהורה, נגמר הדין (נגה״ד), נעילת הסנדל (נעה״ס), נחום המדי, נצח הוד (ק׳), נסוך המים, — היין, נערה המאורשה (נעה״מ), נתאי הארבלי.

משר״פ משום פנים.
מש״ז משבצות זהב (ס׳) (מ״ז). משום זונות.
משז״ל מוציא שכבת זרע לבטלה (מז״ל).
מש״ז לש״ז מי ששנה זו לא שנה זו.
מש״ח מיתה של חיבה.
מש״ח ב״ה משחרב בית המקדש.
משח״ה מזמור שיר חנוכת הבית.
משחה״ל מזמור שיר חנוכת הבית לדוד.
מש״ט מדרש שוחר טוב, — שוחד טוב (ס׳). (מדרש״ט).
מש״י מהולל שם יי׳.
משי״ח מורי שיחיה.
משיל״ם מים שיש להם סוף. (אשתו מותרת).
מש״כ מה שכתוב כאן.
משכ״ל משכחת ליה (מ״ל) — לה, מה שכתבתי לעיל.
מש״ך תור״א קד״ש בכספ״א פס״ל במדבר״א של״ח בוכר״א (פס׳ ק״ד)
משכו, שור, קדש, אם כסף, פסל (ראה אתה אומר), וידבר (במדבר), ויהי בשלח, כל הבכור (סימן הפרשיות מפסח).
מש״ל מה שנהגו לומר, — ליתן, מה שכתבתי לעיל, — לקמן (משכ״ל), מוציא שם לבטלה.
משל״ב מחאה שלא בפניו.
משל״ב ה״מ מחאה שלא בפניו הוה מחאה (משבה״ם).
משל״ב לה״מ מחאה שלא בפניו לא הוה מחאה.
משלה״ל מה שטענו לא הודה לו.
משלי״ה מזמור שיר ליום השבת (משל״ה).
משללב״ל מתוך שלא לשמה בא לשמה (מתשל״ל ב״ל).
משל״ר מי שלא ראה.
משל״ש משבת לשבת. מחלוקה שהיא לשם שמים.
מש״מ משנה מקום, מתנת שכיב מרע, משום שלום מלכות.
מש״מ מ״מ משנה מקום משנה מזל.
מש״נ מקום שנהגו, משובב נתיבות (ס׳) (מ״נ). מי שעשה נסים (משע״נ).

מש״ס משום סכנה.
מש״ע מלחמה של עמלק.
משע״ה משעלה עמוד השחר.
משע״כ (משאע״כ).
משע״נ (מש״נ).
משע״ע מה שעשוי עשוי.
מש״פ משום פנים.
מש״ק מוצאי שבת קודש. מחלוקה של קרח.
מש״ר מוציא שם רע. משום ראיה.
משרז״ל מה שאמרו רבותינו ז״ל.
משרמ״ה מדרש של ר׳ משה הדרשן (מדרשרמ״ה).
מששל״ל מוציא שם שמים לבטלה (מש״ל).
משש״צ מתן שכרן של צדיקים.
מ״שש״צ ל״ל מתן שכרן של צדיקים לעתיד לבוא.
מששש״ק מערכה שניה של קטורת.
מש״ת מדבר שקר תרחק (מדש״ת). מולד של תוהו (ל׳). מוצא שפתיך תשמור. משל תורה.
מ״ת מתן תורה, משנה תורה, מלמדי תינוקות (מל״ת). מעלת תפארתו, — תורתו. מאי תקנתיה. מגילת תענית (מג״ת). מכחישי תורה. מדרש תנחומא (מדר״ת). מרביץ תורה.
מת״א מתיר אסורים.
מת״ב(ר) מרביץ תורה ברבים, מקדיח תבשילו ברבים (מקתב״ר).
מתב״ו מתנת בשר ודם (מב״ו).
מתד״ה מתוך דבר הלכה.
מתדו״ה משלם תשלומי ד׳ וה׳.
מת״ה מאמר תחית המתים (מתה״ם).
מתוע״ס מתחילה ועד סוף (מתו״ס).
מת״ח מתנת חנם. ממזר תלמיד חכם.
מת״ח קלכ״ג ע״א ממזר תלמיד חכם קודם לכהן גדול עם הארץ.
מת״י מתחת יד. — ידי.
מת״כ משלם תשלומי כפל. מתורת כהנים.
מת״ל מה תלמוד לומר. מאן תנא להא.
מת״ל דת״ר מאן תנא להא דתנו רבנן.
מתני׳ מתניתא.
מת״ע מפני תקון עולם.

מק"ש למ"ד מקריאת שמע למאן דאמר (יעב"ץ).
מקת"ם משה קבל תורה מסיני.
מ"ר מלאכי רחמים, מים ראשונים, מורת רוח, מושכל ראשון, מדרש רבות (מדר"ר) — רוח, מי רגלים, מים רותחין, מדת רחמים (מה"ר), מעשר ראשון, מעשה רוקח (ס').
מר' מרבנו.
מר"א מדרש ר' אליעזר (מדר"א), משנת ר' אושעיא (משר"א).
מראב"י משנת ר' אליעזר בן יעקב.
מר"ב מסעות ר' בנימין (ס').
מרדכ"י מר דכי.
מר"ה מראש השנה, מרשות הרבים (מרה"ר).
מרה"י מרשות היחיד.
מרה"י לרה"ר מרשות היחיד לרשות הרבים.
מרה"ר לרה"י מרשות הרבים לשות היחיד.
מרז"ל מאמר — מפרשים רבותינו זכרונם לברכה.
מר"ח משנת ר' חייא.
מר"ל מה רצונו לומר, מה רצה לומר.
מר"מ מה ראית מסתברא.
מרמ"י מה רבו מעשיך יי׳.
מרמ"ע מלאכי רחמים משרתי עליון (ת').
מרע"ה משה רבנו עליו השלום.
מר"ר מרווח רווח.
מר"ת מראשי תיבות, מרבנו תם.
מ"ש מלכות שמים, מורא שמים, מי שברך, מה שנא, מאי שאני, מה שנוי, מנחת שי (ס'), מה שאמר, — שכתב, — שכתבו, מה שנאמר, (מש"נ), משלי שועלים (ס'), מנן שאול (ס'), מרה שחורה, מצה שמורה, מוצאי שבת, מעשר שני (מע"ש), מאיר שפירא, מגיני שלמה (מג"ש) (ס'), מוכה — מוכת שחין, מי שענה (ת'), מכתב שלמה (ס'), מה שנה, מסכת שמחות (אבל רבתי), מתן שכר, מולד שעבר (מש"ע (ל'), מלכות שאול, מלכת שבא, משפטי שמואל (ס'), מקבל שכר (מק"ש).

מש' משרש.
מש"א משיטה אחרונה, מה שאפשר.
משא"א מה שאי אפשר.
משאב"ל מפני שאין בקיאין לשמה.
משאיל"ם מתוך שאינו יכול לישבע משלם.
משא"כ מה שאם כן, מה שאין כן, — שאינו כאן, מה שאמרו כאן, מה שכתב אחר כך.
משא"כ לא"כ מה שאמר כאן לא אמר כאן.
משא"כ ע"ה מה שאם כן עם הארץ (יעב"ץ).
משאל"ם מים שאין להם סוף (אשתו אסורה).
משאמ"ו מי שאינו מצווה ועושה.
משאע"כ מי שאינו עושה כן.
מש"ב מי שברך (ת') (מ"ש), משום שיש בו (משי"ב), מרבין שלום בעולם, מתן שכרה בצדה.
מש"ב ה"מ מחאה שלא בפניו הוה מחאה (משל"ב).
משבמ"ד מה שכתבתי בסייעתא דשמיא.
משבס"ה מה שכתוב בספר הזוהר.
משב"ע מה שכתוב בערוך.
משבע"ש י"ב(ש) מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת.
משב"צ מתן שכרה בצדה (מש"ב).
מש"ג משלם גמול.
משדו"ה משלם ד' וה' (מתדו"ה).
משד"ל מה שדומה לו.
משד"ש מאי שייר דהאי שייר.
מש"ה משום הכי, משאמר הכתוב, מה שאמר —, מטטרון שר הפנים (מטש"ה), מהלך שבילי הדעת (ס'), מדרש שיר השירים (מדשה"ש), משורת הדין (משה"ד).
משה"ב משנה הבריות.
מש"ה ברל"ב מי שקורא הכתב בלא רשות לא יבא בקהל.
משה"ד משורת הדין (מש"ה).
משה וכלב איתן (ד') (איתן משה וכלב).
משהז"ג מצוה שהזמן גרמא.
משה"ח משניח החברה.
משה"ט משפטי הטעמים (ס').
משו"ם משכב ומושב (מו"ם).

משא פנים, מלכות פרס, מים פושרין (מגמת פניו).
מפ״א מפי אחרים, מפעם אחת, — ראשונה.
מפ״ב מגלה פנים בתורה.
מפבשל״ב מגלה פנים בתורה שלא כהלכה.
מפה״ג מפי הגבורה, מפתח הגמרא.
מפה״מ מפלג המנחה (יעב״ץ).
מפהמ״ת מפי המתרגמן.
מפ״ו מצות פריה ורביה (מפו״ר).
מפומק״ש משוי פנים ומקח שוחד (מפומ״ש).
מפ״ל מפורש לעיל.
מפח״ב מלבין פני חברו ברבים.
מפלכ״פ מפורש לעיל כמה פעמים (יעב״ץ).
מפלש״פ מפתות לשוה פרוטה.
מפ״ע מפי עצמו.
מפ״פ משום פתחון פה.
מפר״א מפרקי ר׳ אליעזר.
מפר״ת מפרש רבנו תם.
מפש״נ מפתו של נוי.
מפש״כ מפתו של כותי.
מפת״ח מטר פרנסה תחיה חיה.
מ״צ מורה צדק, משיח צדק, מצות ציצית, מצודת ציון (ס׳) (מצ״צ), מיתת צדיקים, מוכה צרעת, מאוני צדק (ס׳) (מא״צ), משום צער.
מצ״ד מצודת דוד (ס׳) (מ״ד).
מצ״ה מצד היושר (מצה״י).
מצה״ד מצד הדין.
מצהש״י מציאת השם יתעלה.
מצ״ו מצוה ועושה (מצו״ע).
מצו״ת מילה ציצית ותפילין.
מצ״ח מצות חליצה.
מצ״י מעוז צור ישועתי (ת׳).
מצ״ל מצרף להכמה (ס׳), מצות לא תעשה (מל״ת).
מצ״ע מצות עשה (מ״ע).
מצפ״ף יהרה (בא״ת ב״ש).
מצש״ת מוצא שפתיך תשמר (מש״ת).
מ״ק מדרש קהלת (מד״ק) (מדר״ק), מועד קטן, מחזור קטן, מר קשישא, מספר קטן, מקרא קודש, מסורה קטנה, מנחה קטנה, מדבר קדימות (ס׳), מקום קבורת, — קבר, מאי קאמר, מאמר קדישין (ס׳).
מק״א מקום אחר, מאי קאמר (מ״ק), מאי קא אמר.
מק״ב מנין מאה ברכות.
מקב״ש מקולי בית שמאי.
מקב״ש ומחב״ה מקולי בית שמאי ומחומרי בית הלל.
מק״ה מקור הדין.
מקה״ג מקריאת הגבר.
מק״ה ובה״מ מקידוש היום וברכת המזון (יעב״ץ).
מקה״ש (מק״ה) מקדש השבת.
מק״ו מקל וחומר (מקו״ח).
מק״ו וגז״ש מקל וחומר וגזירה שוה (מק״ו וג״ש).
מקום נד״ד מתנ, קלה, ו׳ אותיות (בג״ד כפ״ת), משרת, נסוג אחור, דומות, דגש (סימני שוא נע) (ד׳).
מקר״ם ג״ת נד״ד משרת, קלה, ו׳ אותיות, מתג, גדולה, תחלה, נסוג אחור, דומות, דגש (ד׳).
מק״ח מקור חיים.
מק״ט מקבל טומאה.
מקט״א מקטני אמנה.
מקי״א משומדים קראים יונים אפיקורסים.
מקי״ו מקדש ידיו ורגליו.
מק״ל מוציא קרי לבטלה.
מקל״ה(ר) מקבל לשון הרע.
מק״מ מאי קא מיירי, מקדש מלך (ס׳) (מ״מ).
מקמ״ל מאי קמשמע לן, — קא משמע לן, מאי קא מבעיא ליה, — לן.
מקמל״ת מאי קמשמע לן תנינא.
מק״ס מאי קא סבר, — קסבר, מקום סכנה (מ״ס).
מק״ע מאי קא עביד, — קעביד.
מקק״ל מאי קא קשיא ליה,—לך (הקק״ל).
מק״ר עב״כ מקרני ראמים עד ביצי כנים.
מק״ש מקבל שבת, מצות קריאת שמע, מקפח שכר, מקבל שכר (מ״ש).

מס״ת מוציאין ספר תורה (מוס״ת), מסתרי תורה, מסופי תבות.

מסתו״ם מוכר ספרים תפילין ומזוזות.

מ״ע מנוחתו עדן, מצות עשה (מע״ש), מעשר עני, מכתב עתי (מכ״ע), מראית עין, מתנות עניים, מנחת ערב, מוטל עליו, מוכח עין, מגלה עמוקות (ס׳), מלך עליון, מטה עוז (ס׳), מגדול עוז (ס׳), מנהג עולם, מאור עינים (ס׳), מאירת עינים (ס׳), מחמת עצמו (מח״ע), מה ענין, מצות עירוב.

מע״א מעיר אחר, מענין אחר, מעבודת אלילים.

מעא״ק מעונה אלהי קדם (ת׳).

מע״ב מעשה בראשית (מ״ב), מעניש בראיה (מ״ב), משם ע״ב (ק׳).

מעבול״ם מעלין בקודש ולא מורידין (מבר״ם).

מע״נ מעל נבו, מעלה, — מעלי נרה, מעין גנים (ס׳).

מע״ד מעביר על דעת.

מעדי״ט מעדני יום טוב (ס׳).

מעדש״מ מעין דוגמא של מעלה.

מע״ה משה עליו השלום, מודה על האמת, מעלה עליו הכתוב, מעץ הדעת (מעה״ד), מראה עיני הכהן (ס׳).

מעה״ב מעין הברכה, מעין עולם הבא.

מעה״מ (מבעה״מ).

מעה״ם מעביר הסדרא.

מעהעה״ב מעין העולם הבא (מעה״ב).

מעה״פ מחזיר על הפתחים.

מעה״ק מעיר הקודש.

מעו׳ מעוברת.

מעומל״ת מצות עשה ומצות לא תעשה.

מעו״ע מעתה ועד עולם.

מעוע״ה מעתה ועד עולם הללויה.

מע״ז מעבודה זו, — זאת, — זרה.

מע״ח מאיר עיני חכמים (ס׳), מעין חתום (ס׳).

מע״ט מעשים טובים.

מע״י מעבר יבק (ס׳), מעשי ידי, מאיר עיני ישראל, מעגלי יצחק (ס׳).

מעי״א מעשה ידי אדם.

מעי״ח מעין שמונה עשרה.

מעי״ט מערב יום טוב.

מעי״כ מערב יום כפור.

מעי״ש מעיני ישועה (ס׳).

מע״כ מעלת כבוד, — כבודו, מחל על כבודו.

מעכ״ת מעלת כבוד תורתו — תפארתו (מכ״ת).

מע״ל מעת לעת (מעל״ע), מעבר לדף (מעל״ד), מעידן לעידן, מעשה לסתור, משה עלה למרום, מאבד עצמו לדעת (מאע״ל), מענה לשון (מ״ל) (ס׳), מעבר לים.

מעל״ל מעות לא יוכל לתקן.

מעל״ע מעת לעת (מע״ל), מעבר לעבר, מעיר לעיר.

מע״מ מעביר על מדותיו, מעמיד על מעותיו, מחצה על מחצה, מעדני מלך (ס׳) (מ״מ), מעשה מרכבה (מ״מ), מתרעם על מדותיו (מתע״מ).

מעמה״ת מצות עשה מן התורה (מעמ״ה).

מעמ״ל מתנה על מנת להחזיר.

מעמ״ם מעיקרא מאי סבר (מעקמ״ס).

מעמק״ם מעיקרא מאי קסבר.

מעמש״ב מתנה על מה שכתוב בתורה.

מע״נ מרכבות עמי נדיב (ס׳).

מע״ס מערב סוכות.

מעע״ה (מעהע״הב).

מעע״ז מעין עבודה זרה.

מע״פ מערב פסח, מעל פניו, מלוה על פה.

מע״צ מעל צוארו, מעט צרי (מ״צ) (ס׳), מעגלי צדק (מ״צ) (ס׳).

מע״ק מעתיקא קדישא (ק׳).

מעקמ״ס (מעמ״ס).

מע״ר מעשה רוקח (ס׳).

מערו״ת מקום עפר רימה ותולעה.

מע״ש מערב שבת, מעשה שהיה.

מעשהז״ג מצות עשה שהזמן גרמה (מעשז״ג).

מעש״י ביצ״ו מגדול עוז שם יי׳ בו ירוץ צדיק ונשגב.

מע״ש לע״ש מערב שבת לערב שבת.

מעש״ק מערב שבת קודש, מצות עשה של קריאת (שמע).

מע״ת מתנה על תנאי.

מ״פ מנהג פולין, מצע פסוק, מי פירות,

ממו״נ הו״א מקרא משנה ונמרא הלכות ואגדות.
ממומ״ב מעשה מרכבה ומעשה בראשית.
ממ״ח מלה ממון חסר (חסר).
ממח״א ארבעים מלאכות חסר אחת.
ממ״כ ארבעים מכות.
ממכאה״פ מוציא מכח אל הפועל.
ממל״מ ממקום למקום.
ממ״מ ממלא מקומו, מתה מחמת מלאכה, מוקצה מחמת מצוה, — מיאוס, מקום מבועי מים, מחזה מול מחזה, מושב מבועי מים, מערכה מול מערכה.
ממ״נ ממה נפשך.
ממ״ע מקרא מגילה עדיף, מפני מראית עין, ממצות עשה, מוקצה מחמת עצמו.
ממע״ד מזבח מוריד עליו דמעות.
ממעשז״נ (מעשהז״נ).
ממפ״ו (מפ״ו).
ממ״ק מחץ מתגים קמיו.
ממ״ק וממ״י מחץ מתגים קמיו ומשנאיו מן יקומון.
ממ״ש ממה שנאמר (ממש״נ), — שאמר, ממשמע שנאמר (ממש״נ), ממה שכתוב, — שכתב, — שכתבתי (ממש״כ), משום מעשה שהיה, מכל מקום שהוא.
ממש״נ ממשמע שנאמר, ממה שנאמר.
מ״נ מוסר נפש, מסירת נפש, מה נפשך, מאי ניהו, מגילה נקראת, משיבת נפש (ס׳), מאן נימא, מאיר נתיב (ס׳), מורה נבוכים (ס׳), מהררי נמרים (ס׳), משובב נתיבות (מש״נ) (ס׳), מעשי נסים (ס׳), משיב נפש (ס׳), מיין נוקבין (ק׳).
מנ״א מנחם אבל, — אבלים, — אב, מנהג אשכנז (מ״א).
מנ״ד מלך נוצר דלים (?), מחנה נורא דירתו (?).
מנה״ז מורה נבוכי הזמן (ס׳).
מנה״מ מנא הני מילי, מנורת המאור (מה״מ) (ס׳).
מנו״א מנשה ואפרים.
מנו״ב מניה וביה.
מנוה״מ (מנה״מ).
מנומ״נ מה נאמר ומה נדבר.
מנ״ז מנורת זהב (ס׳), מיתת נזיפה.
מנ״ח מדליקין נר חנוכה.
מנ״ט מנותן טעם.
מנ״י מקבץ נדחי ישראל.
מנ״ל מנא לן, מנלן, — ליה, מאי נפקא לן, — ליה, מנא נפקא לן.
מנ״מ מאי נפקא מנה, — מניה.
מנ״ס מנהג ספרד.
מנ״פ מנהג פולין.
מנ״ק מה נורא קדושתו.
מנ״ש משלם נזק שלם.
מ״ס מר סביר, מוכר ספרים, משה סופר, מנהג ספרדים, — ספרד, מצות סוכה, מאי סברי, מסכת סופרים — סוכה, מלח סדומית, מדת סדום (מד״ס), מגילת סתרים (ס׳), ממתיק סוד, מדברי סופרים, מ׳ סאה.
מס׳ מסכת (מ׳), מספר, מסטרא.
מס״א מספרים אחרים, מספר אחד, מסטרא אחרא (ק׳).
מסא״י מסכת ארץ ישראל (מא״י).
מס״ג מסורה גדולה (מסה״ג).
מסד״א מסכת דרך ארץ (מד״א), מסלקא דעתך אמינא.
מס״ה מספר הזוהר (מסה״ז), מספר הקדושים (מסה״ק), מסורה הגדולה (מסה״ג), מסילת הלימוד (מסה״ל) (ס׳), מספר המורה, מסך הכל.
מסה״ג מסורה הגדולה.
מסה״מ מסורת המסורה (ס׳).
מסה״ע וע״ס מסוף העולם ועד סופו.
מס״ו מלאך סמאל ולילית (מסו״ל).
מסו״מ מסית ומדיח (מו״מ).
מסו״ע מלחמת סיחון ועוג.
מס״י מסילת ישרים (ס׳).
מס״ל מסורת סיג לתורה (מסל״ת), מאי סביר למימר, מסייע ליה (מ״ל).
מסל״ת מסורת סיג לתורה (מס״ל), מסיח לפי תומו.
מס״ק מסורה קטנה.
מס״ר מששים רבוא.

מכלי מכלול (ס׳).
מכלאש״ה מכלל לאו אתה שומע הין.
מכלע״ו מנוחתו כבוד לעולם ועד (מכלי״ו).
מכ״ם מכל מקום, מחשבה כמעשה, מדה כנגד מדה, מכת מרדות.
מכמ״ע משאת כפי מנחת ערב.
מכ״ע מכתב עתי, מוציא כתב עתי.
מכ״פ מבואר כמה פעמים.
מכ״צ מוכה — מוכת צרעת.
מכ״ש מכל שכן, מכל שהוא, מכח שכל.
מכש״ת מעלת כבוד שם תפארת.
מכ״ת מעלת כבוד תורתו (תפארתו) (מעכ״ת).
מכת״ם מֵךְ תָּם.
מ״ל מנא לן, מה לי, — לו, — לכם, מי לימא, מה להלן (אף כאן), משל למלך, מושב לצים, מתקיף ליה, מבעי ליה, מסייע ליה, מותר לך, מיעוט לילה, מובא לעיל, מזמור לתודה (ת׳), מרפא לשון (ס׳), משכחת ליה, מענה לשון (ס׳), מסור לעיל.
מל׳ מלכות.
מל״א מלכים א׳.
מלאש״ה (מכלאש״ה).
מל״ב מלוה בריבית (מ״ב), מנה לי בידך.
מלבב״כ מבואר לעיל בברכת כהנים (יעב״ץ).
מלב״ו משל למלך בשר ודם (מלבו״ד).
מלב״ם מאיר ליבוש בן יחיאל מיכל.
מלב״ק מאי לאו בהא קמיפלגי.
מל״ה מלכות הרשעה, מלת הקריאה (ד׳), מלכותו לעולמי העולמים (מלה״ע), משפט לשון הקודש (ס׳).
מלה״ד משל למה הדבר דומה.
מלה״כ מלשון הכתוב, מומר להכעיס (מול״ה).
מלה״פ מלשון הפסוק.
מלה״ק מלשון הקודש, מלאכת הקדש, מלת הקריאה (מל״ה).
מלה״ש מלאכת השם, מלאכי השרת, מה לצד השוה שבהן (מלהש״ש).
מלה״ת מומר לכל התורה.
מלה״מ מלחמת מצוה.
מליב״ם מברכין לישב בסוכה.
מלכ״פ מבואר למעלה כמה פעמים.

מל״ל מאן לימא לן, מה לי לשקר (מלל״ש).
מלל״מ מהאי ליכא למשמע מיניה.
מלל״נ מצות לאו ליהגות נתנו.
מל״מ משנה למלך (ס׳).
מלמ״ח מלאכת מחשבת (ס׳).
מל״ע משום לפני עור, מלביש ערומים.
מלעי׳ מלעיל.
מלר׳ מלרע.
מל״ש בע״ה מובטח לו שהוא בן עולם הבא.
מל״ש לל״ש מליל שבת לליל שבת.
מל״ת מזמור לתודה (מ״ל) (ת׳), מצות לא תעשה (מצ״ל), מומר לתיאבון.
מל״ת כ״ת מלא תאכל כל תועבה (יעב״ץ).
מ״מ מכל מקום (מכ״מ), מקרא מלא, מראה מקום, מפני מה, מאי משמע, מעשה מרכבה, מת מצוה, מאמר מרדכי (ס׳), מלאכת מחשבת (ס׳), מקדש מלך (ס׳), משאת משה (מש״מ), מגיד מראשית, מסירת מודעה, מיתה משונה, מכת מרדות, מתי מדבר, מי מנוחות (ס׳), מחמת מוקצה, מגיד משנה (ס׳), מגיד מישרים (ס׳), מלה מורכבת (ד׳), מעשה משונע, מלוה מלכה, משרת משה (ס׳), משוח מלחמה, מקום מנוחתו, מטה משה (מט״מ) (ס׳), מקרא מגילה (ממ״ג).
ממ״א ממין אחד, — אחר, ממקום אחד, — אחר, מגיד מראשית אחרית, ממלא מקום אבותיו, ממקרא אחד, — אחר.
ממא״ה מפני מה אמר הכתוב.
ממא״מ מצא מין את מינו.
ממא״ת מפני מה אמרה תורה.
ממ״ג מקרא מגילה.
ממ״ד ממאן דאמר.
ממד״ה ממדינת הים.
ממדל״מ ממדינה למדינה.
ממד״ש מצות מילה דוחה שבת.
ממ״ה(מ) מלך מלכי המלכים.
ממ״ה הקב״ה מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.
ממה״ל מראה מקום הוא לו.
ממה״ש ממלאכי השרת, ממחיצת השכינה.

מחעי״ה מצוה חובה על הצבור.

מח״ש (מחה״ש).

מ״ט מאי טעמא, מה טעם, מה טיבו, מה טובו (ת׳), משמע טעמיה (טעמא), מקח טעות, מעשים טובים (מע״ט), מגלה טמירין (ס׳), מעשה טוביה (ס׳), מקבל טומאה (מק״ט), מרגליות טובות (ס׳).

מט״א מטעם אחר.

מטא״ה מאי טעמא אמרינן התם, מטמא את הידים.

מטב״א מטמא באוהל.

מט״ה מאי טעמא התם, מפני טורח הדרך.

מטה״מ מטעם המלך — הממשלה (מטעה״מ).

מט״ז מטעם זה, מטורי זהב (ס׳), מטות זהב (ס׳).

מט״ח מה טוב חלקינו.

מטח״ו מדרש טעמי חסרות ויתירות.

מט״ט מטטרון, מט״ט ש״ה(פ) מטטרון שר הפנים.

מטל״א מאי טעמא לא אמרינן.

מט״מ מטה משה (ס׳).

מט״ס מטפה סרוחה.

מטעה״מ (מטה״מ).

מט״צ מפני טורח צבור (מט״ה).

מטשע״ז מה טיבו של עובר זה.

מ״י מנא ידעינן (מנ״י), מדרש ילקוט (זה ילקוט שמעוני)(מד״י), מתנת יד(ס׳), מלחמות יי (ס׳), מעגלי יצחק (ס׳), מכלל יופי (ס׳), (מכ״י) מעבר יבק (ס׳), מליץ יושר, מלך ישראל, — יהודה, מעשה ידי, מה יפית (ת׳), מה ידידות (ת׳), מעשה יד, מיעוט יום (ק׳), מסלת ישרים (ס׳), מכירת יוסף, מעיני ישועה (ס׳), מלכות יון, — ישמעאל, מצות יבום, מי יתן, מדבר יהודה (ס׳), מפעלות יי (ס׳).

מי״א מעשה ידי אדם (מעי״א).

מיב״ל מיבעיא ליה.

מיבמ״ע מצות יי ברה מאירת עינים.

מיב״נ מימות יהושע בן נון.

מינע״מ (מיע״מ).

מיד״כ מעלי יומא דכפורי.

מיה״ר מלכות יון הרשעה.

מיו״כ מיום כפור.

מ״י ומ״י מעשיך יקרבוך ומעשיך ירחקוך.

מיחכ״ר מיחזי כריבית.

מי״ט מלבושי יום טוב (ס׳), מר יהיב טעמא.

מימ׳ מיימוני (רמב״ם).

מי״כ מי יעמוד כנגדו.

מיל״ה מוהל יורד לפני התיבה, מלאך יושב לפני הארון, מי יעלה לנו השמימה, משתה יעשה לכל הקרואים.

מיל״י מיד ליד.

מילע״מ מי יקום לי עם מרעים.

מימ״ל מהר יצא מצרה לרוחה.

מי״ס מים סוף.

מיע״מ מי יגלה עפר מעיניך (מינע״מ).

מי״ש מיום שחרב (מיש״ח) (מיד״ש).

מיש״(ח) בהי״מ מיום שחרב בית המקדש (מישב״ה).

מ״כ מנחתו כבוד, מעלת כבודו, — כבוד, מצאתי כתוב, מי כתיב, מי כמוך (ת׳), מרכא כפולה (ד׳), מחשבה כמעשה (מח״כ) (מכ״מ), מתנות כהונה (ס׳), מסכת כלה (ס׳), מנחת כהן (ס׳), ממלכת כהנים (ס׳).

מכ׳ מכח.

מכ״א מכתב אליהו (מ״א) (ס׳), מכתוב אחר.

מכא״ה מי כמוך אב הרחמים (ת׳).

מכאה״פ מכח אל הפועל.

מכא״ח מכאן אמרו חכמים.

מכב״י מי כמוך באלים יי.

מכ״ד מעשה כל דהו (מכד״ה).

מכ״ה מעלת כבודו הרמה, מאי כולי האי.

מכה״ד מצות כסוי הדם.

מכה״כ מלא כל הארץ כבודו (ת׳) (מכהא״כ).

מכה״ע מכתבי העתים.

מכו״א מכאן ואילך (מכוא״ל).

מכו״כ מכל וכל.

מכולה״ג מכאן ולהבא הוא גובה.

מכ״ז (מוכ״ז).

מכ״ט מכמה טעמים.

מכ״י מכירת יוסף (מ״י), מכלל יופי (ס׳) (מ״י).

מכי׳ מכילתא.

מ״ז מורי ורבי. (מו״ר) מורינו ורבינו. משה וישראל. מחזור ויטרי. (מו״ז).
מו״א מרדכי ואסתר.
מוא״מ מדה ואינה מדה.
מוב״ה ממזר ובן הנדה.
מוד״ה מודר הנאה.
מוהר״י מורנו ורבנו הרב רבי יואל יפה.
מוהרי״ל (מהרי״ל).
מוהרי״ק (מהריק״א).
מוהר״נ — — נחמן מברסלוו.
מוהרשזח״ה — — שלמה זלמן חיים האלבערשטאם.
מו״ח מגיני ובו חסיתי. מורי ורבי חמי. מרדכי ווייסמאן חיות.
מוח״ב מורה חטאים בדרך.
מוי״ט מוצאי יום טוב.
מוי״כ מוצאי יום כפור.
מוכ״ז מוציא כתב זה.
מו״ל מוציא לאור. מוסמך למורנו (מוס״ל).
מו״מ משא ומתן. מקח וממכר. מגע ומשא. משכב ומושב. מסית ומדיח. מושך ומנהיג. מוקדם ומאוחר (מומ״א). מטות ומסעי (מ״מ).
מומ״מ מלך וממליך מלכים.
מוסל״מ (מו״ל).
מוס״ת מוציאין ספר תורה (מס״ת).
מו״צ מגן וצנה (ס׳). מורה צדק (מ״ץ).
מוצי״ט מוצאי יום טוב.
מוצ״ש מוצאי שבת.
מוצש״ק מוצאי שבת קודש.
מו״ק מור וקציעה (ס׳).
מורמ״א מורנו ורבנו ר׳ משה איסרלס.
מות׳ מותר.
מ״ז מולד זקן. מר זוטרא. מים זכים. משכב זכר. מנחת זכרון (ס׳). משבצות זהב (ס׳). מחק זה.
מזאה״ר מזכה את הרבים.
מזב״ח מחילה זכות ברכה חיים. מילה זמנה ביום ח׳.
מז״ג מזלו גרם. — גורם (מ״ג).
מז״ה מורי זקני הרב. מזיו השכינה. מזרע המלוכה. — המלכות.

מזה״ש מזג השוה.
מזו״ב מזל וברכה.
מזו״ח (מז״ח).
מזו״ת מזור ותרופה (ס׳).
מז״ח מזוהר חדש.
מז״ט מזל טוב.
מז״ל משכילינו זכרונם לברכה (משז״ל). מוציא זרע לבטלה.
מזלע״ה מזומן לחיי עולם הבא.
מז״מ מזבחי מתים.
מזעה״ג מזכירין על הגשמים.
מז״ק מזרע קדושים.
מזר״ח מצד זה רוח חיים.
מז״ש מלכיות זכרונות שופרות.
מ״ח מעשה חייא (ס׳). מיים חיים. מים חמים. מי חטאת. מה חזית. מלאכי חבלה. מלא חפניו. מגדל חננאל (ס׳). משותפי חמה (?). מצות חליצה. מצות חובה. מצות חופה.
מח׳ מחמת.
מח״א מחוירין אותו. מ׳ חסר אחת. מחמת אונס.
מח״ג מוריים חולתית גבינה.
מח״ה מלתא חדא היא. מחוט הסקרא (מחה״ס). מחצית השקל (מחה״ש).
מחה״ש מחצית השקל. מחוט השדרא.
מחו״ד מחשבה ודבור.
מחו״ל מחוץ לארץ (מח״ל). מחוץ למחנה. — לעירי.
מחי״ע מנוחתו חיי עד (מח״ע).
מח״כ משום חסרון כיס.
מחכ״מ מחשבה כמעשה (מכ״מ).
מח״ל משוך חסדך ליודעך. מחנה לויה. מחזיר למוטב. מחצר לחצר. משה חיים לוצאטו.
מחמו״ע מחנניה מישאל ועזריה.
מ״ח מיב״נ מוקפין חומה מימות יהושע בן נון.
מחמ״ע מחמת מעשה.
מחמ״ש מחמת מעשה שהיה.
מח״נ משלם חצי נזק (משח״נ).
מח״ס מחבר ספר.
מח״ע מנוחתו חיי עד (מחי״ע). מחמת עצמו.

מהנ״ב מצוה הנוהגת בארץ.
מהנה״ח ע״ם מהנץ החמה עד סופו (יעב״ץ).
מהנ״ע מדרש הנעלם (מה״נ, מ״ה).
מה״ם מן הסוכה, מן הספק, מן הסתם (מהס״ת), מהפכין הסדר, מהר סיני.
מה״ע מאי הוי עלה, מוסף הערוך (ס׳), מן העולם (מ״ה), מן העלייה, מכתבי העתים (מכה״ע).
מה״ע ועה״א מן העולם ועד העולם אמן.
מה״פ מהר פארן (ס׳), מבחר הפנינים (ס׳), מלשון המפסיק (?).
מהפ״ב מגדל הפורח באויר.
מה״צ מרדכי הצדיק, מראות הצובאות (ס׳), מן הצד.
מה״ק מזבח הקטרת, משל הקדמוני (ס׳), מנחת הקנאות (ס׳), מלת הקריאה (ד׳), מסורת הקבלה.
מהר״א מורנו הרב ר׳ אברהם, אליהו, אליעזר, אלעזר וגו׳.
מהרא״ז — — אברהם זכות.
מהרא״ט — — אייזק טירנא.
מהרא״י — — (מהרי״א?) ישראל איסרל.
מהרא״ל — — אפרים לוצאטו, אריה ליב.
מהרא״ם — — אליהו מזרחי.
מהראנ״ח — — אליהו ן׳ חיים.
מהרא״ק — — אהרן קלויזנער.
מהרב״י — — בית יוסף.
מהרדב״ז — — דוד בן זמרא.
מהרד״כ — — דוד כהן (מקארפו).
מהרז״ו — — זאב וואלף.
מהרח״ו — — חיים ויטאל.
מהרח״ש — — חיים שבתי.
מהר״י — — יצחק, יוסף, ישראל, יעקב, יהודה וכו׳.
מהרי״א — — יצחק אייזק (טוירימשוב), יצחק אבוהב.
מהריב״ה, מהר״י בה״ט (מהריב״ט) — — יעקב בעל הטורים.
מהריב״ל — — יוסף בן לוי — בן ליב.
מהריב״ש — — יצחק בן ששת.
מהרי״ו — — יעקב וויל.
מהרי״ח — — יעקב חגיז, יהודה חסיד.
מהריח״ל — — יחזקאל לאנדויא.
מהרי״ט — — יוסף טראני.
מהריט״ץ — — יום טוב צהלון.
מהרי״ל — — יצחק למפרנטי (פחד יצחק), יצחק לוריא, יעקב לוי (מולין).
מהרי״ם — — יעקב מאיר.
מהרי״ס — — יואל סירקיש (הבית חדש).
מהריעב״ץ — — יעקב בן צבי (יעב״ץ).
מהרי״ף — — יצחק אלפסי, יעקב פאלק, — פאלאק, יחזקאל פייוועל.
מהרי״ק — — יוסף קולין, יוסף קארו.
מהריק״א — — יוסף קארו.
מהריק״ש — — יעקב קאשטרו.
מהריש״ף — — ישעיה פיק.
מהר״ל — — ליפמאן (בעל הנצחון).
מהרלב״ח — — לוי בן חביב.
מהר״ל מפ׳ — — לוי (בן בצלאל) מפראג.
מהר״ם — — מאיר.
מהרמ״א — — משה איסרלש, משה אברהם.
מהרמא״ש — — משה אייזענשטאדט.
מהרמ״ט — — משה טראני.
מהרמ״ק — — משה קורדוארו, מענדל קלויזנער.
מהר״ן — — נחמן, נתן, נסים, נחמיה.
מהרפ״כ — — פאלק כהן.
מהרפ״ש — — פרץ שיחיה.
מהר״ץ — — צבי.
מהר״ר — — מורנו הרב רבי.
מהר״ש — — שלמה, שמעון וכו׳.
מהרש״א — — שמואל איידלש.
מהרשד״ם — — שמואל די מודינא.
מהרש״כ — — שלום כהן.
מהרש״ל — — שלמה לוריא.
מה״ש מחלל השבת (מחה״ש), מלחמות השם (ס׳), מזג השוה, מוסף השבת (מוסה״ש), מפעלות השם (ס׳).
מהש״ד מהשאר דברים.
מה״ת מן התורה, מהיכא תיתא, מהלכות תשובה.
מהתב״א מצות התלויות בארץ.

מדמ״ד מבין דבר מתוך דבר.
מדמ״ח מרבה דברים מרבה חטא.
מדנ׳ מדנחא.
מד״נ מדברי נביאים.
מד״ס מדברי סופרים, מדת סדום.
מד״צ מדברי צדיקים.
מד״צ ח״מ מן דומם צומח חי מדבר (יעב״ץ).
מד״ק מדרך קצרה, מדרש קהלת (מ״ק).
מדקא״ל מדקאמר ליה.
מדר׳ מדרש, מדרבנן.
מד״ר מדרש רבה (רבות), מד׳ רוחות.
מדר״א מדרש ר׳ אליהו, — אליעזר.
מדרי״א מדרש יהי אור.
מדרי״ה מדות דר׳ יוסי הגלילי.
מדר״נ מדות דר׳ נתן.
מדר״ק (מד״ק).
מדר״ש מדרש שמואל.
מדר״ת מדרש תדשא, — תנחומא.
מד״ש מפני דרכי שלום, מילה דוחה שבת, מלתא דלא שכיחא, מדרש שמואל (ס׳).
מדש״נ מדינה של גיהנם.
מדשה״ש מדרש שיר השירים.
מדש״ל וכ״ל מדבר שבא ללמד ונמצא למד.
מדשרמ״ה מדרש של ר׳ משה הדרשן (משרמ״ה).
מדש״ת מדבר שקר תרחק.
מד״ת מדברי תורה, מדין תורה.
מדת״ל לת״ל מאן דתני להא לא תני להא (מד״ל לת״ל).
מ״ה מלך העולם, מלאך המות (מה״מ), מאור הגולה, מן התורה (מה״ת), מעשי יי׳ (ס׳), מתג האמה (ס׳), מלכי האומות, מלאכי השרת (מה״ש), מעשי השם, מן הסתם (מה״ס), משמרת הבית (ס׳), מפי הגבורה (מפ״ה), מן ההכרח, מן המובחר (מה״מ), מדינת הים, משום הכי, מדת הדין (מה״ד), מדת העולם (מה״ע), מדת הרחמים (מה״ר), מקדש השבת (מקה״ש), מלך המשיח (מהמ״ש), מן הדין (מה״ד), מן השמים (מה״ש), מן השוק (מה״ש), מחיה המתים, מה העדות, מן הסברה, מחצית השקל (מה״ש), מבחר הפנינים (ס׳), מה העבודה, מן השכל, מן העולם (מה״ע), משיב הרוח (משה״ר) (ת׳), מודר הנאה (מה״נ), מורינו הרב.
מה״א מתג האמה (מתה״א) (ס׳).
מה״ב מצות התלויות בארץ (מהב״א).
מהב״ע מצוה הבאה בעבירה.
מהב״ח ממון המוטל בספק חולקין.
מהגר״א מורנו הגאון ר׳ אליהו (מווילנא).
מה״ד מהו דתימא, מתחיל הדבור, משה הדרשן, מדת הדין (מ״ה), מזה הדבור (מוהדד).
מהד״ב מהדורא בתרא.
מהד״ק מהדורא קמא.
מ״ה ומ״ה מן הרקם ומן החגר. משיב הרוח ומוריד הגשם.
מהו״ם (ממהעו״ם).
מה״ז מורד הר הזתים, מעלה, — (מעה״ז), מזבח הזהב, מנורת הזהב (ס׳).
מה״ח מלת החבור (ד׳).
מה״ט מהאי טעמא.
מהטנ״ל מהאי טעמא ניחא ליה.
מהי״ח מלת היחס (ד׳).
מהיש״ר מורנו הרב יוסף שלמה רופא (יש״ר קאנדיא).
מה״כ מראה הכהן, מן הכלל, מעט הכמות (מעה״כ).
מה״כ ורה״א מעט הכמות ורב האיכות.
מה״ל מאיר הלוי לעטערים.
מהל״ח מן הסתם לא חיישינן.
מהלי״צ מקיש הויה ליציאה.
מהל״ל מאי הוה ליה למימר, מה היה לו לומר.
מה״מ מנא הני מילי, מלך המשיח (מ״ה), מלאך המות, מן המובחר (מ״ה), מחיה המתים (מחה״מ), מן ה׳ מינים, משום הפסד ממון (מהפ״מ), מרכבת המשנה (ס׳), מנורת המאור (מנה״מ) (ס׳), מלאך המליץ, מערת המכפלה (מעהמכ״פ).
מהמ״ב ממון המוטל בספק (מה״ב).
מה״מ דת״ר מנא הני מילי דתנו רבנן.
מה״נ מדרש הנעלם (מ״ח), מן הנמנע, מודר הנאה, מזבח הנחושת.

ישראל (מנב״י), מבני ישראל (מבנ״י), משום כל יראה.
מבי״א מתן בסתר יכפה אף.
מבי״ט משה בן יוסף (מ)טראני.
מב״כ מנוחתו בכבוד (מ״ב, מנב״כ).
מבל״ב מין במינו לא בטל (מבטל״ב).
מב״ם מין במינו, מזה בן מזה, מס׳ בבא מציעא.
מבמב״ם מין במינו במשהו.
מבנ״א מבני אדם (מב״א).
מב״ם מנחם בן סרוק.
מב״ע מבריאת עולם, מנוחתו בעדן (בגן עדן).
מבעה״כ מברכין על הכוס.
מבעה״מ מברך על המחיה (מעה״מ).
מבע״י מבעוד יום.
מב״פ מרגלא בפומיה (מ״ב).
מב״צ מבשר צדק.
מב״ק מס׳ בבא קמא.
מבקה״ק מבית קדשי הקדשים.
מבקו״מ מעלין בקודש ולא מורידין.
מב״ר מודיע ברבים, מעניש בראיה, מבעי רחמי.
מבר״א מר בר רב אשי.
מב״ש מיתה בידי שמים (מבי״ש), מלכות בית שאול.
מבש״כ מורה בתורה שלא כהלכה.
מבש״ל מוריקא בשרא שחור לבן.
מבש״ת מבשמחת תורה.
מב״ת מנשים באוהל תבורך, משום כל תלין (משב״ת).
מ״ג מחזור גדול, מספר גדול, מסורה גדולה, מעלה גרה (מע״ג), מסיג גבול, מזלו גרם, משלם גמול (מש״ג), מחמיר גדול, מעין גנים (ס׳), מקראות גדולות (מק״ג), מגן גבורים (ס׳).
מג״א מגן אברהם (מ״א) (ס׳), מגלת אסתר.
מג״ד מגן דוד (מ״ד).
מג״ם מלחמות גוג ומגוג.
מגז״ש מגזירה שוה.
מג״ח לג״ח מג׳ חדשים לג׳ חדשים.
מג״י מג׳ ימים.

מג״ל מביא גאולה לעולם.
מג״מ מצוה גוררת מצוה.
מג״נ מגעולי נכרים (מגע״נ).
מג״ע מגדל עוז (ס׳), מגילה עפה (ס׳), מגלה עמוקות (מ״ע) (ס׳), מנוחתו גן עדן.
מג״ש מגיני שלמה (ס׳), מגזרה שוה.
מ״ד מאן דאמר, מאי דאיתמר, מאן דתני, מי דמי, מאי דכתיב, מהו דתימא, מלין דרבנן, מה דעתך, מרי דיכי, מרי דאברהם (מד״א), מצודת דוד (ס׳), מצא דם.
מד״א מאן דאמר, מדבר אחר, מדרך ארץ, מלכותא דארעא, משום דרכי אמורי, מאי דאת אמר, מד׳ אמות, מפני דרכי אמורי, מסכת דרך ארץ, משום דבר אחר.
מדאב״א מינו דאי בעי אמר.
מדאו׳ מדאוריתא (מדאור׳).
מדא״ז מסכת דרך ארץ זוטא.
מדא״ל מהו דאמר לעיל, — לקמן.
מדא״ר מסכת דרך ארץ רבה.
מד״ב מצא דם בתולים, מינו דאי בעי.
מד״ג מאן דגרס.
מדדבה״מ מאן דאמר דברכת המזון (יעב״ץ).
מדד״ל מאן דליה דא ליה.
מדה״א מדברי האומר, מדברי הימים א׳.
מדה״ד מדת הדין.
מדה״כ מציא דבה הוא כסיל, מדרך הכתוב.
מדהלת״ה מאן דתני הא לא תני הא.
מדה״נ מדרש הנעלם (מדהנ״ע).
מדה״ר מדת הרחמים.
מדז״ל מינו דזכי לנפשיה (זנ״ל זכי נמי לחבריה).
מד״ח מדברי חכמים, מתחיל דבור חדש.
מדחא״מ חנא״ש מינו דחשיד אממונא חשיד נמי אשבועתא.
מדחכ״ה מדחציף כולי האי.
מד״י מימרא דיי׳, מדברי יחיד.
מדי״ת מדין תורה.
מדכ״ה מדכתב הכי.
מדכ״מ מדה כנגד מדה.
מד״ל לת״ל מאן דתני להא לא תני להא.
מדל״ם מרן דבשמיא לך מתחנן (ת׳).

מאבי מנהג אבותינו בידינו. — אבותיהם בידיהם.
מאבי״ע (אבי״ע).
מאד״ה משה אדון הנביאים.
מאדה״ש מאדון השלום.
מאד״ם ר״ע מסכן, אביון, דל, מך, רש, עני.
מא״ה מאור הגדול, מאור הגולה, מלכי אומות העולם (מאה״ע), משה אדון הנביאים (מאד״ה).
מאהמ״ה(ע) מוציאין את האדם מן העולם.
מאה״פ מאין הפוגות.
מאה״צ מארץ הצבי (אה״צ).
מאה״ק מארץ הקדושה.
מאו״ז מאור זרוע.
מאו״מ מאכלים ומשקים, מאוכלין ומשקין.
מא״ח מים אחרונים חובה (ואמ״ב ואין מעון ברכה).
מאחה״פ מאחורי הפרגוד.
מאח״ז מאחר זמן (מא״ז).
מא״י מארץ ישראל, מהולל אקרא יי׳.
מא״ב מעשי אבות ירשו בנים, — יעשו בנים.
מא״כ מי אל כמוך, מאין כמוך (ת׳), מכריע את כולם.
מאכ״ח מאמר אם כל חי.
מא״ל מאי איכפת ליה, מאי איכא למימר, מנא אמינא לה, מידי אחרינא לא, מודה אני לפניך (ת׳), מודים אנחנו לך (ת׳), (מכתב אליהו (מ״א) (ס׳), (מאבד עצמו לדעת) (מאע״ל), מאיש לאיש, מובטח אני לו.
מאל״ל מאי אית לך, — ליה למימר, מאי איכא ליה למימר.
מא״מ מיעוט אחר מיעוט, מוציאין אותו מידו, מה אני מקיים.
מאמ״ט מצא אשה מצא טוב.
מא״ס מאין סוף, מאכלות אסורות, מראה אבן ספיר (ס׳).
מא״ס בכ״ע מאין סוף בכתר עליון (ק׳) (יעב״ץ).
מאע״ל מאבד עצמו לדעת (מע״ל).
מאעש״נ מכין אותו עד שתצא נפשו.

מארז״ל מאמר רבותינו זכרונם לברכה.
מ״ב מעשה — מעשי בראשית (מעב״ר), מודה במקצת, מתן בסתר, מנחתו בכבוד (מב״כ), מתחייב בנפשו, מלכות בבל, מעשר שני, מאמר שני, מאה ברכות, מרגלא בפומיה, מה בכך, מעשר בהמה, מכות בכורות, מתנת בריא, מודה בקנס, מורד במלכות, מדה בחבל, מדבר בעדו (ד׳), מה ביניהו, מעניש בראיה, מלוה ברבית, משאת בנימין (ס׳), מסעות בנימין (ס׳).
מב״א מבני אדם, מיתת בני אהרן (מבנ״א), מבקש אמונה, מבנין אב.
מבא״י מברוך אתה יי׳ (בא״י).
מב״ב מסכת בבא בתרא.
מבב״ל משמש בשתי לשונות.
מבב״פ משמש בשני פנים.
מבג״ע מנוחתו בגן עדן.
מבגע״א מנוחתו בגן עדן אמן.
מב״ד משיח בן דוד, מלכות בית דוד, מיתת בית דין, מאכל בן דרוסאי (מאב״ד).
מבה״א מבית האסורים.
מבה״ב מברכין שני וחמשי שני.
מבה״ג מבוא הגמרא = מבוא התלמוד.
מבה״ח מברכין החדש.
מבה״י מודה במקצת הטענה ישבע.
מבה״כ מבית הכנסת, מברכין הכוס.
מבהכ״ס מבית הכסא.
מבהמ״ד מבית המדרש.
מבהמ״ק מבית המקדש.
מבה״פ מבחר הפנינים (ס׳).
מבה״ת מבוא התלמוד.
מב״ו מלך בשר ודם (מבו״ד), מדת בשר ודם, מבשר ואומר, מורא בשר ודם, מתנת בשר ודם (מתב״ו).
מבואחכב״ע מודה בקנס ואחר כך באו עדים.
מבו״מ מעלין בקודש ולא מורידין.
מב״ח מדה בחבל.
מבח״א מעשה בחסיד אחד.
מב״ח ה״ח ה״י מדה בחבל הן חסר הן יתר.
מב״י משיח בן יוסף (משב״י), מנשה בן

לש״י לשם יתברך (לשי״ת).
לשיב״ם לאו שיש בו מעשה.
לשיה״ם (שיה״ם).
לשיקבה״ו(ש) לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכנתיה.
לשי״ש לפני שמש ינון שמו.
לש״כ לשם כריתות.
לש״ל לא שייך למימר. לא שני לן. לשון למודים (ס׳).
לש״מ לשמש מטתו. לשום מתנה.
לשמ״ר לילית שדים מזיקין רוחין.
לש״ר לבן של ראשונים.
לש״ש לשם שמים.
ל״ת לא תעשה. לא תשא. לא תוסיפו. — תוסיף. לא תענה. לא תחסום. לשון תכונה. לא תימא. לא תרצח.
לתבע״ש לא תענה ברעך עד שקר.
לת״ג לא תבשל גדי. לא תסיג גבול. לתנועה גדולה (ד׳).
לתגב״א לא תבשל גדי בחלב אמו.
לתג״ר לא תסיג גבול רעך (ראשונים).
לת״ה לתחיית המתים (לתה״מ). לתרומת הדשן (ס׳) (לתה״ד).
לתה״ד לתרומת הדשן (ס׳).
לת״ו לתוהו ובוהו (לתו״ב).
לתול״ח ולמ״ט לתורה ולחופה ולמעשים טובים.
לת״ח (ת״ח).
לתכ״ת לא תאכל כל תועבה.
לת״ל לשון תורה לחוד.
לת״ל ולמ״ל לשון תורה לחוד ולשון משנה לחוד.
לת״ע לתפלת ערבית (לתפ״ע).
לתפ״מ לתפלת מנחה.
לתפ״נ לתפלת נעילה.
לתפ״ע (לת״ע).
לתפ״ר לא תקיפו פאת ראשכם.
לתפ״ש לא תלין פעולת שכיר.
לת״צ לתענית צבור.
לת״ק לתנועה קטנה (ד׳).
לת״ר לתרבות רעה.
לתש״ב לא תחסום שור בדישו.

מ

מ׳ מסכת (מס׳), מאמר, מנהג, מחזור, משנה, מרדכי, מלכים, מחמת, מרת.
מ״א מאמר א׳, מין אחד, — אחר, מן אחד, מלכים א׳, משנה א׳, מנהג אשכנז (מנ״א), מדרש אגדה, מנהג אבותינו (מנ״א), מודה אני (ת׳), מים אחרונים, מדה אוזרינא, מזה אמרו, מי אמרינן, מדרש איכה, — אחר, מקום אחד, — אחר, מלקות ארבעים, מנחם אב, מנחם אבלים, מעלה ארוכה, מלכות אדום, מגן אבות (ת׳), מעשה אלוזינו (ת׳), מסכת אבות (מס״א), משקל אחד, מכתב אלהים (ס׳), משלי אסר (ס׳), מצח אהרן (ס׳), מגדנות אליעזר (ס׳), מצבת אבן (ס׳), משפט אמת (ס׳), משפטי אל (ס׳), מגן אברהם (ס׳) (מג״א), משנת אברהם (ס׳), מטה אשר (ס׳), מעשה אפוד (ס׳), מוסדי ארץ (ס׳), מענה אליהו (ס׳), מאיר איוב (ס׳), מתנה אלהים (ס׳), מתנת אלהים (ס׳), מכתב אליהו (ס׳), מתנה אפרים (ס׳).
מא״א מלתא אגב אורחא, מלכי אומת אדום, מאברהם אבינו, מאיש אחד, מאשת איש, מדרש אלה אזכרה.
מא״א קמ״ל מלתא אגב אורחא, — אורחיה קא משמע לן.
מא״ב מובטח אני בו, — בך, — בכם, מגן אבות בדברו (ת׳).
מאא״ם (מא״ם).
מאב״ד מאכל בן דרוסאי (מב״ד).

לפע״כ לפני עדים כשרים (לע״כ).
לפענ״ד נדלק״ם לפי עניות דעתי נראה דלא קשה מידי.
לפ״פ לפרשת פרה.
לפפש״ם לפי פשוטו של מקרא (לפש״מ).
לפ״ק לפרט קטן (לפרט ק׳).
לפקו״ע (בפקו״ע).
לפ״ר לפום ריהטא.
לפ״ש לפרשת שקלים.
לפר״ת לפירוש רבינו תם.
לפ״ש לפדיון שבוים, לפי שעה.
לפשא״מ (לשא״מ).
לפ״ת לפי תומו.
ל״צ לא צריך, — צריכא.
לצ״ג לצורך גדול.
לצ״ל לא צריך לומר, למה צריך למימר, לא צריכא ליה, למה צריך לומר, למאי צריכא למימרא.
לצ״מ לצורכא מרבנן, לצורך מצוה.
לצ״ע לצורך עצמו.
לצ״פ לצרכי פרנסה.
לצ״ק לא צריך קרא.
ל״ק לא קרי, לא קאמר, — קשיא, — קשה, לישנא קמא, לימא קרא, לא קנה, ליכתב קרא, לא קתני, ליקוטי קדמוניות (ס׳).
לק״א לא קרי אל״ף, לקבר אבות.
לק״ב לקושטא בעלמא.
לק״ה לא קרי הא, לא קרי הכי.
לקה״ת לקריאת התורה.
לק״ט לקבל טומאה, לקח טוב (ס׳) (ל״ט).
לק״י לקבר ישראל, לישועתך קויתי יי׳.
לק״ל לא קיימא לן, לא קשיא לי.
ל״ק ל״ז ול״ז לא קנה לא זה ולא זה.
לק״מ לא קשיא מידי, לא קא מבעיא (קמבעיא).
לקמ״ל לא קמשמע לן, — קמבעיא לן, — ליה.
לק״ס לקנות סעודה, לקנין סודר (לקנ״ס).
לק״פ לקבל פרס.
לק״צ ליקוטי צבי (ס׳).

לק״ק לקהילה קדושה.
לקר״נ לקדוש רבנו נתנאל(?), לקרבן נתנאל.
לק״ש לקבל שכר, לשמוע קול שופר, ליקוטי שושנים (ס׳), לקט שכחה (ס׳).
לקש״ו לקט שכחה ופאה (לש״ו).
ל״ר לשון רבים (ד׳). לחם רב (ס׳).
לר״א ור״ש לר׳ אליעזר ור׳ שמעון(יעב״ץ).
לר״ד לרוחא דמלתא.
לר״ה לראש השנה (לרה״ש), לרשות הרבים (לרה״ר).
לרה״ש לראש השנה.
לרול״ש לוה רשע ולא ישלם.
לר״ז לר׳ זירא.
לר״ז כר״ז לא ראי זה כראי זה.
לר״ח לראש חודש.
לר״ל לריש לקיש.
לר״מ לר׳ מאיר.
לר״ע לר׳ עקיבא.
ל״ש לא שייך, — שכיח, — שכיחא, לא שָׁנו, — שְׁנו, לא שנא, לא שנא, להוות שניות, לקט שכחה (ס׳), ליל שמורים (לי״ש), לבושי שרד (ס׳).
לשא״ה לשבר את האוזן.
לשאב״ל לפי שאין בקיאין לשמה.
לשאב״מ לאו שאין בו מעשה.
לשא״ה ואה״ת לשמוע אל הרנה ואל התפלה.
לשא״מ לפי שאין מקום (לפשא״מ).
לש״ב לשכוי בינה (יעב״ץ).
לשב״ח לשם בן חורין.
לשב״כ אל״ע לאו שבכללות אין לוקין עליו.
לש״ה לשנה הבאה (לשה״ב), לשכת הגזית (לשה״ג), לשום הלואה.
לשה״ב לשנה הבאה בירושלים.
לשה״ג לשכת הגזית.
לשהו״א לא שביק היתרא ואכל איסורא.
לשה״ל לשום הלואה (לש״ה).
לשה״ר לשון הרע (לה״ר, לשהר״ע).
לש״ו לקט שכחה ופאה (לש״פ, לקש״ו).
לשו״ש לששון ושמחה.
לש״ז לשון של זהורית.

ל״נ זפ״ה לכן נראה זה פירוש הכתוב, — הפסוק.
לנ״ד לב נבון יבקש דעת.
לנ״כ לנשיאת כפים.
לנ״ל לא ניחא ליה, לכן נראה לי.
לנ״לכפ״ה לכן נראה לי כך פירוש הכתוב.
לנע״ל לשון נופל על לשון.
לנ״ק לביתך נאוה קודש.
ל״ס לידי סכנה (ל״ס).
לס״א לסטרא אחרא.
לסב״מ לספר ביציאת מצרים (לסבי״מ).
לסה״ט לפי סדר הטבע.
לס״ט לסימן טוב.
לס״י לחם סתרים ינעם.
לס״ל לא סני ליה, לא סביר ליה.
לס״ת לספר תורה.
ל״ע לשון עבר, — עברי, — עתיד (ד׳), לפי ערכי, — ערך, לא עבר, לא עלינו, — עליכם, לחם עוני, לוחות עדות (ס׳), לפני עור.
לע׳ לערך.
לע״א לעבודת אלילים, לעם ארץ.
לע״ב לא עלתה בידו, לא עלה בידו.
לע״ד לעניות דעתי (לענ״ד), לפי עניות דעתי (לפענ״ד).
לע״ה לעולם הבא (לעוה״ב), לעם הארץ.
לע״ז לעבודה זרה, לשון עבודה זרה, — עם זר, לבוש עטרת זהב (ס׳).
לע״ט לב עין טחול.
לע״י לעמו ישראל, לעדת ישראל, לעין יעקב.
לעי״כ לערב יום כפור.
לעי״צ לזכר עולם יהי צדיק (לזעי״צ).
לע״כ לפני עדים כשרים (לפע״כ).
לעכו״ם לעובדי ככבים ומזלות.
לע״ל לעתיד לבא.
לעל״ט לא עלתה לו טבילה.
לע״ל ת״מ לפני עור לא תתן מכשול.
לענ׳ לענין.
לענ״ד לפי עניות (לעניות) דעתי.
לע״ס לערב סוכות.
לע״ע לעת עתה, לעת ערב, לעבד עברי.
לע״פ לערב פסח.
לער״ה לערב ראש השנה.
לע״ש לערב שבת, — שבועות.
לעט״ב לערב תשעה באב.
לעת״ל לעתיד לבא.
ל״פ לא פליגי, לפי פשוטו, — פירושו.
לפ״ג לפרט גדול.
לפ״ד לפי דעת, — דעתי, — דעתו, לפי דרך, — דרכו.
לפד״ה לפי דברי הכל.
לפד״ז לפי דרך זה.
לפ״ה לפרשת החדש (לפה״ח).
לפה״מ לפי המנהג, — המקום.
לפה״ע לפי הענין.
לפה״צ לפי הצורך.
ל״פ ול״י לא פחות ולא יותר.
ל״פ ול״נ לא פגע ולא נגע.
לפ״ז לפי זה, — זמנו, לפני זמנו, — זה, לפירוש זה, לפרשת זכור.
לפז״א לפי זה אמרו, — אמר.
לפ״ז ק״ו לפי זה קל וחומר (יעב״ץ).
לפי״ז (לפ״ז).
לפ״כ לפי כבודו.
לפי׳ לפירוש, לפיכך.
לפ״ל לית פליגי ליה.
לפ״מ לפי מנהג, — מנהגו.
לפמ״א לפי מנהג אשכנז.
לפמאה״ק לפי מנהג ארץ הקדושה.
לפמ״ה לפי מנהג המקום.
לפמחוא״מ לפי מנהג חסידים ואנשי מעשה.
לפמ״ס לפי מנהג ספרד.
לפמ״צ לפי מנהג צרפת.
לפמ״ש לפי מה שכתבתי — שכתב (לפמש״כ), — שאמר, — שאמרתי (לפמש״א).
לפמש״ה לפנים משורת הדין (לפמשה״ד).
לפמש״ל לפי מה שכתבתי למעלה, — לעיל.
לפ״נ לפיקוח נפש.
לפנול״פ לפני ולפנים.
לפ״ע לפי ענין — ענינו, לפני עצמו.
לפע״ד לפי עניות דעתי (לפענ״ד).

לכ״ח לכף חובה.
לכ״י לכנסת ישראל (לכנ״י).
לככ״ע לא כתיב כל עיקר.
לכ״מ לכל מקום, לכאורה משמע.
לכנ״ל לכך נראה לי, לכן נראה לי (לנ״ל).
לכ״ע לכולי עלמא, לכל ענין, לכל עסק.
לכ״ש לא כל שכן, לכבוד שבת.
לכשו״ש לאו כל שעתא ושעתא (מ״נ מתרחש ניסא).
לכש״ק לכבוד שבת קודש.
לכ״ת לימא כתנאי.
ל״ל לית ליה, — לי, — להו, — לן, למה לי, — לן, — להו, — לך, ליכא למימר, לאו למימרא, למטר לך, לשון למודים (ס׳), לא לבר.
לל״א לא לימא אינש.
לל״ב לית לן בה.
לל״ה לו לבדו הממשלה.
ללה״ג ללשכת הגזית.
לל״ח לשון להם חמודות(?).
לל״א לא לנצח ישכח אביון.
ללו״ל ללמוד וללמד.
ללכ״ב ולל״כ ב״א לא לכבודי ולא לכבוד בית אבא.
לל״ל לית ליה למימר, למה לו לומר.
לל״מ ליכא למשמע מניה, ליכא לאקשוי מידי.
ללמ״ד ליכא למאן דאמר.
לל״ק לית ליה קלא.
לל״ר לא ליכתב רחמנא.
ל״מ לשון מקרא, — משנה, לא משמע, — מבעיא, למדין מכאן, לבוש מלכות (ס׳), לא משתבש, לא מצטרפי, לשון מורחית, לא מצאתי, לא מצי, לא מהני, לב מרפא (ס׳).
למ״א למנהג אשכנז, למען אמתך (ל״א) (ת׳).
למ״ב למדבר בעדו (ד׳), למעשר שני, למעשה בראשית (למע״ב), למען בריתך.
למב״ד למלכות בית דוד.
למב״ו למלך בשר ודם (למבו״ד).
למב״י למספר בני ישראל.
למ״ג למחזור גדול, למספר גדול.

למ״ד למאן דאמר, לית מאן דפליג.
למד״ב למדבר בעדו (ד׳) (למ״ב).
למד״ה למדינת הים (למ״ה), למדת הדין (למ״ה).
למ״ה למדת הדין (למה״ד), למדינת הים (למד״ה), למאי הלכתא, לאו מלתא היא, לפנים משורת הדין (לפמ״ה), למען השם (למה״ש), למלאכי השרת, לחם מן הארץ.
למה״ג למפרע הוא גובה.
למה״ד למה הדבר דומה, למאי הוא דומה, למדת הדין (למ״ה).
למהמ״ל למאי הלכתא מבעיא ליה.
למה״ש למען השם (למ״ה), למוצאי השבת (למצ״ש), למלאכי השרת.
למו״ב למזל וברכה.
למו״ל למזל ולברכה.
למו״מ (מו״מ).
למול״מ לא מעלה ולא מוריד.
למד״ט למזל טוב.
למז״ע (למ״ע).
למכ״ה למאי כולא האי.
למ״ל לימא מסייע ליה, לא משכחת ליה, לא מהני ליה, לשון משנה לחוד.
למ״מ למידין מכאן (ל״מ), לשון מעדני מלך.
לממהמ״ה קב״ה (ממה״מ הקב״ה).
למנ״מ למאי נפקא מנה.
למ״ס למנהג ספרד, — ספרדים, למוכר ספרים.
למ״ע למזכרת עולם (למז״ע), — עון, למכתב עתי, למצות עשה.
למע״ב למעשה בראשית (למ״ב).
למ״פ למנהג פולין.
למפה״ג (למה״ג).
למ״ק למחזור קטן, למנחה קטנה, למספר קטן, למועד קטן, למנין קטן מאה.
למ״ש למה שכתב, — שכתבתי, למוצאי שבת, למנין שטרות, לפי מה שכתב (לפמ״ש).
למ״ת למתן תורה.
ל״נ לכו נרננה (ת׳), לכך נאמר (לכ״נ), לי נראה, לא נהירא, לשון נקבה (לנ״ק) (ד׳).
לנר״נ לב נשבר ונדכה.

לול״ב ליפלוג וליתני בדידיה, (בדידה).
לולה״ה לברכה ולחיי עולם הבא.
לול״ו לעד ולעולם ועד.
לו״צ ל״ו צדיקים.
לו״ר לאה ורחל.
ל״ז לשון זכר(ד׳). לשון זה.
לז״א לזה אומר. לזאת אמר. — אמרו.
לזא״ה לזכות את הרבים.
לזא״ז לא זו אף זו.
לזאז״ק לא זו אף זו קתני.
לזול״ז לא זה ולא זה.
לז״ע לזכר עולם. לזכרון עולם.
לז״ע י״צ לזכר עולם יהיה צדיק (לעי״צ).
לזת״ם לשון זכרו תורת משה (ס׳)(?).
ל״ח לא חייש. — חששו. — חיישינן. לא חפץ. לכל חי. למדני חקיך. לחם חמודות(ס׳). לוית חן (ס׳). לב חכם (ס׳). לב חדש (ס׳).
לחה״פ לחם הפנים (ל״ה).
לחו״נ לחרפות ונדופים (לחו).
לחו״ל לחוץ לארץ.
לח״ל לחוץ לארץ (לחו״ל). לב חכם לימינו.
לח״מ לחם משנה (ס׳).
לח״ס לחם סתרים.
לחס״י לחם סתרים ינעם.
לח״ע לחיי עולם.
לחעה״ה לחיי עולם הבא (לחעה״ב).
לח״ר לא חששו רבנן.
לח״ש לחם שמים (ס׳). לפום חריפתא שבשתא (לפח״ש).
ל״ט לקח טוב (ס׳). לוח טעיות. לב טוב(ס׳).
לטה״כ לטובת הכלל.
לטה״ק לטובת הקהילה.
לט״ל עכ״ה לשון ט״ל. עד כאן הגה״ה (?).
לט״מ ל״ט מלאכות.
ל״י לשון יחיד. לישנא יתירא. לא יצא. לא ירצה. ל׳ יום. לשון יונית. לא ידעתי.
לי״א לעולם יירשו ארץ. לברכה יהיה אמן. ליש אומרים.
ליא״צ ליאהר צייט (יא״צ).
לי״ב לא יבא בקהל.
לידולי״ד לית דין ולית דיין.

לי״ה(צ) לך יי׳ הצדקה.
ליה״מ לימות המשיח (לימה״מ).
ליה״מ ולחעה״ב לימות המשיח ולחיי עולם הבא.
ליה״ש ליום השבת.
ליו״ח ליודעי חן (לי״ח).
ליו״כ (ליוה״כ ל״כ).
ליול״י לא יזכרו ולא יפקדו.
לי״ח לצאת ידי חובתו.
לי״כ ליום כפור (לי״כ). לימא כתנאי.
ליל״מ לא יצלח לכל מלאכה.
ליל״ש לישרי לב שמחה.
לי״מ ליציאת מצרים (ליצ״מ).
לימ״נ לב יודע מרת נפשו.
לי״נ לידי נסיון.
לינ״ל לא יירא נכון לבו.
לי״ס לידי סכנה. — ספקא.
לי״ק לימא קרא. ליכתב קרא.
ליק״ז ליקוטי זוהר.
ליק״י לישועתך קויתי יי׳.
לי״ש ליום טוב שני (ליט״ב). לצאת ידי שמים.
לישכ״ש ליום שכולו שבת.
לישש״ג ליום טוב שני של גליות (יוטש״ג).
לי״ת לא יתכן. לישרים תהלה (ס׳).
ל״כ לכן כתב. לא כתיב. לפי כבודו. לא כן.
לכ״א לכן אמר. לכל אחד. לכך אמרו.
לכא׳ לכאורה.
לכאו״א לכל אחד ואחד.
לכא״מ לכאורה משמע.
לכ״ב לנצח כבודו ברוך. לעולם כבודו בתחתוניות(?).
לכ״ג לכהן גדול.
לכגע״א לכהן גדול עם ארץ (לכגעה״א).
לכ״ה לכל העולם. — העמים. לא כך היה.
לכה״ד לכהן הדיוט.
לכה״פ לכל הפנים. — הפחות.
לכה״ק לכל הקרבנות. לכתבי הקדש.
לכו״ע (לכ״ע).
לכ״ז לכף זכות.

לב"ר לב' רשויות.
לב"ש לבית שמאי.
לב"ת לאו בזכותא תליא.
לב"ת ולב"ם לא בתחלה ולא בסוף.
לבתי"ש לבתר תריסר ירחי שתא.
ל"נ לשון נמרא, לאו נוונא, לא גרסינן, לא גזרו, לית גירסא, להך גיסא, לא גורינן.
לג"א לשלשה אבות.
לג"ב ל"ג בעומר.
לג"ח לגמל חסד, לגמילות חסדים, לא גזרו חכמים, לג' חדשים.
לג"ע לגן עדן, לג' עולמות.
לג"פ לג' פסוקים, — פרקים, — פנים.
לג"ר לג' ראשונות.
ל"ד לאו דוקא, לפי דעת — דעתי, למבין די, לפי דרכו (לפ"ד), לפי דרך, לא דק, לא די, לא דַךְ, לכה דודי, לית דכוותיה, לא דמי.
לד' לדעת, לדוגמא, לדעתי, לדברי.
לד"א לדעת אחרים, לדבר אחר, לדעת אונקלוס, לדברי אחרים, לדעת אחרונים.
לדא"ע לדעת אבן עזרא.
לד"ב לדוגמא בעלמא.
לדבה"א לדברי בעל הגהות אשרי.
לד"ד לדור דורים, לדורי דורות (לדו"ד).
לד"ה לדברי הכל, לדעת הכל, לדברי האומר (לדה"א).
לד"ח לדברי חכמים.
לדחז"ל לדברי חכמינו ז"ל.
לדמ"ז לדברי מורי זהב.
לד"י לדעת יונתן.
לד"כ. לארבע כוסות.
לדכ"ה לא דק כולי האי.
לד"מ לדבר מצוה, לדיני ממונות.
לדמ"א לדברי מגן אברהם.
ל"ד מ"מ לא דק סכמה מעמים.
לד"נ לדברי נביאים, לדיני נפשות.
לד"ס לדברי סופרים.
לד"ע לדברי עצמו.
לד"ע' (לד') לדעת.
לד"ק לדעת קצת, לדעת קמחי.

לדק"מ לדעת קצת מפרשים, לפי דעת —.
ל"ה למען השם (למה"ש), למען הרחמים (למה"ר), לימא הכי, לוח השנה, לפני התיבה, לשון הוה (ד'), לשנה הבאה (לש"ה), לחם הפנים (לחה"פ).
לה"א לבן הארמי (להא"ר), ליהודים היתה אורה (ליה"א).
לה"ב לשנה הבאה בירושלים (לשהב"י), למוד הוא בכך.
להב' להבדיל.
לה"ג לשכת הגזית (לשה"ג).
לה"ד למה הדבר דומה (למה"ד), לא הוה דוכתא.
להד"ם לא היו דברים מעולם.
לה"ה לא הוא הדין, לא הוה היקש, להר הבית.
לההה"ז להר הזיתים.
להו"ל להוציא לאור.
להול"נ לא היה ולא נברא.
לה"ז כה"ז לא הרי זה כהרי זה.
לה"ח לעולם הוא חי (?), לעולם הוא חסיד (?), לקוי החמה.
להחה"מ להט החרב המתהפכת (לחהמ"ת).
לה"ט לוח הטעיות (הטעות).
לה"ל לקוי הלבנה.
להל"ל לא הוה ליה למימר, לא היה לו לומר.
להמה"ע (המה"ע).
לה"נ להקת הנביאים (ס').
לה"ם לבנת הספיר (ס').
לה"פ לולב הפסול.
לה"צ לפי הצורך (לפה"צ).
לה"ק לשון הקודש, להכי קתני.
להקב"ה הקב"ה).
לה"ר להושענא רבא, ליל הושענא רבא, לשון הרע (לשה"ר).
להשלו"ל להשמיד להרוג ולאבד.
לו' לומר.
לו"א לוח ארז (ס'), לוח ארש (ס') (ל"א).
לוה"פ לוח הפעלים (ד').
לוח"ח לילית וחברתה חוצה.
לו"ל לפני ולפנים.

ל׳ לית, לשון, לישנא, ליכא, שלושים.

ל״א לשון אחר, לישנא אחרינא, לשון ארמי, לשון אשכנז, לב אבות, ליל א׳, לא אמר, — אמרו, — אמרינן, — אמרין, לוח ארש, — ארז (ס׳) (לר״א), לקט אמרים (ס׳), למען אמתך (ת׳)(למ״א), לאו אורחא, לב אריה (ס׳).

לא״א לאדוני אבי, לאו אורח ארעא, לא אמרו אלא.

לאא״ם לאדוני אבי מורי.

לא״ג לאו אורח גברא, לאו גברא (ל״ג), לאידך גיסא.

לא״ד לאותו דבר (לאו״ד).

לא״ה לאותו האיש (לאו״ה).

לא״ה וא״ה לשמע אל הרנה ואל התפלה (ת׳).

לא״ו לשם איום ונורא, לשמו אדר ומלוכה, לו אדר וגדולה, לראות אדם וחי (?).

לאו״א לאביו ואמו.

לאו״ד לאותו דבר.

לאול״ם לאות ולמופת.

לאו״פ לארחא ופרחא, לארחי ופרחי.

לא״ז לאחר זמן (לאח״ז).

לאחמ״כ לאחר מכאן (לאח״כ).

לאח״מ לאחר מיתה (לא״מ).

לא״י לאורך ימים, לארץ ישראל, לא אלמן ישראל, לבוש אור יקרות (ס׳), להנחיל אוהבי יש.

לאי״ש לאורך ימים ושנים (לאוי״ש).

לאי״ש מר״ם ר״ע ביש״ו יתע״ם: לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא שילו ולו יקהת עמים.

לא״ל לא אמר ליה, לאו אורחא למידק, לאלתר לחיים, לא איכפת ליה, — לן, — להו.

לא״מ לאחר מיתה, — מותו, לאחר מכאן.

לאמל״ל לא אמרינן מה לו לשקר (מל״ל).

לאמ״מ לאחר מתן מעות.

לאמ״ת לאחר מתן תורה.

לא״ע ודאל״ת לא אתי עשה ודחי את לא תעשה.

ל״ב לא בטל.

לב״א לבני אדם (לבנ״א).

לב״ב לבני ביתו (לבנ״ב).

לבב״ת לבר בלי תבן.

לב״ד לבית דין.

לב״ה לבית הלל.

לבה״כ לבית הכנסת (לביה״כ).

לבהכ״ס לבית הכסא.

לבהמ״ד לבית המדרש (לביה״מ).

לבהמ״ק לבית המקדש (לביהמ״ק).

לבה״ק לבית הקברות (לביה״ק).

לבה״ש לבעל השטר (לבעה״ש).

לב״ו לבשר ודם (לבו״ד).

לב״ח (ב״ח).

לב״י לבני ישראל (לבנ״י).

לב״כ וב״מ לבתי כנסיות ובתי מדרשות (בכוב״מ).

לב״מ לבוש מלכות (ס׳), ל״ב מדות.

לבמדרי״ה ל״ב מדות דר׳ יוסי הגלילי.

לב״נ לבן נח, לבר נש, ל״ב נתיבות.

לבנ״א לבני אדם.

לבנ״י לבני ישראל.

לב״ס לישב בסוכה.

לבסה״ז לבעל ספר הזוהר.

לב״ע לבריאת עולם, לבורא עליון, לבית עולמו, לבית עולם.

לבע״ד לבעל דין (לב״ד).

לבעה״ש (לבה״ש).

לבע״ח לבעל חוב, לבעל חובו, לבעלי חיים. (לב״ח).

לבע״ק לבעל קורא, לבעל קרי (לב״ק).

לב״צ לבני ציון, לראות בנחמת ציון.

לב״צ וי׳ לראות בנחמת ציון וירושלים.

לב״ק לבעל קורא (לבע״ק), לבעל קרי, לבוא בקהל.

לבקה״ק (לבק״ק) לבית קדשי הקדשים (— קדשים).

ל״ב קמ״י כ׳שי״די״ים׳ (בא״ת ב״ש).

כר״א כר׳ אליעזר.
כר״ג כרבן גמליאל, כריש גלותא.
כר״י כן רש״י ישן, כר׳ יהודה, — יוסי, — יצחק, — וכו׳.
כר״ל כריש לקיש.
כרמ״ל כר מלא, כרם אל.
כרע״ם (רע״ם).
כרפ״מ כבוד רום פאר מעלתו.
כרפ״ת כבוד רום פאר תפארתו.
(כרשב״ל: כר׳ שמעון בן לקיש).
כ״ש כל שכן, כל שהוא, כל שעה, כבוד שמו, כבוד שבת, כיבוד שבת, כל שעתא, כלי שני, כך שמעתי, כולה שלי, כלי שרת, כדי שחיטה, כבבי שֶבת, כלי שטף, כבוד שם.
כש׳ כשם.
כש״א כשאמר, כשם שאמר, כמו שאמר (כמ״ש).
כש״א כסא של אליהו.
כשא״א כל שכן אי אמרינן, כשאי אפשר, כשם שאי אפשר.
כשא״ה כסא של אליהו הנביא.
כשא״מ כלל שאחריו מעשה.
כשא״ע רש״מ כשאין עושין רצונו של מקום.
כש״ב כסף שטר ביאה, כוס של ברכה.
כ״ש בבת״ח כל שישנו בבל תאכל חמץ.
כשב״ד כשבעל דין (בע״ד).
כ״ש בהמ״ז כוס של ברכת המזון.
כשב״י כשבני ישראל (ער״ש״מ עושין רצונו של מקום).
כש״ד כל שדרכו, כללו של דבר.
כש״ה כמו שהתבאר, כשולי הקדירה (כשוה״ק).
כשה״ב כוס של הבדלה.
כש״ה מל״ה כשגגה היוצא מלפני השליט.
כשו״ש כל שעה ושעה, — שנה ושנה, — שעתא ושעתא, — שתא ושתא.
כש״ז (כשע״ז).

כש״ח כשיעור חלה, כך שנו חכמים.
כשח״ל כשחל להיות.
כש״ט כתר שם טוב.
כש׳ כשיעור.
כשי״א הנ״ל כי שם יי אקרא הבו גודל לאלהינו.
כשל״ד אמא״מ כיון שנפל ליד דיין אין מוציאין אותו מידו.
כשל״ה כתב שני לוחות הברית (ס׳).
כשנר״ל כיון שניתן רשות למשחית (כשרל״מ).
כשנ״ע כשהוא נקשר עם (ד׳).
כשע״ז כיון שעבר זמנו.
כשפ׳ כשפירש, כשפרשתי.
כש״ק כוס של קידוש.
כש״ש כשם שאמר (כשש״א), כמו שכתבתי שם.
כש״ש איחו״מ כיון שהגיד שוב אין חוזר ומגיד.
כ״ש״ת כוס של תנחומין, כלפי שאמרה תורה, כבוד שם תפארתו.
כ״ת כתר תורה, כבוד תפארתו, כי תימא, כי תצא, כי תשא, כי תבוא, כוס תנחומין, כליל תכלת (ס׳) כוס תרעלה.
כת״א כן תרגם אונקלוס.
כתה״ק כתבי הקודש.
כתו״ק כתובה וקדושין.
כת״ח כל תלמיד חכם, כתר חכמה, כתקון חכמים.
כתחז״ל כתקון חכמינו ז״ל.
כת״ח (ת״ח, תש״ע).
כת״כ כלי תוך כלי.
כ״ת כ״כ וכ״מ כתר תורה, כתר כהונה, וכתר מלכות.
כתק״ח כתקון חכמים (כת״ח).
כתק״ר כתקון ראשונים.
כתקרז״ל כתקון רבותינו זכרונם לברכה.
כתרג׳ כתרגומו (כתר׳).
כתש׳ כתשובת.

כמש״ד כמו שדרשו, — שדרש.
כמש״ה כמו שאמר הכתוב, כמו שאמרו החכמים.
כמשח״ה כל מקום שיש חלול השם.
כמשחז״ל כמו שאמרו חכמינו ז״ל.
כמש״כ כמשמעו של כתוב.
כמש״ל כמו שכתבתי לעיל, — למעלה, — לקמן, — להלן, כמו שנתבאר למעלה, כמו שאבאר לך.
כמש״ל בס״ד כמו שאכתוב לקמן בסיעתא דשמיא.
כמש״ל בעז״ה (בע״ה) כמו שאכתוב לקמן בעזרת השם.
כמש״מ כל מקום שאתה מוצא (כמשא״מ).
כמשנ״ל כמו שנוהגין לעשות, כמו שנאמר (שנתבאר) לעיל.
כמש״ע ק״ר כל מה שקנה עבד קנה רבו.
כמש״פ כמו שפירש, — שפרשתי.
כמש״ק כמו שקדם.
כמשרז״ל כמו שאמרו רבותנו ז״ל.
כמ״ת כבוד מעלת תורתו, — תפארתו.
כמת״י כמתנת ידו.
כ״נ כל נדרי (ת׳), כן נקרא, כך נאמר, כנור נעים (ס׳), כסף נבחר (ס׳).
כנ״א כנוסחא אחרינא, כנוסח אשכנז.
כנ״ה כינוי השם (ד׳).
כנה׳ כנהוג.
כנה״ג כנסת הגדולה.
כנו״ח כלה נאה וחסודה.
כנז״ש כנזכר שם.
כנ״י כנסת ישראל (כ״י), כנסת יחזקאל (ס׳).
כנ״כ כל נושאי כליו.
כנ״ל כן נראה לי, כנזכר למעלה, — לעיל, כבר נתבאר לעיל.
כנלע״ד כן נראה (לעניות) לפי עניות דעתי.
כס׳ כסדרה (ל׳).
כ״ס כי סליק, כ׳ סיון.
כס״נ כל ספק נפשות.
כס״נ ד״ש כל ספק נפשות דוחה שבת.
כס״פ כל סופי פסוקים, כל סוף פסוק.
כסתו״מ כותבי ספרים תפילין ומזוזות.

כ״ע כולי עלמא, כל ענין, — עסק, — עיקר, כח עליון, כפרת עון, — עונות, כתב עתי, כתר עליון, — עילאי, כבוד ענין(?), כל עונותיו, כהונת עולם (ס׳).
כע׳ כעתירת, כערך.
כע״א כעובדי אלילים.
כעא״א כעובי אצבע אגודל.
כע״ה כענין הנזכר (כעה״נ).
כע״ה יא״ה כי עוף השמים יוליך את הקול.
כע״ל כל עורב למינו.
כעל״פ כולי עלמא לא פליגי.
כעמ״ח ובאנ״א כי עמך מקור חיים ובאורך נראה אור.
כעע״א כאלו עובד עבודת אלילים.
כעע״ז כאלו עובד עבודה זרה.
כעשב״ע כל עבירות שבעולם.
כע״ת כל עצמותי תאמרנה.
כ״פ כך פירש, — פירושו, כך פסק, כן פוסקין, כל פנים, כי פליגי, כלי פז (ס׳).
כפ״א כך פסקו אחרונים.
כפבה״ג ש״ע כך פוסקין בהגהות שלחן ערוך (יעב״ץ).
כפ״ה כפי הרוב (כפה״ר).
כפו״פ כל פעם ופעם, כפתור ופרח (ס׳).
כפמה״מ כפי מנהג המקום.
כפרע״ב כך פירש ר׳ עובדיה ברטנורא.
כפש״א כפתחו של אולם.
כפש״ה כפתחו של היכל.
כ״ץ כהן צדק, כל צרכי, — צרכיו, — צרכם, כן צריך.
כצה״ב כצאת השמש בגבורתו (כצהש״ב).
כצ״ל כן צריך להיות, — לומר, — לכתוב, — לבאר, — לפרש, — לתרץ.
כ״ק כלי קודש, כל קרי, — קרא, — קריא, כדי קליפה, כתובת קעקע.
כק״א כי קאמרינן.
כק״ה כקליפת השום (כק(ל)ה״ש).
כקה״ג כקנין הגוף.
כקי״ס כקריעת ים סוף (כקרי״ס).
כקש״ת כבוד קדושת שם תפארתו, — תורתו.
כ״ר כנף רננים (ס׳).

כיילח לעוה״ב כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא.

כיי״ע כיד יי׳ עלי.

כיכוטו״ב כיום כפור וחמשה עשר באב.

כיי״ע כימי עולם.

כיעוכש״ק כימי עולם וכשנים קדמוניות.

כיעזב״ז כל ישראל ערבים זה בזה.

כי״ר כן יהי רצון.

כ״כ כל כך, כל כדנן, כן כתב, כמו כן, כך כתבתי, כבר כתבתי, כל כתבי, כלי כסף, כתוב כאן, כלאי כרם (כה״כ), כופרא כפרה, (כופרא ממונא), כתר כהונה, כתב כן.

כבגעה״א (כגעה״א).

ככה״ג ככהן הגדול.

ככ״ח ככלי חרס.

ככה״ע ככל העולם.

ככו״ז שב״ע כל כסף וזהב שבעולם.

ככ״ל כבר כתבתי למעלה.

ככ״ע בכולי עלמא.

כ״ל כל לשון, — לשנא, — לילה, ככבי לכת.

כלא״י כלאחר יד (כלאח״י).

כלב״א כלשון בני אדם.

כל״ה כדי לאכול הימנו.

כלה״ק כלי הקודש.

כלו׳ כלומר, כלום.

כלו״ל כל לילה ולילה.

כל״ז (כ״ז).

כל״ח כי לעולם חסדו, כתב לחם חמודות.

כל״י כהן לוי ישראל. כסאו — כתרו לעד יתרומם, כלי יקר (ס׳), כבודו לישראל יכונה.

כלל״י כי לעולם לא ימוט.

כל״מ כלפי מעלה, כלי מתכות (כ״מ).

כל״מ עה״פ כלל מוסיף על הפרט.

כל״ע כלי עץ, — עור.

כלע״ז כומר לעבודה זרה.

כלשא״ה כדי לשבר את האוזן.

כל״ש צמה״נ (שצמחנב״ל).

כלשה״ת כלפי שאמרה התורה.

כ״מ כבוד מנוחתו, כל מקום, כן מצאתי, כן משפט, כבוד מעלתו, כסף משנה (ס׳), כתר מלכות, כל מי, כל מה, כלפי מעלה (כל״מ), כלי מתכות (כל״מ), כופרא ממונא (כופרא כפרה), כסף מזוקק (ס׳), כן משמע — מוכח.

כמ״א כמנן אברהם, כמנהג אשכנז.

כמאב״ד כמאכל בן דרוסאי.

כמא״ה כבוד מעלת אדוני הרב.

כמבב״ש כן משמע בבאר שבע.

כמב״ה כבוד מנוחתו בעולם הבא.

כמבת״י כן מצאתי בתוספות ישנים.

כמ״ד כמאן דאמר.

כמד״א כמה דאת אמר.

כמדע״ר ל״ע כל מה דעביד רחמנא לטב עביד.

כמהה״ר כבוד מעלת הקודש הרב רבי.

כמהפ״ס כמהפכת סדום (וע׳ ועמורה).

כמהר״ר כבוד מעלת הרב רבי.

כמה״ש כמלאכי השרת.

כמוהר״ר כבוד מורנו ורבנו הרב רבי.

כמו״ר כבוד מורנו הרב.

כמ״ז כמר זוטרא.

כמז״ל כמאמרם זכרונם לברכה.

כמילש״(ש) כל מעשיך יהיו לשם שמים.

כמ״ל כל משאלות לבך.

כמלפ״מ כל מקום לפי מנהגו.

כמ״מ כהן משוח מלחמה, כתב מטה משה (ס׳).

כמ״נ כמלא נימא.

כמ״ס כמנהג ספרד.

כמ״פ כמנהג פולין, כמה פעמים (כ״פ).

כמפב״פ כמר פלוני בן פלוני (פב״פ).

כמ״צ כמנהג צרפת.

כמ״ר כל מום רע, כבוד מעלת רבי.

כמ״ש כמו שנאמר, — שכתוב, — שכתב, — שאמר, — שאמרו, כל מקום שכתב, — שאמר, — שכתוב, — שנאמר, כפי מה שאמר, כל מה שאפשר.

כמש׳ כמשמעו.

כמש״א כל מה שאפשר (כמ״ש).

כמ״ש בסה״ז כמו שמצאנו (שכתוב) בספר הזוהר (יעב״ץ).

כמ״ש בש״צ כמו שהוא בשערי ציון (יעב״ץ).

כמשב״מ כמו שהוא בכמה מקומות,

כה"ז כל הקודם זכה.
כה"ח כרכין המוקפין חומה (מיב"נ מימות יהושע בן נון).
כה"כ כסא הכבוד (כ"ה). כלאי הכרם (כלה"כ). כל התורה כולה.
כה"ל כהאי לשנא. כל הלילה. כל הראוי לבילה (כהל"ב).
כהל"ע כהא לחמא עניא.
כה"מ כבוד ייי מסקומו(?).
כהמ"נ כל המוסיף גורע.
כה"נ כל הנביאים. כן הנוסחה (כ"ה). כן הדעת נותנת. כן היא נוסחת. כל הנצרך.
כה"ס כן הספרים.
כה"ע כן העיקר. — הענין. כל העולם. כהרף עין. כבוד העמים(?). כח היתרא עדיף (כדה"ע). כוס חמישי עליו(?). כהונת עולם (ס') (כ"ע).
כהע"כ כל העולם כולו.
כה"פ כל הפוסקים. כת הפרושים.
כה"צ כל הצריך. כת הצדוקים.
כהצ"ל כלל הצריך לפרט.
כה"ק כל התחלות קשות. כתבי הקודש (כתה"ק). כף הקלע. כד הקמח (ס').
כהק"ז כל הקודם זכה.
כה"ר כסא הרחמים.
כהר"ר כבוד הרב רבי.
כה"ש כבוד השם.
כה"ת כבוד התורה. כתר הראש תפילין. כל הברואים תציל(?). כל התורה.
כהתי"ה כל הנשמה תהלל יה הללויה.
כו' כולי. כולהון.
כו"ד כורת דבורים.
כוד"ה כפל וד' ה'.
כו"ז כולו זכאי.
כוזו במוכסז כוזו יהוה אלהינו יהוה (בחילוף אותיות).
כוזמ"מ כסף וזהב מטהר ממזרים.
כו"ח כולו חייב.
כוח"ט כתיבה וחתימה טובה.
כו"כ כך וכך. כמה וכמה. כאן וכאן.
כו"מ כבבים ומזלות (כומ"ז). כרעים ומשתחוים.

כומ"ז כאן מקום זמה (שבת כ"ד).
כו"נ כיחה וניעה (כיחו וניעו).
כו"ע כרת ועיררי.
כו"פ כלל ופרט. כרתי ופליתי (ס'). כפתור ופרח (ס').
כופו"כ כלל ופרט וכלל.
כו"ק כל ויעודין קדושים(?). כבודו ואמונתו קדוש. כתבין ולא קריין.
כ"ז כלי זהב. — זכוכית. — זין. כל זמן. כל זה. כלי זמר. כף זכות. כולו זכאי. כלאי זרעים.
כז' כזית.
כזשיער"ק כל זמן שישראל עושין רצון קונם.
כזשלע"ז כל זמן שלא עבר עליו זמנו.
כ"ח כל חמירא. כלי חרס. כולו חייב. כרם חמד (ס'). כף חובה. כה חפץ. כלי חמדה. כדי חלוקה.
כח' כחפץ.
כח"ב כתר חכמה בינה (ק').
כחה"ש כחוט השערה (כחוה"ש).
כחו"ח כל חד וחד.
כח"י כבוד חכמים ינחלו.
כחקה"ג כחוקות הגוים (כחה"ג).
כ"ט כי טוב. כפוי — כפויי טובה.
כט"ד כטופסא דשטרי. כטרפא דאסא.
כט"ה כטופס השטר (כטה"ש).
כטו"ט כל טיפה וטיפה.
כ"י כתב יד. — ידי. — כתבי יד. כנפי יונה (ס'). כנסת ישראל (כנ"י). כלי יקר (ס'). כליל יופי (ס'). כוס ישועות. ככבי יצחק (ס').
כי"א כל ישראל אחים. — אחיהם. — אחינו. כיש אומרים.
כי"ב כיוצא בו. כמותו ירבו בישראל.
כיבב"א כיוצא בו במקום אחר.
כיב"נ כיהושע בן נון.
כיד"ה כתיבת ידך הנקייה.
כיה"ג כי האי גוונא (כה"ג).
כי"ח כל ישראל חברים (חכ"י).
כי"ט כיבוד יום טוב.
כי"י כתב יד ישן.
כייה"ע כיד ד' הטובה עליו.

כבי' כבית יוסף (ס'), כוס ביד יי (ס').
כבי' כביכול.
כב"כ כלי בתוך כלי.
כב"מ כבודו במקומו מונח.
כבנ"א כבני אדם.
כבס"ח כתבנו בספר חיים (כבס"הח).
כבסח"ט כתבנו בספר חיים טובים.
כב"ע כופר בעיקר (כוב"ע), כבבת עינו.
כב"ש כבית שמאי, כסף ביאה שטר, כבנין שלמה.
כבית כתוב בתורה.
כ"ג כהן גדול, כלל גדול, כח גברא, כהאי גוונא (כה"ג), כך גרסינן.
כג' כגון, כגוונא.
כג"ד כן גזר דינו, כגוונא דא.
כגה"ח כגרגר החרדל.
כגמב"ע כגלוי מלתא בעלמא.
כגעה"א כהן גדול עם הארץ (כגע"א).
כ"ד כדי דבור, כל דבר, כה דברי, כמא דתימר, כמא דאיתמר, כך דרשו, כל דהו, כסא דין, כמא דוכתא, כל דוכתא.
כד"א כמא דאת אמר, כמא דאמר, — דאיתמר (כ"ד), כה דברי אביך, — אמך, כד' אמות.
כדא' כדאמרינן, כדאיתמר.
כדא"ג כל דאלים גבר.
כדא"פ כדי אכילת פרס (כא"פ).
כדארז"ל כדאמרו רבותנו ז"ל.
כד"ב כה דברי בנך, — בתך.
כדב"א כדרך בני אדם.
כדב"ו כדרך בשר ודם.
כדבל"ק כדבעינן למימר לקמן.
כדב"ש כדבית שמאי.
כד"ד כדי דבור (כ"ד).
כד"ה כדברי האומר, כדבר האמור, כסא דהרסנא (ס') (כדה"ר).
כדה"ע כחא דהיתרא עדיף.
כדהע"ט כחא דהיתרא עדיף טפי.
כד"ו כדת ודין (כדו"ד).
כד"ח כדי חייו.
כד"מ כלל דיני מוקצה.
כדמ"ו כדת משה וישראל.
כדמט"ל כדמפרש טעמא לקמן.
כדמ"כ כד' מתנות כהונה.
כדמפ"ו כדמפרש ואזיל.
כד"נ כן דעתי נותנת.
כדנ"ל כדנפקא לן.
כד"ס כדברי סופרים.
כדס"ד כדסלקא דעתא.
כד"ע כה דברי עבדך.
כד"ע ה"ש כה דברי עבדך הדורש שלומך.
כדע"ע כיון דעל על.
כדפ"ה כדפירש הכא.
כדפי' כדפירש.
כדפרש"י כדפירש רש"י.
כדק"ל כדקיימא לן.
כד"ר כדי רביעית.
כדרל"ט כל דעביד רחמנא לטב (עביד).
כד"ש כדרך שאמרו, כדי שחיטה, ככבא דשביט (ס'), כל דבר שורש.
כדש"א כדרך שאמר, — שאמרו.
כ"ה כהן הדיוט, כופר הכל, כי היך, כן הוא, כסא הכבוד, כסוי הדם, כולא האי, כתבי הקודש (כה"ק), כתיב הכא, כל הפוסקים (כה"פ), כן הנוסח (כה"נ), כנסת הגדולה (כנסה"ג), כל היכא.
כה"א כן הוא אומר, כך היה אומר, כל האומר.
כהאר"י כתבי הא' רבי יצחק.
כהאריז"ל כתבי הא' ר' יצחק זכרונו לברכה.
כ"ה בב"י כן היה בבני ישראל.
כ"ה בב"ר כן הוא בבראשית רבה.
כ"ה ב"ז כל המחזיק בה זכה.
כהבכה"ס כן הנוסח בכל הסידורים.
כ"ה בנכה"ס כן הוא בנוסח כל הסידורים.
כה(פ)במ"פ כל הפוסל במומו פוסל (כהב"פ).
כה"ג כהאי גוונא, כהן הגדול, כנסת הגדולה (כנה"ג), כל הקודם גובה (כהק"ג).
כהג"ד כהאי גוונא דתנן.
כה"ד כהאי דלעיל, כי ההוא דלעיל, כהן הדיוט (כ"ה), כל היכא דתני, כסא הדין.
כה"ו כולי האי ואולי.

ישט"ל יש שכר טוב לצדיקים.
יש"ם יהי שם יי' מבורך.
יש"י ע"מ יבוא שלום ינוח על משכבו.
יש"י עמה"ן יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכחו.
ישכ"ש יום שכולו שבת.
יש"ל יהי שמו לעולם, יפה שתיקה לחכמים (קל וחומר לטפשים).
יש"ם ישיבה של מעלה (יששי"ם), ישיבה של מטה (יששי"ם), יתרון שנה מעוברת (ל').
ישעכב"ו יתרומם שמו על כל ברכה ותהלה.
יש"פ יתרון שנה פשוטה (ל').
יש"צ ישמרם צורם (י"צ).
ישצ"ו ישמרהו צורו וגואלו.
יש"ר יהא שלמא רבא, יהא שמיה רבא, יוסף שלמה רופא, יחיה שנים רבות.

ישרא"ל יש ששים רבוא אותיות לתורה.
ישרו"א יחיה שנים רבות וטובות אמן.
יש"ש ים של שלמה (ס').
ישש"ג יום טוב שני של גליות.
ישש"ם ישיבה של מעלה (יש"ם), ישיבה של מטה (יש"ם).
י"ת יונתן תירגם, עשרה תבות, יפה תואר (יפ"ת) (ס').
ית' יתברך, יתבאר, יתיר.
יתו"י יתר תנועה ויתר (יותרי).
יתו"ם יפה תואר ויפה מראה (ס').
יתו"ת יתברך ויתעלה.
ית"ק יתום קטן.
יתק"ק ישעיה תרי עשר קינות קהלת.
ית"ש יתברך שמו.
ית"ת יפה תלמוד תורה (עם דרך ארץ).

כ

כ' כתב, כן, כך, עשרים, כמו.
כ"א כל אחד, — איש, — אדם, כה אמר, כך אמרו, כיבוד אב, כלל אחד, כבוד אלהים, כף אחת (ס'), כופין אותו, כתנות אור (ס').
כא"א כאיש אחד, כאשר אמר, — אמרו, כתוב אחד אמר, כתוב אחד אומר.
כאבהפ"ם כי אם בהספד מרובה.
כאב"ע כל אחד בפני עצמו (כאבפ"ע).
כאה"ד כבוד אלהים הסתר דבר.
כאו"א כיבוד אב ואם, כל אחד ואחד, — איש ואיש.
כאו"ה כאומות העולם (כאוה"ע).
כאו"ל כל אומה ולשון.
כאחז"ל כך אמרו חכמינו זכרונם לברכה.
כא"י כארץ ישראל.
כאיושנ"ח י"ל כי אורך ימים ושנות חיים יוסיפו לך.
כא"ל (תאכלנו) כברא אדומה ירוקה לאזור (מראה תכלת), (אהל יצחק).

כ"א כ"ב כ"ג כולם אהובים, כולם ברורים, כולם גבורים.
כאל"מ כל אחד לפי מנהגו.
כאל"ש כל אשר לך שלום.
כאלשוי"ר כל אשר לך שלום וישע רב.
כאע"י כי אם על ידי.
כאע"ש ר"א כופין אותו עד שיאמר רוצה אני.
כארז"ל כך אמרו רבותינו זכרונם לברכה.
כארל"פ כי אתה רחום לכל פועל (ת').
כ"ב כל בו (ס'), כלי ברזל, מום שני.
כב' כביצה.
כב"א כבני אדם (כבנ"א).
כבא"י כבארץ ישראל.
כב"ב כל בני ביתו, כל בעלת בית.
כבב"א כיוצא בו במקום אחר (כיבב"א).
כב"ה כבית הלל, כבנין הורדוס, כלהי בהדדי.
כב"ו כבשר ודם, כמו בשר ודם, כדרך בשר ודם.
כ"ב וש"ב ומש"ב כתוב בתורה ושנוי בנביאים ומשולש בכתובים.

יע״ה ירום עליו הודו, יכוננה עד העולם, ינוח עליו השלום.
יע״ז יי׳ עזי ומניני.
יעוי״ יעלה ויבא (ת׳).
יעויי״ש יעוין שם.
יע״ל יי׳ עזרתה לי.
יעל״א ישב עולם לפני אלהים.
יעל״ה ישב עולם לפני האלהים.
יעל״י יי׳ עוז לעמו יתן, (ייאע״ב יי׳ יברך את עמו בשלום).
יע״ל קג״ם יאוש (שלא מדעת) עד (זומם) לחי (העומד מאליו) קדושין (שאינן מסורין לביאה) גילוי (דעתא) מומר (לאכל נבילות) סימן (הלכות).
יעמב״ש ינוח על משכבו בשלום.
יעמ״ש ינוח על משכבו שלום.
יעע״נ ישראל עומד על נביו.
יע״ק ישראל עם קדוש.
יעק״ב ברוך יוצרך ברוך עושך ברוך קונך ברוך בוראך.
יע״ש יעוין שם, ירעה עד שיסתאב (יעשי״ם).
יי״פ עשרת פעמים, יציב פתגם (ת׳), יקום פורקן (ת׳).
יפמ״ש יקום פורקן מן שמיא (ת׳).
יפ״ת יפת תואר, יפה תואר (ס׳).
יי״צ ישמרם צורם, ישמרהו צורו.
יצא״א ב״ב יי׳ צבאות אשרי אדם בוטח בך.
יצה״ט יצר הטוב.
יצה״ר יצר הרע.
יצ״ו ישמרהו צורו ונואלו, יבנה ציון וירושלים, יחיה צדיק וזרעו.
יצו״א ישמרהו צורו וגואלו אמן.
יצחק רבקה בפי ישרים תתרומם ובדברי צדיקים תתברך ובלשון חסידים תתקדש ובקרב קדושים תתהלל.
יצ״כ יום צום כפור.
יצ״מ יצאו מהם, יציאת מצרים (יי״מ).
יצמ״ש ישמרהו צורו מאה שנים.
יצ״ע ישמרם צור עולמים.
יצע״ו ישמרם צור עולמים ויחיים.

יצ״ע מלאי״ם יי׳ צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה.
יצ״ש יציאות שבת.
יק״ב ייחוד קדושה ברכה.
יקזנ״ה יין קדוש זמן נר הבדלה.
יקנ״ה יין קדוש נר הבדלה.
יקנה״ז יין קדוש נר הבדלה זמן.
יקנהס״ז יין קדוש נר הבדלה סוכה זמן (פס׳ ק״ב).
יי״ר יהי רצון (יהי״ר), יהי רעוא, יום ראשון, ילקוט ראובני (ס׳) (ילי״ר), יצחק רבקה.
יר״א ירחמהו אל, יהי רצוי אחיו, ירא אלהים (י״א).
יר״ה ירום הודו.
ירה״א יריעות האוהל (ס׳).
ירה״נ ירמיה הנביא (ירמה״נ).
ירו׳ ירושלמי.
יר״ט יראה ראתה נטתה (שבת ק״ה).
ירל״א יי׳ רועי לא אחסר (ת׳).
יר״מ יהי רצון מלפניך (ת׳).
יר״מ או״א יהי רצון מלפניך אלהי ואלהי אבותי (ת׳).
יר״ע יראו עינינו (ת׳).
ירע״ו יה רבון עלם ועלמיא (ת׳).
יר״ש ירא שמים, יראת שמים (יי״ש), יריעות שלמה (ס׳).
ירש״פ יום ראשון של פסח (יאש״פ).
יר״ת יהדיו רוממו תהלה(?), ימתין רשע תשובתו(?).
יי״ש ילקוט שמעוני (ס׳) (ילי״ש), ימח שמו (ימ״ש), יראת שמים, ירא שמים (יר״ש), יבין שמועה (ס׳), יין שרף.
יש׳ ישראל (ישר׳).
יש״ב יצא שכרו בהפסדו, יעשה שלום במרומיו, יהי שלום במנוחתו, יעקב שמואל ביק(?).
ישה״נ ישעיה הנביא.
יש״ו ימח שמו וזכרו (ימש״ו), ישמרנו ויצילנו, יבא שילה ולו (יקהת עמים).
ישו״ז יתברך שמו ויתעלה זכרו.
יש״ח ישני חברון.

יי״ל דאה״נ יש לתרץ דאין הכי נמי.
ילדמ״מ יש לתרץ דמכל מקום.
יל״ד ש״ל יש לנו די שאם לו (יעב״ץ).
יל״ה יאתה לו הגדולה. יש להקל (ילה״ק). יש להחמיר (ילה״ח). יש להבין. יוכל להיות (יי״ל). יוצא לכל הדעות (ילכ״ה).
יל״ה ולהעה״ב יזכה לימות המשיח ולחיי עולם הבא.
ילול״א יי׳ לי ולא אירא.
יל״ח יצא לידי חובתו (יי״ח). יצא לחירות (יי״ל). יש לו חזקה. יי׳ לעזרתי חושה (ת׳).
ילי״ יי׳ לעד יתברך.
ילי״ב יום ליבשה (ת׳).
ילי״ ב״א(ה) יתהלך לפני יי׳ בארצות החיים.
ילילי״ יד ליד לא ינקה.
יל״ס יש לו סימן.
יל״צ יום טוב ליפמאן צונץ.
יל״ר ילקוט ראובני (ס׳). ילמדנו רבנו.
יל״ש ילקוט שמעוני (ס׳). יפה לשכחה, יועיל לשכחה.
ילת״ר יצא לתרבות רעה.
י״מ יש מפרשים. — מקשין. — מתירין. — מוסיפין. — מתענין. ישמח משה (ת׳). ידי משה (ס׳). יפה מראה (ס׳). ישועות משיחו (ס׳). יציאת מצרים (יצ״מ). עשרה מאמרות. יום מיתת. יצאו מהם (יצ״מ).
ימאו״א יום מיתת אביו ואמו.
י״מ במ״ח ישמח משה במתנת חלקו (ימב״ח) (ת׳).
ימ״ג יסוד מלכות גבורה (ק׳).
ימג״ל יי׳ מלך גאות לבש (ת׳).
ימ״ה ימות השנה. יצא מן הכלל (ימה״כ).
ימה״מ ימות המשיח.
ימ״ו ישראל מאיר וואהלמאן.
ימוי״פ יש מתירין ויש פוסלין.
ימ״ח מח״ג יין, מוריים, חלב, מלח, תולתית, גבינה (ע״ז ל״ט).
ימב״ר (שומר) ידו מעשות כל רע (ליסא קע״א).
ימ״נ יש מקומות נוהגין.
ימעשי״א יהא מונח עד שיבא אליהו.

ימ״ש יהיה מה שיהיה. ימח שמו. יוסף מוקיר שבתא.
ימש״ו ימח שמו וזכרו.
ימש״ע כמבו״ד יהי מורא שמים עליכם כמורא בשר ודם.
ימש״ק ישעיה, משלי, שיר השירים, קהלת (כ״ב ט״ו).
ימש״ת יותר משל תורה.
י״נ יאיר נרו. יחיה נצח. ישוע נוצרי. ידיד נפש (ת׳). יצאה נשמתו. יפה נוף (ס׳). יין נסך (יי״נ). יש נוהגין. יאיר נתיב (ס׳). עשרה נסים. — נסיונות.
ינב״י ישראל נושע ביי׳ (ת׳).
ינב״י ת״ע ישראל נושע ביי׳ תשועת עולמים (ת׳).
ינה״ל יוסף נפתלי הירץ לוי.
ינה״ק יין נר הבדלה קידוש.
ינוי״ל יי׳ נתן ויי׳ לקח (ישי״מ יהי שם יי׳ מבורך).
ינח״ל יהי נא חסדך לנחמני.
ינ״ל יש נוהגין לומר. — להתענות.
ינע״מ ינוח על משכבו.
ינעמ״ב ינוח על משכבו בשלום.
י״ס עשר ספירות. ישיבת סוכה. יש ספרים. — סימנים. ים סוף.
יס״א יש ספרים אחרים. יסוד אש.
יסב״מ עשר ספירות בלי מה (עסב״מ).
יס״ג יש ספרים גורסין.
יס״ה יסוד הנקוד (יסה״נ) (ס׳).
יס״י יש ספרים ישנים.
יס״מ יש ספרים מדויקים. י׳ ספירות מקוריות (ק׳). יסוד מים.
יס״ע יסוד עולם (ס׳) (יי״ע). יסוד עפר.
יסש״א יסורין של אהבה.
י״ע ימות עולם. יסוד עולם (ס׳). יורש עצר. יכוננה עליון.
יע״א יהי עוזה אלהים. ינן עליהם אלהים. יכוננה עליון אמן. ישמעאלים עובדי אלילים.
יעב״ח יעקב בן חיים.
יעב״ץ יעקב בן צבי (עמדין). (יעקב בן יצחק הלוי) (?).
יע״ד יערת דבש (ס׳).

יהשר״ם לע׳ ולעע״ת יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך (ת׳).

יוא״ל יוסף אלמנצי.

יו״ב יעקב ובניו.

יו״ד יורה דעה (ס׳) (י״ד).

יוה״כ יום הכפורים (יו״כ, יה״כ), כי מלאכיו יצוה לך, יחיד ורבים הלכה כרבים.

יו״ט יום טוב, ימים טובים (י״ט).

יומ״א יום טוב ראשון.

יומ״ב יום טוב שני.

יו״ל יוצא לאור.

יו״ל ח״ע סא״נ יגדל ויחי לנצח חיי עד סלה אמן נצח (?).

יו״נ יוצא ונכנס (יונ״כ).

יו״ר יצחק ורבקה.

יושא״י יודע שאינו יודע.

יוש״ה יסוד ושורש העבודה (ס׳).

יו״ת יתר ותנועה (ד׳).

י״ז יראה זרע, יתעלה זכרו, שבעה עשר.

יזי״י יראה זרע יאריך ימים.

יזיי״א יראה זרע יאריך ימים אמן.

יז״ל יהי זכרו לעד.

יז״ת שבעה עשר בתמוז (יזב״ת).

י״ח שמנה עשרה, יהי חלקי, ידי חובתו, יום חול (יו״ח), ילקוט חדש (ס׳), ירא חטא (יר״ח), יוצאי חלציו, — חלציה, יאי חולקיה, יד חרוצים (ס׳), ישני חברון.

יח״א ייח אזכרות.

יחב״א יהי חלקו בחיים אמן.

יח״ב יע״מ יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם.

יח״ו יושב חביונו וסתרו (?).

יח״עכי״ל יהי חסדך יי׳ עלינו כאשר יחלנו לך.

יחל״ע יפול חבלו לחיי עולמים.

יחל״צ ית״ו יי׳ חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר.

י״ט יש טעם, יום טוב (יו״ט), יצר טוב (יצ״ט).

יטאש״פ יום טוב אחרון של פסח.

יטבש״ג יום טוב שני של גליות.

יט״ל יש טעם לדבר, — לדבריו, יום טוב ליפמאן.

יט״ש יום טוב שני.

יטש״ג יום טוב, — ימים טובים של גליות.

י״י יהוה, ישמח ישראל (ס׳), יסוד יוסף (ס׳).

ייא״י מו״ע יחל ישראל אל יי׳ מעתה ועד עולם (ת׳).

יי״ב ישמח יי׳ במעשיו, ישמח ישראל בעושיו.

יי״ז יי׳ יבנה זבולו, יתברך יתרומם זכרו.

יי״ח יצא ידי חובתו, יישר יי׳ חילך.

יי״י יחיד יחיד יחיד.

יי״כ יישר כחך, — כחכם, יין כשר.

ייכ״ע ישועת יי׳ כהרף עין.

יי״ל יין לבנון (ס׳).

יילאו״א ימלוך יי׳ לעולם אמן ואמן (ת׳).

יילא״צ לדוד״ה ימלוך יי׳ לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה (ת׳).

יילו״ו יי׳ ימלוך לעולם ועד (ת׳).

יי״נ יין נסך (י״נ).

ייש בצה״ח יי׳ יצרור נשמתו בצרור החיים.

יי״ק יין קפריסין.

יישׁ״כ יין של כותים.

ייתי״ו יראת יי׳ תוסיף ימים.

י״כ יש כאן, יום כפור (יוה״כ, יה״כ, יו״כ), יהי כבוד (ת׳).

יכ״ג יוחנן כהן גדול.

יכו״ב יכין ובעז.

יכי״ל יהי כבוד יי׳ לעולם (ת׳).

יכ״ק יום כפור קטן (יוכ״ק).

י״ל יש לומר, — להשיב, — להקשות, — לשאול, — להבין, — לתרץ, — לפרש (יל״פ), — לדחות, — לזהר, — לכון, — למחות, יער לבנון (יע״ל) (ס׳), יוכל לדמות, — לומר, יוסיף לקח (ס׳), יוסף לחק (ס׳), יד לשון (ס׳), יין לבנון (ס׳), יחי לעד.

ילאנ״ם יחי לעד אמן נצח סלה.

ילא״פ ו״ל ליצ״ו יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי׳ צורי וגואלי.

יל״ב יש למחות בידם, יכול לחזור בו.

ילב״ש יחי לעד ביראת שמים.

יל״ג יורד לגיהנם, יהודה ליב גארדאן.

יל״ד יש לדקדק — לדרוש.

יא״ק יראת אלהים קודמת — קדמון.
יאש״מ יאוש שלא מדעת.
י״ב שנים עשר, ימי בראשית, יודעי בינה, יש בו, יש בכור, ינדל בתורה.
יב״א יצחק בן אברהם.
יב״נ יוסף בן נריון.
יבג״י יבורך גבר ירא ײ (יני״י).
יב״ה יש בקדשי המזבח (יבה״מ), יעקב בעל הטורים (יבה״ט).
יבה״מצ״ל עשרת בני המן צריך לכתוב (יעב״ן).
י״ב וגבש״ש יציבא בארעא וגיורא בשמי שמיא.
יבומ״ט ינדל בתורה ובמעשים טובים.
יב״ח י״ב חודש — חדשים, יצא בן חורין.
יב״ט עשרה בטלנין (עב״ט), יהודה בן טבאי.
יב״י יברך בית ישראל, ירבה בישראל, יבנה ישראל.
יבי״ו יברכך ײ וישמרך.
יבי״ו יברכך ײ וישמרך.
יאיפאי״ו יאר ײ פניו אליך ויחנך.
ישיפאול״ש ישא ײ פניו אליך וישם לך שלום.
יבי״ש יעקב בן יוסף שליט.
יבכ״ו ינדל בתורה כהונן וכשורה.
יבכש״ד יפתח בדורו כשמואל בדורו.
יב״מ ירצה בכל מעשיו, יש בו משום.
יבמ״י ישא ברכה מאת ײ.
יבמנ״ט יש בו משום נותן טעם.
יב״נ יהושע בן נון, יששכר בנימין נפתלי.
יבנ״ה יין בשמים נר הבדלה (פסח׳ ק״ד).
יב״ס ייבא סבא.
יב״ע יונתן בן עוזיאל, יצירה בריאה עשיה (ק׳), יושב בסתר עליון, (בצש״י בצל שדי יתלונן).
יב״צ יואב בן צרויה, י״ב צרופי (יעב״ן), ינחני במעגלי צדק, יפרח בימיו צדיק.
יב״ק יעננו ביום קראנו, קומה בעזרת ישראל.
יב״ר ישראל בני רחמנים.
יב״ש י״ב שנה — שעות, יבין שמועה (ס׳)
(י״ש), יוסף בן שמעון (תרי יב״ש איכא בשוקא).
יבשוי״א י״ב שנה ויום אחד.
י״ג יש נורסין.
יג״י יבורך גבר ירא ײ (יבג״י) (יני״ה).
יג״מ י״ג מדות, שלש עשרה מדות.
יג״מ שהתנ״ב י״ג מדות שהתורה נדרשת בהן.
יג״ע י״ג עקרים, שלוש עשרי עקרים.
י״ד יורה דעה (יו״ד) (ס׳), יוסף דעת (ס׳), יוצא דופן, יד דוד (ס׳).
ידה״ט ידיעת הטבע (יה״ט).
ידו״ר ידים ורגלים.
יד״מ ידי משה (ס׳), יודע מחשבות.
יד״נ יהי דן נחש, ידיד נפש (ת׳), ידיד נפשי.
יד״פ יומא דפגרא.
ידתה״ש ידיעת תכונות השמים (ידתכה״ש).
י״ה יד החזקה (ס׳), יסודי הדת (ס׳) (יסה״ד), יום הכפורים (יה״כ, יוה״כ, י״כ, יד״כ), ינאי המלך (ינה״מ).
יה״ב יצא הפסדו בשכרו (יהפב״ש).
יהב״י יקותיאל הנקדן בר יהודה.
יה״ג ים הגדול.
יהר״א (אהר״י) (ד׳).
יה״ז יום הזכרון.
יה״ח יד החזקה (י״ה) (ס׳).
יה״ט (ידה״ט).
יה״כ (י״ה, יוה״כ).
יה״ל יחכה ײ לחננכם (יי״ל).
יהלא״פ יהיו לרצון אמרי פי (ילא״פ).
יה״נ יסוד הוד נצח (ק׳), ישוע הנוצרי.
יהנ״ק יין הבדלה נר קידוש (פס׳ ק״ב ב׳).
יה״ע ירח העבר.
יהע״ל ײ היה עוזר לי — לנו.
יהק״נ יציאה הצלה קיחה גאולה.
יה״ר יהי רצון.
יהר״מ יהי רצון מלפניך.
יהר״מ י״א וא״א יהי רצון מלפניך ײ אלהי ואלהי אבותי.
יה״ש ייחוד השם (יחה״ש), ימות השנה (ימה״ש), ישוע העשיל שור.
יהש״ר יהא שמה רבא.

ט״ח טבילת חובה, טעם חטא, טהרת חולין (ס׳).

טהוד״מ טוביה חטא וזיגוד מגיד.

טהולב״ש טענו חטין והודה לו בשעורין.

טה״ם (טוה״ם).

ט״ט טוב טעם (ס׳) (ט״ט), טעון טבילה.

טט״ג טוען טענת גנב.

טט״ו טוב טעם ודעת (טוט״ו, טטו״ד).

ט״י טבול יום (טבו״י).

טי״כ טירת כסף (ס׳).

טכלא״י טלטול כלאחר יד.

טלמ״ד טלמ״א טב למיתב טן דו טלמיתב ארמלו.

טל״פ (טעל״פ).

טל״ש (טעל״ש).

ט״מ טומאת מת, טבילת מצוה, טעמי מצות (ס׳), טפחא מונח (ד׳), טעמי מקרא, טריד מצוה, טעמא מאי, טומאת מצורע.

טמ״ד טעון מתן דמים.

טמדואעג״מ טעון מתן דמים ואימורין על גבי מזבח.

ט״נ טומאת נפש.

טנת״א טעמים נקודות תגין אותיות.

ט״ם טעות סופר, טפה סרוחה.

ט״ם שק״ץ נוזל״ם (ד׳) (טקבלין רק דגש חזק).

ט״ע טביעת עין, טעות עכו״ם, טב עלם (יוסף).

טע״ט טפח על טפח.

טעל״פ טעם לפגם (טל״פ).

טעל״ש טעם לשבח (טל״ש).

ט״פ טריפה פסול.

ט״צ טומאת צרעת.

ט״ק טבעת קידושין, טלית קטן, תשעה קבין.

טקיו״ר טעון קידוש ידים ורגלים.

ט״ר טפחא רביעי (ד׳).

טרידו״ר טעון רחיצת ידים ורגלים.

ט״ש טומאת שרץ.

טשבנ״ה טוב שבנוים הרוג.

טשברלג״ה טוב שברופאים לגיהנם.

טשל״נ טוב שלא נברא.

טש״ש טומאת שמונה שרצים (טח״ש).

טש״ת סא״ב טע״ק גד״ד טלה שור תאומים, סרטן אריה בתולה, מאזנים עקרב קשת, גדי דלי דגים.

י

י׳ יום, עשרה.

י״א יש אומרים — אומרין, יראת אלהים (ירא״א), יוסף אומץ (ס׳), ייחוד אלהים, יחננו אלהים, יסוד אמונה (ס׳), יונת אלם (ס׳), ישע אלהים (ס׳), ירחמהו אל, אחד עשר, יורשין אחריו, יהודה אריה, יד אליהו (ס׳), יד אפרים (ס׳), יסוד אלהות, ירא אלהים, (ירא״א).

יאב״ל ירא אלהים בכל לבבו.

יאו״א יי׳ אלהי ואלהי אבותי (יאוא״א), יהי אור ויהי אור.

יאו״ם ירא אלהים וסור מרע.

יאומ״א יי׳ אורי וישעי ממי אירא.

יא״ח ינדל אלהים חי (ת׳).

יאח״ו ינדל אלהים חי וישתבח (ת׳).

יא״י יי׳ אלהי ישראל, ישוב ארץ ישראל.

יאי״א יי׳ אלהינו יי׳ אחד.

יאכ״ם יעקב איש כפר סכניה.

יאכרו״ל ישמך אלהים כרחל ולאה.

יא״ל יש אם למקרא, יש אם למסורת (יאלמ״ם) (יאי״ל ויא״ל), יזכרם אלהים לטובה.

יאלס״ל יש אם למסורת סבירא ליה (יעב״ץ).

יא״ם ישיבת אהל משה (ס׳).

יא״ע יכוננה אל עליון.

יאע״ה יעקב — יצחק אבינו עליו השלום.

יא״צ יאהרצייט (י״צ).

שלמה (ס׳), חצי שקל (מחה״ש), חציה שלי (חצ״ש), חוט שני (ס׳).
חש״א חברת שבת אחים, חשש איסור.
חשאב״ם חולי שאין בה סכנה.
חש״ד חסר שנת דפוס.
חשה״נ חשבון הנפש.
חש״ו חרש שוטה וקטן (חשו״ק).
חש״ו פ״ר חרש שוטה וקטן פגיעתן רעה.
חשיב״ם חולי שיש בה סכנה.
חש״ם חולו של מועד, חורת של מצוה.
חשמ״ן חיים שאל ממך נתת.
חש״נ חמאו של נחש.
חשנב״ע חולין שנכנסו בעזרה.
חש״ס חשש סכנה (ח״ס).
חש״ע חטאו של עגל.
חשעע״ה חמץ שעבר עליו הפסח (חשע״ה).
חשרפב״י חמורו של רבי פנחס בן יאיר.
ח״ת חתן תורה, חולקין תרומה, חותם תכנית (ס׳).
חת״ז חתימת זקן (ח״ז).

ט

ט׳ טעם, טענה, טפח, טעות, טור, טפה, טבילה, תשעה, טעון.
ט״א טעם אחר, טובה אחת, ט׳ אדומים, טל אורות (ס׳), טורי אבן (ס׳), טומאת אוכלין, טהרת אברהם (ס׳).
טא״ו(מ) טומאת אוכלין ומשקין.
טאוט״ש טוט אסר וטוט שרי.
טא״ח טור אורח חיים (טוא״ח, טאר״ח) (ס׳).
טא״ע טור אבן עזר (טוא״ע) (ס׳).
טא״ק טלה אריה קשת.
ט״ב ט׳ באב (ת״ב, תב״א), טעון ברכה.
טבא״ל באלבים = רמלא.
טב״ב טעון שתי ברכות.
טבו״י טבול יום (טב״י).
טב״י טבול יום.
טבל״ר טעם בלי ריח.
ט״ג טלית גדול, טובה גדולה, טעות גוי, טופס גמין, טיב גמין (ס׳).
ט״ד טן דו, טרפא דאסא (עלי הדס).
טד״ש טופסא דשטרי.
ט״ה טעם הדבר — המקרא, טופס השטר (טה״ש), טובת הנאה, טורח הדרך, טומאת הגוף (טה״ג), טעון — טעונין הזאה (הזיה).
טה״ב טעות הוא בידם.
טה״ג טומאת הגוף (ט״ה).
טה״ד טעם הדבר (ט״ה), טורח הדרך (ט״ה).
טה״ז טעון — טעונין הזאה (הזיה) (ט״ה).
טה״מ טעמי המצות (ס׳), טעמי המסורה (ס׳) — המקרא (ס׳).
טהמ״ס טעמי המסורה (טה״מ).
טו״א ט״ו אב, טומטום ואנדרוגינוס(טומא״נ), טומאת אוכלין (ט״א).
טוא״ח טור אורח חיים (טא״ח) (ס׳).
טוא״ע טור אבן עזר (טא״ע) (ס׳).
טו״ה טובת הנאה (ט״ה, טוה״נ).
טו״ז טורי זהב (ט״ז) (ס׳).
טוח״מ טור חושן משפט (טח״מ) (ס׳).
טו״ט טומאה וטהרה, טוב טעם (ס׳) (ט״ט).
טוי״ד טור יורה דעה (טיו״ד, טי״ד) (ס׳).
טו״ם טל ומטר (טומ״ט), טענה ומענה (טומ״ע) (זרובבל).
טו״נ ט״ו ניסן.
טו״פ טריפה ופסול.
טופעמלה״ט טופח על מנת להטפיח.
טו״ר טוב ורע.
טוש״ע טור שולחן ערוך (ס׳).
טו״ת טלית ותפילין, טענות ותביעות.
ט״ז טורי זהב (טו״ז) (ס׳), טומאת זב — זבה, טעם זקנים (ס׳).
טזו״ם טומאת זב ומצורע.

חל״ם חוץ לסוכה.
חלעוה״ב חלק לעולם הבא (חלי״ה).
חל״ף חד לא פגום.
חל״ק חייב — חייבים לקרות.
חלר״ע חטאנו לפניך רחם עלינו (ת׳).
חלי״ת חוץ לתחום (חולי״ת).
ח״מ חתום מטה (חל״ם), חבלי משיח (חב״ם), חצי משי, חושן משפט (חו״מ) (ס׳), חייבי מיתות, חכמי משנה (חה״מ), חלקת מחוקק (ס׳), חייב מיתה, חמש מגילות (חמ״ג), חתימת מילה, חסורא מחסרא, חולי מעיים, חושך מצרים (חמ״צ).
חמב״ד חייבי מיתות בית דין.
חמ״ג חמש מגילות (ח״מ).
חמ״ד חמשת מיני דגן (המ״ד), חסר מקום דפוס.
חמדה״ט חוץ מדרך הטבע.
חמ״ה חברת מפיצי השכלה (חמפ״ה), חברת מחזיקי הדת (חמחד״ה).
חמ״ו(ע) חנניה מישאל ועזריה.
חמ״ם חברת מקרא ומשנה.
חמ״ק חסורא מחסרא והכי קתני (חמוה״ק).
חמו״ש חודש מועד ושבת (חמ״ש).
חמ״ח חדא מחדא.
חמ״י חברת מעוררי ישנים.
חמ״נ חברת מקיצי נרדמים.
חמ״ם חומשים סדורים מחזורים.
חמ״ע חבירו מוכיח עליו, חברת מלבישי ערומים.
חמפ״נ חולתית מוריים פת נבינה.
חמ״ש חודש מועד שבת (חמו״ש).
חמש״ם חול מועד של סכות.
חמש״פ חוץ משוה פרוטה, חול מועד של פסח.
חמש״ת חוקה מדה שנה תורה.
חמ״ת חברת מרביצי — מחזיקי תורה.
ח״נ חצי נזק, חי נפשי, חינוך נערים, חיי נצח, חכמה נסתרה.
חנ״א חברת נשמת אדם(?).
חנב״ב חכמת נשים בנתה ביתה.
חנ״ה חלה נדה הדלקת (הנר), חנוכת הבית.
חנ״נ חתיכה נעשית נבילה.
חנ״צ חצי נזק צרורות.
חם׳ חסר, חסידים, חסרה (ל׳).
ח״ם חשש סכנה (חש״ם).
חם״ט חסדים טובים.
חס״ל חסד לאברהם (ס׳).
ח״ע חתימת עדים, חיי עולם, חיי עד, חיכום ערבה.
חע״ד חברת עוזר דלים.
חע״ד ול״ם חבל על דאבדין ולא משתכחין.
חע״ה חכמינו עליהם השלום (חעה״ש).
חעוה״ב חיי עולם הבא (חהעוה״ב).
חעוה״ז חיי עולם הזה.
חע״כ חתימת עדים כשרים.
חע״מ חכם עדיף מנביא, חפץ ערבות מושבו (?).
חעמ״פ חייבין עליהן משום פגול.
ח״פ חונה פה, חטף פתח (ד׳), ח׳ פרקים (להרמב״ם), חג פסח.
חפ״י חסרי פא יוד (ד׳).
חפ״מ חתיכה פריעה מציצה.
חפ״נ חסרי פא נון (ד׳).
חפ״ק(ק) חונה פה קהלה (קדושה).
חפ״ת חיים פלטיאל תולעת.
ח״צ חכם צבי, חובבי ציון, חמדת צבי (ס׳), חטאות צבור (חה״צ), חשבון צדק.
חצה״כ חצר הכבר.
חצו״ם חצופה ומרשעת.
חצסל״י חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו (ת׳).
חצ״ש חציה שלי (ח״ש).
ח״ק חטף קמץ (ד׳), חיריק קטן (ד׳), חסרי קצוות (ד׳), חצי קדיש, חברה קדישא.
חק״ל חקקי לב (ס׳).
ח״ר חיה רעה, חולי ראש.
חר״ו חירוף וגידוף, חירופים ונידופים.
חר״נ חידושי רבנו נסים.
חר״צ חברת רודפי צדק.
חר״ש חמישי רביעי ששי (הד״ו).
ח״ש חצי שעה, חצי שיעור, ח׳ שעות, חדש ששוני (ת׳), חורת שלום, חיי שרה, חוקות שמים (ס׳), חילול שבת, חכמת

חו"ל חוץ לארץ, — למדינה, — למחנה, חוץ לעיר.
חולד"ה (חלד"ה).
חול"ז חוץ לזמנו.
חול"ל חוטא ולא לו.
חול"פ חנון ורחום לכל פועל (ת').
חול"ת (חל"ת).
חומדה"ט (חמדה"ט).
חו"נ חכם ונבון, חזק ונתחזק (חזו).
חו"נ מו"ק חי וקים נורא מרום וקדוש (ת').
חו"ס חיגר וסומא.
חוער"ד חיה ועופות ודגים (חעו"ד).
חועמ"ש תולדה ועכבר מצוים שם.
חו"פ חנוכה ופורים.
חופ"ק חונה פה קהלתנו.
חו"ש חומש שמרוני, חיים ושלום, חרש ושבת.
חוש"ח חוט של חסד.
חו"ת חותם תכנית (ס') (ח"ת).
ח"ז חוב זה, חתימת זקן (חת"ז).
חז"ה חזר הדין (חוה"ד).
חז"מ חגי זכריה ומלאכי.
חז"ל חכמינו — חכמים זכרונם לברכה.
חז"ס חיים זעליג סלאנימסקי.
ח"ח חרם חכמים, — חמור, חדרי חדרים, חשש חמץ, — חימוץ.
חחא"ל חברך חברא אית ליה.
חח"ג חסד חכמה גבורה (ק').
חח"נ חסד חכמה נצח (ק').
חח"צ חברת חובבי ציון.
חח"ת חמשה חומשי תורה.
ח"ט חשש טרפות, חן טוב (ס'), חמי טבריה.
ח"י חידושי.
ח"י שמונה עשר (י"ח).
ח"י"א חי אדומים.
ח"י"ג חי גדולים.
ח"י"ז חי זהובים.
ח"י"פ חי פנים, חי פרוטות.
ח"י צ"ל חי צלמים (= קרייצער).
ח"י רו"כ חי רובל כסף.
ח"י ר"ט חי רייכסטאהלער.
ח"י חתימת יד — ידי, חכמי יון, חכמת יונית, חק יעקב (ס'), חוסן ישועות (חי"ש) (ס'), חות יאיר (חו"י) (ס'), שמונה ימים, חלק יעקב (ס'), חמדת ישראל (ס').
חי"ד חלק יורה דעה (חיו"ד).
חיד"א חיים יוסף דוד אזולאי.
חיה"ח חיבור יד החזקה.
חיה"ק (חה"ק).
חיה"ש (חה"ש).
חיו"צ חי יי וברוך צורי.
חי"ח ח' ימי חנוכה.
חיל"י חיו יחיה לא ימות.
ח"כ חסרון כיס, חביבי כנפשי, חייבי כריתות, חזקת כשרות, חצי כופר, חלוף כתב, חולק כבוד, חשוב כמת (חכ"מ).
חכ"א חכמים אומרים (ח"א).
חכ"ב חכמה כתר בינה (ק').
חכה"ת חכמת התכונה (חהת"כ)
חכ"ח חלק כחלק.
חכ"י חברים כל ישראל.
חכי"ח חברת כל ישראל חברים.
חכ"מ חשוב כמת (ח"כ).
ח"ל חוץ לארץ (חו"ל), חייבי לאוין, חס לנו, חרם לורים, חוץ לדרך — לדרכנו, חק לישראל (ס'), חוזר לראש — למוטב, חבלי לידה, חכם להרע (חכלה"ר), חייב לברך (חל"ב).
חלא"א חוץ לארבע אמות (חלד"א).
חלאה"ש חל להיות אחר השבת.
חלא"ת (חלי"ת).
חל"ב חייב לברך (ח"ל), חרם לורים בנדוי.
חלבנח"ש חרם לורים בנדוי חרם שמתא.
חלבנח"ש דרגמ"ה חרם לורים בנדוי חרם שמתא דרבנו גרשום מאור הגולה.
חלב"ש חל להיות בשבת.
חלד"ה חוץ לדרך הטבע (חולד"ה).
חל"ה (חלעה"ב).
חלי"ת חושה לעזרתי אדני תשועתי (אלהי).
חל"מ חוזר למוטב (ח"ל), חתום למטה (ח"מ), חוזן למועד (ס'), חמור למשא.
חל"מ בצנ"ש (שצ"מ חנכ"ל).
חל"נ חינוך לנערים.

חד״א חומש דפוס א׳, חידושי אגדה (ח״א).
חד״ב חומש דפוס ב׳.
חדול״ג חד דייק ולא גרים.
ח״ד כח״ד חושבנא דדין כחושבנא דדין.
חדל״ע חברת דורשי לשון עבר.
חדל״ש חירגא דיומא לא שמיה.
חד״צ חברת דורשי ציון, חי דומם צומח.
חדצ״מ חי דומם צומח מדבר.
חד״ר חסד דין רחמים (ק׳).
חדר״ג חרם דרבינו גרשום.
חדרגמ״ה חרם דרבינו גרשום מאור הגולה.
ח״ה חג המצות (חה״מ), חילול השם, — השבת (חה״ש), חוט השדרה (חוה״ש), חידוש הלבנה (חה״ל), חלופי הקריאה, חידוש העולם (חה״ע), חוט השערה (חוה״ש), חכמי הדור (חה״ד), חסידי הדור, חיקור הדין, חובת הלבבות (ס׳), חנוכת הבית, תיקת הברית (ס׳), חזקת הבתים, חידושי הלכות, חצר הכבד (חה״כ).
חה״א חכמי — חסידי האומות.
חה״ב חכמי הבבלי.
חה״ג חוקות הגוים, חתימת הגמרא.
חה״ד חכמי — חסידי הדור.
חה״ט חכמי הטבע.
חה״כ חברת הכנסת כלה.
חה״ל חולין הוא לך, חובה היא לו, חתיכה הראויה להתכבד.
חה״מ חתימת המשנה, חילול המקום, חכמי המשנה, חכמת המזלות (חהמ״ז), חושן המשפט (חו״מ) (ס׳), חסדי השם, — המקום, חידושי המאירי.
חה״נ חכמי הנוצרים, חכמת ההנדסה.
חה״ס חוט הסיקרא (חוה״ס).
חה״ע חכמי העולם, חתימת העדים, חשבון העדים.
חה״פ חכמת הפרצוף.
חה״צ חטאת הצבור (ח״צ).
חה״ק חכמת הקבלה, חיבוט הקבר, חיות הקודש.
חה״ש חצרות השיר (ס׳), חשבון השוה, חבצלת השרון (ס׳), חוט השדרה (חוה״ש), חלול השם.
חהש״ם חתימת הש״ס.
חהת״כ (חכה״ת).
ח״ו חס ושלום, חס וחלילה, חלילה וחס, חזק ונתחזק, חי וקים (ת׳), חקירה ודרישה, חוקר ודורש (חו״ד), חסרות ויתרות (חוי״ת), חי ונשע (ס׳).
חו״א חסד ואמת (ס׳).
חוא״מ חסידים ואנשי מעשה.
חו״ב חזק ואמץ בתורה (חא״ב), חולדה וברדלס, חכמה ובינה, חסד ובינה, חריף ובקי.
חוב״א חזק ואמץ בתורה אמן.
חובה״מ (חבה״מ).
חוב״צ חובבי ציון.
חו״ג חסד וגבורה, חכמה וגבורה, — וגדולה, חסדים וגבורות (ק׳).
חו״ד חלב ודבש, חוקר ודורש (ח״ו), חות דעת (ס׳).
חו״ה חלה וסת הדלקה, חובת הלבבות (ח״ה) (ס׳), חול המועד (חה״מ).
חוה״ג חוקות הגוים, חוקת הגוי.
חוה״ט חוש הטעם (חה״ט).
חוה״מ חול המועד (חה״מ), חוש המשוש, חוני המעגל.
חוהמ״ס חול המועד סכות.
חוהמ״פ חול המועד פסח.
חוהמש״ס חול המועד של סכות.
חוהמש״פ חול המועד של פסח.
חוה״נ חולי הנופל.
חוה״ר חוש הריח, — הראות.
חוה״ש חוש השמע, חוט השדרה (חה״ש), חוט השני (ס׳).
חוז״ל חוזר לראש.
חו״ח חד וחד.
חו״ט חוכא וטלולא, חוכא ואטלולא.
חו״י חות יאיר (ס׳) (ח״י).
חוי״ל חזק ויאמץ לבך.
חוי״ת חסר ויתיר, חסרות ויתרות (ח״ו).
חו״כ חתן וכלה.

זת״ל זמן תורה לחוד, זמן תפלה לחוד.
זתלי״ל זה תפארת לבני ישראל לנצח.
זת״מ זכרו תורת משה (ס׳), זמן תפלת מנחה.
זת״ע זמן תפלת ערבית.
זת״ש זמן תפלת שחרית.

ח

ח׳ חלק, — חלקים, חכמה, — חכמת, חלוץ, חומש, חברה, חודש, חסר, חסרה.
ח״א חיי אדם (ס׳), חכמת אדם (ס׳), חידושי אגדות (ס׳) (חד״א), חיזוק אמונה (ס׳), חומת אנך (ס׳), חכמת אברהם (ס׳), חד אמר, חכמים אומרים, חודש אלול, חלק א׳, חזקת איסור (חז״א), חנן אלהים (ס׳).
חא״א מפבב״ח חזקה אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו.
חאה״ר חטא אדם הראשון.
חא״ה חסידי — חכמי אומות העולם (חאה״ע, חא״ע), חלק אבן העזר (חא״ע), חטא אדם הראשון (חאדה״ר).
חא״ז חומת אליהו זוטא (ס׳).
חא״ח חלק אורח חיים (חאו״ח).
חא״כ חנם אין כסף.
חא״ל חייב אדם לומר, — לברך (חאל״ב).
חאל״ב חזק אמץ לעד בתורה.
חא״מ חלק אלוה ממעל.
חא״ר חומת אליהו רבא (ס׳).
ח״ב חכמי בבל, חתן בראשית (חב״ר), חוור בך, חיי בשרים (ס׳), חרבן ביתר, חרבן בית, חש בראשו (חב״ר) (חביע״ב חש בראשו יעסוק בתורה).
חב״א חרבן בית ראשון (חב״ר).
חב״ד חכמה בינה דעת (ק׳).
חבה״מ חרבן בית המקדש (חבהמ״ק).
חב״ו חפץ בתורה ומעשים, חכמה בינה ודעת.
חב״ח חברת בקור חולים, חדר בחדר, חנניה בן חזקיה.
חב״י חומץ בן יין.
חבי״ב חש בראשו יעסוק בתורה.
חביכ״ג חשמונאי בן יוחנן כהן גדול.
חבי״ת חלב בשר יין תכלת.
חב״כ חושד בכשרים (חבכ״ש).
חבל״י חזק בתורה לאורך ימים.
חבלי״ו חזק בתורה לאורך ימים ושנים.
חבל״מ חיי בשרים לב מרפא.
חב״מ חי בן מקיץ (ס׳), חולי בני מעים (ח״מ).
חב״ס חכמת בן סירא (ס׳) (ב״ס).
חב״ע חולין בעזרה.
חבע״פ אש״ש חמץ בערב פסח אחר שש שעות.
חב״פ חייב בפשיעה, חמץ בפסח.
חב״ק חברת בני קודש.
חב״ש חרבן בית שני, חל בשבת (ח״ב).
חב״ת חוזר בתשובה, חפץ בתורה.
ח״ג חובת גלות, חצי גרים, חד גדיא, חרם גמור, חמדה גנוזה (ס׳), חלק גדול.
חג״ב חתימת גמרא בבלית (חגב״ב).
חגב״י חופר גומץ בו יפול (ופגי״נ ופורץ גדר ישכנו נחש), חלב גבינה ביצים יין ישן.
חגב״ש חלב גבינה בצלים שחליים (לא יאכל אדם אחר הקזת דם).
חג״ד חתימת גמר דין.
חגול״ד חד גדים ולא דייק.
חג״י חדשים גם ישנים.
חג״ת נהי״ם חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות (ק׳).
חג״ת חסד גבורה תפארת (ק׳).
חגת״מ חסד גבורה תפארת מלכות (ק׳).
ח״ד חלוקא דרבנן, חות דעת (ס׳), חלש דעתיה.

זל״מ זכר למים.
זל״ב זכותו לעד ינן בעדנו.
זל״ם זכר ליציאת מצרים (זי״מ).
זללה״ה זכרונו לברכה לחיי העולם הבא.
זלמ״ב זכרון — זכר למעשה בראשית.
זלמ״ש זמירות למוצאי שבת.
זל״ע זכרונו לחיי עד, — עולם.
זל״פ זכר לפסח.
זל״צ זרעו לכם צדקה.
זלקצ״ט זכרו לברכה קרוש צדיק טהור.
זלש״ב (זלשל״ב).
זלשל״ב זכין לאדם שלא בפניו (זלש״ב) (ואחלא״ב ואין חבין לו אלא בפניו).
ז״מ זקן ממרא, זרע מלוכה (זה״מ).
זמב״ד זרע מלכות בית דוד.
זמב״נ ז׳ מצות בני נח.
זמנ״(ר) זמן גרמא.
זמה״ב זקן ממרא האמור בתורה (זמהא״ב).
זמה״ת זה מן התימא.
זמ״ז זה מזה.
זמ״ן נק״ט זרעים מועד נשים נזיקין קדשים טהרות.
זמעפב״ד זקן ממרא על פי בין דין.
זמ״פ ז׳ מיני פורענות.
זמ״ק זה מקום קבורת.
זמ״ש זה מה שאמר, — שאמרו (זמש״א), — שכתב (זמ״ש).
ז״נ ז׳ נקיים.
זנוזל״ח זה נהנה וזה לא חסר.
זנמ״ל זה נותן טעם לדבריו.
זנ״ל זכר נשיאתו (נשמתו?) לברכה.
ז״ס ז׳ ספירות (ק׳), זה סוד.
זס״נ זה סוד גדול.
זס״ע זה סוד עמוק.
זסג״ע זה סוד גן עדן.
זסשר״ץ (ממוצא השנים) (ד׳).
זס״ת ז׳ ספירות תחתונות (ק׳).
ז״ע זה עד, זכר — זכרון עולם.
זעה״א זקני עם הארץ.
זע״ז זה על זה, זה עם זה, ז׳ על ז׳.
זע״כ זמן עצי כהנים.

ז״פ ז׳ פעמים, — פנים, זה פירוש, פירושו, זמן פדיון, זבח פסח.
זפ״ה זה פירוש הכתוב.
זפ״ז ז׳ פעמים ז׳.
זצ״ל זכר צדיק וקדוש לברכה (וצוק״ל וצוקל״ב), זכר צדיק וזרעו לברכה.
זצוקל״א זכר צדיק וקדוש לברכה אמן.
זצוקל״ב זכר צדיק וקדוש לברכה.
זצוקללה״ה זכר צדיק וקדוש לברכה לחיי העולם הבא.
זצ״ל זכר צדיק לברכה.
זצלה״ה זכר צדיק לחיי העולם הבא.
זצק״ל זכר צדיק קדוש לברכה (וצקל״ב).
ז״ק זקף קטן (ד׳), זרע קיים, זרעא קיימא, זרע קדושים, זרע קודש.
זק״ג זמן קבוץ גליות, זקף גדול (ד׳) (ז״ג).
זק״ד זקוקין דנורא.
זקוא״ל זכר קדושים ואדירים לברכה.
זקוצ״ל זכר קדוש וצדיק לברכה.
זק״ל זכר קדוש לברכה.
זק״נ זרע קיים נצח.
זק״ן שמ״י זכר קדוש נצח שלום משכבו יהיה.
זקצ״ל זכר קדוש צדיק לברכה.
זק״ש זמן קריאת שמע (זמק״ש).
זקשש״ש זמן קריאת שמע של שחרית.
ז״ר זית רענן (ס׳), זבחי ריב (ס׳).
זר״ק זרע קודש — קדושים (ז״ק).
ז״ש זה שאמר, — שאמרו (וש״א), — שכתב (זש״כ), זה שנאמר (זש״נ), זבח שמואל (ס׳), זבחי שלמים.
זש״א זה שאמר, — שאמרו (ז״ש).
זש״ה זה שאמר הכתוב.
זש״נ זה שנאמר (ז״ש), זוהמו של נחש.
זש״צ זבחי שלמי צבור.
זש״ת זקן ששכח תלמודו (וששית).
ז״ת זכרון תרועה, זמן תפילין, זמן תפלה, ז׳ תחתונים, ז׳ תקונים (ק׳).
זת״ה זה תוכן הכתוב — הדברים, זאת תורת האדם (ס׳).
זת״ח זקני תלמידי חכמים.

זאר"נ זעיר אנפין ונוקבא (ק׳) (זאו).
זא"ז זה את זה, זה אחר זה, זה אל זה, זמרו אלהים זמרו.
זאכ"ש זה אומר כולה שלי.
ז"ב זכור ברית (ת׳), זמן במה, זרע ברך (ס׳).
זב"א זכור ברית אברהם (ת׳).
זב"ב ז׳ בנינים בו (ד׳).
זבד"ו זט"ו ב"ז ד"ד וב"ו (סימן הפסקות) (ל׳).
זב"י זרע ברך יי׳.
זב"ע זה בפני עצמו.
זבעוזב"ע זה בפני עצמו וזה בפני עצמו.
זב"ר ז"ל בתר רובא, זרע ברך ראשון (ס׳).
זב"ש זבח שמואל (ס׳), זרע ברך שני (ס׳).
ז"ג זקף גדול (ד׳), ז׳ נברא, זה נובר.
זג"כ זה גם כן.
ז"ד (זק"ד).
זדב"ג (שדב"נ).
זדדוה"ז ז׳ טפחים ד׳ אצבעות ד׳ טפחים ו׳ אצבעות ה׳ טפחים ז׳ אצבעות (מדת לחם הפנים).
זד"ל זו דומה לזו.
ז"ה זיו השכינה, זה הדבר, — הדבור, — הדין, — הדרך, — האיש (זה"א), — האות, זה הוא, זוכר הברית (זה"ב), זקני הדור, זוהר הקדוש (ס׳) (זוה"ק), זמרת הארץ (ס׳) (זה"א).
ז"ה אל"י זה השלחן אשר לפני יי׳.
זהונבוק"ב זוכר הברית ונאמן בבריתו וקים במאמרו.
זה"ז זמן הזה.
זה"ל זכות הוא לו.
זהלצי"ב זה השער ליי צדיקים יבואו בו.
זה"מ זרע המלוכה, — זרע המלכות (ד"מ).
זהע"י זה היום עשה יי (נגונ"ב נגילה ונשמחה בו).
זה"ק ז׳ הקפות, זוהר הקדוש (ס׳) (ז"ה, זוה"ק), זרע הקודש.
זה"ש זה הוא שאמר (זהש"א), — שאמרו, — שכתב (זהש"כ).
זה"ת זאת התורה.
זואצל"ז זו ואין צריך לומר זו.
זוה"ח זוהר החדש (ס׳) (ז"ח).
זו"ז זה וזה.
זוז"ב זה וזה בודק.
זוז"ג זה וזה גורם.
זו"מ זב ומצורע.
זו"נ זעיר (אנפין) ונוקבא (ק׳), זכר ונקבה.
זו"ס זולל וסובא.
זו"ש זכור ושמור.
זושב"א זכור ושמור בדבור אחד.
ז"ז זר זהב (ס׳).
ז"ח זכאה חולקיה, — חולקהון, זוהר חדש (ס׳), ז׳ חדשים, זמנא חדא.
זחא"ר זה חלק אדם רשע.
זחאר"מ ונא"מ זה חלק אדם רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל.
זח"ו זבת חלב ודבש.
זטה"ע שבעה טובי העיר.
ז"י זרע ישראל, — יעקב, — יהודה, זמירות ישראל.
זי"א ז׳ ימי אבילות.
זי"ב ז׳ ימי בראשית.
זיה"ח ז׳ ימי החופה (זי"ח).
זיה"מ ז׳ ימי המשתה (זי"ה).
זי"ל זכרונו יהי לברכה, זכותו יעמוד לנו.
זי"מ זכר יציאת מצרים (זלי"מ).
זי"ע זכותו ינן עלינו, זכרונו יעמוד עולם.
זיע"א זכותו ינן עלינו אמן.
ז"כ זכרי כהונה, זה כפרתי.
זכ"א זכות אבות (ז"א).
זכ"ז זה כנגד זה.
זכ"ל ז׳ כוכבי לכת (שכ"ל).
ז"ל זכרו — זכרונו לברכה, זכור לטוב, זה לשונו, זכר לדבר, זכר לחרבן (זל"ח), זכרנו לחיים (ת׳) (זל"ח).
זלא"ל זכרה לי אלוה לטובה (וחעכ"ר וחוסה עלי כרוב רחמיך).
זלה"ה זכרונו לחיי העולם הבא (זללה"ה, זלע"ה).
זל"ז זה לזה.
זל"ח זכרנו לחיים (ז"ל), זכר לחרבן, זכר לחנינה.

ועע״ל ועיין עוד לקמן, — לעיל.
ועפ״א ועל פיהם אמרו, ועד פרשה אחרונה.
ועפ״ז (עפ״ז).
וע״ק ועוד קשה.
וע״ר ועוד רמז.
וע״ש ועיין שם, ועוד שלום.
וע״ת ועירוב תבשילין, — תחומין.
וע״ת וע״ח ועירובי תחומין ועירובי חצרות (יעב״ץ).
ופ״א ופירוש אחד, — אחר, ופרק אחד, ופרשה א׳, ופעם א׳, ופסוק אחד.
ופנ״ן ופורץ גדר ישכנו נחש.
ופס״ד ופסוקי דזמרא, ופסק דין.
ופעס״ש ופרוש עלינו סוכת שלומך (ת׳).
וצא״ל וצריך אתה לדעת, — (לכתוב), — לומר, — לקרות, — להבין.
וצבמ״ט וצריך ביאור מהאי טעמא (יעב״ץ).
וצדהוצ״צ וצדוק הדין וצדקתך צדק (יעב״ץ).
וצ״ל וצריך לומר, — לקרות, — לכתוב, — להבין, — לפרש, — להיות, — למחוק.
וצל״ד וצריך לדקדק, — לדייק.
וצ״ל דס״ל וצריך לומר דסבירא ליה.
וצלה״ת וצריך להתענות.
וצע״ג וצריך עיון גדול.
וק׳ וקרי.
ו״ק ו׳ קצוות, ואני קראתיך.
וקי״ל וקיימא לן.
וק״ל וקל להבין, וקשה לי, וקשיא ליה.
וקמ״ש וקבלת מלכות שמים.
וקמ״ש ובה״ת וקבלת מלכות שמים וברכת התורה (יעב״ץ).
ור״א (ר״א).
וראב״ש (ראב״ש).
ורד״א במ״כ ור״ד אבודרהם במחילת כבודו (יעב״ץ).
ור״ל וראיה לדבר, ורצה לומר, ורחמנא לצלן.
ור״מ ויפק רצון מ״י.
ור״ס ורבנן סברי, ורבנן סבוראי, ורבי סעדיה.
ור״ע ורבי עקיבא, ור׳ עמרם.
ושב״י ושמרו בני ישראל.
וש״ד ושאר דברים, ושפיכת דם, — דמים.
ושמ״נ ושבשתא ממילא נפקא.
וש״נ ושם נאמר, ושם נסמן.
ושעכ״י ושלום על כל ישראל.
וש״פ ושאר פוסקים, — פרושים.
וש״ר ושלום רב, ושם רע.
וש״ש ושא שלום, ושלום שני, ושבולת שועל, ושבת שירה.
ותב״צ ותירוצו בצדו.
ותה״כ וזה תוכן הכתוב.
ותותו״צ ותשובה ותפלה וצדקה (ת׳).
ותטו״מ ותן טל ומטר (ת׳).
ות״ל ותרצה לידע, ותהלה לאל, ותערב לפניך (ת׳), ותלמוד לומר.
ותל״מ ותו לא מידי.
ות״ע ותניא עליה.
ות״ת ותנא תונא, ותלמוד תורה.
ותתכ״כ ותלמוד תורה כנגד כולם.

ז

ז׳ זוהר (ס׳), שבעה, זמן, זוים, זהובים.
ז״א זכות אבות (זכ״א), זקן אברהם (ס׳), זרע אברהם, זעיר אנפין (ק׳), זה אומר, — אמר, — אינו.
זא״א זה אומר אני.
זאא״מ זה אומר אני מצאתיה.
זא״ב זה אומר בכה.
זאבוזא״ב זה אומר בכה וזה אומר בכה.
זא״ב ולבי״א זכור את בוראך והצנע לכת ביראת אלהים.
זאה״ל זכור אותו האיש לטוב.
זא״ו זה אלי ואנוהו, זעיר אנפין ונוקבא (ק׳).

ולע״ח ולענין חדש.
ול״פ ולא פליגי, ולכן פירש.
ול״צ ולא צריך.
ולצ״ל ולא צריך לומר.
ולקל״ל ולא קרשה לעתיד לבא.
ולק״מ ולא קשי מידי.
ול״ר ולשון רבים.
ול״ש ולא שייך — שכיחא, ולא שמה.
ול״ת ולא תימא, ולא תעשה, ולא תשא.
ולתשו׳ ולתשובה.
ומ״א ומדרש אגדה.
ומא״ל ומידי אחרינא לא.
ומא״מ ומה אני מקיים.
ומבה״ח ומברכין החדש.
ומ״ד ומאן דאמר (מ״ד).
ומ״ה ומשום הכי (ומש״ה), וכן משמעות הלשון (וכמש״ה).
ומו״י ומודה ועוזב ירוחם.
ומל״ב ומקשה לבו יפול ברעה.
ומ״מ ומכל מקום, ומארי מתניתין, ומשלוח מנות.
וממ״ל ומכל מקום יש לישב.
ומ״ס ומר סבר.
ומ״ע ומעשר עני.
ומעש״ט ומעשים טובים (ומעש״ט).
ומפ״ח ומפני חטאינו (ת׳).
ומפ״ל ומפורש לעיל — לקמן.
ומ״ר ומביא ראיה.
ומ״ש ומה שאמר, שאמרו, שנאמר — שכתב שכתבו, שנכתב, שנשאר, ומעשר שני.
ומשאז״ל ומה שאמרו זכרונם לברכה.
ומש״ה ומשום הכי (מש״ה).
ומש״ל ומי שרי למימר, ומה שאמר לעיל.
ומ״ת ומאן תני, ומתן תורה.
ומתבה״ב ומתענין שני וחמישי שני.
ומתחל״ה ומתחילין להתענות.
ומת״ל ומה תלמוד לומר.
ונ״ב ונכתב בצדו (נ״ב).
ונימוע״ה ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה (ת׳).
ונ״ל ונראה לי, ונפקי לן, ונאמר להלן.

ונל״ע ונראה לפי עניותי.
ונלע״ד ונראה לפי עניות דעתי.
ונלשא״צ ונראה לי שאין צריך.
ונ״מ ונפקא מניה, — מנה.
ונפ״ש ונשלמה פרים שפתינו.
וס׳ וסיעתיה (וסי״ע).
וס״א וסברא אחרת.
וס״ה וסך הכל, וסכום הכל.
וסבה״ס וסבת כל הסבות.
וס״ל וסבירא ליה, — להו.
וס״ע וסדר עולם (ס׳).
וע׳ ועיין, ועוד.
וע״א ועוד אמר, — אמרו, וענין אחר.
ועא״א ועכשיו אני אומר.
וע״ד ועל דרך, ועל דא, ועל דבר.
ועד״ז ועל דרך זה.
ועדז״א ועל דרך זה אמר.
וע״ה ועל הכל, ועץ הדעת (ס׳), ועם הארץ, ועם הכולל.
ועה״ק ועיר הקודש, ועבודת הקודש.
וע״ז ועבודה זרה, ועל זה, ועוד זאת.
ועז״א ועל זה אמר.
ועז״נ ועל זה נאמר — נראה.
וע״ח ועירובי חצרות.
ועח״מ ועדים חתומים מטה.
ועחשח״ע ועל חטאים שאנו חייבים עליהם.
ועי״ז ועל ידי זה.
ועי״כ ועל ידי כן.
וע״כ ועל כולם.
ועכ״ז ועם כל זאת, ועם כל זה.
ועי״ל ועוד יש לומר — להקשות — לפרש, ועיין לעיל, ועיין לקמן.
ועכ״פ ועל כל פנים, ועוד כמה פעמים.
וע״ל ועד לחכמים (ס׳).
ועמש״ל ועיין מה שכתבתי לעיל — לקמן.
ועמש״ע ועיין מה שכתב עוד.
וע״נ ועוד נראה — נאמר — נכתב.
ועג״ל ועוד נראה לי.
ועס״ח ועיין ספר חסידים.
וע״ע ועיין עוד, ועל ענין, ועד עולם.
ועע״א ועוד ענין אחד — אחר.

ועע״ל ועיין עוד לקמן, — לעיל.
ועפ״א ועל פיהם אמרו, ועד פרוטה אחרונה.
ועפ״ז (עפ״ז).
וע״ק ועוד קשה.
וע״ר ועוד רמז.
וע״ש ועיין שם, ועוד שלום.
וע״ת עירוב תבשילין, — תחומין.
וע״ת וע״ח ועירובי תחומין ועירובי חצרות (יעב״ץ).
ופ״א ופירוש אחד, — אחר, ופרק אחד, ופרשה א׳, ופעם א׳, ופסוק אחד.
ופנ״ן ופורץ גדר ישכנו נחש.
ופס״ד ופסוקי דזמרא, ופסק דין.
ופעס״ש ופרוש עלינו סוכת שלומך (ת׳).
וצא״ל וצריך אתה לדעת, — (לכתוב), — לומר, — לקרות, — להבין.
וצבמ״ט וצריך ביאור מהאי טעמא (יעב״ץ).
וצהוצ״צ וצדוק הדין וצדקתך צדק (יעב״ץ).
וצ״ל וצריך לומר, — לקרות, — לכתוב, — להבין, — לפרש, — להיות, — למתוק.
וצל״ד וצריך לדקדק, — לדייק.
וצ״ל דס״ל וצריך לומר דסבירא ליה.
[illegible]ה״ת וצריך להתענות.
[illegible] וצריך עיון גדול.
[illegible]קרי.
[illegible] קצוות, ואני קראתיך.
[illegible]יימא לן.
[illegible] להבין, וקשה לי, וקשיא ליה.
[illegible]לת מלכות שמים.

וקמ״ש ובה״ת וקבלה מלכות שמים וברכת התורה (יעב״ץ).
ור״א (ר״א).
וראב״ש (ראב״ש).
ורד״א במ״כ ור״ד אבודרהם במחילת כבודו (יעב״ץ).
ור״ל וראיה לדבר, ורצה לומר, ורחמנא לצלן.
ור״מ ויפסק רצון מי״.
ור״ס ורבנן סבורי, ורבנן סבוראי, ורבי סעדיה.
ור״ע ורבי עקיבא, ור׳ עמרם.
ושב״י ושמרו בני ישראל.
וש״ד ושאר דברים, ושפיכת דם, — דמים.
ושמ״נ ושבשתא ממילא נפקא.
וש״נ ושם נאמר, ושם נסמן.
ושעכ״י ושלום על כל ישראל.
וש״פ ושאר פוסקים, — פרושים.
וש״ר ושלום רב, ושם רע.
וש״ש ושא שלום, ושלום שני, ושבולת שועל, ושבת שירה.
ותב״צ ותירוצו בצדו.
ותה״כ וזה תוכן הכתוב.
ותותו״צ ותשובה ותפלה וצדקה (ת׳).
ותטו״מ ותן טל ומטר (ת׳).
ות״ל ותרצה לידע, ותהלה לאל, ותערב לפניך (ת׳), ותלמוד לומר.
ותל״מ ותו לא מידי.
ות״ע ותניא עליה.
ות״ת ותנא תונא, ותלמוד תורה.
ותתכ״כ ותלמוד תורה כנגד כולם.

ז

[illegible]זמן, זוזים, זהובים.
[illegible]), זקן אברהם (ס׳).
[illegible]ין (ק׳), זה אומר, —

זא״ב זה אומר בכה.
זאבוזא״ב זה אומר בכה וזה אומר בכה.
זא״ב ולב״א זכור את בוראך והצנע לכת ביראת אלהים.
זאה״ל זכור אותו האיש לטוב.
זא״ו זה אלי ואנוהו, זעיר אנפין ונוקבא (ק׳).

והי״ל והיה
והל״ל והיה
והל״מ והלכ
והל״ש והוש
והמ״ב והוא
והמ״י והמשכ
והנ״א (הנ״א)
והנ״מ והני מיל
וה״ם והיא סב
וה״פ והכי פיר
והפבר״ח והפותח ב
והפבר״נ והפותח
וה״ת והא תניא.
וז״א וזה אומר.
וזא״ב וזה אומר בכ
וזא״ז וזה את זה וזה
וזה״ב וזאת הברכה
וזה״ד וזה הדין.
וזה״ש וזה הוא שאמר
וזהש״ח וזה הוא שאמרו
וז״ל וזה לשונו.
וזמ״ב וזה מובן בנקל.
וזמ״ש וזה מה שאמרו.
וזמש״ח וזה מה שאמרו ה
וז״ס וזה סוד, — סימן, —
וזס״ג וזה סוד גדול.
וזס״ה וזה סוד הכתוב.
וזסמ״ש וזה סוד מה שאמר.
וזס״ע וזה סוד עמוק.
וז״פ וזמן פרעון.
וזפ״ג וזה פלא גדול.
וזפה״כ וזה פירוש הכתוב.
וזק״ל וזה קל להבין.
וז״ש וזה שאמר.
וזש״ה וזה שאמר הכתוב.
וזש״ע וזה שאמר עוד.
וזת״ה(כ) וזה תובן הכתב, וזה תוכן הדבר.
וח״א וחכמים אומרים, וחד אמר.
וחב״ם וחן בשלם סופו (ת׳).
וח״ח וחזרת חלילה.
וח״י ויבאני חסדך ייי (ויח״י).

וי״פ ויש פוסקין — פוסלין.
וי״ק וין קפריסין (יעב״ץ).
ויק״פ ויקהל פקודי.
ויק״ר ויקרא רבא (ס׳).
וי״ל ויש ראיה לדבר, ויהי רצון לפניך.
ויר״מ ויהי רצון מלפניך, ויפק רצון מי״י.
ויר״ש וירא שמים (וי״ש).
וי״ת ויונתן תרגם.
וית״ל ויתן לך (ת׳).
וכ׳ וכתיב.
וכ״ב וכתיב בתריה.
וכב״ב וכל בני ביתו.
וכ״ד וכן דעת, וכל דבר.
וכד״ל וכדומה לו, — לזה, וכל דדמי ליה.
וכד״ש וכל דבר שורש.
וכדת״נ לבעהש״ט וכל דבר תוקף נתון לבעל השטר.
וכ״ה וכתיב התם, וכן הוא, וכך הוא.
וכה״א וכן הוא אומר, וכך היה אומר.
וכהבמ״ר וכן הוא במדרש רבה.
וכה״ג וכהאי גוונא, וכהן גדול.
וכהד״ל וכל הדומה לו.
וכה״מ וכל המפרשים, וכך היה מנהגו, — מנהגם.
וכה״נ וכן הנוסחא.
וכהנ״ס וכן הוא נוסחת ספרדים.
וכה״ע וכל העולם, וכן הוא עיקר.
וכה״פ וכל הפוסקים.
וכו׳ וכוליה.
וכי״ב וכיוצא בו.
וכיבא״א וכיוצא בו אתה אומר.
וכי״כ וכיום כפור.
וכי״ר וכן יהי רצון.
וכ״כ וכן כתב, וכל כך.
וכ״ל וכן ליתא.
וכ״מ וכל מקום, וכן משמע — מבואר — מפורש, וכן מצאנו.
וכמבלק״פ וכן משמע בלקוטי פרדס (ס׳). (יעב״ץ).
וכמ״ה וכן משמעות הלשון.
וכמ״ש וכן כל מקום שאמר, וכמו שכתוב (וכמש״כ).
וכמש״א וכמו שאמר.
וכ״נ וכן נראה, וכן נוהגין.
וכנבכ״מ וכן נקרא בכל מקום.
וכ״פ וכל פעם, וכמה פעמים, וכן פסק.
וכפו״פ וכל פעם ופעם.
וכצ״ל וכן צריך להיות — לומר — לפרש — לתרץ, וכן צריך לכתוב.
וכר״ת וכראשי תיבות, וכרבינו תם.
וכ״ש וכל שכן, וכלי שני.
וכשילעמ״ש וכל שכן יש לתמוה על מה שכתבו.
וכ״ת וכי תימא — תאמר.
וכת״א וכן תרגם אונקלס.
וכתה״מ וכי תימא הני מילי.
וכת״י וכן תרגם יונתן — ירושלמי.
וכתי׳ וכתיב.
וכתע״ד וכי תעלה על דעתך.
ולבסמ״ם ולבסוף מאי סבר (מעמ״ס).
ול״ד ולאו דוקא, ולא דמי, ולא דקדק, ולא דק (ולד״ק).
ולדה״ג ולדברי הגמרא — הגאונים.
ולדזצ״ל ולדעת זה צריך לברך (יעב״ץ).
ולד״ח ולדברי חכמים.
ולד״ק (לד״ק).
ולדרז״ל ולדברי רבותינו ז״ל.
ולהשיותעב״ט ולהשומע יונעם ותבא עליו ברכת טוב.
ולז״א ולזה אמר — אמרו.
ול״ח ועד לחכמים (ס׳).
ולכ״נ ולכן נאמר — ולכך.
ולכ״ע ולכולי עלמא.
ולמ״ד ולמאן דאמר.
ולממ״ב ולמוצאי ט׳ באב (ולמוט״ב).
ולמ״ל ולא מצי למימר — לומר, ולמה לי.
ול״נ ולי נראה, ולכך נאמר.
ול״ע ולפי ערכי.
ולעא״ח ולא עם ארץ חסיד.
ולע״ד ולפי עניות דעתי (ולעני״ד, ולפע״ד).
ולעד״נ ולפי עניות דעתי נראה.

והל׳ והיה לו.
והל״ל והיה לו לומר, והוה ליה למימר.
והל״מ והלכה למשה מסיני.
והל״ש והושיענו למען שמך (ת׳).
והמ״ב והוא מובן בנקל.
והמ״י והמשכיל יבין.
והנ״א (הנ״א).
והנ״מ והני מילי.
וה״ס והיא סכתו (ת׳).
וה״פ והכי פירושו, והכי פסק.
והפבר״ח והפותח בלי רשות ידקרנו חרב.
והפבר״נ והפותח בלי רשות ישכנו נחש.
וה״ת והא תניא, והאי תנא.
וז״א וזה אומר.
וזא״ב וזה אומר בכה.
וזא״ז וזה את זה, וזה אומר זה.
וזה״ב וזאת הברכה (וד״ה).
וזה״ד וזה הדין.
וזה״ש וזה הוא שאמר, — שאמרו.
וזהש״ח וזה הוא שאמרו חכמינו, — חכמים.
וז״ל וזה לשונו.
וזמ״ב וזה מובן בנקל.
וזמ״ש וזה מה שאמרו.
וזמש״ח וזה מה שאמרו חכמינו (חכמים).
וז״ס וזה סוד, — סימן, — סדר.
וזס״ג וזה סוד גדול.
וזס״ה וזה סוד הכתוב.
וזסמ״ש וזה סוד מה שאמר.
וזס״ע וזה סוד עמוק.
וז״פ וזמן פרעון.
וזפ״ג וזה פלא גדול.
וזפה״כ וזה פירוש הכתוב.
וזק״ל וזה קל להבין.
וז״ש וזה שאמר.
וזש״ה וזה שאמר הכתוב.
וזש״ע וזה שאמר עוד.
וזת״ה(כ) וזה תוכן הכתב, וזה תוכן הדבר.
וח״א וחכמים אומרים, וחד אמר.
וחב״ס וחן בשלם סוכו (ת׳).
וח״ח וחזורת חלילה.
וח״י ויבאני חסדך יי׳ (ויח״י).

וחיב״י וחפץ יי׳ בידו יצלח.
וחיה״ק וחיות הקדש.
וח״ל וחרם לזרים.
וחל״ב וחרם לזרים בנדוי.
וחלבחדר״ג וחרם לזרים בחרם דרבנו גרשון.
וחמוה״ק (חמו״ק).
וחמו״ק (חמו״ק).
וט״ומ ותן טל ומטר (ת׳), וטומאת מת (וט״מ).
וטלמ״ת וטוב לב משתה תמיד.
וט״ק וטלית קטן.
וי״א ויש אומרים — אוסרין, ויורשין אחריו.
ויאבתש״ה ויש אוסרין בתשמיש המטה.
ויאלמ״ם ויש אם למסורת.
ויב״ה ויהי בנסוע הארון (ת׳).
ויב״י וחפץ יי׳ בידו יצלח.
וי״ג ויש גורסין, וירדו נשמים.
ויה״ב שנ״ר דמעת״ו ואני יצחק הקטן בן שמואל נטריה רחמנא דמן עכו תבנה ותכונן.
ווש״ע וישמן ישורון ויבעט שמנת עבית (של״ה).
ויח״י ויבאני חסדך יי׳.
וי״ח ויש חולקין, ויראת חטא, ויוצאי חלציו.
ויטבג״ע ויום טוב בגן עדן (יעב״ץ).
ויט״ל ויש טעם לדבר.
וי״ל ויש לישב — לומר — להוסיף — לבאר — להקשות — לדקדק (ויל״ד), ויש להקל (ויל״ה) — להחמיר, ויתן לך (ת׳).
ויל״ב ויש לישב ברוחק.
ויל״נ וירדו להם נשמים.
ויל״ד ויש לדקדק.
וילעזבשה״ד ויש לסמוך על זה בשעת הדחק.
וי״מ ויש מפרשים.
וימ״ח ויש מחמירין.
וימש״א ויש מפרשים שאמרו.
וימשא״א ויש מקומות שאין אומרין.
וי״נ ויהי נועם (ת׳), ויש נוהגין.
וינ״ל ויש נוהגין לומר — לקרות — לתקוע — להתענות.
וי״ס ויש סותרין, ועשר ספירות (ק׳).
ויע״ל ויהי עוד לנצח.
ויע״ש ויעוין שם.

ובנ״פ ובגמרא פרק.
ובד״מ ובדי מינין.
וב״ה ויהי בנסוע הארון (ויב״ה).
ובה״ב ובית הבחירה.
ובה״מ ובערת הרע מקרבך.
ובה״ר ובהושענא רבא.
ובה״ש ובין השמשות.
ובזוה״ק ובזוהר הקדוש (ס׳).
ובז״ח ובזוהר חדש (ס׳).
ובחזו״כ ובספר חיים זכרנו וכתבנו.
ובח״ל (ובחו״ל) ובחוץ לארץ.
ובחנזו״נ ובספר חיים נזכר ונכתב.
ובט״י ובטבול יום.
ובי״הש וביום השבת, ובין השמשות.
ובי״ט וביום טוב.
ובי״כ וביום כפור.
וב״כ וברכת כהנים, וב׳ כוללות (יעב״ץ).
ובכ״א ובכל אחד.
ובכאו״א ובכל אחד ואחד.
ובכ״מ ובכל מקום, ובכמה מקומות, ובכסף משנה (ס׳).
ובכ״ע ובכל ענין.
ובכת״פ ובכן תן פחדך (ת׳).
ובל״א ובליל א׳.
ובלא״ה ובלאו הכי.
ובל״ג ובא לציון גואל (ת׳).
ובלג״ב ובל״ג בעומר.
ובלק״פ ובלקוטי פרדס (ס׳).
וב״ל שאל״ל ובלבד שיכון את לבו לשמים.
ובמ״א ובמגן אברהם (ס׳).
ובמס״ג ובמסורה גדולה, ובמסכת סופרים גרסינן.
ובמס״ק ובמסורה קטנה, ובמספר קטן.
ובמקע״ה ובמספר קטן עם הכולל (יעב״ץ).
ובנ״א ובנוסחא אחרינא, ובני אדם.
ובנא״ה ובזה נבוא אל הביאור.
ובנ״ר (בנ״ר).
ובסח״ל ובספר חסד לאברהם.
ובס״ס ובסוף סימן.
ובעה״ח ובאתי על החתום.
וב״ע וב׳ ערבות.

ובע״מ ובעל עשרה מאמרות (ס׳).
ובע״פ ובעל פה.
ובפ׳ ובפרק, (ובפירוש), ובפרשת.
ובפדר״א ובפרקי דר׳ אליעזר.
ובפ״מ ובפה מלא, ובפרי מגדים (ס׳).
ובפפ״ש ובפירוש פרק שירה.
ובצ״ה ובצאת הכוכבים.
ובק״פ ובקונטרס יציב פתגם (יעב״ץ).
ובק״ק ובקצת קהלות.
וברב״נ וברבה בר נחמני.
ובר״ה ובראש השנה.
ובר״ח ובראש חדש, ובראשי חדשיכם (ת׳).
ובר״מ וברעיא מהימנא (ס׳).
ובש״ת ובספר שערי תורה, — תשובה.
ובת״י ובתענית יחיד.
ובת״צ ובתענית צבור.
וגא״ה(ה) וגומרין את ההלל.
וגו׳ וגומר.
וג״ח וגמילות חסדים.
וגעא״ה(ה) וגומרין עליו את ההלל.
וד״ב ודי בזה, — בזו.
ודב״ל ודי בזה למבין.
וד״ה ודברי הימים.
ודהד״ע ודברי הימים דניאל עזרא.
ודו״ק ודייק ותמצא קל.
ודכ״ע ודכולי עלמא.
וד״ל ודי למבין, ודי לחכימא.
ודל״ב ודי לחכימא ברמיזא.
ודל״נ ודעת לנבון נקל.
ודמ״ש ודע מה שתשיב.
ו״ה ווי העמודים (ס׳), ויכוח הדת.
והא״ר והא אמר רבי.
והא״ש והיה אם שמוע.
והב״ע והב׳ ענינים, והכי במאי עסקינן.
והב״ק והכא בהא קמפלגי.
וה״ד והיכי דמי, והא דכתיב, — דאתמר, והיינו דכתיב.
והד״א והכל דבר אחד.
וה״ה והוא הדין.
והה״נ והוא הדין נמי.
וה״ט והאי טעמא.

ו

ו' ויניציא.
וא' ואמר, ואמרו (ואמ').
וא"א ואני אומר, ואי אשמעינן, ואי אפשר, ואם אמר, ואין אומרין, ואי אמרת.
וא"א אא"א ואין אומרין אל ארך אפים.
וא"א א"ה ואין אומרין אב הרחמים.
וא"א ובר"ח ואין אומרין ובראשי חדשיכם.
ואא"ז ואדני אבי זקני.
ואא"ל ואם אין לו.
וא"א שמ"ל ואין אומרין שיר מזמור לאסף.
ואא"ת ואין אומרין תחנון.
ואב"א ואי בעית אימא.
ואבכ"כ (אבכ"כ) ואין בכך כלום.
וא"נ ואית נירסא, — נרסין.
ואנ"ב ואגרת בקורת (ס').
וא"ה ואפילו הכי, ואי הכי.
ואה"ד ואלה הדברים רבא.
ואו' ואומר.
ואור"ת ואומר רבינו תם.
ואז"ב ואני זאת בריתי.
ואז"ל ואמרו זכרונם לברכה.
ואח"ו ואם חס ושלום.
ואח"כ ואחר כך.
ואח"כ ב"ע ואחר כך באו עדים.
ואט"ב (אט"ב).
וא"י ואם ירדו, ואורך ימינו.
ואי"נ ואם ירדו נשמים.
ואכ"ח ואין כל חדש (תחת השמש).
ואכמ"ל ואין כאן מקום להאריך, ואכתי מבעי ליה.
ואכס"ל ואתה כרחום סלח לנו (ת') (ואכרס"ל).
וא"ל ואין לומר, ואמר ליה, ואין לזה, — להאריך, ואין להקשות — לתרץ — לחלק, ואם לאו, ואסור להדליק, ואזדו לטעמייהו.
ואל"א ואם לא אמר, — אכל.
ואל"א אכ"ז ואם לא אכל אלא כזית (יצא).
ואל"א אמ"א ואם לא אמר אין מחזירין אותו.
ואל"כ ואהבת לרעך כמוך, ואם לא כן.
וא"מ ואין מותר — מתירין — מפסיקין — מספידין — מברכין — מתענין, ואינו מתירא.
וא"מ ימאו"א ואין מתענין יום מיתת אב ואם.
וא"מ י"צ ואין מתענין יאהרצייט.
ואמ"ל ואכתי מבעיא ליה (ואכמ"ל).
וא"מ עה"ב ואין מברכין על הבשמים.
ואמ"ש ואין מברכין שהחינו.
ואנ"י מוע"ה ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה (ת').
ואע"ג ואף על גב.
ואעפ"כ ואף על פי כן.
ואפ"ה ואפילו הכי.
ואצ"ל ואין צריך לומר — לחוש — להתענות — לברך.
וא"צ לנ"ר ואין צריך לנ' ראשונות (יעב"ץ).
ואצ"ל עיד"א ואין צריך לומר על ידי דבר אחר (יעב"ץ).
וא"ק ואתה קדוש.
וא"ק יתי' אי"נ ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא (ת').
וא"ש ואלה שמות (ס'), ואתי שפיר.
ואש"ר ואלה שמות רבה (ס').
וא"ת ואם תאמר, ואל תעשה, ואל תתמה, ואני תפלתי (ת').
ואת"ל ואם תמצא לומר, ואי תקשי לך, ואם תרצה לידע.
וא"ת ליע"ר ואני תפלתי לך יי עת רצון (ת').
ובא"י ובארץ ישראל.
וב"ב ובירך ברכת, ו' בנינים בו.
ובב"ה ובבית המקדש — המדרש (ובבה"מ).
ובבה"כ ובבית הכנסת.
ובבה"ת ובבית התפלה.
ובב"י ובבית ישראל (ס').
ובנ"ד ובנין דא.
ובנ"כ ובנין כך.

הק׳ שלי״ה הקדוש שני לוחות הברית (ס׳).
הו״ר (הו״ר) הושענא רבא.
הרא״ב הרב ר׳ אליהו בחור.
הראב״ד החכם ר׳ אברהם בן דוד — דיאור, הרב אב בית דין.
הראב״ד דפק״ק הרב אב בית דין דפה קהילה קדושה.
הראב״ע החכם ר׳ אברהם בן עזרא (ראב״ע).
הרא״ם הרב ר׳ אליהו מזרחי.
הרא״ש הרב רבנו אשר.
הר״ב הרצון בו, הרב ברטנורה.
הרב״ה הרחום ברוך הוא.
הרבה״ט הרב בעל הטורים.
הרב״י הרב בית יוסף.
הר״ד הרב ר׳ דוד.
הרד״ל הרב ר׳ דוד לוריא.
הרד״ק הרב ר׳ דוד קמחי.
הר״ה הרחבת הלשון.
הרח״ו הקדוש ר׳ חיים וויטאל.
הרט״ב הנותן ריח טוב בפירות.
הרי״א הרב ר׳ יצחק אברבנאל.
הריב״ח הרב ר׳ יעקב בן חביב.
הריב״ם הרב ר׳ יהודה בן מינאש.
הריב״ש הרב ר׳ יצחק בר ששת.
הרי״ד (רי״ד).
הרי״ח הרב ר׳ יהודה חסיד.
הריטב״א הרב ר׳ יום טוב בר אברהם.
הרי״ף הרב ר׳ יצחק אלפסי.
הרי״ץ הרב ר׳ יצחק (נאות).
הריצ״ג הרב ר׳ יצחק נאות.
הריצ״ם הרב ר׳ יעקב צבי מעקלענבורג.
הרי״ק הרב ר׳ יוסף קארו.
הריק״ם הרב ר׳ יוסף קמחי.
הרי״ש הרחום יתברך שמו.
הרי״ת הרב ר׳ יונה תאומים.
הר״ל הוה ראוי לומר.
הרלב״ג (רלב״ג).
הר״ם הרב ר׳ מאיר, — משה.
הרמ״א הרב ר׳ משה איסרלש.
הרמב״ם (רמב״ם).
הרמ״ב (רמ״ב).

הרמ״ק הרב ר׳ משה קורדובירו.
הר״ן הרב רבנו ניסים.
הרע״א הרב רבי עקיבא איינער.
הרע״ב הרב ר׳ עובדיה ברטנורה (רע״ב).
הר״ף (= ר״ף).
הרפש״י הרב רבינו פרץ שיחיה.
הר״ר (ר״ר).
הרשב״ץ (רשב״ץ).
הרש״ג (רש״ג).
הרשטב״א הרב ר׳ שם טוב בר אברהם.
הרש״ק הרב ר׳ שמואל קיידאנאוער.
הר״ת (ר״ת).
השא״נ היזק שאינו ניכר.
השבא״ל הבאת שלום בין אדם לחברו.
השב״ה השם ברוך הוא.
השב״ץ השבתי צבי.
השה״י השיר היחוד.
הש״ו הכל שריר וקיים (השו״ק).
השט״מ השטה מקובצת (ס׳), השטר מכירה.
הש״י (הש״ית) השם יתברך, השל יד.
השי״א השם ישמרהו אמן.
השי״ד השם יקום דמו.
השיד״ע השם יקום דם עבדיו.
השי״ו השם ישמרהו ויחיהו, השם ישמרנו ויצילנו, השם יתברך ויתעלה.
השי״ת השם יתברך.
הש״ל הרי שלך לפניך.
הש״ע (השו״ע) השולחן ערוך.
הש״ר השל ראש.
הת״ב המרביץ תורה בישראל, — ברכים.
התו׳ התוספות.
התוב״פ התוספות בפרק (יעב״ץ).
התוה״ק (התה״ק) התורה הקדושה.
התולע״י התולעת יעקב (ס׳).
הת״ח (ת״ח).
ה״ת כה״ת האי תנא כהאי תנא.
הת״נ התרת נדרים.
הת״ם התראת ספק (לש״ה לא שמה התראה).
הת״ם ש״ה התראת ספק שמה התראה.
הת״פ הצור תמים פעלו (הצת״פ).
ה״ת הכי תרגמו.

הנ״א הנוסחא אחרינא, הכי נמי אמרינן.
הנא׳ הנאמר (הנ׳).
הנה״ח הנץ החמה.
הנה״ס הוא נוסח הספרדי.
הנו׳ הנוסחא, הנוקבא (ק׳).
הנז׳ הנזכר.
הנז״ש הנזכר שם.
הנ״ח הנשאר חיב (?).
הנ״כ הלכות נשיאת כפים, הנביאים כתובים.
הנ״ל הנזכר (הנכתב) לעיל — למעלה, הנאמר למעלה — לעיל, הנאמר לקמן — להלן.
הנל״כ הנותן ליעף כח.
הנלכ״פ הנזכר לםעלה כמה פעמים.
הנ״מ הכי נמי מסתברא, הני מילי (ה״מ).
הנמ״ל הנמשך מעבר לדף, הנאמר מעבר לדף.
הנמע״ל הנזכר מעבר לדף.
הנעו״ע הנעלבים ואינם עולבים.
הנע״ל היה נא עוזר לנו.
הנ״פ הכי נמי פשיטא.
הנ״ר הנעלה — הנכבד — הגריב רבי, הנחת רוח.
הנ״ת הנותן תשועה, הנחת תפילין (ה״ת).
הנת״ל הנותן תשועה למלכים.
ה״ס הר סיני.
הס׳ הספר, הסדרא.
הס״א הסטרא אחרא (הסט״א) (ק׳).
הס״ד הוא סוף דבור.
הסט״א הסטרא אחרא (סט״א) (ק׳).
הסט״א ח״ו הסטרא אחרא חס ושלום (ק׳).
הסע״ס הספר עד סופו.
הסרה״פ הסכמת רוב הפוסקים.
הס״ש הסיבת שמאל.
הס״ת הלכות ספר תורה.
ה״ע הוא עמוק, הנע עצמך (הנ״ע), הליכות עולם (ס׳), הרהור עבירה.
הע׳ העובדים.
העבמה״ק העוסק במלאכת הקדש.
העה״ב העולם הבא (העוה״ב).
העוה״ז העולם הזה.

העו״ם (הע״ם) העולה מזה.
העמ״ז העטרת זהב (ס׳).
העל״ה העובר לפני התבה.
הע״מ העשר מכות.
הע״ס העשר ספירות (ק׳).
הע״ר הערב רב, הערמת ריבית (הער״ר).
ה״פ הכי פירושו — פירש — פירשו, הכי פריך, השגחה פרטית, הברה פשוטה (ד׳).
הפ״ד (הפס״ד) הפסק דין.
הפו׳ הפוסקים.
הפו״ר (הפ״ו) הלכות פריה ורביה.
הפט׳ הפטורה.
הפלא״ה הקטן פנחס (ה)לוי איש הורוויץ.
הפ״ל שב״ע הפלאה שבערכין (הפש״ב)(ס׳).
הפ״מ הפסד ממון, הפסד מרובה (הפס״מ).
הפ״נ הפרת נדרים.
הפס׳ הפסקה, הפסד.
הפסהמ״ק הלכות פסולי המוקדשין.
הפס״ר (הפס״א) הפסקה ראשונה, הפסקא רבתי.
הפס״ש הפורש סכת שלום, הפסקה שניה (הפס״ב).
הפר׳ הפרק, הפרשה, הפרחון (ס׳).
הפר״ח (פר״ח).
הצב״י הן צדיק בארץ ישולם.
הצת״פ הצור תמים פעלו.
ה״ק הכי קאמר — קתני, האי קרא, הא קשיא.
הק׳ הקדוש, הקשה, הקטן.
הק״א הכי קא אמר (קאמר).
הק״ב הדיוט קופץ בראש.
הקב״ה הקדוש ברוך הוא.
הקבשל״ה הקדוש בעל שני לוחות הברית.
הקה״מ הקדמת המחבר.
הקה״ס הקדמת הספר.
הקיר״ה הקיסר ירום הודו.
הק״ל הא קיימא לן, הקודם לבוא.
הקמ״ל הא קמשמע לן.
הקק״ל הא קא קשיא ליה.
הק״ר הקדוש רבי.
הקרח״ו הקדוש רבי חיים ויטאל.
הקרשא״ת הקדמת ר׳ שמואל אבן תבון.

היצה"ר היצר הרע.
היש"נ (= הש"נ).
היתי"ה היתר הוראה.
הכ"ד הלא כה דברי.
הכד"א (היכד"א) הי כמא דאמר.
הכד"ה (הלכד"ה) הלכה כדברי האומר.
הכ"ח (ה"ח) הכל חייבין.
הכל"ה הלכות כלאי הכרם.
הכ"מ הריני כפרת משכבו — מיתתו, הרי כפרת משכבו, הכסף משנה.
הכנ"א הכנסת אורחים (הכ"א).
הכנ"כ הכנסת כלה.
הכס"ת הלכה כסתם.
הכ"ש הכל שוחטין.
ה"ל היה לה, הוה ליה, הא לך, הרי לך.
הל' הלכה, הלכות.
הלבו"ש הנקרא לחיים ברכה ושלום.
הלה"ל הבא להורגך השכם להורגו.
הלוה"פ הלקח והפתרון (ס').
הל"כ הלכה כר' . . . הלכה כמותו.
הלכ"ו הבו לי"י כבוד ועוז.
הלכ"ט הודו לי"י כי טוב.
הל"ל היה לו לומר, הוה ליה למימר (הול"ל), הוה ליה למילף, (הלכה למעשה) (הל"מ).
הלל"מ הלכה למשה.
הל"מ הלכה למשה מסיני, הלכה למעשה.
הל"ע הליכות עולם (ס').
הלע"ל הליכות עולם לו.
הל"פ הגדת ליל פסח.
הלקה"ת הלכות קריאת התורה.
הלק"מ הלכות קטנות.
ה"מ הני מילי, הכי מאי, הלכות מזוזה, הברה מורכבת (ד'), הוה מצי, הספר מרובה, הלל מצרי.
המ' המלכות.
המ"א הלכות מאכלות אסורות, המגן אברהם (ס').
המאב"ש המאריך בשלהנו.
המאוה"נ המאור הגדול (המה"נ).
המא"ל המאיר לארץ.
המא"מ הא מה אני מקיים.

המבה"ם השטן מקטרג בשעת הסכנה (השמבה"ם).
המבק"ל המבדיל בין קודש לחול (המק"ל).
המד"א היכמא דאמר, היך מה דאת אמר, היינו מה דאמר, — דאתמר.
המד"כ היינו מה דכתיב.
המה"נ המאור הגדול (המאוה"נ).
המה"ע המון העם.
המה"ר המאור הגדול רבי.
המו"ה המסס ובית הכוסות.
המו"מ הריני מוכן ומזומן.
המזא"ה המזכה את הרבים.
המח"ש המפיל חבלי שינה (ת').
המ"י המשכיל יבין.
המיב"ק המלך יעננו ביום קראנו.
המי"ע המקום ירחם עליך — עליו — עליהם.
המיר"ה המלך ירום הודו.
המי"ש המקום יתברך שמו.
המי"ת המקום יתברך.
המכ"ז המוציא כתב זה.
המ"ל המוציא לאור, היכא משכחת ליה, הוה מצי למימר.
המלבה"ד המביא לבית הדפוס.
המ"ל ומ"ל הוא מותיב לה והוא מפרק לה.
המלמ"ע המוציא לאור מכתב עתי.
המלתע"ב המגיע לידו תבוא עליו ברכה.
המ"מ המגיד משנה (ס').
המע"ד המעביר על דעתו.
המע"ה המוציא מחבירו עליו הראיה, המלך עליו השלום, המלוה על המשכון.
המעול"ת המצות עשה ולא תעשה.
המע"מ המעביר על מדותיו.
המע"פ הסר ממך עקשות פה.
המפב"ח המלבין פני חבירו ברבים.
המק"ל המוציא קרי לבטלה, המקשה (עצמו) לדעת.
המש"ל המוציא שם לבטלה.
המשש"ל המוציא שם שמים לבטלה.
המת' המתרגם.
ה"נ הכי נמי, הזכרות נשמות, הלכות נדרים.

הד״ל השתא ראתי להכי.
הדל״ע היכא דליכא עדים.
הד״ם ט״ב הבאה וידוי אסור טומאה ביעור (יבמות ע״ד:).
הד״ק היינו דקאמר.
הדרשב״י הילולא דר׳ שמעון בן יוחאי.
ה״ה הוא הדין, הוא הדבר, הלא הוא, הלא הם, הרי הוא, הכי השתא, היינו הך, היינו האי, הדא הוא, האיש הגדול, האשל הגדול, הנשר הגדול, החרם הגדול, היתר הוראה, הר הבית (הה״ב), הוי היקש.
הה״ג הלל הגדול.
הה״ד הדא הוא דכתיב — דאמר — דאתמר, היינו הך דאתמר — דכתיב.
הה״ז הר הזתים.
ההמ״כ האיש הגדול מנחתו כבוד.
ההמ״ד הינו הך מהו דתימא.
הה״נ הוא הדין נמי, הטבת ה׳ נרות (הח״נ).
ההנ״ט ההרגל נעשה טבע.
הה״ע הוא האלהים עליון.
ההקע״פ הופכין הקערה על פיה.
הה״ר החכם הגדול רבי, המן הרשע (המה״ר).
הה״ש הוברי השמים.
ההש״ב הצד השוה שבהן.
ההת״ב הרים התלוים בשערה.
הוא״ל הקנה והושט אדם ישחט לכתחלה.
מש״ה מקום שחיטת הצואר.
בא״ר בעוף אחד רוב.
א״ת אתה תבדוק.
התור״ה הסמנים תבדוק והיא רוב הסמנים.
הוא״ל הואיל ואתי לידן (נב״מ נימא ביה מלתא).
הוב״ד הלל ובית דינו.
הוד״ע הודאה עצומה.
הוה״כ הוצאה והכנסה (הוצוה״כ).
הול״ל (הל״ל) הוה ליה למימר.
הו״ם הוה מצי.
הומבה״י הבו ליי בני אלים, ולרשע אמר אלהים, מי יקום לי עם מרעים, בינו בוערים בעם, הסירותי מסבל שכמו, ימוטו כל מוסדי ארץ (יומא דף ג׳ רש״י).

הו״ע הדס וערבה.
הו״ר הושענה רבא (ה״ר).
[הור״ר הבל ורעות רוח].
הו״ש הלל ושמאי.
ה״ז הרי זה, היינו זה, הדרת זקנים (ס׳).
הז״ג הזמן גרמא.
הזי״ו ל״ך האזינו, זכור, ירכיבהו, וירא, לולא, כי ידין.
הזכ״נ (הז״נ) הזכרת נשמות.
הזמ״ב הרי זה מתחייב בנפשו.
הז״ק הז׳ קרואים.
ה״ח ה׳ חסדים (ק׳), הלכות חליצה, הטבת חלום (הט״ח).
החחה״י הן חסר הן יתיר.
הח״נ הטבת חמש נרות.
הח״ר החכם רבי.
הח״ש האל חנון שמו (?).
ה״ט האי טעמא, היינו טעמיה, ה׳ טפחים, הרי טוב, הלכות טומאה, האי טעייא.
הטו״ט הלכות טומאה וטהרה.
ה״י השם יתברך (הי״ת) (השי״ת), השם ישמרנו (הש״י), הכל יודוך (ת׳).
הי״א השם ישמרהו אמן.
הי״ב המקום — השם יהיה בעזרו.
היב״ק השם יעננו ביום קראנו.
הי״ד השם ינקום דמו (דמם).
היד״מ השם יודע מחשבות (הי״מ), הידי משה (ס׳).
היד״ע השם יקום דם עבדיו.
הי״ו השם ישמרהו ויחיהו (ישמרנו ויצלנו).
היו״ל היוצא לאור.
היוש״ה היסוד ושורש העבודה (ס׳).
הי״ט היום טוב, הימים טובים.
היכד״א הי כמא דאת אמר.
הי״ל היה לו.
הי״נ השם יודע נסתרות, השם ינקום נקמתו.
הימ״ב היד סולדת בו.
היסה״ד היסח הדעת.
הי״ע (המי״ע, היר״ע) המקום ירחם עליו (עלינו) עליהם.

האו״ה הלכות איסור והיתר.
האוה״א הם אסרו והם אסרו.
האוה״ה הם אסרו והם התירו.
האלב״א הולכין אחר לשון בני אדם.
האמ״ל הרי את מקודשת לי.
האמלכ״א הרי את מותרת לכל אדם.
הא׳מ׳נת״ו (שמרש הסלה) (ד׳).
הא״ס האין סוף (ק׳).
הא״ע החכם אבן עזרא, האבן עזר (ס׳).
הא״ר הולכין אחר רוב.
האר״י הקדוש אשכנזי (האלהי?) ר׳ יצחק (לוריא) (האר״י ז״ל).
ה״ב הא בעינן, הלכה ב׳.
הב״א הצעיר בבית אבי.
הבב״י הבעל בית יוסף (ס׳).
הבב״ע הבא בעבירה.
הבב״ת הבלתי בעל תכלית, (הבעל בלתי תכלית).
הב״ד הרוני בית דין, הבעל דין (הבע״ד), הודאת בעל דין.
הבדכמ״ע הודאת בעל דין כמאה עדים.
הבד״צ הבית דין צדק.
הב״ה הקדוש ברוך הוא.
[הבוה״ב הפוך בה והפוך בה].
הבז״י הדר בזוהר ישיבתו.
הב״י הבית יוסף (ס׳).
הב״נ הסבת ב׳ נרות.
הב״ע הכי במאי עסקינן, הבאת עדים, הב׳ עדים.
הבע״ד הודאת בעל דין, הבעל דבר (הב״ד).
הבע״ה הבא על התתום.
הבע״ל הבא עלינו לטובה.
הבע״ת הבעל תפלה, — תוקע, — תשובה.
הבק״ל = המבק״ל.
הב״ש הכל בידי שמים.
[הב״ש חמ״ש הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים].
הג׳ הגהות, הגירסא.
ה״ג הכי גרסינן, האי גברא, הלכות גדולות, הסגת גבול, ה׳ גבורות (ק׳), ה׳ גברי, האי גוונא.

הג״א הגהות אשרי.
הגאב״ד הגאון אב בית דין.
הגאב״ד דפה״ק הגאון אב בית דין דפה הקהילה.
הגאה״ג הגונב אחר הגנב.
הגאמז״ל הגאון אדוני מורי ז״ל.
הגבר״ג (= הגו״ג).
הגבתו״י הגדול בתורה ויראה.
הגבתיו״ט הגאון בעל תוספות יום טוב.
הג״ה הגהת המחבר, — הכותב.
הגהש״ד הגהות שערי דורא.
הגו״ג הגבהה וגלילה.
הגוח״א ה׳ גבורות וחסד אחד (ק׳).
הג״נ הגהות יש נוחלין.
הגי׳ ע״ל הגירסא עיין לעיל.
הג״מ הגהות מיימוניות (הגמ״י), — מרדכי (הגמ״ר), הג׳ מינים.
הגמה״ג הגונב מן הגנב.
הגמ״י הגהות מייפוני (הג״מ).
הגמ״נ הגהות מנהגים.
הגמ״ר הגהות מרדכי.
הג״ע הגע עצמך (ה״ע).
הג״צ ב״ב הגואל צדק במהרה בימינו (יעב״ץ).
הגר״א הגאון ר׳ אליהו (מווילנא).
הגרי״ב הגאון ר׳ ישעיה ברלין.
הגרי״ח הגאון ר׳ יחזקאל.
הגרמ״ס הגאון ר׳ משה סופר.
הגרע״א הגאון ר׳ עקיבא אינר.
הגר״צ הגאון ר׳ צבי.
הגש״ד (הגהש״ד).
ה״ד היכי דמי, הוא דרך, הוא דאמר, הדא דכתיב, היינו דכתיב, השתא דאמרת, ה׳ דברים, ה׳ דרכים, הכי דרשינן.
הד״א היינו דאמרי אנשי, הכל דבור אחד, הלכות דרך ארץ, הילוך ד׳ אמות.
הדגול״ד ההוא דגרים ולא דייק. (ושמ״נ ושבשתא ממילא נפקא).
הד״ה הדא הוא.
הד״ה הלא דין הוא.
הדה״ד הדא הוא דכתיב.

דקיי"ל דקיימא לן, דהא קיימי ליה.
דקי"ל דקימא לן.
דק"נ דיני קנסות (ד"ק).
דקס"ד דקא סלקא דעתך.
דק"פ דיני קרבן פסח.
ד"ר דברים רבה (ס'), ד' רוחות, דברי רבותינו — רבי, דברי ריבות (ס').
דר"נ דרבינו נרשון, דברי ר' גרשון.
דרגמ"ה דרבינו גרשון מאור הגולה.
דר"ה דראש השנה, דיני ראש השנה, דרב הונא, דברי רבינו הקדוש.
דרה"ע ד' רוחות העולם.
דרור"א דרבי ורבי אלעזר.
דרור"ע דר' ורבי עקיבה.
דר"ח וח"ה דראש חודש וחול המועד (יעב"ץ).
דר"י דר' יהודה — יוסי — ישמעאל.
דריב"ז דר' יוחנן בן זכאי.
דרי"ת דבי רבי ישמעאל תני.
ד"ש דרכי שלום, דיני שבת, דוחה שבת, דחיית שבת, דיני שחיטה, דורש שלומך, דרישת שלום, דם שחיטה, דברי שלום (ס'), ד' שומרים, דיה שעתה, דיין שעתן, דפוס שאלוניקי.
דש"א דיוקנא של אבות.
דשאא"ל דבר שאי אפשר לקיימו.
דשא"ה דבר שאינו הגון.
דשא"ל דבר שאפשר לקיימו.
דשאל"מ דבר שאין לו מתירין.
דשא"מ דבר שאינו מתכוין.

דשב"כ דברים שבכתב.
דשב"כ אארלאב"פ דברים שבכתב אי אתה רשאי לאמרם בעל פה.
דשבע"פ דברים שבעל פה (דשב"נ).
דש"ג דינא של גיהנם.
דשה"ב דבר שהיה בכלל.
דשה"כ דשער הכנה (יעב"ץ).
דש"ח נו"ע (ונ"ע) אר"ק שד"ש (סימן הפטרות) דברי (ירמיהו), שמעו, חזון, נחמו ותאמר (ציון), עניה (סוערה), אנכי, רני (עקרה), קומי (אורי), שוש (אשיש), דרשו שובה.
דש"ט דשוחר טוב (דשח"ט) (ס').
דש"י דובב שפתי ישנים.
דשיל"מ דבר שיש לו מתירין (דשל"מ).
דשלב"ל דבר שלא בא לעולם.
דשמב"ע דשכר מצוה בהאי עלמא (דש"מ) (ש"מ).
דשבצ"נ דברים שבצנעה נוהג (דשנ"ן).
דש"ת דרכה של תורה, דורש שלומך תמיד.
ד"ת ד' תיבות, דברי תורה, דין תורה, ד' תקופות, ד' תעניתים.
דתה"ק דת תורתנו הקדושה.
דתה"ר דתהום רבה.
דתה"ת דתהום התחתון.
דתו"מ דתמיד ומדות.
דת"י דעת תפארת יסוד (ק').
דתכלב"א דברה תורה כלשון בני אדם.
דתק"ע דברי הימים תהלים קהלת עזרא.
דת"ר דתנו רבנן.

ה

ה' השם, הלכה, הלכות, חמשה, הוד (ק').
ה"א הוה אמינא, הם אמרו, הלכה א', האשה, ה' אותיות, הליכות אלי (ס'), הוי אומר.
הא"א הלכות אסורי אכילה, הוא אדני אבי, הוא אדון אחדותו, הלכות אשת איש.

הא"ב הלכות אסורי ביאה, האוחז ביד.
האב"ת היום אם בקולו תשמעו.
הא"ג האן גליון (הא"ג).
האה"ל המלה אשר הונחה להורות.
הא"ו הלכות איסור והיתר, הויות אביי ורבא.

דלק"ל דלא קיימא לן.
דלק"מ דלא קשי מידי.
דל"ש דלא שייך, — שכיח — שכיחא.
דל"ת הזהה לא תעשה.
דלת"ה דלא תימא הכי.
[דלתש"ב די לתלמיד שיהיה כרבו].
ד"מ דרך משל, דיני ממונות, דבר מאוס, ד' משמורות, ד' מראות — מאות, דרך משפט (ס'), דרכי משה (ס'), דבר מצוה, דפוס מאנטובה, ארבע מתנות, ד' מדות.
דמ"ב דע מאין באת, דיני ממונות בשלשה (דמב"ש).
דמג"ש דמגזירה שוה (דמגז"ש).
דמג"ת דמגילת תענית.
דמ"ד דמאן דאמר.
דמה"ח דבר מן החי.
דמה"ט דמהאי טעמא.
דמהל"מ דמהלכה למשה מסיני.
דמה"פ דשון מזבח הפנימי.
[דמה"ש דמוסף השבת] (? יעב"ץ).
דמוא"ב דון מניה ואוקי באתריה.
דמו"מ דון מניה ומנה.
ד"מ כבב"ל דין מוריקא כשותא בשרא ביצה לובן ביצה.
דמ"מ דמכל מקום.
דמ"ס דמר סבר.
דמעל"ד דמעבר לדף.
דמ"פ עדמ"פ ד' מאות פרסה על ד' מאות פרסה.
דמ"ר ד' מראות (ד"מ).
דמ"ש דמוצאי שבת, ד' מאות שנים, דע מה שתשיב.
דמש"ה דמשום הכי (דמשו"ה).
דמש"ק דע מי שהוא קונך.
דמ"ת = דמג"ת.
ד"נ דברי נביאים, דיני נפשות, דם נדה, דרכי נועם (ס'), דפוס נאפאָלי.
ד"נ א"נ וכ"נ דירה נאה, אשה נאה, וכלים נאים.
דנ"א דנפילת אפים.
דנ"ה דנצח הוד (ק').
דנה"י דנצח הוד יסוד (ק').
דנ"מ דנפקא מינה.
ד"ס דברי סופרים, דקדוקי סופרים (ס').
דס"א דסטרא אחרא (ק').
דס"ב דספק ברכה.
דס"ד דסלקא דעתך.
דסד"א דסלקא דעתך אמינא.
דס"ל דסבירא ליה.
דס"ל ד"מ דסבירא ליה ד' משמורות (יעב"ץ).
דס"פ דסוף פרק — פסוק — פרשה.
ד"ע דעת עצמו, דברי עצמו, דרך עולם, דברי עזרא, דפוס עתיק, ד' עתיקים, ד' עולמות, דיני ערכין, דירת עראי, דקדוקי עניות, דורות עולם (ס'), דבר ערוה.
דע"ד ד' על ד'.
דע"ה דרך עץ החיים (ס').
דעו"ט דין עיקר וטפל.
דע"ז דעבודה זרה.
דעי"ז דעל ידי זה.
דע"כ דעל כרחך.
דעכה"פ דעל כרחך הכי פירוש.
דעכ"פ דעל כל פנים.
דעק"ל דעוד קשה לי.
ד"פ דו פרצופין, ד' פרשיות, דפוס פראנקפורט, — פיורדא —, פראג, דיני פסח, (דד"פ דיני דפסחא).
דפי"א ד' פעמים י' אמות.
דפפ"ח דברי פי חכם חן.
דפת"ה דפרק תפלת השחר.
ד"צ ד' צומות, דורשי ציון (חברה).
דצח"מ דומם צומח חי מדבר.
דצ"ך עד"ש באח"ב דם, צפרדע, כנים, ערוב, דבר, שחין, ברד, ארבה, חושך, מכת בכורות.
ד"ק דנש קל (ד'), דיני קדיש, — קבלה, דברי קבלה, דפוס קדמון — קראקויא, — קושטנטינא, דיני קנסות (דק"נ), דירת קבע, דרך קבע, דוד קאססעל, דרך קדושים (ס').
דקא"ל דקאמר ליה.
דקב"ה דקודשא בריך הוא.

דה״מ דברי המחבר (ד״ה), המאסף — המעתיק, דרך המקור (ד׳).
[דה״מ ודה״מ דבר הלמד מענינו ודבר הלמד מסופו].
דהמ״ל דהוה מצי למימר.
דה״ש שה״ת דהתראת ספק שמה התראה.
דהע״ה דוד המלך עליו השלום.
דה״פ דברי הפסוק, דהכי פירש — פירושו.
דה״צ דרך הצווי (ד׳).
דה״ק דהכי קאמר, דהכי קתני.
דהקי״ל דהא קיימא לן.
דהקמ״ל דהא קמשמע לן.
דה״ת דם התמצית (ד״ה).
ד״ו דין וחשבון, דין ודברים, דת ודין (דו״ד).
דו״א דתן ואבירם.
דו״ד דת ודין.
דודא״ל דין ודברים אין לי (עליך).
דו״ה די והותר.
דו״ח דין וחשבון (ד״ו).
דו״ט דורש טוב (ס׳) (ד״ט).
דו״כ דכר ונוקבא (ק׳).
דושת״ה דורש שלום תפארתו הרמה.
ד״ז דרך זה, דבר זה, דעת זקנים (ס׳), דפוס זולצבאך.
דזפמ״ש דזה פירש מה שאמרו — שאמר.
ד״ח דברי חכמים, דברים חיצונים, דברי חול, דברים חמודים, דרך חיים (ס׳), דנש חוק (ד׳), דבר חדש, דם חטאת.
דח״א דיני חודש אלול.
דחב״נ דברי חכמים בנחת נשמעים.
דח״ו דברי חכמים וחידותם.
דח״י דבר חידוש.
דחמ״ע דניאל חנניה מישאל ועזריה.
דח״ק דחברה קדישא.
ד״ט ד׳ טפחים, דורש טוב (ס׳), (דו״ט).
דט״ז דברי טורי זהב (ס׳).
דט״ל דורש טוב לעמו.
דטלנ״ת (ממוצא הלשון) (ד׳).
ד״י דין יורשים, דרך ישרים (ס׳), ד׳ ימים, ד׳ יסודות (די״ס).
די״ל דיש לומר — להקשות — לפרש — לתרץ.
די״ס ד׳ יסודות.
ד״כ ארבע כוסות, דרך כלל.
דכ״א דכל אחד, דם כפירה אשת איש, דירה כלים אשה (נאים).
דכאו״א דכל אחד ואחד.
דכ״ו דכר ונוקבא (ק׳).
דכו׳ דכוותיה.
דכו״כ דרך כנוי וכבוד כלפי.
דכ״כ דברים בכתבן.
דכ״ע דכולי עלמא.
דכ״ע ל״פ דכולי עלמא לא פליגי.
דכ״ר דאי כתב רחמנא (דאכ״ר).
ד״ל די למבין.
דל״א דלא אמר — אמרו.
דלא״ה דלאו הכי.
דל״ב (די למבין בנקל), די לחכימא ברמיזא, דיה לצרה בשעתה, דלית בית.
דלבח״כ דלית ביה חסרון כיס.
דלבמ״ה די לבא מן הדין.
דלבש״ב דלית ביה שוה פרוטה.
דל״ג דלא גרסינן (ל״ג).
דל״ד דלאו דוקא, דלא דמי, דף לדף.
דל״ה דלמא להכי הוה.
דלה״מ דלאו הכי מסתברא.
דלהת״י דלהתרגום יונתן.
דל״ז דן לכף זכות.
[דל״י בא״ה לב״מ דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי].
דל״ל דלית ליה (ל״ל).
דלמ״ה ל״ב די לבא מן הדין להיות כנידון.
דלמא״ע דע לפני מי אתה עומד.
דלמ״נ דעת למבין נקל.
דלכ״נ דלכך נאמר.
דלכ״ע דלכולי עלמא.
דל״פ דלא פירש — פסק, דלפי פירושו.
דלפ״ד דלפי דעתו — דעת.
דלפ״ז (לפ״ז).
דל״צ דלא צריך.
דלצ״ל דלא צריך לומר.

דא״ל דאם לאו, דאין לומר — לפרש — לתרץ — להקשות, דאיכא למימר — למפרך, דאית ליה.
דאל״ה דאי לאו הכי, דלאו הכי (דלא״ה), דאין להקשות (דא״ל).
דאל״כ דאם לא כן.
דאל״מ דין אם למקרא (ומסורת).
דאל״ת דאין לתרץ.
דאלת״ה דאי לא תימא הכי.
דאס״ד דאי סלקא דעתך.
דאע״ג דאף על גב.
דאפ״ה (אפ״ה) דאפילו הכי.
דאפ״ל דאפשר לומר — לקיים.
דאצ״ל דאין צריך לומר.
דא״ק דאמר קרא, דאי קשה, דאיכתיב קשה(?).
דא״ר דרך ארץ רבא.
דא״ש דאבא שאול.
דאש״א ק״ל ב״מ ד׳ אמות של אדם קונות לו בכל מקום.
דאש״ה ד׳ אמות של הלכה.
דאש״ת ד׳ אמות של תפלה.
דא״ת דאמרי תרוייהו.
דאת״ל דאם תמצא לומר.
ד״ב דברים בטלים, די בזה — בזו, דף ב׳, דם בתולים, דפוס ברלין, ד׳ ברכות, דמו בראשו, דפוס ב׳.
דב״א דברי בני אדם, דרך בן — בני אדם.
דבא״ז דפוס באזיליא.
דבא״נ דברכת אלהי נשמה (יעב״ץ).
דב״ב ד׳ בנינים בו.
דבב״ח (בב״ח) דבשר בחלב.
דב״נ דברים בנו.
דב״ה דבית הלל.
דב״ו דרך בשר ודם.
דב״ח דאשתמש בתגא חלף.
דב״כ בי״ש דבתי כנסיות בישובן (יעב״ץ).
דבכה״נ דבכהאי גוונא.
דבכ״פ דבכל פנים — פעם.
דבכפו״פ דבכל פעם ופעם.
דב״ל די בזה למבין, דונש בן לברט.
דבלא״ה דבלאו הכי.
דב״מ דיני ברכת מגילה.
דב״נ דבן נח, דבר נש.
דבע״פ דבעל פה.
דב״ש דבית שמאי, דברי שלמה.
דב״ש ודב״ה דבית שמאי ודבית הלל.
דב״ת דבן תימא.
ד״ג ארבע גאולות (א״ג), דייני גליות—גולה — גזירות.
ד״ד ד׳ דברים, דרך דרוש, דברי דרוש, דורא דממונא (דד״מ).
דדב״מ = דד״מ.
דד״ג דינא דגהינם.
דד״ד דינא דמלכותא דינא.
דדו״ד דור דור ודורשיו (ס׳).
דד״מ דינא דבר מצרא (דדב״מ), דורא דממונא (ד״ד), דרוש דרש משה (ס׳).
דד״נ דרכיה דרכי נועם.
דד״ע דברי הימים דניאל עזרא.
ד״ה דברי הימים, דברי הכל, דבור המתחיל, דוד המלך, דברי המחבר — הכותב, דרכי השם, דרך החיים (ס׳) (דה״ח), דין הוא, דא הוא, דור המבול (דוה״מ), דור הפלגה, דור המדבר, דם הנדה, דרכי התלמוד (דה״ת), דרך העולם, דברי הגאונים (דה״ג), דברי המקובלים (דהמ״ק), דם התמצית (דה״ת).
דה״א דברי הימים א׳, דהוה אמינא, דם האיברים, דהא אמרינן.
דהא״ע דהא אתמר עלה.
דה״ב דברי הימים ב׳.
דהב״י דהבית יוסף (ס׳).
דהג״ל דבר הגורם לממון.
דהגל״מ כמ״ד דבר הגורם לממון כממון דמי.
דה״ה דהוא הדין, דהיינו הך.
דה״ח דרך החיים (ס׳).
דה״ט דהאי טעמא, דרך הטבע.
דה״י (ד״ה).
דה״ל דהוה ליה — להו.
דהל״ל דהוה ליה למימר.
דהלמ״ם דבר הלמד מסופו.
דהלמ״ע דבר הלמד מענינו.

גנא״ח גומל נפשו איש חסיד.
גנב״ש רקב״ש גוים נשים בהמות כותים רועים קייצים ברגנין שומרי פירות.
גנ״ד גניבת דעת.
גנו״א גניבה ואבידה.
גנל״א גזרת נחי ל״א (ד׳).
גנל״ה גזרת נחי ל״ה (ד׳).
גנע״ו גזרת נחי ע״ו וא״ו (ד׳).
גנ״ת גבורה נצח תפארת (ק׳). גימטריא נוטריקון תמורה.
גס״ת ג׳ ספרי תורות.
ג״ע גן עדן, גלוי עריות, ג׳ עדים, גליל עליון.
געאה״ה גומרין עליו את ההלל.
גע״ג גב על גב, שלש על שלש, גבוה על גבוה.
געש״ד גלוי עריות שפיכת דמים.
געת״ם גן עדן תהי מנוחתו.
ג״פ גט פסורין, גט פשוט, ג׳ פעמים, ג׳ פרשיות, — פסוקים, — פסיעות, — פנים.
גפ״א ג׳ פעמים אמצעים (ק׳).
גפ״ג ג׳ פעמים ג׳.
גפד״ש ג׳ פרשיות דקריאת שמע.
גפ״ה ג״ה ג׳ פעמים הולכה ג׳ הובאה (יעב״ץ).
גפ״ש ק״ש ג׳ פרשיות של קריאת שמע.
גפ״ת גמרא פוסקים תוספות, גמרא פירוש תוספות תחתונים (ק׳).
ג״צ גר צדק, ג׳ צדיקים, גבאי צדקה.
ג״ק גירסת קונטרס, ג׳ קהלות (אה״ו), גט קרת.
ג״ר ג׳ רביעות, גירסת רבנים, גאולה ראשונה, גס רוח, גסות רוח, גזירת רומיים, גזרה רעה, גברא רבא, ג׳ ראשונות — ראשונים, גליא רזא (ס׳), גילגולא רבא (ק׳).
גר׳ גרסינן, גרס, גרסה.
גרונ״ד גשמי רצון ונדבה.
גר״ל גורם רעה לעצמו.
גר״ש גרסא שניה.
ג״ש גירסת שמואל, גזירה שוה, גורל שוה, ג׳ שנים — שבועות — שעות, גזרת שמים, גזרת שלמים (ד׳), גלגול שבועה, גבעת שאול (ס׳), גרי שער.
גשא״כ ג׳ שאכלו כאחת.
גש״ל כ״ה גדול שמו לטוב כל הימים.
גש״נ בק״ש גר שנתגיר כקטן שנולד.
גש״ע גל של עצמות.
גשע״ב גוי שעסק בתורה.
ג״ת ג׳ תרגומין, גזור תענית, גר תושב, גבאי תמחוי.
גת״ת גבאי תלמוד תורה.

ד

ד׳ דף, דפוס, דגש, דרך, דין, דא, ארבעה, דעת.
ד״א דבר אחר, דרך אחר — אחד — אמת (ס׳), דרך ארץ, ד׳ אמות — ארצות — אותיות, ד׳ אלפים, דברי אמת (ס׳), דפוס אמסטרדם, דא איהו, דפוס א׳, דור אנוש, דרך ארעי, דמשק אליעזר (ס׳), דמשק ארש (ס׳).
דא״א דין ארבע ארצות, דאי אפשר, דאי אמרת, דברי איש אלהים.
ד״א ב״ה ד׳ אמות ברשות הרבים (מגילה).
דאב״י ד׳ אמות בארץ ישראל.
דא״ה דאי הכי, דין — דיני אומות העולם (דאה״ע), דוחין את השבת (ד״ש).
דאו׳ דאוריתא.
דא״ז דרך ארץ זוטא.
דא״ח דאין חוששין, דברי אלהים חיים, דניאל איש חמודות.
דא״י דבר אלהינו יקום, דייני ארץ ישראל.
דאיש״ר דאמן יהא שמה רבא (יעב״ץ).
דא״כ דאם כן.
דאכ״ר דאי כתב רחמנא.

נבא״נ נברא אנברא (נא״נ).
נבב״פ נביהה בן פסיסא.
נב״ב נ׳ בנינים בו.
נבה״מ נבעת המורה (ס׳) (נ״ה).
נב״י גם ברוך יהיה.
נב״ם מי גריסין, בשר שמן, מוריים.
נב״ע נביית עדות.
נב״ר גומלי חסדים, ביישנים, רחמנים.
נ״נ תלת תלת, גזירה גדולה, גבורה גדולה. נ׳ גדולים, גרש גרשיים, תלת גברי.
נג״ק גוזרין גזירות קשות.
נג״ר גוזרין גזירות רעות.
נ״ד גזר דין.
נדד״ט גדי וטלה.
נדו״מ גדולת מרדכי (ס׳) (נד״מ).
נ״ה גבעת המורה (ס׳).
נהא״ה גורינן הא אטו הא.
נה״כ גזירת הכתוב.
נה״מ גזירת המקום.
נג״ת גדולה גבורה תפארת (ק׳).
נ״ד גבאי דמתא, נ׳ דברים, גזר דין, גמר דין.
נד״י גרסא דינקותא, געשיכטע דער יודען (ס׳).
נד״מ גדולת מרדכי (ס׳).
נד״פ גאטטעסדיענסטליכע פאָרטרעגע (ס׳).
נ״ה גיד הנשה, גופי הלכות, גליל העליון, גירסת הספרים (הסופרים), גירסת הגאון, גדול הדור, גדולי הדור (נה״ד), גזירת הכתוב, גזירת המלך, — השם (נה״ש), גזרת השלימים (ד׳), גיהנם (נהי׳).
נה״ד גדולי הדור.
נה״נ גיד הנשה, גילגול הנשמות.
נה״ק גבאי הקהילה.
נה״ת גלילות התורה.
נ״ו גנת ורדים (ס׳).
נו״ה גבורה והוד (ק׳).
נוה״י גבורה והוד יסוד (ק׳).
נו״ח גבורה וחסד (ק׳).
נולכ״ב גלוי וידוע לפני כסא כבודך.
נו״ם גוג ומגוג, גוזר ומקיים, גורעין ומוסיפין.
נו״נ גוף ונשמה.
נו״ם גמיר וסביר.

נ״ז גם זו, גם זה, נ׳ זהובים.
נז״ד גזר דין (נ״ד).
נז״כ גט זמן כריתות.
נז״ל גם זו לטובה.
נזל״נ גזירה לגזירה (גל״נ).
נזל״נ ל״א גזירה לגזירה לא גזרינן.
נז״ש גזרה שוה, גם זה שם.
נ״ח גמילות חסד, — חסדים, גלגל חמה, נ׳ חדשים, גזירת חרם, גדר חכמים, נ׳ חטיבות, גביית חוב, נ׳ חלקים.
נחס״נ גזרת חסרי פ״א נו״ן (ד׳).
נ״ט נ׳ טפחים, גורל טוב.
נט״ק ע״ד א״ח גלגלתא טלא דבדולחא קרומא דאוירא עמר נקי רעוה דרעוין אשגחא פקיחא חוטמא (ק׳).
נ׳ גירסא, גירסת, גימטריא.
נ״י נ׳ ימים, גלילות ידך, גאון יעקב (ס׳).
נ״יה נ׳ ימי הגבלה, נ׳ ימי החשיכה, גלילות ידיו הנכבדים.
ניכ״ק (סמוצא החיך) (ד׳).
נ״יל גבריאל יודל ליכטענפעלד.
נ״ית גימטריא תיבות.
נ״כ גט כריתות, גם כן, גם כאן, גם כי.
נכ״ל גורם כליה לעולם.
נ״ל נ׳ לוגין.
נל״נ גזירה לגזירה.
נל״ה גלגל התחתון (גלה״ת), גליל העליון (נ״ה).
נל״ר גואל לרופא.
נל״ש שת״ם גורם לשכינה שתסתלק מישראל.
נ״ם גמרא, גלות מצרים, גלגול מחילות, גט מקושר (גמ״ק), גזירת מלכות.
נמ״ב גלוי מלתא בעלמא.
נמ״ד גמר דין (נ״ד).
נמ״ה גזירת מלך הוא.
נמ״ח גמילות חסדים, גומל חסד (נ״ח).
נמ״ק גט מקושר.
נמר״א גבריאל, מיכאל, רפאל, אוריאל.
נמ״ש גדול מרבן שמו.
נ״נ נמי נשים, גלגול נשמות, גן נעול (ס׳), גורן נכון (ס׳), גיעולי נכרים, גזרת נחות (ד׳).

בש״ח בשנאת חנם, בשפתי חכמים (ס׳).
בש״ט בשם טוב, בעל שם טוב (בעש״ט).
בש״י בשל יד, בשבט יהודה (ס׳), בצל שדי יתלונן, בשאילת יעב״ץ (ס׳).
בשי״ה בשאר ימות השנה.
בשכה״ג בעל שיורי כנסת הגדולה (ס׳).
בשכ״י בשם כל ישראל.
בשכמל״ו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.
בשל׳ בשלמא.
בש״ל בשבעים לשונות.
בשלב״ה בית שמאי לבית הלל.
בשלמ״ד בשלמא למאן דאמר.
בש״מ ברוך שחלק מכבודו, בשם מדרש.
בש״ם בששה סדרים, בשל סופרים.
בש״ע בשמיני עצרת, בשמחה עצומה, בשמנה עשרה.
בשעא״ה בשעת אמירת הגדה.
בשעל״ח בן שמונה עשר לחופה.
בשעה״מ בשער המלך (ס׳).
בשע״מ בשעת מלאכה.
בשע״צ בשערי ציון (ס׳), בשמיני עצרת (בש״ע).
בש״פ בשושן פורים, ברוך שפטרני.
בשפ״י בשפתי ישנים (ס׳).
בשפמ״ש ברוך שפטרני מעונשו שלזה.
בשפ״ע בשפת עבר.
בש״ק בשבת קודש.

בש״ר בשל ראש, בשמחה רבה, בשם רבי, בושה סרוחה רמה.
בשי״ש בשאילת שלום, בשיח שפתותינו.
בשש״ע בשבוע שעברה (בש״ע).
בש״ת ברוך שומע תפלה, בשומע תפלה, בשמחת תורה.
ב״ת בעל תכלית, בעל תשובה (בע״ת), כל תוסף, בעל תלמוד, בעלי תריסין, כל תשחית, בן תורה, ב׳ תיבות, (בעל תענוג — תאוה).
בת׳ בתרגום, בתשובה, בתורה.
בת״א בתרגום אונקלוס.
בת״ב בתשעה באב, בתקוני ברכות.
בת״ג בתנועה גדולה (ד׳).
בת״ה בתחיית המתים.
בתה״ג בתשובת הגאונים (ס׳).
בתה״מ בתפלת המנחה.
בתה״ס בתי הסֵפֶר.
בתה״ש בתכלית השלימות — השנאה.
בתי״ס בתי ספר.
בת״כ בתורת כהנים(ס׳), בתקיעת כף, בתורת כתובה, בתלמוד בן (נאמר).
בתמ׳ בתמיה.
בת״ק בתנועה קטנה (ד׳).
בת״ר בתר רובא, בעלי תריסין (ב״ת).
בתש׳ בתשובת.
בתש״ש בתשובה שלימה.
בת״ת בעל תלמוד תורה.

ג

ג׳ גדולה, גבורה, גאולה, גלות, גזירה, גאון, גדול, גדולים, שלשה, גירסא (ני׳).
ג״א גירסא אחרינא, גזירת אלהים, גלות אדום, גבורת אלהים, גאולה אחרונה, ג׳ אמות, ג׳ אלפים, גנת אגוז (ס׳), גור אריה (ס׳), ג׳ ארצות, גרי אריות, גנזי אקספארד (ס׳).
גא״ג גברא אגברא (גבא״ג).

גא״ה גומרין את ההלל.
גא״י גלילות ארץ ישראל.
גאל״ת גאולה לתפלה (גל״ת).
גא״צ ג׳ אצבעות.
ג״ב ג׳ ברכות, גלות בבל, (גוזמא בעלמא), ג׳ בתים, גבול בנימין (ס׳), גשמי ברכה.
גב״א ג׳ ברכות אחרונות, גדליה בן אחיקם.

(בע״ק), בעל קרי, בני קרח (בנ״ק), ב׳ קדושות (ש״ק), במה קטנה.
בק׳ בקיצור.
בק״א בכל קצוי ארץ.
בק״ג בקנין גמור.
בקה״מ בקריאת המגילה.
בקה״ק בית קדשי הקדשים.
בק״ו בקל וחומר.
בקו״ר בקול רם (בק״ר).
בקו״ת בית קדשו ותפארתו.
בק״ז בקומה זקופה, בקרן זוית.
בק״ח בקרבן חטאת.
בקי׳ בקיצור.
בקס״ע בקונטרס סדר עבודה (יעב״ץ).
בק״ל בין קודש לחול.
בק״מ בהא קמפלגי.
בק״ע בקום עשה.
בק״פ בקרבן פסח.
בק״ק בקצת קהלות, בקהלה קדושה.
בקק״א בקצת קהלות אשכנז.
בק״ר בקלות ראש, בקול רם (בקו״ר).
ב״ר בן רבי, בר״רב רבי, בראשית רבה, בן רכב, בית ראשון, ב׳ רשויות, בריך רחמנא, בני רחמנים, בעל רחמים.
בר״ד בתר רוב דעות (אר״ד).
בר״ה בראש השנה, ברשות הרבים (ברה״ר).
ברה״י ברשות היחיד.
בר״ה לי״כ בין ראש השנה ליום כפור.
ברה״ס בראש הספר.
ברה״פ בראש הפרק.
ברה״ק ברוח הקודש (ברוה״ק).
ברה״ר ברשות הרבים (בר״ה).
ברו״ע ברום עולם.
ברוב״ש בית ראשון ובית שני.
בר״ח בראש חודש, בראשית חכמה (ס׳).
בר״ט ברצון טוב.
בר״י ברשיי ישן.
ברי׳ ברייתא.
בר״מ ברוב מקומות, ברעיא מהימנא, ברוח מציא.
בר״ס בריש ספרא.
בר״ע בעי רחמי עליה.
בר״פ בריש פרקא — פרשה.
ברר״ל ב׳ רשויות רחמנא לצלן (יעב״ץ).
בר״ש ברית שלום.
ברשא״מ ברוח שאינה מצויה.
ברש״ע ברומו של עולם (ברוש״ע).
בר״ת בראשי תיבות, ברוגז רחם תזכור.
ב״ש בית שני, בית שמאי, בית שמואל (ס׳), ברוך שאמר, באר שבע (ס׳), בת שבע, בנין שלמה, בן שמעון — שמואל — שטה, באנק שיללינג.
בש׳ בשורש, בשנים.
בש״א בשום אופן, בשם אומרו, בשער אפרים (ס׳), בעל שער אפרים, בית שמאי אומרים.
בשא״א בשאי אפשר.
בשאז״ה בשביל שאני זכר הפסדתי.
בשא״י בשארית יוסף (ס׳).
בשא״פ בשבת אחר פסח.
בשבג״ת ברוך שאמר בג׳ תחתוניות (מן הספירות) (יעב״ץ).
בשבו״ת בשב ואל תעשה.
בש״ג בעל שלטי גבורים (ס׳).
בש״ד בשתים שהן ארבע, בשודא דדייני (בשד״ד), בשבועה דאורייתא (בשד״א).
בשד״א בשבועה דאוריתא.
בש״ד ט״ש צא״ת בור שחת דומה טיט היון שאול צלמות ארץ תחתית.
בשדמ״ע בריך שמה דמרי עלמא.
בשה״ג בשלימות הגוף.
בשה״ד בשעת הדחק, בשער הדנים.
בשה״ח ברכת שהחינו.
בשה״י בשנת היובל.
בשה״י פה״י בשבת היום פסח היום.
בשה״פ בשעת הפנאי, בשער הפנה (ס׳).
בשה״ת בשעת התפלה.
בש״ו בשר ודם (ב״ו).
בשוא״ת בשב ואל תעשה.
בשו״מ בלי שם ומלכות, בורות שיחין ומערות.
בשו״נ בשובה ונחת.

בע״ל בשבעים לשונות (בש״ל).
בעלה״ר בעל לשון הרע.
בע״מ בעשרה מאמרות, בעל עשרה מאמרות (ס׳), בעל מלאכה, בעבודת מקדש, בעל מום (ב״מ), בעל מלחמה, בעל מחבר, בעל מניה (בעמ״נ), בעילת מצוה, בגן עדן מנוחתו.
בעמ״ב ברוך עושה מעשה בראשית (= בע״ב).
בעמ״ד בעל מדקדק.
בע״מ מאכ״ח בעל עשרה מאמרות מאמר אם כל חי (יעב״ץ).
בעמ״נ בעל מניה.
בעמז״ל בעדן מנוחתו זכרו לברכה.
בעמ״מ (בעקמ״מ).
בעמ״ק בעל מקובל.
בעמ״ש בעמודי שמים (ס׳).
בע״נ בעל נפש.
בע״ס בעל ספר, בעל סוד.
בע״פ בערב פסח, בערבי פסחים, בעל פה, בעל פיוטן, בעל פלוגתא.
בע״ק בעל קבלה, בעל קרי, בעל קורא, בעל קנאה.
בעקמ״מ בעקבות מלכא משיחא.
בע״ר בקשו עלי רחמים, בקשו עליו רחמים, בעין רע (בעה״ר), בעלי ראתן.
בע״ש בערב שבת, בעל שם.
בעש״ב בורא עשבי בשמים (בע״ב).
בע״ש בה״ש בערב שבת בין השמשות.
בעש״ט בעל שם טוב.
בעש״י בענינו של יום.
בעש״ת (בע״ת) בעשרת ימי תשובה, (בעשיה״ת).
בעש״נ בעטיו של נחש.
בעשע״ח בערב שבת עם חשכה.
בעש״ק בערב שבת קדש.
בע״ת בעל תשובה, בעל תכלית, בעל תוקע, בעל תפלה, בעל תלמוד, בעלי תריסין (ב״ת).
ב״פ ב׳ פעמים, בושת פנים, בן פזי.
בפ׳ בפסיקתא — בפסיקתות, בפרק, בפרשה, בפסוק, בפירוש, בפרט, בפתיחת, בפרדסיא (בפר׳).
בפ״א בורא פרי אדמה, בפעם אחת, בפה אחד, בפרשה א׳, בפרק א׳, בפסוק א׳.
בפב״ד בפני בית דין (יעב״ץ).
בפד״א בפרישות דרך ארץ.
בפד״ז (פד״ז).
בפ״ה בפרשת המן (בפה״מ).
בפה״א בורא פרי האדמה.
בפה״ג בורא פרי הגפן.
בפה״ע בורא פרי העץ.
בפ״ו בפריה ורביה (בפו״ר), בינוני פועל (ד׳).
בפי׳ בפירוש.
בפל״ע בין פסח לעצרת.
בפ״מ בפה מלא, בפרי מגדים (ס׳), בפני משה (ס׳).
בפמש״פ בפחות משוה פרוטה.
בפ״נ בפה — בפחי נפש.
בפ״נ ובפ״נ בפני נכתב ובפני נתתם.
בפס״ד בפסוקי דזמרא.
בפסדהמ״ק בפסולי המקודשין.
בפ״ע בפני עצמו, בפני עדים.
בפ״ע ד״ת בפני עצמו דין תורה (יעב״ץ).
בפ״פ בפתע פתאום.
בפפד״א בפרנקפורט דאדר.
בפפד״מ בפרנקפורט דמיין.
בפקו״ע בפני קהל ועדה (בקו״ע).
בפר׳ בפרדסיא.
בפ״ש בפריסת שמע.
ב״צ בני ציון, בנות צלפחד.
בצ״א בצלם אלהים, בצלאל אשכנזי.
בצ״ג בצרה גדולה.
בצה״כ בן ציצית הכסת.
בצימ׳ בצימצום (ק׳).
[ב(צ)מ״י בצאתי מירושלים].
[ב(צ)מ״מ בצאתי ממצרים].
בצ״ע בצריך עיון, בצרת עין.
בצ״צ בעל צמח צדיק (ס׳).
ב״ק בת קול, בן קרושים, בן קדוש, בבא קמא, בר קפרא, בית קיבול, בעל קורא

(בס״ב), בספר הגלגולים — הגלגלים, בסדר היום, בסוד הכתוב.

בסה״ב בספר הבהיר.

בסה״ד בסוף הדבור, בסדר החרוזות (ס׳).

בסה״י בסדר היום (ס׳).

בסה״ר בעל ספר הרוקח.

בסהש״ס בסוגית הש״ס.

בסו״מ בן סורר ומורה.

בס״ח בספר חיים, בספר חסידים.

בסח״ה בספר חובת הלבבות.

בס״י בספר יצירה — יוחסין (ישעיה ירמי׳ יחזקאל).

בסי״ד בסיעתא דשמיא (בס״ד).

בסל״א בספר לוח ארש.

בסמ״ג בספר מצות גדול.

בסמ״נ בספר מורה נבוכים.

בס״נ (ס״נ).

בסנ״ו בספר נגיד ומצוה.

בסנ״י בספר נצח ישראל.

בסנ״ע בספר נתיבות עולם.

בס״ע (בסק״ע).

בסע״ז בסדר עולם זוטא (ס׳).

בסעמ״ק בספר עבודת המקדש.

בסע״ר בסדר עולם רבא (ס׳).

בס״פ בסוף פרשת, — פרק, — פסוק, בסעודת פורים.

בספ״י בסבר פנים יפות.

בס״ק בספרים — בסדורים קדמונים.

בסק״פ בספר קונטרס יציב פתגם (יעב״ץ).

בסק״ע בסיקור עין.

בס״ש בספר שני.

בסשל״ה בספר שני לוחות הברית.

בס״ת בספר תורה, בסתרי תורה (ס׳), בסופי תיבות.

ב״ע באר עשק (ס׳), בן עזרא, בן עזיאל, בית עולם — עולמים, בכורי עתים (ס׳), בריאת עולם, ברית עולם, בני עניים, בן עזאי, בני עלייה, בן עמרם, בדיקת עדים.

בע״א בעבודת אלילים, בענין אחר — אחד, בעצה אחרת, בעד אחד.

בעא״ע בתר עניא אזלא עניותא.

בע״ב בורא עצי בשמים, ברוך עושה בראשית, בעלי בתים, בעל ברית.

בע״ג בעל גמרא, בעל עגלה.

בעג״ח בעל גמילות חסדים.

בע״ד בעל דבבא, בעל דין, בעל דבר, בעל דקדוק, בעל דרשן.

בע״ה בעל הבית, בעץ הדעת (ס׳), בעזרת השם (בעה״ש).

בעה״ב = (בע״ב) בעל הבית.

בעה״ב = בעוה״ב.

בעהג״א בעל הגהות אשרי.

בעה״ו בעזרת השם וישועתו.

בעה״ד בעון הדור.

בעה״ז בענין הזה, בעולם הזה (בעוה״ז).

בעה״ח באתי על החתום, בעלי החיים (בע״ח).

בעה״ט בעל הטורים (ס׳) (בה״ט).

בעה״י בעבר הירדן, בעזרת השם יתברך.

בעה״מ בעל המחבר.

בעהמ״ס בעל המחבר ספר.

בעה״ע בעולם העליון (בעוה״ע).

בעה״ש בעזרת השם, בעל השער — השיר, בעל השטר (בעהש״ט).

בעה״ת בעלי התוספות.

בעוה״ב בעולם הבא (בעה״ב).

בעוה״ז בעולם הזה (בעה״ז).

בעוה״ע (בעה״ע).

בעוה״ר בעונותינו הרבים (בעה״ר) (בעו״ה).

בע״ז בעבודה זרה, בעילת זנות.

בעז״ה בעזרת השם (בעה״ש).

בעזה״י בעזרת השם יתברך (בעה״י).

בע״ח בעל חנות, בעל חוב, בעלי חיים (בעח״י).

בעח״ד בעל חיקור דין (ס׳).

בעט״ז בעל טורי זהב (ס׳), בעטרת זקנים (ס׳).

בע״י בעין יעקב (ס׳), בעשר ידות (ס׳), בעין יפה.

בע״כ בעל כרחו — כרחך, בעצי כהנים(?), בעל כישוף (ב״כ).

במ״מ בורא מיני מזונות, במעשה מרכבה, במה מצינו, בצאתי ממצרים (ת׳).
במנ׳ במנהגים, במנהג.
במ״ס במקום סכנה, במנהג ספרד, במסכת סופרים, במגילת סתרים (ס׳).
במסה״ש בספר השוה.
במסל״ת במסית לפי תומו (מסל״ת).
במ״ע במקום עדים, במצות עשה.
במע׳ במערבא.
במע״א במערבא אמרי.
במעל״א במקום עדים לא אמרינן.
במעול״ת במצות עשה ולא תעשה.
במע״ז ברכת מעין שבע.
במע״ש ברכת מעין שלוש, במעלי שבתא.
במ״פ במיני פת, במי פירות, במנהג פולין.
במ״צ במצות ציצית.
במ״ק במחזור קטן, במספר קטן.
במק״א במקום אחר (במ״א) — אחר, במקרא אחד.
במק״מ במאי קמפלגי (קא מפלגי).
במ״ר במקדש ראשון, במדרש רבות, בית מרעים (ס׳).
במרא״ט במנהגי ר׳ אייזק טירנא.
במרז״ל במאמר רבותינו ז״ל.
במ״ש במה שאמרו, — שאמר, — שנאמר — שכתוב, במוצאי שבת, במלות שונות, במה שהוא.
[במשאי״ת אדבל״כ במשלם שנין אילין תפוק ארעא דא בלא כסף].
במשי״ד שתי מתנות שהן ארבע (בשה״ד).
במשח״ה במקום שיש חילול השם.
במש״ל במקום שנהגו לומר.
במש״מ במקום שאתה מוצא.
במש״ע במה שכתב עוד — שאמר עוד.
במשע״ה במה שאמר עבדים היינו (יעב״ץ).
במש״ק במוצאי שבת קודש (במ״ש).
במשרמ״ה במדרשו של ר׳ משה הדרשן.
במ״ת במתן תורה, במגילת תענית (ס׳).
ב״נ בן נפתלי, בר נש, בן נח, בני נח, בעל נס, בעל נכפה, בית נתן (ס׳), ברכי נפשי, בורא נפשות, בלי נקודות, בגליון נכתב (בג״נ), ברוק נמצא, בר נפחא (ר׳ יוחנן), בן נכר, בת נכרית.
בנ״א בנשימה אחת, בני אדם (ב״א).
בנא״י ברכי נפשי את יי׳.
בנ״ג בנמית גרון.
בנ״ד בנידון דידן, בנידון דידהו.
בנה״י בינה נצח הוד יסוד (ק׳).
בנהי״כ בני היכלא.
בנו׳ בנוסח.
בנוב״נ בפני נכתב ובפני נתתם.
בנ״ח בנר חנוכה, בנקיטת חפץ (בנק״ח).
בנח״ש בנדוי חרם שמתא.
בנ״ט בנותן טעם, בר נותן טעם.
בנט״י בנטילת ידים.
בנ״י בני ישראל, בני יעקב, בנטילת ידים (בנט״י).
בניי״צ בני ישראל ישמרם צורם.
בנ״כ בנשיאת כפים.
בנל״ך ולאע״י ברוך נותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה.
בנ״צ בני ציון.
בנצוי״ר בנחמת ציון וירושלים.
בנ״ק בני קרח (ב״ק).
בנ״ר בורא נפשות רבות.
בנש״א בנשימה אחת.
בנשג״ז (נשג״ז).
בנשב״ע בנוהג שבעולם.
בנת״ר בנוקבא דתהום רבה (ק׳).
ב״ס בן סירא, בן סורר, בלי ספק (בל״ס), בעל ספר (בע״ס), ב׳ סעודות, ב׳ סונים, (בשורת ספרים).
בס׳ בספר, בסדרא, בסעיף (בסעי׳).
בס״א בסינגון אחד — אחר, בספר אחד, בספרים אחרים, בסודות אחרים, בסטרא אחרא.
בסב״ר בסוף בית ראשון.
בס״ג בסכנה גדולה, בסעודת ג׳, בסימן ג׳.
בסג״י בספר גבורות יי׳.
בס״ד (בסי״ד) בסיעתא דשמיא.
בס״ה בספר הזוהר (בסה״ז), בספר הבהיר,

בלב״ע בינו לבין עצמו.
בלב״ש בלבושי שרד (ס׳) (בל״ש).
בל״ג בלשון גנאי.
בלד״ב בלא דברים בטלים.
בלה״פ בלחם הפנים (ס׳).
בלה״ק בלשון הקודש.
בלו״א בלוח ארש (ס׳).
בלו״ר בלאה ורחל (ק׳).
בל״ז בלא זה, בלשון זה, בלשון זכר.
בלח׳ בלחש.
בלח״ז בלא חתימת זקן.
בלח״ש בלחם שמים (ס׳).
בל״ט בלב טוב.
בלט״ם בל״ט מכות.
בל״י בלשון יון, — יונית, בכור לירושה.
בל״כ בלשון כבוד.
בל״נ בלי נדר, בלשון נקיה (בלנ״ק), בלשון נקבה, בכור לנחלה.
בל״ס בלשון סורי, בלי ספק.
בלס״נ בלשון סגי נהור.
בל״ע בלשון עברי (עבר), — ערבי, בינה לעתים (ב״ל) (ס׳).
בלע״ז בלשון לועז, בלשון עבודה זרה.
בל״פ בליל פסח, בכור לפריון.
בל״צ בלשון צחות, ברכות לראש צדיק.
בל״ר בלוחות ראשונים, בלשון רבים (ר׳).
בלר״צ ברכה לראש צדיק.
בל״ש בליל שבת, — שמורים, — שני, בלבושי שרד (ס׳) (בלב״ש), בלי שנוי.
בלש״ה בלשכת הגזית.
בלשו״ם בלי שם ומלכות.
בלש״ק בליל שבת קודש.
בל״ת בלא תעשה, בלא תשא.
ב״מ ב׳ מדות, ב׳ מובאות, — מהדורות, ברית מילה, בר מנן, בר מצוה, במה מדליקין, בבא מציעא, בו מבואר, ברכת מזומן, בן מקרא, בעל מום, בעלי מומין, בתי מדרשות.
במ׳ במערבא, במזיד, במשנה, במדרש.
במ״א בר מן אחד, במדרש אחד, — אחר, במשקל אחד, במדינות אלו, (בן מקרא), במקום אחר, בעל מגן אברהם (במג״א), במנהג אשכנז, במכתב אליהו (ס׳) (מ״א).
במ״ב בורא מיני בשמים, בר מן תרין, במשאת בנימין (ס׳), במסעות בנימן (ס׳), במעשה בראשית.
במ״ג במשנה ג׳, במחזור גדול, ברכת מגלה (ב״מ).
במג״א בעל מגן אברהם (במ״א).
במג״ם במלחמות גוג ומגוג (במגו״ג).
במד׳ במדנחאי, במדבר, במדרש (במדר׳).
במד״א (בד״א) במה דברים אמורים.
במדה״נ במדרש הנעלם (ס׳).
במד״ר במדרש רבה (במדר״ר), במדבר רבה.
במ״ה בורא מאורי האש, ברכת מאורי האש, במדרש הנעלם (ס׳), במדינות הללו, במקח השוה (במה״ש), ברוך משנה הבריות.
במה״ש במזג השוה (במזה״ש), במקח השוה.
במו״מ במשא ומתן, במקח וממכר, במגע ומשא.
במורו״ר ברשות מרנן ורבנן ורבותי.
במו״ש במוצאי שבת (במ״ש).
במ״ז במטת זהב (ס׳).
במזה״ש במזג השוה (במה״ש).
במז״ל בעדן מנוחתו זכרו לברכה.
במ״ח באר מים חיים (ס׳).
במח״כ במחילת כבודו (במ״כ).
במחכ״ת במחילת כבוד תורתו.
במ״ט (במע״ט) במעשים טובים.
במ״י בצאתי מירושלים (ת׳).
במ״א עמב״ד במהרה יבוא אלינו עם משיח בן דוד.
במיו״כ במוצאי יום כפור.
במי״ט במוצאי יום טוב.
במיט״א במוצאי י״ט אחרון (ראשון).
במי״כ במוצאי יום כפור (במיו״כ).
במ״כ במחילת כבודו.
במכ״ה במחילת כבודו הרב (-הרם).
במ״ל בעל מרפא לשון (ס׳), במשנה למלך (ס׳).
במל׳ במלכות.
במלזו״ש במלכיות זכרונות ושופרות.

ביה״ק בית הקברות (בה״ק).
ביה״ש בין השמשות (בה״ש, בהש״מ).
ביה״ת בימי התשובה.
ביוב״ש בית יוסף ובאר שבע (ס׳) (יעב״ץ).
ביו״ד בשר יין ודגים, ביורה דעה (ס׳).
ביו״ט ביום טוב.
ביז״ת בי״ז תמוז.
ביח״ל בן שמונה עשר לתופה.
בימ״א ביום טוב ראשון.
בימ״ב ביום טוב שני.
בילב״ע בינו לבן עצמו.
בילא״ו ברוך יי׳ לעולם אמן ואמן.
בי״מ בעשרה מאמרות (ס׳).
בי״מ בל״פ ביציאת מצרים בליל פסח (יעב״ץ).
בי״ם בעשר ספירות (ק׳).
בי״ע בריאה, יצירה, עשיה (ק׳).
ביע״ו ביעלה ויבוא (ביע״ו).
ביר׳ בירה (בית המקדש), בירושלמי (בירו׳).
בי״ש (ביר״ש) ביראת שמים.
בישה״ד ביישוב הדעת.
ביש״מ בישיבה של מעלה.
ביש״ע ביום שמיני עצרת.
ביש״ק ביום שבת קודש.
ביש״ש בים של שלמה (ס׳).
בי״ת בשר, יין, תכלת; בימי תשובה.
ב״כ ברכת כהנים, בת כהן, בשביל כן (בש״כ), בנין כך, בגדי כהונה (ס׳), ב׳ ככרות, בעל כנפים (ס׳), בר כוכבא, בית כר, בת כותי, בנות כותיים, בתי כנסיות, באי כח.
בכ״א בכל אופן, בכמה אופנים, בכרך אחד.
בכא״ה בכבוד אלהים הסתר (דבר?).
בכא״פ בכדי אכילת פרס (כא״פ).
בכבו״ע בכבודו ועצמו.
בכ׳ בכ׳ בכ׳ בכיסו, בכוסו, בכעסו.
בכ״ג בכמה גווני, בכונה גדולה, בכהן גדול.
בכ״ד בכמה דוכתין.
בכ״ה (ס׳) בכל הסידורין, בכל השנה (בכה״ש), בכתבי הקודש (בכה״ק), בכורי העתים (ס׳).
בכה״ג בכהאי גוונא, בכנסת הגדולה (ס׳).
בכה״כ (בהה״כ) בכל התורה כולה.
בכה״מ ברוך כבוד יי׳ ממקומו, בכל המקומות.

בכה״פ בכל הפוסקים, בכל הפירושים.
בכה״ק בכתבי הקודש (בכ״ה).
בכה״ת בכל התורה.
בכ״ו ב״כ בין כך ובין כך.
ב״כ וב״מ בתי כנסיות ובתי מדרשות.
בכח״ב בכתר, חכמה, בינה (ק׳).
בכ״ט בכמה טעמים, בכי טוב.
בכ״י בכל יום.
בכיו״י בכל יום ויום.
בכי״מ בתוך כבוד יי׳ ממקומו.
בכ״ל בכל לבבו (ב״ל).
בכל״א בכל לילה אחד.
בכל״ם (שימושי המקור) (ד׳).
בכל״ע בין כסא לעשור.
בכ״מ בכל מקום, בכמה מקומות, בכסף משנה (ס׳), בכתר מלכות (ס׳), בינה, כתר, מלכות (ק׳).
בכמ״ר בן כבוד מעלת רבי.
בכמש״מ (במש״מ) בכל מקום שאתה מוצא (במשא״מ).
בכ״ע בכל ענין, בכונה עצומה, בכלילות עשר, בכתר עליון (ק׳), בכולי עלמא, בכל העולם (בכה״ע).
בכ״פ בכל פנים, בכל פעם.
בכפו״פ בכל פעם ופעם.
בכ״ק בכמה קהלות.
בכ״ש בכל שעה, בכל שהוא, בכור שוטה, בכסא שן (ס׳), בעל כישוף, בעלת כשפים, (בן כלבא שבוע).
בכשו״ש בכל שעה ושעה, — שעתא ושעתא.
בכש״ת בכתרה של תורה.
בכ״ת בכבוד תורתו.
בכת״י בכתיבת יד (בכ״י), בכל תפוצות ישראל.
ב״ל בית לחם, ב׳ לילות, בן לוי, בכל לבבו (בכ״ל), בינה לעתים (ס׳) (בל״ע), ברכת לבנה.
בל״א בלשון אשכנז, — ארמי, בליל א׳ — אחרון.
בלא״א בן לאדני אבי.
בלא״ה בלאו הכי.
בל״ב ברוך לעולם בוראו, בליל ב׳, בינו לבינה.

בושב״י ערש״ם בזמן שבני ישראל עושין רצונו של מקום.

ב״ח בעל חוב, בעלי חיים (בע״ח), ב׳ חדשים, בן חורין, בני חורין, ביעור חמץ, בדיקת חמץ, בן חמיו, בן חלוצה, בית חדש (ס׳), ביום חודש, ביקור חולים.

בח״א בחידושי אגדות, בחלק א׳.

ב״ח אל״ש ביקור חולים אין לו שיעור.

בחג״ת בחסד, גבורה, תפארת (ק׳).

בחגת״ם בחסד, גבורה, תפארת, מלכות (ק׳).

בח״ד (בחו״ד) בעל חוות דעת (ס׳).

בחדר״ג בחרם דרבנו גרשון.

בחדרגמ״ה . . . . . מאור הגולה.

בח״ה בעל חובת הלבבות — חמדת הימים (ס׳).

בחה״ס בחג הסוכות, בחול המועד סוכות. (בחהמ״ס).

בחה״פ בחג הפסח, (בחהמ״פ) בחול המועד פסח.

בחה״ש בחג השבועות.

בחו״א בחסד ואמת.

בחו״ב בחכמה ובינה (ק׳).

בחו״ג בחסד וגבורה (ק׳).

בחוה״ג בחוקות הגוים.

בחוה״מ בחול המועד.

בחו״ח בכל חדא וחדא.

בחו״י בעל חוות יאיר (ס׳).

בחוי״ת בחסרות ויתירות.

בחו״ל בחוץ לארץ.

בחו״ע בהמה חיה ועוף.

בחו״פ בחנוכה ופורים.

בח״ז בחתימת זקן.

בח״ח בחרם חמור.

בח״י בחתימת יד — ידי.

בח״י בחידושים, בחינה.

בחי״א בן חכם ישמח אב.

בח״כ בחזקת כשרות.

בח״ל (בחו״ל) בחוץ לארץ.

בח״מ בחושן משפט (בחש״מ) (ס׳).

בח״ס בחטף סגול (ד׳), בי״ח ספירות (יעב״ץ).

בחס״ל בעל חסד לאברהם (אזולאי) (ס׳).

בח״ע בחינת עולם (ס׳), בחזון עברית (?).

בח״פ בחטף פתח (ד׳), בליל חג פסח (בלח״פ).

בח״ש בחומר שבועה, בחכמת שלמה (ס׳).

בחש״מ בחולו של מועד, בחושן משפט (ס׳).

בח״ת ברכת חתנים.

בט׳ בטעם.

בטא״ח בטור אורח חיים (ס׳).

בטא״ע בטור אבן עזר (ס׳).

בט״ב בתשעה באב (ל׳).

בטוב״ב בלי טבול ובלי ברכה.

בט״ח בן ט׳ חי.

בטו״ט בטוב טעם.

בטוטו״ד בטוב טעם ודעת.

בטח״מ בטור חושן משפט (ס׳).

בט״י בטבול יום.

בטי״ד בטור יורה דעה (ס׳).

בט״ל בין טוב לרע.

בט״מ בטומאת מת, בטעם מפסיק (ד׳).

בט״ש בטומאת שרץ.

ב״י בן־בר־בני ישראל, בני יעקב, בית יוסף (ס׳), בונה ירושלים (ת׳), בית ישראל, בני יונה, ב׳ יסודות, ב׳ ימים, בן יחיד, בת יחידה, בן יומו, בני יששכר, בת יומה, בית יהודה (ס׳).

בי״א (ביד״א) בידי אדם.

ביא״י בשם ייי אלהי ישראל.

ביאע״ה ביעקב אבינו עליו השלום.

בי״א עמב״ד במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד (ת׳).

ביב״ח בי״ב חודש.

בי״ד בשר, יין, דגים; ביורה דעה (ס׳), בית דין.

ביד״א בידי אדם.

ביד״ש בידי שמים.

ביה״ג בימות הגשמים.

ביה״ח בימות החמה, בית החולים.

ביה״כ (ביוה״כ) ביום הכפורים.

ביה״כ שלי״ב(ש) ביום הכפורים שחל להיות בשבת.

ביהל״ו ברוך ייי המבורך לעולם ועד.

ביה״ס (בה״ס) בית הספר.

ביה״ע(ר) בין הערבים.

בה״ט בעל הטורים (בעה״ט). בהלכת טומאת (יעב״ץ). באר היטב (ס׳).
בה״ט וה״מ ברכת הטוב והמטיב.
בהי״ט בהימים טובים.
בהיסה״ד בהיסח הדעת.
בה״כ ברכת הכוס. בית הכנסת. בית הכסא.
בה״ל בהאי לישנא. בזה הלשון (בזה״ל). בעל הלכה. בלע המות לנצח.
בהל׳ בהלכות.
ב״ה לא״ו (בילא״י).
בה״מ בין המצרים (ב״ה). ביאור המלה. ברכת המזון (בהמ״ז. ב״ה). ברכת המינין. בני המן. בית המרחץ. בהספד מרובה.
בהמ״ג ברכת המגילה.
בהמ״ד בית המדרש (ביהמ״ד).
בהמ״ז ברכת המזון.
בהמ״ט בית המטבחים.
בה״מ וצ״ג בהספד מרובה וצורך גדול.
בהמ״ק בית המקדש (ביהמ״ק).
בה״נ ברכת הנהנין. בין הנרות. בן הגרה.
בהנה״ח בהנץ החמה.
[בה״נ וא״ק בעל הנפש ואגרת הקודש (יעב״ץ)].
בה״ס בעל הספר. בית הספר (ביה״ס).
בהסו״ת בהספד ותענית.
בה״ע בין הערבים (ביה״ע). בהאי עלמא. בעל העברונות.
בהע״א בהעלם אחד.
בהעי״ט בעל העיטור (ס׳).
בהע״ק בעל העקידה (ס׳).
בה״פ ברכת הפטורה.
בה״ק (ביה״ק) בית הקברות.
בהק״ר בר הקדוש רבי.
בה״ר בהושענא רבא. בהונאת רע.
בהר״ד (מולד של תוהו) (ל׳).
בה״ש בין השמשות (ביה״ש). בית השואבה. ברכת השחר. בהאי שעתא. ברכת המעביר שינה.
בה״ש דמ״ש בין השמשות דמוצאי שבת.
בהש״ו בהשקט ובטח.
בהש״מ (בה״ש)
בה״ת ברכת התורה (ב״ה). בהלכות תפלה. בית התפלה.
ב״ו בשר ודם. ברי ושמא. ברכה והצלחה.
בוב״ב בנים ובני בנים. בניו ובני בניו.
בוג״ד וב״א (ל׳).
בו״ד בשר ודם (ב״ו).
בוב״ע (בושב״ע) ברי ושמא ברי עדיף.
בוה״ע בעל ווי העמודים (ס׳).
בו״ז שני. ששי. שביעי.
בו״ח בשר וחלב.
בו״ט (בונ״ט) באו ונחזיק טובה.
בומ״ף (ממוצא השפתים) (ד׳).
בו״פ בושת ופגם.
בו״ר בא וראה. בקי ורגיל.
בו״ת בנו ותלמידו.
ב״ז בן זכאי. בן זומא. בן זכר. בעבור זה. בת זונו. בזכות זה. בעילת זנות (בע״ז).
בז״א בזמן אחד.
בזבל״א בזה בורר לו אחד.
בזא״ז בזה אחר זה.
בזב״ש בזבח שמואל (ס׳).
בז״ג בזקף גדול.
בז״ה בזה הדרך.
בזה״א בזה האופן.
בזה״ב ברוך זוכר הברית.
בזה״ז בזה הזמן. בזמן הזה.
בזה״ל בזה הלשון.
בזה״ע בזה הענין.
בזה״ת בזה התנאי.
בזוב״ש בזדון ובשגגה.
בזו״הק בזוהר הקדוש (ס׳).
בזכ׳ בזכות.
בזל״ז בין זה לזה.
בזמנו״מ בזמן נג ומנג (בזנו״מ).
בזמה״א בזכרת הארץ (ס׳).
בז״צ בזבחי צדק (ס׳).
בז״ק בזקף קטן.
בזק״ג בזמן קבוץ גליות.
בזשאבמ״ק בזמן שאין בית מקדש קיים.
בזשבה״ק בזמן שבית המקדש היה קיים.
בזשבהמ״ק בזמן שבית המקדש קיים.

ב״נ ב״נ בן נר, בן ניורת.
ב״נ וב״ח בן גרושה ובן חלוצה.
בנ״ד בג׳ דברים, בנין דא, בנין דאתמר.
בנ״ד כפ״ת (ר׳) (מקבלין ד״ח וד״ק).
בנ״ד כפ״רת (ד׳).
בנד״ם בגמרא דבני מערבא.
בנ״ה בגבורת השם — הבורא, בגזירת השם, בינה גבורה, הוד (ק׳).
בנ״ח בעל גמילות חסדים (בעג״ח).
בני׳ בגימטריא.
בנ״כ בנין כך.
בנ״לר בין גואל לרופא.
בנ״לת בין גאולה לתפלה (בגא״לת).
בנ״ם בג׳ מקומות, — מלאכות — מלכיות.
בנ״ע בגן עדן, בגילוי עריות, ב׳ גורי עצים.
בנ״ר בג׳ ראשונות, (מן הספירות) (יעב״ץ).
בד׳ בארבע, בדרך.
ב״ד בית דין, בעל דין, בן דעת, בר דעת, בני דיעה, בעל דבר, בן דרוסאי, ברח דודי (ת׳), בן דוד, בסיעתא דשמיא, בעל דקדוק.
בד״א במה דברים אמורים, ברוך דיין אמת, בדבור אחד, בדבר אחר, בדרך ארץ, בעל דרך ארץ (בעד״א), בדפוס א׳, בדרך אחר.
בדא״ה בדיני אומות העולם.
בדא״ח בדברי אלהים חיים.
בד״ב בדפוס ב׳ (ד״ב).
ב״ד ב״ד בת דינא בטל דינא.
בד״ג בדרך גוזמא.
בד״ה בדבור המתחיל, בדברי האומר (בדה״א), בדברי הימים, בדרך הפלגה (בדה״פ).
בדה״ג בית דין הגדול.
ב״ד ה״פ בתר דבעיא הדר פשטה.
בד״ו (לא בד״ו פסח) (ל׳), בדוק ומנוסה.
בד״ז בדבר זה, בדרך זה.
בד״ח בדברי חכמים, בדרך חידה (חיבה), בדברי חול, בדברים חיצונים.
בדו״(ר) ברחילו ורחימו.
בדחז״ל בדברי חכמינו ז״ל.
בד״י בדיני ישראל.
בדיע׳ בדיעבד.
בד״כ בד׳ כנפות, — כוסות.

בד״ל בד׳ לשונות.
בד״מ בדיני ממונות (ד״מ), בדבר מצוה, בדרכי משה (ס׳).
בדמש״א בדמשק ארש (סנ׳).
בד״נ בדיני נפשות (ד״נ), ברצינא דנהורא (בוד״נ).
בד״פ בד׳ פרשיות.
בד״צ בית דין צדק.
בד״ק בדרך קיצור (בעל דין קשה), בדפוס קדמון — קונשטנטינה.
בד״ש בדיני שמים, בדמעות שליש.
בדש״י בית דין של ישראל.
בדש״מ בית דין של מעלה.
בדש״נ בית דין של נכרים.
בד״ת בדברי תורה, בדין תורה.
בדתה״ק בדת תורתנו הקדושה.
ב״ה ברוך השם (בה״ש), ברוך הבא, ברוך הוא, בית המקדש (בהמק׳), בית הכנסת (ביה״כ), בעזרת השם (בעה״ש), בעל הבית (בעה״ב), בעולם הבא (בעוה״ב), ברוך המקום, בין המצרים, בעל הכרח, ביאור המלה (בה״מ), ברכת הלבנה (בה״ל) בשעת הדחק (בשה״ד), בשעת הכושר (בשה״כ), בית הכסא (ביה״כ), בין השמשות (ביה״ש), בן הדבקים (בה״ד), ברכת התורה (בה״ת), בנין הורדוס, בית הלל, ביום השמיני (ת׳).
בה״א בהעלם אחד (בהע״א), בית הלל אומרים.
בה״ב שני וחמישי ושני, בית הבחירה, בין הבתרים, בהר בחקותי (ב״ב), בהר הבית.
בהב״ל בית הבליעה.
בה״ג בהאי גונא, בעל הלכות גדולות, בהמה גסה (ב״ג), ברכת הגומל, ברכת הגשם, באר הגולה (ס׳) (באה״ג), בריאות הגוף.
בה״ג ובה״נ בריאות הגוף ובריאות הנפש (הנשמה).
בה״ד בהמה דקה (ב״ד).
בהה״ב (בה״ב) בהר הבית.
ב״ה וב״ש ברוך הוא וברוך שמו.
בה״ז בהאי זמנא, ברכת הזבח (ס׳).
בה״ח בית החיים (ביה״ח).

באי״ אמ״ה ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם (ת׳).
באי״ אמ״ה אקבמ״ו ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו (ת׳).
באי״ה ברכו את יי׳ המבורך (ת׳).
ב״א יי״ח בני אדם יושבי חושך (ת׳).
באי״ ברוך אדני יום יום.
באי״ ש״ת ברוך אתה יי׳ שומע תפלה (ת׳).
בא״ל(ח) בין אדם לחברו.
בא״לם בין אדם למקום, בין אור לחושך.
בא״ם באיזהו מקומן, באבינו מלכינו (ת׳), בארץ מצרים, באוהל מועד.
בא״ק באיזו קהלות.
בא״ר בידך אפקיד רוחי, באר רחובות (ס׳).
באר״ות בן אדם רמה ותולעה.
באריכ׳ באריכות (בא׳).
בא״ש באר שבע (ס׳)׳ באותה שעה(באה״ש).
ב״ב בן בית, בני ביתו, בן ברית, בני ברית, בעל בית, בעלי בתים, בעל בית (בע״ב), בן בתירא, תרין תרין, בבא בתרא, בעל ברית, ב׳ בתים, בן בוטי, בטל ברוב, בו ביום, במהרה בימינו, בהר בחוקתי, בראיה בעלמא, בשר בחלב (בני ברק), בן בנו, בר בר.
בב״א בבת אחת, במהרה בימינו אמן, בן בתירא אומר, בבני אדם, בבית אל (ס׳).
בב״א כ״פ בבית אל כמה פעמים (יעב״ץ).
בב״ב ב׳ בנינים בו, בן בנ בנ, בברכה שניה, בלעם בן בעור.
בבבה״ב בברית בין הבתרים.
ב״ב בח״ל בין בארץ בין חוץ לארץ.
בב״ד בבית דין, בבית דוד, בבלי דעת, בפני בעל דין.
בבדשי׳ (בדש״י) בבדש״נ (בדש״נ).
בב״ה בנין בית הבחירה (המקדש), בבריקת הבית (ס׳).
בב״הא בבית האסורים.
בב״הב ברית בין הבתרים, בבית הבליעה.
בב״הי בבית היין.
בב״הכ בבית הכנסת.
בב״הם (בב״ה) בביאת המשיח.
בב״המד בבית המדרש.

בב״המז בברכת המזון.
בב״המי בברכת המינין.
בב״הם י״ר שיב״ב בבית המקדש יהי רצון שיבנה במהרה בימינו.
בב״המר בבית המרחץ.
בב״המש בבית המשתה.
בב״הס בבית הספר (ב״הס).
בב״הש בברכת השחר (בה״ש).
בב״הת בברכת התורה.
בב״ו בשל״ב בין במינו ובין שלא במינו.
בב״ז בעילתה בעילת זנות.
בב״ח בשר בחלב, בר בר חנה.
בבח׳ בבחינת.
בבט״נ בקי בטיב נטין.
בב״י בבן ישראל, בבני ישראל, בב׳ ימים, בתולת בת יהודה (ס׳), בבית יוסף (ס׳).
בב״י וב״י בבל יראה ובל ימצא.
בב״כ בברכת כהנים.
בבל״י בבית לחם יהודה.
בב״מ בבעל מום (בבע״מ), בעל ברית מילה.
בב״ם בב׳ סעודות, בטל בששים (בב״ש).
בב״ע בבני עניים, בבית עולמים.
בבע״ח בבע״חי (בע״ח בע״חי).
בבע״מ בבעל מום.
בב״פ בב׳ פרשיות — פרקים — פסוקים.
בב״ק בבת קול.
בב״ר בטל ברוב, בבראשית רבה, בר בי רב.
בב״ש בבית שמואל (ס׳), בבת שבע, בבאר שבע (ס׳), בטל בששים (בבים), בשמת בת שלמה (ס׳), בבנדי שבת.
בב״ש א״א בבריתו של אברהם אבינו.
בב״ת בבל תוסיף, בבל תלין, בבל תשחית, בעל בלתי תכלית, בעל בית תפלה, בבל תאחר.
בבתה״ם בבתי הספר.
בבת״ח בבל תאכל חמץ.
בבת״ם בבתי ספר.
ב״ג בישול גוים, בן גוריון, בן גמליאל, בן גרושה, ברכת גשם, בהמה גסה (בה״ג), תרי גווני, במה גדולה, בער גאלדבערג.
בג׳ בשלושה.
בגא״לת בין גאולה לתפלה.

אש״מ אשם מצורע (א״מ), אש שמים מים (אמ״ש).

אש״נ אשם נזיר (א״נ).

אש״ע אין שם עדים.

אש״ש אמר שמואל שולם (יוחסין).

א״ש ת״ב אהבה שהיא תלויה בדבר.

א״ת אם תאמר, אי תימא, אל תקרי, אמרי תודה, אל תתמה, אמרה תורה, איפכא תניא, אהלי תם (ס׳), ארבע תעניות (ס׳).

אתב״ע אל תשכן באהליך עולה.

א״ת ב״ש (שבת קי״ד א׳)
א״ת אותי תעב, אתאוה לו?
ב״ש בי לא חשק, שמי יחול עליו?
ג״ר גופו טימא, ארחם עליו?
ד״ק דלתותי נעל קרניו לא אגדע?

א״ת ב״ש אם אתה בוש וגו׳.

א״ת: א׳ תשעה באב **ב״ש:** ב׳ שבועות.
ג״ר: ג׳ ראש השנה **ד״ק:** ד׳ קריאת התורה
ה״ץ: ה׳ צום כפור **ו״ף:** ו׳ פורים שעבר.
(קביעת המועדות מימי הפסח).

את״ד אשרי תמימי דרך.

את״ה אגרת תחית המתים (ס׳).

את״י אל תעזבני יי׳.

את״כ אל תהי כאבותיך (ס׳).

א״ת כ״ל הדברי״ם אש״ר עש״ה (ברא׳ כ״ד ס״ו) ׳אל ׳תתמה ׳כי ׳לא ״הבאתי ׳דם ׳בתולי ׳רבקה ״יש ״מקום ״אשר ״שם ״רובצים ׳עופות ׳שומרים ׳הדם.

א״ת כ״ל הדברי״ם האל״ה (ברא׳ כ״ט י״ג) ׳אל ׳תתמה ׳כי ׳לא ׳הבאתי ׳דבר; ׳בממון ׳רב ׳יצאתי ״מאבא, ׳הלך ׳אליפז ׳לקח ״הכל.

את״ל אם תמצא לומר, אי תימא לי, אם תאמר לי, אם תקשה לך, אם תרצה לידע.

אתע״ד אל תעלה על דעתך.

א״ת ע״י אל תירא עבדי יעקב (ת׳).

את״ת אי תניא תניא.

ב

ב׳ בינה (ק׳).

ב״א בית אב, בן אדם, בני אדם, בן אשר, בר אורין, בן אחיו, בנין אב, ברכת אירוסין, ברכה אחרונה, בן אפרים, בית אפרים (ס׳), במקום אחר (במ״א), בדרך אחר (בד״א), ב׳ אמצעיות, ב׳ אתרגים, בני אהרן, בר אבא, בר אהבה.

בא׳ באריכות (באריכ׳).

בא״א באיזה אופן, באשת איש, באם אמרת(?), בית אב אחד, באופן אחר.

בא״א ע״ה באברהם אבינו עליו השלום.

בא״ב באלף בית, באלפא ביתא.

בא״ג באון גליון (באר״ג).

בא״ד באותו דבר (באו״ד) (באה״ד).

באד״ה באותו דבור המתחיל (?).

באה״ג באר הגולה (ס׳) (ב״ה).

באה״ד באותו הדבור (בא״ד).

באה״י באותו היום (באו״הי).

בא״ה לב״מ בין ארור המן לברוך מרדכי.

באה״מ באוהל מועד (ס׳).

באה״ר באהבה רבה (ת׳).

באה״ש באותה השעה.

באו׳ באונס.

בא״ו באבא ואימא (ק׳), ברכת אירוסין ונשואין, (באו״נ).

באוב״ר באונס וברצון.

בא״ום באוכלין ומשקין.

ב״א ומט״ז וש״הד בית אל וממת זהב ושער הדלק (יעב״ץ).

בא״ונ ברכת אירוסין ונשואין (בא״נ).

באו״ש באותה שעה.

בא״ז (באו״ז) באור זרוע (ס׳).

בא״ח באורח חיים (ס׳) (באו״ח).

בא״י בארץ ישראל, ברוך אתה יי׳ (ת׳).

אע״ל אמרתי עת לעשות (יעב״ץ).
אענ״ע אבן עזרא נחו עדן, אמר עולא נשמתו עדן.
אע״פ אף על פי.
אעפ״ז אף על פי זה.
אעפ״כ אף על פי כן.
אע״ש אערוך שועי (ת׳).
א״פ אכילת פרס, אין פוחתין.
אפב״ל אין פרעניות בא לעולם.
אפ״ה אפילו הכי (אפי״ה).
אפוד״י אני פרופיט דוראן (פראפט).
אפותק״י אפו תהי קאי.
אפ״ס אחד פסיק סימן.
אפ״ת אפילו תימא.
א״צ אין (אינו) צריך, — צריכין, ארץ צבי, אלי ציון (ת׳), אינו צריך.
אצ״ב אין צריך בדיקה.
אצ״ו אלי ציון ועריה (ת׳).
אצ״ל אין צריך לומר — לברך — להוסיף — להדליק — לחזר — לכתוב — להפך — לקדש — להתענות — להאריך.
אצ״ל בכה״פ אין צריך להדליק בכל הפתחים.
אצל״י אין צריך להאריך יותר.
א״צ לל״ש אין צריך להעלות לו שכר.
אצע״ש אין צועקין על שעבר.
א״ק אמר קרא, אלא קשה, איכתב קשה, אתה קדוש (ת׳), אדם קדמון — קדמאה (ק׳), אין קוראין, אחרי קדושים, איסור קדושה, אין קץ.
אקא״ה אין קוראין את ההלל.
אקא״ע אדם קרוב אצל עצמו (אל עצמו).
אקב״ו אשר קדשנו במצותיו וצונו (אקבמ״ו).
אקנ״ס אין קטיגור נעשה סניגור.
אק״ש אין קונין שביתה.
א״ר אמר רבי, אמרו רבותנו, אמר רחמנא, איכה רבתי (ס׳), אליהו רבא (ס׳), אבל רבתי (ס׳), אל רחום.
אר״א אמר ר׳ אליעזר.
אר״א ר״י ת״א אחד ראש אחדותו — ראש יחודו — תמורתו אחד.
[**ארבשמט״ק ש״א** אדם רוצה בקב שלו מט׳ קבין של אחרים].

ארגמ״ן אוריאל, רפאל, גבריאל, מיכאל, נוריאל.
ארה״ל ארזי הלבנון (ת׳).
ארז״ל אמרו רבותנו ז״ל.
אר״ט אמר ר׳ טרפון.
אר״י אמר ר׳ יהודה, אשכנזי ר׳ יצחק (לוריא).
אריב״נ אמר ר׳ יהושע בן נדיא.
אריב״ל אמר ר׳ יהושע בן לוי.
ארי״ה אלול, ראש השנה, יום כפור, הושענא רבא (ארי״ה שאג מי לא יירא).
אר״ל אמר ריש לקיש, אין רצונו לומר, אין ראוי לומר, אחרי רבים להטות.
ארמ״ע אש, רוח, מים, עפר.
אר״נ אז רוב נסים (ת׳), אין ריחה נודף.
ארס״ב(ל) אינו רואה סימן ברכה (לעולם).
אר״ד אחר רוב דיעות (בר״ד).
אר״ש ארבע ראשי שנים, אמר ר׳ שמעון, אל רחום שמך (ת׳).
ארשב״ג אמר ר׳ שמעון בן גמליאל (רשב״ג)
ארשב״י אמר ר׳ שמעון בן יוחאי (רשב״י).
ארשב״ל אמר ר׳ שמעון בן לקיש (אר״ל).
אר״ת אמר רבינו תם.
א״ש אמר שמואל, אלה שמות (ס׳), אבינו שבשמים, אבן שתיה (ת׳), אתי שפיר, אערוך שועי (ת׳), אשר שבת (?), ארבעה שומרים, אבא שאול, אותה שנה, אותה שעה, אדר שני, אין שוחטין, אנב שטפא, אמרי שפר (ס׳), איסור שבת, אילה שלוחה (ס׳).
אש״א אבא שאול אומר.
אשאה״פ אין שוחטין את הפסח.
אש״ב אבינו שבשמים, אלהינו שבשמים (א״ש).
אש״ה אשר הניא (ת׳).
אש״ו אושר שלום ובינה.
אש״ח אשם שפחה חרופה.
אש״ט אמר שם טוב.
אש״י אדני שיתברך, אמוני שלומי ישראל (ת׳).
אשי״ב אור ששת ימי בראשית.
אשכ״ב איש שכל בו.
אש״ל אכילה, שתיה, לויה (ויטע א״ש״ל, ב״ר כ״א), אין שומעין לו.
אשלד״ע אין שליח לדבר עבירה.

אמח״ל אבינו מלכנו חטאנו לפניך (ת׳).
אמ״ט אינו מטמא.
אמ״י אחד מי יודע (ת׳).
אמ״י מ״פ אין מקרא יוצא מידי פשוטו.
אמ״יץ אבי מורי ישמרהו צורו.
אמיר״ה אדונינו מלכנו ירום הודו.
אמכ״ה אמאי כולי האי.
אמ״ל אדם מועד לעולם, איסור מלאכה. אם מותר ליטול. אין מזל לישראל.
אמל״ה אם מותר להתענות. אין מורידין לפני התבה.
אמ״נ אל מלך נאמן. אין מזכירין נשמות, (אדני מלך נאמן).
אמס״ת אין מוציאין ספר תורה.
אמ״ע אין מקבלין עדות.
אמע״ה אין מברילין על הנר. אין מברכין על האור. אין משיבין על ההיקש.
אמ״פ (דמ״פ).
אמ״צ אין מצטרפין, אדני מלך צדק. (?)
אמ״ק אין מקבלין — מקיפין.
אמק״ט אינו מקבל טומאה.
אמ״ר אל מלא רחמים (ת׳). אין מביאין ראיה.
אמ״ר מה״ש אין מביאין ראיה מן השוטים.
אמ״ש אומרין מי שברך, אגדת מר שמואל, אש, מים, שמים.
אמ״ת איוב משלי תהלים. אין מתענין. אמת מארץ תצמח.
א״נ אם נאמר, אי נמי, אי נימא, אוהב נפשו, אינו נאמן, אלהי נשמה (ת׳), אלהי נצור (ת׳), אתה נגליתה (ת׳), ארי נוהם (ס׳), אוצר נחמד (ס׳), אין נוהגין, אין נותנין, איסור נבלה, אינו נדון, אינו נראה, אשם נזיר, אמרי נועם (ס׳).
אנד״ש אוהב נפשו דורש שלומו.
אנול״ל אנכי ולא יהיה לך.
אני״ל אתה נותן יד לפושעים (ת׳). אי נמי יש לומר.
אנ״כ אוריתא נביאיא כתוביא. אין נושאין כפיהם. אורות נצוצות כלים (ת׳).
אנכה״ג (אכה״ג) אנשי כנסת הגדולה.
אנכ״י אנא נפשי כתיבת יהבית (שבת ק״ה); אמירה, נעימה, כתיבה, יהיבה (שם); יהיבה, כתיבה, נאמנין אמריה (שם).
אנ״ל אין נותנין לו.
אנל״פ אין נראה לפרש.
אנלת״א אשר נתן לנו תורת אמת (ת׳).
אנס״ו אמן נצח סלה ועד.
אנע״פ אין נופלים על פניהם (ואא״ת=ואין אומרין תחנון).
אנקת״ם אל נא קרב תשועת מצפיך.
פסת״ם פחודך סר תוציאם ממאסר.
פספס״ים פדה סועים פתח סומים ישעך מצפים.
דיונס״ם דלה יוקשים וקבץ נפוצים סמך מפלתינו.
אנ״ש אנשי שלומנו.
אנש״ב אלהי נשמה שנתת בי (ת׳).
א״ס אין סוף, אתקינו סעודתא (ת׳), אין ספק, אנב סודרה, אנשי סדום, אחריות סופר, אבן סנה (ק׳ סנה).
אס״ב אסור בהנאה, אסמכתא בעלמא.
אסב״ל אין סמיכה בחוץ לארץ.
אס״ד אי סלקא דעתך.
אס״ז אסיפת זקנים (ס׳).
אס״ל אלא סבירא ליה, אתה סתר לי.
אסנ״ת משבח״ת אנוסה, שנואה, נדה, תמורה, מורדת, שכורה, גרושת הלב, חצופה, תערובות.
אסע״ה(נ) אין סומכין על הנס.
אס״ף אתנח סוף פסוק.
א״ע אבן עזרא, אמר עולא, את עצמו, אבא עלאי (ק׳), אימא עלאה (ק׳), אדון עולם, אתם עדי, איסור עריות, אחיזת עינים (אח״ע), אמה עבריה, אמרו עליו, אכילת עראי.
אעא״מ אין עונשין אלא מזהירין.
אע״ג אף על גב.
אעה״ז אם עבר הזמן (אע״ז).
אעודל״ת אתי עשה ודחי לא תעשה.
אעו״ע את עונם ואת עון (יעב״ץ).
אע״ז אם עבר זמנו.
אע״כ אלא על כרחך.
אעכ״פ אלא על כל פנים.

אל״א אחד לאחד, אחת לאחת, אם לא אמר, אי לא אמרת, אין לי אלא, אדם לאדם.
אל״א אמ״א אם לא אמר אין מחזירין אותו.
אלא״ע אור לארבע עשר (אלי״ד).
[אל״א שאל״ש אין לך אדם שאין לו שעה].
א״ל ב״ם (mut. lit.) (שבת קי״ד א׳).
אל״ה אי לאו הכי.
אלהוא״ה אלהי האלהים ואדני האדנים.
אלה״ק = אולה״ק.
אלה״ר אבק לשון הרע.
אלו״ל אני לדודי ודודי לי. והאלהים אנ״ה לידו ושמתי לך.
אל״ח אין לו חזקה.
אל״ח לע״ה אין לו חלק לעולם הבא.
אל״י אתהלך לפני יי׳.
אל״נ אם לא ירדו נשמים.
אלי״ד אור לייד (אלא״ע).
אל״י ונ״ע אם לא יגיד ונשא עונו.
אלי״ר אליבא ריקנא.
אלי״ש אור לישרים (ס׳).
אל״כ אם לא כן.
אלכה״ג אלמנה לכהן גדול.
אל״ל אית לן למימר.
אל״מ אל למושעות (א״ל), אמשל לך משל, אין לנו מלך.
אלמג״מ אין לך מרה גדולה מזו.
אלמ״ד אלא למאן דאמר.
אלמ״ה אין למדין מן הכללות.
אלמה״כ אין למידין מן הכלל.
אלנ״י אם לא נטל ידיו.
אל״ע אין לו עדים.
אלע״ב אין לנו עסק בנסתרות.
אלע״ז אין לסמוך על זה.
אלע״כ אין להם עליו כלום.
אל״פ אין לפסול.
אל״ק אית ליה קלא.
אל״ר אין לו רשות.
אלש״מ אלא לאו שמע מינה.
אל״ת אפשר לתרץ, אין לתרץ, אין להם תשובה.
אלת״ה אי לא תימא הכי.

א״מ אחד מלא, אמר מר, אחד מחצית, אינו מינו, ארץ מצרים, אחרי מות, אלא מעתה, אב מלאכה, אין מברכין, אל מסתתר (ת׳), אבינו מלכנו (ת׳), איזהו מקומן (ת׳), איפכא מסתברא, אנשי מעשה, אתא מרחוק (ד׳), אין מדליקין, אין מברכין, אין מאכילין, — מתענין, — מפסיקין, אין מוסרין, אשם מצורע (אש״ם), אני מאמין, אונאת ממון, אינו מאמין, אשם מעילה.
אמ״א אלא מה אמר, אין מחזירין אותו.
אמא״מ אין מוציאין אותו מידו.
אמ״ב אין מוחין בידו — (בידם), אין מברכין.
אמב״ד ארבע מיתות בית דין.
אמבב״ק אין משגיחין בבת קול.
א״ם בחוקו״תי אתם משאילין, איה מלכיכם, אנו משיבין, אלהינו מלך, אנו משאילין, איה מלכיכם אין משיבין, אנו משיבין, אלהיכם ממזר; וסימן: בית דין חונקין וקוטלין תלוי ישי.
אמ״בל״ת אין מספיקין בידו לעשות תשובה.
אמב״ם אין מסיחין בסעודה (אמס״ב).
א״מב״ש אני מאמין באמונה שלימה.
אמ״ד אינו מאן דאמר, אמסטרדאם.
אמ״ד שלב״ל אדם מקנה דבר שלא בא לעולם (אאמ״ד שלב״ל).
אמ״ה אבר מן החי (אמה״ח), אלהינו מלך העולם, אמרו מלאכי השרת (אממ״ה).
אמה״י אמר השם יתברך (אה״י).
אמה״כ אמר הכתוב (א״ה).
אמה״ל אוי מה היה לנו.
אמ״ה להקב״ה אמרו מלאכי השרת לפני הקב״ה.
אמה״מ אינו מן המנין.
אמ״ו (אמרי) אמת ויציב (ת׳), אל מלך ויעבור (ת׳).
אמוה״ק איפכא מסתברא והכי קתני.
אמומ״ב אין מוקדם ומאוחר בתורה.
א״מ ופר״י איזהו מקומן ופרקי ר׳ ישמעאל (יעב״ץ).
אמ״ז ארבע מאות זוז.
אמז״ל אבי מורי ז״ל.

אחמ״כ אחר מחילת כבודו.
אחים במ״ע (mut. lit.) (שבת ק״ד א׳).
אחס״ג אחר סעודה ג׳.
אח״ע אחוזת עינים.
אחע״ב אשת חיל עטרת בעלה.
אחא״ע איסור חל על איסור.
אחע״כ אין חייבין עליו כרת.
אח״פ אוזן, חוטם, פה.
אח״ק אחר קבורה.
אח״ש = אנח״ש.
אה״ת אגב חדא תרתי (תרי״ן).
א״ט ארבע טורים (ס׳), אבנים טובות, איסור טרפה.
אט״ב אינו טעון ברכה.
א״ט ב״ח (mut. lit.) (שבת ק״ד א׳).
אטל״ים אך טוב לך יהיה סלה.
אטל״ס אך טוב לישראל סלה (ספרים ק׳).
אטס״ה אחריות טעות סופר הוא.
א״י ארץ ישראל, אינו יודע, אינו יכול, אינם יכולין, אז ישיר (ת׳), אשר יצר (ת׳), אריכת ימים, אלהי ישראל, אור ישראל (ס׳), אתה יצרת (ת׳).
אי״א איש ירא(ת) אלהים, אדם ילוד אשה, אינם יראים אלהים.
איא״ה אשר יצר את האדם (ת׳).
איאפ״ל אל יפתח אדם פיו לשטן.
אי״ב (איר״ב) אשרי יושבי ביתך (ת׳).
איב״א אי בעית אימא.
איב״ל איבעיא להוא (אב״ל).
איבע״א (אב״א) אי בעית אימא, (איב״א).
אי״ג אמר יהודה גדליה.
איד״ז (אד״ז) אידרא זוטא (ס׳).
איד״ר אידרא רבא (ס׳).
אי״ה אם ירצה השם, אם ינזור — יעזור השם, אם יש השלום.
איה״נ אנא ייי הושיעה נא.
איהש״ר (איש״ר).
איו״י אברהם יצחק ויעקב.
איכ״ל (אכ״ל) איכא למימר.
איכ״ר איכה רבתי (ס׳).
איל״ב אין יכול לחזור בו.

איל״מ אכתי יכול למימר.
אימ״נ אנא ייי מלטה נפשי.
אי״ע אמר יעב״ץ, אלהים יכוננה עליון, אלהים יהי עוזרם.
איפמ״ש אומרים יקום פורקן מי שברך.(יעב״ץ).
אי״ק איסור קדושה.
אי״ק בכ״ר (mut. lit.).
אי״ש ח״ל אך ימי שנות חיים יוסיפו לו.
אישלד״ע (אשלד״ע).
איש״ר אמן יהא שמה רבא (איהש״ר).
אי״ת אדני יתברך (אית״ש שמו), (יתעלה).
אי תימא (א״ת).
אית״ן משה וכל״ב (lit. servil.) ד׳).
א״כ אם כן, אינו כדאי, אין כסף, אין כאן, אין כמוך (ת׳), אין כאלהינו(ת׳), ארבע כוסות, ארבע כנפות, אתה כוננת (ת׳), אדם כשר.
אכ״א אכילת ארעי, (אכי״א).
אכאל״א אם כן אין לי אלא.
אכ״ה אמאי כולי האי.
אכה״ג (אכה״ג אכנה״ג) אנשי כנסת הגדולה.
אכו״ש אכילה ושתיה.
אכ״ט אין כאן טענה.
אכי״ר אמן כן יהי רצון (אכיי״ר).
אכי ל״ה אמרה כנסת ישראל לפני הקדוש ברוך הוא.
אכ״כ אין כתיב כאן.
אכל״ק אם כן לימא קרא.
אכל״ר אם כן ליכתב רחמנא.
אכ״מ אין כאן מקומו, אין כמוך (א״כ).
אכמ״ה אם כן מה הגיד.
אכמ״ל אין כאן מקום להאריך.
אכ״ע אכולי עלמא.
אכע״ז אם כן על זה.
אכש״מ אם כן שמע מינה.
א״ל אמר ליה, לו, להו, אי לימא, אית ליה (להו), אין לומר, אמר לי, איכא למימר, אידכר לן, אסור לו, אשתעי לי, אם לאו, אחר למעשה (אח״ל), אין לו — לך, אין להתענות (אלה״ת), אין לברך, — לתרץ, אל למושעות (ת׳), איבעיא להו, אתרחיש ליה.

אהכס״ת (הכס״ת).
אה״ל אתה הראת לדעת (ת׳). אור הלבנה.
אהמ״ט אי הכי מאי טעמא.
אה״מ אוהל המת. אדון המושיע (ת׳). אוהל מועד (ס׳).
אה״מ ואה״מ (אהוא״ה).
אה״נ אי הכי נמי. אומות העולם נמי. אליהו הנביא. אור הנר.
אה״נ אה״ת אה״ג אליהו הנביא א׳ התשבי אליהו הגלעדי (במ״א עמב״ד) (ת׳).
אה״נ יל״ב אור הנר יפה לבדיקה.
אה״ע אבן העזר (ס׳). אהבת עולם (ת׳).
אהע״ג אשר הניא עצת גוים.
אהע״ד וע״ד את האדם על דעתו ועל דעת (יעב״ץ).
אה״פ אחר הפסח (אה״פ).
אה״ק ארון הקודש (א״ה).
אה״ר אב הרחמים (ת׳) (הרחמן). אהבה רבה (ת׳).
אה״ש אבן השוהם (ס׳). אין השכינה שורה. אוצר השרשים (ס׳) (אוה״ש).
אהשק״ל אי הכי שפיר קשיא ליה.
אה״ת אחר התפלה. אגדות התלמוד (ס׳).
א״ו איסור והיתר. אלא וודאי. אמן ואמן.
או״א (אוא״א) אלהינו ואלהי אבותינו (ת׳). אחת ואחת. אילו ואילו. אב ואם. אבא ואימא (ק׳). אחד ואחד. אידי ואידי. אמן ואמן. אמת ואמונה. אכלה ואכלה (ס׳). אות אמת (ס׳).
או״א דא״ח אלו ואלו דברי אלהים חיים.
או״ג אות גרונית (א״ג). און גליון.
אוגו׳ אוגוסטוס.
או״ה אומות העולם. איסור והיתר (ס׳).
אוה״מ אוהל מועד. אוהל המת (א״ה).
אוה״ע אומות העולם.
אוה״ש אוצר השרשים (ס׳). אותיות השמוש (ד׳).
או״ו (או״ת) אשם ודאי ותלוי.
או״ז אור זרוע (א״ז) (ס׳).
או״ח אדם וחוה. אורח חיים (ס׳) (א״ח).
אוח״ל אדם וחוה חוץ לילית.
או״י אמת ויציב.
אוי״ל אכול ושתה יאמר לך.

אוי״ר = אוכי״ר.
או״ש אדם וישמעאל.
אוכי״ר אמן וכן יהי רצון.
או״ל אומר להם. אומה ולשון.
אול״ד אור לארבע עשר.
אולה״ק אוצר לשון הקודש (ס׳).
אול״ל אנכי ולא יהיה לך.
או״מ אותות ומופתים. אונאת ממון. אלדד ומידד
אונ׳ אונקלס (אונק׳).
או״פ ארחי ופרחי.
אופ׳ אופן.
אור״י אומר ר׳ יצחק.
או״ש אותה שנה.
או״ת אורים ותומים (ס׳).
א״ז אור זרוע (אוי״ז) (ס׳). אמר זה. את זה. אם זה. אין זקוק. אדרא זוטא (ס׳). אנעים זמירות (ת׳). אתה זוכר (ת׳). (איזו זו).
אזוא״ז אחר זה ואחר זה.
אז״ל אבותינו זכרונם לברכה. אמרו ז״ל. אור זרוע לצדיק.
א״ח אחד חסר. אתה חונן (ת׳). אינו חייב. אין חוששין. אשת חיל. אלמנה חיה. אמרו חז. אלהים חיים. אינו חוצץ. אמרו חכמים. אורח חיים (ס׳). אתה חוננתנו (ת׳). איסור חֵלֶב.
[אח״ב וא״ב = אבואב].
אחבב״י אינו חייב בכל יראה.
אחב״י אחינו בני ישראל — בית ישראל.
אחה״ב אחר חרבן הבית.
אחה״ז אחר הזמן (אח״ז).
אחה״ח אחר החרבן.
[אחה״ק אחר הקבורה].
אחו״א אחטא ואשוב.
אח״ז אחר זה. אחר זמנו.
אחז״ל אמרו חכמינו ז״ל.
אחיו״ט אחר יום טוב (אחי״ט).
אח״כ אחר כך. אחרי כן.
אחכ״א אחר כך אמר.
[אחכב״נ אין חכם כבעל נסיון].
אח״ל אחר למעשה.
אחלא״ד = אחל״ד אתה חונן לאדם דעת (ת׳).

אברה״ם הושענא רבא, ט׳ באב, יום כפור, ראש השנה, פורים.
אב״ש אנשי בית שאן (יעב״ץ), ארון בשפסך (ת׳).
אב״ת אבל תוסיף, (= על כל תוסיף).
אב״ת אב״נ ואב״כ = א״ב א״ב וא״ב.
א״ג אין גורסין, אגב גררא, אורח גברא, אולא גרש, אות גרונית (ד׳), אשת גיסו, ארבע גאולות, ארבע גליות.
אג׳ אגרת.
אגא״ע (אא״ע).
אג״ב אגרת בקרת (ס׳).
אגגע״ה אין גוזרין גזירה על הצבור.
אג״ה (ס׳) אחר גמר הסעודה (אג״ס).
אגה״ז (ימים שפסח חל בהם) (ל׳).
אג״פ אגרא ופגרא.
אגח״ש אגב חריפתא שבשתא.
אגל״א אתה גבור לעולם אדני (ת׳ ק׳).
אג״ס אית גרסת ספרים, אחר גמר סעודה.
אג״ר אית גסות רוח.
אג״ש אית גזירה שוה, אגרת שלומים (ס׳), אגב שטפא (= לפ״ר).
אגת״ה אגרת תחית המתים (ס׳).
א״ד איכא דאמרי, אין דורשין, אינו דומה, או דלמא, אלו דברים, אלא דוקא, אינו דין, אין דנין, אונאת דברים, אפס דמים (ס׳), איידי דתנא.
אדאה״ש אינה דוחה את השבת (אד״ש).
אדב״א אין דרך בני אדם.
א״ד במ״ב אין דורשין במעשה בראשית.
אדב״ע אריה דבי עלאה.
אד״ג אית דגרסי.
אד״ה אדוני הרב.
אדה״ש איידי דשייר האי שייר.
אדהע״ה אמר דוד המלך עליו השלום.
אדה״ר אדם הראשון.
אד״ו יום א׳ ד׳ ו׳ בשבת (ל׳).
אד״ל אחת דתו להמית.
[**אד״ט לל״ב** איידי דטריד למפלט לא בלע].
אד״ם אדם, דוד, משיח. אפר, דם, מרה. אמונה, דבור, מעשה. אוהב דבק מאח. (אחד דיני ממונות).
אדמ״ד אליבא דמאן דאמר.
אדמ״ו (אדמו״ר) אדוני מורי ורבי.
אד״ע ארון עולם, אלהא דמאיר ענני.
אדע״ה אמר דוד עליו השלום.
אד״צ (אדת״צ) אגרא דתעניתא צדקתא.
אדר״נ אבות דרבי נתן (ס׳).
אדר׳ אדרבה.
אד״ר אידרא רבה (ס׳).
אדר״י אדרבי יהודה (et similia).
אדר״ע אותיות דר׳ עקיבא (ס׳).
אד״ש אחר דרישת שלומו (אדר״ש), אינו דוחה שבת (אדאה״ש).
אדשב״א אין דרכן של בני אדם.
אדשהש״ה (אדש״ה שנ״ה) איידי דשייר הך שייר (נמי) הך.
אדש״ל אינו דומה שמיעה לראיה.
אדת״ה ת״ה אגב דתנא הגי תנא הגי.
א״ה אמר הפסוק — הכתוב — הכותב — המחבר — המעתיק, אמירת הגדה, אדם הגון, אב הטומאה (אה״ט), אומות העולם, (אוה״ע) ארון הקודש (אה״ק), אדון המושיע (ת׳), אליהו הנביא, אב הרחמים (ת׳), אי הכי, אפילו הכי, אומרים הכי, אחר החרבן (אה״ח) איספקלריא המאירה, איסור הנאה, ארזי הלבנון (ת׳), את המגילה, את ההר, אותו האיש, אבן השוהם (ס׳) (אה״ש), אתה הראת (ת׳).
אה״א אדני הוא אלהים.
אהאע״ד וע״ד = אהע״ד וע״ד.
אה״ב אמת הבנין (א״ב).
אהב״ה אמר השם ברוך הוא, הקדוש ברוך הוא.
אהה״נ אי הכי השתא נמי.
אה״ו (literae) (ד׳). אלטונא האמבורג וואנזבעק.
אהוא״ה אחד המרבה ואחד הממעיט.
אה״ח (אוה״ח) אור החמה, אחר החרבן (אחה״ח).
אהח״ם אז היה חנית סוכו (ת׳).
אהח״ע(ר) (literae) (ד׳).
אה״ט אב הטומאה (א״ה).

א״א מע״ר אין אדם משים עצמו רשע.
א״א מ״פ בב״ח אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו.
אא״נ ארבעה אבות נזיקין.
אא״ס אמן אמן סלה.
אא״ע אברהם אבן עזרא. אגרת אורחות עולם (ס׳).
אאע״ה אברהם אבינו עליו השלום. אדוני אבי עליו השלום.
א״א צו״ץ אין אומרים צדקתך, וצדקתך, צדקתך. (= צדקתך צדק).
אאצ״ה אין אומרים צדוק הדין.
אאצו״ץ וא״ה אין אומרים צו״ץ ואב הרחמים.
אא״ק א״ת אם אין קמח אין תורה.
אא״ר אי אתה רשאי.
א״ארח״ל אין אדם רואה חובה לעצמו
אאר״ל אי אתה רשאי לאומרן.
א״א שלה״ב אשת אחיו שלא היה בעולמו.
אאש״ע אם אין שם עדים.
אא״ת אין אומרים תחנון, אלא אי תימא.
א״ב אלף בית, אלפא ביתא, איכא ביניהו, אין ביכלתו, אית ביה, אנשי ביתו, איסור בישול, אין ברירה, אמרי בינה (ס׳), אתה בחרתנו (ת׳), אסמכתא בעלמא (אב״ע), אבן בוחן (ס׳), אמת בנין (אה״ב), אין בו, אין בה,
אב״א אי בעית אימא (איב״א), אחור באחור. אחותו בת אביו. (מכות י״ד א׳).
א״ב א״ב (ו)א״ב אחד בתורה, אחד בנביאים, ואחד בכתובים.
אבב״י אתרוג, בצים, בשר שמן, יין ישן.
אב״ג ית״ץ אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה.
קר״ע שט״ן קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא.
נג״ד יכ״ש נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם.
בט״ר צת״ג ברכם טהרם רחמם צדקתך תמיד גמלם.
חק״ב טנ״ע חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך.
יג״ל פז״ק יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדושתך.
שק״ו צי״ת שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות.
אב״ג אברהם בער גאָטטלאָבער.
אב״ד אב בית דין, אין בן דוד.
אבד״ב אין בן דוד בא.
אב״ד דק״ק אב בית דין דקהלה קדושה.
אב״ה אמר ברוך הוא (אקב״ה).
אב״ו אדם, בשר, ודם.
א״ב וא״ב אחד בפה ואחד בלב.
א״ב ומ״ח אתה בחרתנו,ומפני חטאינו (יעב״ץ).
אב״ח (אגב״ח) אגרת בעלי חיים (ס׳).
אבח״א אין בו חשש איסור.
אב״י אחוז ביד ימיני, אבוא בגבורות יי׳, אתרג, בצים, יין ישן, אודך בגוים יי׳, אין בידיעה, אינו בן יומו, — בת יומה.
אבי״ב אברהם בן יחזקיה בשן.
אבי״ה אליעזר בן יוסי הגלילי, אליעזר בן יואל הלוי. אבי העזרי (ס׳).
א״ב י״ח אין בור ירא חטא, (ולא עם הארץ חסיד).
אבי״י אשר בך ירחם יתום (נחמני).
א״ב י״ע אצילות, בריאה, יצירה, עשיה (ק׳).
אבכי״ר אמן בימינו כן יהי רצון.
אבכ״כ אין בכך כלום, (אב״כ).
אב״ל איבעיא להו (אי״ל).(אין בקיאין לשמה).
אתהלך בתם לבב, אודך ביושר לבב, אודך בכל לבי.
אב״ם אין בו משום.
אבמד״א אין בו משום דרכי אמורי.
אב״ם טע״כ אין בו משום טעם כעיקר.
אבמ״מ אין בו משום מעילה.
אבמנ״ט אין בו משום נותן טעם.
אבנה״ס אסור בנעילת הסנדל.
אב״ס אין בו ספק.
אב״ע אברהם בן עזרא, אין בו עדים, אסמכתא בעלמא (א״ב), אלעזר בן עזריה, אחד בפני עצמו (אבפ״ע).
אבפ״ע אחד בפני עצמו.
אב״פ אדון בפקדך (ת׳).
[אבקק״ק אסתירא בלגינא קיש קיש קריא].
אב״ר אזלינן בתר רובא, אב בן רוח (ק׳).

א׳ אל, אדני, אחד, ראשון, אחר, אחרון, אמר, אדם, אלף, אויר, אדומים.

א״א אדוני אבי, אני אומר, אחד אמר, אי אפשר, אי אפשי, אחרים אומרים, אין אדם, אי אמרת, — אמרית, אשת איש, אין אומרים, אלף אלפים, אמר אליהו, אליהו אשכנזי, אלה אזכרה(ת׳), אל אדון(ת׳), אופן אחד, — אחר, אברהם אבינו, אמר אברהם, אמן אמן, אם אחד, אחד אחד, אגב אורחא, את אבותינו, ארך אפים, אריך אנפין (ק׳), את אשתו, אחד אלהינו, אדיר אדירנו(ת׳), אתה אחד(ת׳), איסור אכילה, אדרת אליהו (ס׳), או אינו, אשת איש.

אא״א אמן אמן אמן, אין אומרים אותו, אלא אי אמרת, אף אני אומר, אל ארך אפים (ת׳), אנשי אמונה אבדו (ת׳), אין אתם אומרים, — אתה אומר.

א״א אא״א אין אומרין אל ארך אפים.

א״א א״ה אין אומרים אב הרחמים, — את ההלל.

אא״א ואא״ה אחד איסור אכילה ואחד איסור הנאה.

אא״א ומ״ר אל ארך אפים ומלא רחמים.

אא״א ור״ח אל ארך אפים ורב חסד.

[**אאא״ל מ״ל** אם אין אני לי מי לי].

אא״ב אלהי אבותינו, אי אמרת בשלמא, אי אפשי בו, אליעזר איש ברתותא, אחד איסור בישול.

אאב״ב אשרי אדם בוטח בך.

אאב״מ אין אומרים במה מדליקין.

[**אא״ד** אי אתה דן].

אא״ה אלא אי הכי, אין אומרים הלל, אבי אבות הטומאה.

אאה״א אי אתמר הכי אתמר.

א״א הה״ג אין אומרים הלל הגדול.

אאה״ט אבי אבות הטומאה.

אא״ו אדיר איום ונורא (ת׳).

אאו״א אתה אחד ושמך אחד (ת׳).

אא״ז אדוני אבי זקני.

אאז״ל אברהם אבינו זכרונו לברכה. אמר אברהם זכרונו לברכה.

אא״ח אום אני חומה (ת׳). אבל אמרו חכמים, אלהים אחרים.

א״א חו״ל אין אדם חוטא ולא לו.

אאחע״א אין איסור חל על איסור.

אא״ט אינו אלא טועה.

אא״י אי אתה יכול, אין אנו יודעים.

אאיבי״ח אין אדם יוצא בו ידי חובתו.

אא״כ אלא אם כן, אי אמרת כך.

אאכ״ק אלא אם כן קשה.

אא״ל אם אמר לו, אם אין לו — לי — להם. אין אפוטרופוס לעריות (אאל״ע).

אא״ל ע״מ אם אמר לו על מנת.

אאל״פ אי אנרא לא פגרא.

א״אל״ר ארך אפים לעוברי רצונו.

א״אמדשלב״ל אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם.

אאמדשל״ל אין אדם מוכר דבר שלא לו.

א״א מ״ל אמר אלהים מה לך (יעב״ץ), אין אומרים מזמור לתודה.

אאמע״ע אין אדם מעיד על עצמו.

Ein Rabbi Jizchak könnte heissen ר״י, הר״י, הגר״י, החר״י, מוהר״י, מהר״י, מהורר״י, מוהרר״י. Ausserdem können noch כ für כְּבוֹד, ב für בֶּן vorangehen. Auch sei nicht vergessen, dass einem Eigennamen א (= אָמַר, אוֹמֵר) vorangehen oder folgen kann.

5. Jahreszahlen in der gewöhnlichen Schreibweise mit Weglassung der Jahrtausende sind an dem darauf folgenden לפ״ק (= לִפְרַט קָטָן), statt dessen auch blosss ל an die Zahl angehängt werden kann, zu erkennen. Die Zahl der christlichen Zeitrechnung wird gewonnen durch Addition von 1240, wenn das vorausgesetzte jüdische Datum zwischen dem 1. Januar und dem jüdischen Neujahr des betr. Jahres liegt, von 1239, wenn das Datum zwischen das jüd. Neujahr und den 31. Dezember fällt. Zur Berechnung der Monatstage eines bestimmten Jahres sei empfohlen B. Zuckermann, Anleitung und Tabellen zur Vergleichung jüdischer und christlicher Zeitangaben, Breslau 1893, M. Simon u. L. Cohen, Ein neuer Maphteach, Berlin 1897. Die Tage zwischen Ostern und Pfingsten werden zuweilen nach der Omerzählung angegeben. Dann folgt auf die Zahl gewöhnlich למב״י = למספר בני ישראל, zuweilen למטמונים. Jeder Tag kann durch Angabe des Wochenabschnitts oder eines Satzes aus demselben bezeichnet werden. ד׳ לס׳ והיית לנו לעינים = Mittwoch der Woche, an deren Sabbat die Parascha בהעלותך verlesen wird.

6. Zuweilen sind Worte mit Abkürzungszeichen versehen, ohne Abkürzung zu sein. Das Zeichen dient dann nur dazu, ein Wort als Fremdwort oder Eigennamen kenntlich zu machen, oder anzudeuten, dass bei der Schreibung des Wortes ein Wortspiel beabsichtigt wurde. Ungenauer Weise werden selbst solche Wörter wie בלעז = „in fremder Sprache“ und ודוק = „und denke nach!“ mit Abkürzungszeichen versehen.

7. Da von jedem Schriftsteller neue Abbreviaturen gebildet werden können, wird auch das vollständigste Verzeichnis immer noch Fälle übrig lassen, in denen der Leser aus dem Zusammenhang und bei Namen und Büchertiteln mit Hilfe von Namen- und Bücherlisten festzustellen suchen muss, was mit einer Abbreviatur gemeint ist. Der „Nachtrag“ S. 115ff. möge indes nicht übersehen werden.

Gustaf Dalman.

Anweisung

für die Benutzung des Abbreviaturenlexikon's.

Der Anfänger wolle Folgendes beachten:

1. Abbreviaturen können auch mit Präpositionen und anderen kleinen Wörtchen verbunden erscheinen und sind nicht immer in diesen Verbindungen mitaufgeführt worden. Wenn eine nicht gefundene Abbreviatur mit ב, ל, כ, מ, ו, ש, ד, ה beginnt, ist zu überlegen, ob der Anfang nicht etwa in der Präposition בְּ, לְ, כְּ oder מִ (= מִן), in der Konjunktion וְ, in den Relativpartikeln שֶׁ oder דְּ, oder im Artikel הַ — oder in einer Kombination mehrerer dieser Präfixe besteht. Dann ist dieser Anfang zu streichen und der Rest im Lexikon zu suchen. וביוה״כ suche also unter יוה״כ, מר״ה unter ר״ה.

2. Bei Büchertiteln ist unter Umständen in derselben Weise von ם (= סֵפֶר) oder von ב (= בַּעַל „Verfasser“) oder בעה״מ (בַּעַל הַמְחַבֵּר) zu abstrahieren.

3. Nicht zu übersehen sind die hebräischen Zahlbezeichnungen bei Citationen in Verbindung mit סֵפֶר (Buch), כֶּרֶךְ (Band), שָׁנָה (Jahrgang), מַסֶּכֶת (Traktat), חֵלֶק (Teil), שַׁעַר, פָּרָשָׁה, פֶּרֶק, פִּסְקָא, סְעִיף (Abschnitt), סִימָן, רֶמֶז (Paragraph), הֲלָכָה, מִשְׁנָה (Lehrsatz), דַּף, צַד, עָלֶה (Blatt), עַמּוּד (Kolumne) — oder entsprechenden Abkürzungen. פ״ט könnte z. B. bedeuten Parascha 9 oder Perek 9. Vorangehendes ר oder ס für ראש bez. סוֹף bezeichnet dann Anfang oder Schluss des Abschnitts. פ״ק bedeutet פֶּרֶק קַמָּא „erster Abschnitt“, nicht „Abschnitt 100“.

4. Eigennamen in den üblichen Abkürzungen können mit Titulaturen in verschiedenem Umfang verbunden sein. Es war unmöglich, alle verschiedenen Möglichkeiten im Lexikon aufzuzählen.

Vorbemerkung des Herausgebers.

Wo eine Abbreviatur mit der Auflösung in eckige Klammern gesetzt ist, besagt dies, dass das Vorkommen der Abbreviatur zweifelhaft ist. In runde Klammern wurden gesetzt:

1) Abbreviaturen, welche eine mitgeteilte Auflösung etwas anders wiedergeben als die an der Spitze stehende Abbreviatur.
2) Wörter, welche für ein entsprechendes Wort einer Auflösung eingesetzt werden können.
3) Die Bezeichnungen für verschiedene Kategorien von Abkürzungen.

Folgende Kategorien von Abkürzungen sind durch besondere Bezeichnungen kenntlich gemacht:

ס' = Büchertitel (ספר).
ק' = Kabbala (קבלה).
יעב"ץ = Jakob Emden (bes. dessen Siddur).
ד' = Grammatik (דקדוק).
ל' = Kalender (לוח).
ת' = Liturgisches (תפלה).

ערכי הנוטריקין.

LEXIKON DER ABBREVIATUREN

GESAMMELT

VON

G. H. HÄNDLER.

ANHANG

ZUM

ARAMÄISCH-NEUHEBRÄISCHEN WÖRTERBUCH

VON

GUSTAF H. DALMAN.

FRANKFURT A. M.

J. KAUFFMANN.

1897.

